

Giới thiệu Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi

Cuộc sống buông thả của nàng trong truyện Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi nàng đã phải trả giá. Chính vì không cha lẫn không mẹ không có ai dạy bảo nên nàng chẳng làm gì có thể tốt hơn.

Tuy nàng sợ chết nhưng rất tự đại, thích tình nhân phải đẹp. Nhưng nàng có một đôi Âm Dương Nhân, cũng chính vì đó mà nàng bị Quỷ Hồn phá phách tìm cách cho nàng chết!

Không lâu sau nàng đã mất mạng và xuyên không, nàng chưa từng nghĩ đến, hạng nhất ‘đệ tử thấp’ nàng, thật sự, nàng thề chính mình thật sự rất bẽ bộn, chẳng qua là khiếu múa thoát y, làm mỹ thực, thi đấu tình thơ, điệu kẻ ngốc, diễn em gái, trộm châu báu và còn rất nhiều nhiều chuyện khác quái quỷ hơn...

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Khu ma nhân (*)

*) Khu ma nhân: giống như đạo trưởng, những người bắt ma Tất cả mọi người đang đứng ở trong sân, nắm chặt bàn tay của nhau. Bọn họ đang chờ đợi, chờ đợi cô gái ở trong phòng có ngọn đèn kia. Đúng vậy, cô gái này là khu ma nhân do bọn họ mời đến. Nơi này chuyện ma quái đã có từ lâu, mà nàng, Quan Thịnh Thịnh là một người rất nổi tiếng trong giới khu ma nhân.

Nàng tên là Quan Thịnh Thịnh, nhưng tên thật của nàng là Quan Tài. Nàng được sinh ra trong quan tài, mà theo suy nghĩ của người địa phương thì người chết là người cõi âm mà nàng lại được sinh ra trong năm mỗ nên mọi người liền gọi nàng là Quan Thịnh Thịnh

Trong phòng

Vị khu ma nhân mà mọi người đang chờ đợi, giờ này khắc này không phải đang làm việc gì quan trọng mà là đang cầm bút vẽ lông mày. Tiếp theo nhìn vào bàn trang điểm thoa son môi, chân mày cau lại. “Đêm nay nên dùng màu nào thì đẹp nhỉ? Ầy, ta đang mặc màu trắng, được rồi, quyết định dùng hồng nhạt vậy” nàng đối với chiếc gương cười hi hi, bắt đầu thoa son môi màu hồng nhạt, không có được khuôn mặt nghiêng nước nghiêng thành, nhưng nàng lại có được gương mặt vạn phần đáng yêu. Ngay sau đó nàng bắt đầu làm cho mái tóc mình trở nên hoàn mỹ.

“Cốc cốc cốc” ngoài cửa có tiếng gõ cửa.

“Thịnh thịnh, còn 1 phút nữa là 12 giờ” bên ngoài có tiếng người run run, nhắc nhở.

“Được, lập tức tới ngay” nàng đem đồ trang điểm bỏ vào trong túi xách. Tiếp theo đứng dậy, ở trước gương, ngắm nhìn khuôn mặt mình lần cuối, khi có cảm giác thật hài lòng nàng mới thông thả bước đi.

Nàng mở cửa phòng, chậm rì rì bước ra, tiếp theo nhìn lướt qua mọi người. Tư thế này nàng đã nghiên cứu rất lâu, cũng là động tác chiêu bài của nàng! Phải hiểu rằng, nàng – Quan Thịnh Thịnh, không chỉ muốn mình phải luôn mới mẻ, hơn nữa, phải đẹp, phải làm một mỹ nữ khu ma nhân, nên đương nhiên nàng rất chú ý hình tượng của mình!

“Nhìn xem, cái bàn bắt đầu di chuyển” khi mười hai giờ vừa điểm, cái bàn bắt đầu bay qua bên trái rồi lại bay qua bên phải. Mọi người hoảng sợ vội vàng ôm lẫn nhau, có người run run nói “Quỷ. . . . Là quỷ a. . . .”

Quan Thịnh Thịnh cảm thấy không vui. Lúc này trong tay nàng cầm kiếm gỗ, cước bộ đi tới đi lui rất nhanh, mọi người ngừng hô hấp, khẩn trương quan sát, phải biết rằng, bọn họ đã mời rất nhiều khu ma nhân nhưng không thể trừ bỏ được thứ “đơ bản” này.

Đúng lúc này, Quan Thịnh Thịnh đột nhiên hét lớn một tiếng, “Nay đã biết ngươi là ai, hãy mau biến đi, lập tức biến ngay” lá bùa màu vàng trong tay nàng liền bay đi, chỉ nghe thấy ‘bùm’ một tiếng, trên mặt bàn lập tức cháy ra một vùng nước đặc màu đen, mà cái bàn cũng đột nhiên yên tĩnh trở lại

Quan Thịnh Thịnh tư thế duyên dáng, hoa lệ xoay người, “OK!”

Mọi người thấy thế đều thờ phào nhẹ nhõm, chủ nhân đi tới nắm tay nàng cảm kích vạn phần “Thịnh Thịnh, thật cảm ơn cô” trên khóe mắt của hắn còn ngấn lệ, phải biết rằng, thứ đơ bản này đã tra tấn bọn họ quá lâu, hắn sắp trở thành người mắc bệnh thần kinh.

Quan Thịnh Thịnh giống như Thiên Sứ tươi cười “Chú đừng khách khí như vậy, vì dân trừ hại là sứ mệnh của tôi”

Nam chủ nhân nghe vậy, cảm kích gật đầu, đem tiền đặt vào tay của nàng “Đây là năm vạn đồng, cảm ơn cô nha”

Quan Thịnh Thịnh thấy thế cũng không khách khí, trực tiếp bỏ tiền vào túi xách của mình “Kỳ thật tôi thu số tiền này chính là muốn xây dựng một linh miếu. Mọi người phải hiểu rằng, tôi thu nhiều thứ không tốt vì thế cũng nên tìm cho bọn họ một nơi thuộc về mình, mọi người nói xem như vậy có đúng

không?” nàng thở dài chua xót, vẻ mặt thật không thể nào chua xót hơn.

“Thật là một cô gái tốt” mọi người cảm khái nói.

“Sứ mệnh cũng đã hoàn thành, mọi việc còn lại các người hãy dọn dẹp, tôi đi trước” Quan Thịnh Thịnh nói.

“Tôi lái xe đưa cô về, đã trễ thế này, đi đường núi buổi tối rất nguy hiểm” chủ nhân nói.

Quan Thịnh Thịnh xua tay, “Không có việc gì, tôi là mỹ nữ khu ma nhân, không sợ, tốt lắm, mọi người làm việc đi, tôi đi trước” nàng vẫy vẫy tay mỉm cười rồi đi.

Mọi người cùng xúc động kêu lên, thật là một cô gái tốt!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Thiên Sứ hay là ác ma?

Ban đêm trời tối như mực, gió lạnh thổi vù vù, ánh trăng chiếu rọi xuống, một thân ảnh nhỏ bé đang đi trên con đường núi gập ghềnh, đáng vẻ cô đơn trông thật thê lương.

Thân ảnh nhỏ bé cô đơn như vậy có thể làm cho một người đàn ông khi nhìn thấy sẽ rất đau lòng và có suy nghĩ muốn bảo vệ!

Nhưng đi chưa được bao lâu, trên đường núi gập ghềnh đột nhiên nổi lên một trận gió ma quái không bình thường, Quan Thịnh Thịnh chau mày, cước bộ cũng ngừng lại, tiếp theo, nàng đột nhiên tức giận quay đầu, trừng mắt nhìn vào không khí.

Một giây sau, nàng vung tay lên

Bỗng nghe tiếng “Ai u ai u, đau chết ta”, cái ‘thứ’ đen tuyền kia cuối cùng cũng hiện thân.

“Hừ, người thật ngu ngốc, đêm nay chưa ăn no à, khi này người đã không dùng hết sức? Cái bàn mới lác lư được vài cái?” Nàng hai tay chống nạnh chỉ vào vật đen tuyền, lớn tiếng quát, hình ảnh bây giờ so với hình ảnh thiên sứ lúc đó thật khác xa vạn dặm.

“Đại tiểu thư, thật sự ta không có ăn no, người cho ta ăn ngon nển nhưng lại còn giảm bớt, ta không có sức lực, hai tuần lễ này ta đã làm việc liên tục rồi, người cũng nên cho ta nghỉ ngơi chứ?” ‘người’ đặt móng ngồi ở trên cỏ than thở, lão bản này cũng quá bóc lột?

Quan Thịnh Thịnh nghe vậy nhếch miệng cười cười, “Thất Dạ, người nói như vậy làm bản tiểu thư thật đau lòng, người xem người đẹp trai như vậy lại tức giận vì một chuyện nhỏ như thế, đây lại là công việc chung, người còn so đo với ta, người cũng thật là đàn bà quá đi. Ta phải kiếm nhiều tiền như vậy thì ta mới có tiền mua nển cho các người ăn” con người đen gian trá của nàng trong đêm tối như mất bảo âm trầm bình thường.

Thất Dạ cười chua xót, hẳn thật ra là bị cái gì mà lại theo một người ham tiền hơn mạng sống thế này?

” Thất Dạ, hay như thế này đi, đêm nay kiếm được năm vạn, đợi lát nữa trở về cho người ăn ngon chút, đúng rồi, đêm mai cho Nhất Dạ đi làm có nghe hay không?” nàng nhiều lần ra lệnh.

“Không được đâu? Nhất Dạ bị cảm, người không thể nghỉ làm một ngày để nghỉ ngơi sao, người kiếm được rất nhiều tiền, tiền của người bây giờ cũng đủ cho người mua ba cái biệt thự lớn” hần chu miệng kháng nghị.

Quan Thịnh Thịnh nghe vậy lập tức tức giận nói “Ai u, người có biết giá cả thị trường bây giờ như thế nào hay không? Có ai ngại việc mình kiếm được nhiều tiền? Đầu người là đầu hũ? Người nếu dám bãi công, ta liền đem phần mộ người đào lên, đem người cho năm con ngựa xé xác” nàng đe dọa.

Thất Dạ nghe vậy, đầu lại đau “Ai ai ai, đại tiểu thư của ta, ta nhận thua được không?” Hần bắt đắc dĩ thở dài, thật sự là không hay ho, hẳn không nên tin tưởng con người nham hiểm này.

Một giờ sau, nàng cùng Thất Dạ về tới khu nhà cao cấp, đúng vậy, đây là một tòa nhà trị giá 700 vạn – khu nhà cao cấp. Có điều vì chuyện ma quái liên biến thành 200 vạn vì thế mà nàng liền có được một ngôi nhà tiện nghi, một căn phòng năm trăm thước vuông ước chừng có thể nuôi mười con quý.

“Tỷ tỷ đã về rồi” khóa cửa vừa vang lên, một đứa bé trai ngay tại không trung nhẹ nhàng bay lại ôm mặt của nàng ‘bep’ một ngủm.

“Tiểu tử kia, bọn họ có nghe lời hay không?” nàng buông túi xách xuống cười nói.

“Nhất Phân rất nghe lời, nhưng những người còn lại đều nguyên rửa tỳ” đem sự việc mới nhất báo cáo. Đứng bên cạnh Thất Dạ đen mặt, nịnh hót là việc mà bọn quý cho là thuộc loại ‘phản đồ’ thế nhưng vì lấy lòng vu bà, bán đứng bọn họ, đây là việc làm cho hắn rất đau khổ cùng thất vọng!

Quan Thịnh Thịnh nghe vậy âm trầm cười cười. Lại bắt đầu nguyên rửa cho nàng chết à? Trước đi tắm rửa đợi lát nữa tìm bọn họ tính sổ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Xuyên qua

Quan Thịnh Thịnh nằm nhàn nhả trong bồn tắm lớn. Hắc hắc hắc, người khác nuôi chó ngao, chó Tây Tạng, nuôi mãng xà, còn nàng lại nuôi một đám quý. Có điều nuôi quý cũng là chuyện tốt nha, có thể kiếm được tiền, có thể mua tất cả mọi thứ. Nàng nằm trong phòng tắm tận hưởng sự vui vẻ một mình mà không biết rằng bên ngoài sớm đang đánh nhau đến náo loạn. “Phản đồ, người là đại phản đồ”. Nhiều con quý đang nhìn chăm chăm vào một con quý, lớn tiếng quát, nhưng Thất Dạ lại nằm trên ghế salon nhắm mắt dưỡng thần.

Tên của bọn họ đều được đánh số, hay nói cách khác đó là thời gian thu phục một con quý, như Thất Dạ là vì nàng phải mất bảy buổi tối mới thu phục được, cũng là con quý khó thu phục nhất và cũng là con quý đẹp trai nhất. Mà Nhất Phân khi nàng nhìn thấy liền không cần đến một phút là đã thu phục được, cho nên hắn cũng ngu xuẩn nhất, cũng là giới nịnh bợ nhất nên cũng dễ dàng đem bọn họ bán đứng

“Đệ... không phải có ý, dù gì đệ cũng còn nhỏ, các huynh bắt nạt đệ như vậy mà không biết xấu hổ sao?” Nhất Phân than thở phản kháng

“Ta chưa từng gặp người nào không biết xấu hổ như ngươi, ngươi đã hơn 100 tuổi rồi còn nhỏ gì? Còn giả làm bộ dạng như tiểu hài tử thật làm ta buồn nôn, ngươi làm xấu hổ loài quý của chúng ta” một con quý mặc áo lam mắng

“Đệ...” Nhất Phân bị nói như thế không làm thế nào phản bác lại được

“Ai, Ba Giờ ngươi không nên nói Nhất Phân như thế” một con khác nói

Nhất Phân nghe thấy vậy liền kéo áo của hắn “Cám ơn Nhất Dạ ca ca vì đã thông cảm cho đệ”

Nhất Dạ gật gật đầu “Ta biết tâm tư của ngươi, có phải ngươi thích vu bà, huynh đệ chúng ta sẽ tác thành cho ngươi, đúng không các huynh đệ” lời của hắn lập tức được mọi người đồng ý.

“Không... Không phải, đệ không phải...” Nhất Phân sợ hãi đến đỏ mặt “đát” một tiếng liền biến thành một quý anh tuấn giống bọn họ, chỉ cần hắn kích động thì sẽ trở về nguyên dạng

“Thất Dạ ca ca giúp đệ giải thích đi” Nhất Phân bay đến bên cạnh hắn cầu xin

Thất Dạ mở mắt lên nhìn hắn “Tự gây họa không thể sống”

“Ha ha ha ha” mọi người nghe vậy đều cười ha ha, đúng lúc này, đột nhiên đất rung núi chuyển, tất cả mọi người ngậy ra một lúc.

“Động đất?” Nhất Dạ hét lên, hắn chính là vì động đất mà chết, vừa gặp phải động đất cả người liền run run, sợ hãi không thôi.

“Mọi người mau chạy” Thất Dạ ra mệnh lệnh, mọi người nghe vậy liền bay ra khỏi phòng. Thất Dạ ngậy ra một lúc, vu bà? Một giây sau, hắn hướng trên lầu bay đi.

“Thất Dạ mặc kệ nàng đi, cho nàng chết đi” một vài con quý rống lên nói

“Các ngươi đi trước đi” Thất Dạ ngoái đầu nhìn lại, dặn dò một tiếng liền bay đi.

Quan Thịnh Thịnh đã biết động đất, nàng xoay người một cái lấy quần áo mặc vào trên người, một giây sau, Thất Dạ liền bay vào. “Đi mau, động đất” hắn liền kéo tay nàng hướng ra bên ngoài.

“Không được, còn sổ tiết kiệm của ta” nàng bỏ tay hắn ra cầm lấy túi xách, tất cả tài sản đều ở trong này.

“Vu bà đừng lấy, phòng sắp sập rồi” hắn lôi nàng chạy ra ngoài, sắp chạy tới cửa, Quan Thịnh Thịnh lập tức bỏ tay hắn ra “Linh Đang – vật tổ truyền của ta” Nàng liền chạy vào

“Linh Đang, Linh Đang ở nơi nào” nàng rất nhanh lục tung mọi thứ, lúc này Thất Dạ lại quay trở lại, “Tìm cái gì tìm nhanh lên, phòng sắp sập, chút nữa ta sẽ giúp ngươi tìm”

“Không được, đây là di vật của mẹ ta, ta không thể làm mất” nàng đột nhiên tìm thấy được Linh Đang, vội vàng cười nói “Thất Dạ, người xem Linh Đang...” chỉ là lời của nàng vừa dứt thì căn phòng liền sập xuống

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4: Đây là Thần Mã

Khi nàng có ý thức được một chút, cảm thấy bản thân cả người vô cùng đau nhức, nàng chậm rãi mở mắt ra. Chuyện gì vậy? Tay chân nàng tại sao lại bị trói. Nàng ngoái đầu nhìn đi nhìn lại mới phát hiện ra giờ phút này nàng đang bị trói vào một cây cột, có chuyện gì xảy ra thế? Chẳng lẽ là bắt cóc? Một giây sau nàng ngước lên, nhìn rõ hết thảy mọi thứ, lại nhất thời hít vào một hơi.

Đó là Thần Mã

Quan Thịnh Thịnh đột nhiên trừng lớn hai mắt, đó là Thần Mã? Ở phía trước nàng nhìn thấy một cái giường lớn, màn rèm màu trắng đang tung bay theo gió, trên giường đang có một đôi nam nữ làm nàng giật mình.

Giật mình không phải là vì nữ nhân kia mà là nam nhân mặc bộ đồ màu trắng tinh khiết, tóc của hắn dài dài trải đều trên người nữ nhân. Mà nàng nhìn thấy rõ ràng hai tròng mắt của hắn như thủy tinh đen mị hoặc đến chói mắt, mà trên người hắn dường như lại tỏa ra một loại khí chất vô cùng cao quý, vừa tựa hồ ẩn chứa một tia cuồng dã làm cho nàng vô cùng sợ hãi

Trên giường kia, một đôi nam nữ đang ‘chơi đùa’, tuy rằng nàng thấy rõ ràng nam nhân kia không có cùng nàng ta ‘này nọ é í é’ nhưng bọn họ là đang hôn nhau, chẳng lẽ bọn họ có vấn đề, thích cho người khác xem sao?

Nhìn vài giây, Quan Thịnh Thịnh cảm thấy miệng đắng lưỡi khô, này.....Đây là đang chụp ảnh cổ trang sao? Người nam nhân này cũng đẹp trai quá

Không có biện pháp, bởi vì tất cả quần áo đều cổ trang, trời ạ, nàng vừa tỉnh liền cho nàng chiêm ngưỡng một màn này thật sự so với xem tivi còn kích thích hơn!

Một lát sau, người nam nhân kia đột nhiên dừng lại nhìn nàng một cái, nhất thời làm nàng bị chấn động, người nam nhân này... đẹp không giống với người bình thường, một giây này, nàng cảm thấy soái ca ở thế kỷ 21 cũng không thể so sánh được với hắn.

Người kia hé ra khuôn mặt với một nụ cười xấu xa, khoé mắt hơi hơi lên, lông mi cũng nổi lên ôn nhu gọn sóng, đặc biệt cặp mắt đen thâm thúy giống như lốc xoáy, làm cho người khác không thể kiềm chế được mà nhìn sâu vào bên trong, đôi môi mỏng manh làm cho người ta muốn hung hăng cắn một cái

Quan Thịnh Thịnh nuốt từng ngụm từng ngụm nước bọt, được rồi, nàng không chỉ có tài mà cũng có một chút sắc, mà người đàn ông này lại rất đẹp nữa chứ, trời ạ, nam nhân như vậy diễn thế này thật quá lãng phí.

“Này, người đừng diễn cùng nàng nữa, nữ nhân này xấu như vậy người cũng phải diễn chung... đạo diễn trả người bao nhiêu tiền, ta trả cho người gấp đôi, ta muốn bao người” Giờ phút này nàng mới chợt nhớ ra là mình đang bị chói mắt mà còn bị hấn – nam nhân lạnh lùng anh tuấn trước mặt hấp dẫn.

Cái gì? Nam nhân kia thoáng nhũn mày, lời của nàng làm cho hắn dừng động tác lại

“Ông..... Ông.....” nữ nhân ở phía dưới hắn đã bị hấn làm cho điên đảo hồn phách rồi, mà lúc này hắn lại đột nhiên dừng động tác khiến cho nàng hết sức bất mãn.

“Hắn cho người bao nhiêu tiền, ta cho người gấp đôi, bốn tiểu thư không thiếu tiền, ta bao người” nàng sáng khoái nói.

“Người nói lại một lần nữa” nam nhân đột nhiên phát ra thanh âm âm trầm hùng hậu.

“Bốn tiểu thư, muốn bao người, cho người làm người tình của ta” nàng cười một cách khinh bỉ

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Chuyện thật bi thảm?

Nam nhân kia khoe miệng tà mị hơi hơi lơ lửng, một giây sau, hắn đột nhiên vươn tay ra bóp cổ nàng, giọng nói có chút châm biếm “Mộng Ngữ Diên, ngươi thật là làm cho bốn vương mở rộng tầm mắt. Như thế nào, ngươi chịu không nổi rồi phải không?”

Trời ạ, ánh mắt của hắn thật là sắc bén, rất có khí phách “A, ngươi nhẹ tay một chút nha, làm ta đây đau chết” nàng vội lắc lắc đầu thoát khỏi bàn tay của hắn, tiếp theo cười nói “Ngươi diễn rất tuyệt, ngươi có phải tốt nghiệp ở trường Đại học Bắc Anh hay không? Ài, ngươi là một nư mằm tốt như vậy sao lại có thể diễn cái này, ta bao ngươi, bảo đảm sủng ngươi” nàng thích hắn không chỉ vì hắn anh tuấn, mà còn vì hắn anh tuấn như thế sau này có lẽ sẽ mang đến cho nàng thật nhiều tiền.

“Xem ra, ngươi còn không biết rõ tình trạng của mình?” Hắn đứng dậy, vỗ vỗ tay, một giây sau, có hai nha hoàn đi đến đem theo một chậu nước đổ lên đầu nàng, nháy mắt, nàng ướt đầm toàn thân

“A.” để làm rõ tình hình, Quan Thịnh Thịnh chỉ có thể dựa vào cảm giác hét một tiếng thét chói tai

“Ngươi tốt nhất nên ngoan ngoãn một chút cho ta, ngươi thật vẫn nghĩ mình là Vương Phi? Nói cho ngươi biết, ngươi ở nơi này so với nha hoàn còn thấp kém hơn, cho nên, ngươi tốt nhất đừng có mà nghĩ cách câu dẫn ta” Nói xong, hắn đứng dậy vẫy vẫy ống tay áo cứ như vậy nghênh ngang rời đi.

Lúc này, người đàn bà kia cũng mặc quần áo xong từ từ đi lại đây, nàng thấy nàng ta hừ lạnh một tiếng. Một giây sau, chỉ nghe thấy ‘ba’ một tiếng, trên mặt Quan Thịnh Thịnh xuất hiện năm dấu tay đỏ tươi

“Ngươi.”

“Như thế nào? Không phục sao đại tiểu thư của ta?” Khoe miệng nàng ta trào phúng khinh thường, cố ý nhấn mạnh thêm ba chữ ‘đại tiểu thư’

“Này, phim này ai là đạo diễn, gọi đạo diễn ra đây cho ta, Lão Từ không diễn nữa” Quan Thịnh Thịnh nổi cơn thịnh nộ rồi, nàng từ nhỏ đến lớn chưa bao giờ bị đánh đau, đột ngột bị đạo diễn đến đây nàng nhất định sẽ xé hắn ra làm trăm mảnh

“A, tiểu thư ôn nhu kẻ hoạch câu dẫn Vương gia bất thành nên tức giận rồi? Hừ, ngươi đừng nghĩ ngươi muốn làm gì cũng được, ngươi có thể làm được gì, trừng cái gì mà trừng, bị nha hoàn đổ nước lên đầu có cảm giác gì?” Nàng cười ha ha, nói tiếp “Sớm hay muộn sẽ có một ngày ta trở thành Vương Phi của Sở phủ, ngươi. ngay cả xách giày cho ta cũng không xứng” rồi nàng uốn éo cái miệng cứ như vậy mà đi.

Grừ, xú nữ nhân này dám đánh nàng? Làm nhục nàng như vậy, nàng còn chưa bao giờ chịu khổ, điều này nàng phải nhớ kỹ, tìm được cơ hội nhất định phải dốc lòng trả lại nàng ta.

“Tiểu thư, ô ô, tiểu thư” đột nhiên, bên ngoài chạy vào một tiểu nha đầu mặc trang phục có chút cũ nát, nàng thấy nàng ta khóc lóc, tiếp theo liền mở trời cho nàng

“Chỗ này là chỗ nào? Ta muốn gặp đạo diễn” Quan Thịnh Thịnh đứng dậy lại phát hiện mình không đứng vững được, một lát sau, nha hoàn này đỡ nàng dậy “Tiểu thư cẩn thận”

“Ngươi là ai, nghe giọng nói không giống người địa phương”

“Tiểu thư đang nói cái gì?” Nha hoàn về mặt khó hiểu.

“Ngươi, còn nhỏ như vậy đã nghĩ tiến vào giới văn nghệ à, ngươi không biết giới văn nghệ có quy tắc ngầm sao? Ngươi xem ngươi tướng còn trong sáng như vậy, làm diễn viên không tốt” Quan Thịnh Thịnh dường như còn chưa làm rõ tình hình đã nói đạo lý.

“Ô ô, tiểu thư người bị đổ nước vào não sao? Người đang nói cái gì thế ạ?” nha hoàn khóc lớn lên.

Quan Thịnh Thịnh ngây ra một lúc, trong lòng thấy bội phục, nha đầu này rất có tiền đồ, nói khóc liền khóc, “.. Giúp ta đi ra ngoài” vẫn gọi nàng là tiểu thư, nàng liền cho nàng ta một cơ hội diễn xuất vậy.

Nha hoàn gật gù đầu, đỡ nàng đi ra ngoài, chỉ là khi nàng đi ra cánh cửa này liền ngậy ngậy cả người, này. . . Đây là nơi nào, vì sao lại cổ kính như vậy, hơn nữa, hành lang còn quá dài, hoa viên cũng quá lớn? Mà nàng luôn mồm hỏi đạo diễn nhưng căn bản là nhìn không thấy, bên ngoài không phải là phải có đèn, đạo cụ, tổ kịch sao?

“Tiểu thư.”

“Nơi này là chỗ nào, ta là ai, ngươi là ai?” Nàng đột nhiên sợ hãi. sự việc dường như không đơn giản như nàng nghĩ.

“Tiểu thư, nô tỳ là Tiểu Hương, người là Vương Phi, nơi này là Sở phủ, người. Người làm sao vậy?” Tiểu Hương thấy thế không khỏi run run.

Quan Thịnh Thịnh quay đầu nhìn lại rồi nhìn đến bộ dạng của nàng, cùng với nơi này, phòng ở. Một lát sau, khoe miệng nàng đột nhiên run rẩy, này. Có phải hay không ai có thể nói cho nàng biết, nàng đã xuyên qua?

Chương 6: Vừa buồn vừa vui

Nhìn phòng ở trống rỗng, trong lòng nàng lại càng sợ hãi, vì thế, nàng ngồi ở trên giường gào khóc, nàng lúc này hoàn toàn quên đi ý đến vấn đề hình tượng của mình, tiền cũng không có, còn hình tượng làm cái gì.

“Tiểu thư. Tiểu thư người đừng khóc” Tiểu Hương an ủi nói, vừa thấy nàng khóc, nàng ta liền sốt ruột không biết nên làm cái gì bây giờ.

“Ngươi đi ra ngoài, đi ra ngoài. Ta muốn yên tĩnh, yên tĩnh” nàng hét lên đến xé cổ.

Tiểu Hương thấy nàng kích động như thế, liền gạt đầu lặng lẽ đóng cửa lại.

Quan Thịnh Thịnh ngồi ở trên giường một bên nắm lấy cái chăn úp mặt xuống, một bên lấy tay lau nước mắt, thực không hay ho, tại sao mọi việc lại như thế này?

Nhưng nàng khó chịu không phải là vì nàng trở thành vương phi không được sủng, cũng không phải là vì không được người nam nhân kia không quan tâm đến, mà là vì túi LV của nàng, còn có ô tô, còn có biệt thự, còn có ba hòn đảo của nàng, còn có thánh địa tình yêu Paris của nàng. Trời ạ, ai đến giết nàng đi, nàng không cần xuyên qua, nàng muốn tiền, tiền của nàng.

‘Đỉnh linh linh, đỉnh linh linh’ đột nhiên, Quan Thịnh Thịnh nghe được một âm thanh quen thuộc, nàng cúi đầu rung rung nhìn lại, trong phút chốc, mắt nàng mở lớn, nàng túm lấy thất lưng bên hông. . . Linh Đương.

“Huyết. Huyết Linh Đương?” Nàng hét lên một tiếng, tiếp theo Linh Đương tí tách linh linh vang lên, tiếp theo nữa chỉ nghe thấy ‘Bùm’ một tiếng, một màu xám như sương mù toả ra, một giây sau, ngã xuống mặt đất chính là con quỷ nàng thích nhất cũng là thủ hạ đắc lực nhất – Thất Dạ.

Thất Dạ xoa xoa móng, ngược mặt nói “Vu bà, ngươi.”

“Thất Dạ” Quan Thịnh Thịnh thấy thế, đang từ trên giường liền lăn lông lốc bò dậy, chạy tới đỡ Thất Dạ đứng lên rồi nước mắt, nước mũi ôm chặt hân.

“Ngươi. là vu bà?” Hân thì thảo tự hỏi.

Quan Thịnh Thịnh buông hân ra nói “Mắt của ngươi làm sao vậy? Mới như vậy mà đã không nhận ra ta?” Nàng lau nước mắt nói.

“Ngươi thay đổi.” Thất Dạ như trước giật mình nói

“Thay đổi?” Quan Thịnh Thịnh nghe vậy vội vàng vươn tay sờ mặt mình, nhỏ. Khuôn mặt nhỏ nhắn? Một lát sau, nàng bắt đầu tìm gương, rốt cục cũng tìm được trong ngăn kéo lấy ra một cái gương đồng. Nàng run run đưa lên trước mặt mình, a di đà Phật, trăm ngàn lần không cần quá xấu nha..

Một lúc sau, nàng từ từ mở hai mắt ra, “A.” Nàng lớn tiếng hét lên, này. Đây là nàng sao? Chỉ thấy trong gương, một khuôn mặt nhỏ tinh xảo, môi giống như hoa anh đào, lông mày đen như màu mực, đôi mắt như mùa thu, mềm mại đáng yêu tinh tế, trời ạ, khuôn mặt này? Quả thực là điển hình của hồng nhan họa thủy!

“Hắc hắc hắc hắc” nàng bỏ gương xuống, cười một cách vui vẻ, làm cho Thất Dạ cả người nổi da gà, chỉ cần mỗi lần nàng lộ ra vẻ mặt giả dối như thế, nhất định là không có chuyện gì tốt.

“Ha ha, không thể tưởng được ta xuyên qua thành tuyệt thế mỹ nữ, chuyện này tốt lắm, không cần dựa vào nam nhân kia ta cũng có thể kiếm nhiều tiền” có thể có tất cả, nghĩ đến đã biết sử dụng khuôn mặt này như thế nào, hơn nữa nàng là người thông minh, kia kim ngân tài bảo còn không giống sóng cuộn cuộn nhau mà đến a, hừ, nàng mất đi hết thảy nay phải đòi lại gấp bội, ngoại trừ cái tên yêu nghiệt nam kia!

Chương 7: Kế hoạch

“Này Vương phủ lớn như vậy, tại sao lại cho ta ăn thứ đồ ăn như vậy, đây không phải ngược đãi sao” nhìn trên bàn chỉ có cơm trắng và rau xanh, Quan Thịnh Thịnh tức giận nói.

“Tiểu thư, chúng ta đã ăn như thế này nửa năm nay” sau khi nàng nói mình bị mất trí nhớ, Tiểu Hương cũng không có hoài nghi, chỉ là hiện tại tiểu thư bỗng trở nên thô lỗ táo bạo, nàng cho rằng tiểu thư bị như vậy nhất định là vì đã nhìn thấy cảnh kích thích kia, tiểu thư thật đáng thương.

“Ba” một chiếc đĩa của nàng rơi xuống “Thật không biết xấu hổ, Vân Sa được ăn ngon uống tốt, còn chủ tử ta đây thì bị phải ăn thứ này, xem ra ta phải tìm cơ hội để dạy dỗ nàng ta” nhớ tới lần trước bị nàng ta tát một cái, trong lòng của nàng vẫn không thể cân bằng.

“Tiểu thư, Vân Sa đã không còn là nha hoàn nữa” Tiểu Hương sợ hãi nhắc nhở.

“Ta biết, không phải cũng chỉ là dụng cụ làm ấm giường thôi sao” nàng một câu nói toạc ra.

Tiểu Hương không thể tìm được lời nào để phản bác những lời vừa nói ra của nàng

“Ta cho ngươi biết, chính là nàng bức tử ‘ta’ ” không cần nghĩ nữa, Mộng Ngữ Diên này nhất định sẽ làm cho nha hoàn kia tức chết. Nàng bị hãm hại, bị vu oan. Vân Sa này cũng thật là thâm độc, thật nhìn không ra nàng ta lại là một nha hoàn tâm cơ như vậy, xem ra, lòng của nàng ta sớm đã bị nam nhân yêu nghiệt kia mê hoặc.

“Nhưng Chúng ta bị nhốt ở Cô Uyển, muốn gặp nàng ta cũng không dễ dàng” Tiểu Hương nhắc nhở, nàng cũng không hy vọng tiểu thư ở đây chịu chết .

Quan Thịnh Thịnh cười lạnh lùng nói, “Cô Uyển? Tốt lắm, bọn họ không vào, chúng ta mới có cơ hội thăm dò địa hình Vương Phủ để chuẩn bị cho về sau”

“Về sau?”

“Ái chà, ngươi đừng lo lắng, ngươi trước tiên tìm cho ta một bộ nam trang đến đây” nàng ra lệnh.

“Tiểu thư muốn làm cái gì?” Tiểu Hương sợ hãi hỏi.

“Không có gì, chỉ là muốn chuồn êm đi chơi một chút mà thôi, ta muốn đi ra ngoài kiếm tiền, sau đó chờ kiếm được đủ tiền, ta liền mang ngươi cao bay xa chạy” nàng nói chắc chắn.

“A?” Tiểu Hương bị nàng làm cho sững sốt, tiểu thư như thế nào lại không giống với lúc trước?

“Nhanh đi nhanh đi”

Tiểu Hương bị nàng thúc giục đi vào bên trong, đành phải gật đầu rồi đi tìm nam trang, nàng vừa thấy Tiểu Hương đi, liền lách Linh Đang trên người, Thất Dạ liền từ bên trong đi ra.

“Vu bà, ngươi định làm cái gì?” Thất Dạ mặt đen như mực hỏi, khi hắn xác định chỉ có mình hắn cũng đi theo xuyên qua, khi đó tâm trạng của hắn chỉ muốn đi tìm cái chết, hắn không nên, không nên tốt bụng a! Hiện tại hắn bị nàng tra tấn, loại cảm giác đau đớn này không cần nói cũng biết.

“Ta đâu làm gì, ta muốn ở nơi này ‘kiếm tiền’. Trước là đi đồ phùng(*), sau đi kỹ viện chơi. Vì thế, cho nên ngươi phải sử dụng con mắt của mình cho thật tốt nha” nàng nhắc nhở.

(*) đồ phùng: chỗ cờ bạc

“Ngươi chẳng lẽ không biết, ở cổ đại, nếu ngươi thắng tiền, bọn họ sẽ không nghi ngờ sao?” Không phải tất cả người cổ đại đều là ngu ngốc.

Quan Thịnh Thịnh cười từng đợt từng đợt, nói “Ngươi cho ta là ngu ngốc? Ta chỉ muốn thắng một ít, thu từng chút từng chút một, yên tâm yên tâm”

Thất Dạ khóe miệng vẫn run rẩy, phải không? Không, lời của nàng hoàn toàn không thể tin tưởng được, bởi vì, nàng chính là nhất tài chủ bà(*) ! !

(*) nhất tài chủ bà: có thể hiểu là người đàn bà giàu có

“Ai, nhưng ta nói cho ngươi biết. Hiện tại không biết là niên đại nào, chỉ có hai người chúng ta là người thân, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ cho ngươi ăn toàn món ngon. Ta đã nghĩ thông suốt rồi đồng tiền là vạn năng. Cho nên, từ giờ trở đi, ta muốn sống trong vàng son, chơi đùa vui vẻ” tiếp theo nàng nhìn nhìn Thất Dạ “Ngươi nên đi bái Phật, bởi vì ta sẽ cho ngươi ăn nhang uống nhạ (*) thật tốt” ừ, nàng đã chết một lần rồi, nên lần này nhất định phải sống cho thật tốt, tuyệt đối không thể chết lần nữa

(*) ăn nhang uống nhạ: ý là ăn chay

“Tiểu thư” Tiếng của Tiểu Hương xa xa truyền tới.

Quan Thịnh Thịnh nghe vậy, nhìn Thất Dạ cười khinh bỉ, tiếp theo cầm Linh Đang lách vài cái, Thất Dạ không thể chống lại đành phải chui vào.

Chương 8: Nói dối

àng cẩn thận dặn dò Tiểu Hương, để nàng biết đối phó với những việc ‘ngoài ý muốn’ xảy ra như thế nào, Tiểu Hương gật đầu giống như gà mổ thóc. Sau đó, nàng liền vụng trộm trèo qua tường chạy ra ngoài, kỳ thật cũng không cần vụng trộm, ở nơi này ngay cả chim cũng không có, ai sẽ đến a!

Ở trên đường nàng không khỏi ngậm ngùi, tưởng ở cổ đại lại thấp như thế, rõ ràng chính là mời mỹ nữ như nàng trèo ra thôi!

Thất Dạ tránh ở dưới ô, nàng đắc ý ngược mắt nhìn hấn cười nói “Thế nào? Bồn thiếu gia trông thật đẹp phải không, ha ha, so với người còn đẹp hơn” nàng đắc ý cười to.

Thất Dạ nghe nàng nói mặt đen lại như Vương bà bán dưa, thường thường hấn sẽ nịnh hót vài câu, kỳ thật, chính hấn cũng không biết thật ra là vì cái gì, vì sao mình lại bị lời nói của nàng chi phối?

“Ăi, người đừng làm mặt đen như thế rất xấu, ha ha” nàng đắc ý nhìn Thất Dạ cười nói, lại phát hiện mình cười đến nửa ngày, hấn cũng không thêm đề ý đến, vì thế nàng đành phải ho khan hai tiếng, vuốt tóc nói “Người rõ ràng thấy ta như thế nên ghen tị với ta” nói xong cũng không, đề ý đến Thất Dạ đang trợn mắt lên, cười hi hi hướng phía trước mà đi.

“Wow, công tử nhà ai rất đẹp trai “

“Wow, công tử dễ thương đi đâu đấy”

Nhiều nữ nhân nhìn nàng chỉ trỏ, nàng thấy thế cười hớ hớ, chậm rãi đi đến, “Cô nương trông thực mê người”

“A a a” được ‘hấn’ khích lệ như thế, cô nương kia hét lên một tiếng thất thanh.

Nhìn thấy mình có thể khiến cho một vùng náo động, nàng càng đắc ý, “Ăi, ta thực đẹp trai, điều này làm cho người khác phải sống như thế nào đây”

Thất Dạ thật sự chịu không nổi việc nàng cứ tự khen mình như thế, đành phải nói “Đại suất ca, người muốn đi đâu?”

Nàng nhăn mày nhíu mắt nói “À. Vì khuôn mặt của ta rất anh tuấn, nên ta quyết định đi kỹ viện trước”

“Người lại muốn làm cho thiên hạ loạn lên phải không?”

“Ăi, người thật hiểu ta Thất Dạ” nàng không phủ nhận nói, có thể đi kỹ viện phi phú tức quý (*), nàng nhất định phải ‘thử’ một phen.

(*) phi phú tức quý: không giàu cũng trở nên giàu~~~> ý nói vô kỹ viện dù người nghèo hay giàu đều được đối xử như nhau

“Người có tiền đi kỹ viện sao?” Thất Dạ châm chọc nói, nàng hiện tại thân phận là Vương phi bị vứt bỏ, không có bổng lộc, còn muốn đi kỹ viện sao!

Quan Thịnh Thịnh nghe thấy vậy mày nhăn lại, đúng lúc này, đối diện có một đám người đi tới. Những người này đang đi xung quanh một mỹ nữ, bên cạnh nàng ta còn có rất nhiều thị vệ cùng nha hoàn, xem ra thân phận của nàng ta không thấp, nhưng ánh mắt của nàng không phải nhìn cô gái đẹp này, mà là nhìn cái hầu bao rất nặng đang lộ ra trên người nàng ta.

“Hắc hắc hắc, trời cũng giúp ta” nói xong, nàng từ từ đi tới, thị vệ cùng bọn nha hoàn ngay lập tức phát hiện ra, chuẩn bị ‘đón tiếp’ công tử tuấn tú này.

Quan Thịnh Thịnh phe phẩy cây quạt, gấp cây dù lại, bước từng bước một tới gần bọn họ, tiểu thư này cũng đã bị ‘hấn’ hấp dẫn, lúc này, nàng nói gấp “Đừng nhúc nhích”

Mọi người ngáy ngẩn cả người, sao lại thế này?

“Tiểu thư, chúng ta có phải đã từng gặp mặt?”

Mỹ nữ tiểu thư vội lắc lắc đầu, một đôi mắt như nước trong veo, ánh mắt theo dõi ‘hấn’ vẫn không nhúc nhích.

“Chưa gặp qua? Nhưng. Nhưng vì sao, nàng lại luôn xuất hiện ở trong giấc mơ của ta, làm ta có cảm giác như chúng ta đã biết nhau từ lâu rồi, nơi này, nơi này làm sao có thể động tâm như thế?” Ở khoảng cách cách nàng ta một thước, nàng liền nói dối, hơn nữa còn nói cực kỳ giống thật, thật đến nỗi chính nàng còn thấy cảm động!

Mỹ nữ tiểu thư nghe vậy, lập tức gò má và mặt đều ửng đỏ, dám lớn mật nói ra những lời như vậy, thật là làm cho người ta thẹn thùng .

“Tiểu thư, ta có thể tới gần nàng để nhìn kỹ hơn không?” Nàng thâm tình nói.

“Lớn mật, dám vô lễ với tiểu thư như vậy” thị vệ đứng đầu quát lên

Khi nhìn thấy vị tiểu thư kia đang nhìn mình chăm chăm, mắt đưa tình, nàng chỉ biết rằng kết quả sẽ thành công, vì thế, nàng biểu hiện ra bộ dạng uể oải
“Ài, thế nhưng nếu tiểu thư cảm thấy không tiện, thôi quên đi” nói xong, nàng bi thương xoay người muốn rời đi.

“Một, hai.”

“Đợi chút”

Quả nhiên đúng như nàng đã tính, nàng còn chưa đếm đến tiếng thứ ba, vị tiểu thư kia liền mở miệng gọi nàng lại.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 9: Khiêu dê thuận lợi

Quan Thịnh Thịnh chậm rãi xoay người, mày nhăn lại nhẹ nhàng hỏi “Tiểu thư, có chuyện gì?”

“À. Ta thật sự thấy công tử giống với một vị cổ nhân” Tiểu thư mỹ lệ thẹn thùng nói.

Quan Thịnh Thịnh nói gấp “Đâu chỉ là giống, quả thực ta vẫn phân vân không rõ ràng cho lắm nên mới muốn đến gần tiểu thư để nhìn cho rõ dung mạo” nàng cười nói.

“Không biết xấu hổ” cũng không biết là người tùy tùng nào nhìn không quen mắt làm bầm một câu.

“A Quý, không được vô lễ” vị tiểu thư này quát lớn.

Quan Thịnh Thịnh vẫn như trước mỉm cười nhìn nàng.

“Uhm. Nếu công tử đã nói như vậy..., kia. Vậy sang đây xem cho rõ ràng đi” nàng nói xong, liền cúi đầu thật thấp.

Quan Thịnh Thịnh nghe vậy khoe miệng hiện lên ý cười càng rõ ràng. Vì thế, nàng chậm rãi cầm lấy cây dù, chậm rãi đến gần vị tiểu thư thẹn thùng này
“A. Xác thực rất giống, chỉ là.”

“Chỉ là cái gì?”

“Ông trời ơi” Quan Thịnh Thịnh đột nhiên quát to lên một tiếng, vị mỹ nữ kia còn chưa hiểu việc gì đang xảy ra liền nghe thấy được hai chữ ‘Ông trời’, làm cả người phát run, trong tình thế bất ngờ liền dẫm phải mép váy của mình lao đảo ngã về phía trước. Quan Thịnh Thịnh xoay người một cái lấy tay trái ôm ở eo của nàng ta, tay phải chống cây dù, cứ như thế tạo thành một cảnh duyên dáng lãng mạn

Nàng ta nhìn chăm chăm vào khuôn mặt tuyệt mỹ của Quan Thịnh Thịnh mà đã quên rằng bản thân còn đang dựa vào lòng ngực của nàng.

“Lớn mật, còn không buông tiểu thư nhà ta” các thị vệ lớn tiếng quát .

Quan Thịnh Thịnh đỡ nàng ta đứng lên, “Làm tiểu thư bị sợ hãi thật đáng xấu hổ” nàng cười hắc hắc, bạc bên hông nàng ta cũng đã tới tay.

“Không. Không có gì” vị tiểu thư này sớm đã mặt đỏ tới mang tai.

Quan Thịnh Thịnh buồn cười, người cổ đại quả thật là hay thẹn thùng!

“Xin hỏi công tử xưng hô như thế nào?” Nàng ta hỏi tới.

“Ta.” Không được, nàng hiện tại đã không phải là Quan Thịnh Thịnh, hơn nữa, tên này nghe thật thô tục, được rồi, từ giờ trở đi nàng sẽ kêu là Mộng Ngữ Diên, trời ạ, người đẹp còn chưa tính, ngay cả tên cũng thật hay làm cho người ta phải ngưỡng mộ.

“Công tử”

“Uhm, thật ngại quá, bản nhân họ Mộng, tất cả mọi người đều gọi ta là Mộng Thiếu” nàng đắc ý nói.

“Mộng công tử đa lễ”

“Không cần phải khách sáo, tiểu thư, chúng ta nếu có duyên sẽ gặp lại” nói xong, nàng không nghĩ lại đồng xả tây giắt, muốn chạy nhanh đi dạo kỹ viện, bình thường chỉ nhìn thấy trên tivi, nay, kỹ viện gần ngay trong gang tấc, nàng nhất định không thể bỏ qua.

“Tiểu thư đi thôi” các tùy tùng nói gấp.

“Ài, không biết có thể hay không gặp lại hần” lòng của nàng ta đều bị nàng mang đi.

“Sở huynh, huynh nên vui vẻ lên một chút, đến nơi đây phải vui vẻ hưởng thụ” hần đang nói chuyện với nam nhân đối diện trông giống như họa thủy.

“Có cái gì để vui vẻ?” Nam nhân yêu nghiệt nói.

“Ài, Sở huynh, người nào mà không biết huynh cưới được Vương Phi đẹp như tiên, huynh còn không vừa lòng sao, huynh quả thực đáng đánh nha” hần ghen tị nói.

“Hừ, xinh đẹp để làm gì? Có thể có cơm ăn?” Hần khinh thường hừ lạnh một tiếng.

Đúng lúc này, dưới lầu đột nhiên truyền đến từng tiếng từng tiếng thán phục, nam nhân yêu nghiệt liếc mắt một cái, khi nhìn thấy rõ diện mạo của nàng, lập tức hần nhủ mày lại.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Mỹ nam

Lại nói lúc nàng đến, lập tức các cô nương ở Lệ Xuân vây quanh lại. Tuy rằng nàng không phải đẹp trai nhất, nhưng trông rất dễ thương, làm cho các cô nương ấy nhìn thấy chỉ muốn ôm vào lòng để yêu thương

Mộng Ngữ Diên lớn tiếng cười cười, trời ạ, nàng ở đâu cũng đều có thể hấp dẫn sự chú ý, may mắn, lúc bước vào đây nàng đã cho Thất Dạ chui vào Linh Đang ở bên hông. Nếu không nàng ở trong này mà cầm ô không chừng tất cả mọi người sẽ nói nàng là quái nhân mất.

Lúc này, nàng đem ô để ở bên cạnh vẫn nhất nhất thể hiện bộ dạng là con nhà giàu

“Ai u, đây là công tử nhà ai, như thế nào mà thanh tú như vậy” tú bà khuôn mặt trang điểm xinh đẹp tay vẩy khăn cười.

Mộng Ngữ Diên ho nhẹ một tiếng nói “Xin hãy gọi ta là Mộng Thiếu, về phần thân phận, ta không thể nói cho người biết được, đem cô nương xinh đẹp nhất đến cho ta xem” nàng khẩu khí không nhỏ nói.

“Ai u, người xem không phải tất cả chúng ta ở nơi này đều là mỹ nữ sao?” tú bà nói gấp.

Mộng Ngữ Diên mày nhăn lại, từ bên hông xuất ra một thỏi bạc ném cho tú bà. Ngay lập tức, tú bà cười hi hi nói “Xin mời lên lầu”

“Nơi này hoa khôi là ai?” Nàng hỏi.

“Mẫu Đơn” tú bà thấp giọng hà hơi nói.

Mẫu Đơn? Có khí chất, “Được rồi, gọi Mẫu Đơn tới cho ta”

Tú bà nghe vậy, lập tức biểu hiện bộ dạng khó xử, “Mộng thiếu gia người xem” nàng chỉ lên trên lầu, ở trong căn phòng phía đông đang truyền ra tiếng đàn.

“Nàng ở nơi đó trong bao lâu?” Nàng hỏi.

“Dạ dạ, nàng đêm nay được Tô công tử bao” tú bà nói gấp.

“Bao rồi? Hừ, ta tới chủ yếu là xem hoa khôi” nói xong, không để ý đến việc bị tú bà ngăn cản, nàng hướng phía phòng kia đi đến.

“Sở huynh, xem ra, vị công tử này sẽ làm hồng nhũ hứng của Tô huynh” người nam nhân này cười vui vẻ nhìn hấn nói.

Yêu nghiệt nam nhân nghe vậy, khoe miệng châm biếm nhếch lên một tia khinh thường “Đi, cùng đi xem xem” vì thế, hai người đứng dậy, nhắm hướng đông mà đi đến.

“Ai ai, Mộng công tử không thể đi vào” Tú bà ngăn không được, liền lớn tiếng nói, thực tế nàng ta cũng không có ngăn cản, người ta là người có tiền, nàng ta còn nói cái gì được nữa. Chỉ là vị Tô công tử này cũng không thể đắc tội, cho nên nàng ta đành giả bộ lớn tiếng nói.

“Cạch” cửa bị nàng mở ra.

Vì đột nhiên nàng tiến vào, làm cho tiếng đàn trong phòng ngừng lại, Mộng Ngữ Diên căn bản không để ý tới nam nhân trong phòng kia mà ánh mắt tràn trệ của ‘hấn’ trắng trợn nhìn Mẫu Đơn. Nàng ta có ngũ quan đẹp đẽ, đôi mắt hơi xếch lên cùng hồ ly giống nhau làm lòng người ngứa ngáy, quả nhiên, đã lường trước, khó trách vì sao nàng ta là hoa khôi.

“Thực xin lỗi Tô công tử, ta khuyên không được” Tú bà vội cúi đầu nhận tội, tuy nói là nhận tội, nhưng ánh mắt chỉ nhìn nàng.

Mộng Ngữ Diên theo thanh âm của Tú bà nhìn sang, nàng thật ra muốn nhìn là người nào tai to mặt lớn bao cô nương này, nhưng là không nghĩ tới, sau khi nhìn hình dạng của hấn, nàng nhất thời hít vào một hơi. Hấn màu da trắng nõn, ngũ quan thanh tú mang theo một chút tuấn tú, anh tuấn nhưng lại có một chút ôn nhu, nhưng ở đây ôn nhu cùng anh tuấn kết hợp, làm cho hấn càng trở nên tuấn tú!

Trời ạ. Là mỹ nam!

Tô công tử đột nhiên nhìn nàng ôn nhu cười, lộ ra hai cái má lúm đồng tiền.

Ngay lập tức

Nàng bị miếu sát rồi! (~~> máu hám zai nổi lên rồi kìa)

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Cố gắng để ý (1)

“À, ỰỰ, người đi xuống trước đi” Tô Dật nhìn Tú bà nói.

Tú bà nghe vậy vội vàng gật đầu cười hớn hở rồi đi.

“Huynh đài đến đây cũng là muốn gặp Mẫu Đơn sao?” hấn cười hỏi.

Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, sau đó xoa đầu hỏi “Làm sao huynh biết?”

Tô Dật lại mỉm cười “Bởi vì huynh đang chảy nước miếng “

“A?” Nàng la lên một tiếng rồi lau miệng. Nghĩ rằng, nước miếng của ta cũng là do người mà ra, chỉ là bây giờ nàng là nam nhân tự nhiên không thể để cho hấn có cảm giác mình là người đồng tính, đành phải làm dáng nói “Tô huynh phải không? Ặi, thật sự là anh hùng nghe danh đã lâu, huynh không ngại cho ta ngồi cùng để thưởng thức hoa khôi chứ?” Nàng phe phẩy cây quạt nói.

“Được chứ, mời ngồi” Tô Dật chỉ chỉ vào vị trí bên cạnh đồng thời cũng dặn Mẫu Đơn đàn lên một khúc.

“Huynh đài xưng hô như thế nào? Ta là Tô Dật” hấn tự giới thiệu.

“Mộng Thiếu” nàng nhìn khuôn mặt hoàn mỹ của hấn nói.

Tô Dật bị nàng làm cho chọc cười, “Mộng huynh không phải muốn xem Mẫu Đơn sao? Vì sao lại nhìn ta?”

“Ta thích mỹ nam”

“.....?”

“A, ý của ta là thưởng thức, thưởng thức” phát hiện mình nói sai, nàng cười hắc hắc.

“Xem ra, vị Mộng Thiếu này thích nam nhân hơn nữ nhân” ngoài cửa đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh cao lớn, trong đó có một người lười nhác tựa vào cửa, híp mắt nhìn nàng.

Mộng Ngữ Diên ngược mắt lên nhìn, khi thấy khuôn mặt của hắn cũng là lúc nàng ngây ngẩn cả người, nàng không phải người mù, lập tức liền biết yêu nghiệt này là ai. Khi thấy hắn nhìn mình chằm chằm, nàng sợ hãi đến mức lập tức đứng lên, bắt đầu kích động đi tới đi lui ở bên trong phòng. Trời ạ, như thế nào xui xẻo như vậy, nàng hẳn là lúc ra cửa không xem phong thủy .

“Vị huynh đài này vì sao ở trong phòng đi tới đi lui như vậy? Đang thương thức chứ có phải biểu diễn kịch công đâu?” Khóe miệng hắn bứt lên vẻ tươi cười châm biếm nhìn nàng.

Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, huynh đài? Đúng vậy, nàng bây giờ đang cải trang làm nam nhân, sợ cái gì chứ?

Sửa sang lại sau vài giây, nàng xoay người cười nói “Hai vị này là?”

Tô Dật đứng dậy cười nói “Vị này là Vương gia đứng đầu ở kinh thành tên Sở Hạo, vị còn lại được xem là cánh tay phải của hoàng thượng Lưu Viên, Lưu đại nhân, bọn họ đều là bạn tốt của ta”

“Hân hạnh được quen biết các vị huynh đài, ta là Mộng Thiếu” nàng nhún mày nói, giọng nói có chút kiêu ngạo.

Sở Hạo nghe vậy lạnh nhạt nói “Huynh với Vương Phi của ta là cùng một họ à?”

“À? Là cái người bị vương gia nhốt ở Lãnh Uyển, hơn nữa có phải vương gia còn chiếm đoạt nha hoàn của Mộng Vương Phi?” Nàng nhún mày theo dõi hắn.

Lời của nàng, làm cho Tô Dật cùng Lưu Hằng ngây ra một lúc, không thể nào? Trong trí nhớ của bọn họ Sở Hạo đã đề cập không ít hơn một lần là không thích Vương Phi, tuy nhiên không có nghe nói là nhốt vào Lãnh Uyển .

Sở Hạo mặt không đổi sắc nói “Mộng Thiếu xem ra biết rất rõ, người nói rất đúng, bốn vương ghét nhất là nữ nhân lục đục, về phần nữ nhân? Hừ, các nàng đối với ta mà nói chỉ có tác dụng làm ấm giường, Mộng huynh cũng là nam nhân, chẳng lẽ người không có cảm giác này?”

“Thúi lắm!” Nàng ngay lập tức không nhịn được thốt ra.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Cố gắng để ý (2)

Tiếng đàn đột nhiên dừng lại, trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại, mọi người sau khi nghe thấy câu nói “Thúi lắm!” của nàng đều thất thần.

Nàng nhìn thấy những lời này làm cho sắc mặt của Sở Hạo càng thêm thâm trầm, trong lòng của nàng cũng có chút sợ hãi. Ở trong này, ai cũng biết võ công. Tuy rằng nàng cũng biết quyền đạo, nhưng so với bọn họ không chừng còn kém xa. Mặc dù có quý nhĩ ở bên cạnh, nhưng ba vị nam nhân này con tức quá lớn, xem chừng, Thất Dạ cũng không thể tới gần bọn họ được. Trước tình cơ cho qua mọi việc trước đã, còn nhiều thời gian lưu lại ở Thanh Sơn(*) không sợ không có củi đốt.

(*) Thanh Sơn: núi xanh

Vì thế.

“Hắc hắc, thật xấu hổ, khi này ta ăn nhiều khoai lang lắm, luôn nhịn không được nên mới ... thúi lắm, các huynh, các huynh đều hiểu mà phải không?” Nàng nhún nhún vai biểu hiện tất cả mọi người sẽ thả rắm.

“Lý giải như thế nào?” Sở Hạo lạnh như băng hỏi.

“Ha ha, tục ngữ nói rất hay, đánh rắm là thể hiện khí thế của một người nên không thể không để ý đến việc này nha, làm người thúi vô cùng, nghe tiếng rắm là biết người đó như thế nào. Ha ha, yên tâm đi, bốn thiếu gia đánh rắm cũng không thúi đâu, Mẫu Đơn nàng có nghĩ thấy không?” Nàng xoay người hỏi Mẫu Đơn đang ngồi ở trên đất

Mẫu Đơn bị hỏi bất ngờ vội lắc lắc đầu, nàng là hoa khôi nhiều năm hiển nhiên biết cái gì nên nói, cái gì không nên. Dù sao, đó đều là những người có tiền, nàng hiển nhiên không nên đắc tội. Nhưng trong lòng của nàng đang suy nghĩ, làm sao để ngăn cản vị thiếu gia này, hình dạng vốn eo lá, lại còn thô lỗ như vậy, thật sự là mất hứng.

“Mộng huynh quả là người sáng khoái, ngay cả thói lăm cũng làm cho mọi người biết, bội phục bội phục” Luru Hằng vỗ tay nói.

Mộng Ngữ Diên ngưng ngưng nhìn Luru Hằng “Đâu có đâu có, ta cũng chỉ là nói chút đạo lý làm người thôi, Luru huynh không cần khen ngợi” Nàng lúc này thật sự bội phục năng lực nói chuyện của mình, ở trong giới quý tộc cũng nhờ vào năng lực giao tiếp của mình mà nàng mới thuận buồm xuôi gió, thật là đáng tự hào a!

“Các vị đừng đứng như thế, đều ngồi xuống đi” Tô Dật mời mọi người cùng nhau ngồi xuống, bảo Mẫu Đơn xuống phía dưới gọi thêm chút rượu và thức ăn

Mẫu Đơn nghe thấy vậy, thẹn thùng hành lễ cáo lui.

“Sở huynh, vì sao huynh lại đem Vương Phi như hoa như ngọc nhốt vào Lãnh Uyển?” Luru Hằng khó hiểu hỏi.

“Phạm Tiện (*)” hần lạnh lùng nói ra hai chữ.

(*) Phạm, Tiện:

Phạm: tội phạm; thù phạm; phạm nhân; tù nhân; xâm phạm; đụng chạm; đụng

Tiện: bi ối; đê tiện; khinh bỉ; khinh rẻ; hèn; hèn hạ; ti tiện

Ta mới không cần, Mộng Ngữ Diên nghe vậy ở trong lòng không ngừng chửi mắng. Tiện, người mới là người như vậy. Tiện, nữ hài tử tốt như vậy bị người hại chết rồi, vậy mà bây giờ người quay ngược lại nói nàng như vậy. Tiện, nam nhân như người chỉ biết nghe lời gièm pha của nha hoàn mà lại không cảm thấy mất mặt.

“Ha ha, không thể nào, Mộng thiên kim có tri thức hiểu lễ nghĩa, như thế nào cũng không giống như lời huynh nói” Luru Hằng nói gấp.

“Sở huynh trong chuyện này có phải có hiểu lầm gì hay không?” Tô dật cũng nói theo.

“Phải không?” Hần nhíu mày nhìn về phía Mộng Ngữ Diên lại hỏi “Mộng huynh cảm thấy thế nào?”

Bị hỏi đến, nàng bắt đầu lên tiếng bênh vực kẻ yếu “Ta cũng không dám can thiệp nhiều, có điều loại chuyện này ta cũng đã từng gặp qua, có không ít người thích nghe những lời gièm pha, thích đem mọi sai lầm đổ lên đầu người khác, trên thực tế? Hần căn bản là không hiểu rõ nàng, cũng như việc chiếm nhà xi mà không đi đại tiện, hần đây, là tự bản thân không có phân đề mà thái, thế mà còn đổ tại Trái Đất không có lực hấp dẫn” nói xong, nàng còn lắc đầu để phối hợp với vẻ mặt của mình.

“Phốc” so sánh của nàng làm cho Luru Hằng phải phun ra hớp nước vừa mới uống.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Oan gia ngõ hẹp

Lời của nàng làm cho Luru Hằng thiếu chút nữa thì bị nước trà của mình làm sặc chết.

“Xem ra, Mộng huynh đối với nữ nhân rất có hiểu biết?” Sở Hạo không giận hỏi lại, trong tay cầm chén rượu thờ ơ nhìn.

“Lý tưởng của ta chính là sống suốt đời với duy nhất một người mà ta yêu” nàng ngẩng đầu ưỡn ngực nói, đó chính là lý tưởng của nàng, thà rằng bản thân cô đơn suốt đời nếu không tìm được một người hồng nhan tri kỷ.

“Hay, Mộng huynh quả nhiên đã làm cho ta mở rộng tầm mắt, ta cũng hiểu được nếu thật thích một người nên cùng nàng vĩnh viễn sánh cùng trời đất” Tô dật nói, đây cũng là lý tưởng của hần.

“Đừng vậy, dựa vào cái gì nam nhân có thể có ba vợ bốn nàng hầu, như vậy đối với nữ nhân rất không công bằng, cũng phải nói nam nhân yêu nhiều người như thế nói không chừng sớm liệt dương. Phải rồi có lẽ lại còn bị ngái. Như vậy thực dễ dàng lây bệnh cho nữ nhân. Nếu huynh là nữ nhân, huynh có thể dễ dàng tha thứ việc nam nhân của huynh ở bên một người phụ nữ khác mà vẫn tiếp tục tìm đến huynh không?” Nàng thô tục nói, nhưng đó cũng là những lời chân lý.

“.....?” Lời của nàng nói ra làm cho bọn họ thất thần.

“Cái gì là ngại?” Lưu Hằng khó hiểu, từ ngữ này hẳn không có nghe qua?

Mộng Ngữ Diên ngây người ra một lúc, xua tay nói “Chính là nhiễm bệnh” nói xong, nàng cầm một cái chân gà trên bàn cắn một cái.

“Xem ra Mộng huynh còn biết rất nhiều thứ” Lưu Hằng cười nói, đối với nàng cũng thêm vài phần thiện cảm.

“Ái chà, Lưu huynh nói gì vậy? Trí thông minh của ta là do trời sinh, ôi, bất quá mà nói quá thông minh cũng là một loại tội nghiệt” nàng đắc ý nói.

“Mộng huynh nói rất đúng, được rồi, ngay bây giờ ta sẽ đi xem vương phi bị ‘oan uổng’ của ta” Sở Hạo nói xong đứng dậy.

“Khụ khụ khụ” Mộng Ngữ Diên lập tức bị chân gà làm cho mắc nghẹn, Tô Dật đưa trà cho nàng, nàng uống liền vài ngụm sau đó đem cái chân gà kia nuốt xuống.

“Mộng huynh làm sao thế?” Sở Hạo khoé miệng gọi lên một tia tươi cười nghiêng ngả nhìn về phía nàng.

“A, đúng rồi, ta nhớ ra rồi, ta còn có một việc chưa có làm, các huynh, các huynh chậm rãi thường thức nha” nói xong, nàng nhanh chân bỏ chạy ra ngoài, trăm ngàn không thể cho hắn bắt được bằng không liền thảm.

“Mộng huynh chúng ta khi nào có thể gặp lại?” Lưu Hằng hỏi.

“Có duyên thì sẽ gặp, các huynh cứ ngồi chơi nha” sau đó, nàng cầm lấy cây dù vội vàng chạy về.

Sở Phủ.

“Ta sẽ giết ngươi, Sở Hạo, ngươi dám gạt ta?” Mộng Ngữ Diên đứng dậy tức giận nói, chết tiệt, bọn họ về đã được mấy tiếng rồi, ngay cả cái bóng cũng không thấy.

“Tiểu thư, xin bớt giận, chúng ta đi ra ngoài phơi ánh nắng mặt trời đi” Tiểu Hương nói, từ lúc tiểu thư tỉnh lại luôn thích tự giam mình ở trong phòng làm bầm lâu lâu, làm nàng ta có chút sợ hãi, tiểu thư a, đầu tiểu thư trăm ngàn không cần hồng mắt nha!

Mộng Ngữ Diên ‘ừ’ một tiếng, liền đi theo Tiểu Hương đi ra ngoài, Linh Đang đi bên hông cũng theo động tác của nàng mà đóng cửa lại xem ra vô cùng tốt, Huyết Linh Đang này chỉ khi nào đụng tới vật bản hoặc là Thất Dạ phải ra khỏi thì mới có thể vang, trong các hoàn cảnh còn lại đều là im lặng.

Lúc nàng vừa mới đi đến hoa viên, lại bị một thân ảnh quen thuộc phía trước làm cho ngây ngẩn cả người, tiếp đó khoé miệng nàng hiện lên vẻ tươi cười, thật sự là oan gia ngõ hẹp a!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Cho người đẹp mặt

Không thể tưởng tượng được ở Cô Uyển này còn gì có thể hấp dẫn được sự chú ý của nàng ta, kỳ thật nàng biết, nàng ta đến chính là để xem nàng, cười nhạo nàng, chẳng qua là đến cuối cùng ai chê cười ai còn chưa biết được.

Vân Sa mất sắc liếc nhìn từ bên trong phòng cho ra đến chỗ nàng, liền cười hơ hớ phe phẩy cây quạt nói “Đại tiểu thư hôm nay như thế nào lại có thời gian đi dạo?”

“A, đây không phải nha hoàn của ta sao, hôm nay như thế nào lại rảnh rồi tới chỗ của ta? Chẳng lẽ vương gia không cho ngươi đi làm ấm giường sao?” Nàng đi đến trước mặt của nàng ta giật mình hỏi.

Vân Sa bị nàng nói như vậy, sắc mặt xấu hổ cực kỳ, dịu đi vài giây, nàng ta nói “Người nào cũng biết Tiểu Hương giỏi nhất trồng hoa, tiểu thư mặc dù ở Cô Uyển, nhưng nơi này hoa cũng đẹp nhất Sở phủ, cho nên Vân Sa tới đây hái hoa” nói xong, nàng ta đưa tay hái đóa hoa hồng vừa chớm nở, nàng thấy thế liền đưa tay bắt tới.

Lúc này, hai nữ nhân đồng thời đều nhìn một đóa hoa hồng, hai tay cũng đồng thời đưa lên nắm đóa hoa hồng.

“Vân Sa, ngươi.”

“Câm miệng, ta đang nói chuyện khi nào lại đến phiên ngươi nói? Ngươi đừng quên rằng, ta so với ngươi còn lớn hơn” Vân Sa quát lớn khi nghe Tiểu

Hương nói, sau đó cười lạnh nhìn nàng một chút tiếp tục nói “Tiểu thư, ngươi làm cái gì vậy? chẳng lẽ ngươi cũng muốn đóa hoa này sao?”

“Như thế nào? Ta không đủ tư cách?” Nàng hỏi lại.

Vân Sa che miệng cười khê, “Ngươi nào cũng biết vương gia từ trước đến giờ không sủng ngươi, ngươi hái hoa cho ai xem? Còn không bằng cho ta để ta cài trên đầu cho vương gia vui” Vân Sa cười châm biếm nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy buông lỏng tay ra, Vân Sa thấy thế càng vui mừng.

Đột nhiên chợt truyền đến một tiếng ‘Ba’ kinh thiên động địa.

Vân Sa nháy mắt cảm giác mặt mình truyền đến một trận đau đớn, vừa tức giận, Mộng Ngữ Diên bàn tay tiếp tục đánh về phía nàng ta.

‘Ba ba ba ba ba ba ba’ nàng liên tục đánh mười bốn cái tát, sau đó nàng mới dừng tay lại.

“Ngươi.” Vân Sa tức giận muốn trả đũa lại, đột nhiên cổ tay nàng bị nắm chặt, “Ngươi nên cảm ơn ta, ngươi nói ngươi muốn mang đến cho vương gia niềm vui, ta vốn là tiểu thư của ngươi hiển nhiên cũng hi vọng giấc mộng của ngươi trở thành sự thật rồi, cho nên cho ngươi mười bốn cái tát này với ý nghĩa mọi chuyện sẽ được như ý, biết không?” nói xong, nàng hung hăng đem tay nàng ta bỏ ra.

“Ta giết ngươi” Vân Sa tức giận lao đến.

Mộng Ngữ Diên khoe miệng cười khê, kéo cánh tay của nàng ta một cái ném qua vai, làm cho Vân Sa ‘rầm’ một tiếng thật mạnh ngã xuống mặt đất, nhất thời, nàng ta đau đến nhe răng trợn mắt.

Mộng Ngữ Diên vừa lòng cười cười, liền vội vươn tay hái vài đóa hoa xuống, tiếp theo tao nhã đi tới trước mặt của nàng ta ngồi xổm xuống nói “Ngươi không phải là muốn cài hoa sao? Ta giúp ngươi nha” nói xong nàng cầm hoa hồng hướng trên đầu nàng ta mà cài loạn lên.

“Đau. Đau a.” Vân Sa thống khổ kêu lên.

Hành hạ nàng ta một hồi lâu, nàng mới để cho nha hoàn của nàng giúp đứng dậy, lúc này Vân Sa mang một cái đầu như đầu heo thất kinh nhìn nàng, tiểu thư như thế nào so với trước kia thật khác xa?

“Tiểu thư. Chúng ta. Chúng ta không phải là có cái gì hiểu lầm” Vân Sa lúc này thật sự sợ hãi tự tát mình một cái, trước kia tiểu thư của nàng tâm địa hiền lành, không bao giờ nói gì nàng.

“Hiểu lầm?”

“Đúng vậy, tiểu thư, nô tỳ trước kia đối với tiểu thư khá tốt, chúng ta. nhất định giữa chúng ta có hiểu lầm chuyện gì đó” nàng nghẹn ngào nói, khả năng biểu diễn thực sự rất tiến bộ

Mộng Ngữ Diên đi đến trước mặt của Vân Sa đưa tay nắm chặt người của nàng ta nói “Ta khinh, ngươi cũng xứng để cho ta hiểu lầm sao? Ta cảnh cáo ngươi, chớ có diễn cảnh tình cảm tỷ muội, nếu không, ta sẽ làm cho ngươi khóc có tiết tấu đấy” nàng mặt lạnh như băng cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Trắng đen lẫn lộn

Vân Sa bị nàng đối xử tàn bạo như thế trong lòng sợ hãi, lúc này cũng không biết nên nói gì nên đành phải cầm miệng không dám nhìn vào mắt của nàng.

Ngữ Diên cười cười lấy đóa hoa hồng lung lay sắp rơi trên đầu nàng ta xuống đưa tới trước mặt “Vân Sa, hoa này có màu gì?” nàng cười nói.

Vân Sa lẳng lặng nhìn nàng không biết nàng đang muốn nói chuyện gì.

‘Ba’ Ngữ Diên đột nhiên ở sau gáy nàng ta đánh một cái, tức giận nói “Ngươi là kẻ điếc à, hỏi ngươi sao không trả lời?”

“Hong. Màu đỏ.” Vân Sa run rẩy trả lời.

‘Ba’ lại cho nàng ta một cái tát, rồi nhàn nhả tự tại nói “Đây là màu đen, màu đen biết không?”

“.” Vân Sa dường như sững sờ, hoa này rõ ràng là màu đỏ, tại sao muốn nói thành đen ?

Thấy trong mắt nàng ta rất đổi ngạc nhiên, Ngử Diên cười nói “Ta cho ngươi biết, ta nói hoa này màu gì thì chính là màu đấy ngươi đã hiểu chưa?”

Vân Sa thấy thế vội vàng gật đầu.

“Hoa này màu gì?” nàng lại hỏi.

“Màu đen” lần này Vân Sa trả lời thật nhanh, không chút do dự nào.

‘Ba’ Ngử Diên lại đưa tay tát nàng ta một cái bặt tai, “Ngươi là người mù hử, hoa này rõ ràng là màu đỏ, ngươi có mắt cũng như mù có phải hay không?”

‘Bùm’ một tiếng, Vân Sa rút cuộc chịu không nổi quỷ gổ khóc lóc nói “Tiểu thư tha mạng, tha cho nô tỳ đi, ô ô.”

Mộng Ngử Diên lạnh giọng cười, liền ngồi xổm trước mặt của nàng ta, nắm lấy người của nàng ta nói “Không có thực lực, cũng đừng nên kiêu ngạo, nói cái gì mà thân phận của ngươi so với Tiểu Hương còn cao hơn, ngươi không phải chỉ là dụng cụ để làm ấm giường thôi sao, nói dễ nghe là ấm giường, mà nói khó nghe chính là kỹ nữ, là một kỹ nữ không cần phải trả tiền” nàng châm biếm nói.

Vân Sa bị nàng vừa nói như vậy, sắc mặt đỏ rực vì tức giận, nhưng cũng không dám phát tác.

“Như thế nào? Bản tiểu thư nói sai rồi sao? Nếu cái tên yêu nghiệt kia thích ngươi như thế sao lại không cho ngươi một danh phận, cho nên thân phận của ngươi không bằng với cả một đũa nha hoàn. Hử, cho nên mới nói, ấm giường đúng là ấm giường. Có đôi khi không cần đem mình trở thành trung tâm, ngươi cho dù muốn vênh vác cũng phải nhìn lại đối tượng, ta là ai, ta là vương phi hiểu hay không, dù ở đây ta không được sủng, cũng là tám kiệu đón về, còn ngươi?” Nàng châm chọc nói.

Bị nàng nói như vậy, Vân Sa mặt càng đỏ bừng, tay không tự giác nắm chặt hận không thể cho nàng một quyền.

“Tiểu Hương, đem chén nước lại đây” nàng không quay đầu lại mà nói.

“ ?”

Một lúc lâu sau cũng không nghe thấy tiếng đáp, nàng quay đầu nhìn lại, lúc này Tiểu Hương đang ngậy ngần cả người, ngậy ngốc đứng yên không biết nên phản ứng như thế nào.

“Tiểu Hương đem chén nước lại đây” lần này nàng cao giọng nói.

“Vâng ạ” Tiểu Hương nghe vậy liền xoay người trở lại trong phòng, một phút đồng hồ sau đã đem chén nước đi tới đưa cho nàng.

Ngử Diên tay trái bưng bát, tay phải lấy từ bên hông của mình một tờ giấy. Một giây sau, nàng đem tờ giấy để lên không trung nhắm mắt, dựng thẳng ngón tay lên niệm. Đúng lúc này, tờ giấy đột nhiên cháy lên, nàng mỉm cười cầm chén đặt ở phía dưới, tờ giấy đốt cháy hóa thành tro rơi xuống trong bát.

Một giây sau, nàng âm trầm cười cười ngồi xổm trước mặt của nàng ta mà nói “Uống đi”

Vân Sa thấy thế sợ quá khóc lớn lên “Tiểu thư tha cho nô tỳ đi, ô ô, nô tỳ sai rồi, nô tỳ không dám thế nữa.” Nàng đã bị cái màn kia làm cho sợ đến choáng váng, nàng ta không phải là tiểu thư, là yêu quái, là yêu quái.

“Không uống?” Ngử Diên mày nhăn lại cảm thấy không vui.

Vân Sa thấy thế liền hướng nàng không ngừng dập đầu “Tiểu thư tha mạng, tiểu thư tha mạng a.”

Ngử Diên phiền chán quát “Câm miệng”

Vân Sa ngây ra một lúc không dám động đậy.

Ngử Diên đột nhiên đưa tay phải ra nắm chặt lấy cằm của nàng ta, tay trái cầm chén nước mạnh mẽ đổ vào bên trong miệng.

Vài giây sau

“Tiểu thư, Vân Sa không dám nữa, người tha cho nô tỳ đi, nô tỳ không muốn chết a, không muốn chết a, ô ô” nàng khóc trông rất thảm.

“Yên tâm đi, ngươi không chết được đâu, đây là ma chú, sự việc hôm nay nếu ngươi dám nói ra một chữ, hàm răng của ngươi sẽ đau đớn. Nói ra chữ thứ hai, toàn bộ răng của ngươi sẽ bắt đầu lung lay. Nói ra chữ thứ ba, tất cả răng của ngươi đều rơi xuống, còn nữa, về sau ngươi cứ mười ngày phải tới tìm ta một lần, ta sẽ cho ngươi thuốc giải, nếu quá mười ngày, trên thân của ngươi sẽ rất thối, sẽ hấp dẫn ruồi bọ, giòi đến cắn phá” nàng một bên vừa nói một bên vừa phối hợp diễn tả động tác, như vậy càng làm cho u ám.

“Ô ô, tiểu thư xin tha mạng, xin tha mạng”

“Chỉ cần ngươi ngoan ngoãn nghe lời của ta, mạng của ngươi, ta tự nhiên sẽ không động tới, được rồi, ngươi cút đi cho ta” nàng đứng dậy không khách

khí nói.

Vân Sa nghe thấy thế liền nghiêng ngả lão đảo chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đồ mặt dày không biết xấu hổ

Nhìn Vân Sa nghiêng ngả lão đảo chạy ra ngoài, tâm trạng của nàng lập tức tốt hơn rất nhiều, hừ, ai bảo nàng ta dám đến đây quấy phá om sòm, cũng không xem bản thân mình là loại mặt hàng gì! “Tiểu Hương, chúng ta trở về phòng thôi” tâm trạng của nàng bây giờ rất tốt, vỗ vỗ tay cười nói với Tiểu Hương.

Tiểu Hương ngây ngẩn cả người, có ai có thể nói cho nàng biết vừa rồi mới xảy ra chuyện gì? ?

Nhìn thấy nàng ta bộ dạng si ngốc, nàng thối phù một tiếng cười nói “Ngươi nếu không nghe lời, ta liền cho ngươi ma chú nha” nàng đe dọa.

Nghe thấy vậy, Tiểu Hương dùng tốc độ nhanh nhất của một con thỏ vọt trở về. Ngay lập tức Ngũ Diên cảm giác như bên tai của mình có trận gió nhẹ lướt qua, nhẹ nhàng lắc lắc đầu, nha đầu này lá gan nhỏ như vậy, liền đuổi cái lưng mặt một đi vào phòng.

Ở một nơi khác trong hoa viên, bởi vì cô đại tuổi tốt, thế nên, có một người đứng ở chỗ đó xem trò hay. Giờ phút này, Sở Hạo khoanh tay, tựa vào bên tường, khoe miệng gọi lên một nụ cười quý dī, Mộng Ngũ Diên? Nàng thật là nàng sao?

“Thật vậy chăng?” Một lúc sau, Tiểu Hương trừng lớn hai mắt không tin hỏi.

Mộng Ngũ Diên vội vàng gạt đầu nói “Đúng vậy, ta trước kia theo sư phụ học nhưng nẫu thân không cho ta sử dụng, sau vì có nhiều việc nên ta đã quên mất, nhưng thật không ngờ, ta lại bị đôi câu nam nữ kia hành hạ. Trước mặt ta mà ‘vận động’ định làm cho ta tức chết, từ khoảng khắc đó, ta đột nhiên nghĩ đến ta sẽ làm pháp thuật. Cho nên, ta quyết định sống lại, ta muốn trừng phạt những người khi dễ người của ta” nàng thêu dệt chuyện xưa để nói đạo lý rõ ràng, đem Tiểu Hương bị hù đến sùng sốt.

“Khó trách trước đây, khi tiểu thư còn nhỏ có một thời gian luôn biến mất, thì ra, tiểu thư cùng Bạch Mao đạo trưởng học pháp thuật” Tiểu Hương bây giờ vừa nhớ lại liền có thể lý giải.

Ách? Chẳng lẽ chủ nhân của cơ thể này khi còn nhỏ cũng thực bướng bỉnh? Ái chà, bất kể, dù sao cũng đã lừa được rồi!

“Tiểu Hương, chuyện ta biết pháp thuật ngươi trăm ngàn lần không cần nói cho người khác biết, nếu không, người ta sẽ cho rằng ta là yêu quái” nàng dặn dò.

“Tiểu thư không phải là yêu quái mà tiểu thư là thần tiên” Tiểu Hương thành khẩn nói.

Nghe vậy, nàng ngây người ra một lúc, một giây sau trịnh trọng nói “Được rồi, nhìn ngươi trung thành như thế, ta nói cho ngươi biết một sự thật, kỳ thật, ta chính là sao Văn Khúc (*) chuyển thế” nàng nói cực kỳ thật tình, thật đến mức chính nàng còn tin

(*) sao Văn Khúc: Văn Xương là tên vì sao, cũng gọi là sao Văn Khúc (Văn Khúc tinh) hoặc sao Văn (Văn tinh). Người Trung Quốc thời xưa cho rằng đây là tinh tú nắm giữ công danh và văn vận của thế nhân.

Văn Xương Đế Quân (文昌帝君) hay Văn Xương Tinh (文昌星) là vị thần được dân gian lẫn Đạo giáo tôn sùng là thần chủ quản công danh phúc lộc của sĩ nhân.

Đạo giáo đã sớm có tín ngưỡng Văn Xương, trong Lão Quân Âm Tụng Giới Kinh chép: “Đương giản trách chúng dân, lục danh Văn Xương cung trung.” (Phụ trách tuyển chọn phẩm hạnh dân chúng, ghi danh vào cung Văn Xương).

Đến đời Nguyên (1279–1368) và đời Minh (1368–1644), các đạo sĩ lợi dụng tín ngưỡng dân gian về Văn Xương Đế Quân mà viết ra “Thanh Hà Nội Truyện” và “Tứ Đồng Đế Quân Hóa Thư”... kể lại những thần tích của Văn Xương Đế Quân.

Các sách viết rằng:

Văn Xương Đế Quân vốn sinh đầu đời Chu, đã trải 73 kiếp hoá thân, từng là sĩ đại phu, cuối đời Tây Tấn ngài giáng sinh nơi đất Thục, tên là Á họ là Trương, tự là Bái Phu, được lệnh Ngọc Hoàng Thượng Đế cho chương quản Văn Xương phủ và lộc tịch (sổ sách về quan lộc) của nhân gian.

Đạo Tạng Tập Yếu thu thập quyền Văn Xương Đế Quân Bản Truyện viết vào những năm Sùng Đức (1636–1648) đời Thanh (1644–1911). Trong đó

ghi rằng:

“Văn Xương Đế Quân họ là Trương, húy là Thiện Huân, có những thần tích linh dị, phạm nhương tai khử họa đảo vũ cầu tự, hễ có thành tâm tất có ứng nghiệm, có thể trấn phục yêu ma tảo trừ dịch bệnh. Ngài được gọi là Văn Chương Tư Mệnh vì các giới quý tiện văn vũ y bốc sĩ nông công thương hễ có lòng mong cầu công danh đều trông cậy vào ngài. Ngài cư ngụ nơi cung Văn Xương nơi chòm sao Tử Vi, thường giáng cơ viết kinh, hiển mộng báo tin, phân thân ứng hóa, cứu độ nhân sinh.”

Trong Từ Đồng Đế Quân Hóa Thư (do Đàm Tiểu viết đầu thế kỷ X) tóm lược 17 kiếp của Văn Xương Đế Quân, nhưng nội dung hết sức hoang đường. Có lẽ sáng tác này của đạo sĩ Đàm Tiểu muốn củng cố và chuyển tín ngưỡng Văn Xương Đế Quân từ một tín ngưỡng dân gian sang tín ngưỡng của Đạo giáo.

“Sao Văn Khúc? Trên bầu trời á?” Tiểu Hương sợ hãi không dứt.

Thấy nàng ta giật mình, nàng cười nói “Ngươi nghĩ sao, nếu ta không phải sao Văn Khúc liệu có thể lợi hại như thế sao? Nếu không phải sao Văn Khúc ta sẽ gặp đại nạn mà không ‘chết’ sao? Nếu không phải sao Văn Khúc ta sẽ mạnh như thế sao?”

Tiểu Hương nghe thấy vậy vội vàng gạt đầu nói “Tiểu thư nói rất đúng, rất có đạo lý”

Ngữ Diên đắc ý cười, tiếp theo thần bí nói “Nếu là người khác ta sẽ không nói cho biết” nàng còn đắc ý nhướn lông mày, nàng thật là người có trí tuệ vô địch giống với sao Văn Khúc!

“Tiểu thư yên tâm, bí mật này Tiểu Hương nhất định sẽ bảo vệ thật kỹ, nhất định sẽ không nói cho người khác biết” Tiểu Hương bây giờ kích động, xem nàng giống phật quang âm xuống phổ độ chúng sinh.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười càng vui vẻ, người cổ đại thật sự là đơn thuần a! Hơn nữa, có người nghe một kẻ mặt dày nói dối nói chuyện cũng thật tốt!

Đúng lúc này, đột nhiên cửa phòng của nàng bị gõ mạnh liệt, Ngữ Diên nghe thấy tiếng gõ cửa vội nhả lại, Tiểu Hương mở cửa ra, bên ngoài gã sai vặt thờ hồn hèn nói “Vương Phi, Vương gia. Vương gia đến đây”!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 17: Vương gia giá lâm, lừa dối làm chi (1)

Ngữ Diên nghe vậy ngây người ra một lúc, cái tên yêu nghiệt nam kia quả nhiên đã đến đây?

Một giây sau, nàng nhìn Tiểu Hương nháy mắt, ý nói nàng ta không được nói gì, tất cả đều phải che giấu, Tiểu Hương liền hiểu ý gạt đầu, hai người đi ra ngoài nghênh đón.

“Vương Phi” Vương gia vừa bước vào hoa viên liền cười “hớ hớ” chào hỏi.

“Nô tỳ tham kiến Vương gia” Tiểu Hương hành lễ.

Ngữ Diên nghe thấy vậy vội hỏi: “Ta xin thỉnh an Vương gia”

Sở Hạo nghe vậy “uh” một tiếng, xoa tay ý bảo nàng không cần để ý, tiếp theo đi vào trong phòng cũng bắt đầu nhìn quanh, vài giây sau thấp giọng nói: “Hôm nay bốn vương gặp một người bạn, hần vừa vận cùng họ với người” nói xong, hần nhìn lên tươi cười trào phúng nhìn về phía nàng.

Mộng Ngữ Diên yên lặng rồi cười cười nói: “Thật vậy chăng? Thật khéo quá, nếu có cơ hội, ta thật rất muốn được gặp gỡ, nói không chừng đó là người thân của ta!” nói xong nàng then thùng cười cười, nhưng là trong lòng vẫn đang suy nghĩ, cứ cười đi, chờ đến thời điểm lão nương kiếm được đủ tiền sẽ một cước đá người!

Sở Hạo ở trong phòng tiếp tục hồ hững ngăm nhìn xung quanh, một lúc sau không chút để ý hỏi “Nghe nói khi này Văn Sa có gặp người ở đây. Sau khi rời khỏi đây liền biến thành đầu heo? Không biết việc này có liên quan gì đến Vương Phi?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hai mắt trừng lớn, kinh hô: “Phi báng, đây tuyệt đối phi báng, ta chỉ một nữ hài tử rất ngoan hiền, ngay cả một con kiến cũng không dám giết thì việc đó sao lại có thể liên quan đến ta?” nói xong, như để phối hợp với lời của mình, nàng còn vụng trộm hung hăng nheo một cái trên đuôi mình, đau đớn trong nháy mắt làm nước mắt đã tràn ngập hốc mắt.

Sở Hạo nghe vậy xoay người nhìn về phía nàng nhìn gương mặt nàng đang tràn ngập nước mắt không khỏi cười cười nói: “Các nàng đó tại sao lại muốn phi báng người?”

“Hâm mộ ghen tị hận” nàng trả lời như đinh đóng cột.

Sở Hạo nghe vậy đôi mắt thâm thúy chặt chẽ nhìn chăm chăm vào nàng, như thể nhìn thấy rõ lòng nàng đang nghĩ gì. Ngừ Diên nhất thời trong lòng tim nhảy lên, yêu nghiệt a, đây tuyệt đối là yêu nghiệt, hẳn vì sao lại có thể quyến rũ đến như vậy? Một giây sau khuôn mặt anh tuấn của hắn lập tức bị vàng làm cho che lấp, trời, yêu nghiệt này nếu biến thành con vẹt thì ..., nhất định sẽ bán được giá tốt, nghĩ đến đây, nàng đột nhiên nở nụ cười.

“Tiểu thư.” Tiểu Hương ở bên cạnh nàng kéo y phục của nàng ý bảo Vương gia vẫn còn ở đây?

“Vương Phi đang cười gì vậy?” Quả nhiên, tiếng cười của nàng làm cho hắn rất bất mãn, hắn đột nhiên trở nên nghiêm túc, ánh mắt sắc bén hung hăng nhìn nàng chăm chăm, nếu nàng dám nói sai một chữ thì phải chết!

Mộng Ngừ Diên bị ánh mắt hung ác của hắn nhìn đến ngây ngẩn cả người, liền nức nở nói: “Ta đây không phải đang cười, đây là đang bị ai tự giễu” ánh mắt hắn trừng lớn như vậy, không phải muốn hù chết người à, quên đi, trước tiên phải lừa hắn đã. . . , đợi khi tìm được cơ hội tốt sẽ trừng trị hắn.

“À? Như thế nào mà lại bị ai tự giễu?” Hắn nhíu mày hỏi, tiếp theo hai tay ôm hai cánh tay nhìn rất anh tuấn đang nhìn nàng.

Nhìn hắn bộ dạng như thế, trong lòng của nàng lập tức ghé tòm trả lời, kháo, thiếu ở già. Nương trước mặt túm cùng nhị ngũ tám vạn dường như, dọn xong đang giả bộ vẹt! Bất quá.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Vương gia giá lâm, lừa dối làm chi (2)

Bất quá, lời này cũng chỉ có thể để ở trong lòng, quên đi.

Nàng bây giờ còn chưa có đủ thực lực để, nhưng nàng biết, nàng đang đợi đến ngày nào đó, đến lúc đó, nàng nhất định phải giải thoát cho chính mình. Đem vớ ở chân cởi ra. Vớ, đúng, quan trọng là phải đem vớ một tháng chưa giặt, sau đó hung hăng ném vào mặt của hắn nói cho hắn biết, gây sự với lão nương chỉ có con đường chết!

“Vương Phi tại sao không nói chuyện?” Hắn thấy nàng lại bắt đầu ‘ảo tưởng’, không khỏi nhắc nhở.

Ngừ Diên phục hồi tinh thần lại cười cười: “Ha ha, kỳ thật chuyện là ... ai, nói như thế nào đây, mọi người đều nói, nữ tử không tài đó là đức. Nhưng ai cũng biết ta cầm kỳ thư họa mọi thứ đều tinh thông, thông thì thông đi. Máu chốt lợi hại ở chỗ ta vẫn còn. Ai, tại sao lại bị người ta hâm mộ, ghen tị, hận” nàng nói xong còn lắc đầu tỏ vẻ chính mình thực sự bất đắc dĩ.

Lời của nàng chỉ làm cho người khác nghe có cảm giác khoe khoang, hoàn toàn không có nghe được cảm giác bị ai!

Sở Hạo cười lạnh kiêu ngạo nói: “A, nói như vậy, cũng là vì bộ dạng này của ngươi, khuôn mặt này của ngươi đã làm nên lỗi sao? Như vậy, bản vương sẽ giúp ngươi phá hủy, ngươi sẽ không bị người khác hâm mộ, ghen tị, hận”, hắn chậm rãi tới gần nàng.

“A, không cần a, ta. Ta dù gì cũng là vương phi của ngươi, nếu có hoạt động gì cần cùng nhau ta đi ra ngoài chẳng phải sẽ làm mất mặt Sở Phù sao” nàng nói gấp, phải biết rằng, nàng còn muốn dựa vào gương mặt này để kiếm cơm nha ~

Sở Hạo nghe thấy vậy thoáng chút dăm chiêu nghĩ nghĩ một lúc rồi nói: “Bản vương nghe nói Vương Phi thích yên tĩnh?”

“Không phải” nàng phủ định, yên tĩnh? Kháo, nàng mới không thích yên tĩnh, nơi này chim cũng không ỉa phân, nhảm chán muốn chết.

“A? Chẳng lẽ người nhà ngươi nói láo?” Hắn nhìn chăm chăm vào nàng giọng nói có chút rét lạnh hỏi.

Á? Ngay ra một lúc, nàng không kịp phản ứng, trời, Mộng Ngừ Diên này đến cuối cùng là người như thế nào, thích im lặng? Nàng cho là mình là ni cô a? Quên đi, chính mình bây giờ tốt xấu gì cũng đã chiếm thân thể của nàng, ít nhất không thể để cho người nhà của nàng chết lênh bà lênh bênh chứ? Vì thế, “Vương gia, ta còn. Còn. Chưa nói xong, không phải mới là lạ, ha ha” nàng cười trái lươn tâm.

“Uhm, như vậy tốt lắm” hắn đột nhiên khích lệ nói, Ngừ Diên hoàn toàn không hiểu ý tứ của hắn, cái gì gọi là ‘tốt lắm’.

“Bản vương sẽ không quấy rầy ngươi nghỉ ngơi, Tiểu Hương đi theo ta đi” hắn nói xong liền hướng bên ngoài đi.

“Ai, chờ một chút” Mộng Ngừ Diên nghe vậy liền đi ra ngoài cười nói: “Vương gia, Tiểu Hương là nha hoàn của ta”

“Thì như thế nào, đã bước chân vào Sở phủ thì tất cả mọi người đều là người của ta, người không phải nói người thích yên tĩnh sao? Người nào cũng biết Tiểu Hương nói rất nhiều, như vậy chẳng phải sẽ làm phiền người nghỉ ngơi? Còn nữa ..., Văn Sa cũng cần người chiếu cố người nói có đúng không?” Hần mỉm cười hỏi lại.

“Người.” Ngử Diên bị lời của hắn làm cho tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi nhưng lại không tiện phát tác.

Tiểu Hương thấy thế liền nhảy mất với nàng, tiểu thư vững vàng nha, còn ở Thanh Sơn không sợ không có củi đốt, người nhất định không thể để bại lộ thân phận của mình, Tiểu Hương nhất định ở trong quân Tào nhưng lòng vẫn hướng về Hấn!

Nhìn ánh mắt bi tráng của Tiểu Hương, nàng nhảy mất trả lời, Tiểu Hương người cố gắng chịu đựng, chịu đựng nha, tiểu thư ta dù phải đánh bại cả quỷ nhất định cũng phải đi cứu người. Người phải chờ ta, chờ ta a.

Sở Hạo liếc mắt một cái xem các nàng đang dùng ánh mắt ‘bi thương trao đổi’, mắt của hắn không khỏi hiện lên mỉm cười, xem ra, Sở phủ sẽ không còn im lặng nữa rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Chiêu binh mãi mã

Nhìn theo bóng lưng của bọn họ rời đi, Mộng Ngử Diên tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, nàng vung tay áo, đem cửa đóng thật mạnh.

“Hừ, cái gì vì tốt cho ta quả thực là tức chết ta” nàng đi qua đi lại trong phòng, nhìn căn phòng trống rỗng, tâm tình nàng càng thêm uể oải, bụng chén nước đi đến trước giường không hề để ý đến hình tượng ngửa đầu lên uống, tiếp theo ném cái chén lên trên giường, một giây sau, nàng buồn bực ngồi ở trên giường, tức chết nàng. Đúng lúc này, đột nhiên nàng nghĩ tới điều gì đó tay nắm lấy Linh Đương trên người dùng sức vung, Bảy Đêm không hề để phòng ngả xuống mặt đất với một tư thế ngã gục xuống

“Wow. Đau đau đau a!” Bảy Đêm cố sức xoay người lại, thống khổ cố gắng từ mặt đất đứng lên, ngồi ở trên ghế tay chia về phía nàng bắt màn reo lên: “Không lương tâm, vu bà, xương của ta đều vì người mà rã rồi” nói xong, hắn nhẹ nhàng trợn mắt bắt màn tru lên.

Ngử Diên hướng hắn liếc mắt một cái, thờ phỉ phỉ nói: “Tức chết đi, người biết không, địa phương này đến cửrt chim cũng không có thật khó có được Tiểu Hương ở cùng ta, hiện tại thì hay rồi Tiểu Hương cũng bị hắn mang đi, rõ ràng là bắt ta làm ni cô để nuôi?”

“Bi a!” nghe thấy vậy, Bảy Đêm bi thương nói.

“Thật không, người cũng thấy bi ai phải không, ta thật là bi ai tới cực điểm” nàng bắt màn nói tục.

“Vu bà người nghĩ nhiều rồi, ta là thay mình cảm thấy bi ai, người nghĩ xem, người yêu thích nói dối, thật vất vả mới có một người tin tưởng người, ta tự nhiên cũng được thư thái, hiện tại tốt lắm nàng đi rồi, tai của ta sẽ không còn được thanh tịnh nữa, bi ai, cực độ bi a!” nói xong hai tay của hắn giờ lên đầu reo lên “Thần a, ta thề, ta thật không phải là Ngộ Không, ngài vội vàng đem Đường Tăng này thu hồi đi thôi, Amen”

Mộng Ngử Diên nghe thấy vậy hai mắt híp lại, sắc mặt không rét mà lạnh, khóe miệng co giật, một giây sau, tay phải nàng cầm lấy cái chén trên giường không chút nào thương tiếc ném tới, không có gì bất ngờ xảy ra, phía dưới liền nghe được tiếng kêu cực kỳ bi thảm.

Mấy phút sau, Bảy Đêm ngoan ngoãn ngồi ở trên ghế, mà trên trán của hắn thấy xuất hiện bóng bàn lớn nhỏ thường thường run rẩy. Vì thế, hắn chỉ có thể nói một câu không hề oán hận nghe nàng cầu nhau, “Dạ dạ, người nói có lý”

“Đêm nay hành động” Ngử Diên đứng dậy nghiêm túc nói.

“Há? Hành động? Người định làm cái gì?”

“Đêm nay bản nữ hiệp sẽ chơi một trò chơi mèo vờn chuột” nàng hưng phấn nói.

“Ai là mèo? Ai là chuột?”

“Người là heo à, đương nhiên ta là mèo, ta nói cho người biết, Tiểu Hương nói bên trong Sở phủ có một Lãnh Uyển, nghe nói nơi đó là cấm địa, nguyên nhân là do có chuyện ma quái” cũng không biết vì sao, vừa nghe đến quỷ, là nàng đã hưng phấn lên rồi!

“Sau đó thì sao?”

“Sau đó, ta cảm thấy ở Sở phủ một mình hành động tất nhiên sẽ bị thiệt thòi, nên ta nghĩ nên triệu tập một ít thuộc hạ” nàng tự tin nói.

Bây Đêm không nói gì liếc mắt một cái “Vu bà, người ở thế kỷ 21 đã muốn ép khô chúng ta rồi, mà hiện tại đến cổ đại còn muốn theo nghiệp cũ?” Bị ai thay, hắt thay các bạn thân mến của mình cảm thấy vô cùng bí ai, các người nên chạy trốn đi, trăm ngàn không nên để cho nàng bắt lấy nha!

Ngữ Diên lười nghe hắt càu nhàu, hắc hắc hắc, đêm nay bản nữ hiệp sẽ chiêu binh mãi mã ở bốn phía!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Đóng vai nhân vật

Ánh trăng khê cong lên giống như đang từ những cánh ve trong suốt từ trong áng mây chậm rãi chui ra, lóe lên màu bạc, đêm im lặng cực kỳ. Đường nhiên, an tĩnh như vậy cũng chỉ có Cô Uyển mới có, dù sao nơi này cũng chỉ có một mình nàng!

Người nào đó đang nắm chặt những đạo cụ được chuẩn bị thật tốt, chính là một kiếm gỗ đào, một ít vết máu nàng vẽ trên tự phù, còn có là một đồng tiền, những đồng tiền này lần trước từ kỹ viện trở về ở trên đường đã mua, nàng những đồng tiền này cũng không phải là đồng tiền bình thường, bởi vì nàng có thể ngửi được bên trong có mùi máu tươi, thế cho nên máu Linh Đang đang phát ra tiếng vang rất nhỏ, về phần kiếm gỗ đào đó chính là nàng nhánh đào nàng bẻ ở trong vườn hoa đào

Bây Đêm thờ dài “Vu bà, người mặc màu áo trắng đến cuối cùng là đi bắt quỷ, hay là đi dọa quỷ?”

Mộng Ngữ Diên cũng không thêm đề ý tới hắt, mà đem tóc mình thả xuống, vuốt vuốt, tiếp theo nàng đem đạo cụ cất vào trong túi áo, sửa sang lại một chút trên cái váy màu trắng trên người mình, cảm thấy rất hài lòng xoay một vòng tròn.

“Người muốn đóng vai nhân vật gì? Người hôm nay có phải lại muốn đóng vai Trinh Từ?” Bây Đêm gặp nàng với bộ dáng này quả thực so với quỷ còn khủng khiếp hơn, không khỏi nói.

Mộng Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn hắt liếc mắt một cái, tiếp theo lại tiếp tục sửa sang lại trang phục và đạo cụ của mình.

Bây Đêm thấy thế còn nói thêm “Ài, người cũng đừng nói cho ta biết người muốn đóng vai Bạch nương tử?” Mỗi lần bọn hắt dùng chiêu này, hắt luôn hoài nghi, nàng có phải biến thái không, mà nàng lại thích nhất đóng vai Bạch nương tử đi mê hoặc Quỷ Tâm, kỳ thật, hắt vẫn muốn nói cho nàng biết, người đóng vai Bạch nương tử thật sự quá xấu!

Chỉ tiếc, nàng rất bạo lực, hắt chỉ có thể nhịn!

“Ngu ngốc, ta đây rõ ràng là Lâm Đại Ngọc, thế nào lại là Trinh Từ, ánh mắt người có vấn đề à?” Nàng trừng mắt liếc hắt một cái, thật sự là càng ngày càng ngu ngốc.

Bây Đêm nghe vậy khoe miệng run rẩy mãnh liệt, có ai có thể nói cho nàng biết, hơn nữa đem mặc áo trắng, tóc xõa xuống, ngoài miệng son đỏ như máu, như thế. Cũng có thể tên là Lâm Đại Ngọc? Hừ, người nào làm đạo diễn? Dù là kiếm tiền cũng không cần chụp ảnh khoa trương như vậy được không!

Mộng Ngữ Diên cũng không đề ý tới vẻ ngạc nhiên của hắt, cứ thế trêu chọc tóc, lau son bằng bột nước, cứ như vậy hài lòng cười cười, “Ài, thật sự là tươi mát thoát tục, vốn đã xinh đẹp, hiện tại xuyên qua thì càng thêm đẹp, ta, Mộng Ngữ Diên phải là xinh đẹp nhất khu Ma Nhân” nàng tự tin nói.

Khu Ma Nhân? Rõ ràng là lời kéo đám ma quỷ không buông tay, còn khu ma ở đâu? Bây Đêm trong lòng vô hạn bí ai.

“Người đừng có vẻ mặt như thế là được rồi, ta đây cũng là vì muốn tốt cho người, sợ người tịch mịch, cho nên tìm cho người mấy người bạn chơi đùa, cho người làm lãnh đạo, thế này chẳng phải là thực thích” nàng giả hoạt cười cười, xong, nàng lại nói: “Đêm nay ta đóng vai nhân vật này người hãy chờ mong đi?” nàng âm trầm cười cười, tiếp theo mở cửa đi ra ngoài.

Bây Đêm rất muốn lớn tiếng nói cho nàng biết, không, ta không cần, một chút cũng không cần, bởi vì, người mỗi lần đóng vai nhân vật đều thực đáng sợ!

Đáng tiếc, lúc đứng lên nàng đã đi xa, hắt cũng không dám nói ra, không quá vài giây, bên ngoài âm thanh Linh Đang liên kêu đem hắt đến.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Đánh lên thì như thế nào

Ánh trăng chiếu sáng trong đêm tối, một thân ảnh nhỏ nhắn thoăn thoắt đi trong màn đêm đen, máu Linh Đang cùng Bảy Đêm dưới sự trợ giúp của nàng rất nhanh tìm được Lãnh Uyên.

Đứng ở trước cửa một tòa nhà hoang tàn vắng vẻ, nơi này bởi vì bị phong bế, khóa cửa đều ố vàng gỉ sét, con nhện ở cửa cũng đã giăng đầy mạng nhện.

“Vu bà, trong này âm khí rất nặng” Bảy Đêm liền chau mày nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy gật gật đầu “Hay lắm, càng khó khăn bốn tiểu thư càng thích khiêu chiến” nói xong, nàng cười quý dī, nhẹ nhàng nhảy vọt qua tường. Trước đây nàng đặc biệt thích cùng Đại Quân ca ca học tập quyền đạo. Cuối cùng, sau vài năm luyện tập, nàng liên tục năm năm giành huy chương vàng nhưng vẫn không đánh ngã được Đại quân ca ca.

Bất kể là võ công gì, bọn ta đều thích học tập cùng nhóm quý nhỏ hơn, bay trên trời thì không có khả năng, nhưng khi ở dưới mặt đất, miễn cưỡng miễn cưỡng.

Mộng Ngữ Diên đứng ở trong viện, liếc mắt nhìn xung quanh thấy cỏ dại mọc đầy sân. Lúc này Bảy Đêm đã xuất hiện ở cạnh nàng, chau mày một cái “Có sát khí”

‘Linh linh linh’ máu Linh Đang ở trên người trong lúc này đột nhiên phát ra thúy linh giống như tiếng vang. Mộng Ngữ Diên thấy thể khỏa miệng hiện lên một tia tươi cười khinh thường, cạnh nàng bắt đầu có gió nhẹ thổi tới, một trận gió rét lạnh vô cùng.

“Vu bà cẩn thận” Bảy Đêm hô to một tiếng, Mộng Ngữ Diên đã nhảy dựng lên nhảy ra xa chuẩn bị ẩn hình công kích. Một giây sau, một vật thể chậm rãi hiện thân, chỉ thấy nàng mặc một cái yếm màu đỏ cùng một cái váy rất ngắn xuất hiện trên không trung. Khuôn mặt xinh đẹp hồng sắc biến hóa vạn phần âm trầm, trong tay còn cầm một cây quạt của kỹ nữ, xin tha thứ cho việc nàng đã xưng hô như vậy, bởi vì, kỹ nữ đều cầm loại quạt tròn tròn này.

Mộng Ngữ Diên nhìn thấy bộ dạng này của nàng ta, nàng cười lạnh một tiếng, hóa ra là Phong quý a!

Bảy Đêm nhìn vẻ mặt tự tin của vu bà không khỏi thờ dãi một hơi. Giờ phút này, hần đang cầu xin, cô nương, người vẫn là nên chạy đi!

“Thật to gan, dám xâm phạm lãnh địa của ta” nữ quý phát ra thanh âm lạnh lùng chất vấn. Tuy nhiên, khi nàng nhìn thấy Bảy Đêm nhất thời trong mắt nhanh chóng hiện lên một tia nghi hoặc. Đúng vậy, hần là quý, quý như thế nào lại ở cùng nàng ta một chỗ?

“Người can đảm lắm, xem ra lá gan của người cũng lớn” nàng cười nói.

Nữ quý nghe thấy vậy lớn tiếng cười cười “Muốn chết phải không?”. Một giây sau, đột nhiên hai mắt nàng lòi ra, đầu lưỡi mạnh mẽ phun ra vô cùng dài, móng tay cũng trở nên rất dài. Nàng muốn xé nát nàng ta, vì thế, nàng không ý thức lao đến.

“Chờ một chút” khi nàng còn cách đối phương vài cm, nàng vươn tay làm một tư thế ngăn cản.

“.....?” Nữ quý thấy thế ngây ra một lúc.

“Chúng ta tỷ thí một chút đi. Ai đánh trúng được đối phương trước, liền thắng. Ta thắng, người phải nghe mệnh lệnh của ta, người thắng, ta sẽ trở thành thức ăn cho người ăn luôn, như thế nào?” Nàng cười hỏi.

Nữ quý nghe vậy cười ha ha “Thử sức với ta, không biết lượng sức”

“Ba “ một tiếng kinh thiên động địa, giống như sét đánh.

“.....?”

Không khí yên lặng, Mộng Ngữ Diên trong tay nắm lấy kiếm gỗ đào đã đánh lên đầu nữ quý. Đúng vậy, nữ quý vừa mới cười xong trong nháy mắt nàng liền rút ra kiếm gỗ đào hung hăng hướng lên đầu nàng ta đâm tới.

“Đồ.....” một tiếng, nữ quý cảm giác đỉnh đầu mình lập tức xuất hiện một cái u rất lớn. “Người. Người dám đánh lên” Nàng lớn tiếng hét chói tai, thân hình ngẩn không được run rẩy, nhìn rất buồn cười.

Mộng Ngữ Diên nhú mày cười nói “Đánh lên thì như thế nào? Tóm lại ta thắng”

Bảy Đêm nhìn nữ quý đang hét chói tai, rồi nhìn vu bà, trên trán của hần mồ hôi lạnh cũng đang tuôn ra. Đúng vậy, chỉ cần gặp đối phương là nữ, thủ đoạn của nàng sẽ rất ác độc!

Chương 22: Khế ước dưới thể tre

Nữ quý sau một trận kêu rên, Mộng Ngữ Diên không chút thay đổi đem máu Linh Đang đặt ở trước mặt của nữ quý “Này, đem máu của ngươi nhỏ lên trên để làm bằng chứng, về sau ngươi chính là người của ta. Sau này ta chỉ cần phe phẩy nó gọi tên của ngươi ngươi phải xuất hiện, nếu không, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng” nàng nói.

“Vì sao? Ta không phục, ngươi đùa giỡn ta” nữ quý không giữ hình tượng la lên.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy chau mày lên “Ngươi còn muốn ăn Đào Mộc sao? Ta cho ngươi biết, từ nay về sau ta chính là sư phụ của ngươi. Ngươi đi theo ta, ta sẽ lo cho ngươi nếu không ngươi cứ đợi đến lúc bị ta tiêu diệt đi” nàng nhẹ nhàng cười qui dị, phải biết rằng nàng đối với nữ quý sẽ không nhẹ tay.

Nụ cười quỷ dị của nàng làm cho nữ quý ngây ngẩn cả người. Sau đó run run hỏi “Ngươi. Ngươi thật ra là ai? Vì sao. Vì sao có thể thấy ta?” Giờ này phút này nàng mới phát hiện ra vấn đề quan trọng này. Nàng là quý, còn nàng ta là người nha !

Bảy Đêm nghe thấy thế nhất thời cảm thấy xấu hổ, vì sao mỗi lần gặp quý nhi đều phải hỏi như vậy?

Quả nhiên. khi nghe nữ quý này chất vấn hỏi, Mộng Ngữ Diên trên khóe miệng cong lên một nụ cười quỷ dị âm trầm, tiếp theo lông mày nhíu lại rồi nàng tự giới thiệu “Ngươi đã thành tâm thành ý hỏi, ta liền có lòng từ bi nói cho ngươi biết, vì phòng ngừa thể giới bị tiêu diệt, vì giữ gìn hòa bình của thế giới, để phòng yêu nhân gây ra tội ác. Ta chính là nhân vật chính phải đáng yêu và mê người, Lâm Đại Ngọc” nói xong, còn xuất ra khăn tay làm một tư thế.

Bảy Đêm thấy thế khóe miệng ngăn không được run run. Đúng vậy, hẳn thật sự muốn ới. Lúc này nàng so với khi diễn Bạch nương tử còn kinh khủng gấp mấy chục lần!

Nữ quý đang nghe thấy nàng thao thao bất tuyệt (*) xong, cả người đều hóa đá, một lúc sau yếu ớt hỏi: “Ngươi vừa mới nói cái gì?”

‘Phốc’ một tiếng Bảy Đêm nhin không được bật cười, vu bà này nghĩ đây là hiện đại sao?

Mộng Ngữ Diên thấy nàng vừa hỏi như thế, sắc mặt lập tức xấu hổ, nàng ho nhẹ một tiếng nói: “Ta tên là Mộng Ngữ Diên, là người xinh đẹp nhất khu Ma Nhân. Trước mắt còn có một thân phận khác đó là Vương Phi của Sở phủ” giải thích như vậy, nàng đã hiểu chứ?

“Vương. Vương Phi?” Nữ quý nghe vậy tròng lớn hai mắt, lại hỏi: “Ngươi là chánh phi của Sở Hạo Vương gia ?”

“Trước mắt đúng vậy, như thế nào mà ngươi biết cái tên yêu nghiệt kia?”

Nữ quý nghe vậy bối rối nói: “Hắn. Hắn là Vương gia, ta lại ở tại chỗ này nên tự nhiên sẽ nghe qua” thật ra cuối cùng là sao lại thế này? Chẳng lẽ hai vợ chồng cũng có thể nhìn thấy quý?

“Tốt lắm, còn chần chờ cái gì?” Mộng Ngữ Diên thấy nàng mề neho nên mắt húng, một phen kéo ngón tay của nàng qua Bảy Đêm nói: “Cẩn “

“Cái gì? Ngươi muốn gì? Muốn ta. Cẩn?” Bảy Đêm nghe vậy hét lớn đến chói tai. Hắn sao lại có thể làm tổn hại nữ nhân này chứ? Dù sao hắn cũng là soái ca trong các cực phẩm, làm sao có thể hạ thấp bản thân để làm việc này?

Nữ quý thấy thế nói gấp: “A a a, ngươi đừng tới gần ta, ta ghét nhất là nam nhân. . .” nói xong, vì phòng ngừa Bảy Đêm tới gần, nàng không hề do dự cắn một cái, máu liền chảy ra, dựa theo chỉ dẫn nàng đem giọt máu nhỏ vào mặt trên của Linh Đang.

Ngữ Diên cùng Bảy Đêm nhất thời xấu hổ một chút, Phong quý này thì ra không thích nam nhân?

“Ngươi tên gì?” nàng đi tới hỏi nàng ta.

“Xinh đẹp”

“Tốt, từ nay về sau ngươi là sư muội của Bảy Đêm, ta chính là sư phụ của ngươi” nàng nói xong liền vuốt tóc đắc ý.

“Sư phụ?”

“Ừ” nàng đắc ý cười, tên yêu nghiệt kia, xem ta về sau như thế nào trừng phạt ngươi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Đấu trí. Đùa chết người (một)

Ngữ Diên sửa sang lại đầu tóc rồi bời một chút hỏi: “Bên trong còn có quý nhi không?”

“Còn, rất nhiều” Xinh Đẹp vội nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười, không sai, đêm nay thật may mắn, nàng sửa sang lại một chút lần váy. Nàng đang chuẩn bị đi vào bên trong, đột nhiên lại bị Bảy Đêm kéo lại.

“Làm sao vậy?” Ngữ Diên ngoái đầu nhìn lại, nhũn mày nói.

Bảy Đêm mày nhăn lại “Không tốt, có người đang đi vào Cô Uyển”

Ngữ Diên ngây ra một lúc sau đó xoay người nói với hân “Nhanh đi về”. Chết tiệt, là ai lại đến Cô Uyển vào buổi tối. May mắn nàng thông minh lúc ở bên ngoài Cô Uyển đã tạo ra một cái cây kéo qua một sợi chỉ, một đầu cột lấy Linh Đang. Đương nhiên đối với thính giác vô cùng nhạy của Bảy Đêm không là vấn đề.

“Sư phụ người chừng nào thì lại đến đây” Xinh Đẹp nhìn nàng mong đợi hỏi.

“Vi sư mấy ngày nữa sẽ tới thăm người” nói xong, Ngữ Diên nhảy qua tường đi ra khỏi nơi này, Bảy Đêm cũng tiến vào bên trong máu Linh Đang của nàng.

Ngay khi chân nàng vừa bước ra Cô Uyển, một thân ảnh cao lớn đang đi lại đây.

“Một hai ba bốn hai hai ba bốn ba hai ba bốn” Ngữ Diên đưa hai tay lên bắt đầu tập thể dục theo đài.

“Vương Phi trẻ như vậy sao không đi ngủ mà lại đang làm cái gì?” Sở Hạo có cảm giác có điều gì đó bất thường, cho nên có ý định sang đây kiểm tra, thật không nghĩ đến vừa tiến vào sân liền nhìn thấy nàng đang làm động tác thật giống quý.

“Vương gia ngài khỏe chứ, ta đang rèn luyện thân thể” nói xong lại bắt đầu làm động tác .

“Xem ra người ở nơi này cuộc sống rất dễ chịu?” Hân châm biếm nói, nữ nhân này thật ra là đang suy nghĩ cái gì?

Ngữ Diên nghe thấy vậy dừng động tác lại nói: ” Vận động không những rèn luyện được thân thể còn có thể mở mang chí sở thông minh ” nàng nói.

“A? Như thế nào lại là trí thông minh?” Hân lười nhác hỏi.

“Kìa, ta hỏi một câu nói rồi bỏ lửng người tới đoán, một hai ba bốn năm sáu bảy” nàng cười nói.

Sở Hạo bị nàng nói đến ngây ngẩn cả người, “Cái gì?”

“Vương (quên) tám ” nói xong nàng cười lên ha hả, Sở Hạo nghe xong sắc mặt lập tức đen lại.

“Có đại ca có nhị ca phía dưới là cái gì?” Nàng tiếp tục hỏi.

Càng nghe sắc mặt Sở Hạo càng khó nhìn, Ngữ Diên không biết sống chết nói: “Người tính vai vế” sau đó nàng nói tiếp “Ba năm không rửa miệng là cái gì? Hé ra miệng thú ” nàng đắc ý nhũn mày nói.

“Người đây là nói móc, mắng chửi người sao?” Hân đột nhiên đi lên trước, một tay nắm lấy người của nàng rất khó chịu nói.

“Không có, thật không có, oan uổng, ta. Ta chỉ biết vài câu này mà thôi” tổn hại đến người, bốn cô nương rất vui, mắt thấy hân giống như vẫn hoài nghi nhìn mình chằm chằm, nàng nói gấp: “Kìa. Ta đây chỉ ăn ngay nói thật “

Sở Hạo nghe vậy buông lỏng tay ra “Nói cái gì?”

“Vương gia, ta xem ngài gần đây nhất định rất mệt nhọc?”

“Xin chỉ dạy cho?”

“Bởi vì ta phát hiện đầu của người rất lớn, nhất định là phía dưới bị nghẹn a” nàng hết sức nghiêm túc nói.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 24: Đấu trí. Đùa chết người (hai)

Sở Hạo nghe thấy vậy mày một lần nữa nhúu chặt lại, “Người tốt nhất là nói rõ ràng cho ta, nếu không. . . .” Trong mắt của hắn lập tức xuất hiện sát khí.

“Ha ha, Vương gia đừng kích động, đừng kích động. Ta, ta chẳng qua là cảm thấy ở phía dưới của Vương gia không giống với lúc trước” nàng trịnh trọng gật đầu, nói xong còn nhìn hắn bắt đầu đánh giá từ trên xuống dưới, trong lòng cũng đang nói tên yêu nghiệt thời này đẹp trai như vậy thật dễ làm người khác phải chết mà!

“Như thế nào không được bình thường?”

“Ta cảm thấy mặt của người càng lúc càng lớn, nhất định là phía dưới đầu nút dây thần kinh của người bị hoại tử làm cho bên trên bị nghẹn” nàng chuyển động tầm mắt lên xuống vài lần, cuối cùng đưa ra phán đoán.

Sở Hạo nghe vậy sắc mặt không đổi hỏi: “Phía dưới có rất nhiều vị trí, người muốn nói chỗ nào?” Hắn nhúu mày hỏi.

“Dưới rốn, gần chỗ đùi” nàng cười hắc hắc nói, ý tứ của nàng chỉ đúng chỗ đũng quần.

Sở Hạo nghe thấy vậy, trong mắt hiện lên một tia qui quyệt “À, ý của người là nơi đó không được thường dùng cho nên. đem mặt trên hồng rồi?” Hắn bước tới gần giọng nói của nàng hỏi.

“Ha ha, đúng vậy, đúng vậy, cho nên Vương gia ngài buổi tối đừng có đi ra ngoài, nên trở về chăm sóc thân thể của chính mình cho tốt” nàng một bên lui về sau một bên nịnh hót nói. Hừ, nàng cũng không phải người rảnh rỗi, tên yêu nghiệt này buổi tối lại chạy tới chạy lui đã phá hỏng rất nhiều kế hoạch của nàng, phải biết rằng, nàng đang phải lên kế hoạch chi tiết để cứu Tiểu Hương để cùng nhau lưu lạc chốn giang hồ!

Sở Hạo bước tới nắm lấy cằm của nàng, giọng nói không đứng đắn nói “Nói như vậy, ái phi là muốn giúp bốn vương giải quyết đúng không?”

Mộng Ngữ Diên cười nói “Ha ha, tuy rằng. Tuy rằng ta có vẻ cao quý, nhưng Vương gia còn cao quý hơn, nên. chú ý một chút đi” .

Sở Hạo chán ghét nói: “Nữ nhân nông cuồng, người cũng không nhìn lại chính mình là thứ mặt hàng gì, người thật ngạo mạn. Dù, bốn vương cũng không muốn nhìn thấy người một chút nào” nói xong, hắn khinh thường buông nàng ra.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy trong lòng lửa giận lập tức bốc lên. Cái gì? Ghét bỏ nàng, nàng còn không có ghét bỏ hắn, hắn có phải bị bệnh không, hừ, hắn đùa cái gì? Quên đi, nên nhẫn một chút, việc nhỏ không nên được sẽ không hoàn thành được việc lớn, nàng bình tĩnh để lại con tức, bây giờ không phải là thời điểm tức giận, nhẫn nhịn một chút!

Sở Hạo thấy sắc mặt nàng thay đổi nhanh chóng không khỏi cười nói: “Về sau người phải biết thông minh đúng lúc, đừng nghĩ rằng bộ dạng xinh đẹp là có thể hấp dẫn được bốn vương, người xem lại bộ dạng của người một chút, người cũng xứng sao?” nói xong, hắn lập tức quăng tay áo liền hướng ngoài cửa đi đến.

Giọng nói khinh thường của hắn như thế khiến cho Mộng Ngữ Diên không khỏi âm thầm thề “Ta thề, từ nay về sau, người cho dù có cời hết quần áo quý gồi trước cửa, bốn tiểu thư cũng không thèm liếc mắt nhìn, ta khinh!” thề xong, nàng tức giận xoay người chuẩn bị đi vào bên trong phòng.

“Mộng Ngữ Diên” Sở Hạo đột nhiên hô lên.

“Gi!” nàng theo thói quen bật thốt lên mà đáp lại, xong, mới phát hiện ra tên yêu nghiệt này không phải đã đi rồi sao? Nghĩ đến đây, nàng vội xoay người nhìn lại, đã thấy sắc mặt của hắn lạnh như băng đi từng bước một tới gần nàng.

Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, thấy sát khí của hắn nặng như thế, bèn đi lui về sau, này. Cuối cùng sao lại thế này? Nàng lúc này căn bản không biết lời thề nàng vừa nói vô cùng nhỏ đó một chữ cũng không thoát khỏi lỗ tai hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 25: Kinh ngạc

Nàng vừa mới nói cái gì?” Sở Hạo sắc mặt âm trầm bước từng bước một tới gần nàng. Mộng Ngữ Diên thấy giọng nói của hắn không có thiện ý liền một bước lui về phía sau, nín nọt cười nói: “Vương gia. Thiếp không có gì a. Người nghe lầm rồi” nói xong, lưng của nàng đã muốn dựa vào trên tường không còn đường lui rồi, hắc hắc cười. Hai mắt của Sở Hạo tán ra về lạnh lùng, tay không bị khống chế nắm chặt lấy cổ của nàng, hận không thể bóp chết được nàng, “Vừa mới vừa rồi là ai ở đây thề, nói sau này bốn vương có cội hết quần áo, người nào đó cũng không thèm nhìn đến một lần?” Hắn lạnh lùng chất vấn.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy trong lòng ‘đông’ một tiếng thầm kêu không tốt, a, người này lỗ tai cũng quá thính đi chứ?

“Nếu Vương Phi để ý như thế, như vậy hôm nay bốn vương sẽ khiến cho nàng được như ý chẳng phải rất tốt?” nói xong, tay hắn độ mạnh yếu gia tăng thêm rất nhiều, Mộng Ngữ Diên lập tức truyền ra từng trận khóc thét.

“Đau. Vương gia. Người nghe. Sai lầm rồi. Sai lầm rồi” nàng đau đớn hét lên, tay không tự giác nắm chặt lại, kỳ thật nàng rất muốn cho hắn một quyền, tuy trong lòng của nàng tự nói với chính mình rằng yêu nghiệt này không đơn giản, nếu tùy tiện chạy thoát nhất định sẽ không chạy được, quan trọng là nàng còn không có tìm được điểm yếu của hắn.

“Hừ” Sở Hạo khinh thường buông tay ra lạnh giọng nói: “Thật to gan, sai lầm sao, còn dám nói dối à. Quả nhiên người lớn mà không tốt thì sao con cái có thể tốt được “

À? Nàng không tốt, tại sao lại nói đến cha mẹ nàng như thế? Người nam nhân này như thế nào nhỏ mọn như vậy? Ngữ Diên trong lòng vô cùng bất mãn nghĩ, hơn nữa hắn động một chút là thích nắm lấy cổ của người khác, hắn không phải là cảm thấy cổ nàng có vẻ thơm ngon mà muốn thừa cơ ăn? Ủ, nhất định là!

“Vương gia, người vừa mới nghe lầm rồi” nàng nín nọt nói.

“A? Như thế nào lại nghe lầm rồi? Vậy nàng đem cái câu kia giải thích một lần đi”

Mộng Ngữ Diên nghe vậy trong lòng kêu thầm người nam nhân này như thế nào mà lại so đo như vậy, quả thực so với nữ nhân còn hơn nữ nhân, so với bà tám còn hơn bà tám! Diễn hình của phụ nữ!

“Vương gia, thiếp vừa mới nói là, Vương gia nếu cội hết đưa tới cửa mà thiếp cũng không nhìn liếc mắt một cái, thiếp không phục chính mình” nàng đánh chết cũng không thừa nhận.

Sở Hạo nghe vậy trong mắt tràn đầy ý cười bất quá trong chớp mắt, hắn tới gần nàng hỏi: “Thật như thế sao? Nhưng là lời bốn vương vừa mới nghe thấy nghe sao cũng không giống như thế, hình như là rất khác nhau” hắn tiếp tục nhún nhún.

A, tên thói yêu nghiệt có muốn chết hay không đây? Quả đấm của nàng càng lúc nắm càng chặt. Trời ạ, nàng sắp không nhịn được, trong óc của nàng lúc này hiện khuôn mặt, ánh mắt bi tráng của Tiểu Hương, tiểu thư cổ chống đỡ nha, còn ở Thanh Sơn không sợ không cùi đốt a.

Được rồi, nhẫn nhịn một chút,hừ, bọn ta sắp thành Ninja rồi!

Tất nhiên vẻ mặt của nàng cùng nắm tay giống nhau không có qua được mắt của hắn. Hắn cảm thấy nàng dường như vẫn có chút nhẫn nại, hắn cũng muốn nhìn xem nàng còn nói dối đến mức nào.

Thở ra một hơi thật sâu, nàng đột nhiên nghiêm túc quát lớn”Ai, ai to gan dám nói như vậy? Quả thực kỳ cục rồi, rất không có hàm lượng nguyên tố trong quặng rồi, Vương gia là nam nhân vĩ đại như thế đốt đèn lồng cũng tìm không thấy a” giờ phút này nàng hướng lên trời bi ai, ông trời, nói dối chắc là không bị sét đánh chứ!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 26: Dịch nhân tập kích (1)

Ánh trăng mờ to hai mắt vui cười nhìn vào trong phủ vì hai người. Khi thì vì Sở Hạo lạnh lùng mà trốn vào trong áng mây mặt, khi thì vì nàng đáng yêu mà nhô đầu ra

Sở Hạo trong mắt vẫn che dấu suy nghĩ làm cho người ta không thấy được vẻ châm biếm của mình “Nếu Vương phi giải thích như vậy mà bốn vương còn so đo với nàng thì sẽ chẳng phải không có phong độ quân tử?”

Mộng Ngữ Diên nghe vậy vội vàng gạt đầu, nghĩ rằng, người mà có thể nghĩ như thế là tốt, không dám mong ước hơn!

“Vậy bốn vương không quấy rầy Vương phi nghỉ ngơi” nói xong, vung tay áo trực tiếp rời khỏi nơi này, làm cho Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, ý gì đây? Nói đến là đến nói đi là đi?

Nàng vẫn đứng nguyên một chỗ nhìn hần biến mất ở cuối hành lang mới thả lỏng người, đi vào trong phòng.

Nhưng mà, nàng cũng không biết rằng Sở Hạo bây giờ đối với thân phận của nàng đã có phần hoài nghi. Có lẽ, hẳn nên điều tra xem nàng có đúng là thiên kim Mộng tiểu thư của Mộng phủ?

Hôm sau

Mộng Ngữ Diên bởi vì việc tối hôm qua càng nghĩ càng tức giận dẫn đến mất ngủ nghiêm trọng, mãi cho đến trời tờ mờ sáng nàng mới đi vào giấc ngủ.

“Cốc cốc cốc” sáng sớm của nàng a

“Ai a, âm ỹ muốn chết” Mộng Ngữ Diên đem chân trù lên trên đầu, không để ý đến người đáng ghét đang đập cửa.

“Tiểu thư là nô tỳ, Vân Sa” Vân Sa ở bên ngoài dùng sức nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy hét lớn một tiếng, “Lăn vào đây”

Vân Sa ngậy ra một lúc nhưng vẫn ngoan ngoãn mở cửa đi vào bên trong, Mộng Ngữ Diên nghe thấy tiếng rót cục cũng ngồi dậy nhìn chăm chăm vào Vân Sa.

“Trên người đã có mùi hôi đầu, sớm như vậy tới làm cái gì?” Nàng hơi có chút bất mãn nói. Thật là, Cô uyển này như thế nào mà gần đây lại âm ỹ như vậy.

Vân Sa nghe thấy vậy liền nín hơi nói “Nô tỳ tới là muốn báo cho tiểu thư biết một chuyện” nói xong còn lộ ra nụ cười gian trá.

Ngữ Diên nghe vậy ngậy ra một lúc, khoe miệng gọi lên vẻ tươi cười nói: “A? Chuyện gì?” Vừa nói vừa từ trên giường đi xuống.

“Tối hôm qua Vương gia đến chỗ tiểu thư, chuyện đấy đã truyền ra ngoài. Bên kia chủ tử Hương Uyển nổi giận, còn có Tinh nhi tiểu thư mà bình thường Vương gia vẫn thích, nàng nghe thấy cũng không vui. Nô tỳ nghe được là các nàng muốn thừa dịp Vương gia buổi chiều làm việc ghé thăm người một chút” Vân Sa vuốt mông ngựa nói, phải biết rằng, nàng lần trước lặng lẽ nói ra một chút chuyện ngày đó, ai mà biết rằng nàng ta đã chịu không nổi. Điều này không khỏi làm cho nàng tin nàng ta thật biết yêu thuật.

Ngữ Diên cười cười “Thật không? Ghé thăm ta? Hay lắm, bản thân ta cũng muốn trông thấy nữ nhân của yêu nghiệt đến cuối cùng có bộ dáng như thế nào”

“Tiểu thư a, người phải cẩn thận nha, nhất là nữ nhân rất được Vương gia yêu thích. Tuy nói người mới chính là Vương Phi, nhưng tất cả mọi người đều cho rằng nàng ta mới chính là Vương Phi, các nàng nhất định là sợ tiểu thư Đông Sơn tái khởi” Vân Sa nói gấp.

Mộng Ngữ Diên cười nói: “Ta chưa bao giờ qua Đông Sơn, tại sao lại tái khởi?” Bất quá trong lòng của nàng đã có chủ ý, hừ, bốn tiểu thư quyết định, hiện tại nàng muốn lấy lại tất cả những gì thuộc về mình! Đến chính nàng một cái, phải biết rằng nàng đã lâu không còn là tiểu thư nhu nhược rồi

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Định nhân tập kích (2)

“Tiểu thư a, người cũng phải cẩn thận nha” Vân Sa nín hơi nói, nàng hiện tại cũng không dám đắc tội với yêu nữ này.

Ngữ Diên lạnh giọng cười cười, không ngại hỏi: “Tiểu Hương có khỏe không?”

Vân Sa ngậy ra một lúc, nàng không nghĩ tới nàng ta đột nhiên hỏi đến chuyện của Tiểu Hương vội nói gấp: “Tốt lắm, Vân Sa một chút cũng không có làm khó Tiểu Hương, nô tỳ hiện tại ăn cái gì thì Tiểu Hương liền ăn cái đấy” nàng biết Tiểu Hương hiện tại được yêu nữ này yêu thích, nàng cũng không

dám động đến một sợi lông của nàng ta.

“Được rồi, người đi đi, ba ngày sau tới đây bắt đầu uống giải được lần đầu tiên” nàng hạ lệnh trực khách, đối với nữ nhân này, nàng đến không có đến nửa điểm yêu thích.

Vân Sa thấy thế đành phải vội cúi người cáo lui.

Ngữ Diên thấy nàng vừa đi liền đuổi cái lưng mệt mỏi, nàng muốn xuống giường rửa mặt chải đầu. Mặc dù là Vương Phi thất sủng nhưng thức ăn cũng phải động tới, ít ra mỗi ngày đều có người đưa tới. Sau một lát, nàng tùy tiện ăn một chút rồi lại nằm ở trên giường nghỉ ngơi.

“Tỷ tỷ có ở đây không?”

Cũng không biết ngủ bao lâu, đột nhiên bên ngoài truyền đến rất nhiều tiếng ồn ào, nàng xốc mình lên, liền từ trên giường đi xuống, ra mở cửa, nàng nhìn thấy ngoài cửa có rất nhiều nữ nhân, mà trước mặt nàng là ba nữ nhân đều mang theo nụ cười nhợt nhạt, nhan sắc so với nàng kém gấp trăm lần.

Một màu lam, một hồng nhạt, một lục sắc, ba nữ nhân này bộ dạng cũng không xấu, lam cùng lục có chút khoa trương bởi vậy có vẻ phi thường tục khí (*) về phần nữ nhân mặc màu hồng nhạt đứng giữa so với hai người này đẹp hơn rất nhiều, mặt trái xoan, mảnh khảnh eo nhỏ rất giống với Lâm Đại Ngọc khuôn mặt lại không mất đi thanh lịch, không sai, nữ nhân này có mặt hàng, chính là trong mắt nàng ta nhìn nàng có tia khinh thường nhưng không làm cho hình ảnh của nàng giảm sút.

* tục khí: không có khí chất

“Bọn muội muội hôm nay có ý sang đây xem tỷ tỷ” Tinh nhi ôn nhu nói.

“Tuyệt ngọc cũng tới nhìn xem tỷ tỷ sống như thế nào?” Lục y nữ tử che miệng cười nói.

“Kiều Kiều nghe nói nha hoàn của tỷ tỷ bị điều đi rồi, thật đáng thương nha” cô gái áo lam vẻ mặt tươi cười nói, một chút cũng nhìn không ra vẻ khổ sở.

Ngữ Diên cười nhạt liền từ trong phòng đi đến, ” Tỷ tỷ ở chỗ này không có gì để tiếp đón các người, đều ngồi ở đây đi” nàng chỉ vào chiếc bàn duy nhất ở trong phòng đối các nàng nói, sau đó liền ngồi xuống trước.

Tuyệt Ngọc thấy thế chu miệng nói: “Tỷ tỷ, làm sao tỷ tỷ có thể ngồi trước, Tinh nhi tỷ tỷ còn không có ngồi đâu?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhún mày nhìn về phía nàng, “Như thế nào? Ta không đủ tư cách ngồi trước?”

Tinh Nhi thấy thế cười đắc ý, liền nói: “Đều ngồi xuống đi” nói xong, hai sườn phi hướng nàng liếc mắt một cái, đều ngồi xuống. Mộng Ngữ Diên trong lòng cười lạnh, Tinh Nhi phải không? Quả nhiên quá phổ trương nha!

Tinh Nhi cười nhìn bọn nha hoàn nói: “Đóng cửa lại, các người đều đi xuống đi” nàng muốn cho nàng ta biết ai mới là Vương Phi.

“Dạ” bọn nha hoàn nghe vậy liền đóng cửa lại, đều đứng ở bên ngoài chờ sai sử.

Cửa vừa đóng lại một cái, Bầy Đem đuổi cái lưng mệt mỏi bên trong máu Linh Đang treo trên người nàng chui ra, tiếp theo liền ngồi ở cái ghế bên cạnh nàng, hà hơi một cái quay đầu nhìn về phía ba vị khách không mời mà đến.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Biết cũng không biết

“Tỷ tỷ, hiện tại nơi này không có người ngoài, có lời gì, chúng ta cứ trực tiếp mà nói” mới vừa rồi còn ôn nhu như nước đột nhiên Tinh Nhi hung hãn nói, trong mắt sắc bén hận không thể đem diện mạo hay khuôn mặt của nàng phá hủy.

Ngữ Diên thân nhiên cười cười, “Bọn muội có lời gì cứ nói thẳng đi”

“Tốt lắm, nếu tỷ tỷ đã nói như vậy. Như vậy muội muội cũng không quan co, lúc trước tỷ tỷ có nói nửa năm sau sẽ làm cho Vương gia đưa tỷ tỷ hưu thư, nếu tỷ không làm được điều ấy, mạng của Tiểu Hương” nói xong, nàng cười một cách quỷ dị.

Thông minh như nàng lập tức hiểu được ý của nàng ta, nữ nhân này dám lấy Tiểu Hương ra uy hiếp tính thiện lương của Mộng Ngữ Diên a!

“A? Tỷ đã nói thế sao? Bọn muội muội chẳng lẽ không biết tỷ tỷ mất ký ức sao?” Nàng vô tội trừng lớn hai mắt chu miệng nói.

“Tĩnh Nhi tỷ tỷ, nàng nhất định là đang giả bộ , người nào mà chẳng biết Vương gia anh tuấn cỡ nào, nàng sao lại không động tâm?” Tuyết Ngọc nói gấp.

“Muội thấy nàng ta tưởng có thể cướp đi vương vị Vương Phi của Tỷ tỷ ” Kiều Kiều cũng nói phụ họa.

Thất Dạ hà hơi nói “Vu bà, muốn hỗ trợ hay không?”

Ngữ Diên ném cho hắn một cái nhìn, dù cho thấy chuyện bất bình cũng đừng nhiều chuyện, thấy thế, Thất Dạ thở dài một cái hướng giường đi đến, trực tiếp nằm ở trên giường nhắm mắt nghỉ ngơi.

Ngữ Diên nghe vậy đứng dậy cười cười, “Kỳ thật lâu rồi, tỷ đối vương vị Vương Phi thật sự không có hứng thú, nếu muội là nữ nhân của Vương gia, sẽ không ngay cả chút việc cũng không biết?” Nàng nhún mày nhìn về phía Tĩnh Nhi khinh miệt nói.

Tĩnh Nhi lạnh như băng nói: “Biết cái gì?”

“Vương gia thật ra lưu luyến ai nha” Ngữ Diên cười nói.

“Muội biết, tất nhiên là lưu luyến muội, trong phủ người nào cũng biết ” Tĩnh Nhi nhún mày đắc ý nói.

Ngữ Diên vội xua tay nói: “Sai lầm rồi, sai lầm rồi, tỷ biết, muội không biết”

“Tỷ thì biết cái gì?” Tĩnh Nhi theo bản năng truy vấn.

“Tỷ biết, muội không biết, tỷ biết” nàng tiếp tục nói.

“Tỷ thật ra là biết cái gì?” Tĩnh Nhi hiện tại cảm thấy choáng váng nghĩ, nàng rốt cuộc đã biết cái gì?

“Tỷ a? Tự nhiên là biết muội không biết a, à đúng rồi, tỷ còn biết, muội không biết tỷ biết”

“Cái gì mà biết nói không biết, tỷ rốt cuộc muốn nói cái gì?” Tĩnh Nhi nhanh chóng ồn ào, cái gì mà biết nói không biết, thật ra là chuyện gì?

Ngữ Diên thấy nàng bắt đầu sốt ruột, không khỏi cười cười lại nói: “Tỷ biết muội không biết chuyện nha”

“Vậy tỷ biết chuyện gì mà muội không biết?” Tĩnh Nhi giận dữ hỏi.

“Tỷ biết, muội không biết rất nhiều chuyện?”

“Hừ, tỷ lừa ai đó, tỷ nếu biết cái gì tỷ đã nói ra” Tĩnh Nhi sốt ruột la lên, mặt khác hai nữ nhân kia hoàn toàn mơ hồ, cái gì là có biết hay không, cái gì lại đã biết không biết?

Ngữ Diên lại đắc ý nhún mày, “Nếu là nói ra, không phải mọi người đều biết rồi? Phải biết rằng, chuyện này không có ai biết “

“Tỷ tỷ a, nàng có bệnh sao, cái gì mà biết nói không biết ” Tuyết Ngọc mơ hồ nói.

“Tỷ thấy, đầu nàng ta bị cháy hóng rồi, cái gì biết, cái gì nói không biết, tỷ thấy thật hồ đồ” Kiều Kiều cũng nói gấp.

Tĩnh Nhi cũng nghi hoặc nhìn nàng.

Tuyết Ngọc nhỏ giọng nói “Tỷ tỷ a, chúng ta đi nhanh lên đi, nơi này cách Lãnh Uyển rất gần, muội thấy nàng ta tám phần là bị quỷ ám ” lời của nàng làm cho Tĩnh Nhi cùng Kiều Kiều run run một chút.

“Các muội đang nói cái gì a, không phải là muốn biết tỷ biết chuyện gì mà các muội không biết?”

“Đi” Tĩnh Nhi cũng cảm giác nơi này thật âm u, nhìn Ngữ Diên một chút cũng không bình thường tay áo vung lên vội ra khỏi phòng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 29: Tham thật hư

Thất Dạ thấy bọn dong chi tục phần kia ly khai, khó hiểu hỏi: “Ta còn tưởng ngươi sẽ hung hăng giáo huấn các nàng, không nghĩ tới chỉ bị ngươi nói vài

câu đã hồ đồ rồi, không giống với phong cách của người nhà” hần ngồi ở trên giường hỏi.

Ngữ Diên nhú mày cười lạnh, “Người sai lầm rồi, người thật cho là ta sẽ buông tha bọn họ sao? Người phải biết rằng, biện pháp đối phó với các nàng có rất nhiều, bất quá, bây giờ không thể mạnh động, nếu không một khi bại lộ chính mình quá sớm, người cho rằng Cô Uyên sẽ còn có an bình sao? Chờ ta chiếm được những gì mình muốn, khi đó đám xú nữ nhân kia, ta nhất định phải làm cho các nàng thảm vô cùng, thực thảm” nói xong, nàng còn làm hình dáng nắm chặt nắm tay biểu hiện ra ý chí chiến đấu tư thái hiên ngang.

Thất Dạ thấy thế ngây ra một lúc, tiếp theo khóe miệng treo lên một tia anh tuấn đến mê người tươi cười, “Ai, kỳ quái, người lại thông minh lên nha, chẳng lẽ người xuyên qua, chỉ số thông minh lại được tăng thêm?”

Ngữ Diên nghe vậy hướng trên đầu hần dùng sức cốc xuống, “Ngu ngốc, người mới ngốc nhất, trước kia ta phát hiện ra người chỉ số thông minh không cao, hiện tại ngược lại càng ngu xuẩn” nói xong, nàng không thêm để ý tới hần mà vào bên trong rương tìm quần áo của gia đình.

“Vu bà, người muốn làm gì? Người lấy y phục này ở đâu ra ?” Thất Dạ khó hiểu hỏi.

“Này a, là hôm trước Tiểu Hương chuẩn bị cho ta, hắc hắc, Vương gia không phải ở ngoài sao, ta hiện tại đi do thám tình hình kinh tế của Vương Phủ” nói xong, nàng cầm quần áo đi vào trong thay đồ , một lúc sau đi ra, là bộ dạng của một gia đình quét dọn vệ sinh

“Người tính cuỗm đồ mà chạy?” Thất Dạ hỏi.

“Là ta quyết định thế này, ta đi trước nhìn xem tình trạng Vương Phủ. . . , sau đó lại mang theo Tiểu Hương” nói xong, nàng sửa sang lại hết thấy, cầm Linh Đang đối với hần nói: “Đi, mang người đi dạo Vương Phủ “

Quẹo trái quẹo phải , Ngữ Diên cũng không biết chính mình đi tới đâu nữa, nha , Vương Phủ này cũng quá lớn, gian phòng nào mới là tiền trang nha? Nàng đứng ở trong hoa viên khổng lồ cũng không biết gian phòng nào mới là. . , người đến người đi nha hoàn gia đình đều đang bận rộn, giờ phút này, chỉ có một mình nàng nhàn rồi đứng ở trong hoa viên , cầm trong tay một cái chổi, một bên quét một bên đang len lén ngắm xem, lúc này, Linh Đang của nàng phát ra tiếng vang rất nhỏ.

“Đừng cãi, ta lạc đường” Mộng Ngữ Diên than thở một câu.

Đúng lúc này, một nam nhân trung niên thoát nhìn có vẻ phú quý đi tới, hần nhìn Ngữ Diên nói: “Ai, nơi này đều đã quét qua, người còn muốn quét cái gì? Nhân hạ à? Chạy nhanh đến ‘ Phúc Lộc Thọ ’ quét tước ở chỗ đó”

Ngữ Diên nghe thấy vậy, Phúc Lộc Thọ chỗ nào? Phúc Lộc Thọ, là thần tiên ai, chẳng lẽ đó là một tòa nhà ở sao?

“Thất thần làm cái gì?” nam nhân trung niên bất mãn hỏi.

Ngữ Diên cười cười, “Việc này, nha hoàn không biết Phúc, Lộc, Thọ ở chỗ nào?”

“Người mới tới a? Như thế nào mà ngốc như vậy, hướng mặt trước đi thẳng quẹo phải chính là nơi đấy, người phải cẩn thận mà quét dọn, nếu mà có sai lầm người không giữ được mạng đâu” nói xong vung tay áo lên lại tiếp nói với hạ nhân khác.

Ngoan ngoãn, hơi có sai lầm sẽ mất cái mạng nhỏ, có phải hay không bên trong đều là Kim Sơn mỏ bạc? Nghĩ đến đây, Ngữ Diên hưng phấn hẳn lên, ta, ta muốn, ta muốn người, ta muốn tiền của người, a nha nha!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Tòa nhà kỳ quái

gữ Diên ngẩng đầu nhìn ngoài tòa viện to lớn có ba chữ “Phúc Lộc Thọ”, trong lòng không khỏi âm thầm cảm khái, tòa nhà có tiền chính là giống với nơi này, nơi này không giống với tiểu viện keo kiệt của nàng, và lại thật ra là ai có thể ở tại tòa nhà lớn như vậy? Ở ngoài viện bất bình hừ hừ vài tiếng sau, nàng cầm cái chổi đi vào, Gì? Kỳ quái chính là, trong hoa viên khổng lồ lại không có người?

“Xin hỏi có ai ở đây không?” Nàng ở trong hoa viên la lên vài tiếng, nhưng là không nghe được tiếng hồi âm, tiếp theo nàng liền đi vào bên trong , không thể nào, sân lớn như thế này không ai ở? Quá lãng phí đi!

À, nơi đó có một cái cửa rất rất lớn, uhm, xem ra hẳn là phòng ngủ, vì thế, nàng nhìn xung quanh, xác định không có ai ở đây, liền trực tiếp đẩy cửa tiến vào bên trong.

Vừa tiến vào bên trong, nàng liền lắc lắc Huyết Linh Đang, Thất Dạ lắc mình một cái liền đi ra, “Gì, nơi này là?”

“Phòng ở keo kiệt” Ngừ Diên trực tiếp đáp, một giây sau, hướng cái chổi quăng xuống phòng thứ nhất bắt đầu lục tung, “Đây là nơi nào, bên ngoài thoát nhìn lớn như vậy, bên trong đồ vật đáng tiền đều không có, Sở phủ rất keo kiệt “

Thất Dạ đưa tay đầm đẫm lưng nói: “Đại khái mọi thứ đáng giá đều ở phòng ngủ của Vương gia đi”

Ngừ Diên nghe vậy gật gật đầu, xác định vững chắc là yêu nghiệt đem mọi thứ tốt nhất giấu ở trong phòng của mình, nếu là nàng cũng sẽ làm như vậy, bất quá, nếu đến đây, tự nhiên không thể tay không trở về, vì thế, nàng lục tung bắt đầu tìm kiếm, “Thất Dạ ngươi đừng thất thần chạy nữa giúp ta tìm xem”

“Vu bà, đây là một bảo bối” đột nhiên Thất Dạ nói, Ngừ Diên nghe thấy xoay người chạy qua xem, đó là một bình sứ thanh hoa phi thường đẹp, bất quá miệng bình thiếu một miếng, lúc này đang đặt trên chính một cái kệ bằng, Ngừ Diên đi tới sờ sờ.

“Tốt. Một cái bình sứ thanh hoa, quả nhiên đẹp” Ngừ Diên không hề keo kiệt nói, tuy rằng thiếu một miếng, nhưng không ảnh hưởng đến tổng thể, dù sao vật này cũng là vật quý hiếm nha, vì thế, nàng xem xem chung quanh cũng không còn cái gì đáng tiền, trực tiếp đem bình hoa đã bị hư ôm vào trong lòng.

“Vu bà, ngươi nghĩ mình đang làm cái gì?” Bầy Đêm thấy thế khó hiểu hỏi.

“Nếu đã đến đây, cũng không thể tay không đi về” nói xong, nàng đắc ý cười, hắc hắc hắc, đem bảo bối ôm vào trong ngực cảm giác thật sáng khoái nga!

Thất Dạ không nói gì liếc mắt một cái, “Làm ơn đi, ngươi tính mang cái bình hoa này đi như thế nào, còn có, ngươi muốn trộm cũng trộm một văn kiện nhỏ nha, ngươi trộm vật lớn như vậy, rất nhanh sẽ bị bắt được, còn nữa ngươi cũng không thể ôm vật này mà đi nha?”

Ngừ Diên than thở một câu, “Ngươi nghĩ rằng ta và ngươi tương cứ như vậy mà đi sao? Còn không phải vì nơi này nghèo quá chỉ có duy nhất bảo bối này thôi” thật là, đã đến đây cũng không thể hai tay trống trơn về!

Thất Dạ thấy thế hỏi: “Vậy ngươi tính ôm vật này đi ra ngoài?”

Ngừ Diên giả hoạt cười, “Ngươi cho ta ngu ngốc a, hừ, ta muốn đem cái bình hoa chôn ở vườn hoa, buổi tối ta mới tới lấy đi, chôn ở trong hoa viên của mình đợi ngày nào đó ta muốn ly khai, liền đào lên mang đi, hắc hắc hắc, ta quá thông minh” nàng thật sự là bội phục trí thông minh của mình.

“Lớn mật tiểu mao tặc(*), còn không buông tay ra?” Đột nhiên, cửa vang lên một thanh âm xa lạ hùng hậu, điều này làm cho Mộng Ngừ Diên nhất thời giật mình bình hoa trong tay ‘đông’ một tiếng rơi vụn trên mặt đất.

(*)mao tặc: ăn trộm

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Lão nhân kỳ quái

“Ngươi. Ngươi ngươi! Dám đến phòng của ta trộm đồ” lão nhân chỉ về phía nàng bắt đầu quát lớn.

“Ta.” Mộng Ngừ Diên không nghĩ tới ngoài cửa đột nhiên xuất hiện một lão nhân, hơn nữa, lại là một lão nhân béo nha, nàng nhất thời nghẹn lời không biết nói cái gì.

“Ngươi cái gì ngươi. Ngươi.” Lão nhân ngậy ra một lúc, hần thoáng nhìn về phía sau nàng, Thất Dạ dừng tay lại, bị ánh mắt của hần nhìn không nhúc nhích được, không phải hần có thể nhìn thấy mình chứ? Một giây sau, lão đầu này lại bắt đầu tiếp tục quát nàng, “Ngươi là thủ hạ của quân gia nào, như thế nào lại không biết quy củ?”

Thất Dạ thở dài nhẹ nhõm một hơi, hần đã nói rồi, chỉ có người thiếu đạo đức mới có thể nhìn thấy hần, tỷ như vu bà cũng rất thiếu đạo đức a!

“Ta.”

“Đừng tưởng rằng dài hơn, gầy hơn so với ta, ta liền bỏ qua cho ngươi, ta cho ngươi biết, ta sẽ không” lão nhân tiếp tục nói.

“Ta.”

“Ngươi cái gì ngươi, ai sai ngươi, tuy rằng ta không phải có chút danh tiếng, nhưng ngươi cũng không thể tùy tiện đi vào phòng của ngươi ta, như vậy

ngươi đã xâm phạm nhân quyền của ta.” Lão nhân oán hận nói.

“Ta.”

“Ngươi. Chớ cùng ta lôi kéo làm quen, hơn nữa, ngươi không nên bày ra một bộ dáng đáng thương, ta cho ngươi biết, ta sẽ không thương hại một tên tiểu mao tặc. Hừ”. Lão nhân lớn tiếng quát, hoàn toàn, từ đầu tới cuối không cho nàng cơ hội mở miệng.

“Đủ rồi” Mộng Ngữ Diên lớn tiếng quát lại, “Béo lão nhân ngươi có biết hay không, mắt nào của ngươi nhìn thấy ta đang trộm đồ của ngươi, ngươi có chứng cứ nói là ta trộm sao?”

Lão nhân bị nàng quát lớn cũng thất thần, một giây sau, hần reo lên: “Ngươi vừa rồi rõ ràng muốn ôm bình hoa của ta chuẩn bị chạy nha”

“Hừ, không phải ở nhà của ngươi ôm bình hoa của ngươi sao? Như thế có thể chứng minh cái gì? Ta cho ngươi biết, ta chỉ là ở đây lau bình hoa cho ngươi, ngươi đột nhiên xuất hiện làm ta giật mình, mới buông tay, ta đã nói rồi, ta còn không kiện ngươi bởi thường phí tinh thần của ta bị tổn thất đâu” nàng vạch ra lý do nói, hơn nữa còn nói đến mặt không đỏ tai không đổi màu.

“Ngươi ngươi như thế nào lại như vậy a?” Lão nhân bị nàng nói không nói được gì

“Như thế nào? Ta chính là như vậy, tính một cái rồi, ta xem bộ dạng của ngươi cùng với Chu Bá Thông có điểm giống nhau nha, ta liền không so đo với ngươi” nói xong, nhắc chân định đi, ai ngờ, lão nhân đột nhiên đi tới cửa trước, lúc nàng chuẩn bị rời đi lấy ra một khối ngọc Kim Ngân trong sáng đặt ở trước mặt của nàng quơ quơ.

Mộng Ngữ Diên chân phải lập tức dừng ở không trung, ách. Nàng không tự giác nuốt một ngụm nước bọt, khối ngọc này. Phỉm màu xanh biếc quang mang, trong suốt trong sáng, châu tròn ngọc sáng, hoàn mỹ không tỳ vết, a, thật sự quá đẹp!

“Muốn sao?” Béo lão nhân giảo hoạt cười.

Mộng Ngữ Diên không hề nghĩ ngợi trực tiếp đưa tay đi lấy, hơn nữa còn tự nói với mình, ta chỉ là muốn nhìn xem mà thôi, thật sự không muốn giật đồ trong tay hắn, thật sự! Mọi người nhất định phải tin tưởng ta, ta cam đoan!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Ngươi là Đường Tăng đúng không?

Ngữ Diên thấy thế vội vươn tay ra chiếm lấy, còn vô si tự nói với mình, đây không phải chiếm, mà chỉ là muốn lấy tới xem một chút nha, nhưng là hành động của nàng lại bị béo lão nhân thấy rõ ràng, đợi đúng thời điểm tay nàng vươn ra, béo lão nhân đột nhiên lắc mình một cái tránh qua.

Ngữ Diên thấy thế ngây ngẩn cả người, vừa mới. cái tên mập mạp này vừa mới xoay tròn thật là lợi hại? Chẳng lẽ hắn có công phu giấu mèo bắt thành? Nếu không với tốc độ cùng trí thông minh của hắn làm sao có thể cướp lại được?

“Muốn sao?” nói xong hắn lại đem mỹ ngọc đặt ở trước mặt của nàng, đợi đến thời điểm nàng sắp lấy lập tức thu hồi vào trong lòng.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy sắc mặt càng khó nhìn cũng không thèm để ý kính già yêu trẻ, trực tiếp túm đến mỹ ngọc trong tay hắn, trong một góc phòng bắt đầu nổi lên một trận đầu kéo co.

“Một hai ba bốn hai hai ba bốn, lại đến một lần” Ngữ Diên đối với mình lớn tiếng hò hét trợ uy cho bản thân, ân, chiều này bình thường cũng có thể cho mình thêm chí khí, còn có thể tiêu diệt đáng vệ vệ của đối phương a.

“Ngươi đang làm gì nha?” Béo lão nhân một bên vừa lôi vừa nói.

“Nhanh chút buông tay, ta xem xem thôi” nàng nhìn chăm chăm mỹ ngọc cười nói, giống như ngọc này đã là của nàng.

“Ngươi muốn a? Ngươi muốn thì phải nói chứ, ngươi không nói làm sao ta biết ngươi muốn đâu” Béo lão nhân nghiêm trang nói, nhưng tay hắn vẫn gắt gao cầm lấy miếng ngọc không có ý định buông.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy ngây ngẩn cả người, nhìn hắn không biết nên phản ứng như thế nào, bởi vì câu này như thế nào mà quen thuộc vậy? Bất quá lại hoảng hốt, trong tay vẫn nắm ngọc bội không nguyện ý bỏ ra.

“Ai. Tuy rằng ngươi rất thành ý nhìn ta, nhưng mà, ngươi muốn thì nói với ta là ngươi muốn nha, nếu ngươi nói không có khả năng muốn, ta liền không cho ngươi, mà ngươi nói không nghĩ tới muốn, ta lại cứ cấp cho ngươi, mọi người đều muốn giảng đạo lý nha, ngươi thật sự muốn sao? Vậy ngươi

cứ lấy đi ” nói xong hần đưa ngón tay hướng mỹ ngọc một centimet khoảng cách.

Ngữ Diên nghe thấy vậy bắt đầu thở phì phì, một bên Thất Dạ đang cười bụng kín bụng, ha ha, lão đầu này thật tốt quá, rốt cục có thể cho hần chút không khí dễ thở rồi, ha ha!

“Nha, ngươi không phải thật sự muốn đi? Chẳng lẽ ngươi thật sự muốn sao?” Đột nhiên, béo lão nhân lại ngạc nhiên .

Mộng Ngữ Diên thật sự chịu không nổi dòng dài của hần, bất đắc dĩ hỏi: “Ngươi là Đường Tăng chuyển thế sao?”

“Đường Tăng là ai?” Béo lão nhân khó hiểu.

Mộng Ngữ Diên nhìn tức giận xuống nhìn về phía Thất Dạ đang ở một bên bắt đầu cười đến mí mắt co giật, ngươi nha , cười đủ chưa, chạy nhanh lại đây hỗ trợ a.

“Hỗ trợ như thế nào? Ta sẽ không làm hại lão nhân ? Ta là quý tộc, hần chỉ là một lão nhân mà thôi, ngươi cũng đừng cùng lão nhân già so đo mà” Thất Dạ trả lời.

Nha , ngươi là trư a, ta chỉ là muốn nhìn xem mà thôi, chạy nhanh lại đây giúp ta tóm lấy mỹ ngọc a! Nàng lại phát ra tín hiệu.

Thất Dạ thấy thế liền bấu môi, đành phải đi tới, nhẹ giọng nói: “Bản Tử, thực xin lỗi nha, ta không nghĩ hỗ trợ , vu bà lại bắt ta hỗ trợ, ta cũng không có cách nào khác” nói xong, hần đưa tay ra chuẩn bị giúp nàng lấy miếng ngọc, nhưng đến thời điểm hần muốn va chạm vào miếng ngọc, béo lão nhân đột nhiên nói lỏng tay.

“Ai nha, ngươi muốn hãy nói đi, ngươi không nói ta làm sao mà biết ngươi muốn, tốt lắm tốt lắm, xem ngươi lớn lên rất giống nữ nhân biết lẽ phải ta sẽ đưa cho ngươi đi” béo lão nhân khoát tay biểu hiện ra một bộ dạng khăng khái.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, nàng còn chưa kịp vui sướng, ngoài viện đột nhiên truyền đến rất nhiều thanh âm, tiếng gọi ầm ĩ tận lực bồi liên tiếp “Vương gia, Vương gia”

Mồ nữ nhất thời hóa đá ở bên trong, Vương gia? Vương gia? A. Yêu nghiệt kia đến đây!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Gia gia

Tiếng gọi ầm ĩ bên ngoài làm cho Mộng Ngữ Diên nhất thời chân tay loạn lên ,a, tên yêu nghiệt kia đến đây, yêu nghiệt kia làm sao đột nhiên trở lại đây? Làm sao bây giờ làm sao bây giờ? Nàng phải làm sao bây giờ a?

Thất Dạ thấy thế cũng sốt ruột không thôi, “Vu bà nhanh nghĩ biện pháp đi”

Lúc này, Mộng Ngữ Diên mới phát hiện ra còn có Thất Dạ, đem Huyết Linh Đang bên người cầm lên đối hần ý bảo, nhanh tiến vào, Thất Dạ thấy thế liền lách mình một cái tiến vào bên trong.

“Béo lão nhân có chỗ nào có thể trốn a?” Nàng sốt ruột hỏi, cả người ở trong trạng thái điên cuồng, a a a trăm ngàn không thể để tên yêu nghiệt kia bắt lấy, nếu không thì nhảy vào Hoàng Hà cũng không rửa sạch.

Béo lão nhân thấy thế vươn ngón tay thô chi vào bên trong nói: “Bên trong là phòng ngủ”

Ngữ Diên thấy thế liền quay người chạy tới, ai ngờ không cẩn thận đụng vào cây cột, lão đảo té ngã trên đất, dây cột tóc đang thắt trên tóc cũng rớt xuống, mái tóc đen nhánh cứ như vậy chảy xuống.

“Đau quá a.” nàng che cái chán phát ra tiếng kêu thê thảm.

“Gia gia làm sao mới có mười ngày đã trở lại?” Yêu nghiệt vừa tiến vào trong phòng câu nói đầu tiên chính là ôn nhu mang chút trách cứ, bộ dạng xấu hổ của Mộng Ngữ Diên cũng đúng lúc rơi vào trong mắt hần, mà phía sau hần là Tinh nhi cùng bọn nha hoàn đều giật mình không thôi, Vương Phi tại sao lại ở chỗ này? Hơn nữa, sao lại chật vật như thế?

Ngữ Diên ngượng ngùng đứng dậy cười cười xấu hổ, cái trán đau đớn làm cho nàng không tự giác nhíu mày, bất quá, nàng giống như vừa mới nghe thấy yêu nghiệt này kêu béo lão nhân là gia gia?

“Người ở nơi này làm cái gì?” Nhìn thấy nàng, ngữ khí của hắn rõ ràng lãnh đạm, nhìn xem bộ dáng hiện tại của nàng, làm hắn phi thường bất mãn, nữ nhân như vậy cũng xứng làm Vương Phi cao quý sao?

“Ta. Ta.” Nhìn trông mắt của hắn lạnh như băng, có tật giật mình nàng tự nhiên không biết nên phản bác như thế nào, đành phải hắc hắc nở nụ cười vài cái.

“Gia gia ngài đã về rồi” Tình nhi thấy thế liền ôn nhu kêu lên một tiếng, cũng dâng lên nụ cười đẹp nhất.

Béo lão nhân nhìn nàng một cái cũng không để ý tới, mà là nhìn về phía Sở Hạo, “Làm sao lại bày ra một bộ mặt như cá chết ở đây?”

Sở Hạo thấy thế mày chau lại nói: “Gia gia, trước tiên làm sao người nhiều ngày như vậy mới trở lại, không phải con đã phái người đi đón người sao, người có biết hay không người đơn độc một người như vậy sẽ rất nguy hiểm” hiện tại, hắn chỉ còn có gia gia là người thân duy nhất, cho nên, hắn không thể mất người.

“Ta một mình rảnh rồi muốn vừa đi vừa thưởng thức phong cảnh rồi mới trở về” béo lão nhân cười nói.

Sở Hạo nghe vậy trong mắt xuất hiện sát ý, gia gia là tất cả đối với hắn, như vậy, những người không làm tròn trách nhiệm bảo vệ gia gia thì không thể sống

Béo lão nhân thấy thế lập tức mất hứng, đối với biện pháp của tôn tử, hắn đã sớm thấy, hắn không muốn làm cho người khác đi theo tự nhiên là sợ phiền, nhưng hắn cũng không muốn bởi vì mình mà làm cho những người đó đánh mất tánh mạng, “Xú tiểu tử, ta cho ngươi biết, gia gia của ngươi chính là không thích ngươi âm thầm an bài, bảo hộ cho ta, ta cho ngươi biết, nếu ngươi dám động một ngón tay của bọn hắn, gia gia sẽ không bao giờ đến chỗ ngươi nữa” nói xong lập tức bày ra một bộ dạng mất hứng

Sở Hạo thấy thế liền ôn nhu cười, “Gia gia người nói cái gì thì là thế đấy”

Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, tên yêu nghiệt này. như vậy mà lại nghe lời của béo lão nhân?

Kia. Kia phía trước nàng làm vỡ bình hoa, trộm miếng ngọc, chẳng phải là. Sẽ chết vô cùng thảm?

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 34: Ta chỉ giả bộ đánh đắm

Mộng Ngữ Diên trong lòng bắt đầu lo lắng, béo lão nhân này sẽ không nói với hắn chứ? Vì thế, nàng bắt đầu chậm rãi dịch chuyển sang bên cạnh, hi vọng mình có thể trốn thoát khỏi tầm mắt của hắn, ai ngờ.

“Người ở nơi này làm cái gì? Vì sao lại mặc thành như vậy?” Sở Hạo nhìn thấy nàng như vậy còn có bình hoa nát trên đất không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Ta. Ta là tới giả bộ đánh đắm” nàng đột nhiên theo bản năng toát ra những lời này.

“Giả bộ đánh đắm? Ha ha, ty tỷ người đang nói đùa à? Người mặc quần áo của gia đình, trên tay cầm miếng ngọc hơn nữa hình như là của gia gia à?” Tình Nhi nhìn chăm chăm vào miếng ngọc trên tay nàng không vui hỏi, phải biết rằng, đây chính là ngọc bội gia truyền của Sở phủ, ở trong ngày tân hôn nàng chỉ thấy có một lần, nghe nói, lão đầu này chỉ cấp cho chính cháu dâu của mình.

“Người vì sao lại cầm khối ngọc này?” Sở Hạo từng bước tiến lên định cướp đi miếng ngọc trong tay nàng, lại bị nàng đặt ở sau lưng.

“Hạo nhi người làm cái gì vậy? Nàng mặc như vậy là để逗 ta vui vẻ, còn có a, miếng ngọc này là ta cấp cho Diên nhi, người có ý kiến gì sao?” Béo lão nhân rốt cục cũng nói ra

“. ?” Sở Hạo cùng mọi người ngây ngẩn cả người.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy ngây ra một lúc, liền lúi cuống tay của Béo lão nhân la lên: “Gia gia” ác, nàng thật sự đã phun ra.

“Ngoan” Béo lão nhân cười nói.

“Gia gia.”

“Dù thế nào? Đây cũng là của ta, ta nguyện ý cho người nào thì nó là của người đó, người có ý kiến sao?” Béo lão nhân vuốt râu tròng mắt hỏi.

Sở Hạo nghe thấy vậy chỉ có thể cảm miệng. Tình Nhi ở một bên sớm đã tức giận cả người run run, chết tiệt, nàng dựa vào cái gì có thể có được ngọc bội kia?

Mộng Ngữ Diên trong lòng âm thầm vui sướng, hắc hắc, nguyên lai tên yêu nghiệt kia sợ Béo lão nhân này, ân, sau này nàng sẽ có núi dựa nha!

“À, gia gia, con vừa mới vào cung một chuyến, thái tử Thổ Phiên cùng sứ giả hôm nay lại tới đây bái phỏng, Hoàng thượng buổi tối thiết yến, mời mọi người đi dự tiệc” Sở Hạo không nhìn xem nàng nữa mà lại nói đến chính sự.

Béo lão nhân đuổi đuổi lưng mời nói: “Các người đi đi, ta đã là lão già khom rồi, không muốn đi chịu tội”

“Gia gia”

“Ài, các người đi là tốt rồi ta leo núi lợi tuổi một đời như vậy, ta không đi, nga, người mang Diên nhi đi đi” Béo lão nhân nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy lập tức cười tươi như hoa nở, hoàng cung? Hoàng cung nhiều tiền! Cặp mắt của nàng lập tức toát ra rất nhiều rất nhiều hoàng kim—

“Quên đi, nàng cũng không cần đi, ta đã nói với Hoàng thượng, thân thể nàng không thoải mái, ta mang Tình Nhi đi là được rồi” Sở Hạo vội từ chối.

Mộng Ngữ Diên nguyên bản đang cao hứng nghe vậy, khuôn mặt nhỏ nhắn lập tức nhăn nhó lại, chết tiệt tên yêu nghiệt này, ta rửa người ăn cơm ghen chết, uống nước sặc chết, hỗn đản!

Béo lão nhân nghe vậy liền nhìn nhìn Ngữ Diên, ánh mắt hỏi, người không thoải mái?

Làm sao có thể, ta thoải mái vô cùng, nếu không như thế nào có khí lực tranh ngọc bồi với người? Nàng trả lời bằng ánh mắt.

Người nghĩ đi?

Vô nghĩa!

Đi trộm này nọ?

Con tôm?

“Hạo nhi a, ta xem Diên nhi rất tốt, người mang nàng đi đi, hôm nay Mộng tướng quân cũng sẽ đi, cha và con gái cũng lâu rồi không gặp” Béo lão nhân nói.

“Này.”

“Này cái gì này, quyết định như vậy đi” nói xong, hần khoát tay ý bảo mọi người đi ra ngoài, tiếp theo hần dùng tay ngăn miệng của Mộng Ngữ Diên lại bên tai khinh khinh mà nói: “Người phải đáp ứng ta một điều kiện, ta sẽ cam đoan Hạo nhi về sau sẽ không khi dễ người”

“Người có ý nghĩ xảo trá gì a. Ta sẽ không cho người ở hoàng cung trộm này nọ” nàng hoảng sợ hỏi.

Béo lão nhân trừng mắt nhìn nàng liếc một cái, khinh bỉ nói: “Người nghĩ rằng ta và người giống nhau đều là tham tiền a, hừ, dù sao thì người vẫn lo lắng, chờ người nghĩ thông suốt, rồi hãy tới tìm ta” nói xong, cười nhỏ đi đến bên trong phòng

Mộng Ngữ Diên nghe vậy mày chau lên, ân, có thể không lo lắng sao!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Hoàng cung

Ngồi ở trong xe ngựa xa hoa, Mộng Ngữ Diên hận không thể lập tức giết người cười ngựa ở bên ngoài Sở yêu nghiệt. Dựa vào cái gì nàng đến hoàng cung cũng không cấp cho nàng một nha hoàn? Nàng ngựa mặt lên trời muốn phát ra những tiếng gầm rú, bất quá là không thể rống!

“Tỷ tỷ, ha ha, hôm nay lần đầu tiên vào cung cũng không nên mò mẫm đi nha, sứ giả Thổ phiên được Hoàng thượng rất coi trọng” Tình Nhi ngồi đối diện với nàng châm chọc nói.

Bên cạnh nha hoàn ra sức quạt cho nàng, trong mắt chứa đầy hèn mọn.

Ngữ Diên nghe vậy lạnh lùng cười nói: “Như thế nào, tỷ tỷ làm việc rất không tin tưởng sao? Chẳng lẽ mọi chuyện đều phải do muội muội? Không nên quên xuất thân của ta ” nàng cố ý tăng thêm hai chữ xuất thân.

Quả nhiên, thời điểm nghe hai chữ này, Tinh Nhi trên mặt rõ ràng đen một nửa, người nào cũng biết, nàng là nữ tử ở thanh lâu, tuy nói chính là bán nguyệt không bán thân, nhưng vẫn là kỹ nữ.

Tinh Nhi “hừ” một tiếng, giọng mũi bên trong toát ra tiếng khinh thường, kỹ nữ thì thế nào? Người nào cũng biết, nàng so với nàng ta được sủng ái hơn!

Đối với sự khinh thường của nàng ta, Ngữ Diên tự nhiên biết có ý tứ gì, “Muội muội làm sao vậy? Chẳng lẽ bị viêm mũi? Như thế nào cứ luôn luôn hừ hừ, làm ơn , tuy rằng bây giờ là buổi tối, nhưng ngươi cũng nên chú ý một chút, đến lúc đó nếu ở trước mặt Hoàng thượng, ngươi hừ hừ ân ân nga nga, người không biết còn tưởng rằng ngươi phát xuân muốn câu dẫn Hoàng thượng nha ” nàng có lòng ‘hảo tâm’ nhắc nhở.

“Ngươi” Bị nàng vừa nói như vậy, Tinh Nhi tức giận không nhẹ, nha hoàn thấy thế nói gấp: “Vương phi, ngươi vẫn là chăm sóc tốt cho chính mình đi” nói xong còn liếc nàng một cái.

“A, tốt lắm, rất to gan nha, bốn Vương phi tuy rằng không thường đến Hoàng cung cần người chỉ dẫn, nhưng không cần hai người các ngươi chỉ trở, nếu không, chớ có trách ta không khách khí, rõ chưa?” Ngữ khí của nàng đột nhiên lạnh như băng , quý dị nhìn chăm chăm nha hoàn quát lớn, này ánh mắt cương quyết làm nha hoàn hoảng sợ.

Mấy phút đồng hồ sau

“Ai, thật buồn nha, muội muội nghe nói ngươi thực thông minh?” Mộng Ngữ Diên đột nhiên lại bắt đầu khôi phục bản tính, ha ha cười cười, hơn nữa cực kỳ nhảm chán bắt đầu đùa Tinh Nhi.

Tinh Nhi nghe vậy lông mày cùng mắt nhíu lại, biểu tình giống như đang nói. . . , ngươi mới biết được ah?

“Ai, muội muội, ta vẫn có một vấn đề muốn hỏi ngươi một chút, không bằng, ngươi giải thích cho tỷ tỷ nha” nàng cười nói.

Tinh Nhi ân một tiếng, “Nói đi”

Hừ, cái gì gọi là nói đi, nữ nhân chết tiệt, giọng điệu này tựa như phái người hầu giống nhau, nén lại chút bất mãn trong lòng, nàng tươi cười nói: “Muội muội biết vì sao tỷ tỷ thích chó không?” Ân, nhưng là Tiểu Hương nói, nghe nói, nàng lúc trước khi mất trí nhớ có nuôi một con chó nhỏ, ai biết, nữ nhân này cư nhiên sợ nó quá ồ, Sở yêu nghiệt liền đem chó ném đi, nha , nàng thích nhất động vật, bởi vì chúng rất trung thành !

Tinh Nhi nghe vậy che miệng cười nói: “Ha ha, ai biết tỷ tỷ vì sao thích thứ xấu như vậy ,con chó nhỏ đi rồi, chắc là rất tịch mịch, đúng không? Hay là tỷ tỷ bởi vì chuyện lần trước Vương gia quăng nó đi trách tội muội muội?” nói xong, lại điểm đậm đáng yêu nhìn nàng, biểu tình kia giống như chính mình thực vô tội.

Ngữ Diên thấy thế cười nói “Không có, muội muội không thích sẽ là không thích đi, chính là, ta có cảm giác sâu sắc tiếc hận a, rất nhiều người cũng không biết ta vì cái gì lại thích chó” nàng làm bộ dạng thờ dãi.

“Sao? Chẳng lẽ chó cùng tỷ tỷ còn có một đoạn chuyện xưa nhưng không thành?” Tinh Nhi đột nhiên có hứng thú hỏi tới.

Mộng Ngữ Diên cười nói: “Đó là, bởi vì ta cùng người tiếp xúc thời gian càng dài, ta liền càng thích chó, chó vĩnh viễn vẫn là chó, người có đôi khi không phải người! Muội muội ngươi nói đi?” (hahaha.Diên tỷ cao tay a)

Tinh nhi nghe vậy, lập tức lửa nổi lên khuôn mặt, oán hận nhìn nàng, Ngữ Diên đắc ý nhíu mày nhìn nàng cười, phi thường hài lòng .

“Vương Phi đã đến hoàng cung ” thị vệ phía ngoài đột nhiên nhắc nhở.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Người nhà

Mộng Ngữ Diên nghe nói đến Hoàng cung, liền hưng phấn xốc rèm lên. Wow tuyệt, tường thành màu vàng nha. Hoàng cung trước kia chỉ nhìn thấy trên tivi nay thật sự là tận mắt thấy, trong lòng thực khẩn trương nga, phải biết rằng thời điểm lúc trước nàng xem trộm trong bảo khố, đối với Dạ Minh Châu, còn có rau cải trắng, dưa hấu tròn các loại. . . , nghĩ tới đã chảy nước miếng a, nàng cho rằng, trước kia có thể sinh ra sớm nhiều năm thì tốt rồi nàng nhất định sẽ có được một phần bảo bối a!

Nay ông trời cho nàng cơ hội này, nàng nhất định phải hảo hảo nắm chắc, tuyệt đối không thể buông tha nha!

“Tỷ tỷ giống như rất vui về a? À, ta quên mất, tỷ tỷ đã lâu chưa tới Hoàng cung đúng không?” Nhìn bộ dáng hưng phấn của nàng, Tĩnh nhi không khỏi trêu ghẹo nói.

Nghe thấy vậy, Mộng Ngữ Diên cười lạnh nói: “Đúng vậy a, thì tính sao? Cho dù tỷ tỷ vĩnh viễn không đến Hoàng cung, tỷ tỷ như cũ là Vương Phi, còn người?” nói xong, không thèm nhìn nàng.

Tĩnh Nhi thấy thế chỉ có thể hừ lạnh một tiếng, cùng nha hoàn khinh bỉ liếc nàng một cái.

Một giây sau, rèm cửa xe các nàng bị xốc lên, thị vệ của Sở Hạo nói gấp: “Vương Phi đã đến”

Tĩnh Nhi cùng nha hoàn nâng rèm đi xuống, Ngữ Diên hừ nhẹ một tiếng trực tiếp từ trên xe ngựa nhảy xuống dưới, tất yếu phải làm như vậy sao? Lúc này, Sở Hạo cũng vừa đến, khuôn mặt tuấn tú dưới ánh trăng có vẻ phi thường mê người.

Yêu nghiệt, quả nhiên là yêu nghiệt!

“Đi thôi” Sở Hạo nhẹ nhàng nói một tiếng, Tĩnh Nhi thấy thế liền đi theo bên cạnh hắn cùng hắn đi song song, về phần Ngữ Diên lại bị bỏ rơi ở phía sau cùng một loạt nha hoàn, bất quá, nàng không ngại, nhờ không nhìn sẽ loạn mưu lớn, đang nói... , nàng đối với tên yêu nghiệt này hoàn toàn thất vọng, cùng hắn đi một chỗ, nàng còn cảm thấy mất phong cảnh!

Mục đích của chuyến này cũng không phải là tranh giành tình nhân, mà là mượn gió bẻ măng, hắc hắc hắc.

Đi không bao xa liền thấy phía sau có người gọi tên nàng, ngoái đầu nhìn đi lại nhìn lại, phía sau có rất nhiều quan lớn, người phóng khoáng lạc quan, Sở Hạo liếc mắt nhìn bọn họ một cái rồi nhìn Mộng Ngữ Diên nói: “Cha người đến đây, như thế nào người lại không có phản ứng?” nói xong, hắn không thèm quan tâm nàng cứ thế đi về phía trước.

“Diên nhi, con có khỏe không” một vị mặc quan phục của nam tử trung niên nắm lấy tay nàng run run la lên, Ngữ Diên ngậy ra một lúc, chẳng lẽ đây là ba ba nàng?

“Ngữ Diên, sao lần trước Tiểu Hương nói người bị mất ký ức? Sở vương gia vẫn không cho người đến thăm, cha thật đúng là lo lắng không thôi, mẹ người cũng lo lắng đến sinh bệnh” nam nhân trung niên trong giọng nói lộ ra ý thân thiết.

Nghe nói quan tâm như vậy, Ngữ Diên không khỏi cảm thấy cái mũi sứt sứt, phải biết rằng, nàng vẫn luôn là cô nhi, chưa bao giờ hưởng thụ qua tình cảm gia đình

“Người nha, lúc trước nói người không cần gả cho hắn, người nói không phải hắn thì không lấy ai, Sở vương gia trời sanh tính chính là không muốn bị bắt buộc, đang nói... , người nào cũng biết hắn thích nữ tử thanh lâu, người cảm thấy hạnh phúc sao? Cha muốn đi nhìn người, hắn cũng không đồng ý” nói tới đây, Mộng tướng quân thật sự không biết nên nói như thế nào nữa, lúc trước một lần vô tình thấy qua Sở Hạo, về sau, nàng liền thế không phải hắn thì không lấy chồng, mà Thái Hậu bởi vì hắn nhiều lần lập chiến công, cho nên muốn thưởng cho hắn, nhìn nữ nhi nhà mình vì người nam nhân này ngày càng gầy yếu, hắn chỉ có thể thỉnh cầu Thái Hậu gả nàng cho Sở vương gia.

Mà Thái Hậu nghe vậy lập tức đáp ứng, phải biết rằng, nàng đối với việc tiểu nhi tử của mình thích nữ tử thanh lâu cũng có nghe qua, nàng tuyệt đối không cho phép hắn làm việc đồi phong bại tục như thế, cho nên một việc hôn nhân cứ như vậy bị thúc đẩy.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Thiên kim dữ dội

“Cha.” Mộng Ngữ Diên cái mũi sứt sứt la lên một tiếng, chết tiệt Mộng Ngữ Diên như thế nào lại ngu ngốc như vậy, biết rõ tên yêu nghiệt kia không thích nàng vẫn còn hy vọng muốn gả cho hắn, đầu của nàng bị nước vào sao? Soái ca thì sao chứ? Ba chân cóc khó tìm, hai chân nam nhân không phải nhất đại thời sao! Khinh bỉ!

“À, Tiểu Hương tại sao không đi cùng người?” Mộng tướng quân đột nhiên phát hiện ra nữ nhi mình như thế nào mà cả một nha hoàn cũng không có?

Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Tiểu Hương sinh bệnh rồi, con bảo nàng nghỉ ngơi cho tốt, cha người yên tâm đi, Diên nhi đều chú ý đến bản thân mình, ngài cùng nương cũng đừng lo lắng” nàng lôi kéo cánh tay của hắn làm nũng nói.

“Ai, người thật là làm cho cha mẹ quan tâm nha” Mộng tướng quân nắm tay nàng lại cảm khái.

“Mộng tướng quân, người đừng nói là con gái tại nhà, hôm nay là ngày vui, hạ quan tin tưởng Sở vương gia sớm hay muộn sẽ hồi tâm chuyển ý nhìn đến những mặt tốt của thiên kim “một vị nam nhân trung niên thoát nhìn thần thể cũng phi thường cường tráng nói.

Mộng tướng quân vừa thấy nói như vậy, nhất thời thờ dài vuốt đầu nàng nói: “Diên nhi, đêm nay thái tử Thổ Phiên cùng sứ giả đều đến đây, người làm việc gì nhất định phải cẩn thận một chút, trăm ngàn không cần làm cho Sở vương gia mất mặt” hần nghiêm túc nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy gật gật đầu, “Cha người yên tâm đi, Diên nhi biết rồi” nàng mới không cần tham gia cái gì tụ hội, đợi lát nữa tìm được cơ hội phải đi vào bên trong hoàng cung xem một chút.

“Phụ thân” đột nhiên phía sau xuất hiện một nữ tử thoát nhìn không tệ, nàng không tính là rất đẹp, nhưng ánh mắt có vẻ hết sức tự tin, nàng bước đi tiêu sái, càng không có khí chất của tiểu thư khuê các, phe phẩy cây quạt mỏng, phía sau còn đi theo một nha hoàn, đại khái khoảng 15 tuổi.

“Hoa nhi nhanh lại đây gặp qua Mộng tướng quân cùng với Mộng tỷ tỷ” Dữ Dội đại nhân nói gấp.

Dữ Dội thiên kim nghe thấy vậy liền lại kéo tay Mộng Ngữ Diên hướng tới Mộng tướng quân la lên: “Mộng tướng quân người khỏe không, Mộng tỷ tỷ khỏe”

Mộng tướng quân mỉm cười gật đầu, Ngữ Diên cũng cười cười, “Muội muội nhanh đứng lên “

“Mộng tướng quân để cho nữ nhi cùng lệnh thiên kim cùng đi đi, chúng ta phải đi trước thỉnh an hoàng thượng, vừa rồi không phải nói hoàng thượng tìm bọn quân thân sao?” Dữ dội đại nhân nhắc nhở nói.

Mộng tướng quân nghe thấy vậy nói gấp: “A, đúng rồi, xem ta đây già rồi hồ đồ, vừa nhìn thấy Diên nhi cái gì cũng đều quên, Diên con a, cha đi trước cùng Dữ Dội đại nhân, các người cũng nhanh lại đây a”

Ngữ Diên có hiểu biết gật gật đầu, Mộng tướng quân thấy thế cùng Dữ Dội đại nhân bước nhanh lên phía trước đi.

“Mộng tỷ tỷ, Tiểu Hương đâu?” Vừa thấy được Đại Nhân ly khai, Dữ Dội tiểu thư hỏi vội.

Ngữ Diên nghe vậy nhìn nàng một cái, ách? Chẳng lẽ nàng cùng Mộng ngữ diên quan hệ tốt lắm?

“Hừ, ta biết nhất định là kỹ nữ kia can thiệp , Mộng tỷ tỷ a, người nhất định không thể nhân từ , vị trí Vương Phi đều bị chen chúc rồi” Dữ Dội tiểu thư tức giận bất bình nói.

“Ách, muội muội ngượng ngùng a, tỷ tỷ có rất nhiều chuyện cũng không nhớ rõ lắm, bao gồm cả người” Ngữ Diên làm bộ rất đau đớn nói.

“A? Tỷ tỷ người làm sao vậy? Làm sao người ngay cả ta cũng không biết rồi? Ta là Cây Hoa Cúc a, Dữ Dội Cây Hoa Cúc, Dữ Dội Cây Hoa Cúc a, tỷ tỷ quên rồi sao?” Nàng lôi tay nàng dùng sức lay động, tựa hồ muốn đem nàng lay động cho tỉnh.

Mộng Ngữ Diên nghe thấy vậy không thể tin được trừng lớn hai mắt, “Dữ Dội. Dữ Dội Cây Hoa Cúc?”

“Đúng vậy a, tỷ tỷ người trước kia không phải nói thích nhất Cây Hoa Cúc đấy sao, tỷ tỷ làm sao người có thể quên ta, ta là Dữ Dội Cây Hoa Cúc a, Dữ Dội, Hoa, Cúc” nàng từng câu, từng chữ nói ra.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Dữ Dội

Dữ Dội tiểu thư, Dữ Dội Cây Hoa Cúc là một tiểu cô nương phi thường đơn thuần, thực lòng thích tính cách của Mộng Ngữ Diên dám yêu dám hận, bởi vậy phi thường sùng bái nàng. Bởi vì nàng cũng có một mơ ước, không là hần cũng không lấy chồng, chính là giấc mộng này của nàng có thể so sánh cường hãn hơn.

“Người thích ăn dưa chuột sao?” Theo bản năng , nàng thốt ra.

“ ?” Cây Hoa Cúc nghiêng đầu khó hiểu nhìn nàng, vì sao hỏi nàng có thích ăn dưa chuột không? “Mộng tỷ tỷ ta không thích ăn dưa chuột, ta thích ăn cà rốt” nàng dậm chân nói.

Mộng Ngữ Diên nghe thấy vậy liền nuốt một ngụm nước bọt, đối với chính mình hiểu sai tư tưởng tỏ vẻ mãnh liệt khinh bỉ, mình tại sao có thể suy nghĩ như vậy? Dữ Dội Cây Hoa Cúc này phi Dữ Dội Cây Hoa Cúc kia ! Xem ra, đầu của nàng có vấn đề rồi!

“Mộng tỷ tỷ người làm sao vậy? Vì sao sắc mặt kém như vậy?” Cây Hoa Cúc khó hiểu truy vấn.

“Không có việc gì, không có việc gì” Nàng sửa sang lại một chút suy nghĩ bắt đầu đi về phía trước.

“Mộng tỷ tỷ, người nói ta có cơ hội sao?” Cây Hoa Cúc vừa đi vừa nói.

Mộng Ngữ Diên dừng bước lại nhìn về phía nàng, “Làm sao vậy? Cơ hội gì?”

“Gả cho hoàng đế ca ca a” nàng sáng lạn cười, giống như một đóa hoa hướng dương nở rộ làm cho khuôn mặt càng xinh đẹp hơn.

Gả cho hoàng thượng? Vì sao nữ hài tử đều muốn gả cho hoàng thượng, chỉ là bởi vì hắn có tiền có quyền sao?

“Mộng tỷ tỷ vì sao người không nói?” Cây Hoa Cúc lôi kéo tay nàng vội vàng hỏi.

Mộng Ngữ Diên phục hồi tinh thần lại nói: “Chuyện này, Cây Hoa Cúc a, người có biết đạo lý vào cửa cung sâu tựa như biển không?” Nhìn nàng như thể đơn độc tình khiết, cho dù thật sự tiến nhập hoàng cung, chỉ sợ cũng là đá kê chân, bên trong hoàng cung người lừa ta gạt là chuyện tình bình thường nhất, phi tần trong lúc đó căn bản là không có tên là ‘ hữu tình ’ gì a.

Cây Hoa Cúc hít sâu một hơi nói: “Ta biết a, nhưng là. Nhưng là ta chính là thích hoàng đế ca ca, giống như tỷ tỷ thích Sở vương gia giống nhau a” nàng cười khê nói.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy lôi kéo tay nàng đi lên phía trước, nha đầu ngốc, người không chút tâm cơ nào như vậy tiến vào Hoàng cung chẳng khác nào muốn chết, Hoàng đế tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần, đến năm nào mới có thể lâm hạnh, gần vua như gần cọp, mất hứng một cái chính là đầu người rơi xuống đất, nếu cho nàng một cơ hội, cho dù đối phương suất đến rồi tình rồi mủ, nàng cũng không có ý niệm trong đầu tiến vào Hoàng cung.

” Cây Hoa Cúc muội muội, tỷ tỷ cảm thấy chuyện chung thân đại sự vẫn là suy nghĩ thật kỹ, dù sao người muội muội muốn gả không phải phạm nhân, mà là quân vương” Ngữ Diên nhìn nàng đáng yêu, vẫn là hảo hảo khuyên bảo.

Cây Hoa Cúc nghe vậy mỉm cười ngọt ngào cười, “Ta biết Mộng tỷ tỷ là vì muốn tốt cho ta, Cây Hoa Cúc quyết tâm đã định, còn có hai tháng nữa chính là chọn tú, muội muội nhất định phải tham gia, cho dù không chiếm được Hoàng đế ca ca , nhưng có thể cùng hắn ở dưới một mái hiên, ta liền cảm giác thật hạnh phúc thật thỏa mãn”

Nghe những lời Cây Hoa Cúc nói. . . , Ngữ Diên nhất thời nghẹn lời thật đúng là không biết nên nói cái gì, vì sao nữ tử thời cổ đại đều quật cường như vậy? Vì sao đều như vậy tâm nhãn đâu?

“Ách, tỷ tỷ, ta. Ta bụng đau quá, ta nghĩ nên đi nhà xí” chợt đột nhiên, Cây Hoa Cúc che bụng nói.

Mộng Ngữ Diên ngậy ra một lúc, “A? Vậy làm sao bây giờ?”

“Vương Phi ngài đi trước đi, ta bồi tiểu thư đi nhà xí, sau đó tìm ngài” nha hoàn nói gấp.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy gật gù đầu, “Mộng tỷ tỷ lát gặp nha” khoát khoát tay, Cây Hoa Cúc đi theo nha hoàn rất nhanh biến mất ở trước mắt nàng.

Nhìn xem chung quanh, bốn phía không lồ, ách? Làm như thế nào đi đây? Đang buồn bực đột nhiên trong đầu nàng toát ra hình ảnh Từ Hi tròn như dưa hấu, Phi Thụy, hoàng kim.

Giờ phút này không động, còn đợi khi nào đâu?

Khóe miệng nàng treo lên một tia cười quý dị, Phi thúy, châu báu, hoàng kim, ta tới rồi, mang theo nội tâm mãnh liệt với tiếng gọi âm ỉ, Ngữ Diên hưng phấn hành tẩu trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Cùng phạm tội

rong bóng đêm, Mộng Ngữ Diên nhìn trái nhìn phải cũng không biết đi hướng nào, hơn nữa, dọc theo đường đi thái giám, cung nữ đặc biệt nhiều, Ngữ Diên nghĩ rằng, đúng là bóc lột a, tư bản chủ nghĩa chính là như vậy, thái giám cung nữ làm cái gì mà nhiều thế a, quả thực lãng phí tài nguyên thôi! Mắt thấy người đến càng lúc càng nhiều, ngấm mình tránh ở phía sau cái cây thật sự có điểm khó coi. Bất kể nàng tùy tiện vào một cái phòng ở nhìn xem. Kết quả là, dựa vào thân thủ mạnh mẽ , nàng rất nhanh tránh được nhóm bắt nam bắt nữ này, lách mình một cái tiến nhập vào trong một căn phòng, tùy tay nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Hoàng cung chính là không giống với Sở phủ, cho dù là phòng trống đều là đèn đuốc sáng ngời, dù sao không sợ tiền cháy.

Trong phòng ở, nàng quan sát khá lâu, phòng rất lớn, hơn nữa hình như không có ai, đi vào bên trong, nhìn vách tường được trang hoàng màu vàng nàng cảm thấy phi thường chói mắt.

Đang nhìn xem cách bài biện trong phòng có vẻ cao quý thanh lịch, hơn nữa có rất nhiều bộ sách, nơi này không phải là thư phòng ư? Sẽ không, trong Hoàng cung thư phòng làm sao có thể đơn sơ như vậy? Theo hiểu biết của nàng, ít nhất cũng phải rất lớn tương tự Tàng Thư Các a.

Đi? Đây là cái gì? Nhìn trên bàn bày đặt một chiếc hòm gỗ, tiềm thức của nàng liền biết bên trong nhất định có cái gì, vì thế, liền đi tới mở ra hòm, một giây sau, nhiều loại trang sức xuất hiện trước mắt.

“Wow, đẹp quá nha” cầm lấy một cái trâm cài, nàng bắt đầu xem xét, thật sự đẹp quá nha, mặt trên khắc một đóa hoa trông rất sống động, giống như hoa thật, tinh xảo như thế nàng liền yêu thích không buông tay, nhìn rất tốt nha, quả nhiên Hoàng cung so với Sở phủ có tiền nha, tùy tiện một gian phòng ốc cũng có rất nhiều bảo bối.

Một giây sau, nàng bắt đầu tìm kiếm xem còn vật gì khác, nhìn thấy thứ tốt liền bỏ vào trong túi quần của chính mình, “Ta không phải lấy nga, ta chỉ là cảm thấy đẹp mắt, lấy về nhìn xem mà thôi” nàng một bên thu dọn đồ đạc vừa hướng chính mình nói nói.

“Ngươi là ai?” Đột nhiên trong phòng vang lên một thanh âm nam hùng hậu, Mộng Ngừ Diên bị hù vật trong tay ‘lạch cạch’ một tiếng rơi trên mặt đất, tiếp theo nhanh chóng xoay người chống lại một đôi con ngươi đen sâu thẳm không thấy đáy nhìn đến thất thần.

Chỉ thấy hắn có khuôn mặt tròn bóng trắng nõn, lộ ra góc cạnh rõ ràng lãnh tuấn, đôi mắt quả thực giống thủy tinh ngâm trong nước trong suốt, khoe mắt lại hơi hơi hơi lên, có vẻ quyến rũ, thâm thúy mê hoặc đông tử yêu mị cùng mắt hợp thành một loại cực đẹp kỳ diệu, phong tình, đôi môi mỏng manh, sắc đậm như nước.

Nam nhân đẹp như vậy lập tức trong đầu nàng liên hệ tới Sở Hạo, bọn họ. Bọn họ làm sao có thể giống nhau như vậy? Tiếp theo nàng vội lắc lắc đầu vung tay lắc không hiểu, lại nhìn nhìn bộ dạng của hắn, quần áo màu đen, giày màu đen, tóc là cột chắc, trong tay còn cầm một thanh kiếm, xem ra, hắn là một thích khách.

“Gào khóc cái gì, ngươi đang ở đây trộm này nọ” Mộng Ngừ Diên lớn tiếng nói.

Ách? Lời của nàng làm cho hắn ngây ngẩn cả người, đến tột cùng là ai ở đây trộm này nọ?

Ngừ Diên thấy hắn thất thần nhìn mình, liền ngồi xổm xuống đem đồ vật nhặt lên, lôi kéo tay hắn hướng bên cạnh đi đến, “Hừ, được rồi, ta bắt kẻ ngươi là đến ám sát ai a, ta sẽ không gây trở ngại cho ngươi, tốt như vậy rồi, chúng ta chia nhau một chút” nói xong, nàng trong túi quần lấy ra một ít bảo bối đưa cho hắn.

“Đại ca, đêm nay Hoàng cung có rất nhiều người, ngươi vẫn là ngày khác đến ám sát đi, hạt châu này đủ ngươi ăn cả đời, tốt lắm, cứ như vậy được rồi, ngươi không cần cảm kích ta, ta làm người tốt cũng không lưu danh tự” nói xong, nàng đứng dậy xem lại trong túi quần đã có những thứ gì.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Ta là người tốt

Nghe thấy vậy, hắn đột nhiên cười nhạt hỏi: “Ngươi đang ở đây trộm đồ?”

Ngừ Diên nghe vậy nhìn về phía hắn, khoe miệng liền run rẩy vài cái, xấu hổ nói: “Ta. Ta nào có trộm đồ, ta. Cướp của người giàu chia cho người nghèo, ta là người tốt, ta là điển hình của người tốt” nàng liền giải thích.

“Nha? Nói như vậy, ngươi là nữ hiệp sao?” Khóe miệng hắn treo lên vẻ tươi cười nói.

“Đúng vậy, đúng vậy, ai nha, coi như số ngươi gặp may a, bản nữ hiệp nhưng là rất dễ tức giận, hôm nay ngươi. Ngươi nếu gặp người khác. Phòng chừng sẽ bị bắt, xem ra chúng ta có duyên gặp nhau ta liền tha cho ngươi một cái mạng đi” nàng khẳng khái nói.

Nói xong nhìn nàng cúi đầu cứ thế xem vật ở trong túi, hắn không khỏi cười cười, “Ngươi rất thích mấy thứ này?”

“Vô nghĩa, có ai không thích bảo bối a” nàng cúi đầu trả lời.

Câu trả lời của nàng thật khiến cho hắn ngây ngẩn cả người, xem nàng có khuôn mặt trắng nõn, da thịt ôn nhu tinh tế. Hai hàng lông mày thon dài như vẽ,

hai tròng mắt lóe ra như sao, dưới sống mũi có tương cái miệng nho nhỏ, môi mỏng mỏng, khoe môi hơi cong lên trên, toàn bộ khuôn mặt cẩn thận thanh lệ, như thể thoát tục, quả thực không mang theo một chút khói lửa của nhân gian (ý là đang khen Diên tỷ thanh lệ thoát tục a) .

Xem bộ dạng nàng không giống như là cung nữ, “Làm nữ hiệp tại sao muốn mặc như thế ?”

Vấn đề của hắn khiến nàng ngây ra một lúc, một giây sau, nàng hốt ha hốt hoảng lấy ra trong túi quần một chiếc khăn tay tiếp theo cột vào sau đầu, ân, như vậy hắn là cũng không bị nhận ra rồi, ai nha, thật là, nhìn đến bảo bối, ta liền quên luôn việc muốn che giấu tung tích (lana: beta đoạn này mà ta phun cả nc vô màn hình a ^^ – LuckyAngel: Chị cũng cùng chung cảnh ngộ với em. Bó tay nàng này luôn a)

Nhìn động tác của nàng hắn đột nhiên cảm thấy có chút buồn cười.

“Ai, người đừng như vậy xem ta a, ta. Ta cho người biết a, người đừng nghĩ đây là khuôn mặt thật của ta, ta. Ta đây là mặt nạ biết không? Đây đích thực là mặt người khác, người cũng không nên đi tố giác nga, bởi vì người nếu tố giác chính là vu hãm người khác, làm sát thủ cũng không thể làm sát kê vô tội đúng hay không” nàng liền giải thích, nhưng là nàng không biết rằng chính mình rõ ràng đang ‘ giấu đầu lòi đuôi’.

Hắn cười cười, hỏi: “Người tên là gì?”

“Làm sao? Người. Người nghĩ ta nói dối sao?” Nàng hét lên.

“Nói dối?” Hắn lâm bẫm hai chữ này.

“Được rồi được rồi, xem ra người đẹp trai như vậy, ta cho người một cái ngọc trầm này coi như ta tặng cho người đồ cưới đi, về sau cưới một nương tử sống thật tốt, đừng làm sát thủ, nghề nghiệp này không có tiền đồ nga” nói xong, hắn tâm đem đồ vật hướng trong lòng ngực của hắn quăng, rồi lên lên lút lút hướng bên cạnh đi đi.

“Người muốn đi đâu?” Hắn đột nhiên lên tiếng hỏi.

“Chúng ta sau này còn gặp lại, nga, không không không, vĩnh viễn đều không cần gặp lại, cáo từ” nói xong, ánh mắt nàng trào dâng nhìn hắn một chút, học nữ hiệp làm một tư thế cáo từ, tiếp theo tiêu sái xông về phía trước, không nghĩ tới lại đụng ngay cánh cửa, “Ai nha” ngã xuống mặt đất nàng liền đứng dậy, bất chấp đau đớn trên người, xám xịt chạy mất.

Nhìn nàng kích động rồi đi, hắn đột nhiên cười cười, nàng nhất định không phải người thường, đối với Ngự Lâm quân cùng đại nội thị vệ, hắn phi thường tin tưởng, không có thân phận cho dù là một con ruồi cũng không vào được, hiện tại hắn thật ra tò mò, đến tột cùng nàng là ai?

Không bao lâu, một lão thái giám đi đến, nhìn thấy hắn liền quỳ gối cúi người nói: “Hoàng thượng ngài nên tắm rửa thay quần áo” Hoàng thượng vừa mới luyện kiếm ra nên tắm một cái đi tham gia yến tiệc .

Nghe vậy, hắn gật gù đầu thanh kiếm đặt ở trong phòng, xoay người hướng ra phía ngoài đi đến, không nghĩ tới trong lúc vô tình đi ngang phòng luyện chữ lại gặp một nữ tử thú vị như vậy.

Chạy một hồi, mắt thấy bốn bề vắng lặng, nàng mới dừng lại, đặt móng ngồi ở trên cỏ, dọa người, rất mất mặt, vốn định phơi bày một ít phong cách nữ hiệp, kết quả ngã một cái, quá thất bại rồi, Mộng Ngữ Diên cắn khăn tay, duỗi ra ngón tay chỉ lên trời reo lên: “Hừ, người rõ ràng đang ghen tị với vẻ đẹp của ta”

“Hong nhan bạc mệnh a!” Đột ngột, phía sau của nàng lại vang lên thanh âm.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Bồi tán gẫu phi

Phía sau vang lên một thanh âm của nam nhưng thật ra không làm nàng giật mình, mấy ngày nay liên tục bị dọa sợ, cũng quen rồi, kết quả là, nàng cũng không thèm quay đầu lại .

Nam tử thấy thế không khỏi khẽ cười, đi đến trước mặt của nàng, “Cô nương là cung nữ hay là nương nương?” Hắn ngồi xổm trước mặt của nàng, vừa thấy nàng, nhất thời ngây ngẩn cả người, nàng. Thật sự giống như tiên nữ tươi mát thoát tục.

Mộng Ngữ Diên nhìn nhìn hắn, ách, rất phong nhã, chính là cách ăn mặc cùng với nam nhân ở đây có điểm không giống nhau, rất giống với bộ dạng của Dương Khang bất quá, lại còn rất anh tuấn, nhìn bộ dạng của hắn nhất định là người có thân phận.

“Cô nương tại sao không nói chuyện? Xem ra hắn là tiểu thư khuê các, ta thấy các nương nương mặc không giống như người” người nam nhân này tựa

hồ rất hứng thú đến gần nàng .

Mộng Ngữ Diên cứ thế xoa bóp tay, xoa bóp chân, hoàn toàn, từ đầu tới cuối xem hấn là không khí, ngấm lại cái màn kia, lòng của nàng liền tan nát, thế nào còn có tâm tư nói chuyện? Hình tượng hoàn mỹ của nàng toàn bộ đều bị hủy, thật là làm cho người ta buồn bực.

“Cô nương vì sao mặt mày co cáu thế ? Ngươi là tiểu thư nhà ai ?” Soái ca tiếp tục hỏi.

Mộng Ngữ Diên trừng mắt liếc hấn một cái, đem đôi tay nhỏ nhắn đưa ra phía trước, hơn nữa còn làm dấu hiệu những con số.

“ Đây là?” Hấn nhú mày thật sự khó hiểu đây là ý gì?

“Phí nói chuyện, . . . muốn nói chuyện với ta, trước cấp phí đi” nói xong quay đầu đi nơi khác.

Nam tử hiển nhiên bị nàng làm cho tức cười, liền lấy trong túi quần ra rất nhiều ngân lượng đặt trên tay nàng, đột nhiên cảm giác trên tay có cái gì, Ngữ Diên liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, “Wow, ngân lượng” một giây sau, nàng đặt ở bên miệng cắn cắn, phát hiện cắn không được là đồ thật, nàng liền đem đồ vật bỏ vào trong túi quần, ngược lại thay đổi thái độ hể ra khuôn mặt tươi cười.

“Hiện tại có thể nói chuyện sao?” Nam tử ngồi ở bên cạnh nàng hỏi.

Mộng Ngữ Diên cười cười, “Thứ nhất, không cho phép hỏi ta là ai, thứ hai, không cho phép hỏi tuổi, thứ ba, không cho phép hỏi ta là tiểu thư nhà ai, đó là điều kiện ngươi có thể có ý kiến?”

Nam tử thấy thế vội vàng cười lắc đầu.

“Tốt lắm, ngươi là ai, ngươi bao nhiêu tuổi, con cái nhà ai ?” Mộng Ngữ Diên hỏi vội.

Nam tử ngây ra một lúc cười nói: “Ngươi không phải nói không thể hỏi như vậy sao?”

Mộng Ngữ Diên nhú lông mày lại nói: “Ta nói ngươi không thể hỏi, nhưng ta lại không nói ta không thể hỏi, đúng không?”

Nam tử thấy thế đột nhiên nở nụ cười ha ha, thú vị.

“Ngươi ở nơi này làm cái gì?”

“Trúng gió a”

“Đêm nay có sự kiện ngươi không biết sao?”

“Biết a”

“Vậy ngươi không đi sao?”

“Không thấy được bốn tiểu thư đang bị trúng gió sao? Đợi lát nữa lại đi, cũng không phải Ngọc Hoàng đại đế đến đây, có cái gì đâu chứ ” nàng khinh bỉ nhìn hấn liếc mắt một cái.

Nam tử bị nàng nói lắc đầu cười cười nói: “Vậy thật sự cũng được , nhưng ta không cho rằng Ngọc Hoàng đại đế trọng yếu như vậy”

Nghe vậy, Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, liền nhìn về phía hấn, mày dần dần chau lên, “Ngươi. Ngươi là?” Lại nhìn nhìn bộ dạng của hấn, dáng vẻ của hấn cùng với Vương gia các đại thần nơi này một chút cũng không giống nhau, bất quá, vẫn là tốt lắm, một giây sau, nàng đứng dậy nói: “Nga nga ngươi là người Thổ Phiên ? Hay ngươi là thái tử?”

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Phải phạt ngươi như thế nào?

Đối với nàng việc nhất định đã đoán đúng, hấn cười cho ca ngợi, “Ngươi, thực thông minh”

Mộng Ngữ Diên lật ra một cái liếc mắt, “Là ta cũng biết ta thông minh, không cần ngươi nhắc nhở”

“Ngươi là tiểu thư nhà ai?” Hấn lại hỏi.

Mộng Ngữ Diên nhìn nhìn hấn nói: “Như thế nào? chẳng lẽ ngươi với câu hỏi ta là tiểu thư nhà ai nhất kiến chung tình?”

Namtử nghe vậy cười cười, “Đúng vậy a, tiểu thư đối với ngươi cảm giác như thế nào? Không bằng ta giống hoàng đế cũng phạt ngươi?”

Mộng Ngữ Diên cười cười, “Ngươi rất tuần tú, thực phù hợp khẩu vị của ta, chẳng qua, bản thiên kim đã lập gia đình , ai, ngươi định tính sao” nói xong làm ra hình dáng thờ dài nói.

“Ngươi thành thân rồi?”Namtử ngây ra một lúc.

Mộng Ngữ Diên vừa đi vừa nói: “Đúng vậy a, thành thân “

Namtử thấy thế cười cười, “Xem ra, ngươi cũng không thích tướng công của ngươi, ta xem ngươi nói đến hấn đến tại sao không có một chút hạnh phúc nào đâu?”

Mộng Ngữ Diên nghe vậy dừng lại một chút việc xoay người nhìn về phía hấn, “Ồ ô u nhìn không ra ngươi còn có thể nhìn ra nha, bất quá, bốn tiểu thư không thêm đề ý, ta đang định hưu diệu cái kia yêu nghiệt tướng công kia” nói xong, đắc ý nhún mày.

“Nha? Hưu diệu , từ xưa đến nay đều là nam nhân từ bỏ nữ nhân, làm gì có đạo lý nữ từ bỏ nam nhân?” Hấn tò mò hỏi.

Mộng Ngữ Diên nghe thấy hấn nói như vậy lập tức mất hứng, “Cái gì gọi là không có đạo lý này, ta cho ngươi biết, những điều này là do đàn ông các ngươi tự cho là đúng không coi ai ra gì, nghĩ đến bỏ thì nữ nhân không thể sống được ah, ta cho ngươi biết, không phải như thế, chỉ là các ngươi ảo tưởng mà thôi, ta muốn là có thể thuận lợi hưu diệu cái tên biến thái kia, sau đó ta nhất định sống so với hiện tại trôi qua còn tiêu dao gấp một vạn lần”

“Ngươi không thêm đề ý đến ánh mắt thế tục ?” Hấn truy vấn.

“Cất, cách ngôn của ta là, im lặng để cho người khác nói đi thôi, đang nói mồm dài ở người khác trên người, ta còn có thể ngăn cản bất thành, mê nói đã nói tốt lắm, bà tám ta thấy hơn ” nàng không thêm đề ý nói.

Lời của nàng, làm cho hấn ngậm ngẫn cả người, không thể tưởng được nơi này còn có một nữ tử đặc biệt như thế, vì thế, hấn cười cười nói: “Nga, nói như vậy ta chẳng phải là có cơ hội rồi?” Hấn cười hỏi.

Mộng Ngữ Diên nhìn hấn hừ nhẹ một tiếng, “Ta mới không cần vừa hưu diệu tên yêu nghiệt kia liền gả cho người đây, ta muốn du sơn ngoạn thủy còn muốn.” Còn muốn nghĩ biện pháp xem có thể hay không trở về, thời đại của nàng không. . . , nàng một chút cũng mất hứng, không có Computer, TV, không có KFC tự liên đại đi mụ đến đây còn không có băng vệ sinh, rất lạc hậu, nàng một chút cũng không muốn ở chỗ này!

“Còn muốn làm cái gì?” Thấy nàng chưa nói xong, hấn hỏi tới.

“Còn muốn a, còn muốn. Bao nhĩ gia , ta muốn nuôi rất nhiều rất nhiều sói ca làm tướng công, nga đúng rồi, đàn ông các ngươi không phải thích ba vợ bốn nàng hầu sao? Ta đây sẽ một lúc năm chồng sùng , ngươi nói tốt không?” Nàng vui đùa nói.

Hấn nghe vậy đột nhiên ha ha cười cười.

Đúng lúc này, rất nhiều người ăn mặc giống như hấn đi tới, nhìn thấy hấn khom người nói: “Thái tử, yến tiệc đã muốn bắt đầu, chạy nhanh đi qua đi”

Namtử cười cười, nhìn Ngữ Diên nói: “Cùng đi đi”

Mộng Ngữ Diên gật gật đầu, trong lòng thầm nghĩ, đang cầu mà còn không được , phải biết rằng, nàng hiện tại lạc đường, cũng không biết mình ở chỗ nào đâu!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Khủng hoảng

Đi theo thái tử Thổ Phiên bọn họ rất nhanh liền tới nơi tổ chức yến tiệc, kết quả là, thời điểm sắp đến nơi, Mộng Ngữ Diên thả chậm cước bộ bắt đầu chậm rãi hành tẩu.

Thổ Phiên thái tử ngoái đầu lại nhìn nàng một cái cười nói: “Làm sao vậy?”

“Ngươi. Ngươi vào trước đi, ta theo sau đi vào” tuy rằng nàng không cần người khác nói như thế nào, nhưng nàng lại không thể bỏi đen mặt cha

nàng, nếu nàng theo hần cùng nhau tiến vào trong sẽ khiến cho mọi người ngỡ vực vô căn cứ!

Thỏ Phiến thái tử cười gật gật đầu, liền dẫn đầu đi vào, khi bọn hần bước vào kia một khắc, Mộng Ngữ Diên rõ ràng nghe được bên trong liền truyền đến liên tiếp những lời ân cần hỏi thăm tiếp theo nàng vội lặng lẽ tiêu sái đi vào, thừa dịp thời điểm tất cả mọi người đang hỏi han, nàng theo bên cạnh đi từ từ đến gần bên cha nàng.

“Diên nhi, người vừa đi đâu?” Mộng tướng quân thấy thế hỏi vội.

Ngữ Diên nghe vậy ngược ngừng cười cười, “Cha, nữ nhi lạc đường, không phải đã đến nơi rồi sao?”

Mộng tướng quân than nhẹ một tiếng, cái này cũng khó trách, nàng cũng lâu không tới Hoàng cung, sau hôn sự, Sở vương gia coi nàng vì sinh bệnh, cự tuyệt mang nàng vào cung, ai, nữ nhi đáng thương!

“Diên nhi a, Vương gia bên kia kia” Mộng tướng quân gặp Hoàng thượng muốn nhắc nhở nàng chú ý lễ tiết.

Mộng Ngữ Diên vội vàng gật đầu “Cha, nữ nhi biết rồi” nói xong đi từ từ đến bên người yêu nghiệt, mà hần lại thủy chung đều không liếc nhìn nàng một cái.

Tĩnh Nhi thấy thế cười cười, “Tỷ tỷ vừa mới đi đâu vậy? Muội muội còn lo lắng tỷ tỷ mất tích đâu”

Ngữ Diên hừ lạnh một tiếng, “Muội muội thật đúng là quan tâm tỷ tỷ nha!”

Tĩnh Nhi cười cười, “Tỷ tỷ sao lại nói thế, muội muội quan tâm tỷ tỷ là tự nhiên mà ” Tĩnh Nhi làm bộ dạng như hiền lương thực đức .

“Hoàng thượng giá lâm” Đột nhiên, một tiếng cao la lên, mọi người thấy thế toàn bộ quỳ xuống, Ngữ Diên cũng quỳ xuống, tiếp theo bên tai nàng liền vang lên : “Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế”

Một lúc sau, phòng chừng là hoàng thượng ngồi trên ngai vàng, bởi vì nàng nghe được một câu thần tiên “Bình thân” .

“Tạ hoàng thượng”

Mọi người hành lễ xong, toàn bộ đứng dậy, Mộng Ngữ Diên liền tò mò ngược mắt muốn nhìn một chút vị hoàng đế này đến tột cùng trông như thế nào, nhưng khi nàng nhìn lên Hoàng thượng cũng là lúc nụ cười của nàng lập tức đông lại, tiếp theo khóe miệng mãnh liệt run rẩy, chân bắt đầu nhũn ra, Tĩnh Nhi thấy thế liền ‘ hảo tâm ’ đỡ nàng, “Tỷ tỷ người làm sao? Chưa từng tới Hoàng cung cũng không tất yếu phải giật mình như thế đi?” Nàng thấp giọng nói.

Mà trên bảo tọa nam nhân kia khóe miệng rõ ràng chứa đựng ý cười, quét nàng liếc mắt một cái.

Mộng Ngữ Diên bắt đầu mạnh mẽ nuốt nước miếng, “Muội. Muội muội, nếu. Nếu đoạt cái gì đó của Hoàng đế, như vậy kết cục ra sao?” Nàng run run hỏi.

“Mất đầu, nga, có lẽ còn có thể tru di cửu tộc nha, vấn đề đơn giản như vậy, tỷ tỷ không phải không biết chứ?” Tĩnh Nhi châm chọc nói.

Nghe vậy, nàng cả người trong trạng thái hốt hoảng, vì thần mã? Vì thần mã nàng hội xui xẻo như vậy a? Giờ phút này nàng đang nhớ lại một ca khúc, thần a, cứu cứu ta đi, ta còn không muốn chết a.

Một mình cúi đầu bi thương hồi lâu, bên trên truyền đến thanh âm của lão thái giám “Hoàng thượng thịnh ân vì nghênh đón Thỏ Phiến thái tử, bởi vậy, ở trong này thịnh yên khoản đãi, các vị các đại thần nữ nhi cùng các vị nương nương, kế tiếp là ca hát nếu được mọi người tán thưởng, có thể được hoàng thượng ban cho một tòa phủ cùng với vạn lượng hoàng kim”

Mọi người nghe vậy toàn bộ phát ra tiếng kinh hô, này. Cũng quá hấp dẫn đi!

“Nếu không cần cái đó, có thể đổi thành yêu cầu khác không?” Chợt đột nhiên, thanh âm của Mộng Ngữ Diên vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Trận đấu ca múa

Lời của nàng vừa nói ra lập tức làm cho đại diện một mảng tĩnh lặng, ánh mắt của toàn bộ mọi người ‘ suru suru suru ’ hướng về phía nàng, Mộng tướng quân thấy thế liền chạy mồ hôi đứng dậy cúi người nói: “Hoàng thượng, tiểu nữ lần đầu tiên tới Hoàng cung không hiểu quy củ, mong rằng Hoàng thượng

khai ân”

Sở Thiên khoe miệng chứa đựng ý cười khoát tay nói: “Mộng tướng quân không cần câu nệ, trăm cũng là lần đầu tiên nhìn thấy đệ muội, ý kiến của nàng cũng không sai, nếu là được mọi người tán thưởng, điều kiện lại hợp lý, trăm liền đồng ý”

Mộng tướng quân thấy thế vội vàng quỳ xuống đất cúi đầu: “Tạ Hoàng thượng khai ân”

Sở Hạo nghe được lời của nàng vẫn trầm mặc, không khỏi nghi hoặc nhủ mảy, nàng đến cuối cùng muốn làm cái gì?

“Ái khanh câu nệ, tất cả mọi người ngồi xuống đi” Sở Thiên nói, sau đó các đại thần cùng đám sứ giả của Thổ Phiên toàn bộ ngồi xuống bắt đầu uống rượu thưởng thức mỹ thực.

Các thiên kim thành thân ngoan ngoãn ngồi ở phía dưới nhìn trận đấu, có người lập tức chạy tới hậu trường bên kia, nơi đó là nơi các nhóm chuẩn bị đề dự thi, Cây Hoa Cúc thấy thế liền chạy chậm đi tới lời kéo nàng cười nói: “Mộng tỷ tỷ ngươi cũng muốn tham gia sao?”

Ngữ Diên chưa xốt gật gật đầu, nàng không nghĩ a, nhưng là đắc tội Hoàng thượng không thể có biện pháp gì, hơn nữa, chỉ có thể thành công không thể thất bại, nếu không, hậu quả thực nghiêm trọng.

Lúc này, tiếng đàn duyên dáng bắt đầu vang lên, hoa lệ trên đài cũng không biết là thiên kim nhà ai, nàng vũ đạo múa động lòng người hơn nữa giọng hát lại dễ nghe, ánh mắt của mọi người đều bị hấp dẫn.

Tĩnh Nhi nhìn nhìn biểu diễn, cười cười phe phẩy cây quạt đi tới, “Tỷ tỷ cũng tham gia trận đấu? Ha ha, ta khuyên tỷ tỷ không biết lượng sức mình, người nào cũng biết hoàng thượng có Mai Phi là khiêu vũ giỏi nhất, mà Lệ phi còn lại dựa vào Không Linh giống như tiếng nói chinh phục hoàng thượng, ha ha, ta khuyên tỷ tỷ đừng làm cho Vương gia mất thể diện”

“Uy, làm sao ngươi có thể nói như thế, Mộng tỷ tỷ không hề kém cỏi” Cây Hoa Cúc nhin không được nói gáp.

“Ta chỉ là ăn ngay nói thật mà thôi, không linh tinh cho dù, hừ” nói xong, không đợi các nàng mở miệng, nàng liền phe phẩy cây quạt ly khai.

“Tỷ tỷ, nàng ta rất quá đáng a” Cây Hoa Cúc bắt mắt nói.

Mộng Ngữ Diên giờ phút này cũng không có tâm tư đi nhìn xem Tĩnh nhi, nàng nhìn nàng hỏi: “Cây Hoa Cúc cũng muốn tham gia sao?”

“Đúng vậy a, ta tùy tiện nhảy nhót xem sao, ca múa ta không phải thuần thực, chủ yếu là muốn cho Hoàng thượng ấn tượng mà thôi, bất quá đêm nay đều là cao thủ nga, rất nhiều thiên kim đều muốn mượn cơ hội này để Hoàng thượng biết đến các nàng, nghe nói a, Mai Phi cùng Lệ phi cũng tham gia rồi, hừ, thật là, các nàng tại sao phải làm cho náo nhiệt a” nàng chu miệng bất mãn nói.

Ngữ Diên nhìn nàng bắt đắc dĩ lắc đầu, nhiều thiên kim như vật đều muốn để lại ấn tượng tốt nhất với Hoàng thượng, trong hậu cung nữ nhân tự nhiên càng muốn bộc lộ tài năng, ai cũng muốn buộc lại tâm của hoàng đế, chính là, nàng vô ý tham dự lần này, nhưng bây giờ thân bất do kỷ.

“Tỷ tỷ a, ta đi trước đây, sắp tới ta, ngươi nhanh chút a” nói xong, Cây hoa cúc liền chạy đi.

Mộng Ngữ Diên nghe vậy, chậm rãi hướng nơi đó đi tới, mảy của nàng vẫn là rối rắm, nơi này nhiều cao thủ như vậy, muốn thắng nhất định phải đặc thù, muốn độc nhất vô nhị, cái dạng gì mới tính độc nhất vô nhị? Vì thế, nàng đi đến bên góc kia nắm tay lại hát: “Thỏ mao (*) thỏ mao cho ta cảm giác nha nha” hát vài giây, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt quý dị cười cười, “Có!”

(*) mao: lông

Thất Dạ nghe vậy trực tiếp ở bên trong Linh Đang liếc mắt một cái, có thể hay không muốn Lôi Nhân như vậy. Bất quá, lần này coi như tốt rồi, ít nhất lần này không phải sấm vai nghi ngờ ngồi dưới đất đối đầu với bức tranh quyền quyền, nếu không liền dọa người ném đi được rồi, kết quả là, hấn trở mình tiếp tục ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Chuẩn bị

Nghĩ được phương pháp nàng nhanh chóng đi vào trong hậu trường, đêm nay yến tiệc phi thường lớn, đối với việc biểu diễn của thiên kim các nàng mà nói, muốn cái gì sẽ cho cái đấy, nơi này thái giám bọn nha hoàn cũng không dám đắc tội bất luận kẻ nào, phải biết rằng, có thể tới tham gia yến tiệc đều không phải kẻ đầu đường xó chợ.

Mộng Ngữ Diên tìm vài thái giám huyền thuyên một hồi, mấy người nghi hoặc nhìn hướng nàng, bọn họ thật sự không rõ, nàng tại sao muốn như vậy ‘ vật đó ’ cùng khiêu vũ ca hát có quan hệ gì?

Mộng Ngữ Diên thấy bọn họ thất thần bất động, không khỏi cảm tức hỏi: “Nói chuyện có nghe hay không, ta là Vương Phi duy nhất ở kinh thành? Đệ muội của Hoàng thượng, các người có hiểu hay không?”

Mấy người thấy thế vội vàng gật đầu tỏ vẻ hiểu được.

“Nhanh một chút ” Ngữ Diên nhắc nhở nói.

Mấy người nghe vậy vội vàng gật đầu tiêu thất (*).

(*) tiêu thất: rời đi chuẩn bị

Đạo cụ xong, như vậy còn lại là chuẩn bị cho mình, đi vào hậu trường, nhóm thiên kim muốn tham gia chọn phi mỗi người đều tỉ mỉ chuẩn bị.

“Tỷ tỷ làm sao lại xếp hạng cuối cùng a?” Cây Hoa Cúc biết được nàng xếp hạng cuối cùng, liền chạy lại bất mãn than thở.

“Làm sao vậy? Xếp hạng cuối cùng không tốt sao?” Nàng khó hiểu.

“Đương nhiên rồi, đến cuối cùng, phía dưới xem đều mỗi một, ai còn nhìn người biểu diễn a, nếu không, hay người nói ra mình là Vương Phi để cùng người khác thay đổi?” Nàng đề nghị nói.

Mộng Ngữ Diên cười cười, “Người chạy nhanh đi chuẩn bị đi, ta không sao, người cũng đừng lo lắng”

Cây Hoa Cúc thấy thế vội chu miệng, đành phải gật gật đầu chuẩn bị lên sân.

Cuối cùng có cái gì không tốt? Cuối cùng nhất định đều là áp lực, xem mỗi một? Kia rất tốt, phong cách của nàng rất khác nhất định sẽ làm cho mọi người nhìn với cặp mắt khác xưa, cho nên, tất cả mọi người chờ bị nàng tiêu diệt đi!

Mấy vòng sau khi diễn xong, nàng liền tổng kết một cái, thời điểm ban đầu tất cả mọi người có vẻ phấn khởi, sau khi, Mai Phi cùng Lệ phi lên sân khấu biểu diễn. Mai Phi cùng Lệ phi đều từ thái giám tương tự như người chủ trì báo danh nàng mới biết được, mà theo sau biểu diễn, phía dưới các đại thần cũng bắt đầu uống rượu nói chuyện phiếm, cũng không có xem ca múa biểu diễn phía trên, bọn thái giám cũng lười liếc mắt nhìn, hiển nhiên phía trên đã không còn lực hấp dẫn.

Bất quá, nàng luôn có biện pháp hấp dẫn bọn họ, hắc hắc hắc, Chúc công đều đi gặp quý đi thôi!

Cây Hoa Cúc nhìn Mộng Ngữ Diên giả dạng không khỏi nghi hoặc nhíu mày, “Tỷ tỷ làm sao người lại mặc y phục này? Như vậy người có thể hay không. . . .” Nhìn nàng cởi bỏ chân mải cho đến đầu gối, hơn nữa cư nhiên mặc cái yếm thành váy? Đây cái yếm như thế nào dài như vậy a?

Nhìn Cây Hoa Cúc giật mình, nàng không khỏi cười nói: “Đây có cái gì, kỳ thật nơi này thực bảo thủ rồi, người không thấy được chỉ lộ ra đầu gối thôi a, nếu không sợ bọn họ không tiếp nhận được, ta nhất định lộ đến bắp đùi, còn có a, mặt trên này không gọi là cái yếm, cái này chính là đai đeo váy, rất đẹp đi” nàng cười đắc ý, may mắn chính nàng cũng làm cho mình một cái quần an toàn, tránh để cho bay lượn lộ ra những cảnh không nên, càng may mắn bên trong hoàng cung muốn cái gì sẽ có cái đó.

“Xem cái váy màu trắng này thật là tốt, chính là có thể hay không hù đến mọi người” Cây Hoa Cúc yếu ớt nói.

“Dự đoán được đầu tiên nhất định phải kinh diễm, để cho người xem của ta tốt lắm” nói xong, lão thái giám la lên, “Cuối cùng là ái nữ của Mộng tướng quân cũng chính là Sở vương gia Vương Phi, vì mọi người mang đến một màn ca múa”

Lời của Lão thái giám vừa xong, mười mấy thái giám ‘ ‘ í é í é ’ ’ í é í é ’ ’ đặt lên một cái đạo cụ thật to, mọi người toàn bộ đều ngây ngẩn cả người, có chút tò mò đứng lên, đây là muốn làm cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Toàn trường khiếp sợ

Nói thật ra các đại thần toàn bộ đều bị chấn kinh rồi, làm cái gì vậy nha? Tại sao phải nâng một cái cây khô đến? Hơn nữa, dưới cành cây bị cố định bởi cái bàn đánh bóng bàn, làm cái gì vậy? Giết heo sao? Cổ đại giết heo thích đem trư bắt trên cành cây, phía dưới là bàn đánh bóng. Bàn rất nặng do sợ trư quá nặng đè mình, chính là trận đấu ca múa này, cùng vật này có quan hệ sao?

Tình huống như vậy làm mọi người không thể hiểu nổi, Mộng Ngữ Diên thả tóc xuống tiếp theo đi chân trần lên. Bóng dáng nàng đi ra làm mọi người sợ bóng sợ gió không thôi, làm cái gì vậy?

Nàng làm sao có thể đi chân trần?

Nàng làm sao có thể lộ đôi chân?

Nàng làm sao có thể lộ bả vai?

Nàng làm sao có thể mê người như vậy?

Mọi người như bị gây mê khi nhìn đến nàng thời khắc này, tất cả đều nhìn nàng không chớp mắt, Mộng tướng quân lúc này giọt mồ hôi trên trán không ngừng nhỏ giọt, nha đầu kia đang làm cái gì nha!

Sở Hạo sắc mặt đen như mực nước, một bên Tinh Nhi cũng là ý vị thâm trầm cười, nàng đã nói, nàng có thể khiêu vũ cái gì? Nàng ta trong cái dạng này, so với nàng ban đầu ở kỹ viện còn điên cuồng hơn! Hôm nay sợ rằng muốn đem mặt mũi Vương gia mất hết, như vậy tốt nhất, nàng có thể rất nhanh đến với địa vị Vương Phi rồi.

Sở Thiên nhìn nàng cười cười, trong mắt làm cho người ta nhìn không thấu biểu tình, mà Thổ Phiên thái tử còn lại chờ mong không thôi, dưới Lưu Hằng lôi kéo Tô Dật nói: “Wow, nhìn không ra Mộng thiên kim dừng cảm như thế a”

Mà Tô Dật mày chau lên, nàng như thế nào lại quen thuộc như vậy? Có phải hay không đã gặp qua ở đâu?

Bên dưới thiên kim và các phi tử đều phát ra tiếng kinh hô, đây là muốn làm cái gì?

Mộng Ngữ Diên cười cười nói: “Hôm nay cấp mọi người ca khúc tên là, chỉ có ngươi” Nói xong, nàng tao nhã cười cười, hát tiếp ca khúc của mình. . . .

Nha — lý — a, có thể cho ta rất nhiều tiền

Nha — lý — a, có thể làm cho ta tự do ~

Nha — lý — a, có thể bảo hộ ta ~

Thổ phi cùng lưu manh không thể khi dễ ta ~

Ngươi bản lĩnh lớn nhất ~

Chính là, nha — lý — a ~

Nha ~ nha — lý — a ~

Chớ trách ta nói thầm ~

Làm Hôi Thái Lang đi ~

Đừng sợ chết đừng run run ~

Chịu tiếng xấu thay cho người khác ngươi tới, chịu chết ngươi đi ~

Hợp lại toàn lực cho ta ~

Hy sinh cũng đáng được ~

Nammô a di đà Phật ~

Hoàng đế nghe ca từ như vậy không khỏi cười ra tiếng, Thổ Phiên thái tử cũng không khỏi cười ra tiếng, nàng thật sự rất đặc biệt, luôn có thể mang đến cho người khác sung sướng cùng kinh hi.

Mộng Ngữ Diên hát xong ca khúc, vươn tay ý bảo phía dưới phóng âm nhạc, tiếp theo đối với người bên dưới nháy mắt một cái. Mắt, trọng điểm đúng là Hoàng thượng mỹ tính. Mắt, điện giật chết ngươi, điện giật chết ngươi, để ngươi không có biện pháp trị tội ta.

Đan xen tiếng nhạc du dương, nàng vươn cái chân nhỏ trắng, dẫn theo xoay vẩy một vòng tròn, chậm rãi đi tới thân cây nhỏ bên cạnh, tiếp theo một tay trao làm, đầu ngưỡng cao cao, cái mông cũng kiêu cao cao, chợt đột nhiên cúi đầu, thân thủ theo bước chân mò tới ngực. Bộ, trọng điểm là phối hợp lượt động hình chữ S, tiếp theo vung tóc, khẽ cắn môi, đôi mắt híp lại, động tác xinh đẹp đến cực điểm, thả phi thường liêu nhân (ây da kiểu như đang múa cột ý).

Mọi người phát ra tiếng thán phục, không ít người nuốt một ngụm nước bọt, đây cũng quá phác thảo. Hồn đi? Đại đa số nam nhân một loại chỗ lại còn có phản ứng, a, thật đẹp!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Không cần mê luyện muội

Mộng Ngữ Diên nhân cơ hội nhìn nhìn vẻ mặt của mọi người, tiếp theo nàng thân thủ uốn éo, bắt đầu nhẹ nhàng vận vẹo tay chân, phía dưới các nam nhân cũng bắt đầu ngồi không yên, nước miếng mãnh liệt nuốt.

Hắc hắc, màn này, kỳ thật tên là múa cột, ân, cổ đại không có ống tuýp, tạm thời đành dùng thân cây thay thế, bắt quá, hoàn hảo thân cây đúng yêu cầu của nàng, hơn nữa mặt trên phi thường bóng loáng, như vậy càng tiện cho việc khiêu vũ.

Nàng cười cười, thân thủ cầm lấy thân cây rồi đi hai vòng, đột nhiên bay lượn lên, tóc đen tung bay, làn váy bay lượn, động tác tuyệt đẹp nhiếp hồn, lúc này cả người vì khuyên vòng chậm rãi trượt xuống, giống như tiên tử hạ phàm, nhất thời làm các nam nhân dưới đài chết nấc một tiếng.

Một khúc xong, mọi người nhiệt tình tăng vọt, cảm thấy còn chưa đủ tất cả đều la lên nàng nhảy lại, nhìn đến chính mình được hoan nghênh như thế, nàng cầm lấy đuôi trống to dưới đài gỗ, tóc mãnh liệt bay, dĩ nhiên đã không giống như vũ ny, nhưng chính là hình thức phong cách khác.

“Thông khoái tự tại nhiệt huyết mênh mênh, đừng hỏi tồn tại Tinh có thể hái, đầu ngẩng lên đến sừng thích thoải mái. Thiên nhai bắt quá ta và người cùng mang, người là huynh đệ đến từ tứ hải, tâm ngay cả đứng lên cho người hoan hô, thanh xuân là một ca khúc, đón quang cho chúng ta cùng nhau hát.” Nàng một bên hát một bên đánh trống, mọi người toàn bộ bị điều động gật đầu đồng đưa theo.

Ngữ Diên thấy thế liền đối với các đại thần phía dưới reo lên: “Người xem phía dưới giờ chiếc đu của mình lên, cùng đứng lên”

P phía dưới các đại thần nghe vậy toàn bộ đứng dậy, giờ tay lên cầm theo chiếc đu đi theo động tác của nàng, tả hữu lắc lư, Sở Thiên cười càng thêm ý vị thâm trường, nàng tựa hồ rất thú vị, không khí nặng nề lập tức tan thành mây khói, mọi người cười càng vui mừng, phía dưới các thiên kim cũng đều đứng dậy lắc lư, Tinh Nhi thấy thế tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, ngón tay không tự giác siết chặt, hận không thể lập tức bóp chết nàng.

Sở Hạo trong mắt chứa đựng ý tứ làm cho người ta xem không hiểu, khóe miệng hần giương lên một tia trào phúng, nàng thật là Mộng thiên kim? A, có lẽ, hần nên một lần nữa tìm hiểu nàng.

Hai bài hát xong, nàng xuống đài đi thay quần áo, toàn bộ mọi người bắt đầu thảo luận cái này gọi là vũ đạo gì, cái này gọi là ca khúc gì, như thế nào hấp dẫn như vậy!

Thay quần áo xong Ngữ Diên đi theo thiên kim cùng các phi tử biểu diễn đứng ở trên đài, chờ kết quả cuối cùng.

Kết quả, tự nhiên là không dễ cho nàng uống phí khí lực, nàng cuối cùng là người thắng.

Lão thái giám nói: “Còn không tạ ơn?”

Mộng Ngữ Diên nghe vậy liền kích động nói: “Ta. Ta thực kích động, đầu tiên, ta nghĩ cảm tạ Hoàng thượng, cảm tạ Thổ Phiên thái tử, cảm tạ ban tổ chức, cảm tạ các fans của ta, cùng với thái giám, còn có thân cây này, còn có nô tài trong cung làm bố trí phùng, ta sẽ không mê hoặc càng thêm cố gắng làm chính mình, không làm chuyện trái pháp luật, không tham lam, không ăn trộm tài, tranh giành làm con dâu tốt”

Lão thái giám xấu hổ không thôi, muốn nàng quỳ ân, nàng đang nói cái gì nha? Nhìn nàng nói hùng hồn như thế, Hoàng thượng cũng không tỏ vẻ tức giận, hần cũng chỉ có thể nghe nàng tiếp tục lái nhai.

“Tốt lắm, vô nghĩa cũng không muốn nói nhiều, cuối cùng ta muốn cảm tạ người quan trọng nhất đối với ta”

Mọi người nghe vậy toàn bộ nhìn về phía Sở Hạo, bọn họ nghĩ đến nàng sẽ nói hần, nhưng ai biết.

“Chính là cha của ta, mẹ của ta, nếu không có bọn họ cũng sẽ không có người vĩ đại như ta đây, đừng mê luyện ta, ta chỉ là truyền thuyết, bắt quá. Các người nếu phi thường yêu thích ta, ta cũng không thể ngăn cản tư tưởng của các người, đừng không, kỳ thật. Ta nghĩ nói, ta cũng thật thích chính mình” nói xong, nàng sờ mặt mình say mê cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 48: Yêu cầu

Mộng Ngữ Diên sờ sờ hai má mình say mê không thôi, phía dưới các đại thần cũng vô văn xấu hổ, nàng không phải bình thường, nàng vô cùng tự kỷ a.

Lúc này, Hoàng thượng nói chuyện “Người không cần phủ, không cần hoàng kim vạn lượng, như vậy, yêu cầu của người là cái gì?” Hắn biết rõ còn có hỏi, trong mắt chứa đựng mỉm cười.

Đơn giản chỉ là một câu hỏi, mọi người toàn bộ ngưng hô hấp lại, đều chờ đợi nàng như thế muốn ra yêu cầu đến tột cùng là cái gì?

Mộng Ngữ Diên nhìn nhìn mọi người, trong lòng thầm kêu không tốt, nàng cũng không thể trước mặt nhiều người như vậy nói mình trộm đồ, làm cho hoàng đế không cất mắt đầu đi, nói như vậy, cha nàng thể diện toàn bộ mất hết nha.

Lão thái giám thấy nàng trầm tư không trả lời, liền nhắc nhở: “Hoàng thượng hỏi Vương phi đấy”

Mộng Ngữ Diên trừng mắt liếc hắn một cái, ai cần người nhắc nhở? Nàng cũng không phải kẻ đần! Vì thế, nàng cười cười nói: “À. Hoàng thượng, không biết ở nơi này người không biết sẽ không có tội phải không?” Nàng yêu ớt hỏi.

“Không thể thực hiện được” hắn không nhiều lời trực tiếp trả lời.

Không thể thực hiện được.

Người cũng bị mất đầu.

Trong óc của nàng xoay quanh mấy câu nói đó, không được, nàng còn không có mỹ nam, còn chưa có kiếm nhiều tiền, cho nên không thể chết được, cũng tuyệt đối không thể đi tìm cái chết nha!

“Hoàng thượng. Ngữ Diên có thể một mình nói không? A. Đầu ta đột nhiên thật choáng váng nha.” nói xong liền run rẩy như sắp ngã xuống, nàng cố ý hướng Cây Hoa Cúc ngã xuống, Cây Hoa Cúc thấy thế vội đỡ nàng, “Mộng tỷ tỷ người làm sao vậy?”

“Cho mượn bà vai người dựa chút” nàng nói nhỏ.

Cây Hoa Cúc thất thần, cái gì? Nàng đang giả bộ? Trời ạ, ở trước mặt hoàng thượng giả bộ bất tỉnh ngã đó là muốn cất đầu ah, Mộng tỷ tỷ đến tột cùng đang suy nghĩ gì?

Lúc này, Sở Hạo tiêu sái đi lên, kéo Mộng Ngữ Diên trên vai Cây Hoa Cúc khiến nàng tựa vào trong ngực mình, Mộng Ngữ Diên đột nhiên bị người nào đó tóm trong lòng, cái mũi lập tức đụng phải ngực của hắn làm cơ mặt đau nàng nhe răng trợn mắt.

“Vương Phi nếu như không thoải mái, Bôn vương liền mang người trở về” nói xong, đột nhiên ôm lấy nàng, Mộng Ngữ Diên hoảng sợ, vội vươn tay ra “Hoàng thượng.”

Sở Thiên cười cười, đứng dậy hỏi: “Như thế nào? Không thoải mái lại còn có lời muốn nói sao?”

“Ngữ Diên. Có. Rất trọng yếu rất trọng yếu cần nói.” Không phải nàng muốn nói, mà là phải nói.

Sở Hạo lạnh lùng nhìn nàng, hỏi: “Vương Phi không phải không thoải mái sao? Như thế nào bây giờ còn có khí lực cùng Hoàng thượng nói chuyện?”

“Vương. Vương gia. Ta không phải không thoải mái, ngài. Ngài không thấy được ta đang nói chuyện sao?. Ta có lời nói rất trọng yếu muốn nói.” Nha, người chạy tới làm cái gì? Nguyên tưởng rằng nàng giả bộ bất tỉnh ngã hoàng đế soái ca lập tức gọi ngự y tới, tiếp theo đem nàng dẫn vào hậu cung, tiếp theo một mình ở chung, khắp nơi tiếp theo, nàng thừa nhận sai lầm, cuối cùng, hắn khoan hồng độ lượng buông tha nàng, hơn nữa ca ngợi nàng rất cường đại, ban cho hoàng kim vạn lượng, ách. Nội dung vở kịch không phải như vậy phát triển đi lên sao?

Sở Thiên cười cười đối với các đại thần phía dưới nói: “Ái khanh cứ tự nhiên đi” tiếp theo đối Sở Hạo nói: “Đem nàng mang đi” nói xong, đi ở phía trước.

Người nào đó cứ như vậy hoàng hốt bị ôm đi, mọi người đồng thời “Cung tiễn hoàng thượng”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 49: Vương bận trước mặt nam than

Mộng Ngữ Diên cả người hoảng hốt, nội dung vở kịch này từ đầu tới giờ đều không dựa theo kịch bản của nàng, làm sao bây giờ? Nàng thật cẩn thận ngược mắt nhìn về phía nam nhân đang ôm nàng, trong lòng kêu thầm một tiếng, hắn từ đầu tới cuối hoàn toàn một mặt nam than(chỗ chỗ lên trên đọc giải thích), biểu tình vĩnh viễn đều là lạnh như băng

Lão thái giám vẫn cúi đầu đi theo bên người Hoàng thượng, đằng sau theo rất nhiều thị vệ, thời điểm bọn họ đi thẳng đến ngự hoa viên, Hoàng thượng mới dừng cước bộ, chậm rãi xoay người nhìn về phía nàng nói: “Cung Vương Phi có lời gì cứ nói đi”

“A? Cung Vương Phi?” Mộng Ngữ Diên ngây ra một lúc, nàng không phải nên gọi Sở Vương phi đấy sao?

Sở Thiên thấy nàng nghi hoặc không khỏi cười cười, “Như thế nào? Ngươi ngay cả ngự đệ phong hào (*) đều quên?”

(*)phong hào: địa vị, chức danh

Phong hào?

Ngữ Diên thấy hắn nghi hoặc nhìn mình, nói gấp: “Hoàng thượng. Ngữ Diên trước đó vài ngày mất đi ký ức, rất nhiều chuyện không nhớ được” nói xong lăm lăm đáng đau đầu, tỏ vẻ chính mình rất thống khổ.

“Hoàng huynh, nàng trước đó vài ngày xác thực sinh bệnh, rất nhiều chuyện cũng không nhớ rõ ” Sở Hạo từng câu từng chữ nói, tiếp theo thâm ý nhìn nàng liếc mắt một cái, đem nàng thả xuống.

Sở Thiên thấy thế cười cười, không ngại nói: “Ngự đệ nhưng là Cung thân vương duy nhất ở kinh thành ” nói xong, ý vị thâm trường nhìn nàng cười cười.

Mộng Ngữ Diên vừa xuống tới mặt đất liền ngượng ngùng cười cười, sửa sang lại quần áo một chút, nhưng trong lòng thầm nghĩ, Cung thân vương? Thôi đi, một chút cũng không thân, cho dù hắn là Vương vô địch, cùng nàng cũng không có quan hệ gì đi?

“Vương Phi không phải có chuyện muốn nói với hoàng huynh sao?” nói xong ở bên tai nàng khinh ngữ (*), “Nói lung tung cẩn thận mất đầu ” nhẹ nhàng một câu nhất thời làm nàng thật sự khản trương.

(*) khinh ngữ: lời nói mang ý nhắc nhở

Sở Thiên cười cười nói: “Nói đi”

Ngữ Diên nghe vậy, lộ ra biểu tình vô cùng khó xử nhìn nhìn bọn thị vệ, tiếp theo lại nhìn nhìn Hoàng thượng, Sở Thiên thấy thế khoát tay, bọn thị vệ vội lui ra xa, nàng lại nhìn một chút thái giám, tiếp tục thối lui ra xa, nàng lại quay đầu muốn nhìn Sở Hạo, thấy được đôi mắt hắc cũng là lúc hắn nói thẳng “Vương Phi chẳng lẽ còn bí mật muốn giấu ta”

“À. Ta chính là.”

“Bốn vương đối với ngươi không có bí mật, như thế nào, chẳng lẽ Bốn vương không đáng để cho Vương phi tin nhiệm?” Hắn lại cắt đứt lời của nàng.

“Không. Không phải” không phải mới là lạ nha, yêu nghiệt này khi nào thì đối với nàng nói lời hay rồi? Còn muốn biết bí mật của nàng? Thật sự là vô sỉ!

Sở Thiên vẫn là mỉm cười, gấp bộ dạng nhũn mảy, chu miệng của nàng hắn không khỏi cười nói: “Hiện tại bọn họ đều đi rồi, có điều gì cứ nói đi”

Mộng Ngữ Diên hắc hắc cười cười, nào có đi hết nha, mặt than này còn ở nơi đây mà!

“Như thế nào? Vương Phi làm cho hoàng huynh tới nơi này không phải muốn để hoàng huynh cùng ngươi trúng gió?” Sở Hạo nói.

“Không phải không phải, Hoàng thượng Ngữ Diên nói ra suy nghĩ của mình.” Mất thấy mặt than khẩu khí đổi bại, nàng vội vàng nhanh chóng nói sợ hắn châm ngòi thổi gió làm cho mình tai ương.

“Hoàng thượng” suy tư vài giây, nàng đột nhiên hét lớn một tiếng, đem hai người sững sờ hoảng sợ. Tiếp theo, nàng giống như nghe được bọn thị vệ trong tay đao lách cách lách cách vang, (nàng ta chỉ đơn giản là ảo tưởng) vì thế thở nhẹ “Hoàng thượng. Ngài. Ngài còn nhớ rõ.”

“Sao?”

“Còn. Còn nhớ rõ Đại Minh Hồ Bờ Hạ Vũ(chị sợ hãi quá nói bừa nha^^) không?”

Suy tư nửa ngày, nàng cuối cùng cũng nói ‘ngài còn nhớ rõ ta trộm đồ a’, nói xong câu đó, nàng nhìn lên tinh không, ông trời, ngươi tới dùng sét đánh

chết ta đi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 50: Một phen giải thích

Một câu nói của nàng, làm cho Sở Thiên cùng Sở Hạo đều ngây ngẩn cả người, Đại Minh Hồ Bờ Hạ Vũ Hà là ai? Vì thế Sở Thiên hỏi: “Như lời người nói Hạ Vũ Hà đến tột cùng là ai? Trầm tại sao phải nhớ rõ nàng?”

Mộng Ngữ Diên nuốt một ngụm nước bọt, trong lòng bí ai, ngài đương nhiên không nhớ rõ nàng, nàng chỉ xuất hiện ở bên trong châu khách, nhưng nàng cũng không thể mở một câu, hoàng thượng, ta là đang nói giỡn với người, người không ngại chứ?

“Vương Phi hoàng huynh hỏi người hãy nói đi? Hay là người đang nói bậy bạ?” Sở Hạo ngôn ngữ không sợ hãi không nhân từ, Ngữ Diên nghe hắn nói chính là có ý muốn hại nàng, Mộng Ngữ Diên a Mộng Ngữ Diên người hãy xem người gả cho cái nam nhân gì, quả thực so với Dung ma ma (bà này thì k ai xa lạ nha-trong Hoàn Châu Cách Cách) còn ác hơn, còn có thể châm ngòi thổi gió!

“Hoàng thượng, kỳ thật là Ngữ Diên cũng chỉ là nghe nói qua mà thôi, không hiểu được Hoàng thượng có gặp qua hay không. Nghe nói địa phương kia tên là Đại Minh Hồ, hàng năm Hạ Thiên thời điểm trời mưa, nơi đó hoa sen đều nở xem đẹp vô cùng, cho nên. Gọi chung là ‘ Hạ Vũ Hà ’” nàng tùy tiện lấy một cái lý do.

Sở Thiên biết rõ nàng nói vớ vẩn nhưng cũng không có vạch trần, có lẽ, lần sau khi ở chung một mình sẽ càng thú vị, “Được rồi, trầm nếu có cơ hội nhất định phải đi thưởng thức một phen, Cung Vương Phi còn có chuyện gì khác không?”

Ngữ Diên mất thấy mặt than (Sở Hạo) không có ý định rời đi, đành phải buông tha cho hắn, vì thế nói gấp: “Hoàng thượng. Ngữ Diên có thể kéo dài thời hạn yêu cầu được không? Á. Hiện tại Ngữ Diên còn chưa nghĩ ra muốn cái gì” nàng ngượng ngùng cười cười.

Sở Thiên thấy thế cũng cười cười, “Đồng ý” nói xong trực tiếp đi khỏi nơi này, thái giám cùng bọn thị vệ liền đi theo, nàng thở dài thật mạnh, hoàn hảo, chỉ cần hắn đáp ứng, như vậy, nàng an tâm.

Hoàng thượng đi rồi, nhưng lại còn một mặt than nam, đen như đất nhìn nàng, “Vương. Vương gia, wow, hôm nay ánh sao sáng đẹp quá nha” nàng chỉ lên trời chuyển hướng đề tài nói.

Sở Hạo lạnh lùng nói: “Người chừng nào thì cấu kết với nha lý u rồi? Như thế nào? Hắn có thể cho người bạc, cho người tự do, còn có thể bảo hộ người?” Hắn trào phúng nói.

Cái này làm cho Ngữ Diên thất thần, nha lý u? Hắn. Hắn cư nhiên tưởng nó trở thành một người? ?

“Vương gia. Ngài hiểu lầm, nha lý u ý tứ là chỉ có người, ha ha, tựa như như Âu ba ý tứ là ca ca” nàng nói gấp, nàng cũng không muốn làm cho hắn hoài nghi cái gì, bằng không về sau ở trong Vương phủ cũng không hành động được.

Đôi mắt Sở Hạo thâm thúy chặt chẽ nhìn chăm chăm nàng, tựa hồ như đang suy nghĩ xem nàng nói có đúng sự thật không, nhìn bộ dáng nghiêm trang của nàng, tựa hồ không giống như đang nói láo, chính là trên người nàng có rất nhiều điểm đáng ngờ, nàng đến tột cùng là ai?

“Vương gia. Ta mệt mỏi quá rồi, muốn trở về a, gia gia còn đang chờ ta đây” nàng liền chuyển đến Béo lão nhân làm chỗ dựa

Quả nhiên thời điểm nghe đến gia gia, sắc mặt Sở Hạo hòa hoãn không ít, rốt cục phát tay áo đi phía trước, Ngữ Diên liền chạy chậm đi theo, đêm nay không được hay ho, quả nhiên xác minh được một đạo lý là đi vào cửa cung sâu tựa như biển .

Chính là, nàng cũng không biết rằng, đêm nay nàng biểu diễn đã câu dẫn mất hồn của một vị trọng yếu là Thổ Phiên thái tử , mà nàng càng không biết, hoàng đế bụng đen đối với nàng sinh ra tò mò a.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Tiếp quỹ đến ở (1)

Đọc theo đường đi, không khí áp lực đến chết, Tinh Nhi từ lúc xuất cung, vẫn đang trừng mắt ngưu nhân oán hận nhìn nàng, nhưng trong mắt nha hoàn của nàng lại là thần sắc hâm mộ.

Thời điểm trở lại Sở phủ, Sở Hạo quăng ra một câu, quá muộn rồi không cần quấy rầy gia gia nghỉ ngơi, sau đó liền ôm lấy Tinh Nhi dẫn đầu đi phía trước, Mộng Ngữ Diên nhìn theo bóng lưng hần liếc mắt một cái, hừ, hần có ý gì? Bốn tiểu thư mới không có thời gian đi tìm Béo lão nhân đâu!

Trở lại Cô Uyển, nàng đột nhiên cảm giác đối với nơi này tựa hồ có điểm hảo cảm, ngẫm lại xem, một người ở cũng không có cái gì không tốt, ít nhất còn có nhóm quý nhi làm bạn, nghĩ đến đây, nàng liền đóng cửa lại, run run Linh Đương, Thất Dạ liền vọt ra.

“Ha ha ha ha ha”

Vừa xuống tới mặt đất Thất Dạ liền ôm bụng cười không ngớt, tiếp theo tựa hồ còn chưa đủ, trực tiếp chạy tới giường của nàng nằm trên giường cười ha ha.

Mộng Ngữ Diên gương mặt lạnh lùng nói: “Cười a, tiếp tục cười a, cười cho đã đi?”

Thất Dạ thấy sắc mặt nàng không tốt, vì được miễn phí ăn hạt dẻ, nên chạy nhanh tới dừng tươi cười, nói: “Cái kia. Cái kia.”

“Nói chuyện với ta, ngươi vẫn cười mà nói. . . , ta nhất định phải đem ngươi rút gân lột da” nhìn hần bộ dạng vẫn là nhin cười, nàng phi thường cảm tức.

Thất Dạ ngừng cười lại nói: “A. Vu bà ta có một vấn đề vẫn muốn thỉnh giáo ngươi”

“Nói”

“Vì sao ngươi đối với nữ liền lợi hại như vậy, đối phó với nam nhân liền như thế.” Như vậy làm cho hần không hiểu được, càng làm cho hần cười điên đảo a.

“Ngươi biết cái gì, bốn tiểu thư cho tới bây giờ đều là người con gái tốt không cùng nam nhân đâu, đã nói rồi, Hoàng đế ngươi dám đắc tội chắc? Thiên hạ này đều là của một mình hần, đắc tội hần, ngươi chẳng khác nào đắc tội với Diêm Vương, Understand?”

Thất Dạ nín cười, hần không dám nói nàng chính là sợ chết, vì thế đành phải nói sang chuyện khác hỏi: “Còn tính chạy ra ngoài giang hồ sao?”

“Đương nhiên, ngươi chờ xem, chậm nhất một tháng ta rồi đi khỏi nơi này thôi, nhưng đừng quên mất, hiện tại nơi này còn có Béo lão nhân làm chỗ dựa, cái mặt than nam kia sẽ không dám khi dễ ta, còn nữa, chuyện của Hoàng đế còn chưa có cách giải quyết đâu” nghĩ đến đây, nàng bắt đầu thờ dài một hơi, thật là xui xẻo!

Lúc này, Mộng Ngữ Diên chợt nghĩ tới điều gì vội hỏi: “Bảo ngươi chuẩn bị phòng chuẩn bị xong chưa?”

Thất Dạ đưa tay ra dấm lưng mồi nói: “Ngươi không phải thật sự muốn đem Xinh Đẹp đến đây ở cùng đây chứ?”

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hần nói: “Huyết Linh Đương là bảo vật, bên trong còn có bảy phòng, một mình ngươi có thể ở hết sao?”

“Ta mỗi ngày ở một phòng trong vòng bảy ngày là vừa đủ”

“Khinh bỉ, ta nói cho ngươi biết, trừ bỏ nữ quý Xinh Đẹp này, bên ngoài còn lại 5 phòng, ta sẽ thu phục năm nam quý anh tuấn lợi hại” nàng cười đắc ý.

Thất Dạ thấy thế reo lên: “Không công bằng, dựa vào cái gì ngươi muốn thu nhiều nam quý như vậy? Làm sao ngươi không tính sẽ thu năm em gái? Còn nữa khó có được một nữ quý, còn lại chẳng lẽ là đồng tính luyện ái!” Hần phi thường bất mãn.

Ngữ Diên đột nhiên tà ác nhìn hần cười nói: “Thất Dạ, đừng cho là ta không biết ngươi đang nghĩ cái gì, ta cho ngươi biết, cũng là bởi vì nàng không thích nam nhân ta mới làm như thế? Ngươi khó chịu a?” nói xong, nàng cười ha ha, mắt thấy Thất Dạ sắc mặt càng ngày càng kém, vì thế ‘nghiêm túc’ nói: “Hết thấy cũng là vì công tác, cho nên, luyện ái là cảm kích, đồng chí Thất Dạ có thể hiểu cho nỗi khổ của Lão Bản”

Nghe vậy, Thất Dạ không nói gì chỉ nhìn nàng, người này quả thực có bệnh, ở thế kỷ 21 chỉ thu nam quý, nói cái gì tránh cho yêu đương ảnh hưởng đến công tác, kỳ thật người nào cũng biết, nàng muốn bọn họ vây quanh nàng, nhưng kết quả là, trừ bỏ Một Giây, bên ngoài không có ai kề cận nàng, nàng bóc lột như vậy, keo kiệt như vậy, khi dễ như vậy, trừ bỏ Một Giây là tiểu hài tử không thông suốt sẽ thích, còn bọn họ cũng không muốn tạo tai ương!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 52: Tiếp quỹ đến ở (2)

Mộng Ngừ Diên đem tóc buộc lại, thổi đèn, mở cửa nhẹ nhàng, Thất Dạ theo nàng hướng Lãnh uyển đi.

Bước vào bên trong, liền nhìn thấy Xinh Đẹp ngo ngác ngồi dưới đất, thân ngắn ngủn trang phục màu đỏ trong gió nhẹ bay lên, vạt phần quỹ dị.

“Khụ!” Mộng Ngừ Diên ho nhẹ một tiếng, Xinh Đẹp liền ngược đầu lên nhìn, thò đầu thấy Mộng Ngừ Diên, nguyên bản mặt đang không chút biểu tình nháy mắt biến thành kinh hãi, tiếp theo ‘ bá ’ một tiếng liền bay tới ôm chầm lấy Ngừ Diên.

“Sur phó, sur phó làm sao bây giờ người mới đến, Xinh Đẹp còn tưởng rằng người không quan tâm đến ta nữa rồi?” Ôm nàng hạ xuống, nàng liền buông lỏng hiện ra vui vẻ không thôi.

Mộng Ngừ Diên cười cười, “Vi sur hôm nay tới đây chính là đón người rồi đi”

Xinh Đẹp nghe thấy vậy liền kinh hãi nói: “Thật vậy chẳng? Wow, thật vui về nha, ta chờ người đã lâu rồi, còn tưởng rằng. Còn tưởng rằng sur phó không cần Xinh đẹp nữa rồi”

Thất Dạ liếc mắt một cái, trong lòng ghê tởm không thôi, vì thế, liền ho khan một tiếng nói: “Coi ta là không khí sao?”

Xinh Đẹp thấy thế liền cười nói: “Sur huynh”

Thất Dạ bày ra một bộ dạng đứng đắn gât gât đầu, “Hôm nay chính là tới đón người đến ở khu nhà cao cấp, chỉ cần theo nàng, bảo đảm người về sau tiền đồ bùng sáng, tương lai quang vinh đang chờ người” trước khi đến đây đã bắt hẩn nói theo kịch bản, nói xong nhất định còn phải đưa hai tay ra không trung làm hình dáng say mê.

Mộng Ngừ Diên gât đầu hài lòng, nàng an bài nội dung vở kịch cùng lời kịch rất hoàn mỹ.

“Xinh Đẹp nhất định thề chết đi theo” nàng như là nhận thấy cuốn hút liền thề nói.

Lúc này, Mộng Ngừ Diên tựa hồ nghĩ tới điều gì, nói gấp: “Nơi này âm khí rất nặng, Quý Hồn nhất định rất nhiều?”

Xinh Đẹp vội vàng gât đầu.

“Như vậy, ở bên trong có nam quý nào đẹp trai sao?” Nàng đột nhiên vui cười hỏi.

Xinh Đẹp nghe thấy vậy chu miệng nói: “Ách, ta suy nghĩ. Có, ở bên trong này còn có một tên, tên là Hiền, bên trong rất nhiều nữ quý đều thích hẩn, nhưng nghe nói hẩn rất lạnh lùng” (thành quý cũng háo sắc a)

Ngừ Diên nghe vậy cười cười, “Đi, đi tìm hẩn” Xinh Đẹp cùng Thất Dạ liền đi theo.

Bọn họ càng đi vào bên trong, càng nhìn thấy rất nhiều Quý Hồn phiêu đảng, Mộng Ngừ Diên nghi hoặc không thôi, Lãnh uyển này làm sao có thể lớn như vậy? Tựa hồ nơi này có rất nhiều Đạo Môn, chẳng lẽ chuyên môn vì quý chuẩn bị?

“Xinh Đẹp, bọn họ làm sao tới được đây?” Nhìn nhóm Quý Hồn phiêu đảng, nghi hoặc Ngừ Diên vẫn hỏi ra.

Xinh Đẹp nghe thấy vậy liền ấp úng nói: “Ta. Ta cũng không biết, dù sao khi. ta tỉnh lại đã ở chỗ này” nàng cũng không dám nói là bị Sở Hạo chop tới, ở trong này Sở Hạo là người cai quản, tất cả quý cũng không dám nhắc tới hẩn nếu không kết cục chính là hồn phi phách tán.

Nghe giải thích như vậy, Ngừ Diên liền không hỏi nữa, dọc theo đường đi toàn bộ Quý Hồn cũng kỳ quái nhìn theo hướng bọn họ, trong mắt tràn ngập nghi hoặc, nhưng ai cũng không dám lên hỏi.

Dưới sự dẫn dắt của Xinh Đẹp quẹo trái quẹo phải, bọn họ đi tới trước một cái cửa, Xinh Đẹp nói với nàng “Sur phó, nghe nói Hiền làm quý thuật, môn đạo này quý không vào được”

Ngừ Diên cười cười trực tiếp đẩy cửa vào, quý thuật thứ này, nhắm vào cũng chỉ có quý, mà nàng lại là người!

Bọn họ đột nhiên xâm nhập, làm cho Hiền đang đứng ở trong viện thưởng thức ánh trăng ngậy ra một lúc, rồi xoay người qua.

Mộng Ngừ Diên nhìn thấy hình dạng của hẩn không khỏi hai mắt trừng lớn, miệng cũng há thật to, Kim Kim Kim Hiền ? rất giống diễn viên Hàn Quốc nha? (là ai nhỉ?)

“Các người là ai?” Cùng Kim Hiền – Hàn Quốc giống nhau như đúc Hiền nhú mi hỏi.

Mộng Ngừ Diên ngo ngác nhìn hẩn, rất đẹp trai, hảo Chính Thái a, vì thế nàng run run phun ra một câu”Ấu ba. A ni Assey a“(các nàng đoán xem chị ấy sẽ nói gì?~~~~)

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Ta nhất định muốn hấn

Nàng nói một câu Hàn ngữ, trừ Thất Dạ, hai con quý đều ngây ngẩn cả người, nàng đang nói cái gì?

Thất Dạ thấy thế liền thấp giọng ở bên tai nàng nói: “Vu bà, đây là cổ đại, không phải Hàn Quốc”

Ngữ Diên ngây ra một lúc mới hồi thần lại, ngượng ngừng cười cười, “Ngượng ngừng a, ta đột nhiên cảm thấy người đặc biệt giống một người” à, không giống mà phải là giống nhau như đúc thôi!

Hiền lạnh lùng nhìn nàng nói: “Người quý khác đường, người tùy tiện xông vào chỗ của ta, người nghĩ người đang làm cái gì?” Lúc này hấn không khỏi nổi lên nghi ngờ, Sở phủ thật ra là chỗ nào, vì sao bọn họ cũng có thể nhìn thấy quý?

“Ta ta nghĩ muốn người a”

“.....?” Mọi người sững sốt.

Hiền nghe thấy vậy mày nhíu lại rồi rầm, ánh mắt cũng xuất hiện tia khinh thường.

Ngữ Diên thấy rõ trong mắt của hấn là tia khinh thường, mới phát hiện ra mình nói sai, liền sửa lại nói: “Ý của ta là, muốn thu người, cùng nhau bước chân vào giang hồ được không?”

“Không cần” Hiền trực tiếp cự tuyệt.

Ngữ Diên bị hấn cứ như thế cự tuyệt gọn gàng dứt khoát có chút khó chịu, không khỏi lại nói: “Đi theo ta có rất nhiều chỗ tốt”

“Khinh thường” hấn lạnh như băng trả lời.

“Đi theo ta, ta sẽ cấp cho người vinh hoa phú quý”

“Không tham”

“Đi theo ta, người có thể thưởng thức vẻ đẹp của ta”

“Tự kỷ”

“Đi theo ta sẽ học được rất nhiều việc”

“Không cần”

“Đi theo ta.”

“Mời trở về” hấn trực tiếp cắt đứt lời của nàng..., thoát cái chỉ còn lại cái bóng.

“Ài, người người người người người hơi quá đáng” Ngữ Diên tức giận ồ ào.

Xinh Đẹp nhìn không được nói gấp: “Sur phó, hay dùng một chiêu người đối phó với ta đi” nàng chờ mong nói.

Thất Dạ nghe thấy vậy nhìn không được cười ha ha, Xinh Đẹp cũng quá thật thà đi, Vu bà đối nữ quý có thể làm tổn hại, nhưng đối nam quý luôn không có biện pháp nhân tâm, bất quá, nàng có một chút khiến hấn bội phục, đó chính là dài dòng.

Một màn kia tất cả mọi người đều thấy được, thời điểm ngày đó nàng thu phục mình, suốt bảy buổi tối luôn luôn bên tai hấn dài dòng không thôi, nàng có thể từ đêm đen nói đến hùng đông, những lời vô nghĩa giống như nước sông thao thao kéo dài không dứt a. Cuối cùng, bị nàng quấy rầy đến phiền hấn đành đáp ứng yêu cầu của nàng, cũng là từ lúc đó hấn bắt đầu ngã vào vực sâu vạn kiếp bất phục!

“Hấn, ta nhất định là hấn rồi” Ngữ Diên nắm tay khẳng định nói.

Xinh Đẹp thấy thế liền sùng bái nói: “Sur phó thật là uy phong, rất khí phách nha”

Ngữ Diên cười cười, “Đó là... đi thôi, ta muốn nghỉ biện pháp thu phục hần” nói xong, dẫn đầu đi ra ngoài, hai người liền đi theo.

“Thất Dạ, hần đứng hợp khẩu vị của ta” vừa đi nàng vừa cười nói.

Thất Dạ không nói gì một liếc mắt cái, trong lòng khinh bỉ không thôi, chỉ cần là soái ca đối với người đều là khẩu vị.

Ngữ Diên cười cười, đến bên tường vây, nàng ngoái đầu nhìn lại, thầm hạ quyết tâm, Hần phải không? Ta cuối cùng phải có biện pháp thu phục của người!

“Xinh Đẹp tiến vào” cầm lấy Huyết Linh Đang, Ngữ Diên nói, nàng sợ bên ngoài giấy niêm phong ngăn cản, liền tiến nhập vào Huyết Linh Đang sợ xuất hiện sự việc ngoài ý muốn, Xinh Đẹp thấy thế vội vàng cười chui đi vào.

“Thu” nàng thờ nhẹ một tiếng, Thất Dạ đi theo nàng cùng nhau lướt qua tường.

Vừa đến nơi, nàng còn chưa kịp nói chuyện, trong đêm đen có một thanh âm vang lên, “Người đi vừa vặn đứng nửa canh giờ, ta chờ người đã lâu rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 54: Yêu cầu

Trong đêm đen thanh âm phát ra nhất thời làm cho Mộng Ngữ Diên bị hù đến hồn phi phách tán, ai? Là ai?

Đúng lúc này, đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh to cao, làm cho Mộng Ngữ Diên giật mình sững sờ không thôi.

“Ha ha, bị ta bắt được” hần cười gian nói.

Mộng Ngữ Diên khi nhìn thấy rõ người tới là người nào, không khỏi thở dài một hơi, “Bản Tử người đừng dọa người được không?”

Béo lão nhân nghe thấy vậy nhất thời sa sầm nét mặt, “Xú nha đầu, không lễ phép ta sẽ nói cho Hạo nhi” vì thế, vung tay áo định rời đi, Ngữ Diên thấy thế bước lên phía trước lôi kéo tay áo của hần cười nói: “Gia gia, gia gia thân ái người ở nơi này làm cái gì?”

Béo lão nhân nghe vậy chống tay nhìn nhìn nàng, thấy nàng cười vẻ mặt nịnh nọt, hần không khỏi cười nói: “Nguyên lai người sợ Hạo nhi a”

Nghe vậy, nàng nhất thời quần bách không thôi, “Ta. Ta nữ nhân tốt không cùng nam nhân đầu” vì thế liếc mắt hần một cái hỏi: “Người lên lút trốn ở chỗ này làm cái gì?”

“Người mới lên lút, biết rõ nơi này là cấm, vì sao lại đến? Vãn là. Người không sợ quý?”

Ngữ Diên nghe nói cười ha ha, “Bổn tiểu thư tróc quỹ người tin hay không tin?”

“Tin” hần cứ như thế trả lời lưu loát, thật khiến nàng giật mình, hần tin tưởng? Hần dựa vào cái gì tin tưởng?

“Diên nhi, ta tới tìm người lâu rồi, chính là muốn cùng người bàn một điều kiện” hần kéo quần áo ngượng ngùng nói.

Ngữ Diên ngây ra một lúc hỏi: “Điều kiện gì?”

“Ta muốn cùng với người bắt quý” hần dậm chân nói.

“Ai? Bắt quý?” Ngữ Diên đối với cái yêu cầu này hiển nhiên giật mình không thôi.

“Đúng vậy nha, ta phát hiện ra, mấy năm này quý đặc biệt lợi hại, ta hiện tại đã già đi, đều không bắt được, điều này làm cho ta phi thường buồn bực !” nói xong, hần thở dài một tiếng, nhưng trên thực tế không phải hần thể chất yếu bất không được, mà là hần chưa bao giờ bắt được Quý Hồn vượt qua năm tuổi. Hần nghĩ kỹ tốt nhất cùng Tôn Tử học tập bắt quý, nhưng những tính toán của hần lại khác với thực tế, nhìn Lãnh Uyển nhiều quý lợi hại như vậy, một con cũng không phải do hần bắt, điều này làm cho hần phi thường mất mát.

“Được, ta lừa gạt người đến đâu rồi, người thật đúng là nghĩ đến trên thế giới này có quý a? Ha, người đừng có thật thà thế chứ ” nàng liền cười nói, hi vọng hần không cần ôm lấy ảo tưởng đi bắt quý, dù sao, không phải con quý nào cũng đều là dễ nói chuyện như vậy .

Béo lão nhân nghe vậy phi thường hờn giận chỉ trích, “Người cho ta là ngu ngốc sao? Người đứng bên cạnh người không phải là một con quý?” Hần tức

giận nói.

“ ? ” Ngừ Diên, Thất Dạ nhất thời ngậm ngẫn cả người

Một lúc sau

Mộng Ngừ Diên ngưng ngưng cười cười, “Gia gia người. Người vừa mới là nói đùa đi?”

Béo lão nhân thấy nàng không tin thờ phì phì nói: “Nói giỡn cái gì, con quý bên cạnh ngươi trông cũng khá lắm, ăn mặc vô cùng khác người, tóc cũng rất ngắn, hơn nữa, tên gọi Thất Dạ đúng hay không?”

Mộng Ngừ Diên cùng Thất Dạ liếc mắt nhìn nhau, kinh ngạc không biết nên nói cái gì, Thất Dạ thấy thế nói gấp: “Lão nhân ngươi có thể nhìn thấy ta?”

“Ta có già như vậy sao?” Hấn không hồn giận than thờ một câu.

Vì thế, Mộng Ngừ Diên không thể không tin tưởng chuyện hấn có thể nhìn thấy quý, vì thế nàng tò mò hỏi hấn vì sao có thể nhìn thấy quý, nếu hấn có thể, Sở Hạo cái tên yêu nghiệt kia chẳng phải là cũng có thể nhìn thấy quý, vậy Quý Hồn ở Lãnh uyển chẳng phải đều do hấn chộp tới ?

Đối với một loạt chất vấn của Ngừ Diên, Béo lão nhân cười nói: “Hạo nhi cũng không phải thần tiên, hấn làm sao có thể nhìn được, ta thấy được, là vì tu hành theo Phật nhiều năm, trụ trì cho ta pháp nhãn, để cho ta có thể vì dân chúng mà tạo phúc, ngươi không thấy được Quý Hồn ở Lãnh Uyển sao? Điều là do ta bắt về , nơi này cũng là ta bắt Hạo nhi phong ” hấn tròn mắt nói lời bịa đặt, hấn không muốn làm cho nàng nhanh như vậy đã biết Hạo nhi cũng có thể nhìn thấy quý, hấn tưởng tượng về sau thời điểm nàng phát hiện nhất định sẽ rất thú vị, thật sự là một đôi vợ chồng Quý nhân a!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Điều kiện

Mộng Ngừ Diên chau mày hỏi : “Thật sự?”

“Lừa ngươi làm cái gì? Được, nếu ngươi không mang theo ta đi bắt quý, về sau Hạo nhi khi dễ ngươi, ngươi đừng mong ta giúp, còn có, cũng đừng nghĩ rời Sở phủ, càng đừng nghĩ đến Lãnh Uyển” hấn uy hiếp nói.

Ngừ Diên trừng lớn hai mắt kêu lên: “A a a, ngươi dám uy hiếp ta?”

“Như thế nào? Chính là uy hiếp ngươi, không phục a?” Béo lão nhân thờ phì phì nói.

Mộng Ngừ Diên hít một hơi thật sâu áp chế con tức nói: “Được, muốn ta dẫn ngươi đi bắt quý cũng có thể, bắt quá. Ngươi phải đáp ứng một điều kiện của ta, điều kiện này nếu chứng minh ngươi có thể làm được, nhưng ta cũng không bắt buộc ngươi” nàng ăn ngay nói thật nói.

Béo lão nhân nghe vậy nói gấp: “Ta sẽ không bị bắt buộc? Ta rất cần bắt được quý nga, được rồi, ngươi nói đi, điều kiện gì”

Ngừ Diên trong mắt hiện lên một tia giao hoạt, nàng quý dị cười cười nói: “Ngươi không phải nói quý ở Lãnh Uyển đều là ngươi thu phục sao? Như vậy, Hiền ngươi hẳn là biết chứ? Ta sẽ xem, nếu ngươi có thể thuyết phục được hấn đi theo ta, như vậy ta liền dẫn ngươi đi ra ngoài bắt quý, như thế nào?”

“Này. Này.” Béo lão nhân có chút khó khăn, người nào kêu Hiền a? Là béo là gầy là thấp hay là cao?

“Như thế nào? Chẳng lẽ gia gia đều là nói láo?” Nàng khí thế bức người hỏi.

“Làm sao ta có thể nói dối, được, đêm mai giờ Tuất ở trong này tập hợp, ta sẽ dẫn Hiền tới gặp ngươi, như vậy, ngươi nhất định phải mang ta đi bắt quý”

Ngừ Diên cười cười gật đầu nói: “Được, bắt quá, nơi nào là chỗ có ma quái ngươi cần phải hỏi thăm rõ ràng nha, bằng không, ta không thể thi triển công lực.

Béo lão nhân trừng mắt liếc nhìn nàng một cái nói: “Được ngươi cứ yên tâm đi, nghe nói thôn Mươi Dặm quanh đây hiện tại rất hoang tàn vắng vẻ, nghe nói bên trong có một nơi đặc biệt có quý lợi hại rất mạnh, hấn bộ dạng xấu xí vô cùng, đặc biệt lợi hại, đêm mai phải đi bắt hấn”

Ngừ Diên cười cười, “Đồng ý”

Hôm sau

“Không được” trong thư phòng truyền ra một tiếng phủ định.

“Vì sao không được, gia gia nói người không nghe có phải hay không?” Béo lão nhân thở phì phì nói.

Sở Hạo đầu đầu nói: “Gia gia, không phải Hạo nhi không nghe lời của người, mà là, người quý khác nhau, người muốn Hiền làm cái gì? Được rồi, người nói người không thích tịch tịch, Sở phủ cao thấp mấy trăm người còn chưa đủ cùng người nói chuyện sao?” Hân khuyên bảo.

Béo lão nhân mắt thấy hân không đồng ý, vì thế, tức giận nói: “Dựa vào cái gì ta không thể nuôi quý, Lãnh Uyển người nuôi nhiều như vậy, ta một con cũng không có, được rồi, ta cũng không so đo với người, như vậy, người lên nuôi Bạch Linh, đừng cho là ta không biết, người nghĩ người làm cái gì a?” Hân chống nạnh hỏi.

Sở Hạo nghe vậy khẽ cau mày nói: “Gia gia, Bạch Linh cùng những con quý khác không giống nhau”

“Ta biết, nàng rất lợi hại nha, lại là một cái tuyệt thế đại mỹ nhân, a — thằng nhãi con (tác giả viết nha) người đang định làm gì? Người đừng nói cho ta biết người bỏ rơi Diên nhi vì người thích nữ quý này nha? Ta nói cho người biết, người quý khác nhau người đừng muốn ở cùng với quý” hân tức giận nói.

“Gia gia, người nói bậy bạ gì đó, Bạch Linh ta đã bảo nàng quay về Lãnh Uyển rồi, nàng không phải như người nghĩ cái chủng loại kia... Nữ hài tử”

“Tình Nhi cũng không phải như ta nghĩ cái chủng loại kia... Nữ hài tử có phải hay không, dù sao cũng chính là ta không thích các nàng, tốt lắm, trở lại chuyện chính, người nếu không đồng ý làm cho Hiền đi theo ta..., như vậy, ta liền rời nhà trốn đi, không bao giờ trở lại nữa” hân tức giận phát tay áo định rời đi (chiêu này hữu dụng nha), Sở Hạo thấy thế vội đi đến trước mặt hân cười cười, Béo lão nhân vẫn như trước trừng mắt hân giận không cười.

Sau nửa canh giờ, Sở Hạo thấy gia gia vẫn như trước không tính nhượng bộ, hân chỉ có thể than nhẹ một tiếng, “Được rồi, nhưng là người phải đáp ứng ta, không thể cho Hiền làm gì vượt ngoài phạm vi”

“Đã biết đã biết, người nhanh đi đem Hiền đến đây” Béo lão nhân đột nhiên nhếch miệng cười, đêm nay có trò hay đây!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Bắt quý mãnh liệt

Trăng non hình lưỡi liềm cao cao. Ở giữa màu mực lam là bầu trời bao la, trong suốt như nước ánh sáng chiếu khắp mặt đất.

Ở ngoài cửa của Lãnh Uyển là hai thân ảnh lén lút, mà bên cạnh hai người bọn họ đang đứng là Hôn Quý, Ngừ Diên nhìn Hiền cười cười nói: “Chúng ta lại gặp mặt”

Hiền nhìn về phía nàng nói: “Hôm nay, ta liền đi theo người” trước đó Béo lão nhân đã cùng hân khai báo hạng mục công việc. Thật lâu trước đó, Sở Hạo cứu mạng muội muội của hân, đưa muội muội của hân gả cho một người tốt. Nay, muội muội của hân đã sinh ra một trai một gái, hân phi thường cảm tạ Sở Hạo, bằng không, muội muội của hân cũng có thể là quý rồi. Bởi vậy hân cam tâm tình nguyện đi theo Sở Hạo tới Lãnh uyển, cũng nghe theo chỉ huy của Sở Hạo.

Sở Hạo muốn hân làm cho Gia Gia cao hứng, mà việc có thể làm cho gia gia cao hứng đó là nữ tử này, mà hân, nghe theo Gia Gia an bài hết thảy.

Ngừ Diên cười cười nói: “Giới thiệu cho người biết, hân gọi Thất Dạ, là trợ thủ đắc lực của ta, nàng đây, kêu Xinh Đẹp là đồ đệ của ta, còn người. Cũng làm trợ thủ của ta đi, hơn nữa, người có thể giống Thất Dạ gọi ta là Thiên Sứ”

Thất Dạ liền reo lên: “Rõ ràng là Vu bà còn dám nói là Thiên Sứ, người thật có thể đem đen nói thành trắng” hân liếc mắt khinh bỉ một cái.

Mộng Ngừ Diên nghe thấy vậy ngượng ngừng cười cười, “Tùy tiện tùy tiện, về sau, Xinh Đẹp chính là tiểu sư muội của người, tốt quá, Xinh Đẹp mau gọi sư huynh”

Xinh Đẹp điềm điềm kêu lên: “Thất Dạ sư huynh, Hiền sư huynh” đối với Ngừ Diên, Xinh Đẹp là phi thường thích, nàng nói cái gì thì là cái đấy, nàng cũng không tính toán cái gì.

“Tốt lắm, nói vô nghĩa làm gì, đi nhanh lên đi” Béo lão nhân chờ không được la lên.

Mọi người gật đầu cùng nhau theo Béo lão nhân ly khai Sở phủ, chỉ là bọn hân không biết, bọn họ mới vừa đi, Sở Hạo liền đi theo sau, hân vẫn cảm thấy kỳ quái, gia gia tại sao lại đột nhiên muốn quý làm bằng hữu?

Mà khi nhìn đến thời điểm chung quanh bọn họ có ba con quỷ, hấn càng thêm nghi hoặc không thôi, gia gia mang theo nhiều quỷ như vậy làm gì, chẳng lẽ không sợ Mộng Ngữ Diên sợ hãi?

Vì thế, hấn liền đi theo, hấn muốn nhìn một chút gia gia thật ra muốn dẫn nàng đi làm cái gì?

Không bao lâu liền tới đến thôn Mùrì Dặm, ở thời điểm bên ngoài thôn, Ngữ Diên liền cảm giác rõ ràng bên trong tà khí quá lớn, nàng mày chau lên, cảm thấy bên trong nhất định không đơn giản.

Thất Dạ cùng Hiền nhíu mày thành một cái chữ Xuyên (川), chỉ có Xinh Đẹp cùng Béo lão nhân không phát hiện cái gì.

“Đi thôi, mau vào xem đi” Béo lão nhân thúc giục.

Ngữ Diên vươn tay làm một cái tạm dừng, tiếp theo xoay người nhìn về phía Xinh Đẹp, “Xinh Đẹp, người đạo hạnh thấp, chạy nhanh tiến vào bên trong Linh Đàng”

Xinh Đẹp thấy nàng mày nhíu chặt, cũng không dám hỏi cái gì, đành phải cúi người tiến nhập huyết Linh Đàng, Béo lão nhân không rõ hỏi: “Tại sao muốn nàng đi vào a, không phải bắt quỷ sao?”

Ngữ Diên than nhẹ một tiếng nhìn Hiền nói: “Nhiệm vụ của người là bảo hộ cái tên mập mập này”

Hiền gật đầu, Béo lão nhân không vui nói: “Cái gì gọi là nhiệm vụ bảo hộ ta, ta đây là Bàn Tử a, người này xú nha đầu”

“Đừng cãi, bên trong oán khí đặc biệt nặng” nàng nghiêm túc nói.

“Gia gia, đồ vật bên trong oán khí rất nặng, ở trong này, chúng ta có thể cảm giác được sát khí của hấn” Hiền nhận chân nói, cách nhìn đối với nàng sinh ra thay đổi, xem ra, nàng không chỉ có diện mạo!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 57: Thối quỷ xuất trưởng

Béo lão nhân nghe vậy liền nhìn Ngữ Diên nói: “Ta nói cho người biết, ta đã sớm biết bên trong là quỷ mạnh, mới vừa rồi ta chính là không nghĩ các người làm gánh nặng, cho nên mới như vậy” nói xong, đầu ngẩng cao cao, tỏ vẻ chính mình rất lợi hại!

Ngữ Diên than nhẹ một tiếng, có lẽ vậy, hấn có thể đem Hiền thu phục, nhất định không đơn giản, vì thế, nàng vươn tay một cái thật cẩn thận, mọi người đi theo nàng vào bên trong, Thất Dạ đi đầu tiên, hấn sẽ không để cho Vu bà gặp nguy hiểm!

“Thất Dạ người phải cẩn thận” đi ở phía sau Thất Dạ, Ngữ Diên lần đầu tiên nghiêm túc nói, bởi vì nàng có thể cảm giác được con quỷ này rất khó thu phục.

Không bao lâu, bọn họ liền đi vào thôn Mùrì Dặm, đứng ở nơi trống trải trong thôn, Mộng Ngữ Diên mày một lần nữa nhíu chặt, nguyên nhân không có người ở trong này, nơi này sớm hoang vắng, rất nhiều phòng ở đều sụp đổ.

Béo lão nhân nói: “Nghe nói phía trước chính là Bàn phủ trong nhà chắc có cái gì” tay hấn chỉ vào tòa nhà lớn cũ nát phía trước nói.

Mộng Ngữ Diên đi lên phía trước, hai người hai quỷ chậm rãi đi tới Bàn phủ, Mộng Ngữ Diên nhìn biển của Bàn phủ lung lay sắp đổ, nàng liền đoán được, nơi này thật lâu đã không ai ở, một giây sau, nàng quyết đoán đẩy cửa ra.

‘Chi ——’

Cửa cũ nát đẩy ra một cái, phát ra thanh âm nặng nề, Béo lão nhân hưng phấn lên, nắm tay thật chặt, dường như ra chiến trường giống nhau.

Đi vào bên trong, Mộng Ngữ Diên nói gấp: “Mọi người cẩn thận”

Lời của nàng âm tiết cứng rắn, bên trong đột nhiên một trận gió âm quỷ dị, thổi niên kỉ già môn phát ra thanh âm xèo xèo, Béo lão nhân sợ hãi chạy nhanh lùi cánh tay của Hiền, cả người đều núp ở phía sau hấn, chỉ chừa một cái đầu đang lộ ra nhìn.

“Quỷ Hồn lớn mật còn không hiện thân?” Ngữ Diên hét lớn một tiếng, đem đồng tiền trước đó đã chuẩn bị ném toàn bộ vào bên trong phòng tối như mực.

Chốc lát, mọi người liền nghe thấy một tiếng gào khóc thảm thiết, loại tiếng kêu âm trầm này làm cho người ta lòng tơ đều dựng lên, ngay sau đó trong phòng bay ra một con quỷ.

Toàn thân hắn đều phát ra mùi tanh tươi, vô cùng bản , ánh mắt lờ ra, làm cho người ta cảm giác ánh mắt này chính là bị ấn vào, chảy màu đen như mực nước, miệng phát ra tiếng cười âm trầm, trên gương mặt gầy teo tất cả đều là nếp nhăn, trong lỗ mũi còn có rất nhiều giòi đang ngoạ nguậy.(ghê quá)

Mọi người thậm chí có thể tưởng tượng đến, hắn lấy tay khô héo ngoáy cái mũi, giòi đều rơi xuống dưới.(nổi da gà.hix!)

“Á.” Béo lão nhân nhìn không được buồn nôn .

Thối quỷ thấy thế phi thường bất mãn reo lên: “Các người là ai? Đã đến Bằng phủ đều phải chết.” Hắn âm lãnh cười cười, vờn tay khô héo chỉ nói.

Ngữ Diên lạnh giọng nói: “Là ai chết còn không biết được”

Béo lão nhân thấy thế liền ở phía sau reo lên: “Tên thối quỷ này, còn không xéo ngay cho ta”

Thối quỷ nghe vậy tức giận trừng lớn hai mắt, ánh mắt của hắn cùng nho rất giống nhau, ‘ nhảy ’ một tiếng rơi trên mặt đất, tiếp theo, hắn vờn hai tay khô héo liền đánh tới, Béo lão nhân thấy thế sợ hãi quát to một tiếng, “Ai nha má ơi, quá dọa người !” Một giây sau, liền lùi Ngữ Diên chạy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Làm lộ

Gia gia người làm cái gì vậy?” Ngữ Diên khó hiểu quát lớn, vừa nói xong, ác quỷ liền đánh tới, Thất Dạ cùng Hiền không chút do dự xông lên đánh lại. Ở trong mắt người thường chỉ sợ chỉ có thể nhìn đến tam đoàn Quỷ Hỏa đang đánh lẫn nhau.

“Ta. Ta xem hắn rất lợi hại, sợ hắn thương tổn người nha, vừa rồi quá dọa người” hắn chau miệng nói.

“Người không phải rất lợi hại đấy sao?”

“Ta.” Hắn cúi đầu không nói, Ngữ Diên thấy thế liền hiểu ra, sao lại thế này, liền an ủi nói: “Quên đi, người lúc tuổi còn trẻ lợi hại là điều tự nhiên , già đi, xương cốt cứng rắn, khó tránh khỏi không bằng trước kia”

Béo lão nhân thấy thế vội vàng gạt đầu, “Đúng đúng đúng, ta chính là già đi”

Ngữ Diên cũng không trách cứ hắn, mà là xoay người đối với Hiền nói: “Hiền, bảo hộ gia gia”

Một giây sau, nàng liền xông tới, trên người bùa như tuyết giống nhau rơi xuống dưới, Hiền cùng Béo lão nhân đều xem đến ngây ngẩn cả người, Ngữ Diên đem máu bôi ở trên thân kiếm, liền hướng hắn đâm tới, nhìn hắn rất giao hoạt, vài lần cũng chưa đâm đến, Thất Dạ thấy thế la lên: “Vu bà người phải cẩn thận”

“Quỷ Hồn thật lớn mặt người nhiều loạn cả thôn, như thế còn cuồng vọng, hôm nay bốn tiểu thư liền đánh người hồn phi phách tán”

Thối quỷ nghe vậy cười ha ha, “Chỉ bằng người?”

Ngữ Diên đột nhiên hung hăng cắn nát ngón tay, nhắm chặt mắt, trên không trung về một cái phù, tiếp theo xuất ra toái đao cảnh đối với phương hướng huyết phù ném tới, Thối quỷ còn không thấy rõ ràng sao lại thế này, mang theo máu toái đao cảnh liền đánh vào trên người của hắn, mà trên người hắn lập tức xuất hiện một đám lỗ thủng nho nhỏ .

Thối quỷ thấy thế rống lên một tiếng, đem hai tay khô héo của mình biến thành đao hướng Ngữ Diên đánh lại, thân thủ thoăn thoắt nàng rất nhanh tránh thoát công kích, thấy nàng có thể tránh thoát, thối quỷ then quá thành giận, xé rách mồm rống một tiếng, đột nhiên, bên trong phòng đen tuyền xuất hiện rất nhiều quỷ thấp bé chết đói. Bọn họ kéo thật dài đầu lưỡi tựa hồ rất lâu không có ăn, đột nhiên nhìn thấy ‘ đồ ăn ’, bọn họ đều chảy chảy nước miếng, cười.

Ngữ Diên mày chau lên, nàng không nghĩ tới hắn lại còn có nhiều quỷ con giúp đỡ như vậy, vì thế, nàng nhìn Thất Dạ nói: “Thất Dạ người cùng Hiền bảo vệ tốt gia gia” tiếp theo, nàng liền cùng thối quỷ đánh nhau .

Sở Hạo một thân quần áo đen đi trong đêm, đứng ở trên nóc nhà, kinh ngạc nhìn cảnh này, giờ này khắc này, tim của hắn là run run, là bối rối. Hắn chưa bao giờ nghĩ đến nàng cư nhiên có thể nhìn thấy quý, lại lợi hại như vậy, còn nữa, nàng như thể thân thủ nhanh nhẹn không thể không khiến hắn sợ hãi than, ở Cô Uyển nàng đánh Vân Sa hắn chỉ là giật mình, còn bây giờ là khiếp sợ!

Không tưởng tượng nhiều, hắn liền xuất ra phù chú bên hông, nhắm mắt vẽ ra một đạo tự phù, tiếp theo trong tay bốc cháy lên liền ném xuống, trong khoảnh khắc, thối quý cùng quý chết đói lớn tiếng kêu thảm, thời điểm mọi người đang không hiểu, mấy thứ này liền biến thành dòng nước trôi trên mặt đất.

Ngữ Diên từ không trung ngừng đánh rơi xuống mặt đất, mây chau lên, Thất Dạ cùng Hiền còn đang kinh ngạc, sao lại thế này? Béo lão nhân lại buồn bực không thôi, hắn vừa rồi giết được nhiều quý nha, còn không có chơi đã, như thế nào đột nhiên liền biến mất?

Nàng hướng phía trước đi, đột nhiên trên mặt đất phát hiện một cái phù chú đã bị tiêu hủy, tuy rằng chỉ có một góc, nhưng nàng có thể khẳng định, vừa rồi nhất định có người ra tay, hơn nữa, người này còn là cao thủ!

Béo lão nhân thấy nàng cúi đầu xem này, không khỏi đi lên nhìn mảnh giấy vụn nàng đang xem trong tay, muốn nhìn đến tột cùng là cái gì, mà thời điểm nhìn thấy góc giấy vụn, mặt của hắn trong phút chốc đổi xanh.

“Gia gia ngươi nhận thức sao?” Ngữ Diên thấy thế hỏi.

“Ta. Ta làm sao có thể nhận thức a?” Hắn liền vút trên mặt đất nói, nhưng trong lòng lại tức giận không thôi, tên xú tiểu tử, cư nhiên dám theo dõi bọn họ? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Lời tiên đoán

Lúc này Mộng Ngữ Diên cảm thấy phi thường kỳ quái, nhưng ở chung quanh không nhận thấy bất kỳ người xa lạ nào, nàng liền không suy nghĩ thêm chuyện này nữa, có lẽ là cao nhân khu Ma Nhân đi ngang qua nơi này thuận tiện giúp, người thần bí không nghĩ xuất hiện, nàng cũng không muốn hỏi đến, chuyện này coi như một hồi mây bay.

Mà Béo lão nhân mặc dù có điểm mất hứng vì bị Tôn Tử theo dõi, bất quá, hôm nay màn đuổi tà ma kia thật sự rất kích thích, hơn nữa, hắn tựa hồ nghĩ nhìn một loạt động tác bất quý của nàng sinh ra hứng thú, cho nên, hắn quyết định về sau sẽ theo Ngữ Diên đi bắt quý a, hắn nhất định cũng có thể trở thành người xuất sắc ở khu Ma Nhân !

Nhưng mà Ngữ Diên đối mặt với yêu cầu của hắn, chính là hàm hồ, vì thế, hai người hai quý liền đi về, thời điểm khi tới Sở phủ Thất Dạ mang theo Hiền tiến nhập Huyết Linh Đàng, Béo lão nhân hướng phía Tôn Tử đi đến, Ngữ Diên sau khi làm âm ỉ một buổi tối tự nhiên muốn đi nghỉ ngơi.

“Bình” một tiếng, cửa thư phòng của Sở Hạo bị Béo lão nhân tức giận đẩy ra.

Sở Hạo nhìn thấy hỏi: “Gia gia, làm sao vậy?”

“Ngươi đang ở đây làm gì?” hắn hỏi

“Đọc sách a” hắn trả lời đương nhiên.

Nghe vậy, Béo lão nhân hừ lạnh một tiếng, “Đọc sách sao? Sách của ngươi đọc đến đâu rồi “

Sở Hạo nghe vậy vội cúi đầu nhìn lại, mới phát hiện không biết đọc đến đâu rồi, nháy mắt, đỏ mặt lên, từ lúc nhúng tay vào chuyện kia, hắn liền dẫn đầu trở lại, Tinh nhi muốn ở cạnh, hắn lại lấy cớ muốn đi thư phòng đọc sách, không biết rằng mình đã cầm sách ngược, toàn bộ trong đầu của hắn tràn ngập suy nghĩ về việc xảy ra đêm nay

“Ngươi này xú tiểu tử dám theo dõi ta? Ta cho ngươi biết, không được khi dễ Diên nhi, nàng là nữ hài tử rất đặc biệt, gia gia thực thích, ở trong lòng của gia gia cũng công nhận nàng làm cháu dâu, ngươi đừng tưởng khi dễ nàng” hắn nói gấp, phải biết rằng, hắn còn phải trông cậy vào cái nha đầu kia dẫn hắn tiếp tục đi bắt quý! (âm mưu a~.~)

Sở Hạo nghe vậy cười cười nói: “Gia gia yên tâm đi, ta sẽ không làm khó nàng” hắn hiện tại đối với nàng thập phần tò mò, trên người của nàng có rất nhiều bí mật, nhiều đến nỗi làm cho người ta sinh sợ hãi.

Béo lão nhân nghe thấy vậy thở dài nhẹ nhõm một hơi, trở lại chuyện chính nói: “Hạo nhi, gia gia cảm thấy Diên nhi khẳng định chính là cái nữ oa có tác động đến cuộc đời của ngươi theo lời của Thiên Sơn đại sư nói”

Sở Hạo ngậy ra một lúc, hần chỉ thấy Thiên Sơn đại sư một lần, nghe nói hần biết được tương lai, mà gia gia rất sùng bái đại sư. Bất quá, đại sư luôn thích ngao du khắp nơi, không có ai biết tung tích của đại sư, mà đại sư lại là một cao nhân, chỉ cần mở miệng, tất cả mọi việc đều trở thành Thiên Cơ.

Mà hần năm mười lăm tuổi vào mùa thu, cùng gia gia đi miếu thấp hương, ở trên đường may mắn từng gặp được đại sư, hần nhớ rõ, lúc ấy đại sư nhìn mình chằm chằm một hồi, tiếp theo ý vị thâm trường cười nói: “Này oa nhi có được năng lực riêng, tương lai nhất định sẽ gặp được một nữ oa phi thường đặc biệt, nàng sẽ tác động đến cuộc đời của ngươi, bất quá, nữ oa này rất đào hoa, nếu bắt không được, tất nhiên sẽ hối hận cả đời”

Mà hần chưa bao giờ tin tưởng thầy tướng số, cho dù là đại sư hần cũng không tin tưởng, hần cảm thấy vận mệnh trên tay của chính mình, nếu có thể nhìn thấu tương lai, đây chẳng phải là thần tiên? Cho nên, hần chưa bao giờ để ý lời của đại sư. Chẳng qua, đêm nay hết thấy mọi việc, hần không thể không bắt đầu bối rối, năng thật sự rất đặc biệt, bởi vì nàng cũng có một đôi Quỷ nhãn, có thể thấy rõ hết thấy Quỷ!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quỷ Nhãn Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 60: Tuyên chỉ tiến cung

Thiên cung lộng, Hoàng thượng tuyên chỉ cho Cung Vương Phi tiến cung kiến giá, Sở Hạo tuy rằng khó hiểu tại sao lại muốn nàng vào cung, nhưng hoàng thượng tuyên chỉ, hần há có thể không tuân.

Không bao lâu, Ngự Diên liền từ Cô Uyển đi ra, lúc này Tiểu Hương cũng đã trở lại chỗ nàng, nàng ở trong lòng nghĩ, người đã đem Tiểu Hương trả lại cho ta rồi, ta đây sẽ ít rủa người ăn cơm ghen chết, uống nước sặc chết, tốt lắm! Nhìn xem, nàng rất khoan hồng độ lượng a! (Hik. Tỷ thật “khoan hồng độ lượng” nha. Kinh khủng thật)

“Tiểu thư, chúng ta vẫn là thay một bộ quần áo khác đi, quần áo của người không long trọng, hơn nữa, còn có hai cái túi, người xem thất lễ của người đều phình ra rất xấu nha” Tiểu Hương vừa đi vừa nói.

Ngự Diên cười cười, “Người sẽ không hiểu đi, đây là những thứ ta chuẩn bị, bên trái là túi tiền còn lại là phòng ngừa hoàng thượng ban cho này nợ không có nơi để, hơn nữa trong túi áo còn có một túi tiền, có lẽ cũng sẽ có tác dụng” về phần bên phải nha, đó chính là đồ trộm lén trước, lần này cần trả lại.

Tiểu Hương không nói gì nhìn nàng, nhìn xem tình cảnh này, tiểu thư là đang tiến cung hay là dạo chợ đây?

“Đi mau” nàng khoát tay đi ra phía ngoài, Tiểu Hương liền đi theo, bên ngoài, Vương gia sớm đã ngồi trên lưng ngựa rồi, nàng hướng hần trái lương tâm cười cười, tiếp theo Tiểu Hương hầu hạ đi vào trong xe ngựa.

“Wow, tiểu thư, xe ngựa của Hoàng cung thật xa hoa nha” Tiểu Hương ngồi ở bên trong hưng phấn nói.

Ngự Diên cười cười nói: “Đây là chút lòng thành, người yên tâm, đi theo ta, bảo đảm người sẽ nổi tiếng” nàng vỗ vỗ ngực bộ cam đoan nói.

“Tiểu thư.” Tiểu Hương cảm động nước mắt rưng rưng.

Không quá bao lâu liền đi tới Hoàng cung, khi mọi người đi vào trong thái giám lại nói Hoàng thượng đang ở Ngự hoa viên ngắm hoa, mọi người lại hướng Ngự hoa viên đi, khi vào Ngự hoa viên, nàng mới phát hiện, trừ bỏ Hoàng thượng bên ngoài còn có một người nàng quen, đó là Thổ Phiên thái tử, còn lại toàn bộ hạ nhân thối lui ở bên ngoài đến hơn mười thước, mà hai tên đang ngồi ở trong một cái đình phi thường xa hoa, cười cười nói nói, ba người liền đi vào trước mặt Hoàng thượng quỳ hành lễ, “Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế”

“Không cần đa lễ” hần khoát tay ý bảo không cần đa lễ.

Ba người liền đứng dậy, Tiểu Hương cúi đầu vô cùng thấp, sợ làm sai việc gì, hơn nữa còn vụng trộm túm lấy quần áo Ngự Diên ý bảo nàng cúi đầu, không thể nhìn thẳng Hoàng thượng.

Nhưng nàng lại không phản ứng chút nào, nàng nhìn thẳng không phải là nhìn Hoàng thượng, mà là nhìn điểm tâm bày biện trước mặt bọn họ, hơn nữa, những món này là do nàng chưa từng ăn qua, quá đáng! Thoạt nhìn bộ dạng giống như ăn thật ngon nha!

Sở Thiên cười cười nói: “Ngồi đi, Vương Phi muốn hay không ném thử điểm tâm này?”

Ngự Diên cười cười ngồi xuống nói: “Thật sự có thể chứ?” Lời tuy như thế, nhưng là tay cũng đã đưa tới hơn nữa cầm một cái đĩa lớn nhất tới trước mặt, “Hoàng thượng nếu nói như vậy, Ngự Diên nếu không ăn chính là kháng chỉ, đây là tội kỵ, cho nên Ngự Diên sẽ không khách khí” nàng vì chính mình muốn ăn nên tìm một lý do nào đó, liền an tâm bắt đầu ăn.

Thỏ Phiên thái tử thấy thế không khỏi nở nụ cười, nàng luôn đáng yêu như thế, Sở Hạo lạnh như băng nhìn không ra biểu tình gì, Tiểu Hương thấy thế cũng không dám lên tiếng, tiểu thư à, người có thể ăn điểm tâm sao? Như thế nào giống như thỏ phi vậy?

“Ài, Hoàng thượng cái này ăn ngon nha, nơi này còn gì nữa không?” Nàng vừa ăn vừa hỏi.

“Như thế nào? Bằng đó không đủ Cung Vương Phi ăn?” Sở Thiên cười nói.

Ngữ Diên liền uống một ngụm trà nói: “Không phải, vì ăn quá ngon rồi, ta nghĩ gói lại”, nàng liền đứng dậy, từ trong túi tiền lấy một cái túi nhỏ giống túi đựng đồ trong siêu thị nói: “Hoàng thượng, người xem, ta đều đã chuẩn bị bao xong, bằng đó không đủ” nàng vừa nói một bên còn khoa tay múa chân.

“.....?!” Trừ bỏ nàng, bên ngoài còn lại mấy người toàn bộ trạng thái hoá thành đá hết.....(hahaha.chít cười nha)

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Hoa đào sơ mậu

Gió thổi nhẹ nhàng vào làn tóc của nàng, chung quanh hết thấy đều dừng lại, nàng thấy rõ ràng hoàng đế miệng thành hình chữ O. Tuy rằng không lớn nhưng là.....một cây anh đào, Thỏ Phiên thái tử miệng thành hình chữ E, có điểm giống Chu Tinh Tinh, về phần yêu nghiệt Vương gia thành đại đi, còn một bên Tiểu Hương thì khoa trương nhất, miệng nàng há hốc to, tựa hồ có thể nuốt cả một cái quả táo.....

Oa oa oa, nàng cảm giác trên đỉnh đầu một đám quạ màu đen kết thành đội hình bay qua.....

Loại tình huống này đối với nàng rất bất lợi, mọi người nhất định cho rằng nàng chưa được ăn bao giờ, nha, làm sao có thể ăn được bao giờ? Nàng còn ăn qua bit tết pizza rồi, quên đi, hiện tại nhất định phải văn hồi mặt mũi, vì thế.....

“Ha ha, ta..... Ta nói giỡn a” nàng liền khoát tay cười cười, cuối cùng đem mọi người đưa trở về vị trí cũ.

“Ta xem thấy mọi người ai cũng căng thẳng nha, y học đã nói, căng thẳng đối với thân thể sẽ không tốt, không chỉ mất ngủ, phiền lòng, càng nghiêm trọng là táo bón nha, cái kia mới khó chịu nha, muốn kéo, kéo không được, tựa như Vương gia cầm trên tay điểm tâm muốn ăn lại không ăn được, như vậy rất khó chịu đúng hay không?”

Vốn định hảo hảo khuyên bảo một chút, vừa nói như vậy, mọi người càng thêm ngại ngùng cả người, Sở Hạo lại mặt đen lên tức giận nhìn nàng, nơi này chỉ có một mình hấn cầm điểm tâm, ý tứ của nàng nói là hấn đang táo bón sao?

Thỏ Phiên thái tử thấy thế ôm bụng cười ha ha, tiếng cười sang sảng của hấn lập tức đánh vỡ không khí trầm mặc, “Ngươi thật là đáng yêu, ha ha”

Ngữ Diên thấy thế cười cười xấu hổ, hoàn toàn từ đầu không có toan tính gì lên mặt đen Sở yêu nghiệt.

Sở Thiên cũng nhin không được nữa khước miệng treo lên mỉm cười, nói tiếp “Người đâu”

“Có nô tài” một lão thái giám liền đi tới xoay người trả lời.

“Cấp Cung Vương Phi nhiều điểm tâm một chút cho nàng mang về ăn” Sở Thiên ra lệnh nói.

“Dạ”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền ngượng ngùng nói: “Hoàng thượng, Ngữ Diên kỳ thật không có ý này.....”

“Không quan hệ, điểm tâm trong cung còn nhiều mà, nếu thích trăm đưa một đầu bếp cho ngươi để hấn mỗi ngày làm cho ngươi”

“Không cần” nàng một ngụm cự tuyệt, nàng mới không cần ở đây, mang đầu bếp trở về làm gì? Cho Tinh Nhi và những tên kia có điểm tâm ăn sao? Năm mơ! Nàng không ăn cũng không cho các nàng ăn!

Mắt thấy thái giám rời đi, nàng việc reo lên: “Gói to, gói to của ta ở chỗ này đâu?”

Sở Thiên nói gấp: “Ngươi không cần phải lo lắng, trong cung tự nhiên có hộp đựng thức ăn tốt nhất cho ngươi mang về”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền ngượng ngùng nói: “Ngữ Diên..... Ngữ Diên chưa từng tới hoàng cung, cho nên không quen thuộc, làm cho Hoàng thượng chê cười”

“Không có gì đáng ngại” hần thân nhiên cười cười.

Lúc này, Thổ Phiên thái tử nói: “Cung Vương Phi, ta muốn rời đi kinh thành “

“A? Ngươi muốn đi a?”

“Đúng vậy a” hần cười cười, tiếp theo nhìn nàng nói: “Như thế nào? Luyến tiếc?”

Sở Hạo nghe nói như vậy, mày không tự giác chau lên.

Ngữ Diên cười cười không đáp lời, đúng vậy a, luyến tiếc, nàng còn chưa kiếm nhiều một chút mỹ kim trong bảo khố đâu!

“Hoàng thượng, thần thỉnh cầu mời bọn họ là cả gan muốn nói một câu” Thổ Phiên thái tử đột nhiên đứng dậy nói.

Sở Thiên nhìn nhìn hần nói: “Nói đi”

Thổ Phiên thái tử đột nhiên thâm tình nhìn Ngữ Diên, “Ngươi đã nói cuộc sống của ngươi trôi qua không hạnh phúc, mà ta từ lần đầu tiên nhìn ngươi liền đặc biệt thích ngươi, nếu ngươi không muốn ở cùng hần, ta sẽ thỉnh cầu hoàng thượng đem ngươi ban cho ta, ta sẽ dùng cả đời hảo hảo yêu ngươi”

“Cái gì?” Mọi người kinh ngạc cùng kêu lên .

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 62: Lo lắng cùng vui vẻ

Mấy người bị Thổ Phiên thái tử nói câu đó làm cho sợ chết khiếp không thể nhúc nhích, Ngữ Diên liền đứng dậy duỗi ngón tay ra chỉ vào hần, vừa chỉ chỉ chính mình, “Ngươi vừa mới nói cái gì? Yêu thích ta?” Trời ạ, trăm ngàn lần không cần thừa nhận a, đây không phải làm hại nàng sao!

Thổ Phiên thái tử nghe thấy vậy đứng dậy nói: “Đúng, thích ngươi”

Nghe vậy, Ngữ Diên xấu hổ khẽ động khóe miệng, xong rồi xong rồi, tuy rằng nàng biết mình thực mê người, nhưng là ngươi cũng không cần trước mặt mặt than cùng Hoàng thượng nói như vậy a, nói như vậy người không biết còn tưởng rằng chúng ta có tình ý gì nha, đại ca, ngươi định hại chết nàng sao?

“Vương Phi, ngươi thật sự nói với hần như vậy sao?” Quả nhiên, Sở Hạo nghe nói như vậy, ngữ khí của hần lập tức lạnh như hàn băng ngàn năm.

Ngữ Diên thấy sắc mặt hần không tốt lắm, nói gấp: “Ta. Ta làm sao có thể nói như vậy, đều là chính hần nói, ai, thái tử ngươi đừng nói giỡn” nàng liền nghiêm túc nói, nàng cũng không muốn bị mang tiếng không tuân thủ nữ tắc tuy rằng nàng đích xác có chút, nhưng là cũng không cần trước mặt Hoàng thượng mà nói như vậy? ?

Sở Thiên thấy thế ho nhẹ một tiếng nói: “Xem ra, lòng của nàng đã có ngư đệ, không bằng như vậy, trăm liền ban Lục bình quận chúa cho ngươi như thế nào?”

Thổ Phiên thái tử thấy thế liền quỳ xuống đất nói: “Cám ơn Hoàng thượng ân điển, nhưng là tâm của thần đã không muốn dung người khác”

“Ngươi đứng lên mà nói” Sở Thiên bình dị gần gũi nói.

Thổ Phiên thái tử đứng thẳng lên nhìn Ngữ Diên nói: “Nếu ngươi sống không hạnh phúc, cứ đến Thổ Phiên, ta vẫn sẽ giữ lại một vị trí cho ngươi, vĩnh viễn” nói xong, không đợi Ngữ Diên trả lời, hần nhìn về phía hoàng thượng nói: “Thần muốn trở về nghỉ ngơi”

Sở Thiên thấy hần có ý rồi đi vì thế xua tay đồng ý, thấy thế, Thổ Phiên thái tử hành lễ ly khai.

Lúc này, trong đình không khí có chút xấu hổ, sắc mặt Sở Hạo phi thường âm trầm, Ngữ Diên nghĩ rằng, xong đời rồi, lão bà này thiếu chút nữa cho hần đeo nón xanh, hần sẽ không giết nàng đi chứ?

“Hoàng thượng còn có việc sao? Nếu là không có việc gì, thần muốn trở về” Sở Hạo đứng dậy nói.

Sở Thiên cười cười, “Không có việc gì”

“Ta. Ta có việc, ta còn có một số việc” nàng liền nói.

Sở Hạo nghe vậy nghi hoặc hướng nàng nhìn, Ngử Diên đối với hắn nhin nọt cười cười nói: “Ngử Diên muốn cùng Hoàng thượng nói vài lời”

Sở Hạo nghe thấy vậy cúi người trực tiếp ly khai, Tiểu Hương nhìn thấy Ngử Diên ý bảo cũng ly khai

Sở Thiên thấy người đều đi hết sạch, vì thế cười cười nói: “Có lời gì ngươi hãy nói đi”

Ngử Diên thấy thế liền đem gì đó trong túi tiền móc ra bày tại trên bàn đá, “Hoàng thượng, cái này giống nhau cũng không thiếu, mấy ngày nay Ngử Diên đều rất chân thành lau chùi” nàng nói gấp.

Sở Thiên khoe miệng treo lên mỉm cười, “Những thứ này là cái gì?” Hắn biết rõ còn cố hỏi.

Ngử Diên cúi đầu nói: “Ta sai lầm rồi. Hoàng thượng ban cho ta, ta lấy, nhưng hoàng thượng không ban cho ta, ta không thể nhận, cũng không thể trộm.” Nàng giống như tiểu hải tử khi làm sai có bộ dáng giống nhau nói, không có biện pháp, ai bảo thiên hạ là của hắn đâu? Có thể bị tội sao? Không thể? Vậy được rồi, nàng nhẫn!

Sở Thiên thấy thế rốt cục nhin không được cười lên, “Thôi thôi, mấy thứ này ngươi đều cầm đi, trong hoàng cung còn nhiều mà, người không biết vô tội, bất quá, nếu trẫm về sau tuyên ngươi tiến cung cùng trẫm nói chuyện, ngươi cũng không nên từ chối a”

“Làm sao có thể từ chối, chỉ cần Hoàng thượng ra lệnh một tiếng, Ngử Diên lập tức đến ngay a” Hoàng thượng đem đồ vật nàng trộm thưởng cho nàng, nàng liền sung sướng trả lời, tiếp theo nhanh chóng đem đồ vật thả lại bên trong miệng túi của mình, hơn nữa phi thường nhin hót cười cười, “Hoàng thượng người biết không? Ngử Diên đối với người kính nể như nước sông thao thao liên miên không dứt a”

Sở Thiên cười cười nói: “Trẫm mệt mỏi rồi, ngươi vẫn là chạy nhanh đi xem ngự đệ đi”

Ngử Diên cười cười vội cúi người ly khai, ở sau lưng nàng mắt Sở Thiên hiện lên một tia tinh quang, không có ai biết hắn đến tột cùng đang suy nghĩ cái gì, nhưng có một chút là từ khi gặp nàng xong, hắn luôn phát ra nụ cười từ nội tâm.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 63: Nguyên lai không phải thân huynh đệ

Ngử Diên lúc đi ra, không thấy Vương gia, Tiểu Hương đứng ở bên cạnh xe ngựa chờ nàng, Ngử Diên tâm tình phi thường tốt, trực tiếp reo lên: “Cái mặt than kia đâu? Chính mình cười ngựa trở về rồi sao?”

Tiểu Hương nghe thấy vậy mồ hôi lạnh ứa ra, trừng trừng mất ý bảo nàng không cần nói thêm gì nữa, nhưng là người nào đó tâm tình vô cùng tốt, hoàn toàn không để ý ‘tê mi lộng nhãn’ của Tiểu Hương

“Mặt than đi rồi cũng tốt, miễn cho ảnh hưởng tâm tình bốn tiểu thư, đi lên xe” nói xong, nàng sung sướng xốc mình xe lên lập tức đi vào, nụ cười của nàng nhất thời cứng lại.

Vừa mới bị nàng nói, mặt than giờ phút này đang ngồi ở trong xe ngựa, nàng đột nhiên cảm giác trên người mồ hôi lạnh ứa ra, tại sao có thể như vậy? Tại sao phải như vậy? Cái đồ Lesbian (*) này vì sao không cười ngựa mà lại bắt chước nữ nhân ngồi trong xe ngựa?

(*) Lesbian: đồng tính luyến ái nữ

Tiểu Hương thấy rõ ràng sắc mặt của nàng phi thường nan kham(*), liền cẩn thận nói: “Tiểu thư lên xe đi”

(*) nan kham: khổ sở

Ngử Diên gật gật đầu, cười cười xấu hổ, tiến nhập vào trong xe, mà Tiểu Hương ngồi ở bên ngoài, xe bắt đầu chậm rãi di chuyển.

Bên trong xe không khí nhất thời quý dị tới cực điểm, ngoài xe nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái, Ngử Diên có thể cảm giác rõ rệt lòng mình cũng nhoáng lên một cái nhoáng lên một cái, trời ạ, nàng gần đây không có làm việc gì trái với lương tâm a, vì sao có thể như vậy?

Sở Hạo lạnh lùng nhìn nàng “Mặt than? Miệng ngươi nói mặt than là chỉ ai?”

Ngử Diên trên đầu lập tức đen một nửa, nàng chống lại Vương gia lạnh như băng ngược ngừng cười cười, “Ta nói là nước nóng rửa mặt, không phải mặt than, a, bất quá, nhu. Cần trước tiên đem mặt làm than về sau mới có thể làm thành nước nóng rửa mặt” nàng giải thích.

Đúng lúc này, trên trời đột nhiên đen lại, tiếp theo ‘ba’ một tiếng, bên ngoài vang lên tiếng sấm, Ngử Diên thấy thế liền vén rèm xe lên nhìn nhìn bên

ngoài, nằng lúc này đột nhiên cảm thấy bầu trời đen sẫm bao la, cứ nhiên so với vị mặt than đẹp hơn, vì thế mặt liền nhanh chút rời đi. Nàng liền reo lên: “Sét đánh, trời mưa, phía trước xe ngựa chạy nhanh chút a, ta muốn về nhà thu quần áo”

Đúng lúc này, Sở Hạo đột nhiên âm thanh lạnh lùng nói: “Dừng xe”

Bên ngoài đột nhiên phanh lại, làm cho Ngữ Diên lao đảo một cái thiếu chút nữa ngã sắp xuống, nằng còn chưa kịp phát hỏa, người nào đó lạnh như băng lạnh nói: “Xuống xe”

Ngữ Diên ngây ra một lúc, chỉ chỉ chính mình, “Người để cho ta xuống xe sao?” Không phải nghe nhầm đi?

“Người xuống xe cho ta”

“Ta xuống xe như thế nào trở về a?”

“Đi trở về đi”

Vì thế, vội vã cho mỗi người một ánh mắt nghiêm nghị, nằng chỉ có thể xám xịt xuống xe, Tiểu Hương cũng theo xuống dưới, xe ngựa xa hoa cứ như vậy ở trước mặt nằng chạy đi.

“Quá đáng, cái gì mà ngoạn ý, Tiểu Hương người nói, vì sao đều là cùng cha mẹ sinh ra, hần cùng Hoàng thượng kém nhiều như vậy? Một chút cũng không có phong độ của quân tử” nằng tức giận phi thường nói.

Tiểu Hương nghi hoặc nhìn nằng một chút nói: “Tiểu thư người nói cái gì a? Hoàng thượng cùng Vương gia vốn là không phải cùng cha mẹ sinh ra”

“Cái gì? Chẳng lẽ Vương gia thật là từ bên trong đồng phân chó này ra?” Nằng bắt đầu thiên mã hành không tưởng tượng.

Tiểu Hương hướng nằng liếc mắt một cái, “Tiểu thư người thật sự không nhớ sao, Vương gia cùng hoàng thượng là đường huynh đệ, nếu bọn họ là thân huynh đệ, thì Vương gia với gia gia nói như thế nào đây, nếu là thân huynh đệ, gia gia cũng không chết, hoàng thượng như thế nào cũng sẽ không đến phiên hần nha, người nói đúng hay không?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy, cười cười xấu hổ, đối với lịch sử nằng chưa bao giờ đạt tiêu chuẩn qua, nhiều đạo lý như vậy a, ai, may mắn nằng không có thanh mặc, nếu không, bọn ta cũng không biết Khang Hi đến tốt cùng cùng Ung Chính là cái gì quan hệ!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 64: Ảo tưởng cùng sự thật

“Tiểu thư phía trước chính là chợ, bắt quá nhiều người cũng đều dọn quán rồi, trời còn mưa bao lâu đây” Tiểu Hương nhìn nhìn trời nói.

Ngữ Diên đảo qua vẻ lo lắng, lộ ra tươi cười, khó được ra ngoài tự nhiên muốn đi dạo một chút, nhưng vào lúc này, mưa đột nhiên lại đổ xuống, Tiểu Hương liền lôi kéo nằng núp ở phía dưới mái hiên của một cái cửa đang đóng, “Tiểu thư người thân thể yếu, trăm ngàn không để gặp mưa, ở đây chờ nỏ tỳ, nỏ tỳ đi mưa ô” nói xong, Tiểu Hương chạy đi trong mưa.

Ngữ Diên nhìn mưa phùn, trong lòng đột nhiên cảm khái ngàn vạn, tình yêu là thần mã? Tình yêu chính là phát sinh ở Tế Vũ Trung.

Nằng nhớ rõ, tình thâm mệnh mỏng trong mưa Tế Vũ Trung thư hoàn hôn hướng về phía Y Bình, nằng nhớ rõ, Bạch nương tử-bạch xà truyền kỳ cùng tình yêu vĩnh cửu nơi Hứa Tiên, khắp nơi như phim Hàn, nằng có thể tưởng tượng đến, nữ đội mưa nhìn về phía xa xa, nam lấy ô đem lại, “Như thế nào không bung dù ra? Cần thận cảm mạo!” Nữ nói: “Ấu ba, người xem này mưa như thế nào vẫn rơi không ngừng? Trong mắt ta giống như nước mắt” nam đau lòng nằng mặt nằng lên, cúi đầu hôn lên nằng.(ak.trí tưởng tượng thật phong phú)

Phu nhân rất lãng mạn rồi, kia. Nếu mình đã ở trong mưa, có thể hay không cũng lãng mạn như thế, điểm ngộ đâu? Nghĩ đến đây, nằng không khỏi sờ sờ khuôn mặt của mình, hiện tại mình cũng là khuynh quốc khuynh thành, điểm ngộ hần là không khó như vậy đi?

Nghĩ đến đây, nằng liền đi về phía trước, nằng chậm rãi nhắm mắt lại, làm cho mưa hôn môi hôn khuôn mặt của nằng, ông trời a, chạy nhanh đến một cái điểm ngộ đi, mỹ nam đến đi!

Đúng lúc này, nằng đột nhiên cảm thấy mặt đã không có mưa, vì thế, nằng liền thật cẩn thận mở mắt ra, quả nhiên, những nơi còn lại trời đều mưa, nằng chậm rãi ngược mắt nhìn lại, kia điểm lệ gỡ bỏ cây dù đáng yêu như vậy, như vậy cười khê, tiếp theo nằng liền thật sự nghe được một câu kia, “Như thế nào không bung dù ra? Cần thận cảm mạo”

Ngữ Diên tâm bùm bùm nhảy, người nam nhân này thanh âm thật là dễ nghe, vì thế, nàng xuất ra nụ cười xinh đẹp nhất cẩn thận xoay người nhìn sang. Di? Trên chân vì sao lại đi giày nữ? Di? Còn mặc váy? Di? Cánh tay hắn như thế nào nhiều lông như vậy? Di? Hắn như thế nào râu ria xồm xàm, Di? Hắn vì sao lấy tay ngoáy ngoáy cái mũi? Di. Khi nàng thấy rõ dung mạo của hắn, liền run run lui về sau, này. Này. Đây không phải Như Hoa sao?

Lòng của nàng nháy mắt, ‘ lạch cạch ’ một tiếng, toái đầy đất đều là.

“Cô nương người làm gì đứng ở trong mưa như thế?” Nàng ngoáy ngoáy cái mũi nói.

“Người. Là nữ hài tử?” Nàng xem chòm râu của hắn thật cẩn thận hỏi, trong lòng lại bi ai tới cực điểm, đây gọi là điểm ngộ sao? Làm ơn , đây là ban ngày, thỉnh không cần chụp hung linh đêm khuya được chứ?

“Như thế nào? Ta bộ dạng rất giống nam nhân sao?” Nàng không hồn giật đem ngón tay theo mũi trong mắt phóng ra nói.

“Không đúng không đúng. Ta chỉ là cảm thấy di. Ngài thực đặc biệt” nàng ngượng ngùng cười cười, hiện tại đi cũng không được, ở lại cũng không xong, nàng nên làm sao?

“Được rồi được rồi, nhìn người bộ dạng chậm hiểu, bốn cô nương cũng không muốn dong dài với người, à đúng rồi, khuyên người một câu, tướng xấu cũng đừng có đi ra dọa người thôi” vì thế, cùng một loại với Như Hoa, ánh mắt nhất gáo, uốn éo cái miệng thùng thùng rồi đi, để lại vẻ mặt kinh ngạc của Mộng Ngữ Diên!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Ta không phải con thỏ

“Tiểu thư. Tiểu thư người như thế nào lại đứng ở trong mưa a” Tiểu Hương liền mở ô ra che cho nàng.

Ngữ Diên nhìn nhìn nàng lòng chua xót nói: “Ta rất muốn chết” ngấm lại điểm ngộ trên tivi, trong lòng của nàng liền phi thường buồn bực, cái gì điểm ngộ, chó má, đều là nói bừa !

“A? Tiểu thư người làm sao vậy? Người đừng dọa Tiểu Hương a” Tiểu Hương hét lên.

Ngữ Diên hoảng hốt ngồi chồm hổm trên mặt đất ôm đầu gối, càng nghĩ càng buồn bực, vì thế nhịn không được đột nhiên khóc.

“Tiểu thư a, người đến tốt cùng làm sao vậy?” Nhìn nàng khóc, Tiểu Hương hoảng.

Ngữ Diên một mình nức nở một hồi lâu, đột nhiên ngược lên lau nước mắt chỉ lên trời nói: “Ta không bao giờ chịu uất khí này nữa, dựa vào cái gì ta phải chịu bài bố của người khác? Ta cho người biết, trừ bỏ Hoàng thượng, bên ngoài, nếu ai đối với ta nói chuyện lớn tiếng, ta nhất định phải quất gân hắn lột da hắn”

“Cút ngay, đây là địa bàn của ta” đột nhiên phía sau các nàng vang lên một tiếng quát lớn đến kinh thiên động địa.

Gioái đầu nhìn lại, mưa cũng không biết đã ngừng khi nào, các nàng đứng phía sau mười mấy tên khất cái, bọn họ chia về nơi nàng đang ngồi nói: “Đi mau, đừng làm trở ngại việc buôn bán của chúng ta “

Ngữ Diên nhìn thấy mười mấy nam nhân bộ dạng hung tợn, vội vàng gật đầu lùi kéo Tiểu Hương lập tức hướng nơi khác đi đến, Tiểu Hương nói gấp: “Tiểu thư người không phải vừa nói người khác nếu đối với người ồn ào, người liền quất hắn sao?”

Nghe vậy, Ngữ Diên dừng bước, nàng nhìn Tiểu Hương, chợt đột nhiên cười cười xấu hổ, “Ta nói là nói mà thôi nha, người cũng không cần tưởng thật như vậy nha, đang nói. . . , người cũng thấy đấy bọn họ nhiều người a, ta là thân phận gì, há có thể theo chân bọn họ so đo đâu? Phụ tử không phải nói kính già yêu trẻ nha, người xem bọn họ đều là mấy tên khất cái, người còn muốn so đo cái gì, còn nữa, người còn không biết võ công nha, vạn nhất bọn họ nếu thương tổn người làm sao bây giờ?”

Tiểu Hương thấy thế đột nhiên cảm động chảy xuống nước mắt, “Tiểu thư người đối với nô tỳ thật tốt quá”

Ngữ Diên cười cười vỗ vỗ bả vai của nàng nói: “Tiểu thư có được tuyệt thế võ công tự nhiên không thể lộ ra đúng hay không?” Kỳ thật nàng ngượng ngùng nói, võ công của nàng đối phó với quý cô về lợi hại, đối phó người thì. Đối tượng là nữ còn dễ nói, nam thôi sẽ không hảo thuyết, nếu không, với tính tình của nàng, đã sớm đem Vương gia cấp ngã chết rồi!

Tiểu Hương đơn thuần bị nàng lừa dối sùng sốt, hơn nữa phi thường tin tưởng, mà Mộng Ngữ Diên thì tại trận này ‘màu đen điểm ngộ’ quang vinh bị

cảm

“Không ăn” Ngừ Diên tức giận la lên.

“Tiểu thư người đang bị bệnh đấy, mau ăn cơm đi” Tiểu Hương ngồi ở bên giường đỡ nói.

“Người xem đã hai ngày rồi, không phải rau xanh thì chính là củ cải, hần coi ta là con thỏ sao? Ta kháng nghị, ta muốn ăn thịt, ăn thịt ——” nàng lớn tiếng hét lên.

“Tiểu thư a, người bớt giận a, nhỏ giọng một chút đừng làm cho người khác nghe được, tai vách mạch rừng a” Tiểu Hương nhắc nhở.

Ngừ Diên thanh âm buồn bực nói : “Gia gia đâu? Người đi tìm Gia gia nói ta muốn thấy hần, hần nhất định sẽ luyện tiếu ta chịu khổ” đối với sùng ái của Béo lão nhân nàng rất là tự tin .

Tiểu Hương liền áy náy nói: “Gia gia đi miếu rồi, nghe nói là tham gia một hội chùa, chính lúc người vào cung liền đi , nghe nói ngày kia mới có thể trở về đâu!”

“Cái gì? Tên mập mập chết bầm này sớm không đi trễ không đi, vừa mới thời điểm ta sinh bệnh liền đi, thật sự là không hay ho” nàng hét lên, một giây sau, nàng đột nhiên cười cười, tiếp theo vén chăn lên bước xuống giường.

“Tiểu thư người muốn đi đâu a?”

“Tìm đồ ăn”

Tiểu Hương nghe vậy liền đi đến trước mặt nàng nói: “Không thể a, Vương gia nói chúng ta không thể rời khỏi Cô Uyển, nếu không hậu quả thực nghiêm trọng”

Ngừ Diên nghe thấy vậy tay hướng trên bàn vỗ mạnh một cái cả giận nói: “Hần không cho ta đi ra ngoài thì ta liền không ra? Vậy hần cho ta đi tìm cái chết, ta liền muốn đi chết a? Hừ, hần muốn gì?”

Lời của nàng ân tiết cứng rắn đi xuống, cửa chạm vào một tiếng bị chân đạp ra, tiếp theo một loại vị lạnh như băng chất vấn: “Như vậy, thỉnh Vương Phi nói cho bốn vương, ta đến tốt cùng phải làm sao? !”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 66: Không cần khinh người quá đáng

Tâm Ngừ Diên đột nhiên có một tiếng trống vang lên ngã xuống tận đáy cốc, cả người nháy mắt liền hoảng hốt.

Tiểu Hương lại run sợ đầu đổ mồ hôi lạnh, trời ạ, Vương gia làm sao có thể đột nhiên xuất hiện , kia. Kia lời tiểu thư hét thây chẳng phải là.

Nàng còn chưa nghĩ kỹ, Vương gia lạnh như băng đột nhiên đi đến đem tiểu thư nhà nàng bức đến góc tường, bọn họ khoảng cách gần như vậy, Vương gia trực tiếp đem thân hình nhỏ gầy của tiểu thư che lấp, Tiểu Hương run sợ khóc lên, nàng biết Vương gia nhất định sẽ không bỏ qua cho tiểu thư , vì thế nàng vội vàng quỳ xuống đất bò đến chân của hần dập đầu”Vương gia van cầu ngài tha tiểu thư đi, tiểu thư phát sốt đều là nói mê sảng” nàng khóc nói.

Ngừ Diên giờ khắc này đầu còn chưa kịp phản ứng, chính là cảm giác được chính mình dán vào mặt tường lạnh như băng, mà phía trước nàng ánh sáng tựa hồ cũng bị che mất, mà nàng biết rõ rằng là mùa hè nha, nhưng là vì sao trước mặt của nàng lại lạnh như thế?

“Ô ô, Vương gia van cầu ngài tha tiểu thư đi, tiểu thư còn đang sinh bệnh.”

“Cút ngay đi” Sở Hạo đột nhiên xoay người đối với Tiểu Hương quát.

Tiểu Hương ngây ra một lúc, khóc to lắm lắm: “Tiểu thư.”

Ngừ Diên cũng ngây ra một lúc, tiếng khóc của Tiểu Hương làm nàng hồi thần lại, một giây sau, nàng làm rõ tình huống, vì thế nghiêm túc nói: “Tiểu Hương đi ra ngoài đi”

“Tiểu thư.” Tiểu Hương không tha la lên một tiếng.

“Đi ra ngoài” nàng biết lúc này mặt than phát giận rồi, nếu Tiểu Hương ở tại chỗ này, có lẽ sẽ bị tai ương, Tiểu Hương thấy thế chỉ có thể khóc ly khai.

Tiểu Hương vừa ly khai, Sở Hạo liền nhìn chăm chăm nàng lạnh giọng hỏi: “Không thể tưởng được Vương Phi như thế mà lại nói huyền thuyên?”

Ngữ Diên nhìn hần nghĩ rằng xong đời, vì thế nàng nhẹ giọng nói: “Ta đang bị bệnh.”

Sở Hạo nhất thời giận dữ, ánh mắt lạnh lẽo nhìn nàng, một giây sau, hần đột nhiên nắm lấy người của nàng, phi thường dùng sức, Ngữ Diên tựa hồ có thể cảm giác được cảm ‘kéo kẹt kéo kẹt’ vang lên, tiếp theo hần hèn mọn nói: “Gia Gia nói ngươi cùng nữ nhân khác bất đồng, nay bốn vương muốn rốt cục nhìn đến bất đồng như thế nào, ngươi có biết hay không ngươi với cha ngươi giống nhau làm cho người ta chán ghét, hần tưởng niệm bộ bốn vương? Ha ha ha, ngươi nói xem hần không phải là đứa ngốc, ngu xuẩn nghĩ đến đem ngươi gả cho bốn vương, bốn vương sẽ đối tốt với hần? Hần ở trong mắt bốn vương còn không bằng một đứa gia đình “

Ngữ Diên nghe vậy trả lời: “Không phải như thế, cha ta không phải như thế”

Sở Hạo cười lạnh một tiếng, đột nhiên buông lỏng tay ra, tiếp theo nhìn người của nàng trào phúng: “Ta biết, là ngươi muốn gả cho bốn vương nha, như thế nào? Ngươi thích bốn vương như vậy, vẫn là muốn bốn vương yêu thương ngươi? Có phải như vậy hay không.” nói xong, hần cầm lấy y phục của nàng, đột nhiên hung hăng lôi kéo, chỉ nghe thấy ‘rầm’ một chút quần áo phía trước của nàng bị rách ra, bên trong đai đeo hồng nhạt rõ ràng có thể thấy được.

“Ngươi làm gì?” Ngữ Diên thấy thế ôm trước ngực cả giận nói, quả đấm của nàng cũng bắt đầu càng nắm càng chặt.

“U, Vương phi của ta thật biết chọn y phục nha, không thể tưởng được cái yếm của ngươi với người khác không giống nhau, di, bên trong còn giống như có quần áo a, như thế nào còn không nhanh thoát ra làm cho bốn vương nhìn một cái” hần cười lạnh chia về phía ngực nàng nói.

“Ngươi đừng nhục nhã người khác” Ngữ Diên lần đầu tiên nghiêm túc nói.

Sở Hạo lạnh lùng cười, “Nhục nhã ngươi? Hừ, ngươi lao lực tâm tư câu dẫn bốn vương, không phải là muốn cho bốn vương muốn ngươi sao, như thế nào, ngươi bây giờ vẫn còn giả vờ thanh cao sao?” Hần hèn mọn quét nàng liếc mắt một cái.

“Ngươi không cần khinh người quá đáng ——” Ngữ Diên rút cuộc chịu không nổi hét lớn một tiếng.

Sở Hạo khoe miệng treo lên mỉm cười, vẻ chán ghét mà không lời nào có thể miêu tả được, hần từ từ đến trước mặt nàng, vươn tay nghĩ xé đi y phục của nàng, Ngữ Diên rốt cục nổi giận, đột nhiên vươn nắm tay nhanh chóng hướng khuôn mặt tuần tú của hần mạnh mẽ đánh xuống, Sở Hạo không nghĩ tới nàng có thể làm như vậy vì thế ngạnh sinh ăn một quyền.

“Ngươi.” Sở Hạo sờ sờ khoe môi kinh ngạc nhìn hướng nàng.

Ngữ Diên mạnh mẽ đẩy hần ra, thân thủ chỉ vào mũi hần cả giận nói: “Sở A than ta cho ngươi biết, nếu tất cả mọi người có thể xé toang da mặt, bốn tiểu thư cũng không cần phải giả bộ rồi, ta cảnh cáo ngươi, ngươi tốt nhất đừng chọc ta, hoặc là ngươi liền bỏ ta, hoặc là không bỏ, ngươi cứ ngay đến nơi của Tĩnh Nhi ở đó làm vua của ngươi, bốn tiểu thư không bao giờ chịu lấy sự khi dễ của ngươi nữa “

Sở Hạo thất thần.

Ngữ Diên thấy quần áo bên ngoài của mình đã nát, vì thế trực đem quần áo bị phá hư kéo xuống, liền theo đó làn da trắng nõn non mềm lập tức hiện ra, Sở Hạo khó hiểu nhìn nàng, Ngữ Diên cười lạnh một tiếng, “Sở A than, ngươi cho là như vậy là có thể nhục nhã ta sao? Ta cho ngươi biết, bốn tiểu thư bikini đều đã mặc qua, còn sợ cái này sao? Vì vậy ta cũng không cần giả bộ nữa, ta tất yếu nói cho ngươi biết ta đến tột cùng là ai.” nói xong, lông mày nàng nhíu lại, trong mắt phóng xuất ra âm lãnh quang mang, tiếp theo quỹ dị cười cười, nện bước nhẹ nhàng bộ pháp hướng hần từ từ đi tới ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Không làm quả hồng mềm (1)

Ngữ Diên một bước tiêu sái đến trước mặt hần, tiếp theo cúi người tiến đến bên tai của hần khinh ngữ, “Ngươi tốt nhất đừng chọc ta, ngươi có biết sự phụ ta là ai chăng? Hần đã quý ản giang hồ ‘ một tay bao ’ ” nói xong, đứng thẳng người ý vị cười cười.

Sở Hạo nhìn nàng lạnh nhạt hỏi: “Một tay bao là ai?”

Ngữ Diên nghe vậy cười ha ha, “Một tay bao ngươi cũng không biết? Đó chính là người lợi hại nhất thiên hạ, thiên hạ võ công đều là do hần phát minh, cái gì Đông Phương Bất Bại, Tây Phương thất bại, Nam Phương làm om, Bắc Phương, nhân vật lợi hại gì đó đều là đồ đệ của hần, mà ta, là nữ đồ đệ duy nhất, cho nên ta cái gì đều biết, ngươi biết không, vừa mới đưa cho ngươi một quyền kia đó là Hàng Long Thập Bát Chương tỷ muội quyền, là một quyền bên trong mười tám quyền.” (ôm bụng cười lun^^)

Sở Hạo nghe thấy vậy tức giận lúc trước đột nhiên giảm rất nhiều, hần nín cười nói: “Khó trách lợi hại như thế” kỳ thật nếu không phải hần vừa rồi có sai sót, cũng sẽ không bị nàng đánh một quyền, hơn nữa hần ở giang hồ nhiều năm như vậy, cũng không nghe nói có nhân vật lợi hại này.

Ngữ Diên thấy thế cười càng thêm cuồng vọng, “Ta tùy tiện nói cho ngươi biết vài loại công phu sẽ hù chết ngươi”

“Phải không?” Hần nhíu mày hỏi.

“Bồn tiểu thư không chỉ có Hằng Long Thập Bát Chương còn có Cửu Âm Chân Kinh, cái gì Quỷ Hoa Bảo Điện, Nhất Dương chỉ, bồn tiểu thư ba tuổi đã biết rồi, thế nào? Sợ rồi sao?” Nàng tiếp tục mò mẫm.

Sở Hạo thấy thế nói: “Vậy làm sao chứng minh được ngươi lợi hại?”

Thấy hần ‘mắc mưu’ nàng nói gấp: “Ngươi cho rằng bồn tiểu thư sẽ nói láo đúng không? Đêm nay giờ Tuất tới nơi này, bồn tiểu thư sẽ cho ngươi chứng kiến công phu”

Sở Hạo thấy thế treo lên một nụ cười quỷ dị, “Phải không? bồn vương cũng muốn nhìn xem ngươi đến tột cùng lợi hại như thế nào” nói xong, vung tay áo rời đi.

Tiểu Hương nhìn thấy Vương gia ly khai, liền đẩy cửa ra, “Tiểu thư. Tiểu thư người như thế nào lại ngồi dưới đất?” Nàng liền đem nàng đỡ đến trên giường.

“Tiểu Hương nhanh đi ra bên ngoài đem cái chăn con thu vào ” Ngữ Diên hét.

Tiểu Hương ngây ra một lúc tuy rằng khó hiểu, nhưng vẫn là nghe theo đem chăn cấp thu trở về, Ngữ Diên vừa nhìn thấy chăn liền đem chăn khóa lại trên người, bả đầu chôn ở trong mền, toàn bộ thân mình đều lạnh run.

“Tiểu thư, tiểu thư người làm sao vậy?” Tiểu Hương liền hét lên, bây giờ là mùa hè nha, tiểu thư chính giữa trưa đang đắp chăn không sợ nóng sao?

“Tiểu Hương đi đun cho ta ít nước đến uống” nàng rút cục lộ ra cái đầu nhỏ nói.

“A? Tiểu thư mùa hè mà muốn uống nước sôi?”

“Nhanh đi a”

“Vâng” Tiểu Hương ngây ra một lúc, vẫn là đẩy cửa ra đi ra ngoài.

Tránh ở trong mền Ngữ Diên rên lên: “Hù chết hù chết, rất sợ hãi rất sợ hãi” trời ạ, nàng vừa vặn lợi hại nga, may mắn hần mắc mưu, nếu không bị giết còn không biết sao lại thế này đâu!

Qua nửa ngày, nước sôi cũng uống, chăn cũng đắp, dần dần, khiếp đảm lúc trước cũng dần dần tiêu thất, trên người cũng bắt đầu nóng lên, vì thế đem chăn xốc lên.

Sợ cái gì sợ, đánh đều đánh, còn có thể như thế nào, mà Bàn Tử nói sẽ bảo trợ nàng, nàng tin tưởng người kia cũng không dám đối với nàng như thế, nghĩ đến đây, nàng lại khôi phục bản tính.

“Tiểu thư, đổi lại quần áo đi” Tiểu Hương cầm trên tay quần áo mới nói với nàng.

Ngữ Diên nhìn quần áo, trong lòng cười lạnh một tiếng, Sở A than, ngươi dám đối với ta như vậy, xem Gia Gia trở về ta không đâm chết ngươi mới là lạ.

“Tiểu thư người thật đáng thương, quần áo vốn là thiếu, lại bị Vương gia xé đi, nếu là chủ tử, Vương gia nhất định sẽ luyến tiếc ” Tiểu Hương thay nàng lòng chua xót nói.

Ngữ Diên cười nói: “Phải không? Hần luyến tiếc? Tốt lắm, đó là nữ nhân hần quý trọng bồn tiểu thư sẽ đối tốt với các nàng” ánh mắt của nàng lộ ra tình quang nói.

Tiểu Hương nói gấp: “Tiểu thư không thể a, chuyện chủ tử là nữ nhân Vương gia thích nhất, ngài không cần đắc tội nàng”

“Cái rắm, ta cho ngươi biết Tiểu Hương, vốn ta tính đợi ở chỗ này đem đồ vật trộm đi, sau đó mang ngươi cùng nhau rời đi, nhưng là hiện tại ta không nghĩ như vậy”

“Như thế nào? Tiểu thư muốn lưu lại?” Tiểu Hương kinh ngạc hỏi.

“Tất nhiên là không, ta muốn đi, nhưng cũng muốn khiến bọn họ gà bay chó sủa mới rời đi, trước khi đi, ta muốn làm cho những người này cực khổ chết, ngươi không được quên, cái tên yêu nghiệt này chỉ có Gia gia là người thân nhất, mà Gia gia lại là núi dựa lớn nhất của ta, hần dám đắc tội ta sao?”

Tiểu Hương lắc đầu, đối với Sở Hạo hiểu tâm ở kinh thành mỗi người đều biết.

“Kìa không phải, hửn không dám đắc tội ta, ta liền đắc tội hửn, ta đây, kỳ thật rất dễ thân cận, rất tốt với ta, ta liền sẽ đối tốt với hửn, đối với ta không tốt, hửm hử, ai cũng đừng nghĩ quá” nàng hung tợn nói.

Giờ Tuất! (giờ Bắc kinh 19h- 21h)

Sở A than phi thường đứng giờ đi tới Cô Uyển, tiến vào nơi này, mày chau lên, nhìn giữa sân bày biện từng dãy ngon nển, nàng đến tốt cùng đang làm cái gì?

Ngữ Diên thấy hửn đến đây, cười cười nói: “Vương gia, ta chờ ngươi đã lâu”

Sở Hạo cười lạnh một tiếng, “Vương Phi khẩu khí rất lớn, đều tự xưng ta?”

Ngữ Diên không để ý tới hửn, nói thẳng: “Tất cả đều xé toang da mặt rồi, Vương gia không đợi gặp ta, ta cuối cùng không thể không có tự tôn đi, tốt lắm, không cần nói nhảm nhiều lời, Vương gia nhìn đến phía trước ngon nển kia một chút sao?” Nàng chỉ vào trung tâm sân trên mặt bàn bày biện một chữ hình ngon nển nói.

Sở Hạo cười nói: “Ta không phải người mù, tự nhiên có thể thấy rõ”

Ngữ Diên cười nói: “Tốt, ngươi đã thấy được, bốn tiểu thư hôm nay sẽ xuất chiêu lợi hại nhất, Nhất Dương chỉ” nói xong, nàng hướng trong bóng đêm nhìn nhìn, nhưng lại không thấy được người nàng đợi vì thế liền vỗ vỗ tay ý bảo mau chạy ra đây.

“Vương Phi luyện công đều phải vỗ tay sao?” Sở hạo cười nói

Ngữ Diên cười cười xấu hổ, “Ta. Ta đang động thủ đây” Thất Dạ đến tốt cùng chạy đi đâu, đúng lúc này, Thất Dạ theo trong đêm đen chạy tới đối với Ngữ Diên cười cười nói: “Thực xin lỗi a, ta vừa tiêu chảy, Xinh Đẹp kia làm cơm quá khó ăn, ta nhịn không được” nói xong hửn thật có lỗi lại cười cười.

“Nghẹn ” nàng reo lên.

Sở Hạo tự nhiên có thể thấy rõ hết thấy, hửn làm bộ nghi hoặc nói: “Vương Phi vừa mới nói cái gì?”

“Không, không có gì, kia bắt đầu đi, nhìn xem Nhất Dương chỉ của ta, hắc” nàng hướng ngon nển thứ nhất chỉ, Thất Dạ chỉ việc ngồi xổm phía trước ngon nển thôi, diệt.

Tiểu Hương thấy thế ngạc nhiên trừng lớn hai mắt, trong lòng vô hạn bội phục, tiểu thư thật là thần tiên ai, đây cũng quá lợi hại đi!

“Đệ nhị cây, đệ tam cây, đếm ngược đệ nhất cây” nàng ‘ chiêm chiêm chiêm chiêm ’ vài ,tất cả ngon nển đều diệt, nàng cười cười nhìn về phía Sở Hạo lòng mảy mảy lại: “Thế nào? Nhất Dương chỉ lợi hại không?”

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Không làm quả hồng mềm (2)

Sở Hạo nín cười nói: “Nhất Dương chỉ quả nhiên không giống bình thường”

Ngữ Diên ý vị cười nói: “Nếu đã đến đây làm cho ngươi xem một chút chiêu thức lợi hại nhất, vô địch phích lịch thủ” nàng nói ra cái tên phi thường khí phách.

Đứng ở đằng xa trong bóng đêm Xinh Đẹp lòng chua xót nhìn Hiền nói: “Sư huynh, ngươi nói chúng ta có phải hay không nói cho sư phó biết, ngươi xem sư phó cũng không biết Vương gia có thể thấy chúng ta, Vương gia này không phải rõ ràng đang chế giễu sao”

Hiền nín cười nói: “Trước đây Vương gia đã có lệnh ai cũng không thể nói ra chuyện này, còn nữa Gia Gia cũng không phải đã thông báo ư, đây là chuyện của hai vợ chồng Vương gia, ta nghĩ chờ thời điểm bọn họ tự mình biết nhất định sẽ phi thường thú vị. Còn nữa, có lẽ tính cách đặc biệt của nàng có thể làm cho Vương gia lạnh lùng phát hiện ra vẻ đáng yêu của nàng a”

Xinh đẹp nhìn nhìn Ngữ Diên nói: “Thật thương cho sư phó a”

Hiền nói: “Trở về ngủ đi” nói xong, hửn trực tiếp đi vào nhà, tiến nhập vào bên trong Linh Đàng, Xinh Đẹp nhìn nhìn lòng chua xót cũng tiến nhập bên trong Linh Đàng

“Vô – địch – sấm sét –phích- lịch – thủ -” nàng hét lớn một tiếng, hướng nhánh cây nhỏ nhất chỉ, Thất Dạ thấy thế cảm lấy Quý Phủ hướng tới nhánh cây bỏ .

Ước lượng ‘đát chỉ’ một tiếng, nhánh cây rơi trên mặt đất.

“Tiểu thư , tiểu thư thật lợi hại nha” Tiểu Hương một bên nhin không được ca ngợi nói.

Lúc này, Thất Dạ liền bay tới reo lên: “Vu bà cứ như vậy đi, Vương gia này bị dọa không sai biệt lắm, ta xem được rồi, cái kia. Ta nhin không nổi, rút lui trước” ăn phải đồ không tốt Thất Dạ liền đi nhanh.

Ngữ Diên muốn la gọi hấn, nhưng Vương gia đang bên người nàng liền nhin xuống, vì thế quay đầu nói: “Thế nào? Sợ chưa? Ta cho ngươi biết, ta muốn là chỉ vào người dùng nhất chỉ, đầu liền vỡ ra, người sẽ chết”

Sở Hạo cúi đầu nói: “Uhm Lợi hại”

Ngữ Diên cho là hấn sợ, liền thêm mắm thêm muối nói: “Mấy ngày nay bởi vì mỗi ngày ăn rau xanh cải củ, cho nên không có khí lực, nếu không, trước kia cả cây đại thụ ta cũng có thể một chường chém đứt” nàng dùng tay ra hiệu nói.

Sở Hạo cúi đầu bả vai run rẩy vài cái, nói tiếp “Lợi hại” nói xong, nhanh chóng rời đi.

Ngữ Diên nhìn hấn bối rối mà chạy, đầu tiên là ngây ra một lúc, tiếp theo cười ha ha, “Tiểu Hương ngươi thấy được chứ, Vương gia sợ”

Tiểu Hương sùng bái nói: “Tiểu thư người thật lợi hại, nô tỳ rất bội phục người”

Rời khỏi Cô uyển, Sở Hạo thật sự nhin không được ở trên đường cười ha ha, đây là cái gọi Nhất Dương chỉ? Đây là cái gọi là sét đánh thần chường? Rất có ý tứ nha, nàng cũng quá điệu chứ, việc nàng làm hết thấy hấn nhin thấy rõ ràng, bộ dáng buồn cười, mà hấn hôm nay tâm tình lo lắng hiển nhiên được cái màn kia cấp cho tiêu hóa.

Hôm sau

Hôm nay Ngữ Diên tâm tình tốt tới cực điểm, nghĩ đến tối hôm qua Sở A than chạy trời chạy chết, nàng liền vui vẻ không thôi, xem bộ dáng kia bị sợ là không nhẹ, hừ, để xem, hấn về sau còn dám khi dễ nàng hay không?

Đẩy cửa phe phẩy cây quạt đi ra, Tiểu Hương vừa vắn đang sửa sang lại hoa viên nhin thấy nàng đi lên nói gấp: “Tiểu thư a, như thế nào sớm như vậy đã rời giường?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nói: “Bốn tiểu thư tâm tình rất tốt, đi chúng ta đi Sở phủ đi dạo”

Tiểu Hương nghe vậy lộ ra biểu tình khó xử “Tiểu thư cái này.”

“Này cái gì này, bốn tiểu thư võ công cái thế, ngươi không thấy được tối hôm qua bộ dạng yêu nghiệt chạy trốn ư, hiện tại ai dám khi dễ ta?” Nàng reo lên.

“Nhưng là Vương gia cũng không phải người dễ chọc, e nghĩ chúng ta vẫn là nên tránh đi” Tiểu Hương hảo tâm nhắc nhở.

“Trốn cái gì mà trốn? Bốn tiểu thư mới không cần làm rùa đen rút đầu đâu, ta muốn làm hùng bá ở Sở phủ, diệt trừ yêu nghiệt, tương lai làm cho Sở phủ quang minh mà thuần khiết” nàng chỉ tay lên to lớn nói. Tiểu Hương ngậm lại cũng đứng, vì thế đi theo nàng hướng ra phía ngoài đi đến, ly khai khỏi Cô Uyển, Ngữ Diên liền vui vẻ hát : “Quyết chiến, hảo võ công, hỏi thế gian bao nhiêu cái Nhạc Sơn cao phong, thành công, uy phong, nữ nhi có bao nhiêu người thật là anh hùng, ai là đại anh hùng.”

“Tiểu thư” Tiểu Hương cười đáp.

“Ai là đại anh hùng.” Nàng tiếp tục hát.

“Vẫn là tiểu thư” Tiểu Hương tiếp tục đáp. (chit cười chủ tớ nhà này.hahaha)

Nghe vậy, Ngữ Diên cười nhin Tiểu Hương nói: “Ngươi thật sự là thông minh” nói xong, tiếp tục đi lên phía trước, đột nhiên, nàng nghe thấy được tiếng đánh nhau phi thường kịch liệt, vì thế lôi kéo Tiểu Hương thật cẩn thận tiêu sái đi tới, ghé vào tường nhin sang.

Chỉ thấy, bên trong đao quang kiếm ảnh, Vương gia cùng mười mấy tên cao thủ đang ‘sét đánh lạch cạch’ quyết đấu , hơn nữa, công phu của Vương gia tựa hồ đặc biệt lợi hại, một hồi lại một hồi, không đến vài giây mười mấy tên, ngay tại đấy từ trên rơi xuống dưới, hơn nữa miệng đều phun máu tươi, Ngữ Diên thấy thế liền nuốt một ngụm nước bọt, đối với Tiểu Hương làm một tư thế, tiếp theo chậm rãi lui về sau đi.

“Vương Phi dậy sớm như vậy?” đột nhiên vừa mới còn đang đánh lẫn nhau, hấn đã đi tới phía sau nàng, hơn nữa ghé vào cổ nàng ở bên tai nhẹ nhàng thổi, toát ra những lời này.

“A.” Ngữ Diên sợ tới mức đặt móng ngã xuống đất.

Tiểu Hương run sợ núp phía sau Ngừ Diên

“Vương Phi lớn như vậy lại đang sợ cái gì?” Sở Hạo cười cười hỏi.

Ngừ Diên lại nuốt một ngụm nước bọt, trong lòng sợ hãi tới cực điểm, trời ạ, nguyên lai yêu nghiệt này đã bị Ultraman (*) cúi người rồi, xem ra phi thường lợi hại, mà nàng căn bản không phải là đối thủ của hắn, không, nàng không nên tính là đối thủ của hắn!

(*) Ultraman: siêu nhân điện quang-thông tin chi tiết các bạn serch google nha

“Ta. Ta đang tản bộ” nàng bối rối phun ra một câu, tiếp theo Tiểu Hương giúp nàng đứng lên, nàng tự nói với mình, chớ sợ, chớ sợ, yêu nghiệt này còn không biết công phu giả của nàng, cùng lắm thì, trộm được tài bảo phía trước trốn tránh hắn, cùng lắm, trộm được cái gì rồi vụng trộm treo tường rồi đi!

“À, nếu Vương Phi có hứng thú tốt như vậy?” nói xong, hắn chau mày lên khinh tạp miệng một chút nói: “Bổn vương suy nghĩ một đêm, tối hôm qua đột nhiên rồi đi thật sự không có lễ phép, kia, không bằng như vậy, chúng ta luận bàn một chút võ nghệ như thế nào?”

“A?” Ngừ Diên nghe vậy lập tức miệng há thật to.

Tiểu Hương thấy thế nói gấp: “Tiểu thư đây là cơ hội tốt a” ngấm lại bao nhiêu tuần nam mỹ nữ đều là luận bàn võ công bên trong đã yêu đối phương, nếu Vương gia phát hiện tiểu thư phi thường lợi hại, nói không chừng, hắn sẽ nhìn tiểu thư với cặp mắt khác xưa tiếp theo là động tâm. Vì thế, nàng liền đẩy Ngừ Diên, hi vọng nàng đúng!

Ngừ Diên thấy thế đột nhiên che cái trán, “A. Đau quá nha” nói xong liền tựa vào người Tiểu Hương, Tiểu Hương hoảng sợ liền đỡ nàng, “Tiểu thư người làm sao vậy?”

Ngừ Diên nhìn Sở Hạo một chút rồi nói: “Vương gia, ta hiện tại còn đang sinh bệnh, tối hôm qua lại dụng công bốn phía, hiện tại cả người vô lực, Vương gia muốn cùng Ngừ Diên luận bàn, vậy cũng phải đợi mười ngày nữa tháng” nói xong nàng liền biểu hiện ra vẻ mặt phi thường khổ sở.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Không làm quả hồng mềm (3)

Sở Hạo thấy thế ồ lên một tiếng, biểu hiện ra bộ dạng như đang có suy nghĩ gì nói: “Nguyên lai là như vậy a, Vương Phi nên chiếu cố thân thể nhiều hơn, bổn vương chờ cùng người luận bàn” nói xong âm lãnh cười cười, xoay người rồi đi.

Ngừ Diên hơi giật mình nhìn hắn không biết nên phản ứng như thế nào, Sở Hạo vừa mới chuyển đi tựa hồ lại nghĩ đến chuyện gì, vì thế lại bước tới cạnh nàng bên tai nói nhỏ, “Bổn vương luận bàn đều có một quy củ, không phải người chết thì đó là ta mất mạng, nhưng là thân phận của người không giống với người khác, bổn vương tự nhiên sẽ không đối người như vậy, bất quá. Nếu là đang luận bàn mà xương cốt Vương Phi ‘không cẩn thận’ đứt rồi thì. . ., bổn vương không phụ trách nha” nói xong, đứng thẳng người rồi đi.

Ngừ Diên lập tức ngã xuống người Tiểu Hương, cái gì? Không cẩn thận đứt rồi? Đây chẳng phải là tàn phế? Nàng thừa nhận, chính mình bị dọa đến sợ

“Tiểu thư người làm sao vậy?” Tiểu Hương liền quan tâm hỏi.

Ngừ Diên nhìn nhìn Tiểu Hương đứng thẳng người hỏi: “Sở A than rất lợi hại phải không?”

Tiểu Hương gật gật đầu, “Đúng vậy a, công phu của Vương gia rất lợi hại, ở kinh thành võ công của Vương gia là không ai bằng, như thế nào, tiểu thư, trước kia không phải đã biết sớm rồi mà?” Nàng nhướn đầu hỏi.

“Ta. Ta không phải mất ký ức sao” nàng liền nói.

Ước lượng Tiểu Hương gật gật đầu nói: “Ha ha, Tiểu Hương quên mất, dù sao công phu của Vương gia đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại không người nào biết được, nghe nói.” Tiểu Hương nhìn nhìn chung quanh ở bên tai nàng nói nhỏ, “Nghe nói Vương gia giết người không nháy mắt, hơn nữa, chỉ cần vài giây đồng hồ là có thể gỡ xuống đầu của cao thủ đã tu hành ba mươi năm”

Ngừ Diên nghe vậy nhất thời hít vào một hơi, trời ạ, hắn so với Ultraman còn đáng sợ hơn? !

Tiểu Hương vừa cười vừa nói: “Nhưng là tiểu thư nhà ta cũng không kém đúng không, tối hôm qua tiểu thư ‘chiêm chiếm thu’ diệt ngon nển, nhánh cây

cũng chặt đứt luôn”.

Ngữ Diên thấy thế liền quát lớn: “Tiểu Hương ——”

“..... ? !” Tiểu Hương đột nhiên bị tiếng gọi âm ỉ cấp ngay ngắn cả người, tiếp theo yếu ớt lắm lắm một tiếng, “Tiểu thư.”

Ngữ Diên tay đặt ở trên bờ vai của nàng, trầm thía nói: “Tiểu Hương ngươi nhớ kỹ làm người nhất định phải khiêm tốn, khiêm tốn biết không, tiểu thư lợi hại là tự nhiên, nhưng không thể khoa trương, nếu không, tất cả mọi người sẽ chú ý ngươi, như vậy, ngươi ăn cơm người khác sẽ nhìn, ngươi ngủ người khác đứng, cũng như ngươi đi nhà xí, người khác cũng sẽ đi theo, loại tư vị này dễ chịu sao?”

Tiểu Hương lắc đầu.

“Ài, không thể được, cho nên, tiểu thư biết võ công là chuyện tình trăm ngàn không cần nói với người khác, về phần ta cùng Vương gia luận bàn. Hủy bỏ”

“A? Vì sao a?” Tiểu Hương vạn phần khó hiểu, đây chính là một cơ hội tốt a!

Nhìn trong mắt nàng là không hiểu, nàng liền nghiêm túc bi tráng nói: “Ai. Tiểu thư không thể luận võ, ngươi phải biết rằng, vạn nhất Vương gia thua, ngươi nói xem, bốn tiểu thư sẽ có ngày yên tĩnh sao? Còn nữa, Vương gia là người cái gì đều muốn giữ thể diện, tiểu thư là người tốt, mỗi người đều biết, ngươi nói, ta há có thể nhìn thấy Vương gia bại bởi ta, về sau sống bị thương sao? Đúng không?”

Tiểu Hương nghe nói, nước mắt liền chảy ra, “Tiểu thư người tâm địa thật tốt, quả nhiên là thần tiên đầu thai ” nàng vờ mặt sùng bái, Ngữ Diên cười cười xấu hổ, mang theo nàng tiếp tục hướng đường cũ trở về, này nha , làm rối loạn toàn bộ kế hoạch của nàng, xem ra, nàng phải chờ Béo lão nhân trở về mới quyết định tiếp.

Trở lại Cô Uyển, Ngữ Diên thấy không thoải mái, để cho Tiểu Hương làm việc của mình, nàng liền đóng cửa lại nằm trên giường cầm Linh Đương rống to: “Ba người các ngươi lăn ra đây cho ta”

Bên trong truyền ra một tiếng “Thất Dạ sư huynh, sư phó gọi chúng ta, chúng ta có đi ra ngoài không?” “Không cho phép, ngươi đã thắng ta nhiều tiền mà muốn đi sao, không có cửa đâu” Thất Dạ reo lên, nói tiếp: “Hiền ngươi đem cầm a, Xinh đẹp chỉ có hé ra bài” tiếp theo chính là thanh âm của Hiền, “Ta lớn nhất là Q”, liền nghe được thanh âm hưng phấn của Xinh đẹp, “Ha ha, ta thắng, ta là K, trả tiền.. trả tiền”

Ngữ Diên đối với bên trong Linh Đương phải nói là phi thường bất mãn nói: “Ba người các ngươi đánh bài có phải không? Các ngươi có tin hay không ta làm cho bên trong thủy mạn Kim Sơn?”

Lời của nàng vừa nói ra, ‘rầm rầm rầm ba cái tên liền tiếp tục ra đến đây.

“Sư phó.” Xinh Đẹp yếu ớt la lên một tiếng, tiếp theo nhìn nhìn Thất Dạ, ý là, sư phó không phải ta mà là Thất Dạ sư huynh không đồng ý.

“Ai ai, mấy người các ngươi cũng ngứa khí quá chứ, ta gần đây đều sống không tốt, các ngươi còn có tâm tư đánh bài”

Thất Dạ thấy thế liền ngượng ngùng cười cười nói: “Làm sao có thể như thế, tối hôm qua không phải là dọa Vương gia kia sao?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy lập tức thở dài, “Ta chỉ là hù hấn sợ, nhưng công phu của hấn tựa hồ thật là lợi hại”

Xinh Đẹp cùng Hiền nhìn nhau cũng không nói, Vương gia lợi hại thì mỗi người đều biết .

“Ài, ba người các ngươi ngầm biện pháp cho ta chinh hấn như thế nào, nghĩ ra cho ta” nàng liền nhìn về phía bọn họ nói.

Hiền thấy thế cười cười nói: “Không bằng. Lấy mị lực của ngươi chinh phục hấn, tiếp theo vứt bỏ hấn, chẳng phải là cảm giác được thành tựu?”

“Không được, ta đối với hấn không có hứng thú” nàng trực tiếp phủ định.

Thất Dạ nói: “Ta cho rằng ngươi có thể cho hấn ngửi mị hương tiếp theo đem hấn đưa kỹ viện, ngươi có thể một bên xem một bên nhục nhã hấn”

“Không được, ta căn bản không có cơ hội hạ mị hương, còn nữa, ta cũng không có mị hương” lại phủ định.

Xinh Đẹp thấy nàng phủ rút hai sư huynh, nàng cảm giác sư phó nhất định là cố ý chờ nàng cấp chú ý, cho nên nhận chân nói: “Ta có một cái ý kiến hay, ta cảm thấy hấn là đem Vương gia xinh đẹp cho đàn ông cường gian rồi giết chết, như vậy hấn sẽ rất khó, đúng hay không?” Xinh Đẹp nói xong, cười ha ha.

“..... ? !” Ba người hơi giật mình nhìn hướng nàng.

“Ta. Ta nói sai sao?” Xinh Đẹp liền khẩn trương cúi đầu lòi góc áo không biết làm sao.

“Ngươi ngu ngốc a, Vương gia không phải đồng tính luyến ái làm sao có thể thích nam nhân ?” Ngữ Diên hướng nàng liếc mắt một cái, Hiền cùng Thất Dạ cũng đồng thời hướng nàng liếc mắt một cái.

“Vu bà a, ta cảm thấy lấy trí thông minh của ngươi, không có khả năng không thể tìm được điểm yếu của hần” Thất Dạ nhin nọt nói, trong lòng hần đang nhớ tới trận đánh bài nha!

Nhìn tam Quỷ tâm không yên, nàng nói thẳng: “Đi một chút đi, ta ngủ”

Ba con quỷ nhìn nhau, cười cười xoay người tiến nhập vào bên trong Linh Đang, tiến vào bên trong được một chỗ kia, Thất Dạ reo lên: “Ta thua thật rồi, vốn ban đầu của ta đều thua sạch rồi!”

Ngữ Diên không nói gì nằm ở trên giường, thật sự là bi ai, cư nhiên tìm không thấy được một người làm chỗ dựa, chẳng lẽ nàng thật sự phải để hần ngược đãi? Không được, sĩ khả sát bất khả nhục (*), phía trước, nhất định phải hảo hảo nhục nhả hần một phen, nếu không, nàng nuốt không trôi con tức này! !

(*) sĩ khả sát bất khả nhục: làm người có sĩ diện không thể chịu nhục

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Không làm quả hồng mềm (4)

Lúc xế chiều

“Tiểu thư. Tiểu thư.” Tiểu Hương hưng phấn đẩy cửa đi vào cạnh nàng la lên, Ngữ Diên đang ngủ say

“Chuyện gì a? Cháy rồi sao hay là động đất?” Ánh mắt của nàng không mở trực tiếp hỏi.

“Không phải a, mà là có hai tin tức tốt nha” Tiểu Hương cười nói.

“Nói” tiếp tục nhắm mắt hỏi.

“Cái thứ nhất là Hoàng thượng bảo ngày mai mời rất nhiều quan lớn phóng khoáng lạc quan đi ngắm hoa, tiểu thư người biết không, đây thực là long trọng, trong hoàng cung hoa viên rất rộng, bên trong bất kể hoa gì cũng đều có, rất nhiều hoa chúng ta chưa được thấy qua, tiểu thư người cũng được mời nha” Tiểu Hương hướng tới nói.

Ngữ Diên ân một tiếng, trong lòng thầm nghĩ, cắt, cũng không phải tiền thưởng, hoa có cái gì mà hưng phấn —!

“Tiểu thư a, tin tức tốt thứ hai là Gia gia trước tiên đã trở lại, bảo người nhanh qua đi, nói là mang cho người một thứ tốt” Tiểu Hương cười nói.

Nghe vậy, nàng liền mở ra đôi mắt tối như mực, thứ tốt? Một giây sau, nàng cảm lấy chán muốn vén lên, nhưng vào lúc này, trong đầu đột nhiên nghĩ đến rất nhiều chuyện, đi. Đây không phải là trời cũng giúp ta sao? Nghĩ đến đây, khoe miệng nàng treo lên một tia cười quý dị, tiếp theo.

“Tiểu thư người tại sao lại nằm xuống?” Tiểu Hương khó hiểu.

Ngữ Diên cười nói: “Ngươi đi nói cho Gia gia biết, cơ thể của ta không thoải mái, sẽ không đi”

Tiểu Hương hoàn toàn không hiểu nàng đến tốt cùng muốn làm cái gì, nghĩ rằng, thần tiên chính là như vậy đi, hành động thần bí làm cho người phạm đoán không ra, nghĩ đến đây, nàng cười cười liền chạy ra ngoài—

Nửa ngày qua đi, Béo lão nhân vội vã tiêu sái qua đây, mở cửa liền hỏi nàng như thế nào mà lại sinh bệnh ?

Ngữ Diên ngẩng đầu nhìn, không có người khác liền trực tiếp ngồi dậy nói: “Ngươi còn nói ngươi tương trợ ta? Ngươi có biết hay không nhiều ngày qua sống không tốt, ngoại tôn của ngươi muốn đem ta cấp tức chết rồi”

Béo lão nhân nhìn nàng nói: “Ngươi không sinh bệnh ah? Ha ha, ta nói với ngươi, ta phát hiện ra rất nhiều nơi có quý nga, chúng ta thương lượng một chút khi nào có thời gian đi thu phục bọn chúng?”

“Không đi” nàng một ngụm cự tuyệt.

“Vì sao? Bắt quý rất vui về mà” Béo lão nhân nói.

“Chơi đùa, chỉ biết chơi, ta đây mấy ngày nay sinh bệnh, cháu ngoại ngoan của ngươi đều cho ta ăn rau xanh, hần coi ta là con thỏ sao? Còn có, ta đến tốt cùng là ai? Vẫn không phải là Vương Phi?” Nàng cả giận nói.

“Đúng vậy a, người là nữ chủ nhân của Sở Phủ” Béo lão nhân ngậy ra một lúc không giải thích được nói.

Ngữ Diên cười lạnh một tiếng nói: “Phải không? Vương Phi chính là ở Cô Uyển đấy sao? Ta đây là Vương Phi gì? Ta ngay cả nha đầu làm ấm giường cũng không bằng, người xem một chút, người xem một chút” nàng đem tay áo kéo lên, “Người nhìn cánh tay ta đã gầy như thế này. Ô ô. Từ khi ta. đến Sở phủ tới nay, ta một lần thịt cũng chưa được ăn qua, ta cũng không phải con thỏ, vì sao mỗi ngày cho ta ăn rau xanh.” Nàng vung tay áo lau hoàn toàn nhìn không thấy nước mắt.

Béo lão nhân hiển nhiên bị lời của nàng làm cho thất thần rồi, “Hạo nhi nói người thích Cô Uyển a”

Ngữ Diên nghe thấy vậy tức giận nói tục “Cái rắm, đó hoàn toàn là ý tưởng của hần, ta chán ghét ở tại Cô Uyển, ta thích náo nhiệt, thích nhiều người, ta thích ăn thịt, ta không cần làm thỏ”

Béo lão nhân nghe vậy cười nói: “Thật vậy chẳng? Ta đã nói rồi, Diên nhi nên ở chỗ tốt nhất, tại sao phải nơi hoang vắng như vậy? Hạo nhi lại còn nói người thích yên tĩnh, không thích nhiều người”

“Hừ, người xem một chút đi, Ngoại tôn người không nghĩ là ta giỏi, thiên tài thích ở nơi này đâu” lời của nàng dứt, huyết Linh Đang truyền ra, “Chúng ta cũng không thích ở nơi này rất nhàm chán”

“Vậy Diên nhi thích ở đâu, Gia Gia làm chủ thưởng cho người” Béo lão nhân nói gấp.”Ồ chỗ ta nên ở” đúng vậy a, Vương Phi tất nhiên là ở phòng của mình, tại sao lại muốn ở Cô Uyển?

“Đồng ý” nghe thấy vậy Béo lão nhân liền nói, phải biết rằng, Kim Uyển cùng với Thân Uyển của Vương gia gần nhau, chỉ có cách một bức tường, vậy tình cảm của bọn họ còn không phải thẳng tắp bay lên sao?

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên xuất hiện một đám người, Ngữ Diên thấy thế liền nằm xuống, Sở Hạo mang theo Tinh Nhi cùng hai thiếp còn có một đám gia đình đi tới.

“Gia gia, người đã về rồi” Sở Hạo cười nói.

“Gia gia” ba nữ nhân cùng nhau ân cần thăm hỏi.

Béo lão nhân gật đầu nói: “Diên nhi như thế nào lại sinh bệnh?”

Sở hạo cười lạnh một tiếng nói: “Phải không? Ta xem nàng buổi sáng rất tốt a”

Béo lão nhân ho nhẹ một tiếng nói: “Cô Uyển này thật sự không thích hợp cho Diên nhi ở, nàng dù gì cũng là Vương Phi, ở trong này sẽ ảnh hưởng đến bệnh tình, cho nên Vương Phi phải thay đổi nơi ở”

Sở Hạo nói: “Sở phủ còn nhiều mà, tùy nàng chọn đi “

Béo lão nhân gật đầu nhìn về phía Tinh Nhi, Tinh Nhi thấy thế liền ôn nhu nói: “Vương gia nếu không như vậy đi, Kim Uyển vốn là chỗ ở của Vương Phi, nơi đó phong thủy tốt lắm, nếu là Vương Phi không chê, Tinh nhi nguyện ý đem Kim uyển nhường lại cấp tỷ tỷ chữa bệnh” nàng liền giả ý nói.

“Không được, người đã ở đó, hãy để cho nàng lựa chọn một nơi khác đi” Sở Hạo một ngum cự tuyệt, Tinh Nhi thấy thế vụng trộm cười cười, ai sẽ đem Kim Uyển tặng cho nàng a, nàng chẳng qua là khách khí khách khí mà thôi.(sao ta muốn chém Sở Hạo thế không bit)

“Khó thấy được Tinh nhi như thế vì người khác suy nghĩ, người đâu” Béo lão nhân cười cười la lên một tiếng.

“Gia Gia” mười mấy gia đình đi tới.

“Đem toàn bộ đồ vật bên trong Kim Uyển mang đi, sau đó đổi toàn bộ đồ mới mang vào”

“Dạ” bọn gia đình nghe thấy vậy liền bận rộn đi xuống.

Tinh Nhi ngây dại, nàng chính là tùy tiện nói một chút mà thôi a, chẳng lẽ thật sự muốn nàng dời xa Kim Uyển?

“Vương gia.” Nàng nước mắt chứa đựng la lên, không cần, không thể, nàng không cần chuyển, nàng thích Kim Uyển, nơi đó là chủ viện của Sở Phủ, cấp bậc một chút cũng không thua kém Cung Thân Uyển của Vương gia, còn nữa, hai nơi ở gần như thế, vạn nhất bọn họ có cảm tình làm sao bây giờ?

Ngữ Diên hiển nhiên nhìn thấy Sở Hạo sắc mặt đen, vì thế nhẹ nhàng nói : “Gia gia, Diên nhi đã không có việc gì rồi, không cần phải làm như vậy, Tinh Nhi muội muội đều ở đó quen rồi , Diên nhi như thế nào lại không biết xấu hổ.”

“Hài tử ngốc, người mới là Vương Phi, Kim Uyển chính là nơi ở chính quy của Vương Phi, cho nên người không cần cảm thấy có gánh nặng a” Béo lão nhân cười cười an ủi, phải biết rằng, thật vất vả mới đem khoảng cách hai đứa nhỏ này gần như vậy, hần là ‘nguyệt lão’ cần phải làm người tốt đến cùng!

Tinh Nhi nước mắt ở trong hốc mắt đảo quanh, nàng không phục, nhưng lại không dám phát tác, Sở Hạo thấy thế nói gấp: “Gia gia ta nghĩ vẫn là không

cần chuyển, một là Tinh Nhi đã quen ở đây rồi, thứ hai Vương Phi cũng không nghĩ đến đây ở có phải hay không?” Hắn lạnh như băng chất vấn.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: Không làm quả hồng mềm (5)

Nhìn về phía hắn trông mắt lạnh như băng, nàng trái lương tâm gật đầu, yếu ớt nói: “Đúng vậy. . . . Gia Gia ngài vẫn là không cần đi. . . .” yêu nghiệt chết tiệt, người cứ như vậy che chở yêu nữ này sao? Không biết xấu hổ!

“Này làm sao có thể, đường đường là Cung thân vương Vương Phi làm sao có thể ở Cô Uyển? Người ngoài nếu biết thì rất mất mặt” Béo lão nhân tự nhiên biết nàng là giả vờ từ chối, hắn đành phải cùng nàng cùng nhau đóng kịch, kỳ thật, tâm tư của hắn là phi thường hi vọng nàng cùng Hạo nhi bắt đầu có quan hệ lãng mạn

“Gia gia, nàng thật sự không muốn người vẫn là không nên miễn cưỡng nàng đi” Sở Hạo tiếp tục châm ngòi thổi gió, chính là không muốn nàng ở Kim Uyển.

“Diễn nhi thật sự nghĩ như vậy sao?” Béo lão nhân hỏi, hắn hỏi như vậy kỳ thật cũng là muốn cho nàng cơ hội nói một lời thật lòng mà thôi.

Ngữ Diên liếc mắt một cái nhìn Sở Hạo lạnh như băng, lại không có toan tính nhìn đến Tinh Nhi khoe miệng nàng ta treo lên một tia trào phúng tươi cười, biểu tình kia giống như đang nói . . . , như thế nào? Vương gia tâm vẫn là của ta, người nghĩ được sao? Nằm mơ? Của người hết thấy chỉ có ta Tinh Nhi mới xứng hưởng thụ, còn bên cạnh Tuyệt ngọc cùng Kiều Kiều lại như xem kịch vui nhìn nàng.

“Ai. . . .” Suy tư mãi, nàng quyết định làm một chuyện vô cùng vĩ đại bởi vì. Nàng muốn kể tiếp ra quyết định trọng yếu!

“Làm sao vậy? Tức giận cái gì?” Béo lão nhân hỏi.

Ngữ Diên ngồi dậy, lập tức cầm lấy tay Béo lão nhân bi thương nói: “Gia gia. Người cũng biết Diễn nhi từ nhỏ vốn không có gặp qua gia gia, ở trong lòng Diễn nhi so với ông nội ta còn thân hơn, mà nay người tuổi tác đã cao, Diễn nhi xuất hiện ở gả tiền phụ thân đã nói muốn kính già yêu trẻ, ai, tuy rằng ta không phải thích Kim Uyển, nhưng gia gia nếu đã nói như vậy, Diễn nhi thật sự không đành lòng đã thương lòng của người. Cho nên, Diễn nhi nhận Gia gia an bài.” (chỗ này chị nịnh hót nên ta chuyển cách xưng hô)

Mọi người mày chau lên, bọn họ như thế nào cảm giác lời này không được tự nhiên?

Ngữ Diên vừa nói dứt lời nhìn về phía một Sở Hạo mặt đen, lắc đầu thật mạnh thờ dãi nói: “Vương gia, người cũng biết. Ta chính là tấm lòng mềm yếu, quá mềm yếu a.” nói xong chắc lưỡi tỏ vẻ chính là mình thiện tâm.

Sở Hạo nắm tay thật chặt, hận không thể xé nát nàng.

Béo lão nhân nghe vậy ha ha cười cười, “Diễn nhi chính là đứa nhỏ thiện tâm, Gia gia đi miếu cầu một cái bùa cho người, được trụ trì tự mình Khai Quang nhà, nói xong, móc ra hai cái, một cái đưa cho Ngữ Diên, một cái cho Sở hạo phía sau. Mặt khác ba nữ tử đằng sau, trong mắt đều xuất hiện ghen tị, mãnh liệt ghen tị.

Béo lão nhân cười cười nói: “Này sớm sinh quý tử nga, các người đều phải sinh cho ta một đội nhà”

Ngữ Diên nghe thấy vậy, trong lòng thầm nghĩ? Sinh ra tiểu mặt than? Thôi đi, cơ hội này hãy để cho nữ nhân khác làm tốt hơn, nàng không cần!

“Diễn nhi, đi nhanh, đến Kim Uyển xem một chút, nghĩ muốn cái gì hãy nói với quản gia, Gia gia chờ ôm cháu trai nha” hắn sang sảng cười cười.

“Tốt” Ngữ Diên cười vén chân lên đi giày theo hắn đi ra ngoài, hơn nữa còn gọi Tiểu Hương, “Tiểu Hương a, những thứ kia đều không cần rồi, Kim Uyển cái gì cũng có” nói xong cười mờ ám ly khai.

“Vương gia.” Tinh Nhi nước mắt chảy xuống, nàng không cần rời xa Kim Uyển, đó là chủ viện a, là chủ nhân mới có thể ở, người nào mà không biết nơi đây với nữ nhân mà nói trọng yếu cỡ nào!

Tuyệt Ngọc liền nịnh nọt nói: “Vương gia, làm sao có thể đối đãi với Tinh Nhi tỷ tỷ như vậy? Tinh Nhi tỷ tỷ chính là rất thiện lương mới khiến cho người khác khi dễ”

Kiều Kiều cũng nịnh hót nói: “Đúng vậy nha, hơn nữa, tỷ tỷ thực thích Kim Uyển, người nào cũng biết có thể vào ở Kim Uyển đó là nữ chủ nhân của Sở phủ” Sở Hạo liền ôm lấy Tinh Nhi đang khóc nói: “Sở phủ lớn như vậy, người tùy tiện chọn một nơi khác đi, người yên tâm, người đàn bà kia muốn làm nữ chủ nhân quả thực chính là si tâm vọng tưởng”

Ánh sao sáng lên màu vàng nhạt hiện lên giữa màn đêm đen, Ngừ Diên lặng lẽ đứng ở tường vây bên cạnh không biết nên nói cái gì.

“Diên nhi thích không, ngươi là chủ của Kim Uyển nha” Béo lão nhân cười ha hả nói.

“Gia gia nơi này thật tốt, cư nhiên so với Mộ phủ của chúng ta xinh đẹp hơn” Tiểu Hương hâm mộ nói, tiếp theo cười chạy ra, nàng hoàn hảo thưởng thức nơi này, phòng ở quá lớn, nàng còn phải dọn dẹp một chút!

Ngừ Diên lại cười không nổi, nàng thấy bên tường bên kia cũng là đèn đuốc sáng trưng, hơn nữa không hề thua kém với bên này, kỳ thật nàng không phải bởi vì bên kia thực hoa lệ mà ghen tị, mà là vì sao tường đối diện bên kia lại là chỗ ở của mặt than? !

“Gia gia. Vì sao phòng ngủ của ta lại gần phòng ngủ của hần như vậy? Ngươi xem chỉ cách có một bức tường, ngươi nói đi, nơi này lớn như vậy, tùy tiện ở nơi nào ngăn cách cũng được a, tại sao phòng ngủ của ta lại không có ngăn cách, hơn nữa, hiển nhiên tường này chiều cao cùng với người không sai biệt cho lắm” nàng la lên.

“Xú nha đầu, ngươi mới không cao đâu, làm sao ngươi nói chuyện đâu” nghe nói chính mình lùn, Béo lão nhân việc hờn giận nói.

Ngừ Diên liếc mắt nhìn hần, “Hành hành hành, Gia gia ngài vừa cao lại vừa gầy lại vĩ đại được chưa”

Béo lão nhân chu miệng nói: “Cái này, một người là Vương Phi, một người là Vương gia, tự nhiên ở gần nhau, như vậy có lợi cho tình cảm ấm lên”

“Vậy còn không bằng trực tiếp ở cùng một chỗ chẳng phải là rất tốt? Như vậy xây hai nơi xa hoa, mà khoảng cách chỉ có một bức tường nhỏ, chẳng phải là lãng phí?” Ngừ Diên hỏi.

“A? Nguyên lai ngươi nghĩ đem cái tường này phá bỏ a? Vậy được, ta đây kêu người đi làm” Béo lão nhân nghe vậy vội vàng cười xoa người, lại lập tức bị Ngừ Diên túm cánh tay, “Gia gia ngươi đừng nói giỡn, ngươi phải biết ta không có hảo cảm đối với ngoại tôn của ngươi, ta ước gì trong đây có thêm mấy bức tường nữa đây” nàng bĩu môi nói, nghĩ đến đây, nàng liền nịnh hót cười nói: “Gia gia người nói như thế có tốt không?”

“Cái gì?”

“Nhiều hơn mấy bức tường a, vạn nhất ngoại tôn của ngươi không thành thật chạy tới đối động thủ động cước với ta làm sao bây giờ?” Nàng liền reo lên, nữ tử danh tiết rất trọng yếu, (ách. Tuy rằng nàng có điểm không quá chú trọng danh tiết, nhưng là nàng cũng tuyệt đối không thể hủy ở trên tay con sói đội lốt cừu này!)

Béo lão nhân hừ một tiếng nói: “Yên tâm đi, ngươi đối với hần không hảo cảm, hần đối với ngươi cũng giống như vậy, ngươi cũng đừng nằm mơ” nói xong, ngâm nga bài khúc hát đi về.

“Gia gia ngươi trở về ?” Ngừ Diên hỏi.

Béo lão nhân xoa người nói: “Đúng vậy, hoàng thượng không phải hẹn các ngươi ngày mai đến hoàng cung ư, Gia gia ta cũng vậy hẹn niệm Phật cùng với bằng hữu họp, a, đúng rồi, sau khi ngươi trở lại chúng ta thương lượng đi bắt quỷ nha”

Ngừ Diên không nói gì liếc mắt một cái, “Yên tĩnh yên tĩnh” vài giây sau, Gia gia đi rồi, nàng nằm ở trên mặt giường lớn mềm mại thư thư phục phục duỗi cái lưng mệt mỏi, chuẩn bị đi ngủ, ngày mai còn phải đi hoàng cung.

Tiểu Hương cười đóng cửa ly khai, gian phòng cách vách của nàng, mặc dù cách vách nhưng vô cùng xa, bất quá, phòng này nguyên lai so với phòng trước tốt hơn N lần, cùng phòng khách của Mộ phủ giống nhau, từ khi tiểu thư chuyển biến, mỗi ngày buổi tối đều không cho nàng hầu hạ, mà là bắt nàng nghỉ ngơi, một thời gian dài, nàng cũng thăm dò rồi, đại khái mỗi sáng sớm giờ nào rời giường, sau đó buổi tối mấy giờ tiểu thư ngủ, nàng cũng có thể trở về ngủ đến đại hừng đông, chính là bọn nha hoàn nghĩ cũng không dám nghĩ được như thế! Nàng cảm giác mình thật may mắn!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Trời sinh ta tài tất hữu dụng (1)

Hoàng cung? Vạn hoa viên

Ngừ Diên thờ dài hà hơi một cái đi cuối cùng, hôm nay tâm tình của nàng phi thường không tốt, thứ nhất, fan trung thành của nàng Tiểu Hương không đi cùng, bởi vì vị trí của nàng lại bị Kiều Kiều thay thế, mà vị trí của Tinh Nhi thì bị Tuyết Ngọc thay thế, mọi người không cần cảm thấy kỳ quái, không phải yêu nghiệt kia không thương kỹ nữ nữa, mà nghe nói là bởi vì thay đổi nơi ở, Tinh Nhi không thích ứng được nên sinh bệnh không dậy nổi. Cho nên hôm nay mới có Tuyết ngọc cùng Kiều Kiều xuất hiện một màn, nàng xem ra, khó trách hôm nay ánh mắt của sở yêu nghiệt nhìn nàng hận không thể xé

nát nàng !

Thứ hai, là vì Cây Hoa Cúc muội muội đáng yêu cũng không đi, nghe nói đang bế quan vì chọn tú , ai, hôm nay chỉ có một mình nàng đi theo đại đội ngũ đi phía trước diễu hành, thật sự là nhảm chán, Hoàng thượng cùng các phi tử cũng tới không ít, nhìn các nàng ăn mặc diễm lệ, giống như là những đoá hoa thi nhau đua nở, mà nàng mặc trang phục bình thường nhất, chính là nàng thật không ngờ bởi vì nàng bình thường ngược lại có vẻ phá lệ xuất chúng.

Ánh mắt của nàng phiêu đảng chung quanh, hoàn toàn không lưu ý nhóm phi tử thiên kim nhìn bằng ánh mắt ghen tỵ, không có biện pháp, gương mặt của nàng thật sự là xinh đẹp quá mức xuất chúng, mà nàng lại không thích hoá trang, như vậy ngược lại càng có vẻ mỹ lệ thanh thuần, hơn nữa váy nàng mặc, ở nơi này, ngược lại giống như là tiên tử không nhuộm nước bìn.

Khó nổi Ngừ Diên không có để ý cách nhìn mọi người, Hoàng thượng hôm nay mời người không bằng một nửa lần trước, bất quá, nhân số cũng không thiếu vừa vặn có thể che khuất nàng ngáp, cũng vừa dễ dàng mời nàng Lạc Đan cũng không bị phát hiện.

“Cung Vương Phi thế nào lại đi ở cuối cùng?” Đột nhiên bên tai của nàng truyền đến một thanh âm ôn nhu, Ngừ Diên liền ngoái đầu nhìn lại, một giây sau, nàng ngây ngẩn cả người, Tô Dật?

Nàng ngoái đầu nhìn lại, làm cho Tô Dật cũng ngây ra một lúc, tuy rằng không phải lần đầu tiên nhìn thấy nàng, nhưng nàng như vậy làm cho người ta sợ hãi, bởi vì thật sự đẹp, xinh đẹp một cách chân thật, đôi mắt toả ra ánh sáng ngọc như sao lóe lên quang mang mê người, làm cho hần một giây này bất chợt hoảng hốt, bất quá hần liền hồi phục rất nhanh cười nói: “Làm sao vậy? Nhanh như vậy sẽ không nhớ rõ ta? Tại hạ Tô Dật, lần trước thời điểm Vương Phi biểu diễn ta ở dưới đài”

Ngừ Diên bị gây mê nhất thời đảo mắt qua, đúng như vậy, người nam nhân này chính là loại nàng thích, ôn ôn nhu nhu, lại không mất vẻ anh tuấn, hơn nữa là nam nhân đầu tiên làm nàng chảy nước miếng, một giây sau, nàng liền thay vẻ mê người tươi cười nhẹ nhàng nói “Ta tự nhiên nhớ rõ ngươi, ta gọi là Ngừ Diên” nàng cười đưa tay ra.

Tô Dật thấy bộ dạng nàng khả ái như thế, biết rõ nam nữ thụ thụ bất thân, nhưng hần vẫn như trước đưa tay ra cùng nàng cầm.

Ngừ Diên thấy thế cười cười, trời ạ, ông trời, người tốt cục cũng mở mắt cho ta đây là một cái điểm ngộ sao?

“Như thế nào không đi theo?” Hần cười cười.

Ngừ Diên nhìn lượng người đã muốn biến mất ở trong biển hoa, trong lòng nàng thầm nghĩ, không phải là ông trời an bài cho nàng cơ hội sao, vì thế nàng cười cười nói: “Ta hôm nay không phải thực thoải mái, quá nhiều người làm đầu ta choáng váng, nếu không hai người chúng ta cùng đi thưởng thức hoa được không?”

Tô Dật mỉm cười gật đầu, Ngừ Diên thấy thế liền trực tiếp lôi kéo tay hần hướng biển hoa đi tới, Tô Dật thấy thế chính là nhẹ nhàng cười cười, đối với bộ dạng nàng thẳng thắn như thế , hần cũng không so đo nhiều.

Ngừ Diên lôi kéo hần quẹo trái quẹo phải cũng không biết đi tới nơi nào, dù sao chung quanh nhìn cũng không có đại đội kia , nàng cười đắc ý nhìn về phía Tô Dật, lại phát hiện ra hần nhìn chăm chăm vào tay mình, theo ánh mắt của hần nhìn xuống, mới phát hiện tay mình đang lôi kéo tay hần, một giây sau, nàng liền buông tay ra ngượng ngùng cười cười nói: “Ta. . . . Con người của ta chính là sáng khoái a”

Tô Dật cười nói: “Ta biết”

“Wow, hoa này đẹp quá nha” vì nói sang chuyện khác, nàng việc chỉ vào hoa hồng nói.

“Đúng vậy a, hoa này hương thơm cũng phi thường ngọt” thấy nàng nghiên cứu hoa, hần cũng chuyên chú nói.

Ngừ Diên một bên vuốt hoa hồng một bên thầm nghĩ, Ngừ Diên đây là trời đưa cho người cơ hội, người trăm ngàn không thể mất đi a, tặc ngươi nói, tận dụng thời cơ không thể để mất!

“Tô Dật. . . .” Một lúc sau, nàng hái xuống một đoá hoa hồng thưởng thức hướng Tô Dật tỏ nhẹ.

Tô Dật quay đầu nhìn sang, Ngừ Diên thấy thế liền khẽ cắn môi, ánh mắt híp lại, Tô Dật thấy thế ngây ra một lúc, Ngừ Diên thấy hần không có phản ứng, tiếp theo nàng nhẹ nhàng vung váy tóc, gió ah, đến đây một ít đi, để cho sợi tóc ta phiêu động đi!

“Ngươi không thoải mái sao?” Đột nhiên trong biển hoa truyền ra một thanh âm non nớt.

Ngừ Diên cùng Tô Dật đều ngây người nhìn xuống, theo thanh âm nhìn sang, chỉ thấy một tiểu nam hài mặc phi thường anh tuấn ước chừng khoảng năm sáu tuổi đứng ở chỗ này nhìn bọn họ.

Ngừ Diên nghe vậy cười cười xấu hổ: “Không thoải mái? Tiểu đệ đệ ngươi cho là ta không thoải mái sao?”, hần thật là đáng yêu đi, đây là đứa nhỏ nhà ai, còn nhỏ như vậy liền như thế tới đúng lúc a.

“Ngươi mới là tiểu hài tử, ta đã sáu tuổi rồi, đã không phải là tiểu hài tử” tiểu suất ca chu miệng kháng nghị.

Tô Dật thấy thế cười cười, “Dữ Dội Tư thiếu gia đi cùng Dữ Dội lão gia cùng đi sao?”

“Đúng vậy, bổn thiếu gia chính là cùng phụ thân đi, hai người các người ở trong này làm cái gì?” hấn hỏi.

Ngữ Diên thấy thế cười nói: “A, người không phải là đệ đệ của Dữ Dội Cây Hoa Cúc chứ?”

“Bổn thiếu gia chính là đệ đệ, người như thế nào nhận thức tỷ tỷ của ta?” Dữ Dội thiếu gia khẩu khí hòa hoãn không ít.

“Tự nhiên, ta cùng tỷ tỷ của người là hảo bằng hữu nha, đến đây cho tỷ tỷ hôn một cái” Ngữ Diên liền chạy tới cầm lấy hấn định ăn đậu hủ, không có biện pháp, hấn cư nhiên so với Cây Hoa Cúc còn đáng yêu hơn nha “Mơ tưởng, nam nữ thụ thụ bất thân người không hiểu sao?” lúc nàng tới gần là lúc hấn la lên.

“Nhưng người là tiểu hài tử ai, cũng không phải người lớn” Ngữ Diên bữu môi nói.

Dữ Dội Tư nghe vậy cả giận nói: “Bổn thiếu gia nói không phải tiểu hài tử rồi, còn có, người vừa rồi không ngừng đong đưa, lại gắt gao cắn môi, điều này chẳng lẽ không phải biểu hiện đau đớn sao? Người đừng cho ta so với người cái gì cũng không biết người là bị làm sao?”

Ngữ Diên đột nhiên thấy hứng thú nói: “Nha? Vậy người nói cho tỷ tỷ biết vừa mới là chuyện gì xảy ra?”

Dữ Dội Tư đắc ý cười nói: “Xin thứ cho bổn thiếu gia mạo muội, người vừa mới biểu hiện chứng minh nguyệt sự người tới rồi?”

“Nguyệt sự? !” Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, Tô Dật cũng thất thần, hấn làm sao có thể nói chuyện đó?

“Như thế nào? Bổn thiếu gia nói không đúng sao?” Hấn chu miệng cả giận nói.

Ngữ Diên cười cười xấu hổ, “Ách. Người có thể nói cho tỷ tỷ vì sao cho rằng như vậy sao?”

“Ách.” Tiểu suất ca đột nhiên đỏ mặt, hấn ấp úng nói: “Chúng ta trong phủ nuôi nha hoàn Như Hoa, nàng lần trước cùng Vương quân gia cũng giống người vừa mới như vậy, sau đó, Vương quân gia cũng không biết sao lại thế, Như Hoa đã nói chuyện tháng sau, ta vừa vặn đi ngang qua mã phường nên ta nghe thấy được” hấn xấu hổ cúi đầu.

Ngữ Diên nghe hấn giải thích như vậy, trên đầu một cây hắc tuyến rớt xuống, trời ạ, ác ma Như Hoa đến tột cùng rớt cho tiểu suất ca này bao nhiêu tư tưởng bất lương? Nghĩ tới ta mê người như thế. Nói như thế này lại thành đại di mục (*) đến đây, Như Hoa ta rất bội phục người rồi, có người ở đây, hết thảy đều là mây bay!

(*) đại di mục: nguyệt sự

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Trời sinh ta tài tất hữu dụng (2)

Dữ Dội Tư thấy hai người bọn họ nhìn mình chằm chằm không khỏi cả giận nói: “Như thế nào? Bổn thiếu gia nói không đúng sao?”

Ngữ Diên nuốt một ngụm nước bọt nhìn về phía Tô Dật cười nói: “Ách. Đồng Ngôn Vô Kỵ ha ha”

Dữ Dội Tư thấy nàng nhìn chằm chằm Tô Dật cười, không khỏi than thở một câu, “Háo sắc”.

“Người này tiểu thí hài” Ngữ Diên bất nhả lộ nói tục, tiểu thí hài này cũng không quy củ đi?

“Người. Người nói tên ta là cái gì?” Tiểu suất ca kích động reo lên.

“Tiểu thí hài, chính là tiểu thí hài, người xem người còn mặc quần yếm tu tu xấu hổ” nàng cư nhiên đối với tiểu y phục của hấn cười cười nói.

“Người. Người. Người này háo sắc ta sẽ không bỏ qua người, hử” nói xong, tiểu suất ca vung áo tức giận rồi đi khỏi đất thị phi này.

Ngữ Diên nhìn hấn thở phào rồi đi, không khỏi cười cười, tiểu hài tử này một chút cũng không đáng yêu, ly khai là tốt nhất, như vậy sẽ không quấy rầy cuộc gặp gỡ lãng mạn bất ngờ của nàng.

“Tiểu hài tử nói chuyện không nên tương thiệt” Tô Dật đánh vỡ trầm mặc cười cười an ủi.

Ngữ Diên cũng cười cười gật gật đầu, lại vô ý thoáng nhìn trong biển hoa một nhóm tiểu Tinh Linh theo đóa hoa bên trong xông ra, nàng ngây ngẩn cả người, trời ạ, nơi này lại có nhiều tiểu Tinh Linh đáng yêu như vậy.

“Người đang nhìn cái gì?” Tô Dật hỏi.

“A, Không. Không có gì, người đến phía trước tìm một chỗ ngồi xuống chờ ta được không, ta có chút việc ” nàng ngượng ngùng cười cười, Tô Dật mỉm cười gật đầu cũng không truy vấn, rồi đi lên phía trước.

Thấy hần ly khai, nàng liền tiến đến đóa hoa bên cạnh nhìn một đám nho nhỏ các Tinh Linh tay mang theo cái giỏ hoa nhỏ tựa hồ đang làm cái gì vậy, “Uy , các người đang làm gì thế?”

Toàn bộ nhóm Tiểu Tinh Linh ngược mắt nhìn nhìn nàng, sau đó chỉ chính mình nói nói : “Người nhìn thấy chúng ta?”

“Đúng vậy a, các người đang làm cái gì?”

“Không nói cho người” nhóm tiểu Tinh Linh túm lại không để ý tới nàng.

Ngữ Diên không ngại cười cười nói: “Ai, các người cùng Hồ Điệp này nhận thức sao?”

“Làm gì?” Tiểu Tinh Linh mang theo vương miện tiểu quốc Vương hỏi.

“Ai, các người nói với chúng nó, muốn chúng nó giúp đỡ chút được không, ta chờ thời điểm khiêu vũ xong khiến toàn bộ chúng nó bay đến bên cạnh ta như thế nào?” Nàng cười cười.

Tinh Linh tiểu quốc Vương nhìn nhìn nàng bĩu môi nói: “Người cho là người là Hương phi a? Cất”

“Ai, người có ý gì?” Ngữ Diên tức giận lôi cánh của hần hỏi.

Các Tinh Linh thấy Quốc vương của mình bị túm liền toàn bộ bay tới, Ngữ Diên cười lạnh nói: “Ta nói cho các người biết, các người nếu không giúp đỡ ta câu một kẻ ngốc, ta nhất định có bản lĩnh làm cho Hoàng thượng đem toàn bộ những đóa hoa hủy đi, cho các người vô mặt khả ái”

“Người thật nham hiểm a” tiểu quốc Vương reo lên.

“Như thế nào? Độc nhất là lòng dạ đàn bà không biết sao? Giúp hay không giúp? Không giúp ta liền xé nát người” nàng đe dọa.

“Không cần a, không cần a” các Tinh Linh lớn tiếng reo lên.

“Hắc hắc, không cần thế các người hãy nói với Hồ Điệp, bằng không cũng đừng trách ta không khách khí” Ngữ Diên cười gian nói.

Tiểu quốc Vương bất đắc dĩ nói: “Được rồi, bất quá, có câu ta nghĩ nói cho người biết”

Buông hần xuống, nàng hỏi, “Cái gì?”

Tiểu quốc Vương bĩu môi nói: “Ta đã thấy qua hào sắc, chưa thấy qua người nào hào sắc như người”

“Stop!” nói xong, hướng nàng lật ra một cái liếc mắt bĩu môi ly khai.

Ngữ Diên bĩu môi, không thêm để ý tới chúng nó mà là trực tiếp đi lên phía trước, không bao lâu liền tới bên người Tô Dật, hần lúc này đang ngồi ở trên cỏ, hưởng thụ mùi hương trong biển hoa.

“Thơm quá nha” nàng đi đến bên cạnh hần cũng ngồi trên mặt đất cười nói.

“Đúng vậy a, nơi này rất đẹp” Tô Dật nhìn biển hoa không khỏi ca ngợi nói.

Ngữ Diên chống cằm nhìn nhìn hần, phát hiện hần càng nhìn càng anh tuấn, trong lòng thầm nghĩ, muốn dùng tài hoa của mình để mê đảo hần, vì thế, nàng ho nhẹ một tiếng nói: “Trong biển hoa này, ta bắt đầu ngâm thơ nhất thủ biểu đạt tâm tình của ta bây giờ”

Tô Dật trong mắt quả nhiên để lộ ra thần sắc mong đợi, nàng luôn làm cho người ta chờ mong.

Ngữ Diên thấy hần trong mắt chờ mong, không khỏi tin tưởng mãnh liệt, nàng quyết định ngâm thơ, bình thường nữ chủ đều là sao chép câu thơ của người khác, cũng không có sáng ý, mà nàng quyết định muốn sáng tác nhất thủ, cùng lắm thì cuối cùng áp vận liền sao chép một câu! Về phần khiêu vũ là bước cuối cùng!

“Đầu tường tượng ra một cảnh hoa tiên diễm, đừng nhìn là cách vách sân, hoa hồng cũng không lưu luyến gia đình,nhất cảnh hồng hạnh xuất tường đến” nàng lớn tiếng nói, hơn nữa phối hợp từng điểm từng điểm , hắc hắc, ý tứ này rất minh bạch, bất quá đi, không nên nhìn nàng là nhà người ta , kỳ thật nàng nghĩ ra tường, hắc hắc hắc!

“Xem ra, Vương Phi có quyết định ra tường ?” Đột nhiên, phía sau bọn họ truyền ra một tiếng lạnh như băng chất vấn.

Hai người ngẩng ra một lúc, liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, chỉ thấy một đội ngũ khổng lồ cũng không biết khi nào đã đi tới phía sau bọn họ, Dữ Dội Tư chỉ vào bọn họ đối với Hoàng đế nói “Hoàng thượng, là hai người bọn họ tránh ở trong biển hoa nói chuyện yêu đương”

“ ? ! ” Thần mã? Đây tiểu thí hải nói thần mã? Mặc dù là có chút ý như vậy, nhưng là trước mặt nhiều người như vậy, không phải hại nàng sao?

Sở Thiên biểu hiện ra bộ dạng nghiêm túc hỏi: “Các người ở trong này làm cái gì?”

Ngữ Diên cùng Tô Dật liền đứng dậy, “Hoàng thượng. . . . hoa viên của Ngài quá lớn, Ngữ Diên đi lạc đường, vừa vặn gặp được Tô công tử, sau đó chúng ta nghĩ đi tìm các người, nhưng hoa viên này quá lớn, chân của ta đi cũng không có tìm được, liền vừa vặn ngồi ở nơi này, sau đó. . . . Sau đó đột nhiên nghĩ đến ngâm thơ ” nàng việc cười nói.

“Gạt người, ta đều có thể tìm được Hoàng thượng tại sao các người lại tìm không thấy ? Đại ngu ngốc” Dữ Dội Tư nói ra kinh người.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trừng trừng mắt nhìn tiểu soái ca, nói tiếp ta liền xé nát người, đại khái tiểu soái ca chưa thấy qua biểu tình hung ác, liền trốn ra phía sau nha hoàn không nói chuyện .

“Nếu như vậy, Vương Phi có thể giải thích một chút vừa rồi ngâm thơ có ý tứ gì?” Sở Hạo cười lạnh một tiếng, thề không bỏ qua nói.

Phía sau bọn họ các nhóm phi tử thiên kim đều vụng trộm che miệng cười cười, giống như là xem kịch vui.

“Ách. . . .” Ngữ Diên ấp úng không biết nên nói như thế nào, làm như thế nào giải thích a, ngu ngốc đều có thể nghe ra là có ý gì rồi, còn muốn giải thích thế nào đây? Có thể tưởng tượng , hần chính là muốn làm cho mình khổ sở, ta Mộng Ngữ Diên là loại người nào, há có thể cho các người vừa lòng đẹp ý đâu?

“Vương gia, ta vừa ngâm thơ nhưng là có căn cứ , người nào cũng biết Kim Uyển ở Sở phủ cùng Cung thân uyển của Vương gia chỉ có cách một bức tường, ngài ở trong sân Lê Hoa không phải thắng quá đầu tường ta đây biên đến sao? Ta sở dĩ ngâm thơ như vậy rất có căn cứ nha” nàng ngáng đầu ưỡn ngực nói, nha , tưởng chính nàng? Không dễ dàng như vậy!

Sở Hạo nghe vậy giận nghiêng răng nghiêng lợi, biết rõ nàng không phải ý này, nhưng nghe nàng giải thích như vậy, hần lại không phản bác được, Ngữ Diên thấy hần nhin tức giận xuống, nàng không khỏi nhún mày đắc ý nhìn hần, như thế nào? Tưởng chơi ta? Đến nha?

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 74: Trời sinh ta tài tất hữu dụng (3)

Trải qua phong ba nhỏ này, vũ đạo của nàng cũng không biểu diễn được, vì thế mà buồn bực về tới phủ, lại không nghĩ rằng còn bị Sở yêu nghiệt làm cho nhục nhã một phen.

“Tiểu thư vui vẻ không?” Tiểu Hương vừa thấy nàng trở về vội vàng cười hỏi.

“Không vui” nàng trực tiếp than thở một câu liền đi vào trong.

“A? Vì sao thế?” Tiểu Hương đi theo nàng vào trong phòng, tuy rằng nàng hiện tại đang ở nơi rộng rãi, bất quá, nha hoàn chỉ có một mình Tiểu Hương như trước, không phải Sở Hạo không cho, mà là nàng cũng không cần, nàng không muốn người xa lạ hầu hạ.

Vừa trở lại trong phòng, Ngữ Diên bắt đầu trèo tường lật tủ, Tiểu Hương đi theo phía sau nàng buồn bực không thôi, “Tiểu thư người làm gì thế?”

“Đem đồ vật thu dọn xong rồi đào tẩu” nàng cũng không quay đầu lại mà nói.

Tiểu Hương ngây ngẩn cả người, “Nhanh như vậy đã muốn đi rồi? Nhưng chúng ta không phải vừa mới tới Kim Uyển sao?”

Ngữ Diên dừng động tác lại nhìn nhìn nàng liếc mắt một cái hỏi: “Người có muốn đi theo ta không?”

Nàng gật đầu thật mạnh, “Tiểu thư ở đâu, Tiểu Hương liền theo hầu ở đó”

“Tốt lắm, chúng ta giờ Tý đêm nay cùng nhau thoát khỏi địa phương biến thái này” nàng quyết định nói, nàng không bao giờ muốn sống ở chỗ này nữa, ở nơi biến thái này rất mất hứng, nàng quyết định muốn chạy ra ngoài giang hồ, cái địa phương này cũng không có gì lưu luyến cả.

“Nha nha nha người nghĩ muốn chạy trốn” ngoài cửa đột nhiên vang lên một thanh âm hùng hậu, làm Ngữ Diên cùng Tiểu Hương nhất thời giật mình.

“Ta. . . . Ta. . . .” Bị bắt được thu dọn đồ đạc chạy trốn ngay tại hiện trường , nàng thật sự không biết nên nói cái gì.

“Tốt lắm, người dám trốn ta chạy trốn” Béo lão nhân cả kinh nhất thời nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng nhìn hẩn nhất thời cả kinh, vì thế trực tiếp nói: “Đừng, ta muốn rời khỏi chỗ này, rời khỏi ngoại tôn biến thái của ngươi, như thế nào? Ngươi nghĩ đi nói cho hẩn biết có phải hay không?”

Béo lão nhân nói gấp: “Đừng, ta là muốn nói cho hẩn biết, bắt quá. Bắt quá nếu ngươi mang ta cùng rời đi . . . , ta liền không nói cho hẩn biết” hẩn đưa ra điều kiện nói.

“A?” Nàng cùng Tiểu Hương đều ngây người nhìn xuống, dẫn hẩn cùng nhau rời đi?

Béo lão nhân cười cười nói: “Ngươi phải biết ta là muốn đi theo ngươi đi bắt quỷ, ta mới bắt có một lần, ngươi cũng đã đáp ứng muốn dạy cho ta, còn nữa, ngoại tôn của ta rất nghiêm khắc, chúng ta vừa đi ra ngoài du sơn ngoạn thủy chẳng phải là rất tốt sao?” Hẩn đã sớm cảm thấy đợi ở chỗ này thật nhàm chán nha.

Ngữ Diên nghe thấy vậy khoe miệng co giật vài cái, “Ngươi tính cái gì , ta mang theo lão nhân ngươi cùng nhau du sơn ngoạn thủy, người không hiểu được còn nói ta bị biến thái nha” nàng liếc mắt một cái.

Béo lão nhân nghe vậy thở phì phì hét lên: “Xú nha đầu ngươi đoán mò cái gì, không mang theo ta cùng đi, ta liền đi nói cho ngoại tôn biết, sau đó kế hoạch của ngươi không phải hỏng sao” hẩn cười mờ ám nói.

“Tiểu thư.” Tiểu Hương liền nhẹ giọng la lên.

Ngữ Diên thấy thế hỏi: “Được rồi.Được rồi, ta sợ ngươi, ngươi mang vàng nhiều chút, giờ Tỷ cùng nhau rời đi”

“Đồng ý” Béo lão nhân cười chạy về thu dọn đồ đạc, lại có thể đi ra ngoài, kỳ thật mấy năm nay hẩn du sơn ngoạn thủy chẳng qua là ngụy trang đi tìm tiểu sư muội mà thôi, tiểu sư muội kia đã thăm mền hẩn nhiều năm, kỳ thật hẩn cũng thích tiểu sư muội, nhưng là cha mẹ đã có hôn ước cho hẩn, nên hẩn chỉ có thể cưới nữ nhân cha mẹ an bài, tiểu sư muội không muốn hai nữ nhân cùng hầu hạ một tướng công, ngày hẩn thành thân, liền một mình ly khai

Chính là nàng không biết, hẩn cưới nữ nhân này nàng chỉ sinh hạ một nữ nhi sau đó liền đi đòi nhà ma rồi (akak), mà hẩn vẫn không có cưới thêm, cũng không có lòng thú thêm

Vốn tưởng rằng đời này sẽ không bao giờ có tin tức của nàng nữa, lại không nghĩ rằng năm năm trước khi hẩn gặp lại sư huynh nay đã tám mươi tuổi, hẩn thương lão nói cho lão biết, tiểu sư muội năm nay vừa qua sinh nhật 70 tuổi, nàng vẫn đau khổ chờ hẩn, 60 năm qua vẫn không có thành thân, hẩn nghe thấy tin tức như thế chẳng lẽ không rung động sao? Nhưng hẩn đã tìm khắp các nơi cũng không thể tìm thấy nàng, hiện tại hẩn cũng tám mươi tuổi rồi, ngoại tôn càng không đồng ý cho hẩn đi ra ngoài, nay có một cơ hội như vậy, hẩn làm sao có thể để mất đi!

Hôm sau

“Cái gì?” Sở Hạo vỗ bàn tức giận chất vấn hạ nhân.

“Vương gia. Nay. Đây là ở trong phòng Gia gia tìm được ” hạ nhân tay chân run run đem thư đưa cho hẩn.

“Ngoại tôn nhi, ngươi đừng bị phần, nương tử của ngươi trèo tường chạy trốn, ta nhìn thấy, nhưng ta cũng không ngăn cản, bởi vì ta cũng đi theo rồi, ngươi không cần tìm chúng ta đâu, dù sao ngươi cũng không thích nương tử của ngươi, ngoại công năm nay đã tám mươi rồi, không qua được vài ngày nữa, để cho chúng ta chạy ra ngoài giang hồ vui đùa đi, đúng rồi, ta sẽ tìm cho Diên nhi một nam nhân tốt, dù sao ngươi cũng không có tâm không thiết tình đối với nàng, được rồi, không nói nữa, ta muốn chạy thật nhanh thu thập mọi thứ chạy lấy người rồi, bye bye “ (y vẫn lời tác giả nha)

Sở Hạo nhìn tin thư của Gia Gia viết, tay không tự giác nắm chặt lại, nên giết chết xú nữ nhân kia, cư nhiên dám đem ngoại công của hẩn chạy trốn, hẩn nhất định sẽ không bỏ qua cho bọn họ

“Vương gia. Chúng ta muốn hay không tìm.” gia đình quỳ trên mặt đất run run hỏi.

“Không cần, các ngươi đi xuống đi” hẩn đuổi tất cả hạ nhân đi, mang theo duy nhất một thủ hạ, Một Kiếm đi tới Cô Uyển, Một Kiếm chính là sát thủ giỏi nhất, tuy rằng không lợi hại bằng Sở Hạo, nhưng trước kia hẩn ở trong võ lâm gây rất nhiều mưa gió, là một người chỉ nghe tin đã làm cho người ta sợ mất mật, nhưng hẩn ở trong thế giới này chỉ có một chủ nhân đó chính là Sở Hạo, trừ mệnh lệnh của hẩn ra kể cả Hoàng đế hẩn vẫn lãnh mạng như sương.

Hai người thoải mái phóng qua tường vây đi tới Cô Uyển, đối với sự khác biệt của Sở Hạo, Một Kiếm cũng biết, hẩn cũng biết Sở Hạo có thể nhìn thấy quỷ, tuy rằng hẩn không nhìn thấy.

“Bạch Linh” hẩn thở nhẹ một tiếng.

Một giây sau, một nữ tử mặc áo trắng tuyết mỹ cảm lấy cây dù xuất hiện, nàng thật sự rất đẹp rất đẹp, cái đẹp của nàng một chút cũng không thua gì Ngữ Diên, chính là trên mặt nàng trắng nõn vĩnh viễn đều không có sắc hồng.

“Chủ nhân” nàng mỉm cười, liền như gió nhẹ mùa xuân làm cho người ta thực thoải mái, nàng đi đến làm cho Một Kiếm cảm giác được rõ ràng góc áo trên người đột nhiên theo gió nhẹ nhàng hạ xuống, khoe miệng hẩn treo lên mỉm cười, bởi vì hẩn có thể cảm giác được, nữ quý tên là Bạch Linh này nhất định đang ở ngay tại trước mặt của hẩn.

“Đi theo ta ” hẩn không nói sự tình nói thẳng yêu cầu.

“Dạ” Bạch Linh ôn nhu trả lời, đối với hắn, nàng rất thích, phi thường phi thường thích, nhưng nàng cũng biết rõ người quý khác nhau, cho nên, phần yêu thích này nàng chôn thật sâu ở trong đáy lòng.

Sở Hạo đôi mắt thâm thúy phóng ra một tia sắc bén quang mang, Mộng Ngữ Diên người thật to gan, nếu dám mang ngoại công cùng chạy trốn, bọn vương chắt chắn không bỏ qua cho người!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Đường đến Tây Thiên (1)

Ngoại ô? Phương hướng phía Tây

Một chiếc xe ngựa mặt trên truyền đến thanh âm hát ca khúc một cách sung sướng, “Hôm nay thời tiết hảo sáng sủa, khắp nơi hảo phong cảnh, phong cảnh đẹp, Hồ Điệp làm việc, ong mật cũng làm việc, tiểu điều nhi vội vàng, mây trắng cũng có việc, vó ngựa tiền hoa rơi hương, vó ngựa tiền hoa rơi hương, trước mắt Lạc Đà đi thành đàn, Đà Linh nhiều người biết tới, nhiều người biết tới, cái này cũng ca xướng, vậy cũng ca xướng, Phong nhi hát, thủy cũng ca xướng.”

Thoát đi khỏi Sở phủ tâm tình nàng sung sướng tới cực điểm, thật là thích, nàng rốt cục có thể chạy ra ngoài giang hồ, rốt cục cũng có thể lớn tiếng hát ca rồi, chịu áp lực này thật lâu tâm tình cuối cùng cũng được giải phóng.

Béo lão nhân cười cười, cái nha đầu này thật thú vị, nhưng vừa nghĩ tới Sở Hạo, mày của hắn rồi rầm lên, bọn họ nếu như bị bắt lại mà nói. . . , kết cục nhất định thực thảm đi!

“Nha đầu này, người hát ca khúc này nghe thật hay” Béo lão nhân không keo kiệt ca ngợi.

Ngữ Diên cười nói: “Tất nhiên, ta ca hát vốn dễ nghe mà, lấy điều kiện của ta như vậy làm ngôi sao ca nhạc cũng là dư dả nha” nàng tự kỷ cười cười.

“Gia Gia ở bên ngoài ta gọi người là ông ngoại được không?” Ngữ Diên cười cười hỏi.

Béo lão nhân gật đầu đồng ý, kêu gia gia hay ông ngoại đều được, chỉ cần không gọi hắn Từ Bàn Từ là tốt rồi!

“Gia Gia người nói Thiên Sơn đại sư sẽ ở Tây Thiên sao?” Ngữ Diên chăm chú hỏi.

Béo lão nhân than thở một câu, “Như thế nào? Người cho là ta lừa người a, chẳng lẽ ta đến Tây Thiên làm hoà thượng a?” xú nha đầu này nói chuyện thật là làm cho người nghe không thoải mái.

Ngữ Diên ngượng ngùng cười cười, xem ra, nàng muốn học tập Đường Tăng đi Tây Thiên một chuyến rồi, chính là nàng không có kinh nghiệm, nàng muốn đi tìm Thiên Sơn đại sư từ nửa năm trước, nghe rất nhiều người nói, Thiên Sơn đại sư tinh thông có thể biết trước tương lai, có thể nhìn thấu phạm nhân, người này không phải là người nàng muốn tìm sao? Nàng nhất định phải tìm cho được hắn để hỏi cách trở về !

“Diên nhi, người cứ như vậy không thích Hạo nhi sao?” Béo lão nhân tò mò hỏi.

“Người xem ngoại tôn của người có đức hạnh gì, hung hăng , giống như ta nợ hắn rất nhiều tiền hắn không phải là một Vương gia sao? Có cái gì tốt đâu” nàng bĩu môi nói.

Béo lão nhân nghe thấy vậy cũng không tức giận lạnh nhạt nói: “Hạo nhi thực đáng thương , nương hắn thân thể không được tốt, thời điểm khi hắn lên năm tuổi thì qua đời, cha hắn bởi vì rất yêu thương mẹ hắn nên đã đi theo, ai, về phần Gia Gia Nãi Nãi hắn ngay cả mặt mũi cũng chưa gặp qua, chỉ có ta đây cái lão đầu sống lâu dài, vẫn luôn ở bên hắn.

Ngữ Diên nghe thấy vậy không nói chuyện gì, nhưng là trong lòng cũng không khỏi bi thương, có ai thấy nàng đáng thương sao? Sinh ra ở trong quan tài, không có một người nào, không có một thân nhân nào, vẫn luôn là ăn cơm bách gia lớn lên, tất cả thành tích đều là nàng cố gắng có được, không giống Vương gia kia hàm chứa chìa khóa vàng sinh ra, xem đi, đây là hai người ở hai thế giới khác nhau, đều là không cha không mẹ, nhưng người ta chính là quý tộc!

“Tê ——” ngựa kêu lên một tiếng, làm cho Ngữ Diên cùng Béo lão nhân thiếu chút nữa ngã vào trong xe ngựa.

“Thiếu gia.” Ngồi ở ngoài xe ngựa Tiểu Hương yếu ớt la lên một tiếng.

Ngữ Diên nghe ngữ khí có vẻ không tốt lắm, liền hỏi vội: “Làm sao vậy?”

“Lăn xuống xe ngay” một tiếng hét lớn truyền vào.

Ngữ Diên nhìn Béo lão nhân cười cười, “Gia gia chúng ta hình như gặp thổ phi”

“Không phải hình như, mà chính là vậy” Béo lão nhân nói thẳm một tiếng, theo nàng đi xuống.

Tiểu Hưong đi đến cạnh nàng, nam nhân đánh xe ngựa bị hù dọa co rúc ở một bên.

Ngữ Diên nhìn về phía bọn họ thấy mười mấy nam nhân, từng người đều mặc trang phục giống nhau, trong đó một người là Độc nhãn long, tướng dài rộng thấp bé, hần chia về phía nàng hét lên: “Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn đi ngang qua phải mua lộ tài”

Ngữ Diên lật ra một cái liếc mắt, lời kịch này cũng quen quá đấy chứ?

“Diên nhi không phải là rất lợi hại sao? Ngươi đi hung hăng giáo huấn bọn họ một chút đi” Béo lão nhân ở bên người nàng nói thẳm.

Ngữ Diên vội hỏi: “Gia gia a, ta đối phó với quý thì có vẻ lợi hại, nhưng là đối phó với người sẽ không biết sao, còn nữa, nơi này có mười mấy người liên, ta không phải đối thủ của hần, gia gia cũng là người lên đi”

“Ta? Ngươi để cho ta lão già tám mươi tuổi này lên? Ngươi có còn lương tâm hay không?” Hần cả giận nói.

Ngữ Diên thấy hần giận liền cười cười: “Ha ha, Ta hay nói giỡn”

“Diên nhi, nếu không chúng ta dùng cái ngoại ý kia đi?” Béo lão nhân nhẹ giọng nói thẳm.

“Không thể được, đây là ban ngày, cho dù là buổi tối bọn họ có quá nhiều người dương khí lại quá nặng, ba người bọn hần cũng không thể đạt tới hiệu quả tốt” Ngữ Diên giải thích nói.

“Vậy phải làm sao bây giờ? Chúng ta cũng sẽ bị chop tới làm thổ phi sao?” Hần lo lắng nói.

Gioái đầu nhìn lại nhìn Béo lão nhân, “Ngươi đều đã hơn tám mươi tuổi rồi, ai còn muốn ngươi làm thổ phi nữa, ngươi yên tâm, đối phó với bọn họ ta có biện pháp” nàng cười cười nói.

“Các ngươi ở đó làm cái gì? Không đến đây ta liền giết chết? !” Độc nhãn long không kiên nhẫn hét lên.

Ngữ Diên liền cười cười đi tới, “Đừng đừng, ta đây không phải lấy cho ngươi là được sao” nói xong, từ trong lòng ngực lấy ra một thỏi vàng đối với hần lắc lắc.

Độc nhãn long thấy thế nuốt một ngụm nước bọt, Ngữ Diên đi đến trước mặt hần đem đồ vật đặt ở trên tay của hần cười cười: “Như thế nào có hài lòng không?”

Độc nhãn long cười lạnh một tiếng, “Một cái đã nghĩ đi khỏi chúng ta?”

“Ha ha, làm sao có thể, các ngươi nhiều người như vậy, một cái cũng không đủ bắt quá, ta có câu này cho ngươi biết, dù sao ta muốn đưa cho ngươi chính là bảo vật nha” nàng ra vẻ thần bí nói.

Ngữ Diên cười cười lại gần bên tai hần, một chốc kia, xoay tròn một cái, một giây sau, một tay mạnh mẽ giữ ở cổ của hần, “Ngươi muốn chết phải không?” Nàng lạnh như băng chất vấn.

“Ngươi. . . . Ngươi muốn làm gì?” Độc nhãn long như thế nào cũng không nghĩ đến nhìn hần như đàn bà mà đột nhiên lại đến đây tập kích.

“Bồn thiếu gia không nghĩ muốn làm gì, mau để cho chúng ta đi, nếu không, ta liền cắt đứt cổ của ngươi” nàng hung tợn nói, đối phó mười mấy người không có cách, nhưng đối phó với một hai người thì đây chính là chút lòng thành.

“Diên nhi ngươi vẫn tốt chứ, thật lợi hại” Béo lão nhân vỗ tay khen hay.

Độc nhãn long hoảng sợ, sau đó lại lập tức khôi phục trấn định cả giận nói: “Ngươi trước mặt nghĩ rằng ta sẽ không có biện pháp sao?” Lời của hần vừa dứt, bên tai của nàng liền truyền đến một tiếng thét chói tai, ngược mắt nhìn lại, Gia gia cùng Tiểu Hưong đột nhiên bị một cái vòng thật lớn buộc trên cây.

“Ngươi làm gì? Ngươi nếu không thả bọn họ, ta liền bóp chết ngươi” Ngữ Diên cả giận nói.

“Bóp chết ta? Ta trước khi chết đùa với bọn họ một chút, hai người, ta có lời” Độc nhãn long đoán chắc bọn họ đối với nàng rất quan trọng vì thế lạnh giọng cười nói.

“Trước hết giết lão già kia” Độc nhãn long hét lên.

Phía dưới thù hạ nghe thấy vậy liền chạy tới, Ngữ Diên liền buông tay ra hét lên: “Đại ca ta sai lầm rồi, ngươi thả ngoại công ta ra đi”

Độc nhãn long bắt vì sở động cả giận nói: “Giết ta? Trước hết giết người tên tiểu bạch kiểm này”

Ngữ Diên ngây ra một lúc, cái gì? Giết nàng? Không phải đâu? Nàng vừa mới trốn đi liền sẽ chết sao? Không cần đi, nàng không nghĩ nhanh như vậy xuống địa ngục a.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đường đến Tây Thiên (2)

Độc nhãn long nhìn nàng lạnh lùng cười, “Đem hắc treo lên cây cao nhất”

Ngữ Diên lui về sau cả giận nói: “Độc nhãn long người định làm cái gì?”

“Làm gì? Lão Tử muốn đem người để trên cao, sau đó chém đứt dây thừng cho người ngã thành thịt nát xương tan” Lão đại của thổ phi âm lãnh cười cười, một giây sau, hắc vung tay lên, Ngữ Diên liền bị người buộc cổ tay lại, tiếp theo bị trôi như heo đem nàng hướng lên trên kéo đi.

“Đại ca ta không thích nhảy Bungee, đừng đùa nha” nàng nhìn thấy chân của mình cách mặt đất càng ngày càng xa, không khỏi nói gấp.

“Ngạo? Ha, Lão Tử chính là muốn để cho đầu người nở hoa” Độc nhãn long oán hận nói, MK, dám uy hiếp hắc? Muốn chết!

Thời điểm chính mình cách mặt đất cao khoảng 1m, nàng rốt cục nhận rõ chính mình sẽ bị kéo lên cây phía trên, vì thế cúi đầu hét lên: “Đại ca người đã muốn đem ta ngã chết, ta không thể lựa chọn một cái chết thoải mái hơn sao? Ngài cũng cho ta một cái túi lưới đi, ta đây đau tay quá”

Lời của nàng làm cho Độc nhãn long ngây ra một lúc, đều phải treo, còn yêu cầu nhiều như vậy? Bình thường không phải nên khóc cầu xin hắc buông tha cho chính mình sao?

Chỉ tiếc, Độc nhãn long còn không suy nghĩ cẩn thận, một câu nói từ đỉnh đầu vang lên.

“Độc nhãn long đại ca, người nguyên lai là hói đầu nha, trên mặt người không có lông a, ta ở dưới cứ nhiên không nhìn ra, wow, thật thần kỳ nga, vừa lúc ở trên đầu nhìn mảnh đất kia của người có vẻ thực bóng loáng tựa hồ rất giàu có, giống như thí thí nha, người bình thường cũng giống rửa thí thí tẩy trừ nơi đó sao?” Nàng tò mò nói.

Béo lão nhân cùng Tiểu Hương nghe thấy vậy trên đầu đồ mồ hôi không ngừng, nha đầu kia có biết hay không tai vạ đến nơi rồi còn dám nói như thế!

“Người Người.. thằng nhóc này, Lão Tử để cho người ngã chết, mẹ người!” Độc nhãn long lớn tiếng ồn ào, giống như hói đầu của hắc là vô cùng nhục nhã.

“Người xấu hổ cái gì, người là do mẹ người sinh ra, người hói đầu cũng không phải không có ba má, người phải tên là lông a? A, đúng rồi, mẹ người đầu có tóc không?” Ngữ Diên nghĩ rằng, dù sao cũng phải đã chết, còn không bằng trước khi chết làm cho Độc nhãn long tức chết

“Người người người người, chạy nhanh kéo cho ta” Độc Nhãn Long tức giận nhảy dựng lên, chỉ vào thủ hạ hét lên, bọn thủ hạ bắt đầu ra sức kéo dây, nhưng bọn họ như trước cũng không che dấu được ý cười, tiểu bạch kiểm này nói cũng đúng quá đi chứ!

“À, không đúng, có lẽ người là do di truyền của cha người, cha người đầu cũng không có tóc sao? Cũng không đúng, có lẽ là cách đại di truyền, Gia gia của người đầu không có tóc sao? Di, có lẽ cũng không đúng, có phải hay không thời điểm người đào tổ chim, bị Yên tử mắng, có phải như vậy hay không, hói đầu, hói đầu, sau đó người liền bị hói đầu rồi?” Cả người đã bị kéo trên cây cao ba thước, nàng như trước nói không sợ hãi không ngớt hét lên.

Độc nhãn long hói đầu la lên: “Người người người người tiểu bạch kiểm này, ta muốn giết người”

Ngữ Diên nhìn mình bị treo trên cây cao, dây thừng cũng bị thắt ở trên cây, trong lòng không khỏi bi ai nói thầm, giết đi, dù sao cũng phải chết!

“Ô ô, thiếu gia thiếu gia. Người hói đầu này mau thả thiếu gia nhà ta ra” Tiểu Hương rơi lệ hét lên.

“Đúng vậy nha, từ đầu gốc mau thả Diên nhi của ta” Béo lão nhân cũng đi theo kêu lên.

Độc nhãn long mắt thấy nhiều người như vậy gọi hắc là hói đầu, vì thế nổi giận, “Chém đứt dây thừng làm ngã chết tiểu bạch kiểm này”

“Dạ, đại ca” trong đó một thủ hạ nghe thấy vậy liền cầm búa đi tới, đối với dây thừng quơ quơ.

Ngữ Diên nhắm mắt lại, trời ạ, tuy rằng ta nghĩ sẽ đi Tây Thiên, nhưng không phải là đi như vậy nha, ô ô.

“Chém”

“Tiểu thư ——”

“Diên nhi ——”

“A.” Từng đợt tiếng gào thét thể thâm truyền khắp đường vùng ngoại thành, nhưng thanh âm cũng không phải xuất thân từ nàng, nàng cảm giác cột dây thừng tay mình đột nhiên cắt đứt, tiếp theo không giống như sự chờ đợi của nàng bị ngã xuống mặt đất, mà là ngã vào một cái ôm mang theo mùi được thảo thảo nhiên.

Tuy rằng nàng muốn nói, trời ạ, nội dung vở kịch này cũng quá cũ đi chứ? Bất quá, nàng thích, nàng rốt cục cũng không phải ngã thành thịt nát rồi, ô ô, thật kích động!

Ngữ Diên liền ngược mắt nhìn về phía nam tử cứu mình, chỉ thấy hấn mặt như quan ngọc, mũi nếu huyền đảm, môi nếu bôi chi, vượn người ngọc lập, vẻ anh tuấn của hấn cùng Sở Hạo trái ngược nhau, một tuấn nhan ôn nhu như vậy lại làm nàng có một loại cảm giác tiếc hận, đặc biệt ở giữa trán của hấn có một chu sa, mê người như vậy, càng làm cho người ta say mê.

Nam tử tựa hồ đã nhận ra sự quan sát của nàng, vì thế liền thấp mắt nhìn về phía nàng, Ngữ Diên chưa kịp thu hồi ánh mắt liền vừa vịn chạm đến đôi mắt của hấn như sáng vụt bay, trong nháy mắt, nàng phảng phất từ trong mắt của hấn thấy được toàn bộ vũ trụ, Uyển Như xuân phong giống nhau, làm cho người ta muốn thân cận ý cười theo khúc miệng hấn nhộn nhạo mở ra.

Hấn cười ôm nàng một cái xoay tròn, một giây sau, liền tao nhã dừng lại xuống đất.

“Người thật đáng yêu, hấn muốn giết người, người còn có thể nói cười như thế” nam tử tao nhã cười cười.

Ngữ Diên ngây ngốc nhìn hấn không biết nên nói cái gì, trời ạ, nàng chưa bao giờ thấy qua nam nhân anh tuấn như thế, nàng xem , hiện tại cái gì Sở Hạo , Sở Thiên , Tô Dật đều là mây bay, bởi vì hấn rất hoàn mỹ!

“Cung chủ, cũng đã được giải quyết” đột nhiên, một giọng nữ phá vỡ sự si mê của Ngữ Diên, nàng liền ngoái đầu nhìn lại, lúc này mới phát hiện ra nơi này chẳng biết lúc nào có hơn bốn bạch y nữ tử, mà bọn thổ phi đã sớm nằm ngổn ngang .

Nam tử ôn nhu cười cười gật gật đầu đối với các nàng nói: “Đem bọn họ đi chỗ khác”

“Đạ” bốn người làm việc bình thường giống như chim ‘ xoẹt ’ lập tức liền bay đi lên, lại ‘ xoẹt ’ một chút bay xuống dưới, tự nhiên thời điểm xuống dưới không nhiều hơn sáu người, kể cả một cái lão đầu cùng nha hoàn.

Nam tử nhìn nàng ôn nhu cười cười, tiếp theo cúi người ở bên tai nàng nói nhỏ, “Người thực đáng yêu, có lẽ chúng ta hữu duyên còn có thể gặp lại , bất quá, người muốn giả dạng làm nam nhân. . . , đầu tiên phải triệt đi mùi hương tự nhiên trên người của người ” nói xong, mấy người ‘ xoẹt ’ lập tức không thấy.

Ngữ Diên ngốc lăng nói : “Thần tiên sao?”

Béo lão nhân thấy thế nói: “Đúng vậy a, thần tiên, thần tiên nha”

“Tiểu thư người có sao không? Vừa rồi không có bị thương chứ?” Tiểu Hương hỏi.

“ ?”

“Đều đã đi xa , người xem miệng người nước dãi đều chảy đầy ra đất” Béo lão nhân than thở một câu.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền phục hồi tinh thần lại ngượng ngùng cười cười, “Gia gia hấn rất đẹp trai nha, lại ôn nhu, lại mê người, người thấy được trán của hấn có một nốt ruồi đỏ sao? Trời ạ, quả thực chính là mê chết người , ta chưa bao giờ thấy qua nam nhân anh tuấn như thế” nàng say mê nói.

Béo lão nhân nghe nói không hồn giận hét lên: “Hạo nhi thì kém sao? Hạo nhi nhà ta còn không phải suất ca kinh thiên động địa” hấn không cam lòng hét lên.

Ngữ Diên bĩu môi nhìn về phía hấn nói: “Được rồi, ăn ngay nói thật, ngoại tôn của người thật là nam nhân phi thường mê người, chính là tính tình của hấn quá tệ, nguyên nhân này làm cho dung mạo của hấn đại đã chiết khấu (*), bốn tiểu thư muốn tìm một người bầu bạn thì chính là nam nhân kia , ôn nhu nhưng không mất anh tuấn, mà không phải là nam nhân táo bạo, hơn nữa còn là một nam nhân táo bạo thông đồng nhiều nữ nhân như vậy”

(*) đại đã chiết khấu: đối nghịch nhau

Béo lão nhân nghe vậy nói lầm bầm: “Tốt lắm, tiếp tục chạy đi”

Ngữ Diên thấy thế liền theo đi qua, trong lòng không khỏi thầm nghĩ, giang hồ thật nguy hiểm nga!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 77: Đường đến Tây Thiên (3)

Trải qua chuyện này xe ngựa vẫn chậm rãi đi về phía trước, Tiểu Hương nói bên trong xe rất buồn không thích, cho nên ngồi ở bên ngoài cùng giá mã sư phó nói chuyện phiếm.

Mà nói Ngữ Diên liền mượn cơ hội này làm lão sư.

“Như vậy dùng ngón giữa cùng ngón trỏ xác nhập hướng trên mũi sắt vào sao?” Béo lão nhân hỏi.

Ngữ Diên cười nói: “Không phải đơn thuần là sắt vào, là phải nén khí thế xuống đan điền cùng thân mình đặc ý niệm biết không, một chiêu này chính là phòng ngừa trường hợp giao hoạt gì đó, bọn họ thích phóng thích làm cho người ta đầu óc choáng váng khí thế sinh ảo giác, bình thường thứ này đối phó với người khiếp đảm là bách phát bách trúng” Ngữ Diên giải thích.

Béo lão nhân cười khỏ nói: “Thiệt hay giả, ngươi đừng nói dối ta, ta sống nhiều năm như vậy cũng chưa từng thấy qua cái loại này có thể phóng thích độc khí ngoạn ý a”

Ngữ Diên bĩu môi nói: “Thích tin hay không tùy ngươi, ta cho ngươi biết, ngươi không gặp được thì là chuyện tốt, thứ này rất lợi hại, là ngươi ta mới nói, cũng không phải nhất định là đối thủ của bọn họ, thứ này a, đều là xuất hiện thành quần kết đội, thực âm trầm khủng bố” nàng âm lãnh nói.

Béo lão nhân khoát tay hét lên: “Ngươi đừng dọa ta, ta cũng không phải trẻ con, có bản lĩnh để cho bọn họ tới a, ta mới không sợ đâu”

Ngữ Diên cổ cười cười không nói chuyện nhắm mắt nghỉ ngơi, Béo lão nhân âm thầm cười cười, xú nha đầu đừng tưởng làm ta sợ dễ dàng như vậy, chính là hấn hoàn toàn từ đầu thật không ngờ tới, trăm năm nhất ngộ lệ quý này, thật đúng là làm cho bọn họ đụng phải!

Xe ngựa chạy thật lâu, vẫn như cũ không kịp đến khách sạn, điều này làm cho Ngữ Diên phi thường buồn bực, nhìn trời đã ngả màu đen đêm nay chỉ sợ là phải ở nơi hoang dã ăn ngủ rồi, cũng may bọn họ lương khô chuẩn bị đủ nhiều, nàng bảo mọi người dừng xe ăn vài thứ, Béo lão nhân la lên: “Chúng ta đêm nay sẽ không ở bên ngoài cho muỗi đốt đi chứ?”

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hấn trên gheo nói: “Ngươi yên tâm, ngươi mập như vậy, liền làm công đức cho chúng nó tốt lắm”

“Ngươi, nha đầu chết tiệt kia, dám nói ta béo, ta giết ngươi” hấn vẩy vẩy nắm tay ý bảo nói.

Mọi người cười cười tiếp tục ăn lương khô, một lúc sau, khi tất cả mọi người đã ăn no, khí lực cũng tới rất nhiều, xe ngựa tiếp tục chạy đi phía trước.

“Công tử a, phía trước giống như có một chùa miếu cũ, chúng ta muốn hay không ở nơi đó tá túc một đêm, Trời đất tối đen như mực rồi nha” không bao lâu Tiểu Hương ở bên ngoài hô.

Ngữ Diên vén rèm xe lên nhìn nhìn bên ngoài tối như mực, xa xa xác thực có một loại giống như miếu đồ nát, chính là vì sao nàng cảm giác này nơi này như thế nào kỳ quái?

“Công tử, hoang giao dã ngoại sẽ có chó sói thường lui tới, chúng ta nên đi trong miếu tá túc một đêm, ngày khác lại xuất phát đi” giá mã sư phó nói, người nam nhân này là bọn hấn dùng nguyên một cái bảo mướn đến, thời gian làm một năm, phải biết rằng, một mỹ kim trong bảo khó ở thế gian có thể đủ cho người nghèo ăn được cả đời, nàng chỉ cần cầu một năm mà thôi, nguyên nhân là bọn họ cũng sẽ không giá mã, không có biện pháp thôi!

“Được rồi” Ngữ Diên gật đầu đáp.

Không bao lâu, xe ngựa chậm rãi dừng ở ngoài cửa ngôi miếu đồ nát, Ngữ Diên vén rèm xe lên giúp đỡ Béo lão nhân xuống xe.

“Nơi này thật sự thực cũ nát a, chùa miếu này có vẻ không lớn” Béo lão nhân nói.

Ngữ Diên không trả lời mà đi lên phía trước, nhìn cửa cũ nát, nàng cảm thấy có điểm là lạ, nhưng cũng không nghĩ nhiều trực tiếp đem cửa đẩy ra.

Bên trong là một cái tạo hình tương tự với nhà cấp bốn, bởi vì ánh trăng cùng độ sáng cường đại, đứng ở ngoài cửa liếc mắt một cái liền thấy được tượng Phật trong đại sảnh, bất quá, tượng Phật trên người sớm hiện đầy tro bụi, giá mã sư phó đem ngựa vào, đốt ngọn nến đi lại đây.

Dưới sự dẫn dắt của Ngữ Diên, bọn họ từ từ đi vào, chỉ là bọn hấn từ đầu tới cuối không lưu ý, thời điểm khi bọn họ bước vào trong viện, cửa phía sau thực lặng yên không phát ra tiếng chậm rãi đóng lại.

Mọi người chậm rãi tiến vào trong đại sảnh, vừa tiến vào bên trong Béo lão nhân kêu lên “Oa, nhiều Phật tượng như vậy, thật đáng tiếc tốt như vậy đều đã hỏng hết ” vì là người tin Phật nên hẳn đau lòng tiếc hận.

Giá mã sư phó liền lấy ra trong cái bọc vài ngọn nến đặt lên bàn sau đó nhất nhất đốt lên, trong khoảnh khắc, nơi này sáng sủa hẳn lên, hết thấy đều xem rành mạch, dưới đất đầy đạo thảo nơi nơi tấp nập, rực rỡ muôn màu, giá mã sư phó cười cười nói: “Nơi này tựa hồ thật lâu không có ai đến đây”

Tiểu Hương ở dưới ánh nến rất nhanh ngắt thiết nhiều đạo thảo nhào vào thượng, tiếp theo đem lấy trong cái bọc mấy cái chân dài đem ra nhất nhất trải lên mặt trên của đạo thảo, may mắn đây là mùa hè, nếu là mùa đông mang theo chân sẽ rất khó chịu a? !

“Công tử nhanh đến nghỉ ngơi đi, gia gia người cũng tới đi, còn có người sư phụ kia, giường ta đều đã trải cho các người rồi” Tiểu Hương cười nói, ở bên ngoài Ngừ Diên vẫn mặc nam trang, cho nên nàng tự nhiên sẽ đối xưng hô thành công tử tương đối dễ dàng cũng tương đối an toàn.

Ngừ Diên gật gật đầu, ánh mắt vẫn như cũ bắt đầu đánh giá trong này, Béo lão nhân một bên cầm khăn lau lau Phật tượng, một bên trong miệng lầm bầm.

Giá mã sư phó ngẩng đầu nhìn Phật tượng, “A.” Hẳn không chế không nổi hét lên một tiếng.

“Làm sao vậy?” Ngừ Diên liền đi đến bên cạnh hắn hỏi.

Giá mã sư phó lại ngẩng đầu nhìn Phật tượng, vừa rồi hẳn tựa hồ nhìn thấy Phật tượng ở trong này nháy mắt, nhưng là trong nháy mắt vừa rồi lại không thấy gì, vì thế ngưng ngưng cười cười, “Không. Không có việc gì, chúng ta nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải lên đường”

Ngừ Diên mày vẫn nhíu lại, nàng cảm giác chỗ này có chút kỳ quái, có lẽ, là nàng trời sinh mắt cảm đi, đối với địa phương kỳ quái xa lạ, ban đêm nàng liền giống như chim cú mèo, đêm tối luôn làm cho nàng trở nên hết sức mất cảm cũng như cẩn thận.

“Tốt lắm, mọi người nghỉ ngơi đi, ngày mai còn phải lên đường” Ngừ Diên bảo mọi người lại đây nghỉ ngơi.

Vì thế, liền xấp xếp nằm xuống, giá Mã sư phó, gia gia, Tiểu Hương, bên cạnh đứng là nàng, dù sao nàng cũng là nữ hài tử, cũng nên chú ý một điểm, Tiểu Hương tự nhiên cũng hiểu được điểm này, nàng sẽ không để cho tiểu thư cùng nam nhân có tiếp xúc, cho nên, vị trí ở giữa tự nhiên cũng thuộc về nàng.

Mấy người nằm một hồi, bắt đầu dần dần đi ngủ, Ngừ Diên vẫn nhắm mắt suy nghĩ soái ca chu sa hôm nay, nghĩ đi nghĩ lại, nàng liền vụng trộm cười cười, không hiểu được có còn cơ hội nhìn thấy hắn hay không, chính là vấn đề này còn không có nghĩ ra. Nàng rõ ràng cảm giác được đỉnh đầu của các nàng có một cơn gió nhẹ không tầm thường bay qua, Linh Đương của nàng cũng bắt đầu phát ra tiếng vang rất nhỏ, tiếp theo liền nghe thấy được giá Mã sư phó cùng với Tiểu Hương đột nhiên phát ra tiếng hít thở trầm trọng, Ngừ Diên thấy thế la lên một tiếng, “Gia gia đứng lên”

Béo lão nhân đã bắt đầu xuất hiện trạng thái hỗn loạn, đột nhiên bị Ngừ Diên hét lớn một tiếng, làm cho tỉnh lại ngồi dậy, “Làm sao vậy?”

Ngừ Diên cũng liền ngồi thẳng người đối với hắn phi thường nghiêm túc nói: “Hôm nay dạy cho của ngươi một chiêu đó ngươi nhớ kỹ chưa? Chạy nhanh vận dụng đan điền tập trung ý niệm, không thể để cho ảo ảnh tiến vào đầu óc của ngươi” nàng ra lệnh một tiếng, một cỗ âm lãnh hàn phong đột nhiên thổi qua, ngọn nến nháy mắt dập tắt.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Đường đến Tây Thiên (4)

Lời của nàng âm tiết cứng rắn đi xuống, trong đại sảnh toàn bộ ngọn nến đều bị tiêu diệt, trong phòng lập tức có một màu đen bao phủ, Ngừ Diên lôi kéo Béo lão nhân đến giữa sân.

“Diên nhi, chúng ta sẽ không khéo như vậy gặp được vật kia như ngươi nói chứ?” Béo lão nhân thật cẩn thận nói.

Ngừ Diên không đáp lời lấy tay nhẹ nhàng lay động một chút Huyết Linh Đương, ba con quý lập tức chui ra đây, trong sân hai người tam quý cứ như vậy giăng co từng trận âm phong này.

Thất Dạ trên mặt đột nhiên biến đổi kêu lên: “Ta thềm vào, ‘ngoạn ý’ này thật sự là trăm năm mới gặp, không thể tưởng được cơ hội này là 0.001 cũng làm cho chúng ta gặp được, vu bà ngươi có thể đi mua xô số được đây” hắn cười cười đánh vỡ không khí quý dị, trong lòng vẫn có điểm bất an không yên, mấy thứ này tàn mất ra oán khí tựa hồ phi thường cường đại!

Béo lão nhân đi đến bên người Hiên hỏi: “Đây là vật gì như thế nào còn không hiện thân?”

Hiện nhủ mi nói: “Gia gia ngoạn ý đây là yêu ma quỷ quái trong các yêu quái, chưa tính là cực phẩm, nhưng cấp bậc tuyệt đối so với thói quỷ lợi hại hơn gấp mấy lần”

Béo lão nhân nghe vậy cả kinh nói: “Ngươi vừa mới nói cái gì ngoạn ý? Yêu quái này là vật gì?”

Âm phong như trước gọi lên, nhưng mấy thứ này vẫn không có hiện thân, Ngừ Diên đột nhiên cười cười, đi đến bên người Béo lão nhân bắt đầu giải thích: “Gia gia, yêu ma quỷ quái đều là bốn loại quỷ quái, si là núi quái cũng chính là sơn quỷ, mi còn lại là so với sơn quỷ rất cao một tầng tinh quái, còn lại là chính là quỷ quái trong nước cũng là một loại lợi hại nhất, bởi vì quỷ quái hợp lại thì chúng ta không có phần thắng”

Béo lão nhân nghe thấy vậy tựa hồ có chút hiểu được, vừa tựa hồ có chút hồ đồ, liền hỏi: “Vậy chúng ta có bao nhiêu phần thắng?”

“Hai phần” nàng ánh mắt sắc bén nhìn hướng hắc ám

“Cái gì? Hai phần? Vậy ngươi còn bình tĩnh như vậy?” Béo lão nhân kinh hô.

“Gia gia, tuy rằng chỉ có yêu quái, nhưng bọn hắc không phải yêu quái bình thường, bọn họ là có thể làm cho người sinh ra ảo giác, loại ảo giác này nếu không có cách nào khác khống chế, như vậy, nó là có thể làm cho ngươi trong lúc vô tình tự giết mình, ngươi biết không?”

“Trời ạ, quá kinh khủng, vậy chúng ta vẫn là nên chạy đi” Béo lão nhân liền đề nghị nói, ở trong ký ức của hắc đánh không lại đành bỏ chạy là kinh điển nhất.

Ngừ Diên đột nhiên xoay người nhìn nhìn hắc cười cười, chỉ là tươi cười như vậy làm cho béo lão nhân đột nhiên cảm thấy có chút âm trầm, “Gia gia. Chúng ta. Chạy không thoát” nói xong, nàng đột nhiên lấy trong túi quần xuất ra huyết phù ném lên không trung, một giây sau, nàng hai tay hợp nhất một cái xoay ngược lại, phiêu đảng trên không trung, phù vàng đột nhiên liền bốc cháy lên.

Trong chớp lát, ngoạn ý này toàn bộ hiện thân, Béo lão nhân nhất thời kinh hãi, những thứ này là cái gì? Ngừ Diên quỷ quái đầy sân, vừa giống như quỷ lại vừa không giống như quỷ, đầu của bọn nó là động vật, nhưng thân mình như cũ vẫn là người, đã nhìn nhiều loại quỷ quái, Béo lão nhân lần đầu tiên cảm thấy thiên ngoại hữu thiên, đạo lý trong quỷ có quỷ.

Ngừ Diên đột nhiên xuất ra một thanh kiếm gỗ đào, đối với chúng nó lạnh như băng nói: “Các ngươi cũng đã hoa lạc thành mộ rồi, sao không hảo hảo tích đức làm cho mình sớm đầu thai đi? Như thế lại tu luyện thành quỷ dị muốn cho chính mình thành ma sao?”

Khẩu khí của nàng ở bên trong ban đêm trời hè có vẻ phi thường rét lạnh, Béo lão nhân không nói nhìn nàng, nha đầu kia thời điểm đối phó với những đồ chơi này, lại đẹp trai (sao lại đẹp zai a?) đến động lòng người như vậy? !

Đám quỷ quái đầy sân, toàn bộ động vật trừng mắt nhìn các nàng đột nhiên phát ra tiếng cười, tiếng cười này rõ ràng chính là hưng phấn, xem ra, chúng nó chờ đợi bọn họ nhóm ‘hàng hóa’ này đã lâu rồi!

Lúc này, trong bóng đêm đột nhiên bay ra một con quỷ mang theo cái khăn che mặt, toàn thân hắc đều là màu đen, dáng người cao gầy gầy, một đôi mắt lục sắc ở ban đêm lóe quang mang quỷ dị, chỉ thấy tay hắc nhẹ nhàng phát chiêu, một người mang đầu hổ quỷ quái trong đó liền nằm trên đất, mà hắc lại cười cười ngồi trên người của nó cúi hai chân nhìn nàng.

Ngừ Diên rõ ràng cảm giác hơi thở của con quỷ này phi thường cường đại, một giây sau, nàng đồng tử phóng đại, hắc là lượng, yêu ma quỷ quái trong đích lượng, trời ạ, nơi này cư nhiên có lượng lợi hại như thế, hơi thở của hắc thật sự rất cường đại, vừa rồi nàng vẫn không phát giác ra được, thẳng đến khi hắc xuất hiện nàng mới có thể cảm giác được, có thể biết, người kia đến tột cùng có bao nhiêu lợi hại rồi? !

“Hay cho một câu hoa lạc thành mộ, ngươi không biết rằng ở mộ lý rất cô đơn sao?” Cái khăn che mặt quỷ vang lên từ tính âm thanh phi thường, ánh mắt nhìn chăm chăm nàng hỏi.

Ngừ Diên trong lòng thầm kêu không tốt, đồng yêu quái kia đã làm nàng đủ phiền rồi, dựa theo năng lực của nàng cùng với Thất Dạ và Hiện, phần thắng vẫn là rất lớn, nhưng giờ lại xuất hiện người kia, nên làm sao bây giờ?

Hiện cũng rõ ràng cảm giác được vật này lợi hại, Thất Dạ cũng không cười, xem ra, đêm nay sẽ có một hồi ngươi chết ta sống chém giết rồi!

Béo lão nhân thấy mọi người đột nhiên nghiêm túc hẳn lên, hắc cũng không dám tiếp tục nhiều chuyện, người kia ánh mắt tại sao lại là lục sắc? Xem ra về mặt của mọi người tựa hồ phi thường lợi hại, chính mình vẫn là không cần phiền thêm tốt lắm!

“Biết ở mộ lý tự nhiên rất cô đơn, nhưng là bọn họ cũng đã chết không phải sao? Nếu là có thể đầu thai là tốt nhất, nếu là canh giờ chưa tới, tất nhiên phải ở trong phần mộ, ngươi đều đã tu luyện thành lượng, bản thân mình đột nhiên theo chân bọn họ không giống nhau, nhưng là ngươi như vậy không có chút trượng nghĩa” lần đầu tiên, nàng nói lời nghiêm túc như thế, không có biện pháp, nàng rõ ràng biết, mình không thể giống như bình thường có thể không cần lo lắng muốn nói gì thì nói, hiện tại ba mạng người đều ở trên tay của nàng, nàng không thể khinh thường!

“Nha? Như thế nào là không có trượng nghĩa?” Cái khăn che mặt nam tựa hồ rất hứng thú, không khỏi tò mò hỏi.

“Ngươi đem bọn họ biến thành bộ dáng gì? Quỷ không ra quỷ động vật cũng không giống động vật, cái này gọi là dị dạng, ngươi đến tột cùng có mục đích gì?”

“Mục đích? Ha ha, ta kỳ thật cũng không muốn trở thành lượng, nhưng là ta không biết như thế nào lại tu luyện được lượng, vì sao lại biến bọn họ thành

như vậy, đó là ta đem đầu của động vật đã chết đặt tại trên người bọn họ, người chẳng lẽ không cảm thấy như vậy rất vui vẻ, thực đáng yêu sao?” Hắc biến thái cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy hai mắt chăm chú nhìn chăm chăm hắc, hắc rất quái dị, trên người hắc tản mát ra hơi thở nguy hiểm càng lúc càng nhiều hơn.

“Người đến tốt cùng muốn làm cái gì?” Người kia tựa hồ thực biến thái!

Cái khăn che mặt nam cười cười nói: “Người cùng lão đầu kia là người có thể nhìn thấy chúng ta, mà bên cạnh người ba cái tên kia tựa hồ đối với người rất quan tâm, điều này làm cho ta rất hiếu kỳ, vì sao một người nam nhân eo lá lại có mị lực như thế, nếu vấn đề này làm cho ta không hiểu, không bằng các người biểu diễn cho ta xem xem chẳng phải là rất tốt?”

“Cái gì?” Ngữ Diên này nhũn lại hỏi, trong tay kiếm gỗ đào trảo gấu gao.

Cái khăn che mặt nam bứt lên vẻ tươi cười, lạnh như băng nói: “Bọn nhỏ, đồng bọn của các người đến đây, còn không mau để cho bọn họ gia nhập vào?” Lời của hắc vừa dứt, đầy sân biến dị quỷ quái, đột nhiên như là sống lại, mạnh mẽ hướng các nàng đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (1)

Cái khăn che mặt nam lời của vừa, một đám đầu xà mã quý liền lao đến, Ngữ Diên hét lớn lên một tiếng, “Hiền, Xinh đẹp bảo hộ gia gia” một giây sau, nàng liền cùng Thất Dạ nghênh đón.

Một hồi chém giết như vậy triển khai, mà cái khăn che mặt nam vẫn như cũ nhàn nhã hai tay ôm cánh tay, nhìn bọn họ giống như là đang xem diễn kịch, khoe miệng của hắc vẫn lộ vẻ thần nhiên tươi cười.

“Đi chết đi” Ngữ Diên tung phù vàng nhớ kỹ phù chú, kèm theo Minh hỏa thiêu đốt, bọn quý quái hoảng sợ phát ra giống như tiếng kêu, những con quý quái chưa bị thương tổn, trong mắt phóng xuất ra ánh mắt hung ác, trong miệng lầm bầm, “Tại sao muốn thương tổn chúng ta, tại sao muốn thương tổn chúng ta?”

“Ma quý quái, lão nhân ta không sợ người” Béo lão nhân dưới sự bảo vệ của Hiền cùng Xinh đẹp, tình huống vẫn tương đối an toàn, mắt thấy mọi người không ngừng chém giết, hắc tự nhiên cũng sẽ không nhàn rồi.

“Chạy nhanh rút về phần mộ cho ta” Ngữ Diên theo trong túi quần lấy ra rất nhiều máu đồng tiền hướng về phía quý quái, kỳ quái là máu đồng tiền đánh vào trên người quý quái, lại không phản ứng chút nào, điều này làm cho Ngữ Diên nhất thời kinh hãi

“Cô đơn, chúng ta thật cô đơn a.” Trong đó một người thân đầu rắn tên Học Tim, phát ra âm lãnh thanh âm khàn khàn, bác hai tay Ngữ Diên đánh bên trong gấu gao lôi vào mắt cá chân của nàng.

Thất Dạ thấy thế nhào đầu về phía trước, đám quý quái liền giống như con kiến liên tục không ngừng lao qua, hắc căn bản cũng không có cơ hội đi giải cứu nàng, Hiền cùng Xinh đẹp cũng như thế, bọn họ thân mình cũng rất khó khăn, hơn nữa thời khắc còn phải bảo hộ gia gia, căn bản không rảnh bận tâm quanh thân của nàng.

“Đi chết đi” Ngữ Diên không chút lựa chọn cắn nát ngón tay, hai tay hợp nhất, nhắm mắt niệm chú, trong khoảnh khắc, chung quanh tản mát ra quang mang nhàn nhạt, quý quái đang cầm lấy nàng mắt cá chân sừng sốt bị đứng ở trên mặt đất.

Cái khăn che mặt quý nhìn các nàng chính là thần nhiên cười, tựa hồ cũng không có tính gia nhập chiến đấu, mà là xem bọn họ làm một hồi trò hay là đi đối đãi.

Ngữ Diên chấn động, đôi mắt nàng cơ hồ toàn lực công kích, chúng nó cũng chỉ là ngơ ngác nhìn nàng, hơn nữa hoàn toàn không có vì đồng loại bị giết giảm bớt bối rối, lúc nàng kinh ngạc thì chúng nó nhẹ nhàng cười, tiếng cười ở trời hè ban đêm giống như phong tuyết vũ vũ truyền đến, xem ra tình huống này chúng nó trong lòng đã muốn hạ quyết tâm đem bọn họ chôn tại chỗ này rồi!

“Huyết kiếm xuất khiếu, thần quý đường vòng.” Ngữ Diên giờ kiếm gỗ đào lên đối với chúng hét lớn một tiếng, máu tươi liền từ chuôi kiếm chảy đến đuôi kiếm, một giây sau, nàng liền đem kiếm gỗ đào vung đi ra ngoài, “Xem chiêu” nàng nổi giận gầm lên một tiếng, thanh âm sắc bén của nàng mang theo một cổ đại phong cổ quái đảo hướng bọn quý quái, bị va chạm vào bọn quý quái kêu thảm một tiếng, động vật đầu rắn đã bị chém đứt đôi!

Cái khăn che mặt quý đối với nàng đem hết toàn lực chém giết, cười cười cho hai chữ, “Thú vị”

Ngữ Diên trong quá trình chém giết oán hận liếc mắt cái khăn che mặt quý, phun ra hai chữ “Biến thái”

Bọn quý quái bởi vì nàng vô tình chém giết, từng đưa càng trở nên phi thường táo bạo, xuống tay càng phát ra hung ác, Ngừ Diên phui liếc mắt Gia gia một cái, lúc này mới phát hiện bên người bọn họ quý quái tựa hồ so với nàng còn nhiều, vì thế nàng liền reo lên: “Thất Dạ, chạy nhanh đi bảo hộ Gia gia”

Thất Dạ nghe thấy vậy, lắc mình một cái liền gia nhập vào đội ngũ của Gia gia, hẳn biết nàng lo lắng cái gì, mà đối mặt nhiều quý quái như vậy, việc hẳn có thể làm đó là không cho nàng lo lắng.

Khăn che mặt quý như trước thân nhiên nhìn bọn hắn, mắt thấy quý quái càng ngày càng ít, trong túi quần lấy ra một cây sáo màu xanh biếc, chậm rãi thổi lên, trong khoảnh khắc vô biên vô hạn từ thi từ dưới đất bùng lên, thấy thế, hắn dừng lại suy địch cười nói: “Cho các ngươi thêm giờ kích thích”

Ngừ Diên oán hận mắng một câu, “Thảo. Mẹ ngươi vương bát đần” tuy rằng tính cách của nàng giống lưu manh, nhưng nàng không bị bức đến Lương Sơn, chắc sẽ không nể nang khó nghe như thế này, biến thái này là muốn làm cho nàng cực khổ đến chết? ! Lời mắng chửi của nàng vừa mới chấm dứt, vô biên vô hạn quý quái liền bao vây nàng, Thất Dạ cùng Hiền quát to một tiếng, “Cẩn thận a”

Nhìn quý quái bao vây Ngừ Diên, Thất Dạ thấy thế liền xông đến, tiềm thức nói cho hắn biết, tuyệt đối không thể để nàng bị thương tổn, Thất Dạ gia nhập gây chú ý càng nhiều quý quái, một hồi lực lượng hình giao tranh bắt đầu, thời gian tiêu hao từng phút từng giây, Ngừ Diên dần dần cảm giác khí lực của mình càng ngày càng ít, Hiền cũng gấp không thôi, Béo lão nhân thấy thế việc reo lên: “Hiền nhanh đi giúp nàng”.

Hiền nhìn nhìn chung quanh quý quái càng ngày càng nhiều, muốn đi hỗ trợ nhưng nhìn đến Gia gia bị quý quái bắt được tay, hắn chỉ có thể giải cứu Gia gia.

Xinh đẹp cũng là lực bất tòng tâm, chỉ có thể đối phó quý quái bên người tới chiếu cố Gia gia.

“Đáng chết” Ngừ Diên mắng một câu, trên người khí lực đang dần dần tiêu thất. Chẳng lẽ vận mệnh của nàng thật sự đã định như vậy sao? Nhưng là nàng không thể liên lụy Gia gia còn có Tiểu Hương nha, nhưng là nàng rõ ràng biết khí lực trên người mình đang chậm rãi tiêu hao hết, quý quái lại giống như con kiến bình thường liên tục không ngừng lao qua.

Đúng lúc này, một nam nhân toàn thân hắc y mang theo đầu lạp che mặt lạnh yên mà rơi xuống, hắn vừa đến liền làm cho Ngừ Diên thất thần, bởi vì thứ hắn cầm trên tay đều làm cho quý quái trong lòng run sợ ma kiếm. Vật này ở khu Ma Nhân không chỉ xuất hiện ở bức tranh trên giấy, hơn nữa ở trong óc cùng với trong lòng không ngừng xuất hiện, ai cũng biết vật này, chính là nàng không nghĩ tới vật này cư nhiên sẽ xuất hiện ở chỗ đại! ?

Nam nhân che mặt áo đen không hề nghĩ ngợi liền xông tới, đây bất quá là điện quang hỏa thạch, hắn xoay tròn một cái trên người bùa như tuyết tẩm giống nhau bay xuống dưới, chỉ thấy trong miệng hắn lâm lâm, một giây sau, bùa toàn bộ bốc cháy lên, kỳ quái là thời điểm bùa sắp muốn thiêu đốt hầu như không, một màn quý dị đã xảy ra, toàn bộ những lá bùa đột nhiên biến thành hình dạng trường kiếm, rất nhanh rủ xuống dưới, một khắc trên bọn quý quái còn gọi rầm rĩ thì nay một đám phát ra tiếng kêu hoảng sợ, sợ hãi, đợi hắn lại rơi xuống đất, quý quái lập tức vui đi hơn phân nửa!

Ngừ Diên bị bùa quý dị cùng với thủ pháp của hắn cấp ngừng ngừng cả người, đúng lúc này, một cái Ngừ Đầu Nhân thân ngoạn ý, nhân cơ hội muốn gói ôm lấy cổ của nàng, nhìn khoảng cách có điều lệch lạc, nó không với đến kịp, sừng sốt đem dây cột tóc của nàng ôm lấy.

Ngừ Diên mắt thấy dây cột tóc bị ôm lấy, nàng một cái vượt qua thứ thanh kiếm đâm vào trên người Ngừ Đầu Quái, bị đâm vào quý quái lập tức đảo hướng bỏ sang một bên, dây cột tóc cũng đi theo bỏ của nó bất giác đi xuống, mái tóc đen của nàng trong khoảnh khắc xoắn xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 80: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (2)

Khăn che mặt quý ngậy ra một lúc, khoe miệng tươi cười càng phát ra rõ ràng, nguyên lai nàng là nữ nhân a!

Nam nhân che mặt giải quyết một lớp này lớp nọ, liền lập tức vọt tới Béo lão nhân giải quyết ít quý quái còn lại, khăn che mặt quý hiển nhiên biết rằng quý quái càng ngày càng ít, nhưng hắn vẫn không biểu hiện một chút bộ dáng hoảng sợ.

Ngừ Diên sưng sờ hết sức, khăn che mặt quý đột nhiên nhẹ nhàng đi qua, lúc nàng kinh ngạc là lúc, hắn đã đưa tay phải ra ôm lấy bờ eo của nàng, xoay tròn một cái liền hướng không trung bay đi.

“Tên biến thái ngươi định làm cái gì?” Đột nhiên bị ôm Ngừ Diên liền hét lớn một tiếng, tiếp theo liền bắt đầu vặn vẹo vòng eo chỉ muốn thoát khỏi kìm cổ của hắn, bờ eo của nàng bị hắn siết chặt, nàng căn bản là không nhúc nhích được, vì thế đành phải đóng đưa thân thủ lung tung trên không trung, mục đích tự nhiên là tưởng tát cho hắn một cái bạt tai, lại không nghĩ rằng ở trong lúc vô tình chạm vào làm rớt cái khăn che mặt của hắn.

Khăn che mặt kia rơi xuống đất, dung nhan tuấn mỹ của hắn lập tức ánh vào trong đầu của nàng, đôi mắt màu xanh biếc kia cũng không hề che giấu hiện ra ngoài, giống như lục như bảo thạch chói đến loá cả mắt, dưới ánh trăng lại có vẻ rạng rỡ sinh huy, nhưng lại so với mùa đông tuyết đọng trắng nõn còn

trong suốt hơn, rõ ràng là cái đại ma đầu, giờ phút này lại làm cho người ta cảm thấy sạch sẽ, giống như trên đời này không người nào có thể so sánh được, mà hai chữ Biến Thái kia hiện tại hình dung hẳn, tựa hồ có chút không thích hợp? !

Khắp bầu trời đóa hoa cũng không biết từ chỗ nào xông ra, giờ này khắc này giống như những bông tuyết chậm rãi bay xuống, ở một khắc này, có vẻ lãng mạn ái muội như thế (quý cũng đẹp thần điền bát đảo a)

“Ngươi là nữ nhân thứ nhất kéo khăn che mặt của ta” hẳn giờ lên một tia phi thường lưu manh tươi cười nhìn chằm chằm nàng nói.

“A?” Ngừ Diên ngây ra một lúc, không có toan tính xem lời của hắn có ý gì

“Ách. Ngươi nếu là nữ nhân đầu tiên kéo khăn che mặt của ta, lại hỏi muốn ta làm cái gì? Ta suy nghĩ, ách. Không bằng như vậy, ngươi làm mẹ của con ta như thế nào?” Hắn vui cười hỏi

“Cái gì?” Ngừ Diên chấn động, đối với hắn mà nói hai chữ ‘ nương tử ’, nàng tự nhiên là nghe được rành mạch, chính là bị một con quý nói như vậy, làm cho nàng giật mình khó mà tin được, ách, mặc dù là quý suất đi.

“Làm mẹ của con ta như thế nào?” Nghĩ đến nàng không có nghe thấy, hắn lại nhắc nhở nói, cũng dâng khuôn mặt tuấn mỹ tươi cười.

Béo lão nhân mắt sắc phát hiện ra Ngừ Diên bị quý công ôm, hắn cũng biết đầu lập nam là ai, trừ ngoại tôn của hắn ra, còn có ai có thể lợi hại như thế? Vì thế không để ý hắn đang cùng quý quái đánh lẫn nhau, liền lời cánh tay của hắn reo lên: “Chạy nhanh đi cứu Diên nhi của ta”.

Sở Hạo ngây ra một lúc, liền theo phương hướng ngón tay của Béo lão nhân nhìn sang, hắn không đợi mà gặp Vương Phi giờ này khắc này đang bị một con quý ôm ở trên không trung, tuy nói hắn không chào đón nàng, nhưng tốt xấu gì nàng hiện tại cũng là nữ nhân của hắn, tự nhiên lại bị một con quý công ôm, mặc cho ai cũng vô pháp rộng lượng, vì thế liền cầm trùy ma kiếm bay lên.

Khăn che mặt quý tất nhiên có thể thấy đầu lập nam hành động, vì thế liền ở bên tai nàng nói nhỏ một câu, “Nhớ kỹ, ta gọi là quý tịch, chúng ta còn có thể gặp lại nhau , thân ái ‘ nương tử ’” hẳn cố ý tăng thêm hai chữ nương tử, nói xong làm Ngừ Diên sửng sốt hết sức, hắn liền hôn một cái trên gương mặt nàng.

“Ngươi. Ngươi. Ngươi ..tên biến thái này” Ngừ Diên đột nhiên bị quý hôn, rất tức giận hai má đỏ lên, tuy rằng hắn rất tuấn tú, nhưng hắn là quý nha, một giây sau, Quý Tịch cười dùng pháp quý dụ dỗ nàng bình yên rơi xuống mặt đất, mà thời điểm Sở Hạo sắp đến, hắn đã lặng yên không phát ra hơi thở biến mất .

“Vu bà ngươi có khỏe không?”

“Sư phó ngươi có làm sao không?”

“Ngươi có khỏe không?”

“Diên nhi ngươi không có sao chứ”

Thất Dạ, Xinh Đẹp, Hiền cùng Béo lão nhân đồng thời hỏi, Ngừ Diên chỉ cười cười nói: “Không. Không có việc gì ” mặt nàng hồng lên nói, tuy rằng không phải hôn môi, nhưng gương mặt của nàng cũng là lần đầu tiên được hôn!

Lúc này, đầu lập nam phui mắt liếc nàng một cái, Ngừ Diên thấy thế liền đi tới đối với hắn bày ra bộ dáng cung kính nói “Cảm tạ đồng hành đã giúp, nếu không có ngươi, chúng ta còn không biết thế nào, ngươi lợi hại như thế, không biết ta có thể hay không có vinh hạnh nhìn thấy phong phạm của đại hiệp” nàng chờ mong nói.

Sở Hạo mang theo đầu lập cười lạnh một tiếng, muốn gặp hắn? Đủ tư cách sao?

“Đại hiệp.” Nàng thở nhẹ một tiếng, muốn đợi hắn đáp lại, hắn lại xoay người một cái lập tức biến mất, Ngừ Diên nhìn theo bóng lưng của hắn biến mất không khỏi than thở, tóm cái gì mà tóm, Stop!

Hắn nhảy xuống đi ra bên ngoài, Một kiếm dắt ngựa sớm chờ lâu ngày, Bạch Linh vẫn ngồi chờ Sở Hạo, nhìn thấy hắn đi ra không khỏi cười nói: “Tốc độ của ngươi lại tăng nhanh” hẳn không cho nàng hỗ trợ, lại dẫn đầu lập, nàng liền hiểu được là chuyện gì xảy ra rồi, cho dù không rõ, nhưng đối với mệnh lệnh của hắn, nàng vĩnh viễn cũng sẽ không phản bác.

Sở Hạo bật một cái nhảy lên ngựa, Một Kiếm lập tức cười một con khác, hai người một quý lập tức biến mất trong bóng đêm.

“Diên nhi, chúng ta vẫn là đi thôi, nơi này không an toàn” Béo lão nhân nói gấp.

Ngừ Diên gật đầu, đúng vậy, nơi này phi thường không an toàn, hãy tìm khách sạn ở một đêm, lúc này, Thất Dạ đột nhiên mở miệng hỏi: “Vu bà. Ngươi vừa rồi có phải hay không bị con quý kia hôn một chút?”

Vấn đề của Thất Dạ giống như bom nổ, làm cho bọn họ kinh ngạc không thôi, bị quý hôn? !

“Diên nhi, ngươi thật sự vừa mới bị cái quý công kia cưỡng hiếp rồi?” Béo lão nhân kinh hô.

“Ô ô ô, làm sao có thể như vậy, làm sao có thể hôn sư phó, không thể không thể” vẫn thích Ngừ Diên Xinh đẹp chịu không nổi lớn tiếng reo lên.

Ngừ Diên nghĩ không ai nhìn thấy một màn kia, thật không nghĩ tới vẫn bị phát hiện, khu Ma Nhân bị quý hôn, nếu việc này bị truyền ra ngoài, sẽ bị thiên hạ chê cười vì thế nàng liền kêu lên: “Mối. Mối không có đâu, người nói bừa cái gì a, hấn. Hấn chính là ở bên tai ta nói một câu, chúng ta sai chỗ mới có thể cho người hiểu lầm, trước kia ở tivi không phải đều là tạo ra cảnh thân thiết diễn sao?”

Thất Dạ mày rồi rầm, thật vậy chẳng? Nhưng là ánh mắt của hấn tốt lắm, có phải nhìn lầm không?

“Tốt lắm, chúng ta đi nhanh đi” Ngừ Diên liền kêu lên, tiếp theo xuất ra Linh Đang đối với ba người bọn họ nói: “Các người cũng đủ mệt rồi, nhanh tiến vào nghỉ ngơi đi” nàng liền nói sang chuyện khác.

Ba cái quý nghe thấy vậy gật gù đầu, đối với chuyện nàng bị cưỡng hôn kia cũng quên mất, phải biết rằng đêm nay thật sự quá mệt mỏi, hiện tại nhất định phải nghỉ ngơi thật tốt bổ sung thể lực mới được, vì thế một cái cúi người tất cả đều tiến nhập vào Huyết Linh Đang.

Sắp xếp xong xuôi cho ba quý, Ngừ Diên liền cùng Béo lão nhân đánh thức Tiểu Hương cùng giá mã sư phó, nói dối ở trong miếu nghe được sói kêu, Tiểu Hương nghe vậy liền thu dọn xong mọi thứ cùng giá Mã sư phó chạy ra ngoài.

“Công tử nhanh chút, nhanh một chút đi a” Tiểu Hương làm cho bọn họ chạy nhanh lên xe ngựa, tựa hồ giống như sói sẽ đến đây.

Ngừ Diên cười cười giúp đỡ Béo lão nhân lên xe ngựa, giá mã sư phó thấy thế liền giá xe ngựa bắt đầu đi phía trước hành tẩu, trong bóng đêm Quý tịch ngồi ở trên cây nhìn xe ngựa hành tẩu, khoe miệng không tự giác giờ lên lên vẻ tươi cười, nương tử, chúng ta còn có thể gặp lại !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 81: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (2)

Xe ngựa tiếp tục hành tẩu, đi không được bao lâu liền nhìn thấy một phiên chợ nhỏ, Tiểu Hương thấy thế liền vén rèm xe lên cười nói: “Thiếu gia, gặp một cái chợ chúng ta tìm nhà trọ nghỉ ngơi đi”

Ngừ Diên thấy thế gật đầu đồng ý, sau đó nhìn Béo lão nhân nói: “Gia gia, đợi lát nữa người có thể được ăn phao câu gà “

Béo lão nhân nghe thấy vậy không nói gì, cúi đầu tựa hồ đang suy nghĩ cái gì đó.

Ngừ Diên thấy thế hỏi: “Gia gia người làm sao vậy? Vừa rồi có phải bị thương tổn gì hay không?” Nàng khẩn trương hỏi.

Béo lão nhân liền cười khỏ, “Không. Không có việc gì, ta chỉ là có chút mệt nhọc”

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền đem cái chăn mỏng bên cạnh nàng đem che trên người của hấn nói: “Người đắp đi, lập tức sẽ đến khách sạn, để cho người nghỉ ngơi thật tốt cả đêm là khí lực có thể quay về ngay” nàng mỉm cười ngọt ngào.

Béo lão nhân vui mừng gật đầu, trong lòng cũng không yên tĩnh, thật là, hấn như thế nào sớm không hiện ra, trễ không hiện ra lại cố tình xuất hiện lúc đó ? Hấn trong lòng biết, hấn nhìn thấy chính là một màn cùng nhóm quý quái chém giết, Sở Hạo vận dụng niệm lực cường đại mới có thể khiến cho quý quái biến mất một nửa, có thể biết là Sở Hạo sinh khí đến cỡ nào, đứa nhỏ này nhất định sẽ đem sai lầm trách tội trên người của Diên nhi!

Khoảng nửa canh giờ sau? Thư thái ở khách sạn

“Gia gia người không ăn sao?” Ngừ Diên nhìn mỹ vị đầy bàn, mà Béo lão nhân lại nói muốn đi nghỉ ngơi.

“Các người ăn đi, ta cảm thấy hơi mệt” Béo lão nhân giả vờ hà hơi rồi liền chạy lên lầu.

“Được rồi, vậy người nghỉ ngơi sớm một chút đi, Tiểu Hương, các người phải ăn thật no một chút, ta cũng vậy phải ăn no, ngày mai còn phải đi tiếp, sau khi ăn xong các người đều nghỉ ngơi một chút đi” nàng sờ sờ cái bụng tròn trịa ợ một cái nói.

Tiểu Hương cùng giá mã sư phó vội vàng gật đầu.

Trở lại phòng, Béo lão nhân nụ cười trên mặt dần dần nhạt đi, hấn đóng cửa phòng, hướng căn phòng tối như mực nói: “Xuất hiện đi”

Lời của hấn vừa dứt, trong phòng ngọn nến liền sáng lên, người đang ngồi bên cạnh cái bàn chính là ngoại tôn yêu nghiệt của hấn.

Sở Hạo lãnh đạm nhìn hấn một chút, phi thường bất mãn chỉ trích, “Ngoại công người có biết người đang ở đây làm cái gì không? Nếu là vừa rồi ta tới

muộn vài bước, hậu quả của các người là gì ta cũng không dám tưởng tượng”

Béo lão nhân nghe thấy vậy ngượng ngừng cười cười, hắn biết đứa nhỏ này là vì lo cho hắn, nhưng là. Nhưng là hắn đây không phải thật sự sợ đến nhàm chán chứ sao.

“Hạo nhi a, ngươi chẳng lẽ không phát hiện ra thời điểm Diên nhi bắt quỷ đẹp ngay người đến thế nào sao?” Hắn chuyển đề tài nói.

Sở Hạo bắt vì sở động.

“Ngươi có thấy được không, Gia gia cũng rất lợi hại, hôm nay xuất hiện yêu ma quỷ quái kia, Gia gia có thể đối phó với yêu quái nha, ta không phải là tiến bộ rồi?” Hắn cười cười nói.

Sở Hạo như trước bắt vì sở động nhìn hắn.

Không khí lại hạ xuống băng điểm, Béo lão nhân thấy thế ngồi ở trên băng ghế bên cạnh hắn kêu lên: “Được rồi, ngươi cứ trách ta đi, nhưng chuyện này không quan hệ tới Diên nhi, là ta bắt ép nàng phải mang ta chạy ra giang hồ”

Sở Hạo nghe thấy vậy, than nhẹ một tiếng nói: “Ngoại công, giang hồ không phải nơi đơn giản giống như người nghĩ, rời khỏi kinh thành, chẳng khác nào mang theo nguy hiểm, còn nữa người còn có Quỷ nhãn, có thể nhìn được những cái mà người khác không nhìn thấy được, như vậy càng thêm nguy hiểm người chẳng lẽ không biết sao?”

Béo lão nhân nghe thấy vậy chu miệng nói: “Ta biết, ta bảo ngươi dạy ta, ngươi lại không chịu, thật vất vả lắm Diên nhi mới đồng ý mang ta chạy ra giang hồ, ngươi lại không đồng ý, ngươi nghĩ đem ta làm chim để nuôi sao?” Hắn bắt mắt nói.

“Gia gia, người nói gì vậy, ở trong vương phủ ngươi muốn cái gì thì có cái đấy, cô đơn có thể tâm sự cùng với những bằng hữu của người, trong phủ nhiều hạ nhân như vậy ai cũng có thể cùng người nói chuyện mà, nhưng người lại tùy tiện như vậy ra đi, làm cho con lo lắng có biết không?” Hắn khuyên bảo nói.

“Bọn họ đều thực cứng nhắc nha, tất cả toàn là nịnh hót ta, ta nói cái gì chính là cái đấy, một chút ý riêng đều không có, vẫn là Diên nhi tốt nhất, dám tranh luận, dám phản bác, ta cảm thấy thật sự thú vị, còn nữa, nàng cũng có mục đích giống như ta, cũng phải đi tìm Thiên Sơn đại sư tâm sự” hắn ở trong lòng liền nói một câu tâm sự, tiểu sư muội của ta ở nơi nào!

“Các ngươi đi tìm hắn làm cái gì? Còn nữa, ngươi không cần đi theo nàng hồ nháo có được không?” Sở Hạo hét lên.

“Cái gì mà gọi là theo nàng hồ nháo? Ta nói cho ngươi biết Hạo nhi, hôm nay chúng ta cùng nhau xé toạc da mặt ra” ách, những lời này là hắn học được của Diên nhi, lúc trước nàng nói như vậy với hắn, “Nếu chúng ta xé toạc da mặt, ngoại tôn sẽ đem ra nói hết ở chỗ này, ta một phen nuôi người từ nhỏ tới lớn không dễ dàng gì đâu?” Hắn nhìn về phía Sở Hạo hỏi.

Sở Hạo gật gật đầu.

“Vậy là ngươi không phải nên hiếu kính với ta thật tốt?”

Sở Hạo lại gật gật đầu.

“Kia không phải là chết, ta đều đã tám mươi tuổi rồi, còn có vài năm có thể sống đâu? Ngươi để cho ông ngoại vân du tứ hải giải quyết xong chuyện nhân sinh đi, còn nữa ngươi lại không thích Diên nhi, ngươi cũng không muốn Vương phi này, ta trước khi chết sẽ đem Diên nhi gả đi ra ngoài, như vậy ta có thể an tâm nhắm mắt, ngươi, ta liền bắt kê, dù sao cho tới bây giờ ngươi cũng không nghe lời của ta” Béo lão nhân phát chế nhân nói.

“Là nàng muốn người nói như vậy sao? Xem ra, nàng hẳn là không muốn sống nữa” trong mắt của hắn xuất hiện sát ý.

“Không phải, không phải nàng bảo ta nói, ngươi làm gì mà ánh mắt trừng lớn như vậy? Ngươi muốn hù chết ta à? Ta cho ngươi biết, ngươi nếu là dám giết Diên nhi, ta cũng không sống nữa” Béo lão nhân thấy mắt hắn có sát ý liền hét lên.

Sở Hạo nhìn nhìn hắn, sát ý dần dần nhạt đi, vì thế nói: “Mặc kệ người có nói cái gì, con cũng sẽ không đồng ý cho người đi ra ngoài, cho nên, không cần nói thêm gì nữa” hắn trực tiếp phủ định quyết định muốn đi vân du tứ hải, phải biết rằng, vừa rồi một màn kia, nếu là hắn đến chậm một bước mà nói. . . , như vậy hậu quả.

“Hạo nhi, ngươi dám uy hiếp ta?”

“Dạ, vì an toàn của người, con tình nguyện uy hiếp người” hắn không nhượng bộ nói.

Một lúc sau

Béo lão nhân nhìn nhìn hắn, thấy hắn một bước cũng không lui, vì thế nói: “Như thế này có được không, chúng ta mỗi người nhường một bước đi, người có thể cùng chúng ta đi Tây Thiên.”

“Không được, kinh thành công việc còn rất nhiều, ngoại tôn như thế nào có thể đi được?” Hắn phủ định hoàn toàn.

“Kia. Cái này tốt lắm, người hãy theo chúng ta đi một tuần, ta liền an phận mang theo Diên nhi trở lại kinh thành” hắn làm thỏa hiệp cuối cùng.

“Bảy ngày quá dài rồi, người hồi phủ cùng với con ngay”

“Kia. Kia.. ba ngày được không, không thể cò kè mặc cả nữa” hắn liền đáp.

Sở Hạo thấy hắn vẻ mặt chấp nhất, vì thế nói: “Nếu là Tôn nhi nguyện ý cùng người đi trong ba ngày, người thật là sẽ nguyện ý trở lại kinh thành cũng cam đoan không bao giờ rời nhà đi ra ngoài nữa?”

Béo lão nhân nghe thấy vậy nói gấp: “Ông ngoại cam đoan, bất quá, người cũng phải đáp ứng ta hết thảy đều nghe theo sự chỉ huy của ta” hắn nói xong trong lòng cũng đã có kế hoạch.

Sở Hạo nhìn nhìn hắn, thân tình cuối cùng là chiến thắng lãnh mạc, vì thế, hắn gật đầu đáp ứng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (4)

Hôm sau

Sáng sớm Ngữ Diên ăn qua điểm tâm liền hướng phòng Béo lão nhân đi đến, đúng lúc cửa của hắn mở ra, vì thế nàng liền kêu lên: “Gia gia chạy nhanh xuống ăn điểm tâm đi.” Lời của nàng còn chưa nói xong liền sững sốt, nàng chỉ chỉ phía sau lưng của hắn một bóng người cao lớn

Béo lão nhân thấy thế liền xoay người qua, Sở Hạo đang đưa lưng về phía bọn họ, Béo lão nhân thấy thế ho nhẹ một tiếng liền bắt hắn lại đây, Ngữ Diên nhìn thấy hình dạng của hắn nhất thời ngây ra một lúc, hắn. Như thế nào tướng lại kỳ quái như thế? Mặt như thế nào lại giống như trang điểm, dung nhan một chút cũng không chân thật.

“Gia gia hắn là ai vậy?” Ngữ Diên chỉ vào ‘người xa lạ’ hỏi.

Béo lão nhân ho nhẹ một tiếng nói: “Hắn. Hắn là.”

“A, ánh mắt của hắn có điểm quen thuộc nha” nàng đột nhiên theo dõi đôi mắt của hắn nói.

Béo lão nhân nghe thấy vậy mồ hôi liền ướt đầm, không thể nào, đây chính là mặt nạ da người lưu hành mới nhất hắn nhìn không ra vấn đề gì, đúng rồi, ánh mắt dù cho da người vẫn là che giấu không được, vì thế hắn liền kêu lên: “Hắn là Sở Hạo”

“Cái gì?”

“Bà con xa. . . bà con xa. . . là biểu đệ của Sở Hạo” hắn ngượng ngùng cười cười nói.

“Biểu đệ? Khó trách ta cảm thấy ánh mắt của hắn giống như đã từng quen biết, nguyên lai là cùng yêu nghiệt có quan hệ a” nàng chắc lưỡi nói.

“Nữ nhân chết tiết kia người muốn chết a?” Sở Hạo nhìn không được nổi giận.

Ngữ Diên đột nhiên bị hắn quát lớn ngây ra một lúc, một giây sau, nàng cũng hét lên: “Người hét cái gì mà hét, người cho là người là tên yêu nghiệt kia sao, hét cái rầm a” ai cũng có thể đối với nàng hô to gọi nhỏ sao?

Sở Hạo bị nàng phản thanh rống lên như thế liền ngây ngẩn cả người, Béo lão nhân thấy thế cười cười, “Diên nhi, hắn. Hắn. Hắn đi theo chúng ta, cùng đi”

“Cái gì? Tại sao muốn mang theo biểu đệ của yêu nghiệt?”

“Người nói cái gì?” Sở Hạo nghe vậy lại tức giận.

“Nói người đấy, như thế nào? Khó chịu a?” Nàng không khách khí phản bác.

Béo lão nhân thấy thế liền nhìn Sở Hạo ho khan một tiếng, ánh mắt nói cho hắn biết, tất cả đều phải nghe hắn chỉ huy, Sở Hạo thấy thế đành phải câm miệng, ánh mắt oán hận nhìn nàng liếc mắt một cái không muốn so đo, Ngữ Diên thấy hắn ngậm miệng, cũng không còn cùng hắn âm ỷ liên hỏi: “Hắn gọi là cái gì?”

“Bốn vương kêu Sờ.”

“Khụ khụ” Béo lão nhân đột nhiên lại ho khan .

Sờ Hạo thấy thế biết mình nhanh miệng thiếu chút nữa nói sai rồi, vì thế nói gấp: “Ta gọi là Sờ Tam Cảnh Trang”

“Cái gì? Sờ Tam Cảnh Trang? Ngươi cho ngươi là người Nhật Bản a, thật là” nàng hướng hắn liếc mắt một cái, chính là nàng trăm triệu lần không ngờ, ba chữ Tam Cảnh Trang hợp thành chữ Hạo, hợp lại tự nhiên là hai chữ Sờ Hạo.

“Ngươi dám nói chuyện như thế với bốn vương?” Cũng không biết nguyên nhân gì, hắn luôn lãnh đạm nhưng đối với nàng cũng không biết sao lại thế này, chính là dễ dàng tức giận, hơn nữa càng ngày càng thường xuyên, chẳng lẽ đầu của hắn có vấn đề sao?

“Bốn vương? Làm sao ngươi không nói luôn là trầm đi? Ngươi thật đúng là nghĩ mình là Vương gia chắc, chắc” lời của hắn rống giận hiển nhiên đối với nàng không có tác dụng chút nào, nàng ngược lại càng thêm cười nhạo hắn.

Béo lão nhân thấy thế liền lôi kéo Ngừ Diên đi vào bên cạnh nói: “Diên nhi mang theo hắn đi, hắn thực đáng thương , phụ thân là một đại tham quan, lần trước điều tra đã bị giết chết, Hạo nhi theo chân chúng ta nên không biết, Sờ Tam trong lòng bắt đầu sinh khúc mắc, hơn nữa luôn ảo tưởng hắn là Hạo nhi, bởi vì hắn cho rằng nếu mình là Hạo nhi cha của hắn cũng sẽ không bị giết rồi, ngươi biết không, hắn vẫn luôn cho là như vậy , vẫn tự xưng bốn vương bốn vương. Hiện tại hắn đến nơi này, nói là đi kinh thành tìm Sờ phủ, ngươi nói, hắn nếu đi còn không bị Hạo nhi đánh chết a, ngươi nói đúng không. . . . , ngươi thiện lương như thế, chẳng lẽ ngươi lại mặc kệ hắn đi?” Béo lão nhân giải thích

“Này.” Đột nhiên bị đưa lên đỉnh đầu cao cao chụp mũ, nàng thật sự không biết nên nói như thế nào mới tốt.

Sờ Hạo nghe thấy vậy trên trán gân xanh nổi lên, nhưng lại không dám phát tác, ông ngoại của hắn sao có thể nghĩ ra nói như vậy, chết tiệt, đây hết thấy đều là do nữ nhân kia tạo thành, hắn oán hận nghĩ, tự nhiên cũng chỉ có thể nghĩ như thế, có ông ngoại hắn ở đây, hắn cũng sẽ không làm gì được nàng.

Ngừ Diên lại nhìn nhìn hắn, chỉ thấy hắn trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, nàng không khỏi than nhẹ một tiếng, “Ai, thật sự là đáng thương, ngươi xem hắn một chút đi, hắn trừng ánh mắt nhìn ta cũng bắt chước giống như thế, khó trách hắn làm việc nói chuyện đều có điểm giống tên yêu nghiệt kia, chuyện này nếu xảy ra ở thế kỷ 21 nhất định là cao thủ bắt chước, chính là. Đứa nhỏ này không bắt chước cái gì lại cố tình học tập cái tên yêu nghiệt kia, ai, không có tiền đồ, ngươi xem hắn đều có điểm không bình thường nha.” Trong lòng nàng, Sờ yêu nghiệt vẫn luôn là người bệnh tình thần phân liệt.

“Ngươi nói cái gì?” Sờ Hạo ngữ khí gia tăng rất nhiều.

“Đúng vậy .. đúng vậy, ngươi cho hắn đi theo chúng ta đi, tinh thần hắn phân liệt rất thống khổ, hơn nữa, ta trùng hợp thấy được hắn, không thể không trông nom, tốt xấu gì cũng có một chút quan hệ thân thích, ta đã nói rồi, chúng ta trên đường đi Tây Thiên nên có một nam nhân bảo hộ, ta già rồi nên vô dụng, ngươi xem hắn đáng người cao lớn, làm việc nhất định không sai” Béo lão nhân cười nói.

Sờ hạo mặt đen một tờ thật sự không biết nên nói cái gì, đây quả thực là.

Ngừ Diên liếc mắt hắn một cái, hỏi: “Biết võ công sao?”

Béo lão nhân nói gấp: “Biết một chút “

Một chút? Ngừ Diên nghe thấy vậy ở trong lòng cười cười, một chút liền một chút, dù sao, nàng cũng không để ý nếu thêm một cái miệng, Gia gia nói đúng , người kia tuy rằng nhìn đáng ghét nhưng hắn là có điểm tác dụng, tỷ như khuôn đồ, đe dọa thô phi cũng có thể gọi hắn lên, như vậy, bọn họ mới có cơ hội chạy trốn.

“Diên nhi, ngươi cười cái gì thế?” Béo lão nhân thấy nàng như đi vào cõi thần tiên vũ trụ không khỏi hỏi.

Ngừ Diên ngây ra một lúc liền cười cười, “Được rồi, xem ra ngươi cùng Gia gia cùng là thân thích mang theo ngươi, nhớ kỹ làm việc phải thông minh cơ linh một chút nha” nói xong, túm túm rồi đi.

“Nữ nhân chết tiệt. này.” Xem bóng lưng nàng đắc ý rồi đi, hắn thật sự muốn đi bóp chết nàng.

“Bình tĩnh, nhớ kỹ ngươi đã hứa hẹn, OK?” Hắn học ngoại ngữ Ngừ Diên, hơn nữa còn làm một tư thế, tiếp theo không để ý đến Sờ Hạo mặt đen, hắn cũng cười rồi đi xuống lầu, Sờ Hạo thấy thế đành phải nhịn xuống đi theo đám người đang đi phía trước, không quan hệ, ba ngày, ba ngày rất nhanh sẽ qua nhanh thôi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (5)

Xuất hiện thêm một người giống như Sở Hạo, cũng không khiến cho mọi người coi trọng. Ngử Diên ngồi trên xe ngựa hoàn toàn nhắm mắt dưỡng thần, tựa hồ không có ý định nói chuyện.

“Diên nhi, người hôm nay tại sao lại không nói chuyện?” Béo lão nhân thấy không khí bên trong xe không tốt lắm liền hỏi.

Ngử Diên nhắm mắt “uhm” một tiếng nói: “Người làm cho cái tên bắt chước ngoại tôn của người nói đi, bốn tiểu thư không muốn nhìn đến người tương tự với cái tên yêu nghiệt kia”

Sở Hạo nghe thấy vậy hai tay nắm tay, chết tiệt, nàng càng chọc giận hắn!

Béo lão nhân thấy thế trong lòng thầm kêu không tốt, như vậy không được rồi, còn tính thời gian ba ngày làm cho bọn họ làm quen một chút, nhưng giờ bọn họ không nói chuyện với nhau, làm sao mà bồi dưỡng cảm tình đây, không được, hắn phải có biện pháp mới được!

“Thiếu gia, phía trước có Dương thành hình như rất lớn rất lớn” bên ngoài Tiểu Hương thấy thế reo lên.

Ngử Diên mắt cũng không trợn trả lời: “Chúng ta phải chạy đi không phải đi du ngoạn, mau chạy nhanh đi đường vòng”

Béo lão nhân nghe thấy vậy trong lòng đột nhiên có một kế hoạch, vì thế liền ôm bụng kêu “Ai u, đau quá nha”

“Ông ngoại người làm sao vậy?” Sở Hạo nghe thấy vậy liền khẩn trương hỏi, mà khi tay hắn va chạm vào vị trí cổ tay của hắn, hắn liền khẩn trương, khẩu khí cũng dần dần giảm đi, mấy năm nay, hắn không chỉ có biết trời đất quý, mà việc cơ bản nhất quan sát mạch tượng, hắn vẫn là hiểu chút ít, đây rõ ràng ông ngoại đang giả vờ!

“Gia gia người làm sao vậy?” Ngử Diên ngồi xổm bên cạnh hắn hỏi.

“Ai u, bụng của ta ăn phải đồ hỏng rồi, đau quá, chúng ta vào... Dương thành nghỉ ngơi một chút đi” Béo lão nhân đề nghị nói.

“Này.”

“Ai u ai u” sợ nàng không đồng ý, hắn liền hét lên.

“Được rồi được rồi, Tiểu Hương chạy nhanh tiến vào Dương thành” rơi vào đường cùng nàng chỉ có thể vào thành.

Sở Hạo thấy bộ dạng nàng khẩn trương, không khỏi tò mò hỏi: “Người vì sao quan tâm hắn như vậy?”

Ngử Diên nghe vậy trực tiếp hào sảng nói: “Hắn là ai người chẳng lẽ còn không biết, vạn nhất bà con xa biểu ca của người đuổi theo ta, hắn còn có tác dụng, còn nữa, nếu là hắn bệnh chết, cái tên yêu nghiệt kia còn không truy ta đến chân trời góc biển” nàng trừng mắt liếc hắn một cái, tỏ vẻ chỉ số thông minh của hắn xác thực có vấn đề.

Sở Hạo nghe thấy vậy hoàn toàn không nói gì.

Một canh giờ sau

“Con không đi” Sở Hạo nói thẳng.

Béo lão nhân tức giận ngồi dậy nói: “Ba ngày này người phải nghe ta chỉ huy, ta liền ở trong khách sạn chờ các người, người đi cùng Diên nhi nhanh lên”

“Nàng đi dạo phố, tại sao con phải đi cùng nàng?” Sở Hạo không hiểu.

“Ta bảo người đi người phải đi, nếu không, hứa hẹn kia sẽ không có ý nghĩa” Béo lão nhân thấy hắn gian ngoan không để ý không khỏi tức giận nói thẳng.

Sở Hạo thấy thế thờ dãi một tiếng, làm một động tác, trong bóng tối Bạch Linh đi ra.

“Cùng với Một Kiếm, chiếu cố Gia gia”

“Dạ” Bạch Linh trả lời.

Trên chợ

“Làm sao người lại không ở lại chiếu cố Gia gia?” Ngử Diên một bên vừa dạo chợ vừa nói.

“Tiểu Hương đâu?” Hắn chất vấn đáp.

“Ta bảo nàng nghỉ ngơi, gần đây nàng cũng đủ mệt rồi” nàng trực tiếp trả lời, lúc này, nàng phát hiện ra một tiểu mỹ nữ đang nhìn chăm chăm vào nàng, vì

thế, nàng nhẹ răng cười, “Mỹ nhân, ngươi là đang nhìn ta sao?”

Bị hỏi đến tiểu mỹ nhân lập tức đỏ bừng mặt chạy đi, Ngử Diên thấy thế cười ha ha, “Sở Tam ngươi thấy không, bản công tử đến tốt cùng có bao nhiêu suất rồi, wow ha ha”

Sở Hạo không thêm đề ý tới của nàng tự kỷ, mà đi lên phía trước, cũng đi không được bao lâu Ngử Diên quát to một tiếng, làm cho Sở Hạo ngây ra một lúc liền đi đến bên người nàng hỏi: “Làm sao vậy?”

Ngử Diên kích động nói ” Ta xuất môn quên mang theo bạc rồi, ngươi có không?”

Sở Hạo lắc đầu, Vương gia khi xuất môn không mang theo bạc mà là mang ngân phiếu, chính là toàn bộ những thứ kia bị ông ngoại tịch thu mất rồi, mà quần áo bình thường này của hắn cũng là do ông ngoại cấp, hiện tại trên người hắn không có đồng nào.

“Ô ô, ta muốn ăn kẹo hồ lô” nàng chỉ vào gian hàng kẹo hồ lô nói.

Sở Hạo thấy thế, âm thanh lạnh lùng nói “Cùng ta có quan hệ gì đâu?”

“Uy , ngươi người này như thế nào lại như vậy a, lời của gia gia ngươi không nghe thấy ư, phải thương hoa tiếc ngọc, còn nữa ngươi phải nghe ta chỉ huy”

“Vậy ngươi muốn thế nào?”

“Ngươi đi lấy đi” nàng reo lên.

“Cái gì? Dưới ban ngày ban mặt ngươi bảo ta làm thổ phi sao?”

Ngử Diên thấy hắn tức giận rồi, vì thế liền quay về reo lên: “Rõng cái gì mà rõng, không lấy, ta cũng có thể làm cho hắn cam tâm tình nguyện cho ta ăn, hừ”

Nghe vậy, Sở Hạo cười cười nói: “À, đây là biện pháp gì, bản thân ta muốn nhìn một chút”

Ngử Diên dừng lại một chút, khoe miệng dần dần giơ lên lên về tươi cười, tiếp theo nhìn hắn nói: “Ngươi đừng nói chuyện cứ đi theo ta là tốt rồi”

Sở Hạo cảm thấy khó hiểu, nhưng hắn xác thực muốn nhìn rõ nàng làm như thế nào để ăn được kẹo hồ lô, ngay lúc hắn đang khó hiểu, Ngử Diên đột nhiên kéo tay hắn lại, điều này làm cho Sở Hạo cả người run lên, giống như điện đánh .

“Ca, ngươi đừng bướng bỉnh nữa, chúng ta đi ra ngoài là cho ngươi đi xem bệnh, ngươi đầu óc có một khối u lớn tùy thời điểm có thể chết, ngươi không thể lại để cho ta lo lắng” nàng đem hắn kéo đến bên cạnh gian hàng bán kẹo hồ lô nói.

Bán kẹo hồ lô nghe thấy vậy, tò mò nhìn bọn họ một chút

Ngử Diên thấy thế vươn tay lấy khăn lau cái miệng của hắn nói: “Chúng ta tiền đều đã bị người ta trộm sạch mất rồi, đệ đệ biết ngươi muốn ăn kẹo hồ lô, nhưng là. Nhưng là đệ đệ không có tiền, ngươi đừng chảy nước miếng nha, y phục này là đi mượn , phải trả lại cho người khác” nàng làm hình dáng giống như đang lau môi cho hắn.

Lúc này Sở Hạo đang ngây ngẩn cả người, tay của hắn bị nàng nắm lấy, môi của hắn đang bị nàng nhẹ nhàng lau chùi, cũng không biết nguyên nhân gì mà hắn nhúc nhích không được.

“Ca ca ngoan, ngươi chết, đệ đệ sẽ làm rất nhiều hồ lô giấy cho ngươi ăn , ô ô, ca ca ngươi không cần bừa môi a, miệng ngươi vốn chính là oai, miệng trẻ ra thành miệng cóc rồi, ngoan, đừng khóc”

Lúc này, Sở Hạo rốt cục phản ứng lại đây, bị nàng vừa nói như vậy, cả người tức giận run run, ai giống cóc? Nàng. Nàng. .đây là cái biện pháp gì, rõ ràng chính là tổn hại đến chết.

Ngử Diên thấy sắc mặt của hắn phát hồng, nàng biết hắn đã nổi giận, vì thế liền lớn tiếng nói: “Ca ca, ngươi đừng kích động, ngươi xem mặt của ngươi đều đỏ lên hết rồi, ta biết ngươi muốn nói cái gì, ngươi là muốn nói lần trước có người cho ngươi ăn kẹo hồ lô giống như thần tiên sống sao? Ai, nhưng là ngươi phải biết rằng không phải tất cả ai bán kẹo hồ lô cũng giống như thần tiên đại thúc lần trước gặp được, hiện tại sự thực là chúng ta không có tiền, ai sẽ cho ngươi ăn, đại thúc ngươi nói đúng hay không?” Nàng quay đầu nhìn về phía nam nhân bán kẹo hồ lô, mà người đàn ông này hiển nhiên tại nơi này đã đứng nhìn một hồi lâu.

Bị điểm danh nam nhân kia lập tức cười cười xấu hổ, liền theo bìa giấu mặt trên lấy ra bốn cái kẹo hồ lô, “Cho ngươi, ca ca ngươi thật sự là đáng thương, ngươi làm đệ đệ thật không dễ dàng”

Ngử Diên nghe thấy vậy liền cảm kích nói: “Nguyên lai đại thúc cũng là Bồ Tát sống a, cảm ơn ngươi a”

Đột nhiên bị xưng hô thành Bồ Tát sống , bán kẹo hồ lô hiển nhiên phi thường kích động, liền lấy trong túi quần ra vài cái bạc vụn đưa cho nàng, “Ca ca ngươi là bị ngốc, ngươi phải vất vả nhiều hơn, không được bỏ rơi hắn a”

Ngử Diên thấy thế liền đưa hai tay về phía không trung nói: “Đại thúc ngươi yên tâm, ta đối với ca ca si ngốc nhà ta, tuyệt đối làm được, không vứt bỏ

không buông tay!” Nói xong, nàng thành khẩn nhìn về phía hắc liếc mắt một cái, cúi đầu, liền lôi kéo Sở Hạo ly khai.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (6)

“Ngươi,. nữ nhân chết tiết này”

”Này, cho ngươi ăn một cái, xin bớt giận, ngươi một đại nam nhân chẳng lẽ cùng với nữ hài tử so đo sao?” Nàng xuất ra một cái kẹo hồ lô đưa cho hắc đáng thương nói.

Sở Hạo thấy thế mắt vừa lật vừa nói: “Vứt đi”

Ngữ Diên không vui nhún nhún vai, “Này, cho ngươi ăn ngươi không ăn cũng không cần phải vứt đi” nói xong, trực tiếp xé mở một cái kẹo hồ lô bắt đầu ăn, bộ dáng tựa hồ còn phi thường say mê.

“Thật ngọt, thật tron, thật dễ chịu nha” nàng một bên vừa ăn một bên vừa chặc lưỡi, vui cười nhìn Sở Hạo.

Sở Hạo nghiêng đầu sang chỗ khác không muốn nhìn nàng, Ngữ Diên trong lòng thầm nghĩ, thật sự là cùng yêu nghiệt kia giống nhau mà thảo nào lại đáng ghét!

Đúng lúc này, trong lúc vô tình nàng thấy bốn nữ tử bạch y, vội vã hướng nơi khác chạy đi, Ngữ Diên thất thần, bốn nữ tử này không phải là lần trước cứu bọn họ sao? Kia.

“Đội ta với” quăng kẹo hồ lô đi, nàng liền chạy theo hướng bạch y nữ tử chạy tới, Sở Hạo ngây ra một lúc liền theo đi qua.

“Ngươi muốn làm gì?” Sở Hạo một bên vừa chạy vừa nói.

“Gặp tình nhân trong mộng của ta” nàng tức giận thở hắt hắt nói.

Sở Hạo thất thần, dừng bước, lăm lăm một tiếng, tình nhân trong mộng? Tình nhân? Một giây sau, hắc đột nhiên trừng lớn hai mắt nổi giận, “Đáng chết xú nữ nhân này dám cho ta mang nón xanh?” Vì thế, hắc liền đuổi tới.

Hai người chạy một hồi mới phát hiện ra đã ly khai khỏi chợ náo nhiệt, bọn họ đặt mình ở trong một viên lâm tràn đầy cây cối, Ngữ Diên buồn bực không thôi, người đâu? Làm sao lại đột nhiên không thấy.

“Phía trước có đánh nhau” Sở Hạo nhìn về phía xa xa nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn phía trước nói “Sở Tam ngươi có Thuật Phong Nhĩ sao?”

Sở Hạo không để ý tới nàng, trực tiếp đi lên phía trước, Ngữ Diên theo bản năng đi theo, nơi hoang giao dã ngoại này vạn nhất có một Dã Lang đi ra, nàng còn không chết lènh bà lènh bênh a!

Đi không bao lâu, ở phía rừng rậm xa xa có vài bóng áo trắng cùng hắc y đang đánh nhau, mà tình nhân trong mộng của nàng giờ phút này lại an nhàn ngồi ở một bên nhìn bọn họ.

Ngữ Diên thấy thế liền kêu: “Chu sa soái ca.”

Sở Hạo nhìn thấy trận pháp kỳ quái như thế, một môn phái giết người không chớp mắt xuất hiện ở trước mắt hắc, đúng vậy, bạch y nữ tử này dùng thủ pháp tàn nhẫn như thế, vừa nhìn thấy là biết xuất thân từ Di hoa cung.

Chu sa nam ngây ra một lúc, bật nhảy một cái liền tới đến cạnh nàng, “Tiểu mỹ nữ chúng ta lại gặp mặt”

Sở Hạo theo dõi người trước mắt hắc, một giây sau, liền đem Ngữ Diên kéo xuống phía sau.

“Sở Tam ngươi làm cái gì vậy?” Ngữ Diên khó hiểu hỏi.

Chu sa nam nhìn hắc cười cười, “Quý tộc”

“Mọi người khó nhìn thấy cung chủ của Di hoa Cung thế nhưng không nghĩ lại ở chỗ này” Sở Hạo lạnh giọng nói, hắc không phải là một người đơn giản,

nhìn hán áo trắng ôn nhu, kỳ thật là đại ma đầu nổi danh trên giang hồ giết người không chớp mắt .

Ngữ Diên ở phía sau Sở Hạo nói thầm, Di hoa cung? Di, tên này như thế nào lại quen thuộc vậy?

Chu sa nam cười cười đối với Ngữ Diên phía sau hán nói: “Ta đã nói rồi chúng ta hữu duyên sẽ gặp lại , không thể tưởng được là lại nhanh như vậy “

Ngữ Diên liền đứng dậy cười nói, “Đúng vậy a đúng vậy a, người gần đây có khỏe không?”

Sở Hạo lạnh như băng nhìn nàng, tính làm cái gì, nương tử của mình cùng đại ma đầu trong giang hồ trước mặt của hán gặp mặt nói chuyện tình yêu sao?

“Câm miệng” Sở Hạo theo bản năng hét lớn một tiếng, Ngữ Diên ngậy ra một lúc liền ngậm miệng lại.

Chu sa nam thấy thế nhẹ nhàng cười cười, “Người không đơn giản” hán nhìn Sở Hạo nói.

“Người cũng như thế, Di hoa cung làm việc tốt nhất nên cẩn thận một chút, miễn cho rước họa vào thân” Sở Hạo lạnh giọng nhắc nhở, trong triều đình, Di hoa cung là đối tượng bọn họ trừ giết.

Chu sa nam ôn nhu cười cười đối với Ngữ Diên nói: “Ta gọi là Hoa Trạch Loại, người phải nhớ kỹ?”

“Cái gì? Hoa. Hoa Trạch Loại? Kia. Vậy người nhận thức nói rõ tự sao?” Nàng trực tiếp hỏi.

Hoa Trạch Loại cười cười lắc đầu, “Lần sau gặp mặt, ta chắc chắn sẽ khoản đãi người thật tốt” nói xong, hán nhìn thi thể nhóm Hắc y nam từ phía sau thân thể đã không còn vì thế nhìn bạch y nữ tử làm một tư thế, mấy người cứ như vậy, một chút đã không thấy.

“Bọn họ đều là đi mấy bay sao?” Ngữ Diên thì thảo tự nói.

Sở Hạo lạnh giọng hỏi: “Làm sao người lại quen biết người như thế?”

“Như thế nào? Hán không tốt sao? Người xem một chút đi, người nhìn kỹ xem, không nhìn thấy hán là ôn nhu cỡ nào, anh tuấn cỡ nào, làm cho người ta ảm áp cỡ nào sao!” Nàng say mê nói.

Sở Hạo lạnh giọng nói: “Người cho là hán rất tốt sao?”

“Như thế nào? Chẳng lẽ so với biểu ca của người kém hơn sao?” Nàng hỏi lại.

“Nữ nhân chết tiết người nói cái gì? Người cho là người nam nhân này rất tốt sao? hán là đại ma đầu của võ lâm giết người không chớp mắt ” hán nhìn chăm chăm vào nàng cả giận nói.

“Đại ma đầu liền đại ma đầu, ta sẽ sợ sao? Ta nói cho người biết, ta biết người là có ý tứ gì, người không phải là muốn nói biểu ca của người rất tốt sao?”

“Vậy hán không tốt sao?” Sở Hạo giờ khắc này cũng không biết chính mình như thế nào lại còn cùng nàng dài dòng.

“Tốt cái gì mà tốt, hán trừ bỏ bộ mặt thoỉ ra còn có thể làm cái gì? Hán cho là bộ dạng mình suât là có thể có chấp sao? Ta cho người biết, chó học theo hán, người xem một chút hán dường như lúc nào cũng hung hăng, cứ như là ta nợ hán năm trăm vạn. Người nhìn hán xem, hán thích là loại người nào a, Tình nhi đi, không phải bởi vì nàng là kỹ nữ, ta xem là hán không dậy nổi nàng, mà là bởi vì nhóm ba người các nàng đều là mặt người dạ thú. Trước mặt thì giả vờ ngu ngốc, sau lưng chạy đến tìm ta tính sổ, còn lấy tánh mạng Tiểu Hương uy hiếp ta viết từ thư , người nói, biểu ca của người có phải hay không chính là ngu ngốc?”

Sở Hạo nghe đến thất thần rồi, không khỏi hỏi: “Thật như thế sao?”

“Người nghĩ rằng ta lừa người a, người có thể đi hỏi Gia gia nha, các nàng đối với Gia gia còn không phải nguy trang như vậy, Gia gia đã sớm nhìn ra, nhìn biểu ca ngu ngốc của người trùng cổ của nàng, căn bản thấy không rõ sự thật, mỗi ngày lấy tiền trong bảo khố nuôi các nàng, không biết rằng chính mình bên người nuôi một đám xà, Gia gia may mắn theo ta ra đi, bằng không còn không biết bị ba nữ nhân làm cho tức chết đi” nàng trực tiếp đem ý tưởng đầy trong đầu mình nói ra.

Sở Hạo lúc này hoàn toàn trầm mặc, chẳng lẽ, các nàng thật là như vậy sao? Nhìn bộ dáng của nàng không giống như đang nói dối, chẳng lẽ Tình nhi các nàng đều là luôn luôn nguy trang? !

“Đi thôi ” Ngữ Diên la lên làm Sở Hạo ngẩn người, nàng liền dẫn đầu đi ở phía trước.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhãn Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Nửa đường xuất hiện Trình Giảo Kim (7)

Chỉ đi dạo chợ một hồi, trời đã bắt đầu đen, thời điểm bọn họ tới nơi này cũng là buổi trưa, ở trên đường ăn kẹo hồ lô, truy đuổi soái ca thời gian rất nhanh đã trôi qua rồi.

“Sở Tam người có khỏe không?” Ngử Diên đi dạo một hồi lâu cũng không thấy hắn nói chuyện, không khỏi hỏi.

Sở Hạo liếc mắt một cái, trong lòng cũng không biết sao lại thế này, nghĩ đến những lời nàng nói hôm nay, trong lòng hắn liền khó chịu không thôi, trước kia ông ngoại đã nói Tinh nhi không phải cô gái tốt, mà hắn bởi vì bận việc cần bản không rảnh bận tâm các nàng, lại không nghĩ rằng dưới vật chất hư vinh hun đúc biến hoá thành nhiều mặt như vậy.

“Ai nha, người đừng không nói lời nào như thế, kỳ thật. Kỳ thật biểu ca của người cũng không phải không đúng tí nào, hắn. Hắn cười rộ lên thực đáng yêu, ách, hắn. Thân hình của hắn rất tuyệt, môi thực đẹp. Làm cho người ta muốn âu yếm, ha ha” cho là mình phá hủy thần tượng trong lòng của kẻ bất chước, nàng liền lại an ủi.

Sở Hạo thấy thế liền nhìn chằm chằm nàng xem, kỳ thật, nàng tựa hồ cũng không phải chán ghét như vậy!

“Tốt lắm, về sau người học tập ta là tốt rồi, nhìn xem ta làm nhiều việc quang minh lỗi lạc, tiêu sái cỡ nào” nàng liền muốn cho chính mình trở thành thần tượng của hắn, dù sao, có thể trở thành thần tượng là giấc mộng trong nội tâm của nàng, ai mà không thích được mọi người sùng bái

Sở Hạo cười cười trực tiếp đi lên phía trước, Ngử Diên thấy hắn nở nụ cười, cũng đi theo qua.

Béo lão nhân nhìn thấy bọn họ cười trở về, trong lòng hắn không khỏi mừng thầm, xem ra, vẫn còn có chút tác dụng

Tùy tiện ăn com chiều, rồi đều tự về nghỉ ngơi, đêm đã rất sâu, ánh trăng đã lên tới trời cao.

Ngử Diên nằm chán nằm ở trên giường, đúng lúc này, nàng đột nhiên cảm thấy bụng có chút trướng đau, nàng cũng không biết mình đã ăn cái gì, tại sao lại trướng đau như thế, đây rốt cùng là đau tại sao? Ách, nàng nghĩ đối với chính mình nói: “Ngử Diên người là nước tiểu tăng, còn không đi tiểu?” Nghĩ đến đây, nàng liền đẩy cửa ra hướng nhà vệ sinh nữ chạy đi.

Vừa vào nhà vệ sinh nữ còn chưa kịp đi toilet, nàng liền bị một người ôm vào trong lòng, một đôi mắt màu xanh biếc xuất hiện ở trước mắt nàng.

“Quý tịch?” Ngử Diên theo bản năng nói.

Quý tịch nghe vậy cười cười nói: “Nương tử, người đối với ta thật tốt, không thể tưởng được người còn nhớ rõ ta” nói xong, hôn một cái vào trán của nàng.

“Uy, người này đại biến thái người muốn làm gì?” Nàng liền ồn ào đẩy hắn ra.

Quý tịch cười nói: “Như thế nào? Người không thích hôn như vậy? Ách. tốt lắm ta đây hôn môi của người” hắn du côn cười cười.

Ngử Diên nghe thấy vậy đỏ bừng mặt kêu lên: “Người. Người này đại sắc. Quý, người thật sự không biết xấu hổ, người mơ tưởng vô lễ đối với ta”

Quý tịch nghe thấy vậy chu miệng bị thương nói: “Nương tử, làm sao người có thể nói chuyện đối với ta như vậy? Tướng công ta rất đau lòng rất đau lòng” hắn làm hình dáng bị thương nói.

“Thôi đi, người nếu muốn nương tử tốt lắm, ta ngày mai sẽ đốt cho người một mỹ nữ, như vậy người có thể cùng nàng thành thân” nàng đề nghị nói.

“Cái gì? Người đem ta tặng cho người khác? Wow, người rất không lương tâm đi, nụ hôn đầu của ta đều cho người nha” Quý tịch reo lên chỉ chỉ môi của mình.

Ngử Diên nghe nói mặt lại đỏ lên một mảnh, “Người. Người nói bữa cái gì thế, đó là do người cường hiếp của ta, còn nữa, quý người khác đường, ta là người nha, người còn trông cậy vào ta thật sự sẽ gả cho người sao, ta không muốn chết” nàng than thở một câu, đúng vậy, hắn là suất đến kinh thiên động địa, nhưng là nàng còn chưa có sống đủ đâu, cũng không muốn sớm như vậy đã chết lênh bà lênh bênh.

“Ai nói người phải chết a, người quý ai nói không thể ở cùng một chỗ, còn nữa người cũng không phải người thường, nương tử, đừng làm rộn, ngoan” hắn lại tiến lên ôm lấy nàng, Ngử Diên bị hắn nhát thì ôm như vậy, phía dưới nước tiểu toan tính căng rõ ràng, vì thế, nàng đỏ bừng mặt nói: “Người. Người trước tiên có thể đi nơi khác được không?”

Quý tịch buông nàng ra cười cười hỏi: “Làm sao vậy?”

“Ta. Ta. Ta muốn đi tiểu” nàng không thể nhịn được nữa lớn tiếng nói.

Nghe vậy, Quý tịch đột nhiên cười ha ha, nói: “Đi thôi, nhà xí ngay ở bên cạnh người”

Ngữ Diên hét lên: “Ngươi tránh ra mau”

“Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không nhìn lên của ngươi, ta Quý tịch thành quý cũng không thiếu đạo đức như vậy” hần nhún nhún vai nói.

Ngữ Diên rút cuộc chịu không nổi trực tiếp chạy về phía nhà xí, liền kéo quần ngồi xổm trên mặt đất bắt đầu hù hù, chính là ban đêm an tĩnh thái quá, tiếng đi tiểu của nàng phi thường rõ ràng, nàng biết Quý tịch ở bên ngoài, vì thế, nàng liền nhịn xuống một chút, hi vọng thanh âm ít đi một chút.(đau bụng chút ta a)

‘ Giọt ~ giọt ~ giọt ~ giọt ~’ đột nhiên nhà xí bên ngoài vang lên tiếng sáo.

Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, chẳng lẽ là Quý tịch sợ chính mình thẹn thùng cố ý huýt sáo làm cho mình đi tiểu nhanh một chút? Đáng tiếc, suy nghĩ này của nàng còn chưa kịp vui sướng, ngoài cửa Quý Tịch đã nói : “Nương tử, ngươi tiếp tục đi tiểu có tiết tấu đi, ta thổi sáo phối hợp với ngươi, âm nhạc này rất không sai”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hoàn toàn nổi giận, không bao giờ chú ý hình tượng nữa ‘ rầm ’ thoát ra, tiếp theo đem quần nhấc lên, du côn tiêu sái đi ra chỉ vào hần nói: “Bỏ tiểu thư mới không phải dễ dàng thẹn thùng như vậy, người có tam cấp, hơn nữa, ta đây là tự nuôi lớn , hừ” nàng quay người lại tức giận chuẩn bị rời đi.

“Nương tử” Quý tịch lập tức chạy tới trước mặt của nàng.

“Làm gì?” Nàng giận dữ hỏi.

“Ta nghĩ muốn thân với ngươi một chút, tướng công gần đây bề bộn nhiều việc, chỉ sợ cũng không có thời gian tới thăm ngươi, ngươi khiến cho ta hôn một chút được không?”

“Không cần” nàng một ngụm cự tuyệt.

“Ai, tâm ta bị thương a” Quý tịch che ngực bị ai nói.

“Ngươi đang bên ngoài làm cái gì?” Đột nhiên, Sở Hạo đứng ở đằng xa hỏi, hần tự nhiên có thể thấy rõ ràng sự tồn tại của Quý Tịch, nhưng hần vẫn làm bộ nhìn không thấy, Quý Tịch thật là thông minh, Sở Hạo vừa ra tới, hần liền biết ngay thân phận của Sở Hạo, lần trước ở trong miếu đồ nát, hần nhớ kỹ pháp thuật quỷ dị của hần, mà còn cái mùi kia

“Ta. Ta. Ta đi nhà xí a” Ngữ Diên nói gấp, tiếp theo nhìn nhìn Quý tịch nhẹ nói nói “Đại biến thái ngươi còn không đi?”

Quý Tịch cười cười, “Nương tử, ngươi cũng thật quan tâm ta, tướng công lần sau trở lại thăm ngươi” nói xong, hần cười cười, nhẹ nhàng nhảy lên rồi biến mất ở trong bóng đêm.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 86: Công tâm kế (1)

*Bắt đầu từ chương này 1 chương truyện dài hơn rùi các bạn nhé

Sở Hạo đột nhiên xuất hiện làm cho Ngữ Diên sững sốt nhảy dựng lên: “Ngươi làm cái gì thế, xuất hiện giống như quỷ ngươi nghĩ định hù chết ta à?” Nàng bắt mắt nói.

“Chỉ sợ thật sự có một con quỷ hù ngươi sợ đi?” Hần nhìn nhìn nàng, trên mặt không chút biểu tình nói.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên ngây ra một lúc, nghĩ nghĩ không biết lời này có ý gì? Cái gì mà thật sự có một con quỷ hù đến nàng? Một giây sau, nàng nghĩ rằng hần căn bản là không nhìn thấy, nhất định là đang nói bừa, vì thế nói: “Ngươi sẽ không phải là tới tìm ta chứ” Nàng xem xem bốn phía, nơi này một người đều không có.

Sở Hạo nghe chất vấn như vậy, cũng ngây ra một lúc, đúng vậy, hần tới đây làm cái gì? Đúng rồi, hần vừa mới nghe được tiếng nói chuyện rất nhỏ nên mới tới đây, hần nghĩ nghĩ an ủi mình, đáy lòng chợt có một loại rung động rất nhỏ.

Ngữ Diên thấy hần hết sức sững sờ liền đi tới bên cạnh hần, vỗ vỗ bờ vai của hần nói: “Huynh đệ, ta biết ta thực mê ngươi, là tình nhân trong mộng của nam nhân các ngươi, ngươi không nên mê luyến ta, ta cũng thế không có lời nào nói, dù sao ta không thể không chế tư tưởng của ngươi đúng hay không, nhưng ngươi trăm ngàn lần không cần nửa đêm tới tìm ta, miễn cho bị dung mạo của ta làm rung động, dẫn đến mắc bệnh tương tư” nàng đem hần cùng

với Quý tịch thành một loại giống nhau.–

Sở Hạo nhìn nhìn nàng cười lạnh một tiếng, “Ta nghĩ.”

“Ngươi không cần nghĩ” nàng trực tiếp vươn tay nhìn hấn làm một tư thế ngăn chặn, “Làm người đã khó, lại làm một nữ nhân còn khó hơn, làm một nữ nhân để cho nam nhân nửa đêm tìm kiếm không biết mệt lại càng khó hơn nữa, ăi!” Nàng thờ dài nói, nói xong, liền kéo quần, mới vừa đi toilet về hình như chưa có kéo hết.

Sở Hạo nhìn tư thế tục tĩu của nàng, không khỏi nhún mày nói: “Mỹ nữ cũng ở trước mặt nam nhân kéo quần như thế sao?”

“Làm cái gì a? Ta không kéo quần, chẳng lẽ để nó rơi xuống cho ngươi xem a, bệnh thần kinh” nàng không thể tin được hấn sẽ hỏi thế, không khỏi phản bác.

“Ta nghĩ xem.”

“Cái gì? Làm sao ngươi có thể vô sỉ như vậy a, ngươi nghĩ muốn nhìn thấy ta cởi quần à ? Ngươi thật sự là không biết xấu hổ” nàng lại cắt đứt lời của hấn kích động nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy cả giận nói: “Nữ nhân chết tiết ngươi có thể không nói xen vào được không?”

Đột nhiên bị quát lớn Ngừ Diên ngây ra một lúc, vài giây sau, than thở một câu, “Ngươi có phải muốn nói cái gì hay không ? Ách. Vậy ngươi nói ” điển hình thiện sở ác.

“Ý của ta là, ta nghĩ muốn nhìn xem ngươi đến tột cùng còn có thể tự kỷ tới trình độ nào, ta nghĩ có thể nói cho ngươi một câu, trời tối thì có thể nằm mơ, nhưng là mời ngươi về nhắm mắt nằm mơ mộng tiếp được không?” Nói xong, trực tiếp xoay người một cái anh tuấn đi về.

Ngừ Diên bị lời của hấn làm cho ngây ra một lúc, lúc sau liền phản ứng lại , “Nha , ngươi nói cái gì a, ngươi cho ngươi thật là Sở Hạo a, còn nữa, ta. Ta cho dù tự kỷ cũng có tư cách, hừm hừ” nàng tức giận ồ ào.

Hôm sau

Béo lão nhân sáng sớm đã rời giường, nghĩ tới hai người lại không hiểu được, ngày hôm qua tiếp xúc không biết có làm cho song phương lưu lại ấn tượng tốt đẹp với nhau hay không ?

“Gia gia” nhìn hấn ngồi ở trong đại sảnh ăn điểm tâm, nàng cũng tới ngồi bên cạnh hấn, gọi một bát mì, Tiểu Hương sáng sớm đã chạy ra chợ nói mua đồ này nọ, giá mã sư phó sáng sớm cũng đi tắm rửa cho con ngựa .

“Ồ, Sở Tam đâu?” Béo lão nhân không thấy Sở Hạo không khỏi thắc mắc.

“Ta làm sao mà biết a, cái đầu thần thích này của ngươi thật sự có vấn đề” nàng than thở một câu.

“A? Làm sao vậy? Hấn đắc tội với ngươi?” Béo lão nhân khó hiểu hỏi, ngày hôm qua lúc trở lại không phải còn cười đầy sao, sau một buổi tối như thế nào lại thay đổi?

“Cái gì mà gọi là có đắc tội với ta hay không, ngươi có biết không, hấn nửa đêm chạy đến nhà xí tìm ta, tiếp theo hấn ngượng ngùng thừa nhận mê luyến ta, nói mà không biết xấu hổ, nhưng hấn vẫn nói là ta tự kỷ, ăi za ngươi nghe xem có được không” trước mặt nàng là bát mì đã được bung lên, nàng cầm chiếc đũa gấp một miếng lớn lấp đầy vào trong miệng.

“Nữ nhân đều thích ở sau lưng người khác nói huyền thoại sao?” Sở Hạo đột nhiên đi đến trước mặt của nàng hỏi.

Ngừ Diên bị hoảng sợ, mì ở trong miệng liền lập tức liền bị phun ra ngoài, rất không may đều đọng ở trên mặt Sở Hạo, không phải mặt , mà là mặt nạ da người ở trên mặt.

Sở Hạo thấy thế liền với lấy khăn tay hướng trên mặt xoa xoa, nhìn chăm chăm vào nàng tức giận nói: “Xú nữ nhân ngươi muốn chết sao?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền đứng dậy vỗ cái bàn một cái hét lên: “Ngươi mới là xú nữ nhân, ta bây giờ là nam nhân, còn nữa ngươi có biết mình vừa mới để cho ta nhận lấy biết bao nhiêu tổn hại hay không?” Cái này rõ ràng chính là đánh đòn phủ đầu

“. ?” Sở Hạo cùng Béo lão nhân đều ngây người nhìn xuống, nàng rốt cuộc là bị thương tổn sao? Hình như là Sở Hạo bị phun vào mặt đấy chứ?

“Ngươi có biết hay không ngươi học tập biểu ca yêu nghiệt của ngươi đột nhiên xuất hiện làm ta giật cả mình, làm trái tim của ta kinh hoàng không chỉ thế còn làm huyết áp lên cao, choáng váng đầu óc ù tai, những điều này là do hậu quả của kính hãi, ta còn chưa bắt ngươi trả tiền vì tinh thần bị tổn thất đâu, ngươi còn rống cái gì nha?”

“Ngươi.”

“Ngươi cái gì mà ngươi, còn có nữa, mì của ta đang ở trong miệng, ngươi đột nhiên xuất hiện, khiến nó bay qua, cái này gọi là cường gian thần kinh của ta, tự nhiên có thể đạt tới cường hiếp có mục đích” nàng trực tiếp hét lên đánh gãy lời của hấn .

“Cái gì? Thần kinh cũng có thể cường gian” Sở Hạo quả thực bị lời của nàng làm cho sững sốt, mà tức giận lúc trước của hắn bất tri bất giác dần dần tan đi.

“Đúng vậy nha, ngươi không thừa nhận sao? Ngươi cố ý làm ta sợ nhảy dựng lên, cố ý để cho ta trước mặt ngươi phun ra, tiếp theo nước miếng của ta dính đọng lại trên mặt của ngươi, cái này được tính là gián tiếp hôn môi, điều này chẳng lẽ còn không phải là cường gian thần kinh của ta sao? A a a, ta đã sớm nhìn ra ngươi đối với ta có ý rồi, nhưng không thể tưởng được ngươi lại giả hoạt như thế a, quên đi, xem ngươi mê luyện ta như thế, ta liền không so đo với ngươi” nàng tức giận trừng mắt nhìn hắn, một giây sau, không đợi hắn hồi phục rất nhanh chạy đi lên trên lầu.

Sở Hạo ngậy ra một lúc rồi cực cũng phản ứng lại, vì thế hét lên: “Ngươi đứng lại đó cho ta, ta muốn giết ngươi” hắn anh tuấn như thế, mà lại bị nói thành ra như vậy? Đây quả thực là nhục nhã vô cùng, béo lão nhân thấy thế liền lôi hắn ngồi xuống, “Bình tĩnh, bình tĩnh, OK?”

Tiếng rống giận dữ của hắn, tất nhiên tất cả đều truyền vào trong lỗ tai của nàng, cho nên cước bộ trở về phòng nhanh hơn, vừa tiến vào trong phòng, nàng liền đóng cửa lại, tiếp theo là vỗ ngực một cái âm thầm nói, làm ta sợ muốn chết, may mắn ta đã đánh đòn phủ đầu trước, ai, tuy rằng hắn không phải là tên yêu nghiệt kia, nhưng ánh mắt của hắn bất chước rất giống, đặc biệt là thời điểm hắn trừng mắt nhìn nàng, thật sự cùng Sở yêu nghiệt trừng mắt nhìn nàng giống nhau, tuy rằng nàng biết hắn không phải, nhưng loại ánh mắt này vẫn làm cho người ta có chút khiếp đảm!

“Ngươi đang ở đây sợ hãi cái gì thế?” Đột nhiên trong phòng vang lên thanh âm của nam nhân phi thường dễ nghe, lại làm cho nàng hoảng sợ.

“Ài?” Giờ này khắc này, nàng lại đột nhiên cảm thấy ban ngày mà trong phòng lại hắc ám như thế.

‘Đồng’ một tiếng, nàng mở một cánh cửa sổ bên cạnh ra.

Ngữ Diên theo bản năng nói: “Hoa. Hoa. Hoa Trạch Loại?”

“Thông minh” lời của nàng vừa toát ra, trên mái hiên Hoa Trạch Loại mới chậm rãi đi xuống, Ngữ Diên nhìn soái ca ngày nhớ đêm mong trước mặt này, trong lòng nhảy bùm bùm.

“Trong lúc vô tình phát hiện ngươi ở nơi này, thuận tiện sang đây xem xem” thanh âm Hoa Trạch Loại ôn nhu giống như gió nhẹ thoảng qua làm cho người ta cảm thấy vô cùng thoải mái.

Ngữ Diên nghe thấy hắn nói như vậy, liền ngượng ngùng cười cười, nghĩ rằng, chẳng lẽ trên trời nghe được tiếng kêu la của mình, cố ý làm cho hắn đến tìm mình hay sao?

“Cái kia. Cái kia ngươi thật là người của Di hoa cung?” Lần này gặp được hắn, nàng nghĩ tốt nhất nên hiểu biết rõ ràng.

Hoa Trạch Loại gật gật đầu.

“Kia. Vậy ngươi thật là đại ma đầu trên giang hồ giết người không chớp mắt?” Nàng nghi ngờ hỏi, bởi vì ở trong mắt cùng trong lòng của nàng, soái ca ôn nhu như thế, làm sao có thể giống đại ma đầu giết người không chớp mắt đâu..?

“Ta giết đều là những người nên chết, bọn họ cũng không phải là người tốt” Hoa Trạch Loại cười cười đưa ra đáp án.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng cười cười, bởi vì nàng không biết nên nói cái gì, nên giết thì giết sao? Mọi người đều không có cha mẹ sao? Ai, ở chỗ đại giết người hình như là không phạm pháp, ngươi không giết thì sẽ bị người khác giết, thật là một Đại Bi kịch của thời đại.

“Ngươi đang nghĩ cái gì? Muốn ra ngoài đi dạo hay không?” Hắn cười cười hỏi.

“Đi nơi nào?”

“Sung Sướng Uyển” hắn cười.

Ngữ Diên nghe vậy lâm bẫm một tiếng, Sung Sướng Uyển? Tên này nghe thế nào cũng không được tự nhiên, sung sướng, không phải địa phương dành cho nam nhân, đây chẳng phải là. Một giây sau, nàng kinh ngạc nhìn hướng hỏi hắn: “Ngươi nói là kỹ viện?”

“Đúng vậy a, muốn đi cùng hay không?”

Ngữ Diên nghe thấy nói như vậy, trong lòng liền cảm thấy mát mẻ, nguyên lai, hắn cũng hoa tâm như thế, đều thích kỹ nữ ở kỹ viện? Chẳng lẽ soái ca đều là thích kỹ nữ hay sao? Nàng không thắng bằng nghĩ.

“Hôm nay ở Sung Sướng Uyển mỗi một năm một lần tụ hội, bởi vì Cẩm Tiên hoa khôi bộc lộ tài năng, nàng hàng năm chỉ có đàn một lần, nghe nói nàng tự nhận là tiếng đàn của nàng ở thiên hạ không có ai có thể vượt qua, bản thân ta là có hứng thú đi xem, còn ngươi?” Hoa Trạch Loại nói ra lý do.

“Nếu nàng ta đánh đàn nghe hay, ngươi sẽ thích nàng sao?” Cũng không biết bản thân mình hỏi không đúng nhưng cảm thấy lo lắng nên từ trong mồm nói ra.

Hoa Trạch Loại nghe thấy vậy ngậy ra một lúc, cười nói: “Cho đến tận bây giờ, còn chưa có một nữ nhân nào có thể làm ta động lòng”

Vẫn chưa có người nào ở trong tim của hắn? Kia. Kia chứng tỏ nàng còn có cơ hội? Cầm Tiên phải không? Có bốn tiểu thư cầm thần này ở đây, Cầm Tiên người toàn cả thí a, bốn tiểu thư tuyệt đối sẽ không cho người được nổi bật ở trước mặt Hoa Trạch Loại, ta muốn đoạt giải quán quân, trong lòng nàng tru lên, một giây sau nói: “Được, ta với người đi, nhưng người chờ một chút nha” nàng lấy bút ra viết một câu trên giấy, ta ra ngoài đi dạo một hồi sẽ trở lại, hơn nữa còn cầm bàn trà đặt ở trên giấy, nàng nhìn hắn nói: “Bồn thiếu gia đã chuẩn bị xong, chúng ta đi dạo kỹ viện đi”

Hoa Trạch Loại bị ngữ khí của nàng làm cho buồn cười, đưa tay đem nàng ôm vào trong ngực, mũi chân nhẹ lướt một chút, bọn họ liền như thần tiên bay ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 87: Công tâm kế (2)

Bọn họ một bước vào Sung Sướng Uyển đã có đãi ngộ tốt nhất, thứ nhất, Hoa Trạch Loại đã sớm bao một gian phòng xa hoa, nghe nói phòng này muốn thuê phải tốn rất nhiều tiền, đặc biệt hôm nay, phòng này quả thực là giá trên trời, thứ hai, hắn xác thực là anh tuấn thái quá rồi, vừa tiến đến, không chỉ có ánh mắt nữ nhân bị hấp dẫn, mà cả ánh mắt của nam nhân tất cả cũng đều nhìn sang.

“Công tử.” Toàn bộ các kỹ nữ đều tập trung lại đây, lập tức đem nàng đẩy ra bên cạnh, mấy nữ nhân chết tiệt này có đem nàng để vào mắt hay không? Tốt xấu gì nàng hiện tại cũng là một soái ca đi?

“Ừ” Ngữ Diên chịu không nổi khi thấy rất nhiều nữ nhân không nhìn mình, liền lôi một nữ nhân trong đó hỏi: “Bồn thiếu gia có đẹp trai không?”

Kỹ nữ mặc hồng y nhìn nàng nói: “Rất tuấn tú a”

“Vậy các người đang coi ta là không khí sao?” Nàng cả giận nói.

Hồng y nữ tử che miệng cười cười, “Công tử người xem người đang nói cái gì, bản thân mình cũng là một mỹ nam tử hiếm có, chỉ là vị vừa rồi xuất chúng quá thôi, có cảm giác như thần tiên, người nhìn xem ở trán hắn có hạt chu sa, ở trong này ta chưa bao giờ thấy nam tử nào trên trán có chu sa, còn nữa, hắn với người khác xác thực không giống nhau, có cảm giác làm cho người ta không tự giác muốn dựa vào”

Ngữ Diên nhìn nàng liếc mắt một cái âm thanh lạnh lùng nói: “Các người nhìn thấy nam nhân đều muốn chạm vào sao?”

Hồng y nữ tử cười nói: “Công tử, lời này của người có điểm khó nghe rồi, chúng ta làm việc này cũng là bắt buộc dĩ nhiên, tuy nhiên, nếu như nam nhân vừa rồi bao ta một đêm, ta sẵn sàng tình nguyện” nói xong, ánh mắt lại nhìn về phía Hoa Trạch Loại ở xa xa

Ngữ Diên nghe thấy vậy tức giận nghiêng răng nghiêng lợi, vì thế liền đi tới chỗ đám nữ nhân kia đẩy hết ra hét lên: “Hắn là đại ca của ta, các người tránh xa một chút cho ta” nói xong, trực tiếp nắm lấy tay Hoa Trạch Loại hướng trên lầu đi lên.

Hoa Trạch Loại thấy thế mỉm cười, đi theo nàng chạy lên lầu.

Dưới sự dẫn dắt của tiểu nhị, bọn họ rất nhanh đi tới phòng “xa hoa”, ‘chữ thiên phòng số 2’, ở trong này chỉ có hai phòng là tốt nhất, đó chính là chữ thiên phòng thứ nhất, cùng chữ thiên phòng số hai, tất nhiên cả hai gian phòng này đều gần nhau, vị trí cũng vừa vặn đều đối diện với vũ đài.

Ngữ Diên nhìn cửa sổ ở trong phòng, đó là một cửa sổ gần sát đất rất lớn, đẩy cửa sổ ra chẳng khác nào đẩy cửa, cho nên, từ nơi này có thể nhìn rõ ràng biểu diễn trên đài, nhìn đến đây, trong lòng nàng không khỏi ca ngợi, người cổ đại nhanh như vậy đã biết làm cửa sổ gần sát mặt đất? Thật sự là lợi hại!

“Lại đây ngồi đi” Hoa Trạch Loại nói.

Ngữ Diên nghe vậy đi tới ngồi xuống nói: “Ta hình như chưa nói cho người biết tên ta là gì đúng không? Ta gọi là Mộng Ngữ Diên, người gọi ta là Ngữ Diên hay Diên nhi đều được” nàng cười nói.

“Tên rất êm tai” hắn ca ngợi nói.

“Người có biết chữ thiên phòng thứ nhất này là do ai bao hết không?” Ngữ Diên đột nhiên tò mò hỏi.

Hoa Trạch Loại cười nói: “Chắc là quý nhân vừa có tiền vừa có quyền đi”

” Cầm Tiên này danh tiếng rất nổi sao?” Nàng chống má hỏi.

“Đều là giang hồ đồn đãi, năm trước truyền đến là đặc biệt lợi hại, nói cái gì mà tiếng đàn của Cầm Tiên như từ trên trời xuống đất, không biết cảm động

bao nhiêu người, mọi người đánh giá rất cao bằng một câu, “khúc này chỉ trên bầu trời mới có, nhân gian có thể được nghe thấy vài lần” mấu chốt là nghe nói nàng dùng loại dụng cụ rất đặc biệt, có thể truyền ra thanh âm phi thường êm tai, cho tới nay trừ bỏ nàng ra không ai có thể dùng dụng cụ này” hân hân mừng rỡ trả lời.

Ngũ Diên nhíu mày, cái gì mà lợi hại như vậy? Chỉ có nàng mới dùng được, đây tốt cùng là cái gì?

“Để cho là ngựa chết hay là lừa chết sẽ rất nhanh biết được” Hoa Trách Loại nhìn nàng rồi rầm không khỏi nói.

Ngũ Diên nghe vậy gật gù gật đầu, tiếp tục buồn chuyện “Người nói, Cẩm Tiên này có phải là đại mỹ nhân hay không?”

“Cái này ta không biết được, nhưng có người để thấy được dung nhan của nàng mà tổn không ít châu báu”

“Được rồi được rồi, đều là nghe nói, ta còn nghe nói nàng đánh rắm so với mặt còn lớn hơn nhiều, cắt” nàng khinh thường liếc mắt một cái, như thế nào không truyền thuyết là nhỏ Nguyệt Nguyệt trên thân đâu? Thật sự là!

Hoa Trách Loại nghe thấy vậy cười cười không trả lời.

Ngũ Diên đột nhiên phát hiện mình có điểm thô tục, liền ngưng ngừng cười cười, lúc này, đột nhiên nhớ ra cái gì đó hỏi: “Thủ hạ của người đâu?” Nàng xem xem bốn phía cũng không thấy bạch y nữ tử nào.

Hoa Trách Loại nhấp một ngụm nước trà “Các nàng tất nhiên là tự làm chuyện của mình”

Ngũ Diên thấy hân không muốn nhiều lời, tự nhiên cũng sẽ không hỏi nhiều vì thế đứng ở cửa sổ đi xuống quan sát, nhưng đột nhiên thoáng nhìn phía dưới rất nhiều nữ nhân đứng ở vũ đài bên cạnh nhìn chăm chăm vào vị trí của nàng, không, chuẩn xác mà nói là nhìn chăm chăm vào Hoa Trách Loại, còn có một ít đang nhìn vào phòng bên cạnh của nàng.

Nàng tò mò cúi đầu nhìn xem cách vách đến tốt cùng là nhân vật như thế nào, đáng tiếc cổ cùng thân có chặt đứt cũng không nhìn thấy cái gì, mắt thấy căn bản là thấy không rõ người phòng bên, vì thế, nàng liền tới bên người của Hoa Trách Loại chặn tầm mắt của hân, tự nhiên cũng chặn tầm mắt của các nữ nhân phía dưới.

Hoa Trách Loại cười cười, tiếp tục uống một ngụm trà nói: “Đừng để ý tới các nàng”

Ngũ Diên nghe thấy vậy mặt lập tức đỏ bừng, nàng làm cái gì vậy nha? Một giây sau, nói gấp: “Ta. Ta đi ra ngoài một chút”

“Ách? Có việc?” Hoa Trách Loại khó hiểu.

“Không. Không có việc gì, ta đi phương tiện (*)” nàng ngưng ngừng cười cười, trong lòng vẫn đang suy nghĩ tìm tòi đến tốt cùng, nữ tử Cẩm Tiên này là người như thế nào vậy.

(*) phương tiện: đại tiểu tiện

“Vậy lúc nào thì trở về?”

“Rất nhanh rất nhanh, a, đúng rồi, ta. Ta sau khi rời khỏi đây người không nên nhìn những thứ tầm thường ở phía dưới này” nàng nhắc nhở.

Hoa Trách Loại cười cười hỏi: “Đây là vì sao?”

Vì sao? Đúng rồi, đến tốt cùng là vì sao không cho hân nhìn? Lúc này, trong lòng nàng nói cho nàng biết, người là ghen đúng không, vì thế, nàng hít sâu một hơi, sợ cái gì nha, thích chính là thích, không thích chính là không thích, nàng là nữ nhân của thế kỷ 21 thì sợ gì chứ? Vì thế nói: “Bởi vì ta thích người, cho nên, ta không thích người nhìn người khác” nói xong những lời này, cũng không đợi Hoa Trách Loại hồi phục, trực tiếp mở cửa chạy ra ngoài.

Một lúc sau, Hoa Trách Loại đột nhiên nở nụ cười, ở trên giang hồ có rất nhiều nữ hài tử nói cho hân biết, có điều đại bộ phận đều nói quanh co lòng vòng, hoặc là tìm người có vẻ nổi danh trong chốn giang hồ mà nói, mà nàng dừng cảm thấy thần như thế thật khiến hân kinh ngạc không thôi.

Sau nửa canh giờ

Dưới lầu người đến càng nhiều, không đến một lát sau, dưới lầu người đã muốn ngồi kín hết chỗ, trừ bỏ vũ đài, thì tất cả nơi khác đều đứng đầy người, không cần nghĩ, mọi người hân là đều hướng về phía danh hiệu của Cẩm Tiên mà đến, đại bộ phận người cùng giống suy nghĩ của hân, chính là tò mò đến đây xem mà thôi.

Không bao lâu sau, tú bà đi lên khán đài cười cười đối với người phía dưới vung khăn tay nói: “Cảm tạ các vị công tử đã chiếu cố đến đây, hôm nay là ngày mỗi năm một lần Cẩm Tiên lên đài, ta biết rất nhiều quan lớn đại nhân đều từ nơi xa đi đến đây, các vị yên tâm, Cẩm Tiên nhất định sẽ không để cho các vị thất vọng” tú bà nhìn đám người đã kín hết chỗ, miệng cười đều không thể kìm lại.

“Nhanh chút bắt đầu đi”

“Chính là chính là”

Người ở phía dưới không thích nàng vô nghĩa nhiều lời, liền thúc giục, tú bà cười cười tiếp tục nói: “Các vị không nên gấp gáp, Cẩm Tiên còn đang chuẩn bị, năm nay vẫn quy củ như cũ, ai ra bạc nhiều nhất, Cẩm Tiên của chúng ta sẽ cùng hân một buổi tối, mọi người nhất định phải tranh thủ nha” nàng bắt đầu bỏ phiếu nói.

“Đã biết, ngươi mau để cho nàng xuất hiện đi”

“Chính là”

Tú bà che miệng cười cười, không bao lâu, vài nam tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng xách cái đàn trời giá đặt ở trên võ đài, tất cả mọi người đều ngưng hô hấp, cái đàn trời này nghe nói là dùng cái gì mà ngàn năm làm thành, dù sao chính là đắt tiền mới đạt yêu cầu, hơn nữa, bọn họ đi Đông đi Tây cũng đều chưa có gặp qua, cái này không phải là đàn tranh, nghe nói có rất nhiều bàn phím, dù sao này không biết là chơi kiểu gì, nghe nói ở trong tay nàng chơi đùa đặc biệt nhanh.

Ngữ Diên đứng ở đằng xa nhìn vật này, trong lòng bị dọa không nhẹ, đây là thần kỳ? Piano? Cổ đại còn có Piano sao? Hay là. Hay là có người cũng giống như nàng bị quay trở lại đây? Đến tốt cùng là người nào cũng xuyên qua? Xem ra, nàng cũng có hứng thú muốn biết vị cầm sư phó này là ai!

Không bao lâu, một nữ tử mặc vô cùng thanh lịch, nàng cả người mặc quần áo màu hồng nhạt, đi ở trong không trung không ngừng tung bay, bởi vậy có thể phán đoán, quần áo của người này rất đắt, mà trên mặt nàng lúc này mang theo khăn lụa che mặt, chỉ chừa một đôi mắt to đen nhánh chột lóe lên giống như những giọt nước nhỏ, nàng được nha hoàn nâng hạ chậm rì rì tiêu sái lên trên đài, nàng đối với mọi người xoay người chào.

Mọi người ngây ngốc nhìn nàng, khi nàng vừa ra tới khiến cho mọi người cảm thấy phảng phất như là tiên nữ buông xuống.

“Tiểu nữ tử Cẩm Doanh cảm ơn mọi người đã chiếu cố đến đây” thanh âm của nàng nũng nịu nói làm cho mỗi người đàn ông trong lòng đều ngọt như chất mật.

Lời của nàng vừa nói xong, liền ngồi ở trên ghế cao, bàn chân đạp vào cái ghế gỗ nhỏ ở phía dưới, vươn bàn tay trắng nõn trơn mềm, mọi người ngưng hô hấp nhìn nàng, Cẩm Doanh cười cười, ngón tay bắt đầu nhẹ nhàng đánh đàn ‘Piano’.

‘Đinh’ một tiếng, dấu hiệu thứ nhất của đàn đi ra, Ngữ Diên liền biết đó là loại đàn cùng loại với piano, tuy rằng cùng thuộc loại đàn gỗ, nhưng là chất lượng của loại gỗ này không giống với đàn ở thế kỷ 21, xem ra nữ nhân này cũng chọn vật thích hợp cùng với người chế tác có trình độ rất cao, bởi vậy tiếng đàn này có thể so sánh với đàn Piano bình thường.

Ở cổ đại, chỉ sợ không có mấy người đánh được loại đàn này, chẳng qua. Piano tuy đẹp, nhưng tiếng đàn của nàng cũng không xuất chúng, mà tiếng đàn của nàng bình thường như thế còn có thể làm cho mọi người tăng bốc thán phục, đại khái là vì cái đàn này người khác không đánh được, mà nàng lại có thể đánh ra thanh âm so với đàn tranh còn xúc động gấp trăm lần, tự nhiên, xưng hô Cẩm Tiên liền rơi vào trên đầu nàng.

Cẩm Tiên phải không? Nàng ở trong lòng cười nhạt một chút, có lẽ ngươi trước kia có thể kêu Cẩm Tiên, nhưng là ngươi hôm nay gặp được ta, khoe miệng nàng đột nhiên giờ lên một nụ cười vô cùng quý dị, gặp được ta, ta sẽ cho ngươi xem trò hay!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 88: Công tâm kế (3)

Thanh âm nổi trội của ‘Piano’ truyền khắp toàn bộ Sung Sướng Uyển, mọi người đều si mê nghe tiếng đàn này, mỗi người đều biểu hiện ra bộ dáng vô cùng say mê.

Cẩm Doanh ngược mắt nhìn nhìn mọi người, khoe miệng treo lên vẻ đắc ý tươi cười, xem ra, năm nay giá trị bản thân lại tăng lên rồi!

Không bao lâu, hai khúc âm trầm lặng lẽ kết thúc, tất cả mọi người phát ra tiếng ca ngợi, đối với nàng dựng thẳng ngón tay cái lên, tú bà thấy thế liền đi tới cười nói: “Cẩm Tiên chính là Cẩm Tiên a, quả nhiên không giống bình thường a, các vị, ai muốn nhìn thấy dung mạo của Cẩm Tiên? Ai lại muốn cùng Cẩm Tiên ăn uống bữa tối đây?” Nàng cười cười nói.

“Ta ra một trăm lượng bạc”

Phía dưới một người nam nhân sáng khoái nói, nam nhân phía dưới thấy thế cũng đều đi lên kêu giá, nhưng tú bà nhưng không có gì vui sướng, năm nay sao lại thế này, phòng trang nhã trên lầu như thế nào mà một cái cũng chưa kêu giá? Căn cứ vào ngày trước đã sớm bắt đầu kêu giá.

Cẩm Doanh thấy thế cũng không sốt ruột, nàng đứng dậy, đi vào giữa vũ đài, đối với mọi người cười cười, nàng biết bọn họ đều là đang giả bộ, còn không phải chờ giá lên cao, mới có thể kêu sao? Năm này, nàng không phải là một vận lượng hoàng kim thì mới đi ăn một bữa cơm! Hiện tại mới mấy trăm lượng bạc, còn sớm quá!

“Năm trăm lượng bạc” lại có một tên kêu lên.

“Mọi người nhiệt tình ra giá a, cùng với một mình Cầm Tiên ở chung một buổi tối, sẽ làm các người sung sướng giống như thần tiên” tú bà dụ hoặc nói.

“Một ngàn lượng bạc” nghe Tú bà rao hàng, có người thiếu kiên nhẫn bắt đầu kêu giá cả.

“Năm trăm lượng hoàng kim” rốt cục cũng có người ra hoàng kim.

“Tám trăm lượng hoàng kim”

“Một ngàn lượng hoàng kim” trên lầu trong một phòng trang nhã xa hoa phát ra tiếng gào.

Tú bà nghe thấy vậy miệng đều cười không ngớt, trời ạ, một ngàn lượng hoàng kim, đây chính là gấp đôi năm trước nha, mọi người nghe thấy trên lầu quá to như vậy đều ngậm miệng lại, một ngàn lượng hoàng kim nhiều lắm, ra không nổi, cũng không đủ thực lực này.

“Một ngàn lượng hoàng kim mua một khúc như vậy, trên lầu cũng đừng quá phân biệt đẳng cấp thế chứ” bất chợt, một thanh âm vô cùng êm tai truyền ra, Ngừ Diên từ phía sau đài đi tới.

Mọi người đều ngây ngẩn cả người, nàng lúc này mặc áo màu vàng nhạt quần trắng, lộ vai, phe phẩy quạt mỏng từ từ đi lên, nguyên bản nàng chính là một đại mỹ nhân, còn có ý đeo một ít đồ trang sức trang nhã, trên người còn có mùi riêng đặc biệt.

Tất cả mọi người giật mình nhìn nàng, hồn đều bị nàng tha đi rồi.

Tú bà thất thần, nàng là ai? Ở nơi này khi nào thì có một tuyệt đại giai nhân như vậy? Cầm Doanh giờ phút này cũng lặng yên ở chỗ ngồi không biết nên nói cái gì, nữ nhân này như thế nào lại đẹp như vậy, xinh đẹp như nàng mà còn cảm thấy không bằng.

Thay đổi toàn bộ trang phục nàng đối với mọi người cười cười, nhất thời nam nhân phía dưới trong một giây đều bị giết rồi, “Tiểu nữ tử tên là Cầm Thần, nghe thấy Cầm Tiên kỹ thuật rất cao, có ý lại đây khiêu chiến, người không ngại chứ?” Nàng nhìn hướng Cầm doanh hỏi.

Bị dung mạo của nàng làm cho rung động Cầm Doanh chỉ có thể ngây ngốc lắc đầu, Ngừ Diên thấy thế chậm rãi ngồi ở trên ghế, nàng ngược mắt nhìn thoáng qua Hoa Trạch Loại ở phòng chữ thiên số hai, thấy hắn đang bụng chén trà tò mò nhìn nàng, vì thế nàng hướng hắn thần nhiên cười.

‘Đông. Đình. Đình.’ nàng đánh lên tác phẩm Lương Chúc kinh điển nhất.

Mọi người ngưng thở nghe lần điệu này giống như một ca khúc, đúng lúc này, Ngừ Diên một bên nhẹ nhàng gảy đàn ca khúc cảm động vô cùng, một bên chậm rãi nói: “Đây là một câu chuyện xưa về tình yêu cảm động lòng người, réo rắt thấm thiết” âm thanh trong suốt của nàng chậm rãi vang lên.

“Chúc viên ngoại có một nữ nhi tên là Anh Đài, một nữ tử xinh đẹp thông minh, thuở nhỏ thích đọc sách, bởi vậy nàng nữ giả nam trang, đi đến trường học ở Hàng Châu học. Trên đường, bất ngờ gặp gỡ thư sinh Lương Sơn Bá học cùng trường, hai người là bạn đồng môn, hỗ trợ lẫn nhau học thật vui, ở thảo cái cầu đình thượng dóm đất vì hương, kết nghĩa kim lan, từ nay về sau, cùng trường cùng học, như hình với bóng. Lương Chúc đồng học ba năm, tình sâu như biển, Anh Đài yêu Sơn Bá, nhưng Sơn Bá lại thủy chung không biết nàng là nữ tử, phận nữ nhi phải nghe lời cha mẹ. Anh Đài đánh phải hội hương, tại mười tám dặm trên đường đưa tiễn, Anh Đài không ngừng mượn vật nhằm toan tính, ám chỉ tình yêu, chờ Sơn Bá đi Chúc gia cầu hôn thì cha đã đưa Anh Đài gả cho con của Thái Thú Mã Văn Tài. Hai người cùng nhau gặp gỡ, hai mắt đầm lệ, lập nhiều lời thề: sinh không thể cùng ngày, nhưng chết sẽ cùng một huyết! Sau Sơn Bá từ u buồn thành -mạnh mẽ, không lâu bỏ mình. Anh Đài bị bắt xuất giá thì đường vòng đến trước mộ Lương Sơn Bá tế biệt. Chúc Anh Đài buồn bã thấm thiết dưới sự cảm ứng, phong vũ lôi điện mãnh liệt, phần mộ mở ra, Anh Đài nhanh nhẹn nhảy vào bên trong, phần mộ hợp lại khép, gió ngừng mưa tạnh, cầu vòng treo cao, Lương Chúc hóa thành Hồ Điệp, ở nhân gian bay lượn”

Thanh âm động lòng người của nàng, phối hợp với sắc đẹp hơn nữa là tình yêu của tác phẩm kinh điển Lương Chúc, mọi người cũng không biết nước mắt sao lại đều chậm rãi chảy xuống như thế, các kỹ nữ tất cả đều nhìn không được riu rít nước nớc, đúng lúc này, theo tiếng đàn duyên dáng của nàng, ngoài cửa đột nhiên tràn vào rất nhiều Hồ Điệp, Hồ Điệp này đều vây quanh ở cạnh nàng nhảy múa, mọi người kinh ngạc tán thưởng không biết nên nói cái gì, trên lầu phòng quý tộc các nam nhân đều đứng lên, một khắc đều thấy thần kỳ như thế.

Ngừ Diên trong lòng cười thầm, may mắn lần trước cùng tinh linh làm giao dịch, lúc này đây, nhóm Hồ Điệp mới có thể tới đúng hẹn, nàng lúc trước rời đi đó là vào trong vườn hoa tìm kiếm tinh linh, để báo cho Hồ Điệp biết đề đến hỗ trợ.

Ngừ Diên cuối cùng cũng dừng tiếng đàn lại, tất cả mọi người vẫn chưa dịu đi, nàng cười cười đứng dậy, “Tiểu nữ tử trình diễn vụng về” nàng dịu dàng mà cười.

“Hai ngàn lượng hoàng kim mong cùng tiểu thư theo giúp ta ăn bữa cơm” trên lầu trong phòng trang nhã một nam nhân đứng ở cửa sổ ánh mắt thần phục nhìn nàng.

Mọi người nghe tiếng hắn quát to giá cao trên trời như vậy, lại khiếp sợ, tự nhiên còn có người so với hắn còn giá cao hơn, Ngừ Diên cười cười nói: “Thực xin lỗi, ta không phải người ở Sung Sướng Uyển, ta tới đây, cũng là muốn gặp Cầm Tiên muội muội, hơn nữa, ta cũng có hẹn”

Mọi người nghe thấy vậy, “Ai?” Ai có thể may mắn cùng tiên nữ này cùng nhau uống.

Ngừ Diên cười cười, chuẩn bị chỉ vào Hoa Trạch Loại ở trên lầu, lại đột nhiên có cảm giác trời đất xoay chuyển, một giây sau, nàng liền biết mình bị người

ôm vào trong lòng, nàng vội vàng cười ngược mắt nhìn lại, bởi vì nàng biết nhất định là Hoa Trạch Loại, ngược mắt lên nhìn trong nháy mắt đó, nụ cười của nàng đông lại, ánh mắt trừng lên so với mắt trâu còn lớn hơn, bởi vì nàng đã nhìn qua đó là tuần nhan của yêu nghiệt

“Nương tử, ngươi lại chạy làm sao đi đâu vậy, không phải là làm cho bản vương lo lắng sao?” Sở Hạo ôm lấy nàng xoay tròn, đối với nàng lộ ra chiêu bài tươi cười, nhưng mà tươi cười mê người như thế, giờ phút này ở trong lòng Ngữ Diên lại có vẻ hết sức u ám

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Hoa Trạch Loại vẫn là Phượng Ly Ca, thân phận ra sao?

Ngữ Diên cứ ngây ngốc bị hắn ôm vào trong ngực như vậy rơi trên mặt đất, giờ này khắc này đầu của nàng đều trống rỗng, sao lại thế này, hắn.
Hắn làm sao có thể đột nhiên chạy tới đây? !

Mọi người nhìn thấy nam nhân khí phách như thế nhất thời hít vào một hơi, trong kỹ viện có người thân phận quý tộc lặng yên vài giây rồi la lên: “Đây là vương gia bậc nhất ở kinh thành, Cung thân vương” lời của hắn vừa dứt, ngoài cửa tiến đến rất nhiều đội ngũ vô cùng dũng mãnh, bọn họ toàn bộ đều đứng vững, không cần nghĩ, những người này nhất định đều là do Sở yêu nghiệt mang đến .

Mọi người nghe thấy vậy hoảng sợ không thôi, vương gia bậc nhất kinh thành làm sao lại tới đây? Một giây sau, toàn bộ người phía dưới kỹ viện quỳ gối hô to, “Vương gia cát tường”

Sở Hạo cười cười nói: “Các vị không cần như thế, bản vương cùng ái phi cãi nhau thôi, đúng không, làm cho bản vương phải đuổi tới nơi này đến nhận sai” nói xong nhìn về phía Ngữ Diên ôn nhu nói: “Nương tử, đừng làm rộn, về nhà đi”

Ngữ Diên nghe vậy lại ngây ngốc không biết làm sao, đây là có chuyện gì? Hắn là Ultraman trên thân hay là Avatar trên thân? Mọi người đứng dậy cười cười, Vương Phi thật mê người, Vương gia tuần tử, thật sự là trời sinh một đôi a!

Đúng lúc này, ‘ Hoa Trạch Loại ’ xoay tròn một cái, từ trên phòng số 2 nhảy xuống khán đài, hắn mở cây quạt màu trắng ra thông dong cười nói: “Vương gia đã lâu không gặp”

Hai nam nhân anh tuấn đồng thời đứng ở trên võ đài, phía dưới các nữ nhân đều hoảng sợ không biết phải hình dung như thế nào rồi, Sở Hạo cùng hắn tuấn khí không giống nhau, một người là dương cương khí, một người là ôn nhu khí, giống như là một cương một nhu, hai nam nhân tuấn mỹ đồng thời cười cười.

Sở Hạo nhìn nhìn hắn nói: “Không thể tưởng được mọi người khó tìm được Cung chủ Di Hoa Cung tự nhiên lại có thể nhận nhả đội ở chỗ này hưởng thụ sung sướng”

Mọi người nghe thấy vậy liền kinh hãi, Di Hoa cung đại ma đầu Phượng Ly Ca sao? Một giây sau, mọi người liền chạy ra phía ngoài, không mất vài giây đồng hồ , nơi này đã không còn vài người rồi, phải biết rằng, ai dám đắc tội với Di hoa cung, kết cục sẽ chết vô cùng thảm

“Vương gia cũng không phải như thế sao?” Hắn cười cười nói, không một chút kinh hoảng

Sở Hạo nghe thấy vậy cười lạnh một tiếng, “Bản vương sao có thể so sánh với đại ma đầu của võ lâm, Phượng Ly Ca ngươi” ngữ khí của hắn bên trong có một chút châm chọc.

“Cái gì? Phượng Ly Ca?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, ai kêu là Phượng Ly Ca, hắn không phải là Hoa Trạch Loại đấy sao?

Sở Hạo cười nói: “Như thế nào? Chẳng lẽ lời nói của ma đầu đều làm cho ngươi tin sao?”

“Này.”

Phượng Ly Ca nhìn về phía ánh mắt kinh ngạc của nàng, ngượng ngùng cười cười mang theo ngữ khí xin lỗi nói: “Thật ngại quá, Hoa Trạch Loại là ngoại hiệu ta tùy tiện lấy, ngươi cảm thấy như thế nào? So với Phượng Ly Ca thì cái nào hay hơn?”

“Ta nghĩ, tên của ngươi có nhiều loại như vậy nhất định cũng sẽ có nhiều loại thân phận thú vị đi” Sở Hạo đột nhiên thỉnh linh nói ra một câu.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, ách. Đây là ý gì, nhiều loại thân phận, chẳng lẽ thân phận của hắn biến hóa thành nhiều loại sao? Như vậy, hắn đến tột cùng là thân phận gì ?

“Bốn vương khuyên người, tự giải quyết cho tốt” Sở Hạo nhắc nhở.

Phượng Ly Ca cười cười, “Sur huynh, ta đã không còn là tiểu sư đệ của người rồi, ta nên làm cái gì, không nên làm cái gì, ta nghĩ so với người càng rõ ràng hơn, cái gọi là đạo bất đồng bất tương vi mưu, có lẽ làm sư đệ như ta đây, vẫn là muốn nói cho người biết một câu, ta Phượng Ly Ca làm việc luôn quang minh lỗi lạc, về sau người nhất định sẽ hiểu “

“Đối với người không cần nói, ta là quan, người là ma đầu giết người cũng là người mà triều đình muốn bắt, người vẫn là trông nom quản lý bản thân cho tốt” mặt Sở Hạo không chút thay đổi nói.

Ngữ Diên hoàn toàn ngây ngẩn cả người, sư huynh, sư đệ, Phượng Ly Ca cùng với Sở Hạo đến tột cùng là quan hệ gì, nếu là sư huynh sư đệ, thì hiện tại lại giống như kẻ thù? Giữa bọn họ đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, còn có, thân phận Phượng Ly Ca là cái gì, nếu không, làm sao có thể cùng Vương gia trở thành sư huynh sư đệ? Trong đầu Ngữ Diên không ngừng toát ra dấu chấm hỏi, mà chung quy tìm không thấy đáp án.

Phượng Ly Ca đối với việc hần cười nhạo cũng không tức giận, hần quay sang Ngữ Diên bên người nói: “Trước kia nói dối chỉ là muốn giải trí, nhưng Phượng Ly Ca ta đối với người không có bất kỳ ý đồ gì, người có tin tưởng ta không?” Hần nhìn chăm chăm nàng hỏi.

“Người muốn nâng tin tưởng đại ma đầu người này?” Sở Hạo đột nhiên cười lạnh nói.

Ngữ Diên nhìn về phía mắt của hần, đôi mắt đó tinh thuần cỡ nào, nàng tin tưởng hần nhất định là có một nỗi khổ, nếu không, hần căn bản là sẽ không cứu các nàng, vì thế, nàng dựa vào cảm giác của mình nói: “Mặc kệ người là Hoa trạch Loại hay là Phượng Ly Ca, ta đều tin tưởng người”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy cười hạ hạ, “Thiên hạ có người làm tri kỷ là đủ rồi, lần sau gặp mặt, ta sẽ bồi thường cho người thật tốt, tạm biệt” lời của hần vừa nói xong, cứ như vậy mà biến mất.

Sở Hạo nhìn chăm chăm nàng hỏi: “Người dựa vào cái gì tin tưởng hần? Người chẳng lẽ không biết cái tên mà hần cũng lừa người? Hơn nữa, người cũng đã biết thân phận của hần đến tột cùng là như thế nào, mà còn dám mơ tưởng như thế?”

Ngữ Diên nhìn về phía hần nói: “Ta đến tột cùng không biết thân phận của hần là gì, cũng không biết hần tại sao là sư đệ của người, càng không biết các người đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng ta chỉ biết là, hần đã cứu chúng ta, như thế đã đủ rồi hơn nữa, ta tin tưởng, hần nhất định là có nỗi khổ, kỳ thật rất nhiều chuyện cũng không phải nhìn ở bề ngoài, ta nghĩ, hần nhất định là có nỗi khổ gì đó, tóm lại, ta tin tưởng hần” Ngữ Diên nói xong, sợ hần phát hỏa, liền đi luôn ra phía ngoài.

Sở Hạo ngẩng ra một lúc nhìn về phía nàng đang vội vã rời đi, ngược mắt nhìn phòng Chữ Thiên số một một chút, phòng này đến tột cùng là người như thế nào, vì sao vẫn đóng chặt cửa sổ, một giây sau, hần không nghĩ nhiều mà đi ra ngoài

Náo nhiệt lúc đầu của kỳ viện lập tức đi xuống, bên trong phòng Chữ Thiên số 1 truyền ra một thanh âm hùng hậu mà ca ngợi: “Nàng luôn làm cho người khác kinh ngạc”

Lời này của hần vừa nói xong, liền có người trả lời, “Hoàng thượng, Cung Vương Phi thật sự hay làm cho người khác giật mình, vừa rồi nhiều Hồ Điệp đều nghe tiếng như vậy mà đến, quá thần kỳ”

Sở Thiên uống một ngụm nước trà cười cười, “Đúng vậy a, nàng luôn có thể đến cho người ta kinh hi vô hạn, xem ra, cải trang vi hành cũng không có sai”

“Hoàng thượng chúng ta bây giờ còn tiếp tục cải trang vi hành không?” Lão thái giám hỏi.

Sở Thiên nghe vậy đứng dậy cười nói: “Không được, ta nghĩ so với cải trang vi hành, ta càng muốn cùng nàng tâm sự, đi thôi, hồi cung”

“Vâng” lão thái giám liền mở cửa, ngoài cửa Cẩm y vệ mặc thường phục liền theo sát hần rời khỏi nơi này.

Cùng lúc này, Ngữ Diên cùng Sở Hạo đang ngồi trong xe ngựa, Tiểu Hương cùng Béo lão nhân ngồi trong một cái xe ngựa khác, mà giá mã sư phó tất nhiên là có thể trở về nhà .

Không khí bên trong xe có chút quỷ dị, Ngữ Diên thật sự không biết nên nói như thế nào, hần làm sao có thể đột nhiên đến đây? Đúng là cũng quá nhanh đi?

Sở Hạo nhắm mắt nghỉ ngơi, lúc trước nàng đột nhiên rời đi để lại một tờ giấy, Một Kiếm theo báo cho biết, nàng cùng Phượng Ly Ca đi Sung Sướng Uyển, cũng không biết tại sao mình lại luôn giận dữ như thế, vì thế, hần đề cho Một Kiếm đem Gia gia cùng Tiểu Hương hồi phủ, mà hần liền thay đổi một bộ quần áo, xé mặt nạ đi đến Sung Sướng Uyển.

Kỳ thật hần luôn luôn ở trong đám người, nhất cử nhất động của nàng, tự nhiên đều ở trong mắt hần, vốn tưởng rằng nàng sẽ không đánh được loại đàn kia, lại không nghĩ rằng, tiếng đàn của nàng lại trong trẻo lưu chuyển cùng với linh hồn thâm tình từ lời nói, làm cho người ta bất tri bất giác dung nhập để ý cảnh bên trong hơn nữa cảm động thật sâu bên trong, nhìn đến mọi người vì nàng đều vung tiền như rác, hần chôn đầu ghen tuông nho nhỏ ở trong lòng mà thôi, không hề nghĩ ngợi liền bay qua, bởi vậy mới có một màn vừa rồi.

“Khụ khụ” Ngữ Diên giả vờ ho khan một tiếng hỏi: “Cái kia. Cái kia người có nhìn thấy Sở Tam không?” Kỳ thật lên xe một khắc, nàng liền phát hiện ra không thấy Sở Tam, nhưng nhìn đến mặt hần đen như đất nòi nàng cũng không dám hỏi.

Sở Hạo ngẩng ra một lúc, mở mắt nhìn về phía nàng hỏi: “Như thế nào? Ngươi quan tâm đến hần phải không?”

“Ta. Chúng ta tốt xấu gì cũng là ở cùng nhau nha, còn nữa, Sở Tam là người rất tốt, hần đi rồi, ta cũng chưa nói với hần một câu” nàng than nhẹ một tiếng, tiếc nuối loại tình cảm vừa nhảy vào, ai, tại sao lại phải đi a, ngươi đi rồi, ta về sau sẽ miss ai đây, khó có được người trông giống Sở yêu nghiệt, ta vừa vặn có thể trút giận, cái này, ai, ngay cả nơi trút giận cũng không có.

Sở Hạo thấy nàng có chút mất mát, trong lòng không khỏi dâng lên một tia ấm áp, xem ra, nàng cũng không phải là người không có tim phổi, ít nhất còn hiểu biết quan tâm đến người khác, chính là hần không biết đến phương pháp ‘quan tâm’ này của nàng.

“Kỳ thật ta cùng Gia gia chính là ra ngoài tản bộ mà thôi” nàng liền trở lại chuyện chính nói, nghe nói, bắt cóc Gia gia nếu mà bị bắt được thì kết cục hết sức bi thảm

“Gia gia nói là hần muốn cùng ngươi rời đi” Sở Hạo theo bản năng cho nàng một con đường, kỳ thật hần cho nàng một con đường, cái thứ nhất là vì Gia gia lần nữa yêu cầu không thể tức giận làm nàng bỏ chạy, cái thứ hai là, trong lòng của hần cũng có ý tưởng như thế, bởi vì hần đột nhiên cảm thấy nàng rất thú vị, có lẽ, hần nên nhận thức lại một chút xem nàng đến tột cùng là nữ nhân như thế nào!

Ngữ Diên nghe thấy vậy nói gấp: “Đúng đúng đúng, ai, Gia gia vô cùng muốn rời đi, ta không tuân theo, Gia gia sẽ rất tức giận, ở trong lịch sử, kính già yêu trẻ là đạo đức tốt đẹp, cho nên, ta mạo hiểm bị người bắt đi phiêu lưu, đáp ứng gia gia vừa rồi, ngươi phải biết rằng, ta là thật sự rất có hiếu tâm, vì để cho các trưởng bối vui vẻ, ta tình nguyện hy sinh sự vui vẻ của mình” nàng nói so với hát nghe còn hoàn hảo hơn, lúc này trong lòng của nàng là đang bị ai, nha, nàng nên đi ghi danh vào học viện điện ảnh Bắc Kinh ai, nàng nghĩ tương lai có thể trở thành một siêu sao, chỉ tiếc lại lưu lạc ở cổ đại diễn trò, thật bị ai a!

Sở Hạo nghe thấy vậy đành nín cười, không thêm nhắc lại, hần nhớ không rõ là lần thứ mấy nở nụ cười, tóm lại ở cùng một chỗ với nàng, tươi cười luôn xuất hiện trên mặt của hần, Mộng Ngữ Diên, lúc trước bốn vương không thăm dò ngươi kỹ càng, bây giờ ngươi đừng mơ tưởng tìm cách trốn đi!

Mà nói đến Ngữ Diên lúc này trong lòng lại bị ai tới cực điểm, làm sao bây giờ, chẳng lẽ nàng cứ nhận thua như vậy, đi theo tên yêu nghiệt này trở về cả đời làm chim hoàng yến?

Không! Nàng không cần!

Nàng muốn theo đuổi hạnh phúc, thế giới bên ngoài thật đẹp thật tốt, Phụng Ly Ca a, ăn ngon a, giang hồ a, có lực hấp dẫn cỡ nào, mà thời điểm nàng xem ‘xạ điêu’, liên tưởng chính mình là ‘Hoàng Dung’, nay thật sự có một cái vũ đài giang hồ như vậy, nàng ‘Hoàng Dung’ này sao có thể còn chưa lên đài liền đã biến mất rồi, cho nên, nàng không thể bị người mình không thích trói chặt, nàng còn muốn đi giang hồ tìm kiếm ‘Tình ca ca’ của nàng, suy tư sau một lúc sau, nàng đột nhiên quỷ dị cười cười, nàng như thế nào ngốc như vậy, nàng còn có một Trương vương bài đâu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Thần ăn xuất hiện (1)

Xe ngựa chạy như bay trở về.

Lúc này, Sở Hạo đang nhắm mắt tựa vào bên trong xe nghỉ ngơi, Ngữ Diên nhìn tuần nhan hoàn mỹ của hần có lòng mi thật dài, cùng với đôi môi, nàng không tự giác nuốt một ngụm nước bọt, thần mã, soái ca ở cổ đại đều đẹp trai như vậy sao? Nếu hần cùng Phụng Ly Ca đều coi hết nằm ở trên giường không hiểu được sẽ là tình cảnh gì.

“Nuông tử đại nhân ngươi mau tới nha, Hạo nhi chờ ngươi đã lâu rồi” hần lộ ra vai đối với nàng dụ hoặc nói.

“Nữ hiệp đại nhân, ca chờ ngươi đã lâu lắm, đến nha, người ta chỉ muốn ngươi thôi” hần đối với nàng quăng một cái mị nhãn.

“Ha ha, đến đây, bản nữ hiệp hiện tại sẽ thương cả hai ngươi, mau thoát quần áo ra, ha ha” nàng chảy nước miếng nói tiếp.

“Thoát nha thoát nha thoát, thoát nha thoát nha thoát nha thoát hảo tiên sinh thoát nha thoát” nàng say sưa reo hò.

“Vương Phi ngươi đến tột cùng muốn thoát cái gì?” Đối mặt nhìn nàng như đi vào cõi thần tiên vũ trụ, hần đã muốn thấy nhưng không thể trách, chính là lúc này đây, nàng luôn mồm nói ra thoát nha thoát, tiên sinh thoát, đến tột cùng là có ý tứ gì?

Ngữ Diên bị hần lạnh giọng chất vấn giật mình tỉnh giấc, ý thức được chính mình thất thố, liền ngưng ngưng cười nói: “Tha nha tha nha, chạy nhanh tha nha, hảo tiên sinh tha sạch sẽ nhất” nàng liền lung tung vạch lên.

Sở Hạo nghe vậy trên mặt vẫn như trước nhìn không ra biểu tình gì, sau đó nhìn chăm chăm vào nàng ánh mắt tràn đầy nghi hoặc hỏi: “Vương Phi có

phải có lời gì muốn nói hay không?”

Ngữ Diên bị vấn đề này của hắn làm cho kinh động một chút, được rồi, người đã muốn chủ động hỏi, nàng đành phải nói ra nghi hoặc từ đáy lòng, “Cái kia. Ta. Ta có thể cùng Gia gia bọn họ ngồi trên một chiếc xe ngựa không?” Nàng liếc mình đề nghị

“Không thể” hắn hoàn toàn từ chối.

“A? Vì sao.” Nàng khó hiểu hỏi tới cùng.

“Như thế nào? Cùng bốn vương ngồi ở trong xe ngựa khó chịu như vậy?” Hắn lạnh như băng lạnh hỏi.

Ngữ Diên thấy hắn lại lạnh giọng chất vấn như thế, biết trong lòng hắn nhất định vô cùng tức giận, có vẻ như nàng lại làm cho trên mặt hắn không ánh sáng rồi, vì thế liền ngưng cười nói: “Ta. Ta không phải có ý này, ta chỉ là cảm thấy cùng Gia gia bọn họ ở trong một xe có vẻ nào nhiệt hơn một chút” nàng giải thích nói, trong lòng lại đang nói. . . , ta mới không nghĩ ngồi cùng một xe với mặt than người, người như vậy phải đổi thành khối băng.

Sở Hạo nghe nàng giải thích như vậy, khóe miệng bứt lên một tia khinh thường cười, “Ta nghĩ, người muốn hỏi cái gì thì hỏi đi?”

Nàng nhìn ánh mắt khẳng định của hắn, cúi đầu nói: “Đúng vậy, ta muốn hỏi không phải chuyện này, kỳ thật. Cái kia, người cùng Hoa Trạch Loại à không, là Phượng Ly Ca đến tốt cùng là quan hệ gì?”

Sở Hạo trầm mặc không nói.

Ngữ Diên thấy thế chưa từ bỏ ý định truy hỏi: “Ta nghe thấy hắn gọi người là sư huynh? Vậy các người trước kia là huynh đệ đúng không? Nhưng vì sao bây giờ lại hận đối phương như thế? Ta xem người nhìn thấy hắn hình như không thích, hắn có vẻ như cùng thế, có phải các người có cái gì hiểu lầm hay không? Nha, để cho ta suy đoán được rồi, ta nghĩ, các người nhất định là cùng thích một nữ nhân sau đó ra tay quá nặng, cuối cùng tình cảm tan biến, đúng không?” Nàng bội phục tư duy suy luận của mình.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn về phía nàng nói: “Không thể tưởng tượng được phi tử của bốn vương sẽ thù ghét được chuyện xưa như thế, làm sao người không nói chúng ta là bởi vì tiếng nói khác nhau mà biến thành địch nhân?”

Ngữ Diên nghe vậy bĩu môi nói: “Cái này còn không phải chẳng có ý tứ gì sao? Như thế nào, người vì sao không nói lời nào, chẳng lẽ ta đoán sai rồi phải không? A, chẳng lẽ là.” Nàng trong mắt hiện lên một tia giảo hoạt.

“Là cái gì?” hắn hỏi.

“Là cả hai các người đều rất suất rồi, trong mắt không chấp nhận được đối phương nha? Ai, không thể tưởng tượng được nam nhân các người cũng có lòng ghen tỵ mãnh liệt như thế, ta nói rất đúng đúng không? Ai, người đừng có không nói gì như thế, các người đến tốt cùng là có chuyện gì, người có thể nói một chút không? Ta cam đoan, ta nhất định là người nghe vô cùng tốt” nàng đưa tay ra nói, đối với tính bà tám của nàng, đối với quan hệ của bọn hắn suy đoán trong đó sớm đã thay đổi rất nhiều, chính là, suy đoán dù sao cũng chính là suy đoán, nàng vẫn muốn biết chân tướng sự tình.

Sở Hạo nhìn về phía nàng bà tám như thế cảnh cáo nói: “Người tốt nhất là bớt lo chuyện của người khác đi”

“A, ta chớ mồm vào cái gì? Kỳ thật, ta chỉ là cảm thấy Phượng Ly Ca không giống với loại người người nói, người nói hắn là đại ma đầu, nhưng hắn từng đã cứu chúng ta a, ta nghĩ, hắn nhất định là có nỗi khổ ” bất kể như thế nào, nàng cũng không có phương pháp đem nam nhân anh tuấn như thế cùng với đại ma đầu giết người nhập cùng một chỗ.

Hai mắt hắn lợi hại như đao, hung hăng nhìn chằm chằm nàng trầm giọng nói: “Bốn vương cho người biết, từ nay về sau người tốt nhất ở trước mặt ta không được nhắc tới ba chữ kia”

Ngữ Diên thấy hắn bá đạo như thế, vô cùng khó chịu, vì thế không hề khiếp đảm trả lời “Hắn là bằng hữu của ta” đúng vậy, hắn là bằng hữu của nàng, người cứu tánh mạng của nàng đều là bằng hữu!

“Bằng hữu?” Sở Hạo châm chọc cười cười, “Người muốn cùng ma đầu làm bằng hữu?”

“Ta nói, hắn ở trong mắt ta không phải ma đầu” nàng khẳng định nói.

Sở Hạo nghe nàng khẳng định trả lời như thế, bất mãn vô cùng, vì thế thanh âm giương cao lên, ngữ khí cũng lạnh đi rất nhiều, “Người nếu là còn làm trái với lệnh của ta, ta liền bóp chết người” nói xong, còn vươn tay đe dọa.

Ngữ Diên luôn luôn phải chịu đựng tính cáu kỉnh này của hắn, nay còn bị hắn nói như vậy, nàng hoàn toàn nổi giận đứng dậy hét lên: “Bóp người ngoại trừ bóp còn có thể làm cái gì? Nếu người thích bóp như vậy, người nhanh đi về ôm Tinh nhi của người dùng sức bóp là được rồi, các người từ đêm đến bóp đến hừng đông, ở từ lúc trời sáng bóp đến trời tối, bốn tiểu thư cũng không thêm mang con mắt ra nhìn , hừ” nàng chỉ vào hắn vô cùng phẫn nộ hét lên.

Sở Hạo bị nàng chỉ trích như thế ngậy ra một lúc, đúng lúc này, người điều khiển xe ngựa điều khiển thật nhanh, một cái bánh xe không cẩn thận đặt ở trên tảng đá, Ngữ Diên lao đảo một cái thuận thế rồi ngã xuống, Sở Hạo không hề nghĩ ngợi liền đưa tay ra đem nàng ôm vào trong lòng.

Tất cả đều bất động, nàng nằm ở trong ngực của hắn, nghe tiếng hít thở cấp tốc của hắn, một giây sau, nàng liền ngược mắt nhìn lại, cũng không khéo cùng đôi mắt của hắn vừa vặn nhìn nhau, giờ phút này trông mắt của hắn thâm trầm đen như mực, trong đó thủy triều che đậy như muốn trào ra, cơ hồ nhấn chìm nàng, như là bị sự tử nhìn thẳng vào con mồi, ngay cả khí lực rời tầm mắt đi cũng không có, hai người cứ như vậy nhìn đối phương, tiếng hít thở trầm trọng càng ngày càng rõ ràng.

“Ngươi Ngươi làm gì mà ôm ta thế, sắc. Sợ” lặng một hồi lâu, Ngữ Diên liền xấu hổ đẩy hắn ra, về tới vị trí của mình, mà mặt của nàng đã sớm đỏ một mảnh, xấu hổ cái gì xấu hổ, cũng không phải lần đầu tiên bị nam nhân ôm, thật là, Ngữ diên trách mắng bản thân.

Sở Hạo thấy khoảng cách tiếp xúc gần như vậy, lại có một lát thất thần, hắn đến tột cùng là làm sao vậy?

Ba ngày sau – Sở phủ

Đã trở về suốt một ngày, tên yêu nghiệt đối với nàng vẫn như cũ chẳng thêm quan tâm, muốn đi xem Gia gia thì hạ nhân nói Vương gia không cho quấy rầy Gia gia nghỉ ngơi, muốn đi gặp Hoàng thượng, đến cửa chính nàng đều không ra được, giờ này khắc này nàng cảm giác mình giống như là ếch ngồi đáy giếng từ cổ vô thân!

Nhưng là thần nói quá một câu, thời điểm ông trời đóng một cánh cửa, chung quy vẫn mở cho ngươi một cánh cửa sổ.

Ngay tại lúc nàng trở lại Kim uyển còn chưa nghỉ ngơi được một lát, Tiểu Hường mang đến một tin tức trọng yếu, Hoàng thượng cũng không biết nguyên nhân gì mà lại mắc chứng bệnh kén ăn, hiện tại nhóm đầu bếp cao thấp ở hoàng cung đều vô cùng khẩn trương, phàm là đồ ăn ở trên bếp, Hoàng thượng liếc mắt một cái không nhìn, sẽ kéo ra ngoài chém, hiện tại tất cả mọi người sợ hãi không thôi.

Kinh thành cũng bắt đầu dán bố cáo, chỉ cần làm ra món ngon khắp thiên hạ dâng tặng cho hoàng thượng, lại còn được Hoàng thượng tuyên thưởng, như vậy, người này sẽ được hưởng hết vinh hoa phú quý, lại còn có thể có được một tâm nguyện, chỉ cần điều tâm nguyện này không trái ngược lẽ thường là được.

“Chứng bệnh kén ăn” nàng cười lạnh một tiếng, có lẽ nàng có thể mượn cơ hội này dùng, hỏi Hoàng thượng muốn một cái đại lễ, đó chính là, hưu thư, rồi có thể quang minh chính đại rời đi, nàng cần cái ‘chứng nhận ly hôn’ của hắn, bất quá, nếu giấy chứng nhận này bị bác bỏ mà nói . . . , nàng còn chuẩn bị nguyện vọng thứ hai, nguyện vọng này là có thể tự do mới bước chân vào giang hồ, Sở yêu nghiệt không thể ngăn cản.

Tiểu Hường không giải thích được nói: ” Hoàng cung bên trong sơn trân hải vị cái gì cần có đều có, Hoàng thượng làm sao có thể đột nhiên mắc bệnh kén ăn, nếu là nô tỳ thì, đã sớm ăn vụng thành đại mập mập” Tiểu Hường chắc lưỡi nói.

Ngữ Diên cười cười “Tiểu Hường có người chưa nói cho ngươi biết một đạo lý ư, làm việc muốn thuận buồm xuôi gió, mọi chuyện như ý, thì ngươi nhất định phải biết thiên thời, địa lợi, nhân hòa, mà nay, nhân hòa địa lợi sớm đã chuẩn bị tốt, nếu ông trời đưa tới cho ta một cái đại lễ như vậy, ta há có thể ngồi chờ chết? !”

“Tiểu thư ngươi có phải có biện pháp gì rồi hay không?” Tiểu Hường nhìn nàng cười quỷ dị như thế, trong lòng nhất định là có cái gì quan trọng .

“Biện pháp thật ra đã có, song có lẽ còn, còn cần ngươi cùng Gia gia hiệp trợ rồi, bọn tiểu thư cũng không làm khi không nắm chắc, xông pha giang hồ lần này ta đã ấn định rồi” còn có, phong hưu thư này ta cũng đã xác định rồi!

Bởi vì Sở yêu nghiệt không ở nhà, Ngữ Diên không để ý đến bọn hạ nhân ngăn cản đi vào Phúc Lộc Thọ Uyển lớn tiếng kêu Béo lão nhân, không đến một hồi, Béo lão nhân đứng hèn tới, mấy người liền bàn bạc trao đổi, bọn họ quyết định tìm Hoàng thượng, tất nhiên nàng chưa nói đến sẽ hưu điệu ngoại tôn của hắn, song có lẽ, nói đến nguyện vọng thứ hai, là mới bước chân vào giang hồ, Béo lão nhân nghe thấy vậy vui vẻ không thôi, chỉ cần hoàng thượng đồng ý, bọn họ có thể quang minh chính đại đi tìm Thiên Sơn đại sư rồi, như vậy, hắn còn có cơ hội nhìn thấy tiểu sư muội .

Một canh giờ sau – Hoàng cung.

Dưới sự giúp đỡ của Béo lão nhân, bọn họ rất nhanh liền đi tới Hoàng cung, Sở Thiên nhìn thấy bọn họ giật mình không thôi, hắn còn chưa có đi tìm nàng, lại không nghĩ rằng nàng sẽ đến tìm mình trước!

“Tham kiến hoàng thượng, Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế” Ngữ Diên, Béo lão nhân cùng Tiểu Hường vội vàng quỳ xuống đất thỉnh an.

Sở Thiên khoát tay “Bình thân, đi, bên trong rương nhỏ này là cái gì?” Hắn tò mò hỏi.

Ngữ Diên cười cười, đã đoán trước nói: “Những thứ này là có thể cho hoàng thượng thoát khỏi chứng bệnh kén ăn”

“Nha? Thật sao có thể giúp trẫm thoát khỏi bệnh kén ăn? Nhưng là trẫm mắc bệnh kén ăn cũng đã nhiều ngày rồi, ngươi có nắm chắc không?” Sở Thiên cười nói.

“Yên tâm, có Thần ăn ta ở đây, tất cả đều có khả năng, bởi vì, nó kêu là ‘viên bò đi tiểu’” nàng nhẹ nhàng cười.(ta không chịu nổi câu này của chị a^^)

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Thần ăn xuất hiện (2)

Sở Thiên nghe thấy vậy mảy mòi hơi chau lên, khó hiểu hỏi: “Vì sao phải kêu là viên bò đi tiểu?”

Béo lão nhân nghe vậy nghĩ Hoàng thượng hờn giận, liền một mực cung kính nói: “Hoàng thượng bớt giận, Diên nhi không có ý gì khác, cái nha đầu này chính là thích gì thì nói cái đấy, tuyệt đối với không có nửa điểm bất kính với Hoàng thượng” nha đầu chết tiệt kia, tên là gì không đặt, lại đặt tên này, tên này không phải là làm cho Hoàng thượng ăn nước tiểu sao?

Lúc này, Ngừ Diên bị Béo lão nhân nói như vậy, đúng là cũng có nghĩ tới, liền ngượng ngùng cười cười: “Hoàng thượng, Ngừ Diên tuyệt đối không có làm bẩn ý tứ của ngài, nữ tử không có tài chỉ có đức, tiểu nữ tử viết văn có hạn, không bằng Hoàng thượng ban thưởng một cái tên là được rồi” trời ạ, người cổ đại có cần phải phiền toái như vậy không? Viên nước tiểu ở thế kỷ 21 Tổng Thống đều ăn, cũng không nói cái gì nước tiểu với nước tiểu đâu!

Sở Thiên cười cười khổ sở nói: “Không có gì đáng ngại, trăm cảm thấy tên này rất thú vị, như vậy, ngươi muốn làm viên bò đi tiểu này như thế nào?”

Ngừ Diên thấy thế cười cười nói: “Muốn làm mấy thứ này, ta cần mượn người của Hoàng thượng”

“Nha? Ngươi nghĩ mượn ai?” Sở Thiên cong môi có hứng thú hỏi.

“Cầm y vệ, muốn Cầm y vệ có khả năng đánh nhau tốt nhất” nàng cười nói.

“Diên nhi” Béo lão nhân thở nhẹ một tiếng, nha đầu kia muốn Cầm y vệ làm cái gì? Còn muốn phải có thể đánh nhau? Đây là nấu com, không phải đến đánh nhau.

“Đồng ý” đối với yêu cầu đặc biệt này của nàng, hắn đã sớm thấy nhiều lần, nàng luôn có thể mang đến cho người ta niềm vui, lúc này đây, hắn muốn nhìn nàng một chút không làm cảm thần mà làm thực thần có gì đặc biệt hơn.

Sau nửa canh giờ

Hôm nay thật sự là đặc biệt, bởi vì Hoàng thượng lần đầu tiên đích thân tới Ngự thiện phòng, toàn bộ nhóm đầu bếp xếp thành đội ngũ thật dài đứng vững, Ngừ Diên đi theo sau Hoàng thượng đến đây, trong lòng quả thực không biết nên hình dung như thế nào, trời ạ, chỗ này quá lớn đi? Đang nhìn xem nhóm đầu bếp mênh mông vô bờ, nàng rốt cục cũng hiểu được giết chết một người tựa hồ không ảnh hưởng lắm!

“Hoàng thượng vạn tuế vạn tuế vạn tuế” nhóm đầu bếp quỳ trên mặt đất cùng hô lớn.

“Bình thân” Sở Thiên xua tay nói.

“Tạ ơn Hoàng thượng” mọi người khấu tạ xong toàn bộ đứng dậy, lúc này bọn thái giám liền bưng ghế Ngự xa hoa mang lại đây, Sở Thiên thấy thế liền ngồi lên, mọi người lại bắt đầu bưng trà rót nước cho hắn.

Ngừ Diên liếc mắt nhìn hắn, ai, làm Hoàng thượng thật tốt nha, làm cái gì đều có người hầu hạ, phòng bếp lớn làm cho nàng xấu hổ không thôi, đầu bếp nhiều càng làm cho nàng sợ hãi không thôi, sinh ra làm Đế vương gia thật sự sáng khoái ai!

“Cung Vương Phi” lão thái giám thấy nàng tâm trạng không yên liền lên tiếng.

Ngừ Diên thấy thế liền phục hồi tinh thần lại cười cười, trong lòng thầm nghĩ, Mong Ngừ Diên ngươi đang ở đây nghĩ cái gì thế, ngươi là muốn tới để hoàn thành nhiệm vụ muốn ra điều kiện, nghĩ đến đây, nàng liền đem thịt bò bên trong rương đem ra, “Hoàng thượng, hai cân thịt bò nạc này là ta có ý chọn lựa, hơn nữa mặt trên còn có gân nha” lời của nàng vừa dứt lời, liền đem nó tẩy sạch, tiếp theo nàng đem thịt bò rửa sạch đặt ở trên bàn gỗ dày, quay lại nói với Tiểu Hương: “Lấy cái kia ra”

Tiểu Hương nghe thấy liền lấy ở bên trong rương ra một cái gậy dài giống như Kim cô bổng, đưa cho nàng.

“Các vị đầu bếp, các ngươi nhất định phải học cho tốt, nếu ta thật sự có thể làm cho Hoàng thượng ăn com, về sau liền giao cho các ngươi làm” nàng xoay người đối với mấy vạn đầu bếp ở phía sau nói.

Mọi người hướng nàng liếc mắt một cái, trong lòng đều là cười nhạo nàng không biết trời cao đất rộng, đừng tưởng rằng là Vương Phi đều giỏi, bọn họ đã làm đầu bếp bao nhiêu năm, chẳng lẽ còn kém hơn một nha đầu chỉ có hai mươi tuổi đâu? Cho nên, lúc nàng nói lời này, đại bộ phận đầu bếp đều giống nhau như không nghe thấy.

Ngừ Diên không sao cả nhún nhún vai, ai có học hay không, bản cô nương sẽ không dạy cho các ngươi lần thứ hai, hừ, vì thế quay sang Cầm y vệ đáng người khô ngô bên cạnh này nói: “Mời dùng Thiết Bồng này đập hết sức vào thịt bò già nát gân ra, thỉnh giả hai vạn sáu trăm gậy, không cho phép đánh nhiều xuống, cũng không cho phép thiếu một cái, ngươi có hiểu hay không?”

Lời của nàng vừa nói xong, tất cả nhóm đầu bếp đều chấn động, giả nhiều như vậy chẳng phải thành bùn?

Ngữ Diên thấy Cẩm y vệ cũng sững sờ nhìn chính mình, vì thế rất không thích hét lên: “Nhìn cái gì vậy, Hoàng thượng còn ở nơi này đây, ta nói chuyện người nghe theo là tốt rồi, có nghe hay không?” thanh âm của nàng kéo cao lên rất nhiều.

Cẩm y vệ nghe thấy vậy liền bắt đầu giã thịt bò.

Ngữ Diên thấy thế cười cười, đưa tay ra chỉ chỉ vài đầu bếp, “Các người lại đây”

Vài vị đầu bếp lớn tuổi bị điểm đến đành phải đứng dậy, Hoàng thượng ở trong này, ai cũng không dám giương oai, còn nữa, ai cũng muốn giữ được tánh mạng, bọn họ cũng muốn nhìn xem vị Vương Phi này có thể làm được ra cái gì.

“Tiểu Hương” nàng thở nhẹ một tiếng.

“Ài” Tiểu Hương nghe vậy gật đầu, đối với Béo lão nhân gật gật đầu, hai người đem tôm nhỏ ở bên trong rương đổ xuống bên trong bồn lớn.

“Đây là ta mua được từ tay ngư dân hai mẻ tôm nhỏ, mấy người các người bắt nó bóc vỏ vớt ruột đi cho ta” tiếp theo quay đầu chỉ vào Cẩm y vệ Chi Huy Sứ đang tiến đến, nói: “Người, đem tôm đánh thành bùn cho ta”

Cẩm y vệ Chi Huy Sứ thấy thế vội vàng gật đầu, Vương Phi vốn là rất lớn rồi, còn nữa, Hoàng thượng đích thân tới, ai cũng muốn biểu hiện thật tốt một chút.

Một canh giờ sau

Ngữ Diên đem tất cả nguyên liệu nấu ăn từng cái để xuống, nàng đem tôm đã nát nấu chín một nửa, lại đổ ra trên bàn sắt để lạnh, sau để bên trong khối băng làm cho đông cứng.

Không bao lâu, thịt bò cũng được xử lý tốt, nàng dùng thìa đào ra một khối tôm nhỏ như trái vải vừa mới đông lạnh xong cắt thành hình vuông, lớn nhỏ lấy ra đều không cao hơn 1.5 cm, đem viên hình vuông cẩn thận nhét vào bên trong viên thịt bò, tiếp theo đem viên thịt bò để vào trong một nồi xương loãng nấu chín.

Không bao lâu, mùi bắt đầu tràn ngập phòng bếp này, tất cả mọi người kinh ngạc không biết nên nói cái gì, đây là hương vị gì tại sao lại thơm như thế?

Ngữ Diên đoán không sai biệt lắm, lấy cái bát, vớt ra vài viên bỏ vào trong chén đưa cho Sở Thiên, “Hoàng thượng, viên bò đi tiểu nóng hồi đậm đà, nếm thử đi”

Lão thái giám nghe thấy vậy liền nhìn Hoàng thượng nói: “Để cho nô tài giúp Hoàng thượng thử trước đi”

Sở Thiên thấy thế khoát tay, đối với nàng, hắn thực yên tâm, cho nên không cần thử đồ ăn, hoàng thượng dùng thìa vàng vớt lên một viên bỏ, đặt ở miệng nhẹ nhàng khẽ cắn.

“Cẩn thận a” Ngữ Diên liền lấy khăn ra che mặt.

Thái giám không kịp phản ứng, viên bò đi tiểu kia giống như phun nước hương về phía mọi người ở cạnh hắn, Ngữ Diên may mắn lấy tay khăn che mặt, tự nhiên tránh được bắn qua.

Sở Thiên hai mắt trống rỗng nhìn phía trước.

Trời ạ, đây là cảm giác gì vậy?

Ta cho tới bây giờ chưa thử qua cảm giác tươi mát thoát tục như vậy.

Thịt bò thơm ngon, tôm nhỏ ngọt, một khi hương vị xen lẫn cùng nhau tuyệt vời như vậy? !

Đây quả thực là lần đầu tiên được ăn làm cho người ta khó có thể quên

Vì sao? Vì sao? Vì sao?

Vì sao để cho ta ăn vào một chén viên bò ngon như vậy, nếu ta về sau ăn không được làm sao bây giờ? !

Mọi người bị bộ dáng say mê của Hoàng thượng làm cho khiếp sợ không biết nên nói cái gì, ánh mắt toàn bộ ‘huyền não thờ phỉ phò’ nhìn hướng nàng, trong mắt tất cả đều đã tràn ngập sùng bái, giống như ánh mắt sùng bái của Cẩm y vệ đối với nàng cũng là không hề che giấu, Ngữ Diên thấy thế liền ngẩng đầu ưỡn ngực cười cười, may mắn nàng có quen biết với nhiều người, nên yêu cầu sắp xếp thức ăn ngon là vô cùng cao, nàng trừ bỏ tham tài, chính là ăn ngon, không có biện pháp, ai bảo nàng ăn nhiều cũng không mập đâu!

Một lúc sau

“Đây là viên bò ngon nhất mà trẫm từng ăn qua” Sở Thiên lau miệng vô cùng tán thưởng nói, nữ tử này đến tột cùng còn có cái gì mà hắn không biết, vì sao trên người của nàng đã lại có nhiều đáp án như vậy, làm cho người ta kim lòng không đậu muốn tìm tòi nghiên cứu thật sâu.

“Ha ha, Hoàng thượng người thích là tốt rồi” Ngử Diên cười cười.

Béo lão nhân cùng Tiểu Hương nhìn nhau, hai người nuốt một ngụm nước bọt, cái đồ kia tựa hồ ăn thật ngon, bọn họ cũng muốn ăn một chút nha.

“Ừ, người cố ý làm cho trẫm cái này, chắc là có tâm nguyện gì đi?” Sở Thiên đứng dậy đi ra ngoài, Ngử Diên thấy thế nhìn Béo lão nhân cùng Tiểu Hương ý bảo, bọn họ không cần đi theo, mà chính nàng liền theo đi qua, “Hắc hắc, Hoàng thượng, Ngử diên biết ngài gần đây khẩu vị không được tốt lắm, cho nên. Cho nên cố ý làm cho người “

“Nha? Phải không?” Sở Thiên cười cười, một bên lão thái giám vẫn cúi đầu đi theo đám bọn hắn.

Ngử Diên nghe thấy vậy ngượng ngùng cười cười, trên mặt viết hai chữ giả dối rất to!

Theo bước chân của Hoàng thượng, bọn họ đi tới Tầng Thứ Các, vừa tiến vào bên trong, Sở Thiên liền cho thái giám ở bên ngoài chờ, “Ngử Diên a, các người thật đúng là có duyên, này không của người.”

“Hoàng thượng, đúng vậy, ta có một cái nguyện vọng” nàng đột nhiên thực sự không có lễ phép cắt đứt lời của hắn.

Sở Thiên ngây ra một lúc, đem lời ban đầu, tướng công của người cũng ở nơi đây nuốt xuống, Sở Hạo vẫn đều ở đây nghiên cứu bộ sách, biên quan gần đây không được ổn định, cho nên cố ý sang đây để xem lại kinh nghiệm chiến đấu trước đây, mà Sở Thiên vốn là tính mang nàng lại đây để trông thấy tướng công của nàng là cỡ nào bận rộn, nhưng lại không nghĩ tới nàng trực tiếp quyết định lời của hắn.

Ngử Diên đến, Sở Hạo ở đằng sau giả sách ngây ra một lúc, nàng làm sao lại tới đây?

‘Bùm’ một tiếng, Ngử Diên quỳ gối xuống.

“Người làm cái gì vậy? Có chuyện thì cứ từ từ nói” Sở Thiên nói gấp.

“Hoàng thượng, người lần trước còn thiếu ta một nguyện vọng, hơn nữa hôm nay một cái, bây giờ là hai cái, ta nghĩ dùng hai cái nguyện vọng đổi lấy một cái” nàng chờ mong nhìn hướng hắn nói.

“Nha, là nguyện vọng gì?” Sở Thiên tò mò không thôi.

Ngử Diên nhìn nhìn hắn, đột nhiên biến thành bộ dáng vô cùng nghiêm túc nói: “Hoàng thượng, ta nghĩ muốn hưu Cung thân vương”

‘Bình’ một tiếng, mặt sau giả sách truyền ra thanh âm của bộ sách rơi xuống, Ngử Diên ngây ra một lúc, ai, nơi này còn có người sao? Nghi ngờ của nàng còn chưa biến mất, mặt Sở Hạo đen như đất nòi từ phía sau giả sách đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Hoảng sợ (1)

Ngử Diên thấy thế bị hoảng sợ đặt móng ngồi trên mặt đất, này. Đây là đêm khuya gặp hung linh sao? Vì thần mã, hắn mỗi lần đều phải diễn xuất như vậy? Vì thần mã nhất định phải đem nàng hù chết mới tốt sao? !

Sở Thiên bị yêu cầu này của nàng làm cho khiếp sợ, từ xưa đến nay đều là nam hưu nữ, làm gì có nữ hưu nam, nhưng có lẽ, nàng như thế thật lại khiến hắn càng ngày càng mê muội rồi, nàng rất thú vị.

Sở Hạo khổ sở tròn mắt nhìn chăm chăm nàng, cơ bắp của bộ mặt lay động, “Người vừa mới nói cái gì?”

Ngử Diên bị bộ dạng hung ác của hắn dọa như thế, nước miếng cũng không tự giác nuốt xuống, “Ta. Ta nói. Nói. muốn bỏ người” tuy rằng hắn thực hung ác, nhưng đây là cơ hội ngàn năm có một, nàng vẫn là không muốn buông tha, vì thế yếu ớt nói.

“Cái gì?” Sở Hạo nổi giận, nữ nhân này lại không biết trời cao đất rộng, hắn một Vương gia không hưu nàng đã là chuyện tốt rồi, nàng còn muốn trả đũa?

Ngử Diên ngồi dưới đất chân vẽ vẽ trên mặt đất, giống như chèo thuyền, nàng hướng vị trí cửa chậm rãi thối lui, thời điểm sắp đến cửa, nàng lớn tiếng hét lên: “Dù sao mặt thần người không thích ta, tại sao muốn cột lấy ta? Bỏ tiểu thư không thích danh hiệu Vương phi này, ta muốn làm nữ hiệp, muốn đi ra ngoài giang hồ” nói xong, không đợi hắn nổi giận, cũng không đợi cùng Hoàng thượng cáo biệt, nàng nhanh chân bỏ chạy.

Sở Hạo nghe thấy vậy trên trán gân xanh nổi lên, “Hoàng thượng, thần cáo lui” một giây sau, hần rất nhanh đuổi tới.

Ao hoa sen trong hoàng cung

“Người tới đây cho ta” Sở Hạo đứng đối diện với Ngừ dDiên nói.

“Không đi qua, dù sao người cũng không thích ta, nhìn đến ta liền cảm thấy chán ghét không phải sao? Đúng rồi, người không phải nói cha ta không tốt sao, sợ phụ thân ta hại người sao, người đem ta hưu đi, không phải có thể vô tư sao? Còn nữa, không phải người coi Tình Nhi nững nịu trong tay người như bảo bối sao? Người đem ta hưu, nàng có thể làm Vương Phi rồi, người nên cao hứng mới phải” nàng đứng ở đối diện với hần la hét.

“Nữ nhân chết tiết, người nghĩ rằng ta không yêu thích người phải không?” Sở Hạo nổi giận, cũng không biết vì sao, khi hần nghe được nàng muốn hưu hần, rồi hần đi là lúc trong lòng hần lần đầu tiên xuất hiện kinh hoàng.

“Như nhau, nếu mọi người đều chán ghét đối phương như thế, không bằng người đi về phía ánh mặt trời của người, ta đi về phía cầu độc mộc của ta ” nàng nhìn hần nói.

“Chết tiết” Sở Hạo nghe thấy vậy liền theo bên cạnh lách ra, Ngừ Diên thấy thế liền vội vàng đi theo hần quanh quần ở viên ao hoa sen, hừ, muốn bắt nàng? Năm mơ!

“Người đứng lại đó cho ta” Sở Hạo đi một vòng, dừng lại lạnh như băng nói.

Ngừ Diên lè lưỡi nói: “Cát, người nghĩ muốn ta đứng lại ta liền đứng lại sao, ta đây cũng chưa có mặt mũi a ——” lời của nàng còn chưa hạ xuống, Sở Hạo thi triển khinh công nhảy trên nước mặt nước đứng trước mặt của nàng, tức giận trừng mắt nhìn nàng.

Ngừ Diên lại nuốt một ngụm nước bọt, tựa hồ nuốt nước miếng có thể trị liệu được thần kinh bị hù, “Ha ha ha ha, người. Khinh công của người thật là lợi hại nha” nàng cười rồi vỗ tay, “Wow, người rất lợi hại nga, thật là lợi hại nha thật là lợi hại” nịnh hót thật tốt a, Ngừ Diên người sợ cái gì chứ, đáp án trong lòng nói cho nàng biết, là sợ chết !

“Bốn vương nói cho người biết, cho dù ta không thích người, người cũng đừng mơ tưởng rời khỏi ta” hần bá đạo nói.

“A? Vì sao, cái này không công bằng” nàng lại gào lên, hần làm sao có thể quá đáng như vậy, ép buộc lẫn nhau đều không đến được hạnh phúc, vì sao còn muốn ở cùng một chỗ?

“Ban đầu là người không nên gả cho bốn vương, thế nào? Ở bên ngoài đi bộ một vòng, trong lòng của người đều đi bộ như bay sao?” Hần cười lạnh nói, không cần nghĩ, hần liền biết nàng đối với Phượng Ly Ca kia hình như có ấn tượng rất tốt, nghĩ đến đây, quả đấm của hần không tự giác nắm chặt lại.

Ngừ Diên thấy ánh mắt hung ác của hần, liền xoay người muốn chạy ra sau, lại không nghĩ rằng nàng đột nhiên đầu hướng xuống dưới, toàn bộ thân mình đều đối chiều, đúng vậy, nàng lúc này đang bị Sở Hạo khiêng lên.

“A a a a a, người muốn làm gì?” Đột nhiên bị đối chiều nàng bị dọa đến lớn tiếng ồn ào.

“Người không phải muốn chạy sao? Người chạy đi, người chạy đi” Thanh âm châm chọc của Sở Hạo từng đợt một truyền tới.

Ngừ Diên thấy ngữ điệu như vậy tức giận hét lên: “Người buông ra, người này đại phiêu đảng, buông” chết tiết, da mặt đều xé toang, còn sợ cái gì, vì thế nàng dùng sức đánh vào phía sau lưng của hần, đáng tiếc, đôi tay cũng là móng nàng đau đớn.

“Đau quá a, không cần đánh ở đấy, ô ô, tiểu thí thí (*) của ta a.” Nàng nước nỡ nói.

(*) tiểu thí thí: cái móng

Sở Hạo cười nói: “Người nếu như hạnh kiểm xấu, ta liền đem tiểu thí thí của người đánh tới nở hoa mới thôi” nói xong, liền khiêng nàng đi trở về.

“Ô ô, ta đã làm nên tội ác gì a, vì sao ông trời lại phải đối với ta như vậy, người người này tra, a —— đau, đau a” nàng vừa mới nắn chửi xong, đôi tay hậu quả là cái móng cũng bị đánh.

Sở Thiên vẫn đứng ở phía xa thấy một màn này, hần lúc này thậm chí còn có chút hâm mộ Sở Hạo, sao hần lúc trước lại không cưới này nữ nhân khả ái như thế này?

“Tiểu thư? !”

“Diên nhi? !”

Hai người thấy một màn như vậy, cả hai đều thờ dài một hơi, kế hoạch của bọn họ có vẻ thất bại.

“Gia gia cứu ta a, ô ô, ngoại tôn của người không có lương tâm, a ——” nàng một bên tru lên, một bên cầu xin Béo lão nhân.

Béo lão nhân cùng Tiểu Hương nhìn nhìn sắc mặt đen như than bụi của Sở hạo, đều bắt đầu nhìn nàng nhún nhún vai, ánh mắt ý bảo nàng, bản thân mình tự cầu nhiều phúc đi!

Ngữ Diên nhìn về phía hai người bọn họ, tay chỉ vào bọn họ la lên: “Các ngươi làm sao có thể vứt bỏ quân sư là ta đây, rất không nghĩa khí”

Sở Hạo cứ như vậy đem nàng khiêng đến Kim Uyển, vừa xuống tới mặt đất Ngữ diên liền ghé vào chậu rửa mặt, ‘oa oa wow’ ới xuống dưới.

Tiểu Hương thấy thế liền đưa nước trà lên cho nàng, lại đưa khăn mặt.

Ngữ Diên liền uống chút nước, lau môi, để Tiểu Hương nâng, ngồi ở trên mặt giường lớn mềm mại, trời ạ, đây quả thực là muốn lấy tính mạng của nàng, so với ngồi trên mây, xe chạy nhanh như thế này còn làm cho người ta phun.

“Ngươi đi ra ngoài” Sở Hạo nhìn Tiểu Hương nói.

Tiểu Hương nghe vậy hành lễ cáo lui.

“Ngươi Ngươi nghĩ làm gì?” Ngữ Diên thấy hắn nhìn mình chăm chăm, theo bản năng đem chân kéo lại che khuất thân mình, hành động của nàng như vậy làm cho Sở Hạo vô cùng không thích, nữ nhân muốn hắn động tới kể ra không thể hết, nàng thì ngược lại, làm như là hắn đang cưỡng gian nàng không bằng.

“Ngươi yên tâm, nhìn ngươi như vậy, nữ nhân muốn ngực không có ngực, muốn hông không có hông, bốn vương không thích” hắn cười nhạo nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ‘xoe ’ một chút đứng dậy, chỉ vào hắn nói: “Cái gì gọi là không có ngực? Chẳng lẽ tất cả mọi người đều muốn giống Kiều Kiều của ngươi, ngực lớn nhưng không có đầu óc sao?” Nàng hừ nói.

Sở Hạo nghe thấy nàng nói như vậy, đột nhiên chợt muốn cười, nhưng vẫn là nhịn được, “Nha? Cho nên ý Vương Phi là có đầu óc, nên của ngươi rất nhỏ sao?”

“A, ngươi hạ lưu, ngươi này hạ lưu ” Ngữ Diên liền che chở bộ ngực hết lên.

“Ta cảnh cáo ngươi, tốt nhất đừng đùa giỡn nhiều, nếu không, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi” nói xong, hắn bứt lên một nụ cười giảo hoạt, xoay người rời đi, tựa hồ ra vẻ tức giận trên tức nàng như vậy thật sự rất thú vị.

“A —— tên vương bát đản này , đi chết đi” nàng đem gối đầu ném đi ra ngoài, ô ô, nàng đến tốt cùng là ngã hông cái gì, tại sao lại tên âm hồn bất tán này trối chết như thế?

Kêu đủ, cũng gọi là mệt mỏi, Ngữ Diên cứ như vậy nằm ở trên giường mà ngủ.

“Ai nha, chán ghét không cần làm ” nàng mơ mơ màng màng vuốt ve lông trên mũi xoa xoa gì đó, nhưng là vật này vẫn như cũ ở trên mũi nàng nhẹ nhàng đong đưa.

“Ất xì hơi. . . ——” Ngữ Diên rốt cục nhịn không được hắt xì một cái tỉnh lại, không tình nguyện mở mắt ra, mà khi nàng mở mắt ra là lúc, nhìn không được hít vào một hơi, bởi vì ở bên giường của nàng giờ phút này một nam nhân phi thường anh tuấn đang nằm, hắn lóe lên ánh mắt màu xanh lục mê người nhìn nàng cười cười.

“A. Ngươi làm gì thế sao lại chạy đến giường của ta ?” Ngữ Diên quá sợ hãi kêu lên.

“Hừ, nhỏ giọng một chút, ngươi muốn làm cho Quý Hồn trong Sở phủ cũng biết chuyện này sao?” Quý tịch nằm ở giữa giường, chống đầu lên, đối với nàng quăng một cái mị nhãn.

Ngữ Diên không nói gì liếc mắt một cái, tại sao là người là quý cũng có thể dọa nàng?

“Nương tử, ngươi làm sao vậy?” Quý Tịch thấy thế ngồi dậy nói, đúng lúc này, Huyết Linh Đang của nàng phát ra tiếng vang, một giây sau, ba con quý đều bay ra.

“Là ngươi?” Ba người trăm miệng một lời nói.

Quý Tịch cười nói: “Ba người các ngươi công lực đều không tốt, ta tới lâu như vậy, các ngươi mới phát hiện a” hắn cười nói.

“Muốn chết a” ba người tư thế chuẩn bị xông ra, Ngữ Diên vội vuron tay ngăn trở, “Đừng làm rộn, hắn không có ý xấu”

Quý Tịch nghe thấy vậy liền thôi tay nàng thâm tình nói: “Nương tử, cũng là ngươi rất tốt với ta”

“Nương tử?” Một câu nói ra, bốn người phải sợ hãi.

Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Hắn nói vậy , các ngươi chớ tin”

“Ai nói vậy, ta đều đã hôn ngươi hai lần ” Quý Tịch ngữ khí không sợ hãi không ngớt nói.

“Cái gì? !” Ba con quý nhất thời kinh hô.

“Ai nha, nguoi cầm miệng lại” Ngừ Diên liền kêu lên, mặt lại đỏ một nửa.

Thất Dạ thấy thế nói: “Chẳng lẽ lần trước ta không hoa mắt, hẳn thật sự đã hôn nguoi?”

“Nương tử a, chỗ này không tốt, nguoi chừng nào thì rời đi a” hẳn đánh gãy vấn đề của Thất Dạ, nói thẳng, bởi vì hẳn có thể cảm giác được rất rõ ràng, cao thủ trừ ma kia đang ở chỗ này.

Ngừ Diên nghe vậy than nhẹ một tiếng, “Ta biết a, ta cũng muốn rời đi a, nhưng là cái tên yêu nghiệt kia không cho phép a” nghĩ đến đây, nàng liền buồn bực, không được, nguyện vọng lớn nhất làm nữ hiệp của nàng phải được hoàn thành, đúng lúc này, nàng giống như nghĩ tới điều gì đó, liền nhìn Quý Tịch nói: “Nguoi yêu ta như vậy, có thể giúp ta một việc chứ?”

Nhìn nụ cười quý dị của nàng, Quý tịch lộ chân lông dựng thẳng lên, “Nguoi đừng bảo ta bán đứng bản thân nha”

“Ai nha, nguoi xem nguoi nghĩ cái gì rồi, ta viết một phong thư, nguoi đưa cho một người giúp ta, tuy rằng hẳn không nhìn thấy quý, nhưng là nguoi có thể đem thư đặt ở trên bàn của hẳn, ta tin tưởng, hẳn hẳn là sẽ đến cứu ta”

“Ai?” Bốn quý đồng thời tò mò hỏi.

Nghe thấy vậy, khoe miệng nàng giờ lên một nụ cười tươi vô cùng động lòng người, “Hắn gọi là Phượng Ly Ca”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Hoảng sợ (2)

Ba chữ ‘ Phượng Ly Ca ’ của nàng vừa ra khỏi miệng, sắc mặt Quý Tịch đột nhiên biến đổi, hỏi: “Làm sao nguoi lại quen biết hẳn?”

“Làm sao vậy? Nguoi cũng biết hẳn?” Ngừ Diên tò mò hỏi.

Quý Tịch nghe vậy, liền cười nói: “Nghe nói qua”

Hiền ngồi ở trên ghế nhìn một màn này, trong lòng hình như nhìn ra một ít manh mối, cái tên Quý Tịch này đối với Phượng Ly Ca tương đối quen thuộc, ánh mắt bối rối của hẳn mặc dù là trong chớp mắt, nhưng hẳn vẫn thấy rõ ràng chính là, Phượng Ly Ca đến tốt cùng là người như thế nào, hẳn tại sao phải cùng hẳn có liên quan?

Hình dáng Xinh Đẹp một bên khổ sở cắn khăn tay mà khóc, làm sao có thể, sư phó làm sao có thể bị người khác hôn đầu?

Mà Thất Dạ trầm mặc không nói, hình như đang suy nghĩ cái gì đó.

Quý Tịch thấy thế đột nhiên nghiêm túc hỏi: “Nguoi đối với hẳn hiểu biết bao nhiêu?”

Ngừ Diên ngây ra một lúc nói: “A, hẳn và ta chính là bằng hữu, ta không phải rất hiểu rõ hẳn, nhưng, ta tin tưởng hẳn sẽ đến cứu ta, chỉ cần nguoi đem thư đưa là có thể” nghe không ra động cơ của nàng, liền ngây ngốc cười cười.

Quý Tịch thấy vẻ mặt nàng bộ dáng đơn thuần, câu kia, nguoi cũng đã biết Phượng Ly Ca kỳ thật không phải đơn giản, những lời này hẳn thùy chung cũng không nói ra miệng, thôi, bản thân nàng không giống với những người khác, có thể, nhận thức một ít bằng hữu khác nhau, đối với nàng sẽ có ích, nghĩ đến đây, hẳn liền loại bỏ rồi cười cười, cầm thư của nàng rồi đi.

Sau nửa canh giờ

Ba quý cùng nàng nói chuyện phiếm một chút, rồi toàn bộ tiến nhập vào trong Huyết Linh Đàng, Ngừ Diên đem cái lưng mồi của mình chỉnh sửa một chút, chuẩn bị đi ra ngoài đi một chút, Tiểu Hương lại đột nhiên đẩy cửa ra cười hi hi chạy tới, “Tiểu thư a, chúc mừng a”

“Ách? Chúc mừng cái gì?” Nàng không hiểu ra sao, chẳng lẽ mình trúng giải thưởng lớn đúng không?

“Chúc mừng nguoi cùng Vương gia đã có tiến triển a” nàng cười nói.

Ngừ Diên lại ngây ngẩn cả người, nàng khi nào thì cùng tên yêu nghiệt kia có tiến triển?

“Ha ha, tiểu thư đi thôi, Vương gia bọn họ đều đã chờ nguoi rồi” nàng thần thần bí bí cười cười.

“Chờ ta? Chờ ta làm cái gì?”

“Ăn cơm a, bọn họ đều ở tiền sảnh chờ người cùng đi ăn cơm nha” Tiểu Hương cười đắc ý, ông trời thật có mắt, tiểu thư cuối cùng cũng chịu đựng được!

Ngữ Diên nghe thấy vậy giật mình không thôi, ăn cơm? Cái tên yêu nghiệt kia tự nhiên lại kêu nàng cùng nhau ăn cơm? Hôm nay lại mắc phải bệnh gì? Buổi trưa rõ ràng hung ác muốn chết, nhưng bây giờ muốn chờ nàng ăn cơm, đúng vậy, đây là lần đầu tiên nàng theo chân bọn họ ăn cơm, cho nên, nàng tin tưởng trong chuyện này nhất định có âm mưu gì? Bình tĩnh vài giây, nàng thông dong cười cười, mặc kệ nó, cùng lắm thì gặp chiêu tiếp chiêu là được rồi.

Dưới sự dẫn dắt của Tiểu Hương, nàng rất nhanh tiêu sái qua hành lang mười tám chỗ ngoặt, nha , nhà người này cũng quá lớn, sau này nếu ly hôn, đại khái là có thể phân chia được một nửa gia sản đi, wow, nếu là có một nửa gia sản này, nàng chẳng phải là thành nữ phú hào rồi sao?

“Tiểu thư, phía trước chính là” Tiểu Hương nhắc nhở.

Ngữ Diên liền lấy lại tinh thần theo nàng đi vào, vừa tiến vào đại sảnh, trừ bỏ Sở Hạo tất cả nữ nhân toàn bộ đều ngây ngẩn cả người, Vương Phi? Nàng làm sao có thể đến đây?

Ngây ngẩn cả người không dừng lại ở các nàng, mà Ngữ Diên cũng ngây ngẩn cả người, giữa đại sảnh bày biện hai cái bàn, trên mặt bàn ngồi đầy các loại mỹ nhân, mà chủ trên bàn đang ngồi đúng là Tinh nhi, Tuyết ngọc cùng Kiều Kiều, nàng đếm qua loa xuống, một hai ba bốn năm sáu thất. Trời ạ, người này lại còn có những chín nữ nhân? Hơn nữa cả nàng chẳng phải vừa vận mười người? !

Tinh Nhi nhìn thấy nàng mặc dù có chút kinh ngạc, nhưng lại không cảm thấy cái gì, vì thế đi đầu đứng dậy cười nói: “Vương Phi tỷ tỷ lại đây ngồi a” lời của nàng vừa nói xong, tám tiểu thiếp đều đứng dậy nói: “Vương Phi tỷ tỷ”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng không để ý tới các nàng nịnh hót, mà là trực tiếp ngồi xuống chỗ trống mặt trên bên người Sở Hạo, nàng xem xem các nữ nhân chung quanh , ánh mắt của các nàng đều là ngoan độc , không thể tưởng được, hần hoa tâm đại chủ của cái này nuôi nhiều tiểu mật như vậy? Thật sự là ghê tởm!

“Ồ, gia gia đâu?” Đúng vậy, như thế nào mà lại không thấy Béó lão nhân? Chẳng lẽ là bởi vì áy náy ngưng ngừng?

“Ngoại công đi đến nhà bằng hữu của hần” Sở Hạo đột nhiên nói, tiếp theo nhìn mọi người nói: “Ăn cơm đi”

Các nữ nhân nghe thấy vậy liền bưng bát đĩa lên thực nữ bắt đầu ăn, Ngữ Diên nhìn son trên hải vị đây bàn trong lòng không phải không cảm nhận được mùi vị, nghĩ nàng làm Vương Phi cũng làm lâu như vậy rồi, lần đầu tiên tới nơi đây ăn cơm, ngậm lại nàng hàng ngày ăn trứng không phải rau xanh thì chính là cái củ, nghĩ đến đây, nàng gất gao lời chiếc đĩa, hần không thể đem chiếc đĩa bóp nát.

“Tiểu thư.” Tiểu Hương nhìn thấy sắc mặt nàng đột nhiên thay đổi, liền nhẹ nhàng la lên một tiếng.

Ngữ Diên tự nhiên nghe thấy được Tiểu Hương la lên, nàng không ngại cười cười, trực tiếp đứng dậy tự mình trực tiếp đi đến đĩa rau, sau đó đem đồ ăn cho vào trong miệng nếm, uh, không sai, vì thế nàng trực tiếp bưng chén nhỏ lên trước mặt, lại đem đồ ăn mình thích gắp đến chén của mình, sau đó, ngồi không coi ai ra gì bắt đầu ăn, các vị tiểu thiếp bị bộ dáng thô tục của nàng như thế làm cho khiếp sợ, sao lại thế này? Một thiên kim tiểu thư lại ăn cơm như vậy? !

Sở Hạo tựa hồ cũng không mất hứng bởi vì nàng động tác của nàng, lần đầu tiên, chứng kiến nàng ăn tập trung như thế, điều này làm cho độ thèm ăn của hần cũng gia tăng không ít, Tinh Nhi thấy thế liền treo lên một tia trào phúng tươi cười, tiểu thư cái gì, chân tướng lại là một dã nha đầu.

“Vương Phi tỷ tỷ, ngươi ăn chậm một chút a, ăn như vậy sẽ béo phì” Kiều Kiều nhìn nàng ăn như hổ đói không khỏi nhắc nhở, tuy nói là nhắc nhở kỳ thật chính là châm biếm.

Ngữ Diên dừng đĩa lại nhìn về phía nàng cười nói: “Kiều Kiều muối muối thật đúng là quan tâm ta, song có lẽ, ngươi không cần lo lắng, bản Vương phi mặc kệ ăn nhiều như thế nào cũng sẽ không béo , bởi vì ta nhớ kỹ một chân lý”

“Nha? Chân lý gì có thể cho chính mình ăn không mập?” Kiều Kiều cảm thấy hứng thú hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đứng dậy lớn tiếng nói: “Muốn ăn không mập, mỗi ngày đều phải cười to ba tiếng: Thông Thiên, thông , thông đáng người đẹp lên —— lời ra !”

“Phốc” nghe vậy, Tinh nhi đang uống canh nhìn không được cúi đầu xuống mặt đất bắn ra, “Vương gia, thực xin lỗi, Tinh nhi, Tinh nhi vừa mới.” Nàng thật sự ngưng ngưng nói, chỉ có thể oán hận nhìn hướng nàng, xú nữ nhân chết tiệt lúc đang dùng cơm lại nói kéo đại tiện?

Sở Hạo xua tay nói: “Không có gì đáng ngại, các ngươi ăn trước đi, ta đi đi ngoài” hần cười cười nói.

Khi hần vừa rời đi, toàn bộ nhóm tiểu thiếp oán hận nhìn hướng nàng, Ngữ Diên không hề khiếp đảm nhìn chằm chằm các nàng xem, dần dần khoe miệng treo lên một tia trào phúng, lông mày chau lại khinh miệt nói một tiếng, “Làm ra vẻ”

“Ngươi nói cái gì?” Tuyết Ngọc tức giận đứng dậy nói, lời của nàng vừa nói xong, cả nhóm tiểu thiếp đều đứng dậy nhìn chằm chằm vào nàng vô cùng

bất mãn, lúc này, một nữ nhân trong đó cũng không biết giờ trò cái gì âm thanh lạnh lùng nói: “Nửa năm rảnh rồi không thấy, ngươi bản lĩnh lên nhiều phải không?”

Ngữ Diên nghe thấy thế ngữ khí chính là cười cười, xem ra, Mộng Ngữ Diên trước kia thật sự khiếp đảm, nếu bị nhiều tiểu thiếp khi dễ như vậy mà cũng không dám phản bác, đáng tiếc, nàng bây giờ không phải là trước kia rồi, cho nên.

“Ngươi có biết ngươi đang ở đây nói chuyện với ai hay không?” Ngữ Diên lạnh giọng nhìn chăm chăm nàng hỏi.

Nữ nhân này đột nhiên bị ánh mắt hung dữ của nàng làm cho sợ một chút, nhưng lại không muốn mất mặt, vì thế kêu lên: “Nói ngươi đấy, nửa năm trước ngươi chưa ăn đủ quả đắng của ta có phải hay không?” nói xong vươn nắm tay quơ quơ, Tinh Nhi thấy thế cười càng vui mừng, nữ nhân vô dụng này sớm đã trở thành cái đinh trong mắt mọi người

“Chủ tử, ngài không cần đắc tội Vương Phi.” Nha hoàn của nàng, Vân Sa khiếp đảm nói, không ai so với nàng biết Vương Phi rõ ràng đến tốt cùng khủng bố cỡ nào.

Nguyệt Nguyệt nghe thấy vậy tát cho Vân Sa một cái cả giận nói: “Ngươi tính làm gì đó? Ngươi chỉ là một dụng cụ làm ấm giường mà thôi, hiện tại Vương gia đã không nhớ tới ngươi rồi, đem ngươi đẩy cho ta, ngươi còn tưởng rằng mình vẫn là trọng bảo khổ sao?” Nàng nhìn chăm chăm Vân Sa quát.

Vân Sa nghe thấy vậy vội vàng quỳ xuống đất khóc ò lên, “Chủ tử không phải, Vân Sa không phải cố ý mạo phạm”

“Tiểu thư, chúng ta hay là nhượng lại nàng đi, ngươi xem Nguyệt chủ tử của nàng.” Tiểu Hương nhìn về phía Vân Sa bị đánh hồng cả hai bên má không dám nói gì.

Ngữ Diên nhìn thấy bộ dáng Tiểu Hương khiếp đảm, lại nhìn đến dấu tay trên mặt Vân Sa, nàng liền hiểu, các nàng vì sao sợ nàng, xem ra, nàng là một chủ tử hung bạo, hơn nữa, người kia, nhất định là làm cho các nàng bị rất nhiều khổ cực, nghĩ đến đây, mảy mảy không tự giác mà nhếch lên, nàng không làm Vương Phi còn chưa tính, nhưng là cái tên yêu nghiệt lại không tính thả nàng đi, nếu như vậy, nàng sẽ cầm lại tất cả những gì thuộc về Vương Phi, điều thứ nhất, đó là quyền uy!

Nguyệt Nguyệt nhìn nàng đi từ từ đến bên cạnh mình, lòng mảy mảy chau cao cao, đặc ý nhìn nàng, còn tưởng rằng nàng đến chỗ mình để nhận sai, không khỏi mặt mày cười hớn hở, “Ngươi về sau làm việc tốt nhất ngoan một chút, đừng tưởng rằng nửa năm không thấy được ngươi, ngươi có thể tiêu điều tự tại, ở bên trong Sở phủ, trừ bỏ Tinh Nhi tỷ tỷ ai cũng không đủ tư cách làm Vương Phi” Nguyệt Nguyệt nịnh nọt nói.

Nhóm tiểu thiếp còn lại toàn bộ trăm miệng một lời nói: “Đừng thế, đừng không biết tốt xấu”

Ngữ Diên đứng ở trước mặt của nàng cười nói: “Nha? Chẳng lẽ không ai nói cho ngươi biết, ta chính là không thích ngoan sao?” Nói xong, nàng cười lạnh một tiếng, một cái bàn tay cứ như vậy quát tới.

‘Ba’ một tiếng, kinh thiên động địa, tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người.

“Ngươi. Ngươi dám đánh ta?” Nguyệt Nguyệt bị nàng tát một cái này làm cho ngây ngẩn cả người.

“Đánh ngươi thì làm sao? Ta còn đập ngươi nữa” nói xong, nàng chân lên nhắm vào bụng của nàng hung hăng đá, Nguyệt Nguyệt lập tức đứng ở trên, tru lên “Ngươi không muốn sống chẳng?”

Ngữ Diên đi đến trước mặt của nàng, đột nhiên hung hăng lôi tóc của nàng, “Không muốn sống chẳng? Ta xem chính là ngươi đi, hôm nay ngươi gặp may mắn rồi, bởi vì, ngươi được nếm thử tân công phu của ta, đó chính là, thập bát chương” nói xong, tay trái lôi kéo tóc của nàng, tay phải mạnh mẽ ở trên mặt nàng ‘ba ba ba’ đánh nhau

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Hoảng sợ (3)

Một trận sét đánh cách cách, đánh cho Nguyệt Nguyệt đến đầu choáng váng ù tai, tất cả mọi người đều không dám thở mạnh, thời điểm Ngữ Diên đếm tới thập bát chương, liền dừng tay lại, nhìn về phía mặt bị đánh thành trư nàng khinh thường nói: “Da mặt thật là dày, bản vương phi ra tay cũng phải đánh”

Nguyệt Nguyệt ôm ‘mặt trư’ khóc òn ào: “Ta phải nói cho Vương gia, nói cho Vương gia.”

“Ngươi đi đi, thuận tiện nói cho hắn biết, ngươi nửa năm trước khi dễ ta như thế nào, nhất định phải nói a” nàng vô cùng chắc chắn nói, theo ngôn ngữ

cùng bạo lực của nàng ta, nàng biết nửa năm trước, nàng nhất định đã từng bị đối xử không tốt.

“Ngươi cho là ngươi là ai, Vương gia sẽ quan tâm tới ngươi sao?” Nguyệt Nguyệt oán hận nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười lạnh một tiếng, “Mặc kệ hần có quan tâm tới ta hay không, tóm lại ta là Vương Phi, các ngươi chính là thiếp, các ngươi có tư cách gì theo gót chân ta, ngươi. . . .” Nàng chỉ vào Tinh Nhi nói: “Ngươi chỉ biết giả vờ trước mặt người khác còn sau lưng thì nói xấu, ngươi. . . .” Nàng lại chỉ vào Kiều Kiều nói: “Ngực lớn nhưng không có đầu óc ngu ngốc, ngươi. . . .” Nàng lại chỉ vào Tuyết Ngọc nói: “Ngươi chính là một đứa chuyên vuốt đuôi ngựa” nói xong, tức giận trong lòng hình như chưa tiêu tan, vì thế nàng đưa tay chỉ vào tất cả thiếp nói: “Các ngươi trừ bỏ lục đục với nhau chính là chỉ biết nịnh nọt, ta nói cho các ngươi biết, cho dù ta không làm Vương Phi, cũng không tới phiên các ngươi, còn nữa, các ngươi luôn miệng nói chỉ có nàng mới xứng làm Vương Phi, các ngươi không thấy những lời này cũng quá giả dối sao? Các ngươi thật sự nguyện ý để kỹ nữ này so với thân phận các ngươi cao hơn sao? Ta nhờ vào, các ngươi cũng đừng có ra vẻ như thế, ghê tởm” nàng khinh bỉ nói.

Tất cả tiểu thiếp nghe thấy vậy cũng không nói chuyện, nàng nói có lý, nói nịnh hót Tinh Nhi, cũng chỉ là vì Vương gia có vẻ coi trọng mà thôi, các nàng ai lại thật sự nguyện ý để cho một kỹ nữ bỏ lên đầu của mình

Tinh Nhi nghe thấy vậy tay hướng trên bàn vỗ một cái tức giận nói: “Ngươi tính làm gì đó? Cho dù ta nếu không tốt, tại sao Vương gia còn yêu ta sủng ta? Còn ngươi? Chỉ sợ đến bây giờ vẫn còn là nữ nhân chưa được phá trinh đi?” Tự đứng trước mặt mọi người nhắc tới thân phận của nàng, nàng tất nhiên tức giận như bão nổi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy, không giận mà ngược lại cười, “Nha, vậy ý của ngươi là ngươi đã bị phá trinh lâu rồi? Ta đây thật ra cũng muốn hỏi một chút, Vương gia một khi đã yêu ngươi như vậy, vì sao không đem vị trí Vương Phi cho ngươi, mà ngươi nếu như được sủng ái, vì sao giả cho hần lâu như vậy, ngay cả trái trứng cũng chưa sinh ra, cái này gọi là, bất hiếu có tam, vô hậu vi đại, ngươi tốt nhất nên cẩn thận một chút, miễn cho ngươi làm chuyện xấu hơn, vĩnh viễn đều không sinh ra trứng, như vậy, ngươi hãy đợi đến lúc bị hưu đi” nàng cười cười nói.

“Ngươi tiện nhân này” Tinh nhi không để ý hình tượng lớn tiếng mắng, nhưng vấn đề mà nàng ta mở miệng, nàng cũng không biết vì sao giả cho hần lâu như vậy cũng không mang đứa nhỏ.

“Tiện nhân? Đến tột cùng ai là tiện nhân ta nghĩ ngươi nên rõ ràng hơn đi? Trước mặt của hần ngươi giả vờ hiền lành ôn nhu, nhưng thực ra ngươi chính là một con rắn độc, phun lưỡi chấm nhỏ, nha, còn các ngươi nữa, các ngươi đều là nhóm thiên kim tiểu thư này, cũng thật sự là không có địa vị, đi theo phía sau nàng có rấm ăn sao? Các ngươi thật cho là nịnh nọt được nàng, thì nàng sẽ ở trước mặt Vương gia nói tốt cho các ngươi sao? Hừ, các ngươi cũng quá ngây thơ đi chứ?”

Nhóm tiểu thiếp nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, điều nàng nói, các nàng cũng biết, nữ nhân nha, lòng ghen tỵ rất mãnh liệt, biết rõ, nàng sẽ không ở trước mặt Vương gia nói tốt cho các nàng, dù sao ôm một phần ảo tưởng so với không có còn tốt hơn?

Ngữ Diên nhìn về phía mọi người trên mặt đều xấu hổ không tự giác cười nói: “Tiện nhân vĩnh viễn đều là tiện nhân, cho dù khủng hoảng kinh tế, các ngươi cũng không được coi trọng!” nói xong, ném chiếc đũa xuống cùng Tiểu Hương rời đi.

Mọi người nhìn ta, ta nhìn ngươi, trong mắt đã tràn ngập hoảng sợ.

Mới vừa đi ra bên ngoài, liền thấy Sở Hạo tựa vào cửa, lúc này hần nhìn nàng không giận ngược lại còn cười cười, Ngữ Diên nhìn thấy hần cũng không có giết mình, mà là cười nói “Ngươi ở nơi này xem cuộc vui cũng đã đủ lâu rồi, ta trước mặt của ngươi nói tiểu áo bông của ngươi, ngươi không đau lòng sao?” Kỳ thật, nàng sớm biết rằng hần đã đứng ở ngoài cửa rồi, tuy rằng vô công của nàng không phải rất lợi hại, nhưng dầu gì cũng có điểm trụ cột, nếu hần thích xem diễn như vậy, nàng sẽ khiến cho hần thấy được.

“Lời của ngươi rất trí tuệ” hần cười cười, lời của hần vừa nói xong, các nữ nhân ở bên trong liền nghe thấy đều đi ra, Nguyệt Nguyệt vừa thấy Sở Hạo liền khóc chạy tới, “Vương gia, tỷ tỷ đánh ta. . . .” nói xong, liền khóc như mưa.

Tinh Nhi nhìn thấy Sở hạo, trong lòng ủy khuất cũng biểu lộ ra ngoài, cắn môi biểu hiện ra bộ đáng vô cùng khó chịu, không đến vài giây, nước mắt như Kim Ngân trong sáng kia rớt xuống, làm cho người ta nhìn thấy vạn phần đau lòng.

Ngữ Diên nhìn nàng liếc mắt một cái, trong lòng cười lạnh, MD (*), ngươi không làm diễn viên thật sự là đáng tiếc!

(*) MD: chửi thề

“Ngươi là dùng tay nào đánh nàng?” Nhìn không ra Sở Hạo là có ý gì, bởi vì hần giờ phút này không chút biểu tình nhìn Ngữ Diên hỏi.

“Tay phải, Vương gia, nàng chính là dùng tay phải đánh ta ” Nguyệt Nguyệt nói gấp, ánh mắt oán hận nhìn hướng nàng, đặc ý nhìn, xem Vương gia không đánh chết ngươi mới là lạ!

Ngữ Diên nhướng mày cao, nhìn về phía hần, ánh mắt ý bảo, như thế nào, chính là ta, ngươi muốn làm gì ta, thì tới đi! Bọn tiểu thư không sợ, ánh mắt tuy nói sắc bén, nhưng mà trong lòng của nàng lại khấn thương tới cực điểm, không cần a, ta chỉ nói là nói mà thôi a, ngươi sẽ không thật sự đánh ta đi chứ, được rồi, ngươi nếu thật sự là muốn đánh, vậy trăm ngàn lần cũng không cần đánh vào mặt nha, cô nãi nãi ta còn phải trông cậy vào gương mặt này để kiếm cơm năm ăn!

Đối với ánh mắt sắc bén của nàng, cùng với ý tưởng đại khái trong lòng, hần đoán không ra mười phần nhưng cũng là bảy phần nắm chắc, vì thế, hần lạnh lùng đi lên phía trước ——

Ngũ Diên khản trương lui về sau lui, “Làm sao, ngươi nghĩ đánh ta? Ta cho ngươi biết, bốn tiểu thư không sợ ngươi” nàng mắt lạnh nhìn thấy hắn, kiêu khích nói, trong lòng lại sợ hãi tới cực điểm

Sở Hạo nghe thấy vậy khước miệng treo lên một nụ cười anh tuấn, trong mắt hiện lên một tia nghiền ngẫm, đôi mắt thẳng tắp khí phách kia nhìn chăm chăm vào nàng, coi như muốn nhìn nàng một cách thấu đáo, đúng lúc này, Sở Hạo đột nhiên đưa tay ra, mọi người đều không dám thở, bởi vì các nàng muốn tận mắt thấy Vương gia bóp chết nàng ta như thế nào!

Đáng tiếc ——

Đáng tiếc, làm cho mọi người giật mình lại là Sở Hạo cũng không có tức giận, ngược lại một tay kéo Ngũ Diên qua, đem nàng gắt gao ôm vào trong ngực, ánh mắt nhìn xuống dưới ngón tay ra ở trên chóp mũi nàng nhẹ nhàng một chút, đau lòng nói “Làm sao vậy, loại chuyện này để cho thủ hạ thay ngươi ra tay là tốt rồi, tại sao lại muốn tự mình động thủ đây? Tay ngươi đánh có đau hay không, để cho bốn vương công cho ngươi một chút” nói xong, nâng tay phải của nàng lên nhẹ nhàng thổi thổi.

Trừ hắn ra bên ngoài toàn bộ mọi người hóa đá ——

Ngũ Diên hơi giật mình nhìn hắn, Sở Hạo mỉm cười nhìn lại nàng, “Làm sao vậy? Là nàng chọc giận ngươi tức giận có phải hay không?” nói xong, mày dần dần nhả lại bộ dáng rất không vui mừng.

Ngũ Diên giờ phút này lâm vào trạng thái hoảng hốt, chỉ có thể lung tung gật đầu, Sở Hạo thấy thế nhìn Nguyệt Nguyệt nói “Ngươi thật to gan, ngay cả Vương Phi cũng dám đắc tội, bốn vương công không hù ngươi, chẳng phải là để cho ngươi không coi ai ra gì sao?” nói xong, quay sang Một Kiếm bên cạnh nói “Chuẩn bị giấy mực, ta muốn hù nàng”

“..... ? !” một câu nói của Sở Hạo như vậy, không thể nghĩ ngờ nó giống như quả bom làm cho tất cả mọi người giật mình sững sờ ở tại chỗ, ngay cả nước mắt của Tinh Nhi cũng dừng.

Nguyệt Nguyệt thấy thế liền ‘bùm’ một tiếng quỳ gối xuống, “Vương gia tha mạng, ta đáng chết, ta đáng chết, Vương Phi tỷ tỷ ngươi hãy bỏ qua cho ta đi, Nguyệt Nguyệt đáng chết, Nguyệt Nguyệt về sau cũng không dám nữa, ô ô ô” nói xong, nàng vрон tay không ngừng tự đánh vào mặt của mình.

Mọi người hoảng sợ nhìn về phía Ngũ Diên, Vương Phi khi nào thì biến thành quan trọng như vậy? ngay cả Tinh Nhi cũng trợn mắt há hốc mồm.

Ngũ Diên hoàn toàn ngây người, đây là vừa xảy ra chuyện gì? Người này trong lòng rốt cuộc là đang muốn bàn tính chuyện gì?

Tinh Nhi chậm rãi chảy nước mắt xuống nhìn về phía hắn thờ ơ nhẹ “Vương gia.” Ngũ Diên của nàng có tan nát cõi lòng, có chua xót cõi lòng, cùng khó chịu, hắn hôm nay đến tột cùng là làm sao vậy? Tại sao phải như vậy? !

“Các ngươi đều đi về nghỉ ngơi đi” nói xong, ôm lấy Ngũ Diên rời đi, lưu lại Tinh Nhi một mặt kinh ngạc, không nên, hắn không nên cứ như vậy ôm lấy nàng ta rồi đi, hắn không phải nên an ủi ta cho tốt sao? Đây. Cuối cùng là xảy ra chuyện gì? Tinh Nhi thấy thế phần nộ đem nắm tay đánh vào trên cột gỗ, nàng gắt gao nắm lấy cây cột, xiết chặt móng tay vào cây cột cũng đều không có phản ứng chút nào.

“Ngươi rốt cuộc là có mục đích gì?” Ngũ Diên muốn tránh thoát khỏi ngực của hắn, nhưng hắn ôm thật chặt, nàng căn bản là không thể động đậy.

“Mục đích? Như thế nào, bốn vương công quan tâm tới người yêu của mình thì có gì không đúng?” Hắn cười nói.

Ngũ Diên nghe thấy vậy dừng bước lại, ra sức đẩy hắn ra nói: “Ta biết ngươi là có ý gì, ngươi muốn cho các nàng càng thêm hận ta đúng không? Ta cho ngươi biết Sở A than, ta không sợ, có thủ đoạn gì thì đối mặt với ta, làm gì phải ra ám chiêu này?”

Sở Hạo nghe vậy thì mày giả vờ chau lại không giải thích được nói: “Ái phi, lời của ngươi khiến cho bốn vương công không giải thích được nữa, hiện tại bên trong kinh thành người nào cũng biết, bốn vương công lấy thiên kim tiểu thư Mộng Ngũ Diên, không chỉ là cảm thân cảm động vô số người, lại là thực thân danh tiếng lừng lẫy, có thể làm cho Hoàng thượng mở miệng ăn, một nữ nhân thân thoại như ngươi vậy, bốn vương công không phải nên sùng ái ngươi thật tốt sao?”

Ngũ Diên nghe thấy hắn nói như vậy đứng ngây ra một lúc, cảm thân? Thực thân? Như thế nào, ở trong kinh thành đều truyền khắp nơi sao?

“Xem ra, trong Vương phủ của bốn vương công quy không thể an bình được rồi” lời của hắn vừa nói xong, Một Kiếm đã đi tới nói “Vương gia, trong triều đình vài vị đại thần đều muốn đến bái kiến Cung Vương Phi”

“A? Bái kiến ta?” Ngũ Diên không ngừng xác thực chỉ chỉ chính mình.

“Đúng vậy a, ngươi bây giờ đã thành thân thoại rồi, ái phi có phải cảm thấy rất vinh dự hay không” hắn châm chọc cười cười.

Ngũ Diên hiểu được sự khinh thường của hắn, song có lẽ, nàng không cần, “Đúng vậy a, được người khác sùng ái cảm giác quá sung sướng đi, như thế nào, ngươi ghen tỵ?” nói xong, không đợi hắn mở miệng liền dẫn đầu rời đi, nàng mới không cần chờ đến lúc hắn phát hỏa mới rút lui đâu! Nàng cũng không phải đứa ngốc!

Chương 95: Hoảng sợ (4)

Cái gọi là, chuyện tốt không ra khỏi cửa, chuyện xấu truyền đến ngàn dặm, nhưng sự tích của nàng cũng không phải là chuyện xấu, mà lại làm cho người ta hâm mộ ghen tị sự tích ‘ thần thoại ’.

Từ tối hôm qua sau khi đại náo một hồi, Sở Hạo cũng không tới gặp nàng, nghe nói, hắn luôn luôn ở cửa để ứng phó với các đại nhân muốn đến nhìn nọt quan lớn, chẳng qua, mục đích của bọn họ là tới đây gặp nữ thần là nàng, mà không phải thấy hắn, chính là, người nào đó không muốn nàng gặp người khác, nàng biết, hắn chính là hâm mộ ghen tị đến hận!

“Tiểu thư a, người biết không, ta vừa mới đi ra ngoài nghe xong” Tiểu Hương hưng phấn chạy vào thần thần bí bí cười cười.

Ngữ Diên nhìn nàng liếc mắt một cái hỏi: “Lại là nữ nhân nào tự sát vì tình? hay là cái tên là ‘oa oa’ kia lại đến đây xin cơm? hoặc là không phải ở đông phố bán mì lại cùng trượng phu đánh nhau?” Đừng trách nàng hỏi như vậy, bởi vì nàng mỗi ngày đều thích hỏi thăm chuyện tình tam cô lục bà gia như thế nha.

Tiểu Hương nghe vậy liền khoát tay nói: “Ai nha, không phải chuyện đó, bởi vì nô tỳ phát hiện bọn họ thật sự không có buồn chuyện gì hết “

“Đúng vậy a, người đều tám những chuyện cũ, nên đổi lại khẩu vị đi” nàng nâng chén trà lên uống một ngụm nước trà.

“Đúng vậy, cho nên nô tỳ sửa lại thành tám chuyện của người” nàng tùy tiện nói.

“Cái gì? Chuyện của ta? Làm sao vậy?” Đặt chén trà xuống hỏi.

“Tiểu thư người biết không, người ở bên trong kinh thành đã thành thần thoại rồi, tất cả mọi người đều nói người là tiên nữ chuyển thế, nói tiếng đàn của người mới là bầu trời hữu nhân gian vô, nói cái gì, chuyện xưa của người thật cảm động sâu sắc cùng tiếng đàn tuyệt vời, làm cho người ta say mê rất nhiều cảm động không thôi, bọn họ nói, người chính là tiên nữ chân chính ” Tiểu Hương đắc ý nói, “Ha ha, bọn họ cũng không biết, kỳ thật tiểu thư vốn chính là sao Văn Khúc chuyển thế đúng hay không?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hắc hắc cười cười, ách. Đêm nay nàng hóa thành đẹp như vậy sao?

“Tiểu thư a, người có biết không, hiện tại có rất nhiều người muốn nhìn bộ người, người chữa khỏi cho Hoàng thượng chứng bệnh kén ăn, ngay cả Hoàng hậu đều phải đến đây một chuyến” nàng tiếp tục buồn chuyện .

“Cái gì? Hoàng hậu cũng lại đây?” Nghe thấy vậy, nàng lại có cảm giác bất an ở trong lòng

“Đúng vậy a đúng vậy a, Hoàng hậu nói người làm cho hoàng thượng mở miệng ăn, còn phải cảm ơn người thật tốt” Tiểu Hương sùng bái nói.

“Không đơn giản” nàng đột nhiên đứng dậy nghiêm túc nói.

Tiểu Hương khó hiểu nhìn hướng nàng, “Làm sao vậy? Có cái gì không đơn giản ?”

Ngữ Diên nhìn Tiểu Hương đơn thuần nói: “Nam nhân đến tìm ta là muốn nhìn bộ ta, nữ nhân tới tìm ta chẳng lẽ cũng là muốn nhìn bộ ta sao? Ta xem, tám phần đều là ghen tị, người nghĩ xem, ta chỉ là một Vương Phi có tài đức gì có thể cho Hoàng thượng mở miệng ăn đâu?” Nàng một tay nâng cằm lên tự hỏi.

“Người cũng đã biết rồi, cần gì phải thể hiện đâu?” Đột ngột, ở cửa truyền đến một thanh âm hùng hậu.

Ngữ Diên cùng Tiểu Hương liền nhìn sang, Sở Hạo hai tay ôm cánh tay tựa vào cửa nhìn nàng.

“Nô tỳ tham kiến Vương gia” Tiểu Hương liền hành lễ ân cần thăm hỏi.

“Đi xuống đi”

“Dạ” Vương gia đã ra lệnh rồi, nàng chỉ có thể vâng theo.

Ngữ Diên nhìn về phía hắn ánh mắt khinh miệt, vô cùng khó chịu nói: “Làm gì? Người nghĩ rằng ta giống người sợ các nàng sao? Nếu sự tình đã muốn như thế, ta cũng đã bị mọi người coi là thần thoại rồi, bốn tiểu thư chỉ có đi từng bước tính từng bước, dù sao ta tin tưởng trời không tuyệt đường của người”

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói: “Ta nghĩ người thể hiện bản thân như thế, là muốn nhận được điều kiện của Hoàng thượng, mà rất nhanh thoát khỏi bốn vương đi?” Sở Hạo đi đến hỏi.

Ngữ Diên ngược mắt nhìn về phía hấn thăm dò, không hề khiếp đảm liền hỏi phục, “Ngươi cũng đã nghe được rồi, biết rõ còn cố hỏi” nàng bĩu môi nói.

“Ồ” hấn đột nhiên ồ lên một tiếng, cũng không có nói tiếp.

Ngữ Diên nhìn về phía hấn, hỏi “Ngươi ồ cái gì?”

“Ta ồ là vì ngươi là ngày kia làm như thế nào để xong việc” hấn cười nói.

Ngữ Diên nghe vậy, mày chau lại hỏi: “Lời này của ngươi là có ý gì?”

“A, đúng rồi, bốn vương quên nói cho ngươi biết, Hoàng thượng cùng với các vị đại thần được sủng ái ngày kia đều muốn đến trong phủ tổ chức yến hội, tất nhiên cha của ngươi cũng tới, đúng rồi, ngươi vừa mới nhắc tới Hoàng hậu a, còn có một chút phi tử hoàng thượng sủng ái đều tới thăm thần nữ này” hấn quý dị cười cười.

Ngữ Diên nhìn về phía nét tươi cười của hấn, cảm giác, không thích hợp, “Ngươi có phải còn có gì chưa nói hay không?” Nàng cảm thấy trong chuyện này còn một điểm mâu chốt mà hấn không nói ra

“Ái phi quả nhiên thông minh nha, Hoàng thượng chỉ định đại hình yến hội ngày kia, do ngươi làm chủ trì (*), cho nên, bốn vương quyết định ngày kia đem tất cả đầu bếp đều cho đi ra ngoài, ngươi là thần nữ thì chắc làm yến tiệc là không có vấn đề” hấn cười cười, hấn thật ra muốn nhìn một chút, nàng rốt cuộc có thể làm ra những cái gì, sẽ không phải đều cho toàn bộ bọn họ ăn viên bò đi tiêu chứ?

(*) chủ trì: nấu ăn

“Cái gì? Đề cho ta nấu cơm?” Ngữ Diên nghe nói xong liền hét lên “Vì sao a, đầu bếp nhà các ngươi nhiều như vậy, ta cần gì phải làm cơm?” Huống chi là nhiều người ăn cơm như vậy!

“Bởi vì ngươi là thần nữ a, cơm của ngươi ăn vào sẽ rất ngon miệng, đúng rồi, Hoàng thượng nói, nếu ngươi có thể làm ra loại gì đó khác, hấn nhất định ban cho ngươi một đại lễ”

“Đại lễ?” Nàng lăm bắm nhỏ hai chữ này, đại lễ của hấn sẽ không phải là đồng ý cho nàng hưu hấn đi chứ?

“Tuy rằng bốn vương không biết là đại lễ gì, nhưng tuyệt đối không phải là đại lễ mà ngươi yêu cầu Hoàng thượng” hấn hình như có thể xem thấu ý nghĩ của nàng, không khỏi nhắc nhở nàng không nên suy nghĩ bậy bạ.

“Ngươi Làm sao ngươi biết, vạn nhất, vạn nhất Hoàng thượng đồng ý thì sao

“Phải không? Không bằng chúng ta mời tất cả chờ đi? Nhớ kỹ là ngày kia nha, ngươi sẽ không để cho cha nương ngươi mất mặt chứ, còn có các quan lớn đại nhân sủng ái ngươi sẽ thất vọng đi?” Hấn đem khuôn mặt tuần tú đưa về phía trước mặt của nàng cười nói.

Nhìn dung nhan tuần mỹ như thế, trong lòng nàng là sung sướng, nhưng lời nói của hấn lại làm cho nàng vô cùng tức giận, ngươi nha, như thế nào không thành người sống đời sống thực vật đi? Cùng ngươi nói chuyện thì chuyện tốt cũng thành chán ghét! !

“Vương Phi nhìn bốn vương như thế là có ý gì?” Nhìn nàng khi thì xấu hổ khi thì trừng mắt, hấn không khỏi cười hỏi, lúc này, hấn còn không cảm giác được, vì sao không có việc gì cũng thích đến tìm nàng phiền toái như vậy? ?

“Ta nhìn ngươi?” Đột nhiên bị hấn nói như vậy, nàng lập tức đỏ bừng mặt, kêu lên “Ngươi Ngươi không nhìn ta làm sao biết ta đang nhìn ngươi sao? Hừ”

Sở Hạo nghe thấy vậy đột nhiên nhin không được bật cười lên: “Đột nhiên phát hiện ra ái phi ngươi khả ái như thế a” nói xong, đưa tay ra ở trên mặt của nàng nhẹ nhàng lướt qua.

“Sắc. Sói” nàng liền xoa sạch bàn tay không an phận của hấn khinh bỉ nói.

Sở Hạo bị nàng nói như vậy, đứng thẳng người nhìn về phía nàng “Người nào cũng biết Vương Phi bốn vương là Thiên Tiên chuyển thế, ngươi cũng có thể làm cho Hoàng thượng mở miệng ăn, mong rằng làm đồ ăn cho nhiều người như vậy, cũng sẽ dễ như trở bàn tay, hơn nữa, ngươi luôn độc đáo như vậy, lúc này đây, bốn vương liền mời tất cả chờ xem sao” nói xong, cười cười đi ra ngoài cửa.

Hấn có ý tứ gì? Hấn có ý tứ gì đây một lúc sau

“Không cần, vì sao ta phải giống như bảo mẫu? Dựa vào cái gì ta phải hầu hạ các ngươi? Ta phải rời đi rồi đi, Quý tịch ngươi đang ở đâu, thư của ngươi đưa như thế nào rồi?” Nàng nhin không được lớn tiếng hét lên.

‘ Chi ——’ một tiếng động do mở cửa phòng ra

“Làm sao ngươi lại đột nhiên đến đây?” Đóng cửa lại, một thanh âm ôn nhu liền ở trong phòng tối đen truyền ra, Quý Tịch tay run run cầm thư đặt xuống

bàn, nhưng rất nhanh liền khôi phục lại, hần đi ra phía bóng tối hướng hần cười cười, “Đã lâu không gặp, ngươi vẫn có thể lợi hại như thế a”

Hần cười cười tiếp theo đốt đèn lên, trong phòng nháy mắt sáng sủa lên, mà hần tuần mỹ dung nhan liền lập tức hiện ra.

Phượng Ly Ca nhìn về phía hần cười cười, “Yêu ma quý quái vốn là rất khó gặp được, mà ngươi lại là tinh phẩm trong đó, ta làm sao có thể quên được?” Hần nhìn về phía hần treo lên vẻ tươi cười nói.

Quý Tịch nghe thấy vậy cười cười, “Ngươi cùng hần, đều thực sự chán ghét” hần nói thẳng.

“Nha? Ngươi gặp được hần?” Phượng Ly Ca ngồi ở trước bàn rót trà vào chén rồi uống một ngụm hỏi.

Quý tịch thấy thế cũng ngồi xuống, “Đúng vậy a, rất không khéo lại gặp gỡ, ai, chỉ là không nghĩ đến hần lại là đại tướng công của mẹ con ta” hần thờ dài nói, giống như tiểu nương tử bình thường của hần vậy

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy tạm dừng hạ chén xuống, “Ý tứ của ngươi ngươi. . . .”

“Ai, không thể tưởng được ta một Quý Soái ca, cũng sẽ có một ngày chung tình, nàng thực đặc biệt, cũng rất thú vị” hần ca ngợi nói.

Phượng Ly Ca nghe vậy, trong ánh mắt để lộ ra nét tươi cười, “Đúng vậy, nàng đích xác rất thú vị”

Quý Tịch nghe vậy nhìn về phía hần nói: “Đừng ra về mẹ của con ta thực chung tình với ngươi nha, ai, tình địch của ta hình như nhiều lắm, nàng là rất đào hoa đây” hần chặc lưỡi bất đắc dĩ nói.

Phượng Ly Ca nghe thấy hần nói như vậy, không khỏi cười càn sung sướng, “Ngươi cũng đã biết đạo lý người quý khác đường?”

“Đúng, ngươi đừng nói về đạo lý đấy với ta, ta hôm nay tới đây cũng vì nương tử của ta” vì thế đem thư đưa cho hần.

Phượng Ly Ca tiếp nhận thư vẫn chưa bóc ruột mở ra, liền hỏi: “Hần làm sao có thể bỏ qua cho ngươi?” Đối với tính tình Sở Hạo, hần rất hiểu rõ, hần đối với Quý Hồn, hoặc là đánh chết, hoặc là sẽ thu phục.

“Ngươi cho rằng ta ngu ngốc a, cái tên kia rất hung hãn, ta sẽ không xung đột chính diện với hần đâu, song có lẽ nói thật đã lâu không gặp ta thiếu chút nữa không nhận ra hần, bởi vì lệ khí trên người hần so với trước kia mạnh hơn rất nhiều, pháp thuật của ngươi hình như cũng theo kịp hần” hần ăn ngay nói thật nói

Phượng Ly Ca nghe vậy cũng không tức giận, ngược lại còn cười nói: “Năm đó sư phó chỉ nhận hai chúng ta làm đồ đệ, ta vốn tưởng rằng mình là một người khác thường sẽ không tìm thấy bằng hữu, thật không nghĩ đến hần cũng giống thế, kỳ thật ta càng muốn nói, sư phó có mắt thần, liếc mắt một cái liền biết chúng ta không phải người bình thường, cho nên dạy cho chúng ta công phu thần quái, nhưng, ngươi nói cũng đúng, từ nhỏ đến lớn thần quái của ta cũng không bằng hần, nhưng ta lại không cảm thấy có cái gì không tốt a, ta không thích giết quý, lại càng không thích truy quý, cái gọi là, quý không chọc người không hại người, ta cũng không có quyền thu phục bọn họ” đây cũng là chỗ bất đồng lớn nhất của hần cùng Sở Hạo.

Quý Tịch nghe thấy vậy cười cười, “May mắn, ba năm trước đây ta gặp được ngươi, nếu là sư huynh của ngươi, chỉ sợ, ta cũng không có năng lực cùng ngươi ngồi nói chuyện như bây giờ”

“Năm đó ngươi chính là mị, nay ngươi đã thành lạng, nói như vậy, hần muốn thu phục ngươi, cũng không còn dễ dàng như trước” đối với việc trên người hần phát ra linh thuật kỳ lạ, hần liền biết, hần lúc này so với ba năm trước đây đã lợi hại hơn rất nhiều lần, như vậy, Sở Hạo muốn nhận hay thu phục hần cũng không còn đơn giản như thế.

“Ồ, nhiều năm không thấy thói quen cũ kia của ngươi a, không bắt chước hần nuôi mấy con quý làm thú hạ đẳng lực?” Quý Tịch ngăn đề tài tò mò hỏi.

“Ngươi phải biết, ta không thích bắt chước, còn nữa, không phải tất cả mọi người giống như sư huynh của ta nhìn thấy quý đều đánh chết, hoặc là, bắt trở về cải thiện bọn họ” hần cười khẽ xuống.

Quý Tịch thấy thế than nhẹ một tiếng, “Ồ trong này, trừ bỏ mẹ của con ta, chỉ sợ chỉ có ngươi cùng hần, nha, đúng rồi còn có ông ngoại của hần cũng có thể nhìn thấy chúng ta, nếu không còn người khác, ta vẫn cảm thấy đáng tiếc, ban đầu các ngươi đều là người trừ ma cũng đều là huynh đệ tốt như vậy, thế mà bây giờ lại như nước với lửa, ài”

“Ngươi khi nào thì biến thành bà tám như thế?” Phượng Ly Ca nhìn về phía hần nhún nhún vai.

Quý tịch nghe thấy vậy nhún nhún vai, “Không, chuyện của các ngươi ta không có hứng thú, hai người các ngươi đều là đại sư trừ ma cao nhất, ta chỉ có thể trốn tránh, miễn cho ngươi mất hứng lại cho ta biến thành tro bụi, thư ngươi nếu đã nhận được, ta đây cũng coi như hoàn thành nhiệm vụ, ai, gần đây sự tình tương đối nhiều, ta còn phải tu luyện thêm thật nhiều, miễn cho đến lúc đó theo các ngươi tranh nương tử lại không phân thắng thua” nói xong, cười cười, hướng hần liếc một cái liền biến mất.

Phượng Ly Ca hướng trong bóng đêm cười cười, liền mở thư ra nhìn nhìn, vài giây sau, hần đột nhiên nhìn không được bật cười lên, nàng làm sao có thể đáng yêu như thế!

“Thần ái Ly Ca, Ngũ Diên lúc này đang bị một con sư tử lớn bắt được, lòng đang thảm hề hề, ta nhìn ánh trăng lại rơi lệ, ta không muốn đợi ở chỗ này, cho nên ta muốn đại biểu của ánh trăng đem thư của ta đưa đến bên cạnh ngươi, thuận tiện hỏi, ngươi có thể không giống như ngươi lần trước, ‘hưu’

xuất hiện một cách thần kỳ đến trước mặt của ta, mang ta Đắc ý Dương Dương này đi được không? Được rồi, nếu người không muốn ta cũng không còn cách nào khác, nhưng là ta tin tưởng người là người tốt đúng không, nếu là người tốt, vậy. Đắc ý Dương Dương chờ mong!’

Phượng ca xem hết thư cười cười, được rồi, tuy rằng Đắc Ý Dương Dương này sẽ mang đến cho hắn rất nhiều phiền toái, nhưng là mang theo nàng hình như sẽ có càng nhiều lạc thú!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 96: Điểm quan trọng (1)

Hôm sau

Sở Hạo sáng sớm đi vào Hoàng cung, chân trước của hắn vừa mới đi thì trong cung lão thái giám Tào công công ở sau lưng bước chân vào Sở phủ, hắn nhìn thấy Ngừ Diên đầu tiên là làm một cái đại lễ, tiếp theo hắn vung tay lên, lũ tiểu tử phía sau mang theo một cái thùng đi tới.

Ngừ Diên nhìn một màn kỳ quái này, đây là ý gì, Tiểu Hương cũng nghi hoặc nhíu mày, đây là ý gì? Bên trong rương không phải đều là thịt bò cùng trứng tôm chứ? Chẳng lẽ thật sự phải làm thành N lần viên bò đi tiểu chứ? !

Kia. Tiểu thư chẳng phải là sẽ một chết đi được? !

“Cung Vương Phi, cái này là một vạn lượng hoàng kim, hoàng thượng nói ngài muốn mời mọi người đến tất nhiên sẽ rất vất vả, những thứ này là kinh phí, chỗ còn lại chính là để cho người dùng” nói xong, Tào công công cười cười, ý bảo bọn họ mở rương ra.

Rương được mở ra, ánh vàng hoàng kim rực rỡ đều bộc lộ ra, hai mắt Ngừ Diên trong nháy mắt mở to, một giây sau, xông đến nắm hoàng kim lên nhìn trái xem nhìn phải xem, tựa hồ cảm thấy không phải sự thật, vì thế lại cầm một cái, way, thật sự ài!

“Ý của người là, hoàng kim này chỉ dùng để chuẩn bị thức ăn ngon, còn lại đều là của ta?” Nàng cười cười hỏi.

“Đúng vậy” Tào công công liền trả lời, hắn đối với nàng đã sớm sùng bái không thôi, có thể làm cho Hoàng thượng mở miệng vàng, nàng đúng là một thần nữ.

Nghe thấy vậy, nàng tâm tình ban đầu không được tốt lắm, lúc này lại trở nên thoải mái rồi, đó chính là nói dùng không hết tiền, số còn lại đều là của nàng, nàng trong đầu vừa chuyển giao hoạt cười cười, số tiền này đến thật vừa vặn, không chừng khi nào mà Phượng Ly Ca tới đón nàng đi, nếu cùng hắn đi mà trên người một phân tiền cũng không có thì rất là kỳ cục, mà cái thứ này đến thật đúng thời điểm.

“Đúng rồi, Hoàng thượng còn nói, nếu người có thể làm cho mọi người ăn đồ ăn không giống nhau như vậy, thì ngài tất nhiên sẽ có một phần đại lễ tặng cho người” Tào công công liền đem lời Hoàng thượng nói ra.

Ngừ Diên nghe thấy vậy cười cười, đại lễ, cái gọi là không cần một núi mà nhìn núi cao hơn, núi này đối với nàng mà nói cũng rất có lực hấp dẫn rồi, hay là trước mắt đem núi vàng này xử lý cho tốt, vì thế đứng dậy đối với Tào công công cười cười ôn nhu nói: “Nếu như vậy, phiền toái Tào công công đem những hoàng kim này đều đổi thành ngân phiếu đi”

“A? Đổi thành ngân phiếu?” Tào công công ngây ra một lúc, tại sao muốn làm như vậy a?

Ngừ Diên lại không để ý tới vẻ ngạc nhiên của hắn, nói thẳng: “Nói vậy Hoàng thượng cùng các phi tử đều muốn nghỉ đến một cuộc yến hội thật khó quên phải không, nếu tất cả đều để ta làm, cho nên, ta nói cái gì, các người nghe theo là được, đem một vạn lượng hoàng kim này toàn bộ đổi thành ngân phiếu” nàng nhẹ nhàng cười, không để cho mọi người phản bác.

Tào công công cho dù khó hiểu, nhưng cũng không dám hỏi lại, nói như vậy, nàng làm thế nhất định là có nguyên nhân.

Tiến bước Tào công công, Tiểu Hương liền khó hiểu nhìn hướng nàng: “Tiểu thư người đây là?”

Ngừ Diên cười cười, “Bí mật, đúng rồi, Gia gia đã trở lại phải không?”

Tiểu Hương ngây ra một lúc nói: “Không đâu, nghe nói ngày mai mới trở về mà, cái này làm sao bây giờ, Vương gia bảo buổi tối hôm nay sẽ đem tất cả đầu bếp nghỉ, gia gia lại không ở đây, cũng không có người nói giúp cho chúng ta, chúng ta ngày mai làm thế nào để tiếp đón nhiều người như vậy?” Tiểu Hương buồn bực không thôi, cái này rõ ràng là không phải muốn một chết tiểu thư sao?

Ngừ Diên nghe vậy cười cười nói: “Trời không tuyệt đường người, hắn muốn chơi ta? Còn chưa đủ tư cách”

Tiểu Hương nhìn về phía nụ cười giả hoạt của nàng, trong lòng không khỏi sợ hãi, tiểu thư tựa hồ có ý gì rồi, kia. Vương gia có thể tức giận hay không?

“Đi, ta còn có chuyện giao cho ngươi” nàng nói một chút liền hướng Kim Uyển đi đến, Tiểu Hương liền theo đi qua.

Một lúc sau

Tiểu Hương nghi hoặc nhìn nàng cầm bút mực ở trên tờ giấy trắng vẽ vẽ, nhưng cái này đến tột cùng là trò đùa gì nàng căn bản xem không hiểu, nhưng nhìn thấy tiểu thư vẽ cẩn thận như thế, nói vậy vật này nhất định rất quan trọng đi?

“Uh, bức tranh tốt lắm, Tiểu Hương ngươi đem cái này đến tiệm sắt lớn nhất kinh thành để tạo ra cái giống như đúc cái này, phải làm ra năm mươi cái, muốn đêm nay giờ Dậu đưa đến Sở phủ, thời điểm ngươi đi báo danh xưng là Cung Thân Vương, bảo bọn họ làm xong đến đây lấy tiền”

Tiểu Hương nhìn nhìn cái gì đó trên bản vẽ, ồ lên một tiếng liền đi ra ngoài.

Tiểu Hương rời đi, nàng cũng không có rảnh rồi, xuất ra Huyết Linh Đang lác lác, đem ba quý nhi đang ngủ hô lên.

“Vu bà ngươi làm cái gì a, ban ngày ban mặt không cho người khác ngủ?” Thất Dạ vừa đến liền ngồi ở trên băng ghế ngáp một cái nói.

Hiền cũng ngồi ở trên ghế, híp mắt ghé vào trên mặt bàn buồn ngủ, mà Xinh Đẹp hưng phấn nhất, chỉ cần vừa thấy được Ngữ Diên, nàng vui vẻ thôi rồi.

“Được rồi, biết ban ngày quấy rầy các ngươi là chuyện vô cùng không tốt, ta cũng vậy biết các ngươi đều hoạt động buổi tối, nhưng hôm nay có việc các ngươi nhất định phải giúp ta, đặc biệt ngươi ——” nàng quý dị cười nhìn về phía Thất Dạ.

Thất Dạ đột nhiên bị nàng dùng một ngón tay chỉ, về mặt sợ hãi nhìn hướng nàng, “Ngươi. Ngươi nghĩ làm gì? Ánh mắt của ngươi thật là khủng khiếp nha?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy đi đến trước mặt của hắn xoay người cười cười nói: “Thất Dạ, phiền toái ngươi viết ra một danh sách đi”

Lời của nàng vừa nói xong, Hiền lại ngược mắt nhìn nàng một cái, “Danh sách?” Khó hiểu.

“Thất Dạ đem bí phương tổ truyền của ngươi viết ra, ta muốn đổi chiếu, ngày mai phải dùng” nàng không quanh co lòng vòng mà nói thẳng ra.

Thất Dạ nghi hoặc nhìn hướng nàng, “Ngươi muốn cái kia làm cái gì? Nó có tác dụng gì? Ngươi không phải lại muốn ăn lẩu chứ?”

“Không, lần này không làm lẩu, ngươi đem nước tương tổ truyền của ngươi viết ra dự đoán luôn nguyên liệu viết ra cho ta, sau đó ngươi đưa cho ta cân xứng là được rồi, nhớ rõ là phải chia rất nhiều, hai người các ngươi đều phải hỗ trợ, hiểu chưa?” Nàng bày ra tư thế lão đại nói.

“Được” Xinh Đẹp là người đầu tiên cười nói.

Thất Dạ cùng Hiền thấy thế bất đắc dĩ cười cười, Xinh Đẹp vốn là như vậy, một mỹ nữ đẹp để tự nhiên thích nữ nhân, còn có luyện sư tình như vậy!

Lúc xế chiều, Ngữ Diên vẫn bề bộn nhiều việc, chuyện thứ nhất muốn tìm phương pháp điều chế đồ ăn ngon của gia tộc Thất Dạ cùng với nguyên liệu, chuyện này giao cho lão quân gia đi làm, hắn ở kinh thành nhiều năm như vậy, tự nhiên biết chỗ nào bán nguyên liệu là tốt nhất, nàng lại đưa ra rất nhiều tờ danh sách, rau dưa, thịt để ăn vân vân, mấy thứ này, lại làm cho Tiểu Hương cùng nhiều nhóm người hầu đi mua đồ.

Đuổi mọi người xuống phía dưới, nàng liền hạ lệnh không cho bất luận kẻ nào tới gần Kim Uyển, bởi vì phối hợp bí phương phải tốn rất nhiều công sức, nhiều người ngược lại không tốt, có ba quý cùng hỗ trợ với nàng, sự tình tiến triển coi như thuận lợi.

“Wow, tương ăn thật ngon thật ngọt nha” Xinh Đẹp nhin không được ném thử một miếng khen không dứt miệng.

Hiền thấy thế cũng tao nhã dùng chiếc đũa ném tương bên cạnh, qua một lúc không thấy hắn có phản ứng gì, vài giây sau, “Wow, quá cay, nước nước”

Xinh Đẹp liền đem nước trà trên bàn đưa cho hắn, Hiền liền cầu nhàu uống vào mấy ngụm, cuối cùng màu đỏ trên mặt hòa hoãn đi xuống dưới, “Thất Dạ, tương ớt này của nhà ngươi có vẻ quá mức”

Thất Dạ bận rộn ngắt đầu, “Không có biện pháp, đây là tổ truyền trong nhà, ai, các ngươi cũng không biết ta khổ nhiều như nào đâu, từ khi vu bà biết ta có chiêu thức đó, tương trong nhà đều là do ta làm, ai, nghĩ tới một soái ca như ta thế nào mà lại luân lạc tới đây làm tương?”

‘Bình’ Ngữ Diên một chương liền bỏ tới, “Vô nghĩa nhiều lời, nắm chặt làm nhanh cho ta, không còn thời gian”.

Thất Dạ thấy thế vội cúi đầu tiếp tục làm không trêu ghẹo nữa, Xinh Đẹp cùng Hiền cũng đi theo phía sau bắt đầu công việc lu bù lên.

Thanh Uyển, trong hoa viên

“Sự tình điều tra thế nào rồi?” Trong hoa viên Tinh Nhi uống một ngụm nước trà đối với Kiều Kiều hỏi.

“Tỷ tỷ nghe nói ngày mai Hoàng thượng cùng rất nhiều đại thần còn có Hoàng hậu tới Đây” Kiều Kiều liền báo cáo .

Tĩnh Nhi hí hóp nhìn nàng một cái, “Chuyện này còn cần người hỏi thăm sao? Ta hỏi là nàng đang làm cái gì đặc biệt ” thanh âm của nàng đề cao lên rất nhiều.

Kiều Kiều nghe thấy vậy liền quỳ gối xuống, “Thực xin lỗi, ta. Ta không nghe được, chỉ biết là nàng cho người ta mua rất nhiều rau dưa cùng thịt, hơn nữa không cho người khác tới gần Kim Uyển” nàng vội cúi đầu nói.

Tĩnh Nhi nghe thấy vậy liền đứng dậy, đi đến cạnh nàng, cúi người nâng mặt của nàng lên, ‘ba’ một cái tát vang dội liền quát tới.

Bị đánh Kiều Kiều vội vàng quỳ xuống đất khóc lóc cầu xin tha thứ, Tuyết Ngọc thấy thế cũng quỳ gối xuống, “Tỷ tỷ bớt giận, tỷ tỷ bớt giận a” nàng không ngừng cầu tình.

Tĩnh Nhi cười lạnh một tiếng, “Hai đứa phế vật, ta có bản lĩnh cho các người tiến vào Sở phủ cũng có bản lĩnh cho các người rút đi”

Hai người nghe thấy vậy liền không dám nức nở, cúi đầu nghe lời dạy bảo của nàng.

“Bản thân ta muốn nhìn nàng có thể làm ra cái dạng gì, có ta ở đây, nàng ta đừng mơ tưởng có ngày yên lành, ở trong này, Vương Phi cũng chỉ có một mình ta, nàng ta vĩnh viễn cũng không đủ tư cách này” Tĩnh Nhi hung ác nói.

Tuyết Ngọc cùng Kiều Kiều thấy thế cũng không dám nói, nhìn Tĩnh Nhi ôn nhu nhưng trên thực tế tàn nhẫn muốn chết, chính nàng vẫn hoài không được đứa nhỏ, nhưng chỉ cần Vương gia sung hạnh nữ nhân nào, nàng luôn làm cho các nàng âm thầm hạ độc, chính là phòng ngừa các nàng mang thai.

Kỳ thật, các nàng cũng biết vì sao gần đây tính tình của nàng ta lại xấu như thế, chủ yếu cũng là bởi vì thời gian qua Vương gia không có tới xem nàng ta, các nàng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng có thể biết, nàng ta nếu là không tốt, thì hai người các nàng tất nhiên sẽ gặp tai ương.

Tĩnh Nhi hung ác nhìn hướng xa xa, Mộng Ngữ Diên người cứ sống mấy ngày sung sướng đi, ta tuyệt đối sẽ không cho người cái gì hẳn chỉ thuộc về nàng, không thuộc về bất kỳ nữ nhân nào!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Điểm quan trọng (2)

Một chút sắc đỏ sẫm của ánh trời chiều chiếu vào trên bầu trời, màn đêm giống như lưới cá, từ phía trên trời rơi xuống dưới, làm cho thế gian này hết thảy đều có vẻ là xinh đẹp điểm lệ như vậy.

Ngữ Diên đuổi cái lưng một môi nhìn nhìn về phía tương ột cùng với các loại đồ gia vị chồng chất trên bàn, nàng cuối cùng nhe răng cười, Thất Dạ ghé vào mặt bàn mệt đến muốn chết rồi, Xinh Đẹp vẫn giúp hắn đầm lưng.

“Có thể nghỉ sao? Ta muốn ngủ” Hiền rốt cục đánh vỡ trầm mặc mở miệng hỏi, trời ạ, những chuyện lật vật này quả thực so với thành quý dọa người còn một hơn.

Ngữ Diên cười cười “Uh, các người đều có những tiêu chuẩn nhất định, đều tới phòng ngủ đi, ngày mai lại đi qua, ta nhất định sẽ cho mỗi người các người một cái đại lễ” nàng thần bí cười cười.

Thất Dạ mệt đến nỗi không muốn hỏi là đại lễ gì, hiện tại hẳn nhớ... quá muốn trở lại bên trong Linh Đàng nghỉ ngơi một chút, sau khi nàng đồng ý tam quý mỗi một ngáp một cái cúi người tiến nhập vào trong Huyết Linh Đàng.

“Tiểu thư tiểu thư” Tiểu Hương đột nhiên ở ngoài cửa la lên .

Ngữ Diên đẩy cửa ra xem bộ dạng kinh hoàng của nàng không khỏi hỏi: “Làm sao vậy?”

“Tiểu thư a, tám tiểu thiếp cũng đang chờ ngài đi ăn cơm chiều” Tiểu Hương thở hổn hển nói.

“Chờ ta?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, ngày hôm qua không phải còn có chín đấy sao, hôm nay tám, hay là.” Vương gia thật sự đem cái gì Nguyệt Nguyệt kia hừ rồi?”

“Đúng vậy a, Vương gia còn chưa có trở lại, nhưng là vương gia hôm nay lúc đi đã để cho Một Kiểm báo lại cho quân gia, về sau ăn cơm người cũng phải đi, nói cách khác, tiểu thư đi qua, các nàng mới có thể ăn cơm” Tiểu Hương cao hứng phấn chấn nói, giống như nàng hiện tại cùng với mặt than là tương thân tương ái cỡ nào .

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng đột nhiên có chút bất an, Sở yêu nghiệt này đến tột cùng muốn làm cái gì, mục đích của hắn làm như vậy nhất định không đơn giản, hừu thiếp, lại khiến cho nàng nâng lên địa vị này, tên biến thái này trong lòng đến tột cùng đang có chủ ý gì?

“Tiểu thư chúng ta có đi không?” Tiểu Hương thấy nàng mảy mui lại, nghĩ rằng nàng không muốn đi.

Ngữ Diên nhìn thoáng qua Tiểu Hương, trong lòng tính toán một chút, đó chính là độc nhất là lòng dạ đàn bà, nói như vậy Sở yêu nghiệt kia nhất định là muốn lợi dụng điểm này, nhưng không việc gì, nàng là người thế nào, há lại bị khi dễ như vậy? Cùng nàng chơi đùa, nàng nhất định phải đem các nàng toàn bộ đùa chết!

“Đi, vì sao lại không đi chứ, nha đúng rồi, giao cho người chuẩn bị toàn bộ nguyên liệu đã chuẩn bị xong chưa?”

“Yên tâm đi, toàn bộ này nọ đều dựa theo yêu cầu của ngài đặt ở bên trong sương phòng ở Kim Uyển” Tiểu Hương nói gấp, nhưng đột nhiên nghĩ đến cái gì liền hỏi, “Tiểu thư à, tại vì sao không để trong phòng bếp?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười không đáp lời, để trong phòng bếp? Đây chẳng phải là chờ cho nhóm tiểu thiếp này hạ độc sao? Đêm nay nàng đã dặn dò Xinh đẹp, phải luôn luôn quan sát có người tiến vào Kim Uyển hay không, các nàng tìm nàng đi ăn cơm, nói không chừng, nhân cơ hội này hại nàng, nàng há có thể khinh thường?!

Không bao lâu nàng liền đi tới đại sảnh, hôm nay Sở Hạo không ở đây, nơi này thuần một sắc là mỹ nữ giai nhân, các nàng vừa thấy được nàng đến, liền đứng dậy ngọt ngào kêu lên: “Vương Phi tỷ tỷ khỏe”

Ngữ Diên cười cười, trực tiếp ngồi ở bên người Tinh Nhi, “Các vị muội muội ăn đi”

“Dạ” lời của nàng vừa nói xong, toàn bộ nhóm tiểu thiếp liền động chiếc đĩa lên.

“Tỷ tỷ, nghe nói ngày mai Hoàng thượng cùng Hoàng hậu đến đây?” Tuyết Ngọc thấy thế liền dâng nụ cười dối trá hỏi.

Ngữ Diên liếc mắt nàng một cái vẫn chưa trả lời, mà là nhìn về phía Tinh Nhi, cái miệng nhỏ nhắn của nàng ta đang ăn cơm, tựa hồ đem các nàng xem làm không khí, rất giống với Lâm Đại Ngọc, Ngữ Diên cười cười nói: “Như thế nào? Chẳng lẽ bọn muội muội cũng không biết tỷ tỷ ta là thần nữ sao?”

Nghe thấy vậy, nhóm tiểu thiếp liền nịnh hót nói là dạ dạ, một lúc sau, Tinh Nhi đặt chiếc đĩa xuống nhìn về phía nàng hỏi: “Vương Phi tỷ tỷ thật sự là lợi hại, hiện tại bên trong kinh thành đều là truyền thuyết của người rồi, nói vậy, ngày mai tỷ tỷ nhất định sẽ biểu diễn một cái gì đó thật đặc biệt đúng không?”

Ngữ Diên ăn một chút đồ ăn, dừng lại nhìn về phía nàng ta đang lấy lòng, cười nói: “Không nên xem là không xem, không nên nói không nói, không nên nghe là không nghe, không nên nghĩ là không nghĩ, cái đó là thưởng thức cơ bản nhất, muội muội người chẳng lẽ không biết sao?” Lời của Ngữ Diên sắc bén vừa nói ra, Tiểu Hương hít vào một hơi, tiểu thư làm sao có thể nói như vậy a, này. . . cái này không phải muốn cho Tinh Nhi chủ tử phát hỏa sao?

Song có lẽ, Ngữ Diên lại không cho là như vậy, bởi nàng vẫn luôn là như vậy, Thất Dạ hiểu nàng nhất, đối với nữ nhân, nàng là người đầu tiên không có hảo cảm gì, đặc biệt là nữ nhân khoác da dê hư hỏng, nàng lại càng chán ghét muốn chết, bởi vậy, nàng biết rõ Tinh Nhi nịnh hót, nhưng nàng cũng không nguyện ý nhận, bởi vì nàng biết, nàng ta căn bản là không phải thật tâm, nếu như vậy tại sao phải nghe lời nàng ta nói? Cái kia nàng không mặt?

Tinh Nhi nghe nói như vậy, sắc mặt đột nhiên tái đi một chút nhưng lại rất nhanh chóng khôi phục lại, “Ta nghĩ tỷ tỷ thật đa nghi quá, bọn muội muội chẳng qua là quan tâm đến người một chút mà thôi, phải biết rằng, Vương gia bình thường cũng không quan tâm tới người, chúng ta làm muội muội phải thay thế hẳn quan tâm người, đây có gì là không đúng?”

Mọi người rõ ràng cảm giác được mùi thuốc súng mười phần, nhưng ai cũng không dám lên tiếng ngăn cản, càng không có người khuyên hòa, tựa hồ một người là nữ nhân Vương gia thích, một người là danh hiệu chính, hai vị này cũng không phải dễ chọc, các nàng không muốn đi một chuyến hồn thủy này, tự nhiên đều trầm mặc không thôi.

Ngữ Diên tất nhiên biết ý tứ của nàng, ý tứ của nàng nói đúng là, Vương gia tuy rằng cho người cái danh hiệu nhưng cũng không sủng hạnh người, nàng đã được Vương gia sủng hạnh từ lâu, nữ nhân này tự nhiên có quyền lợi thay thế Vương gia đến quan tâm nàng, Ngữ Diên trong lòng cười lạnh không thôi, vì thế, nói: “Nha, muội muội nếu có thể thay thế Vương gia quan tâm đến ta? Như vậy, thân phận của người là gì?”

“Người. Ta. Ta chỉ là quan tâm đến người mà thôi, tỷ tỷ nói như vậy chẳng phải là có điểm quá mức?” Tinh Nhi bị nàng nói như vậy, thật đúng là không biết nên nói như thế nào, Vương Phi sao? Tất nhiên không phải, sủng phi? Nếu là sủng phi tất nhiên không có quyền đi qua hỏi chuyện của Vương Phi.

Nhóm tiểu thiếp thấy thế liền đứng dậy hoà giải, “Vương Phi tỷ tỷ, Tinh Nhi tỷ tỷ cũng không phải ý tứ này”

Ngữ Diên nhìn một chút sắc mặt mọi người phản cảm không thôi, “Ta nói cho các người biết, chó có ở trước mặt ta giả vờ các người sống rất hạnh phúc, nếu thật là như vậy, tất yếu không cần phải đến nịnh hót ta, cho nên, các người về sau chó ở trước mặt ta mưu tính kế, biết không?” Nói xong hướng chiếc đĩa quăng trên bàn, ánh mắt hung hăng trừng mắt nhìn các nàng liếc mắt một cái, tay áo vung lên, hất đầu, tiêu sái rời đi.

Mọi người đều sùng sốt, các nàng căn bản là không biết vì sao Vương Phi này lại có biến hóa lớn như vậy, nói chuyện sẽ rét lạnh như thế?!

“Wow, tiểu thư người thật là lợi hại nha, các nàng đều bị người dọa cho sợ” Tiểu Hương đi theo phía sau nàng chặc lưỡi nói.

Ngữ Diên cười cười, “Tiệm sắt đã đưa cái đó tới chưa?”

“Đến rồi, màn trướng cũng đã làm xong, tất cả đều ở bên trong Kim Uyển”

Ngữ Diên gật đầu tỏ vẻ vừa lòng, “Người nên sớm nghỉ ngơi một chút đi, ngày mai sẽ có rất nhiều chuyện phải làm, Tiểu Hương nghe thấy vậy gật gù đầu tỏ vẻ hiểu được, sau liền rời đi.

Ngữ Diên một mình ngồi ở trên ghế dài ở hành lang, nhìn ánh trăng trên trời, trong lòng mất mát không thôi, Phụng Ly Ca người đến tốt cùng ở nơi nào, khi nào thì mang ta rời đi đột nhiên, nàng bị thương hát ca khúc, “Người mau trở lại, một mình ta ngoan không đứng dậy, người mau trở lại, sinh mệnh nhân người mà phấn khích, người mau trở lại, đem ta cùng vàng cùng nhau mang đi a.” Nàng một mình rống lên một hồi, đột nhiên đứng dậy thần thần bí bí đi nhanh trở về, đúng vậy, ngân phiếu, phải đem ngân phiếu toàn bộ đặt ở trên người, như vậy, nàng mới có cảm giác an toàn.

Hôm sau

Sáng sớm hôm sau, Ngữ Diên sai mọi người đem toàn bộ đồ vật bày tại bên trong Kim Uyển, đồ nướng nha, thịt nha, cánh gà nha, còn có nữ nhi hồng vân vân, mọi người tuy đều khó hiểu đây là vì sao, nhưng Hoàng thượng đi đến nơi này, tất nhiên mỗi người đều rất hưng phấn .

“Diên nhi, Diên nhi, người đang ở đây việc cái gì nha” Béo lão nhân chơi hai ngày rốt cục đã trở lại, vừa tiến vào Kim Uyển liền bị những vật ly kỳ kỳ quái ở đây hấp dẫn.

Ngữ Diên nhìn về phía hắn vô cùng bất mãn chỉ trích: “Thời điểm ta có việc, ngài không ở đây, ta hiện tại đã đem mọi chuyện chuẩn bị cho tốt rồi, ngài đã trở lại rồi, ngài cũng cùng bạn tâm giao đạt đến một trình độ nào đó rồi chứ?” Nàng liếc mắt nhìn hắn.

Béo lão nhân nghe thấy vậy hắc hắc cười cười, “Ta đây không phải đi tụ hội nha, người xú nha đầu này còn theo ta so đo cái gì”

“. ? !” Trùng mắt hắn.

“Được rồi được rồi, cùng lắm thì cho người cái này” hắn từ trong túi quần lấy ra một cái vòng tay hoàng kim, thoát nhìn rất vô giá, Ngữ Diên thấy thế liền trừng lớn hai mắt, “Cho ta?”

“Đúng vậy a, bằng hữu đưa, ta liền tặng cho người tốt lắm, người đừng trách Gia gia” Béo lão nhân ha ha nói, phải biết rằng, hắn còn trông cậy cùng đi theo nàng cùng nhau bắt quỷ.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền lời kéo cánh tay của hắn nói: “Gia gia, ngài có mệt hay không, Tiểu Hương chạy nhanh lấy chén nước cho gia gia” dặn dò Tiểu Hương xong, nàng liền lời kéo hắn quan sát vật ly kỳ kỳ quái này, “Gia gia, Diên nhi làm sao có thể trách được ngài đâu, Diên nhi giới nhất kính già yêu trẻ, cái này kêu bếp nướng, đợi lát nữa Diên nhi nhất định sẽ mời ngài ném thử đầu tiên”

Béo lão nhân nghe thấy vậy trên đầu hắc tuyến một cây rớt xuống, nha đầu kia, cũng thay đổi nhanh quá chứ? Đồ mờ hồ !

“Gia gia ngài nên nghỉ ngơi một chút đi, chút nữa còn cho ngài xem trò hay” nàng thần bí cười cười, Béo lão nhân nhìn cái giá này còn có than đầu không khỏi nghi hoặc, mấy thứ này có thể nấu cơm? Hay là nấu ăn? Vật này có thể làm ra đồ ăn ngon gì đây?

Đúng lúc này, Tào công công mang theo năm mươi đầu bếp tới, những thứ này là nàng chỉ tên muốn, “Vương Phi, người muốn năm mươi đầu bếp, bọn họ liền giao cho người, Vương gia cùng Hoàng thượng đều đang ở trên đường, một hồi nữa sẽ đến đây” Tào công công liền cười nói, phía sau thái giám nhìn thấy nàng vội khom lưng hành lễ, đem nàng giống như Bò Tát sông .

Ngữ Diên nghe thấy vậy giả hoạt cười, cảm một cái nôi sắt giờ lên, đối với mọi người hô: “Các vị nam nhân, nữ nhân, cùng thái giám, các vị đều vất vả rồi, hôm nay là một ngày sẽ làm cho người ta kích động, chúng ta phải nghênh đón cấp trên của chúng ta, Hoàng thượng đại nhân, cho nên, mọi người phải biểu hiện thật tốt nha, Yes Sir —— các vị nghe ta chỉ huy, khởi công” nàng hét lớn một tiếng, khí thế hiên ngang.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 98: Hậu quả chộc giận yêu nghiệt (1)

Kinh thành bên ngoài đồ sộ vô cùng, bên trong Sở phủ lại náo nhiệt dị thường, chỉ qua vài lần Ngữ Diên chỉ dẫn, nhóm đầu bếp rất nhanh hiểu được nội dung cần làm, nướng ra được này nọ cũng càng ngày càng tốt.

Ngữ Diên cười cười, đầu bếp quả nhiên là đầu bếp, nhẹ nhàng chỉ điểm một chút, mọi người hiểu được nội dung chính rất nhanh, xem ra, việc còn lại

nàng sẽ không cần mệt nhọc như thế, Sở yêu nghiệt, người muốn làm ta mệt chết, bỗng tiểu thư há lại có thể như người mong muốn đâu? !

Sau nửa canh giờ

“Hoàng thượng giá lâm” một tiếng động phi thường cao vút, mọi người trong Sở phủ mong Hoàng thượng đại nhân đúng hẹn tới, mọi người liền quỳ xuống thăm viếng.

Sở Thiên cười cười nói: “Chúng ái khanh bình thân, hôm nay đến nơi này của ngự đệ để vui chơi, mọi người cũng đừng có câu thúc lễ tiết nhiều lắm. A, đây là hương vị gì mà lại có mùi thơm ngon như thế?”

Ngữ Diên thấy hắn đã nói như vậy rồi, liền đứng dậy đối với nhóm đầu bếp nói: “Mọi người chạy nhanh làm việc đi”

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ đứng dậy bắt đầu bận rộn, bọn hạ nhân không ngừng kêu gọi các vị đại thần cùng với Hoàng thượng, Ngữ Diên can đảm liếc mắt một chút, ngày hôm nay Hoàng thượng mang người đến cũng không nhiều, nữ cũng chỉ có ba người, trong đó có một người mặc quần áo hoa lệ mang theo mũ phượng như thế, chắc là Hoàng hậu rồi, còn diện mạo của nàng nói như thế nào, thực sự bình thường, song có lẽ không có mỹ mạo khuynh quốc khuynh thành, nhưng cũng làm cho người ta cảm giác có một khí chất cao quý bẩm sinh, nói vậy cũng là xuất phát từ nhà quan lớn, mặt khác phía sau có hai nữ nhân, nàng ở bên trong Hoàng cung đã gặp qua, một người là Lê phi một người tên là Mai Phi.

“Hoàng thượng, các đại thần hoan nghênh các vị hôm nay tới ngoại thành dạo chơi, hôm nay vì mọi người chuẩn bị là món nướng, cái này là, có cay, cũng có cái không cay, tùy theo khẩu vị của các vị, còn có a, món nướng này nhất định phải xứng với rượu ngon mới có thể hiện ra thích ý chỉ từ, cho nên, hôm nay bên này vì mọi người cũng đã chuẩn bị rất nhiều rượu ngon, mọi người hãy tận tình hưởng thụ đi” nói xong, vội vàng cười đưa cho Sở Thiên có vẻ dắc ý so với đầu bếp nơi đó.

“Hoàng thượng người ném thử đi?” Ngữ Diên cười nói.

Sở Thiên nhìn thấy cách làm cái này ngạc nhiên cổ quái không khỏi mày chau lên, vật này có thể ăn sao?

“Hoàng thượng để cho nô tì thay người ném thử trước xem, mấy thứ này nô tì rất ngạc nhiên? !” Hoàng hậu mặc hoa lệ đầu đội mũ phượng hướng Ngữ Diên cười cười, Ngữ Diên biết, nói là ăn thử còn không phải sợ nàng hạ độc, mục đích làm như vậy, cũng chính là làm cho Hoàng đế càng thêm thích nàng mà thôi, nữ nhân a, cũng nhiều tâm tư như vậy.

Sau khi Sở Thiên đồng ý, Hoàng hậu thuận tiện trước mặt của mọi người cầm một cái xiên thịt dê, nàng xem xem xiên thịt bị than nướng này mày có chút trói chặt, nhưng cần thể hiện mình, làm sao có thể không ném thử đây, vì thế, nàng chậm rãi đem xiên thịt dê bỏ vào miệng nhắm nuốt.

Ngữ Diên nhìn động tác của nàng chậm như thế, trong lòng không tự giác thờ dài một hơi, ai, nữ nhân cổ đại thật là phiền toái, ăn này nọ còn chậm như vậy, nữ nhân ở thế kỷ 21, ăn món nướng, cái mà được kêu là sáng khoái đầu rồi, dựa theo tốc độ như vậy mà ăn, thì đồ ăn toàn bộ đều nguội lạnh rồi còn đâu!

“Ách.” Nàng thoáng nhú mày.

“Hoàng hậu như thế nào?” Sở Thiên khẩn cấp hỏi.

Hoàng hậu liền dùng khăn lau miệng, cười nói: “Hoàng thượng, cái này thơm quá a, nô tì không thể nghĩ được rằng xiên thịt dê thực hiện như thế lại có thể giữ vững được hương vị như ban đầu, thật sự càng ăn càng làm cho người ta muốn ăn” Hoàng hậu không chút nào keo kiệt ca ngợi.

Ngữ Diên nghe vậy cười vui vẻ không thôi, một bên Sở Hạo lại gờ lên vẻ tươi cười ngoài ý muốn, Ngữ Diên nhìn không hiểu, nụ cười này của hắn là có ý gì, mà nàng cũng không còn tâm tình để quản lý hắn, phải biết rằng, nàng hôm nay là cực kì bận rộn đây này!

Sở Thiên thấy thế liền đối mọi người nói: “Mọi người tùy ý đi, muốn ăn cái gì thì ăn” nói xong, hắn cũng cầm lấy một xiên, mọi người thấy thế liền cầm cái đĩa Ngữ Diên đã chuẩn bị tốt đang ở trên kệ than nướng, thấy cái gì để lại ở trong bát, trăm người tiếp theo đi vào trước bàn uống rượu hưởng thụ thức ăn ngon.

“Diên nhi.” Một tiếng thân thiết kêu lên, làm cho Ngữ Diên ngây ra một lúc, phóng mắt nhìn lại, nguyên lai là cha của nàng đến đây, mà bên cạnh cha nàng đang đứng là một vị nữ nhân trung niên cơ hồ giống với mình như đúc, nàng hiền lành cười cười, không cần nghĩ, nói vậy đây chính là mẫu thân của nàng đi?

“Cha, nương” nàng liền chạy tới.

“Vương. Vương gia.” Đột nhiên, nàng chờ đợi một tiếng nữ nhi ngoan la lên, không phải là một tiếng ‘ Vương gia ’ nghi hoặc nàng liền quay đầu nhìn sang, Sở yêu nghiệt cũng không biết khi nào thì đi bên cạnh nàng.

“Nhạc phụ đại nhân không cần đa lễ, hôm nay hãy tận tình hưởng thụ đi, ta cùng Diên nhi sẽ chiếu cố mọi người cho tốt ” nói xong, tay trư của hắn đã thông đồng đặt trên bả vai nàng.

Không chỉ là nàng, mà Mộng tướng quân cùng với Mộng phu nhân cũng ngây ra một lúc, nghi hoặc nhìn hướng Ngữ Diên, trong mắt lộ ra rất nhiều dấu chấm hỏi, chẳng lẽ, Vương gia thích Diên nhi? Hay là Diên nhi khó tấn cam lai (*) rồi?

(*) khó tấn cam lai: thời kỳ đau khổ đã qua

Ngữ Diên liền vận vẹo bả vai một chút, chỉ muốn thoát khỏi kìm cổ của hắn, nhưng tay của hắn giống như bạch tuộc gỡ cũng không ra, này nha, muốn tức giận nhưng cha mẹ đều ở đây, đúng lúc này, tám tiểu thiếp lại lóe sang đi tới, đi ở đằng trước đó là Tinh Nhi, Ngữ Diên thấy thế liền cười quý dẻ, các người không phải thích chơi đùa sao? Bốn tiểu thư hôm nay sẽ theo các người chơi đùa!

Vì thế, nàng ôm thật chặt Sở Hạo, đem thân mình tới gần trong ngực của hắn, “Cha mẹ, Hạo đối với ta khá tốt, chúng ta bây giờ thực sự ân ái, các người cũng đừng thay nữ nhi lo lắng nữa, đúng không, tương công” nàng liền ngược mắt đối với hắn cười cười.

Mộng tướng quân cùng phu nhân nghe thấy vậy liền nở nụ cười toe toét, đây chính là chuyện tốt a, Diên nhi rốt cục cũng hàm ra đầu, hai người thấy bọn họ ân ái như thế, liền cười cười đi vào bên trong lúc rời đi, còn hướng nàng giơ ngón tay cái lên.

“Nàng làm gì thế?” Sở Hạo sắc mặt hồng nhuận có chút xấu hổ hỏi.

“Làm gì? Biểu hiện a, Vương gia không phải thích diễn trò như vậy sao, như vậy, thiếp thân đành phải cùng ngài đóng kịch,ơ —— tương công ngài nơi này bị ngứa a? Là nơi này ư, nơi này? Vẫn là nơi này sao?” Nàng vẻ mặt vô tội trừng lớn hai mắt, một bàn tay ở trên người hắn khắp nơi sờ tới sờ lui, còn thuận tiện nheo nheo, ngoan ngoãn, cơ bắp này thật sự là tiêu chuẩn nhất định nha !

“Vương gia.” Đúng lúc này, Tinh Nhi liếc mắt một cái liền thấy được bọn họ, bảy tiểu thiếp phía sau cũng toàn bộ ngây ngẩn cả người, các nàng đang nhìn là cái gì, Vương Phi thân nhiên ở trên người hắn sờ tới sờ lui? !

Sở Hạo khiếp sợ đứng tại chỗ không thể nhúc nhích, đúng là xú nữ nhân này muốn chết, tự nhiên cảm móng vuốt của nàng ở trên người hắn tùy ý chạy loạn? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Hậu quả chộc giận yêu nghiệt (2)

Bên trong Sở phủ náo nhiệt vô cùng mọi người cũng bắt đầu khởi động, ai cũng không có toan tính, nhưng ở nơi này mấy người sắc mặt đều bối rối.

“Vương gia. Các người đây là?” Tinh Nhi đã đi tới, trong mắt chứa đựng nước mắt đáng thương nhìn bọn hắn.

“Này.”

“Vương gia, người làm sao vậy, còn ngứa ư, a, hay là dòi đi? Đến mặt sau rồi?” Nói xong, cũng không để ý đến nhóm tiểu thiếp giật mình, nàng ôm lấy Sở Hạo, hai tay vòng qua phía sau hắn sờ sờ, “Vương gia là nơi này sao? Nơi này? Hay là nơi này?” Nàng gắt gao ôm lấy hắn, hai tay tự nhiên còn chạy đến vị trí mông của hắn, thấy thế, nàng ngược mắt hướng hắn tặc tặc cười cười, ngay tại lúc Sở Hạo nghi ngờ thì hai tay của nàng đã gắt gao nắm lấy mông của hắn

“Nàng.”

“A, đúng. Thực xin lỗi Vương gia, ta chạm vào sai chỗ rồi, thực xin lỗi ” nói xong, còn giả ý nức nở một chút, nàng quay mặt nhìn sắc mặt buồn như đất chết của Tinh Nhi một chút mà không khỏi cười cười, như thế nào, ta dám nắm vào mông con hổ đấy, các người dám sao? ! Theo ta đâu, các người tính toán cái rắm a!

Sở Hạo giờ phút này hình dáng đã muốn thành đại ra rồi, nữ nhân chết tiệt này có biết nàng nhích tới nhích lui, nam nhân đều sẽ có phản ứng hay không? Xem bộ dáng cùng vẻ mặt ngu ngốc của nàng, chỉ không biết, một chỗ của hắn từ lâu đã có phản ứng.

“Vương gia, thiếp thân không thoải mái đi về trước” Tinh Nhi chảy nước mắt không đành lòng nhìn xuống, một màn này quả thực rất không nhìn được rồi, vì thế xoay người ly khai, còn lại vài người nhìn nhìn bọn họ, liền hướng bên cạnh đi đến.

Ngữ Diên thấy thế liền đứng thẳng người nhìn hắn cười cười, “Tiểu áo bông của người tức giận rồi, người còn không đi?”

Sở Hạo ghen đỏ khuôn mặt cả giận nói: “Nàng thật không cảm thấy thẹn, là nam nhân nàng cũng có thể vuốt ve sao?” Hắn mặc dù biết hắn là tướng công của nàng, quan hệ không tầm thường, nhưng hắn biết chắc nàng đây là đang diễn trò, nếu diễn trò nàng vì sao lại làm rất thật như thế, chẳng lẽ vì diễn trò, nàng cũng có thể đi ôm một nam nhân khác sao? Nghĩ đến đây, hắn cũng không biết con giận của mình đến tột cùng từ đâu mà đến?

“A, thiếp không biết a, dù sao thiếp cũng chưa ôm qua. A, đúng rồi, thiếp trước kia có nuôi một con chó Nhật, nó nha, trên người thường xuyên có con rận, thiếp liền thích ôm nó giống như người vậy rồi gãi gãi cho nó, cho nên, đại khái là bởi vì có thói quen ôm chó, cho nên ôm người cũng giống như thói quen đi, ai, Vương gia hãy khoan nói, cảm xúc của người còn rất giống” nói xong, không đợi sắc mặt của hắn càng ngày càng đen rồi phát hỏa, nàng liền nhanh chân chạy.

Chết tiệt xú nữ nhân, Sở Hạo oán hận nắm chặt nắm tay!

Trong bữa tiệc, Sở Thiên muốn cùng nàng một mình nói chuyện, Ngử Diên nghe vậy liền hấp tấp theo qua, ao hoa sen ở Kim Uyển là nơi đẹp nhất, cũng là phong cảnh buổi tối rất mê người, chẳng qua là hiện tại không có người nào dám đi thưởng thức hoa sen, bởi vì, hoa sen trong đình, ngồi đúng là Hoàng thượng đại nhân, không có mệnh lệnh của hắn, tự nhiên không người nào dám tới gần.

Song có lẽ, mọi người vẫn còn tò mò Hoàng thượng đến tột cùng ở cùng Vương Phi nói cái gì, cho nên ánh mắt của mọi người luôn không tự giác liếc qua, ngay cả Sở Hạo cũng đều như thế.

Ngử Diên ngồi ở đối diện với hắn cười cười, đình này xây vừa vặn ở giữa ao hoa sen, cho nên ngồi ở trong đình viện giữa hồ mà hương hoa sen đập vào mặt, làm cho người ta say mê không thôi.

“Ngươi tại sao phải đặc biệt như thế?” Sở Thiên lộ ra vẻ tươi cười hỏi.

Ngử Diên nhìn soái ca cùng diện mạo với Sở Hạo, trong lòng lại không có phản cảm ngày trước, vì Hoàng đế thật sự thực ôn nhu, ít nhất so với hắn ôn nhu rất nhiều lần.

“Thần? Không có a” Ngử Diên nghe thấy vậy ngượng ngừng cười cười.

“Trẫm không thể tưởng được nữ nhi thiên kim của Mộng tướng quân có thể tài hoa như thế, trầm lúc trước như thế nào sẽ không biết ngươi trước!” Hắn nhìn về phía nàng cười cười.

Ngử Diên nghe thấy nói như vậy lập tức đỏ bừng mặt, đây là ý gì? Chẳng lẽ Hoàng thượng cũng chung tình với nàng a? Vì thế liền ngược mắt nhìn nhìn hắn, đã thấy hắn đang nhìn mình, mặt của nàng lại đỏ một mảnh, hôm nay nàng như thế nào lại cảm thấy vị Hoàng đế này đẹp trai như vậy đâu?

“Có thể nói cho trẫm vì sao muốn hưu Cung Thân Vương không?” Nhìn bộ dạng xấu hổ của nàng, Sở Thiên không khỏi cười cười hỏi vấn đề mà hắn vẫn luôn hoang mang.

Ngử Diên nghe vậy việc lại ngược mắt khẳng định nhìn hắn, “Bởi vì thần không muốn làm chim hoàng yến, thần muốn chạy ra ngoài giang hồ”

Đáp án như vậy, thực sự làm cho Sở Thiên thất thần rồi, không muốn làm chim hoàng yến mà muốn làm nữ hiệp, từ xưa đến nay có bao nhiêu thiếu nữ chen chúc đến vỡ đầu muốn vĩnh viễn được làm một chim hoàng yến thậm chí là Phượng Hoàng, nàng lại ngược lại, nhưng một chút cũng không có gì lạ, nữ tử kỳ lạ như vậy, thật là làm cho người ta muốn nghiên cứu tìm tòi, muốn biết, nàng đến tột cùng còn có bao nhiêu chủ ý.

“Hoàng thượng a, ngài nói đại lễ có phải là đồng ý cho thần hưu phụ hay không?” Nàng mong đợi hỏi, nếu thật là như vậy, nàng nhất định sẽ đại biểu quốc gia đại biểu chính phủ cảm tạ hắn.

“Này. Sợ rằng còn cần ngươi cùng hoàng đế thương lượng tốt một chút rồi, nhưng, trẫm có thể cho ngươi một cái đặc biệt này, tin tưởng, ngươi ngày sau nhất định sẽ dùng đến, ít nhất là đối với việc ngươi chạy ra ngoài giang hồ sẽ có trợ giúp “

Ngử Diên nghe thấy vậy ngây ra một lúc, không tự giác hỏi: “Làm sao ngài biết thần muốn rời đi?” Những lời này vừa mới nói ra khỏi miệng, nàng liền lấy tay bịt lại, ai nha, miệng rộng này, thật là!

Sở Thiên thấy thế không khỏi sang sảng cười ha ha, bộ dáng của nàng thật sự là rất có thú vị, vì thế đem đồ vật móc đi ra đưa cho nàng, “Bảo vệ tánh mạng kim bài miễn tử “

Ngử Diên nghe thấy vậy hai mắt trừng lớn, run run tiếp nhận kim bài hỏi: “Thoát. kim bài miễn tử?”

“Đúng vậy a, thích không?” Sở Thiên thấy bộ dáng của nàng không khỏi cười cười.

“Này. cái này quá quý trọng ” Ngử Diên liền đứng dậy khiêm tốn nói, song nói tới nói lui, này nọ cũng đã bị nhét vào trong túi quần.

Sở Thiên thấy thế cười cười nói: “Đúng vậy a, mặc kệ ngươi muốn làm gì, tánh mạng cần phải cho trẫm bảo vệ, bởi vì trẫm còn hi vọng ăn được ngày càng nhiều đồ ăn ngon”

Ngử Diên thấy thế cảm động hấp hấp cái mũi, đột nhiên cầm lấy tay hắn nói: “Hoàng thượng, ngài thật tốt quá, thần quá yêu người, người thật sự là vĩ đại, sao sao sao” nàng học tập tiểu ong mật còn sao sao sao, hành vi như vậy làm cho Sở Thiên kinh sợ, sau đó, hắn lên tiếng cười ha ha.

Ngử Diên thấy thế liền biết mình thất lễ, vội vàng đi theo phía sau hắn hắc hắc hắc cười ngây ngô, xa xa Sở Hạo nhìn thấy một màn này, sắc mặt càng ngày càng khó coi, nữ nhân này cứ như vậy không biết liêm sỉ sao? !

Chương 100: Hậu quả chộc giận yêu nghiệt (3)

Một ngày hôm nay, Ngừ Diên đều bị vây trong hưng phấn, phụ mẫu nàng cũng đều như thế, bọn họ nhìn thấy con gái của mình cùng Vương gia ân ái như thế, lại thấy nữ nhi được Hoàng thượng thưởng thức, hai người bọn họ cuối cùng có thể yên tâm.

Bất quá, có câu nói như thế này, nói, có người vui mừng dĩ nhiên là có người lo lắng.

Sở Hạo hôm nay một ngày đều là buồn bực, bởi vì nàng cả ngày hôm nay đều ở bên người Hoàng thượng còn có nói có cười, hoàn toàn đem hân tướng công này bỏ qua rồi, trong mắt Hoàng hậu thần thái cũng có nghiêm ngặt, không có ai biết nàng đến tốt cùng đang suy nghĩ gì, chỉ có điều là, nàng đối với Ngừ Diên từ đầu đến cuối đều là cười, đối với Ngừ Diên vô cùng ôn nhu, quả nhiên có phong thái chi mẫu của một nước, nhưng thật ra Lệ phi cùng Mai Phi sẽ không đại lượng như vậy rồi, nữ nhân nhà, mặc kệ người lập gia đình hay không, chỉ cần người có thể hấp dẫn mọi người như trước sẽ là tai họa, mà nàng hấp dẫn đó là Hoàng thượng đại nhân, tự nhiên thành đại họa trong mắt các nàng.

Mà đương sự không phải không biết đạo lý này, nhưng mà nàng khinh thường, có Hoàng thượng che chở, lại có kim bài miễn tử, còn có cái gì mà chơi đùa được nàng, nàng là một nhân loại hơn một nghìn năm tiền tiến, vẫn còn so sánh không hơn cái lão già khom này sao? Vậy cũng thật sự là chê cười!

Khi màn đêm buông xuống, Hoàng thượng cuối cùng cũng vui chơi mệt mỏi, liền dẫn đầu rời đi, trước khi rời đi, Hoàng hậu lôi kéo Ngừ Diên nói: “Muội muội khác biệt như thế thật khiến tỷ tỷ giật mình không thôi, nếu là muội muội có rãnh, lần khác đến Hoàng cung bồi Bôn cung như thế nào?” Nàng cười nói.

Ngừ Diên nhìn đôi mắt cười của nàng như ánh trăng cong cong giống nhau, tuy rằng đoán không ra nàng đến tốt cùng đang suy nghĩ gì, nhưng nếu nàng ta đã nói như vậy, thì nàng cũng không thể trực tiếp phủ định đi, vì thế cười cười nói: “Tốt, muội muội cũng rất thích tỷ tỷ, ngày khác muội muội nhất định cùng tỷ tỷ hảo hảo tâm sự”

Nghe thấy vậy, Hoàng hậu cười vui vẻ không thôi, cùng nàng gật gật đầu liền rời đi.

Ngừ Diên nhìn mọi người đi không sai biệt lắm, nàng cũng đuổi cái lưng mệt mỏi, lúc này, Mộng tướng quân cùng phu nhân đi đến bên người lôi kéo tay nàng nói: “Diên nhi a, con cuối cùng cũng hết khổ rồi” Mộng tướng quân chưa xót mũi.

Ngừ Diên cười cười, cũng không trả lời, hết khổ rồi? Chỉ sợ không phải như vậy đi?

“Diên nhi a, nương như thế nào lại không biết con có thể biết nhiều thứ này nọ như vậy?” Mộng phu nhân kỳ quái hỏi, cái này chưa bao giờ thấy nàng bày qua nhà.

Ngừ Diên cười cười lôi kéo tay nàng làm nũng, “Nương, Diên nhi là di truyền của người cùng phụ thân mới học, mấy thứ này không cần học tập sẽ biết, không nên quên mọi người đều gọi con là thần nữ nhà”

Mộng phu nhân nghe thấy vậy cười cười cũng không còn truy cứu thêm nữa, mà là ở bên tai nàng nói nhỏ, “Diên nhi, con đa tài tất nhiên là chuyện tốt, nhưng mà con cũng phải cẩn thận, Vương Phủ cũng không kém so với Hoàng cung đâu, làm việc nhất định phải thật cẩn thận, để tránh đưa tới bất trắc”

Từ nhỏ đã không có mẫu thân Ngừ Diên nghe thấy vậy háp háp cái mũi nói: “Nương, người yên tâm được rồi, Diên nhi biết, Diên nhi còn muốn kéo dài mạng đến trăm tuổi còn hầu hạ các người nhà”

Hai già nghe thấy vậy vui mừng gật đầu, bảo nàng nghỉ ngơi cho tốt, gia đình theo sau cũng đi theo rời đi, Ngừ Diên tiễn bước cha mẹ, liền chạy về Kim Uyển, lúc này bên trong Sở phủ còn có một chút người vẫn ở lại phía sau, nhưng nàng cũng không rảnh bận tâm đến những thứ này, bởi vì nàng quá mệt mỏi.

“Mệt mỏi quá” đẩy cửa ra ngồi ở trên giường nàng mệt mỏi phát cánh tay cùng chân nhỏ, nàng không nhớ ra được đã bao lâu không mệt mỏi như vậy, nhưng nói trở lại, tuy hôm nay hơi mệt chút, nhưng lại được nhiều tiền như vậy cùng kim bài miễn tử, chuyện xui xẻo này vẫn tương đối có lợi!

“Mệt lắm không?” Đột ngột, trong phòng truyền ra một thanh âm vô cùng ôn nhu, Ngừ Diên ngây ra một lúc liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, “Phượng. Phượng. Phượng Ly Ca?” Nàng giật mình đứng dậy, hân rớt cuộc đã tới sao?

Phượng Ly Ca từ bên trong đi ra, đối với nàng cười cười, “Xem ra, người thật bẽ bộn nhiều việc a”

Ngừ Diên thấy thế nén hết mệt nhọc, lập tức đi vào bên cạnh hân cầm lấy tay hân cười nói: “Người rớt cuộc đã tới, ta chờ người thật lâu rồi, người xem một chút” nói xong, liền lôi kéo hân đi vào bên giường, nàng từ bên trong giường xuất ra một cái bao.

“Đây là?” Phượng Ly Ca nghi hoặc nhìn hướng cái bao phình nạng ra lại nhìn nàng một chút.

Ngừ Diên hắc hắc cười cười, liền mở bao ra, ngân phiếu bên trong lập tức hiện ra, “Đương đương đương đương, ha ha, ngân phiếu của ta, đồng dạng, mang theo ta giàu to rồi” nàng tự kỷ cười cười.

Phượng Ly Ca thấy thế cũng cười cười, “Người đánh cướp của Sở phủ?”

Ngữ Diên bĩu môi nói: “Mới không cần, những thứ này là Hoàng thượng ban cho cho ta, bản nữ hiệp làm sao có thể trộm cướp đồ đạc của hần chứ, hơn nữa bản nữ hiệp cũng không nhỏ nhen nha” nói xong, lại chạy tới thùng bên kia.

“Ngươi tới đây cũng là muốn làm cái gì?” Nhìn nàng lục tung, Phụng Ly Ca lại phát ra dấu chấm hỏi.

Khi hần hỏi thì nàng đã mở cái thùng ra, “Xem, trang phục và đạo cụ của ta” nàng xuất ra một bộ quần áo màu trắng gạo mà chính mình chế tác hồi hần, “Ngươi là màu trắng, ta là màu trắng gạo, trang phục và đạo cụ như vậy vừa thấy cũng biết là huynh đệ giống nhau không sai đi?”

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy đột nhiên cười cười, nàng luôn so với nữ hài tử khác thú vị hơn, phong cách làm việc cũng luôn làm cho người ta giật mình, chạy ra ngoài giang hồ còn cần chuẩn bị nhiều ngân phiếu như vậy sao? Nàng nghĩ đi du lịch sao?

Vài giây sau, nàng đem tất cả vác tại trên lưng, trong tay lôi quần áo ra nhìn hần cười nói: “Lên đường đi”

“Ồ, chỉ một mình ngươi, không mang theo nha hoàn của ngươi sao?” Hần trêu ghẹo hỏi.

“Ta dàn xếp cho chính mình thật tốt trước rồi sẽ tới đón nàng, ngươi yên tâm đi, ta sẽ không bỏ lại nàng đâu, tốt lắm, đừng nói nữa, chúng ta đi nhanh lên đi, cái tên yêu nghiệt kia bây giờ đang có việc, chúng ta mới có thời gian chuẩn bị” nàng nói gấp, nguyện vọng khẩn cấp chạy ra ngoài giang hồ kia sẽ được thực hiện, nghĩ đến đây, thật hưng phấn không thôi.

Phụng Ly Ca thấy sắc mặt đột nhiên thay đổi trầm xuống, một giây sau, hần bắt đầu dĩ nhiên nhún vai, ngữ khí rất có điểm bất đắc dĩ, “Chỉ sợ hôm nay ta không thể mang ngươi đi rồi”

Ngữ Diên nghe vậy ngẩng ra một lúc, khó hiểu rùng rợn hai mắt hỏi: “Vì sao a?”

“Bởi vì bốn vương ở đây” đột ngột bên ngoài cửa phòng của nàng truyền đến một thanh âm lạnh như băng.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 101: Hậu quả chộc giận yêu nghiệt (4)

“Bởi vì bốn vương ở đây” một thanh âm lạnh như băng truyền đến, làm cho Ngữ Diên rùng rợn một cái, một giây sau xoay người nhìn sang, thân ảnh của yêu nghiệt Sở Hạo làm cho người ta sợ hãi xuất hiện ở cửa, dưới ánh trăng chiếu rọi, có vẻ dị thường quý mị.

Ngữ Diên thấy tình cảnh này theo bản năng trốn phía sau của Phụng Ly Ca, hần đột nhiên xuất hiện như vậy, cũng không biết vì sao làm cho nàng sợ hãi không thôi, tựa hồ thật sự có cảm giác giống như kẻ trộm bị bắt được, cho nên theo bản năng phản ứng chính là trốn.

Nhưng mà nàng không biết hành động đó của mình càng làm cho người nào đó tức giận run cả người.

“Ngươi Làm sao ngươi lại tới địa bàn của ta?” Nàng ở phía sau Phụng Ly Ca chỉ vào hần kêu lên, hần lạnh như băng như vậy làm cho nàng có chút khiếp sợ, mà nàng tránh ở phía sau Phụng Ly Ca tựa hồ có loại cảm giác an toàn không hiểu được.

“Địa bàn của ngươi?” Sở Hạo lạnh lùng hỏi, ngữ khí lạnh như băng như vậy tựa hồ đang cảnh cáo nàng, đến tột cùng là địa bàn của ai, nàng không phải nghĩ sai rồi sao?

“Vậy Vậy cho dù là địa bàn của ngươi, ngươi Ngươi cũng không thể không thông qua sự đồng ý của ta mà đã tới chỗ của ta, hơn nữa, nam nữ thụ thụ bất thân, ngươi làm nam nhân cũng không biết cái đạo lý này sao?” Thời điểm nàng nói những lời này, hoàn toàn quên mất sự tồn tại của nam nhân Phụng Ly Ca, Phụng Ly Ca nghe thấy vậy dở khóc dở cười nói: “Dương Dương Đắc Ý ngươi tựa hồ đã quên ta là nam nhân đi?” Những lời này có chút bất đắc dĩ.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngẩng ra một lúc, biết mình nói sai rồi, liền ngưng ngừng cười cười: “Ai nha, ta không phải nói ngươi, ta nói là Là phạm nhân, ngươi là thần tiên ca ca nha, tất nhiên không thể so sánh cùng với phạm nhân nha”

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy ha ha cười cười, Ngữ Diên thấy hần nở nụ cười, nàng cũng không tự giác cười cười theo.

Nhưng mà, nhìn bộ dạng bọn họ kẻ xướng người hoạ như vậy ở trong mắt của Sở Hạo có vẻ vô cùng chói mắt, bọn họ làm cái gì vậy? Ngang nhiên sao? Như vậy, có để hần vào trong mắt hay không? !

“Bốn vương không đi tìm ngươi, nhưng ngươi lại tự đưa đến tận cửa, ngươi rất rảnh rồi sao, hay là như thế nào?” Sở Hạo nhìn về phía Phụng Ly Ca lạnh như băng hỏi, một giây sau, hần liền đi vào.

“Ta không sao đi đến chỗ khác xem một chút, um, thuận tiện nhìn xem người a, ha ha” Phụng Ly Ca bất đắc dĩ cười nói.

“Nha? Không có việc gì thì đi ra chỗ khác một chút, vậy. Chúng ta không bằng đi vào trong thiên lao một chút có được không?” Trong đôi mắt màu đen của hắn giờ phút này như mực nước sâu bình thường làm cho người ta nhìn không thấy đáy, cũng làm cho người ta dựng tóc gáy lên.

Ngữ Diên thấy thế liền rút lui về sau một chút, nàng rõ ràng cảm giác được bọn họ trong lúc đó có mùi thuốc súng mười phần, tuy rằng nàng không biết trước lúc đó bọn họ đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng dựa theo tình cảnh hiện tại xem, đối với việc chạy trốn của bọn họ tựa hồ rất bất lợi, mà địa vị của Sở yêu nghiệt lợi hại như thế Phụng Ly Ca nếu ngang nhiên mang nàng đi, chỉ sợ phía sau sẽ rước lấy rất nhiều phiền toái, cho nên, nàng không thể để cho hắn mạo hiểm như thế.

Vì thế nghĩ nghĩ, nàng rốt cục cũng nhận rõ sự thật, nhẹ nhàng khẽ động góc áo của hắn nhỏ giọng nói: “Người hãy nhanh đi đi, yêu nghiệt phát hỏa sẽ rất khủng bố, phải biết rằng lưu lại Thanh Sơn không sợ không có củi đốt” Thanh âm của nàng vô cùng nhỏ nhắc nhở Phụng Ly Ca, ánh mắt lại phiêu đảng ở trên người Sở Hạo âm lãnh.

Phụng Ly Ca ngoái đầu lại nhìn nàng một cái cười nói: “Như thế nào, không theo ta đi sao?”

“Đương nhiên không phải rồi, người cũng thấy đấy, hiện tại chúng ta bị bắt mất rồi, rồi đi như vậy về sau sẽ rất phiền toái, lần sau hắn không có ở đây, mang ta đi là được, hắn sẽ không 24 giờ đi theo ta” nàng nhỏ giọng nói thầm, ánh mắt đang nhìn hắn như trước, ánh mắt như thể tựa hồ muốn nói cho hắn biết, đạo lý người lạ chớ tới gần.

“Vậy được rồi, người cũng đem ngân phiếu chuẩn bị xong rồi, nên ta sẽ rất nhanh quay lại” Phụng Ly Ca nhìn về phía nàng nhẹ giọng nói, Ngữ Diên nghe thấy vậy vội vàng cười gật gật đầu.

Sở Hạo mắt lạnh nhìn bọn họ mất đi mây lại, con tức xoẹt qua một chút lại nổi lên, hai người này coi hắn là không khí sao? Một giây sau, hắn cả giận nói: “Mộng Ngữ Diên bỗng vương đến ba tiếng người nếu không lại đây, tự gánh lấy hậu quả” hắn tức giận trừng mắt nhìn nàng.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên lật ra liếc mắt một cái, một . . . hai . . . tam?

Không phải chứ, có làm hay không, chuẩn bị giống như tiểu hài tử của mọi nhà, nhưng nàng lại không thể phát cáu, vì thế nói gấp: “Thiếp thần tới đây” Nói xong, tay nàng ở sau người kéo xiêm áo, báo cho Phụng Ly Ca biết nhân cơ hội nhanh chạy trốn.

Phụng Ly Ca nghe vậy nói: “Được rồi, lần khác ta mang người rồi đi” nói xong còn nhìn nàng cười cười.

“Đừng có mơ tưởng rồi đi ——” Sở Hạo thấy hắn muốn đi, xoay người một cái chuẩn bị đi qua ngăn, lại không nghĩ rằng lập tức bị Ngữ Diên ôm lấy phần eo, “Choáng váng đầu, ai a, đầu thật choáng váng nha, vì sao lại choáng váng như vậy a, ai a a” nói xong, liền nhìn Phụng Ly Ca nháy mắt, Phụng Ly Ca tự nhiên hiểu được có ý tứ gì, một giây sau, không đợi Sở Hạo mở miệng, hắn lắc mình một cái từ trên cửa sổ phóng đi, biến mất ở trong màn đêm.

Nhìn hắn rời đi, tâm tình của Ngữ Diên lập tức liền mất mát theo, ai, thời gian còn kém một chút, là nàng có thể cùng hắn đi ra giang hồ rồi, nhưng vì sao hắn lại tự nhiên xuất hiện? Đáng chết cái tên đại quái thú này.

Giang hồ a, mỹ thực a, mỹ nam a, nháy mắt toàn bộ ngấm trong nước nóng

“Như thế nào? Choáng váng đầu sao?” Thanh âm Sở Hạo lạnh như băng chạy ở sau ót của nàng, Ngữ Diên nghe thấy vậy liền đứng thẳng người nhìn hắn nhếch miệng cười, “Ai nha, người nói đây là tại sao chứ, tại sao phải choáng váng đầu? Ách. Ách. Ta suy nghĩ a, đại khái là bởi vì. Bởi vì.” Nàng một bên làm hình dáng muốn suy nghĩ vấn đề, một chân bắt đầu hướng cạnh cửa dịch chuyển đi, muốn chạy nhanh đi tìm Gia Gia, chỉ có Gia Gia mới có thể cứu nàng nha!

“Bởi vì sao?” Ngay khi nàng sắp đem một chân nâng lên chuẩn bị bước ra cửa là lúc, một bàn tay của Sở yêu nghiệt khoát lên trên cửa ngăn cản đường đi của nàng, hơn nữa, Sở yêu nghiệt còn kính tặng một nụ cười lạnh nhìn chăm chăm vào nàng hỏi.

Đúng lúc này ánh trăng, lại một lần nữa tập trung trên mặt Sở yêu nghiệt, Ngữ Diên giật mình nhìn hắn, lại vừa vặn chống lại đôi mắt màu đen giống như ánh sáng rực rỡ của bảo thạch, giống như là Ngôi Sao ở trước mắt chợt lóe chợt lóe, trong lòng của nàng không hiểu lại dâng lên một cảm giác ngứa ngáy, một giây sau, nàng không tự giác vươn tay phải nhẹ nhàng sờ soạng lên ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Hậu quả chọc giận yêu nghiệt (5)

Sở Hạo giật mình, hấn nhìn về phía bàn tay đưa qua cửa nhìn lại quên trốn tránh, Ngừ Diên nhẹ nhàng néo néo mặt của hắn, kim lòng không đậu nói: “Làm sao ngươi có thể suýt không có thiên lý như vậy?”

Nguyên gốc một bụng tức của Sở Hạo, nghe nàng nói như vậy, thật đúng là không biết phản ứng như thế nào, bất quá, một giây sau, hắn lại nghe được một câu kết thúc.

“Quả nhiên là yêu nghiệt, đẹp trai như vậy nhìn muốn quyến rũ ai đấy? May mắn bản nữ hiệp bình tĩnh tốt, bằng không cũng giống như Tinh Nhi ngu ngốc đều mê muội ở dưới túi da của ngươi” nàng chặc lưỡi nói.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo đột nhiên phục hồi lại tinh thần, lúc này hắn mới nhớ tới chuyện Phượng Ly Ca vụng trộm xông vào phòng nàng, vì thế, liền lôi cánh tay của nàng cả giận nói: “Ngươi dám để cho bốn vương mang nón xanh, còn dám nói sang chuyện khác? Có tin ta bóp chết ngươi hay không?”

Ngừ Diên da mìn thịt mềm bị hắn hung hăng túm như vậy, đau nhe răng nhếch miệng, “Vương gia. Ngài có chuyện gì thì từ từ nói nha, ngươi nắm ta đau như vậy, hơn nữa. Hơn nữa ta khi nào thì cho ngươi mang nón xanh, ô ô, ngươi nói oan uổng cho ta, ta chẳng qua là. Là theo bạn tốt trò chuyện mà thôi!” Ngừ Diên bĩu môi kêu lên.

“Trò chuyện? Một người nam nhân đi vào phòng nữ nhân cái này gọi là trò chuyện? Chớ cùng bốn vương giả bộ, ngươi muốn rời đi phải không? Mơ tưởng” Sở Hạo trực tiếp đánh gãy giấc mộng của nàng.

Ngừ Diên thấy thế yếu ớt nói: “Vương gia. Ta biết ngươi thích Tinh nhi, ngươi đã cố lòng nàng có ý định, chúng ta cùng đi như thế là tốt rồi, ta không quấy rầy ngươi, ngươi cũng không quấy rầy ta, nếu ngươi bởi vì Gia Gia phiền phức mà nói. . . , ta sẽ nói với Gia Gia, nói vậy Gia Gia cũng sẽ đồng ý” nàng nói gấp.

Sở Hạo nghe thấy vậy, trên trán gân xanh nổi hết lên, ngữ khí vô cùng táo bạo, “Mộng Ngừ Diên bốn vương nói cho ngươi biết, trừ phi bốn vương bỏ ngươi, nếu không, ngươi đừng mơ tưởng rời đi khỏi Sở phủ một bước, có nghe hay không?” Một giây sau, bỏ cánh tay của nàng ra nhìn về phía nàng, tựa hồ đang đợi nàng thừa nhận sai lầm.

Nhưng hắn lại không nghĩ rằng nàng không chỉ có dứt khoát thay đổi, còn phi thường bất mãn trả lời: “Làm sao ngươi có thể quá đáng như vậy, như vậy là có ý gì a?” Nàng nói lầm bầm.

“Bốn vương dẫn vật ngươi liền phải có ý tứ” hắn cười lạnh một tiếng.

Ngừ Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hắn hỏi: “Ngươi. Ngươi có bệnh a, ngươi có phải bị ngược đãi thành bệnh rồi hay không? Ta vừa rồi không có đắc tội ngươi, hơn nữa, ngươi vừa mới bắt đầu không nói cũng muốn bỏ ta sao, hiện tại tại sao lại muốn như vậy a” nàng than thở một câu, một giây sau, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt đưa tay chỉ vào hắn nói: “A A A A, ta đã biết, ngươi là hâm mộ ghen tị hận, ngươi là ghen tị ta có thể đi ra ngoài giang hồ phải không?”

Sở Hạo nghe thấy vậy cũng không để ý tới nàng, mà là quăng ra một câu, “Ngươi 24 giờ đều bị giám thị, cho nên, ngươi đừng mơ tưởng rời đi khỏi Sở phủ, nếu ngươi dám chạy như nói, bốn vương nhất định sẽ đánh gãy chân của ngươi” hắn bá đạo nói.

“Uy, ngươi ngươi ngươi không thể quá đáng như vậy, ta cho ngươi biết, làm người phải có đạo đức, còn có, bất kể như thế nào, ta đều phải rời khỏi nơi này, không ai có thể ngăn cản giấc mộng ta chạy ra ngoài giang hồ, ta còn muốn, còn muốn, ai, ai, ai ——” lời của nàng còn chưa nói xong, đã bị nha hoàn đột nhiên xông vào phá vỡ.

“Vương gia, chủ tử Tinh Nhi sinh bệnh. Ô ô.” nha hoàn xông vào, quỳ trên mặt đất không ngừng khóc, nói Tinh Nhi bệnh nghiêm trọng như vậy, Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn thoáng qua Ngừ Diên.

“Làm sao, ngươi nhìn ta làm cái gì, cũng không phải ta hại nàng” Ngừ Diên chu miệng nói, nhưng nàng vừa dứt lời, đã bị Sở Hạo một phát nắm tay của nàng đi ra bên ngoài

“Uy, ngươi làm cái gì a?” Ngừ Diên thấy hắn lôi mình đi ra bên ngoài, không khỏi nghi hoặc lớn tiếng chất vấn.

“Bốn vương còn chưa tính sổ với ngươi xong, phòng ngừa ngươi chạy trốn, mang theo ngươi là tiện nhất” hắn nhìn về phía nàng nói.

“Uy, ngươi.”

“Nếu ngươi không đi, đã nói lên ngươi có tật giật mình, nói không chừng Tinh Nhi chính là do ngươi làm hại” hắn đột nhiên đánh đòn phủ đầu nói, nói như vậy làm cho Ngừ Diên tức giận đỏ cả mặt nói, “Ngươi hơi quá đáng rồi đấy, làm sao ngươi có thể oan uổng cho ta như vậy đâu?”

“Muốn cho ngươi không bị oan uổng, ngươi đi nhìn thấy chẳng phải sẽ biết sao? Hay là.”

“Đi thì đi, sợ ngươi làm cái gì, hừ” biết rõ là phép khích tướng, nhưng nàng vẫn tức giận không thể chịu nổi như trước, vì thế tức giận bỏ tay hắn ra, dẫn đầu đi ở phía trước.

Một lúc sau

Sở Hạo lúc đến nơi này, toàn bộ bảy tiểu thiếp đều đứng ở nơi này, các nàng nhìn thấy Vương gia thì vui vẻ không thôi, nhưng nhìn thấy Ngừ Diên đến nụ cười trên mặt đều dừng lại.

Tĩnh Nhi nghe báo cáo là Vương gia tới, tâm tình vạn phần kích động, nhưng khi nhìn thấy Mộng Ngữ Diên phía sau, tâm tình của nàng nháy mắt ngã vào đáy cốc, chẳng lẽ, hẳn thật sự giống các nàng nói thích nàng ta như vậy sao? Nếu không, bọn họ làm sao có thể lúc nào cũng ở cùng một chỗ?

“Tĩnh Nhi làm sao vậy?” Sở Hạo liền đi tới quan tâm hỏi thăm, mấy ngày này hẳn bởi vì cực kì bận nên xem nhẹ không quan tâm tới nàng.

“Vương gia. Tĩnh Nhi đau đầu” nàng nũng nịu nói, ánh mắt liếc Ngữ Diên một cái.

Ngữ Diên thấy thế hừ lạnh một tiếng, “Người già bộ a” thanh âm của nàng rất thấp rất nhỏ, nhưng trong phòng ở không lớn vẫn là có vẻ phá lệ chói tai, mọi người tự nhiên nghe thấy rành mạch, Sở Hạo cũng giống như vậy, hẳn mắt lạnh nhìn thoáng qua nàng nói: “Đang già bộ cũng không bằng Vương Phi người già bộ a?”

Ngữ Diên nghe thấy nói như vậy, sắc mặt lập tức khó nhìn lên, “Vương gia lời này của người nói là có ý tứ gì?” Nha , đừng cho mặt không biết xấu hổ.

“Tỷ tỷ thực xin lỗi. Không cần bởi vì Tĩnh Nhi mà cùng Vương gia cãi nhau” Tĩnh Nhi liền ôn nhu nói, ngữ khí của nàng như vậy có vẻ vô cùng dịu dàng.

“Câm miệng, người đang tính làm gì đó, ta nói cho người biết, người đừng già bộ với ta, làm ta buồn nôn muốn chết” nàng trực tiếp vạch trần bộ dáng dối trá của nàng ta nói.

“Cút ngay đi ——” Sở Hạo nghe thấy nàng nói Tĩnh Nhi như vậy, không khỏi cảm tức nói.

Chúng tiểu thiếp thấy thế cũng không dám nói, toàn bộ vui sướng khi người khác gặp họa nhìn Ngữ Diên, trong mắt có nụ cười thâm hiểm.

Ngữ Diên thấy thế oán hận cắn môi, “Cút thì cút, người tốt nhất đừng có hối hận, bản nữ hiệp mới không cần gì Vương Phi này đâu, người ——” nàng đưa tay chỉ vào Tĩnh Nhi, “Chúc mừng người a, người thắng, vui mừng chứ, nhưng ta nói cho người biết, ta một chút cũng không tức giận gì, hơn nữa ta còn rất rộng rãi chúc phúc cho người, chúc cho người sớm ngày mang thai trứng, hừ” nói xong, tay áo vung lên, tức giận rồi đi, chơi đùa cái gì! Stop!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Hậu quả chọc giận yêu nghiệt (6)

Ngữ Diên đột nhiên rời đi, làm cho Sở Hạo lập tức bình tĩnh lại, hẳn làm cái gì vậy?

“Vương gia, thực xin lỗi, Tĩnh Nhi làm cho người cùng tỷ tỷ cãi nhau.” Nàng chảy nước mắt nhìn về phía hắn, trong mắt nói ra xin lỗi nồng đậm, bảy tiểu thiếp thấy thế lòng dạ biết rõ chậm rãi hướng cửa dịch chuyển đi.

Người chậm rãi biến mất, tâm tư của hắn càng ngày càng loạn, vừa rồi hẳn nói có phải quá nặng hay không? Suy nghĩ một chút, một Vương gia như hắn nói nặng lời thì sẽ như thế nào đâu? Còn nữa, nàng không đề ý hình tượng như vậy nói tiểu thiếp khác chắc chắn phải bị trừng phạt nghiêm khắc, làm cho nàng yên lặng một chút cũng tốt.

“Vương gia người nếu mệt thì đi về trước nghỉ ngơi đi” Tĩnh Nhi vô cùng sẵn sàng nói.

Sở Hạo thấy thế ôm lấy nàng cười cười, “Không có việc gì, bốn vương đêm nay đều nàng là được rồi”

Sau đó, hắn căn bản cũng không có nghĩ đến, nữ nhân trong lòng hắn lại là tâm rấn giống như mặt rấn cùng bò cạp, nàng tựa vào trong lòng Sở Hạo trang điểm xinh đẹp cười, Mộng Ngữ Diên, đêm nay sẽ là ngày giỗ sang năm của người!

“Ngô ngô ngô ngô” Ngữ Diên trong lúc bất chợt bị tập kích, giờ này khắc này đang bị trói vào một cái bao để cho người ta mang đến khu rừng lớn âm u kinh khủng, mà trên cái miệng của nàng đã bị nhét khăn ăn, nàng căn bản không thể la lên.

Vừa mới bắt đầu hoảng loạn một chút, sau đó, nàng không hề phát ra tiếng động, nói vậy, nàng hẳn là bị bắt cóc rồi, ở bên trong Sở phủ mà có thể bị bắt cóc, không cần nghĩ cũng biết là người trong nhà làm, mà hận nàng như thế chỉ sợ có một mình Tĩnh Nhi, bất quá, nếu thật sự bị đưa ra bên ngoài cũng tốt, ít nhất, nàng đã muốn rời khỏi Sở phủ, cũng rời khỏi cái tên yêu nghiệt kia, một giây sau, nàng nhắm mắt lại mưu tính đọc kêu gọi Thất Dạ cùng Hiện.

‘Linh linh linh’ Huyết Linh Đang ở bên hông nàng phát ra tiếng vang thanh thúy, không bao lâu, Thất Dạ cùng Hiện còn có Xinh đẹp lập tức xuất hiện ở bên ngoài, Thất Dạ vừa thấy nàng trong tình trạng này, không khỏi cảm tức “Ta dựa vào, hai đại hán này chuẩn bị kéo người đi bán phải không?”

Ngữ Diên bị che miệng lại tất nhiên không thể nói, vì thế dùng ánh mắt hỏi bây giờ đang ở chỗ nào, chung quanh có cái gì, mà tình trạng của nàng đã nói ra, nàng bị bắt cóc rồi, Thất Dạ ở cùng nàng lâu như vậy, tự nhiên hiểu được nàng muốn nói cái gì, vì thế báo cho nàng biết hiện tại đang đứng một chỗ

trong rừng rậm, chung quanh âm khí rất nặng, tựa hồ cách đó không xa có một ngôi địa.

“Đại ca, chúng ta ở chỗ này giết nàng đi” đột ngột, bên ngoài túi vang lên thanh âm của nam nhân, Ngũ Diên liền ngẩng ra một lúc, vênh tai cẩn thận nghe lời bọn họ nói, trong mắt của Hiền đột nhiên xuất hiện sát khí.

“Không được, người mua chỉ định muốn ở bãi tha ma giết nàng, bây giờ cách nơi đó còn một chút nữa” một thanh âm không chấp nhận yêu cầu của hắn, tuy rằng không thấy rõ diện mạo của hắn, nhưng là Ngũ Diên cũng đã nghe ra thanh âm hùng hậu của hắn hẳn là công phu căn bản rất cao.

“Đại ca, bãi tha ma thực u ám, người xem hiện tại đã sắp nửa đêm, chúng ta đi qua không tốt lắm đâu?” Người kia tựa hồ có chút lo lắng, trong giọng nói cũng ít nhiều có sự khiếp đảm.

“Sợ cái gì, chúng ta là Nam Bắc bắt bại nổi danh, chẳng lẽ còn sợ quỷ này nọ hay sao, cho dù thật sự có, đến một cái giết một người” người kia một chút không có sợ hãi lời đồn này.

Thất Dạ thấy thế nói gấp: “Vu bà, người kia rất khó đối phó, hỏa điểm đầu của hắn rất cao, thiêu đốt vô cùng mạnh, ta căn bản không thể tới gần hắn, người kia tuy nói là gan có hơi nhỏ, nhưng là ba ngọn đèn mờ ra vẫn lóe lên như cũ”

Hiền nói: “Ta đi đối phó với bọn họ”

Ngũ Diên thấy thế vội lắc đầu, ý bảo bọn họ không cần hành động thiếu suy nghĩ, một khí khí nóng lên cao, ba ngọn đèn của bọn họ nếu không phải diệt như lời nói... , bọn họ căn bản không thể tới gần, xem ra, Tinh Nhi là muốn hại nàng chết, nhưng, nàng tin tưởng trời không tuyệt đường người, vì thế vội cúi đầu chỉ chỉ môi của mình, Thất Dạ hiểu được bắt đầu lấy khăn ra cho nàng.

Không bao lâu, miệng của nàng đã được mở ra rồi, cũng đến bãi tha ma, hai người rút đao ra chuẩn bị trực tiếp hướng tới bao to chém tới để xong việc, thật không nghĩ đến, ngay tại thời điểm bọn họ rút đao ra, trong túi lại truyền ra thanh âm, “Các người dám giết nữ thân, các người chờ bị nguyên rủa đi”

Nam Bắc bắt bại ngẩng ra một lúc, miệng của nàng không phải là bị chặn lại ư, làm sao có thể nói chuyện? Ngay lúc hai người đang hết sức sửng sốt, Ngũ Diên lại nói: “Người đem ta chôn cất ở trong này, cũng chính là tương đương đem các người chôn cất ở trong này, chẳng lẽ các người không biết tối nay là đêm trăng tròn, cũng chính là lúc quỷ thần thường lui tới, nếu thấy máu, ta chết, các người cũng phải chết” nàng âm lãnh nói.

Nghe thấy vậy, Bắc bắt bại ngẩng ra một lúc hỏi: “Người... Người nói bừa cái gì?”

Ngũ Diên đoán người này là người nhất gan trong đó, hỏi nàng như vậy chính là người nhất gan, vì thế nàng nói: “Đêm nay bãi tha ma sẽ rất âm u, nếu ta không đoán sai, lúc này trong bãi tha ma sẽ xuất hiện một trận gió lạnh quỷ dị ——” lời của nàng vừa dứt, trong mộ liền nổi lên một tầng màu xám vòng quanh.

“Đại ca người xem, thật sự có a” Bắc bắt bại thấy thế vội vàng sợ hãi cầm lấy cánh tay Nam bắt bại kêu lên.

Nam bắt bại thấy thế trong lòng cũng có chút sợ hãi, nhưng hắn không muốn tin tưởng chuyện này, vì thế cời dây muốn hỏi đến tận cùng, dây thừng vừa mờ, dung nhan khuynh quốc khuynh thành của nàng liền hiện ra, chẳng qua, hai người này vẫn luôn là ăn chay không ăn mặn, nói cách khác vẫn thích rượu cũng không thích nữ nhân, cho nên, mỹ mạo của nàng đối với bọn họ mà nói cũng không có lực ảnh hưởng gì.

Thoát ra khỏi cái bao, nàng cuối cùng có thể thở phào rồi, nàng xem xem bọn họ cười cười, tiếp theo đứng thẳng người nhìn về phía phần mộ âm lãnh, nơi này xác thực tụ tập đủ các loại quỷ quái, bất quá, công lực tựa hồ cũng không mạnh, nhưng số lượng cũng rất nhiều, chỉ có thể thương xót, bọn họ căn bản không nhìn thấy.

“Người vừa mới nói cái gì?” Nam bắt bại vầy vầy Trường Dao trong tay hỏi.

Ngũ Diên nhìn nhìn một tốp quỷ quái một chút, lại nhìn nhìn bộ dạng thô cuồng của hai người huynh đệ này, người nam nhân này ba ngọn lửa như trước đốt tràn đầy, mà một người ba đầu hỏa đã thiếu hai đầu, nghĩ bằng không, người nhất gan, hỏa càng ít, tất nhiên nàng càng dễ đối phó

“Các người biết vì sao nàng lựa chọn nơi này không?” Nàng đột nhiên âm trầm nhìn hướng bọn họ cười cười.

“Người... Người nghĩ nói cái gì?” Bắc bắt bại bị nàng làm cho thần kinh hề hề hà hà, nàng hỏi như vậy, hắn liền tự nhiên cũng trả lời theo.

“Bởi vì... ” lời nàng còn chưa dứt đột nhiên âm trầm nhe răng cười, một giây sau, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt, trợn mắt há hốc mồm nhìn về hướng phía sau bọn họ, tay run run vươn ra lạnh lùng nói: “Phía sau các người có quỷ nha ——”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Hậu quả chọc giận yêu nghiệt (7)

Hôm sau

“Cái gì? không thấy nàng?” Sở Hạo một đêm mất ngủ, sáng sớm liền bị tin tức này làm cho khiếp sợ.

Chẳng lẽ hán tới hôm qua nói quá nặng lời, nàng thật là vì hán tức giận mà chạy? Nhưng ý niệm vừa chuyển trong đầu cũng không đúng, muốn rời đi khỏi Sở phủ chỉ bằng một ít công phu của nàng như vậy tự nhiên là sẽ không, cho nên, trong chuyện này nhất định có người hỗ trợ, một giây sau, đầu óc của hán liền xuất hiện thân ảnh Phượng Ly Ca

Sẽ là hán sao?

“Cái gì, tỷ tỷ không thấy? Chạy nhanh đi tìm nha, còn lo lắng cái gì?” Tinh Nhi liền từ trong nhà đi ra, làm bộ vô cùng sốt ruột nói, nhưng trong lòng lại cao hứng không thôi, Mong Ngừ Diên ta cho người đường sống người không cần, như vậy, ta chỉ có thể đưa người đi chết thôi.

Sở Hạo nghe thấy vậy kéo suy nghĩ về, bất kể là bị ai mang đi, tóm lại không có sự cho phép của hán, nàng tuyệt đối không thể rời đi, cho nên, mặc kệ người chạy trốn tới đâu, bốn vương đều đem người trốn trở về, thuận tiện phải đánh gãy chân của người, xem người còn chạy được nữa hay không!

Một giây sau, hán liền rời khỏi nơi này.

Một người làm cho mọi người sốt ruột tìm kiếm giờ phút này đang ngồi ở trên con ngựa, nhàn nhã ra khỏi kinh thành, tới hôm qua thật sự là thích, tùy tiện để cho Thất Dạ, Hiền, Xinh Đẹp biểu diễn mỗi người cầm tay nhảy múa, đem bọn hán sợ hãi tề ra quần, kỳ thật cũng không còn cái là sợ hãi, bọn họ tay cầm tay, ở trong mắt bọn họ, cũng chỉ nhìn thấy đúng là ba vòng tròn ma trôi tại nguyên chỗ xoay quanh vòng mà thôi, bất quá, dọa chạy cũng tốt, tiết kiệm nàng tốn thêm vô mồm còn miễn phí nhặt được một con ngựa, cùng kiếm!

“Ai ——” một bên ngồi ở trên ngựa một bên thở dài, rời khỏi Sở phủ dĩ nhiên là chuyện tốt, nhưng là, vội vã lại bị trói lại, ngay cả ngân phiếu cũng chưa chuẩn bị tốt, trên người tuy rằng cũng có chút thứ đáng giá, nhưng giấu lại một vạn hai ngàn phiếu, lòng của nàng lại đau nhức rồi!

“Quên đi, quên đi, coi như là làm việc tốt thường gian nan đi” nàng tự động viên bản thân nói, tự do cùng ngân phiếu, tự do vẫn quan trọng hơn, hơn nữa, nàng cũng không phải người chết, tiền là cũng có thể ở kiếm nha, hơn nữa, trên người nàng còn có nhiều thứ đáng giá, nếu thật là cùng đường còn có thể đem đi bán.

Nghĩ đến đây, tâm tình của nàng lại đã khá hơn nhiều, bất quá đáy lòng của nàng lại có chút lo lắng, không biết Phượng Ly Ca có thể tìm được nàng hay không? Ai, quên đi, coi như duyên phận đi, trước tiên vẫn nên chạy nhanh rời kinh thành càng xa càng tốt, vì thế, nàng lôi kéo dây cương ngựa hét lớn một tiếng “Giá”.

Vài giây sau, nàng liền biến mất ở trên mặt đường.

Bởi vì nàng bức thiết muốn rời khỏi kinh thành, cho nên, nàng vẫn phi ngựa tựa hồ không có ngừng nghỉ, chỉ có thời điểm ăn lương khô mới để cho con ngựa cũng ăn cái gì rồi hơi chút nghỉ ngơi một chút, nhưng, ngựa cuối cùng cũng chỉ là động vật, sau khi nó ở trên đường chạy trốn một ngày một đêm, rốt cục mệt tiêu sái bất động trên đường, Ngừ Diên thấy thế đành phải đến chợ gần nhất, để cho con ngựa nghỉ ngơi cho tốt một đêm, ngày mai sẽ lên đường

Lần này, nàng quyết tâm rời khỏi Sở Hạo, rời đi khỏi kinh thành, cho nên, trang phục của nàng là vô cùng đơn giản, mặt cũng bôi đen rất nhiều, như vậy, mới giống người đàn ông, cũng sẽ không hấp dẫn chú ý nhiều người, mà nàng cũng có thể vui vẻ thoải mái tự tại.

Tùy tiện ăn một ít giải quyết một chút, nàng liền trở về trong phòng nghỉ ngơi, đây là lần thứ hai chạy ra giang hồ, hiển nhiên so với lần trước có kinh nghiệm hơn rất nhiều, tuy rằng nàng luôn miệng nói phải làm nữ hiệp, kỳ thật không có ai biết mục đích của nàng đến tốt cùng là cái gì.

Nữ hiệp? Nàng khẽ cười một cái, nàng không hại người đã tốt lắm rồi, còn nữ hiệp đâu rồi, kỳ thật nàng vẫn muốn đi tìm Thiên Sơn đại sư, nghe nói đại sư có thể thấy rõ quá khứ cùng tương lai, nói vậy, hán cũng sẽ biết nàng làm cách nào có thể trở về, cho nên, nàng là muốn đi Tây Thiên một chút, Thiên Sơn đại sư cũng nhất định muốn gặp, chính là đường đi lần này bị sửa lại, lần này nàng xuất phát từ phía nam, có thể ở nửa đường lại thay đổi tuyến đường đi hướng tây, như vậy, yêu nghiệt này cũng sẽ không nhanh bắt lấy nàng như vậy.

Nghĩ đến đây thông minh, nàng cười vui vẻ không thôi, ở trong phòng nghỉ ngơi một hồi, nàng vẫn còn không chịu ngồi yên, tùy tiện sắp xếp xong xuôi, liền mở cửa ra chợ đi dạo, ai, không có biện pháp, nữ nhân nha, đều là thích đi dạo phố !

Chỗ này, nàng không biết gọi là gì, nhưng nhìn phía trước cũng không tệ lắm, đi chưa tới bao lâu, nàng liền nhìn thấy phía trước có nhiều người vây xem, từ trước đến nay nàng thích xem náo nhiệt nên chắc chắn sẽ không bỏ qua, vì thế liền đẩy đi qua.

“Ai ai ai, nhường một chút, nhường một chút a” nàng cười cười đối với người bên cạnh nói, không bao lâu, vóc dáng thấp bé của nàng cho nên rất nhanh liền đẩy đi vào.

“A —— đây là?” Nàng trừng lớn hai mắt nhìn trên tấm biển viết bốn chữ to ‘ bán mình chôn cha ’, giống như nhìn thấy vàng, “Ai, người xem một chút thật sự có bán mình chôn cát phụ thân sao, người xem một chút đây không phải diễn phim truyền hình ỉ” nàng lôi kéo cánh tay một đại thúc bên cạnh hưng phấn hỏi.

Đại thúc phui nằng liếc mắt một cái nói: “Ngươi, đứa bé này sao lại không có tấm lòng đồng cảm như vậy, khinh bĩ”

Ngữ Diên thấy thế hắc hắc cười cười, không để ý tới ánh mắt chung quanh, mà là tò mò ngồi xổm quỳ trên mặt đất trước mặt nữ tử, nhìn trái xem nhìn phải xem, không bao lâu, liền nhìn ra manh mối, vì thế tò mò hỏi: “Ngươi luôn luôn khóc lóc, vì sao cũng không rơi lệ a?”

Lời của nàng vừa nói ra, chung quanh đều ngậy người nhìn xuống, nữ tử cũng ngậy ngăn cả người, vội vàng ngước mắt lên nhìn nàng, trong mắt có khinh sợ, đại khái là soái ca này nhìn cũng không tệ lắm, nhưng lời của hắn xác thực làm cho người ta tức giận, vì thế, nữ tử này liền khóc nói: “Công tử, làm sao ngươi có thể nói như vậy, phụ thân đã chết, chẳng lẽ ta là giả vờ sao?”

Ngữ Diên nhìn thấy nàng khóc kể ra, trong lòng không một chút đồng tình, vì thế, đi vào vài mềm mại màu trắng trước mặt xóc lên một góc, nữ tử thấy thế khóc òn ào: “Công tử ngươi muốn làm gì? Ngươi không cần quấy rầy cha ta, tiểu nữ tử chỉ mong an táng cho phụ thân thật tốt.”

“Thực xin lỗi thực xin lỗi” nàng liền đem vài trắng đắp kín lại, hơn nữa không hoài nghi là giả nữa, bởi vì khi xóc vài trắng kia lên một chút, thi thể truyền ra từng trận tanh tưởi.

Lúc này, mấy người con cháu nhà giàu đến đây, đã thấy nàng bắt đầu đề ra nghi vấn bao nhiêu tiền có thể bán mình chôn cất cha, bởi vì có con cháu nhà giàu gia nhập, người nơi này càng ngày càng nhiều, cương quyết đem Ngữ Diên đẩy vào trong góc, mà trước mặt của nàng vừa vặn đối diện với là bàn chân của thi thể.

Không hiểu được người chết có tri giác hay không nga? Nghĩ đến đây, nàng nhặt lên một nhánh cây bắt đầu đối với chân của hắn quấy nhiễu, quấy nhiễu a——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Tò mò hại chết mèo (1)

gữ Diên cũng không biết sao lại thế này, tóm lại mà xui quỵ khiến cầm lấy nhánh cây đối với bàn chân của người chết bắt đầu cào cào, còn thật sự cào, còn nghiêm túc cào, đúng lúc này, cũng không biết là có phải nàng hoa mắt hay không mà nàng lại cảm giác lúc nàng gãi bàn chân có giật mình rất nhỏ? Hay là.

Hay là nàng có thể gãi người chết sống lại? Không đúng, người đã chết làm sao có thể vì gãi mà sống đâu rồi, như vậy, chỉ có một đạo lý, như vậy đó là giả, nhưng nếu thật là giả, giả này cũng quá có tài chứ? Ngay cả biểu bình a, các nốt chấm trên xác chết, mùi thối , quả thực rất giống người chết, đây quả thực là diễn xuất của Hoàng đế cũng không bằng nha!

Vì thế, để chứng minh có phải là . . . giả hay không, nàng bắt đầu chăm chỉ gãi lại gãi, nàng gãi vô cùng chăm chú, gãi vạn phần cẩn thận, gãi quên ngủ quên ăn, gãi tỉ mỉ ngay cả giữa bàn chân cũng không buông tha, bởi vì cẩn thận, nàng thậm chí có thể thấy rõ bùn bản bên trong chân của hắn, có lẽ là vì mặt của nàng quá mức chăm chú, lại có lẽ nàng gãi vô cùng cẩn thận, tầm mắt của mọi người rốt cục tập trung toàn bộ nhìn nàng không biết mỗi một

Nữ tử mặc áo trắng tơ kia, thấy toàn bộ mọi người nhìn chăm chăm bàn chân của ‘cha’ nàng, vì thế cũng tò mò nhìn tới, chỉ tiếc, phản ứng của nàng đã quá muộn, đợi cho thời điểm nàng nhìn đến lại đã quá muộn, bởi vì, khối ‘thi thể’ này thật sự chịu đựng không nổi Ngữ Diên lặp đi lặp lại nhiều lần phương pháp gãi như thế, vì thế đầu tiên là nhẹ nhàng run run, đến phía sau càng ngày càng run run, cuối cùng rốt cục run run càng ngày càng lợi hại, cũng càng ngày càng rõ ràng.

Lúc này, trong ánh mắt của mọi người vây quanh phát hiện tiếng nói lớn khác thường: “Lừa gạt Xác chết vùng dậy nha.” Một giây sau, mọi người gập mũi hơi ‘thi thể’ ngồi dậy, toàn bộ bị hù dọa che miệng chạy ra, mắt thấy sự tình bại lộ, ‘thi thể’ đem vài trắng hất ra một bên cả giận nói: “Người nào tình trùng lên não, dám phá hư việc buôn bán của Lão Tử?”

Ngữ Diên thấy thế liền bùng tình đại ngộ đứng dậy nói: “Nha nha nha, ta liền biết ngươi giả vờ, khó trách bàn chân người động đấy, ai, bắt quá nói trở lại, các ngươi giả vờ cũng thật giống, nếu không bốn thiếu gia thật sự sẽ cố gắng nhằm chán gãi bàn chân ngươi, ta nghĩ ngươi cũng sẽ không làm lộ, không thể tưởng được người cô đại là cao thủ diễn trò a, ai, nếu ta là đạo diễn nhất định sẽ cho các ngươi đi diễn kịch, bởi vì về mặt cả các ngươi rất đúng chỗ” nàng ca ngạo nói.

“. ? !” Nghe thấy vậy, ‘thi thể’ này bắt đầu xuất hiện biểu tình nổi giận .

Ngữ Diên lại còn không biết sống chết đi tới bên cạnh hắn nói: ” mùi thối trên người ngươi làm thế nào để phát ra ? Có phải bởi vì rất nhiều ngày không tắm rửa hay không? Ài, ngươi—— đúng, nói chính là ngươi” nàng chỉ vào nữ tử áo trắng nói: “Chính là ngươi diễn rất không chuyên nghiệp, cha ngươi đã chết, ngươi biểu hiện vô cùng thương tâm, cho nên nước mắt nói khóc là phải khóc, như vậy mới có thể có vẻ chuyên nghiệp hiểu chưa?” Nàng lúc này chỉ sợ thật sự cho mình là Lão sư .

“Xú tiểu tử, hủy việc làm ăn của chúng ta, bốn tiểu thư hôm nay sẽ khiến cho người đi gặp Diêm Vương” nữ tử vừa mới còn ôn nhu khóc than, nháy mắt biến thành hung ác, nàng theo dưới chiếu rút ra một thanh đao phát sáng long lanh đối với nàng âm lãnh nói.

Ngữ Diên thấy thế ngoài đầu nhìn lại nhìn nhìn, quần chúng vừa mới vây xem sớm đã không thấy bóng dáng, mọi người sau khi biết bọn họ là giả, tự nhiên không muốn đi trêu chọc thị phi, có thể làm ra chuyện tình gạt người như vậy, những người này đích thị là loại người liều mạng có lẽ là không sợ chết, bọn họ không thể trêu vào.

Mất thấy tứ cố vô thân là chuyện nhỏ, đã thấy không biết từ chỗ nào xuất hiện ra nhiều loại thổ phi giả dạng, trong tay bọn họ đều cầm đao, hiển nhiên là cùng giờ này khắc này, nàng mới hiểu được vừa rồi mình làm một chuyện ngu xuẩn cỡ nào rồi, vì thế, liền ngượng ngừng cười cười, “Đại thúc, đại tỷ các người có chuyện từ từ nói chứ. Mọi người tất cả mọi người là người văn minh làm gì động bất động giờ đao lên đầu?” Nàng một bên liền lui về phía sau đi một bên cười nói.

“MD, Lão Tử kiếm tiền không dễ dàng, người mao đầu tiểu tử này lại dám làm phá hư, bốn đại gia hôm nay sẽ khiến cho người ném thử hậu quả chuyện tình gây loạn” nói xong, ‘tử thi’ cũng cầm lấy đao găm quơ quơ liền hướng nàng từng bước một ép tới, mọi người đi theo bộ pháp của ‘tử thi’ lao đến.

Ngữ Diên thấy thế tại chỗ nhảy dựng lên, quát to một tiếng, “Giết người rồi” sau liền nhanh chân bỏ chạy, nha, nàng không nên dây vào chuyện này, hiện tại xong chưa, chọc một thân phiền toái, bất quá cũng may nàng từng có bản lĩnh bộ pháp trốn chạy vẫn tương đối nhanh.

Một lúc sau

“Huynh đệ, người. Người đừng đuổi nữa được không?” Chạy nửa ngày, nàng rốt cục mệt mỏi nhịn không được liền tiếp quay đầu đối với bọn họ hét lên, cái nữ tử áo trắng kia đã sớm một tọt phía sau rồi, chỉ còn lại có ‘tử thi’ cùng nắm tên gây yếu vẫn đối với nàng theo đuổi không bỏ.

“Xú tiểu tử. Người. Người đứng lại đó cho ta” ‘tử thi’ dừng bước lại thở hổn hển nói, người này là cầm tinh con thỏ con hay sao, vì sao chạy nhanh như vậy?

“Vù vù vù, người. Các người không đuổi theo, ta. Ta cũng vậy sẽ không không chạy” nàng thấy thế cũng dừng bước lại thở hổn hển trả lời, không thể chạy nữa rồi, nếu dựa theo tốc độ này mà chạy tiếp, bọn ta có thể chạy vào ghi chép Disney.

“Người nha, muốn Lão Tử không đuổi người, trừ phi. Trừ phi người làm cho Lão Tử khâm một đao” ‘tử thi’ đối với khoảng cách năm thước ở ngoài Ngữ Diên nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đứng thẳng người hít mạnh khẩu khí nói: “Người. Người tử thi giả này, người cho ta ngu ngốc a, cho người khâm, làm sao người không nói để cho ta khâm một đao đầu?”

Nghe vậy, thấy nàng không một chút ý tứ hối cải, hấn tức giận dựng râu tròng mắt hét lên: “Được lắm, Lão Tử hôm nay cho dù đuổi người đến chân trời góc biển cũng không bỏ qua cho người” một giây sau, hấn liền xốc lại tinh thần đuổi tới, Ngữ Diên thấy thế bất đắc dĩ thở dài lắc đầu, ngay sau đó lại cầm theo ống quần bắt đầu chạy.

Trên chợ, một thiếu niên tuấn tú áo trắng điên cuồng chạy nhanh phía trước, phía sau của hấn đi theo khoảng sáu nam nhân cường tráng, trên tay bọn họ Trường Đao trong suốt làm cho người ta không tự giác nhường đường cho bọn hấn, mất thấy, bọn họ đang đuổi theo mình, nàng chỉ có thể nhanh hơn bộ pháp chạy về phía trước, đúng lúc này, nàng vô ý kéo một khối vải đỏ tiên diễm, làm cho người bán vải trong nháy mắt ngã trên mặt đất, ngăn cản đường đi của bọn họ.

Cũng không mấy cái bọn họ lại vọt lên, trong lòng Ngữ Diên bắt đầu hoảng loạn lên, làm sao bây giờ, nàng mặc áo trắng quá rõ ràng rồi, một giây sau, nàng liền thừa dịp hỗn loạn trốn ở phía dưới sạp bán quần áo xé xuống một kiện vải đỏ, ngay sau đó, nàng chạy tới trong hẻm nhỏ đem này vải màu đỏ này bọc tại bên ngoài áo trắng, lúc này, sáu đại hấn bắt đầu đông tìm tây tìm ra được, Ngữ Diên thầm kêu không tốt, bọn người kia, không định muốn giết chết nàng thật chứ? Mất thấy bọn họ sắp tìm đến, vì thế, nàng liền đem vải đỏ che ở trên đầu, cúi người chậm rãi hướng bên kia dịch chuyển đi.

“Tiểu thư ở trong này” bà vai của nàng đột nhiên bị người vỗ một cái, tiếp theo còn chưa phục hồi tinh thần lại nàng đột nhiên bị rất nhiều người ôm lấy, một giây sau, nàng hoảng sợ bị người đẩy vào trong kiệu, sau đó, tiếng kèn Xona vui mừng truyền khắp toàn bộ chợ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 106: Tò mò hại chết mèo (2)

Cho đến khi cỗ kiệu lay động trong một khắc kia, Ngữ Diên mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, một giây sau, nàng liền xốc khăn trùm đầu lên nhìn nhìn kiệu nhỏ này, ngay sau đó, nàng lại duỗi tay ra lặng lẽ xốc cửa sổ nhỏ trên kiệu lên, muốn nhìn xem là chuyện gì, nhưng mà, cỗ kiệu gần đây hay là toàn bộ người trước sau đi đường đều vô cùng vui mừng, giống như người trung niên thổi kèn Xona cùng lũ tiểu tử cũng vô cùng vui sướng!

Lúc này nàng tựa hồ đã phát hiện ra một chuyện vô cùng quan trọng.

Đó chính là ngòi nhâm kiêu hoa rồi, này —— vậy phải làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ nàng còn phải gả lại một lần?

Tuy rằng tất cả đây chỉ là trùng hợp, nhưng bất kể nói thế nào, hiện tại nàng cũng là thân phận ‘ tân nương ’, mặc dù là giả mạo, nhưng hiện tại tình huống này, tựa hồ không phải nàng có khả năng nắm trong tay, vậy phải làm sao bây giờ nha, đối phương đến tột cùng là cao, là béo, là thấp, hay là gầy, nàng căn bản là không biết, mà quan trọng là nàng cũng không muốn biết

Bởi vì nàng không muốn lập gia đình, còn nữa, thân thể này của nàng còn chưa có ly hôn, như vậy nếu hiện tại kết hôn chính là tội trùng hôn ai! Thế nhưng cổ kiêu lung la lung lay lại rất chân thật lắc lư hai bên, chẳng lẽ, nàng thật sự vừa từ hang hổ trốn tới lại ngược lại tiến vào hang sói hay sao?

Không được, tuyệt đối không được!

Vì thế, nàng liền nhắm đôi mắt lại khiến cho bản thân tỉnh táo lại, Ngừ Diên, yên lặng, yên lặng, để cho lòng yên tĩnh xuống dưới, chỉ có im lặng người mới có thể nghĩ được biện pháp trốn thoát, vì thế, chính nàng không ngừng tự đọc chú tĩnh tâm

Vài giây sau

Nàng lại bắt đầu nghĩ tìm tòi về vấn đề này, nhưng vào lúc này, kiêu hoa chợt đột nhiên xóc nảy lên, hơn nữa càng ngày càng lợi hại, Ngừ Diên không giải thích được nguyên nhân liền xóc măn kiêu lên hướng ra phía ngoài nhìn nhìn, lúc này, nàng mới phát hiện, kiêu hoa đã đi tới vùng ngoại thành, đang đi ở trên đường núi gập ghềnh.

Ngừ Diên ngây ngẩn cả người, đây là muốn đi nơi nào? Sơn đạo? Trên núi? Trời ạ, chẳng lẽ đang muốn đi lên núi làm áp trại phu nhân? !

Không thể, nàng làm sao có thể gả cho đại thô úi đâu, vì thế, liền reo lên”Ai u, ai u, bụng của ta đau quá nha.”

Lúc này, bà mới nghe thấy vậy liền chạy tới, “Tân nương tử, người làm sao vậy nha, làm sao không thoải mái?”

“Ta bụng đau quá, muốn đi nhà xí, không nín được ” Ngừ Diên liền xé cổ họng kêu lên, một chút cũng không giống phong phạm của tiểu thư khuê các, bất quá, ăn nói thô tục như thế, mọi người tựa hồ coi như là không nghe thấy, lúc này, bà mới ngẩng ra một lúc không biết nên làm sao bây giờ, ra về cổ kiêu không thể nửa đường ngừng lại a.

Lúc này, thanh âm của nha hoàn truyền tới, “bà mới người để cho tiểu thư đi ra ngoài đi, nếu đến Mộc phủ thế này, chẳng phải làm cho bọn hán mất mặt sao?”

Bà mới nghe thấy vậy cân nhắc xuống, rốt cục đáp ứng, liền diu dắt nàng thật cẩn thận đi đến phía sau bụi cỏ, Ngừ Diên nhìn nhìn đại hán chung quanh, lại nhìn đồng ruộng bát ngát bằng phẳng phía sau một chút, trong lòng lập tức mát mẻ, xem ra, cái này muốn chạy trốn tựa hồ cũng không được, vậy phải làm sao bây giờ?

“Tân nương tử được chưa a, nắm chặt thời gian không cần bỏ lỡ giờ lành a” Bà mới liền thúc giục, lúc này, nha hoàn cũng đã đi tới nâng nàng lên, “Nhanh lên ra đi, đã muộn rồi sẽ ăn nói không được” nói xong, không để ý Ngừ Diên cước bộ không tình nguyện, mấy người các nàng dám đem nàng túm lên kiêu hoa.

Trong một khắc nàng đi lên kiêu hoa, lại xóc nảy, kèn Xona vui sướng cũng lại bị thổi lên rồi, nhìn mình vẫn ngồi ở trong kiệu, kế hoạch chạy trốn của nàng phải tạm dừng rồi, Huyết Linh Đang hiện tại lại không có phản ứng chút nào, hơn nữa lại là ban ngày, cũng không thể nào trông cậy vào họ, tính toán một cái, vẫn là đi từng bước tính từng bước đi, cùng lắm thì, buổi tối yêu cầu Xinh Đẹp bồi chủ rể là được rồi.

Nhưng, mặc kệ nói thế nào, lẽ đường này nhất quyết không thể bái, nếu không, nàng chính là lần thứ hai lập gia đình, việc này không có đạo đức, cho nên nàng hạ quyết tâm thời điểm bị nâng ra khỏi cổ kiệu, nàng lại che bụng kêu lên đau đớn, mọi người thấy thế chỉ có thể để cho nha hoàn thay thế nàng làm một lễ, nhưng điều nàng kỳ quái là, tướng công của ‘ nàng ’ tại sao không có xuất hiện đâu?

Bất quá, ý niệm trong đầu vừa chuyển, nàng tựa hồ hiểu rõ đạo lý trong đó, tân nương này chạy trốn, nói vậy chủ rể này là vô cùng xấu xí, hoặc là bản thân tàn tật, nếu không, không có khả năng thành thân cũng để cho người khác thay thế, chính là, nàng lại không rảnh bận tâm cái này, dù sao, nàng cũng không phải là tân nương thật sự.

Sau đó, thanh âm cao vút ‘ đưa vào động phòng ’, mời nàng tân nương giả này mơ mơ màng màng bị nâng vào động phòng, tất cả chuyện này, phát sinh đều quá là nhanh, nhanh đến nỗi nàng không kịp suy nghĩ.

Cửa phòng nhẹ nhàng đóng cửa một khắc, Ngừ Diên liền một tay sóc khăn đỏ xuống, đứng dậy bắt đầu đánh giá chung quanh, ách, phòng này thật cổ kính, tất cả này nọ thoạt nhìn đều tương đối đẳng cấp, xem ra, gia đình này rốt cuộc không sai, không hiểu được trong phòng có bảo bối hay không, nghĩ đến đây, nàng liền bắt đầu lục tung tìm, không bao lâu, nàng liền vơ vét rất nhiều trang sức đáng giá .

Tiền lấy đủ, nàng lại đến trước bàn trang điểm nhìn nhìn khuôn mặt bụi bặm của mình, không khỏi cười cười, vô ý xông vào kiêu hoa, lúc này vui đùa tựa hồ quá lớn, suy nghĩ một chút, quên đi, nếu đi vào giang hồ, như vậy, cũng tránh không được thị phi, vì thế, nàng cầm lấy khăn mặt xoa xoa bụi ở trên mặt, tiếp theo chia tóc ra để xuống bắt đầu chải vuốt sợi .

Ngay khi nàng vừa muốn chải đầu, ngoài cửa đột nhiên truyền ra thanh âm của một bà mối, “Chú rể nhập động phòng “

Ngữ Diên nghe thấy vậy giật mình một cái, liền đi vào bên giường đem khăn đỏ lại trùm lên trên đầu, lúc này cũng chẳng quan tâm hình tượng của mình có vấn đề, chỉ có thể im lặng ngồi ở bên giường, bất quá, có một chút khiến nàng rất nghi ngờ, theo đạo lý mà nói hẳn là đến tối mới có thể đến nha, như vậy nàng mới có cơ hội đào thoát, nhưng bây giờ xem ra, kế hoạch đã trạch khỏi quỹ đạo, lúc này cũng chỉ có thể đi từng bước tính từng bước, đúng lúc này, cửa được mở ra, lại được nhẹ nhàng đóng lại, từ chỗ cửa tiếng bước chân chợt đột nhiên dần dần tán đi, cho đến biến mất ở tại cuối.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, trong phòng có ai không? Nhưng vì sao không có động tĩnh gì, hay là. Hay là chú rể này là một người sống đời sống thực vật? Nghĩ đến đây, nàng liền xóc khăn trùm đầu nhìn sang, thời điểm đợi nàng thấy rõ, con ngươi của nàng chợt đột nhiên mở to lên rất nhiều, tay phải run run bụng kín, này. Đây là cái gì? Một khối mộ bài lạnh như băng? !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Tò mò hại chết mèo (3)

Ngữ Diên kinh ngạc nhìn mộ bài trên mặt bàn, mặt trên của mộ bài màu đen buộc lên một bông hoa hồng nho nhỏ, trên đó viết, chú rể, Mộc Lâm bài vị.

Ngữ Diên thấy thế đi từ từ tới, mặt mày nhăn càng chặt, một giây sau, nàng bùng tỉnh đại ngộ, nguyên lai tân nương đào hôn không phải bởi vì đối phương xấu, cũng không phải bởi vì tàn tật, mà là bởi vì hắn là một người chết, trời ạ, chuyện gì đang xảy ra thế này, nàng lên sai kiểu hoa gả cho một quý tử trượng phu?

“Ghét nhất là nữ nhân” đột ngột trong phòng truyền ra một thanh âm vô cùng tức giận, Ngữ Diên ngây ra một lúc, tiếp theo liền biết thanh âm trong phòng là của ai, bất quá, nàng liền xoay người, bởi vì nàng muốn nhìn người kia đến tốt cùng muốn làm cái gì một chút? Nếu là ác quỷ mà nói. . . , như vậy, nàng sẽ không tốn nhiều vô mồm, trực tiếp đánh hắn tới lúc hồn phi phách tán, nếu là quỷ tốt như vậy, thì cái khác cũng đừng nói.

Vì thế, nàng than nhẹ một tiếng nói: “Ai, nương tử của ngươi chạy đi với người khác, số ta số khổ nha, bị người đuổi giết tiếp theo lại bị nắm vào kiểu hoa, nhưng trên thực tế, ta chỉ là một người già bộ thôi, ngài già đã có thể hiểu chưa?”

Lúc này, đồ vật trong phòng đột nhiên lập tức đi tới đối diện với Ngữ Diên, Ngữ Diên liền nhìn về phía hắn, chỉ thấy hắn mặc là một bộ quần áo hi phục, không cần nghĩ, cũng biết quần áo này là do cha với nương cho hắn, chính là.

Chính là này hi phục ra vẻ cũng quá nhỏ đi, mà nàng lại phải xoay người mới có thể nhìn đến cái tên phát lao này, nguyên lai tưởng tàn tật, đáng tiếc không phải, nguyên lai tưởng lão nhân, đáng tiếc không phải, vốn cho là soái ca quý, đáng tiếc cũng không phải, bởi vì quý đứng trước mặt nàng không phải là cái gì đại suất ca, mà là một quý nhỏ tuổi chỉ khoảng hơn năm tuổi, tuy rằng hắn lớn lên vô cùng sõi tổng hợp wow ấy, nhưng là, tính tình người kia tựa hồ có chút tím, hay là tiểu quý này chính là chú rể mới?

“Bản thiếu gia mới không cần ngươi nữ nhân này làm nương tử đâu, thoát nhìn một chút cũng không đáng yêu” tiểu quý bĩu môi nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy không nói gì cười cười, sau khi biết phòng có quý, nàng đã chuẩn bị một bụng lời nói. . . , nhưng như thế nào cũng không đoán được đây là tiểu quý, hơn nữa, tiểu quý này còn là chú rể!

“Nhìn cái gì vậy, nhìn cũng không thấy, cắt” Mộc Lâm bò đến trên ghế chia về phía mũi của nàng nói.

Thấy hắn kiêu ngạo như thế, nguyên gốc những lời nói trong bụng cũng không còn bóng dáng, vì thế, nàng nói gấp: “Ngươi yên tâm, tiểu hài tử như ngươi này không dứt sữa, bốn tiểu thư cũng không cần gả cho ngươi đâu”

“ ? ”

“Nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua mỹ nữ sao a, tiểu sắc phôi” nàng hướng hắn le lưỡi nói.

Nghe thấy vậy, hoảng sợ, biểu tình khó có thể tin lập tức ở trên mặt hắn nhất xuất hiện, một giây sau, hắn liền núp ở dưới mặt bàn mặt hết lên: “Ngươi. Ngươi là người hay là quỷ, làm sao ngươi có thể nhìn thấy ta?”

Ngữ Diên thấy thế đi vào cái bàn bên cạnh ngồi xổm xuống nhìn về phía hắn cười cười “Ngươi không cần hoài nghi ta, thật sự ta có thể nhìn thấy ngươi, lời của ngươi ta cũng nghe được, tỷ tỷ ngươi, là bị đánh bảy đánh bạ đến đây, thật không nghĩ đến ngươi cư nhiên nhỏ như vậy đã chết, bất quá như vậy cũng tốt, ngươi nếu đã chết cũng đỡ phải cho ta hao tổn diện xuất đề chạy trốn”

“Ngươi thật sự có thể nhìn thấy ta?” Tiểu Mộc Lâm nghi hoặc hỏi lại, đối với nàng những lời vừa nói tựa hồ trở thành gió thoảng bên tai.

Ngữ Diên gật gật đầu cười cười nói: “Đúng vậy, ta có thể nhìn được ngươi, Mộc Lâm phải không, ta gọi là Mộng Ngữ Diên, còn ngươi, có thể gọi ta là Ngữ Diên tỷ tỷ, cũng có thể gọi ta là Diên tỷ tỷ, không thể tưởng được ngươi tuổi còn nhỏ như thế lớn lên lại là Táp Oa Y “

Mộc Lâm nghe thấy vậy vẫn còn có chút không quá tin tưởng, nàng cứ nhiên có thể nhìn đến những thứ không thuộc về nhân loại?

“Được rồi, nói cũng đã nói đủ rồi, tỷ tỷ ngươi là ta đây cũng sẽ nói bye bye với ngươi, tuy rằng ngươi rất tuần tú, thực đáng yêu, rất có tiềm chất bồi dưỡng, bất quá tỷ tỷ chưa bao giờ nhận lao động trẻ em, cho nên, bye bye” Ngữ Diên đưa tay ra vờn vai hướng hân cười cười, chuẩn bị tìm nơi trốn.

Nghe thấy vậy, Mộc Lâm rốt cục cũng tin tưởng nàng có thể nhìn thấy hân là sự thật rồi, một giây sau, hân vội lôi kéo tay nàng cười nói: “Wow, ngươi có thể nhìn thấy ta à, ta đây về sau sẽ không cô đơn nữa rồi, nương tử này tốt, nương tử này tốt”

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngồi xổm xuống cầm lấy bờ vai của hân hỏi: “Ngươi có biết cái gì gọi là lấy lão bà không, lại biết cái gì là nương tử không?”

Tiểu Mộc Lâm nhìn nhìn nàng, nhúc nhích đầu nói: “Ta biết a, nương tử phải chơi với ta, theo giúp ta ăn cơm, ngủ cùng ta, ta nghĩ rằng ngươi không nhìn thấy ta, hiện tại ngươi đã nhìn thấy rồi, vậy ngươi chính là mẹ của con ta rồi, cho nên, chỗ nào cũng không chuẩn cho ngươi đi” hân đột nhiên đưa tay ra ngăn cản đường đi của nàng.

Ngữ Diên thấy thế liền cầm cổ áo của hân lên nói cho hân biết, “Tiểu Chính Thái, ngươi thì nên thanh thủ tu luyện cho tốt sớm ngày đầu thai đi, tỷ tỷ đây còn có rất nhiều chuyện phải làm, không thể cùng ngươi đùa, biết không?” Nói xong, buông hân xuống thay hân sửa sang lại quần áo rồi buồn cười nói: “Được rồi, ngươi ở nơi này tùy tiện chơi đùa đi, tỷ tỷ đi trước”

“Không được. Nương tử không cần bỏ lại ta, chúng ta báai đường rồi, ngươi là nữ nhân của ta, không thể bỏ lại ta ” hân ôm thật chặt ống quần của nàng hét lên.

Ngữ Diên nghe thấy vậy xấu hổ không thôi, nữ nhân của hân? Hân mới bao nhiêu tuổi nha, còn nữ nhân của hân chứ, có thể thấy được hân gât gao túm lấy thì nhất thời khuyên bảo không được, đành phải ngồi xổm xuống uy hiếp, “Ngươi tiểu hài tử này tốt phải nghe lời, hảo hảo ở nhà, không nên chạy loạn, bên ngoài có rất nhiều người xấu, trừu yêu cũng rất nhiều, cẩn thận bọn họ lập tức đem ngươi bắt lại, cho nên ở nhà là an toàn nhất biết không?”

Tiểu Mộc Lâm lắc đầu tỏ vẻ không biết.

“Ài, tóm lại đi theo tỷ tỷ sẽ rất nguy hiểm, tỷ tỷ cũng không có nhiều thời gian chiếu cố ngươi như vậy, còn nữa, hôm nay thời giờ của ta cũng quá lằng phí, cho nên, ta phải lập tức rời đi khỏi nơi này, hiểu chưa?” Nói xong, đem cái tay nhỏ bé đánh rớt ra .

Tiểu Mộc Lâm thấy nàng cố ý phải đi, vì thế ngồi dưới đất gào khóc , “Ô ô ô, nương tử, nương tử xấu xa. Nương tử không cần tương công rồi, nương tử là một đứa nhỏ xấu xa, ô ô.”

Ngữ Diên nguyên bản đã đi tới bên cạnh cửa sổ, nhưng nghe thấy tiếng khóc của hân vô cùng thương tâm, nàng đứng là vẫn không đành lòng, nàng không nhìn thấy còn chưa tỉnh, mấu chốt là đã nhìn thấy rồi, hơn nữa, tiểu hài tử này tựa hồ rất lâu không có ai nói chuyện cùng hân, vì thế, nghĩ nghĩ, nàng xoay người đi đến trước mặt của hân nói: “Ngươi muốn đi theo tỷ tỷ rồi đi sao?”

Nghe vậy, Tiểu Mộc Lâm đang hàm chứa nước mắt gật gật đầu.

“Nếu đi theo ta đi rồi, thì sẽ không được nhìn thấy phụ thân cùng mẫu thân, ngươi còn muốn đi theo ta sao?” Nàng lau nước mắt của hân hỏi.

Tiểu Mộc Lâm nghe thấy vậy ngây ra một lúc, một lúc sau, lau nước mắt đứng dậy nãi thanh nãi khí nói: “Đại trưởng phu chí ở bốn phương, nương tử ở đâu, tương công cũng theo tới chỗ đó” giờ phút này hân chỉ biết là, nam hài tử sau khi thành thân, nương tử chính là người thân nhất, cho nên, hân sẽ đi cùng nàng.

Ngữ Diên thấy thế bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, thôi thôi, ai bảo nàng thiện lương như thế, mà hân lại còn đáng yêu như này, vài giây sau, nàng đem bộ quần áo màu đỏ trên người xé toang lộ ra quần áo màu trắng , tiếp theo nàng đem tóc dài buộc lại, cuối cùng đem Tiểu Mộc Lâm bỏ vào bên trong Huyết Linh Đàng, lúc này mới cảm châu bầu lạng yên không phát ra hơi thở rời đi khỏi Mộc phủ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Tò mò hại chết mèo (4)

Sau khi trải qua chuyện này, nàng liền lui về khách sạn trả tiền, rồi lên ngựa rời đi khỏi nơi này, tốc độ của nàng vô cùng nhanh, ở trong này lưu lại cũng đủ lâu, mà nàng hiểu rõ rằng nếu lưu lại 1 phút, như vậy, nguy hiểm của nàng cũng nhiều thêm một phần.

Nhưng mà, nàng ở bên ngoài khẩn trương thúc mã, bên trong Huyết Linh Đàng bầu không khí không có chút nào khẩn trương, ngược lại là vô cùng náo

nhật, Tiểu Mộc Lâm đến ngay cả Xinh đẹp không thích nam nhân cũng thích hẳn, mà Thất Dạ cùng Hiền còn lại là vô cùng sủng ái hẳn, Tiểu Mộc Lâm chưa bao giờ thấy qua nhiều đại ca ca đại tỷ tỷ như vậy, vì thế vui vẻ đi theo phía sau bọn họ đi bộ.

Tìm một ít tiền trong túi mua con ngựa mới, tốc độ này thật sự là rất nhanh, Ngử Diên nhìn con ngựa dưới thân tâm tình thật là sung sướng, nàng một bên giục mã một bên nhắc nhở chính mình, từ nay về sau không cần chờ mớm vào nhiều, cũng không cần xem nào nhiệt, dễ dàng gặp chuyện không may như vậy, mà nàng phải chạy nhanh đi tìm Thiên Sơn đại sư mới đúng!

Nhưng là.

Có rất nhiều chuyện, luôn phát sinh trong lúc lơ đãng, ví dụ như. Con đường phía trước đột nhiên bị rất nhiều người chặn lại, Ngử Diên ngồi ở trên ngựa nhìn số người xuất hiện ở trước mặt, trong lòng không khỏi nghi ngờ hỏi, đây là có chuyện gì?

‘Linh linh linh’ Huyết Linh Đang phát ra thanh âm rất nhỏ, nhắc nhở nàng chạy nhanh chạy đi, đừng đang nhìn nào nhiệt lại hỏng việc mất, Ngử Diên thấy thế sờ sờ Huyết Linh Đang nói: “Yên tâm đi, ta đâu có bát quái (*) như thế thích xem những chuyện không liên quan đến mình? Đi thôi”

(*) bát quái : buồn chuyện

Một phút đồng hồ sau.

Nàng không có đi xem nào nhiệt, nhưng giờ này khắc này đã tại ở trong đám người, mà xuất hiện trước mặt nàng là một ít người ăn mày xin cơm, còn có một ít nữ nhân mặc đạo phục màu vàng, xem ra, hình như là hai môn phái đánh nhau.

“Cái Bang chúng ta sao lại sợ Nga Mi các người?” Người cầm trong tay gậy gộc màu xanh biếc nói chuyện, hẳn vừa nói nói cảm vừa run lên, rất giống quả bóng trong tay cao thủ bóng rổ.

“Ý của người là Nga Mi chúng ta chửi mắng Cái Bang các người đúng không?” Trong đó có một người mặc khác với các nữ tử khác liền đứng dậy kêu lên.

Ngử Diên nghe thấy vậy mày chau lên, đây là thời đại nào còn có bang chủ Cái bang cùng chương môn Nga Mi sao? Cũng mặc kệ thật sự tồn tại hay không, hai nhà tám gậy tre không đồng thời cùng đánh nhau, tại sao phải ở trong này đầu khẩu đầu? Hơn nữa, cái người ăn mày cầm trong tay gậy gộc màu xanh biếc kia có phải đã cầu bỗng hay không?

“Người lão đạo cô này, bản bang chủ Hồng Bát công công khi còn tại thế, người còn chưa sinh ra đâu, hiện tại còn muốn cùng Cái Bang đối nghịch, quả thực là muốn chết?” Lão hành khất cười lạnh một tiếng, giọng điệu này rõ ràng cho thấy đang cười nhạo các nàng và tự cho là đúng.

Ngử Diên ngây ra một lúc, Hồng Bát công công? Bang chủ Cái bang không phải Hồng Thất Công sao? Làm sao có thể biến thành Hồng Bát công công rồi? Đúng lúc này, nàng lại nghe thấy một câu càng như mìn lỗi hơn.

“Bản giáo chủ Chu Móng Tay Bất thời gian khi còn sống, Hồng Bát công Công của các người còn chưa xuất hiện đi, hiện tại dám cuồng vọng như thế, cái này rõ ràng cho thấy người không đem chúng ta để vào mắt” lão đạo cô vô cùng tức giận chỉ trích nói.

Ngử Diên lại rung động, chương môn Nga Mi không phải là Chu Chỉ Nhược sao? Hiện tại lại cải danh tên là Chu Móng Tay Bất rồi?

Câu nói tiếp theo làm nàng càng nghe càng không hiểu nổi, vì thế, nhìn nào nhiệt hồi lâu nàng rốt cục nhin không được hỏi: “Các vị các đại hiệp, xin hỏi, các người nhận thức Quách Tĩnh cùng Hoàng Dung trong chốn giang hồ không?”

Lão đạo cô nhìn nàng một cái nói: “Tiểu huynh đệ người là?”

“Bản nhân là Mộng Thiều, xin hỏi danh hào của chương môn Nga Mi” Ngử Diên liền một mực cung kính nói, dù sao gặp người trong võ lâm lại có thể làm cho người ta kích động bao nhiêu.

Lúc này, người chương môn này mày dần dần trói chặt, vài giây sau, rốt cục nổi giận, “Uy, người là ai a, người ở nơi này làm cái gì, người không phải đang gây trở ngại chúng ta tập luyện sao?”

Cái gì? Tập luyện? Ngử Diên khó hiểu trừng lớn hai mắt, bọn họ đang tập luyện cái gì?

Đúng lúc này, một béo nam nhân ăn mặc không giống với những người đi theo như vậy đã đi tới, hẳn nhìn thấy Ngử Diên vô cùng bất mãn quát lớn, “Người thật sự đang làm cái gì, người có biết chúng ta đang dàn dựng kịch hay không, lần sau còn phải đến kinh thành diễn cho Vương gia xem, người muốn làm gì mà đột nhiên lại chạy đến đây phá hư? Người muốn chết a”

Ngử Diên nghe thấy vậy không nói gì cười cười hỏi: “Người nói là Vương gia quyền lực nhất kinh thành, Cung thân vương?”

“Đúng vậy a, ta nói cho người biết, chúng ta đang diễn chính là võ lâm chi diễn, đến lúc đó nói không chừng hoàng thượng cũng sẽ nhìn thấy, người nếu đang hỏi đồng hỏi tây gây trở ngại tới chúng ta, ta là người đầu tiên không buông tha người”

Ngử Diên nghe thấy vậy liền ngượng ngùng cười cười, “Đúng. Thực xin lỗi a” ngoài miệng nói xin lỗi, trong lòng lại vô cùng bất mãn, hung cái gì hung, nàng cũng không phải cố ý, hơn nữa, ai biết bọn họ lại diễn trò ở ngoại ô, thật sự là một đám bệnh thần kinh.

“Gia gia, chúng ta đi như vậy không tốt lắm đâu?” Tiểu Hương trong tay túm bao quần áo khăn trương hỏi.

“Hừ, nhỏ giọng một chút” hấn vội vàng đưa ra một động tác ngăn chặn.

“Gia gia a, chúng ta nếu như bị bắt được lại phải chịu án phạt nữa ” Tiểu Hương trong lòng run sợ nói.

Béo lão nhân nghe vậy ngoái đầu nhìn lại nằng một cái nói: “Như thế nào, ngươi sợ chết a, chẳng lẽ ngươi không muốn đi tìm Diên nhi sao?”

“Muốn, ta nằm mộng cũng muốn, nhưng nếu như chúng ta bị Vương gia phát hiện, hậu quả nhất định sẽ rất thảm” Tiểu Hương nói gấp.

“Ngươi yên tâm, có ta ở đây, hấn sẽ không bắt ngươi đâu, đi thôi, Diên nhi đều đã rời đi mấy ngày rồi, chúng ta phải chạy nhanh nắm chặt thời gian vượt qua bước đi của nằng, nếu không, ta sợ đời này Diên nhi cũng không trở lại, ngươi cũng không sợ cô đơn sao” Béo lão nhân nói gấp, trong lòng cũng đang tính toán phải làm như thế nào rất nhanh tìm được nằng, gần đây cũng chưa bắt quý, hấn đã sớm ngứa ngáy trong lòng bàn tay.

“Được, ta đi, ta nhất định phải tìm được tiểu thư” Tiểu Hương nghe thấy cả đời cũng không trở về, bị hù dọa đánh rùng mình một cái, không được, nằng không thể cùng tiểu thư tách ra lâu như vậy, tiểu thư ở bên ngoài nhất định sẽ không chiều cổ bản thân.

Béo lão nhân nghe thấy vậy cười cười nói: “Thông minh, chúng ta sẽ đi tìm nằng ngay bây giờ, muốn nằng mang theo chúng ta cùng nhau chạy ra giang hồ” một giây sau, hấn mang theo Tiểu Hương thừa dịp Sở Hạo không ở đây chạy nhanh chạy ra khỏi phủ đệ, xú nha đầu, ngươi dám quăng ta? Nằm mơ, xem ta mà tìm được ngươi không đầu với ngươi một trận mới là lạ!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Tò mò hại chết mèo (5)

Mấy ngày nay không khí trong Sở phủ có chút áp lực, Sở Hạo tìm không thấy nằng trong lòng không hiểu sao bắt đầu lo lắng, tiếp theo, làm cho hấn không nghĩ tới là , ông ngoại lại có thể mang theo Tiểu Hương lưu lại một phong thư ly biệt nói là đi tìm nằng tụ hợp, cũng như vậy không hiểu ra sao biến mất .

“Vương gia, ta đã phái ra thiên la địa võng toàn lực điều tra ông ngoại cùng Vương Phi” Một Kiếm vẻ mặt nghiêm túc nói.

Sở Hạo nghe vậy gật đầu nói: “Chuyện tình trong phủ giao cho quản gia, bốn vương phải đi ra ngoài một bận, ngươi đi theo đi”

“Thuộc hạ hiểu được”

Bên kia

“Hoàng thượng, ngươi đây là muốn đi nơi nào nha?” Lão thái giám Tào công công nhìn hấn mặc thường phục không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Ngự đệ xin phép nói có việc là tình hình thiên tai của dân gian, muốn đi xem xét, làm vua của một nước, trăm há có thể ngồi chờ chết?” Sở Thiên mang quần áo lần thứ hai chuẩn bị đi.

Tào công công nghe vậy vội khom lưng nói: “Hoàng thượng, nô tài biết được ngài là vì nước vì dân là hoàng thượng tốt nhất trong vòng một trăm năm, nhưng mà, ngài là ngôi vua, há có thể để cho ngài một nhọc như thế đâu, quan viên phía dưới còn nhiều mà, không bằng.”

Sở Thiên nghe thấy vậy mày chau lên ngữ khí rất có một ít không vui nói: “Như thế nào? Trăm làm việc còn cần ngươi dạy bảo?”

Tào công công nghe thấy vậy biết hấn đang không vui vội vàng quỳ xuống đất dập đầu, “Hoàng thượng tha mạng, nô tài đáng chết, nô tài đáng chết” hấn vừa nói một bên vả vào miệng mình.

“Thôi thôi, ngươi đứng lên đi” Sở Thiên xua tay nói.

Tào công công nghe thấy vậy liền đứng lên, chờ đợi sai khiến của hấn.

“Trước ngươi theo phụ hoàng, hiện tại lại cùng trăm, ngươi cũng coi như làm một thời gian dài, có một số việc, ngươi này làm nô tài, không nên quan tâm cũng đừng quan tâm, ngươi đi chuẩn bị một chút, lần này trăm cải trang vì hành cũng không hy vọng có ai biết, cho nên, ngươi cùng trăm đi là được rồi” Sở Thiên hạ mệnh lệnh nói.

Tào công công nghe vậy vội khom lưng hiểu được, có hẳn ở đây, hoàng thượng sẽ không có cái gì tổn thương, tuy rằng hắn có chút lớn tuổi, nhưng mà công phu của hắn cũng là bí hiểm, ngay cả Ngũ Lâm quân cũng không phải đối thủ của hắn, chỉ là hắn vẫn còn có chút lo lắng, dù sao, coi như mình có bản lĩnh, nhưng một mình bảo hộ hoàng thượng, trong lòng vẫn còn có chút sợ hãi bao nhiêu.

Sở Thiên thấy hắn đi sắp xếp, hai tay của hắn đặt ở sau lưng ánh mắt thâm thúy nhìn hướng xa, hắn sao lại không biết Sở Hạo đến tột cùng vì sao mà xin phép, hắn đã sớm tính ra nàng nhất định sẽ rời nhà trốn đi, nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy, nàng đối với giang hồ có hứng thú như thế, hắn thật ra muốn nhìn một chút xem nàng đến tột cùng muốn làm những thứ gì, còn lần này, hắn cũng muốn xem ai có vận khí tốt, có thể đụng tới nàng.

Sau khi người nào đó làm cho tất cả mọi người vương bận, cũng khó khăn tìm kiếm, lúc này đang ở vùng ngoại thành ngồi trên mặt ruộng ăn lương khô, Linh Đang phát ra tiếng vang rất nhỏ, Ngũ Diên biết, đích thị là bọn họ muốn đi ra rồi, vì thế đi đến dưới mặt bóng cây, xuất ra Linh Đang quơ quơ, bốn tên lập tức ngã xuống mặt đất.

“Nương tử, nương tử” tiểu Chính Thái vừa xuống tới mặt đất liền hai tay ôm Ngũ Diên ngồi ở trên cỏ .

“Cái gì nương tử, kêu tỷ tỷ” nàng gật mũi hắn cười nói.

“Vu bà, ngươi thật sự cùng hắn báai đường rồi sao?” Thất Dạ tò mò hỏi, đoạn thời gian kia vì sao bọn họ đều không hề cảm giác cùng ý thức đâu? !

“Nói thì dài dòng, tóm lại là, xét đến cùng bốn chữ, đánh bậy đánh bạ” nói xong, nàng từ bên trong bao quần áo lấy ra rất nhiều cung đèn cầy còn có một chút đồ ăn của quý đưa cho bọn họ, “Này, ăn đi”

Mấy người thấy thế liền cầm bắt đầu ăn, Ngũ Diên nhìn tiểu Chính Thái khả ái như thế nói: “Tiểu Mộc Lâm ta sửa cái tên của ngươi như thế, cái tên này của ngươi kêu khỏi miệng thật tốt”

Tiểu Chính Thái nghe thấy vậy ngẩng đầu nhìn nàng cười cười, “Tuống công đều nghe nương tử “

Những lời này vừa ra khỏi miệng, ba quý cười thiếu chút nữa đem ngọn nến trong miệng phun rớt ra, Hiền bình thường là một người vô cùng vững vàng, nhìn thì biết, hắn cùng với ngôi sao Hàn Quốc chính cơ hồ có thể đánh tráo với nhau được, cho nên, nam nhân yên lặng như thế mà cũng có thể cười thoải mái như thế, là biết đối với bọn họ mà nói chuyện này buồn cười cỡ nào.

Ngũ Diên nhéo nhéo mắt của hắn nói: “Về sau không được nói như vậy, tỷ tỷ làm sao có thể gả cho quý được, hơn nữa, lại còn là quý nhỏ như vậy, ngươi nha.” Nàng chỉ chỉ vị trí đùi quần của hắn cười nói: “Lông của ngươi ở chỗ này còn chưa có dài đâu, ngươi đã muốn lão bà sao?” Nói xong, nàng đột nhiên nở nụ cười.

“.” Vũ vu vũ vu, một trận gió nhẹ thổi qua, không ai đang cười.

Ngũ Diên thấy thế ngoài đầu nhìn lại bọn họ, Thất Dạ cùng Hiền sắc mặt vô cùng xấu hổ, tiếp theo hai người không hẹn mà cùng cúi đầu nhìn về phía đùi quần của mình, Ngũ Diên thấy thế lập tức hiểu được sao lại thế này, nói gấp: “Ta. Ta không phải cố ý, ý của ta là, lông cũng chưa dài đủ mà đã nghĩ muốn lấy nương tử a”

“. ?” Lại trừng mắt nàng.

“A, không không không, ý của ta là, cho dù lông của các ngươi ở phía dưới dù có đủ dài cũng không thể lấy vợ”

“. ?” Lại trầm mặc không nói gì.

“Ai nha, các ngươi biết ta không phải ý tứ này nha, kỳ thật. Kỳ thật ta thực đơn thuần, ta không biết các ngươi lông có thể rậm hay không, ta cũng vậy nghe người khác nói, dù sao. Dù sao ý của ta là, người không thể cùng quý thành thân, như vậy các ngươi đã hiểu rõ chưa” Ngũ Diên giải thích mà mồ hôi ướt đầm. (chị này càng nói càng rối a. Hại chết người được luôn rồi)

“Sớm nói như vậy không được sao, ngươi đã kích tiểu bằng hữu của chúng ra như vậy” Thất Dạ hướng nàng liếc mắt khinh bỉ một cái.

Ngũ Diên thấy thế đành phải bắt đầu dĩ cười cười, lời kéo tiểu Chính Thái nói: “Ta cho ngươi một cái tên, về sau ngươi kêu là Một Phần có được không, như vậy tương đối khá dễ nhớ, giống như Một Đêm ca ca của ngươi “

Tiểu Chính Thái nghe vậy vô cùng có hiểu biết gật đầu, “Được rồi, nương tử nói cái gì thì chính là cái đấy, đại trọng phụ nếu là vi phạm lời của nương tử mà nói. . . , sẽ không ngoan rồi, về sau các ngươi cũng gọi ta là Một Phần đi” tiểu Chính Thái việc sang sáng nói.

Ngũ Diên nghe thấy vậy nhất thời xấu hổ không thôi, nàng hiện tại đang trêu chọc vào quý gì nha? !

“Nhanh chút nhanh chút, Lưu gia thôn mỗi năm một lần ngày mai cử hành đại hội thi đấu thơ” chợt đột nhiên, một chiếc xe ngựa ở bên người nàng rất nhanh chạy mà qua, không bao lâu, xe ngựa liền tiếp hướng một phương hướng mà chạy đi như vậy, tất cả mọi người là hưng phấn, chờ mong, thậm chí là kích động.

“Bọn họ nói chính là đi thi đấu thơ?” Ngũ Diên lẩm bẩm nói.

“Sur phó, chúng ta đừng đi nữa, ta xem chúng ta vẫn là chạy nhanh đi, vạn nhất, Vương gia đuổi theo” Xinh Đẹp có chút bận tâm nói.

“Đúng vậy, vu bà, lòng hiếu kỳ của người hại chết người rất nhiều lần rồi, người khả trăm ngàn đừng không biết hỏi cái a” Thất Dạ cũng nhắc nhở.

“.....?”

“Vu bà.....”

Ngữ Diên nghe vậy rất cục nhìn về phía bọn hắn, sắc mặt đột nhiên biến thành vô cùng thâm trầm: “Các người làm sao có thể như vậy, cái gọi là, không có việc gì không thể tìm việc, có việc không thể trốn, đạo lý này các người không rõ sao? Hiện tại xem ra phía trước còn có đại sự, nếu là đại sự, chúng ta há có thể tránh thoát đi đâu? Được rồi, đừng nói nữa, chúng ta chạy nhanh đi qua xem một chút đi, nói không chừng chúng ta còn có thể có tác dụng đâu” nói xong, không chờ bọn họ phản ánh, nàng đã đem này nọ thu dọn xong.

Mọi người nghe thấy vậy, ý nghĩ giống như cái mũi hắc tuyến một cây rớt xuống, dựa vào, thích xem nào nhiệt còn nói ‘đường hoàng’ như thế, kỳ thật mọi người đều biết, nàng chính là loại điển hình không có việc gì lại tìm đánh hình!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Lưu gia thôn quỷ dị (1)

Ngữ Diên dùng lý do đường hoàng, làm cho mình gia nhập bước tiến của mọi người đi hướng đến Lưu gia thôn tìm tòi đến tột cùng, vì thế, cười ngửa đến trước khi mặt trời lặn, hòa cùng đám người bắt đầu khởi động đến Lưu gia thôn.

Tùy tiện tìm một cái khách sạn, đem ngựa nhỏ đưa cho tiểu nhị, sau đó, xoay người tiến vào đại sảnh.

“Chưông quầy đầu cho bốn thiếu gia một gian sương phòng” Ngữ Diên đi vào chỗ quầy phòng trọ đối với chưông quầy dừng cảm nói.

Chưông quầy thấy thế liền đưa chiếu bài lên cười nói: “Khách quan, thật sự là thực xin lỗi a, bốn điểm ở hết rồi” nói xong, liền xin lỗi khom người nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngẩng ra một lúc, nhìn nhìn người chung quanh không khỏi nói: “Thật sao, có nhiều người ở trọ như vậy a? hay là người xem thường bán công tử?”

Chưông quầy nghe thấy vậy vội vàng gật đầu cúi người nói: “Công tử người thật sự là đang nói cái gì vậy chẳng lẽ ta làm ăn buôn bán còn đuổi ra ngoài sao? Ai, ngày mai sẽ là đại hội thi đấu thơ mỗi năm một lần, khách sạn trên sớm toàn bộ chật ních rồi, tiểu điểm thì nửa tháng trước cũng đã bị thuê”

Nghe được chưông quầy giải thích như thế, Ngữ Diên không khỏi tò mò hỏi: “Đây tột cùng là đại hội thi đấu thơ gì, nếu có thể cho người xuất hiện ở ngay cái trấn nhỏ bé này, ngay cả khách phòng tìm khắp cũng không có?”

Chưông quầy nghe vậy hỏi vội: “Công tử người là từ bên ngoài đến đây?”

Ngữ Diên gật gù đầu.

“Ai, vậy người có thể không biết rồi, Lưu gia thôn chúng ta thoát nhìn chỉ là một nông thôn nhỏ, kỳ thật, trong thôn chúng ta không thiếu người đỗ Trạng Nguyên, nơi này hàng năm xuất hiện thơ Vương không những được trường thôn tặng năm trăm lượng bạc còn có thể trong vòng một năm ở tất cả khách sạn của Lưu gia thôn miễn phí ăn ở đâu”

“Cái gì? điều kiện tốt như vậy sao, Lưu gia thôn kia chẳng phải là sẽ một chết?” Nàng hô nhỏ

Chưông quầy nghe thấy vậy liền cười cười, đè thấp thân mình nói: “Hàng năm trước trận đấu nửa tháng, mấy ngày này việc làm ăn có thể sánh bằng hơn hai năm làm bình thường” hắn cười cười nói.

“A, lông cừu mọc trên thân cừu” Ngữ Diên thấp giọng nói, một giây sau, cười nói: “Người có thể nghĩ ra điều này cũng là một người tài ba”

“Đó là, Lưu gia thôn chúng ta mấy trăm gia đình người nào cũng biết trường thôn lợi hại, chúng ta có thể làm giàu cũng đều là công lao của hắn, trường thôn chúng ta rất lợi hại đâu!” Chưông quầy không chút nào keo kiệt ca ngợi.

Ngữ Diên nghe vậy gật gù đầu trong lòng đối với thôn này tràn ngập tò mò, hẳn đến tột cùng là một lão nhân như thế nào? Bất quá, một giây sau, nàng liền vì chuyện dừng chân phiền lòng, “Vậy tất cả phòng trọ toàn bộ đều đầy rồi, sẽ không có nơi nào khác sao, hoặc là ở tại trong nhà của người khác cũng được, tóm lại ta là sẽ trả tiền” nói một câu, nàng muốn tìm một nơi ngủ thật tốt.

“Ai, công tử người có điều không biết a, tất cả trong nhà thôn dân đều đã chật cứng người, hôm nay sợ rằng là không có nơi nào, nếu không ủy khuất công tử đi đến phòng cũi nằm một đêm? Không phải tiểu nhân nói láo, hiện tại mỗi một nhà đều là chật ních người, nếu muốn đi nơi khác dừng chân cũng

không thể, bởi vì trong vòng ngàn dặm chỉ có một thôn này của chúng ta, bất quá. . . .” Đột nhiên chân mày hấn cau lại, tựa hồ đang suy nghĩ muốn nói hay không.

“Bất quá cái gì?” Thấy hấn do dự, nàng liền hỏi tới.

Chường quây nhìn nhìn chung quanh, nhỏ giọng nói: “Trong thôn còn có một nhà không ai ở, đó chính là trong nhà của trưởng thôn, thôn trưởng cũng không thích nói chuyện cùng người xa lạ, cho dù thôn dân quen thuộc, hấn cũng không đồng ý tá túc, hơn nữa a, trưởng thôn của chúng ta cũng chỉ có một năm mới nhìn thấy một lần! Bình thường căn bản là không cho gặp” hấn chắc lưỡi nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy mày dãn dần hợp lại lên, một năm chỉ thấy một lần, lão nhân này thật đúng là kỳ quái, hấn đến tột cùng đang đùa cái gì? Tạm dừng vài giây, nàng cười nói: “Cám ơn chường quây nhắc nhở, đây là tiền thưởng cho ngươi” nói xong, từ trên người lấy ra một ít bạc vụn đưa cho hấn, chường quây thấy thế vội cúi đầu khom lưng cười nói cảm tạ.

Đội nàng nói chuyện rõ ràng xong thì lại đến giờ ăn cơm, sắc trời sớm đen lại, mà nàng một ngày hôm nay cười ngửa cũng mệt mỏi, ngày mai thi đấu thơ tự nhiên cũng muốn nghỉ ngơi thật tốt để có thể tham gia, nghĩ nghĩ, nàng đột nhiên nở nụ cười, chường quây không phải đã nói sao, còn có một nhà!

Một lúc sau, Ngữ Diên đi rất xa, cho đến trên tiểu núi cao mới dừng lại cước bộ, kỳ quái, vì sao trong nhà cửa lại phải ở trên sườn núi nhỏ như thế này, tuy rằng phù đệ thoát nhìn lớn vô cùng, nhưng là chung quanh đều không có cư dân chẳng phải rất tịch mịch?

Đổi lại ý niệm trong đầu suy nghĩ một chút, trưởng thôn nha, tự nhiên không muốn giống người thường sao, như vậy mới có vẻ cao quý nha, vì thế, nàng đi vào trước cửa, ‘cốc cốc cốc’ nhẹ nhàng gõ vang cửa gỗ, không bao lâu một thanh âm hùng hậu liền truyền tới, “Ai a?”

“Ta muốn gặp Trưởng thôn” Ngữ Diên liền ở ngoài cửa la lên.

Lúc này, cửa được mở ra, một lão nhân ăn mặc tương đối cấp bậc nhìn nhìn nàng, vẻ nghi hoặc hiện đầy trên mặt, “Ngươi là ai a?”

Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Xin chào trưởng thôn, bản nhân Mộng Thiếu cố ý lại đây tham gia hội thi đấu thơ của các ngươi mỗi năm một lần, chỉ tiếc tất cả khách sạn đều đã đầy người rồi, bản nhân nghĩ.”

“Nghĩ cái gì mà nghĩ, không biết quy củ của nơi này sao?” Lão nhân đột nhiên đánh gãy lời của nàng không hề ngần ngại nói.

Ngữ Diên thấy vẻ mặt hấn không thân mật, vì thế thu hồi tươi cười nói: “Trong vòng khắp nơi đều là huynh đệ đạo lý này trưởng thôn ngài lại không hiểu sao, ta xem ngài sắp xếp nơi này như thế thì phải là người có đầu óc, vì sao còn đối đãi với bằng hữu nơi khác như thế?” Nàng vô cùng bất mãn nói.

“Đi một chút đi, đừng làm trở ngại ta ngủ” nói xong, đưa tay ra đóng cửa, xem ra không một chút bởi vì lời nói của nàng mà cảm thấy áy náy hoặc là có điều cảm kích.

“Lão nhân, ngươi như vậy là không có đạo đức rồi, ta một mình từ quê tới nơi này tá túc lại không nói không trả tiền, hơn nữa, hội thi đấu thơ này lại là các ngươi tổ chức hơn nữa nói muốn chiêu đãi bằng hữu nơi khác thật tốt, bây giờ ngươi nói như thế là có ý gì?” Nàng vươn tay ngăn cửa lại nói.

“Bản thôn có quy củ của bản thôn, ngươi không hiểu thì đi nơi khác mà hỏi là được rồi, ta không cho là ngươi tự nhiên có đạo lý, phong tục của Lưu gia thôn này đã rất nhiều năm nay rồi, lão phu cũng không phải nhằm vào một mình ngươi” lão nhân vẻ mặt không hề giận giữ, một giây sau, tiếp tục đưa tay muốn ra đóng cửa.

“Ai —— quy củ đều là do người định, nếu đến đây, thì chính là khách nhân không phải sao?” Nàng tiếp tục nói, tóm lại lý do chỉ có một, đó chính là muốn ở nhờ, nàng cũng không muốn ngủ đầu đường.

“Ai, ngươi.”

“Để cho người ta đi vào đi” trong phòng đột ngột truyền ra một thanh âm nam nhân ôn nhu như nước.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 111: Lưu gia thôn quý đệ (2)

Thanh âm như vậy làm cho Ngữ Diên ngây ra một lúc, trong phòng còn có người sao? Ngay lúc này, thái độ của lão đầu đột nhiên chuyển biến lớn, chỉ thấy hấn đối với bên trong khom người nói: “Lão nô đã biết”

“Cái gì? Ngươi không phải trưởng thôn?” Ngữ Diên nghe thấy vậy giật mình không thôi, lão nô? Vậy. Vậy thanh âm vừa rồi có phải chính là thôn trưởng hay không?

Một giây sau, ngay lúc thanh âm kia đồng ý xong, nàng liền thuận lợi tiến nhập vào trong sân, Ngử Diên bước vào nơi này liền bắt đầu đánh giá chung quanh, nơi này bên ngoài thoạt nhìn không phải thực sự thu hút, lại không nghĩ rằng bên trong lại có thể giống như chốn bồng lai, bố cục của nơi này có núi giả còn có hậu hoa viên rõ ràng chính là hoa viên điển hình của quan lại

“Công tử nơi này xin mời” Lão nhân đánh gãy tư tưởng của nàng nói gấp.

Ngử Diên nhìn nhìn chung quanh, liền theo lão nhân đi vào bên trong, “Lão nhân gia, thanh âm vừa rồi là của trưởng thôn phải không? Hấn ở đâu?”

“Công tử lão nô khuyên người một câu, người đã muốn dừng chân thì người liền an tâm dừng chân, có một số việc không phải việc người nên hỏi đến, người hiểu chưa?” Lần này, hấn trả lời lại rất nhanh nhưng thanh âm thoáng có chút lạnh như băng.

“Nha, nhưng cái thanh âm này có vẻ rất trẻ tuổi à?” nàng đi theo phía sau hấn vừa đi một bên vừa nói chuyện.

Lão đầu nghe thấy vậy dừng bước lại xoay người nhìn về phía nàng cả giận nói: “Có ai nói cho người biết trưởng thôn rất già sao?”

“Không Không có” nàng thấy hấn tức giận trừng mắt vì thế nói gấp, trong lòng không khỏi nghi hoặc không thôi, đây tốt cùng là nơi quái quỷ nào, vì sao ở nơi này trừ bỏ lão đầu lại không thấy một ai khác?

Lão nhân hừ một tiếng, lại đem nàng đến phía trước, dưới bảy tám lần rẽ, hấn đi vào phòng, thuận tay đem đàn hương trên bàn đốt lên, nói tiếp: “Đàn hương này có thể giảm áp lực thần kinh, hiện tại đốt cho người, đợi lát nữa người ngủ cũng có thể ngủ rất say sưa ” nói xong, đi thẳng ra ngoài cửa chuẩn bị đóng cửa, nhưng vào lúc này, đột nhiên nghĩ đến chuyện gì, quay lại cảnh cáo nói: “Nghỉ ngơi thật tốt đi, thời tiết rất lạnh, nửa đêm không cần tùy tiện xuất môn, mặc kệ người nghe được thanh âm gì, đều không cần đi ra hiểu chưa? Gần đây dã thú rất nhiều !”

Ngử Diên nghe thấy vậy gật gật đầu, nổi băn khoăn trong lòng càng lúc càng lớn, những lời này vì sao nói lại lạnh lùng như thế, chẳng lẽ chỗ này có quỷ thường lui tới? Hấn là không có a, nàng một chút hơi thở bản cũng chưa cảm giác được, như vậy, còn có một nguyên nhân khác không cho tùy tiện xuất môn đến tốt cùng là cái gì đây?

Tuy rằng nghĩ nửa ngày cũng không còn nghĩ ra cái gì, đơn giản, nàng liền không suy nghĩ thêm nữa, có chuyện gì đến thì đến đi, vì thế, nàng đem đèn cấp thối tắt ngã xuống giường đi ngủ, còn chưa ngủ được, nàng liền xuất hiện cảm giác choáng váng đầu , cẩn thận suy nghĩ, đột nhiên phát hiện lão nhân vừa tiến đốt chính là đàn hương, một giây sau, nàng từ trên giường đứng lên đem đàn hương tiêu diệt, sau đó lại đi đến trên giường nằm, nhưng lần này không dám ngủ say tiếp, có thể trong đàn hương có gian lận, mục đích của bọn họ nhất định không đơn giản.

Đêm, đã xuống rất sâu rồi, bên ngoài ngẫu nhiên có tiếng ếch cùng với tiếng gió nhẹ xướng lên

‘ vù vù vù vù ’ cửa sổ của Ngử Diên đột nhiên nhẹ nhàng đóng đưa, Ngử Diên liền kinh ngạc, hốt hoảng mở mắt ra, một giây sau, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt, đây là cái gì? Vì sao bên cạnh cửa sổ của nàng có một cái bóng đen? Hơn nữa, cái bóng đen này tựa hồ rất cao lớn, đứng vô cùng gần, cửa sổ trong gió nhẹ phát ra thanh âm kêu kệt kệt kệt, cảnh tượng như vậy, nhất thời hù dọa Ngử Diên đem chân túm trong tay

“Ai?” Trầm mặc nửa ngày, cái bóng đen này tựa hồ không có ý định rời đi, Ngử Diên rốt cục nhìn không được mở miệng hỏi.

Chỉ tiếc, câu hỏi của nàng phát ra tựa hồ không có tác dụng gì, cái bóng đen này không chỉ không chạy trốn, ngược lại đem thân mình toàn bộ dán tại giấy trên cửa sổ, ánh trăng chiếu rọi xuống, cái bóng đen này có vẻ vô cùng quỷ dị âm trầm, Ngử Diên thấy thế tâm bùm bùm nhảy, tay không tự giác nắm chặt Huyết Linh Đang, một giây sau, nàng nhẹ nhàng lắc lắc, gọi Thất Dạ, kêu nửa ngày tựa hồ cũng không còn hiệu quả, vì thế bắt đầu mạnh mẽ đá Linh Đang, chết tiệt còn không ra a ? ? ?

“Ai u, đau quá à?” lúc nàng đang dùng sức lay động ở bên trong, rốt cục cũng chỉ có một quỷ bị đánh xuống, sau đó hấn cũng không phải người nàng chờ mong Thất Dạ hoặc là Hiên, mà là Tiểu Chính Thái Một Phần.

“Nương tử làm sao vậy?” Tiểu Chính Thái xoa xoa ánh mắt hỏi.

Ngử Diên thấy thế chỉ chỉ bóng đen trên cửa sổ , Tiểu Chính Thái thấy thế quay đầu nhìn nhìn, một giây sau, hấn chu miệng nói: “Nương tử, đừng sợ, tướng công bảo hộ người” một giây sau, hấn trực tiếp chuyển một cái ghế đặt ở trên cửa, tiếp theo bò lên chỉ vào bóng đen hét lên: “Nhìn cái gì vậy, người đại sắc lang này, nàng là nương tử của ta, a ——” lời của hấn vừa nói dứt lời, nháy mắt đem mặt của hấn chà xát trên mặt đất.

“Một Phần người có làm sao không?” Ngử Diên quan tâm hỏi, trong lòng cũng đang lo lắng, người kia không phải quỷ, mà là người, hơn nữa là người có công phu cực cao, bằng không Một Phần cũng sẽ không bị đánh rơi xuống mặt đất xa như vậy.

Tiểu Chính Thái nghe thấy vậy từ trên đất bò dậy, nghiêm túc nói: “Nương tử người đừng sợ hãi, ta sẽ bảo vệ người”

Ngử Diên nghe xong liền đem hấn ôm vào trong ngực, ôm thật chặt như vậy tựa hồ có cảm giác vô cùng an toàn, đúng lúc này, cái bóng đen đột nhiên rời khỏi cửa sổ, Ngử Diên thấy thế vừa định buông lỏng một hơi, bên ngoài đột nhiên truyền ra từng đợt tiếng tru lên ——

“Nương tử, thanh âm của hấn thật ồn ào thật ồn ào” Tiểu Chính Thái che lỗ tai kháng nghị nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy trong lòng sợ hãi liên tục, đem Một Phần gắt gao ôm, chỗ này thật là quỷ dị, bóng đen vừa rồi đến tốt cùng là ai, lại đang nhìn cái gì, không có ai biết.

Vài giây sau, tiếng gào thét của hấn rớt cục dần dần tán đi.

Một lúc sau

Ngữ Diên thấy hết thấy đều gió êm sóng lặng rồi, liền từ trên giường bò dậy, đi thẳng tới cửa sổ đưa tay chấm ít nước miếng chậm rãi đem vào trên tầng giấy này, nàng muốn nhìn bên ngoài một chút đến tột cùng đang xảy ra chuyện gì, vì thế, đem giấy đem thành một hình tròn như mắt mèo, nàng liền đem mắt đặt ở trên nhìn ra ngoài, vừa vặn là ở bên ngoài đột nhiên cũng có đôi mắt nhìn lại đây, hai con mắt vừa vặn chống lại ——(lana:huhumay mà bị giờ không phải nửa đêm. Khổ thân ta a. nổi hết da gà tim chạy lung tung)

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 112: Lưu gia thôn quỷ dị (3)

“A ——” một giây sau, tiếng kêu hoảng sợ của Ngữ Diên vang vọng toàn bộ phủ đệ.

“Nương tử người làm sao vậy?” Một Phần liên chạy về phía bên cạnh Ngữ Diên đang ngã xuống mặt đất, lúc này Thất Dạ, Hiền cùng với Xinh Đẹp nghe tiếng hoảng sợ của nàng bật đi ra, vừa rơi xuống đến ba người bên trong trầm miêng một lời hỏi: “Làm sao vậy?”

“Công tử người có khỏe không?” Bên ngoài đột nhiên truyền đến thanh âm của lão nhân, một giây sau, vang lên tiếng gõ cửa.

Ngữ Diên nghe tiếng rớt cục phục hồi tinh thần lại, liền đốt đèn mở cửa ra, lão nhân thấy thế đi đến hỏi: “Công tử người làm sao vậy?”

Xinh Đẹp thấy thế liền đem Một Phần ôm đến trên giường ngồi nghe bọn họ nói chuyện, Hiền cùng Thất Dạ vẫn đứng ở bên cạnh Ngữ Diên, tất nhiên, lão đầu này không nhìn thấy bọn họ.

“Lão nhân gia ta vừa mới nhìn thấy một bóng đen ở trước cửa sổ phòng ta, sau đó cái bóng đen này đột nhiên lại không thấy, ta nghĩ muốn nhìn thấy tột cùng là cái gì, liền đem thùng cửa giấy, tuy nhiên lại không nghĩ rằng thấy một con mắt, một ánh mắt rất lớn, ánh mắt kia xuyên thấu qua này cái lỗ này hướng nhìn vào chỗ ta” Thời điểm Ngữ Diên nói những lời này cả người vẫn còn có chút run run, kỳ thật, bất kể là quý gì bọn ta cũng không sợ, nhưng là người sẽ không giống nhau, ở bên trong thế giới của nàng, kỳ thật, người so với quý còn đáng sợ hơn.

Lão nhân nghe thấy vậy liền quát lớn: “Người nói bấy bả gì đó, ta xem người chính là cười ngựa quá mệt nhọc, phủ đệ này cũng chỉ có ba người chúng ta lấy đầu ra bóng đen, người vẫn nên đi ngủ sớm một chút đi, chớ suy nghĩ lung tung” lão nhân nói xong cũng muốn đi ra ngoài cửa, Ngữ Diên thấy thế liền ngăn cản trước mặt hấn nói: “Lão nhân gia ta không lừa người, cái bóng đen kia xác thực có tồn tại”

Lão đầu nghe vậy khoát tay nói: “Công tử nếu vẫn còn ăn nói linh tinh, như vậy, ta sẽ phải mời công tử rời đi” Nói xong, mắt hấn nhìn thoáng qua lư hương, lúc này mới phát hiện lư hương đã tắt, trong chốc lát, mành của hấn chau thành một chữ Xuyên (川).

“Lão nhân gia ta vừa mới xác thực nghe được.”

“Người. Người đừng đoán mò nữa, giờ này là giờ nào rồi, còn chưa ngủ sao?” Nói xong, sắc mặt lão nhân có chút khó xử, một giây sau, không đợi nàng mở miệng liền dẫn đầu đi ở phía trước.

“Có vấn đề” Thất Dạ sờ cằm nói.

“Đúng vậy, ánh mắt của hấn né tránh, đích thị là có vấn đề” Hiền đột nhiên mở miệng nói.

Ngữ Diên nghe vậy gật đầu đồng ý, “Ta khẳng định đây không phải là quỷ, ta đối quý quái trời sinh miễn cảm đều có thể vượt qua người khác, vừa rồi chính là người, nhưng người vì sao phải làm như vậy, hơn nữa, phát ra thanh âm có chút giống như động vật, ta khẳng định, động vật này nhất định là điều cấm kị của phủ đệ”

“Vậy người còn muốn xem sao?” Thất Dạ hỏi, trong lòng không khỏi rồi rầm sợ hãi như vậy còn muốn xem?

“Ta muốn đi xem, xem đến tột cùng đó là cái gì vậy” ánh mắt Ngữ Diên vô cùng khẳng định nói.

“Nương tử.” Tiểu Chính Thái từ trên giường nhảy xuống, đi tới cạnh nàng lôi kéo tay nói: “Chúng ta không nhìn được không, vừa rồi cái tên kia đã hù dọa nương tử sợ hãi ngã xuống, vạn nhất là một người xấu làm sao bây giờ?”

Ngữ Diên ngồi xổm xuống nhìn nhìn vết thương trên mặt Tiểu Chính Thái đau lòng nói: “Tiểu bảo bối thực xin lỗi a, tỷ tỷ đáp ứng người, nhất định sẽ bảo vệ tốt chính mình”

“Không phải tỷ tỷ, là nương tử, ta cũng không gọi là bảo bối, kêu tướng công” Tiểu Chính Thái bất chấp đau đớn trên mặt sửa lời nàng

Ngữ Diên sờ sờ đầu của hắn nói: “Được rồi, tiểu tướng công ngươi trước tiên cùng Xinh Đẹp tỷ tỷ trở về nghỉ ngơi thật tốt một chút được không?”

Nghe thấy vậy, Tiểu Chính Thái nghe thấy cười, “Được”

Xinh Đẹp thấy thế thấp giọng nói: “Sur phó, ngươi nhất định phải cẩn thận a”

“Ta biết rồi, ngươi yên tâm, ta không có việc gì, mang Một Phần trở về bôi thuốc đi” nàng an ủi nói.

Xinh Đẹp nghe thấy vậy gật đầu việc lôi kéo hắn tiến nhập vào Huyết Linh Đang.

“Ngươi không sợ sao?” Hiền nhẹ giọng hỏi.

Ngữ Diên nhún nhún nói: “Sợ hãi, thế nhưng ta biết nếu không biết cái này đến tột cùng là cái gì, ta sẽ càng sợ hơn, vật kia không phải quý, là người, cho nên, ta càng muốn biết, đến tột cùng là ai, mục đích của hắn làm như vậy để làm gì?”

Một giây sau, nàng đem đèn thối tắt, đem Huyết Linh Đang dắt tại bên hông đi ra ngoài, Thất Dạ cùng Hiền đi theo cạnh nàng.

‘ngô ngô ngô’ cũng không biết là chỗ nào đột nhiên phát ra thanh âm ngô, ngô, ngô này, cái thanh âm này rất nhỏ rất nhỏ, nhưng Ngữ Diên có thể rất nhanh giải thích được cái thanh âm này là tiếng gào thét vừa rồi, chính là hiện tại xuất hiện giống như tiếng khóc

“Ồ bên kia” Thất Dạ chỉ chỉ phương hướng bên trái nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy lặng lẽ hướng bên trái đi đến, đi được không bao lâu, nàng liền phát hiện ra một thân ảnh xa xa, vì thế, nàng liền cúi thân mình xuống đi lặng lẽ tới trong bụi cỏ rậm rạp núp xuống.

“Thiếu gia, thiếu gia người có khỏe không?” Tiếng nói này đúng là của lão đầu kia, lúc này hắn đang người đầy mồ hôi lôi kéo bóng đen ở dưới đất.

‘ngô ngô ngô’ ‘bóng đen’ cúi đầu phát ra thanh âm ngô ngô, thân mình luôn luôn run run, xem ra vô cùng khó chịu.

Lão nhân thấy thế liền từ trên người lấy ra một cái hồ lô đưa cho bóng đen, “Thiếu gia uống cái này nhanh lên đi, đây là mẻ mới”

“Ngô ngô ngô.” Bóng đen thấy thế liền dùng sức lắc đầu, tựa hồ đối với cái gì trên tay hắn thực phản cảm

Lão nhân liền lau nước mắt nói: “Thiếu gia người đừng lo lắng, đây không phải là máu người, mà là máu gà, vừa giết gà, người uống nhanh lên một chút thì người sẽ tốt hơn” nói xong, lại đem hồ lô đưa cho hắn.

‘bóng đen’ thấy thế liền đem hồ lô ngã trên mặt đất, tiếp theo đột nhiên nứa quỳ trên mặt đất, đầu ngưỡng cao lên, lúc này, ánh trăng chiếu thẳng trên mặt hắn, Ngữ Diên cũng có thể thấy rõ ràng diện mạo của hắn, hắn trông vô cùng thanh tú, lông mi rất dày, môi rất mỏng, ánh mắt sâu nhìn không thấy đáy, chính là sắc mặt của hắn trắng nõn quá mức, trắng như thế làm cho hắn có vẻ vô cùng quý dị như vậy.

‘nha —— nha ——’ chợt đột nhiên, hắn hé miệng đối với ánh trăng phát ra tiếng gào thét, Ngữ Diên thấy thế liền bật tai lại, đây là cái gì, đó là người sao? Vì sao. Vì sao hàm răng của hắn dài như vậy, liền như. như sói bình thường? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Lưu gia thôn quỷ dị (4)

‘nha —— nha ——’ đột nhiên, hắn hé miệng đối với ánh trăng phát ra tiếng gào thét, Ngữ Diên thấy thế liền bật tai lại, đây là cái gì, đó là người sao? Vì sao. Vì sao hàm răng của hắn dài như vậy, liền như. như sói bình thường? !

Lão nhân thấy thế liền bật lại miệng của hắn “trăm ngàn đừng kêu lên, người như vậy sẽ khiến cho mọi người hoài nghi, người uống cái này nhanh lên, uống xong sẽ tốt hơn nhiều” lão nhân lại đem hồ lô máu đã chuẩn bị đầy đủ đưa cho hắn.

‘bóng đen’ nghe vậy chưa xót nhìn hắn một chút, lúc này Ngữ Diên tránh ở trong bụi cỏ có thể thấy rõ ánh mắt bi thương của hắn, cái loại ánh mắt bi thương này, có đau thương, còn có chua xót, Ngữ Diên nhìn thấy ánh mắt bi thương như thế, trong lòng của nàng cũng không chịu nổi.

Ngữ Diên thấy thế nhẹ nhàng thở dài một hơi, thanh âm vô cùng vô cùng nhẹ, nhưng vào lúc này, quái vật bóng đen đột nhiên nhìn về phía nàng, Ngữ Diên thấy thế ngay ra một lúc thẳng tắp theo dõi ánh mắt của hắn, động cũng không dám động, giằng co vài giây, ánh mắt của nàng bắt đầu xuất hiện bố

rồi, nàng thật sự có thể cảm giác được hắn đang nhìn mình.

“Thiếu gia người đang nhìn cái gì?” Lão nhân nhìn ánh mắt của hắn không di chuyển nhìn chằm chằm một nơi, vì thế, hắn cũng theo ánh mắt của hắn nhìn sang, đáng tiếc trừ bỏ bóng tối cái gì cũng không nhìn thấy.

‘ quái vật bóng đen’ dừng lại một chút đột nhiên đứng dậy đi đến, lão nhân thấy thế liền nhặt hồ lô lên đi qua, Ngử Diên nhìn thấy bọn họ rời đi không khỏi lấy khăn tay ra xoa xoa mồ hôi chảy trên trán, trời ạ, vừa rồi thật sự hù chết nàng, tất cả ở đây, phát sinh quá nhanh thật là quý dị, trường thôn này lại là người trẻ tuổi, mà cũng là một ‘ quái vật ’? !

“Xem ra, hắn như là nửa người nửa sói, hơn nữa, hắn tựa hồ cũng có đặc tính của sói” Thất Dạ chống má nói.

“Đặc tính? Đặc tính gì?” Ngử Diên hỏi tới.

” Quan sát cùng với khứu giác nhạy bén, cho nên, vừa rồi người ở trong này chỉ sợ đã bị bại lộ” Thất Dạ phân tích nói.

“Thiệt hay giả? Người đừng nói dọa người như vậy được không, nhưng nói trở lại, ta hiện tại cũng đã hiểu rõ, hắn vì sao không cho người khác ở lại rồi, cho dù là người yêu cầu dừng chân, thì lão nhân kia chỉ sợ mỗi lần đều làm cho người ta dùng mê hương” Ngử Diên phân tích nói.

“Đúng vậy, chính là nguyên nhân này cho nên không cho người ngoài tá túc”

Đột ngột phía sau của nàng truyền ra một thanh âm vô cùng nhẹ lướt qua, Ngử Diên ngẩng ra một lúc liền xoay người qua, đứng phía sau của nàng đúng là nam nhân vừa mới bị thương kia, nhưng hắn bây giờ nhìn lại đã khá lên nhiều, nghiêm nhiên không còn hình dạng dọa người lúc này, răng nanh cũng đã khôi phục bình thường.

“Thực xin lỗi đã dọa người sợ” hắn vô cùng áy náy nói.

Ngử Diên ngẩng ra một lúc liền cười cười nói: “Không. Không có gì”

“Làm sao có thể không có gì đâu, ta vô ý thức hù đến cô nương người, đúng là bất đắc dĩ” thanh âm của hắn hơi có chút bất đắc dĩ.

“Người. Người biết ta là nữ nhân?” Ngử Diên liền nhìn trang phục của mình, chẳng lẽ mình giả trang rất giả hay sao?

“Người không cần nhìn nữa, người giả dạng vô cùng tốt, nhưng giống như vị bằng hữu của người vừa nói đó là đặc tính của sói”

Ngử Diên nghe thấy nói như vậy, giật mình là không biết nên nói cái gì, vài giây sau, nàng run run hỏi: “Người. Người có thể nhìn thấy bọn họ?”

Hắn thấy thế than nhẹ một tiếng: “Ta là cái gì, người vừa rồi cũng không phải nhìn thấy sao?” Ý tứ của những lời này rõ ràng chính là, ta cũng không phải người chẳng lẽ không đúng sao?

Ngử Diên thật sự không biết nên nói như thế nào, chỉ có thể cười cười xấu hổ, hiển nhiên nàng vừa mới nhìn lên một màn của hắn, nói vậy, hắn cũng biết đến.

“Có thể nói chuyện tán gẫu với người không? Ta đều không có bằng hữu” thanh âm của hắn rất nhẹ, nhưng làm cho người ta nghe có chút ưu thương.

“Được” Ngử Diên nắm bắt Huyết Linh Đang đối với bọn họ nói: “Hai người các người đi về nghỉ ngơi đi”

Hai quý nhìn nhìn hắn, lại nhìn Ngử Diên một chút gật đầu cúi người tiến nhập vào Huyết Linh Đang.

Sau nửa canh giờ, ở trong Đình Viện

“Vừa rồi không phải muốn đi dọa người, mà là rất nhiều chuyện ta không thể khống chế được” hắn than nhẹ một tiếng sâu kín nói.

“Ta biết”

“Quản gia không phải cố ý muốn cho người ngủ mê hương, hắn làm như vậy cũng là sợ ta phát bệnh hù dọa người, kỳ thật cũng chỉ vì bảo vệ ta” hắn áy náy nói.

“Không có việc gì, thật sự không có việc gì, kỳ thật ta cảm thấy lão gia vô cùng quan tâm tới người” nàng nói gấp.

“Uh, ta biết” hắn trắng bệch cười cười nói, tiếp theo đột nhiên nhớ tới cái gì đó: “Quên tự giới thiệu rồi, ta gọi là Thiếu Dịch Hiên, giống như lời bằng hữu của người, thật sự ta là một Lang Nhân”

“Cái gì? Lang Nhân?” Ngử Diên nghe vậy giật mình nói.

Thiếu Dịch Hiên gật gật đầu sâu kín nói: “Đúng vậy a, trên người của ta có một nửa là người, có một nửa là huyết thống sói, chuyện này kỳ thật cũng không có gì, chính là mỗi ngày đến nửa đêm ta sẽ giống như sói phát tác một lần, thích tru lên, ta thực chán ghét bản thân như vậy, nhưng mà ta lại bất lực, ta không thay đổi được vận mệnh như vậy, lại chấm dứt không được số mệnh này” Dịch Hiên sầu lo nói.

“Chăm dứt không được sinh mệnh?” Ngừ Diên lẩm bầm nhỏ mấy chữ này không giải thích được nói như thế nào, hiện tại muốn chết còn rất khó sao?

“Ngươi không biết, kỳ thật Lang Nhân có thể sống rất lâu, một khi chúng ta không có ý niệm sống sót hoặc thời điểm tinh thần xa sút, thì toàn bộ lang tộc đều có thể gặp họa, tuy rằng ta đã từng oán hận tại sao lại như vậy, nhưng bây giờ tùy thời tuổi cũng dài thêm nhiều chuyện cũng đã nhìn thấy” hắn nói rất nhẹ, trên thực tế trong lòng khó chịu không thôi.

Ngừ Diên nghe vậy giật mình, nàng không biết nên đi an ủi hắn như thế nào mới tốt, như vậy hẳn nhất định đã từng trải qua những áp lực rất khó chịu, rất bất lực đi?

‘ cộc cộc cộc ’ đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên vang lên tiếng đập cửa trầm trọng , tiếp theo, nàng nghe thấy được một thanh âm quen thuộc, “Xin hỏi có ai không?”

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 114: Tiếng gõ cửa nửa đêm

“Xin hỏi có ai không?” Ngoài cửa một thanh âm vô cùng tao nhã làm cho Ngừ Diên mày chau lên, cái thanh âm này sao lại quen thuộc như vậy?

“Ngươi quen biết sao?” Thiếu Dịch Hiên thấy nàng hơi chau mày lên, không khỏi hỏi.

Ngừ Diên nhìn hắn nói: “Giống như có điểm quen thuộc, nhưng không nhớ ra đã nghe qua ở nơi nào?” Nàng có chút không dám xác định nói.

Thiếu Dịch Hiên thân nhiên cười cười nói: “Ta đi mời hắn vào, nửa đêm gõ cửa đích thị là không có nơi để ở ” hắn sẵn sàng nói.

Ngừ Diên gật gù đầu, đi theo bên cạnh hắn cùng nhau đi.

‘ chi —— ’ một tiếng, cửa được Thiếu Dịch Hiên mở ra, nam tử ngoài cửa liền xuất hiện ở trước mặt bọn họ, Ngừ Diên ngây ra một lúc, liền trừng lớn hai mắt nói: “Ngươi Làm sao ngươi lại ở chỗ này?” Nàng giật mình không thôi.

“Vào đi” xem ra, bọn họ hình như có quen biết, Thiếu Dịch Hiên trực tiếp để cho bọn họ đi đến.

“Ài, ngươi chạy đi đâu vậy, lần trước vì sao không hiểu thế nào lại mất tích? Ngươi bây giờ sao lại xuất hiện ở chỗ này?” Ngừ Diên liền đi vào bên cạnh hắn hỏi lung tung này kia.

“VẬY CÒN NGƯỜI?” Ngừ Diên của hắn có chút rét lạnh, ánh mắt cũng có chút lãnh khốc.

“Ta? Ngươi cũng không phải không nhìn thấy, chạy, ta đã ngưng biểu ca của ngươi, ha ha” nàng cười vô cùng lớn tiếng, tựa hồ cảm thấy ngưng cái tên yêu nghiệt là một chuyện tốt.

“Ngươi rất vui vẻ?” Hắn không hờn giận nói.

“Vô nghĩa, uy, ngươi chạy tới nơi này làm cái gì, ngươi có biết lần trước ta thực lo lắng ngươi hay không ” nàng nói gấp, thật là lo lắng, hắn đột nhiên mất tích làm nàng cũng chưa kịp mừng người

“Ngươi có thể vì sao ta lại không thể?” Hắn vô cùng không hờn giận.

Ngừ Diên thấy hắn một bộ dáng lôi kéo, không khỏi bĩu môi nói: “Bệnh thần kinh a, mặc kệ ngươi, Dịch Hiên, chúng ta tiếp tục nói chuyện phiếm đi ” nói xong, trực tiếp lôi kéo cánh tay của Dịch Hiên liền đi vào bên trong, hoàn toàn không quan tâm tới hắn

“Chờ một chút” đột nhiên, cánh tay của nàng bị hắn tóm lại, Ngừ Diên ngây ra một lúc nhìn về phía hắn, “Sở Tam ngươi muốn làm gì?”

“Ta cũng muốn đi như vậy” đột nhiên, hắn giống như một đứa trẻ.

Thiếu Dịch Hiên thấy thế cười cười nói: “Hay là các ngươi tâm sự đi, hiện tại đã trễ ta cũng mệt mỏi rồi, muốn đi nghỉ ngơi”

Ngừ Diên thấy thế liền ôn nhu nói: “Uh, buổi tối nhớ đắp nhiều chăn một chút không bị cảm lạnh nha” nói xong, đối với hắn thân nhiên cười, khuyhnh quốc khuyhnh thành.

Sở Hạo thấy thế xanh cả mặt, nữ nhân họa thủy này.

“Ai, sắc mặt ngươi sao lại khó coi như vậy, buổi tối chưa ăn gì sao?” Phục hồi tinh thần lại Ngừ Diên nhìn về phía sắc mặt không được tốt lắm của hắn, vì thế quan tâm hỏi.

“Như thế nào? Ngươi còn có thể quan tâm đến ta hay sao?” thanh âm Sở Hạo lạnh lùng nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy vươn ngón trỏ hướng lên đầu hắn một chút, “Ngươi là trư a, ngươi cũng không phải là Sở A than, ta đương nhiên quan tâm tới ngươi, đi, ta dẫn ngươi đi ăn cái gì” nói xong, đưa tay trực tiếp cầm tay Sở Hạo lôi kéo hắn đi đến nơi khác.

Sở Hạo thất thần, nhìn ngón tay nàng mảnh khảnh nắm lấy tay hắn, trong lòng hắn cũng không biết là tư vị gì, thôi, dù sao hắn cũng xin nghỉ dài hạn, không bằng đi theo nàng, xem nàng đến tột cùng muốn chơi thành dạng gì, về phần ông ngoại, có Một Kiếm bảo hộ, hắn tương đối yên tâm, còn nữa, hắn khẳng định, ông ngoại nhất định sẽ tìm đến, cho nên, hắn sẽ ôm cây đợi thỏ đi!

“Ta mua lương khô cho nên ngươi ăn tạm đi” Ngừ Diên đem lương khô để lên trên bàn, liền ngồi ở bên cạnh hắn.

Sở Hạo nhìn nhìn lương khô, suy nghĩ một chút, đưa tay cầm lấy một miếng nhẹ nhàng bắt đầu ăn, Ngừ Diên chống má nhìn hắn nói: “Thực ra nhìn ngươi bắt chước hắn nhiều năm như vậy, ngay cả ăn cơm cũng bắt chước giống nhau”

Sở Hạo ngây ra một lúc hỏi: “Như thế nào? Ngươi đối với cách ăn cơm của hắn còn nghiên cứu?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy bữu môi nói: “Ta đã cùng hắn ăn cơm qua một lần, hắn ăn cơm xác thực vô cùng tao nhã, cũng vô cùng anh tuấn, chẳng qua cách nói chuyện, quả thực có thể tức chết người, ta cảm thấy rằng, nếu hắn biến thành người sống đời sống thực vật ta sẽ càng yêu thích, như vậy, hắn sẽ không mở miệng được rồi, ha ha” nói xong, nàng vui vẻ cười, giống như Sở Hạo hiện tại chính là người đang sống đời sống thực vật vậy, chính là nàng không biết, vị ‘Sở Tam’ đang ngồi ở trước mặt nàng này đó là Sở Hạo trong miệng nàng

Sở Hạo nghe thấy nàng nói như vậy, nắm tay không tự giác nắm chặt, bánh bao đang trên tay hắn càng ngày càng quắt, Ngừ Diên thấy thế liền kêu lên: “Ngươi muốn chết a, ngươi không ăn tại sao còn muốn nắm quắt nó?”

Sở Hạo cúi đầu nhìn bánh bao đang quắt trên tay ngây ra một lúc, hắn khi nào thì nắm?

“Uy, ngươi có biết lãng phí tương đương với phạm tội hay không? Ngươi cũng không phải Vương gia, ngươi không cần cái gì cũng đều so với yêu nghiệt kia, hắn ăn không hết có thể cho chó ăn, đó là hắn có tiền, còn có một Hoàng đế ca ca, còn ngươi?” Nàng hướng hắn lật ra một cái liếc mắt khinh bỉ nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn về phía nàng, ánh mắt càng phát ra thâm thúy tựa hồ muốn xuyên thấu nàng, Ngừ Diên thấy ánh mắt hắn càng ngày càng nghiền ngẫm, trong lòng không khỏi đập lên liên hồi lông trên da cũng dựng đứng lên, liền đem hai tay đặt ở trước ngực nói: “Ngươi. Ngươi đang nhìn cái gì? Chỗ này của ta cũng không phải bánh bao”

Nghe vậy Sở Hạo đột nhiên cười nói: “Có thể là hai cái bánh bao non mềm mới mẻ đây?” Hắn nghiền ngẫm nói, ánh mắt lưu luyến ở vị trí bộ ngực của nàng.

Ngừ Diên ngây ra một lúc, liền phản ứng lại đây, mặt nháy mắt đỏ một mảnh, vì thế thẹn quá thành giận hét lên: “Ngươi tên vương bát đản này, ngươi nếu tại đây dùng bộ dạng mê đắm nhìn ta, ta. Ta liền đem ngươi biến thành thái giám”

Sở Hạo thấy bộ dáng này của nàng, lại cười vô cùng vui vẻ, nữ nhân có dũng khí nói chuyện với hắn như vậy thật là không có, hơn nữa còn có khả năng làm điệu bộ như thế, trái lại có vẻ vô cùng đáng yêu, nhưng thật ra chỉ có nàng mới có thể làm được.

“Tại sao. Tại sao không nói lời nào, ta cho ngươi biết, ngươi đừng mơ tưởng làm ta chú ý, bỗn tiểu thư là sao Văn Khúc hạ phạm, há lại để phạm phu tục tử như các ngươi có thể làm bẩn? Cho nên, ngươi không được đánh ta” nàng hét lên.

“Nha? Nói như vậy, ngươi muốn vẫn trong sạch xuống phía dưới, mãi đến khi sống quãng đời còn lại?” Hắn một tay nâng cằm lên đăm chiêu nói.

“Ta. Ta được Vương Mẫu nương nương chi điểm, nếu gặp được người thiết tình thì có thể là được rồi” nàng cả lăm nói.

“Vậy ai là người trong tâm của ngươi?” Hắn nhìn về phía nàng hỏi.

“Còn. Còn chưa có gặp được, dù sao cũng không phải ngươi” nàng nói gấp, sợ hắn có điều hiểu lệch.

Không phải hắn? Chỉ cần là hắn muốn gì đó, thì nhất định sẽ làm được, nếu như vậy, hắn sẽ khiến cho nàng một lần nữa nhận thức hắn, người thiết tình? ! Hắn lạnh lùng cười cười, trừ phi hắn muốn hư thế, nếu không, hắn sẽ không để cho bất luận kẻ nào trở thành người thiết tình của nàng!

Chỉ là hắn cũng không biết trong tiềm thức của mình đã bắt đầu nổi lên cơn ghen tuông nhỏ như vậy

“Ai, ngươi đang ở đây nghĩ cái gì?” Thấy hắn nửa ngày không có động tĩnh, Ngừ Diên nghi hoặc nhìn hắn một chút, phát ra dấu chấm hỏi.

Sở Hạo nghĩ nghĩ, nếu đã đến đây, như vậy, hắn liền bỏ xuống cấp bậc Vương gia cùng nàng từ từ sống chung xem, nàng đến tột cùng là dê, là sói, hay là xà, thời gian có thể chứng minh, mà hiện tại hắn nhiều nhất cũng là thời gian, vậy. Không bằng. . .

Vì thế, hắn đột nhiên nhún vai nói: “Được rồi, nói thật, ta đích xác không bằng hắn, nhưng, trên người của ta một phần tiền cũng không có, lưu lạc đến nơi này, nếu chúng ta có duyên như vậy, ngươi mang ta đi theo đi”

“Ai?” Ngừ Diên bị hấn nói như vậy ngậy ra một lúc.

“Ta có năng lực, giúp người đánh quái thú hoặc là thổ phi đều được nha” hấn đột nhiên dụ hoặc nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy giật mình, vài giây sau, đột nhiên theo bản năng vươn thủ hướng cánh tay hấn néo néo, mà nàng hoàn toàn từ đầu tới cuối quên mất chuyện hấn vừa mới nói muốn ăn đậu hũ của nàng, mà động tác của nàng như vậy hiển nhiên là làm cho Sở Hạo thất thần, nàng đang làm cái gì vậy?

Một lúc sau, Ngừ Diên đột nhiên đứng dậy cười nói: “Người cơ bắp rất dày, có vẻ có năng lực, được rồi, thành giao, về sau người đi theo ta ra giảng hồ, ta bảo vệ người sẽ được ăn ngon nhậu nhẹt, bất quá, người trăm ngàn lần không cần gây chuyện cho ta, cũng không cần nhìn thấy nhiều người liền đám đi theo, hiểu chưa? Còn có mấu chốt một chút chính là, việc bảo hộ ta chính là mục tiêu cuộc sống của người, nếu ta gặp phải nguy hiểm, điểm ấy người phải khắc sâu nhớ kỹ, hiểu chưa?” Nàng giống như là lão đại, phát hào mệnh lệnh.

Sở Hạo nghe vậy lông mày chau chon cười nói: “Thành giao”

Trong lòng Ngừ Diên như nở hoa, có một cái ba lô miễn phí, miễn phí sai khiến, điểm mấu chốt chính là một phần tiền cũng không phải trả, gặp được thổ phi, hấn đánh, gặp được vô lại, hấn đánh, gặp được chuyện tình bát quái, hấn đi hỏi thăm, mà nàng có thể tiếp kiệm được rất nhiều công phu, còn nữa, thiếu gia phong lưu phóng khoáng tự nhiên lại có một tùy tùng, mới có thể cho thấy thân phận nàng cao quý thanh lịch.

Chính là, nàng cũng không biết tùy tùng bên cạnh mình, đúng là người mà nàng vẫn trăm phương ngàn kế muốn tránh né Sở yêu nghiệt!

Sở Hạo thấy nàng cười vô cùng vui vẻ, khóe miệng của hấn cũng dần dần gợn lên lên mỉm cười, trong mắt nháy mắt hiện lên một tia giao hoạt, Mộng Ngừ Diên, bốn vương muốn bóc cái khăn che mặt thần bí của người, xem đến tốt cùng bộ dáng của người là gì, khiến cho ta mỗi mắt mong chờ đi! !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Trận thi đấu thơ lớn nhất (1)

Hôm sau

Sáng sớm, tiếng bánh pháo liên vang vọng toàn bộ Lưu gia thôn, Ngừ Diên trong phòng nghe tiếng bánh pháo chậm rãi mở hai mắt ra, cảm giác giống như là lễ mừng năm mới, nàng tuệ tâm cười, lễ mừng năm mới, ai, cũng không biết lễ mừng năm mới năm nay có thể trở về hay không! Nằm ở trên giường duỗi cái lưng mệt mỏi, đứng dậy bắt đầu rửa mặt chải đầu, một lúc sau, tất cả đều chuẩn bị thỏa đáng, liền mở cửa chuẩn bị đi tìm Thiếu Dịch Hiên, lại không nghĩ rằng mới ra cửa liền đụng phải Sở Tam.

“Đi nhanh lên đi, nơi này đã không còn ai” Sở Hạo nhìn thấy nàng nói.

“Đi rồi? Bọn họ đi nơi nào?” Ngừ Diên ngậy ra một lúc liền truy vấn, sáng sớm như vậy đi nơi nào?

“Trận thi đấu thơ” hấn nói đơn giản

“Nga, đúng rồi, trận thi đấu thơ, ơ, cho dù là trận đấu, bọn họ cũng đi quá sớm chứ” chân mày nàng cau lại, những người này đều nóng lòng như thế sao?

“Người muốn đi?” Xem bộ dáng của nàng, hấn liền biết nàng đích thị là muốn đi xem náo nhiệt.

Ngừ Diên nghe vậy vội vàng gật đầu nói: “Đúng vậy a, ta tới nơi này mục đích tất nhiên chính là tham gia thi đấu thơ, ai, không cần nói nhảm nhiều lời, chúng ta cũng chạy nhanh đi qua xem một chút đi” thích náo nhiệt nàng không đợi hấn mở miệng liền dẫn đầu đi ở phía trước.

Chúng ta? Sở Hạo lẩm bẩm hai chữ.

“Sở Tam, đi nhanh lên a” xa xa Ngừ Diên thấy hấn không theo kịp, không khỏi khoát khoát tay gọi hấn cùng nhau tới đây, Sở Hạo thấy thế cười cười, đúng vậy a, từ giờ trở đi, hấn phải làm Sở Tam, không phải Vương gia.

Một lúc sau

Ngừ Diên biết đây là Lưu gia thôn mỗi năm một lần tổ chức hội thi lớn, cũng biết là vô cùng hấp dẫn, nhưng là không nghĩ tới lại hấp dẫn người như thế, thời điểm đợi cho nàng tới hiện trường trận đấu đã bị xa lánh ở ngoài trăm dặm.

“Ai nha, sao lại nhiều người như vậy a?” Ngừ Diên vô cùng bất mãn than thở, ngày hôm qua nhìn cũng không thấy nhiều người như vậy, sao lập tức lại tụ

tập ở nơi này nhiều như vậy?

Sở Hạo nhìn nàng một cái nói: “Bọn họ với người giống nhau”

Ngữ Diên nghe vậy phui hấn liếc mắt một cái, đột nhiên chống nạnh nói: “Người đi tìm một băng ghế đến cho ta”

“Ta?” Đột nhiên bị người hạ mệnh lệnh Sở Hạo tất nhiên phản ứng có chút giật mình.

“Đúng vậy a, không phải người thì là ta sao? Không nên quên chứ, người là tùy tùng của ta, có hiểu hay không?” Nàng lại đưa tay nhắc nhở.

Sở Hạo nghe vậy bất đắc dĩ gật đầu, “Được, chờ”

Ngữ Diên thấy hắn nghe lời chạy đi bưng ghế, trong lòng mừng thầm không thôi, tuy rằng không chính đốn được Sở yêu nghiệt, nhưng là chính đốn thể thần của hắn vẫn là thực thích, nghĩ đến đây, khoe miệng nàng ý cười càng ngày càng rõ ràng.

“Các vị phụ lão hương thân, các vị đường xa mà đến các bằng hữu, thật cao hứng các người tới tham gia hội thi đấu thơ mỗi năm một lần, giải thưởng năm nay so với mọi năm còn phong phú hơn, mọi người nhất định phải nhiệt tình tham dự a” một nam nhân thoạt nhìn có ba bốn mươi tuổi cầm một cái giống như loa phóng thanh nói chuyện.

Ngữ Diên đứng ở trên ghế cao cao nhìn vũ đài màu đỏ ở trong lòng nghĩ, không hiểu được hôm nay có thể gặp được người tương tự với Lý Bạch hay Đỗ Phủ hay không, ai nha, thật là làm cho người chờ mong a!

Khi người chủ trì nói xong, phía dưới đã bắt đầu sôi trào nói chuyện, tựa hồ cũng đang suy đoán lễ vật năm nay là gì? Hay là năm nay ai sẽ thắng? !

“Ai ai ai, mọi người không cần nói nữa, chúng ta bây giờ cho mời Thiếu trưởng thôn của chúng ta lên bục nói mấy câu” người nam nhân này liền đối với mọi người xua tay nói.

Mọi người nghe vậy cũng không nói chuyện nữa.

Lúc này, Thiếu Dịch Hiên đang lúc mọi người chờ mong thông thả tiêu sái lên vũ đài, Ngữ Diên thấy thế ngây ra một lúc, giờ này khắc này hắn lại có thể thoạt nhìn anh tuấn như thế, nàng biết hắn không khó nhìn, nhưng không nghĩ tới ban ngày hắn lại càng thêm anh tuấn.

“Các vị bằng hữu, các người có thể tới Lưu gia thôn, ta đại biểu cho cả thôn cảm tạ mọi người đã yêu quý, giải thưởng năm nay cũng ngang hàng với năm trước, bất quá, ở đây trên cơ bản người đó còn được nhận một giải thưởng đặc biệt, Lưu gia thôn năm nay ở trên chợ xây một tòa nhà xa hoa, tên là ‘phủ tài tử’, trước kia người thắng có thể ở trọ miễn phí, năm nay có quyền sử dụng ngôi nhà cao cấp một năm, có khác là hai gã nha hoàn cùng với hai người hầu, như vậy, tương đối có cảm giác là nhà, hơn nữa, có người hầu hạ, chủ mới có thể càng thêm cố gắng đi đến học tập, cho nên, mọi người nhất định phải cố gắng” Thiếu Dịch Hiên nói ra giải thưởng lớn mê người.

“Wow, năm nay giải thưởng cũng quá phong phú chứ?”

“Wow, hâm mộ wow” mọi người phát ra âm thanh thán phục, tiếng bàn luận xôn xao bắt đầu càng lúc càng lớn, trong mắt mọi người đã tràn ngập chờ mong cùng với mở ra bản lĩnh.

“Wow, phần thưởng rất phong phú rất hấp dẫn nha, hơn nữa, Thiếu Dịch Hiên rất đẹp trai nha” nàng nhìn không được thán phục nói.

Sở Hạo nghe vậy, mày chau lên không hề hờn giận nói: “Người nhìn thấy nam nhân đều là bộ dạng này sao?”

“Ài? Bộ đáng? Bộ đáng gì a?” Ngữ Diên cúi đầu nhìn về phía hắn hỏi.

“Nhìn thấy nam nhân đều chảy nước miếng sao?” Hắn lần này đem lời nói rất là rõ ràng, nhưng làm cho người ta nghe qua vô cùng cảm tức.

“Như thế nào? Người ghen tị? Cất, mặc kệ người” hoàn toàn không để vào lòng nàng tiếp tục quan sát Thiếu Dịch Hiên trên vũ đài, nhìn hắn đơn giản nói mấy câu, liền im lặng ngồi ở xa xa trên cái băng, hình dạng của hắn rất là im lặng, im lặng giống như là một bức tượng điêu khắc, nhìn thấy tình cảnh như thế, trong lòng Ngữ Diên đột nhiên có chút khổ sở, nghĩ đến hắn còn trẻ mà lại bị cản trở tuổi thọ lại phải chịu đựng đãi ngộ không thuộc về mình, hơn nữa ngay cả một đối tượng kẻ khổ cũng không có, chợt đột nhiên, nàng cảm thấy hắn thật sự thật đáng thương.

Một lúc sau, ở một tiếng chiêng trống ở bên trong, trận đấu kéo màn che ra.

Bởi vì năm nay người đặc biệt nhiều, cho nên không thể không áp dụng tiến hành xếp hàng thi đấu, giám khảo trên chiếu ngồi 10 người, đại bộ phận bọn họ đều đã lớn tuổi, râu bạc, tóc trắng, một bộ dạng tri thức, Thiếu Dịch Hiên cũng ở trong đó, nhưng đầu tóc không uống phí, hắn có vẻ đặc biệt nhìn rõ được, cũng có vẻ đặc biệt anh tuấn.

“Thiếu trưởng thôn.”

“Trưởng thôn.”

“Chúng ta yêu người.”

Trận đấu chưa bắt đầu, dưới đài các nữ hài tử đều chảy nước miếng đối với Thiếu Dịch Hiên mãnh liệt liếc mắt đưa tình, Ngử Diên thấy thế liền nhìn về phía Thiếu Dịch Hiên, chỉ thấy khỏe miệng hần mặt trên lộ vẻ tươi cười chuyên nghiệp, đối với các nữ hài tử ân cần bắt vì sở động, nhìn thấy tình cảnh như thế, trong lòng của nàng lại khó chịu, hần nói qua, không có bằng hữu, nói như vậy, hần chẳng phải là muốn cả đời cô độc suốt quãng đời còn lại? !

Nghĩ đi nghĩ lại, nàng cũng quên đi chú ý trận đấu trên đài .

“Rất cực cũng đã ít người đi” Sở Hạo nói.

Ngử Diên nghe vậy liền phục hồi tinh thần lại, lúc này mới phát hiện trong lúc vô tình, đội ngũ đã muốn giảm đi một nửa.

“Người muốn thắng cái gì? Tòa nhà?” Sở Hạo hỏi.

“Tầm thường” Ngử Diên phui hần liếc mắt một cái than thở một câu.

“Nha? Vậy người muốn là cái gì?”

“Người người kia sao lại tầm thường như vậy a, bổn thiếu gia há lại là người tham của như vậy? Ta chỉ là muốn cho mọi người biết đạo lý gì gọi là thiên ngoại hữu thiên, nhân ngoại hữu nhân, để tránh bọn họ càng ngày càng tự đại, cuối cùng thuận tiện lấy chút bạc, hiểu không?”

“Còn không phải như vậy?” Hần nói thẳng

“Ai, người., người là sẽ không thể hiểu cái gì gọi là nghệ thuật” nàng than thở một câu.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, hiện trường thi đấu ở Lưu gia thôn đồ ăn đều là miễn phí vì mọi người cung cấp, xếp hàng cực kỳ vất vả, nàng cảm ghê ngồi một bên, vừa ăn này nọ, bởi vì cách đài khoảng cách thật sự quá xa, nàng căn bản là không nghe được bọn họ nói cái gì, chỉ biết là dưới đài một hồi lại phát ra tiếng thán phục cùng tiếng hét chói tai.

Lúc này, nàng cuối cùng ở dưới sao dưới ánh trăng trông mong đến phiên chính mình.

Sở Hạo đứng ở phía dưới nhìn hần cười cười, Ngử Diên liền đi lên đài đối với giám khảo cúi đầu nói: “Bản nhân Mộng Thiệu, người xứ sở khác, vốn có nghe qua trận thi đấu thơ lớn, hôm nay cố ý lại đây muốn các vị cùng nhau yêu thích thơ ca cùng các bằng hữu luận bàn một chút” .

“Vị bằng hữu Mộng Thiệu này, người bắt đầu đi” người chủ trì cổ họng khàn khàn nói, bởi vì hôm nay người đặc biệt nhiều, cổ họng của hần sớm đã khàn giọng .

Ngử Diên nghe vậy vội vàng gạt đầu nghiêng người đối mặt với mọi người, lúc này, nàng đem cây quạt màu trắng mở ra, mây lập tức nhú lại, ánh mắt bắt đầu dần dần biến thành có cảm tình , “Xuân hiếu.” Mặc dù mọi người nhìn qua là mây nàng đang chau lên tựa hồ đang tìm cảm giác, trên thực tế nàng là đang tìm câu thơ, suy nghĩ một chút, vẫn là xuân hiếu có vẻ đơn giản, trước tiên cho chút gia vị đi.

“Xuân miên bất giác hiếu, khắp nơi nghe thấy gáy diều, hôm qua tiếng mưa gió, hoa rơi biết bao nhiêu” nàng gần từng tiếng, chậm rì rì nói, biểu tình kia, động tác kia, quả thực giống như đang diễn kịch .

“Cám ơn” nàng giống mọi người cúi đầu tiếp theo đối với giám khảo cúi đầu.

“Thơ hay thơ hay a” lúc này, cũng không biết là thanh âm phát ra của ai, mọi người bắt đầu cùng nhau phát ra thanh âm, toàn bộ tán thưởng bài thơ này là ý cảnh giàu có cỡ nào, phù hợp với thực tế cỡ nào.

Ngử Diên thấy thế cười đi xuống đài vỗ vỗ bờ vai của hần nói: “Tam nhi, chủ tử của người, có được không?”

Sở Hạo gạt gạt đầu nói: “Ách, cũng không tệ lắm phải không”

Vì thế, vào thời điểm trời tối, người chủ trì lại lên đài nói: “Trải qua mấy vòng chém giết, nhóm giám khảo gian nan lựa chọn ra ba thứ hạng, ba người này ngày mai sẽ đấu một hồi, đấu thơ với nhau, ta hiện tại bắt đầu công bố, hạng nhất là, Thành Khang công tử của oa tử thôn, tên thứ hai là, Trương Thành công tử của thiên nhai thôn, cuối cùng một người may mắn còn lại là, Mộng Thiệu công tử đến từ xứ khác, mọi người vỗ tay”

Người chủ trì nói xong, toàn bộ mọi người bắt đầu vỗ tay .

“Wow, ta tiến vào trong ba thứ hạng rồi, ha ha ha” Ngử Diên cười vui vẻ không thôi, nàng thấy Sở Tam không cười, vì thế liền thu hồi tươi cười thâm trầm nói: “Bổn thiếu gia đã sớm biết kết quả sẽ là thế này rồi, đi thôi, chúng ta trở về” nói xong, khó nén hưng phấn liền hừ cười nhỏ đi về.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 116: Trận thi đấu thơ lớn nhất (2)

Trên bàn cơm ở Phủ đệ

“Không thể tưởng tượng được người có tài hoa như thế ” Thiếu Dịch Hiên đang tạo nhả ăn cơm nhìn nàng cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đỏ mặt nói: “Ách Cũng được”

“Đây là ăn cơm hay là nói chuyện phiếm?” Sở Hạo nhìn bọn họ chuyện trò vui vẻ vô cùng bất mãn than thở một câu.

Ngữ Diên thấy thế liền trừng mắt liếc hắt hủ một cái xoay người đối với Thiếu Dịch Hiên cười nói: “Ngượng ngùng, hạ nhân của ta không hiểu quy củ, để người chê cười”

“Không có gì đáng ngại, các người ăn nhiều một chút, chỗ này của ta cho tới bây giờ cũng chưa có bằng hữu ở lại đây, hôm nay là lần đầu tiên, cho nên các người cũng đừng khách khí” Thiếu Dịch Hiên thần nhiên nói, nhưng nói như vậy cũng làm cho Ngữ Diên trong lòng có vẻ có chút đau, soái ca thiện lương như thế, bởi vì liên quan đến thân phận, vẫn chưa có bằng hữu. Vẫn luôn là cô đơn

Sở Hạo phui liếc mắt nàng một cái, liền thấy rõ trong mắt nàng là không muốn, trong chốc lát, trong lòng hắt hủ đột nhiên có chút buồn phiền.

Tiếp theo, trên bàn cơm liền không còn thanh âm.

Ăn cơm xong, Ngữ Diên liền trở về phòng nghỉ ngơi, nhưng nàng như thế nào cũng không ngủ được, đúng lúc này, nàng lại nghe được thanh âm rất nhỏ, nàng mạnh mẽ từ trên giường ngồi dậy, là hắt hủ, nhất định là hắt hủ!

Một giây sau, nàng vội vàng mặc thêm y phục ra ngoài, theo phương hướng thanh âm rất nhỏ, không bao lâu nàng liền nhìn thấy Thiếu Dịch Hiên xa xa ngồi chồm hổm đầu đón trên mặt đất, nàng không hề do dự vội tới.

“Thiếu Dịch Hiên, Thiếu Dịch Hiên.”

Thiếu Dịch Hiên ở trong tiếng gọi âm ỉ của nàng ngẩng đầu nhìn về phía nàng, đôi mắt màu đen giờ phút này đã biến thành màu xám hơn nữa còn nhuốm ánh sáng trong suốt, trên đầu của hắt hủ không ngừng nhỏ mồ hôi.

“Àm ỹ. Đến người?” Thiếu Dịch Hiên gian nan phun ra hai chữ này, răng nanh sắc bén liền hiện ra, nhưng Ngữ Diên nhìn, hiện tại đã không hề khiếp đảm, một giây sau, liền lùi cánh tay của hắt hủ nói: “Người đầu liền kêu lên, người cứ nín như vậy sẽ hỏng đấy”

Thiếu Dịch Hiên không thể nói chuyện, bởi vì hắt hủ rất đau đớn, Ngữ Diên bị khuôn mặt trắng bệch của hắt hủ dọa cho sợ hãi, một giây sau, nàng đột nhiên nghĩ đến biện pháp, máu, đúng vậy, buổi tối lúc trở lại phòng bếp nàng có nhìn thấy mấy bát máu, nói vậy, nhất định là quân gia để cho hắt hủ dùng .

Không nghĩ nhiều, nàng xoay người ly khai, vài giây sau, nàng bưng một cái chén nhỏ lại đây đối với hắt hủ nói: “Dịch Hiên uống hết đi”

Thiếu Dịch Hiên đau đớn mở hai mắt ra, nghe răng rắc nanh hỏi: “Này. Là cái gì?”

“Ai nha, người đừng nghĩ nhiều làm gì” một giây sau, không cho hắt hủ nói chuyện, Ngữ Diên trực tiếp đem nửa số máu trong chén nhỏ đổ vào trong miệng của hắt hủ.

“Ách.” Uống xong máu hắt hủ đột nhiên chau mày lên phát ra tiếng kêu rên trầm trọng .

“Dịch Hiên người sao rồi?” Ngữ Diên liền nâng mặt của hắt hủ lên nhìn nhìn, lúc này, mày của nàng đột nhiên buông lỏng ra, “Dịch hiên, người có khỏe không?”

Thiếu Dịch Hiên quỳ trên mặt đất ngược mắt nhìn nhìn nàng, chợt đột nhiên gục về phía nàng, Ngữ Diên theo bản năng nhận được hắt hủ, hai người chỉ biết ôm cùng nhau, “Dịch Hiên, người đừng làm ta sợ a, người làm sao vậy, có tốt lên chút nào không?”

“Để cho ta ” đột ngột, một thanh âm không thuộc về nơi này xuất hiện đó chính là Sở Hạo, một giây sau, Dịch Hiên trong ngực nàng đã bị hắt hủ gạt đi qua.

“Sở Tam làm sao người lại ở trong này?” Ngữ Diên không biết vừa rồi nàng cùng Thiếu Dịch Hiên là cỡ nào ái muội, mà là đối với việc hắt hủ đột nhiên xuất hiện làm cho nàng thất thần, hắt hủ tại sao lại ở chỗ này? Tại sao phải xuất hiện?

Sở Hạo mắt lạnh nhìn nàng một cái cả giận nói: “Người có biết người là nữ nhân hay không?”

Ngữ Diên ngây ra một lúc nói: “Biết a” đây không phải câu hỏi ngu ngốc sao?

“Nếu biết là nữ nhân làm sao có thể tùy tiện cùng nam nhân ôm” hắt hủ vô cùng bất mãn nói.

“A? Ta. Ta nào có a” Ngữ Diên nói lầm bầm, một giây sau, bắt đầu nhớ lại . .

“Ngươi vừa rồi có” Sở Hạo lại đề cao đề – xi- ben quát, nữ nhân chết tiết dám cùng người nam nhân khác ôm? Lại còn chối hấn sao?

“Ách.” Lúc này, Sở Hạo đang ôm lấy Thiếu Dịch Hiên rồi cục chạm rãi mở mắt ra.

“Dịch Hiên ngươi làm sao rồi? Có tốt hơn chút nào không? Ai nha.” Lời của nàng còn chưa nói hết, Sở Hạo vặn vẹo một cái đem nàng dịch chuyển sang một bên, làm hại nàng thiếu chút nữa ngã sắp xuống.

“Uy ngươi.”

“Ngươi làm sao?” Sở Hạo nhìn về phía hỏi hấn.

Thiếu Dịch Hiên hít một hơi thật sâu đối với hấn cười cười, “Không có việc gì”

Sở Hạo thấy thế giúp đỡ để cho hấn ngồi trên băng đá trên bãi cỏ, ghế này nói nhỏ cũng không nhỏ, nói lớn cũng không lớn, vừa vặn ba người có thể ngồi xuống. Ngữ Diên thấy thế liền muốn ngồi bên cạnh Thiếu Dịch Hiên, nhưng cái mộng của nàng còn chưa đặt xuống đã bị Sở Hạo một tay lôi đến ngồi bên cạnh mình, mà hấn, hiển nhiên ngồi ở giữa.

“Uy, ngươi ngồi ở giữa ta làm sao có thể nói chuyện với hấn?” Ngữ Diên bất mãn trả lời.

“Ngươi nghe là được” Sở Hạo nói thẳng, tiếp theo xoay người hỏi: “Bạch Lang nhân?”

Lời của hấn làm cho Thiếu Dịch Hiên cả người run lên, kinh ngạc xoay người nhìn về phía hỏi hấn: “Làm sao ngươi biết?”

Sở Hạo hít sâu một hơi nói: “Người trên thế giới có thể nửa người nửa thú cũng chỉ có Bạch lang nhân mới có thể, bọn họ là đế vương tộc trong Lang tộc, ban ngày có thể là người, nhưng đến ban đêm là thân sói, ta nghĩ, mẹ của ngươi hoặc là cha chính là như vậy bọn họ gặp gỡ nhau a”

“Làm sao ngươi biết?” Thiếu Dịch Hiên như trước giật mình không thôi, hấn không nghĩ tới từ hấn ra bên ngoài còn có người sẽ biết chuyện này.

“Nghe nói qua” hấn thần nhiên nói.

“Sở Tam, ngươi không hiểu cũng đừng giả bộ hiểu đi, ai, Dịch Hiên, chuyện xưa của ngươi đến tột cùng là như thế nào, nói ra không chừng chúng ta có thể giúp ngươi?” Ngữ Diên đưa đầu ra đối với hấn nói chuyện, thật không nghĩ đến Sở Tam đột nhiên cũng đem thân mình khom lưng đi xuống, làm hại nàng như thế nào cũng không nhìn được mặt Thiếu Dịch Hiên

“Uy, Sở Tam, ngươi đang làm gì?” Nàng liền muốn đẩy ra hấn, nhưng thân mình của hấn quá nặng, nàng căn bản không đẩy được.

“Không có gì, đột nhiên cảm thấy chân hơi ngứa chút mà thôi, như thế nào, ngươi muốn đấm lưng hay là gãi ngứa cho ta sao?”

Ngữ Diên nghe vậy trừng mắt liếc hấn một cái, Sở Hạo đột nhiên cười cười, một giây sau, hấn lại che khuất tầm mắt của nàng cùng nói chuyện với hấn, “Muốn thay đổi không?”

“Cái gì?” Thiếu Dịch Hiên nghi ngờ hỏi.

“Thay đổi giờ phát bệnh của ngươi” Sở Hạo lại nói.

“Thật vậy chăng? Thật sự có thể cứu chữa sao?” Thiếu Dịch Hiên nghe vậy đột nhiên kích động hấn lên, cái bệnh này làm cho hấn đau đớn đã lâu, cũng thống khổ thật lâu, thật sự có biện pháp giải quyết sao?

“Sở Tam, ngươi không biết cũng đừng thổi phồng, khiến cho ngươi giống như ở hội khu ma, phải biết rằng bốn tiểu thư mới là người thâm tàng bất lộ, ngươi thật là có mắt.”

“Có hi vọng” Sở Hạo đột nhiên đánh gãy lời của nàng nói thẳng, Ngữ Diên nghe vậy than thở reo lên, “Không lẽ phép” nói xong, bĩu môi không nói, tên đáng chết, lớn lên xấu còn chưa tính, còn muốn đoạt nổi bật của nàng, quá đáng!

“Tuy rằng ta ở đây.” Sở Hạo đột nhiên dừng lại một chút, một giây sau cười nói: “Tuy rằng ta ở tại vùng quê, vùng quê rất khác, nhưng ta có một sư phó, một sư phó vô cùng lợi hại, hấn có thể hàng yêu trừ ma, việc này ta cũng từng nghe hấn nhắc đến”

“Uy, ngươi có phải đang kể chuyện hoang đường hay không, còn hàng yêu trừ ma đâu rồi, ngươi cho rằng sư phụ là Tôn Ngộ Không a, thế thì ta là Như Lai rồi, ngươi thực sự là đang khoác lác” Ngữ Diên theo dõi hấn quay mặt bất mãn nói.

Sở Hạo nghe vậy trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, Ngữ Diên đột nhiên bị ánh mắt của hấn dọa cho sợ hãi, theo bản năng nói: “Thật là sư phó lợi hại nha, bội phục, bội phục, ngươi nói, ngươi tiếp tục a” nàng liền nịnh hót nói.

Diễn hình cho bệnh trạng lần thiện sợ ác!

“Sư phó nói qua, trên thế gian có thể cứu Bạch Lang liền chỉ có Huyết Bò Đề, chỉ cần ngươi ăn nó ngươi sẽ không bị phát tác, nói cách khác, Huyết Bò Đề có thể giữ nguyên sự sắc bén của sói nhưng lại có thể thoát khỏi ma chú của sói, như vậy, ngươi có thể sinh hoạt giống như người bình thường, nhưng, ngươi sẽ đánh mất năng lực trường sinh, cái đó gọi là có được tất có mất” Sở Hạo nói.

“A? Vậy không có lời rồi, trường sinh bất lão mà” Ngử Diên chắc lưỡi nói.

“Huyết Bò Đê? Vật này ở nơi nào?” Thiếu Dịch Hiên liền hỏi tới, chỉ cần có thể thay đổi, hần tình nguyện không cần trường sinh bất lão, hần chỉ muốn làm một người bình thường mà thôi.

“Tây Thiên”

“Tây Thiên? !” Ngử Diên cùng Thiếu Dịch Hiên đồng thời giật mình nói.

“Tây Thiên thuộc loại thế giới cực lạc, Tây Thiên là một quốc gia kỳ lạ, ở nơi nào, sinh trưởng rất nhiều cái loại kỳ lạ, Huyết Bò Đê đó là trong những thứ đó” Sở Hạo nói.

“A ——” Ngử Diên nghe thấy vậy liền đứng dậy cười nói: “Tốt tốt, Dịch Hiên ngươi đi cùng ta có được không, ta cũng vậy cũng muốn đi Tây Thiên “

“Ngươi cũng muốn đi Tây Thiên sao?” Thiếu Dịch Hiên hỏi.

“Đúng vậy a, mục đích lần này của ta chính là Tây Thiên, ta nhất định phải đi” đều nói Thiên Sơn đại sư định cư ở Tây Thiên rồi, nàng có thể không đi sao? Không đi làm sao tìm được đường trở về!

Sở Hạo nghe vậy mày chau lên, “Ngươi muốn đi Tây Thiên? Vậy vì sao lại đi về phía Nam?”

Ngử Diên nghe thấy vậy chu miệng nói: “Ngươi cho ta ngu ngốc a, cái biểu ca kia của ngươi biết ta muốn đi Tây Thiên tự nhiên sẽ đi Tây Thiên bắt ta, hiện tại ta xuất phát về phía Nam, nửa đường thay đổi tuyến đường, cái kia sẽ không thể biết được, wow ha ha” nàng vì nghĩ mình thông minh cười vui vẻ không thôi.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhất thời giận dữ, “Như vậy ngươi cũng thông minh không ít nha”

“Cất, ngươi đây là ghen tị, Dịch Hiên ngươi nói một chút đi” Ngử Diên đột nhiên tò mò hỏi, nàng muốn biết hần đến tốt cùng có ý tưởng như thế nào.

Thiếu Dịch Hiên nghe vậy nhìn về phía ánh trăng thân nhiên nói: “Ta? Ta được sinh ra xem như là một sự trùng hợp đi”

“Trùng hợp?” Ngử Diên khó hiểu.

“Giống như theo lời Sở Tam nói, ta không phải Lang Nhân bình thường, cha ta là bạch lang, đây là trường hợp hiếm thấy, ban ngày hần hóa thành bộ dạng người đến nơi thôn dã này giúp đỡ, một lần kỳ ngộ, hần gặp mẹ của ta, đó là vào ban đêm mùa hạ, mặt trời chiều ngã về tây, mẹ ta ở dưới trời chiều màu đỏ đi theo các thôn nữ cùng thôn cùng nhau từ vườn trà trở về, bên trong một đám nữ hài tử, nàng là nữ tử vô cùng mỹ lệ, bởi vậy, lần đầu tiên nhìn thấy cha ta đã coi trọng nàng, sau đó, hần liền cùng các nàng quen thuộc, ở chung lâu, cha ta liền phát hiện nàng không chỉ có xinh đẹp, mà lại vô cùng thiện lương, tất cả những điều này, đều hấp dẫn hần thật sâu, vì thế, hần bắt đầu càng ngày càng thường xuyên ở chung với nàng, ở chung lâu ngày, mẹ ta đã yêu hần.”

“Đây là kết quả cha ta vẫn muốn, cũng thật sự đã yêu, nhưng hần rất thống khổ, hần không thể cho nàng cuộc sống đầy đủ, không thể cho nàng hạnh phúc, vì thế, hần dứt khoát rời đi, sau đó mẹ ta điên cuồng đi tìm hần, thậm chí đi đến thâm sơn, bởi vì sốt ruột, nàng hoàn toàn không lưu ý là trời đã tối, đứng vào thời điểm đó, nàng gặp một đám chó sói nhỏ, khi đó, nàng cho là mình phải chết, thật không nghĩ đến thời điểm đám sói đó lao đầu về phía trước, chợt đột nhiên xuất hiện một bạch lang, nó không ngừng cùng cùng đám chó sói này chém giết, hợp lại sức lực đi bảo hộ nàng, đợi cho hần giết từng đám chó sói một, hần cũng bị thương hơn nửa môi miệng không chịu nổi té xỉu trên đất, mẹ ta liền lập tức đi qua chiếu cố nó”

“Thật lãng mạn nha” Ngử Diên lẩm bẩm nhỏ một tiếng.

“Nàng chiếu cố suốt một đêm, nhưng khi ánh mặt trời tàn ra toàn bộ đất trời một khác, cha ta ngay tại trước mắt nàng biến thành người.”

“Trời a, mẹ ngươi có phản ứng gì?” Ngử Diên hỏi vội.

“Mẹ ta bị hù dọa, sau đó cha ta liền tỉnh lại, giải thích toàn bộ, cha ta nói muốn nàng tìm một nhà khá giả nào đó gả đi, hần sẽ chúc phúc cho bà, vẫn sẽ bảo hộ bà”

“Vậy mẹ ngươi không muốn phải không?” Sở Hạo đột nhiên mở miệng nói.

Thiếu Dịch Hiên gật đầu, “Mẹ ta kể, bà thương hần, mặc kệ hần là ai cũng vậy, mặc kệ hần đến từ đâu, cho dù là một luồng u hồn, nàng cũng dứt khoát đi yêu”

Ngử Diên cùng Sở Hạo nghe thấy vậy đều trầm mặc lại.

Bất kể là ai

Mặc kệ đến từ đâu

Cho dù là một luồng u hồn

Đều dứt khoát đi yêu.

Nàng nghĩ, đây tốt cùng là một loại tình cảm nồng hậu như thế nào, mà có thể yêu sâu sắc đến như vậy? !

Hắn nghĩ, phần tình cảm nồng hậu này, hẳn đã gặp ư, buông tha cho hết thầy đi yêu, mặc kệ nàng đến tốt cùng là ai, cho dù là kẻ thù, cho dù là muốn lấy mạng hắn! Hắn đều dứt khoát để yêu sao? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 117: Trận thi đấu thơ lớn nhất (3)

Giờ tý đã qua, Thiếu Dịch Hiên dần dần chậm xuống dưới, “Cha vì nương, bỏ qua trường sinh bất lão thì chết theo mẫu thân, hẳn nói, hẳn thực xin lỗi ta, nhưng hẳn không thể để cho nương một mình ở thế giới đầy cô đơn.” Gió nhẹ nhẹ nhàng thổi, chuyện xưa liền ở trong gió nhẹ nhẹ nhàng giống như những chấm tròn.

Ngữ Diên vẫn trầm mặc, không biết nên nói như thế nào, nàng không nghĩ tới kết cục sẽ là thế lương như vậy, tuy nhiên nó lại cảm động như thế.

“Làm sao ngươi không nói lời nào?” Sở Hạo xoay người nhìn về phía nàng vẫn trầm mặc hỏi, lúc này hắn xem ra thích cá tính lú lú mới giống nàng.

Ngữ Diên nghe vậy nhẹ nhàng thở dài một hơi, đứng dậy nhìn về phía ánh trăng sâu kín nói: “Hồi thế gian tình là gì, trực giáo nhân sinh tử tương hứa”

Thiếu Dịch Hiên liền đứng dậy kinh ngạc nhìn hướng nàng, “Thơ hay a, không thể tưởng được chuyện xưa theo lời của ta, hai câu thơ liền hoàn toàn biểu đạt được, ngươi thật là tài nữ”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía hắn ngượng ngùng cười cười, “Đâu có đâu có, a, đúng rồi, ngươi tại sao lại họ Thiếu? Trên thế giới này dòng họ này ta còn chưa nghe nói tới”

“Ta không họ Thiếu, ta họ Dịch, tên là Dịch hiên, Thiếu là ta nghĩ bản thân mình, bởi vì ta cảm giác, mình cùng người khác so sánh thiếu thứ gì đó, bởi vì không hoàn chỉnh, cho nên nói cho người khác ta họ Thiếu” thời điểm nói những lời này, hắn có chút bi thương, có chút bất đắc dĩ, còn có chút trào phúng

Nghe thấy vậy Sở Hạo đứng dậy, từ trong người lấy ra một viên thuốc đưa cho hắn, “Từ nay về sau, ngươi không cần họ Thiếu, người khác có được hết thầy, ngươi về sau cũng sẽ có được, ngươi bây giờ không phải là đã có bằng hữu sao? Nuốt cái này vào, ít nhất có thể bảo trì một năm ngươi sẽ không phát bệnh, chờ ngươi tìm được Huyết Bò Đề, như vậy, ngươi sẽ thật là người”

Ngữ Diên thấy thế liền đi vào bên cạnh hắn hỏi: “Đây là cái gì, thần kỳ như thế?”

“Thần hoàn”

“Thần hoàn?” Ngữ Diên chu miệng không hài lòng với câu trả lời này, có thể bảo trì một năm không phát bệnh tất nhiên là thần hoàn rồi, nói như vậy không phải là thú lắm sao!

“Sở huynh, quý trọng như vậy gì đó, Thiếu mỗ.”

“Ách?” Sở Hạo mày chau lên nhìn về phía hắn, muốn nói hắn nói sai nói.

“Dịch mỗ thật sự không chịu nổi” hắn lại sửa đúng lại, trong mắt đều là

“Vô nghĩa đừng nhiều lời, không tồn tại cái gì chịu hay không chịu nổi, cảm” Sở Hạo đem viên thuốc đặt ở trong tay hắn.

“Thiếu gia, nhận đi” chợt đột nhiên phía sau bọn họ vang lên thanh âm già nua, lão quân gia đã đi tới, ‘bùm’ một tiếng quỳ gối xuống, “Cám ơn ân nhân, cảm ơn các người, thiếu gia nhà ta đã bị khổ sở nhiều lắm, hẳn là người tốt, hẳn không nên” nói xong, liền khóc lên.

“Luu Bá.” Dịch Hiên thật sự không biết nên nói cái gì.

“Lão bá không cần khách khí, đây chỉ là tiện tay của ta mà thôi” Sở Hạo liền nâng hắn dậy nói.

Ngữ Diên vô ý liếc mắt nhìn hắn, trong lòng thầm nghĩ, quả nhiên là anh em bà con kém xa như thế, nếu là cái tên yêu nghiệt kia sẽ không cứu hắn đâu!

“Lão bá nguoi đừng lo, ta sẽ chiều cổ hần, hắc hắc” nàng cười vô cùng là giảo hoạt.

Sở Hạo nhìn nàng vẫn chưa nói tiếp, thời gian cũng không sớm, tùy tiện nói chuyện với nhau vài câu Ngũ Diên liền thúc giục mọi người đi nghỉ ngơi, ngày mai còn có trận chung kết quan trọng, Dịch Hiên nghe vậy đi theo Lưu Bá rồi đi.

“Nguoi —— đứng lại” Ngũ Diên đưa tay chỉ vào Sở Hạo nói.

“Ta?” Sở Hạo ngây ra một lúc, xoay người nhìn về phía nàng.

“Đứng, ta muốn nói chuyện với nguoi” nàng nhẹ nhàng ho khan một tiếng

Sở Hạo thấy thế lông mày chau lại một chút như có suy nghĩ gì nói: “Tốt, nguoi muốn nói chuyện gì?”

Nàng đưa tay ra chỉ chỉ ghế, ý bảo hần ngồi xuống, Sở Hạo thấy thế ngồi xuống.

Tay trái của Ngũ Diên đặt ở sau lưng, tay phải giả ý đặt ở bên môi cổ ý ho khan một tiếng, điều này đại biểu nàng có lời quan trọng muốn nói.

“Sở Tam, nguoi cũng đã biết thân phận của nguoi?” Nàng đột nhiên nghiêm túc lên hỏi.

Sở Hạo ngây ra một lúc, mày thoáng chau lên, một giây sau, liền hiểu được có ý tứ gì, “là tùy tùng người hầu của nguoi”

“Chúc mừng đáp đúng, thêm thập phần”

“ ?”

“A, ý của ta là thêm thập phần hảo cảm” nàng nói gấp, một giây sau, lại hỏi: “Trước mặt người ngoài nguoi phải gọi ta là thiếu gia, bắt quá, nếu là nguoi không có thói quen mà nói . . . , gọi ta là Mộng Thiếu cũng có thể, nhưng ta chỉ hi vọng nguoi phải hiểu rõ vị trí của mình, phải nhớ, cái gì đều phải lấy ta làm trung tâm, ta nói chuyện, nguoi không thể không lễ phép đánh gãy, ta nói dạ, nguoi phải vâng, ta nói không phải, nguoi phải nói tuyệt đối không phải, có hiểu hay không?”

Sở Hạo thấy thế cười nói: “Nguoi chủ yếu có ý tứ là không cần đoạt nổi bật của nguoi?” Hần thông minh một câu tình hình chung .

“Khụ khụ khụ” Ngũ Diên đột nhiên bị hần nói trúng tự nhiên có chút xấu hổ, nói gấp: “Không phải ý tứ như vậy, ý của ta là, nguoi nếu là tùy tùng của ta, thì toàn bộ của nguoi đều là của ta, nguoi hiểu chưa?”

“Toàn bộ đều là của nguoi?” Những lời này hần vẫn không thể nào lý giải được

Thấy hần vẻ mặt khó hiểu, nàng cũng không có ý tứ giải thích.

Một lúc sau

Sở Hạo thấy nàng trầm mặc vì thế đứng dậy nói: “Thời điểm không còn sớm, sáng mai nguoi còn phải thi đấu, ngủ đi” nói xong, xoay người hướng đường cũ trở về.

“Sở Tam.” Ngũ Diên đột nhiên tiến lên đưa tay cầm lấy cánh tay của hần thờ nhẹ, một bộ dạng vô cùng không muốn.

Sở Hạo ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía cánh tay mình bị bắt chặt, lại nhìn nàng một chút, lúc này mới phát hiện nàng đang dùng cặp mắt đen láy lóe sáng thẳng tắp nhìn hần, cánh môi mỏng manh kia hơi hơi đóng mở, một bộ dạng muốn nói lại thôi, nàng như vậy dưới ánh trăng có vẻ vô cùng xúc động.

Sở Hạo: “ ? !” Nàng muốn làm cái gì? !

“Tam.” Nàng lại khẽ nhếch môi màu hồng kia, kêu chữ số này vô cùng thân mật

Sở Hạo nhìn nàng như vậy, lại nghe thấy kêu thân mật lên, thân mình đột nhiên run lên, bản năng nuốt một ngụm nước bọt, hầu kết giống như có nắm lửa đốt, mà hần, tự nhiên đưa ánh mắt lưu luyến ở trên đôi mắt cùng cánh môi kêu gọi của nàng, tâm, chợt đột nhiên không chế không nổi nhảy lên.

“Sở Tam.” Ngũ Diên hít một hơi thật sâu, vẻ mặt mong đợi hỏi: “Cái thần hoàn kia. Nguoi còn có viên thứ hai không?”

.....Phân cách tuyến.

“Hừ” Ngũ Diên trở lại phòng binh một chút đóng cửa lại .

Tức chết rồi, tức chết rồi, người nào a, không phải nói với hần muốn cái thần hoàn sao? Không cho thì không cho, tại sao phải rống lên với nàng? Hần có biết nàng mới là chủ nhân hay không ai, tên này đáng đánh đòn!

Sở Hạo cũng là như thế, hần tức giận đem cửa ném đi, nữ nhân ngu ngốc này, có biết biểu tình vừa rồi như vậy là cỡ nào dụ hoặc, là cỡ nào tình thơ ý họa hay không, một khắc duyên dáng như thế lại bị nàng thô tục bóp chết như vậy!

Hôm sau

Cũng không biết là do hiệu quả của thân hoàn hay không, sau một đêm nghỉ ngơi, nhìn như Dịch Hiên nhu nhược đã khôi phục được tốt lắm, hôm nay hần nhìn qua không chỉ anh tuấn, mà trên mặt bởi vì có huyết sắc, mà có vẻ càng thêm bình dị gần gũi, không giống như trước đây làm cho người ta không thể chạm tới.

Hôm nay trận thi đấu vẫn hấp dẫn nhiều người như trước, người đào thải hôm qua rất nhiều, nhưng người xem vẫn nhiệt tình như trước không giảm, mình không thể tiến vào trận chung kết tất nhiên là tài nghệ không bằng người, nhưng, người thua vẫn muốn nhìn ba người bọn họ hần một chút đến tột cùng ai sẽ đoạt giải quán quân, ai sẽ cười đến cuối cùng, mấu chốt là người thích làm thế, tất nhiên càng muốn nghe thêm nhiều câu thơ cổ tuyệt đẹp

“Các vị khán giả, trước mặt chúng ta là ba thứ hạng, Thành Khang công tử, Trương Thành công tử, Mộng Thiếu công tử” lời của người chủ trì vừa nói xong, mọi người không hẹn mà cùng vỗ tay vang lên.

Người chủ trì ho nhẹ một tiếng nói: “Xen vào trận đấu không thiên vị công bằng, chúng ta không chỉ có ban giám khảo, còn có khán giả bình phẩm, mời xem bên này.” Theo vị trí ngón tay người chủ trì nhìn, bên phải trên đài đang ngồi đầy mấy chục người.

“Những người này là khán giả bình phẩm, tổng cộng có năm mươi người tạo thành, bọn họ cũng đều là các nhân tài ưu tú đã từng thi đấu, tuy rằng chưa đi đến vào ba ngôi vị, nhưng sự yêu thích của bọn họ đối với câu thơ cũng không thua kém với ban giám khảo chuyên nghiệp, mặt khác, ở trước mặt, toàn bộ bên trái là quần chúng vây xem, bọn họ cũng có thể ảnh hưởng đến trận đấu, bởi vì tiếng reo hò của bọn họ tùy thời có thể thay đổi lựa chọn của ban giám khảo, nhìn xem, trận đấu hôm nay làm cho người ta mong chờ cỡ nào a” người chủ trì chặc lưỡi thần phục nói.

Ngữ Diên ngồi ở trên ghế hà hơi một cái, người chủ trì này nói thật đúng là nhiều, mà Sở Hạo cũng đang cùng khán giả đứng dưới ở dưới đài quan sát.

“Hôm nay thi đấu không vượt quá những câu thơ, hoàn toàn phải dựa vào tài năng của các vị, mặt khác, chủ đề hôm nay là một chữ “tình”, chúng ta cũng biết bất kể là tình yêu, hay là hữu tình, hay là thân tình, tất cả đều vây quanh chữ tình, cho nên, trận thi đấu thơ hôm nay đương nhiên phải nghiêng về chữ này”

Nghe vậy mọi người bắt đầu châu đầu ghé tai nói nhỏ, chữ tình, cái gì tình chứ?

“Các vị bình tình chớ nóng, ta cũng vậy không cần nói nhảm nhiều lời, chúng ta bắt đầu xem thi đấu” lời nói vừa, hần đưa cho ba người bọn họ mỗi người một cái giống như cái loa, kỳ thật cái này chính là làm bằng sắt, cái miệng nhỏ nói chuyện, có thể khuếch đại âm thanh thành mồm to.

“Trận đấu bắt đầu ——” lão nhân lớn tuổi nhất trong thôn gõ vang tiếng trống bắt đầu trận đấu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 118: Trận thi đấu thơ lớn nhất (4)

“Trận đấu bắt đầu ——”

“Bản nhân Thành Khang, hôm nay liền vì mọi người mang đến một bài thơ do mình nghĩ ra, thân tình” nói xong, hần bắt đầu rơi vào trầm tư, tiếp theo đột nhiên nói: “Tình, bẩm sinh, chém không đứt, vứt bỏ không xong, hồn chỉ mộng hệ” nói xong, mọi người liền vỗ tay tán thưởng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy mày chau lên, cái này mà gọi là câu thơ cái gì? Vì sao nàng nghe không hiểu, là nàng rất tầm thường, hay là đám bọn họ quá kém? !

Thành Khang vô cùng hài lòng với tiếng vỗ tay của mọi người, vội khom lưng cảm tạ, một giây sau, liền ngồi trên băng ghế của mình chờ đợi bọn họ trình diễn.

Một người Trương Thành khác như trước cùng hần thả ra một ít năng nghe không hiểu cái gì, mấy thứ này cũng có thể làm cho bọn họ mê muội như thế, thật sự là cô hủ!

“Mộng công tử đến ngao” người chủ trì nhắc nhở.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đứng dậy cười nói: “Ta cảm thấy trận đấu như vậy rất không khiêu chiến” lời của nàng vừa nói xong, phía dưới bắt đầu tiếng ồn không ngừng, toàn bộ ở nghỉ ngơi hần vì sao nói như vậy.

“Các vị bình tình chớ nóng nảy, bản nhân cũng không phải xem thường ý tứ của mọi người, ý của ta là, làm thơ câu tự nhiên phải căn cứ vào tình cảm của người mà phát, như vậy mới có thể làm cho câu thơ tiến vào nội tâm con người, để có thể đạt tới cảnh giới cao nhất” nói xong, trong lòng nàng không khỏi thâm nghĩ, Ngữ Diên nha Ngữ Diên, ngươi càng ngày càng triết học rồi, càng ngày càng phạm rồi!

“Nha, vậy xin hỏi vị công tử này, người nghĩ như thế nào là đặc biệt đâu?” một vị lớn tuổi trên chiếu giám khảo hỏi.

Ngữ Diên xoay người nhìn về phía hấn xoay người tỏ vẻ tôn trọng, vì thế xoay người lần nữa nhìn về phía dưới đài người xem, “Bản nhân bất kể là làm chuyện gì, đều thích cùng khán giả hỗ trợ lẫn nhau, như vậy được rồi rồi, người khác nói tâm tình, ta nói một câu thơ tổng quát như thế nào?”

“Người cũng quá tự cao, người có thể đoán được ý nghĩ của người khác sao?” Thành Khang thấy hấn tự đại như thế không khỏi cảm tức la lên, cái này rõ ràng không để hấn vào trong mắt.

“Đúng, đừng nói như mình cái gì cũng biết” Trương Thành cũng nhin không được than thở một câu.

Ngữ Diên không cho là đúng nhún vai nói: “Chúng ta đây cùng nhau đến đây, khán giả phía dưới, ai nguyện ý đi lên hỗ trợ cùng nhau một tay”

“.....?”

Một lúc sau, một thứ tiểu nha đầu đại khái khoảng mười bảy mười tám tuổi yếu ớt giơ tay lên, Ngữ Diên kinh hãi mời nàng lên đài, hỏi: “Cô nương, người có ý nghĩ gì thì nói ra một câu”

Tiểu cô nương lên đài, nàng khẩn trương nhìn khán giả im lặng phía dưới một chút, lại nhìn ban giám khảo một chút, lúc này, nàng sợ hãi mở miệng, “Ta. . . . Ta thích Thiệu Dịch Hiên trường thôn, thật sự rất thích rất thích, đáng tiếc. Đáng tiếc một năm chỉ có thể ở gặp được một lần ở hội thi đấu thơ, thời gian còn lại căn bản là không thấy được, ta đều tương tư đến gầy người, người biết không, chỉ cần nhìn thấy hấn rồi đi khỏi tầm mắt của ta, ta liền cảm thấy toàn bộ thế giới đều không có hy vọng” nói xong, liền xấu hổ cúi đầu.

Mọi người nghe thấy vậy kinh ngạc không thôi, rất nhiều nữ hài tử đều phát ra “Chúng ta cũng giống như vậy”

Ngữ Diên cười cười, xem ra, rất nhiều nữ tử si mê hấn, bất quá nói trở lại, Dịch Hiên cũng xác thực đủ xuất, hấn thuộc loại nhìn hình dạng, mặt càng xem càng đẹp, tự mình suy nghĩ một chút vội vàng nói: “Hai vị huynh đài nếu không mời các người tới trước?”

Thành Khang nhìn nàng một cái rồi nói: “Tương tư nan, nan tương tư, chỉ vì trong mộng lang”

“Một câu hay chỉ vì trong mộng lang a” mọi người cảm thán không thôi.

Trương Thành nói gấp: “Tuần lang khiến lòng người, cô gái ám tượng hứa”

“Thơ hay, thơ hay a” mọi người lại hô lên.

“Hai vị xác thực không sai” hai câu này, nàng rốt cục cảm thấy có thể nghe tiếp.

Thành Khang nghe thấy vậy lông mày chau lại thật cao đắc ý không thôi, Trương Thành lại kiêu ngạo mà không nhìn nàng.

“Như vậy, tại hạ liền bêu xấu, vật áo tiệm khoan chung dứt khoát, vì ấy tiêu người tiêu tụy” nàng mở ra cây quạt chậm rì rì nói.

“.....!”

“Như thế nào? Nghe không hiểu sao? Ta đây lại làm một bài, ‘ từ Vua chi ra vậy, gương sáng ám không trùng trị, tư Vua như nước chảy, gì có cùng đã khi ’”

“Ba ba ba bành bạch” vài giây sau, phía dưới phát ra tiếng vỗ tay như nổ tung.

Dịch Hiên đứng dậy vỗ tay nói: “Bài thơ này làm quá tuyệt vời”

Bên cạnh một vị trưởng giả đứng dậy trong mắt lộ ra quang mang tán thưởng, “Từ Vua chi ra vậy, gương sáng ám không trùng trị, tư Vua như nước chảy, gì có cùng đã thì thật là một bài thơ hay nhất a, từ khi hấn đi rồi, gương sáng ngồi đã không hề có ánh sáng, lòng như nước chảy tương niệm hấn, cỡ nào hy vọng có thể lại nhìn thấy hấn a” trưởng lão phiên dịch nói.

“Một câu kia của hấn, vật áo tiệm khoan chung dứt khoát, vì ấy tiêu người tiêu tụy lại chuẩn xác a” một vị khác đứng dậy tán thưởng nói.

Dưới lại phát ra tiếng vỗ tay như pháo.

Trương Thành nghe thấy vậy sắc mặt xấu hổ nói: “Này thì có cái gì, quay lại”

Lúc này phía dưới giơ tay nhiều hơn, Trương Thành chọn lựa , hấn chọn lựa một lão phụ nữ lên đài.

“Ta muốn nói chính là, ta cùng hấn yêu nhau rồi, nhưng mà hấn bề bộn nhiều việc, ta rất ít khi mới có thể gặp hấn, hấn nói đều nghe theo ta cả đời, nhưng là. Ta sợ thời gian không đủ, ta sợ chính mình không đủ tin tưởng đối với hấn” nói xong, đột nhiên khóc thút thít.

“Tình yêu muốn mài hạp, mới có thể sở trường lâu” Trương Thành vội vàng nói, phía dưới một ít vỗ tay lên.

“Khế ước một câu, gần nhau cả đời” Thành Khang cười cười lại nói, phía dưới vỗ tay một nửa.

Ngữ Diên nghe vậy cười nói: “Không sai, hai vị tốt lắm, vậy, ta liền bêu xấu, ta cũng chỉ có hai câu nói vậy, hai tình nếu là lâu dài thì lại khỏi tại triều sớm tối mộ” nói xong, phía dưới ngậy ra một lúc, năm giây sau, lại phát ra tiếng vỗ tay kinh thiên, Sở Hạo ở dưới đài nhìn nàng đột nhiên cười cười, nàng đến tốt cùng có bao nhiêu bí mật, mà hắn không biết ?

“Ta. Ta nhận thua” Trương Thành ghen khuất nói, một giây sau, việc rồi đi, hắn phải không thừa nhận, câu thơ của nàng nói đều là kinh điển, so sánh với hắn, hắn còn kém rất nhiều.

Thành Khang nghe vậy nhìn về phía hắn nói: “Ta không phục, có bản lĩnh, ngươi có thể làm ra câu thơ để cho ta vừa lòng, nếu như ngươi có thể nêu lên ba câu thơ trong ba cái ta nêu lên để cho ta vừa lòng, ta liền nhận thua”

Ngữ Diên cười cười hỏi: “Được, đồng ý”

“Thứ nhất, mỗi nữ dưới tàng cây tư lang, lang lại không biết nói ngươi nên nói như thế nào” hắn hỏi.

“Trương tư gốc cây nói trương tư, tư lang hận lang lang không biết” nàng cười nói.

“Thứ hai, rõ ràng yêu nhau, lại không thể cùng một chỗ” hắn lại nghĩ hết biện pháp ra đề mục.

Ngữ Diên nghe vậy nhăn đầu lông mày suy nghĩ một chút đột nhiên nói: “Còn Vua mình châu song nước mắt cúi, hận không gặp lại chưa già khi” nói xong, giám khảo trên chiếu tất cả đều đứng lên đứng lên, toàn bộ người phía dưới đều ngưng lại hô hấp đi nghiền ngẫm ý tứ của những lời này.

“Ngươi. Ngươi ngươi ngươi” Thành Khang thật sự hỏi không nổi nữa, reo lên: “Ngươi kẻ lừa đảo, ngươi căn bản chính là không hiểu giả hiểu” hắn tức giận tới mức ồn ào, quán quân này rõ ràng là phải thuộc về hắn, người kia là từ nơi nào xuất hiện ?

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ bắt đầu thóa mạ Thành Khang đức hạnh không khỏe mạnh.

Ngữ Diên nghe vậy cũng không buồn bực, ngược lại cười nói, “Ta cũng vậy chính là mèo mù vớ cá rán, được rồi, nếu ta ra ba cái vấn đề, ngươi có thể trả lời hai cái, ta liền nhận thua tốt không?”

“Được” Thành Khang nói gấp, hắn cũng không tin có vấn đề hắn không biết.

“Tốt lắm, ta liền hỏi nha, không có cái đuôi con gấu là đuôi con gấu, không có con gấu là con gấu gì?”

“Gà con gấu” hắn nói gấp.

“Sai” nàng vờn tay nói.

“Vì sao?”

“Đáp án dĩ nhiên là mẹ con gấu, ngươi chưa gặp qua mẹ con gấu sao?”

Mọi người nghe vậy cười ha ha, Thành Khang sắc mặt xanh mét.

“Vấn đề thứ hai, theo 1 đến 9 chữ số nào chỉ người chăm chỉ nhất, số nào chỉ người lười biếng nhất?”

“Này.” Hắn mày dần dần rồi rầm lại với nhau, mọi người cũng đều bắt đầu tự hỏi vấn đề này, con số nào chịu khó con số nào lười biếng?

“Không biết sao? Ta đây nói cho ngươi biết, nhất lười biếng, nhị cần lao”

“Vì sao?” Hắn giống như tiểu hài tử phát ra câu hỏi.

“Bởi vì, không làm thì thôi, đã làm thì làm đến cùng thôi” nàng nhún nhún vai về mặt vô tội nói, mọi người nghe vậy toàn bộ thán phục không biết nên nói cái gì, Sở Hạo phía dưới lại nhìn không được cười ra tiếng, Dịch Hiên cũng như thế, hắn biết nàng đặc biệt, thật không nghĩ đến thú vị như thế.

“Vấn đề thứ ba, trong nhà nông phu có một con heo cùng con lừa, thời điểm lễ mừng năm mới ngươi nói nông phu nên giết heo trước hay là con lừa?”

“Giết. Giết con lừa”

“Uh, heo cũng nghĩ như vậy” Ngữ Diên vô cùng thận trọng nói, nói xong, phía dưới ồ lên mà cười, Thành Khang nghe vậy hung hăng trợn mắt nhìn nàng liếc mắt một cái liền xám xịt chạy xuống đài.

“Tài tử tài tử a” mọi người bắt đầu cùng kêu lên la lên.

Cứ như vậy, một hồi trò khôi hài hoa lệ, cứ như vậy từng con, chỉ là bọn hắn cũng chưa từng nghĩ đến, nhất cử nhất động của bọn hắn lại bị người xem rành mạch.

Trong rạp

“Hoàng thượng, chúng ta muốn gọi Vương Phi tới hay không?” Tào công công hỏi, đi ra không bao lâu, hắn liền biết tâm tư của Hoàng thượng là nhớ thương Vương Phi đặc biệt này..

Sở Thiên nghe vậy hé miệng uống một ngụm trà nói: “Không thể nghĩ được bộ pháp của trăm chung quy so với hắn chậm từng bước nha”

“Hoàng thượng.”

“Người nói cho trăm, thiên hạ này tất cả đều là của trăm đấy sao?” Sở Thiên đột nhiên hỏi.

“Đúng vậy, thiên hạ này tất cả đều là của Hoàng thượng ngài “

“Bao gồm nàng sao?” Sở Thiên đột nhiên đưa tay chỉ về Ngừ Diên hướng xa xa trên bàn .

Tào công công nghe vậy mồ hôi đột nhiên liền chảy ra, cái này nên trả lời thế nào?

“Thôi, hồi cung đi” Sở Thiên đột nhiên đứng dậy nói.

“Hoàng thượng ngài không gặp Cung Vương Phi sao?” Tào công công đứng ở bên cạnh hỏi hắn.

“Trăm muốn gặp nàng được tự do, trước hết khiến cho nàng vui chơi một thời gian đi, không được bao lâu, nàng sẽ gặp ngoan ngoãn trở về” nói xong, trong mắt của hắn hiện lên một tia tinh quang.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Giang hồ quá nguy hiểm, hành tẩu phải cẩn thận (1)

Cứ như vậy, dưới sự thông minh của Ngừ Diên, nàng đem phòng ở cho người khác thuê một năm, thu chi phí nhất định, cùng Sở Tam với Dịch Hiên ôn hòa bắt đầu lên đường.

Nói, ngày hôm sau trời trong nắng ấm, nắng hè chói chang chiếu cao, trên đường Tây Thiên, ba con ngựa, ba người, một bộ dáng nhàn nhã tự tại, cái dạng này cảm giác một chút cũng không giống như là có việc gấp, giống như là đi dạo phố hoặc là du lịch, bất quá, Ngừ Diên cũng không vội vàng, có soái ca làm bạn, thời gian luôn trôi qua rất nhanh .

Sở Hạo còn lại là cười cười, trong lòng suy nghĩ đến việc, đêm qua hắn rốt cục nhận được tin tức chuẩn xác, nếu không có gì bất ngờ xảy ra, dựa theo cái tốc độ này, bọn họ trong hai ngày tới sẽ gặp ông ngoại bỏ nhà rồi đi, đến lúc đó, hắn à có thể dẫn bọn hắn cùng nhau trở về thu thập thật tốt!

Lúc này, Dịch Hiên tò mò hỏi: “Làm sao người không ngồi xe ngựa?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy lông mày nhíu lại uh một tiếng, Sở Hạo lông mày chau lại nói rõ ràng: “Bởi vì như thế này mới có thể cho thấy thân phận công tử của nàng”

“Thông minh! Người hiểu ta cũng chỉ có Sở tùy tùng!” Nàng cười khích lệ nói.

Sở Hạo nghe vậy cũng không tức giận, hắn bây giờ là Sở Tam, không phải Sở Hạo, muốn lý giải mục đích rõ ràng của nàng đến tốt chừng là như thế nào, hóa trang như vậy mới không khiến cho nàng hoài nghi, chẳng qua, hắn luôn không muốn làm cho nàng như nguyện, sự khen ngợi của nàng vừa vặn nói xong, hắn đã nói nói : “Nam nhân bụng dù cũng xấu như nhau”

“ ? !”

Đúng vậy, ba nam tử luôn hấp dẫn rất nhiều ánh mắt, mà ánh mắt của nàng còn lại là nhiều nhất, không phải nàng giống nam nhân cỡ nào, mà là bởi vì nàng để một cái ô màu trắng trên đầu

“Này. Lời này không thể nói như vậy, đây là mùa hè nha, ta đánh ô như vậy sẽ bị rám đen, đang nói là soái ca sẽ luôn luôn phát sáng, người sẽ nhất định đưa trái tim đến gần” nàng than thở một câu, trong lòng thầm nghĩ, nếu như không phải phòng ngừa nắng sương nàng có cần phải làm như vậy không? Stop!

Đột nhiên bị Sở Tam liếc hạ xuống, nàng kẹp chặt con ngựa một tiếng ‘ giá ’ dẫn đầu chạy nhanh ở phía trước, hai người thấy thế liền đuổi tới.

Con ngựa chạy thật lâu, Ngử Diên cũng suy nghĩ lung tung thật lâu, may mắn là cưỡi ngựa không phải lái xe, ít nhất con ngựa sẽ không chạm vào cây, liền so sánh bản lĩnh như vậy, nếu lái xe phòng chừng đã sớm lật xe .

Một lúc sau, nàng đột nhiên kéo dây cương một chút, con ngựa chậm rãi cước bộ lại, Ngử Diên ngoái đầu nhìn lại bọn họ, trong đầu đột nhiên nghĩ đến, cảm giác như này sao giống như Tây Du kí? Đúng, đúng vậy, chính là Tây Du kí, mà nàng chính là người được bọn họ bảo vệ, Sở Tam cái tên rất chán ghét kia, chỉ biết nói làm cho tức muốn chết, đó chính là Trư Bát Giới, về phần Dịch Hiên nha, trầm ổn thiện lương hẳn là hòa thượng, ai, Ngô Không của nàng đến tốt cùng lúc nào sẽ xuất hiện đâu? !

“Người xem” Dịch Hiên đột nhiên đưa tay chỉ lên trời ý bảo bọn họ nhìn lại.

Hai người nghe vậy liền ngược mắt nhìn trên trời, cũng không biết khi nào thì ánh nắng mặt trời nguyên bản đã không còn, nháy mắt đã bị mây đen che lại rồi, trong chớp lát, trời cũng đột nhiên liền đen lại, gió từ các hướng khác nhau bắt đầu phiêu đảng, con ngựa tựa hồ cảm giác được biến thiên dưới chân trên mặt đất càng không ngừng đông đưa, tựa hồ muốn nói, các người hạ lệnh chạy nhanh lên tìm nơi trú mưa nha!

Ngử Diên nhìn nhìn bầu trời bao la âm đạm, không khỏi nói: “Mùa hạ sau giữa trưa luôn âm tình bất định”

Nhưng mà, Sở Hạo cùng Dịch Hiên nhìn nhau, trong mắt đều có đồng dạng nghi ngờ như nhau, nhưng ai cũng không mở miệng, đúng lúc này, Ngử Diên đột nhiên lớn tiếng hét rầm lên, sừng sốt làm cho bọn họ hoảng sợ.

“Wow, các người xem, mây đen này thật đẹp a, rất đậm, rất đen, có nhiều sáng bóng nha” Ngử Diên chỉ vào mây đen trên trời hưng phấn nói.

Sở Hạo nghe vậy nhin xuống tức giận hỏi: “Như thế nào? Người không thích mây trắng lại thích mây đen?”

Ngử Diên nghe thấy vậy nhìn nhìn hẳn nói: “Mây trắng nhiều nữ hài tử thích như vậy, ta cũng nói thích liền rất không có ý nghĩa rồi, người căn bản là không biết mây đen đẹp đến cỡ nào, ài, với người Bát Giới này nói người cũng không hiểu được”

“Bát Giới?” Sở Hạo nghe vậy mày chau lên, tuy rằng hẳn không biết những lời này là có ý tứ gì, nhưng trong tiềm thức hẳn biết, những lời này khẳng định không phải là lời gì hay.

‘ cách cách ’ một tiếng, Trên trời vang lên một tiếng sấm vô cùng thanh thúy, sừng sốt đem Ngử Diên hù dọa cả người run lên, thích mây đen đúng vậy, nhưng nàng lại vô cùng chán ghét sét đánh, một giây sau, nàng một tiếng ‘ giá ’ con ngựa bắt đầu điên cuồng chạy nhanh, Ngử Diên liền quay đầu reo lên: “Ngô sạch —— Bát Giới —— đi nhanh lên nha, sét đánh “

Sở Hạo, Dịch Hiên liếc mắt nhìn nhau, tuy rằng nàng nói cái gì Ngô Sạch Bát Giới bọn họ nghe không hiểu, nhưng mà bọn họ biết, cái này nhất định không phải lời hay!

Một giây sau, hai người liền đuổi tới.

Con mưa mùa hạ đến vừa mạnh lại vừa vội, rầm một tiếng giống như mưa to ngã xuống, con ngựa không ngừng chạy nhanh đã không thấy thôn xóm gì, Ngử Diên bị xối thành ướt sũng reo lên: “Bát Giới người chạy nhanh tìm địa phương cho vi sư đi, người muốn để cho ta bị xối chết a”

“Đi theo ta” Sở Hạo thấy nàng đối với mình rống lên, chỉ có thể đem xưng hô ‘ Bát Giới ’ này đặt tại trên đầu của mình, cũng may hẳn ở trong thâm sơn học đối với dã ngoại vẫn tương đối quen thuộc, không bao lâu, bọn họ rất nhanh tiến nhập thâm sơn, ở trong núi sâu tìm được rồi một sơn động khổng lồ, ba người liền đem ba con ngựa dắt đến cửa động buộc trên tảng đá, bọn họ liền đi đi vào.

“Wow, nơi này thật lớn a” Ngử Diên một bên cầm trang phục ẩm ướt của mình vừa nói, trong lòng còn đang suy nghĩ, không hiểu được ở trong này có thể gặp được tuyệt thế cao nhân hay không, hay là bí kíp võ lâm? !

Bất quá, vừa đi vào bên trong liền phát hiện ra kỳ thật nơi này không có gì cả, trong không gian chỉ có hình tròn, trên mặt có chút cỏ khô cùng nhánh cây, không cần nghĩ, chỗ này hẳn cũng có người từng ẩn nghỉ, bọn họ rất nhanh đốt nhánh cây ở bên cạnh sưởi ấm, quần áo Ngử Diên ẩm ướt nên có cảm giác không thoải mái, cho nên tay lại một tay vắt lấy y phục của mình.

“Dịch Hiên huynh, cởi quần áo đi” nói xong, Sở Hạo trực tiếp cởi quần áo xuống dưới.

Ngử Diên thấy thế trừng lớn hai mắt ánh mắt lưu luyến di chuyển trên người hẳn, Wase, đáng người người kia cũng tốt quá đi chứ, theo bản năng, nàng mạnh mẽ nuốt một ngụm nước bọt, nắm chặt tay, làm sao bây giờ? Nàng. Nàng nhớ...muốn sờ nha.

Ngử Diên, Mộng Ngử Diên, làm sao người có thể hạ lưu như vậy đâu? Làm sao người có thể có tư tưởng như vậy đâu? Vì thế, nàng liền quay đầu qua, không muốn nhìn hẳn.

Dịch Hiên đột nhiên cầm lấy cây dù, đứng dậy nghiêm túc nói: “Các người cứ ở lại đây, ta đi ra ngoài một chút”

“Người muốn đi đâu?” Ngử Diên hỏi vội.

“Bên ngoài đang mưa, người muốn làm cái gì?” Sở Hạo mày nhẹ chau lại hỏi.

Dịch Hiên thấy bọn họ biến thành có chút nghiêm túc, liền cười cười, “Không cần lo lắng cho ta, thời điểm vừa mới ở vào sơn động ta nghe thấy có mùi vị đồng bọn, ta nghĩ, ta nên đi hiểu biết tình huống một chút, thuận tiện hỏi thăm một chút chung quanh”

“Cái gì? Ngươi nói. Ngươi nói chung quanh có sói?” Ngử Diên bị hù nói.

Dịch Hiên cười cười nói: “Yên tâm có ta ở đây bọn họ sẽ không làm hại ngươi, ta đi ra ngoài một chút, có hán ở đây, ngươi sẽ an toàn” một giây sau, hán cầm ô theo mùi đuổi theo.

“ ?”

Hán vừa rời đi, nơi này đột nhiên liền im lặng xuống, trên thân thể xích lửa của Sở Hạo đem quần áo đặt ở trên lửa nướng, Ngử Diên ngồi ở một bên vụng trộm nhìn hán, ánh lửa phát ra ánh sáng chiếu vào khuôn mặt không tính ánh tuần của hán (mặt nạ da người không phải mặt thật) nhưng có khác chính là hình thức phong thái, giờ khắc này, Ngử Diên đột nhiên cảm thấy hán nhìn rất được .

“Uy , ngươi vội vàng đem quần áo thoát ra” Sở Hạo đột nhiên đối với Ngử Diên nói.

Ngử Diên bị hán nói đột nhiên ngây ra một lúc, một giây sau không tin chỉ chỉ vào mình, là ý nói, ngươi đang ở đây nói nàng sao? Sở hạo gật gật đầu, là ý nói, chính là ngươi!

“A —— ngươi. Ngươi muốn giờ trò lưu manh a a?” Ngử Diên liền che ngực nói.

Sở Hạo đem quần áo hong khô ném cho nàng nói: “Trước tiên mặc của ta, đem quần áo ướt đẫm của ngươi cởi ra ta giúp ngươi hong khô, nơi này mặc dù là mùa hè, nhưng mặc quần áo ướt sũng vẫn là sẽ bị bệnh ” nói xong, đứng dậy liền hướng bên ngoài đi đến, “Đổi xong báo ta một tiếng” tiếp theo hán đi ra khỏi sơn động.

Ngử Diên bị hành vi của hán như vậy làm cho khiếp sợ không biết phản ứng như thế nào? Chỉ có thể gục đầu xuống nhìn nhìn quần áo trong tay nàng, hán. Hán làm sao có thể ‘ ôn nhu’ như thế?

Mấy phút đồng hồ sau

“Sở Tam, ta xong rồi” nàng hướng ra phía ngoài la lên một tiếng.

Sở Hạo liền nhanh tiến vào, mà trên thân hán nguyên bản đã hong khô một nửa lại ướt đẫm, Ngử Diên lời y phục của mình không biết nên nói cái gì, đúng vậy, nàng có điểm không ý tứ lắm, Sở Hạo thật ra không cảm thấy cái gì, mà là đi tới cướp quần áo trên tay nàng an vị trên tảng đá bắt đầu hong khô cho nàng.

Ngử Diên thấy thế liền e ngại hán ngồi xuống, cười cười nói: “Ai, nhìn không ra ngươi còn có thể chăm sóc người khác như thế, bất quá nói về, mỹ nữ đẹp như ta như vậy mặc y phục của ngươi nhất định ở trong lòng vụng trộm vui mừng đi?”

Sở Hạo nghe vậy liếc nàng liếc mắt một cái, Ngử Diên vội vàng vờn tay đẩy cánh tay của hán, “Ai, ngươi đừng giả vờ, người nào cũng nói ta đẹp, tiểu tử ngươi cũng đừng giả bộ thâm trầm rồi, là người cũng bối rồi !”

“Ta nghĩ ngươi hiểu lầm rồi, ta hong quần áo cho ngươi chính là không hy vọng ngươi sinh bệnh liên lụy ta mà thôi” Sở Hạo cũng không quay đầu lại nói.

“ ? !” Ngử Diên nghe thấy vậy, tâm ‘ bịch ’ một tiếng nát trên đất, bàn tay non mịn khoát lên trên bả vai hán không tự giác qua lại trà xát di chuyển, liền như mài dao bình thường, đúng vậy, nàng muốn giết hán, giết cái tên tương tự yêu nghiệt kia, người kia rất đáng ghét, quả thực hãy cùng tên yêu nghiệt đáng ghét giống nhau.

“Ngươi sờ có cái gì hay không?” Sở Hạo thấy tay nàng luôn luôn tại trên cánh tay hán đóng đưa, một chỗ nào đó của hán ở giữa vuốt ve của nàng dần dần có phản ứng.

Ngử Diên liền phục hồi tinh thần lại lúc này mới phát hiện tay của mình luôn luôn tại trên cánh tay hán qua lại ăn đậu hũ.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 120: Giang hồ quá nguy hiểm, hành tẩu phải cẩn thận (2)

“Bây giờ là ai phi lễ ai, ta nghĩ, ta không cần phải nói chứ?” Sở hạo nhìn chăm chăm vào bàn tay trư của nàng mảnh khoé chứa đựng ý cười nói.

Không —— không phải, nàng không phải cố ý động vào, nàng chỉ là vô ý đặt ở mặt trên, liền thuận tiện sờ sờ nha, đang nói rồi, sờ một chút cũng sẽ không thiếu một khối thịt, làm sao dễ giận như vậy, nhưng cái này cũng chỉ có thể ở trong lòng giấu lại, muốn nàng thật sự nói ra phỏng chừng sẽ bị cười nhạo một phen, nhưng nếu nàng không phản bác, thì nàng chẳng phải là một đời anh danh sẽ bị hủy ở trên cánh tay này sao?

Vì thế, nàng không chỉ có đem tay trở về, mà ngược lại đem tay kia đặt ở trên cánh tay của hắn, cử động như vậy làm cho Sở Hạo trừng lớn hai mắt, nàng muốn làm gì?

“Bát Giới, sư phó xoa bóp cho nguoi khơi thông xương ống chân” nàng thoáng có chút xấu hổ nói, dù sao, lần đầu tiên nàng sờ thân thể của nam nhân thôi! Bất quá, nếu ăn, vậy sẽ ăn đủ!

“Ách?” Sở Hạo ngây ra một lúc, Ngũ Diên liền đứng dậy đi vào phía sau hắn hai tay đặt ở trên bờ vai của hắn, bắt đầu mát xa, “Cái này gọi là mát xa, cho nguoi thư giãn một chút” nàng theo thói quen ấn lấy.

Sở Hạo nghe vậy cười nói: “Nha? Ta chỉ là một tùy tùng, sao dám để cho công tử mát xa đâu?”

Ngũ Diên nghe thấy vậy nói gấp: “Nha, nguoi cũng biết, ta là một chủ tử, nhưng ta lại buông thân thể của mình để mát xa cho người hầu, nguoi nói đây tội cùng là vì sao?”

“Vì sao?” Bị nàng nắm thật thoải mái, hắn liền hưởng thụ hỏi.

Bởi vì ta còn muốn ăn đậu hũ của nguoi, ngu ngốc!

“Bởi vì. Ta là một chủ tử tốt, như vậy chủ tử tốt làm sao nguoi có thể đem ta nghĩ như thế đâu? Nguoi xem một chút, ta có nhiều quy củ, nhiều quy củ nha, nhiều. Nhiều.” O, phía trước hắn giống như có vẻ cường tráng ai, tựa hồ. Tựa hồ. Tựa hồ thoát nhìn rất tuyệt ai, vì tìm tòi đến tội cùng, hiểu kỳ, hai tay của nàng bắt đầu hạnh kiểm xấu lướt qua bờ vai của hắn, đi vào bộ ngực của hắn nhéo nhéo, Wase, rất dày, rất cơ bắp, rất có cảm giác, rất có xúc cảm nha! Nàng say mê nghĩ.

“Bộ ngực của ta cũng cần thư giãn sao?” Sở Hạo nhìn về phía bàn tay không an phận của nàng hỏi.

Ngũ Diên nghe vậy, đột nhiên phục hồi tinh thần lại, thấy thế nàng liền rút tay trở về, sắc mặt sẫm đỏ một mảnh, “Ta. Ta là sợ nguoi có tuyến sữa tăng thêm, ta đây là kiểm tra cho nguoi, thật là” nàng liền tìm cho mình một lý do, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, người kia bên ngoài không lớn giọt, đáng người lại tốt như vậy, động vào thật thoải mái nha! Quả nhiên mọi người Sở gia đều yêu nghiệt như thế!

“Nha? Vậy nguoi nhìn ra đến tội cùng có xảy ra không?” Sở Hạo đem quần áo di chuyển một chút tiếp tục nướng.

Ngũ Diên sắc mặt xấu hổ nói: “Không. Không có, quần áo của ta sắp được chưa, nhanh chút cho ta” nàng nói, bởi vì nàng nhìn thân thể kiện mỹ của hắn sẽ có suy nghĩ xúc động muốn phạm tội——

“Nằm xuống——” nàng bá đạo nói, roi trên tay hướng trên mặt đất vừa kéo, (ba một tiếng)

“Không cần. Không cần như vậy.” Sở Tam nằm ở trên giường ôm bộ ngực reo lên.

“Khóc cái gì mà khóc, để cho bồn tiểu thư sủng nguoi, là phúc khí nguoi ba đời đã tu luyện, bỏ tay nhanh lên cho ta” nàng không kiên nhẫn nói.

“Không cần a. Người ta vẫn là tấm thân ngàn vàng, nguoi không thể làm bẩn ta!” Hắn cắn khăn tay khóc như mưa nói.

“Wow ha ha, sợ cái gì, bồn tiểu thư sẽ phụ trách với nguoi, nhanh chút đừng có mài dầu vào nữa, làm cho bồn tiểu thư từ từ sủng nguoi một lần, xem chiêu, bỏ tay ra——” nói xong, tay nàng cầm lấy bộ ngực của hắn dùng sức vuốt ve.

“Nguoi đang ở đây cười cái gì?” Sở Hạo thấy nàng vẻ mặt si mê khi thì lông mày chau cao, khi thì đáng khinh mà cười, hắn liền biết nàng lại bắt đầu suy nghĩ lung tung.

“A?”

“Ta đột nhiên phát hiện nguoi có một sở trường” Sở Hạo thoáng nhú mồm một tay nâng cằm lên nói.

“Nha? Sở trường đặc biệt gì?” Bình thường nói sở trường đặc biệt đều là lời hay, cho nên nàng liền hỏi tới.

Sở Hạo đứng dậy cầm quần áo trên tay ném cho nàng liền đi lên phía trước đi, Ngũ Diên thấy thế vội vàng hỏi: “Nguoi còn chưa nói sở trường đặc biệt gì đâu?”

Sở Hạo nghe thấy vậy dừng bước ngoái đầu nhìn lại cười lạnh một tiếng, “Sở trường của nguoi đó là mơ mộng hão huyền”

Sở trường của nguoi đó là mơ mộng hão huyền? !

“A —— nguoi thảo nhân đáng ghét này làm cho sét đánh chết đi” Ngũ Diên đối với cử động lớn tiếng hét lên, tiếp theo xoay người đi vào bên trong đi, nàng muốn lập tức đổi quần áo này đi, nàng mới không cần mặc quần áo của tên biến thái kia đâu!

Một lúc sau

Quần áo của nàng đã đổi xong, quần áo của Sở Hạo cũng mặc rồi, Dịch Hiên tại lúc này cũng đã trở về đến đây, chỉ thấy mồm của hắn nhú lại thành một

cái chữ Xuyên (川), trên đầu tựa hồ còn có mồ hôi, hiển nhiên là vừa chạy rất nhanh

“Có việc?” Sở Hạo nhìn đến hần sắc mặt ngưng trọng không khỏi hỏi.

“Chúng ta đi vào làm nơi rồi” Dịch Hiên ngẩng đầu sắc mặt vô cùng không tốt nói.

Ngữ Diên nhìn đến mặt hần đột nhiên biến sắc còn có giọng nói âm u kia, nàng liền biết sự việc vô cùng khó giải quyết, nhưng đây tốt cùng là sự tình gì, làm cho sắc mặt của hần thoát nhìn ngưng trọng như thế?

“Chúng ta đi” Sở Hạo tựa hồ hiểu rõ đến tin tức không tốt liền đứng dậy nói.

“Đi cũng không xong” Dịch Hiên đột nhiên ra tiếng nói.

“Người Người nói có ý tứ gì a, cái gì gọi là đi cũng không xong?” Ngữ Diên đột nhiên cảm thấy sự tình tựa hồ có chút quỷ dị.

“Trừ bỏ cái sơn động này, bên ngoài hiện tại cũng rất nguy hiểm, toàn bộ phương hướng đã bị cái biến, nhóm sói xám này vì cứu ta, toàn bộ đã bị chết” Dịch Hiên có chút mờ mịt nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền đi ra ngoài, vừa rồi bên ngoài vẫn là bình thường, giờ phút này trong chớp lát, đất trời toàn bộ đen lại, mà nguyên lai đường sớm được thay đổi, giờ phút này, phía dưới trừ bỏ rừng rậm đều là rừng rậm, không có một con đường, Sở Hạo mày chau lên, cảm thấy sự tình tựa hồ có chút khó giải quyết, một giây sau, hần đem ba con ngựa tiến vào, đặt ở bên trong.

“Dịch Hiên, bên ngoài đến tốt cùng làm sao vậy? Người vừa rồi không phải đi ra ngoài hỏi thăm đấy sao? Người nghe được cái gì nha?” Ngữ Diên nhìn nhìn màu đen bên ngoài, trong lòng một chút cũng không có.

Sở Hạo liền ngồi ở bên cạnh hần hỏi: “Có chuyện gì thì cứ nói đi”

Dịch Hiên than nhẹ một tiếng ngồi ở bên trong bậc thang phía trên, “Ta vừa mới đi ra ngoài tìm kiếm nhóm lang tộc, bọn họ hiển nhiên cũng cảm thấy được mùi của ta, tiếp theo liền báo cho biết chúng ta đã xông vào nhảm rừng rậm của người cây”

“Rừng rậm người cây? Người. Người đừng làm ta sợ a” Ngữ Diên liền lùi cánh tay của hần sợ hãi nói, Sở Hạo thấy thế mày lại không tự giác nhăn xuống, không suy nghĩ liền đem nàng kéo đến bên cạnh mình.

“Uy, người làm gì?”

“Bảo hộ chủ nhân là sứ mệnh của ta không đúng sao?” Nói xong, trực tiếp bắt tay khoát lên trên vai của nàng lại nhìn về phía Dịch Hiên, Dịch Hiên lại nói: “Người cây trong rừng rậm có một gốc cây cổ thụ ngàn năm, chúng nó nói, nó chính là chủ nhân trong chỗ này, nhưng nó đã tu luyện thành tinh rồi, một gốc cây có thể nói là cây tinh ngàn năm”

“Có thể nói cây tinh ngàn năm?” Ngữ Diên lẩm bẩm nhẹ một tiếng, cũng không có để ý đến bàn tay trư trên vai.

“Đúng vậy, nó chuyên môn ăn thịt người, cho nên càng ngày càng tà ác, tàn sát ra oán niệm cũng càng lúc càng lớn, nói vậy, trận mưa kia đó là nó cố ý dẫn chúng ta đến” Dịch Hiên nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy mày vẫn rối rắm, vì thế vô cùng khó hiểu hỏi: “Ta cuối cùng cảm thấy đây không phải là thật, các người hãy nghĩ lại, niên đại này tại sao có thể có yêu quái đâu? Nếu là có quỷ ta còn tin tưởng, nhưng mà Nhưng mà cây tinh cũng quá giết mình đi?”

“Ta chính là chứng cứ không phải sao? Không phải người không phải yêu, tại. . . trong thế giới này rất nhiều chuyện không phải người có thể suy nghĩ đến, giống như người thu phục gì đó không phải sao?” Dịch Hiên phân tích nói.

“Này.” Bị hần nói như vậy, nàng thật đúng là không biết nên hỏi phục như thế nào, nhưng mà nàng vẫn cảm thấy cây tinh rất khoa trương, trong chuyện này tựa hồ có cái gì bí mật, hay là nói nhóm Dã Lang này một mình ảo tưởng đi? !

Sở Hạo vẫn trầm mặc, lúc này, hần mở miệng nói: “Ta nghĩ thật sự nó là cây tinh”

“Ách?” Ngữ Diên nghe vậy nhìn về phía hần, khó hiểu ý tứ trong lời này của hần có ý gì

Sở Hạo thu hồi tay trên vai nàng nói: “Cây tinh tồn tại cũng không phải không có khả năng, nhưng cũng không là ngẫu nhiên, sư phó từng nói qua, vạn vật đều có sinh mệnh, thiện ác đều có thể phân biệt, giống như theo lời người nói cây tinh ngàn năm, ta nghĩ, tất nhiên là ở trong này lạc đường người từ vọng quá nhiều, cho nên tụ tập oán khí toàn bộ chảy vào bên trong cây cổ thụ, do đó khiến nó thành cây tinh”

Ngữ Diên nghe hần phân tích như vậy, thật đúng là cảm thấy có chút giống, “Nếu thật là nói như vậy, thì cây cổ thụ kia tụ tập rất nhiều oán khí mạnh mẽ, nhất định là ăn hết rất nhiều người, bởi vậy những người đó rất bất bình, oán giận, phẫn nộ tụ thành càng nhiều, do đó làm cho cây cổ thụ kia có năng lực siêu phàm” nàng đột nhiên thông suốt nói.

Dịch Hiên gật đầu nói: “Ta nghĩ ở nếu có thể nói chuyện, có tư tưởng, như vậy, tất nhiên sẽ có khuyết điểm, sói xám nói, muốn rời khỏi, nhất định phải chém rụng trái cây màu đen phía sau cây cổ thụ, nói vậy, cái này nhất định chính là oán khí, mà bọn hần vì cứu ta toàn bộ đều bị nhánh cây này cắn nuốt” hần bi thương nói.

Ngữ Diên trong lòng bất an, theo bản năng nói: “Ta nghĩ, không thể sờ mông con hổ đi?”

Đúng lúc này, sắc mặt Dịch Hiên đột nhiên thay đổi, Sở Hạo đều như thế, hai người cứ như vậy nhìn nhau, gật gật đầu.

“Ai, hai người các ngươi biểu tình cái gì a?”

Sở Hạo xòe bàn tay ra đặt ở sau lưng, đối với Dịch Hiên bắt đầu ý bảo, ngữ. Từ. Tam.

“Ai, hai người các ngươi rốt cuộc đang làm gì thế?”

Sở Hạo nhìn nàng liếc mắt một cái trầm giọng nói: “Chỉ sợ. Con hổ này không sờ không được”

“A? Đây là vì.” Lời của nàng còn chưa nói xong, bỗng nhiên nàng cũng cảm giác được có một lực lượng cường đại tốc độ tăng nhanh đến nơi này chạy qua.

“Chạy ——” Sở Hạo nắm tay hợp lại, còn chưa phục hồi tinh thần lại Ngữ Diên đã bị hất lùi đi ra ngoài, Dịch Hiên tự nhiên biết hẳn là có ý tứ gì, vì thế liền đi theo phía sau xông ra ngoài ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 121: Giang hồ quá nguy hiểm, hành tẩu phải cẩn thận (3)

Sở Hạo hô to một tiếng, Ngữ Diên đã bị hất kéo ra ngoài, một giây sau, bọn họ liền đi tới rừng rậm đen kịt, lúc này, Sở Hạo lại ngừng chạy, hai tay hất mạnh nắm chặt tay nàng, mày chau lên hai mắt nhìn chăm chăm phương xa.

Ngữ Diên từng ngum từng ngum thở phì phò, còn chưa mở miệng, xa xa tiếng gió gào thét càng ngày càng rõ ràng, nhưng mà, quý dị cũng không dừng lại, bởi vì lúc này bầu trời đột nhiên xuất hiện ánh trắng, ánh trắng vừa tròn vừa lớn như vậy chiếu xuống rừng rậm đen kịt rõ ràng vô cùng, thậm chí cả chút nhánh cây kia cũng có thể xem rành mạch, một màn như vậy làm cho rừng rậm nguyên bản quý dị càng thêm âm trầm.

Ngữ Diên vội vàng nắm tay mình lại, từ trong tay rút ra, một giây sau, nàng liền đem một thanh chủy thủy giấu trong tay ra, phù vàng cầm trên tay kia hiển nhiên là một hình thức trừ yêu.

Dịch Hiên thấy thế cũng lấy ra Xích lang kiếm của phụ thân để lại, hai mắt trừng lên nhìn phương xa.

‘ba ~ ba ~ ba ~ ba ~’ xa xa đột nhiên có vài nhánh cây to thô từ trên lan tràn lại đây, chúng nó không ngừng đập trên mặt đất, phát ra thanh âm đinh tai nhức óc.

“Kháo, Cây yêu nghìn năm” Ngữ Diên thấy thế không khỏi nói, Dịch Hiên nhìn về phía nhánh cây nói: “Các ngươi cẩn thận, cái này là cành của cây yêu nghìn năm, chúng ta có thể đi qua chém giết vào hang ổ của nó” Dịch Hiên vừa nói xong, nhánh cây liền cuồng hướng bọn họ đi tới.

“A, cây tinh chết tiết người dám đầu cùng ta ” Ngữ Diên hét lớn một tiếng, cầm chủy thủ liền xông tới.

Sở Hạo, Dịch Hiên hiển nhiên cũng không đắn đo nhiều, bọn họ xông lên bắt đầu chém giết, Ngữ Diên không ngừng vung chủy thủ trên tay, các nhánh cây ở phía nàng, toàn bộ cắt đứt, nhưng mà còn càng nhiều nhánh cây không ngừng hướng bọn họ lao qua.

“Xông về phía trước, đi tìm nơi ở của bọn nó” Sở Hạo lớn tiếng nói, một giây sau, hất chặt đứt càng nhiều cành, Ngữ Diên ngẩng ra một lúc liền nhìn thấy kiếm trong tay hất cầm lợi hại như thế không khỏi hỏi: “Kiếm của ngươi làm bằng cái gì, vì sao lợi hại như vậy?”

“Bằng sắt” một giây sau, tiếp tục chém giết.

Ngữ Diên thấy thế chu miệng trong lòng thầm nghĩ, không phải chỉ là kiếm mẽ sao, sắt có cái gì đáng giá chứ? !

Sở Hạo nhìn thấy nàng biểu tình mất mát tự nhiên cười cười, trước đó, hẳn không chỉ dịch dung bản thân mình, còn đem kiếm trừ ma cũng dịch dung luôn, thanh kiếm này trừ bỏ vết đao ở ngoài, những nơi còn lại đều đã được làm qua, ở trên sườn của kiếm có một tấm lá mỏng vô cùng nhỏ (người bình thường nhìn không thấy) đành phải đem cái lá mỏng này xé toang, như vậy trước mắt sẽ không nhìn thấy, mà hẳn tự nhiên sẽ không để cho nàng xem ra sơ hở gì.

“Ai nha, đau quá a ——” có sai sót Ngữ Diên đột nhiên kêu lớn lên, làm cho Sở Hạo cùng Dịch Hiên liền tiếp quay đầu hỏi xảy ra chuyện gì.

Chỉ thấy nàng không nói lời nào, quyết miệng không ngừng dùng chủy thủ trên tay hung hăng hướng trên nhánh cây trạc đi, ” Ai nguoi đánh vào mông ta, ai nguoi đánh vào mông ta, nguoi cái cây tình sắc này” Ngử Diên lớn tiếng hét lên.

Sở Hạo nghe thấy vậy sắc mặt lập tức không còn hờn giận, hần liền lợi dụng thời gian rảnh một phen lôi tay nàng kéo tới bên cạnh mình, “Đi theo phía sau ta, cẩn thận một chút”

“MD, ta trừ bỏ bị biểu ca của nguoi đánh vào mông, đây là lần đầu tiên bị cây đánh vào mông, ta nhất định phải giết nó” lời nói vừa roi xuống, nàng liền điên cuồng giết , Dịch Hiên một bên không ngừng tránh né công kích của bọn nó, một bên còn phải chú ý quan sát phương hướng của cây tình.

“Ai nha ——” nàng lại bị ai tru lên nói.

“Ai cho nguoi đánh sau lưng ta, ai cho nguoi đánh sau lưng ta. Giết chết nguoi, giết chết nguoi”

Sở Hạo, Dịch Hiên sau ót hắc tuyến một cây rớt xuống, Dịch Hiên lúc này chỉ có thể nói đến: “Mộng Thiếu nguoi phải cẩn thận, chúng nó đều rất xảo quyệt, hơi không cẩn thận liền. Ngõ.” Lời của hắn chưa nói xong, đã bị một cây nhánh đánh tới phía sau lưng.

“Dịch Hiên chính nguoi cũng phải cẩn thận a” Ngử Diên nói gấp, kể tiếp ba người bọn hắn không nói chuyện, mà là toàn tâm toàn ý đi đến chặt nhánh cây vướng bận này, nhưng mặc kệ bọn họ cố gắng cỡ nào, nhánh cây vẫn giống như con kiến liên tục không ngừng tuôn đi qua, nhưng mà có một chút đáng được ăn mừng là, khi bọn hắn không ngừng xông về phía trước, thì cuối cùng cũng không đứng ở tại chỗ.

“Ai u, các nguoi rất có bản lĩnh đi chứ.” Một thanh âm giống như của thái giám từ đằng xa truyền tới, đúng lúc này, nhánh cây đột nhiên đình chỉ công kích, một giây sau, khi bọn hắn còn không biết rõ tình trạng thì đã thu hết trở về.

Mà trước mặt bọn họ cách một trăm thước, đang có một gốc cây đại thụ xanh biếc, cái cây này thực sự thô rất thô, nếu dùng từ để mà tính toán thì... ít nhất cũng phải mười người trái phải cầm tay ôm xung quanh mới đủ một vòng

“Các nguoi thoát nhìn cũng không tệ lắm” thanh âm thái giám vừa rồi đột nhiên biến thành thanh âm hùng hậu mà khủng bố.

Ba người bọn họ nhìn nhau liền đi tới, ở khoảng cách năm thước, bọn họ dừng lại cước bộ, Ngử Diên trừng lớn hai mắt nhìn cây đại thụ che trời ở trước mặt này, kỳ thật làm cho nàng giật mình nhất là cái cây này lại diễn giống như trong phim hoạt hình, có mắt có mũi, một bộ dáng rõ ràng da người.

“Nguoi. Nguoi chính là cây sắc tình kia?” Ngử Diên chau mày hỏi.

Nghe thấy vậy, đại thụ này đột nhiên cười lên ha hả, giống như nghe được chuyện cười trên thế giới, bởi vì nó cười vô cùng lợi hại, ngay cả nhánh cây trên người nó cũng đều run run theo, một giây sau, nó đột nhiên nhu nhược nói: “Cô nương, chúng ta đều là giống nhau, ta làm sao có thể sắc nguoi được?” Lúc này thanh âm của nó nghiêm nhiên là thanh âm của một cô nương.

Ngử Diên nghe thấy vậy, trong lòng bắt đầu run lên, thì ra đây là một đại biến thái a?

“Nguoi tác yêu tác quái hại nhiều người như vậy, hôm nay nguoi còn muốn cho chúng ra chôn cùng?” Sở Hạo trào phúng nói.

Ánh mắt Cây tình nhìn hướng về phía hắn phát ra tiếng thán phục, “Ô ô u, vị công tử này nguoi sao lại nói như vậy..., ta đây là vì muốn tốt cho các nguoi, chỉ cần các nguoi để cho ta ăn luôn, các nguoi sẽ gặp được rất nhiều bằng hữu, hơn nữa, để cho ta cây tình ngàn năm này ăn luôn mà nói..., đó là phúc khí các nguoi tu luyện ba đời mới có được” nói xong, nó còn vươn một nhánh cây thô to che khuất miệng ha ha cười.

Sở Hạo mắt lạnh nhìn về phía nó nói: “Vậy bộ dáng giống như quỷ này của nguoi, chính là tam sinh hữu hạnh?”

Cây tình nghe được hắn không biết tốt xấu như vậy, không khỏi tức giận đến nhánh cây run lên, “Các nguoi —— cũng là nghĩ như vậy sao?” Hắn trừng mắt nhìn Ngử Diên hỏi.

Ngử Diên nhìn về phía nó nói: “Nguoi muốn ăn luôn ta? Nguoi cho là nguoi là ai a? Ta cho nguoi biết, thừa dịp thời điểm cô nãi nãi ta còn không phát hỏa, nguoi tốt nhất để cho chúng ta đi ra , nếu không. Ta liền bắt thân nguoi đi làm một chiếc xe ngựa to thật xa hoa “

Cây tình nghe vậy cười lạnh nói : “Cái này ta nghĩ nguoi không muốn” chợt đột nhiên, cành cây tình trên đất cầm Huyết Linh Đang của nàng đặt tại trên hông.

Ngử Diên thấy thế vội cúi đầu nhìn nhìn Linh Đang bên hông, lúc này mới phát hiện không thấy”Nguoi. Nguoi tên biến thái này đem Linh Đang trả lại cho ta” Ngử Diên tức giận rống lớn nói.

Cây tình lạnh lùng cười cười, “Không nên gấp gáp, các nguoi đợi để gặp mặt nhau, bởi vì các nguoi, đều phải chết ——” một giây sau, nó mở cái miệng rộng, khi bọn hắn còn chưa kịp định thần lại, lập tức đem Huyết Linh Đang nuốt vào trong bụng.

“Nguoi. Nguoi. Ta giết nguoi” mắt thấy Linh Đang bị nuốt, Ngử Diên liền vọt tới, mà cây tình tất nhiên sẽ không ngồi chờ chết, nó liền phóng ra càng nhiều cành cây hướng bọn họ đánh tới.

Sở Hạo bật nhảy một cái tránh thoát công kích của nó, cũng bắt đầu sử dụng ma thuật trừ yêu, mà cây chủy thủ của Ngử Diên thì bé, cây tình tức giận làm cho nhánh cây giống thủy triều tuôn đi qua, tất nhiên nàng có chút chống đỡ không được, chỉ thấy nàng một mình cũng chưa định thần lại đã bị nhánh cây đánh tới phần eo, nháy mắt phát ra tiếng kêu đau đớn.

Dịch Hiên thấy thế liền nghĩ tới đi hỗ trợ, nhưng nơi này của hắn cũng là nhiều vô số, nhánh cây liên tục không ngừng hướng trên người trên chân hắn tập kích, Sở Hạo xoay tròn một cái nhánh cây tiêu hao không ít bất quá, hắn một chút vui sướng cũng không có, tuy nói trừ yêu thuật có chút tác dụng, nhưng nếu là bốn phía công kích đối với bọn họ rất bất lợi.

Không bao lâu, mấy người đều bị cành cây tiếp xúc thân mật nhiều lần. . . .

Đúng lúc này, tay cây tinh rất nhanh hướng Ngữ Diên đưa tới, đó là một cành cây vô cùng thô, bởi vì thân mình cây tinh đều thô như vậy, nên tất nhiên tay của nó cũng sẽ không nhỏ đi nơi nào, lúc này ‘ tay ’ liền như một cái thất lưng hình tròn, so với cành cây nhỏ lúc trước thô hơn không biết bao nhiêu lần, mà mục tiêu của nó đó là Ngữ Diên, mà giờ khắc này Ngữ Diên trong lúc đang giao tranh, tự nhiên không có chú ý tới tay thô phía sau, nhưng mà Sở Hạo đang chặt cây lại nhìn thấy một màn này.

Ngay lúc cành cây thô, xuất toàn lực hướng trên người nàng thì một giây tiếp theo Sở Hạo không để ý nguy hiểm bay qua, ôm lấy nàng, đem nàng ôm vào trong ngực, nhánh cây kia ‘ ba ’ một tiếng hung hăng đánh vào trên người Sở Hạo .

Một tiếng kinh thiên động địa làm cho Ngữ Diên thất thần, liền xoay người nhìn về phía Sở Hạo sắc mặt có chút không tốt lắm, “Sở Tam, ngươi. Ngươi có sao không?” Một tiếng này, nàng liền biết hắn đã thay nàng trúng một roi.

Sở Hạo bị toàn lực đánh, giờ phút này căn bản cũng không có thời gian nói chuyện với nàng, bởi vì này nhánh cây sẽ không bởi vì người nói chuyện với nhau mà dừng lại, mà cái tay thô kia lại quất lại đây, Sở Hạo liền muốn ôm lấy nàng di chuyển, Ngữ Diên lại đột nhiên bị nhánh cây còn lại làm vấp ngã, Sở Hạo vội khom lưng đi đỡ nàng, ‘ tay ’ thấy thế lại hung hăng đánh vào trên người của hắn.

“Ba “

“Sở Tam.” Một tiếng này rõ ràng so với tiếng lúc trước còn vang dội hơn, Sở Hạo mày chau lên, xoay người một cái đột nhiên một kiếm hung hăng đâm vào trong tay cây tinh, bị tập kích đến ‘ tay ’ đau liền thu trở về, Sở Hạo tùy thời một cái xoay tròn mang theo nàng đi tới một nơi có vẻ trống trải.

“Ngươi trốn đi cho ta, chiếu cố bản thân cho tốt, đáp ứng ta trăm ngàn không cần gặp chuyện không may, hiểu chưa?” Sở Hạo trên trán xuất hiện rất nhiều giọt mồ hôi nhỏ, lần đầu tiên muốn phản chăm chú nói, mà ánh mắt của hắn chấp nhất như thế, làm cho tâm Ngữ Diên đột nhiên nhảy lên xuống.

Một giây sau, Sở Hạo lại dùng khinh công bay qua, khi hắn xoay người một khắc kia, Ngữ Diên đột nhiên đồng tử phóng đại, gắt gao theo dõi máu chảy đầm đìa phía sau lưng hắn, tâm bị run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 122: Giang hồ quá nguy hiểm, hành tẩu phải cẩn thận (4)

Ngữ Diên nhìn về phía Sở Tam vì đỡ roi cho nàng mà chảy máu sau lưng, trong lòng run run không thôi.

“Từ cây tinh, ngươi dám khi dễ người của ta?” MD, nàng phát hỏa, hậu quả thực nghiêm trọng, một giây sau, nàng liền trốn không tiếng động đi đến phía sau mặt cây, nhặt lên một nhánh cây bị chặt đứt, đúng vậy, nàng muốn lợi dụng khuyết điểm của thân nó đi giải quyết nó.

Vài giây sau

“Từ cây tinh, ngươi xem được rồi, ngươi nếu không ngừng tay, ta liền đốt chết ngươi” Ngữ Diên trái phải trong tay đều cầm một mồi lửa, nhánh cây đó đều đã bị chặt xuống dưới cho nên sẽ không cử động được nữa.

Cây tinh thấy thế ngây ra một lúc, ngừng công kích, còn không chờ Ngữ Diên vui vẻ, cây tinh vừa cười nói: “Đúng vậy, thật sự ta rất sợ lửa, cho nên ngươi muốn đốt chết ta phải không? Hừ, nhưng ngươi đừng quên chứ, trong bụng ta còn có gì của ngươi, một khi ta bị đốt toàn bộ, vật của ngươi cũng đi theo ta hoàn toàn biến mất”

“ ? ! ”

“Như thế nào? Còn muốn tiếp tục đốt sao?” Cây tinh một hồi dùng giọng nam một hồi dùng giọng nữ âm dương quái khí nói, hơn nữa ánh mắt nhìn nàng lại trào phúng như vậy, tựa hồ muốn nói, xem ngươi có dám hay không.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngây ngẩn cả người, chết tiệt, xem ra cây tinh này đã đoán chắc nàng không thể thương tổn chúng nó nên mới thần nhên nói như vậy, nàng thật sự không dám hành động thiếu suy nghĩ, vạn nhất thật sự đem bọn họ chết cháy làm sao bây giờ?

Sở Hạo thừa dịp bọn họ nói chuyện với nhau là lúc cùng ánh mắt của Dịch Hiên di chuyển một chút, một giây sau, Dịch Hiên đã đi tới cầm qua cây đuốc trong tay của Ngừ Diên đi tới trước mặt nó, “Nàng không dám, ta dám”

Cây tinh sợ nhất phát hỏa, vừa nhìn thấy hỏa cách mình gần như thể tự nhiên bị hù dọa trên mặt thay đổi, liền nhỏ giọng hét lên: “Ngươi dám Ngươi dám Ngươi chẳng lẽ không sợ chúng nó sẽ chết sao?”

Dịch Hiên cười nói: “Đã ở trong bụng của ngươi rồi, còn có thể sống sao?”

“Ngươi” Cây tinh ngậy ra một lúc có chút buồn bực xấu hổ nhìn hấn, trong mắt tràn ngập khó chịu.

Ngừ Diên thấy thế liền đi vào bên cạnh hấn nhẹ nhàng la lên một tiếng, “Dịch Hiên.”

Dịch Hiên tự nhiên biết lo lắng của nàng, chẳng qua, hấn không có nói cho nàng biết, hấn làm như vậy chính là.

“A ——” cây tinh đột nhiên quát to một tiếng, Ngừ Diên liền nhìn sang, kiếm của Sở Hạo đang đâm vào bụng của nó, một giây sau, hung hăng nhỏ ra một cái, cây tinh đau muốn hôn mê bất tỉnh.

Đúng vậy, mục đích hấn làm như vậy chỉ là muốn dời đi sự chú ý của cây tinh mà thôi

Bị đâm bị thương cây tinh giận tím mặt, vung vẩy nhánh cây mạnh mẽ hướng bọn họ tới, Sở Hạo hét lớn một tiếng, “Các ngươi cẩn thận”

Ngừ Diên vừa định trả lời ‘ được ’ còn không nói ra miệng, nàng đột nhiên hai mắt tối sầm ngã xuống, Sở Hạo thấy thế liền chạy vội đi qua ôm nàng, trước khi hôn mê một khắc, Ngừ Diên lớn tiếng mắng, người nào dám chém nàng?

“Thật có lỗi, ta chỉ có thể làm như vậy” từ trên trời giáng xuống Phượng Ly Ca bắt đầu dĩ nhún nhún vai, tỏ vẻ xin lỗi.

Sở Hạo liếc mắt nhìn hấn, không nói chuyện.

Phượng Ly Ca nhún nhún vai nói: “Ta nghĩ, ngươi cũng không muốn để cho nàng biết thân phận của mình đi, nàng nếu tỉnh như vậy, sẽ ảnh hưởng ngươi phát huy, sư huynh ——” hấn cười cười nói.

Sở Hạo trừng mắt nhìn thoáng qua nàng trong lòng, một giây sau, đem nàng đặt ở trên mặt đất, nhìn nhìn Phượng Ly Ca nói: “Ngươi cuối cùng cũng đuổi đến nơi”

Phượng Ly Ca tao nhã cười cười, xuất ra Hồ kiếm trừ ma đã lâu không dùng đối với hấn nói: “Thanh kiếm này đã lâu không cùng Long Kiếm huynh đệ của nó rồi, nói vậy, nó so với ta còn hung mãnh hơn đi” hấn nhìn nhìn kiếm trên tay nói.

Sở Hạo không có tâm tư cùng hấn nói giỡn, mà là nói: “Đi thôi”

Phượng Ly Ca gật gù đầu, hai người ăn ý bay lên trời vọt tới, Sở Hạo một bên đánh một bên nhìn Dịch Hiên nói: “Ngươi đi bảo vệ nàng, còn lại giao cho chúng ta”

Dịch Hiên ngoái đầu nhìn lại nhìn nhìn Long Hồ kiếm trên tay hai người, khoe miệng treo lên vẻ tươi cười, Long Hồ xác nhập, có thể nói kỳ tích, thiên hạ vạn vật không có gì có thể chống cự được.

Hai người ly biệt mười năm sau lại một lần làm cho Long Hồ kiếm xác nhập, tuy rằng thật lâu không có hợp tác rồi, nhưng sự ăn ý của bọn họ vẫn luôn tốt như vậy, hai người nhìn nhau đều tự đặt kiếm ở cùng nhau, nhắm mắt lại bắt đầu nhớ kỹ lời chú, chốc lát sau, trời đất đột nhiên đục ngầu, ánh trắng cũng không biết tròn làm sao.

Dịch Hiên nửa quỳ trên mặt đất ôm lấy Ngừ Diên nhìn không rời mắt về phía bọn họ, đúng lúc này, Cuồng Phong đột nhiên tàn sát bờ bãi, cây tinh muốn xuất tất cả khí lực đi quát bọn họ, nhưng gió quá lớn, ‘ tóe ’ của nó (chính là một nhánh cây nhỏ) bị thổi ngã trái ngã phải.

Chỉ nghe thấy ‘ cách cách ’ một tiếng, tiếng sấm mãnh liệt, trên bầu trời đột nhiên nứt ra một cái, Dịch Hiên liền đem Ngừ Diên nhẹ nhàng đặt ở trên mặt đất kinh ngạc đứng dậy.

Đây là cái gì? ? ?

Chỉ thấy sấm sét từ trên Thanh Long theo tia chớp gào thét mà đến, mà trước mặt của bọn họ chợt đột nhiên bụi đất nổi lên bốn phía, Dịch Hiên dùng tay áo che khuất ánh mắt, nhưng như trước có thể nhìn đến một Bạch Hồ khôi ngô đang rất nhanh chạy đến, Dịch Hiên kinh ngạc không biết nên nói cái gì, điều này chẳng lẽ chính là Thanh Long Bạch Hồ trong truyền thuyết? !

Hai thần thú gào thét một tiếng, nháy mắt nhảy vào trong kiếm, hai người xác nhập kiếm vào cùng nhau, chốc lát sau, tiếng kêu thê thảm truyền khắp cả khu rừng rậm, một hồi bão cát làm cho bọn họ không thể mở to mắt, vài giây sau, bụi đất rồi đi, bầu trời rộng mở trong sáng, rừng rậm này đã ở trong đất cát khôi phục nguyên dạng, mà cây tinh trước mặt bọn họ trước mắt cũng bị bọn họ đâm.

Dịch Hiên còn chưa tới kịp chúc mừng, cây tinh ngàn năm đột nhiên ‘ nhảy ’ một tiếng phân làm bốn năm phần, thanh âm thậm chí có thể đâm thủng màng tai người, Ngừ Diên mày chau lên, vài giây sau, nàng thông thả mở hai mắt ra, đúng lúc này, một ít phần cây tinh ngàn năm rồi đi nơi đó phát ra ánh sáng màu đỏ chói mắt, loại ánh sáng này giống như máu chiếu sáng toàn bộ bầu trời.

Ngữ Diên giật mình đứng dậy, Dịch Hiên ngoái đầu nhìn lại nhìn nàng một cái nói: “Ồ, ngươi đã tỉnh?”

Sở Hạo cùng Phụng Ly Ca nhìn nhau, đều tự đem linh khí của thanh kiếm đề xuống dưới, một giây sau, Phụng Ly Ca liền đem kiếm cất đi, đúng lúc này, màu đỏ kia rút đi, một trường kiếm màu đỏ ngạo nghễ đứng ở vị trí của cây tình kia, Ngữ Diên bị một màn mê người như thế làm cho chảy xuống nước miếng, Wase, kinh điển, kinh điển a.

” Chu Tước Khu ma rốt cục hiện thế ” Phụng Ly Ca có thâm ý nhìn thanh kiếm kia cười cười.

Sở Hạo cũng như có suy nghĩ nhìn về phía thanh kiếm kia, lúc này, Ngữ Diên mới chú ý tới Phụng Ly Ca đến đây, vì thế liền đi tới bên cạnh hấn kích động nói: “Phụng Ly Ca, sao ngươi lại tới đây?”

Phụng Ly Ca cười cười nói: “Như thế nào? Không chào đón?”

“A, không không phải rồi, ta chỉ cảm thấy giật mình a, ai, vừa mới là người nào đem ta đánh ngất xỉu?” Nàng liền nhìn về phía Phụng Ly Ca dò hỏi.

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười xấu hổ.

“Ngô.” Đúng lúc này, Dịch Hiên tay cầm kiếm Chu Tước dùng sức rút ra nhưng như thế nào cũng không rút được

“Kiếm của bốn thần thú, chỉ khi gặp được người chúng nó muốn đợi mới có thể rút ra được” Sở Hạo đi lên phía trước nói.

“Ban đầu ta nghĩ đây là một truyền thuyết, không nghĩ tới, thật đúng là việc có thật như vậy” Dịch Hiên nhìn kiếm đỏ trên tay bất đắc dĩ cười cười.

Phụng Ly Ca cũng tò mò tiêu sái tới tiếp nhận kiếm Chu Tước trên tay Dịch Hiên thử rút ra, nhưng kiếm không có bất kỳ phản ứng nào.

Ngữ Diên nhìn về phía Sở Hạo hỏi: ” Chu Tước kiếm? Ngươi nói đây là, Thanh Long, Bạch Hổ, Huyền Vũ, Chu Tước? Là Chu Tước trong bốn thần thú kia sao?”

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói: “Uh, ngươi không phải nói rất sùng bái có kiếm khu ma sao? Thế nhưng ngươi cũng đã biết, trên thế giới kỳ thật có bốn thanh tuyệt thế khu ma kiếm, mà linh hồn của bốn thanh kiếm này lại cùng bốn thần thú có liên quan, nghe nói, mấy vạn năm tiền Tứ thánh thú liền đều tự lấy ra một tia hồn phách của chính mình để vào trong bốn thanh kiếm này, nếu, bốn thanh kiếm gặp lại nhau mà nói..., như vậy.”

“Như vậy thì như thế nào?” Ngữ Diên liền hỏi tới.

“Không ai biết được” Hấn cười cười nói.

Lúc này, Phụng Ly Ca đưa thanh kiếm cho Sở Hạo nói: “Ngươi cũng thử xem xem”

“Ta?”

“Đúng vậy a, nói không chừng ngươi chính chủ nhân của nó đã đợi đâu?” Phụng Ly Ca cười nói.

Sở Hạo liếc mắt nhìn hấn, biểu tình kia chính là, hồ nháo cái gì, Phụng Ly Ca thấy thế đành phải nhún nhún vai, Ngữ Diên vội vàng đoạt lấy kiếm trên tay hấn nói: “Có thần kỳ như các ngươi nói hay không a, đã nói rồi, ta đâu gì cũng là một mỹ nữ khu Ma Sư, nhưng rất có danh tiếng, ta ra ngoài cũng chưa từng được cầm một cái dạng như này, thanh kiếm này ta thật thích, không bằng cho ta tốt không?”

“Đành phải xem ngươi có khả năng rút được thanh kiếm này không, ta sẽ không lời nào để nói” Phụng Ly Ca nói.

Ngữ Diên bĩu bĩu nói: “Xem các ngươi nói mơ hồ như vậy hay không a?” Một giây sau, nàng nắm chuôi kiếm nhẹ nhàng rút ra, kiếm vẫn như trước không hề có động tĩnh gì.

Dịch Hiên thấy thế nói: “Không cần miễn cưỡng, đây không phải kiếm bình thường “

Ngữ Diên nghe vậy nói lầm bầm: “Nếu kiếm bình thường bốn tiểu thư còn chán ghét đâu” một giây sau, trong lòng nàng nói thầm, chi ma mở cửa nha, ngươi nha, nếu không nghe lời ta nói..., ta liền đánh chết ngươi!

‘ rầm ’ một tiếng thanh âm thanh thúy truyền ra, tiếp theo trên thân kiếm phiếm ánh sáng màu vàng, vài giây sau, hào quang dần dần nhạt đi, Ngữ Diên nắm kiếm được rút ra không biết nên phản ứng như thế nào

Nhưng mà giật mình không chỉ có một mình nàng, Sở Hạo cùng Phụng Ly Ca đều là như thế, hai người kinh ngạc nhìn hướng đối phương, trong mắt đều có thần sắc nói không nên lời, thế nào lại là nàng? Chủ nhân của Chu Tước kiếm tại sao lại là nàng? !

Chương 123: Các phương diện áp lực (1)

Ngữ Diên nhìn mình rút ra kiếm Chu Tước ngay ngắn cả người

“Ta liền biết ngươi rất đặc biệt, không nghĩ tới ngươi là chủ nhân của Chu Tước kiếm” Dịch Hiên cười cười nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngoái đầu nhìn lại nhìn nhìn hấn, lại nhìn một chút Sở Tam cùng Phụng Ly Ca đang đại ra, đột nhiên lông mày chau chon nói: “Ài, này. Ngươi này vừa mới muốn vui lấp hào quang, cũng đúng là không dễ a” nói xong, còn cố ý tấp chặt lưỡi nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy bắt đắc dĩ lắc đầu.

Ngữ Diên đi đến trước mặt bọn họ cười nói: “Nhìn xem, các ngươi nhìn xem, cái này gọi là cái gì, thiên ý nha, hiện tại đã biết bốn tiểu thư là sao Văn Khúc chuyển thế chứ?” Nàng ý vị nói.

Lúc này, gió nhẹ nhàng thổi qua, vết thương sau lưng Sở Hạo dưới tốc độ của gió hơi hơi đau, theo bản năng, hấn mày chau lên, Phụng Ly Ca thấy thế thoáng nhìn vết máu sau lưng của hấn ân cần hỏi han: “Thương thế nặng lắm sao?” Tiếp theo hấn theo bên hông xuất ra một viên đan dược đưa cho hấn, “Ăn đi, hiệu quả rất tốt”

Lúc này Ngữ Diên mới nhớ tới vết thương sau lưng hấn vừa rồi, lấy thanh kiếm cắt xong đi vào trước mặt hấn hỏi: “Ngươi thế nào rồi? Còn đau không?”

Sở Hạo mày chau rất nhỏ lên, hấn nhìn về phía nàng khoe miệng treo lên một tia bắt đắc dĩ tươi cười: “Như thế nào? Biết quan tâm ta?”

Ngữ Diên liền giống như gà con mổ thóc gât gât đầu, tiếp nhận đan dược trong tay Phụng Ly Ca ý bảo để cho hấn nuốt vào, Sở Hạo nhìn về mặt nàng khăn trương như thế, lại ma xui quỷ khiến nuốt vào viên thuốc, hấn đối với Phụng Ly Ca vẫn tương đối tín nhiệm, còn nữa, tuy rằng ma thuật của Phụng Ly Ca so ra kém hấn, nhưng y thuật của hấn lại làm cho hấn vô cùng thần phục, hấn đưa viên thuốc tuyệt đối có thể nói là thần hoàn.

“Ngươi nhất định phải dưỡng thương thật tốt có nghe hay không?” Ngữ Diên quan tâm hỏi.

“Ách?” Nàng lần nữa dặn làm cho Sở Hạo ngây ngốc không biết nên nói cái gì, đúng lúc này, Ngữ Diên lại nói thêm một câu thiếu chút nữa không làm cho Sở Hạo giận ngất đi.

“Uh, ngươi nhất định phải dưỡng tốt thân thể, nếu về sau gặp được yêu quái hay cây tinh gì đấy, ngươi nhất định phải giống lần này, chần cho ta hiểu chưa?” Nàng chờ mong nhìn hướng hấn nói.

Nghe vậy, Sở Hạo trên trán gân xanh bắt đầu thỉnh thoảng nổi lên, là hấn biết, nữ nhân này không có tim không có phổi căn bản là không có lời gì hay .

“Vật của ngươi” Phụng Ly Ca nhìn về phía Linh Đương nhặt lên đưa cho nàng.

Ngữ Diên thấy thế liền lấy tới trái ngó ngó phải ngó ngó, lại can đảm liếc mắt Sở Tam cùng Phụng Ly Ca một cái, một giây sau, liền hướng nơi khác đi, âm thầm cúi đầu nhẹ giọng đối với Linh Đương nói: “Các ngươi không có sao chứ?”

‘ linh linh linh ’ Linh Đương phát ra thanh âm rất nhỏ, Ngữ Diên nghe thấy loại thanh âm này trong lòng cuối cùng tăng đá lớn đè lên tim cũng rơi xuống, lúc này, nàng làm hình dáng đem quần áo sửa sang lại rồi xoay người cười xấu hổ, “Uh, tất cả mọi người không có sao chứ, da, vừa rồi cái cây tinh kia chết thế nào, ai giết a?” Lúc này, nàng mới nhớ tới hỏi vấn đề này.

Ba người nhìn nhau đều che dấu cười cười, cũng không trả lời, Ngữ Diên thấy thế lại tò mò truy vấn, nhưng mặc kệ hỏi như thế nào, ba người cũng không trả lời.

Roi vào đường cùng, nàng đành phải bỏ qua truy vấn, nhìn xem nó chết thế nào, dù sao có kiếm là chuyện tốt, nhưng kiếm này dài như vậy, nên để chỗ nào đây?

“Ài” nàng lần thứ N thở dài.

“Làm sao vậy?” Phụng Ly Ca cười ngựa hỏi.

“Kiếm Chu Tước này dài như vậy ta cầm trong tay mệt mỏi quá a, ta nên để ở nơi đây? Vẫn buộc ở trên người rất không thoải mái a” nàng than thở một câu.

Sở Hạo thấy thế nói: “Kiếm của Tứ đại thần thú không phải kiếm bình thường, chúng nó không những trừ được ma, còn có thể có các tác dụng khác, loại kiếm này có thể sánh với các loại kiếm lợi hại nhất trong chốn võ lâm còn sâu hơn nhiều lần, ngươi đã có thể mở thanh kiếm này ra, như vậy, ngươi có thể vận động ý niệm, khiến nó biến thành lớn nhỏ trong lòng bàn tay, ngươi có thể thu về dễ dàng”

Ngữ Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn kiếm trong tay, không xác định hỏi: “Thiệt hay giả a?”

“Ta cũng đã nghe qua cách nói này” Dịch Hiên nói gấp.

“Ngươi vừa mới nhìn qua một màn kia cũng không phải sự thật xảy ra sao? Thế giới to lớn, không thiếu điều lạ, ngươi đã cầm kiếm Chu Tước lóe đỏ trên tay, ngươi nên biết đây không phải truyền thuyết” Phụng Ly Ca thần nhiên nói, kỳ thật hẳn thật sự không quá thuận lợi nói, hẳn cùng kiếm kiều ngạo trong tay đều là như vậy.

Ngữ Diên nhìn nhìn kiếm nói: “Thật vậy chăng?” Một giây sau, nàng một bên cười ngửa một bên nhắm mắt lại bắt đầu nhớ kỹ, Đại Phụng hoàng chạy nhanh biến thành tiểu Ma Tước.

Trong chốc lát, vừa mới cầm lấy trên tay một thanh trường kiếm đột nhiên biến ngắn lại, ngắn đích chỉ có lớn cỡ bàn tay, “Trời ạ, đây quả thực là một truyền thuyết a” Ngữ Diên nhìn đoán kiếm trong tay kinh ngạc thật sự không hiểu phải hình dung như thế nào.

“Cắt đi, cẩn thận bị người khác trộm đi” phụng Ly Ca cười nhắc nhở.

Ngữ Diên nghe vậy liền đem thanh kiếm thu về cẩn thận, sợ bị người khác đoạt đi rồi, đúng lúc này, Ngữ Diên liền truy vấn Phụng Ly Ca, “Phụng Ly Ca ngươi định đi nơi nào? Có phải tính theo chúng ta cùng đi Tây Thiên hay không?”

Phụng Ly Ca nở nụ cười thâm ý nhìn hướng Sở Hạo, đáp phi sở vấn (hỏi một đằng trả lời một nẻo) nói: “Hai vị này là bằng hữu?”

Ngữ Diên nhìn về phía hẳn nhìn Sở Tam cùng Dịch Hiên nói gấp: “Hắn gọi là Dịch Hiên trưởng thôn của Lưu gia thôn, ách, làm thế nào để nói cho ngươi đây, tóm lại là một người vô cùng đặc biệt, một cái là bà con xa bà con xa của sư huynh anh em bà con với ngươi, hẳn gọi là Sở Tam”

Phụng Ly Ca nghe vậy giả vờ nhăn đầu lông mày nói: “Sở Tam?”

Ngữ Diên thấy hẳn có điều hoài nghi nói gấp: “Ách, tên này là do ta gọi, phía trước giống như gọi là tam cái gì. . . . Tam cảnh trang, ai nha dù sao gọi vô cùng vòng vèo ta liền trực tiếp gọi hẳn Sở Tam” nàng chu miệng nói.

Phụng Ly Ca nghe vậy lăm bắm một chút ba chữ kia, một giây sau, liền nhếch miệng cười cười, con dê nhỏ đặc ý này thật sự là một con dê ngốc nghếch, ba chữ kia hợp cùng một chỗ không phải là chữ Hạo sao?

“Ngươi lần này tới đây làm cái gì?” Sở Hạo một bên cười ngửa vừa nói.

Phụng Ly Ca cười ngửa cười nói: “Ta tất nhiên là làm chuyện của mình, ta đợi đến Lạc Thành phía trước sẽ rời đi”

“A? Nhanh như vậy a? Ngươi muốn đi đâu a?” Ngữ Diên thấy hẳn phải đi không khỏi gấp gấp hỏi.

“Xử lý xong sự tình sẽ trở lại kinh thành” Phụng Ly Ca ăn ngay nói thật.

Nghe thấy vậy, trong lòng Ngữ Diên lập tức mất mát lên, hẳn nhanh như vậy sẽ rời đi a? Nàng còn có rất nhiều rất nhiều lời muốn nói cùng với hẳn, còn có rất nhiều rất nhiều khoái hoạt muốn chia sẻ cùng hẳn đâu! Thật không nghĩ đến, nhanh như vậy sẽ rời đi, Lạc Thành? Nghe Dịch Hiên nói qua, không phải rất xa, bọn họ đi lâu như vậy rồi, khẳng định cách Lạc thành rất gần.

Ai, nàng bắt đắc dĩ nhẹ nhàng thở dài, bắt đắc dĩ hiển thị rõ ràng, ánh mắt mất mát thật sâu của nàng ánh vào trong mắt Sở Hạo, ánh mắt như thế làm cho tim của hẳn đột nhiên đau một cái, trong lòng còn có một cỗ hương vị ề ề, nhưng hẳn không hiểu rõ lắm loại vị chua này đến tột cùng từ đâu mà đến?

“Ha ha ha ha ha” đột nhiên, mất mát của Ngữ Diên còn chưa dịu đi, xa xa liền truyền đến tiếng cười ha ha, mà tiếng cười tự nhiên là vô cùng quen thuộc, đó chính là Gia gia còn có một thân nam bộc đoán rằng Tiểu Hương.

“Là bọn hẳn, là bọn hẳn a” Béo lão nhân thấy thế kích động hét lên.

Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, nàng hoàn toàn thật không ngờ ở vùng ngoại thành cũng có thể nhìn thấy Béo lão nhân cùng Tiểu Hương, liền lập tức chạy tới ngay, Tiểu Hương nhìn thấy nàng vội ôm nàng khóc lên, “Tiểu thư a, người không thể bỏ lại e rồi, ô ô, người làm e sợ muốn chết, người không cần vứt bỏ Tiểu Hương, Tiểu Hương sẽ không làm cho tiểu thư thêm phiền, ô ô ô. . . .”

Ngữ Diên nghe thấy nàng nói như vậy, trong lòng khó chịu vạn phần, vội ôm xin lỗi nói: “Ta cam đoan không bỏ ngươi lại, đừng khóc, đừng khóc”

Tiểu Hương liền đứng thẳng người lau nước mắt gật gật đầu, “Về sau Tiểu Hương thời thời khắc khắc đi theo người”

‘nhảy’ một tiếng, trên đỉnh đầu Ngữ Diên hung hăng gõ một cái, lập tức ăn một phát hạt dẻ.

“Ai u, đau quá a!” Ngữ Diên ôm đỉnh đầu hét lên.

“Ngươi nha đầu chết tiệt kia, ngươi dám sau lưng ta chạy trốn, ngươi quá đáng” Béo lão nhân tức giận ồ ồ.

“Gia gia, ta. . . . Ta. . . .” Ngữ Diên kinh ngạc không biết nên nói cái gì, chỉ có thể chu miệng ừm khuất.

“Ngươi có biết chúng ta tìm ngươi tìm rất lâu rồi hay không, ngươi lại có biết ta dấu sau lưng hay không. . . .”

“Đầu cái gì?” Ngừ Diên liền hỏi tới.

Béo lão nhân nhìn Sở Tam cùng Phụng Ly Ca còn có một nam tử tuấn tú đã đi tới, lời của hắn nghẹn lại, đứng vậy, một câu kia, nói trốn Sở Hạo ra tới, đành phải ngạnh sinh sinh nuốt xuống.

“Ha ha, các ngươi. . . . Các ngươi khỏe a” Béo lão nhân xấu hổ đối với bọn họ chào hỏi, Tiểu Hương mắt sắc đã phát hiện ra Sở Hạo nói gấp: “Đây không phải Sở Tam công tử ư, ngươi cùng tiểu thư ở cùng một chỗ a?”

Sở Hạo thấy thế cười cười gật đầu xem như trả lời.

Lúc này, trời cũng dần dần mờ đi, đánh cây tình lẫn qua lẫn lại đã đủ lâu, lúc này, Béo lão nhân nói gấp: “Ta xem chúng ta chạy nhanh tìm một chỗ dừng chân trước một đêm đi, có lời gì đến lúc đó lại nói” Béo lão nhân nói gấp.

Mấy người nhìn nhìn bầu trời toàn bộ gập gập đầu, đồng ý .

Một lúc sau

Mấy người đặt chân vào trong một cái miếu đồ nát, Tiểu Hương liền trợ thủ đem ngựa buộc lại, lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến thanh âm của Sở Hạo, “Bắt được”

Ngừ Diên ngây ra một lúc, bắt được? Hắn bắt được cái gì? Một giây sau, nàng hiểu kỳ đi theo đoàn người chạy ra bên ngoài, chỉ thấy trên người Sở Hạo đều dính đầy cỏ xanh, trong tay hắn dẫn theo hai con gà rừng nói: “Đêm nay có thịt gà ăn”

Ngừ Diên thấy thế nhìn nhìn Phụng Ly Ca ôn nhu cùng Dịch Hiên tuấn mỹ , trong lòng lập tức có cảm tưởng, đứng vậy, đây đúng là một cái thiên thời địa lợi nhân hoà thời cơ tốt, nàng nhất định phải ở trước mặt soái ca biểu hiện thật tốt một chút, vì thế liền ra vẻ kinh ngạc a một tiếng, nói: “Ngươi không thể như vậy, làm sao ngươi có thể như vậy được?”

Sở Hạo hỏi: “Như thế nào?”

“Như thế nào? Tự nhiên là làm sao có thể giết một con gà rừng xinh đẹp như thế? Tuy rằng nó là gà rừng, nhưng ta biết nó là không muốn làm gà rừng, ta nghĩ nó làm cầm thú nhất định sẽ vô cùng áp lực ” nàng thật mạnh gật đầu tỏ vẻ vô cùng đồng tình gà rừng bị bắt được.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 124: Các phương diện áp lực (2)

“Ta nghĩ nó làm một cái cầm thú nhất định sẽ rất nhiều áp lực” nàng thật mạnh gật đầu tỏ vẻ vô cùng đồng tình.

Mấy người nhìn về phía bọn hắn không biết nên nói cái gì, chẳng lẽ ăn gà rừng cũng phạm pháp sao?

NO!

Không phạm pháp, Ngừ Diên cũng biết không phạm pháp, nhưng, để tỏ lòng chính mình không chỉ là thực nữ mà là một thiện nữ, nàng tự nhiên muốn làm như vậy, vì muốn cho nhóm soái ca thêm hảo cảm đối với mình

Sở Hạo liếc nàng liếc mắt một cái cũng không để ý tới nguy hiểm của nàng, mà cứ thế hướng trong miếu đi đến.

“Đợi chút” Ngừ Diên đột nhiên gọi hắn lại, liền đi tới.

Sở Hạo ngoái đầu nhìn nàng một cái hỏi: “Ngươi phải biết rằng, ăn cầm thú ta cũng phải tỏ vẻ áp lực như vậy” một giây sau, lại đi lên phía trước đi, Ngừ Diên thấy thế lại chạy tới giữ chặt bờ vai của hắn, Sở Hạo bất đắc dĩ nhìn nàng liếc mắt một cái, nàng đến tột cùng còn muốn lộn xộn tới khi nào, không phải ăn một con gà rừng thôi sao!

Còn nữa, một buổi tối sẽ không phải cái gì cũng không ăn đi?

Ngừ Diên đột nhiên liền nâng đôi mắt to trong veo như nước của nàng lên, khẽ hé đôi môi đỏ mọng run nhè nhẹ nói: “Ngươi tính giết chết nó như thế nào?” Nàng yếu ớt nói, trong lời nói lộ ra thần nhiên đã thương.

“Các ngươi muốn ăn không?” Sở Hạo thật sự bất đắc dĩ nhìn hướng một đám người phía sau, mọi người toàn bộ gật đầu.

Sở Hạo cười nói: ” Này, ngươi cũng thấy đấy, ngươi đã không thích ăn như vậy đợi tý nữa ngươi đừng có ăn” Nói xong, lại chuẩn bị đi vào bên trong.

“Chờ một chút a” Ngừ Diên như trước gắt gao cầm lấy bờ vai của hắn la lên.

“Ngươi còn muốn nói điều gì?” Mọi người bắt đầu đi toàn bộ hỏi, biểu tình kia tựa hồ muốn nói, đại tiểu thư làm ơn đi, chúng ta rất đói bụng ai, ngươi không ăn chúng ta muốn ăn ai!

Ngừ Diên nhìn nhìn bọn họ lại nhìn hắn một chút đột nhiên cười nói: “Ta chỉ muốn hỏi là kho tàu, hay là hấp hoặc là thiêu nướng?”

“Ách?” Mọi người tất cả đều ngây ra một lúc, lời này của nàng là có ý gì?

Lúc này, Ngừ Diên nói một câu làm cho toàn bộ mọi người xấu hổ không thôi. . . , “Nha, ta cho ngươi biết a, ta ưa ăn thiêu nướng, loại gà rừng này nướng lên ăn mới ngon, đến đây đi, ta giúp ngươi” nói xong, liền giúp đỡ Sở Hạo hướng trong miếu đi đến, mọi người toàn bộ xấu hổ không thôi, người này lúc trước đều trêu đùa bọn họ sao?

Một lúc sau

Dưới năng lực của Dịch Hiên, đã bắt thêm bảy tám con cá lớn mang về, đoàn người toàn bộ ngồi ở miếu đồ nát quây vòng nướng gà rừng cùng cá sông, vừa ăn một bên chuyện trò vui vẻ.

“Ngươi không phải nói gà rừng không nên ăn sao?” Sở Hạo trêu ghẹo nhìn hướng Ngừ Diên hỏi.

Ngừ Diên nghe vậy xấu hổ nói: “Ta. Ai, kỳ thật ta ăn chúng nó cũng tỏ vẻ áp lực vô cùng, nhưng không ăn đi, chúng nó sẽ có áp lực “

“Ách? Ngươi không ăn chúng nó tại sao có thể có áp lực?” Phượng Ly Ca vừa ăn một bên vừa buồn cười hỏi.

“Ai nha, các ngươi đều xem ta làm cái gì, này. Cái này gọi là cho nó vinh dự có biết hay không” nàng nhìn mọi người liếc mắt một cái tiếp tục nói: “Nó sinh hạ đến giờ chính là cảm thụ cho nên vô cùng bất đắc dĩ, cả đời đều không có cảm nhận được vinh dự, cho tới bây giờ bị ta nuốt vào bụng, nó lại đột nhiên cảm giác mình tồn tại để cho người khác no bụng là một loại vinh hạnh vô cùng lớn “

Béo lão nhân thấy thế liền khinh bỉ nói: “Ngươi đừng khoác lác đi a, người chết đều để ngươi thoải thành sống”

Ngừ Diên hướng hắn le lưỡi ngượng ngừng cười cười.

Lúc này, Béo lão nhân tựa hồ nhớ ra cái gì đó hỏi vội: “Hai vị bằng hữu này là?”

“Tại hạ Dịch Hiên kính lão tiền bối” Dịch Hiên khách khí nói.

Béo lão nhân gật gật đầu nói: “Tiểu tử lớn lên không sai”

“Tại hạ Phượng Ly Ca, cũng thỉnh lão tiền bối chỉ giáo” Phượng Ly Ca lộ ra chiêu bài tươi cười nói.

Béo lão nhân nghe vậy tròng lớn hai mắt kính hô, “Ngươi chính là phượng Ly Ca? Ngươi chính là người cùng Hạo nhi học nghệ Phượng Ly Ca?”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười nói: “Đúng vậy”

“Ngươi đều đã lớn như vậy nữa à, lúc còn rất nhỏ đi thâm sơn gấp qua ngươi một lần, khi đó ngươi cùng Hạo nhi đang luyện công, ta liền không quay rầy các ngươi, không thể tưởng được sau khi từ biệt, ngươi đã lớn như vậy rồi, cũng càng tuấn tú rồi, khó trách Diên nhi đối với ngươi nhớ mãi không quên nói ngươi là tiểu tình nhân của nàng đâu” hắn không hề che dấu nói.

“Khụ khụ khụ” Sở Hạo cùng Phượng Ly Ca đồng thời ho khan .

Ngừ Diên nghe thấy vậy cũng là xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt, “Gia gia ngươi nói bậy bạ gì đấy”

Béo lão nhân sang sảng cười cười, hắn là cố ý, đúng vậy chính là cố ý , hắn muốn chọc giận thẳng nhóc ngoại tôn của hắn, nhìn hắn có cảm giác hay không.

Thời điểm cơm nước xong, tất cả mọi người được Tiểu Hương chuẩn bị phủ rom rạ lên trên mặt để có thể ngủ, tất nhiên, Tiểu Hương cùng Ngừ Diên ngủ ở một chỗ .

Nhưng mà Ngừ Diên như thế nào cũng ngủ không được, trong lòng của nàng nhớ thương bốn quý kia, không hiểu được bọn họ có bị đá thương hay không, nhưng nàng cũng không thể trước mặt bọn họ để cho bọn chúng xuất hiện được, làm bầm lầy bầu như vậy sẽ làm người khác hoài nghi, cho nên, nàng đợi cho giờ Tý qua đi, sau khi thấy mọi người tiếng hít thở bắt đầu đều đều, liền vụng trộm đứng dậy lúi lúi đang thật cẩn thận tiêu sái đi ra ngoài.

Lúc nàng rời đi, Sở Hạo, Phượng Ly Ca cùng với Dịch Hiên toàn bộ mở mắt, bọn họ võ công cao như thế tự nhiên đối với gió thổi cỏ lay cực kỳ mẫn cảm, vì thế ba người không hẹn mà cùng đứng dậy hướng trên nóc nhà bay đi.

Bên ngoài, dưới nóc nhà

Rời đi khỏi miếu đồ nát, nàng liền đi tới bên tường nhìn chung quanh một chút chung quanh không ai, rốt cục nắm bắt Linh Đang la tên bọn họ, vài giây sau, bốn người rầm rầm rầm đi ra.

“Các người có chuyện gì hay không?” Bọn họ vừa xuống tới mặt đất Ngừ Diên liền hỏi tới.

“Nương tử, ô ô, nương tử” Một Phần vừa xuống tới mặt đất đã khóc lên.

Ngừ Diên liền ngồi chồm hóm trên mặt đất, Một Phần bỏ chạy tới ôm lấy cổ của nàng khóc nói: “Nương tử, ta nghĩ đến rốt cuộc không được nhìn thấy người, ô ô. Một phần nhớ người, không cần rồi đi khỏi người, ô ô”

Ngừ Diên đau lòng vỗ phía sau lưng của hán an ủi: “Tiểu tướng công không khóc nga, nương tử đây không phải rất tốt đấy sao?”

Trên nóc nhà người nào đó sắc mặt sớm đen một mảnh, Phụng Ly Ca thân nhiên cười nói: “Xem ra, người còn có một tiểu tình địch đâu”

Sở Hạo nghe vậy trừng mắt liếc hán một cái, đúng vậy, trong lòng hán vô cùng khó chịu, nữ nhân này sau lưng hán tự nhiên lại tìm một cái nam nhân nhỏ như vậy ? ! Nàng đến tột cùng cấp cho hán trêu chọc bao nhiêu đóa hoa đào?

Giờ này khắc này hán mới vừa rồi biểu hiện tự nhiên bất mãn như thế nguyên lai hán đang ghen.

“Thực xin lỗi, mệnh Linh Đang ban đầu bị chất lỏng cây tinh ngăn lại, chúng ta không thể đi ra” Hiện thật có lỗi nói.

Ngừ Diên liền lau nước mắt cho Một Phần đứng dậy nói: “Là ta thực xin lỗi các người, ta thiếu chút nữa hại chết các người, thực xin lỗi” nàng vạn phần thật có lỗi, chỉ cần đi theo nàng, dĩ nhiên là người của nàng, trong lòng của nàng cuối cùng là không muốn nhìn thấy bọn họ bất luận kẻ nào bị thương .

“Sư phó.” Xinh Đẹp trong mắt chứa đựng nước mắt nhìn về phía trong lòng nàng khó chịu không thôi.

“Nha đầu khóc khóc cái gì đâu rồi, đồ đệ của ta cũng không thể nhu nhược như vậy nha” Ngừ Diên liền an ủi nàng nói, nàng biết một màn kia hù dọa nha đầu này sợ như thế nào.

“Vu bà, người có biết người thiếu chút nữa hại chết chúng ta hay không a” dám nói chuyện như thế chỉ có một người, đó chính là Thất Dạ.

Ngừ Diên trừng mắt liếc hán một cái than thở: “Thực xin lỗi tốt lắm, ta cũng không phải cố ý”

“Nha, chúng ta là nói trước, về sau chỉ cần phát sinh việc không phải của phạm nhân, người phải trước tiên gọi chúng ta ra, như vậy chúng ta không chỉ những làm kiếp con ngựa của người, mà còn có thể giúp người hết thù diệt trừ kẻ thù, người cũng không nên hoài nghi thực lực của chúng ta, đối phó với thần quái gì đó, chúng ta có thể sánh bằng người đang ở đây a” Thất Dạ nói gấp.

“Thất Dạ huynh nói không sai, chúng ta là ở cùng nhau, cho nên, mặc kệ gặp được khó khăn gì, người trước tiên phải đem chúng ta gọi ra, cho dù năng lực của chúng ta không bằng cái tên Quý Tích kia, nhưng có chúng ta giúp, nhất định sẽ không cho người thêm phiền” Hiện phù hợp nói.

“Đúng vậy a, sư phó a, người trăm ngàn không cần vứt bỏ chúng ta, chúng ta tình nguyện vì người chết trận, cũng không cần còn chưa biết cái gì đã bị nuốt vào bụng” Xinh Đẹp cũng nói gấp.

Ngừ Diên nhìn nhìn bọn họ, trong lòng vạn phần cảm kích, “Các người. Các người bọn người này có thể không kích động như thế được hay không?” Nàng chứa đựng nước mắt nói.

“Nương tử nương tử —————” Một Phần đột nhiên lôi tay nàng lôi kéo.

Ngừ Diên liền ngồi xổm xuống vuốt đầu của hán hỏi: “Làm sao vậy tiểu tướng công?”

“Nương tử a, về sau làm chuyện gì để cho ta tới, để cho ta tướng công này bảo hộ người thật tốt được không?” Hán vỗ vỗ bộ ngực nói.

Ngừ Diên nhìn hán mặc quần áo yếm không khỏi cười cười, Một Phần cúi đầu nhìn về phía chính mình lộ ra nho nhỏ, lập tức đỏ bừng mặt, lấy tay bưng kín, “Cái này. Đây là cha mẹ đốt cho ta, bọn họ. Mỗi lần đều sợ ta tè ra quần, kỳ thật ta đã trưởng thành” hán nói lầm bầm

Ngừ Diên nhìn hán nho nhỏ không khỏi cười cười, “Uh, tiểu tướng công của ta đã trưởng thành”

Một Phần nghe vậy cười cười ôm cổ của nàng ở trên mặt hán ‘bep’ một ngụm, “Tướng công muốn cùng nương tử luôn luôn tại cùng nhau”

Trên nóc nhà người nào đó tức giận muốn nổi trận lôi đình, Dịch Hiện liền kéo lại, “Tuy rằng ta không rõ ràng lắm người cùng nàng đến tột cùng là sao lại thế này, nhưng mà theo lời của Phụng Ly Ca, ta nghĩ, nàng tất nhiên là nương tử của người, nếu như vậy, người sợ gì đâu? Làm gì cùng một đứa bé so đo?”

“Hán nha, chính là thích so đo” Phụng Ly Ca cười nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy chỉ có thể cứng rắn nhìn đi xuống, Phụng Ly Ca tùy thời nói: “Nhìn người khi nào để ý nàng như thế?”

Sở Hạo nghe nói thế cũng ngậy ra một lúc, đứng vậy a, đến tốt cùng chính mình khi nào trở nên thích ăn dấm chua như thế, để ý nằng như thế? !

“Tốt lắm tốt lắm, các ngươi nhanh chút vào đi, ta là vụng trộm ra đây, ta phải nhanh đi về” Ngử Diên đối với tứ quý nói.

Phượng Ly Ca đứng dậy lười biếng nói: “Chúng ta vẫn trở về đi, nếu không sẽ làm dẽ nhỏ hoài nghi” một giây sau, ba người liền đi về trước nằng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (1)

Hôm sau

Sáng sớm trong miếu đồ nát liền sôi trào, bởi vì Sở Tam cùng Phượng Ly Ca hai người đột nhiên ‘ly kỳ mất tích’, điều này làm cho Ngử Diên sốt ruột không thôi, cuối cùng xảy ra chuyện gì, tại sao có thể đi không chào hỏi như vậy? Chẳng lẽ. Là bị bắt cóc rồi? !

Nhưng mà Béo lão nhân đối với bọn hắn mất tích, lại không giống như Ngử Diên a... Mất mát ngược lại cao hứng không thôi, ngoại tôn này đột nhiên rời đi nói vậy có sự tình, như vậy tốt nhất, hắn cũng không cần ‘trong lòng run sợ’.

“Tại sao phải như vậy? A, không phải Sở yêu nghiệt đem bọn họ bắt đi rồi sao?” Ngử Diên gấp gấp hỏi, cái này làm sao bây giờ, một người là người hầu của nằng, một người là nam tử nằng thích, bọn họ bị bắt đi sẽ không bị hắn giết chết chứ? ! Nằng bắt đầu mò mẫm lo lắng.

Dịch Hiên thấy thế nói gấp: “Bọn họ đều là trời chưa sáng đã đi, đều là có chuyện trọng yếu phải xử lý, cho nên, bọn họ rời đi, ngươi yên tâm đi, không bao lâu nữa bọn họ sẽ trở về với ngươi”

“Thật vậy chăng? Bọn họ thật sự nói với ngươi như vậy?” Ngử Diên liền hỏi tới.

“Uh” Dịch Hiên gật đầu nói.

“Ai nha, ngươi cũng đừng quan tâm xem bọn hắn làm cái khi gió gì rồi, chúng ta vẫn là chạy nhanh đi đi, không chừng trước đêm nay là có thể đến Lạc thành rồi, đến lúc đó, khéo bọn hắn lại đang đợi chúng ta” Béo lão nhân liền vui vẻ đề nghị.

Ngử Diên nghe thấy vậy chỉ có thể gật đầu đáp ứng yêu cầu này, nhưng mà, Dịch Hiên lại báo cho biết, hắn cũng có sự tình phải xử lý, phải rời đi ba ngày, cái này Ngử Diên hoàn toàn choáng váng, vì sao bọn họ đều phải rời nằng đâu? Chẳng lẽ là nằng không đủ mê người? Không đủ xinh đẹp?

“Các ngươi đi trước, mặc kệ ở đâu, tin tưởng, ta sẽ tìm được các ngươi, chuyện này đối với ta mà nói tương đối quan trọng, ngươi hãy ở Lạc thành thật tốt, vô luận gặp được sự tình gì đều phải vững vàng, hiểu chưa?” Dịch Hiên đến bây giờ không rời đi, cũng chính là muốn nói với nằng một sự tình.

Ngử Diên thấy hắn sắc mặt ngưng trọng vội vàng gật đầu đáp ứng rồi, “Yên tâm được rồi, ta đây không phải lần đầu tiên mới bước chân vào giang hồ, lúc trước cũng chỉ có ba người chúng ta, ngươi có việc thì cứ yên tâm đi thôi, chúng ta ở ngay tại Lạc Thành chờ các ngươi là được rồi, nếu ba ngày sau ngươi còn chưa có trở lại, thì trực tiếp dọc theo đường đi Tây Thiên tìm chúng ta” Ngử Diên liền đề nghị nói.

Dịch Hiên gật đầu, dặn nằng bảo trọng sau liền cầm kiếm, cưỡi ngựa rời đi, tới hôm qua người của Di Hoa Cung đến nói cho Phượng Ly Ca người hắn muốn gặp đã tìm được rồi, hắn theo sau liền cáo từ, mà Sở Tam cũng đi ra ngoài một chuyến, trở về liền báo cho biết trở lại kinh thành có việc, để cho hắn báo lại cho nằng, vốn tưởng rằng, hắn có thể lưu lại bảo hộ cho nằng, không nghĩ rằng tộc Bạch lang của hắn xảy ra sự tình, hắn làm người thừa kế của tộc Bạch lang, con duy nhất của Lang Vương, tất nhiên phải trở về đi hỗ trợ giải quyết sự tình.

Ngử Diên nhìn miếu đồ nát trống rỗng, lại nhìn một con ngựa cùng xe ngựa bên ngoài một chút, trong lòng thờ dài, “Đi thôi, đi thôi, soái ca luôn giống như phù dung sớm nở tối tàn”

Béo lão nhân phì nằng liếc mắt một cái nói: “Nhìn xem bộ dạng ngươi thất hồn lạc phách, một Tiểu Hoa si mê”

“Ai ngươi.”

“Hừ, vốn chính là, Tiểu Hoa si mê, thấy soái ca liền thích, tu tu tu tu” Béo lão nhân nói xong còn tại trên mặt mình dùng ngón tay chà xát tiếp theo liền đối với Tiểu Hương nói: “Nhanh chóng đem này nọ chuẩn bị tốt, chúng ta xuất phát”

Một lúc sau

Ngử Diên cười ngựa, nhìn xe ngựa Béo lão nhân điều khiển không khỏi tán thán nói: “Gia gia, ngươi chừng nào thì biết điều khiển xe ngựa? Ngươi thật

thần kỳ”

“Còn không phải là do nguoi” hấn tức giận trả lời.

“Ta?” Ngử Diên khó hiểu chỉ chỉ chính mình.

Lúc này Tiểu Hương xốc lên màn xe ngồi ra bên ngoài cười nói: “Tiểu thư a, vì tìm nguoi, e cùng Gia gia cũng không biết điều khiển xe cang về sau chúng ta đều có thể, mục đích làm như vậy là an toàn, để người khác lo lắng, nói sau cũng không có ai nguyện ý đi theo chúng ta đi a, vạn nhất là người xấu làm sao bây giờ? Cho nên, ta liền cùng Gia gia cùng nhau bắt chước giả sư phó điều khiển xe”

Ngử Diên nhìn nhìn vào Tiểu Hương một thân nam trang không khỏi cười nói: “Thật sự là làm khó các nguoi”

“Nguoi còn biết làm khó chúng ta a, còn tưởng rằng nguoi không lương tâm đâu” Béo lão nhân than thở một câu.

Ngử Diên thấy hấn vẫn tức giận liền biết, nàng lần trước bắt cáo nhi biệt tựa hồ có chút quá mức, vì thế ngượng ngừng cười cười nói: “Gia gia, thực xin lỗi nha, ai, nghe nói Lạc Thành khi đi lại một ngày một đêm sẽ gặp được quý ””

“A? ? Tiểu thư a, người nói cái gì, người không cần dọa người được không?” Tiểu Hương nghe thấy vậy miễn cảm tự hù cả người run run.

Ngử Diên thấy thế chính là cười cười, mà Béo lão nhân nghe vậy lại cười vô cùng vui mừng, vì thế nói gấp: “Diên nhi, nguoi mệt mỏi rồi, đi nhanh một chút đi, chạy nhanh đến Lạc thành đi, nguoi muốn ăn cái gì, gia gia mời nguoi” hấn liền khăng khái nói, hấn tất nhiên là hiểu được ý tứ của nàng, nói vậy, nàng là muốn mang chính mình cùng đi tróc quý rồi!

Tiểu Hương nghi hoặc nhìn Béo lão nhân một chút lại nhìn Ngử Diên một chút, trong lòng vạn phần khó hiểu, vì sao tiểu thư nói có quý rồi, Gia gia không chỉ có không tức giận ngược lại cao hứng như thế đâu?

Ba người một đường đi không ngừng nghỉ, rốt cục trước khi trời chiều che kín bầu trời thì chạy tới thành Lạc thành, Ngử Diên nhìn về phía kia hai chữ to “Lạc Thành” kia trong lòng đã có loại cảm giác như là trở lại kinh thành, bởi vì nơi này ngoại trừ kinh thành cũng là nơi lớn nhất, xem ra, trên thế giới này có rất nhiều thành thị đều làm cho người ta không biết, liền như Đường Tăng Tây Thiên lấy kinh nghiệm gặp được nhiều quý quái như vậy.

“Diên nhi ăn nhiều một chút” Béo lão nhân vừa ăn gà vừa hướng Ngử Diên nói, còn ý bảo Tiểu Hương ăn nhiều một chút, “Hai người các nguoi đừng khách khí, những cái này là do ta mời “

Ngử Diên nghe thấy vậy cười vô cùng vui mừng, không ăn trắng không ăn, dù sao không phải nàng mời khách, khách sạn này là khách sạn lớn nhất to nhất ở Lạc Thành, vô luận là hoàn cảnh hay là thức ăn cùng với bọn tiểu nhị đều là trải qua chọn lựa nghiêm khắc, cho nên, ở trong này ăn cơm chính là một loại hưởng thụ.

Mà bọn họ không chỉ có ở chỗ này ăn cơm, còn phải ở trong này ở lại ba ngày, để chờ đợi bọn họ.

“Ai, chúng ta ăn nhanh một chút đi, chờ đợi mua bánh bao ‘ Lý kế ’, nếu đi trễ, thì có thể không được ăn” đại thúc bàn kề cận ăn mặc có vẻ khéo nói gấp.

“Đúng vậy a, chúng ta ăn nhanh lên, đi trễ, lại phải đợi ngày mai ” một tên bên cạnh cũng nói gấp.

Ngử Diên vừa ăn cơm, một bên vừa nghe bọn họ nói chuyện với nhau, ngồi đây ăn cơm, nàng tổng cộng nghe được không dưới hai mươi lần về bánh bao ‘ lý kế ’, đây tốt cùng là một loại bánh bao như thế nào mà có thể để cho mọi người thích đến như vậy? !

“Khách quan các nguoi đều đã ăn xong sao? Phòng khác đều đã chuẩn bị xong cho các nguoi, công tử nguoi muốn nước tắm đã được đặt ở phòng của nguoi” tiểu nhị một mực cung kính nói.

Ngử Diên gật đầu hỏi: “Tiểu nhị, ta muốn hỏi một chút, vì sao mỗi người đều nói muốn ăn cái gì bánh bao Lý kế?” Lời của nàng vừa nói xong, Béo lão nhân cùng Tiểu Hương đều tò mò hỏi.

Tiểu nhị nghe thấy vậy liền cười giống như hoa nói: “Khách quan ngài là từ địa phương khác đến đây? Bánh bao Lý kế này là đặc sắc nhất Lạc Thành a, bánh bao nhà bọn họ chỉ cần ăn một cái nguoi sẽ muốn cái thứ hai, nhưng mà nhà bọn họ có quy định, mỗi ngày liền bán ba lượt, sớm trưa tối, hơn nữa, mỗi lần chỉ bán 99 cái, cái này để dụ a, thật dài thật lâu nha, hơn nữa còn quy định một người chỉ có thể mua một cái ” tiểu nhị nói gấp.

“A, thần kỳ như thế a? Chẳng lẽ là mỹ vị nhân gian?” Ngử Diên tò mò hỏi.

“Đúng vậy a, tiểu thư, bánh bao nhà hấn tuyệt đối ăn ngon, đặc biệt nhất chính là bánh bao nhà hấn ở giữa còn có thêm thịt, cái loại thịt này mùi vị ngon miệng, nghe nói là bỏ thêm cái gì bí phương nhà bọn họ, rất thần kỳ rồi, hôm nay nguoi tới nơi này xem như gặp may miễn rồi, cha của Lý sư phó hôm nay vừa vận đại thọ sáu mươi tuổi, buổi tối ở trong viện mở tiệc, bánh bao a, tùy nguoi ăn a” Tiểu nhị liền hâm mộ nói, xem ra, hấn không đi được .

Ngử Diên nhìn nhìn Béo lão nhân cùng Tiểu Hương cười cười, đối với Tiểu Hương nói: “Nguoi đi chuẩn bị một phần lễ vật, chúng ta đi qua xem đến tết cùng như thế nào “

Tiểu Hương nghe vậy vội vàng gật đầu đáp ứng rồi, Béo lão nhân cười vui vẻ không thôi, thật tốt, đi theo Diên nhi luôn có thể xem náo nhiệt.

Một canh giờ sau? Ở ngoài cửa nhà Lý sư phó

“Người đổi trang phục nữ thì trang phục nữ đi, làm sao làm trên mặt lại có nhiều nốt rỗ như vậy?” Béo lão nhân nhìn trang phục nữ đối Ngừ Diên nói.

Nàng hôm nay mặc là quần áo của Tiểu Hương, để tham gia hi yến nha, nữ hài tử thì luôn bị chú ý, thế nhưng dung mạo của nàng thật đẹp, ở đây sẽ khiến oanh động, cho nên, nàng chỉ có thể làm giả một ít rỗ ở trên mặt làm dáng một chút sao!

“Gia gia, nhân vật của ta hôm nay chính là cháu gái của người a, chúng ta lần đầu tiên tới nơi này cho nên tò mò sang đây xem xem hiểu chưa?” Ngừ Diên lại nhắc nhở.

Béo lão nhân nghe vậy than thở một câu: “Ta biết rồi, ta cũng không phải ngu ngốc, a, đúng rồi, đem Tiểu Hương đặt ở khách sạn an toàn sao?”

Ngừ Diên nói gấp: “Ta chính là sợ nơi này không an toàn mới không mang theo nàng, dù sao chúng ta đối với nơi này không biết người nói đúng hay không, vạn nhất, thật sự có sự tình gì, hai người các người đều ở đó, ta cần bản không thể phân tâm đi bảo hộ, bất quá, người yên tâm, ta sẽ mang bánh bao cho nàng, ta đây chủ tử này chắc chắn không đối xử kém với hạ nhân”

“Để người quý quái linh tinh, đi thôi”

Ngừ Diên nghe thấy vậy vội vàng cười lỏm cánh tay của hắn mang theo lễ vật đi vào chỗ ở của họ Lý, bởi vì đại thọ quá lớn nên cũng không có thiệp mời nào, chỉ cần mang theo hạ lễ mà đến là được, Ngừ Diên cùng Béo lão nhân bước vào bên trong mới phát hiện, nơi này sớm kín người hết chỗ, không cần nghĩ, mọi người nhất định đều là đến ăn bánh bao, không có biện pháp, bánh bao nhà bọn họ cũng có về có giá trị mà thôi!

“Wow, thơm quá a” Béo lão nhân mắt sắc thấy được rất nhiều người trong tay cầm bánh bao ăn, bánh bao kia tản mát ra từng trận mùi thơm, mọi người người một lời ta một câu nói chuyện vui vẻ không thôi.

Đúng lúc này, Ngừ Diên đột nhiên thoáng nhìn thấy trong đám người có một Hồng Y, nàng ngẩng ra một lúc, lau ánh mắt, huyết sắc Hồng Y kia đã không thấy, trong lòng của nàng đột nhiên bất an lên, vừa rồi là ảo giác sao?

Nàng vội lắc lắc đầu xoay người lại lại phát hiện không thấy Gia Gia “Gia gia, gia gia” kêu gọi vài tiếng mới phát hiện hắn cũng chạy tới cầm bánh bao cùng người khác vừa nói vừa cười, sững sờ coi nàng làm không khí.

Ngừ Diên bất đắc dĩ cười cười, chuẩn bị đi tới, nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên nhìn đến bên trái góc tường nơi đó, ngồi cạnh chính là huyết sắc Hồng Y kia, không vài giây, huyết sắc Hồng Y bắt đầu di chuyển, Ngừ Diên ngẩng ra một lúc, một giây sau, nàng nhả đầu lông mày đi theo huyết sắc Hồng Y kia mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 126: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (2)

Ngừ Diên đi theo Hồng Y màu sắc tươi đẹp kia hướng ở chỗ sâu trong đi đến, cũng không biết đi được bao lâu rồi, nàng chỉ cảm thấy mình ở không ngừng quẹo trái quẹo phải, lúc đi đến hành lang gấp ghe, Ngừ Diên định chỉ cước bộ, ‘ này nọ ’ này tựa hồ cố ý dẫn nàng lại đây.

Nàng nhớ rõ tiểu nhị nói qua, trong nhà của Lý kẻ ở Lạc Thành tương đối lớn, gia đình rất nhiều, mà nàng vừa rồi ở ngoài cửa cùng trong đình viện nhìn thấy gia đình xác thực rất nhiều, nhưng mà vì sao khi mình đi đến nơi này một cái bóng cũng không thấy?

Suy nghĩ một chút, nàng chỉ có thể đưa ra kết luận, đó chính là được quần áo dính máu này đưa tới đây, mà hắn đối với gia đình nhất định là vô cùng quen thuộc, nếu không, sẽ không có khả năng chuẩn xác né qua bọn gia đình như thế.

Nghĩ đến đây, cước bộ của nàng dừng ở tại chỗ, này. Muốn tiếp tục đi lên phía trước hay không?

‘ ô ô ô ’ ngay lúc Ngừ Diên sững sờ hết sức, thì quần áo dính máu màu đỏ kia lại xuất hiện ở cuối hành lang, Ngừ Diên thấy thế liền muốn đem Thất Dạ bọn họ la lên đi ra, nhưng tay của mình chưa chạm tới Huyết Linh Đang bên hông, nàng liền cúi đầu nhìn nhìn, bên hông trống rỗng, căn bản không hề có này nọ, lúc này, nàng đột nhiên nhớ tới thời điểm vừa rồi tắm rửa thay đổi quần áo nữ, Huyết Linh Đang lại quên để lại trên thất lưng rồi, trời ạ, nàng không suy yếu như vậy chứ?

‘ ô ô ô ’ vật kia lại phát ra thanh âm, lúc này đây rõ ràng so với lần trước cao hơn rất nhiều.

“A ——” Ngừ Diên lại lần thứ hai nghe thấy thanh âm như thế vội vàng ngẩng đầu nhìn lại, lại bị ‘ bản này nọ ’ hiện thân hù dọa sợ chết khiếp, nàng không phải người, là một khối xương trắng vô cùng chính tề, trên đầu Bạch Cốt còn có tóc dài màu đen, mặc trên người quần áo dính đầy máu, thân mình trừ bỏ Bạch Cốt cái gì cũng đều nhìn không thấy.

‘ ô ô ô ô ’ nữ nhân Bạch Cốt kí chi có thể phát ra thanh âm ngô ngô, một thân Bạch Cốt không ngừng vận vẹo, phát ra tiếng va chạm ‘ kẻo kệt kẻo kệt ’, Ngũ Diên hít sâu một hơi can đảm đi tới, trong lòng cũng có chút sợ hãi, không phải sợ hãi quỷ, mà là một màn như vậy sao lại giống như là Bạch cốt tỉnh? !

Bạch Cốt thấy nàng đi tới, liền ngồi chồm hổm trên mặt đất duỗi ra ngón tay vẽ một con búp bê trên mặt đất, trên cổ búp bê vẽ một cây châm, lúc này, Bạch Cốt chỉ chỉ vào con búp bê, vừa chỉ chỉ vào châm trên cổ họng của búp bê, tiếp theo chỉ chỉ cổ của mình.

Ngũ Diên nghi hoặc nghĩ nghĩ, một giây sau hỏi: “Ngươi là muốn ta giúp ngươi tìm được búp bê này sau đó giúp ngươi đem châm cấp rút đúng không?”

Bạch Cốt vội vàng gật đầu, chợt đột nhiên ‘ kẻo kệt ’ một tiếng quỷ gỏi xuống, không ngừng đập đầu, Ngũ Diên nhìn Bạch Cốt đập đầu với mình, nàng sao lại cảm giác cả người đều nổi lên da gà?

“Ta cho ngươi biết, ta là người trừ ma, nếu ngươi là người xấu, ta nhất định sẽ làm ngươi, nếu ngươi là chết oan mong muốn cái tạo thật tốt, ta nguyện siêu độ cho ngươi, cho ngươi sớm ngày đầu thai” nàng vội vàng dùng một cái châm phòng ngừa trước.

Bạch Cốt mạnh mẽ đốt đầu lâu của nàng, Ngũ Diên thấy thế nói: “Ngươi dẫn đường đi”

Bạch Cốt nghe vậy liền vội vàng đứng dậy, bắt đầu nhanh chóng đi, Ngũ Diên nhìn một màn này rong lòng đột nhiên có chút khó khăn, người này không phải quỷ không phải người, nói vậy, nàng đích thị là cực kỳ thống khổ.

Không bao lâu, dưới sự dẫn dắt của nàng, nàng tránh thoát rất nhiều gia đình, đi tới một cái mật thất dưới đất, Bạch Cốt chỉ chỉ rất nhiều vòng tròn trên bàn nhìn nàng gật gật đầu, Ngũ Diên hiểu được vận vẹo vòng tròn, quả nhiên, dưới đất một cửa mở ra, Bạch Cốt đi trước nàng theo chui đi vào, cửa tự động đóng lại.

Đây là chỗ nào? Ngũ Diên theo cầu thang đi từ từ ở nơi có ánh nến, đi tới đi tới, trong lòng của nàng đột nhiên có chút khẩn trương, bởi vì càng đi vào bên trong, nàng lại nghĩ được một mùi máu tươi dày đặc, Bạch Cốt đi ở phía trước, đột nhiên vươn tay Bạch Cốt, chỉ chỉ vào hướng bên trái, Ngũ Diên liền nhìn sang, ánh vào mắt của nàng đó là một nhà tù được làm bằng sắt.

Nhưng là nơi này tại sao lại có nhà tù đâu? !

Đội nàng đi vào bên trong nhìn thấy người trong phòng giam là lúc, nàng ngây dại, một giây sau, nàng liền bắt đầu nhất nhất xem mỗi người, nơi này có khoảng sáu nhà tù, từng cái bên trong đều có một nữ nhân, mà các nàng toàn bộ bị khóa sắt buộc lại tay chân, ngoài miệng cũng bị đút mảnh vải, mà chân của các nàng hoặc là cánh tay toàn bộ đều là xương cốt, vốn không có thịt, các nàng nhìn thấy nàng toàn bộ bắt đầu mãnh liệt lắc đầu, muốn nói chuyện lại không mở miệng được, đều tự rơi lệ nhìn hướng nàng, trong mắt đều là vô tận khẩn cầu cùng chờ đợi.

Ngũ Diên thật sự không có dũng khí nhìn một màn tàn nhẫn này, đến tột cùng là ai? Ai sẽ tàn nhẫn cắt đi thịt của các nàng như thế? !

Không có thịt? ! Các nàng đều không có thịt? !

Thịt? ! Thịt của các nàng đều đi nơi nào? !

Một giây sau, nàng trừng lớn hai mắt nhìn về phía Bạch Cốt run run hỏi: “Các ngươi Các ngươi thịt có phải hay không. Có phải đều cầm làm bánh bao rồi hay không?” Thanh âm của nàng run run không thôi.

Bạch Cốt vội vàng gật đầu.

Ngũ Diên thất thần rồi, quả thật là như vậy, khó trách mỗi lần bánh bao đều bán ít như vậy, nàng rút cuộc biết vì sao bánh bao này mở ra lại không giống bánh bao nhà trọ, bởi vì không có nhiều người có thịt để làm bánh bao như vậy, thịt bánh bao chỉ cần một chút là được rồi, nhưng là nàng như thế nào cũng không còn nghĩ đến, bí phương theo lời bọn họ, chính là thịt người?

‘ ô ô ô ’ Bạch Cốt thấy nàng ngăn người không khỏi ô ô nhắc nhở nàng.

Ngũ Diên liền phục hồi tinh thần lại, ngón tay của Bạch Cốt chỉ về phía trước, tiếp theo đem ngón tay Bạch Cốt đặt ở bên miệng, ý bảo nàng không cần ra tiếng, Ngũ Diên cùng quỷ quái giao tiếp nhiều năm như vậy, tự nhiên hiểu được nàng có ý tứ gì.

Vì thế, đi theo nàng lại tiến nhập vào một mật thất khác, nhưng mà Bạch Cốt lại ôm xương cốt phát ra thanh âm lạnh rung, hiển nhiên bên trong có điều gì làm nàng sợ hãi, hoặc là làm nàng kiêng kị gì đó, Ngũ Diên thấy thế nói với nàng nói: “Chờ, đừng có chạy lung tung, ta lập tức sẽ ra ngay”

Bạch Cốt gật gật đầu.

Ngũ Diên một mình thật cẩn thận tiêu sái đi vào, lòng của nàng run run, vừa mới nhìn đến một màn máu chảy đầm đìa như thế, lòng của nàng thế nào cũng vô pháp bình tĩnh, không thể tưởng tượng được dưới chân Thiên Từ, bọn họ lại có thể làm ra chuyện tình điên rồ như thế.

Ở bên trong lục tung không bao lâu, một con búp bê mặc Hồng Y ánh vào mắt nàng, mà con búp bê này đặt ở gần kéo phía dưới cùng, cổ họng của nó bị đâm vào một châm dài, phía sau lưng còn có một phù vàng, không cần nghĩ, phù này hẳn là xuất từ tay người cùng ngành.

Nàng căn bản là không rảnh bận tâm chuyện này, trực tiếp cầm búp bê đi ra ngoài, Bạch Cốt thấy nàng đi ra, kích động không thôi, răng nanh cao thấp

không ngừng chạm vào đánh cùng một chỗ phát ra thanh âm xèo xèo, hiển nhiên, nàng chờ đợi giờ khắc này đã lâu rồi, Ngử Diên không hề nghĩ ngợi sẽ đem châm rút ra.

“Khụ khụ khụ khụ” châm rút ra, Bạch Cốt liền ho khan, một trận bụi đất đột nhiên nổi lên, thối Ngử Diên không mở mắt ra được, vài giây sau, bụi đất biến mất, Ngử Diên liền mở to mắt nhìn sang, lúc này Bạch Cốt đã sớm khôi phục thành một bộ dáng thiếu nữ, nàng có được khuôn mặt trắng nõn, còn có một cặp mắt vô cùng lớn, tuy rằng không tính là khuynh quốc khuynh thành nhưng có được khuôn mặt vô cùng non nớt, thoát nhìn, tuổi chẳng qua hơn mười sáu tuổi mà thôi.

“Cám ơn ân nhân, ta rốt cục chờ đến người hữu duyên” cô gái quỳ trên mặt đất khóc nói.

Ngử Diên nhìn về phía nàng hỏi: “Người có khỏe không? Người nhìn có vẻ còn rất nhỏ, làm sao lại bị thầy pháp giam cầm ở đây?” Ngử Diên một bụng vấn đề cũng muốn hỏi cái rõ ràng.

Cô gái lau nước mắt nói: “Ta gọi là Lý Tư Tư, là muội muội của Lý Môn Điền, thân là muội muội của hần, nhưng mà. Ta cũng do chính tay hần giết chết, ta hận, ta hận hần, càng hận cha ta, cha ta nhìn ta bị hần dùng lưỡi dao cắt thịt trên người, lại không hề có động tĩnh gì, mặc kệ ta khóc thê thảm như nào, hần vẫn như trước không phản ứng chút nào” nói xong, cặp mắt của nàng chợt đột nhiên biến thành lửa đỏ, ở bên trong là hận ý vô tận.

Ngử Diên nghe thấy vậy khiếp sợ không biết nên nói cái gì, chỉ có thể lẩm bầm lầu bầu: “Thân là ca ca cùng thân là cha làm sao có thể làm ra chuyện như vậy?” Đây là người sao? Quả thực chính là súc sinh!

“Ở trong này, nữ hài tử vĩnh viễn đều là thâm hụt tiền đồ, cha ta sùng ái chỉ có ca ca, thời điểm trước đây còn nương, ta còn được hưởng thụ tình cảm, nhưng sau khi nương rời đi, ta liền không được ai thương yêu, mặc dù là đại tiểu thư, nhưng chưa bao giờ hưởng thụ qua đãi ngộ của đại tiểu thư, ta vốn cho là có thể như vậy bình thường vượt qua cả đời, lại không nghĩ rằng vào năm ta mười lăm tuổi, ta gặp được tình yêu trong đời, hần đối với ta tốt lắm, đáng tiếc, hần chỉ là thư sinh nghèo, cha ta tất nhiên không muốn, hần muốn giao ta cho người có địa vị, đối với người đó chết sống không đồng ý, nhưng mà. Nhưng mà bọn họ đều là cảm thù, bọn họ tự nhiên lại đi tìm người bắt hần đánh cho chết” nói xong, nàng khóc, trong thanh âm lộ ra bi thương vô hạn

Ngử Diên nhìn nàng gầy yếu, trong lòng khó chịu vạn phần, không biết nên đi an ủi như thế nào mới tốt, đây là người một nhà hả hả?? Tại sao phải tàn nhẫn như thế ?

“Sau đó ở Lạc Thành cửa hàng bánh bao mở càng ngày càng nhiều, buôn bán của nhà ta liền xuống dốc không phanh, cha ta vẫn mặt co mày cau, nhưng đột nhiên có một ngày, Lý Môn Điền không biết từ nơi nào nhặt được quyền bí kíp, trên đó viết, nếu dùng thịt con làm bánh bao, sẽ ăn ngon vô cùng, bởi vậy, ta là vật hi sinh đầu tiên của bọn hần, người biết không? Ngay lúc đó ta có bất lực cỡ nào, oán hận cỡ nào, đau cỡ nào biết không? sợ hãi Cờ nào sao? Ta không ngừng cầu xin tha thứ, không ngừng khóc, ta thậm chí đáp ứng gả cho một ông già, chỉ cần bọn họ thả ta.”

“Tư Tư.” Ngử Diên nhìn về phía nàng kích động chỉ có thể nhẹ nhàng kêu gọi một tiếng.

“Nhưng mà bọn họ —— hai người bọn họ không hề có nhân tính, giết ta còn không đủ, còn bắt cóc rất nhiều nữ hài tử, người biết không? Chỗ ngồi tại tòa nhà lớn này chính là dùng rất nhiều thịt nữ hài tử đổi lấy, các nàng chết cũng đã chết, nhưng mà ta lại không chết được, bởi vì ta có hận, rất sâu rất sâu” của nàng đề xi ben đề cao rất nhiều, hận, hận ý vô tận.

“Cho nên, bọn họ lại đem người quy định sẵn ở đây?”

“Đúng vậy, trong nhà không yên ổn, hai người bọn họ sợ, lại có thể tìm đạo sĩ tới muốn thu phục ta? A, bọn họ rất choáng váng, ta há lại dễ thu phục như vậy, đạo sĩ sau khi làm pháp vài lần, gặp ta oán hận quá nặng, liền ngăn cản yết hầu của ta lại, định tự thân mình, bởi vì, bọn họ biết, ta căn bản là không đi được”

“Tư Tư.”

“Ta cảm ơn người, nếu giấy niêm phong đã giải khai, ta liền có cừu oán tất báo “

“Tư Tư người đừng xằng bậy”

“Ta không xằng bậy, ta chỉ vì không muốn càng ngày càng nhiều nữ hài tử bị giống như thế, một màn vừa rồi người cũng thấy đấy không phải sao? Bọn họ tàn nhẫn cỡ nào a, hừ, cái Tao lão đầu kia bởi vì sợ, thân kinh sớm đã bắt đầu xuất hiện ảo tưởng, kể cả Lý Môn Điền đều là như thế, hôm nay, hai người bọn họ muốn ta phải chết” nói xong, Lý Tư Tư đột nhiên lớn tiếng tru lên, toàn bộ thân mình biến thành màu đen, ánh mắt tuôn ra tơ máu không ngừng lấy máu, đầu lưỡi dài ra, ngón tay cũng biến dài, một giây sau, nàng mang theo oán khí mạnh mẽ liền xông ra ngoài, cao giọng hò hét “Đưa mạng cho ta ——”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 127: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (3)

“Đưa mạng cho ta ——” một tiếng kêu phẫn nộ quả thực muốn phá vỡ màng nhĩ của nàng, Ngử Diên theo bản năng nhẹ chau mày lại, không nghĩ nhiều, nàng cũng theo đi qua.

Trong sân mọi người hồn nhiên không biết vận rủi đến, toàn bộ vui vẻ ăn bánh bao chuyện trò vui vẻ, trong hai tay đều cầm bánh bao, tựa hồ đây là mỹ vị nhân gian.

“Cái này ăn ngon thật đấy” Béo lão nhân ngay cả ăn nhiều bánh bao rồi vẫn nhin không được nói.

“Ngươi ở bên ngoài đến a, ngươi thật sự gặp may mắn, thứ nhất là có thể ăn vào bánh bao ngon như vậy, thịt ở trong này a, tuyệt đối là hương vị ngọt ngào ngon miệng nhất, thật làm cho người ăn một miếng đã muốn miếng thứ hai, vĩnh viễn đều quên không được” A đại thúc bên cạnh Béo lão nhân liền khen không dứt miệng nói.

Béo lão nhân lại cắn một cái bánh bao nói: “Đúng vậy a, thật sự là ăn ngon” một giây sau, hắn mới nhớ tới Diên nhi đâu? Cái nha đầu này chạy đi đâu rồi? Không biết có nếm được bánh bao ngon như vậy hay không?

Nhưng ngay khi hắn bỏ lại bánh bao chuẩn bị đi tìm Diên nhi, lại đột nhiên bị một trận oán khí mạnh mẽ ở xa xa làm cho giật mình, cái này là cái gì? Xa xa một chút màu đỏ trắng hướng về bên này chạy tới, Béo lão nhân ngẩng ra một lúc, liền lập tức phát hiện đây không phải người, phải

“A —— đều đi chết đi ——” Lý Tư Tư dữ dội ánh mắt máu cừ hận nhìn mỗi người, đều phải chết, toàn bộ đều phải chết. . . . người ăn bánh bao toàn bộ đều phải chết!

Ngử Diên theo ở phía sau chạy chậm lại đây, thấy nàng tức giận như thế, biết người ở nơi này phòng chừng khó chạy khỏi vận chết, nhưng những người này dù sao đều là vô tội, bọn họ căn bản là không biết những chuyện này, vì không muốn cho sự tình nghiêm trọng, Ngử Diên liền kéo mép váy, đem ngón tay cắn nát ở trên làn váy viết lên một cái ký hiệu, tiếp theo dùng cây đuốc đốt vài dẹt vắt lên không trung.

Trong khoảnh khắc, trong viện hiện lên ánh sáng màu đỏ, thứ này làm ánh mắt mọi người đau, một giây sau, mọi người mở to mắt muốn nhìn đến tột cùng là gì, nhưng ngay trong ba giây ngắn ngủi này, đại bộ phận mọi người thấy được Lý Tư Tư cả người là máu hai mắt dữ dội, ngay sau đó, mọi người đem bánh bao quăng ra lớn tiếng thét to: “Quý a —— có quý a ——”

trong vòng một phút ngắn ngủn, trong sân mấy trăm người toàn bộ chạy không thấy bóng dáng, chỉ có Béo lão nhân cùng cha con Lý thị hai người chưa kịp rời đi, nhưng, Béo lão nhân cũng không muốn rời đi, vừa mới một màn kia để cho mọi người có thể thấy rõ quý đích thị là Diên nhi làm, loại phù chú này có thể dùng lừa nhỏ cùng người bị bệnh trong vòng ba giây thấy được cái ‘ bản này nọ ’ tồn tại, mà ngọn lửa này tuy rằng người nhìn không thấy, nhưng rất nhiều người thấy có quý, bọn họ bao nhiêu vẫn sẽ có chút sợ hãi .

Lý Tư Tư giận tím mặt, đối với hai cha con chuẩn bị chạy trốn mạnh mẽ vùng một chường, hai người đều ngã trên mặt đất, tiếp theo, bàn tay to của nàng vùng một cái cửa đã ‘ ầm vang ’ một tiếng gập gao đóng lại.

Quanh năm bị chứng u buồn Lý lão gia lúc này nhìn nữ nhân lơ lửng trên bầu trời, hắn bị hù dọa ngồi trên mặt đất không ngừng run run, sợ hãi.

Mà Lý Môn Diên cũng như thế, lúc trước mời đạo sĩ đến diệt trừ nàng bất an oán linh, lại không nghĩ rằng, nữ nhân này chết sống không chịu rời đi, đành phải đem nàng giữ lại

“Ta đau quá. Đau quá a.” Lý Tư Tư roi xuống mặt đất hai mắt máu bốc lên, móng tay thật dài sớm thành màu đen, Ngử Diên biết đây là oán khí, oán hồn oán khí càng nặng, thì móng tay sẽ càng ngày càng đen, mà móng tay của nàng đen như mực nước, thì biết nàng đến tột cùng có bao nhiêu hận.

Béo lão nhân thấy thế việc đi vào bên người Ngử Diên hỏi: “Diên nhi, này. nữ quỷ này sao lại dọa người như vậy?”

Ngử Diên nhìn hắn một cái hỏi vội: “Gia gia ngươi ăn bánh bao rồi sao?”

“A?” Béo lão nhân ngẩng ra một lúc, lúc này mà, nàng lại còn có tâm tình đã ăn hay chưa ăn bánh bao đâu?

“Hỏi người có ăn hay không?” Nàng lại hỏi,

“Ăn a” Béo lão nhân thấy nàng lại lặp lại vấn đề này, không khỏi trả lời.

“A”

“Cái gì mà a, ngươi này nha đầu chết tiết kia có lời gì cứ việc nói thẳng a” Béo lão nhân vô cùng bất mãn nàng trả lời như vậy, cái này rõ ràng là trả lời qua quýt.

“Ngươi muốn biết? Ngươi xác định muốn biết sao?” Ngử Diên nhìn về phía bọn họ, lại nhìn một chút Lão Ngoan Đồng vẫn nghiêng đầu hỏi mười vạn cái vì sao nói.

“Đúng vậy a đúng vậy a, ngươi nói mau a” Béo lão nhân là một người điển hình thẳng tính, có lời gì giấu không được, cũng sẽ không cách nào che giấu.

“A, ta vừa mới cứu cái nữ quý kia, ở bên kia” ngón tay Ngừ Diên chỉ hướng rồi tiếp tục nói: “Bên kia có một nơi, bên trong có sáu cái nhà tù, trong phòng giam có sáu nữ hài tử, trên người các nàng không phải cánh tay không thịt thì chính là chân không thịt, hoặc là có chút trắng thăn chính là mông không thịt” nàng thực uyển chuyển nói.

“Có ý tứ gì a?” Béo lão nhân đứng là khó hiểu.

“Nga, không có ý gì, ta chỉ là muốn nói cho người biết, thịt bên trong bánh bao này, chính là thịt trên người các nàng, Lý Tư Tư này chết chính là bị hai người súc sinh bọn họ đem thịt tươi sống xé làm tám khối làm thành thịt bánh bao, đổi lấy khu nhà cao cấp này” nói xong, đi lên phía trước đi.

Béo lão nhân thất thần rồi, theo sau, chạy đến cây bên cạnh cầm lấy thân cây bắt đầu mạnh mẽ nôn mửa.

“Người Người muốn làm cái gì?” Lý Môn Diên sợ hãi đi tới nơi cha hắn, hơn nữa vươn tay run run chỉ vào Lý Tư Tư khủng bố như thế .

“Làm cái gì?” Lý Tư Tư nghe thấy vậy trên mặt đã tràn ngập chàm chọc, biểu tình quý dị như thế ở trên mặt có vẻ vạn phần âm lãnh.

“Nữ nhi a, phụ thân thực xin lỗi người, phụ thân không phải cố ý, phụ thân hiện tại rất hối hận a” Lý lão gia bắt đầu ở trên mặt đất không ngừng khóc.

Ngừ Diên đi đến trước mặt bọn họ nói: “Hai người các người sao lại có thể phát rồ như vậy, nàng là nữ nhi của người, muội muội của người, các người làm sao có thể làm như vậy?” Ngừ Diên vô cùng khó chịu hỏi.

Lúc này, hai cha con rốt cục chú ý tới nữ nhân mặt rỗ này, tuy rằng rất bất mãn, nhưng nàng có thể nhìn đến quý tựa hồ vô cùng lợi hại, vì thế nói gấp: “Nữ hiệp cứu cứu chúng ta, chúng ta không muốn chết a” Lý Môn Diên đi tới chỗ nàng lôi góc áo của nàng không ngừng cầu xin.

“Hôm nay, ai cầu tình đều không được, hai người các người phải chết để theo giúp ta, bởi vì —— Địa phủ lạnh quá, rất âm trầm, thật là dọa người a, ta rất sợ, các người đều xuống dưới theo giúp ta được không?” Nàng đột nhiên thu hồi ánh mắt dữ dội, khôi phục bộ dáng thanh thuần như cũ nhìn về phía bọn họ.

“Ô ô, Tư Tư a, cha sai lầm rồi, nhưng mà cha cũng đều đã già rồi, không sống được mấy năm nữa, người hãy cho cha yên tĩnh đến lúc tuổi già đi? Nói sau. Nói sau ta cũng vẫn là cha của người a” Lý lão đầu không ngừng nói lời hay chính là hi vọng thời gian mình có thể sống lâu một chút.

“Thà các người?” Lý Tư Tư đột nhiên bày ra một bộ dáng vô cùng khả ái, tròng mắt hai mắt lộ ra biểu tình thuần chân.

“Muội muội, muội muội, ta sai lầm rồi, ca ca rất hối hận, hối hận a” Lý Môn Diên không ngừng dập đầu.

“Cầu ta? Ha ha, tại sao lại muốn cầu ta đâu? Chẳng lẽ các người quên rồi sao? A? Quên không có việc gì, Tư Tư bây giờ là quý rồi, quý có thể dùng tư tưởng nhớ lại hình ảnh trước kia, như vậy cũng tốt, chúng ta cùng nhau thưởng thức a” nói xong, nàng vung tay lên, trong đình viện lập tức xuất hiện một bức tranh ——

“Ca ca, không muốn không muốn.” nằm trên bàn gỗ thật to một tiểu cô nương khoảng mười sáu tuổi, trên mặt của nàng tràn ngập hoảng sợ cùng bất an.

“Ngoan, người làm như vậy là vì suy nghĩ cho Lý gia, chúng ta lúc đây sẽ thật là giàu có rồi, tổ tông Lý gia đều sẽ cảm kích người” Lý Môn Diên một bên vừa nói một bên cạo lấy dao trong tay.

“Nếu không người trực tiếp giết ta đi, không cần cắt thịt ta thành từng mảnh như vậy. Ta chết cũng có thể đi bồi hấn” Tư Tư khóc như mưa như gió, vì muốn sớm có thể chấm dứt sinh mệnh

“Ai, muội muội, người phải thông cảm cho ta, trên sách nói rồi, tám thịt a, tốt nhất là thịt người còn sống, bởi vì cảm giác đau đớn của người, làm cho người không tự giác căng thẳng thân thể, thịt cắt bỏ như vậy mới có thể buộc chặt ăn ngon” Lý Môn Diên âm lãnh cười cười.

“Không cần. Cha. Cha người cứu con, con là nữ nhi của người a” mắt thấy Lý Môn Diên tẩu hỏa nhập ma bắt đầu phát rồ, nàng chỉ có thể đi cầu Lý lão đầu vẫn ngồi ở một bên xem cuộc vui .

“Tư Tư a, ca ca người làm như vậy không có sai, cũng chỉ muốn làm cho Lý gia khỏi từ hồi sinh a, hắn làm như vậy tổ tông chắc sẽ không trách tội” Lý lão đầu nói, tiếp theo liên tục thở dài: “Ai bảo người là nữ hài tử đâu, ta cuối cùng không thể nuôi một người có tiền đồ, làm người như vậy, coi như hồi báo công ơn nuôi dưỡng của ta đi”

Lý Tư Tư nghe vậy tròng lớn hai mắt, giống như nghe được truyện cười nhất trên thế giới, một giây sau, nhìn Lý Môn Diên đang mài dao đến sáng chói, nàng lại cầu xin: “Cha, người muốn gả con cho ai con liền gả, ngọc tử, lão nhân, ta đều nguyện ý, cầu người để cho ca ca thả con ra, van cầu người cha, cứu con, cứu con.” Lý Tư Tư thực tại sợ hãi không thôi.

Nghe thấy vậy, Lý lão đầu đã đi tới, cầm một bên cầm mảnh vải dài đem miệng nàng chặn lại, “Như vậy, sẽ phòng ngừa nàng cắn lưỡi tự vẫn, Môn Diên chạy nhanh bắt đầu đi”

Lý Môn Diên nghe vậy vội vàng gật đầu cười cười, đối với Tư Tư roi lệ nói: “Trước tiên bắt đầu từ chân tốt lắm” nói xong, hắn đi đến chân của nàng mạnh mẽ cắt đi xuống, ánh mắt Lý Tư Tư nháy mắt tròng lớn, nước mắt trong chốc lát bao vây ánh mắt, tay cũng không tự giác hung hăng lôi tấm ván gỗ, cảm giác đau đớn khiến nàng ngất đi trong một khắc kia nàng tự nói với chính mình, nàng nhất định phải làm cho bọn họ trả giá thật nhiều, nhất định. .

....

Tiếp theo thịt tuyết trắng kia cứ như vậy từng mảnh từng mảnh từ cái chân cắt xuống, hình ảnh phía sau là bọn họ làm thế nào đem thịt nhét vào bên trong bánh bao, mà bắt đầu quá trình buồn bán.

Hình ảnh tại giờ khắc này dần dần nhạt đi, cho đến biến mất ở trong không khí âm lãnh.....

“Ác..... Ác ác ác.....” Nguyên gốc mãi không phun được ra Béo lão nhân ở một khắc này, phun ra bắt ổn.

Ngữ Diên thấy một màn như vậy, tay nàng cũng không tự giác rất nhanh nắm chặt, nước mắt cũng chậm rãi chảy xuống, nàng đi vào trước mặt bọn họ vươn tay lớn tiếng mắng: “Chuối nguoi ba kéo, thối chuối nguoi lạn ba kéo! Bốn tiểu thư hôm nay liền nhìn các nguoi bị quỷ bóp chết, ta cũng sẽ không đi giúp các nguoi, hai người các nguoi chạy nhanh đi chết đi——”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 128: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (4)

Ngữ diên bị này một đôi cha con này làm cho tức giận rồi, cho nên, nàng lần đầu tiên đi đến trước mặt người khác nguyên rửa bọn họ chết, (nói, nàng tuy rằng nguyên rửa qua Sở Hạo N nhiều lần, nhưng dù sao cũng là sau lưng, gan lớn nguyên rửa như thế hình như là lần đầu tiên)

Hai cha con nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, chợt đột nhiên cười cười, Lý Môn Diên hừ lạnh một tiếng nói: “Chỉ bằng các nguoi cũng muốn giết ta?” Một giây sau, hần từ trên người lao ra một cái hà bao màu vàng, Lý lão gia cũng là như thế, hà bao vừa lòi ra, kim quang hiện ra, Lý Tư Tư thấy thế liền thống khổ quát to một tiếng, lập tức té trên mặt đất không ngừng kêu đau, bộ dáng vạn phần thống khổ.

Ngữ Diên thấy thế liền lập tức hiểu được chuyện gì đang xảy ra, cái này đích thị là phù chú đạo sĩ thời kia cấp, loại phù chú này không chỉ làm cho “bản này nợ” không thể tới gần, càng có thể làm cho “bản này nợ” đau đớn không thôi, thấy thế, nàng liền liếc rượu trên mặt bàn, một giây sau, không hề do dự nâng cốc nước đi về phía bọn họ, trong cốc lát, bị nước rượu tiếp xúc hà bao lập tức mất đi hào quang.

cảm giác đau đớn của Lý Tư Tư cũng đi theo mờ mịt mà tiêu thất, một lúc sau, nàng hai mắt đỏ bừng đứng lên nhìn về phía bọn họ, cả giận nói: “Các nguoi..... Quả thực cũng không phải là nguoi” trong khoảnh khắc, nàng lại biến thành bộ dạng lệ quý.

“Muội muội, chính nguoi làm vậy cũng đừng trách chúng ta” Lý Môn Diên hét lớn một tiếng.

Lý Tư Tư cười lạnh một tiếng, tựa hồ tại cười hần không rõ tình trạng hiện tại, một giây sau, nàng tóc dựng đứng lên vươn đầy ngón tay bay qua, nàng chỉ có một ý nghĩ, muốn bóp chết hần.....

Nhưng ngay khi nàng sắp va chạm vào cổ của hần, một ánh sáng mạnh mẽ đem nàng đánh rơi xuống đến mặt đất, Ngữ Diên thấy thế thất thần rồi, cái này xảy ra chuyện gì?

“Đã chết còn không đi đầu thai, đang còn muốn hại nguoi sao?” Một thanh âm hùng hậu từ trong đại sảnh đi ra, hần mặc trang phục đạo sĩ, trong tay còn cầm xuyên Phật châu, trên cầm râu lộn xộn, mặc dù là đạo sĩ, nhưng thời điểm ánh mắt hần đang nhìn đến Ngữ Diên, bên trong đôi mắt kia rõ ràng phóng xuất ra đục vọng trần trụi, Ngữ Diên thấy thế liền biết nguoi kia không phải thứ tốt! Quả thực cực kỳ giống sắc phối.

“Đại sư nguoi rốt cục đã tới rồi” hai cha con nhìn thấy hần đã đến liền như nhìn thấy Bồ Tát vô cùng kích động.

Biểu tình dọa người của Lý Tư Tư lập tức được thu lại, trong mắt có khiếp đảm nho nhỏ, liền đi vào bên cạnh Ngữ Diên không dám làm ra tiếng động.

Ngữ Diên thấy thế hỏi: “Là hần đem nguoi định lên phải không?”

Lý Tư Tư nói gấp: “Đúng vậy, hần, hần thật là khủng khiếp”

Ngữ Diên nhìn về phía hần trong mắt không có chút nào khiếp đảm, “Nguoi có biết nguoi đang ở đây làm cái gì sao?”

Đạo sĩ nhìn nàng, miệng nhin không được vươn ra liếm liếm miệng môi dưới, một bộ dạng mê đắm, “Không sai, ách, trừ bỏ trên mặt có ít rỗ, những nơi còn lại đều làm cho nguoi ta thấy kinh ngạc, nhìn hình thức của nguoi chỉ biết nguoi còn là một chim non phải không?” Hần đáng khinh nói.

“Đạo sĩ thúi, nguoi dám chủ ý tới cháu gái ta, ta là người đầu tiên đánh chết nguoi” Béo lão nhân thấy thế liền đi đến bên cạnh nàng đối với đạo sĩ mặc quần áo màu lam kia hét lên.

Ngữ Diên nghiêng người nhìn hần một cái nói: “Nôn xong rồi?”

“Uh, phun. nôn xong” Béo lão nhân có chút suy yếu nói, không có biện pháp, chỉ cần nghĩ đến hần vừa mới ăn trứng thịt người, hần liền hoàn toàn nhịn không được ghê tởm trong lòng

Lúc này, cái nam nhân mặc áo bào màu lam đáng khinh kia nhìn nhìn cười cười nói: “Không thể tưởng tượng được ngươi cũng là người trong đồng đạo, ai, nếu không như vậy, chỉ cần ngươi không nhúng tay vào chuyện này, bốn đại gia là sẽ hảo tâm nạp ngươi làm thiếp thế nào?”

Ngữ Diên nghe vậy cả giận nói: “Ta nhỏ vào, ngươi cũng không cần vung nước tiểu khắp nơi nhìn lại hình dạng của mình đi “

“Đúng vậy, ngươi xem ngươi lớn lên so với ta còn xấu hơn, may mắn ngươi không có ý tứ đi dọa người?” Béo lão nhân cũng đi theo phụ họa.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền xoay người đối với hần nói: “Gia gia, người lớn lên một chút cũng không xấu, ngươi cùng hần so sánh với nhau, quả thực đẹp đến mức làm người ta muốn chết” Ngữ Diên liền biểu thị về anh tuấn của hần.

Béo lão nhân nghe vậy ưỡn ngực nói: “Đúng vậy, năm đó ta nhưng là vạn người mê đâu”

“Kẻ xướng người họa rất có ẩn ý a, không hổ là hai ông cháu a, chỉ tiếc, bản đại sư cho các ngươi mặt mũi, các ngươi không cần, không nên đi theo này nữ quý làm xăng làm bậy, làm xăng làm bậy như vậy, cũng đừng trách bản đại sư không khách khí” nói xong hần đột nhiên trở nên có chút lạnh lùng, vẻ mặt khó chịu, chỉ thấy hai tay của hần vỗ một cái, biệt viện đột nhiên toát ra bốn nam tử cũng đồng dạng mặc áo lam, tuy rằng so với hần tuổi nhỏ hơn một chút, nhưng bọn họ đều có một điểm giống nhau thì phải là xấu xí!

“Ngươi cho là ngươi mặc áo lam thì chính là a Phát đạt sao?” Đối với năm nam nhân áo lam, nàng vô cùng bất mãn than thở, bất quá, trong lòng của nàng cũng có chút lo lắng, dù sao, nàng đối phó với quý là năng lực phản ứng trời sinh, như vậy có thể khiến nàng trở nên vô cùng lợi hại, nhưng mà đối phó với người. Một cái còn dễ nói, nhưng nhiều người chỉ sợ cũng có chút không được.

“Hai người các ngươi không chết từ tế được” Lý Tư Tư rút cuộc nhịn không được từ phía sau nàng đứng dậy, nói xong phần nộ nói.

Đầu lĩnh đáng khinh nói: “Ngươi nữ quý này lần trước bị bản đại sư bóc đi thịt ngươi còn không biết tốt xấu sao?”

“Ngươi căn bản không phải là đại sư trừ ma, bên cạnh ngươi đứng mới đúng là hai ác ma, ngươi bị mù mắt a” Lý Tư Tư phần nộ chỉ trích hần.

“Ha ha ha ha ha, bản đại sư chỉ biết bọn họ là người, ngươi là quý, quý sẽ không nên chặn đường” một giây sau, hần vung tay lên đối với bốn người phía dưới nói: “bốn người các ngươi đối phó lão đầu kia là được rồi, hai người này liên giao cho ta đi” nói xong, hần cầm kiếm liền lao đến.

“Gia gia ngươi đi theo ta” Ngữ Diên sao dám để cho lão nhân một mình đi chống cự đâu, cho nên nàng nhất định phải bảo hộ hần.

Lý Tư Tư mặc dù biết mình không phải là đối thủ của hần, nhưng mà cừu hận khiến nàng trở nên gan lớn, lợi hại thì như thế nào, hồn phi phách tán thì như thế nào? Chỉ cần có thể trừ bỏ được bọn họ, nàng tình nguyện hồn phi phách tán.

Ngữ Diên liền lấy ra kiếm Chu Tước cùng Béo lão nhân cùng nhau đối phó với bốn nam nhân nổi lên náy

“Sét đánh cách cách” từng tiếng kiếm làm cho bốn nam nhân toàn bộ bị nàng đánh rớt ở.

Bọn họ đều kinh ngạc nhìn trường kiếm trong tay nàng, đây là cái gì kiếm? Vì sao lực lượng to lớn như thế? Mấy người bọn họ công phu tuy rằng không phải tốt lắm, nhưng cũng sẽ không kém đến mức mấy chiêu liền bị hạ gục?

“Ách.” Béo lão nhân đột nhiên ở phía sau Ngữ Diên phát ra thanh âm khó chịu, Ngữ Diên liền nhìn sang, thấy hần bắt đầu lung lay sắp đổ không khỏi lôi kéo cánh tay của hần hỏi: “Gia gia ngươi làm sao vậy?”

“Choáng váng. Đầu thật choáng váng a.” Béo lão nhân đột nhiên cảm thấy trước mắt xuất hiện rất nhiều sao, tiếp theo thân ảnh của Ngữ Diên chạy đến, Ngữ Diên thấy thế lại gấp gấp hỏi: “Gia gia, gia gia ngươi làm sao vậy? Ngươi đến tốt cùng làm sao vậy?” Giờ khắc này, lòng của nàng là sợ hãi, dù sao đã ở cùng Gia Gia lâu như vậy đối với hần tự nhiên cũng có tình cảm.

“Ha ha ha ha, Gia Gia của ngươi trúng của chúng ta **** ” Lý Môn Điền thấy thế lớn tiếng cười nói.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, liền đem Béo lão nhân nâng đến cột đá bên cạnh, để cho hần dựa vào, tiếp theo phần nộ đứng dậy chất vấn: “****? Ngươi đang ở đây cái gì bên trong ****?”

Lý Môn Điền nhìn nhìn đại sư đang cùng Lý Tư Tư đánh nhau, không khỏi cười cười nói: “Ta chưa xong **** nữ nhân phía dưới thịt đều đã bị cắt hết, chúng ta nên nghĩ biện pháp để dự trữ hàng tồn a?” Hần âm lãnh cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đầu bay nhanh suy nghĩ, trong khoảnh khắc, nàng liền hiểu rõ bọn họ muốn làm gì, nguyên lai, bọn họ giả vờ chúc thọ mời mọi người cùng nhau lại đây, chỉ là muốn mượn cơ hội này ở bên trong bánh bao hạ ****, nói như vậy, tất cả mọi người sẽ hôn mê, bọn họ có thể mượn cơ hội này bắt đi nữ hài tử nào đó.

“Các ngươi thật sự là xấu xa” nàng tức giận mắng.

“Không xấu xa sẽ phát tài sao?” Hần không chỉ không có hối cải ngược lại kiêu ngạo không thôi, Ngữ Diên thấy thế liền trực tiếp cầm kiếm Chu Tước

bay lên trời hướng hân chạy vội đi qua.

Lý Môn Điền hoàn toàn không nghĩ tới nàng sẽ dùng một chiêu này, sợ tới mức lớn tiếng la lên: “Đại sư cứu ta ——”

Lý Tư Tư đang trong quá trình độ sức, bị hân đánh học máu không trôi, đang nghĩ đến nàng sắp mất mạng thì hân lại đột nhiên bay trở về, hai mắt nàng liền tối sầm lại từ trong không trung rơi xuống mặt đất, mất đi tri giác.

Nam nhân đáng khinh liền vọt tới chặn lại kiếm Chu Tước của nàng, một giây sau, còn chưa chờ Ngừ Diên mở miệng, hân lập tức từ trên người lấy ra rất nhiều bột phấn màu trắng hướng nàng đánh qua.

Ngừ Diên thấy thế muốn tránh đã không kịp, chỉ có thể cứng rắn hút vào rất nhiều bột trắng, một giây sau, nàng từ không trung rơi xuống, đối với hân cả giận nói: “Hạ độc? Ngươi thật sự là đủ đề tiện “

Nam nhân đáng khinh cười ha ha “Hạ độc? Làm sao có thể đâu? Ta làm sao có thể đối với ngươi dùng độc được đâu? Bản đại sư nói, muốn nạp ngươi làm thiếp nha, ta cho ngươi biết a, vừa rồi bột phấn đối với ngươi không phải độc được, mà là làm cho ngươi ta dục tiên dục tử xuân được” hân cười đáng khinh không thôi, ánh mắt mê đắm ở trên người nàng nhất nhất đảo qua.

“Ngươi Ngươi vô sỉ” nghe vậy, Ngừ Diên che ở ngực đối với hân lớn tiếng mắng.

“Vô sỉ? Vô sỉ thì như thế nào? Nói thật cho ngươi biết, tuy rằng ngươi lớn lên không được, nhưng cánh tay trắng nõn cùng cái cổ trắng nõn, lại làm cho lòng ta sinh ra nhộn nhạo, không cần một hồi, ngươi sẽ cầu xin ta, cầu ta cho ngươi dễ chịu ” hân phóng đáng cười, trong mắt tràn ngập dục vọng.

“Ta chết cũng sẽ không theo ngươi” Ngừ Diên kéo thân mình chuẩn bị hướng ra ngoài rồi đi, nam nhân đáng khinh cũng không sót ruột, bởi vì hân biết, trúng mị hương lợi hại như thế, thân mình sẽ rất mau chóng mềm xuống, chân của nàng cần bản là không có khí lực.

Quả nhiên ——

Ngừ Diên đi chưa được mấy bước lại đột nhiên nửa quỳ trên mặt đất, nếu không phải có kiếm trên tay, nàng nhất định sẽ ngã quỵ mặt, cổ đại chết tiệt, đây là xuân được, nàng có thể cảm giác được trên người mình bắt đầu khô nóng, chân mềm xuống không bước đi được, trời ạ, ngươi sẽ không phải mò nàng tuyệt thế đại mỹ nhân này chôn vùi trong tay nam nhân này chứ?

“Đại sư chúng ta trực tiếp giết nàng đi?” Lý Môn Điền nói gấp.

“Đúng vậy, đại sư, chúng ta vẫn là trăm thảo trừ căn đi, nữ nhân này không đơn giản a, ngài nếu thích nữ nhân trắng nõn , chúng ta sẽ đưa cho ngài vài người, còn người này đừng để đi” Lý lão gia cũng phụ họa nói.

“Câm miệng” Nam nhân đáng khinh nghe vậy vô cùng khó chịu quát lớn một tiếng, nói tiếp: “Có bản đại sư ở đây, nàng còn có thể ghê gớm được sao? Ta nói cho các ngươi biết, hôm nay ta liền coi trọng nàng”

“Đại sư.” Hai người nhẹ giọng la lên, trong giọng nói đều có chút bất mãn hân làm như vậy.

Nhưng mà nam nhân đáng khinh lại đối với bọn họ la lên bỏ mặc, mà mê đắm hướng Ngừ Diên đi đến, “Mỹ nhân, để cho đại gia tới giải khát cho ngươi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (5)

Nam nhân đáng khinh cười hớ hớ hướng nàng đi tới, Ngừ Diên thấy thế té trên mặt đất đối với hân nói: “Đừng đụng vào ta, ngươi rút ngay”

Nam nhân đáng khinh ngồi xổm trước mặt của nàng cười cười nói: “Mị hương là xuân được cao nhất, nó cũng là một thứ tốt a, cái này, không giống **** ngươi xong việc nên cái gì cũng không nhớ rõ, cái này ngươi sẽ nhớ rõ nhất thanh nhị sở (rõ ràng) , cho nên a, ngươi là có ý thức, chính là thân mình sẽ có chút mềm mại mà thôi, ngươi có biết mục đích ta làm như vậy không?” Hân vươn tay ở trên mặt bóng loáng của nàng nhẹ nhàng vung quá.

“Lấy móng giò của ngươi ra” thân mình Ngừ Diên không hề có khí lực, chỉ có thể dựa vào miệng trả lời.

đạo sĩ đáng khinh cũng không buồn bực ngược lại cười cười nói: “Ai u, bản đại sư vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy nữ nhân đã man như thế, có phải không có nam nhân yêu thương hay không, cho nên tính tình thực táo bạo nha”

“Thả ngươi MA rắm thú, lão nương nam nhân có rất nhiều, ta cho ngươi biết, ngươi nếu là dám đụng đến một cọng tóc gáy của ta, ngươi Ngươi.

. Ngươi sẽ chết. Cả nhà” nói đến phần sau, Ngử Diên bắt đầu xuất hiện trạng thái thờ hủ hủ, thân mình cũng càng ngày càng khó chịu, nàng cần phải nhờ ý chí đến khổng chế nội tâm nóng như lửa của mình, nhưng mà hiệu quả lại vô cùng không để ý tới.

Nam nhân đáng khinh cười lớn một tiếng, “Chết cả nhà? Ngươi yên tâm, bản đại gia là người đầu tiên cho ngươi khoái mà chết” nói xong, trực tiếp xoay người đem nàng bế lên.

“Ngươi. Hồn dân. Buông ta xuống” Ngử Diên suy yếu gãy dựa.

“Ha ha, ngươi tiếp tục mắng chửi đi, đợi đến thời điểm ngươi gọi tên” nói xong, không để ý đến hai cha con kinh ngạc trực tiếp ôm nàng hướng hậu viện đi đến.

Tâm Ngử Diên bắt đầu theo cước bộ của hắn bắt đầu trầm xuống một chút, trời ạ, chẳng lẽ, ngươi muốn nàng một đóa hoa mềm mại như thế, chôn vùi trong tay một biến thái sao?

“Bính” một tiếng, cửa phòng bị nam nhân đáng khinh đá văng ra, tiếp theo ôm nàng đi vào bên trong, vờn chân đóng cửa lại rồi, tiếp theo hắn đã đem nàng đặt ở trên giường.

“Ngươi. Đi. Mờ” theo một đường chạy thoát, nội thể của nàng đã bắt đầu có phản ứng, chỉ thấy nàng vừa nói một bên khổng chế không nổi túm cổ áo của mình.

Nóng quá. Nóng quá. Nàng thật sự nóng quá nóng quá. Nàng là đến sa mạc sao? Làm sao có thể khát nước như vậy, làm sao có thể khó chịu như thế? Nàng thậm chí có thể cảm giác được trên người của mình giống như bị lửa thiêu đốt.

Nhìn nàng không tự chủ được động tác, đạo sĩ đáng khinh cười vô cùng là vui, “Tiểu mỹ nhân, bản đại sư nói, ngươi nhất định sẽ thích, đợi, cho dù ta không chạm vào ngươi, ngươi cũng sẽ khóc cầu ta” nói xong, khoe miệng treo lên một tia nụ cười giảo hoạt.

“Thật là khó chịu. Ta thật là khó chịu.” Ngử Diên ‘ tê ’ một tiếng, đem y phục trên người xé mở một chút, chiếc áo vây quanh hai ngực của nàng chính như ẩn như hiện ra.

Chưa bao giờ thấy qua này nọ đặc biệt như thế, có thể nhìn thấy hai đôi thoát nhìn tự hào như vậy, như ẩn như hiện kia quả thực chính là hấp dẫn trí mạng, hắn gặp qua rất nhiều nữ nhân, các nàng toàn bộ đều là mặc yếm, căn bản là nhìn không được, trừ phi xốc lên, mà cái đặc biệt này nọ màu trắng vừa vặn che chỗ ‘ bí mật ’ kia, lại làm cho hắn nháy mắt có phản ứng, cổ họng không tự giác nuốt một ngụm nước bọt, nhìn không ra mặt đỏ này là người hấp dẫn như vậy? !

“Nóng quá.” Ngử Diên trên trán bắt đầu xuất hiện mồ hôi rất nhỏ, trên trán sợi tóc sớm bị mồ hôi làm ướt, nàng khẽ cắn môi bộ dáng khó chịu không thôi.

Đạo sĩ đáng khinh rút cuộc chịu không nổi lau nước miếng, liền đem quần áo thuận thực thoát ra sạch trơn, liền chuẩn bị bỏ nhào qua, nhưng ngay khi tay trụ của hắn chuẩn bị đụng vào nàng, cửa ‘ bính ’ một tiếng, bị người phá ra, hắn còn chưa kịp quay đầu lại, đã bị người đánh trên mặt đất, tiếp theo mặt của hắn đã bị người dẫm lên, “Ngươi thật to gan” người tới ngữ khí vô cùng rét lạnh.

“Đại hiệp tha mạng, đại hiệp tha mạng a.”

“Ba ” một tiếng, người tới hướng trên đầu của hắn hung hăng đá một cái, đáng đạo sĩ khinh nháy mắt hôn mê bất tỉnh.

“Nóng. Nóng quá a.” Quần áo của Ngử Diên càng kéo càng lớn, hắn liền đi tới đem nàng đỡ lên, “Mộng Ngử Diên, Mộng Ngử Diên ngươi tỉnh lại cho ta”

Ngử Diên mông lung nghe được có người la tên nàng, “Ách. Sờ. Sờ Tam?” Ánh mắt của nàng híp lại, không ngừng la lên một tiếng.

“Ngươi làm sao vậy?” Hắn chỉ có rời đi một ngày làm sao lại xảy ra nhiều chuyện như vậy?

“Ta nóng quá a.” Một giây sau, hai tay của nàng ở tại trên cổ của hắn, khi hắn kinh ngạc là lúc, môi của nàng liền dán tại trên môi của hắn.

Sờ hạo cả người run lên không thể nhúc nhích.

Nhưng mà nàng chưa từng hôn môi bao giờ, tự nhiên không biết nên như hôn môi thế nào, chỉ có thể đối với môi của hắn không ngừng liếm, giống như ăn kem ly

“Ngươi. Biết ngươi đang ở đây.” Sờ Hạo thật vất vả tách người dính ra hắn chuẩn bị hỏi một chút nàng có biết đang làm cái gì hay không, chính là lời của hắn còn chưa kịp hỏi, môi của nàng lại ngăn chặn cái miệng của hắn.

“Xem ra, ngươi cần phải dạy dỗ thật tốt một phen” hai tay của hắn chế trụ hai tay của không an phận, đem nàng cả người áp đảo, hung hăng dùng sức hôn nàng.

Lửa nóng, kịch liệt, điên cuồng mà hôn liên tiếp, Sờ Hạo vốn định hảo hảo trừng phạt nàng một chút, nhưng không biết tại sao mình càng hôn càng không thể tự kiềm chế.

“Ngô.” Ngừ Diên lúc ban đầu là không biết nhưng dần dần nắm giữ kỹ xảo, ách. Hôn môi chính là đầu lưỡi quấy đầu lưỡi sao? A, cái này đơn giản a, một giây sau, nàng rất nhanh biết đi làm như thế nào, vì thế, học hình thức của hắn, nàng cũng dần dần đáp lại.

Nàng đáp lại làm cho cơ thể hắn tình ý rất nhanh liền mạnh xuất hiện, khát vọng dần dần tăng vọt.

“Ngô ngô.” Ngừ Diên thừa dịp hắn tâm tư loạn xạ là lúc, hai tay bắt đầu không an phận ở trên người hắn sờ soạng.

Sở Hạo liền dừng lại nụ hôn có thể chết người này, hắn thở hổn hển hỏi: “Ngươi có phải ăn cái gì hay không?”

Ngừ diên cả người khó chịu nói: “Mị. Mị được. Ách. Ta nóng, nóng” nàng vừa nói một bên đã đưa tay muốn đi cởi quần áo, Sở Hạo thấy thế vội vàng nắm được tay nàng trầm thấp nói: “Không thể thoát, nếu không, ta sẽ không chừa không nói

Ngừ Diên hai mắt mông lung nhìn hướng hắn không giải thích được nói: “Nhưng là. Ta nóng quá a.”

Sở hạo nhìn nàng một cái, biết nàng bây giờ không có ý thức, chỉ biết là thân mình nóng, một giây sau, hắn đem quần áo mình cởi ra, đem nàng quấn lại, tiếp theo đem nàng bế lên.

“Sở Tam. Ngươi muốn đi đâu a? Ta khó chịu.” Ngừ Diên chưa bị bao trùm, tay không ngừng ở trên người hắn nắm nắm, sờ sờ.

“Dừng tay” Sở Hạo bị nàng động vào nhẹn không được đành phải hét lớn một tiếng.

Ngừ diên hoảng sợ, sợ hãi thu hồi tay, nhưng hắn chưa đi được hai bước nàng lại quát to: “Nóng quá, ta muốn thoát quần áo, khó chịu muốn chết” nói xong, nàng phát ra âm thanh ô ô.

“Cố gắng nhẫn xuống, lập tức dẫn ngươi đi giải nhiệt” tiếp theo liền tới trong viện, Một Kiếm đứng ở nơi đó, hai cha con cũng bị đánh ngất xỉu, Gia Gia lúc này đang ngồi ở trên ghế đánh khò khè, trên người còn có một chân.

“Đem toàn bộ mọi người trói lại, hết thảy chờ ta trở lại nói sau”

“Dạ”

Một lúc sau

“Đông——” một tiếng, Ngừ Diên bị hắn ném vào trong sông, nước sông lạnh như băng lập tức làm nàng khôi phục không ít thần trí, chính là. Chính là.

“Cứu mạng. Ngô ngô. Lão nương không biết. Không biết.” Nàng không ngừng đưa tay tại trong hồ la lên, muốn nói xong một câu, nhưng mà nàng căn bản cũng không có cơ hội mở miệng.

Một giây sau, Sở Hạo nhảy vào trong nước đem nàng lôi lên, Ngừ Diên thấy thế liền gắt gao ôm hắn, hai chân kẹp chặt trên lưng hắn, sợ nàng lại rơi trong nước.

Lúc này nước chỉ đạt tới phần eo của Sở Hạo, vì khiến cho nàng tỉnh một chút, hắn lại hướng tới giữa sông đi.

“Không cần a. Ta không muốn chết a, ta không muốn làm quý nước a.” Ngừ Diên một bên gắt gao ôm lấy cổ của hắn, một bên lớn tiếng kêu lên.

Thẳng đến hồ nước lan tràn ở bộ ngực của hắn thì hắn mới dừng bước, “Ngươi có thể noi lỏng ra không? Ta chuẩn bị tắt thở vì ngươi”

Ngừ Diên nghe thấy liền nói ra một chút, lúc này, Ngừ Diên bưng tỉnh đại ngộ nói: “Ngươi. Ngươi là muốn cho nước đá giải Mị Hương trên người ta?”

Sở hạo nhìn về phía nàng nói: “Đúng”

Nghe vậy, Ngừ Diên không có nửa điểm vui sướng mà than thở: “Không phải đâu? Ta không có lực hấp dẫn như vậy sao? Cho ngươi tình nguyện đem ta ném vào trong hồ cũng không nguyện ý muốn ta?”

“Ngươi muốn để cho ta muốn ngươi?” Sở Hạo ngữ khí có chút không vui, phải biết rằng, thân phận của hắn bây giờ là Sở Tam, không phải Sở Hạo, nữ nhân này chẳng lẽ muốn cùng người khác “hãy nọ í ề í ề”? !

“Ai nha, ta không phải ý tứ này, ta chỉ là muốn nói, ta sao lại không có lực hấp dẫn như vậy?” Nàng nghiêng đầu nghĩ nghĩ thập phần khó hiểu.

“Bởi vì thích ngươi, không thích ở tình huống bất đắc dĩ như này muốn ngươi” hắn nghĩ, nếu là Sở Tam, khiến cho hắn lớn mật một lần biểu đạt ý nghĩ của chính mình đi, lại nói. . . , nàng lại không biết mình là ai.

“Cái gì? !” Nàng giật mình nhìn hướng hắn, vẻ mặt không thể tin, “Ngươi nói cái gì? Ta không nghe nhầm đi chứ?” Nửa thân thể nghiêng ngâm mình ở trong nước, nàng vẫn không thể tin lời hắn nói, hắn nói hắn thích nàng?

Hắn nhẹ nhàng cười hỏi: “Như thế nào? Người không tin?”

Ngữ Diên nhìn về phía hắn thốt ra: “Tuy rằng ta biết bộ dạng của mình vô địch thiên hạ, nhưng là. . . .” Nhưng đây là nam nhân đầu tiên tỏ lộ với nàng, tuy rằng bộ dạng không động lòng, nhưng thân hình của hắn vô cùng lớn, ánh mắt cũng vô cùng mê người.

Hắn cười đắc ý vị sâu xa, hai mắt thâm thúy nhiệt tình, làm tim nàng đập bịch bịch, cả người hoảng hốt.

“Quên đi, chờ người thừa nhận thì hãy nói”

“A? Thừa nhận cái gì?”

“Thừa nhận người cũng yêu thích ta a” hắn cười.

“Người tạm thời nằm mơ rồi, người cho là người là Phụng Ly Ca a” nàng bĩu môi nói.

Nghe vậy, sắc mặt Sở Hạo đổi đổi, không nói chuyện, nàng cứ thích hắn như vậy sao?

Lúc này, bầu trời lộ ra ánh trắng vô cùng sáng ngời, ánh sáng của nó, làm cho một mảnh yên tĩnh trong hồ đều ánh lên ánh trắng màu bạc, Ngữ Diên thấy hắn trầm mặc không nói lời nào, vì thế kinh ngạc theo dõi mặt hắn, càng xem, mày của nàng càng chau lên, vì sao hắn cho nàng cảm giác quen thuộc như vậy?

Đó là thần mã?

Đúng lúc này, nàng nương theo ánh sáng của ánh trắng, phát hiện vành tai của hắn nơi đó nổi lên một lớp da nhỏ, nghĩ nguyên nhân thời tiết khô ráo, nàng không nhiều nghĩ nhiều, trực tiếp đi lấy lớp da màu đồng kia, nhưng nàng không nghĩ tới, nàng mạnh mẽ kéo, liền nghe được ‘tê ~’ một tiếng, miếng da nhỏ trong tay biến thành miếng da lớn, nàng hơi giật mình nhìn trong tay gì đó, tiếp theo liền ngược mắt nhìn nhìn hắn.

“A ——” nhìn thấy hình dạng của hắn, nàng lớn tiếng hét lên một tiếng, theo bản năng đem hai tay thu trở về, cả người cứ như vậy ngã trong nước.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 130: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (6)

“A ——” nhìn thấy hình dạng của hắn, nàng lớn tiếng hét lên một tiếng, theo bản năng đem hai tay thu trở về, cả người cứ như vậy ngã trong nước.

Sở hạo ngậy ra một lúc sờ sờ gương mặt của mình, một giây sau, liền đem nàng trong nước mò đi lên, Ngữ Diên lại bị vét lên chỉ có thể ôm cổ của hắn, mặc dù có chút không vui, nhưng là tổng so với rút xuống trong nước chết đuối còn tốt hơn.

“Người. Người.” Ngữ Diên lắp bắp không biết nên nói cái gì, vài giây sau, Sở Hạo nghĩ đến nàng hội xấu hổ không chịu nổi, ai ngờ nàng trừng lớn hai mắt gào to kêu lên: “Nói —— người đến tột cùng là ai? Tại sao phải sắm vai Sở Hạo cùng Sở Tam? Người tới Địa Cầu mục đích là cái gì?”

Sở hạo ngậy ra một lúc, đây là ý gì? Đến địa cầu mục đích là gì?

“Ta cho người biết, cho dù người mở UFO ta cũng vậy không sợ” thanh âm của nàng rõ ràng mang theo âm run.

Sở Hạo nghe thấy vậy mày không hờn giận nhăn lại nói: “Nữ nhân gốc, bốn vương ngay tại trước mắt người, người nghĩ rằng ta và người là ai?”

“Ách?” Bốn vương? Hay là. Vì nghiệm chứng nàng vươn tay trên mặt hắn hung hãn nhéo.

“Đau” Sở Hạo bị nàng nắm đau nhức không tự giác lẩm bầm nhỏ.

“Đau? Vậy. Vậy không phải nằm mơ rồi? A. Người. Người tại sao phải sắm vai Sở Tam, Sở Tam bị người bắt chạy đi đâu rồi?” Nàng liền lớn tiếng kêu lên.

Sở Hạo thấy nàng tựa hồ còn chưa muốn làm rõ ràng tình huống, không khỏi nhắc nhở: “Bốn vương cùng người chơi đùa như thế nào?”

“Chơi đùa?”

“Đúng vậy a, lấy thân phận Sở Tam cùng người chơi đùa” hắn cười cười nói.

Ngữ Diên ngậy ra một lúc hỏi: “Ý của ngươi là, Sở Tam cũng là ngươi?”

“Ngươi cứ nói đi?”

“Ngươi đem ta bế lên bờ đi, mau” thanh âm của Ngữ Diên xuất hiện nhất thời rét lạnh, bận rộn sai khiến.

Sở Hạo nghe theo đem nàng lên trên bờ, vừa xuống tới mặt đất, Ngữ Diên không nói hai lời trực tiếp đem quần áo hắn vạch tìm tòi, Sở Hạo ngậy ra một lúc khó hiểu nàng đây là ý gì, tiếp theo, nàng đi vào phía sau hắn, một giây sau, nàng liền trùng lớn hai mắt, đúng vậy, là hắn, phía sau lưng của hắn còn có dấu vết của vết thương lần trước.

“Quá đáng, ngươi dám chơi đùa ta?” Ngữ Diên nắm tay không ngừng đánh vào trên tay của hắn, chân cũng không nhàn rỗi, đây nên đại hỗn đản, lại dám như vậy trên đầu nàng?

Sở Hạo không tức giận mà cười nói: “Như vậy ta có thể lại quen biết ngươi”

“Quen biết tốt tông ngươi” Ngữ Diên tức giận mắng.

“Tổ tông của ta không phải là tổ tông của ngươi sao? Ta nhưng không đem ngươi hưu” Sở Hạo vui cười nói.

“Bốn tiểu thư đã đem ngươi hưu rồi” nàng trùng mắt hắn vô cùng không hồn giận nói.

“Khắp thiên hạ cũng biết ngươi là nữ nhân của bốn vương, ngươi muốn trốn?” Hắn thoáng mang theo trào phúng nói.

Ngữ Diên trùng mắt hắn vô cùng khó chịu nói: “Đúng vậy, ta chính là cần hưu ngươi đại biến thái này”

“Biến thái?” Sở Hạo nghe thấy hai chữ này vô cùng khó chịu, tiếp theo châm chọc nói: “Nhưng mà vừa rồi chính là ‘ biến thái ’ cứu ngươi” nữ nhân ngu ngốc này muốn làm hắn tức chết sao?

Ngữ Diên nghe vậy tức giận vuron ngón tay, chỉ vào lồng ngực của hắn kêu lên: “Ta muốn ngươi cứu sao? Ta van ngươi sao? Ngươi chuỗi ba kéo xú gia hỏa” nàng thật sự không thể chịu đựng được cảm giác bị hắn đùa bỡn, nguyên lai, vì thế hắn bắt buộc yêu nghiệt kia rất giống, ai từng nghĩ đến lại là một người, đây quả thực là rất vũ nhục người.

“Ngươi đang ở đây nói cái gì a, trên thế giới còn có nam nhân nào so với ta hoàn mỹ hơn sao?” Hắn cũng có chút tức giận quay lại hét lên.

Ngữ Diên lớn tiếng cười cười khinh thường nói: “Hoàn mỹ, cái dạng này của ngươi kêu là hoàn mỹ, ta chán ghét ngu xuẩn của ngươi, chán ghét con mắt cá chết của ngươi, chán ghét bản thân mình nghĩ bộ dạng rất giỏi của ngươi, ngươi từ trong ra ngoài từ trên xuống dưới ta toàn bộ đều chán ghét, ngươi chính là cái loại tư tưởng cường gian người khác này, ta chán ghét ngươi, chán ghét, ta ghét nhất ngươi ——” lớn tiếng gào thét nói xong, nàng nhanh chân bỏ chạy không muốn đi để ý tới nam nhân đùa bỡn này, phải biết rằng, khắp thiên hạ nàng có thể đi đùa bỡn người khác, nhưng nhất định không thể bị người khác đùa bỡn, đây quả thực là nhục nhã vô cùng.

Sở Hạo ngậy ra một lúc, không tự giác cúi đầu nhìn nhìn chính mình, lẩm bầm nhỏ: “Ta thật sự có chán ghét như vậy sao?”

Chết tiệt hỗn đản, dám lừa nàng? Còn. Còn hôn nàng? Một đường chạy nhanh Ngữ Diên vô cùng buồn bực, nhưng ngay khi nàng đang chạy, cánh tay bị Sở Hạo cấp tốc tóm lấy.

“Thực xin lỗi”

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngậy ra một lúc, nàng không nghĩ tới hắn đuổi theo câu đầu tiên chính là xin lỗi.

“Bốn vương sẽ giải thích với ngươi, chuyện này làm xác thực không đúng” Sở Hạo nhìn về phía hai mắt đang đỏ của nàng đáng vẻ không khỏi muốn xin lỗi nàng.

“Hừ” Ngữ Diên mạnh mẽ bắt tay rút trở về, không có ý định để ý tới hắn.

Sở Hạo chưa sót nở nụ cười một chút nói: “Đi đến Lý gia đi, nơi đó còn có người khi dễ ngươi chờ đợi xử lý”

Ngữ Diên nghe vậy không ở để ý tới hắn, một đường đi lên phía trước đi.

Đội cho lúc nàng đến nơi, ngoài cửa người đã chiếm hết, trong viện đứng rất nhiều người trong nha phủ, mà một quan lão gia mập mạp đã ở giữa, bọn họ vừa thấy được Sở Hạo, mọi người vội vàng quỳ xuống đất cao giọng la lên: “Tham kiến Vương gia”

Sở Hạo mắt lạnh nhìn nhìn mọi người nói: “Tất cả mọi người đứng lên, bây giờ là để giải quyết sự tình”

Ngữ Diên lúc này liếc về Béo lão nhân xa xa ngồi ở trên băng ngồi, hắn tựa hồ vô cùng nhàn nhã còn thổi bay vù, Ngữ Diên việc đi tới la lên: “Gia gia tỉnh, cháy rồi”

Béo lão nhân cả kinh, mạnh mẽ trùng lớn hai mắt kêu lên: “Làm sao cháy rồi sao, làm sao cháy rồi sao?”

Ngữ Diên thấy hân tình, tảng đá trong lòng cũng để xuống, cái đạo sĩ thú kia cùng nhóm đồ đệ của hắn đã bị trời gô lại, mọi người khó hiểu bắt đầu nghị luận nói là nơi này xuất hiện quỷ, mà bộ dạng của quỷ kia rất giống Lý Tư Tư bị mất tích.

Ngữ Diên thấy mọi người khó hiểu, đi lên cha con Lý thị kêu người chuẩn bị cái bàn, nàng đối với các vị nói: “Các vị phụ lão hương thân, ta nghĩ nếu ta có duyên đến nơi này, chính là Phật tổ chỉ điểm, nàng chính là để cho ta tới thu phục chuyện giết người này”

“Vậy ngươi là người nào a?” Trong đám người có một tên gan lớn hỏi.

“Ta? Ta chỉ là một nữ hiệp gặp chuyện bất bình rút dao tương trợ người gặp người thích hoa gặp hoa nở, tục xưng, thần tiên tỷ tỷ!” nói xong, bạn làm một cái tư thế kinh điển trong nháy mắt, ngón cái ngón trỏ đặt ở trên cằm pose.

Mọi người nghe thấy vậy gật gù đầu, đối với lời của nàng cũng không có nửa điểm nghi ngờ, liền bộ dạng nàng giả trang này, sẽ không ai sẽ cho rằng nàng là Vương Phi, thấy thế, Ngữ Diên nói gấp: “Cha con Lý gia vì có thể làm ra bánh bao ngon đã coi mạng người như cỏ rác mà giết” nàng rét lạnh nói.

“Oan uổng” Lý Môn Điền liền kêu lên.

Ngữ Diên đi vào trước mặt hân quát lớn: “Ngươi có quyền bảo trì trăm mặc, nhưng hiện tại những lời ngươi nói mỗi câu đều có thể trở thành bằng chứng ở trên công đường”

Mọi người nghe vậy hít vào một hơi, giết người? Giết người cùng làm bánh bao có quan hệ gì?

Ngữ Diên quát lớn chỉ Lý Môn Điền đứng dậy nhìn về phía mọi người hỏi: “Mọi người còn nhớ rõ Lý Tư Tư sao? Nàng là nữ nhi của lão đầu này, ta không biết các ngươi còn có ấn tượng không?”

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ gật gù đầu, có chút nói gấp: “Cái nha đầu đáng yêu kia a, chỉ tiếc mất tích đã nhiều năm”

“Ta vừa vặn nhìn thấy một nữ quỷ đỏ rực, nhìn thân thể cùng bộ dáng có điểm giống nàng” một người nhỏ giọng nói, nhìn qua toàn bộ gật đầu phụ họa.

Ngữ Diên cười lạnh một tiếng, “Ta nói cho các ngươi biết, các ngươi không có hoa mắt, các ngươi nhìn qua đúng là nàng, cái bùa đó là ta để cho các ngươi nhìn thấy, đương nhiên, các ngươi muốn bảo ta nữ Bồ Tát, ta cũng không phản đối” nói xong, nàng thấy mọi người khinh bỉ nàng, vì thế liền ho khan một tiếng nói: “Được rồi, trở lại chuyện chính, Lý Tư Tư không phải mất tích, mà nàng bị bọn họ hai người này súc sinh giết chết”

“A? !” Mọi người lại phát ra kinh hô.

Ngữ Diên thấy thế liền đem chân tướng chuyện xưa nói ra một lần.

“Ác. Ác.” Chuyện xưa vừa chấm dứt, mọi người bắt đầu cúi người đi ỏi ra, có ít người nhìn dạ dày xuống hỏi: “Ngươi dựa vào cái gì. Dựa vào cái gì muốn chúng ta tin tưởng ngươi, đã nói, ngươi cho dù có thể nhìn thấy quỷ, nhưng mà cha con Lý gia bình thường hòa ái không thù, làm sao có thể giết người đâu?” Mọi người khó hiểu.

Quan lão gia muốn mở miệng hỏi, nhưng thấy Vương gia không có động tĩnh gì, hân tự nhiên không dám nói ra, nói không tốt, mũi cánh chuồn này khó có thể giữ được.

Ngữ Diên nghe vậy cười cười, không ngại mọi người hoài nghi, “Ta biết các ngươi sẽ không tin tưởng, như vậy sẽ để cho các nàng nói như thế nào?” Lời của nàng vừa nói xong, thị vệ phủ nha ở trong lao kéo ra sáu cô gái máu thịt lẫn lộn.

Thân hình máu thịt lẫn lộn của các nàng bị kéo đến trước mặt mọi người, trong miệng khóa sắt mỗi lần bị nắm lấy, sáu người toàn bộ đều lớn tiếng thống khổ kêu đau, trong mắt tràn ngập hoảng sợ cùng sợ hãi, lúc này, trong đám người có một mắt sắc reo lên: “Đây không phải Phương phương sao? Đây không phải là Đóa Đóa sao?”

Lời của hân vừa nói xong, trong đám người, còn có mấy cha mẹ trên người đầy nếp nhăn run run tiêu sái đi ra, bọn họ nghiêng ngả lão đảo đi tới bên người thiếu nữ, một giây sau, tất cả đều ôm cô gái khóc lên, “Nữ nhi a. Ô ô. con gái tốt của ta a.”

“A. Nữ nhi a, nương tìm ngươi rất cực khổ a, làm sao ngươi lại biến thành như vậy?” Tiếng khóc của các nữ nhân ùn ùn mà đến, mọi người thấy thế tất cả đều khóc lên, chuyện này rất thảm!

“Vì sao các ngươi ăn trứng thịt đặc biệt như thế, bởi vì những thứ kia đều là thịt trên người các nàng, thịt này, là các nàng ở trạng thái thanh tịnh, từng mảnh từng mảnh bị cắt bỏ” âm thanh Ngữ Diên lạnh như băng xuyên thấu màng tai mỗi người.

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ ỏi ra, nguyên lai, những nữ hài tử này mất tích không phải là bị hái hoa tặc chop tới, mà là cho tên mặt người tâm thú này làm điểm tâm

Sáu cái cô gái ở bên trong, chỉ có một hai là thanh tịnh, còn lại bởi vì đau đớn cùng kinh hách sớm thành si ngốc, hai cô gái than thở khóc lóc đem chuyện các nàng gặp được nói ra, tiếng nói rơi xuống, mọi người toàn bộ lớn tiếng hét lên: “Hai người các ngươi quả thực không phải người a, súc sinh a.” Mọi người phẫn nộ hét lên.

Chương 131: Một cái bánh bao dẫn đến huyết án (7)

Mọi người đều là bị cha con Lý gia làm cho khiếp sợ phần nộ không thôi, chỉ kém không đi lên ăn tươi nuốt sống, đem bọn họ bóp chết.

Ngữ Diên liền nhìn mọi người xua tay nói: “Các vị bằng hữu, làm thần tiên tỷ tỷ, ta là vô cùng thông cảm với tâm tình của các ngươi, nhưng mà, lời của ta còn chưa nói xong, sự tình phía sau sẽ làm mọi người càng thêm khiếp sợ, cho nên, ta muốn thỉnh mọi người bình ổn tức giận trong lòng một chút, nếu không, lời này sẽ không có cách nào nói tiếp”

Mọi người nghe thấy vậy liền kìm nén tức giận, nhưng mỗi người vẫn là thờ phỉ phỉ, Ngữ Diên đầu lĩnh quang chợt lóe nói: “Vì các vị bằng hữu khỏe mạnh, chỗ này của ta có một viên thuốc áp chế tức giận, gia gia, người đem viên thuốc chia cho mọi người, hai người một viên, muốn ăn thêm thì có thể mua, nếu không muốn mua, chuyện tiếp theo phía sau nếu như tức giận quá mà ngất đi, như vậy, ta không phụ trách”

Vành mắt Béo lão nhân ngậy ra một lúc, trên người hắn lúc nào thì có viên thuốc áp chế tức giận? Lúc này, Ngữ Diên liền đi đến bên cạnh hắn nói với hắn vô cùng nhỏ: “Ai, chính là viên kẹo nhỏ mà lần trước đi ở những thôn khác mua cho người, ta vừa thấy người mang theo xong”

Béo lão nhân nghe thấy vậy liền khinh bỉ nói: “Đây là viên kẹo nhỏ mà, làm sao ngươi có thể?”

“Chuyện này có cái gì là không thể, có tiền không kiếm ta ăn cái rắm a, nhanh lên, mấy ngày nữa sẽ mua cho người nhiều hơn” Ngữ Diên liền khinh bỉ biểu tình của hắn không hiểu giá trị thị trường.

Béo lão nhân thấy thế đành phải lấy ra một ít hộp kẹo nhỏ, nói dối là thuốc kiềm chế tức giận, mọi người đã bị đã kích quá lớn, toàn bộ đều mua một viên nuốt xuống, ai cũng sợ bị đã kích sẽ bị hôn mê, Béo lão nhân một bên giao hàng một bên thu tiền, trong lòng còn đang suy nghĩ, nha đầu kia trong đầu cũng quá ngon lành đi chứ?

Ngữ Diên thấy thế vô cùng hài lòng gật đầu, quan lão gia liền lau giọt mồ hôi trên trán, nha đầu này làm sao có thể không coi hắn vào trong mắt mà dám buôn bán đâu? Nhưng cho dù trong lòng khó chịu, hắn cũng không dám nói ra, ra vẻ, nàng là người Vương gia mang đến, hắn làm sao có thể đắc tội đâu?

Lúc này, Ngữ Diên lại nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói: “Chư vị an tĩnh, nếu mọi người đã uống thuốc an thần vào rồi, ta liền tiếp tục, các ngươi biết không? Hai cha con này giả vờ tổ chức lễ mừng thọ, mời mọi người mang thêm nữ nhi đến ăn ‘ đại tiệc ’ kỳ thật, bọn họ ở trong bánh bao hạ dược, mục đích của bọn họ là thừa dịp lúc mọi người hôn mê, kéo đi mấy nữ hài tử làm hàng hóa”

Mọi người nghe thấy vậy trong mắt lại bốc hỏa, khó trách, bọn họ lúc trở về đầu óc hơi choáng váng, còn tưởng rằng là do mệt nhọc, nguyên lai, hai tên khốn kiếp này hạ độc dược, quá đáng, thật quá đáng.

“Kỳ thật, cái này còn không phải thảm nhất, thảm nhất phải nói đến Lý Tư Tư ” nàng sâu kín thờ dài, nghĩ đến hình ảnh thê thảm kia, lòng của nàng rất khó chịu, tuy rằng nàng không tính là người tốt, nhưng cũng không coi là người xấu.

“Tư Tư? Tư Tư cũng là bị bọn họ giết sao?” Toàn bộ mọi người cùng kêu lên hỏi.

Ngữ Diên đành phải chậm rãi đem nội dung của chuyện xưa nhất nhất lập lại một lần.

Một lúc sau

Ngữ Diên nước mắt hiện lên vô cùng kích động hét: “Các ngươi biết không? Nguyên bản nàng đáng thương như vậy, nhưng hai người này không chỉ không biết hối cải, mời đạo sĩ thú vị xấu xa này đến đây muốn đem Tư Tư thu phục. Các ngươi cũng biết, Tư Tư là một cô gái tốt khéo léo hiểu lòng người, nhưng mà hiện tại. Hiện tại thành quỷ cũng không sống yên ổn”

Mọi người nghe thấy vậy lớn tiếng cả giận nói: “Giết chết bọn họ, giết chết bọn họ, biến chất, biến chất ——”

Lúc này rất nhiều tiếng mắng chửi đến như vậy, cha con Lý gia tự nhiên xấu hổ không chịu nổi cúi đầu, không dám nhìn thẳng quần chúng đang tức giận, lúc này, cái đạo sĩ đáng khinh kia cũng là vẻ mặt đau khổ, hắn đây là khổ tám đời nha, nếu được sống tiếp thì tốt rồi, hiện tại nếu người nào nhiệt lớn như thế, vận mệnh của hắn.

“Các vị yên tâm, ta đã đem những xương cốt nữ hài tử bị bọn họ giết chết tìm đến, những thứ kia đều chôn cất dưới cây dong trong hậu viên, ngày mai mọi người lại đây đem cây dong đào lên, đem các nàng đặt trong quan tài an táng, nói như vậy, hồn của các nàng sẽ được giải thoát mới có thể tích đức đi đầu thai ” Ngữ Diên liền nhìn mọi người nói

“Được, chúng ta biết phải làm sao rồi, chúng ta nhất định sẽ để cho các nàng một đường đi tốt” mọi người vô cùng nhiệt tình nói, bởi vì nhóm các nàng

rất thâm, nếu có thể làm cho họ một việc gì đó, bọn họ cảm giác trong lòng mình cũng sẽ có chút dễ chịu, dù sao cũng là ăn thịt người ta.

Ngữ Diên nghe thấy vậy gật gật đầu, tiếp theo đi đến trước mặt quan lão gia nói: “Quan sai đại nhân, toàn bộ lời nói của dân nữ cũng đã nói xong rồi, cảm xúc của mọi người đại nhân cũng thấy rồi, người bị thương đại nhân cũng thấy rõ, ta nghĩ, thời điểm này hạ nhân có thể ra lệnh được rồi, nếu không, đêm nay mọi người nhất định sẽ ngủ không ngon giấc” Ngữ Diên nói.

“Đúng, giết bọn họ, giết bọn họ ——” mọi người theo thanh âm của Ngữ Diên cao giọng la lên.

Quan sai đại nhân mặt mày mồ hôi đã sớm ướt đầm, khi hắn tiếp quản địa phương này lại xảy ra việc không có tính người như vậy, đây quả thực là muốn bị mất tiền đồ của hắn nha

“Này.” Việc này nên xử lý như thế nào nha, bình thường cha con Lý gia hỏi lộ cho hắn rất nhiều, việc này phải ra phán quyết như thế nào đây?

Sở Hạo thấy hắn có chút do dự vì thế cười lạnh nói: “Như thế nào? Mũi cánh chuồn của ngươi đang nghĩ không muốn? Ngươi phải biết rằng, ta muốn phế đi ngươi, hắn là không cần tốn nhiều sức, như thế nào? Ngươi nghĩ thử xem?”

Béo đại nhân nghe thấy vậy liền ‘bùm’ một tiếng quỳ gối trên mặt đất, đầu không ngừng đụng, cả người run sợ không thôi, “Hạ quan không dám, hạ quan hết thảy chờ đợi Vương gia xử lý” quan sai đại nhân vội vàng quỳ xuống đất tỏ vẻ chân thành, mọi người thấy thế cũng toàn bộ quỳ xuống hô lớn: “Thỉnh Vương gia làm chủ a ——” thanh âm của mỗi người bên trong đều mang theo âm run hiển nhiên đều rất kích động.

Sở Hạo gật đầu đối với tất cả mọi người, lúc này, hắn đi đến bên người Ngữ Diên nói: “Vừa rồi, mọi chuyện cần thiết đều đã được ngươi giải thích, ta nghĩ, trong lòng của ngươi đích thị đã có một biện pháp rất tốt đi? Không bằng nói ra để cho mọi người nghe một chút”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng hiểu được thậm chí còn thấy có lý, vì thế không hề từ chối mà là nói thẳng: “Nếu đã nói như vậy rồi, ta đây cũng nói rõ quan điểm của mình, cái đạo lý gọi là giết người thì đền mạng ta nghĩ tất cả mọi người đều rõ ràng, cho nên, hai người bọn họ phải chết ——” lời của nàng còn chưa nói xong, mọi người đã bắt đầu hô to anh minh.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nụ cười vô cùng hưởng thụ, cách nói này nàng thích, tiếp theo khoát tay làm cho bọn họ yên tĩnh, tiếp tục nói: “Phủ đệ này là do nữ hài tử dùng mạng mà đổi lấy, ta nghĩ, đem bán toàn bộ phủ đệ này đi, đem tiền phân cho những gia đình bị tổn thương, người ở, những nữ hài tử này còn cần tiền đi cứu trị, các nàng còn phải có tương lai, còn năm người nhóm bọn họ” Ngữ Diên chỉ vào đạo sĩ đáng khinh trước mặt nhìn nhìn hắn.

“Cô nãi nãi tiểu nhân có mắt như mù, ngài tài giỏi thì hãy thả tiểu nhân đi, tiểu nhân nguyện ý làm bò làm ngựa hầu hạ ngài” đạo sĩ nói gấp.

“Ta nhỏ vào, ta mới không cần ngươi hầu hạ đâu, ghê tởm tên ba kéo” Ngữ Diên vô cùng khinh thường nói.

“Thần tiên bà nội tha mạng a, tiểu nhân về sau nhất định sẽ làm người thật tốt, hãy cho tiểu nhân một cơ hội đi” nam nhân đáng khinh khóc nói, hắn không muốn chết a, hắn còn có nhiều tiền chưa tiêu xong như vậy, còn có nhiều nữ nhân chờ hắn đi sung ái như vậy.

“Ngươi đã kêu ta như vậy rồi, tất nhiên ta cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt như thế, như vậy được rồi, ngươi hãy đem toàn bộ tiền ngươi thu được lấy ra đưa cho những thôn dân này” nàng đề nghị nói.

“Được được, tiểu nhân nhất định nghe theo” chỉ cần mạng có thể bảo vệ, tiền là có thể kiếm.

Ngữ Diên thấy hắn tặng một hơi, không khỏi cười cười tiếp tục nói: “Nha, đúng rồi, còn có một câu chưa nói xong, tiền tiêu tan ngươi còn làm được, nhưng còn có một chút ngươi chưa có làm” nàng quý dị cười cười, cười như vậy làm cho nam nhân đáng khinh xem là hết hồn.

“Ngươi nhé, bộ vị phía dưới hại lắm rất nhiều nữ hài tử, cho nên, ta cảm thấy vì sự an toàn của nhiều nữ tử khác, ngươi nhất định phải sạch thân, mặt khác, còn phải phế bỏ tất cả võ công, tiếp theo, ngươi sẽ đi làm khát cái “

“Cái gì?” Nam nhân đáng khinh kinh hãi, liền hét lên: “Không cần a, không cần đối với ta như vậy, ta còn chưa có con đâu?”

Ngữ Diên nhìn về phía bộ dáng của hắn không khỏi ghê tởm nói: “Kêu là cái gì, đợi lát nữa thì hãy kêu, cái gì đó phía dưới của ngươi cùng với những nữ hài tử bị ngươi hại mà nói, cái này xem như là cái rắm a” tiếp theo xoay người nhìn về phía quan sai lão gia tiếp tục nói: “Đại nhân, ngươi cảm thấy ta xử lý như thế nào?”

“Đồng ý đồng ý đồng ý” quan lão gia còn chưa nói xong, toàn bộ mọi người cao giọng hô lên.

“Cô nương nói rất đúng, hạ quan cũng cho rằng như thế” quan lão gia nói gấp, xem ra, có thể cùng Vương gia trở về cùng nhau tất nhiên không phải nhân vật nhỏ, hắn chỉ là một thất phẩm nho nhỏ, tốt nhất có thể trốn liên trốn.

“Bốn người kia liền giao cho ngươi xử lý, bất quá ta nghĩ, nếu được thì mọi người cả đời đều không muốn thấy bốn người này, ta nghĩ cũng không nên làm cho mọi người nhớ lại thương tâm” nàng quanh co lòng vòng nói.

“Tạ ơn cô nương chỉ điểm, ta biết phải làm thế nào” quan lão gia lại biểu lộ ý nghĩ của hắn.

Mọi người nghe thấy kết cục như vậy, toàn bộ tung hô: “Thần tiên tỷ tỷ không hổ là Bò Tát chuyển thế nha”

Ngữ Diên vô cùng hài lòng mọi người tung hô như thế, vì thế liền xấu hổ nói: “Đây là việc ta phải làm, mọi người cũng đều mệt mỏi, hãy đi về nghỉ ngơi

đi” nói xong, lộ ra nghi lễ tươi cười.

Mọi người nghe vậy tất cả đều gật gù đầu, đều đối với nàng giờ ngón tay cái lên, nói nàng thần linh cỡ nào, tốt cỡ nào, Ngừ Diên thấy thế vẫn bị vây quanh trạng thái lảng lảng, không thể tưởng được, làm Conan cảm giác lại sung sướng như thế nha!

Sau khi nhìn thấy tất cả mọi người lần lượt kéo nhau đi, Béo lão nhân lúc này mới đi tới bên cạnh Ngừ Diên đem bạc đưa cho nàng nói: “Ngươi thật sự là gian thương a”

Ngừ Diên bĩu môi nói: “Có gian cũng không bằng ngoại tôn của người gian”

Sở Hạo tự nhiên biết nàng còn tức giận, cái này kỳ thật hắn cũng không có chuẩn bị tốt, khiến cho nàng thấy được tình huống như vậy, hắn nghĩ, là ai cũng đều tức giận, nhưng vẫn không quên mục đích của chuyện này, vì thế nói với nàng: “Trở về đi”

“Quay về đâu?” Ngừ Diên nhìn về phía hắn hỏi.

“Kinh thành” hắn đáp.

“Không cần” nàng một mực từ chối.

“Ngươi phải trở về” hắn kiên định ra lệnh.

“Ta mạn phép không quay về, ta cho ngươi biết, ngươi nếu khó chịu thì hãy hưu ta đi, dù sao ta cũng không thích gì danh hiệu Vương Phi này, một câu, không quay về” nàng không hề khiếp đảm nhìn thẳng hắn nói, dù sao, sự thật của nàng sớm làm cho hắn nhìn thấy rõ ràng.

“Ngươi xác định ngươi không quay về?” Sở Hạo khẩu khí xuất hiện rét lạnh.

“Đúng vậy, không quay về, sao nào?” Nàng giận dữ nhìn về phía hắn.

Béo lão nhân vẫn đứng ở bên cạnh xem náo nhiệt, tựa hồ không có bất kỳ dấu hiệu muốn khuyên can.

“Đi, ngươi muốn bước chân vào giang hồ phải không?” Sở Hạo lạnh lùng cười cười.

“Đúng” lại kiên định lập trường của mình, kiên trì làm nữ hiệp!

“Được, bốn vương đi cùng với ngươi” hắn đột nhiên kinh thiên địa quý nói.

“A?” Ngừ Diên ngây ra một lúc, nàng cơ hồ là đang hoài nghi nàng không phải nghe nhầm rồi chứ?

“Ngươi không phải muốn bước chân vào giang hồ sao? Ta đi cùng ngươi, cùng ngươi vui chơi, thắng đến ngươi chơi đã” trong lời nói của hắn lúc này vô cùng thật sự.

“Ngươi có ý tứ gì?” Ngừ Diên mày đều rồi rậm thành một cái chữ Xuyên (川) cũng chưa nghĩ ra về sau thế nào.

“Ta cho ngươi biết, bốn vương một ngày sẽ không dứt ngươi, ngươi cũng không được rời khỏi tầm mắt của bốn vương, Một Kiếm” hắn xoay người đột nhiên la lên Một Kiếm.

“Có thuộc hạ” Một Kiếm liền đi ra báo cáo.

“Đem tất cả mọi người mang về kinh thành”

“.....?” Mọi người toàn bộ giật mình.

“Vương gia.....” Một Kiếm vẫn còn có chút không rõ.

Sở Hạo lại nhìn về phía hắn nói: “Mang Gia Gia đi, mang Tiểu Hương đi, toàn bộ bọn họ trở lại kinh thành đi”

“A? Ngươi..... Ngươi tại sao lại muốn an bài như vậy? Gia Gia sẽ không đồng ý, ngươi muốn làm cái gì?” Ngừ Diên cảm giác tình huống có chút không ổn, liền lôi bà vai Béo lão nhân kêu lên.

Ai ngờ.....”Diên nhi a, ngươi hãy đi với Hạo nhi cùng nhau bước chân vào giang hồ đi, có hắn ở cùng ta cũng yên tâm, gần đây ta chạy cũng cảm thấy mệt mỏi, Một Kiếm, chúng ta quay về khách sạn, trời vừa sáng chúng ta liền trở về thôi”

Sau nửa canh giờ? Trong khách sạn

“Gia gia, ngươi có ý tứ gì a, ngươi không phải nói muốn đi với ta cùng nhau bước chân vào giang hồ hay sao?” Nàng vỗ bàn một cái vô cùng bất mãn nói.

“Ta..... Đi không đáng thôi” hắn chu miệng trả lời.

“Lấy có, ngươi muốn lừa gạt ta, đi không được? Trước đây ngươi rời kinh thành đi đến nơi này, làm sao ngươi không nói đi không được đâu?” Mươi phần đều là đại lừa gạt.

“Này. . . . không phải trước kia không phiên luy, hiện tại là một mối nhạ, ta ở đây đứng suốt cả một ngày, cho nên thể chất rất kém, ngươi phải thông cảm cho lão nhân ai, lão nhân cũng không dễ dàng.”

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hắn trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: “Gia gia ngươi lại muốn vứt bỏ tổ chức vứt bỏ Đảng sao? Làm sao ngươi lại không nhớ rõ ba người chúng ta chính là một lực lượng trung tâm nhỏ đâu? Đó chính là, không vứt bỏ không buông tay” nàng vô cùng phấn chấn nói.

Béo lão nhân nhìn về phía nàng nói: “Ta đây thân lão già khom một mồm” hắn ngượng ngùng nói, kỳ thật là muốn cho bọn họ cơ hội ở chung, như vậy mới có thể gia tăng cảm tình thôi!

“Ngươi đều là nói dối đi, ngươi từ xa chạy tới có thấy mệt mỏi đâu? Ngươi đây là điển hình vứt bỏ quốc gia a, ngươi có biết đội trưởng của tiểu đội nhỏ nhất hay không, đối với cái đội ngũ nhỏ này quan trọng như nào, làm sao ngươi có thể vứt bỏ ta đây tiểu đội trưởng xinh đẹp mềm mại này?” Nàng lấy ra một đồng lý do, mục đích tất nhiên là muốn hắn ở lại, cũng không biết vì sao, vừa nghĩ tới cùng Sở Hạo tiếp cận, nàng đã cảm thấy cả người không được tự nhiên, tất nhiên cũng không thích sống chung với hắn.

“Tiểu Hương còn ngươi? Ngươi cũng muốn trở về sao?” Thấy Béo lão nhân cố ý phải rời khỏi, nàng chỉ có thể công kích Tiểu Hương, có thể lưu lại một là một, tổng so với không có gì cả còn hơn.

Tiểu Hương nhìn về phía nàng yếu ớt nói: “Tiểu thư. . . . E thực xin lỗi tổ chức, thực xin lỗi đảng, Vương gia thật hung dữ, e. . . . e chỉ có thể đi theo gia gia cùng nhau rồi đi, ô ô” rõ ràng bỏ gian tà theo chính nghĩa.

Ngữ Diên nghe vậy hoàn toàn ngừng ăn, sự tình này là gì a? Chẳng lẽ? Nàng thật sự phải đi theo yêu nghiệt cùng nhau vào giang hồ?

Đúng vậy, chuyện tình bi kịch này, ngày hôm sau liền nghiệm chứng, bởi vì thời điểm buổi sáng nàng chuẩn bị đi tìm Béo lão nhân, mới phát hiện, sáng sớm bọn họ liền chuẩn mất, vì thế vô cùng uể oải xuống dưới, nàng chỉ có thể tiếp nhận sự thật thôi.

Hai ngày sau

“Ăn điểm tâm” Sở Hạo cầm chén dưa trước mặt nàng, đối với thức ăn trên bàn bắt đầu ăn.

Ngữ Diên thấy nhưng không thể trách bưng bát dưa lên bắt đầu ăn, ngược mắt đánh giá trang phục của hắn vì thế tò mò hỏi? “Làm sao ngươi lại mặc bình thường như vậy? ngày hôm qua ngươi cũng không mặc như vậy nha, hơn nữa, ngươi tại sao lại muốn trên mặt dán râu râu?” Hơn nữa còn là mặt râu đen lớn như vậy!

“Vậy ngươi vì sao ở trên mặt cũng dán râu râu?” Hắn hỏi lại.

“Đương nhiên là để hành tẩu giang hồ thật tốt chứ sao” nàng trực tiếp trả lời, bất quá, một giây sau, nàng liền biết lời này của hắn là có ý gì rồi, nàng néu ngo ngoe hỏi tiếp, chắc chắn hắn sẽ nói, ta cũng vậy để thuận tiện chạy giang hồ.

Vì thế, hai người không được tự nhiên cùng ăn điểm tâm, mỗi người cười một con ngựa bắt đầu về phía Tây chạy ra giang hồ, ba ngày cũng chưa thấy Dịch Hiên, bọn họ chỉ có thể dựa theo kế hoạch lúc đầu tiếp tục đi về hướng Tây Thiên, trên đường Ngữ Diên cũng không biết nói gì, bất quá, nàng bình thường nói nhiều giờ không nói lời nào, trong lòng cỡ nào ủy khuất a, vì thế trực tiếp bốc hơi khó chịu nói: “Ngươi lúc trước tại sao muốn gạt ta?” Nàng suy nghĩ hai ngày còn chưa suy nghĩ cẩn thận đạo lý này.

“Ta cũng đã nói qua cho ngươi, là ngươi tự mình không đoán được” Sở Hạo một bên cười ngựa nói.

“Ngươi lúc nào thì nói cho ta biết?” Chẳng lẽ nói cho nàng biết rồi, nàng còn không biết sao? Nàng cũng không phải ngu ngốc!

Vì thế, Sở Hạo liền đem tên của hắn nói cho nàng, mở ra như thế nào, hợp lại như thế nào, cái này không phải là một chữ Hạo sao?

Nghe vậy, Ngữ Diên tức giận: “Sở Hạo, ta cho ngươi biết, nếu là ngươi muốn cùng ta bước chân vào giang hồ, như vậy, ngươi phải làm thân phận của chính mình, ta bây giờ là nữ hài tử kêu tiền tiền tốt lắm, tục xưng, thân tiên tỷ tỷ, về sau ta gọi ngươi là nhóc Tam, mặt khác, chức trách của ngươi là bảo vệ ta, nếu ngươi không muốn bảo hộ ta, ngươi bây giờ có thể rời đi” nàng nói một hơi, trong lòng vô cùng buồn bực, trời ạ, nàng quả nhiên là đại ngu ngốc!

“Được, đồng ý” không nghĩ tới hắn sáng khoái đáp ứng.

Nghe thấy vậy, tâm tình Ngữ Diên có tốt lên chút ít, Tiểu Tam, hừ, hắn chính là một Tiểu Tam, hỗn đản!

Nói, lúc này thời tiết đã ngoại sáng sủa, hương thơm của hoa nở, Điều Nhi cao giọng ca xướng, nhưng ngay lúc không khí hài hòa thì, bên tai của bọn hắn liền truyền đến thanh âm của người qua đường, “Các ngươi nghe nói không, đại hội võ lâm sắp bắt đầu, năm nay Phụng Ly Ca cung chủ của Di hoa cung cũng tham gia” mọi người kinh ngạc nói.

“Đúng vậy a, không chỉ có Phụng Ly Ca một nhân vật lợi hại, còn có, phái Hoa Sơn, Nga Mi, Thiếu Lâm, lục đại môn phái đều phải tham gia” mọi người khâm phục nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy lập tức hai mắt toát ra kim hoa, đại hội võ lâm? Trời ạ, đây là một đại hội thần thánh cỡ nào a, nói, nàng chỉ có thể nhìn ở TV a, trong tiểu thuyết, này, nếu thật có thể nhìn thấy ngoài đời thì tốt như thế nào, còn nữa, Phụng Ly Ca cũng tham gia, này. Cũng quá hấp dẫn đi?

Phía trước AB đi qua, mặt sau lại tới nữa một đám CDEF bọn họ ăn mặc có điểm giống cướp biển Caribbean, mỗi người đều nhìn như hung thần ác sát.

“Đại ca, nghe nói không, cái Đào Hoa Đảo ‘ vàng phải chết ’ kia cũng muốn tham gia” D ngạc nhiên nói.

E liền không cam lòng nói: “Cái này có cái gì, các người nghe nói không? Cái ‘ nga nuôi điên ’ kia cũng muốn tham gia”

F cũng nói gấp: “Cái này có cái gì, nghe nói, cái kia ‘ cháo bá đau ’ cũng muốn đến vô giúp vui đâu”

C nghe vậy nói: “Quan tâm tới bọn hấn làm khi gió gì đâu, chúng ta nhất định phải đi nhìn xem, có náo nhiệt có đáng để xem không” nói xong, mấy người cùng điều khiển ngựa ly khai.

Ngữ Diên nghe vậy kích động không biết nên nói cái gì, trời ạ, Hoàng Dược Sư? Chu Bá Thông? Âu Dương Phong? Trời ạ, đây chính là những nhân vật lợi hại nhất thiên hạ a, không được, nàng quá kích động rồi, nàng nhất định phải đi nhìn xem, nhất định! !

Chính là, nàng không biết CDEF vừa điều khiển ngựa đi lại bắt đầu Bát Quái , chỉ tiếc đoạn văn này nàng không nghe thấy.

D không giải thích được nói: “Đại ca a, người nói cái mặt vàng muốn chết ‘vàng phải chết kia’ đến xem náo nhiệt gì a, nhà hấn hoa đào không bán nha?”

E nghe vậy cũng không hiểu rõ nói: “Uh, ta cũng buồn bức vậy, người nói, ‘ nga nuôi điên ’ này chạy tới xem náo nhiệt gì, còn có cái bán cháo kia , ‘ cháo bá đau ’, bọn họ chạy tới tham gia cái gì võ lâm đại hội a?”

C nghe vậy mày chau lên cũng là khó hiểu.

Lúc này, F bưng tỉnh đại ngộ nói: “Đại ca, ta biết trả lời thế nào rồi, bọn họ nhất định là nghĩ muốn làm ăn buôn bán tại địa phương kia, địa phương kia người lưu lượng nhiều, buôn bán khẳng định sẽ rất tốt, người nói cái tiểu cô nương kia có phải muốn mua Đào hoa nhỏ phóng trên đầu đội hay không? Cái bán cháo kia a, lão nhân không ăn được cơm chỉ có thể uống cháo, còn có bán vịt, bọn họ đây là buôn bán a!”

Mọi người nghe vậy lập tức biểu hiện ra một bộ dạng bưng tỉnh đại ngộ, tiếp theo toàn bộ gật đầu, “Thì ra là thế!”(lana.ta té ghế nhaJ)

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 132: Võ lâm oai truyện (1)

Cho đến khi CDEF đi nhìn không thấy bóng dáng, Ngữ Diên như trước bị phấn khởi bên trong vây quanh, một giây sau, nàng đột nhiên nhìn về phía Sở Hạo thần thần bí bí nói: “Vừa rồi lời của bọn hấn người cũng nghe thấy chứ?”

Sở Hạo gật đầu.

“Trời ạ, bọn họ nói toàn là những người độc bá trong chốn võ lâm thiên hạ ” Ngữ Diên hưng phấn nói, thật sự không thể tưởng tượng được ông trời lại hậu đãi nàng như thế, không chỉ có làm cho nàng đẹp như thiên tiên, còn làm cho nàng may mắn có thể nhận thức đến các đại hiệp dưới ngòi bút của Kim Dung, trời ạ, thật kích động, không hiểu được, Hoàng Dược Sư, còn có cái Lão Ngoan Đồng Chu Bá Thông kia, những người này đều là đại nhân vật a!

“Xem ra người rất hưng phấn?” Sở Hạo nhìn về phía nàng nói.

Vành mắt Ngữ Diên vội vàng gạt đầu? “Người biết không? Ba người bọn họ là tuyệt thế cao thủ, như thế nào? Người không nghe nói qua?”

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói thẳng: “Chưa từng nghe qua”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền khinh bỉ nói: “Nhìn xem, đây là người làm quan, trừ bỏ chuyện của triều đình, ta nghĩ, người căn bản là không biết giá trị trường trong chốn võ lâm, người có thể ngồi trên ngai vàng của mình chủ võ lâm, đích thị là vô cùng lợi hại , chẳng qua, ba người vừa rồi trong lời nói của ta đi ra, thì Minh chủ nhàm chán trước kia đã có thể nghĩ ngợi”

Sở Hạo cười cười cũng không trả lời, bởi vì ba người này theo lời nàng nói xác thực hấn chưa nghe nói qua.

“Nga, đúng rồi, đại hội võ lâm khi nào thì bắt đầu a? Ở nơi nào cử hành?” Lại biểu hiện ra đặc tính tò mò của cục cưng hỏi.

“Ngươi muốn đi?”

“uh” nàng thật mạnh gật đầu, chuyện đại sự náo nhiệt như thế, nàng làm sao có thể bỏ qua đâu?

“Nhưng đại hội võ lâm vô cùng không an toàn” điểm ấy, Sở Hạo một chút cũng không có lừa gạt hứng thú của nàng.

“Không có việc gì, không phải có ngươi ở đây sao, ngươi nói theo giúp ta bước chân vào giang hồ, hiện tại giang hồ đang ở trước mắt, tất nhiên không thể buông tha, đúng không?” Câu người nha, ít nhất phải hơi khách khí một chút chứ, cho nên, thanh âm của nàng cũng có vẻ uyển chuyển.

“Chỉ sợ cao thủ tập hợp, ta cũng không thể bảo đảm an toàn cho ngươi”

Nghe vậy, Ngử Diên ngáy ra một lúc, thiệt hay giả? Có hay không dọa người như vậy a? Bất quá, nhiều người kiệt xuất như vậy ở đó, nàng không đi chẳng phải thật đáng tiếc sao, còn nữa, nàng cũng muốn đi gặp cái gọi là minh chủ võ lâm kia xem hình dạng như thế nào! Vì thế, nàng nói: “Nhân tại giang hồ phiêu, nào có không bị chém, ngươi nói đúng không?”

Xem vẻ mặt nàng chấp nhất, hẳn liền biết nàng đã quyết định rồi, cũng tốt, trong đại hội võ lâm nguy hiểm rất nhiều, nếu có thể để nàng thử nghiệm đến giang hồ hung hiểm kinh khủng như lời nói cờ nào..., có lẽ, nàng cũng sẽ không còn muốn đi ra ngoài.

“Được”

“Thật sự?” Ngử Diên biết nếu mình vẫn cầu xin tiếp, có lẽ hẳn sẽ đáp ứng, chính là không nghĩ tới hẳn đáp ứng nhanh như vậy, ách. Hẳn khi nào thì trở nên tốt như vậy?

Sở Hạo một bên điều khiển ngựa một bên nói: “Đi nhanh đi, nếu không có bất ngờ gì xảy ra, thì ba ngày tới hẳn là có thể đuổi tới thành Anh Hùng”

Ngử Diên ngáy ra một lúc, ” Thành Anh Hùng? Wow, tên này sao lại uy vũ như vậy đâu? , địa phương kia lớn lắm sao?”

Sở Hạo ngoái đầu nhìn lại quăng ra một câu, “So với nơi chúng ta đến ngày hôm qua thì lớn hơn gấp đôi”

Ngử Diên nghe nói, cả người run lên, theo bản năng tán thưởng, “Nơi Anh hùng quả nhiên không giống với bình thường!”

Ba ngày sau? Thành Anh hùng

Ngử Diên ngồi ở trên ngựa mặt nhìn ba chữ cái mạnh mẽ to đùng kia, trong lòng không khỏi bội phục, không thể tưởng được trên giang hồ còn có màu sắc đẹp đẽ như thế, xem ra, giang hồ này rất thần bí.

Cảm thán một hồi, đi theo Sở Hạo tiến vào trong thành, vừa tiến vào nơi này, Ngử Diên cũng cảm giác như đang tiến nhập kinh thành, vì thế tò mò hỏi: “Vi sao nơi này giống kinh thành như vậy?” Bất kể là đại khí, bố trí, hay là buôn bán đều giống không sai biệt lắm

Sở Hạo xuống ngựa ý bảo nàng cũng xuống, “Nhiều người ở đây, cưỡi ngựa không an toàn” tiếp theo nhìn nhìn chung quanh nói: “Thành Anh hùng hết thảy bố cục trên cơ bản đều là bắt chước kinh thành”.

Ngử Diên gật gù đầu, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, vì sao người cổ đại lại thích bắt chước như vậy a? Một chút sáng ý đều không có!

Sau khi đi qua con đường này, Ngử Diên mới phát hiện mỗi một khách sạn, mỗi một quán trà người qua lại xuất hiện, quả thực so với xuân vận còn đồ sộ hơn, “Tiểu Tam, tại sao phải có nhiều người đến như vậy a, xem ra, những điều này đều do cao thủ?”

Sở Hạo nhìn thoáng qua nàng đang chỉ vào một địa phương nói: ” Đại hội võ lâm bốn năm tổ chức một lần, tự nhiên sẽ hấp dẫn những kẻ yêu thích võ thuật hơn nữa người giống như ngươi thích xem náo nhiệt cũng rất nhiều” nói xong, khóe miệng hẳn treo lên một vẻ tươi cười đẹp mắt.

Ngử Diên thấy thế cũng không nói thêm cái gì, lười cùng hẳn so đo, xem náo nhiệt có gì sai sao? Lòng hiếu kỳ có gì sai sao? Kỳ thật nàng ngượng ngùng nói, nàng không chỉ có muốn làm cảm thán, thực thán, trình thám chi thán, càng phải làm một nữ hiệp đại danh鼎鼎! Chính là nàng không biết võ công của mọi người đến tốt cùng như thế nào, xem trước một chút nói sau.

“Chúng ta trước tiên tìm khách sạn nghỉ ngơi một chút đi, ba ngày nay cũng chưa nghỉ ngơi thật tốt, trên người của ta đều ngứa chết” Ngử Diên chịu không nổi gãi gãi thân mình.

Sở Hạo gật gù đầu, liền bắt đầu tìm kiếm khách sạn.

“Tiểu nhị cho hai khách phòng” Sở Hạo đi vào đối với tiểu nhị nói.

“Đại gia, thực xin lỗi a, phòng trọ của chúng tôi toàn bộ đã đầy” tiểu nhị vô cùng có lỗi nói.

“Không phải chứ?”

“Ngài không biết a, bọn họ nửa tháng trước đã tới rồi, hay là ngài đi nơi khác hỏi một chút đi?” Tiểu nhị xin lỗi cười cười.

Vì thế, hai người lôi kéo hai con ngựa tiếp tục hỏi.

Nhà thứ hai, nhà thứ ba, nhà thứ tư, nhà thứ năm, thứ.

“Khách quan thật sự rất có lỗi, chúng ta trong điểm đã đây” hỏi một trăm khách sạn, đều được đáp án vẫn là giống nhau.

“Làm sao bây giờ? Chẳng lẽ chúng ta phải ở trên đường sao?” Ngử Diên nhìn về phía hấn uể oải nói.

Lúc này, tiểu nhị thấy thế nói gấp: “Nơi này còn có một nơi khả năng còn có chỗ dừng chân”

“A? Làm sao?” Ngử Diên nghe thấy vậy liền kinh hãi hỏi.

Tiểu nhị nhìn nhìn nàng lại nhìn Sở Hạo một chút, rồi cực thấp giọng nói: “Nơi này kỹ viện lớn nhất, Duyên Lai Hương”

“A? Người. Người cho chúng ta ở kỹ viện?” Ngử Diên chấn động, phải biết rằng, nàng hiện tại đang là nữ hài tử nha?

Tiểu nhị áy náy nói: “Đây không phải là một nơi sao, Duyên Lai Hương chính là kỹ viện lớn nhất nơi này, bên trong phòng cũng nhiều, bất quá người nếu đi trễ, chỉ sợ nơi đó cũng không còn phòng”

“Thiệt hay giả? Chẳng lẽ thực sự có người ở kỹ viện?”

“Xem người nói, ta chẳng lẽ còn hù dọa người hay sao, giống như Nga Mi, Côn Luân kia đều vào ở đi” tiểu nhị nghiêm trang nói

“Xem ra, vài năm không ra giang hồ, người nơi này càng ngày càng nhiều” Sở Hạo nói.

“Đúng vậy a, ngài không biết, hiện tại bốn năm tổ chức một lần, hơn nữa, là cực kỳ long trọng, cả nước mọi người ở các nơi đều lục tục tới, gần đây ba tháng trước đã đến nơi này rồi, người xem Thiếu Lâm kia a, tới tham gia trận đấu liền mang đến hai trăm đồ đệ, Võ Đang kia cũng là dẫn theo gần hai trăm người tả hữu tới, các môn phái còn lại, có một chút bằng môn tà đạo, hơn nữa là người đến xem náo nhiệt khách sạn tự nhiên hút hàng, cho dù có tiền cũng không có chỗ ở nha” tiểu nhị vẻ loạn bay tứ tung nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy, trong lòng tán thưởng, đây quả thực là thể vận hội Olympic bốn năm một lần.

Lặng yên một lát, Ngử Diên xoay người nhìn về phía hấn nói: “Đi, chạy nhanh đi tìm cái kỹ viện Duyên Lai Hương kia, tổng so với ăn ngủ đầu đường còn tốt hơn, đang nói rồi, đại hội võ lâm cũng không phải nhất thời là có thể chấm dứt” nàng nói gấp.

Tiểu nhị nghe vậy cười nói: “Cô nương thông minh a, đại hội võ lâm này ba ngày sau mới bắt đầu, muốn liên tục chừng một tháng mới có thể phân ra mình chủ võ lâm cuối cùng đâu”

“Thời gian dài như vậy a?” Ngử Diên cũng tò mò hỏi.

“Đúng vậy, cô nương người cũng không nên cảm thấy buồn, trong thành Anh Hùng có rất nhiều thứ để chơi đùa, bơi Thiên Hồ, xem đèn màu, còn có cao thủ luận bàn một chút, có thể có ý tứ đâu rồi, ăn ngon, chơi đùa đặc biệt nhiều, người xem một chút, nếu không có nhiều thứ vui, cũng sẽ không có nhiều người như vậy” tiểu nhị Bát Quái nói.

Ngử Diên nghe vậy vui vẻ không thôi, nàng một lòng muốn bước chân vào giang hồ, hiện tại giang hồ ngay dưới chân, nàng nhất định phải nhân cơ hội báii sư học nghệ, um, cứ định như vậy, tiếp theo, nàng thưởng cho tiểu nhị một chút tiền, liền cùng Sở Hạo đi đến Duyên Lai Hương trước.

Duyên Lai Hương.

“Ai u, công tử, cô nương ngài đây là muốn ở trọ hay là.” nói xong, mê đắm cười cười.

Ngử Diên liếc nàng một cái nói: “Chúng ta muốn ở trọ”

Tú bà nghe vậy cảm khăn lụa hồng của kỹ nữ che miệng cười nói: “Ha ha, ở trọ a, đâu có đâu có, một gian phòng hảo hạng một ngàn lượng”

“Cái gì? Một ngàn lượng? Ta dựa vào, người xảo trá nha?” Ngử Diên nghe vậy giận tím mặt, quả là rất xảo trá.

Tú bà nghe thấy vậy cười cười nói: “Ai u, cô nương, lời nói này sẽ làm cho người ta thất vọng đau khổ nha, một ngàn lượng này nhưng là tiền một tháng tiền thuê nhà cùng ăn ở, các người yên tâm, một ngàn lượng giá cam đoan các người ăn hương uống lạt, hơn nữa a, tùy các người gọi món ăn, còn nữa, nếu như nhà các người nguyên ý, chúng ta còn có thể làm cho các cô nương ăn cùng các người” nói xong cười càng thêm giáo hoạt.

“Nhưng là giá của người cũng quá cao” Ngử Diên vẫn là vô cùng không phục.

“Cô nương a, giá của ta ra cũng không cao đâu, ở các nơi khác cũng như nhau thôi? Lại nói, Duyên Lai Hương của chúng ta là vị trí trung tâm trong thành Anh Hùng, ngài muốn đi ra ngoài chơi đùa hoặc là ăn uống mua sắm cái gì, đều thật là thuận tiện, đang nói giống Thiếu Lâm, phái Thiên Sơn, Cái Bang, phái Nga Mi, Võ Đang, phái Tiêu Dao, Nhật Nguyệt phái, phái Cổ Mộ, Toàn Chân giáo, Đào Hoa Đảo, Bạch Đà sơn trang, Côn Luân phái, Tuyết Sơn Phái, phái Hoa Sơn, Thiết Kiếm môn, Thiết chương giúp, hiệp khách đảo, phái Thiên Sơn vân vân kia, không người nào là dùng nhiều tiền” nàng ăn nói lung tung.

“Ngươi”

“Cho ta hai phòng hảo hạng” Sở Hạo trực tiếp đánh gãy lời của các nàng

Tú bà nghe vậy nói gấp: “Thật sự rất xin lỗi, bốn điểm chỉ còn lại một gian”

“Một gian?” Ngừ Diên nghe vậy thoáng nhăn đầu lông mày.

“Đi, giúp chúng ta dẫn đường đi” Sở Hạo nói thẳng.

Ngừ Diên nghe vậy ngây ngẩn cả người, hần. Hần đây là ý gì? Bọn họ cô nam quả nữ ngủ một gian? Kia. Có thể gặp chuyện không may hay không nha? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 133: Võ lâm oai truyện (2)

Dưới sự dẫn dắt của Tú bà, bọn họ rất nhanh đi tới phòng có chữ ‘ Ôn Nhu Hương ’, Sở Hạo ném cho nàng một ngàn lượng, Tú bà cười miệng đều không khép lại được, nói thẳng, có gì phân phó cứ việc nói.

Ngừ Diên thấy thế chỉ có thể bĩu môi, biết rõ nàng là làm thịt người, nhưng hiện tại là thời kỳ đặc thù chỉ có thể chấp nhận

Tú bà rời đi, trong phòng liền im lặng, Ngừ Diên xấu hổ cúi đầu, tính toán, nên làm sao bây giờ? Vạn nhất thú tính hần nổi lên làm sao bây giờ nha?

Sở Hạo đem tất cả này nọ buông xuống, sau đó nói với nàng : “Buổi tối ngươi ngủ ở giường, ta ngủ ghế, ta đi xuống ăn vài thứ, ngươi tắm rửa một chút rồi xuống” nói xong, đóng cửa ly khai.

Vành mắt Ngừ Diên thất thần, hần. Hần tại sao có thể như vậy? Cảm giác cũng không giống hần!

Một lúc sau

Ngừ Diên thay đổi một bộ quần áo, càng làm mặt đỏ trên mặt nhiều hơn một chút, như vậy mục đích tự nhiên là sợ người khác đối với nàng ráp tâm bất lương, nhưng nàng mới vừa đi ra cửa liền nghe được các nữ hài tử bên cạnh bàn luận người dưới lầu, theo ánh mắt của các nàng, nàng liền thấy được Sở Hạo tao nhã đang ăn cơm, lúc này, nữ tử A bên cạnh nàng nói: “Wase, hần rất đẹp trai, là người cực kỳ có khí chất ” nói xong, cầm cây quạt đặc trưng của kỹ nữ che miệng cười nói.

B cup gật đầu nói: “Thật là suất, chính là trên mặt đỏ hơi nhiều, hơn nữa, đen như vậy, giống như nốt ruồi, máu chót là dày đặc như vậy, nếu như hôn môi cũng cảm giác giống như ăn hạt vừng” nói xong, run run chiếc khăn lụa sắc trong tay nói.

A cup nghe vậy bĩu môi nói: “Cái này có cái gì, như vậy mới cảm giác đáng yêu a”

B cup khinh bỉ nói: “Đúng vậy a, thật là đáng yêu, người buổi tối ngủ không được thời điểm có thể ghé vào trên mặt hần đếm mặt đỏ”

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhin không được vụng trộm cười cười, liền đi xuống lầu, đi vào bên cạnh hần ngồi xuống ăn cơm.

“Cười cái gì?” Sở Hạo nhìn về phía nàng hỏi.

“Trên lầu các tiểu thư đang nghị luận mặt đỏ đen trên mặt ngươi, ai, ta cảm thấy nếu ngươi xóa mặt đỏ trên mặt, nói không chừng ở trong này có thể gặp được nữ hài tử làm ngươi động tâm đâu” nàng trêu ghẹo nói.

“Bính” một tiếng, chiếc đũa của Sở Hạo hướng trên bàn vất xuống, quăng ra một câu, “Chính ngươi ăn đi” tiếp theo xoay người rời đi, để lại Ngừ Diên vẻ mặt mờ mịt, làm sao vậy? Nàng nói sai cái gì sao?

Sau khi cơm nước xong, Ngừ Diên thấy hần không có ra khỏi cửa phòng, không khỏi bĩu môi ngẫm nghĩ hần keo kiệt, quên đi, không để ý tới hần, vẫn là đi ra ngoài dạo phố, nghĩ đến đây, nàng liền vui vẻ chạy ra ngoài, hoàn toàn, quên mất cái câu kia của Sở Hạo, giang hồ quá nguy hiểm, không cần tùy tiện chạy.

Ra cửa, nàng liền thể nghiệm đến cảm giác người chen chúc, nơi này sao lại có nhiều người di chuyển như vậy? Đi tới đi tới, nàng liền nghe được phía trước có rất nhiều người vây xem, vì thế, nàng tò mò tiêu sái tới, “Nhường một chút nhường một chút”

“Mặt rỗ chen chúc cái gì chen chúc nha” một đại thúc bị nàng chen chúc vô cùng khó chịu.

Ngũ Diên liếc vị đại thúc này liền hét lên: “Mặt rỗ làm sao vậy? Ngươi có sao? Ngươi có bản lĩnh thì làm ra mấy cái mặt rỗ cho ta xem”

“Ngươi”

“Ngươi cái gì ngươi, một đại nam nhân thích xem náo nhiệt như vậy, ngươi không xấu hổ theo ta tiểu nữ hài tử nhu nhược này tranh chấp sao? Không e lệ”

Đại thúc nhất thời bị nàng ném mím ở

Ngũ Diên hừ một tiếng, lại hướng bên trong chen chúc đẩy, lúc này đại thúc cấp bậc chính là toàn bộ nhường đường cho nàng, bởi vì tất cả mọi người không muốn bị nàng nói bình phẩm như thế, cứ như vậy, không bao lâu, nàng liền đi tới bên trong.

Lúc này, trước mặt của nàng xuất hiện một mỹ nữ áo trắng, nàng nhìn kỹ một chút thật là một mỹ nữ, khuôn mặt khéo léo, trắng nõn, ánh mắt trong suốt lóe lẹ quang, trong tay nàng cầm một thanh kiếm, chính chỉ vào một tiểu bạch kiếm dường như nam nhân đang nằm trên mặt đất.

“Hứa Tiên ngươi làm cho ta thất vọng rồi, làm sao ngươi có thể phản bội ta?” Mỹ nữ chảy nước mắt đối với hắn nói.

Ngũ Diên ngây ngẩn cả người, Hứa Tiên? Hắn là Hứa Tiên? !

“Bạch Tố Trinh, ta không thể để cho ngươi làm đứt hương khói Hứa gia nhà ta, hai năm rồi, suốt hai năm rồi, ngươi ngay cả cái rắm cũng chưa sinh ra ” nam tử tên là ‘ Hứa Tiên ’ vô cùng buồn bực nói.

Lúc này, Ngũ Diên lại hoảng sợ, Bạch Tố Trinh? Hứa Tiên? Nhưng là. Tình cảnh này tựa hồ có chút không đúng a? Trời ạ, đây là đâu, vì thế, nàng lại hướng lên phía trước mặt rồi đi, cho đến khi đến trước mặt bọn họ nhìn bọn họ nhìn chăm chăm xem, nàng không có địch ý, thật sự chỉ là muốn nghe một chút bọn họ đến tột cùng đang nói cái gì mà thôi.

Mỹ nữ ‘ Bạch Tố Trinh ’ nghe vậy giận tím mặt, “Liên quan gì ta? Muốn trách thì trách ngươi, cái gì Hứa Tiên? Ta lúc đầu nghĩ đến ngươi gọi Hứa Tiên, có thể tài phú cho ta sinh mấy hài tử, thật không nghĩ đến, ngươi là đất bị lồm vào, cũng không phải Hứa Tiên, được rồi, đất sụt ngay tại chỗ sụt đi, nhưng mà, phía trước ngươi vì sao cũng đi theo hăm rồi, điều này có thể trách ta sao?”

Nam tử gọi là ‘ Hứa Tiên ’ đột nhiên ‘ xoẹt ’ lập tức đứng lên, cả giận nói: “Trách ta? Buồn cười, làm sao ngươi không nói ngươi? Bạch Tố Trinh ? Buồn cười, lúc trước thời điểm cưới ngươi, cũng là bởi vì ngươi tên là Bạch Tố Trinh, mẹ ta kể, ngươi có thể thay ta giành giật từng giây nhanh chóng sinh vài cái nhi tử, thật không nghĩ đến, ngươi cứ vậy mà hai năm cũng không có cho ta đứa nào”

“Cái gì? Ngươi trách ta, xem ta phải bóp chết ngươi, ngươi dám tìm tiểu thiếp?” Bạch Tố Trinh vung tay áo chuẩn bị ra chiến trường.

“Đến nha, ta đã sớm muốn hưu ngươi, thiếu phụ luống tuổi có chồng” nghe vậy, Hứa Tiên cũng đem tay áo vén lên.

“Đợi chút ——” Ngũ Diên đột nhiên gọi lại hai người chuẩn bị vật lộn.

“Làm gì?” Hai người đồng thời ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía nàng vạn phần khó hiểu.

“Các ngươi có quen biết với Pháp Hải?” Ngũ Diên thật cẩn thận hỏi, tuy rằng nàng biết có thể là nàng đoán sai rồi, nhưng mà đột nhiên gặp được người có tên tương tự như thế vẫn là phi thường kỳ lạ, cho nên, nàng nghĩ muốn làm rõ ràng, đến tột cùng là sao lại thế này.

Lời của nàng vừa nói xong, hai người kỳ quái nhìn nàng một chút đề phòng hỏi: “Ngươi là ai?”

Ngũ Diên thấy bọn họ bộ dáng đề phòng như thế, trong lòng cũng đã đoán được trong quan hệ đó của bọn họ đích thị là không đơn giản, vì thế nói: “Tiểu nữ từ tên là Tiên Tiên, tục xưng, thân tiên tỷ tỷ”

Mọi người nghe vậy toàn bộ hỏi: “Nga, là thân tiên tỷ tỷ xử án ở Lạc thành?”

Ngũ Diên nghe thấy vậy, trong lòng thầm nghĩ, không phải đâu, nàng nhanh như vậy đã có danh tiếng nha, vì thế liền ngượng ngùng ôm quyền nói: “Không dám nhận, tiểu nữ từ mới vào giang hồ, còn có rất nhiều quy củ không biết rõ ràng”

Mọi người nghe nói, toàn bộ bị lễ phép của nàng thuyết phục, hai vợ chồng lại đánh giá nàng, lúc này, Hứa Tiên nói ra: “Làm sao ngươi quen biết nhạc phụ ta ?”

Ngũ Diên nghe thấy vậy chân động không tự giác hỏi: “Nhạc phụ đại nhân của ngươi?”

Bạch Tố Trinh thấy nàng như thế giật mình không khỏi nói: “Như thế nào? Gia phụ quen biết với ngươi?”

“Vân vân, ý của ngươi là nói, Pháp Hải là cha của ngươi, là nhạc phụ của hắn?”

“Ngươi đến tột cùng tìm gia phụ ta có chuyện gì? Trả thù, hay là tìm tài? Nha, ta cho ngươi biết a, cha ta đã muốn làm hòa thượng rồi, pháp danh tên là

Pháp Hải, hần nhập vào Phật Môn rồi nên bất cứ chuyện gì cũng không có quan hệ với ta” Bạch Tổ Trình nói gấp, trong lòng không khỏi suy nghĩ, lão già chết tiết con lừa ngu ngốc, khẳng định lại là tán gái không trả tiền, người này đến tìm tận cửa!

Ngữ Diên nhất thời bị sốt ruột thộn mặt ra, nguyên lai, nàng còn tưởng rằng gặp bạch xà đầu? Ai, hết thầy đều là mây bay, nàng không nên tin tưởng đồng thoại (truyện tranh), tất cả đồng thoại đều là nói bừa , vì thế việc vội vàng rời đi khỏi đất thị phi này.

Vừa rồi còn đang khắc khải hai người nhìn nhìn đối phương, ý nghĩ trong lòng lại có thể nhất trí như thế, đó chính là, vừa rồi nữ mặt rỗ này nhất định là bệnh thần kinh nha? Sao lại có nhiều vấn đề như vậy đâu?

Trong đầu Ngữ Diên không khỏi suy nghĩ chuyện ngẫu nhiên gặp phải này, quả thực là làm cho người ta mở rộng tầm mắt nha, không được, nàng nhất định phải đem chuyện xưa này ghi chép lại, nói như vậy không chừng sau khi trở về, có thể một lần sẽ nổi tiếng đâu? Ưm, kịch bản này tên sẽ kêu là, ‘ Pháp Hải là cha ta ’ nghĩ đến đây, nàng không khỏi vì chính mình thông minh mà cảm thấy vạn phần kiêu ngạo, nhưng ngay khi nàng đắc ý vênh vào lúc này mới phát hiện phía trước không có đường rồi, vì thế liền ngược mắt nhìn nhìn chung quanh, mới phát hiện ra bản thân đã đi vào một ngõ cụt , vì thế liền bất đắc dĩ cười cười, xoay người muốn đi đi trở về, thật không nghĩ đến lúc xoay người, trước mặt nàng ánh sáng đột nhiên bị che lại.

Trước mặt của nàng đang đứng bốn năm cái Hắc y nam tử che mặt, trong tay bọn họ đều tự cầm Trường Dao, tuy rằng không thấy rõ bộ dáng, nhưng ánh mắt hung ác đã cho thấy hết tất cả ý đồ.

“Các ngươi là ai?” Ngữ Diên nhìn về phía bọn họ hỏi.

“Đại ca, chính là nàng” phía sau một nam nhân thấp bé mở ra một bức họa đối chiếu vài cái nói.

Lúc này cái nam nhân gọi là đại ca cười nói: “Chúng ta là muốn đến lấy mạng ngươi ?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn Hắc y nhân trước mắt khó hiểu hỏi: “Ta và các ngươi không oán không cừu các ngươi tại sao muốn giết ta a?” Chẳng lẽ, đây là giang hồ?

“Mộng tiêu thư, ngươi chẳng lẽ không biết quy củ của giang hồ không? Thu nhân tiền tài thay người tiêu tai họa là tôn chỉ, chúng ta làm sao có thể nói cho ngươi biết tên của chủ thuê” đại ca vô cùng có nghĩa khí tức giận nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng lập tức nghĩ, ai muốn giết nàng vậy? Cha con Lý gia? Không đúng, bọn họ căn bản là không biết nàng họ Mộng, như vậy, người này đích thị là người nàng quen biết.

“Các huynh đệ, chúng ta giết chết nữ nhân này, là có thể được năm ngàn lượng” đại ca lần hai hưng phấn hét lên.

Ngữ Diên thấy thế đành chỉ suy nghĩ vấn đề này, nhìn về phía bọn họ hỏi: “Năm ngàn lượng? Con số thật lớn a, các ngươi cũng biết ta đáng giá như thế sao?”

“Đúng vậy, đại ca nữ nhân xấu này làm sao có thể giá trị nhiều tiền như vậy đâu?” vài tên phía sau khó hiểu hỏi.

Ngữ Diên thấy mọi người có điều hoài nghi, vì thế liền ho khan một tiếng nói: “Các ngươi cũng biết hình dạng thật của ta?”

Mọi người lắc đầu.

“Nếu thế, các ngươi không muốn sống chẳng, ta đây liền nói thiệt cho các ngươi biết, kỳ thật, ta chính là Thị Huyết ma đầu thứ nhất trong chôn vô lâm, ta đã từng giết chín trăm chín mươi chín người, bất quá, mấy năm này ta đã thay đổi triệt để không giết người, nếu, các ngươi nguyện ý làm thứ một ngàn như lời nói. . . , ta cũng vậy không phản đối” nói xong, liền hung ác nhìn hướng bọn họ, trừng lớn, dùng ánh mắt giết chết các ngươi! !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Võ lâm oai truyện (3)

Mấy người nghe thấy vậy toàn bộ đều bị khiếp sợ, liền hỏi: “Ngươi chính là Thị Huyết ma đầu giết người không chớp mắt ? Hạc Đình Hồng?”

Ngữ Diên ngây ra một lúc, nghĩ rằng, Hạc Đình Hồng? Trời ạ, chẳng lẽ thật sự có nhân vật như thế? Bất quá, Hạc Đình Hồng không phải độc được sao? Uh, xem ra người này đích thị là so với độc được còn độc hơn!

Mấy người lui về sau vài bước nhìn về phía nàng nói: “Nhưng là. . . . Nhưng là cái Thị Huyết đại ma đầu Hạc Đình Hồng Hội kia là nữ sao?” Có chút chần chờ, có chút nghi hoặc.

Ngữ Diên thấy thế liền quát lớn: “Ngu xuẩn, có ai nói cho các ngươi biết Thị Huyết ma đầu nhất định là nam nhân? Đã nói rồi, Hạc Đình Hồng, không thấy được có chữ Hồng sao? Nam nhân có kêu Hồng sao? Hừ, các ngươi thật sự là ngu xuẩn, nàng không muốn cho các ngươi tới giết ta, mà là cho các ngươi chịu chết a” nói xong tát chặc lưỡi tỏ vẻ tiếc hận, trong lòng cũng đang bị ai, Phật tổ a, ta rất cảm tạ ngài, như vậy cũng có thể nói đúng!

Vành mắt “Đại. Đại ca, nhân vật thật lợi hại như thế, chúng ta. Chúng ta không thể trâu vào nha” tên phía sau bắt đầu xuất hiện tình trạng mồm miệng run lên, Ngữ Diên thấy thế liền biết nói, Hạc Đình Hồng này nhất định là nữ nhân vô cùng lợi hại!

Nam tử cầm đầu nuốt một ngụm nước bọt, hần cũng có chút khiếp đảm, nhưng mà, việc buôn bán này tới tay, đột nhiên đánh mất như vậy, sẽ vạn phần thương tâm.

“Đại ca. Đại ca nha, ở lại Thanh Sơn không sợ không có củi đốt nha” tên phía sau hần tả hữu lắc lư không khỏi khuyên bảo, cái mạng này nếu như đánh mất, vậy còn chơi đùa cái rắm nha!

Ngữ Diên nhìn thấy mọi người sợ, không khỏi ý vị nói: “Ta nhắm mắt đếm đến ba, nếu còn không đi, mở to mắt, đó là phơi thầy khắp nơi” nói xong, nàng liền nhắm mắt lại bắt đầu “Nhất, nhị.” hai chữ này rõ ràng mà bắt đầu kéo dài rồi, không hiểu được bọn họ có thể đi hay không nga, nàng bắt an nghỉ.

“Tam” từ cuối cùng nói xong, trên mặt của nàng đột nhiên thấy ẩm ướt, một giây sau, liền mở to mắt, đưa tay sờ sờ trên mặt, tiếp theo hướng trên tay nhìn lại, a. Máu? Tiếp theo nàng nhanh chóng hướng lên trên nhìn lại, toàn bộ nam tử Vô Danh Hắc y kia té trên mặt đất miệng phun máu tươi đã chết, Ngữ Diên rút cuộc không chế không nổi chuẩn bị quát to một tiếng, đáng tiếc, nàng còn chưa kịp la lên, một thanh kiếm lạnh như băng liền gác ở trên cổ của nàng.

“Dám giả mạo danh hiệu của ta, lá gan của ngươi khá lớn nha” thanh âm lạnh như băng xuất hiện ở trước mắt nàng.

Ngữ Diên sợ hãi ngược mắt nhìn lại, chỉ thấy người tới mang theo mặt nạ màu bạc căn bản thấy không rõ diện mạo, Ngữ Diên yếu ớt nói: “Bọn họ là người giết?”

“Ngươi rất nhanh sẽ theo chân bọn họ” lạnh như băng, vẫn là âm thanh lạnh như băng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy, mạnh mẽ nuốt một ngụm nước bọt, trong lòng vạn phần khẩn trương, không phải đâu, lúc này vừa mới nghe tới đại hội võ lâm đã vướng vào sao? Quả nhiên là, giang hồ quá nguy hiểm, hành tẩu phải cẩn thận nha!

“Đại hiệp ta không phải cố ý giả mạo ngài” nàng còn không muốn chết, nàng còn chưa có soái ca, còn chưa có chạy tứ phương, càng chưa hành hiệp trượng nghĩa đâu!

Kiểm của nam nhân mặt nạ lại hướng tới gần cổ nàng, ánh mắt lạnh như băng tựa hồ xuyên thấu qua chiếc lỗ mắt ở mặt nạ truyền ra, hần nói: “Tại sao muốn giả trang ta? Ngươi chẳng lẽ muốn trở thành thi thể thứ hai ngàn sao?”

Ngữ Diên cả người run lên, hai ngàn người? Trời ạ, quả nhiên là ma đầu giết người, vì thế nàng liền nhìn thanh kiếm đặt tại trên cổ này, bắt đầu tính toán nổi lên khoảng cách, lúc ấy thanh kiếm này chỉ cách cổ họng có khoảng 0.01 cm, nhưng là sau một phần tư nén hương, nam chủ nhân của thanh kiếm kia sẽ hoàn toàn buông tha ta, bởi vì ta quyết định nói một lời nói dối, tuy rằng bản thân cuộc đời nói vô số lời nói dối, nhưng mà cái này ta cho rằng là hoàn mỹ nhất.

Vì thế.

Ngữ Diên trong mắt đột nhiên nhấp nháy nước mắt bị thương nói: “Từng có một tình yêu chân thành đặt ở trước mặt ta, ta không có quý trọng, chờ thời điểm ta mất đi ta mới hối hận đã không kịp, trong cuộc sống chuyện thông khổ nhất cũng chỉ có thể này thôi, kiếm của ngươi ở cổ họng của ta cắt xuống đi! Không cần lại do dự! Tuy rằng ta thích ngươi đã lâu rồi, tuy rằng, ta chưa từng gặp qua ngươi, mặc dù nhiều lần đã tự nhủ mình như thế, nhưng ta còn không có thể không chế được lòng mình, ai ——” nàng sâu kín nói.

Nam nhân mặt nạ nghe vậy quả nhiên cả người run lên, tay khẽ run rẩy, không ngừng nhìn về phía nàng xác thực, Ngữ Diên thấy thế vui vẻ không thôi, xem ra, nam nhân vẫn là thích chính mình trở thành vạn người mê.

Đúng lúc này, nam nhân mặt nạ đột nhiên thỉnh linh nói một câu “Ngươi ra về còn thiếu một câu”

“A? Cái gì?” Ngữ Diên theo lời của hần tiếp tục hỏi tiếp.

“Nếu ông trời có thể cho ta một cơ hội nữa, ta sẽ đối người kia nói ba chữ: XXX, nếu không tại đây cho thêm tình cảm một kỳ hạn, ta hy vọng là. Một vạn năm!” Hần đầy đủ bổ sung những lời này, chính là, ta yêu ngươi ba chữ bị hần đánh lên lập tức.

Ngữ Diên nghe thấy vậy, tâm lập tức ngã xuống đáy cốc, hần nói cái gì? Hần. Hần làm sao lại biết?

Nam nhân mặt nạ cười lạnh một tiếng, “Không thể tưởng được bí quyết tán gái của tổ tiên ta, ngươi cũng biết”

“Tổ tiên ngươi?” Ngữ Diên loáng thoáng cảm thấy sự tình tựa hồ có chút không quá hay.

“Tổ tiên của ta chỉ sợ ngươi chưa từng nghe qua, nhưng hần cũng là một nhân vật lợi hại, hần chính là Chí Tôn Bảo”

“Chỉ Tôn Bảo?” Ngừ Diên lại bị mìn đánh, một giây sau, nàng nói gấp: “Vậy ngươi càng không thể giết ta “

“Vì sao?”

“Bởi vì tổ tiên ta cũng là Chỉ Tôn Bảo” nàng nói thẳng, a di đà Phật, tha thứ nàng khoác loác wow!

“Nha? Chỉ giáo cho?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn hấn khó hiểu nói: “Ngươi chẳng lẽ không biết mọi người là từ vượn và khỉ tiến hóa mà đến đây sao?” Cho nên, ý tứ của nàng là tổ tiên của ngươi chính là một con khỉ.

Nghe vậy, kiếm của hấn lại dựng đứng lên nói: “Tổ tiên của ngươi mới là con khỉ, xem chiêu”

“Wow, cứu mạng nha” Ngừ Diên thấy thế lớn tiếng quát.

‘ bùm bùm ’ một tiếng đao quang kiếm ảnh, Ngừ Diên ngây ra một lúc, liền nhìn sang, hai thân ảnh đang đánh nhau, người kia không phải là Sở Hạo sao? Hấn làm sao lại tới đây? Bất quá, hấn đến thật là đúng lúc nha! Lúc này nàng quyết định không can tức giận với hấn, ít nhất, hấn sẽ không hại nàng.

‘ xoẹt ’ một tiếng, cái nam nhân mặt nạ bạc kia liền không thấy.

“Ngươi có sao hay không? Có bị thương hay không?” Sở Hạo đi đến trước mặt nàng hỏi.

Ngừ Diên nhìn về phía hấn nói: “Không có, sao ngươi lại tới đây? Vừa rồi cái tên kia quá tàn nhẫn nha” ngẫm lại vẫn còn có chút sợ hãi.

“Làm sao ngươi lại gặp phải hấn?” Sở Hạo trong mắt lộ vẻ nghi hoặc.

Ngừ Diên thấy thế liền đem chuyện đã xảy ra nói với hấn một lần, nói xong, nàng còn không giải thích mà nói thảm, “Ai lại muốn mạng của ta vậy?” Nàng bình thường làm người cũng không phải rất kém cỏi nha!

Mà Sở Hạo nghe thấy vậy, trên khuôn mặt tuấn mỹ xuất hiện nghiêm nghị, có lẽ, hấn biết người kia là ai rồi!

Ban đêm

Sau sự việc bức mình này, Ngừ Diên quyết định hôm nay nghỉ ngơi thật tốt, có kế hoạch gì ngày mai tính, chính là Sở Hạo sau khi đem nàng đuổi về liền đi ra ngoài mãi cho đến trời tối mới trở về.

“Ngươi còn chưa ngủ?” Thấy nàng ghé vào mặt bàn, hấn không khỏi hỏi.

“Nga, chờ ngươi a, ngươi đi làm cái gì?” Nàng tò mò hỏi.

“Không có việc gì, ngươi đi nghỉ ngơi đi, ta nằm trên ghế, có việc bảo ta” Sở Hạo nói xong cũng dọn ghế nằm lên.

Ngừ Diên nghe vậy nằm ở trên giường đem chăn đắp lên, nhưng ngủ một hồi, nàng như thế nào cũng không ngủ được, tuy rằng, cái tên kia thực chán ghét, nhưng hấn tốt xấu cũng đã cứu nàng vài lần, mà nàng là người của thế kỷ mới, chẳng lẽ lại để ý đến tục lệ này sao, vì thế, nàng ngồi dậy đối với hấn hô: “Sở Hạo”

Sở Hạo nghe thấy vậy ngây ra một lúc, đây là lần đầu tiên nàng gọi tên của hấn, vì thế, hấn đi tới hỏi: “Có việc?”

Ngừ Diên nhìn về phía dung nhan tuấn mỹ của hấn, xấu hổ ho khan một tiếng nói: “Cái kia. Lại đây ngủ chung đi”

“Cùng nhau ngủ?” Cái này làm Sở Hạo giật mình .

Ngừ Diên thấy thế nói gấp: “Ai, ngươi đừng có hiểu lầm, ta chỉ là sợ ngươi ngủ ở trên mặt ghế không thoải mái mới để cho ngươi lên ngủ cùng, bất quá, ngươi cần phải đúng quy củ nha, nếu dám xằng bậy, ta liền tự sát” nàng vội nói rõ lập trường.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền đáp ứng yêu cầu của nàng lên giường, hai người cùng đắp hé chăn ra.

Không khí, tựa hồ có chút quỷ dị, Ngừ Diên nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói: “Cái kia. Cái kia buổi tối lúc ta ngủ, ngươi trăm ngàn không cần ăn đậu hũ của ta u”

“Bỏ vương cũng không miễn cưỡng” trái tim của hấn rất nhanh nhảy lên.

Ngừ Diên nghe thấy vậy Ừm một tiếng, tiếp tục nói: “Ngươi. Ngươi theo ta bước chân vào giang hồ, sẽ không sợ Tinh nhi ghen sao?” Nàng thật cẩn thận hỏi, phải biết rằng, nàng còn nhớ rõ, lần trước bởi vì Tinh nhi mà hấn hướng nàng quát to đâu!

“Về sau rốt cuộc không cần lo lắng” hấn đột nhiên nói.

“A? Tại sao vậy?”

“Toàn bộ ngưng”

“Cái gì?” Ngừ Diên nghe vậy liền ‘xoẹt’ một chút ngồi dậy hỏi: “Ngươi đem toàn bộ nhóm tiểu thiếp của ngươi đều ngưng hết rồi?”

Sở Hạo nhắm mắt u một tiếng.

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn hẩn như là đang tìm hiểu quái vật, tiếp tục hỏi: “Hỏi ngươi đấy?”

Hẩn đột nhiên mở ánh mắt xinh đẹp nhìn về phía nàng hỏi: “Ngươi muốn biết?”

Ngừ Diên bị đôi mắt như ngôi sao lúc ẩn lúc hiện của hẩn làm cho dao động, vì thế gật đầu.

“Nếu là ta nói, bởi vì ngươi, ngươi tin sao?” Dung nhan tuấn mỹ của hẩn giờ lên một nụ cười đẹp, cười như vậy làm cho Ngừ Diên lập tức chột dạ, hẩn đây là đang nói cái gì? !

“Không tin? Ta đây ngủ” nói xong, hẩn nhắm mắt lại không hề trả lời.

Ngừ Diên nghe thấy vậy mày chau lên, cái gì gọi là bởi vì nàng?”Ai, ngươi người này nói chuyện sao chỉ có một nửa như thế, cái gì gọi là bởi vì ta nha” tuy rằng không biết vì sao hẩn lại nói như vậy, nhưng lòng của nàng lại không ngăn được nhảy lên xuống, cảm xúc quý dị như vậy làm cho kinh sợ không nhẹ.

Không ra tiếng.

“Ai, ngươi người này như thế nào lại như vậy a? Chẳng lẽ ngươi bình thường thái ra phân nửa rồi lại kéo vào phải không?” Nàng vô cùng bất nhả nói.

Quả nhiên, ăn nói thô tục như vậy, rốt cục làm cho hẩn lại mở mắt ra nhìn về phía nàng, “Ngươi không phải nói, các nàng đều là người hai mặt sao?”

“Này. Mặc dù thế, nhưng là bởi vì chuyện này mà ngưng các nàng sao?”

“Người hai mặt không đáng sợ, bất quá, một khi bị ghen tị làm cho đầu óc hôn mê, thì phạm vào sai lầm không nên phạm, như vậy, các nàng tự nhiên phải trả giá thật cao, phải biết rằng, bốn vương cũng không nuôi hổ gây họa”

Ngừ Diên nghe thấy vậy bắt đầu phỏng đoán lời của hẩn, một lúc sau, nàng đột nhiên nói: “Ngươi là nói, sát thủ do các nàng phái tới?” Nàng bị ý nghĩ này của mình mà cảm thấy giật mình không thôi, trời ạ, nữ nhân ghen tị thật là đáng sợ, lại muốn khiến cho người ta đem nàng giết đi?

Sở Hạo nghe thấy vậy khoe miệng lại treo lên nụ cười, không hề trả lời lời của nàng, mà là nặng nề ngủ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 135: Võ lâm oai truyện (4)

Một luồng ánh trắng nhu hòa xuyên thấu qua cửa sổ, chiếu vào trên bề cửa sổ, cửa sổ giống như được mạ bạc.

Cảnh sắc duyên dáng như thế, đã có một người thủy chung ngủ không yên, vì thế, hẩn rốt cục không thể nhịn được nữa cả giận nói: “Mộng Ngừ Diên ngươi cầm miệng cho ta!”

“Ưm. Đừng cãi, ta muốn ăn móng giò” người nào đó mơ mơ màng màng hét lên, tiếp theo lại bắt đầu truyền ra thanh âm giầy vò, ‘xèo xèo xèo xèo’ thanh âm tổn hơi thừa lời, vài giây sau, ‘vù vù vù vù’ thanh âm ngáy to, rồi tận lực bồi tiếp, thanh âm ân ân.

Sở Hạo không thể nê hà ngồi dậy nhìn về phía người nào đó một cái chân khoát lên trên đùi của hẩn, đầu lệch qua một bên giường miêng, tựa hồ còn chảy nước miếng, cảnh tượng như vậy thật sự rất khó để cho người ta có ý nghĩ gì với nàng.

Vành mắt ‘thùng thùng thùng’ ngoài cửa đột nhiên có người gõ cửa.

Sở Hạo ngậy ra một lúc, liền đem chân nàng dịch chuyển sang một bên, tiếp theo đi ra ngoài mở cửa.

Ngoài cửa một người xa lạ đang đứng, hẩn nhìn về phía Sở Hạo vô cùng áy náy nói: “Đại ca, phiền toái hãy làm cho thanh âm ngáy của huynh đệ ngươi nhỏ một chút được không? Ngươi cũng biết, kỹ viện tường cũng không phải dày, hẩn cứ như vậy ngáy tiếp, ta đây một đêm cũng không ngủ được” hẩn không nê hà nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy cười cười xấu hổ, gật đầu đáp “Được, đã biết”

Tiến bước khách nhân trách cứ, Sở Hạo thật sự không nín được hướng bên tai nàng hét lớn một tiếng, “Mộng Ngữ Diên nguoi tỉnh cho ta”

Mộng Ngữ Diên bị hấn hét lớn một tiếng rớt cục tỉnh lại, một lúc sau, quay đầu nhìn về phía hấn, thấy hấn nhìn mình chăm chăm, nàng liền lập tức đánh thức, đem chân kéo lên vị trí cổ hét lên: “Nguoi. Nguoi nhìn ta có chủ ý gì?”

Trên khuôn mặt tuần mỹ của Sở Hạo lập tức đen một tầng, hấn nói thẳng: “Ồ gần nguoi như vậy, ta tình nguyện chờ lúc nguoi tỉnh tìm cách đánh, cũng không cần chờ nguoi đang ngủ mà đánh”

“Nguoi đây là ý gì?” Ngữ Diên nhìn về phía hấn khó hiểu.

“Cách vạch trách cứ “

“A? Trách cứ? Trách cứ cái gì?” Ngữ Diên vẻ mặt là không hiểu rõ

“Trách cứ tiếng gáy của nguoi quá lớn, rất vang, quá ồn ” Sở Hạo nhìn về phía nàng nói.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên mặt lập tức đỏ bừng rồi, vì thế nói gấp: “Ta. Ta từ nhỏ đã có tật xấu này, chỉ cần. Chỉ cần không nghỉ ngơi tốt sẽ gáy ngủ, đang nói, ta cũng không phải cố ý ” nàng nói gấp, thời điểm ở thế kỷ 21, chỉ cần nàng liên tục hai ngày không ngủ được, sẽ gáy ngủ, vừa mới bắt đầu thu phục cái Quỷ Hồn kia đều tương động đất, sau lại biết là nàng đánh khò khè, trách cứ rất nhiều lần!

” Cái này lót tấm đệm lên sẽ tốt hơn” Sở Hạo đem gối đầu của mình đưa cho nàng nói.

“A? Vậy nguoi làm sao bây giờ?”

Sở Hạo lại nằm xuống nhắm mắt nói: “Không cần gối đầu với tiếng gáy của nguoi mà nói. ., vẫn là không cần gối đầu ” nói xong, lẩn qua lẩn lại thật lâu hấn rớt cục cũng thêm thiếp ngủ, người nào đó oán hận theo dõi hấn, tìm đường chết nha, ngủ tại sao phải đẹp trai như vậy! Vì thế, vì sợ chính mình không chế không nổi ‘ đưa tay lộn ’ đành phải xoay người đối với hấn ngủ.

Khách sạn Hương Thụ

“Nha? Sở vương gia cùng dê con xinh đẹp cũng tới?” Phía trước cửa sổ Phượng Ly Ca bừng chén trà đẳng cấp không chút để ý hỏi.

“Đúng vậy, cung chủ” thủ hạ bạch y nữ tử trả lời.

Phượng Ly Ca nắm cốc nước cười cười, “Hắn đã lâu không ra ngoài giang hồ ” nói xong, lại nhấp một miếng nước trà, xem ra, lực hấp dẫn của dê con xinh đẹp có thể lợi hại như thế, mới có thể cho hấn rời khỏi giang hồ, lại hạ cố đến giang hồ.

“Cung chủ, thuộc hạ còn tra được, năm nay có rất nhiều cao thủ đều lục tục đến đây, lúc này số lượng cao thủ khổng lồ chưa từng thấy trước đây, ngay cả Hạc Đình Hồng trong chốn giang hồ giết người như ngóe cũng tới” bạch y nữ tử lại báo cáo .

Nghe vậy, dung nhan đẹp của Phượng Ly Ca ở dưới ánh trăng nhìn càng thêm đẹp hơn, “Như vậy, hấn tới rồi sao?”

Bạch y nữ tử ngây ra một lúc trả lời: “Không có tra được tung tích của hấn”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy xua tay ý bảo nàng có thể ly khai, bạch y nữ tử thấy thế ‘ hừ ’ một chút đã không thấy tâm hơi.

Phượng Ly Ca nhìn về phía ánh trăng không khỏi cười nói: “Xem ra, đại hội võ lâm năm nay là vô cùng náo nhiệt ” làm cho người ta từng ngày mong chờ!

Hôm sau

Chờ khi Ngữ Diên. . tỉnh lại, Sở Hạo đã không còn ở trong phòng, nàng đưa tay ra vuốt lưng liền bắt đầu rửa mặt, nộ một ngàn lượng chính là không giống nhau, nước rửa mặt nha, nước tắm nha, mỗi ngày đều đưa lên, thật tốt!

Sau khi tất cả được chuẩn bị tốt, nàng liền chuẩn bị rời đi, lại không nghĩ rằng gặp được Hồng Y kỹ nữ đưa bữa sáng , nàng phe phẩy cây quạt nói: “Ca ca mặt đỏ của nguoi chuẩn bị cho nguoi chút này nọ, ăn đi”

“Hấn ở đâu?” Ngữ Diên hỏi vội.

Hồng Y kỹ nữ thấy thế nói: “Mặt đỏ cô nương, ta cũng không phải người hầu của hấn, làm sao có thể biết mặt đỏ ca ca của nguoi đi nơi nào đâu?” nói xong, đánh giá nàng một chút, nghĩ rằng, khuôn mặt xinh xắn nhỏ nhắn này thật tốt a, may mắn trên mặt có nhiều mặt đỏ như vậy, nếu không có mặt đỏ, vậy, nhất định là đại mỹ nữ tuyệt thế!

“Nguoi đang nhìn cái gì?” Ngữ Diên sờ sờ trên mặt hỏi.

Hồng Y kỹ nữ nghe thấy vậy liền che miệng cười cười, “Không xem cái gì, người cũng không phải nam nhân có cái gì mà xem đâu, nga, đứng rồi, mặt đỏ ca ca kia dận người, muốn người không có việc gì đứng đi ra ngoài chạy loạn, hiện tại đại hội võ lâm sắp bắt đầu, bên ngoài rất loạn nha” nói xong, uốn éo cái mông ly khai.

Ngữ Diên nhìn nàng rời đi, không khỏi hướng bóng lưng của nàng lật ra một cái liếc mắt, bĩu môi học nàng nhỏ giọng nói chuyện “Đừng đi ra ngoài chạy loạn nha, rất loạn nha” nói xong, nàng lập tức rùng mình một cái, thanh âm đáng ghét!

Ăn xong bữa sáng, nàng lại bắt đầu không chịu ngồi yên, hần thỉnh nàng không cần rời đi, nàng cũng đừng có rời đi, như vậy chẳng phải thật mất mặt, vì thế, nàng quyết định đi dạo ở cửa, như vậy cũng sẽ không xuất hiện cái gì đường rẽ chứ!

Mấy phút đồng hồ sau? Bên ngoài

Đi rang ngoài cửa, người ta thật là tấp nập, đông nghịt, bóng lưng nhìn nhau, nhiều người nha, thật sự rất nhiều nha, Ngữ Diên nhìn đến nhiều người Trung Quốc như vậy, tâm tình của nàng là kích động, ngẩng cao, cùng với vô cùng hưng phấn!

Nàng là cỡ nào muốn nói với mọi người một câu, những đồng bào, chúng ta cùng nhau cố gắng, cùng nhau tranh phách võ lâm đi!

“Ai u” còn tại trong ảo tưởng nàng đã bị người đẩy xuống, làm hại nàng thiếu chút nữa ngã xuống.

Ngữ Diên thấy thế liền tức giận xoay người, chỉ thấy trước mặt nàng đứng là một tên ăn mày một cái đầu phát xoã tung, tay cầm cây gậy, ăn mặc rách rưới.

“Ai, tuy rằng nghề nghiệp của người để cho ta kính nể, nhưng người cũng không cần đụng chạm vào ta chứ? Trên người của ta không có tiền, người có chạm cũng không ra được tiền” Ngữ Diên nói gấp, ở trong TV gặp mặt nhiều, người như thế hướng trên người va chạm là muốn cầm ví tiền, chỉ tiếc, nàng không có!

Người ăn mày này nghe vậy, đem tóc sỏa tung ra phía sau, lộ ra khuôn mặt hơi chút sạch sẽ, hần nhìn Ngữ Diên nói: “Cô nương, ta cũng vậy người khác chạm vào ta, làm sao người có thể trách ta đâu?”

Ngữ Diên thấy thế hét lên: “Sao, người khác đẩy người, người nên đi tìm người khác, mà ta bị người đẩy, ta tự nhiên phải tìm người” nói xong, đánh giá hần một chút nói: “Quên đi quên đi, nhìn trên người người vô cùng bẩn cũng không có tiền đồ gì, quên đi, bản cô nương tâm tính tốt, không có ý định so đo với người, cáo từ” nói xong, xoay người muốn rời đi.

Ai ngờ này gã ăn xin này lại chạy tới trước mặt của nàng cả giận nói: “Làm sao người có thể nói chuyện như thế?”

“A?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, có điểm không có kịp phản ứng.

Gã ăn xin thấy thế liền đem cánh tay trên tay áo của mình kéo lên, đối với nàng nói: “Thấy không, ta đã được vinh dự cho toàn bộ Cái Bang từ trước tới nay Thiếu bang chủ thông minh nhất xinh đẹp tuyệt trần sạch sẽ “

Ngữ Diên nghe nói lời kịch như vậy nhất thời thất thần, những lời này. Tựa hồ có một chút điểm quen thuộc như vậy.

Vì thế, suy nghĩ võ đầu cũng không nghĩ ra lý do vì sao như vậy, nàng đành phải hỏi: “Vậy là người ai?”

“Ta chính là bang chủ Cái bang, Hồng Thất Công” hần lớn tiếng nói.

Nghe vậy, Ngữ Diên lại giật mình không thôi, bất quá xen chuyện trải qua xen vào lần trước, nàng thật cẩn thận hỏi: “Xin hỏi, tên của người là ba chữ thế nào?”

“Hồng thủy hồng, năm sáu thất thất, công mẫu công” hần nghiêm trang nói.

Cái này, Ngữ Diên không còn có hoài nghi, quả thật là đại danh鼎鼎 Hồng Thất Công nha! Vì thế, nàng liền cười nói: “Văn bối kính danh hào của đại hiệp đã lâu, hôm nay vừa thấy quả nhiên không giống bình thường” nàng ca tụng nói, nghĩ rằng, nếu học xong Hàng Long Thập Bát Chương, người đó còn dám khi dễ nàng sao?

“Ha ha, không cần phải khách khỉ” hần ôm quyền nói.

Ngữ Diên thấy thế cũng ôm quyền nói: “Xin hỏi người có phải có một bộ Hàng Long Thập Bát Chương hay không?”

“Nha, làm sao người biết?” Hần giật mình không thôi, liền nhìn trái xem nhìn phải xem giống như sợ người khác nghe được.

Ngữ Diên nghe thấy vậy, trong lòng lập tức mừng thầm không thôi, quả nhiên là Hồng lão tiền bối, xem ra, đây là hần lúc còn trẻ.

“Tiểu bối kính đã lâu, không biết có may mắn được mở mang kiến thức hay không?” Nàng liền ngượng ngùng cười cười, vật này chỉ có trong tiểu thuyết cùng TV xem qua, không hiểu được chân chính sử dụng đi ra sẽ là bộ dáng gì nữa!

Hồng Thất Công thấy thế cười nói: “Uy lực cái này rất lớn, sao có thể tùy tiện thử đâu? Người yên tâm, trên đại hội võ lâm, ta chắc chắn sẽ biểu diễn “

Ngữ Diên nghe vậy lại gật đầu, đại hội này quả nhiên tới thật không sai!

“Tốt lắm, ta còn có việc phải xử lý, trước hết cáo lui, đợi cho thời điểm trận đấu, cô nương có hứng thú thì tới đi” hắn nói xong cũng đi rồi.

Ngữ Diên có chút tiếc hận, dù sao, nàng còn muốn hỏi chuyện đả cầu bổng đầu, cây gậy vừa rồi trên tay của hắn, tựa hồ chính là đả cầu bổng, chỉ tiếc, còn chưa thấy, người khác đã đi, bất quá, không có việc gì, nàng có thể đợi, dù sao, bọn họ đều là đại nhân vật thôi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 136: Võ lâm oai truyện (5)

Ads Edit: gau5555

Beta: lana_chan

Nhìn Hồng Thất Công rời đi, tâm tình Ngữ Diên vẫn rất cao hứng, dù sao, ở trong này có thể gặp được một nhân vật truyền thuyết thì bất kể thế nào đều làm cho người ta giật mình, hiện tại, nàng chờ mong đó là đại hội võ lâm bắt đầu.

Bị một bài nhạc đệm nhỏ làm rối loạn tâm tình, vì thế, khi nàng chuẩn bị đi về, lại không nghĩ rằng xa xa lại có một thân ảnh màu trắng hấp dẫn nàng, người kia như thế nào lại quen thuộc như vậy?

Vì thế, nàng lại phát huy đặc tính tò mò của cục cưng đi qua, bầy rẽ tám ngoặt nàng lại không biết mình đang đi tới đâu, mà người kia cũng không biết đi nơi nào, đang lúc nàng chuẩn bị thờ dài rồi đi là lúc, bên tai của nàng vang lên một thanh âm không thể quen thuộc hơn.

“Đắc ý Dương Dương đang ở đây tìm ta sao?” Thanh âm ôn nhu xuất hiện, làm nàng nhanh chóng ngược mắt nhìn lại, mỹ nam áo trắng chu sa đang mỉm cười tựa vào bên tường cẩm quỳ trắng trong tay nhìn nàng.

Ngữ Diên ngây ra một lúc liền đi lên phía trước cười nói: “Phượng Ly Ca? Thật là người?”

“Như thế nào? Không vui khi nhìn thấy ta?” Hắn ra vẻ bi thương nói.

“Ai nha, làm sao có thể thế, phía trước chợt nghe nói người tới tham gia, thật không nghĩ tới nơi này có nhiều người như vậy lại gặp được nhau, wow, duyên phận nha” nàng nhẹ nhàng cười nói, ở trước mặt hắn, nàng luôn để biểu tình chân thật nhất.

Phượng Ly Ca cười cười hỏi: “Hắn đâu? Như thế nào không thấy?”

“A?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, tiếp theo liền phản ứng lại đây nói: “Sáng sớm liền đi ra ngoài, làm sao người biết hắn đến đây?”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười nói: “Thù hạ của ta dày đặc, cho nên, ai tiến vào Thành Anh Hùng trên cơ bản đều biết” những lời này hắn cũng không nói dối.

Ngữ Diên thán phục một tiếng, tiếp theo nói gấp: “Vậy người có thể để cho thù hạ của người nhìn xem Dịch Hiên ở nơi nào sao? Hắn có việc rồi đi, hiện tại tại hắn đích thị là không biết chúng ta ở nơi nào, ta sợ hắn tìm nhóm ta khắp nơi, thù hạ của người nếu thấy được, có thể báo cho hắn đến nơi đây tìm chúng ta hay không?”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy gật gật đầu, xem như đáp ứng rồi, “Không có việc gì không nên chạy loạn, hiện tại chỗ này vô cùng không an ổn, mặt khác, ta ở tại khách sạn Hường Thụ, có rảnh, người với hắn cùng nhau lại đây ngồi một chút đi” hắn đứng thẳng người gấp cây quạt lại xem ra tựa hồ muốn rời đi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy chỉ có thể ồ một tiếng, nếu không còn có thể nói cái gì, hắn luôn tới vô ảnh đi vô tung.

Lúc này, Phượng Ly Ca tựa hồ lại nghĩ tới cái gì, xoay người nói: “Đứng rồi, người thay ta chuyển lời tới hắn, nói, cái kia của hắn cũng tới, để cho hắn chú ý an toàn”

“Ách? Cái kia của hắn là ai vậy? Còn có, chú ý an toàn? Đây là ý gì? Có phải rất nguy hiểm hay không?” Ngữ Diên theo bản năng truy vấn.

Phượng Ly Ca chưa trả lời mà là nói thẳng: “Người cứ nói như vậy, hắn sẽ rõ” nói xong, hắn nhanh chóng biến mất ở tại trong bể người.

Ngữ Diên buồn bực, đây là ý gì, cái kia của hắn đến tột cùng là ai? !

Một lúc sau

Ngữ Diên sau khi rảnh rồi đi dạo một hồi, liền không có tâm tư, không phải là không có ý tứ, mà là không ai bảo hộ, nàng cảm thấy có chút nguy hiểm, nếu vui chơi so với sinh mệnh thì sinh mệnh tương đối trọng yếu.

Bất quá thời điểm chờ hấn trở lại cũng là hơn nửa ngày, ai ngờ nàng vừa mở cửa ra liền đón nhận Sở Hạo, hấn lập tức đem nàng kéo vào trong phòng. Ngữ Diên thấy thế kêu lên: “Người bắt cánh tay ta đau quá”

Sở Hạo thấy thế buông lỏng tay của nàng ra cả giận nói: “Người đi đâu vậy?”

“Bên ngoài a” nàng xoa xoa chỗ cánh tay bị hấn nắm đau nói.

“Không phải bảo người ở trong này ngồi đợi đấy sao? Người vì sao không nghe lời, người có biết bên ngoài nguy hiểm cỡ nào hay không?” Hấn một hơi hướng nàng gào thét.

Ngữ Diên nhìn về phía hấn phát hỏa yếu ớt nói: “Này. Này không phải ở trong này rất buồn nha, còn nữa, ta chỉ đi dạo ở cửa mà thôi” nàng có chút chột dạ nói.

“Chuyện? Người có biết hay không nếu người một mình đi ra ngoài gặp nguy hiểm thì phải làm sao bây giờ?” Hấn như trước vẫn đang tức giận, giang hồ này cơ bản không phải là đơn giản như nàng nghĩ, có thể tới nơi này, không người nào là không có năng lực, mà nàng chỉ dựa vào thuật truy quý thấp như thể căn bản không thể so với người khác.

Ngữ Diên ngược mắt nhìn hấn một chút, trong lòng cho dù tức giận cũng không dám nói ra, xem ra, hấn giống như rất quan tâm đến an toàn của nàng, được rồi, nữ nhân tốt không cùng nam nhân đấu, vì thế, nàng cười cười nói: “Được rồi, ta bây giờ không phải rất tốt đấy sao, đúng rồi, ta vừa gặp được Phượng Ly Ca “

Nghe thấy vậy, Sở Hạo mày lại chau lên, ngữ khí như trước không hề giận nói: “Hấn đến đây?”

“Ừm, đúng rồi, hấn bảo ta nói lại cho người một câu” lúc này, nàng mới nhớ tới lời Phượng Ly Ca dặn.

Sở Hạo nghe vậy nhìn nhìn nàng, Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Hấn nói, cái kia của hấn cũng tới, bảo người cẩn thận một chút, ách. Tuy rằng ta nghe không hiểu hấn nói cái gì, nhưng hấn nói người nghe có thể hiểu, ài, cái kia của hấn là ai vậy nha?” Ngữ Diên tò mò hỏi.

Nhưng Sở Hạo lại chưa trả lời vấn đề của nàng, Ngữ Diên cũng ngừng cười, bởi vì nàng rõ ràng cảm giác được sắc mặt của Sở Hạo trở nên phi thường khó nhìn, đây là có chuyện gì, cái kia của hấn đến tốt cùng là ai? Vì sao sắc mặt của hấn lại khó coi như thế?

“Từ giờ trở đi, người một bước cũng không chuẩn rời khỏi ta, có nghe hay không?” Một lúc sau, câu nói đầu tiên của Sở Hạo lại bá đạo như thế, lạnh như băng như thế.

“A? Cái gì gọi là một bước cũng không chuẩn nha, ta đây tắm rửa làm sao bây giờ?” Ngữ Diên nhìn về phía hấn bá đạo như thế bất mãn nói, tiếp theo còn nói: “Người phải làm rõ ràng thân phận của mình, ta là lão đại của người ai, làm sao người có thể ra lệnh cho ta đâu?”

“Vi an toàn của người” nói xong, hấn không ở lại nghe nàng cãi nhai, mà là lôi kéo tay nàng đi ra ngoài.

“Ai, đi nơi nào nha?”

“Ăn cơm” đầu hấn cũng không quay lại mà nói.

Cứ như vậy, nàng bởi vì dẫn theo cái lời hấn kia sau khi trở về, hấn thật sự một bước đều không cho nàng rời khỏi tầm mắt của mình, cứ để nàng vô cùng bất mãn, nhưng hấn trừ bỏ muốn nàng ở trong tầm mắt của hấn, còn lại thật cũng không có làm gì khó xử nàng.

Ban đêm

“Bên ngoài sao lại an tĩnh như vậy đâu?” Ngữ Diên nằm ở trên giường không chút để ý nói.

“Đại bộ phận đều đi ra ngoài” Sở Hạo nhắm mắt nói một tiếng, lúc này đây, hấn đã mua một cái gối đầu, để tránh nàng ngáy ngủ mà phải kính dăng gối đầu của mình.

“Đi ra ngoài? Đi nơi nào?” Ngữ Diên nghiêng người nhìn về phía hấn tò mò hỏi.

“Xếp hàng” hấn không chút để ý nói, ánh mắt như trước không có mở.

Ngữ Diên nhìn bên cạnh khuôn mặt của hấn, trong lòng cảm khái, rất đẹp trai nha, ngay cả lông mi cũng dài như vậy, khuôn mặt sạch sẽ thật sự muốn cho người phạm tội. Người như nàng vậy, bình thường có ý nghĩ gì sẽ làm tất cả, lúc này, tay nàng tự chăm chăm đưa tới, chuẩn bị khê vuốt chóp mũi kiên định của hấn, đã có thể cách cái kia 0.01 khoảng cách, hấn đột nhiên mở đôi mắt đen thui ra.

“Làm cái gì?”

Ngữ Diên thấy thế hoảng sợ, liền nắm chặt tay thu trở về, hơn nữa vô cùng chăm chú nói: “Ai nha, vừa rồi có một con muỗi, thiếu chút nữa đã bị ta bắt được” trời ạ, không có chuyện gì mà lại trộn lẫn dọa chết người! Nàng bắt an nghỉ.

Sở Hạo nghe vậy trên dung nhan tuấn mỹ treo lên một ý cười thần nhiên, chỉ là ý cười trong chớp mắt như vậy, nàng cũng không có nhìn thấy, lúc này, nàng lại nghĩ tới lời của hắn, hỏi vội: “Người vừa rồi nói bọn họ xếp hàng là có ý gì?”

“Một tuần sau chính là đấu vòng loại đại hội võ lâm, những người này là đi giành vị trí” Sở Hạo nói.

Ngữ Diên nghe vậy ngồi dậy, nhìn về phía hắn hỏi: “À? Sớm như vậy liền giành vị trí? Đúng rồi, đại hội võ lâm làm sao có thể chậm lại đến một tuần sau mới bắt đầu?”

“Thứ nhất, ngày đấu vòng loại của đại hội võ lâm là ngày hai mươi hai tháng tám, khoảng cách đến ngày này, còn kém suốt năm ngày, ta nghĩ, là người nghe lầm mà thôi, thứ hai, bốn năm một lần đại hội sẽ hấp dẫn hơn vạn người đến xem thi đấu, vì để chiếm được vị trí có lợi, bọn họ luôn từ vòng một mà bắt đầu xếp hàng” hắn thần nhiên nói, nói xong như có suy nghĩ gì.

Ngữ Diên nghe vậy gật gật đầu, nhưng một giây sau, nàng liền không chịu nổi vì thế nói gấp: “Chúng ta đây cũng phải đi xếp hàng nha, bằng không chúng ta đứng ở chỗ nào xem?” Đứng xa làm sao có thể nhìn đến Hồng Thất Công đại triển thân thủ đâu? Đúng rồi, còn có Hoàng Dược Sư nha, cao thủ!

Sở Hạo cũng không cho là đúng nói: “Yên tâm ngủ đi, chuyện này không cần người phí công” nói xong, nhắm mắt không hề để ý tới nàng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy hồ nghi nhìn nhìn hắn, nhưng lại thấy hắn không nói chuyện, mà đang nhắm mắt nghỉ ngơi, cho dù nàng lại có vấn đề cũng không nên ý tứ hỏi, quên đi, đến lúc đó nếu nhìn không tới, sẽ để cho hắn làm đệm thịt cho nàng, vì thế, nàng lại nằm xuống, cũng không đến vài giây, nàng liền phát hiện một vấn đề, ở, giường này sao lại lớn như vậy, hai người song song ngủ đều không chạm được, thật sự là bị kích, lúc này hừ nữ nàng cư nhiên hi vọng giường nhỏ hơn một chút.

“Ừm Ừm Người ta ~ người ta ~ muốn A A Thích”

Đột ngột, một thanh âm khác xuyên thấu qua màn đêm yên tĩnh chậm rì rì truyền tới.

“Tiểu nương tử, thích sao? Đổi âm sao? Kêu nha, làm sao người không gọi? Đại gia không làm cho người thích đủ sao?” nam nhân cách vách truyền ra thanh âm rõ ràng bay tới phòng này, Ngữ Diên nhất thời xấu hổ về mặt đỏ ửng.

“Đại gia, người quá tuyệt vời. Đến đây đi. A a a a. Nhẹ chút chứ sao. Người ta người ta chịu không nổi.”

Cách vách một đôi nam nữ tựa hồ đang mê thích, về sau tiếng càng ngày càng lớn, ngôn ngữ càng ngày càng rõ ràng, cũng càng ngày càng xuống.

“Ừm” Ngữ Diên không tự giác nuốt một ngụm nước bọt, tình cảnh như thế rất xấu hổ rồi, cũng làm cho người ta miên man bất định.

Sở Hạo nhắm mắt lại không rảnh mà để ý cũng không hỏi, nhưng tim của hắn cũng bắt đầu nhảy lên, địa phương quý quý này, hiệu quả cách âm kém như thế?

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 137: Võ lâm oai truyện (6)

Tâm tư hai người theo thanh âm cách vách liên tiếp truyền tới bắt đầu không yên, nhưng mà cách vách cũng không có ý tứ yên tĩnh, thanh âm càng lúc càng lớn, giống như sấm, người khác không biết bọn họ đang làm cái gì.

Ngữ Diên giờ này khắc này, thật sự không biết nên làm thế nào mới tốt, tuy rằng nàng chưa ăn qua thịt heo, nhưng tốt xấu gì cũng xem qua heo chạy, còn nữa, thanh âm ‘rất khác biệt’ như thế không ngừng lượn lờ ở bên tai nàng, nàng không có phản ứng, nàng cũng không phải là người, huống hồ, ngủ cạnh nàng còn có một nam nhân tuấn mỹ như thế, trời ạ, người là muốn dẫn dụ ta phạm tội sao?

Đúng lúc này, Sở Hạo đột nhiên ngồi thẳng người, thấp mắt nhìn thoáng qua Ngữ Diên sắc mặt hồng nhuận, cái thoáng nhìn này sừng sốt đem Ngữ Diên hoảng sợ, làm sao vậy? Chẳng lẽ hắn chịu không nổi muốn Bá Vương ngạnh thượng cung rồi? Không phải đâu? Nàng còn chưa có chuẩn bị tốt đâu? Làm sao bây giờ? Nàng là muốn trước tiên gọi cứu mạng, hay là chờ thời điểm hắn cúi người kêu cứu mạng đâu?

Chỉ tiếc, nàng còn không có ra kết luận, Sở Hạo lại đứng dậy rời khỏi phòng, Ngữ Diên thấy thế mắt mát lên, không phải chứ? Nàng không có lực hấp dẫn như vậy sao?

“Thanh âm bên trong nhỏ lại một chút, nếu không, ta sẽ lấy mạng của người” bên ngoài một thanh âm lạnh lùng làm cho Ngữ Diên dờ khóc dờ cười,

người kia cứ nhiên chạy đến cách vách trách cứ người khác đang làm việc trên giường? Trời ạ, nàng không biết hấn, thật mất thể diện!

Sở Hạo đi qua la lên, bên trong lập tức im lặng xuống dưới, tiếp theo hấn dường như không có việc gì trở lại trên giường nhắm mắt đi ngủ, lưu lại Ngữ Diên kinh ngạc

Hôm sau

Ngày mới sáng lên, bên ngoài số người bắt đầu khởi động, thanh âm liên tiếp, Ngữ Diên thấy thế liền tò mò mở cửa sổ thăm dò muốn đi xem sao lại thế này, lại không nghĩ rằng nghe được câu nói đầu tiên là, “Chết người”

Được rồi, nàng gặp qua người chết, cũng không phải lần đầu tiên nhìn thấy người chết, nàng cũng không còn cảm thấy có cái gì tò mò, ở đại hội võ lâm này giống như theo lời hai bọn họ nói, khắp nơi đều là nguy hiểm, người chết ở đây không phải là một bữa ăn sáng sao?

Nhưng là câu tiếp theo, lại làm cho nàng run như cầy sấy

“Người biết không? Chết đều là nữ nha” đại thúc A tám chuyện nói.

Đại thúc B nghe thấy vậy cũng nói: “Người kích động cái gì, mỗi lần đều là như vậy nha, ta xem a, lần này nhất định là giống nhau, không chết 49 người thì không thể bỏ qua”

Đại thúc A nghe nói cũng là gật gật đầu, “Đúng nha, máu chó là hung thủ kia căn bản nhìn không tới, nữ hài tử đó chết vô cùng thảm nha”

Đại thúc B nói gấp: “May mắn ta là nam, bất quá, nữ hài tử đó cũng quá đàn độn, biết rõ nguy hiểm còn muốn để cho người ta phá thân, đây không phải muốn chết sao”

“Hừ, nhỏ giọng một chút, tuy rằng đây là bí mật công khai, nhưng người cũng không thể lớn tiếng nói chuyện như vậy, vạn nhất cái gã người ma giết người kia biết làm sao bây giờ, ta đã nói với người, chúng ta nói chuyện tốt nhất cẩn thận một chút, ta nghe nói a, cái tên người ma chuyên giết người kia là cho quý vợ của võ lâm minh chủ lần thứ nhất” nói xong, đại thúc A liền rung mình một cái, lạnh nha.

“Đúng nha, tên giết người này tặng mấy trăm người cho hấn” đại thúc B cũng rung mình một cái, hai người huyền thuyên một hồi liền biến mất trong bể người.

Ngữ Diên đem cửa sổ cấp đóng lại, lòng của nàng không hề bình tĩnh, trời ạ, chỗ này sao lại hiểm ác như vậy, giết hiển cho cái Minh Chủ quý chết kia? ! Nghĩ đến đây, nàng cả người đều nổi lên da gà.

Chỉ chớp lát, Sở Hạo đi đến, phía sau có một nam nhân đem bữa sáng bung vào, lễ phép hỏi, cúi đầu khom lưng đóng cửa rồi đi.

“Chịu chút, đợi lát nữa đi ra ngoài” Sở Hạo đối với nàng ngăn người nói.

“”

Sở Hạo thấy nàng không có phản ứng, đang ngây ngốc ngồi ở trên ghế không nói được một lời, vì thế hấn lại la lên: “Người làm sao vậy?”

Lúc này, nàng liền hồi thần lại nhìn nhìn hỏi hấn: “Người có biết nơi này hàng năm đều chết rất nhiều nữ sao?”

Sở Hạo ngây ra một lúc, không nghĩ tới nàng sẽ hỏi vấn đề này, vì thế uống cháo gật đầu xem như trả lời.

Một giây sau, Ngữ Diên hét lên: “Người biết vì sao không nói cho ta, đến tột cùng là người nào biến thái giết nhiều nữ hài tử như vậy?” ngữ khí của Ngữ Diên có chút kích động.

Sở Hạo dùng chiếc đũa kẹp lên một cái bánh quẩy, không chút để ý ăn, đáp: “Hấn cũng không phải người xấu nha”

“Không phải người xấu? Hấn giết nhiều người như thế còn không phải người xấu? Đầu người không phải nở đậu đi?” Buồn bực phi thường buồn bực.

“Hàng năm đều giống nhau, thói quen là tốt rồi” hấn như trước thản nhiên nói.

Ngữ Diên thấy thế chỉ có thể bùng lên bát đũa bắt đầu ăn, vài giây sau, nàng ăn ăn liền yếu ớt hỏi: “Cái kia. Cái kia ta muốn hỏi một chút, người có thể bảo hộ ta đúng hay không?”

Sở Hạo đã ăn xong bữa sáng, hấn cầm chén đũa buông xuống, cầm lấy khăn tay tao nhã lau lau bên môi một chút nhìn về phía nàng thản nhiên nói: “Không nhất định”

“A? Cái gì gọi là không nhất định? Người không phải võ công rất lợi hại đấy sao?”

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói: “Người thấy được võ công của ta rất lợi hại phải không? Kỳ thật, ở đây luôn nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, còn nữa, cái tên kia xác thực cũng rất lợi hại!”

Nghe vậy, nàng cũng buông bát đũa, bởi vì nàng căn bản cũng không có tâm tình ăn uống, người kia xem ra đích thị là đệ nhất cao thủ, bằng không, nhiều

võ lâm hào kiệt như vậy cũng chưa bắt được hắn, không cần nghĩ, hắn nhất định so với ác ma còn khủng bố, chuyện kia, nàng cũng là nữ tử, vạn nhất. . .

“Đi thôi” Sở Hạo đánh gãy tư tưởng của nàng trực tiếp đứng dậy đi ra ngoài.

Ngữ Diên thấy thế liền đứng dậy hỏi: “Đi nơi nào?”

“Đi xem đệ nhất võ lâm minh chủ” nói xong, trực tiếp đi ở phía trước.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, minh chủ võ lâm đời thứ nhất, đây không phải là muốn chết sao? Một giây sau, nàng lập tức nhớ lại đại ma đầu giết người theo lời hai đại thúc kia, bọn họ nói, ma đầu giết người chính là giết để đi tể Minh chủ đã chết này

“Ái chờ một chút, đợi ta với a” tuy rằng nàng có chút sợ hãi, nhưng một mình lưu lại càng nguy hiểm hơn.

Đi khoảng một canh giờ, bọn họ tới Bắc môn, Bắc môn trên tường có một cửa nhỏ, cửa này không có cánh cửa, ngoài cửa đến tột cùng đi thông tới chỗ nào, không người nào biết được.

Chính là, chỗ này quỷ dị quá mức, bởi vì trong Thành Anh Hùng từng cái góc đều kín người hết chỗ, duy độc chỗ này lại lạnh lùng như thế, lạnh lùng đến một người cũng không có, Ngữ Diên loáng thoáng cảm thấy chỗ này có chút không giống với bình thường.

“Làm sao vậy?” Sở Hạo đi ở phía trước thấy nàng chưa đi cùng mình không khỏi ngoái đầu nhìn lại nhìn sang.

“Đây là nơi nào? Vì sao nơi này một người đều không có, hơn nữa, chỗ này lại có một cái cửa nhỏ?” Nàng tò mò không thôi, nhưng cảm thấy có chút không đúng lắm.

Sở Hạo cười cười nói: “Chỗ này là Bắc môn, đi ra cửa này là có thể trực tiếp tới rừng rậm cách đó không xa, ở giữa khu rừng rậm rạp là một mảnh rộng lớn, nơi đó có một cái Mộ Bia, đó chính là võ lâm minh chủ đời thứ nhất Tào Man chi mộ” Sở Hạo chậm rãi nói, hắn vừa nói chân vừa bước qua cửa.

Ngữ Diên liền theo qua.

“Như vậy, nữ hài tử đó bị giết cũng là thông qua cửa này sao?” Ngữ Diên hỏi.

“Nữ hài tử bị đưa tới trước mặt phần mộ của hắn mới có thể bị giết, đây là cớ tể hắn” thanh âm của hắn thân nhiên, tựa hồ như là ở kể ra một chuyện xưa.

“Vậy tại sao không đem cửa này niêm phong lại?” Ngữ Diên theo bản năng nói.

“Cho dù niêm phong lên thì như thế nào? Võ công của bọn hắn bí hiểm còn cần đi qua cửa này sao? Bất quá, cửa này vĩnh viễn không thể phong, bởi vì mặc kệ người niêm phong như thế nào, ngày hôm sau, cửa này sẽ lại mở ra, lâu ngày, vốn không có người niêm phong cửa này” trong lúc nói bọn họ đã đi vào trong rừng rậm.

“Người này có phải rất lợi hại hay không a?” Ngữ Diên vừa đi vào rừng rậm cũng cảm giác không đúng lắm, bởi vì, quạ đen bay thành từng đàn, điều này làm cho người cảm giác được từng trận âm trầm.

Sở Hạo vẫn chưa trả lời, mà là mang theo nàng tiếp tục đi lên phía trước, đi chưa tới bao lâu, liền thấy được một mảnh trống không, mà Mộ Bia đồng thật to kia lại phá lệ bất mắt.

“Nhìn thấy không? Đây là mộ bia của minh chủ võ lâm Tào Man ” hắn cười cười nói.

Ngữ Diên nhìn trên bia mộ có vài chữ mạnh mẽ rất to, trong lòng cảm thấy là lạ , vì thế nghi ngờ nhìn nhìn Sở Hạo, thấy hắn vẫn thân nhiên cười, nàng mày chau lên, rồi rầm hỏi: “Chúng ta vẫn là đi thôi, ta cuối cùng cảm thấy mộ người chết này có chút không thích hợp” nói xong, nàng xem xem không khí quỷ dị chung quanh, bất an khuyên bảo .

“Đi? Tại sao phải đi? Lúc này vừa mới tới đây, như vậy đi, người quỳ xuống dập đầu hắn “

“Dập đầu? Vì sao?” Nàng cùng hắn không quen thuộc, tại sao phải quỳ xuống trước hắn? Đã nói rồi, nàng cũng không phải thực sùng bái hắn.

“Bởi vì dập đầu, hắn sẽ phù hộ cho người, đừng nói nhiều lời như vậy, nhớ rõ dập đầu ba cái hiểu chưa?” Sở Hạo có chút không kiên nhẫn thúc giục.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên mày càng ngày càng rối rắm, nàng loáng thoáng cảm thấy sự tình tựa hồ có điểm gì là lạ, Sở Hạo mặc dù có chút chán ghét, nhưng chưa bao giờ bức bách nàng nha, còn nữa, nàng tại sao phải dập đầu cho người xa lạ đâu?

“Nói chuyện với người, người không nghe thấy sao? Dập đầu nhanh lên” thấy nàng do do dự dự, hắn liền bắt đầu thúc giục .

Hắn càng thúc giục, trong lòng của nàng càng phát ra bất an, không thích hợp, trong chuyện này đích thị là có chỗ nào không đúng lắm, nghĩ nghĩ, nhìn nhìn chung quanh, không đúng, đích thị là có chỗ nào không đúng, một lúc sau, nàng rốt cục nghi hoặc nhìn về phía Sở Hạo, vì sao hắn hôm nay kỳ quái như thế?

“Làm sao vậy? Nhìn ta làm gì?” Hấn khó hiểu nhìn hướng nàng, tiếp theo lại thúc giục: “Nhanh chút nha, đừng lãng phí thời giờ của ta”

Những lời này của hấn rời ra khỏi miệng, trong lòng Ngử Diên bắt đầu không yên, vì thế, nàng cười cười hỏi: “Ta. Ta thích đập đầu thời điểm có Tiểu Tam cùng ta, bằng không ta sẽ ngưng ngừng”

Nghe vậy, hấn mày chau lên, khó hiểu hỏi: “Tiểu Tam là cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 138: Võ lâm oai truyện (7)

ghe vậy, hấn mày chau lên khó hiểu hỏi: “Tiểu Tam là cái gì?” Lời của hấn vừa nói ra, Ngử Diên trong lòng lập tức hoảng hốt, quả nhiên không có đoán sai, hấn không phải Sở Hạo, như vậy, hấn đến tột cùng là ai?

“Nhanh chút bái nha, sau khi lạy xong chúng ta có thể trở về” hấn lại nói.

Hấn luôn mãi thúc giục đập đầu, trong lòng của nàng liền biết đáp án, người kia, đích thị là muốn dùng phương thức bái đường như thế, sau đó lại giết nàng? Nghĩ đến đây, lòng của nàng bắt đầu không ngừng nhức nhích, làm sao bây giờ? Nàng nên làm cái gì bây giờ? “Ai u. Ai u.” Bối rối phía dưới, nàng đột nhiên che bụng kêu rên lên.

“Làm sao vậy?” Hấn đi vào trước mặt của nàng hỏi.

“Ta. Ta muốn đi nhà xí, ta ghen sợ” nàng nói dối

“Chịu đựng” hấn rốt cục không thể nhịn được nữa nổi giận nói một câu, thấy nàng nghi hoặc nhìn chính mình, hấn liền cười cười nói: “Chạy nhanh đập đầu, chỉ cần đập đầu ba cái, sau khi đập đầu người lập tức có thể đi nhà xí” hấn cười cười nói, đưa tay chỉ chỉ Mộ Bìa.

“Không được, cái này không được ai, ta phải nín tiểu lễ bái cho hấn, đây là không đạo đức” nàng liền cười cười nói, tiếp theo chỉ chỉ bụng của mình, biểu tình kia tựa hồ muốn nói, người không cho ta đi nước tiểu, ta liền nhịn không nổi.

“Tốt lắm, chạy nhanh, nơi đó có một đồng cỏ, người ở chỗ này giải quyết đi” hấn chỉ chỉ bụi cỏ xa xa nói.

Ngử Diên thấy thế vội vàng gật đầu nói: “Yes Sir, lập tức là tốt rồi” nói xong, liền hướng vị trí bụi cỏ đi đến, thấy hấn đưa lưng về phía mình, tựa hồ đối với phần mộ huyền thiên nói cái gì đó, Ngử Diên liền nhanh chân bỏ chạy, trời ạ, Thuật Dịch Dung cổ đại đúng là hại chết nhân nha! Nàng cứ nhiên bị ma đầu giết người lừa đến nơi này!

Ngay tại lúc Ngử Diên đem hết sở lực chạy vào bên trong, cái tên Sở Hạo giả mạo kia ồn ào một chút bay qua đỉnh đầu của nàng, rơi xuống trước mặt của nàng.

“Ha ha ha ha” thấy thế, nàng chỉ có thể cười gượng vài tiếng.

Sở Hạo giả mạo nhìn nhìn nàng lạnh lùng nói ra: “Xem ra, người đã biết thân phận của ta” một giây sau, hấn đem khuôn mặt bên ngoài lột ra, hé ra một khuôn mặt bình thường đại chúng xuất hiện

“Người. Người tại sao muốn đem ta lừa đến nơi đây?” Ngử Diên lui về sau nói.

“Vì sao? Tự nhiên là bắt người để thêm một con số nữa” hấn cười vô cùng khùng bố, Ngử Diên thậm chí có thể cảm giác được bên trong thanh kiếm của hấn chảy rất nhiều máu.

“Người. Người chính là cái tên người ma giết người? Người. Làm sao người có thể đánh mất nhân tính như vậy?” Nàng phẫn nộ hướng hấn gào thét.

“Nhân tính là vật gì? Có thể làm cơm ăn sao?” Hấn cười lạnh một tiếng, trào phúng cái nàng gọi là hai chữ nhân tính

“Người. Người hỗn đản không phải người, ta rốt cuộc biết nữ hài tử đó làm sao bị người lừa đến, đại dịch dung lừa gạt, người giết nhiều người như vậy vì thế phần mộ này, đầu người bị nước vào phải không?” Xem ra, hôm nay vận mệnh nàng sẽ vô cùng thâm trầm.

“Người không tin có quỷ? Ta cho người biết, trên thế giới này thật sự có quỷ, ta đưa tiền nữ nhân đi Minh chủ đều nhận được” nói xong âm lãnh cười cười.

Ngữ Diên lúc này đang nhớ lại tới Huyết Linh Đang của mình, liền muốn Quý Hồn đem trong Linh Đang gọi ra, chỉ tiếc, Linh Đang của nàng cũng không biết bị ai làm phép, miệng động lại xuất hiện một cái lá mỏng trong suốt quý nhĩ bên trong căn bản là ra không được.

Thấy thế, hần cười ha ha, “Ta đã sớm biết ngươi có vài thứ kia, cho nên, đem cái đó che lại, ngươi cảm thấy chơi vui sao?”

Ngữ Diên nghe thấy hần nói như vậy, cả người run lên, hần làm sao mà biết nàng sẽ có vài thứ kia? Hần đến tột cùng là người nào

“Ngươi không cần giết mình, Huyết Linh Đang là vật mà khu Ma Nhân đều muốn có được “

Ngữ Diên ngây ra một lúc, chẳng lẽ hần cũng ở khu Ma Nhân hay sao? Bất quá, nàng không có thời gian quan tâm khi gió có phải hay không a, trực tiếp rút ra Chu Tước kiếm của mình, người nam nhân này thấy thế ngây ra một lúc, nàng tại sao có thể có kiếm tốt như thế? Một giây sau, hần liền vọt tới, tuy rằng công phu Ngữ Diên không lớn, nhưng là có thần kiếm trong tay, ít nhất cũng không chết nhanh như vậy.

Trải qua giao tranh, khí lực Ngữ Diên càng ngày càng yếu, con mẹ nó, lại phải chịu đựng như vậy, xem ra, nàng nên rèn luyện thân thể cho tốt, cái này còn chưa đánh được vài cái đã suy yếu muốn chết.

“Ngươi cũng đừng chống cự nữa, có lẽ ta sẽ để cho ngươi chết thoải mái một chút”

“Thả ngươi con bà nó chó má, ta thể sống chết cũng sẽ không đầu hàng, đại ma đầu giết người này” nàng một bên đánh một bên kêu la, bởi vì nàng biết, hần căn bản sẽ không bỏ qua cho nàng, cùng với như vậy, còn không bằng mất cả chì lẫn chài.

“Xứ nha đầu không thể tưởng được ngươi còn có thể nói, chẳng qua thể lực của ngươi quá kém, không cần mười chiêu ngươi sẽ chết” nói xong, lại rất nhanh chiến đấu.

Quả nhiên, khí lực của nàng càng ngày càng ít, hô hấp càng ngày càng dồn dập, chết tiệt, nàng không muốn chết nha, nam chủ đâu? Nha, đều chạy đi đâu rồi? Như thế nào một cái cũng không tới cứu nàng nha?

“Chịu chết đi” ngay tại thời điểm một kiếm của nam nhân muốn vỗ xuống, Sở Hạo thật xuất hiện

‘bùm bùm’ lại là một trận đánh lẫn nhau, Ngữ Diên thờ hồn hèn ngồi dưới đất, hần. Hần rốt cục xuất hiện, để chờ hần sau khi đánh xong, nàng không thể không phê bình hần một chút, không cần mỗi lần đều đến thời điểm nàng sắp chết mới xuất hiện, như vậy, nàng sẽ rất mệt rất mệt mỗi !

“A ——”

“A ——”

Hai tiếng kêu thảm thiết đồng thời xuất hiện.

Tiếng thứ nhất kêu thảm thiết, là kiếm Sở Hạo cắm vào trong ngực Sở Hạo giả mạo.

Tiếng thứ hai kêu thảm thiết, không biết từ nơi này lại toát ra từ trên ngực thêu hoa hồng của nam nhân áo đen, hần vốn định lôi cánh tay của nàng sẽ mang nàng đi, chỉ tiếc, hần không có thỏa mãn, bởi vì Phượng Ly Ca cũng đột nhiên xuất hiện, bất quá, Huyết Linh Đang trên người nàng lại bị hắc y nam này mang đi.

“A. Huyết Linh Đang của ta, ô ô” Ngữ Diên thấy thế sốt ruột không thôi.

Phượng Ly Ca cùng Sở Hạo đồng thời liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đều có được biểu hiện làm cho người ta xem không hiểu gì đó.

“Hần không có tới sao?” Sở Hạo đi tới trước mặt Phượng Ly Ca hỏi.

“Hần đến đây, chúng ta còn có cơ hội nói chuyện nhân nhĩ như thế sao?” Phượng Ly Ca mở ra cây quạt cười cười nói.

“Hai người các ngươi đang nói cái gì đó? Linh Đang của ta bị đoạt đi rồi, làm sao bây giờ? Ta muốn tìm Linh Đang của ta ” Ngữ Diên sốt ruột không thôi, bên trong còn có Quý Hồn mà nàng quan tâm, vậy phải làm sao bây giờ?

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói: “Nếu muốn tìm Linh Đang của ngươi quay về chỉ có thể đi một chỗ, bất quá.”

“Có đi không hần có thể trở về” Phượng Ly Ca xen vào nói nói.

Ngữ Diên nhìn nhìn hai người, mày ríi rắm hỏi: “Lợi hại như thế thật sao?”

“Vừa rồi nam nhân ngực thêu hoa hồng đích thị là trợ thủ đắc lực của hần ” Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nghiêm túc nhìn hai người một chút, “Các ngươi nói cho ta biết, địa phương kia gọi là gì, ta nhất định phải tìm Linh Đang của ta, chẳng sợ nơi đó là núi đao là biển lửa ta cũng muốn xông vào một lần” làm lão đại, nàng sẽ không vứt bỏ bọn họ, hơn nữa, Thất Dạ là người thân nhất của nàng, hần là cùng nàng xuyên qua, nàng không thể mất đi hần, nếu không, giống như mất đi người thân?

“Đắc ý Dương Dương, ngươi đang nói đúng nha, địa phương kia, thật sự chính là núi đao cùng biển lửa” Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng vạn phần chăm

chú nói.

“Thật sự có chỗ như thế?” Nàng theo bản năng hỏi.

“Hắn nói không sai, địa phương kia không phải người thường có thể đi” Sở Hạo nói.

“Không phải người thường? Là địa ngục sao?” Nhìn hai người nghiêm túc như thế, nàng liền biết nói, địa phương kia đích thị là vô cùng lợi hại, mà địa phương lợi hại như thế, không phải đều dùng Địa Ngục để hình dung đấy sao?

Sở Hạo nhìn về phía nàng cực kỳ chăm chú nói: “Quý Vực”

“Cái gì? Quý Vực?” Ngử Diên nghe thấy hai chữ như vậy làm cho hoảng sợ, đây là địa phương nào? Vì sao nghe tên khiến cho nàng sợ hãi như vậy?

Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt cũng không trả lời.

Ngử Diên thấy thế nói: “Quý Vực ở nơi nào?” Bất kể là núi đao hay là biển lửa, ta nhất định phải đi.

“Đắc ý Dương Dương, ta xem vẫn là chờ sau khi đại hội vô lâm kết thúc mới đi Quý Vực đi” Phượng Ly Ca đề nghị nói.

“Không được, ta không thể..., vạn nhất bọn họ xảy ra chuyện gì làm sao bây giờ?” Nàng lo lắng không thôi.

“Nhưng là, người trừ bỏ như thế..., cũng chỉ có thể chờ” Phượng Ly Ca không muốn đội nước lũ cho nàng, nhưng đây chính là sự thực.

“Đây là ý gì?” Ngử Diên khó hiểu nhìn hướng hắn, cái gì gọi là trừ bỏ các loại..., cũng chỉ có thể chờ?

“Cửa lớn của Quý Vực ở trong này” Sở Hạo chỉ vào phần mộ nói.

“Nơi này?” Ngử Diên thấy thế giật mình không thôi, bên trong bia mộ này chính là Quý Vực sao?

“Mỗi tháng vào đêm trăng tròn mười lăm, giờ Tý ánh trăng chiếu vào bia mộ này, sẽ gặp chiếu xạ một đạo hào quang, ánh sáng này có thể chiếu vào xa xa chính nơi đất trống kia, nơi đó sẽ xuất hiện một cái cửa, mà từ đó là tiến vào cửa Quý Vực, giải thích cho người như này, giống như là trên mặt biển có một quốc gia khác nhau” Sở Hạo tận dụng khả năng của mình giải thích đơn giản một chút, để cho nàng nghe hiểu.

Hắn nói như vậy, Ngử Diên liền biết, tình cảnh như thế hãy cùng ảo ảnh giống nhau, mà không phải là, chiếu xạ này chiếu vào thực sự có thể tới quốc gia khác, mà ảo ảnh lại không thể.

“Vậy phải đợi bao lâu?”

“Một tháng”

“Lâu như vậy?” Ngử Diên giật mình.

“Người cũng đừng quên mất, ngày hôm qua vừa lúc là mười lăm” hắn nhắc nhở.

Ngử Diên nghe thấy vậy trong lòng bất an, “Như vậy người lúc trước lấy Linh Đàng của ta cũng phải đêm trăng tròn mới trở về sao? Vậy phía trước, chúng ta có thể tìm được hắn sao?”

“Hành tung của bọn họ giống như quỷ魅, căn bản không thể nhận ra, bất quá người yên tâm, mỗi lần Quý Vực thả ra này nọ, tháng sau tất cả phải trở về bên trong, mặt khác, bất cứ vật gì mà người Quý Vực lấy được, cũng sẽ không dễ dàng đựng vào, mà là phải giao cho chủ nhân của họ định đoạt” Phượng Ly Ca liền an ủi nói, hắn biết, nàng đang lo lắng cái gì.

Nghe vậy, Ngử Diên chỉ có thể than nhẹ một tiếng. Thất Dạ, Hiền, Xinh đẹp, Một phần, lão đại thực xin lỗi các người, nhưng các người yên tâm, một tháng sau, ta nhất định sẽ đem các người cứu trở về đến, nàng âm thầm thề.

Chỉ tiếc, nàng cũng không biết Quý Vực đến tận cùng đáng sợ cỡ nào.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 139: Vô lâm oai truyện (8)

Nói, sau khi xảy ra chuyện này, Phụng Ly Ca cùng Sở Hạo luôn mãi khuyên bảo, Ngũ Diên cũng chỉ có thể lựa chọn chờ đợi, lúc này, nàng cứ nhiên cảm tạ Quý Vực ra điều lệ này, không cho phép thủ hạ tự động vào vật phẩm, hết thảy đợi cho Quý Vương đến lựa chọn, như vậy cũng tốt, đợi cho ngày mười lăm nào đó, nàng có thể trực tiếp đi vào bên trong tìm bọn họ.

Tiếp theo, Phụng Ly Ca liền rời đi, hần vốn là như vậy, tới vô ảnh đi vô tung, chỉ có hần đi tìm nàng, không có nàng đi tìm hần!

“Đi thôi” Sở Hạo biết tâm tình của nàng không tốt, dù sao bên trong có mấy quý nhi có quan hệ với nàng.

Ngũ Diên gật gật đầu đi theo hần rồi đi, theo sau hỏi: “Người không phải nói một bước cũng không rời khỏi ta, buổi sáng ngươi làm cái gì? Để cho người khác giả mạo ngươi, ta thiếu chút nữa là được thành linh hồn dưới ngọn đao” vì thế, nàng vô cùng bất mãn, nếu không bởi vì hần, Linh Đang cũng sẽ không bị cướp đi.

“Là ta sơ suất, lại có thể trúng kế diệu hồ ly son” Sở Hạo thật có lỗi nói, nếu không phải buổi sáng một bóng đen xa lạ đứng ở trước cửa đánh giá một chút, hần cũng sẽ không đuổi theo, mấu chốt là, đuổi đi theo sau, bọn họ còn giao thủ, tiếp theo, Hắc y nhân chạy nhanh hơn, hần liền đuổi càng chặt, cho đến Hắc y nhân đột nhiên biến mất, hần mới ý thức được chính mình có khả năng bị lừa.

Ngũ Diên thấy thế cũng không biết nên nói cái gì, một giây sau, nghiêm trọng nói: “Từ giờ trở đi, mặc kệ ngươi làm cái gì, cũng không chuẩn trốn khỏi mắt ta, hiểu chưa?”

Sở Hạo sù sù nhìn nàng một cái, gật đầu đáp ứng.

Chờ bọn hần lúc này rời đi khỏi, thời điểm trở về, liền nhìn đến rất nhiều người từ hướng khác chạy tới, Ngũ Diên ngăn cả người, cùng Sở Hạo liếc mắt nhìn nhau, đây là làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?

Vì thế, nàng liền chạy chậm đi lên lời kéo một nam tử trong đó hỏi: “Anh hùng, xin hỏi các ngươi đây là muốn đi nơi nào nha? Có phải phía trước xảy ra chuyện gì hay không?”

“Ài nha, cô nương ngươi không biết sao, phía trước xảy ra chuyện lớn” nam tử này cả kinh nói.

“Đại sự? Làm sao vậy?” Ngũ Diên lại truy vấn.

“Ài nha, Đông Tà Tây Độc đánh nhau” hần nói xong, liền chạy tới.

Ngũ Diên nghe thấy vậy khiếp sợ, liền quay người đối với Sở Hạo nói: “Mau mau, các đại hiệp muốn đánh nhau” nói xong, rất nhanh đi theo đám người chạy tới, xem ra, một chút cũng không có bởi vì đã đánh mất này nọ mà thương tâm, nếu không tại sao có thể có tâm tình nhìn nào nhiệt đâu?

Sở Hạo mặc dù không có nghe qua nhân vật lợi hại này, nhưng xem biểu tình nàng thật tình như thế, có lẽ, mấy người này hần là có vẻ lợi hại!

Một lúc sau

Đợi cho thời điểm bọn họ đuổi tới gặp chuyện không may, nơi này đã bị người vây quanh chặt như nêm cối, Ngũ Diên đứng ở bên ngoài bức tường người căn bản nhìn không tới tình huống bên trong, vậy phải làm sao bây giờ? Nàng làm sao có thể bỏ qua một màn phấn khích như thế? Vì thế, muốn để cho Sở Hạo nghĩ biện pháp.

“Đến nơi đây” đột nhiên Sở Hạo la lên, bức tường người cũng mở ra một con đường, Ngũ Diên thấy thế thấp giọng hỏi: “Chẳng lẽ bọn họ cũng đều biết người là Vương gia?”

“Không phải”

“Vậy bọn họ vì sao nhường đường cho ngươi?” Nàng vô cùng khó hiểu, nếu không biết, tại sao phải nhường đường?

Sở Hạo trực tiếp quăng ra một câu, “Có tiền có thể sai khiến cả quý tộc” sau đó, liền dẫn đầu đi về phía trước.

Ngũ Diên nghe nói thế liền hiểu rõ, hóa ra hần là lấy tiền hối lộ bọn họ nha, lúc này ở đây, kẻ có tiền đều có chỗ ăn ở, khinh bỉ kẻ có tiền!

Rốt cục dưới điều kiện có tiền, bọn họ rất nhanh liền tiến vào bên trong, trên mặt đất một nam tử trẻ tuổi mặc quần áo hồng nhạt đang ngồi, trong tay hần vuốt vuốt hoa đào, hai gã khác màu lam cùng vàng nhạt cùng đều đứng ở trước mặt của hần, xem ra, tựa hồ muốn cãi nhau.

“Vàng phải chết, ngươi hơi quá đáng” nam tử màu lam chỉ vào nam nhân hồng nhạt hét lên

Nam tử hồng nhạt nghe vậy cũng đứng dậy nhìn về phía hần khinh thường nói: “Nga nuôi diên, ngươi giờ thủ đoạn sau lưng ta, ta sợ ngươi hay sao?”

Lúc này, nam tử vàng nhạt lại nói: “Lăn tăn âm ỹ cái gì, chúng ta là để giải quyết vấn đề”

“Ai cần ngươi lo?” Hồng nhạt cùng màu lam đồng thời chờ vàng nhạt lớn tiếng hét lên.

Vàng nhạt thấy thế than thở một câu, “Tâm lòng chân thật không được báo đáp, các ngươi âm ỹ tốt lắm, dù sao ta cũng muốn các ngươi hiểu được, ta Cháo bá đầu không sợ các ngươi” nói xong đầu nâng cao cao.

Ngữ Diên nghe vậy mừng rỡ không thôi, nguyên lai, bọn họ chính là Hoàng Dược Sư, Chu Bá Thông cùng Âu Dương Phong, được rồi, tuy rằng ba người lớn lên cũng không sao, nhưng mà bất kể như thế nào, không thể trông mặt mà bắt hình dong, dù sao, bọn họ về sau sẽ là nhân vật lợi hại trong chốn giang hồ.

Ba người tức giận trừng mắt đối phương, tựa hồ có loại xu thế mất cả chì lẫn chài, Ngữ Diên thấy thế liền hảo tâm tiêu sái tới nói: “Ba vị đại hiệp, có thể nghe vẫn bồi nói không?”

Ba người ngậy ra một lúc, không nghĩ tới trong người xem nào nhiệt sẽ có người chủ động tới khuyên can? Chuyện này thật đúng là trăm năm nhất ngộ nha! Vì thế ba người nhìn về phía nàng, ra vẻ hung ác hỏi: “Làm gì?”

Ngữ Diên thấy thế cười cười nói: “Các vị đều là anh hùng hảo hán, có thể tới được nơi đây đều là duyên phận, nếu tất cả mọi người đều quen biết, sao không trở thành bạn của nhau, nói không chừng, về sau các ngươi sẽ hoành phách võ lâm” Ngữ Diên liền an ủi khuyên.

Ba người nhìn về phía nàng cười cười trăm miệng một lời nói: “Chúng ta tại trên giang hồ rất có danh tiếng”

Ngữ Diên nói gấp: “Đúng vậy đúng vậy” nói vậy đột nhiên khẳng định có danh khí nha, chuyện này về sau khẳng định đều là đại nhân vật, lúc còn trẻ tự nhiên muốn có chút danh khí.

“Ngươi một nha đầu làm sao lại xuất hiện, một chút quy củ cũng đều không hiểu, đại nhân nói mà tiêu hài tử các ngươi có thể xen mồm vào sao? Dung nhi nhà của ta so với ngươi lúc nhỏ còn tốt hơn” Vàng phải chết vô cùng bất mãn phê bình nàng.

“Ngươi nói là Hoàng Dung?”

“Làm sao ngươi biết nữ nhi của ta tên là Hoàng dung?” Vàng phải chết có chút kích động hỏi!

“Bởi vì. Bởi vì nữ nhi của ngươi có danh tiếng thôi” nàng liền cười nói, nàng tổng ngượng ngùng Hoàng Dung về sau là nữ nhi duy nhất của bang chủ Cái Bang đâu!

“Ha ha, ta liền nói ta không chỉ có có danh tiếng, mà ngay cả nữ nhi của ta cũng có danh tiếng như thế, ha ha” nghe thấy vậy, Vàng phải chết hiển nhiên cao hứng vô cùng.

“Cái nha đầu này không có việc gì thì đứng qua một bên đi” Nga nuôi diên vô cùng bất mãn nói, tiếp theo đối với Vàng phải chết nói: “Cười cái gì mà cười, ta cho ngươi biết, đừng tưởng rằng ngươi bán hoa đào tốt, mà đã rất giỏi, ngan của ta ở giang hồ là rất có danh tiếng” hân nhin không được nói.

“. ?” Ngữ Diên nghe chưa có hiểu, nhưng thật ra Sở Hạo nghe hiểu rồi, không khỏi cười cười, hẳn tựa hồ đoán được tình cảnh phía sau.

“Ngươi đừng không biết xấu hổ, hoa đào của ta không chỉ có tiên diễm xinh đẹp, cho dù là quả đào cũng giải được khát nước, ta biết ngươi ghen tị ta” Vàng phải chết hừ nói.

“Ta sẽ ghen tị ngươi? Ta ghen tị ngươi cái gì?” Nga nuôi diên hiển nhiên bị lời của hắn làm cho chọc giận.

“Đương nhiên là ghen tị kỹ thuật nuôi trồng của ta, ngươi muốn học tập phải không, ngươi muốn biết vì sao cây đào của ta một năm bốn mùa cũng có thể bán hoa đào cùng quả đào phải không? Hắc, ta chính là không nói cho ngươi, Không nói cho ngươi biết, Không nói cho ngươi biết, hắc hắc”

“Hai người các ngươi đừng cãi nhau nữa, trong chốn giang hồ nổi tiếng nhất phải là cháo của Cháo bá đầu ta” Cháo bá đầu cũng không cam chịu lạc hậu nói.

Ngữ Diên rất nhanh đề ý đến dấu vết trong câu truyện, tiếp theo lôi kéo một tiểu ca bên cạnh hỏi: “Soái ca nha, bọn họ không phải là người rất nổi danh trong giang hồ sao?”

Tiểu suất ca nhìn nhìn nàng nói: “Đúng nha, Đông Tà Tây Độc là rất có danh tiếng, như thế nào cô nương không nghe nói qua bọn họ?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng trầm nghĩ, ờ, nhất định là nàng nghĩ nhiều rồi, khả năng bọn họ ham bán này nọ đi, ừm, hẳn là!

“Cô nương, ngươi không biết, bọn họ bán gì đó dễ ăn, quả đào tươi ngon, ngan mập mà không ngứa, cháo kia cũng là làm cho người ta lưu lại hương vị thơm mát không rời đâu, còn nữa a, bọn họ đều đã bán rất nhiều năm, đầu tiên là gia gia của bọn họ sau đó là phụ thân bây giờ là bọn họ, nói đến, thời điểm đại hội võ lâm lần thứ nhất, Tam gia bọn họ cũng rất hấp dẫn người chú ý đâu” tiểu suất ca lại nói.

“Ngươi nói cái gì? Bọn họ đều là bán này nọ?” Cái này nàng cuối cùng nghe rõ, hơn nữa còn bán lâu như vậy?

“Đúng nha” tiểu suất ca nghi hoặc nhìn nàng liếc mắt một cái, vô cùng khó hiểu nàng vì sao hỏi cái vấn đề này.

“Bọn họ không phải võ lâm cao thủ?” Ngữ Diên lòng chưa xót hỏi.

“Cô nương lời này của cô nói, gia gia của gia gia của gia gia bọn họ cũng sẽ không có võ công nha, bọn họ chính là bán hàng rong, nhưng, vì tranh giành hạng nhất, mới có thể như vậy, bất quá, ngươi có thể là lần đầu tiên tới, bọn họ nha, mỗi một lần đều là như vậy”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười xấu hổ, chỉ có thể nịnh hót nói: “Tiểu suất ca thoát nhìn tuổi tuy rằng không lớn, nhưng kinh nghiệm xã hội tựa hồ rất phong phú” trời ạ, nàng chỉ biết vận nàng không tốt như vậy!

“Cô nương cô là đang nói cái gì nha, ta đều hơn năm mươi tuổi” tiểu suất ca liếc nàng liếc mắt một cái nói.

“Hơn năm mươi?” Ngữ Diên giật mình nhìn hướng hắn, bộ dạng này chính là chỉ mười bảy mười tám tuổi sao có thể hơn năm mươi tuổi?

Tiểu suất ca quét nàng liếc mắt một cái than thở một câu, “Hiện tại hài tử đang có người dạy kèm ở nhà” nói xong, đầu uốn éo rồi rời đi.

Ngữ Diên dờ khóc dờ cười nhìn hướng Sở Hạo, cuối cùng tính chuyện gì xảy ra a?

Sở Hạo nhìn nàng đưa ra bộ mặt đau khổ thật sự không nhịn được cười, nói tiếp: “Vừa rồi cái nam nhân kia người sẽ không phát hiện ra có nơi không thích hợp?”

”Lạ ở chỗ nào?”

“Tay hắn rõ ràng chính là tay người có tuổi, người xem làn da có thể nhìn ra, vì sao mặt của hắn sẽ tuổi trẻ như thế, ta đoán, hắn là được thanh niên chứng?”

“Thanh niên chứng?” Đây là cái gì vậy?

“Được thanh niên chứng trên mặt người là vĩnh viễn cũng sẽ không thay đổi, mặt của bọn họ vĩnh viễn đều đã bảo trì bộ dạng mười tám tuổi, bất quá, các địa phương còn lại sẽ già giống như người bình thường” Sở Hạo giải thích.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cả người nổi lên da gà, trời ạ, Thời điểm 90 tuổi, mặt của hắn là mặt thiếu nam trên người toàn bộ thịt bắt đầu lỏng, ai nha, cái cảnh tượng kia đích thị là rất khủng bố, ngay tại thời điểm, nàng lung tung nghĩ ba người kia đã bắt đầu đánh lẫn nhau.

“Dừng tay ——” đột ngột, một thanh âm cao vút xuất hiện ở nơi này, thanh âm của hắn lập tức làm cho ba người toàn bộ buông lỏng tay ra kinh ngạc nhìn hướng về phía hắn.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 140: Võ lâm oai truyện (9)

“Dừng tay” một thanh âm hùng hậu xuyên qua đám người.

Ba người đang đánh nhau cùng với mọi người toàn bộ ngưng ngẩn cả người, mọi người toàn bộ nhìn về phía ngọn nguồn thanh âm này, lúc này, cái người thanh âm thổi qua kia xuất hiện, hắn là một lão nhân đầu tóc bạc phơ, chỉ thấy toàn thân hắn mặc áo trắng, cầm trong tay quả trượng, sải bước tiêu sái lại đây.

Mọi người mặc dù chưa có gặp qua hắn, nhưng lại bị biểu hiện khí chất trên người hắn làm cho khiếp sợ, vì thế đều tránh đường ra.

“Các người lớn như vậy rồi, lại không biết xấu hổ ở trong này hồ nháo, không biết mất mặt sao?” Lão hùng hậu chỉ trích ba người.

Mọi người liếc nhìn nhau, lúc này, Nga nuôi diên nhìn không được, ho nhẹ một tiếng hỏi: “Lão nhân gia người. . . .”

“Câm miệng, như thế nào? Người đã lớn như vậy còn ở bên đường gây rối người có để ý hay không hả?” lão nhân tóc trắng xóa này lập tức cắt đứt lời của hắn, hơn nữa vô cùng mạnh mẽ trả lời.

Nga nuôi diên thấy thế cũng không biết vì sao giận mà không dám nói gì, chỉ có thể bủi môi không nói chuyện, mà dùng ánh mắt nhìn nhìn Vàng phải chết cùng Cháo bá đầu, hắn thấy hai người cũng không nói chuyện, hắn tự nhiên cũng không muốn làm tiếp chim đầu đàn.

“Đây là đại hội võ lâm, không phải chợ bán này nọ, các người buôn bán không có gì đáng trách, nhưng các người nếu ảnh hưởng tới các vị anh hùng, ta nghĩ, ba người các người về sau cũng không cần đến đây” nói xong, không chờ bọn họ mở miệng, dẫn đầu năm quả trượng rời đi, nhưng hắn vừa vung tay áo đi, đột nhiên một trận gió nhẹ liền tới lại đây giờ lên một ít tro bụi, Sở Hạo liền ho khan một tiếng.

“Người làm sao vậy?” Ngữ Diên thấy thế hỏi vội.

“Không có việc gì, vừa rồi hít vào một ít tro bụi” vì thế, lại ho khan một chút.

Mọi người toàn bộ lập tức giải tán, ba người lẫn nhau nhìn nhìn đối phương, sững sờ không biết xảy ra chuyện gì, tại sao phải sợ lão đầu kia đâu? Nhưng thời điểm chờ bọn hắn phản ánh tới được, người nơi này sớm toàn bộ đã giải tán đi, ba người chỉ có thể bất đắc dĩ trở lại vị trí của mình bắt đầu làm ăn buôn bán.

“Lão gia này không đơn giản a!” Ngữ Diên theo bản năng nhìn hướng bóng lưng của hắn đi xa nói.

Sở Hạo rói rầm mầy dần dần giãn ra, tiếp theo ý vị thâm trường nói: “Xem ra, thật sự hắn không đơn giản”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nghi hoặc nhìn hắn, một chút thấy hắn không có tâm tư nói tiếp, nàng chỉ có thể câm miệng không trả lời.

Vị lão nhân này đến tột cùng vì sao đến đây? Vì sao trên người của hắn tản mát ra hơi thở làm cho hắn một chút cũng không phát hiện được? Sở Hạo nghi hoặc khó hiểu.

Trận trò khôi hài này bị lão nhân xa lạ làm gián đoạn, rốt cục hạ màn, nhưng mà cũng chính là từ sự xuất hiện bắt đầu của hắn, chuyện tình Lôi Nhân càng ngày càng ít, nhưng đó cũng không phải chuyện tốt gì, bởi vì, hậu quả xuất hiện hết thảy đều là quỷ dị cùng khủng bố

Lúc ban đêm

Ngữ Diên ngủ thẳng đến thời điểm nửa đêm đột nhiên nghẹn sợ, gấp, nàng muốn đi tiểu rồi, vì thế, nàng liền thật cẩn thận bò xuống giường, chuẩn bị đẩy cửa đi ra ngoài đi tiểu, nhưng đột nhiên nghĩ đến sự tình ban ngày, nàng vẫn còn có chút lo lắng, vì thế nàng chuẩn bị để cho Sở Hạo cùng nàng cùng đi nhà xí, xấu hổ cùng mạng, vẫn là mạng quan trọng.

Vì thế.

“Sở Hạo, ta muốn đi nhà xí” Ngữ Diên đi vào bên cạnh hắn mặt đỏ lên nói.

“.?”

“Sở Hạo, Sở Hạo ta nghĩ muốn đi nhà xí, ta nhìn không nổi” Ngữ Diên lại lớn tiếng nói, đáng tiếc chờ đợi thanh âm của nàng chính là tiếng hít thở liên tiếp của Sở Hạo, mà hắn giống như là người sống đời sống thực vật, căn bản không phản ứng chút nào, Ngữ Diên thấy thế liền biết, hắn đích thị là ban ngày quá mệt nhọc, quên đi, trước tiên đi nhà xí, hắn là sẽ không xảy ra chuyện gì đi.

Một lúc sau? Hậu viện.

Sau một loạt tiếng nước chảy dồn dập, Ngữ Diên rốt cục tặng một hơi đẩy cửa nhà xí ra chuẩn bị đi về, lại đột nhiên bị một thân ảnh màu trắng làm cho hấp dẫn, còn chưa chờ nàng đi tới, cái bóng trắng kia đột nhiên xoay người hướng nàng ngoắc.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, trong lòng thầm nghĩ, bóng trắng này là ai? Đích thị là không có chuyện tốt, liền hỏi: “Ngươi là ai? Ta cho ngươi biết a, bằng hữu của ta ngay tại bên ngoài” nàng liền khẩn trương nói, nàng không đen đuôi như vậy đi, đừng bởi vì muốn đi toilet đã bị bắt, như thế cũng rất thiệt thòi .

Bóng trắng hướng trước mặt nàng rồi đi, cho đến nàng có thể thấy rõ dung mạo của hắn rồi mới dừng bước lại, hắn cười cười nói: “Nha đầu, chúng ta lại gặp mặt”

Ngữ Diên ngây ra một lúc: “Lão gia gia thế nào lại là ngươi? Ngươi ở nơi này làm cái gì?”

“Gọi ta Thiên gia gia đi” hắn vuốt cằm râu nói.

“Àn, Thiên gia gia ngươi sẽ không phải là tới tìm ta a?” Nàng liền nhìn nhìn bốn phía bất luận cũng không có kẻ nào

“Đừng vậy a, vì gặp ngươi, ta mới có thể cho bằng hữu của ngươi ngủ một giấc ” hắn cười cười đi lên phía trước, dù sao ở nhà xí nói chuyện vẫn còn có chút không được tự nhiên, Ngữ Diên thấy thế liền theo đi qua, hỏi: “Lời này của ngươi có ý tứ gì, chẳng lẽ, chẳng lẽ Sở Hạo bị ngươi hạ độc rồi?” Nàng giật mình nhìn hướng hắn.

Đi tới vị trí hành lang dài, hắn chỉ chỉ dưới ghế ở hành lang dài nói: “Ngồi đi, bằng hữu của ngươi không có việc gì, chính là làm cho hắn nghỉ ngơi một chút mà thôi”

Ngữ Diên nghe vậy nghi hoặc nhìn hướng hắn, một giây sau tròng lớn hai mắt hỏi: “Chẳng lẽ là buổi sáng chính là cái tro bụi kia? Hắn ăn tro bụi vào miệng là đúng sao?”

Lúc này, Thiên lão nhân nhìn về phía nàng nói: “Ngươi thực thông minh!”

“Ngươi làm như vậy mục đích là gì?” Ngữ Diên liền đề phòng hỏi.

Lão nhân cười cười nói: “Ngươi không phải luôn luôn muốn đi tìm Thiên Sơn đại sư sao?”

“Ách? Làm sao ngươi biết?” Nàng ngây ra một lúc.

“Bởi vì ta cũng có năng lực tiên tri nha, nga đúng rồi, ta đã quên nói cho ngươi biết, Thiên Sơn là đồng bào ca ca của ta, ngươi nha, muốn tìm hắn chỉ sợ

rất khó khăn” hấn chặc lưỡi nói.

“Cái gì? Thiên Sơn đại sư là bào thai song sinh ca ca của ngươi?” Tin tức này nhất thời làm Ngưu Diên chấn động quá mức.

“Đúng vậy a, hấn bây giờ đang ở Tây Thiên rồi, ngươi muốn đi tìm hấn chỉ sợ khó càng thêm khó” hấn nhiều lần vuốt cằm râu nói.

“Thiên gia gia đây là ý gì, cái kia, ngươi tại sao biết?”

Thiên lão nhân cười cười nói: “Nha đầu, ta nói thật cho ngươi biết, ta vài ngày trước đó đã gặp hấn, hơn nữa nha, chúng ta còn đối với ngươi quên đi tính mạng”

“Quên đi mạng?” Những lời này làm nàng nàng khó hiểu nhú mày, tại sao muốn tính mạng của nàng nha.

“Nha đầu, ngươi muốn trở về sao?” Thiên lão nhân đột nhiên nhìn về phía nàng hỏi.

“Trở về?” Nhất thời không có kịp phản ứng nàng chỉ có thể khó hiểu hỏi.

“Tất nhiên là trở lại quốc gia của ngươi, chẳng lẽ ngươi u hồn đến từ bên ngoài này sẽ không muốn trở về sao?” Hấn đột nhiên nghiêm túc nhìn hướng nàng

Ngưu Diên nghe thấy vậy hoàn toàn trừng lớn hai mắt, hai tay run run chỉ vào hấn nói: “Ngươi. Ngươi nói cái gì?” Trời ạ, hấn làm sao lại biết, hấn đến tốt cùng là ai?

“Nói thật cho ngươi biết đi, ca ca ta làm chuyện gì, ta đều thích cùng hấn đối nghịch, hấn nói, ngươi kiếp này đi không xong rồi, mà ta hết lần này tới lần khác muốn ngươi trở về, ngươi muốn như thế nào đây?” Thiên lão nhân nhìn về phía nàng hỏi.

“Trở về” Ngưu Diên lập tức trả lời không hề lưu luyến.

Thiên lão nhân nghe thấy vậy cười tùm tùm sờ sờ râu vô cùng hài lòng, lúc này đây, hấn cũng không tin không thắng được hấn ta

“Nhưng mà. Nhưng thân thể kia của ta có tốt sao?” Ngưu Diên có chút bận tâm nói, đừng nói trở về không có thân thể làm sao bây giờ? Vậy còn không bằng ở tại chỗ này!

Thiên lão nhân sờ sờ râu nói: “Ta mang đến cho ngươi một tin tức tốt và một tin tức xấu, tin tức tốt là thân thể của ngươi bình yên vô sự tồn tại, chính là ngoại trừ trạng thái hôn mê”

Ngưu Diên nghe thấy vậy lập tức nở nụ cười, nàng không chết, nàng quả nhiên không có chết! Nàng chỉ biết nàng thiện tâm như thế làm sao có thể chết đâu! (mọi người khinh bỉ)

Thiên lão nhân thấy nàng hưng phấn như thế không khỏi lại nói: “Tin tức xấu, theo ngày sinh tháng đẻ của ngươi cho thấy, ngươi chỉ có thời gian một năm”

” Thời gian một năm?”

“Ngươi tới nơi đây cũng được một thời gian dài rồi, nếu qua sang năm từ ngày ngươi đến thế giới này mà còn chưa trở về, như vậy, thân thể của ngươi bắt đầu kiệt quệ và sẽ tắt thở, ngươi liền thật sự vĩnh viễn không trở về được” Thiên lão nhân vô cùng chăm chú nói.

“Ý của ngươi là phải sớm trở lại, nếu không, đến sang năm cùng ngày ta đầu tiên đến đây mà chưa trở về. . . , ta liền vĩnh viễn đi cũng không được ?” Nàng lo lắng nói.

Hấn gật gù đầu, tỏ vẻ đồng ý.

“Vậy ngươi giúp ta, ta hiện tại trở về đi” nàng nói gấp, nhưng vừa nói ra, nàng đột nhiên vang lên với vàng nói cái gì: “Ngươi chờ một chút, chờ ta một tháng, ta đem Huyết Linh Đương mang về đến sau đó cùng các bằng hữu cáo biệt, ta liền đi trở về” nàng nói gấp, sợ hấn đổi ý.

Chính là.

Thiên lão nhân than nhẹ một tiếng nói: “Ngươi muốn trở về cũng không dễ dàng như vậy, ngươi cùng cái thân thể này hữu duyên, muốn hoàn toàn ly khai để về trước kia, ngươi phải tập hợp đủ tam loại này nọ, hơn nữa, ở giờ Tý đêm trăng tròn, ngươi phải dùng máu làm thân quá tình lại, mà ngươi, sẽ được trở về” hấn nói.

“Ba kiểu này nọ là như nào?” Ngưu Diên liền khẩn trương hỏi, nàng rất nhớ nhà, mặc dù không có cha mẹ, nhưng còn có bà con nàng quan tâm, còn có rất nhiều tiền tiến gì đó, nơi này ngay cả bằng vệ sinh đều không có, Computer TV đều không có, quả thực muốn đem nàng chết ngay .

Thiên lão nhân nhìn về phía nàng chăm chú nói: “Thứ nhất đó là Tuyết Liên đen vạn năm, thứ hai đó là Bò Đê lam ngàn năm, thứ ba chính là Bối Xác tím trăm năm, có được ba thứ này thì ngươi có thể đạt được ba tâm nguyện, thời điểm chúng nó tụ cùng một chỗ dùng máu đồng thời tỉnh lại, lực lượng rất là mạnh mẽ”

“Người nói những thứ này dường như rất khó tìm, cái gì Tuyệt Liên đen vạn năm, Tuyệt Liên không phải đều là màu trắng ư, còn có Bồ Đề lam ngàn năm, ta chỉ nghe qua Huyết Bồ Đề, còn có cái kia Bối Xác, Bối Xác có màu tím sao? Còn nữa, mấy thứ này đều so với ta hơn tuổi hơn nhiều, đi đâu mà tìm nha?” Nàng nghi ngờ hỏi, cái này rõ ràng chính là trời phượng dạ đàm thôi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Võ lâm oai truyến (10)

Theo lời hắn nói tam thứ này nọ, vạn năm cái gì nha, ngàn năm nha, trăm năm a, mấy thứ này Ngử Diên xem ra căn bản làm không được, mấy thứ này đều đã nhiều năm như vậy, vẫn còn tồn tại sao?

Nhưng mà, Thiên lão nhân lại cười nói: “Không có nắm chắc ta sẽ đến nói cho người biết sao? Người đừng bị cho những cái tên này lừa gạt, mấy thứ này rất nhiều năm trước vẫn tồn tại rồi, nhưng mà mấy thứ này làm cho hào kiệt trong chốn võ lâm từng người bỏ mạng, người phải biết rằng, lấy được ba thứ này, đừng nói người có thể trở về nhà, cho dù người muốn làm hoàng thượng cũng là chút lòng thành” hắn không hề khoa trương nói.

“Lợi hại như vậy, mọi người chẳng phải đều muốn đi tìm sao?” Trời ạ, mấy thứ này cũng muốn mạng người a!

“Đừng thế, dục vọng con người vĩnh viễn đều không thỏa mãn được, có một số người muốn xưng bá, có một số người muốn Phú Quý, mà có một số người muốn võ công cái thể vô địch thiên hạ” Thiên lão nhân thân nhiên nói, Ngử Diên trong lòng biết, mặc kệ thời gian biến thiên như thế nào, dục vọng con người là vĩnh viễn đều không thỏa mãn được, nàng có thể tưởng tượng đến, tình cảnh vì ba thứ này mà máu chảy thành sông.

“Chúng nó có thể cứu người, cũng có thể hại người” hắn tiếp tục nói.

“Vây. Vây có người tập hợp đủ ba cái thứ này sao?” Ngử Diên hỏi vội.

“Trăm năm trước có người đã từng tập hợp được, nghe nói, nguyện vọng của hắn là đắc đạo thăng tiên, đứng hàng tiên ban” hắn vuốt râu nói.

“Kết quả kia đâu?” Lại tò mò.

Thiên lão nhân nhìn về phía nàng nóng vội cười nói: “Kết quả, một đêm kia, tất cả mọi người nhìn trên bầu trời lóe ra ánh sáng màu vàng, ánh sáng như vậy giống như mặt trời, đem bóng đêm chiếu áng trung, toàn bộ mọi người chạy ra mà một màn hắn bay đến bầu trời kia, làm cho hậu nhân điên cuồng”

Ngử Diên càng nghe càng phát ra chau lên, cái này như thế nào cảm giác giống như hằng nga trên mặt trăng nha!

“Ha ha, bắt quá, đây đều là chuyện tình trăm năm trước rồi, từ một năm kia ta cùng ca ca sinh ra, mấy thứ này liền bị võ lâm quên lãng, không có ai biết chúng nó đi nơi nào, mặc dù vẫn có người không ngừng bị chúng nó chú ý, nhưng mấy thứ này rốt cuộc cũng không có ở trên giang hồ xuất hiện qua, bắt quá, ta biết, chúng nó không phải biến mất, mà là bị người giấu đi, từ sau khi ta cùng ca ca học tập thiên văn lý ngũ hành bát quái, mấy thứ này mặc kệ giấu ở nơi nào, hai người chúng ta luôn có thể nhìn thấy được, chính là không muốn tham gia mà thôi, người xem ta đều hơn tám mươi rồi, sống không còn mấy năm nữa” hắn cười cười nói.

“Vây. Vây người tại sao muốn giúp ta?” Ngử Diên nhìn hắn cũng không biết vì sao có loại cảm giác nhìn thấy Béo lão nhân .

“Người nghĩ rằng ta nguyện ý giúp người a, cái tên kia đã sớm hưởng thụ tự tại rồi, ta mới lười trông nom chuyện tình trên giang hồ đâu, nếu không phải mỗi một lần đều không thắng được hắn, ta mới không cần đi xa như thế tới tìm người đâu, Tây Thiên rất thoải mái nha” hắn thờ phỉ phỉ nói.

“Đánh đố? Đánh đố cái gì?” Ngử Diên nhìn về phía Thiên lão nhân tính cách giống như Lão Ngoan Đồng hỏi.

“Tất nhiên là ai thua phải kêu người kia là ca ca, ta cho người biết, người biết không, hai người chúng ta thời điểm sinh ra cơ hồ là không cách nhau mấy, nương ta cũng đều không rõ ai là ca ca ai là đệ đệ, vì để cho chúng ta có huynh đệ chi phân, bắt đầu từ lúc nhỏ, chúng ta đã bắt đầu đánh đố, ai thua phải kêu ai là ca ca” hắn nghĩ đến đây đều rất tức giận, không công bằng!

“Người. Sẽ không đều thua chứ?” Nàng yếu ớt hỏi, bởi vì nàng thật sự không nghĩ ở tại chỗ này, cư nhiên nàng không chết, như vậy, toàn bộ tiền trong ngân hàng là của nàng, kinh tế này nàng một chút cũng không lo lắng, hơn nữa, thế kỷ 21 muốn cái gì có cái đó, không giống nơi này, một chút cũng không tốt!

“Đừng vậy a, nghĩ đến đây ta liền tức giận, dựa vào cái gì mỗi lần đều là ta thua, ta không phục, lúc này đây hắn lại muốn đánh đố với ta, ta đã tính toán cảm thấy, người chắc chắn sẽ thay đổi vận mệnh của ta, ta tin tưởng, lúc này đây, hắn nhất định sẽ thua, ha ha, nghĩ đến bộ dạng của hắn gọi ta là ca ca ta đều cảm thấy buồn cười” hắn đột nhiên cười lên ha ha, tựa hồ Thiên Sơn đại sư hiện tại đang gọi hắn là ca ca

Ngử Diên nghe vậy trên đầu mồ hôi không ngừng rơi xuống, không phải đâu? Đều hơn tám mươi tuổi rồi còn tranh giành chuyện này, mấu chốt là, một

lần cũng chưa từng thắng qua? ! Nàng có phải cũng sẽ thua hay không? Không được, nàng không thể thua, thua sẽ ở lại đây cái thế giới lạc hậu này, không cần, nàng muốn đi ăn KFC, muốn chơi mấy vi tính, còn muốn đi tìm chồng đâu.

“Thiên gia gia, ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho ngươi thất vọng, ta nhất định sẽ thành công” nàng liền lời thề son sắt nói.

Thiên lão nhân nghe thấy vậy ha ha cười cười nói: “Ngươi cũng đừng làm cho ta thất vọng a, ngươi muốn kiên trì ý niệm về nhà trong đầu ngươi, như vậy ngươi có thể trở về có nghe hay không” lúc này đây nhất định không thể thua nữa, nếu không, hơn tám mươi năm cho dù chết, đều rất mất mặt !

“Biết rồi, yên tâm đi, ta là nhất định phải trở về” nàng quyết định nói, cho dù thế kỷ 21 không có người thân, nhưng là địa phương kia dù sao cũng đã ở hai mươi mấy năm như thế nào cũng có tình cảm đang nói . . . , còn có nhiều hàng xóm tốt bụng như vậy đâu!

“Um, ngươi có thể vẫn bảo trì ý nghĩ này, như vậy, thắng lợi của ngươi liền không xa nữa, được rồi, trở lại chuyện chính, ta trước tiên nói cho ngươi biết cái thứ nhất Tuyệt Liên đen vạn năm, chỗ của nó ngay tại Quý Vực” hắn đột nhiên nói.

“Cái gì? Quý Vực?” Ngừ Diên ngây ngẩn cả người, vì sao lại là nơi đó? ! Quý Vực đến tốt cùng là địa phương như thế nào ? !

“Không cần phải giật mình, ta nói rồi lúc này đây vì thắng hắn, ta đã bỏ rất nhiều quẻ rồi, Tuyệt Liên đen hiện tại thành thần giữ nhà ở Quý Vực, được tôn sùng là chi bảo trấn vực, Tuyệt Liên kia bởi vì có rất nhiều máu cô gái tế điện, cho nên âm khí rất nặng, màu sắc cũng vô cùng đen” hắn thần nhiên nói, tất cả những thứ này, hắn không thể đi thay đổi, những điều này là do thiên ý.

“Ý của ngươi là, mỗi lần bọn họ giết nữ hài tử máu tươi chảy xuống đến tiến nhập vào trong Quý Vực tắm bồn Tuyệt Liên đen?” Nàng giật mình nói.

Thiên lão nhân nhìn về phía nàng cười nói: “Không thể tưởng tượng được ngươi thông minh như vậy “

Ngừ Diên nghe thấy vậy chính là thần nhiên cười cười, trong lòng cũng đang sợ hãi, Quý Vực chẳng lẽ ngay tại dưới chân của bọn hắn hay sao? Xem ra, Quý Vực này cũng không thể xông vào, một giây sau, nàng lại hỏi: “Hai đồ vật kia đang ở nơi nào?”

Thiên lão nhân nắm tay tính toán, đột nhiên cười cười nói: “Xem ra lão phu nói nhiều rồi, tóm lại, ngươi hãy tin tưởng bản thân, mỗi một bước ngươi đi đều tính toán phía sau cho ngươi, ta tin tưởng, ngươi sẽ thành công “

“A? Nhưng ngươi phải nói toàn bộ nói cho ta biết nha, ngươi chỉ nói một nửa như vậy, về sau ta làm sao mà tìm được nha?” Nàng hỏi vội.

“Ngươi yên tâm đi, chỉ cần ngươi kiên định suy nghĩ của ngươi, không ai có thể ngăn cản kỳ tích phát sinh, phải biết rằng, thiên cơ bất khả lộ !” Hắn cười cười nói, giống như hắn sớm đã biết cái gì, chính là không muốn nhiều lời, cảm giác như thế làm cho Ngừ Diên khó chịu không thôi, nín nhịn không sợ khó chịu sao?

“Được rồi, không nói trước nữa, vị bằng hữu kia của ngươi không sai biệt lắm cũng sắp tỉnh, nhớ rõ, nhất định phải có ý niệm về nhà trong đầu biết không?” Hắn đứng dậy đi ra phía ngoài.

“Thiên gia gia.” Nàng còn có thiết nhiều thiết nhiều vấn đề muốn hỏi đâu.

Thiên lão nhân ngoái đầu nhìn lại hiền lành cười cười, “Nha đầu, ngươi nhất định phải hoàn thành tâm nguyện của lão đầu ta đây, đúng rồi, Quý Vực rất nguy hiểm, ngươi nhất định phải cẩn thận một chút, ngoài ra nguyện vọng không hoàn thành ngươi sẽ trở thành oan hồn dưới Quý Vực ” nói xong, hắn cười cười không đợi nàng mở miệng, cứ như vậy hu hu một tiếng không thấy

Trời ạ, đây tốt cùng là người hay là quỷ, vì sao mỗi người đều đã thờ phật phò đi? ! Nàng giật mình nghĩ.

“Mộng Ngừ Diên ——” quả nhiên thân ảnh Thiên lão nhân mới vừa đi, Sở Hạo liền đi đi ra.

“Ngươi. Ngươi tỉnh rồi” nàng cười cười hỏi.

Sở Hạo mày chau lên”Ta làm sao lại ngủ như chết vậy?” Không đúng nha, bình thường hắn không phải cái dạng này !

“A, rất, quá mệt mỏi đi” nàng liền cười cười, xem ra, lần này đi Quý Vực không chỉ phải tìm huyết Linh Đang, mà càng phải đi kiếm Tuyệt Liên đen, chính là, đây có đúng là hoang tưởng hay không? Ai! Một ngàn năm về sau, ta có thể trở về sao?

“Ngươi làm sao vậy? Sắc mặt khó coi như vậy?” Hắn quan tâm hỏi.

“A? Không, không có gì” nàng cười cười nói gấp.

“Vậy ngươi ở trong này làm cái gì?”

“Ta đi nhà xí, um, hiện tại đã tốt hơn rồi, chúng ta trở về đi” nói xong, nàng liền đi ở phía trước, Sở Hạo nghi hoặc nhìn nàng một chút tiếp theo liền đi theo.

Bọn họ tách rời đi, trong một góc bóng tối đột nhiên lóe ra một đôi ánh mắt lục sắc, khóe miệng của hắn treo lên mỉm cười, từ từ đi ra, vừa rồi hắn không nhúc nhích đợi ở chỗ này, một hơi cũng không dám thở, bất quá, hắn cũng không có thất vọng chính là, không thể tưởng được nàng lại đặc biệt như thế là đến từ thế giới khác!

Nhìn bóng lưng nàng biến mất, Quý Tịch nói nhỏ: “Mộng Ngữ Diên, ta Quý Tịch đã nhận định nàng, mặc kệ nàng là u hồn hay là cái gì, nàng đừng mơ tưởng muốn rời đi khỏi thế giới này, Quý Vực.” Hắn cười lạnh hạ xuống, xem ra, hắn thề không bao giờ nữa trở lại Quý Vực nữa nguyện vọng chỉ sợ muốn tan vỡ!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 142: Hành trình khủng bố (1)

Một tháng sau

Từ sau khi Thiên lão nhân thân bí xuất hiện, tâm tư Ngữ Diên đã không ở trên đại hội võ lâm rồi, toàn bộ tư tưởng của nàng đều theo lời hắn ở trên ba thứ bảo bối kia, kỳ thật cũng không thể trách nàng chỉ muốn về nhà.

Ngày nào đó, cảnh sắc tươi đẹp, nguyên bản ngay tại lúc chuyển tình tam bảo bối rồi rầm tâm tình không tốt lắm, người phía dưới lại nói tới trận đấu của Hồng Thất Công rồi, nghe vậy, nàng nghĩ, có lẽ nhìn Hồng Thất Công cái thế võ công tâm tình sẽ tốt hơn, vì thế, dưới sự cầu xin của nàng, Sở Hạo mang theo nàng đi xem.

Bi kịch.

Một hồi trận đấu chỉ có thể dùng hai chữ bi kịch để hình dung, Ngữ Diên bị thương nhìn Hồng Thất Công cầm trong tay một con rắn, chỉ thấy hắn không ngừng ở trên thân rắn chấm rồi lại chấm, cho đến mười tám lần, đối thủ của hắn bị xem đến ngây ngẩn cả người, vì thế hỏi hắn, người đang làm cái gì vậy?

Ngữ Diên cũng vênh tai muốn nghe một chút đây có ý tứ gì, thật không nghĩ đến hắn nói ra, lại đem nàng sấm mìn đánh chết khiếp, ngày nào đó, hắn mặc vài rách nói như thế mới hiểu rõ.

“Người đang ở đây làm cái gì?” Đối thủ hỏi.

Hồng Thất Công cười cười nói: “Vừa thấy người chính là kiến thức hạn hẹp, ta đây nhất chiêu tên là Hàng Long mười tám điểm, nhìn xem, lợi hại không, trong tay của ta một con rắn này chính là ví dụ, người xem một chút không còn thở đi, ta cho người biết, mười tám điểm này lợi hại như vậy, nếu thập bát chương mà nói. . . , hừ hừ” hắn vội lắc động xà, là ý nói, đây là kết cục.

Xà: vô nghĩa, người bị hắn nhìn như vậy, tên ăn mày này có chỗ nào không điểm, quang điểm cùng mông của ta cũng bị uy hiếp, đây không phải bị hắn điểm chết, là bị hắn giết chết ! Đéo đỡ được!

Lời của hắn vừa nói xong, đối thủ nắm chặt tay lại nhảy qua đá cho hắn một cái, thấy thế, hắn vỗ vỗ tay cả giận nói: “Cây cỏ, người nào vương bát đần sắp xếp cho ta đấu cùng với cái đồ ngu ngốc?”

Hồi ức dần dần chấm dứt.

Cho nên, sau khi xem hết cuộc thi đấu lần này, nàng liền không muốn xem gì ở đại hội võ lâm nữa rồi, để tránh chính mình bị tức học máu, cho nên, thời gian sau, tất cả suy nghĩ của nàng đều tập trung ở tam bảo bối, chính là, muốn tụ tập tam bảo này nói còn dễ hơn làm a?

Ngữ Diên lại thở dài một hơi tự nói với mình, cho dù khó khăn, người nhất định phải thành công, ngấm lại tiền của người, ngấm lại khu nhà cao cấp, ngấm lại mỹ thực, ngấm lại chơi trò chơi vườn, ngấm lại Thiên đường mua sắm ở Hongkong, ngấm lại Mã Nhĩ đại phu, ngấm lại. Rất nhiều thứ đáng giá để nàng suy nghĩ rồi, cho nên, nàng nhất định sẽ dùng năng lực lớn nhất để đi hoàn thành, bởi vì nàng có một ý niệm, muốn trở lại quốc gia của mình!

“Làm sao vậy? Một tháng này cũng chưa thấy người cười, người có tâm sự?” Sở Hạo ngồi ở đối diện với nàng hỏi.

“Không. Ta tại sao có thể có tâm sự gì đâu, ha ha” câu trả lời của nàng vẫn như trước, nhưng Sở Hạo biết, nàng đích thị là có chuyện gì gât hấn, chính là nàng không nói, hắn cũng không nên hỏi nhiều, mặt khác Phụng Ly Ca xuất hiện tại bia mộ lần trước về sau, cũng thân bí mật tích, bọn họ cũng chưa gặp qua hắn.

“Nếu không có việc gì, vậy ăn chút cơm chiều đi, còn cách giờ Tý không xa” ánh mắt Sở Hạo nhìn nhìn đồ ăn trên bàn, vẻ mặt như thế nói cho nàng biết nên ăn cơm, mà hắn lại đứng dậy ở trên giường bắt đầu thu dọn đồ đạc.

Ngữ Diên thấy thế đứng dậy đi đến bên cạnh hắn, mấy ngày này hắn mưa rất nhiều thứ, Ngữ Diên cũng nhận không được nữa nói: “Người không cần mua nhiều khu mà gì đó như vậy, thứ nhất, người vốn là không nhìn thấy vài thứ kia, thứ hai, ta sẽ không đồng ý người cùng đi với ta “

Một lần hần ngủ dậy, ngủ rất tốt, lại đột nhiên toát ra một câu, mặc kệ người đi đâu, ta đều đi cùng người, lúc ấy đem nàng khiếp sợ, nàng biết, cũng là bởi vì những lời này làm thái độ của nàng với hần thay đổi, kỳ thật, hần cũng không phải chán ghét như vậy, ít nhất, hần không có giống như trước làm nàng phản cảm.

“Ta nói rồi, ta sẽ đi cùng với người” Sở Hạo lại một lần nữa nhìn về phía nàng chăm chú nói.

“Người không nhìn thấy quý mị, người căn bản là không biết quý mị đến tột cùng lợi hại cỡ nào, còn nữa, Quỷ Vực là một nơi vô cùng khủng bố, đối với người một phạm nhân mà nói vẫn là không cần đi chịu chết hiểu chưa?” Nàng đột nhiên không chế không nổi cả giận nói.

“Ta đây liền nhắm mắt nhìn người đi chịu chết?” Hần lại một lần nữa nhử mị nhìn về phía nàng nói, hần không nói cho nàng biết có thể thấy vài thứ kia, cũng không phải muốn gạt nàng, mà là hần cảm thấy nếu không có chuyện gì phát sinh ngoài ý muốn..., hần cũng không muốn để cho nàng nhìn bằng ánh mắt khác.

“.....” Ngữ Diên lại một lần nữa vì hần cố chấp mà làm cho rung động, tâm đột nhiên di động lên xuống.

Sở Hạo thấy nàng mày vẫn rối rắm, trong lòng hần là cao hứng, ít nhất, nàng bắt đầu quan tâm an ủi hần không phải sao?

Một lúc sau, nàng thấy mình thuyết phục hần không được, liền bắt đầu ăn một chút cơm, chỉ ăn vài ngụm, nàng liền nói cho hần biết, mình đã ăn no, Sở Hạo thấy thế đem các bọ chuẩn bị cho tốt nói với nàng: “Đi thôi”

Ngữ Diên gật gật đầu, Sở Hạo đi lên phía trước đi, Ngữ Diên liền xuất ra chú ngữ chuẩn bị tốt muốn dán trên người hần, lại không nghĩ rằng, hần đột nhiên xoay người cầm tay nàng, hần nhanh như vậy, làm cho Ngữ Diên hoảng sợ.

“Cần phải đi” hần không nói toạc ra mưu kế của nàng, mà là cười lời kéo tay nàng đi về phía trước, tim của hần rất cao hứng, nàng là sợ hãi hần bị thương tổn cho nên muốn dùng bữa chú cho hần ở tại nơi này sao? Nha đầu ngốc này!

Ngữ Diên thấy thế chỉ có thể ngây ngốc đi theo hần đến trước mộ địa kia, dọc theo con đường này Ngữ Diên tâm tình phức tạp, thời gian một tháng này ở chung, hần đối với nàng tương kính như tân, chưa bao giờ xâm phạm qua nàng, mà hần lại một tác cũng không rời ở cạnh nàng, mà nàng hiện tại lại không hy vọng hần bị thương tổn, phạm nhân như hần cho dù võ công cao đến đâu, đi cái loại địa phương đó, chỉ sợ.....

“Sở Hạo” nàng đột nhiên gọi hần lại.

“Ách?”

“Người cầm cái này, đây là phù ám ảnh, mặt trên máu của ta, tuy rằng không ngăn cản được đại quái thú, nhưng là Tiểu lâu la thì vẫn có tác dụng” nói xong liền đem bữa chú màu đỏ đặt trên tay hần, Sở Hạo thấy thế cười cười nhận.

Thời điểm bọn họ đi vào mộ địa, khoảng cách giờ Tý không đến nửa canh giờ rồi, lúc này, Ngữ Diên đột nhiên nói: “Người không nên đi với ta, có phải không tin trên thế giới có quỷ hay không?”

“Tin tưởng” hần cười nói.

“Thật sự? Ta đã nói với người, trên thế giới thật sự có, ai, ta không thể giải thích nhiều với người như vậy, liền giống như theo lời các người nói tam bảo thần kỳ, kỳ thật chúng nó cũng không phải truyền thuyết” ngữ khí của Ngữ Diên là khẳng định, nàng làm như vậy, chính là hi vọng hần biết Quỷ Vực lợi hại cỡ nào

Sở Hạo chăm chú nhìn về phía nàng đột nhiên nói: “Ta biết”

“Người có biết?”

“Ta biết đây không phải truyền thuyết, bởi vì ta biết một thứ trong số đó”

“Cái gì?” Hần gấp qua, hần làm sao có thể gấp qua đâu?

“Như lời người nói gì đó chỉ sợ thế nhân vẫn muốn truy tìm tam bảo đó, bắt quá, tam bảo này mất đi đã lâu rồi, nhưng có một thứ, ta là gấp qua, cho nên, đây không phải truyền thuyết” hần nhìn về phía nàng đôi mắt thâm thúy phiếm ra ánh sáng mê người.

“Vậy người gấp qua cái gì?” Ngữ Diên liền truy vấn, trong lòng không khỏi suy nghĩ, chẳng lẽ hần cũng biết Tuyết Liên đen ở Quỷ Vực rồi?

Sở Hạo cười cười nói: “Bối Xác tím”

“Cái gì?” Ngữ Diên lại một lần nữa thất kinh kêu lên, tâm cũng không ngừng nhúc nhích, trời ạ, hần cư nhiên gấp qua Bối Xác tím? Thật như thế sao? Người ở đâu gấp qua nha, trên thế giới này còn có người gấp được cơ hội đặc biệt như vậy sao? Trời ạ, vậy hần nhất định là nhân trung long phượng” nàng liền thoải phồng nói, trong lòng lại bắt đầu có chút bất an.

Sở Hạo hơi hơi cười cười, quăng ra một câu, “Hần vốn là nhân trung chi long”.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, vốn là nhân trung chi long? Vài giây sau, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt nhìn về phía hần nói: “Hoàng..... Hoàng

thượng?”

Sở Hạo cười cười xem như chấp nhận.

Trời ạ, đây là vận mệnh an bài sao? Quanh quần nàng đúng là vẫn còn phải về kinh thành, hơn nữa, vật kia lại có thể ở trong tay quân vương, đây nên làm sao bây giờ nha, Thiên gia gia, người là đang đùa nàng sao?

Đúng lúc này, Sở Hạo đột nhiên cười lạnh một tiếng nói: “Bọn họ đến đây”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền theo ánh mắt Sở Hạo nhìn sang, quả nhiên ở trên bãi đất trống cách Mộ Bia hơn mười thước, đột nhiên tụ tập trung rất nhiều Hắc y nhân, ánh mắt bọn họ tan rã đứng thành một loạt.

Ngữ Diên thấy thế không khỏi nghi ngờ hỏi: “Bọn họ làm sao vậy?”

Ngữ Diên còn chưa nói xong, Sở Hạo liền lôi kéo tay nàng đi tới bên cạnh gia nhập đội ngũ của bọn hắn, Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hướng hắn, làm cái gì vậy? Cur nhiên mời nàng cùng Hắc y nhân đứng chung một chỗ, hắn có biết nhiều nguy hiểm như vậy hay không?

Sở Hạo liền ôn nhu nói: “Người yên tâm đi, bọn họ mỗi lần thời điểm trở về đều trong trạng thái mơ màng, cho dù nói chuyện với người đang lớn tiếng, bọn họ cũng không hề hay biết”

“Vậy. Ta đây có thể trên người bọn hắn lúc soát lấy đi Linh Đang sao?” Ngữ Diên hỏi vội.

“Không thể, người nhớ kỹ, bọn họ mặc dù là trạng thái giấc ngủ, nhưng thân thể của bọn hắn người trăm ngàn không cần đi đụng vào, nếu không, bọn họ sẽ toàn bộ tỉnh lại, còn nữa, Linh Đang của người một khi để cho bọn họ lấy được, bọn họ sẽ thuận tiện đưa Linh Đang gia nhập vào hơi thở Quỷ Vực, người xem giờ Tý sẽ đến, tại. . . thời điểm mấu chốt này người nếu đoạt cái gì trên tay bọn họ, toàn bộ quỷ quái trong Quỷ Vực cùng với toàn bộ người đều đã dừng mảnh tiến ra, cho đến khi đem người giết chết mới thôi” hắn nói vô cùng nghiêm túc

Ngữ Diên nghe thấy vậy lỗ chân lông dựng thẳng lên, cả người run run, đúng lúc này, ánh trăng đột nhiên chiếu vào phía trên phần mộ, phần mộ đúng lúc này, bắn ra hào quang, ánh sáng như vậy chiếu vào trên đất trống xuất hiện một cái cửa, mà toàn bộ Hắc y nhân đang xếp hàng chậm rãi tới trước cửa đi tới, Sở Hạo lôi kéo Ngữ Diên cùng tới.

Đợi cho thân thể của bọn hắn toàn bộ tiến nhập lối đi nhỏ hẹp hòi, cửa mở ra một chút rồi đóng lại, đúng lúc này, ‘thở phì phò’ một tiếng, chợt hiện lên hai nhân ảnh màu trắng

Ngữ Diên liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, một giây sau, mày chau lên bất trí tin hô: “Phượng Ly Ca, Dịch Hiên? !”.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Hành trình khủng bố (2)

Ngữ Diên liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, một giây sau, mày chau lên bất trí tin hô: “Phượng Ly Ca, Dịch Hiên? !”.

Hai người cười cười, lúc này, Phượng Ly Ca mở cây quạt ra cười nói: “Hai người các người cũng thật là, không đợi chúng ta, chỉ kém một chút nữa thôi à, chúng ta đã có thể không vào được “

“Dịch Hiên, người đi đâu vậy? Đã mất tích lâu như vậy, ta còn tưởng rằng người đi Tây Thiên đâu” nàng vui mừng nói.

Dịch Hiên ôn nhu cười cười nói: “Tộc của ta gặp chút vấn đề, ta liền trở về xử lý, thật không nghĩ đến một chỗ để ý cũng xử lý nhiều ngày như vậy, may mắn gặp gỡ thủ hạ của Phượng huynh, nếu không, ta còn không biết các người đi nơi nào”

Ngữ Diên nguyên bản vui sướng, một giây sau, đột nhiên biến thành mặt khổ qua, “Hai người các người tại sao lại muốn tới, nơi này thực âm trầm, thực khủng bố, các người tới chịu chết sao?” Ngữ khí của nàng cao rất nhiều, nàng không muốn làm cho nhiều người như vậy cùng nàng cùng đi chịu chết.

“Người xem chúng ta dễ dàng chết như vậy sao? Sư huynh đúng không?” Phượng Ly Ca thay đổi bộ dáng ngày xưa thâm trầm, nhìn về phía Sở Hạo cười nói.

Sở Hạo thấy thế liếc mắt nói: “Để cho người lo lắng, đừng hy vọng ta cho người nhặt xác” nói xong, nhìn về phía Dịch Hiên nói: “Thật sự ngưng ngưng, đem người liên lụy đến, hắn chính là như thế sẽ không làm việc” lúc hắn nói lời này là nhìn Phượng Ly Ca .

Phượng Ly Ca tự nhiên biết hắn là chỉ trích không nên liên lụy Dịch Hiên, nhưng hắn có biện pháp gì, hắn khuyên bảo mãi hắn đừng tới, hắn không chịu,

hắn có thể làm sao bây giờ?

“Sở huynh, là ta chính mình muốn tới, ân huệ người muốn khắc trong tâm khảm, còn nữa, ta đối với Quý Vực trong truyền thuyết cũng là tương đương cảm thấy hứng thú ” Dịch Hiên nhìn nhìn đường xá mê vòng sương khói phía trước nói.

Thấy vậy, Sở Hạo chỉ có thể gật đầu tỏ vẻ cảm tạ.

“Đi thôi, đêm nay chúng ta đi ‘ trạm dịch ’ nghỉ ngơi một chút, đổi quần áo rồi thương lượng đi vào thành Quý Vực thành như thế nào” Sở Hạo nghiêm túc nói.

Lời của hắn vừa nói xong, Ngử Diên liền nghi ngờ hỏi: “Làm sao ngươi biết ? Ngươi đối Quý Vực rất quen thuộc sao? Chẳng lẽ ngươi đã tới?”

Đối với vấn đề kiểu đạn pháo của nàng, hắn lựa chọn trầm mặc, lúc này, nàng đưa ánh mắt quảng hướng Phượng Ly Ca, hắn nhún nhún vai cũng không đáp lại, chỉ có Dịch Hiên cùng nàng hai người là trạng thái nghi hoặc, nhưng theo biểu tình hai người bọn họ nhìn xem, bọn họ đích thị là biết chuyện tình Quý Vực.

“Đi thôi” Sở Hạo đột nhiên đối với bọn họ nói.

Mấy người thấy thế chỉ có thể theo vào, lúc này, Phượng Ly Ca đi ở phía sau cùng nhẹ nhàng di chuyển tay áo một chút, nháy mắt bên trong tay áo của hắn ngã nhào ra một quả cầu nhỏ màu đen, hắn ngoái đầu nhìn lại nhìn quả cầu nhỏ cười cười, sau liền đuổi theo cước bộ bọn hắn .

Đội bọn hắn đi rồi, quả cầu nhỏ chậm rãi biến thành một người, hắn đánh hà hơi đuổi cái lưng mệt mỏi, liền nhìn nhìn chung quanh, “Không thể tưởng được ta Quý Tịch còn có thể trở về” nói xong, lại thở dài một cái, nhìn về phía bọn họ biến mất ở màu trắng trong sương khói, không khỏi nhăn đầu lông mày, một tháng này, các người nhất định phải bình an vô sự nha!

Dưới sự dẫn dắt của Sở Hạo, bọn họ xuyên qua sương mù lượn lờ khói trắng rất nhanh liền đi tới cái ‘ trạm dịch ’ kia, chính là trạm dịch này tại sao lại ở cửa khói trắng đầu? Tuy rằng nàng khó hiểu vì sao không ở trung tâm, hoặc là trung ương, mà là đang ở bên cạnh quan khẩu, ngay cả trong lòng có nghi hoặc, nhưng thấy ba người bọn họ biểu tình lạnh nhạt, nàng cũng chỉ có thể đi theo tiến nhập trạm dịch.

Nơi này, trừ bỏ trạm dịch này ở ngoài, phía trước như cũ là khói trắng lượn lờ, căn bản thấy không rõ lắm Quý Vực đến tận cùng là bộ dáng gì nữa, mà bây giờ đối với nàng mà nói, Quý Vực sẽ không phải toàn bộ đều là sương khói đi?

“Ồ trợ” Sở Hạo đi tới câu nói đầu tiên là ở trợ.

Phượng Ly Ca trực tiếp ngồi ở trên ghế nội đường, Dịch Hiên lại bắt đầu dò xét cẩn thận nơi này, Ngử Diên cũng tò mò đánh giá nơi này, chỗ này thật sự rất cũ kỹ rất cũ kỹ, bàn gỗ tựa hồ gió có thể thổi lung lay lung lay, mà ghế Phượng Ly Ca ngồi cũng là lung lay lung lay, hơn nữa nơi này chỉ có bốn cái bàn mà thôi, mà kỳ quái nhất là trên cái bậc thang cũ nát kia lại là đen thừng thừng .

Phía trên kia là địa phương nào nàng không biết, nhưng địa phương cũ nát này nhìn qua cũng rất sạch sẽ, nàng không khỏi nghĩ tới, chủ quán hẳn là cái nữ nhân khoảng ba bốn mươi tuổi đi!

Đúng lúc này, trong thang lầu đột nhiên phát ra tiếng vang ‘ kéo kẹt kéo kẹt ’, toàn bộ mọi người nhìn sang, tối như mực trên lầu đi xuống một lão thái thái gần đất xa trời , trên đầu nàng bao lấy một cái khăn tam giác màu đen, làm cho người ta thấy không rõ mặt của nàng là cái dạng gì, phía sau lưng của nàng mặt trên như là một khối u, thế cho nên nàng xem toàn bộ thân thể như là uốn lượn, nàng tay trái cầm quả trượng, trong tay phải dẫn theo ngọn đèn chậm rãi đi xuống dưới .

Chính là, bà đi từng bước, tâm tình Ngử Diên lại càng phát ra khản trương lên, nàng làm khu Ma Sư không nên có cảm giác như vậy trong lòng, nhưng là không biết vì sao, đối với cái địa phương xa lạ quỷ dị này, nàng vẫn còn có chút sợ hãi.

Thời gian cũng không biết qua bao lâu, lão thái này rốt cục đi tới bên cạnh bọn hắn, lúc này, Bà đem ngọn đèn đặt ở trước mặt của mình chậm rãi nâng người lên muốn nhìn một chút là ai, khi bà nâng lên xem ngoài nếp nhăn che kín còn có trên má trái là cái mặt trống rỗng là lúc, Ngử Diên không tự giác a một tiếng, sau đó liền bịt miệng lại.

Lão thái thái thấy vẻ mặt nàng như thế, hiển nhiên có chút tức giận, vì thế tức giận nói: ” nữ tử thế gian không nên tới nơi này, cẩn thận so với ta còn thảm hơn”

Ngử Diên nghe vậy chỉ có thể nuốt một ngụm nước bọt, nàng còn có thể nói cái gì, nhìn khuôn mặt của bà đầy nếp nhăn giống như đồng ruộng kia, nàng chỉ cảm thấy cả người n, nhưng không biết vì sao nhìn thấy nàng cứ sợ hãi như vậy, nghĩ lại, nàng rốt cuộc biết rồi, nàng nhìn thấy là quý, quý tự nhiên đều là kinh khủng, mà bà lại là người, một cái bà cổ nội bình thường chắc sẽ không có dạng như này .

“Âm bà bà, chúng ta lại gặp mặt” Sở Hạo nhìn về phía nàng không c giống như Ngử Diên... Sợ hãi, mà là thân thiết hòa ái tươi cười.

Bị gọi tên là Âm bà bà, lão thái mang ngọn đèn nhìn nhìn hắn, đột nhiên bĩu môi nói: “Làm sao ngươi lại chạy đến đây? Tiểu Phượng đâu?”

“Ai, Âm bà bà ta ở chỗ này đây” Phượng Ly Ca cười hướng bà khoát khoát tay.

Âm bà bà thấy thế quả trượng trong tay hướng trên ván gỗ đập mạnh liền phát ra thanh âm kéo kiệt nặng nề, nàng tức giận nói: “Hai người các người chưa ăn đủ đau khổ sao? Chạy tới nơi này không phải muốn chết sao?”

“Âm bà bà, người cũng là, hai người chúng ta ghé thăm người một chút không tốt sao? Nói như vậy, ai, thật thương tâm đâu” Sở Hạo đột nhiên thay đổi hình tượng ngày xưa, lại cùng bà ta làm nũng, điều này thực làm cho Dịch Hiên cùng Ngử Diên ngây ngẩn cả người.

“Người đứa bé này thật là” vì thế quay đầu đi vào bên người Phụng Ly Ca nói: “Ta xem xem miệng vết thương”

“Ha ha, ta sớm tốt lắm, người xem ta hiện tại đều khỏe mạnh” Phụng Ly Ca lại nói chuyện như vậy, Ngử Diên mày càng ngày càng gập, đây tốt cùng là chuyện gì xảy ra?

“Ta xem xem” Âm bà bà không để ý tới lời của hắn, trực tiếp đem tay áo hắn nắm lấy, “Tốt cái gì tốt, người xem một chút vết sẹo này, ai

Theo lời của nàng, Ngử Diên cũng đi tới, quả nhiên trên tay phải của Phụng Ly Ca có một ngón trỏ dài giống như vết sẹo, tuy rằng đã sớm có vậy, nhưng như trước có thể thấy rõ, thấy thế, trong lòng Ngử Diên bất đầu bất an, xem ra, bọn họ tựa hồ đã tới nơi này, mà vết sẹo kia tựa hồ cũng là ở trong này lưu lại, vậy.

Vậy có phải hay không nói, nơi này thật sự rất nguy hiểm, nguy hiểm đến nỗi Phụng Ly Ca cùng Sở Hạo cũng không phải đối thủ của bọn họ?

“Âm bà bà chuẩn bị cho chúng ta vài bộ hắc y đi” Sở Hạo đi cạnh nàng nói.

Âm bà bà nhìn hắn một cái nói: “Các người lại muốn làm chuyện điên rồ sao? Không được, ta đây lão bà này sẽ không chuẩn bị cho các người, ta và các người đã nói, các người nếu muốn bình an lúc này nên rời đi, thành thành thật thật đợi ở chỗ này cho ta, đây là bên cạnh Quý Vực, bọn họ sẽ không điều tra “

Bên cạnh Quý Vực? Ngử Diên ở trong lòng mặc niệm mấy chữ này.

“Âm bà bà, người quá coi thường chúng ta, người thật cho rằng chúng ta vẫn là người như mấy năm trước sao?” Phụng Ly Ca trêu ghẹo nói.

“Câm miệng, năm năm các người có thể học được cái gì? Quý Vương này lợi hại cỡ nào các người không biết sao? Nếu không phải năm năm trước các người gặp may mắn, đã sớm thành quỷ tốt dưới tay hắn” nàng trừng mắt bọn họ nói.

“Cái gì? Năm năm trước các người đã tới đây?” Ngử Diên cũng nhin không được nữa hỏi.

Âm bà bà nhìn nàng một cái, nói: “Nha đầu, đưa tay cho ta xem”

“Ách?” Ngử Diên ngậy ra một lúc, liền nhìn về phía Sở Hạo, thấy hắn đối với nàng gật đầu, vì thế nàng đem tay mình đưa ra.

Âm bà bà nhìn đường vân lòng bàn tay của nàng tiếp theo vươn ngón tay khô véo véo ấn đường của nàng, mà nàng lúc này mày càng ngày càng gập, càng ngày càng rối rắm.

Một lúc sau, Âm bà bà không nói chuyện, mà là ngồi ở cái bàn của Phụng Ly Ca rót một chén nước uống lên .

Ngử Diên nhìn về phía bà trầm mặc như thế, trong lòng bất an, làm sao vậy?

Sở Hạo cũng ngồi xuống, Dịch Hiên cũng ngồi xuống, cũng chỉ chỉ vị trí bên cạnh chính mình, Ngử Diên thấy thế liền cùng Dịch Hiên ngồi ở một cái ghế.

“Bà bà, nàng làm sao vậy?” Sở Hạo vẫn là nhin không được hỏi.

Âm bà bà thở dài thật mạnh, nói: “Oan nghiệt, oan nghiệt nha”

Nghe hai chữ này, Ngử Diên liền biết nói chính mình khẳng định có chỗ nào không đúng, bằng không, bà sẽ không nói đến hai chữ này, vì thế hỏi vội: “Bà bà, ta làm sao vậy?”

Âm bà bà nhìn về phía nàng thở dài hỏi: “Người cũng đã biết ngày tháng năm sinh của người?”

Ngử Diên vội lắc lắc đầu, đừng nói thân thể ở thế kỷ 21, ngay cả thân thể này, nàng cũng không biết.

Âm bà bà nhìn về phía nàng rất có ý tứ hàm xúc nói: “Thời điểm người sinh ra chạm phải kiêng kị gì đó, ta nói như vậy người có hiểu được không?” Bà nhìn hướng nàng nói.

Ba người bọn họ hoàn toàn khó hiểu đây là ý gì, thời điểm Mộng gia thiên kim sinh ra, Mộng lão ông đã để nàng chạm vào kiêng kị gì đó sao?

Ngử Diên cũng suy tư một hồi, một giây sau, trừng lớn hai mắt sợ hãi nhìn hướng bà ta, nàng đã biết, ý tứ của bà nhất định là nói, thời điểm nàng sinh ra là ở trong quan tài nhất định là điểm kiêng kị

Âm bà bà thấy biểu tình nàng bùng tình đại ngộ, biết nàng đích thị hiểu ý tứ của mình, vì thế nói: “Mặc kệ người kiếp trước hay kiếp này, trên lưng người đều nhất định không giống với cuộc sống bình thường, mà người, hai người ngày sinh tháng đẻ đều chỉ tên người là năm âm tháng âm ngày âm âm khi sinh ra âm nữ”

“Cái gì? !” Ba người trằm miệng một lời kinh hô!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Hành trình khủng bố (3)

“Cái gì? !” Ba người đồng thời lên tiếng kinh hô.

Ngữ Diên cũng bị hoảng sợ, “Ta. Ta. Ta lại là âm nữ?” Chợt nghe đến chữ âm này, trong lòng Ngữ Diên bắt đầu sợ hãi, nghe gọi người cảm thấy ớn lạnh như vậy?

Âm bà bà nhìn về phía nàng nghiêm túc nói: “Nha đầu, ngươi nhớ kỹ, ngươi nếu là muốn bình an thì lúc này rời đi, nhất định phải ở chỗ này của ta, nhớ rõ, một bước cũng không thể bước ra trạm dịch này” thanh âm lạnh lẽo của bà ở trước ngọn đèn lắc lư có vẻ vô cùng nghiêm túc.

“Không được, ta phải đi cứu các bằng hữu của ta, ta không thể ở tại chỗ này” còn nữa, nàng còn muốn đi lấy Tuyết Liên đen, làm sao có thể trốn ở chỗ này đâu?

“Âm bà bà lời này của ngươi là có ý gì?” Sở Hạo khó hiểu hỏi.

Âm bà bà nhìn nàng một cái nói: “Ngươi cũng đã biết đây là Quý Vực, nơi này tuy không phải là Địa phủ thật sự, nhưng cực hình cùng với việc làm của Quý Vương mà nói so với địa ngục chân chính còn khổ hơn”

Phượng Ly Ca nghe vậy gật gật đầu, đối với cái này một chút hấn cũng không phủ nhận, cái tên tàn nhẫn kia bọn họ đã lĩnh giáo qua, đối với bọn hấn mà nói, bất kể là gian nan cỡ nào, không nên tự tay diệt bỏ hấn.

“Nhưng cùng với Âm nữ có quan hệ gì?” Dịch Hiên nhin không được hỏi.

Âm bà bà liếc mắt nhìn hấn nói: “Các ngươi nên biết bốn năm một lần trên đại hội vô lâm luôn chết rất nhiều nữ hài tử, ai, hiện tại rất nhiều nữ hài tử bởi vì sợ, nhưng vẫn thích giúp vui nên đã cùng nam tử kết hợp với nhau, nhưng mà các nàng căn bản là không biết, mặc kệ ngươi có phải tẩm thân hoàn bích hay không, chỉ cần nhân số không đủ, nữ luôn phải chết, bởi vì hàng năm, Quý Vương phải dùng máu của bốn mươi chín nữ tử để lau”

“Cái gì? Ý của ngươi là, hấn muốn dùng máu của những nữ tử này để tắm rửa?” Ngữ Diên trừng lớn hai mắt kinh ngạc nói, trong lòng lại bắt đầu sợ hãi, Quý Vương này đến tột cùng là người nào, vì sao biến thái ghê tởm như thế?

Âm bà bà nhìn về phía nàng nói: “Hấn muốn bảo trì dung nhan hoàn mỹ của mình, hàng năm nhất định phải đi lau qua, máu nữ tử tất nhiên là tốt nhất, bất quá nếu thật không có nữ tử, chỉ cần nữ tử là được, dù sao, máu nữ tử là chí âm, mà mục đích của hấn bảo trì dung nhan như thế, tự nhiên là muốn đợi quý tân nương của hấn”

“Ái? Quý tân nương?” Sở Hạo ngây ra một lúc thốt ra, một giây sau, ba người như là ước định giống nhau ánh mắt chà chà chà toàn bộ nhìn về phía Ngữ Diên.

Ngữ Diên tự nhiên cảm giác được ánh mắt của mọi người, thấy thế, mặt nàng toàn bộ co rúm vài cái, trong lòng thấp thòm lo âu, nhưng ngoài miệng vẫn ngượng ngùng cười nói: “Các ngươi. Các ngươi xem ta làm cái gì? Ta. Ta cũng không phải quý tân nương của hấn” nàng liền phui sạch quan hệ, nàng cũng không muốn cùng người không ra người quý không ra quý có quan hệ gì đâu!

“Ngươi chính là quý tân nương hấn chờ” Âm bà bà đột nhiên lạnh lùng nói ra, thanh âm yên tĩnh già nua ban đêm nghe qua làm cho người ta bị run rẩy.

“Âm bà bà ngươi đang ở đây nói cái gì? Nàng tại sao có thể là quý tân nương của cái tên biến thái kia, nàng là tân nương của ta, là tân nương ta cưới hỏi đáng hoàng” Sở Hạo nghe vậy, ghen tuông lập tức liền xông lên trong lòng, lời nói tự nhiên thốt ra.

Ngữ Diên thấy thế cũng vội vàng gật đầu, giờ này khắc này, nàng tình nguyện làm tân nương của Sở Hạo, cũng không nguyện ý làm tân nương của quý vương gì kia, ít nhất, Sở Hạo đang thay đổi, đối với nàng vẫn tương đối tốt!

Âm bà bà đứng dậy đẩy cửa sổ giấy ra, bên ngoài cảm giác mát mẻ lập tức tràn vào, nàng xem hướng mờ mịt bên ngoài, vẫn chưa xoay người mà là trực tiếp thở dài nói: “Ta nghĩ các ngươi nên biết Quý Vương là loại người nào, hấn đã biến thành nửa người nửa quý, thần quái đạo hạnh của hấn so với các ngươi đang ngồi mỗi một vị đều cao thâm hơn rất nhiều, ta nghĩ, Hạo nhi cùng Phượng Nhi đều là linh giáo qua” Bà lại thở dài thật mạnh.

Phượng Ly Ca đi vào cạnh nàng nói: “Đúng vậy a, hấn không phải người không phải quý, thủ đoạn tàn nhẫn đến cực điểm, chỉ tiếc, hấn không có đem ta giải quyết đi, chỉ cần ta còn trên đời một ngày, tất nhiên sẽ không bỏ qua cho hấn” Phượng Ly Ca nói đến chuyện này, quả đảm của hấn lại càng nắm càng chặt.

Ngữ Diên nhìn thoáng qua Sở Hạo bên cạnh, trên mặt của hắn cũng là vẻ mặt giống như nhau, đó là một chữ hận!

Chính là.

Bọn họ cùng hắn đến tột cùng có quan hệ gì? ! Tại sao trông giống như nặng oán hận vậy? !

“Các ngươi biết không? Chuyện này làm cho các ngươi thống hận Quý Vương, khi hắn sinh ra hắn cũng là năm âm tháng âm ngày âm âm” Âm bà bà lại lần thứ hai nói.

Nghe thấy vậy, mấy người lại kinh ngạc, Ngữ Diên lại nghi hoặc, Quý Vương cũng là phụ nữ? Một giây sau, nàng nói gấp: “Người này không phải đều nói âm dương kết hợp sao? Hắn cũng là phụ nữ sao lại có thể chờ quý tân nương đâu?” Ngữ Diên liền phân tích nói, nàng chỉ hy vọng đây là một hiểu lầm.

“Ngươi cùng hắn không phải phụ nữ bình thường” Âm bà bà xoay người nhìn về phía nàng nói.

Nghe vậy, Sở Hạo đột nhiên nói: “Ngươi là nói, hai người bọn họ không chỉ là phụ nữ hơn nữa đều có Quý nhân? !”

Âm bà bà gật đầu nói: “Âm nữ dễ tìm, nhưng là có được âm nữ Quý nhân lại ít ỏi không có mấy, hắn sở dĩ muốn đợi nữ tử như vậy, ta đoán, hắn là muốn có loại thần quái kỳ lạ cùng năng lực tự nhiên này mà cướp lấy toàn bộ giang sơn đi” quý bà bà thờ dài nói.

“Hắn nói láo, ta đích thị là phải bầm thây hắn vạn đoạn” Sở Hạo bắt nhả nổi giận.

“Đúng, hắn phải đi chết” Phụng Ly Ca hạ giọng ôn nhu đột nhiên cũng trở nên rất là hung ác.

Dịch Hiên nhìn Ngữ Diên, nàng cũng nghi hoặc nhìn hắn một chút, hai người này đến tột cùng nổi điên cái quái gì?

Âm bà bà tiếc hận nhìn nói: “Nha đầu, ngươi nếu nguyện ý ở trong này tránh né một tháng, khẳng định có thể tránh thoát kiếp nạn này, ngươi phải biết rằng, ngươi bởi vì cùng hắn là phụ nữ lại đồng thời có được Quý nhân, nếu các ngươi vô ý gặp nhau mà nói. . ., hắn có thể dựa vào cảm giác liếc mắt một cái nhận ra ngươi, ngươi xem a, ba người bọn họ trên người đều hiện ra dương cương khí, nói vậy, ba người đều là năm dương tháng dương ngày dương thì Phú Quý chi mệnh, vô luận ngươi theo ai, đời sau của ngươi đều được hưởng phúc khí, làm gì nhất định phải đi Quý Vực đâu?”

Nghe thấy vậy, ba nam nhân liếc nhìn nhau, hữu duyên, duyên phận này quả thực.

Ngữ Diên cũng kinh ngạc nhìn hướng ba người bọn họ, trời ạ, ba người bọn họ cư nhiên đều là người năm dương, đây cũng quá đúng dịp đi?

Sở Hạo thấy tất cả mọi người nghi hoặc nhìn hướng lẫn nhau, một giây sau, hắn liền đi tới ôm cánh tay Ngữ Diên nói: “Âm bà bà theo như ngươi vừa nói, nàng là thê tử của ta, ngươi đừng có mai mối vớ vẩn”

Âm bà bà nghe vậy cũng không có nhiều lời, vì thế nhìn về phía bọn họ hỏi: “Các ngươi xác định muốn đi Quý Vực sao?”

Sở Hạo nói gấp: “Ta là khẳng định phải đi” tiếp theo nhìn thoáng qua Ngữ Diên đột nhiên ôn nhu nói: “Ngươi ở tại chỗ này được không?”

Ngữ Diên bị ngôn ngữ ôn nhu của hắn làm cho chấn động một chút, một giây sau, Linh Đương trong đầu nàng còn có Tuyết Liên này nhất định nàng phải tự mình hoàn thành, chuyện này không thể để cho bọn họ biết, nếu không, bọn họ nếu mà hỏi. . ., nàng sẽ không biết nên nói như thế nào.

“Không được, ta nhất định phải đi, ta phúc lớn mạng lớn, còn nữa, Âm bà bà đều nói ta là người hắn chờ, nói vậy, hắn cũng sẽ không làm hại ta” Ngữ Diên liền khẳng định nói.

“Đắc ý Dương Dương đây không phải việc nhỏ, ngươi không biết thực lực cùng năng lực của hắn, hắn thật không đơn giản, ngươi tốt nhất không cần tham gia” Phụng Ly Ca cũng nói, nếu là bình thường, hắn sẽ không nói như vậy, chính là người kia quá mức tàn nhẫn.

“Không, ta muốn đi, ta muốn cứu bọn họ, ta cũng phải bảo vệ các ngươi” Ngữ Diên lần đầu tiên vạn phần nghiêm túc nói, nếu như quý Vương tàn nhẫn đến cực điểm, như vậy, người nữ là người mà hắn đợi, mà bọn họ lại là vì mình mà đến, nàng không thể ích kỷ như vậy!

“Ngươi đừng lo cho chúng ta, chúng ta sẽ bảo vệ tốt chính mình, nhưng thật ra ngươi vẫn là nên lưu lại cho chúng ta yên tâm đi” Dịch Hiên cũng nói, tuy rằng hắn đối với Quý Vực không quen thuộc, nhưng dựa vào sâu sắc hiểu rõ lực cùng với cảm giác, hắn có thể hiểu biết hắn rất tà ác.

“Các ngươi không cần khuyên ta, tâm ý ta đã quyết” nàng làm sao có thể nhẫn tâm để cho bọn họ thay mình đi chịu chết đâu?

Một canh giờ sau

Âm bà bà dùng ngón tay khò càn đưa cho bọn họ bốn bộ quần áo màu đen, y phục này đó là dựa theo trang phục ở Quý Vực mà làm, ở trong này mặc vào y phục như thế, người sẽ bớt đi rất nhiều phiền toái.

“Các ngươi. Ai.” Âm bà bà kì thực bắt đầu đi thờ dài.

“Âm bà bà, ngươi đừng lo lắng, tin tưởng chúng ta, chúng ta sẽ trở lại” Sở Hạo nắm bàn tay khô héo của bà, vạn phần khẳng định nói, năm năm trước,

nếu không gặp được bà, hẳn cùng Phụng Ly Ca sớm đã chết ở Quỷ Vực này, chính là chuyện tình năm năm trước hẳn thật sự không muốn nhắc lại, đối với ác ma kia, hẳn cùng Phụng Ly Ca đều khó có thể phai mờ được ác mộng.

Âm bà bà nghe thấy vậy, nước mắt chớp động, bà luyến tiếc hai đứa nhỏ này.

“Âm bà bà, chúng ta đi rồi, người hãy chiếu cố chính mình thật tốt” nói xong, Sở Hạo lôi kéo Ngử Diên đi ra ngoài, Phụng Ly Ca cùng Dịch Hiên phân biệt cùng Âm bà bà cáo biệt, theo sau hai người đi lại đây.

Mấy người đi qua đường nhỏ khói trắng lượn lờ, rất nhanh trước mắt liền rộng mở trong sáng, đột nhiên có thể thấy rõ cây trồng phía trước, Ngử Diên còn dùng tay che một chút, vài giây sau, liền thích ứng với khói trắng, theo sau, nàng liền ngược mắt nhìn về phía xa xa.

Chỉ thấy trên đường lớn kia, cây cỏ tiêu tụy, màu đen bao phủ, mùi thịt sống trên trần gian đập vào trên tường thành đỏ chót, vang sáo sạt, mà cây cối ở hai bên đường lớn phát ra lân quang lờ lờ, tường thành tối om cùng bóng cây giao tương hiện ra, loang loáng trong chốc lát giống như ánh mắt ma quỷ, trong chốc lát giống như ánh sáng giống như không khí, lên như điều gặp gió, hình ảnh quỷ dị như vậy làm cho người ta không tự chủ liền sợ hết gai ốc.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Hành trình khủng bố (4)

Mấy người bởi vì mặc quần áo đặc chế ở Quỷ Vực, rất nhanh liền tiến nhập Quỷ Vực, một bước vào địa phương âm lãnh này, Ngử Diên đã nghe đến từng trận máu tươi, mà dạ dày của nàng cũng bắt đầu lật ra ghê tởm.

“Người có khỏe không?” Sở Hạo thoáng nhăn đầu lông mày hỏi.

“Không có việc gì” mang theo cái khăn che mặt nàng nói gấp.

Mấy người lại đi lên phía trước đi, Ngử Diên nhìn địa phương âm lãnh này trong lòng không tự giác khẩn trương lên, nơi này cùng Địa phủ thực không sai biệt lắm sao? Ở thế gian ban đêm, nàng luôn cảm thấy ánh trắng vô cùng ôn nhu sáng ngời, mà ở trong đó xác thực cũng có ánh trắng, chính là.

“Ánh trắng này như thế nào kỳ quái như thế?” Dịch Hiên nhìn về phía bầu trời hỏi, ánh sáng tản ra không phải ánh sáng màu bạc, mà là ánh sáng màu lam, mà ở trong đó vốn là khói đen sương mù, hiện tại ánh sáng màu lam này, mỗi khi đi từng bước, cũng làm cho người run như cây sậy.

“Địa phương biến thái hiển nhiên cùng người bất đồng” Sở Hạo đơn giản nói một câu liền xem như trả lời.

Đúng lúc này, trước mặt bọn họ xuất hiện hai Hắc y nhân, Sở Hạo ý bảo mọi người trốn đi, mọi người hiểu được núp ở bên cạnh tường thành.

Hắc y nhân A”Ai, ta thật sự là không hay ho, nhất được một cái Linh Đương, hại ta bị đánh một chút”

Hắc y B khó hiểu hỏi: “Làm sao vậy? Người Linh Đương kia không phải có thể hóa trang quý sao? Ai, giống như có một nữ quý điểm lệ a!” hẳn tám chuyện hỏi.

Hắc y A ghe vậy nói gấp: “Đúng nha, người biết không, đáng tiếc nữ quý này cư nhiên vô cùng nam sắc, đại vương mời nàng thị tẩm, nàng cũng không nguyện ý, kết quả, không chỉ có nàng bị đánh đến chết khiếp, ta cũng vậy bị hai cái tát” hắc y A càng nghĩ càng buồn bực, hẳn làm sao lại gặp phải chuyện này đâu!

Hắc y B vừa đi, một bên ôm lấy bờ vai của hắn nói: “Không có việc gì, lần sau tìm âm nữ cho đại vương, đại vương tức giận cũng tiêu tan” nói xong, hai người ôm nhau mà đi.

Tường thành bên kia Ngử Diên hai mắt hung ác giống như săn báo, tay cũng không tự giác nắm chặt, Sở Hạo ngoái đầu nhìn lại nhìn nàng một cái liền cầm tay nàng hỏi: “Làm sao vậy?”

“Cái biến thái kia” Ngử Diên oán hận nói.

Dịch Hiên cùng Phụng Ly Ca tự nhiên hiểu được là có ý gì, Linh Đương nhất định chính là cái kia trên người nàng, mà cái nữ quý kia phải là người bọn họ ở trong miêu đồ nát nhìn thấy a!

“Bọn họ nói nữ quý là trong Linh Đương của người?” Lúc này Sở Hạo cũng phản ứng lại, đúng vậy, lần trước, hắn cũng đã gặp cái nữ quý kia, còn có ba con quỷ nam khác !

Ngữ Diên nhìn về phía hắn nói: “Người nghe được, biến thái này lại có thể cho quý thị tắm, hắn không phải có bệnh nha, người này cũng có thể cùng quý kết hợp sao?” Ngữ Diên giận tím mặt, bộ dáng đã muốn phẫn nộ tới cực điểm.

“Đương nhiên có thể” Phượng Ly Ca đột nhiên trầm mặc nói.

“Cái gì? Người nói cái gì?” Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hướng hắn, hắn có ý tứ gì? !

“Người cùng người khác không giống với nhau biết không? Cho dù thật sự có quý thích người, mà người cũng thích hắn, các người hoàn toàn có thể kết hợp, cũng hoàn toàn có thể thành cuộc sống vợ chồng” hắn như trước ngữ khí không sợ hãi

“Ài?” Ngữ Diên lại sùng sốt, người cùng quý có thể chứ?

“Phượng huynh nói rất đúng, người là âm nữ lại có Quý nhân, người cũng nên cẩn thận, cẩn thận có quý quán quít lấy người không tha nha” ngữ khí của hắn mang theo trêu chọc nhỏ nhỏ , hoàn toàn xem nhẹ người nào đó mặt đen.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên hai mắt trừng lớn, khó trách, khó trách thời điểm Quý Tịch hôn nàng, nàng Nàng lại có cảm giác ? Trời ạ. cái này tính sự tình gì a? !

“Là có thể kết hợp, trừ phi người muốn chết sớm, nếu không, cẩn thận dương khí của người đều bị hắn hút sạch biến thành Khô Lâu” Sở Hạo đột nhiên xen vào nói nói.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên liền rung mình một cái, Dịch Hiên cùng phượng Ly Ca nhìn nhau cười.

“Đi thôi” Sở Hạo không hề ngần ngại kéo tay nàng hướng phía trước đi, hắn biết nàng đang suy nghĩ gì, đích thị là suy nghĩ cái nam quý cùng nàng ôm ôm kia, mà hắn há có thể mời nàng làm thỏa mãn tâm nguyện đâu! Nàng là của hắn!

Ngay thời điểm bọn họ đi đến cái tòa thành kia càng lúc càng tới gần, mặt sau đột nhiên đến đây một đám người, đại quân đội tốc độ nhanh như vậy, giống như là muốn vội vàng đi đâu thai, mà bọn họ đều thất thần, hoàn toàn, không có kịp phản ứng, đợi cho thời điểm quân đội khổng lồ tới gần, bọn họ mới kịp phản ứng, chỉ tiếc, động tác bọn họ đã quá muộn.

“Đi nhanh lên a, quân sự có việc phân phó” mọi người hô to.

Trong ngõ tối đột nhiên cũng tới thật nhiều Hắc y nhân gia nhập đội ngũ, điều này làm cho quân đội nguyên bản khổng lồ lập tức chật chội , mà bọn họ cũng bị chen chúc chỉ có thể đi lên phía trước đi.

Mấy phút đồng hồ sau.

“Ách? Người đâu?” Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, yên tĩnh tiêu sái trên đường chỉ có một mình nàng, mà ba người bọn họ cũng theo đại bộ đội lại có thể tiêu thất? !

Một giây sau, Ngữ Diên mới nhận rõ sự thật này, sợ tới mức nàng liền trốn trong ngõ tối, bị kịch a, nàng làm sao lại theo chân bọn họ rồi ra đâu? Thực nên làm cái gì bây giờ? !

“Người là ai?” Đột ngột một tiếng theo ngõ tối bên kia truyền ra.

Ngữ Diên nghe tiếng hù dọa hét lên hạ xuống, ngay sau đó, cái thanh âm kia đi từ từ lại đây, hắn cư nhiên lại không mặc quần áo hắc y, mà là quần áo bình thường, Ngữ Diên theo hắn vị trí ống quần thường thường ngược mắt nhìn lại.

Chỉ thấy khuôn mặt xấu xa của hắn dài như một tờ giấy, hai bên lông mi dày đặc nhú chặt, giống như gập sự tình rồi rắm gì, mà làn da trắng nõn kia phụ thêm đôi môi đỏ chót, cư nhiên có vẻ không phải đột ngột như vậy, mà ngũ quan tuấn mỹ xõng ra, cư nhiên làm cho người ta có loại cảm giác cách ly.

“Người là ai?” Ngữ Diên cũng hỏi lại.

Nam tử này mày càng ngày càng chau lên, lập tức đem nàng đỡ lên, tiếp theo không tự chủ được kéo xuống sa mặt nàng, dung nhan tuyệt thế liền hiện ra, Ngữ Diên bận rộn một chút liền sờ sờ mặt, trong lòng vội vàng vẫn chậm một nhịp, không xong, nàng quên điếm mặt rồi

Trong nháy mắt này, hắn không khỏi cảm khái, nàng thật sự giống nhau này nếu khinh vân chi tế nguyệt, phiêu diêu này nếu Lưu Phong chi quay về tuyết, làm cho người ta nhìn xa mà không thể không dừng, một giây sau, hắn đột nhiên cười, lộ ra dung nhan thuần chân, xem ra, người hắn chờ, rốt cuộc đã tới, chính là hắn không nghĩ tới, nàng cư nhiên sẽ đẹp như thế.(lana:đoạn này hoa cả mắt không bút giải thích như thế nào lun)

Cười như vậy làm cho tâm Ngữ Diên đề phòng dần dần thoải mái xuống dưới, nhìn hắn bộ dáng đơn thuần như thế, đoán chừng là bị bắt tới , bắt quá, nàng vẫn là không hề giận, vì thế nói: “Làm sao người có thể tùy tiện kéo khăn lụa của nữ hài tử đâu? Thật sự rất không lễ phép”

Nghe thấy vậy, hắn tiếp tục cười, chờ đợi nhiều năm như vậy, rốt cục nhìn thấy âm nữ thuộc loại của hắn, còn nữa, nàng còn xinh đẹp động lòng người như vậy, giống như tiên tử, điều này có thể làm cho hắn không vui sao?

“Ách. Người có phải cũng là bị bắt tới hay không?” Nàng thấp giọng hỏi.

Lời của nàng làm cho hắn ngây ra một lúc, theo sau liền gật gật đầu, xem ra, nàng cũng không biết hắn là ai.

Ngữ Diên thấy thế liền thở dài đem hắn kéo đến bên cạnh mình lại ngồi chồm hổm xuống nói: “Ngươi có biết cái cung điện của Quý Vương kia ở nơi nào sao?”

Nghe vậy, hắn cười nói: “Ngươi tìm hắn?”

“Ta muốn giết hắn rồi” Ngữ Diên oán hận nói.

“Nha? Hắn với ngươi không oán không cừu ngươi tại sao muốn giết hắn?”

“Ngươi có biết hắn siêu cấp biến thái hay không, hơn nữa a, hắn nha, ngay cả nữ quý cũng không buông tha, hắn hôm nay còn muốn thị tẩm nữ quý chính là đồ đệ của ta, hắn. Hắn còn dùng máu đến tắm rửa, ngươi nói có ghê tởm hay không?” Nàng liền nhìn về phía hắn hỏi.

Nghe nàng nói, mày của hắn càng chau lên, hắn thật sự có ghê tởm chán ghét như vậy sao? ! Chẳng qua có thể khẳng định một chút, chỉ cần hắn coi trọng gì đó, hắn liền nhất định phải có được, không dùng được cái gì mà thủ pháp hạ lưu, cho dù làm cho mọi người chết đều cũng không tiếc.

“Ai, đều nói Quý Vương thủ đoạn thực tàn nhẫn, ngươi nói, có phải hay không nha, ngươi vì sao bị bắt tới đây?”

“Phạm sai lầm đã bị chop tới ” hắn nói dối mặt không đỏ tim không nhảy.

“Ta đoán a, cái Quý Vương kia đích thị là cảm thấy ngươi so với hắn suýt, cho nên mới muốn đem ngươi chop tới, đúng rồi, cái Quý Vương kia có phải lớn lên rất xấu hay không a? Hoặc là rất già?” Nàng lúc này muốn đem Quý Vương biết rõ ràng, tốt như vậy thuận tiện nàng đi tìm.

Nghe vậy, hắn không tự giác sờ soạng khuôn mặt cười cười một chút, hắn rất già sao? Không biết nha!

“Tốt lắm, không thêm nghe ngươi nói nữa, ta phải đi cứu bằng hữu của ta rồi, đúng rồi, cái cung điện kia đi bên nào?” Nàng liền đứng dậy đem khăn lụa buộc lại hỏi.

“Đi thẳng phía trước, ngươi có thể theo cửa nhỏ phương Bắc đi qua, bởi vì cái cửa kia không ai chịu trách nhiệm” hắn ‘ thiện ý ’ nhắc nhở.

“Soái ca cảm ơn ngươi a”

“Ngươi tên là gì?” Nam tử đột nhiên hỏi.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, tùy tiện giật một cái nói: “Ta gọi là Phù Vân” nói xong, vội ôm quyền “Sau này còn gặp lại, Chúc ngươi may mắn” một giây sau, nàng không dừng lại liền hướng trước mặt cấp tốc chạy đi, nàng biết, ba người bọn hắn đích thị là cùng đại quân đội đi đến cung điện, mà nàng nếu là cũng có thể tiến vào mà nói..., chắc chắn gặp .

Khi nàng rời đi, làm cho nụ cười của hắn càng phát ra rõ ràng.

“Vương, Vương Hậu rốt cục xuất hiện” đứng ở phía sau hắn một lão nhân lớn tuổi nói.

“Không thể tưởng được, ta chờ nữ tử lại là kinh diễm như thế, lại đơn thuần đáng yêu như này” lần đầu tiên, hắn không hề che dấu để cho mình lộ ra nụ cười chân thật, lúc này, hắn cảm tạ cái nữ nhân không thích nam nhân kia, nếu nàng không làm cho hắn cảm tức, hắn cũng sẽ không ra ngoài đi dạo .

“Vương, chúng ta lập tức đem nàng bắt lấy, như vậy là có thể cùng ngài thành thân ” lão gia lớn tuổi này đề nghị nói.

Nghe vậy, Quý Vương cười nói: “Không cần, ta chờ lâu như vậy, nhất thời không vội, nàng nhất định sẽ là của ta, bất luận kẻ nào đều không cướp đi được, ngươi đi thông báo toàn bộ người ở phương Bắc rút lui khỏi”

“Lão nô tuân chỉ” nói xong, liền biến mất ở tại trong đêm tối.

“Mây bay. quý nương tử của ta ” hắn lầm bầm nhỏ một câu, liền cười rời khỏi nơi này.

Mọi người sau khi rời đi, trong lá cây đột nhiên toát ra một mảnh khói đen, một thân ảnh tuấn mỹ xuất hiện lần nữa, hắn thở dài đưa tay đỡ lấy cái trán, nương tử a, ngươi sao có thể ngốc như vậy đâu? Ngàn không nên vạn không nên, hai người các ngươi vẫn là gặp, ai! Hắn thở dài thật mạnh, thôi, hay là đi đến cung điện tìm kiếm ba người bọn hắn đi, bốn người liên thủ có lẽ sẽ có phần thắng, một giây sau, hắn cũng đã biến mất.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Hành trình khủng bố (5)

Nói đến, ba người bọn họ bị chen chúc đến cung điện mới phát hiện lạc mất Ngừ Diên, lúc này Sở Hạo hoảng cuồng, chuyện này nên làm sao bây giờ, tại... địa phương xa lạ này, nàng lúc nào cũng có thể gặp nguy hiểm.

Một giây sau, ánh mắt hắn cùng ánh mắt Phụng Ly Ca giao nhau một chút, liền một mình rời đi, Dịch Hiên nhìn nhìn ánh mắt Phụng Ly Ca ý bảo nên làm như thế nào? Phụng Ly Ca ngoái đầu nhìn lại nở nụ cười nhạt, chuyện này hắn không cần lo lắng, bọn họ nhất định phải biết rõ nơi này đến tột cùng phát sinh chuyện gì, như vậy mới có thể nắm chắc!

Dịch Hiên thấy thế lo lắng nhìn đến vị trí của Sở Hạo biến mất, than nhẹ một tiếng chỉ có thể đi theo Phụng Ly Ca, đối với cái địa phương xa lạ này, hắn nên nghe theo sắp xếp của bọn hắn, tuy rằng sự tình không phải rất nhiều, nhưng ít ra cũng không làm cho bọn hắn thêm phiền toái.

Ngừ Diên ở ngoài cửa rồi rằm thật lâu, ở trong này, khắp nơi gần như đều có thể nhìn thấy ánh lửa hiện ra, ánh lửa đỏ rực rõ như thế đối lập với quang mang màu u lam, mà nàng dưới tình huống này rất khó phân biệt rõ Đông Tây Nam Bắc.

Một lúc sau

Nàng đi tới một cái cửa nhỏ bên cạnh, nơi này nàng đã đến đây hai lần rồi, lần đầu cho là không đúng, lại chạy sang bên kia, nhưng bên kia căn bản là tìm không thấy cửa, nàng oán hận nhìn tường vây lớn bên cạnh mà nhìn không thấy này, trong lòng bất bình, Quý Vương này đến tột cùng là người như thế nào, có cần thiết phải đem phòng xây so với Hoàng cung còn lớn hơn không?

Ý niệm trong đầu vừa chuyển, bất kể, là ngựa chết trước mắt mà cứu thành ngựa sống, nàng nhất định phải đi vào cung điện này tìm bọn Sở Hạo, đứng rồi, còn có Linh Đương của nàng, không hiểu được Xinh Đẹp hiện tại thế nào, chia ra như thế không biết có thể bị dọa khóc hay không? Nghĩ đến đây, nàng không còn sợ sệt mà đẩy cửa gỗ này ra.

‘Cột kết’ một tiếng, cửa gỗ bị đẩy ra, Ngừ Diên thật cẩn thận thò đầu vào xem xét xung quanh, thấy trái phải đều không có người, nàng mới dè dặt đi vào.

Nơi này là?

Ngừ Diên bước vào cung điện này so với Hoàng cung còn lớn hơn gấp đôi, nhất thời không nghĩ được gì cũng như không biết phương hướng, nơi này sao lại lớn như vậy, lớn đến nỗi nàng căn bản nhìn không thấy cuối đường, làm sao bây giờ? Bọn họ đến tột cùng ở nơi nào?

Đang lúc Ngừ Diên hết đường xoay sở thì Quý Vương thần bí lại xuất hiện lần nữa

“Phù Vân.” Hắn nhẹ nhàng la lên một tiếng.

Ngừ Diên ngẩng ra một lúc, liền xoay người qua, xa xa cái thân ảnh vòng vo kia đã đi tới, hắn mang theo nụ cười thần nhiên nhìn nàng.

Ngừ Diên mày rí rắm nhìn hắn, khó hiểu hỏi: “Làm sao ngươi lại ở chỗ này?”

Quý Vương ngẩng ra một lúc nói: “A, ta là người hầu ở nơi này”

“Người hầu?” Ngừ Diên nghe nói hai chữ này sao lại không cho là đúng lắm, vì sao nàng lại không cảm thấy hắn là thân phận người hầu đâu? Một người hầu có khí chất tốt như vậy sao?

“Ta đối với nơi này rất quen thuộc, ngươi muốn tìm cái gì ta sẽ lấy giúp ngươi a” hắn thấy nàng nghi hoặc liền hảo tâm nhắc nhở.

Hắn nói như vậy làm cho Ngừ Diên bắt đầu có điểm buông lỏng, tiếp theo nhìn nhìn chung quanh hỏi: “Ngươi có biết bình thường Quý Hồn mà Quý Vương chọn tới để ở nơi đâu không?”

“Bọn họ đều ở Tòa Hồn tháp” hắn không tính che giấu mà là nói thẳng.

“Tháp Tòa Hồn?” Ngừ Diên lẩm bẩm nhỏ ba chữ kia đã cảm thấy không bình thường, xem ra, chỗ này chuyên môn dùng để khoá Hồn, tên tư tưởng biến thái này quả nhiên có một bộ.

“Vậy ngươi có biết cái Tháp Tòa Hồn ở nơi nào không?” Ngừ Diên nhìn về phía hắn hỏi, mặc dù đối với thân phận của hắn có điểm hoài nghi, nhưng mà hiện tại nếu có thể lợi dụng vì sao không lợi dụng đâu, nói không chừng, thật sự có thể tìm được bọn họ!

Quý Vương cười cười nói: “Biết, nếu không ta mang ngươi cùng đi, ta cũng biết thị vệ nơi này lúc nào thì nghỉ ngơi nha”

Ngừ Diên do dự một chút, tiếp theo gật đầu đồng ý.

Vì thế, hai người cứ như vậy đi lên phía trước, nhưng càng đi về phía trước, trong lòng Ngừ Diên lại càng cảm thấy bất an, sao lại thế này, bên trong cung điện không lớn mà một thị vệ cũng không có, là người tài quá ít hay là nguyên nhân gì?

“Phù Vân ngươi làm sao vậy?” Đối với tên vợ vắn của nàng, hắn cũng không có nửa điểm hoài nghi, nhưng Ngừ Diên trái lại không phản ứng như thế, dù

sao cũng không phải tên của nàng, thời điểm Quý Vương hô hoán ba tiếng mới đem nàng tỉnh lại.

“Làm sao vậy?” Lập tức bị hấn la lên liền tỉnh, cũng làm cho nàng sơ suất không để ý hấn nói gì đó.

“Ngươi đang ở đây nghĩ cái gì?” Hấn lại hỏi.

“Không. Không có gì” Ngử Diên liền cười cười tiếp tục đi lên phía trước, đối với địa phương xa lạ này xuất hiện người xa lạ, nàng vẫn nên hành động cẩn thận một chút, miễn cho giống như lần gặp được một nam nhân dịch dung thiếu chút nữa đem nàng giết đi.

Đúng lúc này, xa xa một người nam tử tuổi còn trẻ trong tay bưng bát không ngừng đi tới đi lui, thời điểm nhìn thấy bọn họ ngây ra một lúc, theo bản năng núp ở một bên, tiếp theo dùng thanh âm phi thường nhỏ kêu lên: “Uống thuốc đi”

Ngử Diên ngây ra một lúc, uống thuốc đi? Ai tới giờ uống thuốc rồi?

Quý Vương thấy thế nói gấp: “Bởi vì hấn cấp cho tất cả mọi người ăn một loại thuốc, hàng tháng đều phải ăn một lần, nếu không thân thể sẽ sụp đổ mất”

Ngử Diên nghe thấy vậy gật gật đầu.

Quý Vương thấy thế liền đi vào một bên cầm bát thuốc trong tay nam tử uống một hơi cạn sạch, cước bộ của Ngử Diên không tự chủ hướng đến bên kia dịch chuyển đi, sắc mặt càng lúc càng không tốt, đây là hương vị gì vì sao quen thuộc như thế?

Ngay tại thời điểm nàng sắp tới gần, hấn đột nhiên xoay người qua hướng nàng cười cười, nam tử bưng bát liền rời đi.

“Ngươi đang nhìn cái gì?” Thấy nàng nhìn chằm chằm vào người hầu rời đi, hấn không khỏi buồn cười hỏi.

Nhưng mà, một câu của hấn nói ra, Ngử Diên liền kinh ngạc nhìn về phía hấn, đúng vậy, là hương vị của máu, là máu. Hấn vừa lên tiếng còn có một mùi máu tươi, thuốc vừa rồi kia chẳng phải là.

“Sắc mặt ngươi như thế nào lại khó coi như vậy?” Thấy thế, Quý Vương muốn vươn tay ra đụng vào, Ngử Diên thấy thế liền lui về sau một bước, gắt gao theo dõi hấn.

“Làm sao vậy?” Hấn như trước khó hiểu nàng vì sao lại phản ứng như vậy?

“Ngươi đến tột cùng là ai?” Ngử Diên sợ hãi hỏi, hấn tuyệt đối không đơn giản, uống thuốc? Cái tật xấu muốn dùng máu để làm thuốc dẫn ?

Quý Vương thấy nàng đề phòng như thế, không khỏi hỏi: “Ngươi cho ta là ai?”

Vấn đề như vậy làm cho Ngử Diên trầm mặc một chút, trong đầu không ngừng nghĩ sự tình, máu. Máu. Muốn dùng máu là có thể bảo trì dung mạo của hấn, dung mạo của hấn? !

Một giây sau, nàng đột nhiên sợ hãi trừng lớn hai mắt, hai chân không tự giác lui về sau run run vươn tay hỏi: “Ngươi. Ngươi có phải là ma đầu kia hay không?”

Nghe thấy vậy, Quý Vương cười lên ha hả, “Không thể tưởng tượng được quý tân nương của ta lại thông minh như thế, bản vương hành động kém như vậy sao? Ai, quá thất bại ” hấn làm hình dáng than nhẹ.

“Ngươi thật là Quý Vương?” Thanh âm của Ngử Diên lại đề cao lên gấp đôi.

“Như thế nào? Ngươi nhìn thấy ta không có cảm giác sao? Chúng ta đều là phụ nữ nha” Quý Vương vừa nói vừa tới gần nàng, Ngử Diên thấy thế cũng chỉ có thể lui về phía sau, dung nhan tuần mỹ vào thời khắc này lại có vẻ quỷ dị như vậy.

“Ngươi sợ ta? Ta thật sự có khủng bố như ngươi nói vậy sao?” Hấn cười cười nói.

“Ngươi. Ngươi đứng lại đây a, ta. Võ công của ta rất cao , cái kia, cái kia ngươi nhanh chóng đem bằng hữu của ta thả ra, rồi đem Linh Đang trả lại cho ta” nàng nói gấp.

Quý Vương nhìn thấy bộ dáng này của nàng không khỏi cười cười, vì thế nói: “Ngươi tội gì phải sợ ta như thế? Chi cần ngươi gả cho ta, tất cả đều là của ngươi, bằng hữu của ngươi, ngươi lúc nào cũng có thể gặp “

“Ngươi bệnh thần kinh đi, ta mới không cần gả cho ngươi đâu” nàng nói gấp, cũng từ lúc hấn bắt đầu uống bát máu kia, nàng liền đối với hấn sinh ra cảm giác ghê tởm, tuy rằng Dịch Hiên cũng uống máu, nhưng dù sao không phải máu người, mà hấn còn dùng máu nữ tử để tắm rửa, cẩn thận AIDS nha!

“Phải không? Ngươi có biết ta chờ ngươi bao lâu rồi không? Mặc kệ ngươi nói như thế nào, ngươi cuối cùng vẫn là của ta” hấn bá đạo nói.

“Ngươi nói vậy, ta không phải của ngươi, ta. Ta đã thành thân ” nàng nói gấp.

Nghe vậy, trong mắt Quý Vương hiện lên một tia lạnh lùng, nói tiếp: “Ngươi vẫn còn là một xử nữ làm sao có thể thành thân rồi?”

Nghe hần nói chuyện trần trụi như vậy, mặt Ngử Diên lập tức đỏ một mảnh, nhưng ngoài miệng vẫn cường ngạnh như cũ: “Ta đã thành thân rồi, tướng công của ta rất suất, so với người còn suất hơn, chúng ta. Chúng ta là định kết hợp, nhưng thủ hạ của người cướp đi Linh Đương của ta, nên chúng ta liền chậm lại” những lời này cũng không biết xuất thân từ thiệt tình hay là do chuyện này, dù sao nàng vẫn cứ nói như vậy.

“Phải không?” Nghe thấy vậy, Quý Vương không nỡ nụ cười, trên mặt của hần đang tản ra tức giận mãnh liệt, đúng lúc này, kinh mạch trên mặt hần đột nhiên không ngừng nhảy lên, dung nhan tuấn mỹ giống như vôi phấn bình thường đột nhiên rạn nứt rơi xuống, Ngử Diên bị một màn này làm cho hoảng sợ đến cháng váng, mặt nạ. Mặt nạ sao? !

“Người. Người đừng xằng bậy a” Ngử Diên thấy dung nhan tuấn mỹ của hần không ngừng rơi xuống, mà nơi lớp da kia của hần rơi xuống thậm chí có thể nhìn thấy bọc mủ màu đen bên trong, nàng bị hủ doạ nuốt một ngụm nước bọt, liền lui về sau đi, sợ hần lộ ra hình dáng giống như Tiểu Duy. . . (không biết Tiểu duy là ai?).

Thấy trong mắt nàng xuất hiện sợ hãi lớn như thế, Quý Vương ngây ra một lúc, đưa tay sờ sờ phần mặt rơi ra, đột nhiên cười cười, tiếp theo cứ như vậy xòe bàn tay ra hướng trên mặt một chút, bàn tay rời đi, dung nhan tuấn mỹ kia như kỳ tích đã trở lại, “Người tốt nhất đừng chọc ta mất hứng, nếu không, sẽ hủ chết người” hần biến thái nói.

“Người. Người đừng chú ý ta, ta đã thành thân rồi, ta là phụ nữ đã có chồng” nàng mạnh mẽ nuốt nước miếng giải thích, trời ạ, người này lại có thể so với quái thú còn đáng sợ hơn, máu chó là, hần vẫn là người!

“Thành thân rồi? Hừ, cho dù người thành thân thì đã có sao? Bản đại vương nói cho người biết, phàm là thứ ta thích, bất kể là cái gì, cuối cùng đều là của ta, dù cho cuối cùng chỉ giống như thi thể” hần âm lãnh lạnh lùng nói.

“Người. Làm sao người có thể biến thái như thế?” Ngử Diên theo bản năng cả giận nói.

“Biến thái? Thế giới này chính là như vậy, làm người không thể thiện lương hiểu không? Bất quá, người nếu không biết lời mà nói. . ., ta sẽ dạy người, ai bảo người là nương tử thân ái của ta đâu!” Hần đáng khinh cười, bộ dáng cực kỳ biến thái.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 147: Hành trình khủng bố (7)

“Nàng không thuộc về người” một tiếng đột ngột, âm thanh lạnh như băng từ phía sau truyền tới, Ngử Diên nghe tiếng liền quay đầu lại, một giây sau, ngây ngốc nhìn về phía hần.

Lông mày của Quý Vương chau cao nhìn hướng người nói chuyện, lúc này, Sở Hạo lạnh lùng từ cái cửa kia đi đến.

“Sở Hạo, làm sao người lại ở trong này?” Ngử Diên thấy thế liền chạy vội đi qua lôi cánh tay của hần vô cùng thân thiết hỏi, mà nhìn về mặt của nàng xem ra, nghiêm nhiên coi là vợ hần.

Quý Vương nhìn về phía hần lạnh giọng cười nói: “U, đây không phải Sở Hạo sao? Như thế nào, lúc này không mang sự đệ của người lại đây?” Nói xong, liếc mắt Ngử Diên tránh ở phía sau lưng hần một cái trong lòng có một tư vị không hiểu.

“Diên nhi, người có bị thương ở đâu không?” Sở Hạo cố ý hỏi vô cùng mờ ám.

Ngử Diên vội lắc đầu nhỏ giọng nói: “Làm sao người lại chạy tới đây, hần rất nguy hiểm có biết hay không, người vạn nhất xảy ra chuyện gì ta làm sao bây giờ?”

“.?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo kinh ngạc nhìn hướng Ngử Diên, những lời này làm cho hần không tự chủ được nở một nụ cười.

Quý Vương thấy thế tự nhiên tức giận không nhẹ, thừa dịp hần chưa chuẩn bị, một cái nghiêng người ra tay như sét đánh cứ như vậy quất tới, Sở Hạo vội ôm Ngử Diên một cái xoay tròn rơi xuống một bên.

Quý Vương thấy thế cười cười nói: “U, không thể tưởng được năm năm không gặp tốc độ của người nhanh hơn rồi”

Sở Hạo nhìn về phía hần lạnh lùng nói ra: “Mặc kệ đạo hạnh của ta thế nào, ta chung quy muốn người đền mạng”

Nghe thấy vậy, Ngử Diên liền kinh ngạc nhìn về phía Sở Hạo, trong mắt của hần đã tràn ngập căm hận, hần như vậy nàng chưa từng thấy qua, mà hần cùng với Phụng Ly Ca cùng Quý Vương đến tột cùng có cừu hận như thế nào?

“Giết ta? Năm năm trước các người tránh được một mạng, người còn không biết chừng mực làm Vương gia của người cho tốt, đã muốn đi tìm cái chết?

Bản đại vương hôm nay sẽ thanh toán ngươi” nói xong, hai tay bắt đầu vận công.

“Sở Hạo, ngươi đi nhanh lên a, ngươi không phải là đối thủ của hắn” Ngử Diên nói gấp, tuy rằng nàng không hiểu rõ lắm năm năm trước đã xảy ra chuyện gì nhưng năm năm trước cùng Phượng Ly Ca đều thiếu chút nữa chết không phải sao? !

“Ngươi tránh đi một chút” Sở Hạo đưa tay đem nàng tránh sang một bên rồi rút kiếm Thanh Long bên người

Thấy thế, Ngử Diên kinh ngạc nhìn kiếm trong tay hắn, này. kiếm này tại sao lại ở trên người của hắn? Đây không phải kiếm của khu Ma Nhân sao? Trong chốc lát, trong đầu của nàng xuất hiện rất nhiều nghi hoặc, mà thời điểm nàng còn chưa nhớ tới thì hai người đã chống lại nhau.

Chỉ thấy Quý Vương thân mình hơi nghiêng, tránh đi đao lực của Sở Hạo, ngay sau đó, Quý Vương đột nhiên hét lớn một tiếng, giống như giữa không trung vang lên tiếng sấm sét, hữu chương đột nhiên phóng ra, bởi vì đáng người hắn to lớn, so với Sở Hạo ước chừng cao hơn nửa cái đầu, một chương này đối diện đứng lồng ngực của hắn, một chương này của Quý Vương tới thật nhanh, trong thời gian đó còn không ngừng biến hóa thủ thế (động tác tay), Sở Hạo cứng rắn ăn một quyền ngã xuống mặt đất.

Quý Vương cũng tùy theo rơi xuống đất, nhìn về phía hắn khinh thường nói: “Chỉ bằng ngươi cũng muốn giết ta? Lão đầu kia cũng không phải đối thủ của ta”

“Sở Hạo, Sở Hạo ngươi thế nào? Ngươi có sao hay không?” Ngử Diên liền đi tới cạnh hắn nâng hắn dậy lại không ngừng hỏi.

“Không có việc gì” Sở Hạo lau vết máu chảy ra ở bên môi rồi đứng dậy.

Lời của hắn vừa mới nói xong, Quý Vương lại lao đến Sở Hạo liền đem Ngử Diên đẩy ra, tiếp theo xông tới, Ngử Diên nhìn tình cảnh như thế trong lòng sốt ruột không thôi, mà nàng lại không có biện pháp nào để trợ giúp cho hắn.

Đúng lúc này, nàng đột nhiên nhìn đến kiếm màu xanh nhạt của Khu Ma đao trên tay Sở Hạo, trong óc của nàng liền đang tìm đáp án, vài giây sau, liền biết nói, Thanh Long, Bạch Hổ, Chu Tước? Đúng vậy, kiếm trên tay hắn đúng là Thanh Long vậy Sở Hạo đến tốt cùng là thân phận gì?

Chẳng lẽ nàng gặp được cao thủ thần bí của khu ma kia chính là hắn sao?.

Hắn bảo hộ nàng sao?

Nhưng hắn tại sao muốn làm như vậy?

Một loạt vấn đề không ngừng ở trong óc của nàng quanh quẩn, ánh mắt không tự giác nhìn hai người vật lộn trên không trung, lòng của nàng nâng lên đến tận cổ họng.

“Ngươi nghĩ rằng ta sợ kiếm Thanh Long của ngươi sao?” Quý Vương khinh thường cười nói, một giây sau, hai tay hắn đột nhiên nhuộm quang mang màu đỏ, quang mang như vậy lập tức đem ánh sáng của Thanh Long kiếm tiêu diệt, đúng lúc này, Quý Vương đột nhiên xuất ra một chiêu ma thuật, lập tức đánh trúng Sở Hạo.

“Phác” Sở Hạo lại rơi xuống mặt đất miệng phun máu tươi.

“Đê tiện” Sở Hạo hai tay chống mặt đất đối mặt với hắn phun ra hai chữ, mà trong miệng hắn máu cũng thuận thế chảy xuống, tên chết tiệt này lại có thể dùng âm huyết làm tan biến kiếm khí của hắn.

“Sở Hạo.” Ngử Diên đau lòng la lên, tiếp theo, vội vươn tay lau vết máu không ngừng tràn ra bên môi hắn, thấy hắn có bộ dáng như này, đều là do nàng làm hại, nghĩ đến đây, nước mắt của nàng lách cách rơi xuống dưới.

“Đừng khóc, ta không sao.” Không để ý vết máu ở trên môi, hắn cố hết sức nâng tay lau nước mắt cho nàng, tự nhiên một màn này ở trong mắt Quý Vương có vẻ phá lệ chói mắt.

“Muốn chết” Quý Vương lại làm bộ dáng muốn diệt trừ tên chương mất này.

“Không cần” Ngử Diên lập tức vươn hai tay ra, “Cầu ngươi, cầu ngươi ngươi không cần giết hắn” Ngử Diên chảy nước mắt nói.

Thấy thế, Quý Vương thu hồi tư thế lạnh lùng liếc mắt một cái, nói: “Muốn bản vương thả hắn cũng có thể, ngươi phải đáp ứng cam tâm tình nguyện gả cho ta, ta liền cho hắn một con đường sống” hắn nhử mồi nhìn về phía nàng, trong lòng đã có chủ ý, mặc kệ nàng có đáp ứng hay không, Sở Hạo hắn phải chết không thể nghi ngờ!

“Không cần” Sở Hạo dẫn đầu phun ra hai chữ, nhanh chóng cầm lấy tay nàng.

Ngử Diên ngoái đầu nhìn nhìn hắn một cái, lại nhìn Quý Vương một chút, trong lòng liền cân nhắc, Quý Vương giao hoạt như thế, nếu thật sự đáp ứng rồi, hắn nhất định sẽ không bỏ qua cho Sở Hạo, theo độ mạnh yếu hắn xuống tay là có thể biết, nhưng hiện tại cũng chỉ có thể là ngra chết trước mắt liền cứu thành ngựa sống.

“Được, ta đáp ứng ngươi, vậy ngươi phải thả hắn” Ngử Diên nhìn về phía hắn nói.

“Không cần” Sở Hạo lại nắm chặt tay nàng, độ mạnh yếu của hân gia tăng rất nhiều, tay Ngũ Diên bị hân nắm có chút đau nhức, mày không tự giác chau lên, nhưng không có bỏ tay hân ra.

“Được, bắt quá, hân nhất định phải vào trong đại lao, cho đến khi chúng ta thành hôn mới thôi, được rồi sẽ khiến cho hân với bằng hữu kia của ngươi giam chung một chỗ, như vậy, chờ sau khi thành hôn, bọn họ sẽ được cùng nhau rời đi” Quý Vương khẳng khái nói, hân muốn nhìn bộ dáng thống khổ của hân, chờ sau khi hân thành hôn, kết quả của hân cũng chỉ có một chữ, đó chính là chết!

“Được, ta đồng ý, nhưng, hân là chồng trước của ta, ta muốn cùng hân nói lời từ biệt, làm cho hân đánh mất ý niệm trong đầu đối với ta” Ngũ Diên nhìn về phía hân ánh mắt kiên định nói.

Quý Vương thấy thế cười nói: “Có thể, bắt quá, ngươi chỉ có thể nói ba câu, người đâu” nói xong, xa xa liền có một người áo đen đi đến.

“Vương” người tới cúi đầu chờ đợi mệnh lệnh.

“Ngươi đứng ở chỗ này, nàng mỗi một lần mở miệng liền đại biểu cho một câu, sau ba câu, ngươi đem người nam nhân này đến Tháp Tòa Hôn, cùng các bằng hữu này giam chung một chỗ, nhớ rõ phải hầu hạ nha” nói xong cười cười rồi đi.

Mất thấy Quý Vương rời đi, ánh mắt Sở Hạo nghi hoặc nhìn hướng nàng nói: “Không cần, không cần gả cho ác ma này, không cần vì ta mà gả cho ma quỷ kia”

Ngũ Diên nhìn về phía hân, cũng không biết mình sao lại thế này, trong lòng lại đau như thế, một lúc sau, nàng cười khổ một tiếng nói: “Sở A than, ta còn chưa trừng phạt ngươi đủ, ta sẽ không dễ dàng tha ngươi như vậy”.

Sở Hạo nghe vậy trừng lớn hai mắt khó hiểu nhìn nàng.

Ngũ Diên nói gấp: “Ngươi nhớ kỹ, ta nếu chưa tra tấn ngươi đủ trước, ta sẽ không tha ngươi rời đi, còn nữa, ngươi còn phải theo giúp ta đi đến Tây Thiên” ánh mắt nàng khẳng định nhìn hân.

“Ngũ Diên.”

Ngũ Diên vội cúi người ghé vào lỗ tai hân nói nhỏ, “Mặt than, ngươi đừng cảm động, ta không phải vì ngươi mà gả cho ma quỷ kia đâu, còn nữa, ngươi cũng quá xem thường ta, ngươi nghĩ rằng ta thật sự sợ cái Quý Vương kia ư, ta cho ngươi biết, ta đều có biện pháp chinh hân, ngươi chờ là được rồi, hân sẽ bị ta đùa chết, đúng rồi, ngươi nhớ kỹ chữa thương thật tốt, ở nơi nào đó giúp ta xem bọn hân được không, tùy thời chờ ta tới cứu ngươi, còn nữa, Phụng Ly Ca, tình nhân trong mộng của ta chắc chắn sẽ không thể không để ý tới ta, hân chắc chắn tới cứu ta ” nói xong, đứng dậy đi theo một hắc y nhân lên phía trước.

“Mộng Ngũ Diên, ngươi nữ nhân họa thủy này” Sở Hạo ôm miệng vết thương cả giận nói.

Ngũ Diên nghe thấy vậy ngoái đầu nhìn lại hân le lưỡi, liền chạy ra.

Sở Hạo thấy nàng rời đi, hân nhẹ nhàng thở dài, nàng không muốn làm cho hân áy náy, vậy hân cứ tiếp tục làm ác nhân đi, vì thế, hân liền đi theo hắc y nhân rời đi, chính là rời đi phía trước, ai cũng không có chú ý tới, hân hướng trên mái hiên liếc mắt một cái, tiếp theo liền đi theo Hắc y nhân rời đi.

“Ta có thể hô hấp sao?” Dịch Hiên ngồi xổm trên mái hiên ghen đỏ mặt nói.

Phụng Ly Ca gật gù đầu, vì thế Dịch Hiên liền từng ngậm từng ngậm hô hấp, một bên hô hấp vừa nói: “Chúng ta khi nào thì cứu hân?”

“Thực lực của hân ngươi cũng thấy được” Phụng Ly Ca nói.

“Ừm, rất lợi hại nha, chẳng qua chúng ta ở đây, nên cao thủ này không thể nhận thấy được?” Hít thở vài cái, Dịch Hiên cuối cùng cũng khôi phục bình thường.

Phụng Ly Ca nghe vậy ngồi ở trên mái hiên nói: “Nếu không có Sở Hạo che dấu, ngươi cho là hân sẽ không phát hiện ra chúng ta sao?”

“Cái gì? Ngươi nói Sở huynh che dấu cho chúng ta sao?” Dịch Hiên cuối cùng cũng chưa từng bước chân vào giang hồ, nên kinh nghiệm này đối với hân mà nói vĩnh viễn không bằng Phụng Ly Ca.

“Đúng vậy a, ngươi thật cho là một hai chiêu hân sẽ không tránh được sao? Cái gọi là kiếm Thanh Long Bạch Hổ đều là có linh khí, bọn họ gặp được máu của nữ tử đều theo bản năng tránh né, mà Sở Hạo lại không có tránh né, mà cũng rần rúng một chương của hân, khi đó, hân liền để ý chúng ta đã đến, hân làm như vậy, cũng muốn làm cho Quý Vương chú ý, không dễ dàng phát hiện ra chúng ta, mà ta bảo ngươi không được hô hấp đạo lý này ngươi hiểu rõ chứ” Phụng Ly Ca nói.

Nghe thấy vậy, Dịch Hiên nhìn nhìn Sở Hạo biến mất lại nhìn Phụng Ly Ca một chút, hai người bọn họ lại so với hân còn thần bí hơn!.

Chương 148: Hành trình khủng bố (7)

Trời vẫn như trước mù mịt, Sở Hạo dưới sự dẫn dắt của hắc y nhân đi tới tháp Tòa Hồn cao trăm mét, nhìn tháp Tòa Hồn gạch xây xiêu vẹo, Sở Hạo không cảm giác nhiều lắm, chính là quanh thân nó cao thấp đều bao vây bởi khói khí màu đen làm cho hắn không tự giác nhủ mi.

Trong tháp này đích thị là có rất nhiều yêu ma quỷ quái, nếu không, oán khí ngoài tháp sẽ không nặng như vậy, xem ra, hắn đích thị là tìm kiếm rất nhiều hồn phách, dã tâm của hắn càng ngày càng lớn rồi!

“Lại mang hàng mới đến đây? Ồ ? Tại sao lại là người?” Đứng ở ngoài cửa hai hắc y nhân nhìn Sở Hạo bị thương liền hỏi Hắc y nhân bên cạnh.

“Đúng vậy a, người đấy” Hắc y nhân vừa nói, một bên lôi Sở Hạo đi tới.

Một người trong đó nhìn nhìn Sở Hạo bị thương liền hỏi Hắc y nhân: “Người không phải nên nhốt trong lao sao? Đây là Tháp Tòa Hồn” sợ Hắc y nhân lắm, hắn không khỏi hạo tâm nhắc nhở.

“Ha ha, ta không hồ đồ, người này là người thật, Quý Vương cũng đã dặn dò, người này, các ngươi cần phải chiều cố thật tốt a, Vương nói, để cho hắn cùng các bằng hữu giam chung một chỗ, cho nên mới phải đưa đến nơi này, đúng rồi, chính là một đám hồn phách cuối cùng đưa vào ” nói xong, rất có ý tứ hàm xúc nhìn bọn hắn cười cười.

Hai người liền hiểu ý gật đầu, một người trong đó đối với hắn nói: “Bằng hữu của ngươi ở tầng thứ sáu” nói xong, liền kéo Sở Hạo bị thương qua mở cánh cửa ra, không đợi hắn nói chuyện đã bắt hắn đẩy đi vào.

Cửa cứ như vậy ‘rầm ’ lên một tiếng .

“Không có bài chú của Quý Vương, hắn có thể bình an tới tầng thứ sáu sao?” Một người cười hỏi.

Mà hắc y nhân đưa Sở Hạo tới lại không sao cả nhún nhún vai, “Vậy phải xem vận mệnh của hắn ” nói xong, cùng hai người khoát khoát tay rồi đi, không có bài chú dính ma khí của Tuyết Liên đen, đừng nói tầng thứ sáu, có thể tầng thứ ba còn không chết mà nói. . . , cho dù là cao thủ.

Bên kia ——

Ngữ Diên bị Hắc y nhân rẽ trái rẽ phải vòng qua rất nhiều địa phương, hơn nữa còn đi ngang qua một hoa viên thật to, tiếp theo hắn đem nàng dẫn tới một phòng ở thoạt nhìn vô cùng hoa lệ, nhìn ánh đèn sáng ngời bên trong, Ngữ Diên có thể đoán ra đây là phòng ngủ đi?

Lúc này, hắc y nhân nói cho nàng biết, bên trong chính là phòng ngủ chuẩn bị cho nàng, sau liền vô cùng lễ phép rời đi.

Ngữ Diên nghi hoặc nhìn ngọn đèn trong phòng, đứng bên ngoài một hồi, hơi chút đánh giá tình huống chung quanh một chút, um, lớn, vẫn là lớn, tầm cung của hoa viên này ghê gớm thật, đây không phải là chỗ ở của Quý Vương đi? Lặng một hồi, lúc này mới đẩy cửa đi vào, vừa đi vào bên trong, Ngữ Diên liền bắt đầu khần trương nhìn xung quanh thăm dò, thuận tiện xem có thể có cái gì mai phục hay không?

Nhưng, nàng xem một hồi liền yên tâm, bởi vì trong này trống rỗng căn bản không có ai, lúc này mới bắt đầu đánh giá phòng này, ách, phòng này thoạt nhìn là phòng của nữ nhân, dùng màu hồng nhạt, cái màn màu hồng nhạt, giường hồng nhạt, trời ạ, không thể tưởng được thế giới nửa người nửa quỷ này còn có màu hồng nhạt? Hắn cũng quá hữu tình đấy chứ?

Lúc này, nàng đi vào bên trong, liền phát hiện bên trong có một thùng gỗ, trong thùng đã trang bị đầy đủ nước, Ngữ Diên đi vào bên cạnh đưa tay chạm đến một chút nước, um, là nóng, chẳng lẽ đây là chuẩn bị cho nàng? Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng bước chân, nghe tiếng nàng liền xoay người qua, chỉ thấy mười mấy nữ tử mặc xiêm y màu trắng trước mặt đang đi đến.

Các nàng vừa tiến vào trong phòng toàn bộ liền giống như những nha hoàn ở trong tivi, bắt tay đặt ở bên sườn nửa ngồi thân mình xuống cùng kêu lên: “Vương Hậu Cát Tường”

Vương Hậu? Ngữ Diên ngây ra một lúc, liền hiểu ý, tên biến thái này cũng quá nóng lòng đi, nhanh như vậy liền nói cho người khác nàng là Vương Hậu? !

Mười mấy nữ tử như trước nửa ngồi thân mình cúi đầu, động cũng không dám động hạ xuống, Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Tất cả đứng lên đi”

Mọi người nghe thấy vậy lúc này mới đứng thẳng người, Ngữ Diên liền nhìn về phía xiêm y màu trắng của các nàng, trong lòng đột nhiên có điểm ấm lên, dù sao tại . . . thế giới đen thui này có thể nhìn đến hồng nhạt cùng màu trắng vẫn tương đối làm cho người ta thoải mái .

“Vương Hậu, chúng nô tỳ tắm rửa và thay quần áo hầu hạ ngài ” trong đó một người mặc có chút không giống với các nữ tử khác nói, xem ra cấp bậc lớn hơn.

“Tắm rửa? Chẳng lẽ Quý Vương muốn cho ta thị tắm đêm này? !” Ngừ Diên nghe thấy vậy liền kinh hô.

“Như thế nào? Nương tử khản cấp muốn cùng ta kết hợp như vậy sao?” Đột ngột một tiếng, Quý Vương từ bên ngoài đi vào, chúng nha hoàn thấy thế liền lại hành lên la lên: “Tham kiến Quý Vương”

“Đều miễn lễ” ánh mắt hân nhin Ngừ Diên, tay liền tùy ý bãi.

Chúng nha hoàn thấy thế toàn bộ si ngốc nhìn hân, ánh mắt cũng không màng nháy xuống, ở trong đó toát ra là ngu muội cùng ca ngạo, thậm chí có loại thần thái si mê, Ngừ Diên phui các nàng liếc mắt một cái, trong lòng thâm nghĩ, thật sự là một đám háo sắc!

“Làm sao vậy? Ngươi đang ở đây ảo tưởng cái gì? Đêm tân hôn?” Quý Vương thấy nàng có sai sót không khỏi nói.

Ta nhỏ vào, ngươi cũng không nhìn một chút xem bộ dạng mình như thế nào! Ngừ Diên trong lòng cực kỳ khinh thường, nhưng hiện tại nàng có nhược điểm ở trên tay hân, nàng tự nhiên phải nín nhịn tức giận, vì thế nói: “Quý Vương lời này có ý tứ gì, ngươi phải biết ta không phải nữ nhân bình thường, tất nhiên ngươi không cần đem ta cùng với các nàng nói nhập làm một” giọng nói của nàng có chút không vui.

Chúng nha hoàn nghe thấy vậy toàn bộ kinh ngạc nhìn nàng, lá gan của nàng cũng quá lớn chứ, dám nói chuyện cùng Quý Vương như vậy?

Bất quá, Quý Vương cũng không để ý cười cười nói: “Ngươi yên tâm đi, vì ngươi, ta đã đợi rất nhiều năm, mà ngươi lại không giống người thường như thế, bốn vương tự nhiên là sẽ không miễn cưỡng ngươi làm cái gì, song có lẽ, đến đêm tân hôn, ta nghĩ, ngươi nên thực hiện nghĩa vụ của nương tử chứ” nói xong, ánh mắt rất có ý tứ hàm xúc quét nàng liếc mắt một cái.

Ngừ Diên nghe thấy vậy cười nói: “Như vậy, đại vương hôn lễ của ngươi định vào ngày nào?”

“Ba ngày sau là ngày tốt lành, liền định ngày đó đi”

“Cái gì? Ba ngày sau?” Ngừ Diên nghe nói mày lập tức chau lên, đây cũng quá nhanh đi.

“Như thế nào? Ngại tri hoãn? Vậy ngày mai đi” hân quý dị cười cười.

“Không được” Ngừ Diên đột nhiên lớn tiếng ngăn cản.

“Ách?” Quý Vương nghe nói mày chau lên, sắc mặt vô cùng không hờn giận.

“Ách, ha ha, ngươi đừng hiểu lầm, ý của ta là như vậy, ngươi xem a, ngươi muốn lòng ta cam tâm tình nguyện gả cho ngươi, điều kiện của chúng ta đều phải nói chuyện tốt, đầu tiên là chồng trước của ta phải an toàn rồi đi, hiện tại hân bị trọng thương, thương thế kia cũng không nhẹ, ba ngày cũng không thể tốt nha, vạn nhất ngươi vòng qua hân, những thủ hạ của ngươi ngộ sát làm sao bây giờ, cho nên, thương thế của hân tối thiểu phải tốt một chút, còn nữa, ta đột nhiên phải gả cho một Quân vương, phải để thích ứng một chút chứ, ta muốn nhìn xem mình có phải Vương Hậu hay không, nhìn xem chính mình có địa vị hay không, nếu là nữ nhân không có địa vị ta khinh thường, ta phải là lớn nhất” nàng một hơi nói.

Quý Vương nhìn nhìn nàng, đột nhiên cười ha ha, thẳng thắn đáng yêu, quả nhiên hợp khẩu vị của hân, “Đi, vậy mười ngày sau, mười ngày sau cũng là ngày lành, thời gian này đủ cho chồng trước của ngươi dưỡng thương, cũng cũng đủ cho ngươi hiểu được địa vị của mình”

Ngừ Diên nghe nói, mười ngày? Thời gian mười ngày cũng không đủ nha, tốt nhất là chờ đêm trăng tròn mới tốt, nói như vậy, bọn họ nếu chạy trốn thành công cũng có thể ở đêm trăng tròn chuẩn đi a! Nhưng mà, xem ra Quý Vương cũng không dễ nói chuyện, quên đi, đi từng bước tính từng bước, nàng chắc chắn sẽ có biện pháp kéo dài thời gian!

“Đi, nhưng mà ngươi cũng không cần phải để cho nhiều nha hoàn hầu hạ ta như vậy? Ta không yếu ớt như thế, nhiều nữ hài tử hầu hạ ta như vậy, ta không được tự nhiên” Ngừ Diên nhìn nhìn bọn nha hoàn nói.

“Ngươi là Vương Hậu, tất nhiên phải có nhiều người hầu hạ ngươi, nếu không, sao có thể chứng minh thân phận cao quý của ngươi” Quý Vương nhíu mày nói.

Thân phận? Chó má, hân tưởng nàng không biết hân đang nghĩ gì đấy sao, hân đích thị là muốn tìm người giám thị nàng, biến thái chết tiệt này! Nếu hân quyết định chủ ý, nàng lại không thể lập đi lập lại nhiều lần cự tuyệt, vì thế ho nhẹ một tiếng nói: “Được, sắp xếp của ngươi, ta nhận” nói xong, xoay người nhìn về phía bọn nha hoàn nói: “được rồi, bọn nha hoàn ta muốn tắm rửa rồi, phiền toái các ngươi để cho Quý Vương đi ra ngoài đi” nàng cũng không quay đầu lại đi vào bên trong.

Bọn nha hoàn lại giật mình, nàng đây là muốn đuổi Quý Vương đi sao?

“Vậy ngươi nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai ta tới thăm ngươi” Quý Vương lần đầu tiên không có tức giận như thế nói, tiếp theo cười cười rồi đi, để lại vẻ mặt kinh ngạc của bọn nha hoàn.

Quý Vương đi rồi, bọn nha hoàn liền đi vào phòng chuẩn bị cởi quần áo tắm rửa cho nàng, Ngừ Diên thấy thế liền che chở bộ ngực kêu lên: “Các ngươi muốn làm gì?”

“Vương Hậu, chúng nô tỳ là đang hầu hạ ngài” người đi đầu nói.

Ngữ Diên nhìn nhìn trong phòng mười mấy nha hoàn nàng nói : “Ngươi một người hầu hạ ta là được rồi, còn lại đều đi ra ngoài đi”

Nha hoàn đi đầu nghe thấy vậy gật đầu để cho các nha hoàn còn lại đều ở bên ngoài, mà nàng ta đóng cửa lại bắt đầu tắm rửa cho nàng.

Cực khổ cả một ngày, nàng cuối cùng có thể từ từ thư giãn một tí .

“Ách, ngươi tên gì?” Ngữ Diên hí hóp mắt nằm ở trong thùng gỗ nói.

“Nô tỳ kêu Bích Thanh” nàng liền trả lời.

“Bích Thanh? Tên không sai, làm sao ngươi lại ở chỗ này đâu? Bị bắt giữ đến sao?” Ngữ Diên hí hóp mắt tiếp tục đề ra nghi vấn.

Bích Thanh nghe thấy vậy tay rõ ràng dùng xuống, hỏi tiếp: “Vương Hậu tại sao có thể cho rằng như vậy? Bích Thanh là cam tâm tình nguyện ở tại chỗ này” nói xong, liền lại chà lau phía sau lưng cho nàng.

Ngữ Diên nghe nói thế mở hai mắt ra, nghi hoặc nhìn hướng nàng, vài giây sau hỏi: “Là vì Quý Vương đúng không? Ngươi thích hắn?”

Bích Thanh nghe vậy ‘ bùm ’ một tiếng quỳ gối trên mặt đất, “Vương Hậu tha mạng, Bích Thanh không dám trèo cao, Bích Thanh cũng không dám suy nghĩ”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Hành trình khủng bố (8)

Ngữ Diên cười cười nói: “Đứng lên đi, ta không có trách ngươi, đã nói rồi, ta lại không thích Quý Vương của các ngươi, ngươi thích hắn cứ tiếp tục thích là được rồi, ta đã có người trong lòng” nàng không che dấu chút nào nói, dù sao Quý Vương cũng đã biết.

“Ách?” Bích thanh ngược mắt nhìn về phía nàng, trong mắt có nhân tố làm cho người ta xem không hiểu, nàng nói nàng đã có người mình thích?

“Đứng lên đi, ở chỗ này của ta không cần động một chút là quỳ, nói cho ngươi hay, nếu là thích một người phải nắm được hắn, ngươi không nói, Quý Vương làm sao mà biết ngươi thích hắn đâu? Thầm thầm như vậy không khó chịu sao?” Nàng nói đạo lý rõ ràng, dù sao, nàng từng nói với Phụng Ly Ca, nàng thích hắn!

Bích Thanh nghe nàng nói như vậy, đối với nàng không khỏi vài phần kính trọng, khó trách Quý Vương thích nàng, nàng cùng nữ tử khác thật sự không giống nhau.

“Đứng rồi, Tháp Tòa Hôn của các ngươi ở chỗ nào nha?” Ngữ Diên không chút để ý hỏi.

“Tháp Tòa Hôn ở phương Bắc, tổng cộng có sáu tầng, mỗi một tầng đều rất cao bên trong đều là quỉ nhĩ có vẻ lợi hại” Bích Thanh nói gấp.

“Có vẻ lợi hại ?” Ngữ Diên lẩm bẩm mấy chữ này.

“Um, nếu muốn đi vào trong đó nhất định phải có bài chú” Bích Thanh không chút tâm cơ nào nói, nàng xem, Vương Hậu này không phản đối nàng tiếp tục thầm mến Quý Vương, nàng cũng cảm giác chính mình rất hạnh phúc .

“Cái gì là bài chú?” Ngữ Diên xoay người nhìn về phía nàng hỏi.

Bích Thanh mày chau lên, rồi rầm một hồi nói: “Nô tỳ cũng không biết bài chú đến tột cùng là bộ dáng gì nữa, nghe nói nó có linh khí, mặc kệ quỉ nhĩ bên trong nhiều như nào đều sợ nó, dĩ nhiên, quỉ nhĩ này chúng ta không thấy được, trong cung điện này nữ tử có thể nhìn thấy quỉ nhĩ chỉ có một mình công chúa”

“Công chúa? Hắn có nữ nhĩ sao?” Ngữ Diên kinh ngạc nói, nơi này còn có công chúa sao?

Bích Thanh nghe vậy liền cười cười nói: “Không phải nữ nhĩ, là muội muội của Quý Vương, chúng nô tỳ gọi nàng là công chúa “

Ngữ Diên nghe vậy gật gù đầu, trong lòng không khỏi suy nghĩ, quỉ công chúa này đến tột cùng là bộ dáng gì? Không thể tưởng tượng được biến thái này còn có muội muội? !

“Bài chú kia là như thế nào?” Không thể tưởng tượng được nơi này lại có nhiều bí mật như vậy?

“Chỉ cần có bài chú là có thể tự do ra vào tháp Tòa Hồn, bởi vì lệnh bài có linh khí, nó có thể bảo vệ người giữ lệnh bài”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền lập tức biết tháp Tòa Hồn đích thị là một nơi vô cùng nguy hiểm, nếu không, phải làm cái bài chú làm cái gì?

Bích Thanh thấy nàng bắt đầu trầm mặc, nghĩ đến nàng đang sợ, vì thế liền an ủi “Ha ha, Vương Hậu người đừng lo lắng, Quý Vương sẽ không để cho người đi đến chỗ nguy hiểm như vậy, người liền an tâm ở nơi này đi” nói xong, bắt đầu sửa sang lại quần áo cho nàng.

“Bích Dhanh, ta muốn hỏi, bài chú ở địa phương nào?” Nàng đột nhiên cầm tay Bích thanh sốt ruột hỏi.

Đột nhiên bị Ngữ Diên bắt được cổ tay, Bích Thanh hoảng sợ, đối với đôi mắt sốt ruột của nàng nói: “Bài chú là vật phẩm tùy thân của Quý Vương, trừ bỏ công chúa có thể muốn thì người khác đều không thể tiếp xúc đến” nói xong, cầm khấn mặt ý bảo nàng bắt đầu có thể sát bên người.

Ngữ Diên đứng dậy tùy nàng chà lau, trong lòng rối rắm không thôi, nên làm sao bây giờ? Như thế nào mới có thể tìm được bài chú cùng Tuyết Liên đen, còn có bọn họ đến tột cùng đang ở địa phương nào, an toàn không? Một loạt vấn đề, làm khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng chau thành một mảnh.

“Cái công chúa kia thường xuyên đi đến tháp Tòa Hồn sao?” Ngữ Diên trầm mặc vài giây đột nhiên hỏi.

“Trước kia đi nhiều hơn, hiện tại không đi” Bích thanh nói, còn nữa, công chúa cũng không phải người nàng có thể hầu hạ.

“Nha? Đây là vì sao?” Ngữ Diên lại tò mò hỏi.

Bích Thanh một bên mặc quần áo cho nàng vừa nói: “Chuyện này nô tỳ cũng không biết, nghe nói, công chúa đều là nha hoàn ‘cao cấp’ hầu hạ, chúng nô tỳ không được tiếp xúc” nói xong, nàng ta đã giúp nàng sửa sang lại tốt áo ngủ.

Nha hoàn cao cấp? Đến tột cùng cao bao nhiêu cấp? ! Ngữ Diên trong lòng không khỏi suy nghĩ, lần khác nhất định phải gặp mặt công chúa này, nếu quan hệ tốt, nói không chừng, nàng có thể từ từ lợi dụng nàng một phen!

U Lam các ——

“Công chúa, đã đến giờ Sầu rồi, ngài nên nghỉ ngơi” một vị nữ tử mặc hắc y xoay người nói với nàng nói.

Chỉ thấy, người nàng gọi là công chúa, mặc một thân hồng nhạt, lúc này, nàng đang ngồi ở trong đình viện, một đôi bàn tay trắng bóc như ngọc, đặt ở trên bàn đá, mà nàng mái tóc đen nhánh như bình thường, vẫn lên theo kiểu công chúa, trên búi tóc một cái trâm hình bông hoa, mặt trên có tua buông thông, đầu nàng vẫn ngẩng cao cao, nhìn chăm chăm ánh trăng trên bầu trời màu u lam kia nhìn không chuyển mắt.

“Ta đã biết, ta muốn ngủ, tự nhiên sẽ ngủ” nàng cũng không quay đầu lại nói.

“Công chúa ——” hắc y nữ tử lại không yên lòng nói, dù sao canh giờ không còn sớm, hiện tại nàng vẫn còn muốn ngồi.

“Người đi nghỉ ngơi đi, không cần phiền ta?” Nàng như trước cũng không quay đầu lại nói, chính là lúc này đây ngữ khí rõ ràng có chút không vui.

Nghe thấy vậy, hắc y nữ tử này chỉ có thể lặng yên không phát ra hơi thở rồi đi.

Lúc nàng rời đi, trong đình viện liền lập tức im lặng, lúc này, công chúa mặc quần áo hồng nhạt mới đứng lên xoay người qua, xem ra, nàng đại khái khoảng mười sáu mười bảy tuổi, thân hình thướt tha, sắc mặt trong suốt trong sáng, làn da sáng như tuyết, trên khuôn mặt có một má lúm đồng tiền nhỏ, ngay lúc đó ẩn hiện, chính là trên mặt nàng thanh tú tuyệt tục lại hiện lên nét đau thương thần nhiên.

Nha hoàn khách khí đáng ghét đã rời đi, nàng than nhẹ một tiếng, chuẩn bị hướng phòng ngủ đi đến, đúng lúc này, một bóng đen ở trước mặt nàng chột lóe lên, nàng ngẩng ra một lúc, liền đuổi tới.

“Đứng lại” gấp ghềnh tiêu sái trên đường, công chúa rút cục lúc Hắc y nhân sắp biến mất ở đầu hành lang, đột nhiên la tên hắn.

Hắc y nhân ngẩng ra một lúc, nhưng vẫn chưa xoay người.

Nàng chậm rãi đi lên phía trước, nhưng cách vị trí Hắc y nhân chừng năm thước, nàng lại dừng bước, tiếp theo nước mắt của nàng liền chậm rãi chảy xuống, môi run nhẹ nhẹ, một lúc sau la lên: “Quý tịch ca ca? Người là Quý tịch ca ca đúng không?”

Hắc y nhân nghe thấy vậy thân mình rõ ràng run lên.

Công chúa thấy thế che miệng khóc ồ lên, “Quý tịch ca ca, người còn muốn rời khỏi ta sao? Thời gian người rời đi còn chưa đủ sao?” Nói xong, liền khóc thút thít.

Hắc y nhân than nhẹ một tiếng, xoay người lật cái khăn che mặt xuống, dung nhan tuấn mỹ kia liền hiện ra.

“Quý tịch ca ca.” Công chúa thấy thế liền chạy về phía ngực của hắn, gắt gao ôm lấy hắn, giống như sợ hắn lại đột nhiên biến mất.

Quý tịch than nhẹ một tiếng nói: “Tiểu U, thực xin lỗi”

Công chúa Tiểu U nâng hai mắt đầm lệ nhìn về phía hắn, “Không cần nói, không cần nói chỉ coi ta là muội muội, ta không tin, ta đến tột cùng làm sao không tốt, ta không cần làm muội muội, ta muốn làm nữ nhân của ngươi, nữ nhân của ngươi hiểu không?”

Quý tịch nhìn về phía nàng lấy khăn tay ra lau nước mắt cho nàng nói: “Chúng ta không thích hợp hiểu không?”

Tiểu U gạt gạo lồi cánh tay của hắn nói: “Vì sao không thích hợp, ngươi là quý, ta cũng là quý a, hai người chúng ta đều là quý, vì sao không thích hợp?” Nàng gấp gấp hỏi.

“Ngươi phải biết, ta đối với ngươi chỉ có tình cảm muội muội” hắn ăn ngay nói thật nói.

“Không, ta không tin, cái gì muội muội, ta cũng không phải muội muội của ngươi vì sao ngươi vẫn đối với ta như vậy? Cũng là bởi vì ca ca tìm được ta rồi, nên ngươi mới không cần ta nữa đúng hay không? Trước kia thời điểm ta là cô hồn dã quỷ, đều là ngươi mang theo ta a, hiện tại vì sao không thể giống như trước kia? Chẳng lẽ? Chẳng lẽ bởi vì ta bây giờ là công chúa rồi? Cho nên.”

“Tiểu U, ngươi bình tĩnh một chút, mặc kệ ngươi là thân phận gì, đối với ta mà nói, thật sự coi ngươi là muội muội, thời điểm ngươi làm cô hồn dã quỷ, không ai chiều cổ ngươi, ta dứt khoát đem ngươi trở thành muội muội chiều cổ ngươi, đây mới thật là thiện lương của ngươi làm ta rung động, để cho ta đem theo ngươi coi ngươi như muội muội để yêu thương, nay ca ca của ngươi nghĩ cách tìm được ngươi, ta là rất vui về “

“Ngươi gạt ta, ta đã biết, ngươi đang ở đây hận, ngươi đang ở đây hận hắn đem ngươi nhốt vào tháp Tỏa Hồn phải không?” Nàng đột nhiên kích động nói, hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn bởi xinh đẹp vì kích động mà biến thành đỏ bừng.

“Tiểu U.” Quý tịch thật sự không biết nên làm sao bây giờ.

“Quý tịch ca ca, ca ca ta không phải cố ý, hắn chỉ là muốn thành toàn cho chúng ta mà thôi, hắn sợ ngươi rời đi mới có thể đối với ngươi như vậy, hắn đều là yêu ta mới có thể như vậy, ngươi đừng giận hắn được không?” Tiểu U hai mắt đầm lệ nói.

“Tiểu U ngươi nghe đây, nếu ngươi còn muốn coi ta là Quý tịch ca ca, như vậy, ta có một chuyện muốn nhờ” Quý tịch nhìn về phía nàng nghiêm túc nói.

“Sự tình gì?” Nàng lau nước mắt hỏi.

“Ca ca ngươi mang về một nữ nhân, muốn phong nàng làm Vương Hậu, ngươi tìm cơ hội đem nữ nhân kia đưa nơi này, ta có lời muốn nói với nàng” Quý tịch nói.

Tiểu U nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hắn, trong mắt có bi thương, “Ngươi. Ngươi mất tích lâu như vậy, đột nhiên lại trở lại, vì nữ nhân kia sao?” Nước mắt của nàng tràn ngập trong hốc mắt

“Ngươi đừng hiểu lầm, nàng là nương tử bằng hữu của ta, bởi vì ca ca của ngươi đem hai người họ bắt đi, mà tướng công của nàng lại bị nhốt vào tháp Tỏa Hồn” lần đầu tiên, hắn đối với nàng nói dối, hắn không thể nói cho nàng biết, hắn làm như vậy, cũng là bởi vì chính mình thực để ý tới nàng ý, bởi vì hiện tại chỉ có nàng mới có thể giúp bọn họ, hắn tuyệt đối không thể kích thích nàng.

Tiểu U nghe thấy vậy liền lau nước mắt, gật đầu đáp ứng rồi, “Được, ta giúp ngươi” chỉ cần không phải đến đoạt Quý tịch ca ca, nàng đều có thể hỗ trợ.

Quý tịch gật đầu nói: “Được, ba ngày sau giờ Hợi ta sẽ dẫn bằng hữu của ta tới nơi này”

Tiểu U có hiểu biết gật gật đầu.

Một giây sau, Quý tịch liền biến mất ở nơi này.

“Thu phục rồi?” Ra khỏi cung điện, Dịch Hiên hỏi vội.

“Dịch huynh, ngươi quá coi thường Quý tịch rồi, mỹ nam kế của hắn là rất cao minh, đúng không?” Phượng Ly Ca cười cười nói.

Quý tịch liếc mắt nhìn hắn nói: “Vì nương tử, ta lần đầu tiên làm trái với lương tâm nhận nàng là nương tử của Sở Hạo, hừ!”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy đột nhiên dịu dàng nói: “Tâm của đấng ỷ Dương Dương này không phải còn chưa quyết định sao, nếu không như vậy, Dịch huynh chúng ta cũng gia nhập trò chơi tranh đoạt này đi, nhìn xem nàng đến tột cùng rơi vào nhà nào?”

Dịch Hiên nghe thấy vậy gật đầu nói: “Tốt, giống như rất thú vị a” nói xong, vội vàng đi theo Phượng Ly Ca đi lên phía trước, Quý tịch thấy thế liền hét lên: “Hai người các ngươi làm sao có thể như vậy a? Nàng là của ta! Hai người các ngươi không được như vậy chứ? !”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Hành trình khủng bố (9)

Hôm sau? Tháp Tòa Hồn

Lạnh.

Sở Hạo mộng lung cảm thấy toàn bộ thân mình có cảm giác mát, một lúc sau, hắn thong thả mở hai mắt ra, lúc này mới phát hiện ra không hiểu sao mình lại nằm trong nước đá, đầu hắn đau dùng cánh tay chống đỡ thân mình hết sức dựa vào trên mặt của Thạch nham.

Đây là nơi nào? Hắn liền lấy tay xoa xoa đầu, ách, tối hôm qua lúc tiến vào hắn chỉ cảm thấy trước mắt tối sầm, tiếp theo ôm miệng vết thương cứ như vậy ngã xuống, chỉ là hắn chưa từng nghĩ đến, khi mình tỉnh lại sẽ ở bên trong nước đá?

Mà ở trong đó, trừ bỏ cái ao to này, những nơi còn lại đều là tảng đá trang trí, mà trong cái không gian nhỏ này, làm cho ngực cảm giác vô cùng buồn bực.

“Ngươi đã tỉnh?” Đúng lúc này, một giọng nữ theo sau lưng của hắn truyền tới.

Sở Hạo liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, chỉ thấy phía sau bảy nữ tử ăn mặc khác nhau hồng vàng lam lục tím đen trắng đang theo dõi hắn rất có ý tứ hàm xúc cười.

“Tỷ tỷ, hắn xem thật kỹ nha” trừ bỏ nữ tử hồng y không có mở miệng, những nữ tử còn lại đều chảy nước miếng nói.

Sở Hạo mày chau lên, nhìn chằm chằm nữ quý trước mặt này, vẫn chưa nói chuyện.

“Ngươi hắn là có thể nhìn thấy chúng ta chứ?” Hồng y nữ tử nhẹ nhàng sang đây nhìn hắn cười nói.

Sở Hạo chưa để ý tới nàng mà là đưa tay vận nội công một chút, đúng lúc này, Hồng y nữ tử khước môi nhếch lên nụ cười quý dị, hướng về phía sáu nàng cười cười, còn lại chiếu cố gật gật đầu, thật cẩn thận hạ cái ao xuống, lập tức toàn bộ xúm nhau tới bên cạnh hắn bắt tại trên người của hắn, tay trư bắt đầu đông sờ sờ tây sờ sờ, “Công tử, cho chúng ta hầu hạ ngươi đi” Hoàng y nữ tử đối khất nói.

“Hắn là của ta, của ta” các nữ nhân bắt đầu tranh giành tình nhân.

Sở Hạo mày càng ngày càng gấp, ngay tại thời điểm sáu nữ tử đều bắt tại trên người hắn, hắn đột nhiên khuếch trương ngực một cái vận dụng công lực mạnh mẽ, đem sáu nữ tử này đánh ra xa, sáu nữ tử đồng thời ngã xuống nước, sừng sốt nuốt vài miếng nước, những nữ tử liền phát hai cái xuống nước đứng dậy tức giận bắt bình nhìn hắn.

Sở Hạo như trước khinh thường nhìn các nàng.

“Công tử, chúng ta đối đãi với ngươi tốt như vậy, ngươi vì sao lại muốn cự tuyệt đâu? Chẳng lẽ, là chúng ta không đủ mỹ lực sao?” Đứng ở trên bờ Hồng y nữ tử khước miệng treo lên mỉm cười, trước mặt Sở Hạo, không hề ngưng ngừng đem quần áo ‘rầm’ toàn bộ cởi xuống, sáu muội muội của nàng thấy thế cũng đều noi theo, cứ như vậy, toàn bộ bảy nữ tử thân thể đều trần truồng bày ra các loại tư thế nhìn hắn cười vô cùng mỉa mai.

Sở Hạo cũng nhìn các nàng cười cười, chỉ là nét tươi cười của hắn là cười lạnh mà thôi.

Hồng y nữ tử đi từ từ dưới cái ao tới trước mặt của hắn, “Công tử, ta không tốt sao?” Nàng cười cười nói, nhưng vẫn chưa đưa tay đối với hắn làm cái gì, mà là điềm đậm đáng yêu nhìn hắn.

Sở Hạo nhìn về phía nàng ta vẫn chưa nói chuyện, nữ tử hồng y liền cười cười, tiếp theo đem ngón tay bỏ vào miệng bắt đầu liếm. Làm cho sáu muội muội thấy thế cũng đứng trước mặt của hắn làm một ít động tác thấp hèn, hơn nữa còn phát ra một ít thanh âm dâm dăng.

Sở Hạo cứ như vậy nhìn các nàng, một lúc sau, lông mày chau lại nói: “Không sai, biểu tình này có thể đánh thập phần, thanh âm này nha, nghe qua như là tiếng mèo phát xuân, nói vậy, trước đây các ngươi sinh ra làm kỹ nữ a, nếu không, làm sao có thể thuần thực như thế? Bất quá, ta muốn nói một chút là, thân hình bóng loáng của các ngươi ở trong mắt ta cũng giống như giết trư” Sở Hạo nhếch lên một nụ cười lưu manh.

Nữ tử hồng y nghe thấy vậy, nguyên bản mặt đang cười đột nhiên nghiêm túc lên, “Ngươi nói cái gì? Chúng ta giống trư?”

Sở Hạo hít sâu một hơi, từ bên hông lấy ra một cái bình nhỏ, trong bình có viên thuốc, đây là viên thuốc chữa khỏi miệng vết thương tốt nhất, hắn lấy một viên bỏ vào trong miệng nuốt xuống, tiếp theo hít sâu một hơi vận chút nội công, cảm giác thoải mái rất nhiều, lúc này nhìn về phía bảy nữ tử đang tức giận nói, “Ta chưa nói các ngươi giống trư a, đây là tự các ngươi nói” nói xong, duỗi cái lưng mệt mỏi làm xương ống chân của mình thoải mái một chút

“Ngươi muốn chết phải không?” Nữ tử áo lam tức giận nói.

Nữ tử Hồng y cũng tức giận không nhẹ, bất quá dịu đi vài giây, nàng đột nhiên cười cười nói: “Bọn tỷ muội, chỉ sợ hôm nay vào không phải là một nam nhân bình thường, các ngươi nói có nam nhân bình thường nào nhìn thấy chúng ta mà lại không phản ứng sao?” Nói xong, hai tay ôm cánh tay nhìn hắn chằm chọc nói.

“Không có” sáu nữ tử cùng kêu lên.

Nữ tử Hồng y nghe thấy vậy, lại càng cười khoa trương không thôi, nàng xem, còn chưa có một nam nhân nào ở nơi này mà không có lạy đầu, xem ra, nam nhân bộ dạng anh tuấn này nhất định là thái giám, đáng tiếc cái xác này tốt như vậy, trông thì ngon mà không dùng được.

“Công tử, ngươi là thái giám sao?” Nữ tử hồng y vuốt thân thể của mình đối với hắn cười cười.

Sở Hạo không tức giận cười lạnh một tiếng nói: “Các ngươi có thể nghi ngờ ta, nhưng mà ta lại muốn nói rất đúng ta không phải thái giám, ta là một nam nhân chân chính, các ngươi phải biết rằng, không phải tất cả nam nhân đều đối với một đám nữ quý xấu xí như thế có hứng thú, như thế nào? Bảy người các ngươi không phải đã lâu không có nam nhân thân thiết rồi, hay là đói khát không chịu nổi? Nếu thật như vậy, thì xin lỗi”

“Thật có lỗi?” nữ tử hoàng y khó hiểu lặp lại một lần.

Sở Hạo nhún nhún vai nói: “Đúng vậy a, thật có lỗi ta chưa cho các ngươi mỗi người một con chó đực tiến vào, làm hại các ngươi đều tự sờ lâu như vậy” Sở Hạo lời nói vừa hạ xuống, liền không hề nở nụ cười.

“Ngươi muốn chết” nữ tử hồng y gương mặt xinh đẹp, nháy mắt dữ tợn, nàng vẫy bàn tay một cái quần áo ‘huru’ một chút xuyên thủng qua người nàng, phía sau bọn muội muội cũng tức giận đem y phục mặc lên.

“Chúng ta muốn cho ngươi một cái chết thoải mái nhất, ngươi không cần, như vậy, ngươi cũng đừng trách chúng ta lòng dạ độc ác” nói xong, nữ tử hồng y xoay người nhìn về phía sáu nữ tử ở sau nói: “Bọn muội muội, mỹ nhân kế của chúng ta đối với hắn không có tác dụng, hắn vô phúc hưởng thụ sung sướng chúng ta mang đến, như vậy, chúng ta sẽ khiến cho hắn thống khổ mà chết” nói xong, mấy người toàn bộ gật đầu.

Trong chốc lát, trong ao đột nhiên dâng lên một cột nước chặn tầm mắt của hắn, vài giây sau, cột nước dần dần bằng phẳng xuống dưới, bảy nữ tử toàn bộ biến thành bộ dáng lệ quỷ, từng người móng tay đều rất dài, khoe mắt đang chảy máu, mũi cũng đang chảy máu, còn có khoe miệng, màng tai, đợi chút bộ vị, tóm lại nếu là phạm nhân nhìn đến không hề chết cũng sợ chẳng vâng.

“U, lộ ra hình dáng nha? Uh, xác thực xấu muốn chết” Sở Hạo không hề e sợ nói.

“Nha, giết ngươi” nữ tử hồng y thẹn quá thành giận lao đến, phía sau sáu nữ tử cũng lao đến.

Sở Hạo nhảy một cái từ trong ao bay lên, một giây sau, cầm lấy kiếm Thanh Long \xông tới, “Xấu như vậy còn đến dọa người, ghê tởm” đang chống đỡ Sở Hạo, cự nhiên thình lình lại nói ra những lời này, bảy nữ nhân nghe thấy vậy lại tức giận nổi mạnh, có nữ nhân nào sẽ thừa nhận bản thân rất xấu, nữ nhân nào sẽ để lộ mặt xấu của mình trước một soái ca đâu?

Chẳng qua.

Thật là có một nữ nhân như vậy.

“Hút ~~~” bữa sáng trên mặt bàn, phát ra một thanh âm vô cùng kinh thiên động địa.

Một loạt bọn nha hoàn toàn bộ dạng ngốc nghếch nhìn về phía đầu nguyên nhân phát ra thanh âm, đó chính là Vương hậu của các nàng, Ngữ Diên lúc này đang khoa trương mút lấy mỹ sơi, hoàn toàn không để ý mọi người kinh ngạc, mà ngồi ở đối diện nàng trên mặt Quý Vương lại nhìn không ra biểu tình gì.

Đúng lúc này, Ngữ Diên đột nhiên xoay người, cúi thấp đầu, tiếp theo bắt tay đặt ở trên mũi đối với mặt ‘Hừ ~ hừ ~’ lắc lắc nước mũi, nàng làm cho tất cả mọi người xem ngây người như vậy, nhưng mà sự tình cũng không có chấm dứt, bởi vì sau khi nước mũi, cũng không có dùng khăn tay hoặc là khăn mặt lau sạch, mà là đột nhiên hướng Quý Vương cười cười, tiếp theo đưa tay có nước mũi cầm một cái chân gà đưa cho Quý Vương.

“Tặng cho ngươi ăn, nhìn xem ta hiền lành đi” tay phải Ngữ Diên cầm chân gà đưa cho hắn, tay trái đột nhiên vung tay áo hướng trên mũi bay sượt, hơn nữa nàng còn phát ra ‘hít’ một tiếng, toàn bộ mọi người cúi đầu, ngay cả thở cũng không dám thở mạnh.

Quý Vương đột nhiên cười cười nhận lấy chân gà trong tay nàng.

“Ăn nha, vì sao không ăn? Chẳng lẽ ngươi ghét bỏ ta hay sao?” Nàng chu miệng có chút không vui nói.

Quý Vương như trước mang theo ý cười nhọt nhọt, dưới ánh mắt khẩn cấp của nàng, hắn rốt cục nhẹ nhàng cắn một miếng thịt gà, nhìn động tác hắn tao nhã cùng với tướng ăn vô cùng duyên dáng, Ngữ Diên thấy thế trong lòng không khỏi trầm nghĩ, yêu quái này thời điểm không lộ da thì thực suất nha, nàng thiếu chút nữa sẽ bị mặt nạ anh tuấn của hắn lừa dối trôi qua, một giây sau, nàng vội lắc lắc đầu ý bảo chính mình đừng để bên ngoài của hắn mê hoặc.

“Ha ha” nàng hướng hắn cười cười, liền ngồi xuống, lúc này, nàng đột nhiên tay hoa chậm rãi bưng cốc nước trước mặt lên nhẹ nhàng đặt vào bên môi, động tác như vậy, làm cho Quý Vương ngây ra một lúc, nhìn bộ dạng nàng uống nước cư nhiên tuyệt đẹp như thế, chính là.

“Ừng ực~” Ngữ Diên một bên ngửa đầu đem nước cho ở miệng ừng ực nói nhiều vài cái, tiếp theo lại phun ở tại trong chén, tiếp theo tiếp tục ừng ực, rồi tiếp theo tiếp tục phun đến trong chén.

Quý Vương thấy thế nhẹ nhàng đem chân gà để xuống, Ngữ Diên lúc này không đem đưa cốc nước nữa rồi, mà là không hề hình tượng ợ hơi một cái, tiếp theo đối với nha hoàn nói: “Bích Thanh, lấy cái tay khăn lại đây”

Bích Thanh nghe thấy vậy quơ quơ mồ hôi trên đầu, liền cầm khăn tay đi qua, trong lòng thầm nghĩ, Vương Hậu a, người rót cuộc cũng biết lấy khăn tay lau miệng sao? Nàng nếu tại đây tiếp tục như thế, phỏng chừng Quý Vương sẽ tức giận giết các nàng .

‘ ngô ~’

Mọi người thấy thế cái ót không ngừng nhỏ giọt mồ hôi, bởi vì ngọn nguồn thanh âm, đang làm một chuyện vô cùng bất nhã, đó chính là lấy cút mũi, được rồi, lấy liền lấy đi, nhưng mà nàng cũng không thể tay trái lấy cút mũi, tay phải sẽ đem đào cút mũi lên đặt ở khăn tay chà xát thành một cái viên cầu nhỏ nha? Chuyện này có ghê tởm hay không a? Mà nàng tựa hồ cũng không có cảm thấy không ổn, đùa còn thực hăng hái, Quý Vương thấy thế nhìn không được ho nhẹ một tiếng, muốn nhắc nhở nàng đề xuống, Ngử Diên nghe tiếng, trong lòng cười thầm không thôi, hừ, nhìn người còn dám mê luyện tỷ hay không , tỷ nhất định sẽ khiến người học máu!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 151: Hành trình khủng bố (10)

Tháp Tòa Hòn

“Không biết lượng sức” nhìn trên mặt đất bảy nữ nhân không ngừng học máu, hắc khinh thường nói.

Thất tỷ muội liếc nhìn nhau, đều nhận lấy trọng thương, dịu đi vài giây, bảy người liền ý bảo nhau một cái, tiếp theo một trận khói các nàng cứ như vậy chột lóc rồi biến mất, khi các nàng vừa đi, Sở Hạo tay phải cầm kiếm Thanh Long trong tay liền một gối quỳ xuống, tay trái che miệng vết thương đang lớn ra, miệng vết thương nguyên bản chưa được tốt, hơn nữa vừa mới vận động kịch liệt dẫn đến nội lực có chút tan rã, làm cho ngực hắc nhất thời có cảm giác khó chịu.

Bất quá, may mắn những nữ nhân này không có liều mạng hợp lại thêm nữa, nếu không, thể lực của hắc đích thị là không đủ .

Thấy thế, hắc liền ngồi tại chỗ bắt đầu vận động trị thương, cũng không biết qua bao lâu, trên trán của hắc mồ hôi chảy ra rất nhiều, tiếp theo hắc hít sâu một hơi, cuối cùng đã khá lên nhiều rồi, lúc này, hắc chậm rãi đứng dậy đánh giá chỗ này, sau đó bốn phía trừ bỏ tảng đá ở ngoài căn bản cũng không có lỗi ra, nhưng hắc nhớ rõ, bọn họ nói qua, bằng hữu của Ngử Diên ở tầng thứ sáu, như vậy, cửa vào đến tột cùng ở nơi nào đây?

Đúng lúc này, hắc đột nhiên thoáng nhìn hình ảnh quý dị trên thạch bích, Sở Hạo đi từ từ tới, bức tranh quý dị như thế trên thạch bích lại là một bức tranh màu, bên trong bức tranh có một hoa viên khổng lồ, bên trong khắp nơi đều là hoa tươi, mặt cỏ, đình viện, cái ao, tất cả đều trông thấy rất sống động.

Sở Hạo cảm thấy chuyện này tựa hồ không đúng lắm, theo đạo lý mà nói, địa phương quý dị như thế làm sao có thể có hình ảnh tiên diễm sống động như vậy? Đúng lúc này, hắc đột nhiên thoáng nhìn bảy đóa hoa cuộn tròn bên trong, đóa hoa còn lại đang được mở ra, mà bảy đóa hoa toàn bộ lại tránh ở phía dưới đóa hoa mở này, tuy rằng rất bí mật, nhưng đối với người không cho là bình thường như hắc mà nói, vẫn là thấy được, Sở Hạo mày dãn dần chau lên, theo bản năng vươn kiếm Thanh Long đối với một đóa hoa trong đó đâm xuống, trong chốc lát, bên trong xuất hiện sương khói, một sức mạnh cường đại bắt hắc hút vào.

Tắm bên kia ——

“Vương Hậu người hôm nay làm như vậy.” Bích Thanh muốn mở miệng nhưng lại không dám nói.

Ngử Diên ngồi ở trong phòng ngủ nói: “Có cái gì thì cứ nói a, không có việc gì, ta không ăn người”

Bích Thanh lúc này mới nhỏ giọng nói: “Vương Hậu a, người nhất định phải chú ý một chút, hôm nay người như vậy, Quý Vương rất tức giận, hơn nữa, như vậy cũng không vệ sinh a” nàng uyển chuyển nói.

Ngử Diên không ngại nói: “Chuyện này có cái gì, đó là thói quen của ta a, ta trước kia chính là như vậy, chẳng lẽ làm Vương Hậu nhất định phải sửa sao? Vậy xin lỗi, ta rất không quen” Ngử Diên nhún vai nói.

‘ Kết ’ một tiếng, cửa đột nhiên bị đẩy ra, Ngử Diên cùng Bích Thanh liền nhìn sang, bên ngoài đi vào một lão thái thái đã nhiều tuổi mưu lược, bà nhìn thấy Ngử Diên hành lễ nói: “Lão nô thỉnh an” Vương Hậu

“Đứng lên đi” Ngử Diên nói.

Bà cười cười bưng lên một chén trà đưa cho Ngử Diên, “Vương Hậu, đây là tổ yến Quý Vương cố ý để cho lão nô chuẩn bị cho người, người nếm thử đi”

Ngữ Diên thấy thế nhận lấy chén trà ấm một tiếng, nhưng vẫn chưa uống vào.

Lão bà bà này cứ nhìn nàng chăm chăm như vậy, Ngữ Diên thấy bà không có ý muốn đi, nghĩ đến bà đang đợi cái chén, vì thế cầm chén lên uống một hơi cạn sạch, tiếp theo đem cái chén không đưa cho bà ta, “Tốt lắm, người có thể đi được rồi” cũng không biết vì sao, nàng nhìn thấy bà bà này luôn không có hảo cảm gì.

Tiếp nhận cái chén trống không bà ta đột nhiên cười lạnh một tiếng nói: “Vương Hậu về sau có thể kêu lão nô là Dung mẹ”

“Cái gì? Dung mẹ?” Ngữ Diên kinh ngạc lặp lại.

Dung mẹ cười cười gật đầu, “Lão nô là phụng mệnh lệnh của Quý Vương đến chỉ bảo cho Vương Hậu chuẩn mực ngồi, đi, ăn, lễ nghi”

Ngữ Diên nhìn nụ cười của bà ta giả hoạt như thế, trong lòng không khỏi sợ hãi, quả nhiên là Dung mẹ, gian trá như vậy, nhất định không phải người lương thiện, vì thế nói: “Không cần phải thế, người nói cho Quý Vương, ta không cần người khác dạy ta”

“Xin lỗi Vương Hậu, Quý Vương nói, vô luận làm sao người phản đối như nào, lão nô nhất định phải làm chuyện của mình, người đâu” bà ta đột nhiên hét lớn một tiếng, bên ngoài lập tức đến đây bốn ác bà bà giống bà ta.

“Bích Thanh, người còn không đi ra ngoài ở trong này làm cái gì?” Dung mẹ vô cùng tức giận trừng mắt nàng.

Bích thanh vội vàng gật đầu xoay người ly khai, lúc đến cửa lại, lo lắng lo lắng nhìn Ngữ Diên liếc mắt một cái, trời ạ, ác bà bà lớn nhất Quý Vực, lợi hại như vậy không biết có thể đem Vương Hậu dọa mất hay không? !

“Người muốn làm gì?” Ngữ Diên thấy bộ dạng bà ta vô cùng bất hảo, nàng cũng không vui mừng.

“Vương Hậu, ngài về sau sẽ là nữ chủ nhân của nơi này, tất nhiên nhất cử nhất động của ngài có tác động đến lực chú ý của mọi người ở Quý Vực, cho nên, ngài nhất định phải làm tốt nhất, như vậy, Quý Vương cũng sẽ có mặt mũi, giống như ngài, dù sao, nhất quốc chi mẫu không phải muốn là có thể làm tốt” Dung mẹ lạnh như băng nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng thầm mắng, cây cỏ, nhất quốc chi mẫu? Nàng mới không cần ở lại đây cái thế giới nửa người nửa quỷ này đâu, thật sự là ghê tởm muốn chết nàng, đúng lúc này, nàng đột nhiên cảm giác mình thân mình có chút nhuyển, đầu cũng có chút choáng váng vù vù.

“Người. Người ở bên trong tổ yến bỏ thêm cái gì?” Ngữ Diên một tay đỡ đầu lung lay sắp ngã nói.

Dung mẹ cười cười nói: “Vương Hậu ngài không cần phải lo lắng, đây chỉ là Nhuyển cốt tán mà thôi, đối với thân thể không có hại, lão nô làm như vậy, cũng là sợ ngài không phối hợp với chúng ta, nếu như làm ngài bị thương, nhóm lão nô chính là tội đáng chết vạn lần nha, ngài nói có đúng hay không?” Nói xong, lộ ra nụ cười giả hoạt.

“Đề tiện, ta muốn gặp quý Vương.” Ngữ Diên đầu càng ngày càng choáng váng.

“Yên tâm đi, chúng ta sẽ để cho ngài gặp quý Vương, ngài trước đừng có gấp a” nói xong, bà ta đột nhiên xoay người trừng mắt bốn bà bà quát lớn: “Bốn người các người còn lo lắng cái gì, còn không thay quần áo cho nàng đi?” Bà ta vung tay lên, bốn lão thái bà đi tới.

“Uy, các người muốn làm gì, cách ta xa một chút a” Ngữ Diên thân mình suy yếu, nhưng ngoài miệng lại lớn tiếng kêu lên.

“Vương Hậu, ngài không cần phải lo lắng, chúng ta chỉ là tắm rửa cho người, sau đó trang điểm cho người trước, tiếp theo sẽ dạy người một ít lễ nghi cơ bản nhất” Dung mẹ khoe miệng treo lên một tia cười lạnh, ánh mắt hung hăng trừng, bốn người liền đi tới cầm lấy y phục của nàng mà bắt đầu thoát.

“Nha, các người này đồ già lưu manh, cút ngay a ——” Ngữ Diên lớn tiếng hét lên.

“Vương Hậu đừng sợ, chúng ta sẽ rất ôn nhu” nói xong, bốn người bắt đầu động thủ.

“A? Đừng đụng ta à, ở chạm vào ta liền đánh các người, a —— người con lừa già ngốc này sao lại nắm lấy móng của ta a, a —— bộ ngực của ta cũng là người có thể chạm sao? A —— tay người làm gì thân ta? A —— địa phương kia không cho phép chạm vào !” Thanh âm của Ngữ Diên bị thương liên tục từ trong phòng không ngừng vang lên.

Ngoài phòng Quý Vương đi ngang qua nghe tiếng cười cười, xoay người rồi đi, Bích Thanh ngoài đầu nhìn lại nhìn thoáng qua phòng trong, thỉnh linh run run một chút, bị Dung mẹ kèm người cơ hồ đều bị chính muốn chết!

Trong khách sạn bình dân trong phòng chung.

“Cái gì? Người muốn đi Tháp Tòa Hồn? Người không điên đi?” Quý tịch nhìn về phía Phượng Ly Ca nói.

“Làm sao vậy? Chẳng lẽ Tháp Tòa Hồn rất khủng bố?” Dịch Hiên khó hiểu hỏi.

Quý tịch than nhẹ một tiếng rót một chén nước uống một ngụm nói: “Trong tháp Tòa Hồn có ngàn vạn quỷ nhi, tổng cộng có sáu tầng, mỗi một tầng bên trong đều có quỷ lợi hại, tầng thứ nhất đó là nữ nhân quan, nơi đó có bảy nữ nhân đẹp như thiên tiên, không biết quỷ nhi thì sẽ mắc mưu, nghĩ đến các nàng tốt lắm, kỳ thật a, các nàng chính là rắn rết, chuyên môn hút tinh khí nam nhân, các người không biết cái Quý Vương kia hạt sự là ghê tởm, thường

xuyên đem người ném vào Tháp Tòa Hồn, các người ngấm lại xem, phàm nhân nhìn thấy nữ tử xinh đẹp như thế sẽ không động tâm sao? Đợi cho thời điểm bọn họ kịp phản ứng, ba hồn bảy vía đã chỉ còn lại có nhất hồn nhất phách “

“Quý tịch huynh, chẳng lẽ phàm nhân cũng có thể nhìn đến bên trong Quý Hồn?” Dịch Hiên lại hỏi.

Quý tịch gật đầu, “Phàm là người thường bị ném vào, cho dù không có Thiên Nhân, cũng có thể thấy rõ tất cả bên trong Tháp, đây là chỗ thần kỳ của tháp này”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy nhẹ lay động cây quạt nói: “Xác thực thần kỳ, thần kỳ đến phàm phu tục tử toàn bộ đều đánh mất tánh mạng”

Quý tịch gật đầu, “Mỗi một tầng đều có một cái huyền bí, trong Tháp không có đường, muốn tiếp tục hướng lên trên đi, nhất định phải tự mình tìm đường, sau đó đường này vô cùng bí mật, thậm chí có thể muốn lấy mạng của người, bởi vậy, tầng trệt càng cao, Quý Hồn bên trong lại càng phát lợi hại” Quý tịch nói.

“So với người lợi hại hơn?” Dịch Hiên hỏi.

Quý tịch gật đầu nói: “Đạo hạnh của ta chỉ có thể ở tầng thứ tư liền không thể đi lên “

“Vậy, nếu là đến tầng thứ sáu có thể rời đi sao? Rời đi cũng là một tầng một xuống dưới?” Dịch Hiên đột nhiên đối với tháp Tòa Hồn này vạn phần cảm thấy hứng thú, đây tốt cùng là một cái tháp như thế nào?

“Không, còn có tầng thứ bảy”

“Tầng thứ bảy? Người vừa mới nói không phải tổng cộng chỉ có sáu tầng sao?” Phượng Ly Ca nhin không được hỏi.

Quý tịch đứng dậy nói: “Khó khăn nhất chính là tầng thứ bảy này, là ản hình , muốn rời khỏi nơi này, trừ phi Quý Vương tự mình lại đây, trên người hắn có một lệnh bài chú, không cần pháp lực gì là có thể một tầng một tầng tiêu sái đi lên, mang theo bất kỳ một Quý Hồn nào, chẳng qua. Vật này là vật phẩm bên người của hắn, ngay cả tắm rửa hắn cũng sẽ không rời khỏi người, trước kia Tiểu U có thể cầm lệnh bài nhìn ta, nhưng sau này, Quý Vương lại thu hồi cái lệnh bài này, không để cho Tiểu U dùng, cho nên nói, quý nhi muốn chạy khỏi nơi này nhất định phải tìm được tầng thứ bảy trong truyền thuyết, một khi tiến nhập tầng thứ bảy.” Quý tịch đột nhiên dừng lại.

“Làm sao vậy? Tiến vào tầng thứ bảy có phải là có thể đi ra hay không?” Dịch Hiên thấy hắn không nói chuyện, không khỏi hỏi.

Quý tịch thở dài một tiếng, “Tầng thứ bảy, chính là sống hay chết, sống chỉ có một đường hi vọng, mà chết đã có chín cơ hội, nói cách khác, tầng thứ bảy, sẽ là nơi ác quỷ tụ tập, nơi đó thành công có trên vạn Quý Hồn, nghe nói có một đạo sĩ đạo hạnh đặc biệt cao từng đánh bại đánh bại tiến nhập tầng thứ bảy, nhưng mà. Bị ném xuống dưới đó là hải cốt của hắn, mà hồn phách của hắn cũng đã thành vong linh bên trong” Quý tịch sâu kín nói.

Phượng Ly Ca nghe vậy, mày càng phát ra chau lên, biểu tình nghiêm túc đứng dậy nói: “Xem ra, kế hoạch của chúng ta phải thay đổi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 152: Từng bước kinh sợ (1)

Một câu của Phượng Ly Ca, làm cho Quý tịch ngây ngẩn cả người.

“Ai, người lại muốn làm cái gì?” Quý tịch thấy bộ dạng hắn thật tình như thế không khỏi hỏi.

Phượng Ly Ca nhìn về phía hắn nói: “Gặp xong Ngũ Diên, ta muốn đi tháp Tòa Hồn ” hắn lạnh nhạt nói.

“Cái gì?” Quý tịch nghe thấy vậy lập tức đứng lên , “Người nói lại lần nữa?” Hắn thà rằng tưởng nghe lầm, cũng không nguyện ý nghe đúng.

“Ta muốn đi tháp Tòa Hồn ” Phượng Ly Ca lại nghiêm túc nói.

“Không phải đâu? Người muốn đi tháp Tòa Hồn? Địa phương kia rất nguy hiểm người không biết sao?” Quý tịch hét lên.

Phượng Ly Ca nhìn về phía hắn đột nhiên nói: “Hắn là sư huynh của ta”

“Nhưng là. Nhưng mà hắn bây giờ không phải là không thừa nhận người sao” Quý tịch lại nói, địa phương kia, căn bản là không phải nơi hắn nghĩ đơn giản .

“Ngươi sai lầm rồi, hấn nếu thật sự cùng ta đối địch, hấn đã sớm bùng nổ ở cửa ta ” Phụng Ly Ca mở ra cây quạt lại nhàn nhả nói.

“Quý tịch huynh, ngươi đừng nói nữa, chúng ta biết địa phương kia nguy hiểm, nhưng mà chúng ta đều muốn cùng nhau vào, làm sao có thể bỏ lại Sở huynh một mình rồi đi đâu?” Dịch Hiên cũng nói.

Quý tịch nhìn nhìn Phụng Ly Ca lại nhìn Dịch Hiên một chút, rốt cục bắt đầu đi thờ dài, “Đi, các ngươi rộng lượng có thể đi? Thật sự là không hiểu nổi, đây tốt cùng là vì sao? Tình địch cứu tình địch? Buồn cười”

Phụng Ly Ca nhìn về phía hấn cười cười trêu ghẹo nói: “Ài, vậy ngươi cũng không cần giúp chúng ta nha, chúng ta cũng là tình địch của ngươi ai, nha, đúng rồi, ta mới là tình địch lớn nhất của ngươi, dù sao, đặc ý Dương Dương đối với ta so với các ngươi bất luận kẻ nào đều tốt hơn, không phải sao?” Phụng Ly Ca cười vô cùng là giáo hoạt.

“Ngươi Ngươi tạm thời đặc ý, lười nói chuyện với ngươi” Quý tịch xoay qua khuôn mặt tuấn tú không để ý tới hấn.

Dịch Hiên thấy thế cười cười, Phụng Ly Ca cũng thân nhiên cười cười, Quý tịch ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua hai người này đang lộ vẻ tươi cười, trong lòng hấn có chút lo lắng, tuy rằng bọn họ cố gắng đang cười, nhưng hấn biết, bọn họ đây là muốn làm cho mình thả lỏng, dù ai cũng không cách nào biết đến nơi đó sẽ gặp được chuyện gì, có thể bình an đi ra hay không, đây là một điều bí ẩn!

Bên kia

“Tóc này thật sự là trơn bóng nhà” một người trong đó cầm cây lược gỗ đang từng lần một chải tóc cho Ngử Diên, mà Ngử Diên giống như xác ướp ngoác ngồi ở trước mặt gương đồng, mặc cho các bà bà bài bố.

“Ai u, Vương Hậu làn da thật sự là non mịn nha” một người liền ca ngợi nói.

Dung mẹ cười đứng ở một bên nhìn bốn ma ma đang sửa sang lại cho nàng, Ngử Diên trong lòng đã sớm hóa tới cực điểm, chỉ là sau khi bị các ma ma một phen ép buộc, nguyên bản không có khí lực lại càng thêm không có khí lực .

“Vương Hậu, người nhìn một chút thế nào?” Lúc này, nhóm ma ma cũng mặc trang phục cho nàng tốt rồi, liền đem gương đồng kéo đến trước mặt nàng cho nàng nhìn thấy rõ ràng

Ngử Diên ngược mắt nhìn thoáng qua gương đồng, nháy mắt đồng tử lại lớn, nàng biết cái xác của mình rất đẹp, thật không nghĩ đến sau một hồi nhào nặn đứng lên sẽ thực sự xinh đẹp như thế, giống như tiên nữ, làm nàng có cảm giác mình cùng cái xác này có sự chênh lệch.

“Vương Hậu, ngài như vậy nhìn thật tốt a” Dung mẹ thấy thế liền cười nói.

Ngử Diên ngây ra một lúc, đem gương đồng hướng bên cạnh quăng xuống đứng dậy nhìn về phía bà ta nói: “Ta đẹp mặt phải dùng tới các ngươi nhắc nhở sao? Chẳng lẽ các ngươi không biết là vàng chung quy cũng sẽ sáng lên đấy sao? Đối với cái này chính là hình thức giả dạng, ta cũng không cảm thấy tốt lắm a, ngươi nhìn một chút” nàng chỉ vào trang sức trên đầu mình nói: “Ngươi cho đầu ta là bình hoa sao? Ngươi đi nói cho Quý Vương, ta chính là như vậy, hấn không muốn sẽ không cần kéo đến, có gì đặc biệt hơn người ” nói xong, nàng cầm cái trâm trên đầu lôi xuống dưới quăng trên bàn

“Vương Hậu, người đây là ý gì? Lão nô làm như vậy tất nhiên là muốn tốt cho ngài, người như vậy, Quý Vương sẽ cho rằng chúng ta không có làm tốt ” nói xong, ánh mắt của bà ta nghiêng một cái, bốn lão thái bà liền hiểu ý đem nàng đè xuống, cầm cái trâm mang lại trên đầu nàng, Ngử Diên thấy thế tức giận không thôi, xoay người một cái trở tay giữ một lão thái bà.

“A a a đau, đau a” một lão thái bà bị nàng giữ như vậy lại đau đớn kêu lên.

“Bốn tiểu thư có thể để cho các ngươi chọc vào sao?” Một giây sau, đem lão thái bà này đẩy về phía trước, bà ta thiếu chút nữa ngã nhào trên đất.

Bốn lão thái bà toàn bộ nhìn về phía Dung mẹ, hi vọng bà tahỗ trợ.

Ngử Diên cứ như vậy khinh thường nhìn bà ta, một bên đem gì đó trên đầu lôi xuống, một bên lộ vẻ tươi cười, hừ, bốn tiểu thư cũng không phải là Từ Vi mặc ngươi khi dễ !

Dung mẹ thấy thế sắc mặt cũng biến thành càng ngày càng lạnh như băng, bà ta nhìn nàng quát lớn: “Vương Hậu, lão nô làm nhiều năm như vậy, hầu hạ rất nhiều chủ tử so với người ăn cơm còn nhiều hơn, còn chưa bao giờ có một chủ tử giống như ngươi vậy “

Ngử Diên thấy thế hừ lạnh một tiếng, “Ta như thế nào? Có bản lĩnh ngươi làm cho Quý Vương không cần lấy ta nha, ngươi lợi hại như vậy, ta xem ngươi còn không phải chỉ là một ma ma sao?” Nàng không hề khiếp đảm nói.

“Ngươi ——” Dung mẹ nghe thấy vậy bộ mặt bắt đầu mạch máu nổi lên, đây là lần đầu tiên có nữ nhân dám làm cản như thế! Một giây sau, bà ta giờ tay lên sẽ hướng trên mặt nàng đánh qua, Vương Hậu thì thế nào? Đang nói rồi, nàng còn chưa trở thành Vương Hậu đâu?

“Ba ba ba ba ba ba ba ” về mặt quăng cho nàng N cái bàn tay, tất nhiên là Ngử Diên đánh bà ta, mà không phải bà ta đánh Ngử Diên.

“Ngươi” Phản ứng tới được Dung mẹ tức giận sôi lên.

“Ta nói, theo ta chơi đùa, ngươi không đủ tư cách, đánh ta? Ngươi tính làm gì đó a?” Ngử Diên lạnh như băng nói.

“Ngươi Ngươi đừng đắc ý, Quý Vương sẽ không bay qua ngươi” phía sau nhóm ma ma trầm miệng một lời kêu lên.

Ngữ Diên nhìn bà ta tức giận khuôn mặt hoàn toàn từ đầu không có sợ hãi, nàng nhìn hướng các bà bà âm thanh lạnh lùng nói: “Ở trước mặt ta đừng cậy già lên mặt, lớn tuổi như thế rồi, đừng cho mặt các ngươi không biết xấu hổ” nói xong, xoay người đem cửa kéo ra, cứ như vậy nghênh ngang tiêu sái đi ra ngoài, hừ, Mộng Ngữ Diên là loại người nào, cũng để cho các ngươi có thể khi dễ đấy sao? !

Chính là, nàng thật không ngờ là, Dung mẹ này đột nhiên vọt ra, ở trước mặt Ngữ Diên ngăn cản đường đi của nàng, xoay người đối với các ma ma phía sau nói: “Vội vàng đem Quý Vương mời đến, nói Vương Hậu tạo phản “

“Cái gì?” Ngữ Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hướng bà ta, kháo, lão yêu quái này đến tột cùng có muốn làm rõ ràng hay không, là ai tạo phản nha? Đi, gọi Quý Vương phải không? Bốn tiểu thư chẳng lẽ sẽ sợ hãi?

Vì thế, nàng trực tiếp ngồi ở trên ghế đá chờ các bà đi hội báo, đứng ở một bên Bích Thanh cũng không dám thở mạnh, trong lòng thầm nghĩ, chuyện này Vương Hậu hồng бет rồi, phải biết rằng, Dung mẹ là người ở nơi này lợi hại cũng là làm cho Quý Vương rất yên tâm trông nom, thời điểm nàng tới nơi này, vốn không có người dám phản kháng lời của Dung mẹ. . . , ở trong cung điện, toàn bộ phi tử của Quý Vương đều là do bà ta cai quản để ý, không người nào là vuốt móng ngựa nói tốt nha, nhưng nàng không chỉ có không nói lời hay, còn dám như vậy, trời ạ, nàng không dám nghĩ tiếp nữa

Không bao lâu, Quý Vương được nhóm ma ma vây quanh đi từ từ lại, Dung mẹ thấy thế liền vung tay áo muốn hướng trên mặt lau, đúng lúc này, Ngữ Diên đột nhiên chạy tới lôi kéo cánh tay áo của Quý Vương làm nũng , động tác của nàng nhanh như vậy, nhanh đến làm cho Dung mẹ giả nước mắt cũng không kịp chảy ra.

“Quý Vương a, Dung mẹ rất tốt nha, Phù Vân chưa bao giờ thấy qua ma ma nào tốt như vậy” nàng liền cười nói.

Quý Vương nhìn dấu bàn tay trên mặt Dung mẹ là có thể đoán ra đã phát sinh sự tình gì, chẳng qua, hắn muốn nhìn một chút nàng nói như thế nào.

“Người xem a, Dung mẹ nói muốn bôi son cho ta, nói đánh son nữ nhân sẽ xinh đẹp, nhưng là ta cảm thấy bôi hồng hồng trên mặt này giống như móng khi, Dung mẹ lại nói không giống, còn nói muốn chứng minh cho ta xem đâu rồi, vì thế, bà liền đem mặt mình đưa ra đây, ta chỉ cố gắng đánh một chút, ai, ngươi xem a, sau khi đánh qua, mặt của bà ta lại hồng tốt như vậy, chính như thế nên ta đã để cho các nàng bôi son cho ta rồi, ngươi xem, mặt của ta đẹp không?” Ngược mắt nhìn hắn vô cùng nịnh nọt cười nói.

“Quý Vương. Lão nô.”

“Dung mẹ” Ngữ Diên đột nhiên cắt đứt lời của bà ta, đi đến trước mặt của nàng lôi kéo tay bà ta vô cùng cảm kích nói: “Dung mẹ, ngươi như vậy thật sự làm cho Phù Vân ngượng ngùng, mọi người đều biết ngươi là người phụ trách lớn nhất, nhưng ngươi cũng quá phụ trách đi, về sau, còn phải dựa vào ngươi chiều cố nhiều hơn nha” nói xong, việc liền sửa sang chút quần áo cho bà ta, “Theo ta đâu, ngươi còn non nớt lắm” nói xong, đứng thẳng người hướng bên người Quý Vương đi đến.

“Thế nào? Dung mẹ quen mình vì người như thế, ta đây trang điểm thế này không xấu đi?”

Quý Vương cười cười nói: “Nhìn tốt lắm, son này rất xứng với ngươi”

“Đúng thế, về sau kính xin Dung mẹ ‘ chiều cố nhiều hơn ’ nha” nàng nhìn bà ta âm lãnh lạnh cười nói.

“Đi, mang ngươi gặp một người” Quý Vương không có ý định để ý tới các nàng, mà là ôm lấy bả vai của nàng đi ra phía ngoài.

Mấy ma ma toàn bộ đều ngây ngẩn cả người, ai cũng không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra? !

“Cái kia. Đi đâu ngươi nói là được rồi, ngươi đặt lên vai ta như vậy, tay ngươi rất nặng a” nói xong liền đem móng vuốt của hắn vứt xuống một bên.

Quý Vương nhìn về phía nàng cười cười, vẫn chưa làm động tác gì quá kích thích, cứ như vậy, rẽ trái rẽ phải bọn họ đi tới U lam các.

Ngữ Diên đứng ở nơi này nhìn ‘ U lam các ’ trước mặt, đột nhiên mày liền nhíu lại, chỗ này hơi thờ vì sao không giống với địa phương khác?

“Đi thôi” Quý Vương dẫn đầu đi vào.

Ngữ Diên liền theo đi qua, một bước vào bên trong, Ngữ Diên càng cảm thấy chỗ này không thích hợp, vì sao nơi này lại nhiều cây như vậy, hơn nữa, này các cây này đều rất cao, cao cơ hồ che đầy hết ánh sáng trong sân, nhưng mà, phía trước sân tối như mực, mỗi một thân cây đều treo một chiếc ngọn đèn, tuy rằng chỗ này ban ngày mặt trời không giống với bình thường, nhưng nơi này cũng không đến mức phải che đi như thế?

Đúng lúc này, bên trong cửa đột nhiên ‘ kéo kẹt ’ một tiếng, mở ra, một hắc y nhân đi ra.

“Tham kiến Quý Vương”

Ngữ Diên thấy thế trong lòng liền đập mạnh, nàng ta là quý? Đúng vậy, nàng không có bóng dáng, hơn nữa, khí tức của nàng cùng người khác không giống nhau, sao lại thế này, cái gọi là người hầu cao cấp chẳng lẽ là quý? Quý làm sao có thể hầu hạ công chúa đâu? Còn chưa chờ nàng suy nghĩ căn tận thì, Tiểu U từ bên trong đi ra, người hầu là lên: “Công chúa”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nháy mắt trừng lớn hai mắt, không phải bởi vì nàng xinh đẹp cỡ nào, mà là bởi vì nàng ta. Cứ nhiên cũng là quý? !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 153: Từng bước kinh sợ (2)

Ngữ Diên trừng lớn hai mắt nhìn công chúa áo trắng dưới ánh đèn, nàng ta thật sự rất được, chính là, có ai có thể nói cho nàng biết, công chúa này tại sao là quý chứ?

“Ngươi nhìn thấy nàng đúng không?” Quý Vương khước miệng treo lên nụ cười xinh đẹp nghiêng người nhìn về phía nàng nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn nhìn hắn, vẫn chưa nói chuyện.

Lúc này, Quý Vương đột nhiên ôm cả người, cho tới nay, bọn ta cho rằng mình là nữ tử đẹp nhất, thật không nghĩ đến, còn có người so với nàng, còn xinh đẹp hơn như thế, nàng thật sự như là nữ tử đẹp nhất ông trời đáp rớt.

U Lam? Tên thật đẹp, nguyên lai chỗ này chỉ dùng để che dấu tên của nàng ta .

“Xin chào, ta gọi là Phù Vân” Ngữ Diên nhìn về phía U Lam cười cười nói.

Mà U Lam lại ngây ngẩn cả người, cho tới nay, bọn ta cho rằng mình là nữ tử đẹp nhất, thật không nghĩ đến, còn có người so với nàng, còn xinh đẹp hơn như thế, nàng thật sự như là nữ tử đẹp nhất ông trời đáp rớt.

“Tiểu U.” Thấy nàng có sai sót, Quý Vương liền nhắc nhở.

U Lam liền phục hồi tinh thần lại cười cười: “Thực xin lỗi a, bởi vì ngươi thật đẹp, làm cho ta hoảng hốt ” nàng ngượng ngùng e lười.

Nhìn nàng bộ dáng thẳng thắn, lại nhìn bộ dáng Quý Vương bá đạo hung ác một chút, nàng ở trong lòng nói thầm, hai người này thật sự là huynh muội quý sao? Hoài nghi, nghiêm trọng hoài nghi!

“Ca ca, ta muốn cùng tẩu tử một mình nói chuyện có thể chứ?” U Lam đi vào bên người Quý Vương lôi kéo cánh tay của hắn làm nũng nói.

“Nha? Ngươi cùng nàng có bí mật?” Quý Vương trêu ghẹo hỏi.

“Ách. Không phải, chúng ta đều là nữ hài tử nha, nữ hài tử có rất nhiều bí mật , đang nói . . . , ta còn muốn thỉnh giáo tẩu tử làm sao để cho da trở nên đẹp như vậy, còn có một chút chủ đề của nữ hài tử thôi” nói xong, liền ngượng ngùng cười cười.

Quý Vương thấy thế thương tiếc sờ sờ đầu nàng cười nói: “Được rồi, các ngươi trò chuyện đi” tiếp theo xoay người nhìn về phía Ngữ Diên nói: “Ngươi hãy bồi Tiểu U cho tốt, nàng một mình luôn có vẻ buồn, đúng rồi, ta sẽ bảo nha hoàn tại thời điểm bữa tối tới gọi ngươi” nói xong, rồi đi khỏi nơi này.

U Lam nhìn về phía nàng cười cười lôi kéo tay nàng đi vào, quý nha hoàn liền đem nước trà mang lên.

“Ngươi đi ra ngoài đi” U Lam nhìn về phía nha hoàn ra lệnh, nha hoàn nghe thấy vậy lễ phép cúi đầu đóng cửa rồi đi.

Quý nha hoàn rời đi, trong phòng chỉ còn lại hai nàng, Ngữ Diên cảm thấy có điểm không đúng lắm, liền hỏi: “Công chúa ngươi có phải có chuyện muốn nói với ta hay không ?”

U Lam nghe thấy vậy cười cười nói: “Ngươi đừng để ý như vậy a, gọi ta Tiểu U là tốt rồi”

Ngữ Diên nghe thấy vậy mỉm cười gật đầu xem như đáp ứng.

“Ta muốn hỏi, ngươi là bị ca ca ta bắt đến phải không?” Nàng nhăn đầu lông mày thật cẩn thận hỏi.

Ngữ Diên nhìn nàng một cái, không hề giấu diếm nói: “Đúng vậy a”

“Ách, ngươi thành thân rồi? Có người trong lòng?” U Lam lại hỏi.

Ngữ Diên ngây ra một lúc, nhìn về phía nàng, trong lòng thầm nghĩ, công chúa này đến tột cùng muốn trêu đùa như thế nào, tại sao phải đem nàng điều tra rõ ràng như thế? Chẳng lẽ, nàng thanh thuần sau lưng lại là hoá thân thành vu bà sao?

“Nga, ngươi không nên hiểu lầm, ta chỉ là tùy tiện hỏi thôi, còn nữa, ta cũng vậy chỉ là nhận ủy thác của người trung gian làm việc” mắt thấy nàng bắt đầu hiểu lầm, U Lam liền làm sáng tỏ.

“Nhận ủy thác của người khác? Ngươi chịu nhận của ai?” Ngử Diên đứng dậy nhìn về phía nàng hỏi.

“Chịu ủy thác của ta có thể chứ?” Đột nhiên, trong phòng xuất hiện một thanh âm nam nhân hùng hậu, đem hai nàng hoảng sợ, theo bản năng hai người đang quay đầu, mà ngọn nguồn lời nói lúc này đang ôm cánh tay tao nhã tựa vào bên cạnh Trụ Từ (cây cột) nhìn các nàng cười, Ngử Diên thấy thế liền lập tức chạy tới lôi kéo cánh tay của hắn hét lên: “Quý tịch? Thật là ngươi sao? Làm sao ngươi lại ở chỗ này?”

Quý tịch trên ghế nói: “Như thế nào? Nghĩ tới ta rồi?”

Ngử Diên liền trừng hắn liếc mắt một cái, “Ngươi ít ba hoa đi, đứng rồi, làm sao ngươi lại ở chỗ này đâu?”

Quý tịch nhìn nàng một cái, lại nhìn thoáng qua U Lam đứng dậy nói: “Không chỉ có ta, còn có bọn họ” nói xong, hắn tự tay chỉ vào nơi tối om, Phụng Ly Ca cùng Dịch Hiên liền tao nhã đi ra.

“Dịch Hiên? Phụng Ly Ca?” Ngử Diên vừa thấy được bọn họ liền bỏ qua Quý tịch chạy vội qua, “Các ngươi tại sao lại ở chỗ này?”

Phụng Ly Ca tao nhã cười cười nói: “Chuyện này còn phải dựa vào Quý tịch huynh hỗ trợ”

Quý tịch nhìn nhìn bọn họ, cười đối với U Lam nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi dạo được không?”

U Lam tự nhiên biết bọn họ có bí mật muốn nói, nhưng chỉ cần có thể cùng Quý tịch ca ca một mình ở chung, như vậy so với cái gì cũng tốt hơn, vì thế, liền giống như gà con mổ thóc gật đầu cùng hắn đi ra.

Hai người bọn họ nhìn Quý tịch vừa rời đi, Phụng Ly Ca liền lôi kéo nàng ngồi xuống bắt đầu đem chân tướng sự việc nói ra một lần ——

Một lúc sau

“Cái gì? Ngươi nói tháp Tòa Hồn nguy hiểm chồng chất?” Ngử Diên kinh ngạc nhìn hướng hắn, trong lòng lập tức hoảng loạn lên, phải biết rằng, Sở Hạo cũng bởi vì nàng mới bị nhốt vào tháp Tòa Hồn, chuyện này vạn nhất có chút vấn đề, nàng nên làm cái gì bây giờ?

“Ngươi đừng sốt ruột, chúng ta đi tìm ngươi, cũng không muốn cho ngươi sốt ruột, đầu tiên, chúng ta cũng biết nơi đó vô cùng hiểm ác, lúc này mới muốn đến gặp ngươi trước, chúng ta muốn nói cho của ngươi là, chúng ta sẽ cùng đi đến tháp Tòa Hồn không thể để cho hắn một mình chiến đấu” Phụng Ly Ca liền an ủi nói.

“Ta đây đi cùng các ngươi” Ngử Diên nói gấp, tại... bên trong thế giới xa lạ này, dù sao nàng cũng theo chân bọn họ cùng đi, tất nhiên là phải cùng đi.

Dịch Hiên nói gấp: “Ngử Diên ngươi đừng sốt ruột, ba người chúng ta lực lượng rất nhanh là có thể tìm được Sở huynh, nhưng thật ra phải cần ngươi giúp đỡ” nói xong, nhìn nhìn nàng không nói hết.

“Ta?” Ngử Diên đưa tay chỉ chính mình hỏi: “Cần ta làm cái gì?”

“Cần ngươi lấy lệnh bài chủ, phải biết rằng, tầng thứ bảy ẩn nấp đích thị là rất kinh khủng, không phải chúng ta sợ hãi, mà là ác ma còn chưa có chết, ta cùng Sở Hạo chắc sẽ không bỏ qua, còn nữa tầng thứ bảy quý quái ngàn vạn, ta sợ mấy người chúng ta thế lực không đủ” Phụng Ly Ca lo lắng nói, mà theo như lời hắn cũng không phải là không có đạo lý, ở nơi nào cho dù ngươi đạo hạnh cao tới đâu, nhưng nếu là 1: 1000 mà nói..., như vậy, thế lực của ngươi chung quy sẽ làm ngươi thất bại.

“Được, ta nhất định sẽ hết sức, chỉ cần lấy đến lệnh bài chủ, ta chắc chắn sẽ tiến đến cứu các ngươi” Ngử Diên nói gấp.

“Vậy, chúng ta liền cầu xin ngươi” Phụng Ly Ca vừa nói xong, Quý tịch cùng U Lam đã trở lại.

“Nói xong rồi sao?” Quý tịch hỏi.

Phụng Ly Ca gật gật đầu, một giây sau đối với hắn nói: “Hai người chúng ta nói với nàng rất nhiều, ngươi cũng tốt nhất nên ‘an ủi’ nàng một chút đi, để cho nàng biết, chúng ta sẽ cứu tướng công của nàng” hắn rất có ý tứ hàm xúc cười cười, hắn nói như vậy, cũng chính là không muốn cho công chúa quý kia hiểu lầm ghen, tiếp theo hắn cùng Dịch Hiên theo cửa sổ nhanh đi ra ngoài.

Ngử Diên nhìn về phía Quý tịch, lại nhìn U Lam một chút, trong ánh mắt không muốn của nàng ta, nàng liền biết, lại là một nha đầu ngốc tương tự đơn phương.

“U Lam, ngươi ở nơi này ngoan ngoãn, ta cùng bằng hữu nói hai câu rồi bước đi, lần sau tới thăm ngươi” Quý tịch vỗ vỗ bả vai của nàng nói, U Lam gật gật đầu: “Ngươi nhất định phải tới nhìn ta nha”

“Biết rồi” hắn khẳng định nói, tiếp theo lôi kéo tay Ngử Diên đi vào bên trong một chút.

Ngử Diên nhìn hắn nói gấp: “Quý tịch, nơi đó rất nguy hiểm, ta nghe nói ngươi trước kia bị giam ở đó đã từng nhận lấy rất nhiều tra tấn, ngươi đừng đi”

nàng nhìn hần nghiêm túc nói, vừa rồi nói chuyện ở bên trong, nàng cũng nghe Phượng Ly Ca nói, Quý tịch vì nàng mà đi vào Quý Vực, mà hần từng tại nơi này thiếu chút nữa hồn phi phách tán, nghe được bọn họ nói như vậy, nàng càng cảm thấy mình thực xin lỗi hần.

Quý tịch nhìn nàng đành chọn nụ cười anh tuấn, tiếp theo tại bên tai nàng nói: “Nuơng tử, ngươi phải cẩn thận nha, nhất định phải bảo trọng chính mình, bởi vì Quý tịch thích ngươi a, vô cùng thích, vì ngươi, nguy hiểm hơn nữa ta còn không sợ, cho nên, ngươi hãy bảo trọng chính mình thật tốt, chờ ta cười ngươi” nói xong, đứng thẳng người nghiêm túc nhìn về phía nàng.

Ngữ Diên đại ra, lần đầu tiên, hần thật tình như thế, lần đầu tiên, hần làm nàng cảm thấy ấm lòng, lần đầu tiên, hần cho nàng cảm giác khác, lần đầu tiên, nàng không có phủ nhận, lần đầu tiên, hần lưu manh tươi cười đẹp như thế!

Một giây sau, Quý tịch không đợi nàng mở miệng liền biến mất .

Ngữ Diên nhìn nơi hần biến mất, trong lòng đột nhiên toát ra một tiếng lòng, Mộng Ngữ Diên nha Mộng Ngữ Diên, sao ngươi lại háo sắc như vậy đâu? Nhìn thấy soái ca đều có cảm giác? Mấu chốt là soái ca này là quý nha, hần không phải người ai! !

“Phù Vân tỷ tỷ?” Thấy nàng như trước đang ngẩn người, U Lam đi tới cạnh nàng la lên một tiếng.

“A? Chuyện gì?”

“Không có việc gì, ta gọi ngươi là Phù Vân tỷ tỷ ngươi không ngại chứ?” Nàng nhìn thấy nàng cười cười, Ngữ Diên vội vàng gạt đầu, nhìn nàng một cái, công chúa này thật sự rất đẹp, cũng rất đáng yêu, nàng nghĩ, có lẽ, nàng cùng Quý tịch mới là một đôi!

“Vương Hậu, công chúa” chợt đột nhiên, ngoài cửa vang lên thanh âm của Bích Thanh .

“Làm sao vậy?” Ngữ Diên đối với Bích Thanh ngoài cửa hỏi.

“Vương Hậu, bữa tối đã đến giờ rồi, Quý Vương đang đợi ngài” Bích Thanh khom người nói.

Ngữ Diên nhìn thoáng qua U Lam nói: “Tiểu U muội muội, hai ngày nữa ta tới thăm ngươi được không?”

U Lam nghe thấy vậy vội vàng gạt đầu, nàng cũng rất thích tỷ tỷ này.

Sau khi nói lời tạm biệt, nàng liền cùng Bích Thanh đi ra phía ngoài, mà tâm tư của nàng toàn bộ tụ tập ở trên lệnh bài chú, xem ra, nàng nhất định phải chạy nhanh để lấy được lệnh bài chú, nếu không, mấy người bọn hần đều sẽ gặp nguy hiểm, đúng rồi, còn có Tuyết Liên đen.

“Vương Hậu người làm sao vậy?” Bích Thanh thấy Ngữ Diên dừng bước không khỏi hỏi.

Ngữ Diên ngây ngốc nhìn phía trước, mảy mui lại, trong đầu nhanh chóng quay vòng lên, được rồi, vì cứu bọn họ, nàng sẽ làm bất cứ giá nào, đêm nay sẽ có một mỹ nhân kế, vì thế, nàng liền đối với Bích Thanh nói: “Ngươi có thể cho ta một cái băng vệ sinh không? !”

“A? Băng vệ sinh?” Bích Thanh ngây ngẩn cả người!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 154: Từng bước kinh sợ (3)

“Băng vệ sinh? !” Bích Thanh nhớ kỹ ngôn ngữ xa lạ này của nàng vạn phần khó hiểu nhìn hướng nàng.

Ngữ Diên bị biểu tình của nàng giật mình như thế ngây ra một lúc, tiếp theo liền hiểu được, đây là cổ đại, cổ đại làm sao có thể có băng vệ sinh đâu, vì thế liền cười nói: “Ừm, chính là. Chính là nguyệt sự ” nói xong, còn làm bộ cô gái ôm ấp tình cảm ngượng ngùng cười cười.

Cái này, Bích Thanh liền hiểu rõ ra, vì thế thật cẩn thận hỏi: “Vương Hậu, ngươi sẽ không phải là.”

“Đúng vậy a đúng vậy a, ngươi chạy nhanh cho ta một cái đi” không đợi nàng nói xong, nàng nói thẳng.

Bích Thanh thấy thế vội vàng gạt đầu mang theo nàng về tới phòng ngủ.

Một lúc sau, đợi thời điểm các nàng đi tới, Quý Vương sớm đã chờ lâu, Dung ma ma cũng đứng ở bên cạnh hần, Ngữ Diên thấy thế mặt lập tức liền treo xuống dưới, cũng không biết vì sao, chỉ cần nhìn đến lão thái bà này, tâm tình của nàng liền lập tức mất hứng .

“Vương Hậu, xin ngài về sau nhớ rõ khái niệm giờ giấc, cho dù ngài lớn, cũng chỉ là phía sau” Dung ma ma thanh âm lạnh như băng đột nhiên vang lên, nhưng Quý Vương thật ra không nói gì.

Ngữ Diên nghe nói như vậy lập tức không cao hứng, tất nhiên nàng biết đây là muốn bỏ đá xuống giếng (giấu đồ bình leo), nhưng nàng há lại để cho lão thái thái kia thực hiện được sao? Vì thế liền cười nói: “Ma ma nói rất đúng, Vương Hậu Vương Hậu luôn ở phía sau Quý vương a, Phù Vân có rất nhiều nọ không hiểu lắm, cần Dung ma ma đến chỉ điểm, nhưng là. Không phải cho người chỉ trở” thanh âm của Ngữ Diên dần dần lạnh như băng, trên mặt không hề khiếp đảm

Dung ma ma thấy thế tức giận không nhẹ, nhưng bà thấy Quý Vương thủy chung không nói gì, bà cũng chỉ có thể cầm miệng, nhìn tình cảnh này mà nói, từ từ xa lạ này so với các bà bất luận kẻ nào đều quan trọng hơn, quên đi, trước nhìn một chút, bà có thể tìm biện pháp trừng trị nàng ta

Ngữ Diên thấy bà ta thức thời ngậm miệng, cũng không muốn làm khó bà ta, vì thế cười đối Quý Vương nói: “Vương, thật sự thực xin lỗi ha, người xem ta cùng muội muội nhất thời nói chuyện phiếm quên cả thời gian, nên đến chậm, ngài sẽ không trách ta đi?” Nói xong, kính dâng một nụ cười ngọt ngào, tục ngữ nói, thân thù không đánh khuôn mặt người tươi cười, hẳn không phải một chút phong độ quân tử đều không có đi?

“Làm sao có thể thế, tôi dùng cơm đi” Quý Vương cười nói với nàng

Ngữ Diên gật đầu liền bắt đầu ăn cơm, lúc này đây, nàng không có biểu hiện bộ dạng vô cùng bất mãn, không có biện pháp, nàng nhất định phải nghĩ biện pháp đi cứu bọn họ, mà nàng chỉ có thể biểu hiện tuyệt đẹp một chút mới có thể.

Mà nàng đột nhiên ăn uống như tiểu thư lại làm cho Quý Vương ngây ngẩn cả người, nàng đây là làm sao vậy?

“Ta muốn uống rượu có thể chứ?” Không khí trầm mặc, đột nhiên bị nàng cắt đứt.

Quý Vương nghe thấy vậy ngây ra một lúc, nàng còn có thể uống rượu? Thấy nàng hướng hắn trong nháy mắt cười, vì thế, hắn liền gật đầu đáp ứng, Dung ma ma liền rót cho nàng một chén rượu, cái miệng nhỏ của Ngữ Diên uống lên, ai, chỉ có thể dựa vào rượu thêm can đảm.

Một canh giờ sau

“Phòng ngủ của người như thế nào còn chưa tới?” Ngữ Diên ở trong lòng Quý Vương nâng hạ lưng la lưng lay nói.

“Phía trước rồi, người có khỏe không?” Quý Vương cảm thấy có chút không đúng lắm, vì sao nàng đêm nay uống nhiều rượu như vậy, còn muốn đi phòng ngủ của hắn, chẳng lẽ, nàng muốn đem chính mình cho hắn? !

‘kéo kẹt’ một tiếng, cửa phòng bị đẩy ra, Ngữ Diên lập tức thanh tỉnh không ít, liền giãy ra khỏi ngực hắn bắt đầu ở trong phòng đảo quanh, “Wow, nơi này của người thật là lớn nha, so với nơi của ta còn lớn hơn gấp đôi” Ngữ Diên liền ha ha cười, phe phẩy thân mình bắt đầu chung quanh nhìn xem, kỳ thật nàng một nửa đều là giả, nàng muốn thấy rõ ràng, nhìn xem nơi này đến tột cùng có Tuyết Liên đen hay không.

“Người đừng chạy khắp nơi, cẩn thận ngã đấy” Quý Vương bước lên phía trước nâng nàng.

“Ai nha, chán ghét, ta sẽ không” Ngữ Diên liền bỏ tay hắn ra, cười cười, trong lòng thầm nghĩ, không xong, chỗ này to lớn như thế, đi tìm Tuyết Liên như thế nào a?

“Ách. Ta muốn ăn cái gì” Ngữ Diên đột nhiên thỉnh linh nói ra một câu, tuy rằng nàng không có nắm chắc, nhưng dù sao cũng nên thử xem đi

“Người không phải vừa mới ăn qua sao?” Quý Vương nhíu mi hỏi.

“Ta không thoải mái, trong lòng ta nóng quá, khó chịu đâu!” Ngữ Diên chỉ vào vị trí ngực chu miệng kêu lên.

“Vậy người muốn ăn cái gì?”

“Ách. Ta thích ăn Thiên Sơn tuyết liên, Tuyết Liên được ăn, Băng Băng lạnh lạnh, thời điểm ta ở Sở phủ thường xuyên được ăn, thật hoài niệm nha, ách, ta muốn ăn” Ngữ Diên liền kêu lên.

“Nơi này không có Tuyết Liên” Quý Vương trực tiếp trả lời.

“A? Nơi này không có Tuyết Liên? Ta dựa vào, người đây là Quý Vương gì a, chỗ này không tốt, ta muốn đi tìm Sở Hạo, ta. Ta muốn gả cho Sở Hạo, nhà hắn thật nhiều thật nhiều Tuyết Liên. Người tên quý nghèo này, ta không cần gả cho người, ngay cả Tuyết Liên cũng không làm cho ta ăn nổi, hừ.” Ngữ Diên lay động hướng bên cạnh đi đi.

Quý Vương đột nhiên tiến lên kéo nàng lại, khiến nàng ngã vào trong ngực của mình.

“Người làm gì nha?” Ngữ Diên kỳ thật cũng không còn say như vậy, hiện tại bị hắn làm như vậy, lại không sai biệt lắm thanh tỉnh lại.

“Người thích ăn Tuyết Liên? Tuyết Liên có cái gì ngon, ta dẫn người đi xem Tuyết Liên đen như thế nào?” Hắn thần bí cười cười.

Ngữ Diên thấy thế chu miệng nói: “Gạt người, trên thế giới tại sao có thể có Tuyết Liên đen a, người khoác lác đi a người.”

Quý Vương cười cười, vẫn chưa trả lời, mà là trực tiếp ôm nàng đi vào bên trong, nhưng ngay khi đứng trước một loạt giá sách kia, hắn dừng bước, tiếp theo buông nàng, ở giá sách nơi đó ‘ cọt két ’ một tiếng, giá sách đột nhiên ‘ ắt ’ một tiếng, được mở ra, Ngử Diên ngáy ngáy cả người, nguyên lai cổ nhân đều thích làm mật thất nha? Còn không chờ nàng suy nghĩ cẩn thận, lại tiếp tục bị Quý Vương ngồi chỗ cuối ôm lấy, trực tiếp đi vào bên trong, Ngử Diên cũng không còn phản kháng, ôm đi, dù sao cũng sẽ không thiếu một khối thịt.

Theo ngọn đèn ở đường nhỏ bên trong, bọn họ rất nhanh liền đi tới nơi cuối cùng, Ngử Diên nhất thời bị hấp dẫn, bởi vì phía trước có một cái đài rất lớn rất lớn, chung quanh đài đều là ngọn đèn, rất sáng rất sáng, mà phía trên kia bày biện đúng là một đóa gì đó rất đen rất đen, dù sao vật rất đen kia như là một rau cải trắng. Hơn nữa còn là rau cải trắng màu đen. (xin tha thứ nàng căn bản cũng không có gặp qua Tuyết Liên.)

Lúc này, Quý Vương đem nàng đem thả xuống, Ngử Diên đi vào phía trước nhìn nhìn vật này, không khỏi hỏi: “Đây là Tuyết Liên?”

“Đúng vậy a, thế nào? Cái này so với màu trắng còn đồ sộ hơn đi?” Quý Vương cười cười nhìn về phía nàng.

Ngử Diên bĩu môi trong lòng không khỏi thầm nghĩ, Tuyết Liên này xấu như vậy sao? Đúng lúc này, mặt trên đột nhiên có một cái gì đó nhỏ giọt đi xuống, ‘ ắt ’ một tiếng, nhỏ tại mặt trên của Tuyết Liên, Ngử Diên thấy thế không khỏi hỏi: “Tuyết Liên còn phải tưới nước a?”

Quý Vương nghe thấy vậy cười cười nói: “Đây không phải nước mà là máu”

“Cái gì? Máu?” Ngử Diên kinh ngạc nhìn hướng hắn, nhưng hắn lại nhàn nhả tự đắc gật đầu, tựa hồ cũng không có cảm thấy máu có cái gì đáng sợ .

“Vật này phải dùng máu để nuôi sao?” Trời ạ, đáng ghét a, nếu nàng đem cái này trộm đi rồi, đi đâu mà tìm máu chứ?

“Nó nhanh chóng ra đời” thỉnh linh hắn nói ra một câu.

“Ai? Ai muốn sinh ra rồi?” Ngử Diên ngây ra một lúc, người nào hay này nọ muốn sinh ra?

Quý Vương cười cười vẫn chưa nói tiếp, mà là nói: “Đi thôi, người muốn ăn Tuyết Liên lần sau ta liền kêu người mua cho người” nói xong, ôm lấy nàng đi ra phía ngoài, Ngử Diên ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua cái Tuyết Liên đen kia, nhưng vào lúc này, cái Tuyết Liên kia đột nhiên giật giật, tâm Ngử Diên đột nhiên nhảy lên hạ xuống, Tuyết Liên tại sao phải động?

“Làm sao vậy?” Quý Vương thấy nàng vẫn quay lại nhìn, không khỏi cũng quay mắt nhìn lại.

“Không. Không có gì” Ngử Diên liền cười cười, trong lòng cũng không yên tĩnh, Tuyết Liên đen này rất kỳ quái.

Ra khỏi mật thất, Ngử Diên lúc này mới nhớ tới phải lấy Lệnh bài chứ, vì thế, vội vàng cười ôm cổ của hắn nói: “Chúng ta khiêu vũ được không?”

“Khiêu vũ? Người khiêu sao?”

Ngử Diên liền buông tay ra lôi kéo hắn đi tới cửa, đúng lúc này, nàng cười cười nói: “Chúng ta cùng khiêu thôi” nói xong, liền ôm lấy hông của hắn bắt đầu hoạt động bước chân, miệng còn hừ duyên dáng hát ca khúc, tuy rằng hắn không hiểu đây là ý gì, nhưng cảm giác bị nàng ôm tựa hồ còn rất tốt.

Ngử Diên một bên hát, một bên đưa tay trên người hắn bắt đầu sờ soạng, thân mình Quý Vương ở dưới bàn tay ngọc của nàng dần dần biến thành cứng nhắc, thân thể cũng bắt đầu có phản ứng, nhưng mà người gây ra họa cũng không có chú ý tới, mà là bắt tay đưa vào bên trong quần áo hắn, Quý Vương lập tức giật mình.

Đúng lúc này, ca khúc của Ngử Diên đột nhiên dừng lại, một giây sau, khoe miệng nàng treo lên một nụ cười quỷ dị, tiếp theo lại bắt đầu hát lên ca khúc , “Người hỏi ta yêu người sâu đậm, ta yêu người có vài phần, tình của ta cũng thực, yêu của ta cũng thực, ánh trăng đại biểu lòng.” Ngử Diên duyên dáng hát ca khúc làm cho tâm Quý Vương trầm luân một chút.

Đúng lúc này, Ngử Diên đột nhiên buông lỏng hắn ra, cười cười đi ra ngoài cửa, vừa đi, một bên hát “Nếu như không có gặp người, ta sẽ là ở nơi nào, ngày trôi qua thế nào, nhân sinh hay không muốn quý trọng.” bước chân của Ngử Diên một bên đi tới cửa chính, vật tới tay rồi, nàng cũng nên tìm cơ hội chạy ra, nhưng mà nàng đi từng bước, Quý Vương này đi theo giống như bị mê hoặc , theo tới từng bước.

“Nhâm thời gian trôi mau chảy tới, ta chỉ để ý người, cam tâm tình nguyện cuốn hút khí tức của người.” Ngử Diên ngọt ngào một bên hát một bên cười, ca khúc hát không sai biệt lắm, nàng cũng đã đến cửa, vì thế nàng cười nói: “Quý Vương để nghe sao?”

Hắn theo bản năng gật đầu.

“Ta đây về nghỉ ngơi, ” nói xong chuẩn bị chuẩn đi, ai biết Quý Vương đột nhiên tiến lên một phen ôm lấy nàng, Ngử Diên bị hù dọa hỏi: “Người muốn làm gì?”

“Đêm nay lưu lại theo giúp ta đi?” Hắn ánh mắt xích lồa nói.

Ngử Diên thấy thế hoảng hốt lên, liền ngượng ngùng cười cười, “Quý Vương người nói cái gì? Chúng ta đâu có được, tất cả phải chờ đêm tân hôn “

“Nhưng bốn vương đã đợi không kịp” Quý Vương nuốt một ngụm nước bọt nói.

Chương 155: Từng bước kinh sợ (4)

“Nhưng bốn vương đã đợi không kịp!” Quý Vương nuốt một ngụm nước bọt nói.

“A? việc này làm sao có thể đây? Làm sao ngươi có thể xấu như thế?” Ngử Diên bối rối nói.

Quý Vương khoe miệng treo lên vẻ tươi cười nói: “Ngươi sớm muộn cũng là nữ nhân của ta, có cái gì không được chứ? Đã nói rồi, chỉ cần đồ bốn vương muốn, liền nhất định là của ta, ngươi cũng vậy.” chợt đột nhiên, hắn trở nên không ôn nhu mà vô cùng bá đạo nói.

Ngử Diên thấy thế cũng nhường đường nói: “Uy, ngươi người kia làm sao có thể như vậy a? Ngươi cái này gọi là bắt buộc hiểu không?”

“Bắt buộc?”

“Đúng vậy a, chuyện nam nữ này, đương nhiên phải do ta tình nguyện mới có thể a, đã nói rồi, người ta đều là lần đầu tiên, vạn nhất ngươi lưu lại cho ta bóng ma này, về sau ngươi để cho ta đối mặt với ‘quan hệ thân mật’ này như thế nào đâu? Ngươi vừa muốn ta đối mặt với ngươi như thế nào?” Ngử Diên nhìn hắn vạn phần nghiêm túc nói.

Quý Vương nghe thấy vậy khoe miệng bứt lên mỉm cười, “Nha? Chiều ý của ngươi là?”

“Hết thầy dự theo thứ tự tới nha, chuyện này đương nhiên không thể sót ruột, cũng không nên gấp gấp đúng hay không?” Nàng lại cho ngọt ngào tươi cười nói.

Quý Vương nghe vậy đột nhiên cười lạnh nói: “Như thế nào? Ngươi còn muốn lưu trữ tám thân xử nữ cho ai đây? Ta cho ngươi biết, bốn vương đối với ngươi đã có đủ kiên nhẫn, chớ chọc giận bốn vương, nếu không, kết cục của ngươi nếu mà biết thì rất thê thảm!” nói xong, sắc mặt của hắn đã không có tốt.

“Uy. Ngươi trăm ngàn đừng nóng giận a, ngươi tức giận sẽ rút da, sẽ làm cho ta sợ, ngươi nhìn xuống, nhìn xuống a, kỳ thật ta cũng vậy chưa nói cho ngươi, chính là thời gian chưa tới chứ sao.” Ngử Diên nhìn hắn âm lãnh lạnh lùng nói gấp.

“Thời gian? Ta cho ngươi biết, chỉ cần ta nghĩ vật muốn có cho dù là bầu trời, ta cũng vậy sẽ lấy xuống cho ngươi, cho nên không có cái gọi là thời gian như vừa nói, như thế nào? Ngươi đừng nói cho ta biết đây là thiên ý?” Hắn đi bước một tới gần nàng.

Ngử Diên thấy thế vội vàng gạt đầu, giờ phút này trong lòng của nàng bối rối nóng nảy, không khỏi trầm nghĩ, các tiểu bằng hữu các ngươi thấy được chưa, đừng học tỷ nghịch lửa, cẩn thận bị lửa đốt a!

“Ha ha ha, thiên ý? Bốn vương hiện tại sẽ nói cho ngươi biết, vì ngươi, ta sẽ cùng trời đất!” nói xong, cầm tay nàng, trực tiếp ngồi chỗ cuối ôm lấy nàng hướng phòng đi đến.

“Uy, ngươi lưu manh này vội vàng đem ta thả xuống dưới, ngươi không biết xấu hổ, ngươi muốn cưỡng gian a?” Ngử Diên hét lên.

“Không biết xấu hổ? Để cho ngươi cũng biết là ai không muốn xấu hổ!” hắn cười cười nói, đối với kỹ thuật trên giường, hắn rất nắm chắc và có lòng tin !

“A. Ngươi muốn làm gì?” Ngử Diên hoảng thần, nàng cũng không muốn bị tên mặt nạ này hủy diệt a! Nếu muốn hủy mà nói. . . , Sở Hạo, Phụng Ly Ca, Dịch Hiên cũng có thể a, được rồi, cho dù là Quý Tịch, nàng cũng tình nguyện hủy ở trên tay của hắn, mà không phải hủy ở trên tay biến thái này!

“Để cho ngươi sẽ biết, nương tử thân ái.” một giây sau, hắn liền đem nàng đưa vào phòng.

‘cột’ một tiếng, hắn đem nàng ném vào trên mặt giường lớn mềm mại, Ngử Diên trực tiếp ngã xuống trên giường, lúc này, trên dung nhan tuần mỹ của Quý Vương xuất hiện cười lạnh.

Ngử Diên thấy thế trong lòng thầm mắng, Quý vương bát đản này, ta nguyện rửa ngươi sớm. Tiết, dương. Nuy, thận. Mệt.

“Nương tử, ngươi không cần lo lắng như vậy, ta sẽ thực ôn nhu.” nói xong, hắn tự tay giữ tại trên giường, Ngử Diên ở trong lòng hắn kiều nhỏ như vậy, nhu nhược như vậy, nhưng nam nhân hoàn toàn liền thích nữ nhân như vậy, bởi vì làm cho bọn họ có loại xúc động muốn bảo vệ.

Ngử Diên thấy thế than nhẹ một tiếng nói: “Được rồi, ta nói thật. . . .”

“Nói thật?”

“Đúng vậy a, ta muốn nói cho ngươi biết, kỳ thật.” Nàng đột nhiên vươn tay vuốt mặt của hấn nói: “Kỳ thật, thật sự ta rất thích ngươi!” nàng vừa nói, một bên nói thầm, làm ơn, trăm ngàn không cần rút da nha, đây là buổi tối, không cần cho nàng nhìn thấy sự thật trong hung ác trong đêm khuya nha!

Quý Vương bị nàng đụng vào ngay ra một lúc hỏi: “Nha? Vậy ngươi còn cần đợi cho đêm tân hôn sao?” nói xong, tò mò nhìn nàng.

“Chán ghét!” nàng duỗi ngón tay ra, chỉ chỉ trán của hấn, “Ngươi ta muốn rút rề một chút nha, ngươi nghĩ là ta không muốn hả, chưa ăn qua thịt heo dù sao nghe qua thịt heo a, ngươi ta cũng muốn ném thử cảm giác biến thành nữ nhân rồi, chỉ tiếc a. Đáng tiếc không đợi cũng không được a.” nói xong, nàng giả vờ thờ dài, hai tay hữu ý vô ý lôi quần áo nói.

“Nha? Lời này có ý tứ gì?” Quý Vương buông tay ra ngồi ở bên giường hỏi.

Ngữ Diên thấy thế cũng liền ngồi dậy, thẹn thùng nói: “Ta. Nguyệt sự của ta đến đây” nói xong cúi đầu, thẹn thùng, một chút muốn biểu hiện ra bộ dáng thẹn thùng!

Quý Vương nghe thấy vậy, mày chau lại khả nghi mê hoặc nhìn nàng hỏi: “Nha? khéo như vậy?”

Ngữ Diên thấy vẻ mặt hấn nghi hoặc không khỏi não xấu hổ ồn ào: “Kháo, ngươi là biểu tình gì a, ta có cần phải lừa ngươi sao?”

“Có cần phải a, bởi vì. Ngươi muốn cự tuyệt” Quý Vương trực tiếp đoán ra tâm tư của nàng nói.

Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “Ngươi. Ngươi để cho ta thất vọng rồi, ngươi không tin phải không? Ta rút ra cho ngươi xem có thể được chứ” nói xong, liền đứng dậy, đưa lưng về phía hấn, đem nguyệt sự sớm chuẩn bị tốt mang theo bên cạnh váy chính là cái bên trong miệng túi nhỏ kia đem ra, một giây sau, hung hăng đề tại trên giường kêu lên: “Xem đi, đến đây đi, cái này ngươi hài lòng chưa?”

Quý Vương liếc mắt một cái mặt trên có máu nguyệt sự mày chau lên, “Ngươi thật sự đến ngày?”

“Ngươi không tin? Chẳng lẽ muốn ta thoát quần a, thật là, nếu không ngươi có thể nghĩ thấy có được hay không, ngươi người này sao lại không tin người như thế?” Ngữ Diên cầm lấy nguyệt sự mang lên chuẩn bị hướng trước mặt hấn chuyển.

Quý Vương liền đứng dậy né tránh nói: “Thực xin lỗi, ngươi đi về nghỉ ngơi đi, ngày mai sẽ kêu người hầm canh gà cho ngươi.”

Ngữ Diên thấy thế liền mang nguyệt sự chộp trong tay, “Hừ, ngươi nha, chính là không tin người, mặc kệ ngươi, trở về ngủ!” nói xong, liền nhanh chóng đi ra phía ngoài.

Quý Vương nhìn về phía nàng vội vàng rời đi, trong lòng có chút mất mát, hấn đây là làm sao vậy, không phải là một nữ nhân sao? Có cần phải nóng vội như thế sao? Một giây sau, hấn liền hướng hậu cung đi đến, xem ra, đêm nay hấn sẽ qua đêm cùng nữ nhân nơi đó.

Sau khi trở lại phòng ngủ, Ngữ Diên liền làm bộ mệt chết để cho Bích Thanh ở bên ngoài chờ, nàng muốn đi ngủ, không muốn có người quấy rầy, dù sao từ lúc đến đây, tính tình không tốt, Bích Thanh thấy thế gật đầu hiểu rõ rồi.

Ngữ Diên đóng cửa lại liền đi vào bên giường thờ dài nhẹ nhõm một hơi, nguy hiểm thật a, may mắn nàng thông minh cất vớ chân lấy chút máu đặt ở mặt trên, chuyện này nếu không có làm trước một bước, hậu quả kia quả thực không dám nghĩ! Nghĩ đến nàng một đóa hoa mềm mại thiếu chút nữa đã bị tên biến thái này hái, nghĩ đến đây, nàng đứng dậy thầm nghĩ, xem ra, nàng phải chạy nhanh tìm được chân mệnh thiên tử của mình, đem lần đầu tiên quý giá của nữ nhân dâng đi, nếu không, nàng quá nguy hiểm!

Suy nghĩ lung tung một chút, nàng liền từ bên hông đem lệnh bài ra nhìn nhìn, vật này chính là lệnh bài chú sao? Nhìn bài từ bình thường này Ngữ Diên sùng sốt khó hiểu, mặc kệ, đi trước cứu bọn họ rồi hãy nói! Vì thế, nàng liền thay đổi quần áo nhẹ một chút, sau đó, nàng theo cửa sổ bên cạnh nhảy qua.

Tháp Tỏa Hồn

Ngữ Diên tránh ở trong bóng tối nhìn hai nam tử hắc y đứng giữ cửa, nàng liền nhìn chung quanh, một giây sau, nhặt lên một cái lá cây hướng bầu trời ném đi, theo phương hướng gió, lá cây hướng một bên bay đi, Ngữ Diên thấy thế cười cười, vì thế, liền đi vào một chỗ khác, lấy ra mê phấn đã chuẩn bị tốt, gió mang theo mê hương phấn trực tiếp thổi hướng về phía hai người kia, không vài giây, hai hắc y nhân cứ như vậy ngã xuống.

Ngữ Diên thấy thế liền chạy tới, nhìn hai người bọn họ nằm trên mặt đất, Ngữ Diên cười đắc ý, hay là phượng Ly Ca có biện pháp, lúc trước may mắn cho nàng, nếu không, nàng còn không đối xử công bằng với bọn họ đâu!

Cửa này mở ra giống như cửa bình thường, Ngữ Diên nghĩ đến rất khó, ai ngờ tùy tay đẩy, cửa liền mở ra, nàng cũng không hề khiếp đảm tiêu sái đi vào, chính là nàng vừa mới đi vào, cửa này đột nhiên liền đóng lại, mà trước mặt nàng là đen tuyền một mảnh, hơn nữa, có một màng mỏng trong suốt, nàng đưa tay ở trên màng mỏng chạm một chút, không nghĩ tới tay sẽ đi qua, xem ra, đây là một đường, vì thế, nàng liền trực tiếp xuyên qua màng mỏng.

“A ——” Ngữ Diên vừa mới đi vào chợt nghe đến từng tiếng thét chói tai, nàng liền nhìn sang, trong ao có bảy nữ nhân trần truồng, nước ao lại là màu đỏ, xem ra các nàng giống như bị thương.

“Ngươi. Ngươi là ai?” Lúc này, bảy nữ tử liền co rúc ở cùng nhau hỏi.

Ngữ Diên thấy thế liền cười lạnh một tiếng, rút ra kiếm Chu Tước, kiếm trong chốc lát, liền thành lớn hơn nửa còn có lửa đỏ, nàng chỉ hướng các nàng nói: “Ta chính là nữ hiệp khu ma, nói, tầng thứ hai đi như thế nào?”

Bảy nữ nhân nhìn thoáng qua, lúc này, nữ tử đầu đội hoa hồng đưa tay chỉ chỉ bích họa, Ngữ Diên thấy thế liền nhảy tới.

“Đại tỷ, ta liền như vậy thả nàng? Chỉ cần có thể giết chết một người, đạo hạnh của chúng ta sẽ bay lên, như vậy sẽ đi đến tầng thứ hai, tầng thứ ba. . . .” Đầu đội hoa cúc nói.

Hoa hồng lão đại nói: “Cái rắm, một ngày hôm nay đến đây nhiều loại người như vậy, bọn họ người nào không hung ác a, chúng ta đều thiếu chút nữa đã mất mạng, vạn nhất nữ nhân này rất lợi hại làm sao bây giờ, cái mạng này đã đánh mất, còn bay lên cái rắm a, đừng quên, chúng ta là quý, không phải người, hôn phách một khi bị đánh vỡ, chúng ta liền vĩnh viễn biến mất, chờ chúng ta đường tốt vết thương, còn sợ Quý Vương đại nhân không tiền người thường đến sao?”

Mấy người nghe thấy vậy toàn bộ gật đầu, nghe theo hoa hồng lão đại lời mà nói. . . , mấy người lại nhắm mắt lại bắt đầu chữa thương.

Ngữ Diên cứ như vậy, thực nhẹ nhàng lên tầng thứ hai, tầng thứ ba, nàng vừa đi, một bên nghĩ hoặc, mấy người bọn hắn có phải quá độc ác hay không? Vì sao quý nhi này đều làm cho nửa sống nửa chết?! Mà nàng vừa vạn nhất được một cái tiện nghi lớn?! Vì thế, nàng rất nhanh liền tiến vào tầng thứ tư, chỉ là, thời điểm nàng chưa kịp đánh giá tầng thứ tư, bên trong đột nhiên vang lên một thanh âm vô cùng sắc nhọn, “Đứng lại!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Từng bước kinh sợ (5)

“Đứng lại!” một thanh âm bén nhọn làm cho nàng tai Ngữ Diên vì ồn ào mà sắp hỏng, vì thế theo phương hướng của thanh âm nhìn sang, đang nói chuyện là một hôn phách toàn thân trên dưới bao vây giống như một cái áo, tóm lại vô cùng khác loại, nhưng từ trên người hắn phát tán ra hơi thở có thể thấy được người kia nhất định không phải kẻ đầu đường xó chợ, còn nữa, có thể tới đến tầng thứ tư, cũng đủ để chứng minh điểm này rồi.

“Ta bảo ngươi đứng lại ngươi có nghe thấy không?” ‘Áo đặc biệt’ này lại phát ra thanh âm kêu lên.

Ngữ Diên thấy thế nhíu mi nói: “Ta đứng ở chỗ này một bước cũng chưa động đâu mắt ngươi không phải có vấn đề chứ?”

‘Áo đặc biệt’ dụi dụi mắt con ngươi nhìn nhìn nàng, đi vào trước mặt nàng thanh âm lạnh như băng nói: “Cũng biết ta là người nào?”

“Ngươi không phải người!” Ngữ Diên trực tiếp trả lời.

“Ngươi. Ta cho ngươi biết, hôm nay ngươi có thể đi vào tầng thứ tư liền chứng minh vận khí của ngươi không tồi, đương nhiên, phần vận khí này cũng chỉ có thể gắn bó đến nơi đây, bởi vì nơi này chính là thiên đường cuối cùng của ngươi.” Hắn đột nhiên bày ra tư thế rồi.

“Ngươi muốn làm gì?” Ngữ Diên nghe thấy vậy nắm kiếm Chu Tước đề phòng hỏi.

“Làm sao? Đương nhiên là giết ngươi, ta cho ngươi biết, có thể đi vào nơi này nhìn thấy chúng ta, là đời này của ngươi may mắn nhưng cũng là bất hạnh, bất quá ngươi cũng không cần lo lắng, bởi vì sau khi ngươi trở thành hôn phách, sắp từ tầng thứ nhất bắt đầu luyện lên, nếu như ngươi có thiên phú mà nói có lẽ cũng tới đến tầng thứ tư.” người kia nói thao thao bất tuyệt.

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hắn nói: “Ngươi mở Quý nhãn của ngươi thấy rõ ràng, bốn tiểu thư chính là người nổi danh khu ma, có thể bình an đi tới tầng thứ tư, ngươi nên biết ta cũng không bình thường, muốn giải quyết ta? Chỉ sợ không dễ dàng như vậy đi!” Ngữ Diên nhìn về phía hắn nói.

‘Áo đặc biệt’ nhìn nàng một cái, nói: “Hừ, ngươi cho là ngươi tùy tiện nói một cái danh hiệu là có thể hù đến ta sao? Ta hôm nay không nên kéo một cái làm đệm lưng, sợ ngươi? Ta nhỏ vào, ta sẽ sợ một nữ nhân sao?” Hắn thở phì phì nói.

Ngữ Diên nhìn bộ dạng hắn tức giận không khỏi cười nói: “Vậy là tốt rồi, bất quá, hôn phách của ngươi tựa hồ vẫn còn không trong trạng thái ổn định, ngươi xác định muốn cùng ta đấu?” Nàng lạnh giọng cười nói.

Nghe thấy vậy, hắn liền hoảng loạn rồi, nữ nhân này làm sao có thể nhìn ra được hôn phách của hắn bị tổn thương, chẳng lẽ, nàng thật sự có chút tài năng?!

Ngữ Diên thấy hắn có chút sợ hãi không khỏi cười nói: “Bốn cô nương đối phó với người thì không động tích, nhưng đối phó với các ngươi, đây chính là sở trường của ta, ngươi nếu không sợ hôn phi phách tán, cứ việc phóng ngựa lại đây tốt lắm!” nói xong, liền cầm lấy kiếm Chu Tước làm bộ chuẩn bị xông qua, đối phó với đồ này nọ, nàng đều có thể nắm chắc chắn.

‘Áo đặc biệt’ thấy nàng không hề khiếp đảm, hơn nữa hấn tựa hồ thấy trên mặt nàng biểu tình lộ qua vẻ kinh hi, trong lòng lập tức không xong rồi, chuyện này đến tột cùng sao lại thế này, trong vòng một ngày đi vào bốn tên, hấn thiếu chút nữa liền mất mạng, mà bây giờ có một nữ, hấn chỉ cần giết nàng hút dương khí của nàng, như vậy, hấn có thể rất nhanh đem vết thương trên người an dưỡng thật tốt, nhưng mà bây giờ xem ra, người kia tựa hồ càng khó đối phó, mà hấn hiện tại thương thế nếu đối phó với người bình thường là không có việc gì, nhưng nếu đối phó với người trong nghề mà nói... , hấn cũng thật không có gì nắm chắc.

“Nhanh chút a, ta còn vội vàng đi lên tầng thứ năm đây!” Ngử Diên không kiên nhẫn nói, lòng của nàng rất nhớ thương bọn họ đâu!

“Ngươi Ngươi đừng thúc giục ta à, ta.” ‘Áo đặc biệt’ đột nhiên bị Ngử Diên thúc dục, có vẻ vô cùng không có mặt mũi, vì thế cầm lấy kiếm trên tay liền lao đến, Ngử Diên cười lạnh một tiếng, bật nhảy một cái liền vọt tới, kiếm Chu Tước trên tay va chạm vào cái kiếm không biết tên trên tay hấn, nháy mắt, hấn đã bị kiếm của nàng mạnh mẽ cường đại đánh văng ra xa.

“Xem chiêu ——” Ngử Diên thấy thế kiếm trong tay ngay tại nơi hấn ở trên mặt đất đâm tới.

“Tha mạng, tha mạng, ta nhận thua!” ‘Áo đặc biệt’ nói gấp.

Kiếm của Ngử Diên đặt tới vị trí yết hầu của hấn thì dừng, “Làm sao vậy? Nhận thua?”

‘Áo đặc biệt’ đứng dậy vô cùng không hồn giận nói: “Ngươi một ngày bị bốn tên thay phiên nhau quất, ngươi chịu nổi không?” hấn sờ sờ thân mình có điểm trong suốt.

Ngử Diên nghe vậy hỏi vội: “Tầng thứ năm đi như thế nào?”

‘Áo đặc biệt’ nhìn về phía nàng hảo tâm nhắc nhở, “Cô nương, nhìn ngươi cũng không phải người xấu, ta khuyên ngươi đừng đi tầng thứ năm nữa, càng lên cao càng nguy hiểm, đặc biệt tầng thứ sáu, đó là thực nhân cốc a, nơi đó có một Cự Nhân, chuyên môn ăn thịt người, ngay cả hồn phách cũng ăn, bất kể là cái gì cũng vậy, chỉ cần là ăn được, hấn đều ăn luôn!” Áo đặc biệt cả người run run nói.

“Sẽ không, bọn họ rất lợi hại, không có hồn phách nào có thể thương tổn bọn họ!” Ngử Diên nói gấp, thực lực của Sở Hạo nàng biết, hấn là khu nhân ma nổi danh nha, như vậy, khẳng định cũng sẽ không gặp chuyện gì không may, nhưng mà. Nhưng là vì sao trong lòng của nàng lại sợ như thế?

‘Áo đặc biệt’ nghe thấy vậy nói gấp: “Ngươi nghĩ rằng ta lừa ngươi phải không? Tháp này không cao, trên thực tế bên trong khá lớn, ta nói cho ngươi biết, ta còn chưa bao giờ nhìn thấy có người đi qua được Thực nhân cốc đâu, thực nhân bữu môi ra không được, càng khỏi nói muốn đi cái gì ‘tầng thứ bảy mê huyền’ ta xem a, cho dù bọn họ bình an qua tầng thứ năm, tầng thứ sáu cũng là điểm cuối cùng của bọn họ!” nhìn nàng cũng không có ý muốn giết hấn, vì thế, hấn đột nhiên hảo tâm nhắc nhở.

“Sẽ không!” Ngử Diên bồi rồi nói.

“Sẽ không? Ta cho ngươi biết a, trừ bỏ tầng thứ sáu thiên lao là an toàn, chỉ cần rời khỏi Thiên Lao, cũng sẽ bị cái Cự Nhân kia ăn!”

Thiên Lao? Thiên Lao? Chẳng lẽ Thất Dạ bọn họ bị bắt ở trong thiên lao? Một giây sau, Ngử Diên hỏi vội: “Nói cho ta biết, tầng thứ năm cửa vào ở nơi nào?” Ngử Diên vội vàng nhanh chóng hỏi.

Áo đặc biệt thấy nàng cố chấp như thế, liền hảo tâm chỉ vào một cái tầng đá bên cạnh nói với nàng: “Ừm, bên trong chính là cửa vào, ai, ngươi sẽ không phải thật sự muốn chết chứ, nếu ngươi thật sự muốn chết, không bằng giết ta chết là được rồi, như vậy ngươi còn có thể tích đức a!” hấn buồn chuyện nói, không có biện pháp, ai bảo hấn thế lực hao tổn đi một nửa, cũng không phải đối thủ của nàng, tâm sự như vậy, dù sao tầng thứ tư một mình hấn thực nhảm chán.

“Câm miệng!” Ngử Diên hung hăng trừng hấn liếc mắt một cái.

Áo đặc biệt thấy thế ha ha nở nụ cười một chút nói: “Chúc ngươi may mắn a, đừng ở tầng thứ năm liền mất mạng a, nếu không, ta sẽ rất buồn bực, ngươi hãy cố gắng chống đỡ đến tầng thứ sáu a!” Áo đặc biệt bắt đầu dặn nàng, mà Ngử Diên không có tâm tình đi quản lý chuyện này, liền đi vào trong tầng đá.

.....Phân cách tuyến.

“Ha ha ha ha” từng tiếng cười lạnh truyền khắp tại... trong thực nhân cốc âm trầm này.

“Ách.” Ba người trên mặt đất toàn bộ miệng phun máu tươi không thể nhúc nhích, Quỷ Tịch bị thương nặng nhất, linh khí của hấn tiêu hao hơn phân nửa làm cho thân mình đã bắt đầu trong suốt, nếu hấn bị bỏ thêm một chương mà nói... , như vậy, hấn tất nhiên hồn phi phách tán.

“Chỉ bằng các ngươi cũng muốn tới cứu nàng?” Cự Nhân so với bọn hấn lớn hơn gấp mười lần nhìn về phía bọn họ âm lãnh cười nói, mà trên mặt của hấn đã tràn ngập khinh thường, “Nói cho các ngươi biết, nữ quỷ này đã bị ta lên nhiều lần, ai, quả nhiên không phải người thật, làm cho ta cũng không thích ai!” hấn phóng đảng cười cười.

“Vô si!” Sở Hạo miệng phun máu tươi từ trong kẽ răng nói ra hai chữ.

“Thả. Bọn họ.” Một thanh âm suy yếu đến không thể suy yếu hơn truyền tới.

Cự Nhân ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua Mỹ Diễm bị trời xích lô ở trên cột, một giây sau, hắn cười lạnh một tiếng đi tới, cầm người của nàng nói: “Người dựa vào cái gì để cho ta thả bọn họ, người xem người một chút cũng không có giá trị, thân thể quý của người làm cho ta khó chịu, làm ta đứng lên rất hoảng sợ!” Cự Nhân hạ lưu nói.

“Vô. Vô sỉ.” Thân mình của Mỹ Diễm càng lúc càng mờ nhạt, nàng nguyên bản không thích nam nhân, lại bị dử dội như thế, nàng đã không có ý niệm sống sót trong đầu rồi, thân mình cũng dần dần giảm đi. . .

Sở Hạo quỳ trên mặt đất sử dụng kiếm đứng người dậy lại xông tới, mà kết quả của hắn tất nhiên là bị đá rơi rất xa.

Cự Nhân nhìn về phía hắn khinh thường nói: “Từng lần một xông lên, kết cục của người vẫn là giống nhau, ta khuyên người chừa chút thể lực, đợi thời điểm thành quỷ cũng sẽ rất thích!”

“Người. Muốn giết liền hương ta mà tới!” Sở Hạo mỗi một câu nói đều ỏi ra máu tươi, mà Phượng Ly Ca cùng Dịch Hiên nằm trên mặt đất vô lực nói chuyện rồi, một đường chạy tới thể lực đã sớm chống đỡ hết nổi, hơn nữa nhận lấy rất nhiều thương tích, hiện tại bị tên cường tráng này mấy canh giờ không ngừng ép buộc, bọn họ sớm muộn một không chịu nổi.

“Người? Ta tất nhiên là sẽ không bỏ qua, bọn họ cũng giống nhau, chẳng lẽ không biết ta thích ăn thịt người sao? Nga, đúng rồi, hồn phách cũng vậy ra đều thích ăn, nhìn xem, ta đây thân thể càng ăn càng cường tráng!” Cự Nhân cười ha ha.

“Hồn dân.” Sở Hạo gian nan ngồi thẳng lên muốn lại xông đến, nhưng chút thủ đoạn của hắn tự nhiên bị Cự Nhân liếc mắt một cái nhìn thấu, chỉ thấy hắn vùng tay lên, một đạo hào quang liên đánh vào trên người của hắn, Sở Hạo bị ném ngã xuống đất.

Phượng Ly Ca cùng Dịch Hiên có lòng nhưng không đủ lực, muốn đi nhưng không có cách nào nhúc nhích.

“Hừ, ta lười theo các người vòng quanh, ta muốn ném trước hương vị của người như thế nào?” Nói xong, hắn cầm lấy một bên kiếm hướng tới Sở Hạo, Phượng Ly Ca xoay người muốn bắt ống quần của hắn, nhưng bộ pháp của Cự Nhân lớn như vậy, hắn căn bản không bắt được.

“Trước tiên đem tay người chặt xuống ném thử hương vị!” nói xong, âm lãnh cười cười, tay phải chậm rãi lên cao, kiếm lạnh như băng đối với cánh tay của hắn quơ quơ.

“Dừng tay ——”

Đột ngột một tiếng, một tiếng gào từ rừng rậm bên kia truyền đến vô cùng bén nhọn, một giây sau, Ngũ Diên thở hổn hển chạy tới, xuất hiện ở bên trong tầm mắt của mọi người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 157: Từng bước kinh sợ (6)

Một tiếng dừng tay, làm cho ánh mắt của mọi người nhìn sang.

Ngũ Diên thấy Cự Nhân cầm kiếm chỉ Sở Hạo liền chạy tới kêu lên: “Người TMD rủa đen vương bát đản, người dám khi dễ nam nhân của ta? Người TMD muốn chết a!” Ngũ Diên tức giận ồ ào, mà Cự Nhân ngậy ngậy cả người, lúc này, nàng liền nâng Sở Hạo dậy hỏi: “Người có khỏe không? Trăm ngàn không cần treo nha!” giờ này khắc này, nàng hoàn toàn không có để ý tại sao mình lại có hành động như thế.

Sở Hạo gật gật đầu báo cho biết không có việc gì, nhưng một giây sau, lại lo lắng nhìn hướng nàng, nàng làm sao lại tới đây, chỗ này quá nguy hiểm, Ngũ Diên thấy thế liền bắt đầu đánh giá chung quanh, ba người bị thương lập tức liền tiến vào mắt của nàng, còn có Mỹ Diễm xích lô kia, một giây sau, nàng bỏ lại Sở Hạo chạy vội tới nơi của Mỹ Diễm.

“Mỹ Diễm, Mỹ Diễm người tỉnh a, không cần dọa sư phó a, ô ô.” Nhìn nàng vết thương đầy người, nước mắt Ngũ Diên lập tức chảy xuống.

Mỹ Diễm giờ phút này cảm giác mình giống như là muốn biến mất rồi, mòng lung bên trong nghe được một tiếng kêu lên, vài giây sau, nàng suy yếu mờ hai mắt ra, “Sư phó. Sư phó. Ta đây là nằm mơ sao?”

Ngũ Diên thấy thế nước mắt bốn phía chảy xuống, một giây sau, ngoái đầu nhìn lại Cự Nhân hung hăng trừng mắt cả giận nói: “Còn không đem nàng thả xuống dưới?”

Cự Nhân ngậy ra một lúc, lại thật sự đem Mỹ Diễm buông lỏng ra, Mỹ Diễm vừa xuống tới mặt đất, Ngũ Diên liền đem áo khoác của mình bọc tại trên người nàng, vuốt mặt của nàng nói: “Mỹ Diễm, người phải chịu đựng, sư phó tới cứu người rồi, sư phó sẽ không lại bỏ lại các người, thực xin lỗi.”

“Sư phó. Thật là sư phó?” Mỹ Diễm vẫn còn có chút không quá tin tưởng.

“Là ta là ta, thực xin lỗi, ta đã tới muộn, thực xin lỗi.” Ngử Diên cho dù ngu ngốc, cũng có thể nhìn ra Mỹ Diễm đã gặp phải tra tấn biến thái.

Mỹ Diễm nghe thấy vậy tựa vào trong ngực của nàng khóc rống lên, Ngử Diên liền ôm lấy nàng vỗ vỗ phía sau lưng của nàng, tiếp theo giúp nàng tựa vào cây bên cạnh.

“Sư phó đi mau. Nơi này nguy hiểm, đi mau a.” Xinh Đẹp kịp phản ứng không ngừng kêu lên, đi nhanh lên a, trăm ngàn không được xảy ra chuyện gì không được xảy ra chuyện gì.

Ngử Diên liền giúp đỡ bả vai của nàng, ánh mắt kiên định nói: “Sư phó đáp ứng người, nhất định sẽ không xảy ra chuyện gì, cho dù đã xảy ra chuyện, sư phó cũng cùng theo các người, sẽ không để cho các người cô đơn, người ngoan ngoãn ở nơi này chờ ta, chờ ta!”, một giây sau, ở bên tai nàng nói nhỏ, “Mỹ Diễm, người nhớ kỹ, nếu ta không chết, ta nhất định sẽ làm cho người hết giận, mà kết quả của hẳn chính là hỗn phi phách tán, người phải tin tưởng ta!” Ngử Diên vỗ vỗ bả vai của nàng.

Mỹ Diễm thấy ánh mắt nàng kiên quyết như thể cũng ngăn cả người, chỉ có thể ngây ngốc rơi lệ gật đầu, Ngử Diên thấy thế liền đi vào bên người Phượng Ly Ca cùng Dịch Hiên, hai đầu gối nàng quỳ trên mặt đất lo lắng hỏi: “Uy, hai người các người thế nào? Trăm ngàn không cần chết a, ta không chịu nổi!” Ngử Diên nhìn thấy bọn họ thảm hại như vậy, trong lòng khó chịu vạn phần, là nàng, đều là do nàng sai.

Dịch Hiên hít sâu một hơi nói: “Ta. Không có việc gì!”

Phượng Ly Ca suy yếu nói: “Chúng ta không có việc gì, người đi nhìn xem Quý Tịch.”

Lúc này, Ngử Diên mới chú ý tới thân mình giảm đi của Quý Tịch, liền đi vào bên cạnh hắn nâng dậy hỏi: “Quý Tịch, Quý Tịch người có khỏe không?”

Quý Tịch mở hai mắt mới, vài giây sau, cười nhạt cười, “Nương tử. Người đã đến rồi?”

“Người thế nào? Rất đau sao? Người hãy an dưỡng thật tốt, trăm ngàn không cần nói chuyện nữa, ta sẽ không để cho người bị thương tổn, thực xin lỗi, thực xin lỗi!” Ngử Diên ôm lấy hắn khóc nói, thực xin lỗi, đáp ứng ta, trăm ngàn không xảy ra chuyện gì, nếu không có nàng, Quý Tịch cũng sẽ không đến nơi đây.

“Ách. Ta sẽ không nhanh chết như vậy, ta còn chưa có cưới người đâu!” Quý tịch bị nàng ôm thật chặt ngược lại bị ho khan.

Ngử Diên thấy thế liền buông lỏng hắn ra cười khò một tiếng, “Cái này là người nói nha, cho nên người không thể hỗn phi phách tán!” Ngử Diên lau nước mắt nói, chỉ cần có thể cho hắn sống sót, còn lại đều thương lượng tốt.

Lúc này, nàng nhẹ nhàng buông hắn xuống đi vào trước mặt Cự Nhân không hề khiếp đảm nói: “Thương thế người của ta, người nghĩ thế nào?”

Cự Nhân cứ như vậy nhìn nàng, một lúc sau, đột nhiên cầm lấy cánh tay của nàng đem tay áo của nàng vén lên, trên vai kia có bớt hình đoá hoa nhỏ hiện ra trước mặt của nàng.

“Uy, người này đại sắc lang người muốn làm gì?” Ngử Diên liền rút tay về vô cùng tức giận nhìn hắn, một giây sau, liền cầm lấy kiếm Chu Tước chuẩn bị cùng hắn nhất quyết cao thấp, cho dù là chết, mọi người cũng muốn chết cùng một chỗ.

“Tiểu Hồ Điệp, là ta nha, bánh bao nhỏ” Cự Nhân đột nhiên vui vẻ cười ha ha.

Toàn bộ mọi người đều ngây ngẩn cả người, Hồ Điệp? Bánh bao?

“Wow, ta lại gặp được tiểu Hồ Điệp rồi, ha ha, ta nói người thấy thế nào lại quen như thế, thật là người a, tiểu Hồ Điệp tiểu Hồ Điệp!” chợt đột nhiên, Cự Nhân giống như đổi tính cầm lấy tay nàng xoay vòng vòng, sừng sốt đem Ngử Diên bị đá đến đầu óc choáng váng muốn căng ra.

“Dừng tay!” Ngử Diên rút cuộc chịu không nổi hét lớn một tiếng.

Cự Nhân ngây ra một lúc, liền buông lỏng tay ra nhìn về phía nàng, trong mắt có biểu tình khiếp đảm.

“Tiểu Hồ Điệp phải không?”

Hắn gật đầu.

“Người là bánh bao nhỏ?” Nàng lại hỏi.

Hắn liền mạnh mẽ gật gật đầu.

Ngử Diên trong lòng không khỏi khóc thét, kháo, người cao hơn ba thước cao to như thế sao lại là bánh bao nhỏ?

“Tiểu Hồ Điệp người nhớ rõ ta sao?” Cự Nhân hiển nhiên hưng phấn không thôi.

Ngử Diên nhìn về phía hắn, trong lòng không khỏi tính toán, xem ra, người kia tựa hồ quen biết ‘chính mình’ đương nhiên quen biết nhất định là Mộng

Ngữ Diên, mà không phải nàng giả mạo tên này, nhưng xem tình cảnh hiện tại, cũng chỉ có thể tương kế tựu kế .

“Ha ha, bánh bao nhỏ phải không, ta chịu qua tổn thương, ở nơi này của đầu” nàng chỉ chỉ một bộ phận đầu của mình, “Ách. Đối với người ăn tượng không phải rất sâu.” nàng thật có lỗi cười cười, cái gì không sâu, căn bản là không biết, nàng không hiểu nổi, Mộng Ngữ diên này làm thế nào lại nhận thức Cự Nhân này?

“A? Người không nhớ sao? Chính là người thời điểm bảy tám tuổi đã cho ta một cái bánh bao, các bằng hữu khác kì thị ta lớn lên cao, mắng ta đánh ta, chỉ có người không ngại cho ta một cái bánh bao ăn, hơn nữa, người còn an ủi ta lớn lên cao không có gì, sau đó người lại cho ta xem tiểu Hồ Điệp trên vai người, người nói, vật kia người khác đều nói xấu, nhưng mà người cho rằng đẹp, nói là giống Hồ Điệp, từ nay về sau người liền để cho ta gọi người tiểu Hồ Điệp, ta cũng vậy, kêu là bánh bao nhỏ a!” Cự Nhân cố gắng nói, hi vọng nàng có thể trở về nhớ lại.

Ngữ Diên một bên nghe một bên xấu hổ, Mộng Ngữ Diên này như thế nào lại thích xen vào chuyện của người khác như vậy?!

“Đi, nếu tất cả mọi người đều là người quen, bọn họ người nên thả đi!” Ngữ Diên nói gấp, nhân lúc chạy nhà mà đi hơi của phải nhanh!

Cự Nhân nhìn bọn họ liếc mắt một cái nói: “Chỉ cần tiểu Hồ Điệp lưu lại theo giúp ta, bọn họ ta cũng có thể thả!”

“Đề tiện!” Sở Hạo nghe xong cả giận nói.

“Muốn chết!” Cự Nhân nghe thấy vậy tức giận lại muốn vấy tay đi qua, Ngữ Diên liền chạy vội chắn trước mặt Sở Hạo, “Bánh bao nhỏ thả hân đi, hân. Hân là tướng công của tiểu Hồ Điệp!” nàng nói gấp.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn nàng một cái, đây là lần đầu tiên nàng thừa nhận thân phận này.

“Cái gì?” Nghe vậy, Cự Nhân chịu không nổi hét lớn một tiếng, “Tiểu Hồ Điệp chỉ thuộc về ta, thuộc về bánh bao nhỏ, không thuộc về bất luận kẻ nào!” hân luống cuống kêu la.

Ngữ Diên thấy hân tức giận rồi, trong lòng vẫn chậm một nhịp chạy nhanh nói: “Bánh bao nhỏ người đừng kích động, vậy. Đó là quá khứ, hân đã không quan tâm tới ta rồi, ta. tướng công của ta hiện tại là Quý Vương!”

“Quý Vương? Hân có tư cách gì cưới người?” Như trước nỗi giận.

“Đúng vậy a, ta cũng vậy không thích hân, nhưng mà hân không nên ép gả ta cho hân, ta đây cũng không còn biện pháp nha, cha mẹ ta đều ở trên tay hân!” nói xong, nàng liền giả vờ khóc ò lên, mọi người thấy thế nhìn nhau cũng không có vạch trần lời của nàng.

“Hôn đản, ta muốn làm thịt hân!” Cự Nhân nghe thấy vậy cả giận nói.

Ngữ Diên thấy thế vội vàng gạt đầu nói: “Bánh bao nhỏ chỉ cần người làm thịt hân, ta liền cùng người!” kỳ thật, ở trong lòng của nàng đã sớm tính tốt, bánh bao nhỏ phải không? Dám đụng vào người của nàng, nàng vô luận như thế nào cũng sẽ không lưu lại, chỉ cần hân cùng Quý Vương đánh nhau, kết quả của hân đích thị là chết, tự nhiên, nàng cũng có mục đích như vậy, Cự Nhân, người phải chết! Nhất định phải trả giá thật nhiều!

Cự Nhân nhìn nàng gạt đầu một cái, “Yên tâm đi, ta chắc chắn sẽ giết Quý Vương!”

Ngữ Diên thấy hân tức giận như thế, khoe miệng treo lên một tia cười lạnh, Cự Nhân, những ngày an nhàn của người chỉ sợ không được nữa rồi, cho dù Quý Vương không giết người, nàng cũng sẽ tìm được cơ hội xử lý người, tính kế tất cả, lúc này, Ngữ Diên đang nhớ lại cái lệnh bài chú kia, vì thế liền đem ra muốn thử hiệu quả xem, nhưng ai biết Cự Nhân nhìn cũng không nhìn liếc mắt một cái nói thẳng: “Không phải thật sự!”

“Cái gì? Không phải?” Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hướng bài từ trong tay lo lắng hỏi, “Làm sao có thể, đây là ta ở trên người Quý Vương trộm đến”

Cự Nhân trực tiếp trả lời, “Người chẳng lẽ không biết lệnh bài chú của hân một ngày trước đã bị trộm sao?”

“Cái gì?!” Mọi người lớn tiếng kêu lên.

Cự Nhân thấy thế liếc mắt bọn họ một cái nói: “Ta không biết người này là ai, nhưng hân thật sự rất lợi hại, hơn nữa, hân phát tán ra hơi thở không giống người thường, nhưng ta khẳng định, hân thậm chí so với Quý Vương còn lợi hại hơn, trước khi các người tới, hân đã đi tới chúng ta tuần tra một chút, mà trên tay hân cầm đúng là lệnh bài chú, nhưng mà càng thêm quý dị là, thanh bảo kiếm trên tay kia của hân lại kỳ quái như vậy, lại có một con rùa, trên người con rùa còn có một con rắn, tuy rằng rất nhỏ, nhưng cùng kiếm của hai người các người giống nhau, đều ở mặt trên của chuôi đao.”

Lời của hân vừa nói xong, Ngữ Diên, Sở Hạo, Phượng Ly Ca, kinh ngạc nhìn lẫn nhau một chút, chẳng lẽ, cái tên kia chính là Huyền Vũ?!! Mà bọn họ chưa kịp vui sướng đã bắt đầu lo lắng, có thể từ trên người Quý Vương đánh tráo, người kia nhất định không phải kẻ tầm thường? Mà hân thật là Huyền Vũ sao? Nhưng mà Huyền Vũ này đến tột cùng là địch hay là bạn đây?!

Chương 158: Sinh ly tử biệt (1)

Mấy người ngậy ngốc vài cái, liền nghe được một tiếng kêu vô cùng thảm thiết, Ngử Diên ngậy ngấn cả người, thanh âm kia. Thanh âm kia là Nhất Phân. Nhất Phân, Thất Dạ, Hiền.

“Thiên Lao ở nơi nào? Các bằng hữu của ta ở nơi nào?” Ngử Diên liền cầm lấy quần áo Cự Nhân lớn tiếng hỏi.

Cự Nhân bị biểu tình của nàng kích động như thế ngậy ra một lúc, theo bản năng đưa tay hướng một bên chỉ đi, Ngử Diên thấy thế liền chạy tới.

“Nhất Phân. Nhất Phân.” Ngử Diên không ngừng la lên.

“A. Không cần. Ô ô ô.” Tiếng kêu thảm thiết như trước từ ở trong chỗ sâu truyền đến, Ngử Diên liền theo phương hướng thanh âm chạy đi, nàng cũng không biết vì sao, giờ phút này trong lòng bối rối muốn chết, làm ơn, trăm ngàn không cần gặp chuyện không may, trăm ngàn không cần gặp chuyện không may.

“Ô ô.” Rất xa liền truyền đến từng thanh âm thương xót, Ngử Diên liền vọt tới, thật xa nàng đã nhìn thấy Nhất Phân, hán cũng không ở trong phòng giam, bởi vì cửa Thiên lao đang khóa, Một phần giờ phút này ngồi chồm hồm trên mặt đất không ngừng khóc, bên cạnh hán nằm đúng là Hiền đang dần dần giảm đi.

“Hiền ca ca không cần chết, không cần chết. Nhất Phân rất sợ hãi rất sợ hãi.” tiếng gào bi thương, làm cho nước mắt Ngử Diên lập tức liền chảy ra, mà chân của nàng lại giống như nhựa cao su dính vào nhau động cũng không động đậy .

“Đáp ứng ca ca. Kiên cường.” Thanh âm của Hiền phi thường trầm thấp, nhưng làm cho Ngử Diên nghe thế lớn tiếng khóc lên.

Một phần nghe thấy vậy liền ngoái đầu nhìn lại , một giây sau, khóc càng lớn tiếng, “Nương tử, nương tử.”

Ngử Diên liền chạy vội tới nâng Hiền dậy, đưa tay vung những sợi tóc trên mặt hán, nàng liền khóc ồ lên, “Hiền, ta tới rồi, ta tới. Thực xin lỗi, thực xin lỗi.” Nước mắt theo gương mặt giọt giọt chảy xuống, mà nàng chỉ có thể làm đó là ôm thật chặt hán khóc rống.

Hiền nhìn về phía nàng âm thầm cười cười, “Lòng ta cam tình nguyện đi theo ngươi. Đừng khổ sở.”

“Không cần, Hiền ca ca không cần rời đi Nhất Phân, không cần, ô ô, Nhất Phân nhất định ngoan ngoãn.” Nhất Phân gấu gòi tay hán khóc kể nói.

“Hiền, không cần rời đi, không cần. Ngươi đã nói muốn đi theo ta. Nói qua.” nước mắt Ngử Diên không ngừng trên gương mặt hán, chỉ tiếc, nước mắt của nàng thủy chung không thể gọi lại thân mình của hán đang giảm đi, chạy tới kia một khắc, nàng chỉ biết, hỗn phách của hán đã muốn tàn mất.

Đã không cách nào khép lại nữa.

“Bảo trọng. Cứu. Cứu Thất Dạ. Cứu Thất Dạ. . .” Trước khi Hiền biến mất một khắc, trong miệng hán thủy chung nhớ kỹ cứu Thất Dạ.

“Nương tử. Hiền ca ca là vì cứu ta cứu ta mới chết.” Tuổi còn nhỏ hán ngã vào trong ngực nàng run rẩy thở không ra hơi, Ngử Diên đau lòng vỗ phía sau lưng của hán, một màn như vậy đối với một tiểu hài tử chỉ mới năm tuổi mà nói, đã kích thật sự quá lớn.

“Ô ô, ô ô” Giờ này khắc này Nhất Phân chỉ biết khóc, trừ bỏ khóc, hán cũng không tìm thấy được phương thức gì giải quyết buồn khổ trong lòng hán, mà Ngử Diên cũng chỉ có thể ôm thật chặt hán, cùng hán cùng nhau nước mắt vỡ òa, Thất Dạ? Lúc này, nàng đột nhiên nhớ tới Hiền nói ‘Cứu Thất dạ?’

“Nhất Phân, Thất Dạ ca ca đâu? Thất Dạ ca ca ở nơi nào?” Ngử Diên vung tay áo hướng trên mặt vừa lau vừa hỏi, nàng không thể để cho bọn họ tiêu thất, không thể để cho bọn họ rời đi.

Một phần nâng hai mắt mờ mịt, “Thất dạ ca ca bị nắm đi rồi.” nói xong, lại khóc lên.

Ngử Diên liền lau nước mắt cho hán nghẹn ngào nói: “Nói cho ta biết, bị ai bắt đi rồi?”

Nhất Phân nhìn nhìn nàng, chu miệng nức nở vài cái nói: “Phải. Là người từ mặt trên xuống, những người đó thật là khủng khiếp. Bọn họ. Bọn họ lập tức đến đây thiệt nhiều thiệt nhiều, hơn nữa trông rất là dọa người. Thất Dạ ca ca là bảo vệ ta cùng Hiền ca ca, bị bọn họ đánh chết khiếp. Sau lại. Sau lại Hiền ca ca cũng đi đánh nhau, nhưng mà bọn họ người thật nhiều thật nhiều, thật là lợi hại thật là lợi hại, cuối cùng Thất Dạ ca ca bị bọn họ mang đi. Hiền ca ca liền.” Nói tới đây, hán rốt cuộc nói không được nữa, mà Ngử Diên liền từ lời nói đứt quãng của hán, liền biết đích thị là tầng thứ bảy thần bí.

“Nhất Phân ngươi thấy được tầng thứ bảy ở địa phương nào sao?” Ngử Diên hỏi vội.

Nhất Phân nhìn chung quanh, yếu ớt chỉ một chỗ, “Bọn họ. Từ nơi này xuống dưới.”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn nhìn cái ven tường bí mật kia, trong lòng liền có tính toán, “Nhất Phân ngoan, đi theo ta” một giây sau, nàng lúi kéo tay hấn hướng bên ngoài đi đến, nàng nhất định phải lập tức lập tức đi tầng thứ bảy, nàng không thể làm cho bất luận kẻ nào tiêu thất.

Chính là, nàng vừa mang theo Nhất Phân đi ra, trên mặt đất sắc mặt bốn nam nhân toàn bộ đều trở nên phi thường âm trầm, Ngữ Diên thấy thế liền nhìn bốn phía, lại phát hiện không thấy Mỹ Diệm.

“Mỹ Diệm đâu? Mỹ Diệm đâu?” Ngữ Diên thấy thế bối rối rống lớn nói, trong lòng đã bắt đầu xuất hiện bất an cực độ.

“Tiểu Hồ Điệp. Cái người đàn bà kia.” Cự Nhân muốn nói cũng không dám nói, dù sao cùng hấn cũng có quan hệ.

“Nói, ngươi nói cho ta ——” tựa hồ là dùng hết toàn bộ khí lực đi rống, trong tháp này đều nghe thấy thanh âm bi thương của nàng

“Tiêu thất.” Cự Nhân thật cẩn thận nói, một giây sau, hấn liền hướng bên cạnh đi đến, hấn có chút sợ hãi, bởi vì hấn chưa bao giờ thấy qua biểu tình của nàng như thế.

“A ——” Ngữ Diên bỏ qua Nhất Phân quỳ trên mặt đất che lỗ tai lớn tiếng hét chói tai, thanh âm của nàng một tiếng cao hơn một tiếng, mà nàng cũng không có tính ngừng lại, nàng một mực gầm rú, rống đến thanh âm cuối cùng đều khàn khàn, rống đến cuối cùng, nàng bắt đầu buồn nôn đều ói ra.

“Tiểu Hồ Điệp.” Cự Nhân thấy thế cũng không dám nói nhiều.

Mà Nhất Phân nhìn bộ dạng Ngữ Diên như thế, sợ tới mức lớn tiếng khóc lên, Sở Hạo chậm rãi chống đỡ thân thể, cơ hồ là mỗi bước đi lại ngã từng bước, nhưng hấn như trước nhìn xuống đau đớn ngã té ngã đổ đi tới bên người nàng.

“A ——” Ngữ Diên chỉ biết lớn tiếng hét chói tai, đúng vậy, nàng không có tim không có phổi, nhưng đó là trước kia, bây giờ nàng biết bằng hữu là cái gì, cái gì là người nhà, cái gì là người tốt đối với nàng, cho dù là quý, bọn họ đều là quý tốt, bọn họ đều là vô tội.

“Diên.” Sở Hạo đưa tay chậm rãi ôm lấy nàng, Ngữ Diên thấy thế rốt cuộc chịu không nổi ôm thật chặt Sở Hạo lớn tiếng khóc lên, mà Sở Hạo bị nàng như thế dùng sức ôm, mảy của hấn sớm chau lại thành một mảnh, nhưng hấn như trước nhìn đau khổ, dùng tay bị thương vỗ nhẹ sau lưng nàng.

“Đều là lỗi của ta, ta thật ngu ngốc, ta ai cũng không bảo vệ được, ta chính là quý không may mắn, ai gặp phải cũng không hay ho!” Ngữ Diên một bên khóc một bên lớn tiếng kêu lên.

“Những điều này là do thiên ý, cùng ngươi không quan hệ.” Sở Hạo hết sức nghĩ biện pháp đi an ủi nàng, thấy nàng tự tra tấn chính mình, tim của hấn đều nát.

“Thiên ý? Cùng ta không quan hệ?” Ngữ Diên lập tức liền đẩy Sở Hạo ra, bối rối đứng dậy, nghiêng ngả lao đảo đi tới trước mặt Cự Nhân cười lạnh nói: “Ngươi nghĩ để cho ta ở cùng ngươi?”

Cự Nhân chưa bao giờ thấy qua biểu tình tuyệt vọng như thế, mà hấn thật sự không biết trả lời như thế nào.

“Cùng ngươi? Ta muốn ngươi chết ——” chợt đột nhiên, Ngữ Diên rút ra kiếm Chu Tước bật nhảy một cái đi vào trước mặt hấn, khi hấn kinh ngạc là lúc, cái chuôi kiếm lửa đỏ này cứ như vậy đâm vào lòng ngực của hấn, Cự Nhân ngây ngốc nhìn nàng, hoàn toàn quên mất tránh né, bởi vì hấn chưa bao giờ nghĩ tới mới trước đây tiểu Hồ Điệp đối với hấn tốt như vậy sẽ cầm kiếm đâm giết chính mình!

Một giây sau, Ngữ Diên ‘bá’ một chút rút kiếm Chu Tước ra, Cự Nhân đột nhiên ‘nhảy’ một tiếng, hai đầu gối quỳ xuống trên mặt đất, ánh mắt hấn trừng vô cùng lớn, như trước không thể tin tiểu Hồ Điệp sẽ giết hấn.

“Tiểu Hồ Điệp. Ngươi thật sự hận ta như vậy?”

“Đúng, hận, vô cùng hận, bởi vì ngươi, Mỹ Diệm mới có ý niệm cực đoan trong đầu, bởi vì ngươi, bốn người bọn họ toàn bộ bị thương, bởi vì ngươi, tiểu hài tử này trong lòng lưu lại bóng ma vĩnh viễn không thể lau đi, ta hận ngươi, hận không thể lập tức đi giết chết ngươi!” thanh âm của Ngữ Diên rét lạnh, làm cho tất cả mọi người kinh ngạc nhìn nàng.

“Nhưng là. Ngươi nói. Chỉ cần ta giết Quý Vương, ngươi. Sẽ theo ta ở cùng một chỗ.” Cự Nhân bởi vì bị kiếm khu mà trực tiếp đâm vào trái tim, cho nên, hồn phách của hấn bắt đầu giảm đi.

Ngữ Diên nhìn ánh mắt hấn tuyệt vọng khinh thường lau nước mắt nói: “Loại lời nói dối này ngươi cũng tin tưởng sao? Từ lúc ngươi bắt đầu làm thương tổn bằng hữu của ta, ngươi nhất định phải chết, phải chết, phải chết ——” thanh âm của Ngữ Diên vô cùng sắc nhọn, tựa hồ muốn đem tất cả oán hận toàn bộ tung ra.

“Ngươi. Không phải tiểu Hồ Điệp. Tiểu Hồ Điệp sẽ không đối với ta như vậy!”

“Tiểu Hồ Điệp của ngươi đã sớm chết rồi, ta không phải nàng.” nàng lạnh giọng nói.

Cự Nhân nghe thấy vậy hoàn toàn ngã quỵ ngã xuống mặt đất, ánh mắt của hấn không cam long thì là tuyệt vọng, bởi vì hấn chưa bao giờ nghĩ tới chính mình sẽ chết ở trong tay ân nhân cứu mạng, hơn nữa, nàng vô tình như vậy, là tiểu Hồ Điệp thật sự biến thành sao?! Thẳng đến khi hấn biến mất một

khắc, hấn cũng không có suy nghĩ cẩn thận đạo lý này.

Phượng Ly Ca nhìn nàng một cái, trong mắt nói không ra đau khổ, nàng bị thương, đau lòng, rất nặng rất nặng.

Một phần nhìn Cự Nhân biến mất, lại nhìn một chút Ngử Diên lạnh như băng, một lúc sau, mới yếu ớt la lên, “Nuơng tử.”

Ngử Diên xoay người nhìn về phía hấn, Nhất Phân thấy thế liền lui về sau một bước, Ngử Diên ngậy ra một lúc, trong lòng liền biết đứa nhỏ này khẳng định đã bị sợ, vì thế liền nửa ngồi mở ra hai tay, “Nhất Phân, lại đây!”

Nhất Phân nhìn nhìn nàng, do dự vài giây vẫn là chạy vội tới, Ngử Diên gắt gao ôm lấy hấn nhẹ giọng nói : “Thực xin lỗi, ta đã dọa đến ngươi?”

Nhất Phân ôm thật chặt cổ của nàng không nói lời nào, thân thể nhỏ nhỏ lại gần không được run run.

Ngử Diên nhẹ nhàng lời hấn ra, đem hấn đưa tới trước mặt Sở Hạo, “Cầu xin ngươi hãy chiều cố hấn!”

Sở Hạo nghe vậy mày chau hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

“Ta muốn đi lên tầng thứ bảy!”

“Cái gì?” Mấy người nghe thấy vậy toàn bộ kinh ngạc nói.

“Thất Dạ ở phía trên, ta phải đi cứu hấn, hấn là thân nhân của ta, rất thân rất thân, hấn đã chết, ta thật không có dũng khí sống sót!” đúng vậy, hấn cùng nàng xuyên qua, bọn họ có rất nhiều rất nhiều chủ đề, có cùng chung tưởng niệm, cùng chung mục tiêu, cho nên, nàng tuyệt đối không thể buông tha cho người thân này.

“Không cần ——” mấy người đồng thời lên tiếng kêu, mà nàng cũng đã biến mất ở tại trước mặt bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 159: Sinh ly tử biệt (2)

Ngươi, một khi bị đưa vào Lương Sơn, một khi đã bị đả kích nghiêm trọng, như vậy, sợ hãi, khiếp đảm sẽ vô ảnh vô tung biến mất, Ngử Diên cứ như vậy mang theo hận ý thật lớn bước lên tầng thứ bảy.

“Ách.” Bốn nam nhân thấy nàng cố ý hướng tầng thứ bảy mà đi, mọi người bắt đầu ngồi xuống tại chỗ.

“Nhất Phân lại đây” Phượng Ly Ca nhẹ giọng gọi lên.

Nhất Phân nghe thấy vậy liền chạy chậm tới.

Phượng Ly Ca theo trên người lấy ra một cái bình nhỏ, hấn lấy một viên đan dược, tiếp theo đối Nhất Phân nói: “Cho bọn hấn một người một viên.”

Nhất Phân thấy thế vội vàng gật đầu làm theo.

Lúc này Sở Hạo nhìn thoáng qua Phượng Ly Ca, Phượng Ly Ca gật gật đầu, hai người ngồi tại chỗ hai tay hợp lại, sử dụng ý niệm bắt đầu đi chữa thương, một chiêu này, hiệu quả vô cùng rõ ràng, nhưng nhất định phải có cùng niềm tin mới có thể hoàn thành, nếu không, một khi trong đó có sai sót, như vậy, hai người bọn họ đều sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

Vài giây sau, vết thương của hai người đã nhanh chóng phục hồi một nửa, vì thế kết thúc liền nhìn thoáng qua lẫn nhau, ý nghĩ trong đầu của bọn họ đều là giống nhau, đó chính là không thể làm nàng bị thương tổn, không thể làm nàng một mình chiến đấu.

Chỉ là, bọn họ vừa mới hai tay kết thúc công việc, nơi này liền truyền đến một tiếng bước chân, hai người liền đứng dậy.

“Không tệ lắm, không thể tưởng tượng được hai người các ngươi còn có cùng niềm tin!” một thanh âm khinh thường trào phúng, từ trong bóng tối truyền ra, tiếp theo trong bóng tối đi ra một người, đó chính là Quý Vương.

“Sao ngươi lại tới đây?” Sở Hạo nhìn thấy hấn mày lập tức liền nhíu lại, Phượng Ly Ca đều là như thế.

“Xem cuộc vui nha” hấn cười cười nói.

“Ngươi biết?” Sở Hạo có chút kinh ngạc.

“Trước xác thực không biết, sau lại nghĩ hiểu rõ rồi.” Quý Vương cười nói.

“Ngươi đã đến đây bao lâu?” Sở Hạo vô cùng không vui hỏi.

Quý Vương nhún vai nói: “Vừa vận nhìn một tuồng kịch, thời điểm nương tử nổi bão thật sự là thật thú vị nha!” nói xong, hắn treo lên mỉm cười.

Sở Hạo cùng Phượng Ly Ca nghe thấy vậy không muốn để ý tới hắn, bởi vì tâm tư bọn họ không ở nơi này, mà là muốn mau sớm đi tăng thứ bảy.

Quý Vương liếc mắt bọn họ một cái tự nhiên nhìn ra lo lắng của bọn hắn, vì thế âm thanh lạnh lùng nói: “Hai người các ngươi hiện tại cũng đã bị thương, công lực chỉ khôi phục một nửa, thật sự là trời cũng giúp ta, ta trực tiếp có thể giải quyết các ngươi!” hắn cười cười nói.

“Ngươi nằm mơ!” Sở Hạo nhìn về phía hắn chán ghét nói.

Quý Vương không ngại cười cười, “Yên tâm đi, ta sẽ đối với các ngươi thực ôn nhu, sẽ rất mau cho các ngươi đi gặp lão nhân mục nát kia, các ngươi không phải rất muốn gặp hắn sao? Ta đây sẽ đưa các ngươi đi, các ngươi nên cảm tạ ta nha!” nói xong, lại cười vui vẻ không thôi.

“Câm mồm, ngươi phản đồ này, ngươi có tư cách gì nói sư phụ!” Phượng Ly Ca nhìn không được cả giận nói.

Quý Vương châm chọc nói: “Đúng vậy a, hắn là sư phụ của các ngươi cũng không phải sư phụ của ta, ta dựa vào cái gì không có tư cách nói.”

“Ngươi quả thực mất trí rồi, nếu không có sư phụ ngươi đã sớm chết ở ven đường.” Sở Hạo nắm tay càng nắm càng chặt, hắn cùng với Phượng Ly Ca đối địch đó là ‘đại sư huynh’ trước mắt này, chẳng qua, hắn sớm bị trục xuất khỏi sư môn, nhưng bọn họ trăm triệu thật không ngờ, tên súc sinh này lại sẽ giết sư phụ.

“Hừ, muốn trách thì trách hắn ngốc, ta so với các ngươi kém sao? Ta so với các ngươi còn lớn hơn vài năm, dựa vào cái gì các ngươi hắn lại muốn đem tất cả sở trường toàn bộ giao cho các ngươi chứ, ta đây? Hắn đã dạy ta cái gì? Chuyện này công bằng sao?” Quý Vương nói đến chuyện cũ liền tức giận không nhẹ.

“Đó là ngươi rất mạnh mẽ!” Sở Hạo nói.

“Mạnh mẽ? Nóng vội? Ha ha, các ngươi sẽ không mạnh mẽ sao? Ta nói cho các ngươi biết, cái lão đầu kia không muốn dạy ta, ta liền sẽ không sao? Các ngươi ai cũng thật không ngờ ta đã luyện được ma thuật đi? Ha ha, ta nói cho các ngươi biết, đây là thiên ý!” nhớ tới ở trong thâm sơn phát hiện ra Tuyệt Liên đen hắn liền vui vẻ không thôi, bởi vì nó, thân người của hắn đã xảy ra biến hóa quan trọng

“Ngươi đã muốn thành quý?” Phượng Ly Ca nhìn về phía hắn không chút biểu tình nói.

“Đúng vậy a, ta thành quý rồi, cho nên ta có tất cả a, giống như hai người kẻ đáng thương các ngươi, vĩnh viễn đều đâu không lại ta!”

“Cho dù là chết, ta cũng vì sư phụ báo thù!” Sở Hạo không hề khiếp đảm nói.

Quý Vương nghe thấy vậy cười ha ha, “Ha ha, báo thù? Chỉ bằng hai người các ngươi? Bỏn vương nói cho các ngươi biết, hôm nay ta liền giải quyết các ngươi, như vậy, nương tử cũng vĩnh viễn đều là của ta!” nói xong, Quý Vương lấy kiếm ra liền vọt tới.

Một hồi chém giết như vậy triển khai.

Sở Hạo cùng Phượng Ly Ca cho dù lợi hại, nhưng ở trong thấp yếu khí này không hề có phần thắng, kiếm trên tay bọn họ cũng đều có linh khí, nhưng mà oán khí trong thấp này quá nặng, Quý Vực lại quá mức hắc ám, làm cho kiếm khí trên tay bọn họ không thể phát huy ra, hơn nữa nguyên bản bị thương, giao tranh như vậy, làm cho hai người bọn họ thoát nhìn có hết sức.

“Hôm nay chính là ngày giỗ của hai người các ngươi!” nói xong, Quý Vương chiến đấu càng lúc càng kịch liệt, xuống tay cũng càng phát ra ngoan độc, cùng Tuyệt Liên đen ở một chỗ đã lâu, ma thuật càng ngày càng cao rồi, một giây sau, hắn xuất ra ma khí đánh hướng bọn họ, hai người thuận thế ngã xuống mặt đất.

Quý Vương bật nhảy một cái cũng tới đến mặt, “Hừ, ở trong này các ngươi đừng mơ tưởng xuất bảo kiếm ra, phải biết rằng, nơi này đều là Quý Hồn, oán khí rất nhiều, chỉ bằng tăng thứ bảy hơn vạn Quý Hồn cũng đủ áp chế kiếm khí của các ngươi, cho nên.” Hắn lạnh lùng cười cười.

Dịch Hiên cùng Quý Tịch nhìn nhau đã muốn nhào đầu về phía trước, nhưng mảnh nhỏ đầy của bọn họ há có thể tránh được ánh mắt của hắn, thời điểm bọn hắn vừa định đứng dậy, Quý Vương vung tay lên, hai người lại ngã xuống mặt đất.

“Hai người các ngươi muốn giống như bọn họ sao? Với thương thế này của các ngươi không dưỡng mười ngày nửa tháng cũng rất khó khôi phục” ngụ ý của hắn chính là, hai người các ngươi căn bản không phải là đối thủ của hắn, cũng không đủ tư cách!

“Ngươi.” Dịch Hiên ôm miệng vết thương thật sự vô lực hỏi phục, đây nên làm sao bây giờ?

“Ta nói cho các ngươi biết, hôm nay cho dù là Đại La thần tiên đến đây cũng không thể nào cứu được nhóm các ngươi!” Quý Vương âm lãnh giọng kiêu lên, nhưng lúc này đây, hắn còn chưa chuẩn bị chém xuống, đột nhiên hắn đã bị người đánh cho một chưởng.

Mấy người toàn bộ nhìn về phía người này, nhưng toàn thân hần cao thấp đều mặc quần áo màu đen, ngay cả ánh mắt cũng bị lụa đen bịt kín, nhưng cuối cùng, trên người hần lại tỏa ra chính khí độc đáo để cho bọn họ rung sợ.

“Người là ai?” Quý Vương ngoái đầu nhìn lại hung hăng trừng mắt ‘người xa lạ’ này cả giận nói.

Hắc y nhân cười lạnh một tiếng, kiểm trên tay cầm vượt qua, rùa cùng rắn kia rất bắt mắt Sở Hạo cùng Phụng Ly Ca nhìn nhau, theo bản năng nói: “Người là người nổi nghiệp kiếm Huyền Vũ?”

Hắc y nhân nhìn bọn họ liếc mắt một cái, vẫn chưa trả lời.

Quý Vương ngây ngẩn cả người, kiếm Huyền Vũ? Thanh kiếm trên tay hần kia chính là kiếm Huyền Vũ sao? Trong ký ức của hần nghe lão đầu kia nói qua, Huyền Vũ được các đạo sĩ đời sau gọi là Vô đại đế của phương bắc, khác với ba kiếm khác, mà Thanh Long cùng Bạch Hổ, cũng chỉ là môn thần trên núi, Chu Tước đó là Cửu Thiên huyền nữ, chẳng lẽ, kiếm Huyền Vũ là đứng đầu tứ kiếm?!

Chỉ là, hần còn chưa suy nghĩ cẩn thận, hắc y nhân liền xông tới, kiếm pháp của hần sắc bén làm cho mọi người toàn bộ trừng lớn hai mắt, mỗi kiếm của hần đều chuẩn xác như vậy, ác như vậy, tốc độ biến hóa nhanh làm cho người ta ứng phó không nổi, Phụng Ly Ca nhìn thoáng qua Sở Hạo nhẹ nói: “Đứng đầu tứ kiếm quả nhiên lợi hại, người nói hần đến tột cùng là ai?”

Sở Hạo lắc đầu, kiếm pháp của hần ta hần căn bản cũng không có nhìn qua, nhưng có thể nhìn ra được, linh khí của hần ở phía trên bọn hần, chính là tại sao hần lại phải trang bị như thế đâu?!

“A.” Quý Vương bị hần một quyền đánh rớt trên mặt đất miệng phun máu tươi.

“Người.” Quý Vương che ngực oán hận nhìn hần liếc mắt một cái, mà dung nhan tuấn mỹ của hần sớm đã tróc toàn bộ da biến thành bộ dáng thực ghê tởm.

Hắc y nhân nhìn hần một cái, thỉnh thoảng lại bổ thêm một chưởng, một chưởng này làm cho Quý Vương thiếu chút nữa liền tắt thở rồi, hần vội vươn tay làm ra một mảnh sương khói, một giây sau, hần liền biến mất chạy trốn chết.

Hắc y nhân đi đến bên người Sở Hạo cùng Phụng Ly Ca từ trên người xuất ra hai viên thuốc đưa cho nhóm hần, tiếp theo lại đem hai viên khác cho Dịch Hiên cùng Quý Tịch.

Sở Hạo nhìn nhìn hần, không hề do dự nuốt xuống, bọn họ đều là như thế.

Lúc này, hắc y nhân đột nhiên đưa tay chỉ chỉ mặt trên, liền dẫn đầu đi ở phía trước, hai người thấy thế liền đi theo, bởi vì bọn họ biết, nơi hần chỉ là tầng thứ bảy, mà Nhất Phẩm liền lưu lại cùng bọn họ.

“Thất Dạ, ta là Ngữ Diên a.” Đối mặt với Thất Dạ hai mắt đầy máu, Ngữ Diên cả người toàn máu, đến nơi đây, nàng cảm thấy Chu Tước giết chết rất nhiều Tiểu La la, mà nàng cũng nhận được rất nhiều vết thương, cánh tay, phần eo toàn bộ đều bị thương, trên người khắp nơi đều có vết máu, mà chút thương tổn nàng cũng không cảm thấy sợ hãi cùng đau đớn, chính là đối mặt với Thất Dạ nhấm nháp này lòng của nàng đau chịu không nổi.

“Giết, giết, giết” bọn quý quái phía trên lớn tiếng reo lên, theo bọn họ biết nàng là đến tìm hồn phách, tất cả mọi người không chơi với nàng, mà là mời nàng tìm kiếm hồn phách giúp nàng chơi đùa, nhìn thân nhân bằng hữu chém giết lẫn nhau, bọn họ cảm thấy vô cùng thích thú.

Thất Dạ giống như bị mê hoặc, đi bước một tới gần nàng, Ngữ Diên một bên lui về sau đi một bên la lên: “Thất Dạ người tỉnh lại đi a, ta là Ngữ Diên a, người tỉnh đi a, người làm sao vậy?” cánh tay Ngữ Diên không ngừng nhỏ máu, mỗi bước nàng lui ra phía sau, thì trên mặt đất sẽ lưu lại vết máu.

“Giết, giết giết giết giết giết” thanh âm của bọn quý quái một tiếng cao hơn một tiếng.

Thất Dạ nghe thấy vậy, hai mắt càng phát ra màu đỏ, đúng lúc này, nàng đã không còn đường thối lui, thân mình đã phải tựa vào trên tường, nàng theo bản năng ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua vách tường, nhưng ngay thời điểm nàng quay đầu lại, lại đột nhiên bị Thất Dạ bóp ở cổ, hung hăng bóp.

“Thất Dạ. Ta. là. Thịnh Thịnh.” Nhìn hần giống như ma quỷ hung hăng bóp nàng, nàng gian nan phun ra mấy chữ này, mà độ mạnh yếu của hần còn không ngừng tăng lên, ánh mắt cũng càng ngày càng đỏ.

Mặt Ngữ Diên lập tức liền biến thành trắng bệch, nàng chỉ cảm thấy cổ của mình càng ngày càng đau, hô hấp càng ngày càng khó khăn, nhìn Thất Dạ trước mắt dần dần biến thành mơ hồ, nước mắt của nàng cứ như vậy chảy xuống xuống, “Thất. Thất Dạ.”

Nàng thật sự muốn chết phải không? Nhưng, Thất Dạ, ta còn chưa mang người về nhà được? Trở lại thế giới chỉ thuộc về chúng ta, đó là một thế giới rực rỡ, đó là một thế giới tốt đẹp. Đáng tiếc, nàng đã không có cơ hội.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 160: Mỗi người đi một ngã (1)

Nước mắt.

Giọt giọt chảy xuống, vô thanh vô tức, lại giống như suối tuôn ra không ngừng trào ra.

Đây là lạnh lẽo, đau đớn, nước mắt trong nháy mắt này chợt đột nhiên dập tắt đôi mắt khát máu của Thất Dạ, ánh mắt của hắn dần dần lui đi màu đỏ, đúng lúc này, trong đầu của hắn đột nhiên xuất hiện một màn.

“Ta gọi là Quan Thịnh Thịnh, còn ngươi?” Nàng cười, cười vô cùng đẹp, giống như đoá hoa nở rộ trong mùa xuân.

“Soái ca, ngươi đi theo ta sẽ toàn được nhậu nhẹt ăn ngon!”

“Ai, ta chính là nổi danh khu Ma sư nha, vẫn là mỹ nữ đẳng cấp đây, người khác yêu thích ta, ta còn không lạ gì người khác đâu!”

“Uy, ta cho ngươi biết, ngươi không đáp ứng cũng phải đáp ứng, ta sẽ tìm mộ của ngươi đem ngươi ngủ mã phanh thây!” nàng đe dọa.

Một màn nhớ lại như vậy ngay tại trong óc hắn chợt loé lên, tay hắn cứ như vậy theo bản năng buông lỏng ra, Ngử Diên ở một khắc này thân thể tự nhiên đổ đi, chợt đột nhiên đã bị người ôm vào trong lòng, một mùi hương độc đáo tràn ngập vào trong khoang mũi của nàng, làm nàng nháy mắt thanh tỉnh lại.

“Khụ khụ khụ khụ” cảm giác mình như là sống lại, Ngử Diên liền ho khan không ngừng, nắm thật chắc người đang ôm nàng, đây là hương vị gì, vì sao lại dễ ngủ như gió nhẹ thế? Một giây sau, nàng liền ngược mắt nhìn lại, lại không nghĩ rằng ôm lấy nàng là một hắc y nhân, mà hắn cứ như vậy nhẹ nhàng ôm lấy nàng, tiếp theo chậm rãi giúp nàng đứng vững.

Lúc này, Sở Hạo cùng Phượng Ly Ca thời điểm tại tầng thứ bảy, viên thuốc trong cơ thể đã có tác dụng, hai người liền ngồi xuống Luyện Khí, không bao lâu, cả hai đều khôi phục giống như kỳ tích.

“Huyền Vũ này đến tột cùng là ai? Đan dược của hắn vì sao lợi hại như thế?” Phượng Ly Ca đứng dậy hỏi.

Sở Hạo cũng không giải thích được nhìn hắn liếc mắt một cái, “Không biết, thân phận của hắn thật thần bí, loại đan dược này nếu có thể trong thời gian ngắn ngủi giúp chúng ta khôi phục, thật kỳ tích!” nói xong, hai người liền hướng bên kia đi đến.

“Thất Dạ.” Ngử Diên được buông ra hai mắt nhắm lệ mông lung nhìn hướng Thất Dạ.

Dung nhan tuấn mỹ của Thất Dạ đều rối rắm lại với nhau, hắn ôm đầu không ngừng kêu đau, Ngử Diên thấy thế liền đau lòng tiêu sái tiến lên ôm thật chặt hắn, “Thất Dạ là ta a, ngươi không nhớ sao? Kentucky Fried Chicken (KFC), ngươi thích ăn Kentucky Fried Chicken, ngươi chẳng lẽ thật sự một chút ấn tượng cũng không có sao?” Ngử Diên lớn tiếng kêu lên

“A? cánh gà của ta đâu?”

“Ta ăn a, ăn thật ngon!” phía trên ghé sa lon, Thất Dạ nhàn nhã liếm ngón tay có chút hương thụ.

“Uy, ngươi là quỷ ai, quỷ làm sao có thể ăn Kentucky Fried Chicken đâu?” Nàng hai tay chống nạnh cả giận nói.

“Ta đều bị ngươi thu phục, còn có cái gì không có khả năng phát sinh? Ừm, ăn thật ngon, lần sau nhớ rõ nhiều mua cánh gà nướng một chút nha, thơm ngon!”

Một màn này ở trong đầu Ngử Diên có vẻ rõ ràng như vậy, nhưng hôm nay, Thất Dạ trừ bỏ lớn tiếng tru lên thì cái gì cũng không đứng dậy nổi, nhưng mà hắn càng như vậy, lòng của nàng lại càng đau, hắn là người thân của nàng, người thân cùng xuyên qua, nàng có thể vứt bỏ bất luận kẻ nào, cũng không có thể vứt bỏ hắn.

“Giết giết giết giết giết” bọn quỷ quái thấy Thất Dạ bắt đầu tru lên, tựa hồ đang giãy dụa cái gì, cho nên bọn họ lại lớn tiếng kêu lên, trong khoảnh khắc, đôi mắt Thất Dạ lại tràn ngập màu đỏ.

Một giây sau, Thất Dạ liền hướng nàng lao đến, hắc y nhân thấy thế liền mang theo nàng lựa chọn một cái rơi xuống bên kia.

“Giết giết giết giết” liên tiếp tiếng gào phá tan màng nhĩ của bọn hắn.

Lúc này, Sở Hạo cùng Phượng Ly Ca cũng tới bên cạnh bọn hắn.

“Ngử Diên ngươi có bị thương không?” Sở Hạo vừa thấy được nàng liền lo lắng hỏi.

Ngử Diên lắc đầu, ánh mắt lại từng bước cũng không rời khỏi Thất Dạ.

“Hắn trúng thất tâm cô!” Phụng Ly Ca nói thẳng.

Ngũ Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hắn, liền cầm lấy cánh tay hắn sốt ruột nói: “Thất tâm cô? Cái gì gọi là thất tâm cô? Ngươi có biện pháp cứu hắn có phải hay không? Van cầu ngươi, van cầu ngươi cứu hắn, ta không thể mất đi hắn, không thể.” Nói xong lời cuối cùng Ngũ Diên quả thực chính là khóc không thành tiếng, nàng không thể mất đi, không thể.

Phụng Ly Ca nhìn về phía nàng, vạt phần áo nảy nói: “Thất tâm cô không có thuốc nào chữa được, trừ phi.”

“Trừ phi cái gì?” Ngũ Diên theo bản năng truy vấn.

“Trừ phi chính hắn khắc chế cô thuật, chỉ cần hắn có thể nhớ tới ngươi, như vậy, loại cô thuật này cũng tự nhiên được giải!” Phụng Ly Ca than nhẹ một tiếng nói, lời tuy như thế, nhưng thất tâm cô không có đơn giản như bọn họ tưởng tượng, muốn tâm một người đã bị giấu kín nhớ tới dĩ vãng trước đây chỉ sợ không đơn giản.

Lúc này, ngàn vạn quý quái chậm rãi hướng bọn họ đi tới, mỗi một con đều dài hơn cực kỳ dị dạng, có con thậm chí còn có ba chân, tóm lại những thứ ngươi không nghĩ đến không thể tưởng tượng được, nơi này đều xuất hiện, mà miệng của bọn hắn đều là hô giống nhau, “Giết, giết, giết”

Hắc y nhân đối với bọn họ đánh một cái thủ thế, chỉ chỉ kiếm bốn người bọn họ, vẽ một vòng tròn, Sở Hạo, Phụng Ly Ca lập tức hiểu rõ rồi, tứ kiếm xác nhập, quý quái phía trên này trong khoảng khắc sẽ như bụi theo gió tan thành mây khói.

Hắc y nhân liền đi vào bên người Ngũ Diên ở bên tai nàng nói nhỏ, “Muốn báo thù, mượn kiếm Chu tước trên người ngươi, tứ kiếm xác nhập, bọn họ hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” một giây sau, hắn đứng thẳng người.

Ngũ Diên kinh ngạc nhìn hắn, hắn. Hắn lại có thể nói? Hơn nữa thanh âm còn quen như vậy? Hắn là ai vậy? Đến tốt cùng hắn là ai?

Nhưng một giây sau, suy nghĩ của nàng đã bị Thất Dạ cắt đứt, vì thế nàng nói: “Thực xin lỗi, ta không thể để cho Thất Dạ biến mất, ta phải làm cho hắn tỉnh lại!” không chờ bọn họ mở miệng, nàng đi thẳng tới trước mặt Thất Dạ nói: “Ngươi muốn giết ta phải không? Nếu giết ta, ngươi có thể gọi trí nhớ quay về mà nói. . . , ta nguyện ý!”

Ba nam nhân nhìn thoáng qua nhau, trực tiếp xông tới, một hồi bốn phía chém giết triển khai như vậy, mùi máu tươi rất nhanh đã tràn ngập toàn bộ tầng bảy.

“Giết!” Thất Dạ nhìn nàng rút cục học ra một chữ.

“Thất Dạ, ngươi lại lười biếng có phải hay không? Ngươi không đi làm ở trong này làm cái gì?” Ngũ Diên chưa xót cười cười, cố gắng nói những lời trước kia, nàng chỉ hy vọng có thể gọi quay về trí nhớ của hắn.

Nhưng mà Thất Dạ vẫn chưa thay đổi, lập tức vron tay lao đến, Ngũ Diên không có tránh né, bởi vì nàng cảm thấy mình đang nợ hắn, nếu không phải vì nàng, hẳn hắn là vẫn ở thế kỷ 21 làm một quý nhĩ khoái hoạt, mà bây giờ lại bị nàng làm hại mất đi tâm trí.

Nhưng mà lúc này đây độ mạnh yếu của Thất Dạ không có lớn hơn nữa, hơn nữa, còn có tạm dừng một lát, Ngũ Diên liền vui mừng cười cười, nàng nghẹn ngào nói: “Thất Dạ. Ngươi nhớ rõ ta đúng hay không? Ta biết ngươi nhớ rõ ta.” Nhìn đến người thân gần trong gang tấc, mà hẳn rồi cuộc cũng không nhớ ra được nàng, nghĩ đến kết quả, nàng lại càng khóc mạnh hơn.

“Thất Dạ. Làm sao ngươi có thể quên ta? Chúng ta. Chúng ta còn phải cùng nhau trở về đâu. Cùng nhau về nhà.” Tuy rằng hắn còn có sai sót, nhưng tay hắn lại chưa buông ra, Ngũ Diên cảm giác cổ họng mình đau đớn không thôi.

“Giết giết giết chết bọn họ!” quý quái ở xa xa bên trong ba người giao tranh, khắp nơi đều là dấu vết hồn phi mai một, mà bọn họ cũng bởi vậy càng thêm cuồng nộ, ngôn ngữ tuyên thệ không ngừng gia tăng, từng yêu quái đều phần nộ cực điểm

Thất Dạ lúc này như đầu khiến đầu của hắn muốn nổ tung ra, nhắm mắt lại chỉ biết hai tay ôm đầu hắn muốn thoát đi khỏi đau đớn, đúng lúc này, một quý thú bốn tay mắt thấy Thất Dạ tựa hồ bắt đầu kháng cự, mà đồng bạn của bọn hắn lại chết nhiều như vậy, vì thế, hắn phần nộ nắm chặt nắm tay cấp tốc hướng Thất Dạ chạy tới.

“Cẩn thận a ——” Ngũ Diên lớn tiếng hét, vội ôm Thất Dạ xoay người, một chương cừu hận kia đánh vào trên người Ngũ Diên, “Phốc.” Ngũ Diên đầu hướng lên trong miệng máu như mưa phun ra hướng trên mặt Thất Dạ phun tới.

“A ——” một tiếng thét chói tai, quý quái tập kích Ngũ Diên trên người liền cầm một thanh kiếm, đó chính là kiếm Thanh Long của Sở Hạo, một giây sau, Sở Hạo vừa kéo, quý quái té trên mặt đất nháy mắt tiêu thất.

“Ngũ Diên có sao không?” Sở Hạo vội ôm Ngũ Diên bị thương nặng lo lắng hỏi.

“Không có việc gì. Ta không sao.” Ngũ Diên liền há mồm hít vào nói, lúc này nàng thoáng nhìn bị phụng Ly Ca cùng với Hắc y nhân bị vây quanh, vì thế nàng liền đứng thẳng lên, “Đi. Giúp bọn hắn!”

Sở Hạo nhìn thoáng qua Thất Dạ đang đại ra, lại nhìn thoáng qua nàng, đành phải cầm kiếm xông tới.

“Thất Dạ.” Ngũ Diên đi từ từ đến bên người Thất Dạ, “Ngươi. Ngươi không bị thương chứ?” Nàng hít sâu một hơi nói.

Thất Dạ nghe thấy vậy, chậm rãi đổi mắt qua, trong mắt của hắn hiện đầy sương khói, một giây sau, gắt gao đem nàng ôm vào trong ngực, “Thực xin lỗi, vu bà thực xin lỗi.”

Ngữ Diên nghe vậy nước mắt lập tức liền chảy xuống, nàng cũng ôm thật chặt hắn, “Thất Dạ ngươi đã trở lại phải không? Ngươi nhớ rõ ta phải không?”

Thất Dạ đứng thẳng người nhìn về phía nàng, “Thực xin lỗi, ta làm ngươi bị thương.”

Ngữ Diên liền không ngại lắc đầu, “Là ta thực xin lỗi các ngươi, Thất Dạ. Ngươi là người thân nhất của ta, ngươi không thể quên ta biết không?”

Thất Dạ nghe thấy vậy gật gật đầu, can đảm liếc mắt bọn họ đang đánh một cái, không mang theo chút do dự nào cũng không cùng Ngữ Diên thuyết minh, hắn liền vọt tới gia nhập trận chiến.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 161: Mỗi người đi một ngã (2)

gữ Diên sờ sờ ngực, may mắn vết thương phía sau lưng chưa chạm vào đến tim, một giây sau, nàng liền nhìn về phía bọn hắn, công lực của mấy người cũng không thấp, nhưng mà quỷ quái này giống như con kiến liên tục không ngừng tuôn ra, tuy rằng bọn họ đạo hạnh rất cao, nhưng lại không thể ngăn cản nhiều yêu quái như vậy, không bao lâu, bọn họ đã bị đánh lên nhiều lần, mấy người đều cùng bị thương. Lúc này, Dịch Hiên đột nhiên từ phía dưới lên, vừa nhìn thấy Ngữ Diên liền hỏi: “Ngươi thế nào?”

“Ta không sao, nhưng mà bọn họ...” Ngữ Diên nhìn về phía mọi người bị bao phủ, trong lòng lo lắng không thôi, xem ra, đại khái bọn họ đã giết rất nhiều quỷ quái, bởi vậy đám quỷ quái này vô cùng buồn bực, cho nên toàn bộ dừng mảnh hướng về phía về bọn hắn, mà nàng nơi này một con cũng không có.

“Ta đi hỗ trợ!” Dịch Hiên thấy thế liền muốn đi qua, Ngữ Diên kéo hắn lại, “Không được, quỷ quái này nhiều lắm, giết không xong!” nói xong, lại lo lắng nhìn hướng về phía người kia đầu bắt đầu khởi động.

Dịch Hiên nhìn về phía nàng hỏi “Vậy phải làm sao bây giờ? Cũng không thể trơ mắt nhìn bọn họ chết đi?”

“Làm sao có thể, ta so với ngươi còn sốt ruột hơn” Ngữ Diên nói gấp.

“Vậy làm sao bây giờ?” Dịch Hiên lại hỏi.

Ngữ Diên suy nghĩ một chút, liền nhớ đến những lời mà người áo đen kia nói. . ., tứ kiếm xác nhập, toàn bộ quỷ quái đều sẽ biến mất, vì thế nàng nói gấp: “Dịch Hiên, ngươi nghe ta, đợi khi chúng ta cùng nhau hành động, nhớ kỹ, thời điểm chúng ta tiến lên, ngươi sẽ đem Thất Dạ xuống phía dưới, hiểu chưa?”

“Ngươi đây là ý gì? Ta Dịch Hiên há lại là hạng người ham sống sợ chết?” Đối với quyết định của nàng như vậy, Dịch Hiên hiển nhiên là không thể nhận.

“Dịch Hiên!” Ngữ Diên thấy hắn kích động như thế liền hét lớn một tiếng nói: “Chúng ta bốn người là người nổi nghiệp thần kiếm ngươi phải biết, chỉ cần tứ kiếm của chúng ta xác nhập, nơi quỷ quái nơi này sẽ chết không thể nghi ngờ, nhưng Thất Dạ không phải người, hắn không thể ở trên này, nếu không sẽ hồn phi phách tán, ngươi đem hắn xuống phía dưới, còn lại liền giao cho chúng ta, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ không chết!” Ngữ Diên nói gấp.

Dịch Hiên nghe thấy vậy ngây ra một lúc, tiếp theo vội vàng gật đầu đáp ứng, Ngữ Diên thấy thế kêu lên một hai ba, hai người liền vọt tới.

“Đi!” Dịch Hiên lập tức thấy được Thất Dạ liền lôi kéo hắn đi ra khỏi quần thể.

“Ngươi làm cái gì? Không thấy được bọn họ đang gặp nguy hiểm sao?” Tuy nói hắn chưa từng chính thức gặp qua hắn, nhưng mà dựa vào thanh âm hắn vẫn còn có chút ấn tượng.

“Cũng bởi vì nguy hiểm mới mang ngươi đi.” Dịch Hiên nói gấp, hắn căn bản không dám làm chậm trễ thời gian của bọn họ.

Thất Dạ nghe thấy vậy liền bỏ cánh tay đang lôi của hắn ra, “Cho dù là chết, ta cũng sẽ không rời đi khỏi nàng!” ánh mắt của hắn là kiên định.

Dịch Hiên nghe vậy đều muốn đổ mồ hôi, nói gấp: “Ngươi nếu lưu lại, mới là chân chính hại nàng, ngươi phải biết rằng, trong tay bọn họ đó là tứ kiếm trừ ma, nếu tứ kiếm xác nhập, ma quỷ nơi này đều không thể sống sót, cho nên, chỉ cần có ngươi ở nơi này, Ngữ Diên căn bản không thể thi triển khu ma thuật như vậy, ngươi hãy tâm niệm nàng chết sao?”

Thất Dạ ngậy ra một lúc, ngoái đầu lại nhìn nhìn bốn người, đúng lúc này, thanh âm của Ngữ Diên xuyên thấu qua cơ thể đám quý truyền tới, “Thất Dạ đi mau ——”

“Đi thôi, nếu còn không đi, bọn họ sẽ xong đời!” Dịch Hiên sốt ruột nói, lảng phí một ít thời gian thì bọn họ lại nguy hiểm thêm một chút, Thất Dạ thấy thế vội vàng gật đầu theo Dịch Hiên rời đi.

Lúc này, Ngữ Diên liền lớn tiếng kêu lên, “Bọn họ đều đi rồi, có thể bắt đầu!”

Sở Hạo nghe vậy nói gấp: “Mọi người nghe, tứ kiếm xác nhập, thần khí khu ma, dùng ý niệm mở ra khu ma thần!”

Nghe thấy vậy, ba người liền nhắm nghiền hai mắt lại, trong khoảnh khắc, chung quanh bọn họ hiện ra một tầng vòng bảo hộ, bọn quý quái không ngừng hướng nơi này đánh tới, nhưng bọn họ vô luận đánh như thế nào cũng không phản ứng chút nào, nơi này vòng bảo hộ chắc chắn giống như áo giáp thép, đúng lúc này bên ngoài đột nhiên truyền đến ‘ầm vang’ một tiếng vang thật lớn, nóc nhà tầng bảy nháy mắt bị nổ tung, bọn quý quái đột nhiên thấy được ánh trắng mờ mịt đều hưng phấn không thôi, thân thể mỗi người cũng bắt đầu nhẹ bay, ai cũng không muốn bị nhốt tại nơi này, ai cũng muốn đi ra ngoài, thế giới bên ngoài tốt đẹp cỡ nào a, ai nguyện ý bị giam giống như chim ?

Nhưng thời điểm chờ bọn hắn vừa lên tới một nửa, trên bầu trời chợt đột nhiên lại ‘ầm vang’ một tiếng, ánh trắng mờ mịt kia trong khoảnh khắc vô ảnh vô tung biến mất, thay vào đó tia chớp kia loé ra như máu, bọn quý quái nhìn thấy tia chớp đều bị hù dọa đứng yên trên mặt đất, bọn họ sợ sấm đánh, sợ hãi nhìn thấy tia chớp.

Nhưng mà làm cho bọn họ khủng hoảng còn không dừng lại ở điểm này, đúng lúc này, ở giữa tia chớp lướt xuống một con rồng toàn thân màu xanh, mà đi theo phía sau nó đó là Phượng Hoàng màu đỏ cùng với Bạch Hổ còn có thần rùa kia, bọn họ cứ như vậy ở bên trong sự ngạc nhiên của bọn quý quái, toàn bộ theo mái nhà cấp tốc chạy tới.

“A a a ——”

Nhất thời, bên trong tầng bảy đục ngầu không chịu nổi, tốc độ gió giống như rồng cuốn, các loại tiếng kêu thê thảm quả thực muốn phá màng tai của bốn người, không bao lâu, gió ngừng thổi, mưa cũng ngừng, bọn họ từ không trung toàn bộ ngã xuống mặt đất

Mấy người dụ đi vài giây, đều chậm rãi khởi động thân mình nhìn chung quanh, nhưng mà nhìn tới nhìn lui trừ bọn họ ra thì cũng nhìn không ra bất kỳ vật gì.

“Tứ kiếm xác nhập quả nhiên lợi hại!” Sở Hạo nhìn về phía chung quanh nói.

“Nhưng tứ kiếm xác nhập cũng tiêu hao đại bộ phận tinh khí của chúng ta, xem ra, thân thể này không dưỡng mười ngày nửa tháng là ít.” Phượng Ly Ca chậm rãi đứng dậy nói.

“Nương tử.” Rất xa Nhất Phân chạy tới lập tức ôm lấy Ngữ Diên, Ngữ Diên thấy thế hơi hơi cười cười vỗ vỗ phía sau lưng của hắn, “Ngoan!”

“Đều bị tiêu diệt?” Quý Tịch kinh ngạc nhìn tầng thứ bảy trống rỗng.

“Trời ạ.” Thất Dạ cũng cảm giác khó thể tin được

Dịch Hiên đỡ Ngữ Diên đứng lên, Ngữ Diên thấy thế hỏi vội: “Mọi người có khoẻ không?”

Mấy người toàn bộ gật gật đầu, lúc này, hắc y nhân cầm lấy kiếm Chu Tước liền từ bên người bọn họ đi qua.

“Anh hùng chờ một chút!” mấy người trăm miệng một lời nói, mọi người đều biết, nếu không có hắn, chỉ sợ, hôm nay bọn họ đã sớm quy thiên chứ!

Hắc y nhân nhìn bọn họ liếc mắt một cái, vẫn chưa nói chuyện, trực tiếp làm một động tác, “Muốn lập tức rời khỏi Quý Vực sao?”

“Ngươi có biện pháp?” Trừ bỏ Ngữ Diên không có mở miệng, mấy người bọn hắn đều là cùng nhau hỏi, Ngữ Diên phui bọn họ liếc mắt một cái, bọn họ đều có thể biết ngôn ngữ câm sao? Nhưng người đàn ông này rõ ràng có thể nói tại sao lại muốn dùng tay ra hiệu đâu?

“Cùng hắn đi!” Sở Hạo liền lôi kéo tay Ngữ Diên bật nhảy một cái rồi rời đi khỏi nơi này, mọi người cũng đều giống nhau đi theo.

“Hắn có thể mang bọn ta đi ra ngoài?” Ngữ Diên giật mình nói, rời khỏi tháp Tỏa Hồn, Ngữ Diên liền tới bên người Thất Dạ hỏi hắn cái gì, sau đó lấy được đáp án cũng là làm nằng giật mình, có thể đi ra ngoài? Không phải phải đợi một tháng sao?

“Đi theo hắn là tốt rồi, chỗ này ngươi còn muốn lưu luyến cái gì?” Quý Tịch chưa xốt cười cười nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trừng lớn hai mắt, “Chờ một chút, ta còn có thứ chưa lấy, chờ ta với!” một giây sau, nàng liền hướng cung điện chạy, mấy người đều theo qua, ở trong hoàn cảnh Quý Tịch quen thuộc, bọn họ né qua thị vệ rất nhanh liền đi tới phòng ngủ Quý Vương, may mắn, hắn không thích có người hầu hạ ngủ, cho nên, cái nhà này không có hạ nhân.

Mấy người đẩy cửa phòng đi vào, chặn đầu là ngăn nắp, xem ra, hắn cũng không trở về, hay là bị thương ở nửa đường té xỉu rồi? Lúc này, Ngữ Diên xác định Quý Vương không ở đây, liền ngượng ngùng cười cười nói: “Cái kia. Ta có thứ đồ ở trong này, các ngươi không có thuận tiện xem, đặc biệt là nam nhân, các ngươi, các ngươi nên hiểu được!” nàng nói gấp, tiếp theo chỉ chỉ ngoài cửa, “Các ngươi ở bên ngoài chờ ta được không?”

Mấy người cảm thấy có điều nghi hoặc, nhưng cũng không thể cùng một nữ nhân so đo, vì thế, toàn bộ đi ra ngoài cửa, Ngữ Diên thấy thế liền đi vào bên cạnh giá sách mở ra mật thất đi vào, vừa đi, nàng một bên khăn cầu, làm ơn, Tuyết Liên đen nhất định phải ở đây, trăm ngàn không nên bị hấn cầm đi, đi vài bước, nàng liền thấy được cuối đường, quả nhiên, Tuyết Liên đen vẫn ở chỗ này, Ngữ Diên thấy thế liền vui mừng cười cười, thật tốt, xem ra, Quỷ Vương còn chưa có trở lại, hoặc là chết ở nửa đường rồi, như vậy tốt nhất, miễn phí nhiều phiền toái, vì thế, nàng liền đem Tuyết Liên đen này hái xuống dưới, nàng quan sát một chút Tuyết Liên đen này, trừ bỏ cùng rau cải trắng có điểm giống nhau, còn lại thật là cái gì cũng chưa nhìn ra.

Không tán thưởng vài cái, nàng liền chuồn ra khỏi mật thất, không được, vật này rất rõ ràng, nhất định phải lấy một cái gì đó bao trùm mới được, vì thế, nàng bắt đầu tìm này nọ, đúng lúc này, nàng thoáng nhìn thấy cái khăn vuông bao gối, đúng rồi hay dùng cái này, vì thế liền cầm lấy bao gối đem Tuyết Liên bao vây lại, cũng may khăn vuông này màu sắc là màu đen, cho nên căn bản là nhìn không ra đồ vật bên trong, đúng lúc này, nàng lại thấy gối đầu này cong lên, ách Chẳng lẽ phía dưới có bảo bối?

Nghĩ đến đây, nàng liền xóc gối đầu lên, mà thời điểm cặp mắt của nàng nhìn thấy bảo vật lập tức trùng lớn, bảo bối này là Huyết Linh Đương nàng vẫn đau khổ tìm kiếm, trời ạ, thật sự là trời giúp nàng vậy. Vì thế đem Linh Đương hường trong lồng ngực từng bước đi ra ngoài.

Mọi người nhìn thấy nàng đột nhiên cầm một cái bao thì có chút kỳ quái, ý niệm trong đầu vừa chuyển, nữ hài tử luôn luôn có chút bí mật, vì thế mọi người lần thứ hai đi theo hắc y nhân rẽ trái rẽ phải đi ở bên trong Quỷ Vực, ai cũng không thể nghĩ đến chính là đi rẽ trái rẽ phải như vậy, bọn họ liền thật sự ra khỏi Quỷ Vực.

“Trời ạ, chúng ta đi ra rồi?” Quỷ Tịch vẫn còn có chút không quá xác định.

“Cám ơn anh hùng đã nhiều lần giúp đỡ!” Sở Hạo ôm quyền nói, mấy nam nhân thấy thế cũng đồng thời ôm quyền cảm tạ, hắc y nhân nhìn về phía bọn họ giơ ngón tay cái lên tỏ vẻ bọn họ cũng rất tuyệt, một giây sau, hắc không chờ bọn họ nói chuyện, cứ như vậy bật nhảy giẫm phải nhánh cây ‘đất đất’ vài cái liền tiêu thất.

Ở chỗ sâu trong rừng cây có một chiếc xe ngựa đậu ở chỗ này, bên trong xe ngựa có một bóng người không ngừng đi tới đi lui, tựa hồ rất là sốt ruột, đúng lúc này, ‘bá’ một tiếng, hắc y nhân liền dừng ở mặt trước của xe ngựa, một giây sau, chậm rãi tháo khăn che trên mặt xuống, bóng người thấy thế liền sợ hãi than, “Ái, Hoàng thượng, ngài cuối cùng đã trở lại, ngài muốn hù chết nô tài!” Lão thái giám trung thành và tận tâm nói.

(lana: ta cũng đoán là anh nì nhưng không nghĩ anh cao siêu thế.hắc hắc)

“Trăm đây không phải vẫn tốt đấy sao?” Sở Thiên đem trang phục hắc y quăng trên mặt đất, quần áo xa hoa bên trong liền hiện ra.

“Hoàng thượng, nếu ngài muốn biết thân phận thật sự cùng mục đích của Cung Vương Phi, nô tài sẽ đem nàng vào trong cung để hỏi rõ ràng.” hắc nói gấp.

“Không cần, chúng ta trở về đi, nàng rất nhanh sẽ tự mình tìm đến trăm.” Sở Thiên khoe miệng treo lên vẻ tươi cười, đuổi cái lưng mệt mỏi, lập tức tiến vào bên trong xe, Mộng Ngữ Diên đến tận cùng thân phận người là gì, chiêm được Tuyết Liên đen, mục tiêu kế tiếp của người là Bối Xác tím sao? Mục đích của người là muốn có được giang sơn của trăm, hay còn mục đích khác? !

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Mỗi người đi một ngã (3)

Hắc y nhân thần bí rời đi, làm cho bọn họ yên tĩnh vài giây, đúng lúc này, phía trước đột nhiên xuất hiện một đoàn sương khói, mấy người lẫn nhau nhìn một giây, trong lòng linh cảm mãnh liệt, chẳng lẽ lại gặp gỡ tai tinh rồi? Bọn họ không đen đủi như vậy đi? Tiếp theo mấy người bọn họ liền đề phòng.

Một đoàn sương khói màu đen cứ như vậy chậm rãi dựa lại đây, mấy người cầm kiếm trong tay cảnh giác nhìn hướng sương khói quỷ dị này, đúng lúc này sương khói màu đen chậm rãi tán đi, từ trong sương mù một ‘người’ xuất hiện ở trước mặt bọn họ, mấy người kinh ngạc nhìn hướng lẫn nhau, đứng ở trước mặt bọn họ đứng là quỷ sai Địa phủ.

Quỷ sai cầm đầu nhìn về phía Nhất Phân nói: “Mộc Lâm Nhân cha người nương người cầu phúc, canh giờ của người đã đến theo chúng ta trở về đầu thai đi!” mà từ đầu tới đuôi này quỷ sai cũng không nhìn về phía Thất Dạ cùng Quỷ Tịch.

Nhất Phân nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên, Ngữ Diên cũng là giật mình nhìn hắc, mấy người toàn bộ trầm mặc, không ai nói chuyện, bởi vì bọn họ căn bản không biết nên nói cái gì, thời cơ đã đến sẽ phải đi đầu thai.

“Nhất Phân.” Ngữ Diên luyến tiếc, thật sự luyến tiếc hắc, tuy nói ở chung ngày không lâu, nhưng có bọn họ làm bạn nàng đã sớm thành thói quen, lúc này đột nhiên muốn chia lìa, trong lòng nàng đã có chút luyến tiếc rồi, nhưng nàng có năng lực nói cái gì đó sao?

“Nương tử.” Về mặt Nhất Phân cầu xin nhìn về phía nàng, Ngử Diên nghe thấy vậy liền đứng ở trước mặt hắn, Nhất Phân thấy thế chạy nhanh ôm cổ nàng, Ngử Diên cũng nhẹ nhàng ôm lấy phía sau lưng của hắn, thiên ngôn vạn ngữ không thể nào nói lên.

“Nương tử, Nhất Phân không muốn cùng nương tử tách ra. Không muốn a!” giọng nói của Nhất Phân có chút nghẹn ngào lên.

“Nhất Phân.” Ngử Diên nghe thấy vậy tâm muốn nát, nhưng mà nàng có thể làm gì? Nàng còn có thể ích kỷ sao? Hiền, Mỹ Diễm đều là ví dụ không phải sao? Nàng chính là một tai tinh, Thất Dạ theo nàng xuyên qua không hay ho, Hiền cùng Mỹ Diễm đều hồn phi phách tán, nàng còn có thể lựa chọn sao? Cương quyết lưu lại? Nhưng một khi cơ hội đầu thai bỏ qua, thì đó chính là một sự chờ đợi không có điểm cuối, có lẽ đời này ở cũng không có khả năng đầu thai rồi, hắn còn nhỏ như vậy, sẽ cả đời làm cô hồn dã quỷ sao?!

“Nương tử. Nhất Phân không muốn đi, người lưu ta lại được không, Nhất Phân không muốn rời đi.” Nhất Phân ôm lấy nàng bắt đầu khóc thút thít, nước mắt theo gương mặt rơi đọng ở tại sau cổ của Ngử Diên.

Ngử Diên tâm đau lòng theo nước mắt của hắn, nàng kéo qua Nhất Phân nhìn nhìn hắn khóc, liền lấy ra khăn tay thay hắn lau nước mắt nói: “Nhất Phân, ta cũng vậy luyến tiếc người, nhưng mà ta hi vọng người có thể một lần nữa bắt đầu, cha người nương người tích đức như thế, người nên đi đầu thai, bỏ qua cơ hội này, có lẽ đời này người cũng không có cơ hội đầu thai.”

Nhất Phân nghe thấy vậy nức nở nói: “Nhưng là ta luyến tiếc người, ta nguyện ý cả đời không đầu thai, chỉ cần bồi ở bên cạnh nương tử, ô ô.”

Hải tử ngọc, ta cũng vậy luyến tiếc nha, nhưng mà, nhưng mà đi theo nàng, nàng căn bản không thể cam đoan an toàn của hắn, nàng không phải một Ma Sư đủ tư cách, đã có hai Quỷ Hồn chết ở trong tay nàng, nàng không có quyền lựa chọn, càng không có quyền ích kỷ.

“Nhất Phân nghe lời ta, chỉ cần người đầu thai trở thành người, tỷ tỷ mới có thể gả cho người a, dù sao người bây giờ là quỷ a, tỷ tỷ lại là người, người làm sao có thể gả cho quỷ đầu rồi, nha, người nghe lời chỉ cần người đi đầu thai, tỷ tỷ sẽ đáp ứng chờ người được không? Người xem a, tỷ tỷ còn trẻ như vậy, người sớm đi đầu thai mà nói. . . , tỷ tỷ còn không đến mức hoa tàn ít bướm, đến lúc đó Nhất Phân có thể mang cổ kiệu đến thú ta nha!” nàng vừa lau nước mắt hắn chảy ra vừa nói lời khuyên bảo nói.

“Người gạt ta, chỉ cần. Chỉ cần đầu thai ta vốn không có nhớ!” Nhất Phân nghe thấy vậy khóc lại càng thương tâm, tựa hồ nàng như vậy là muốn vứt bỏ hắn.

Ngử Diên thấy thế liền đem hắn ôm vào ở trong lòng, “Nhất Phân, tỷ tỷ không lừa người, chỉ cần trong tâm người có tỷ tỷ mà nói. . . , là không có cái gì có thể cách trở cắt đứt, trừ phi trong lòng của người không có tỷ tỷ!” nàng giả vờ chu miệng nói.

“Có, trong lòng Nhất Phân có nương tử đây” Nhất Phân ôm nàng thật chặt nói gấp, giống như sợ nàng không biết.

Ngử Diên nghe vậy chưa xót cười cười, “Tốt lắm, nếu như trong lòng có tỷ tỷ rồi, như vậy, người liền chạy nhanh đi đầu thai, tỷ tỷ sẽ chờ người được không?” Nàng nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của hắn an ủi, ông trời, người đây là cái gì, cho nàng nhiều bằng hữu như vậy lại muốn cho bọn họ nhất nhất rời đi sao? Hay là do thân nàng không thuộc thế giới này, không nên có được bằng hữu?

Nhất Phân nức nở một hồi ngược mặt nhìn về phía nàng nói: “Người không gạt ta?”

“Không lừa người!” Ngử Diên lại thay hắn lau nước mắt nói.

Nhất Phân nhìn nhìn nàng, lại nhìn mọi người một chút vì thế đi vào trước mặt Sở Hạo chỉ vào hắn nói: “Này, người đừng chiếm lấy mẹ của con ta, chờ ta đầu thai sau ta sẽ tìm đến nàng!” hắn liền tuyên thệ nói.

Sở Hạo nhìn về phía hắn cười cười gật gật đầu, “Tiểu quỷ, vậy người phải nhanh lớn lên, nếu không, ta sợ chính mình cầm giữ không được!”

Nhất Phân vội vàng gật đầu, “Ta sẽ, ta sẽ rất nhanh lớn lên, ta sẽ nâng tám kiệu lớn đến lấy nàng!” nói xong, nhìn nhìn nam tử còn lại nói: “Các người cũng là thế nha, nương tử là của ta!”

Mọi người toàn bộ mỉm cười gật đầu.

Một phần thấy thế cuối cùng cười cười, vì thế liền đi vào bên người Ngử Diên lôi kéo tay nàng nói: “Nương tử người phải chờ ta nha, nhất định nha!”

Ngử Diên nhẹ nhàng thổi mạnh mũi hắn nói: “Vậy người phải nhanh lên một chút a, ta chờ người.”

Dưới sự cổ vũ của mọi người, rốt cục Nhất Phân đưa tay cho quỷ sai dắt đi, trước mặt bọn họ lại nổi lên một đoàn sương khói, quỷ sai lôi kéo tay Nhất Phân trong tầm mắt của mọi người tiến nhập vào sương khói, trong lúc Nhất Phân ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua Ngử Diên, trong mắt của hắn có không muốn cùng lưu luyến, nhưng mà hắn biết, nàng sẽ chờ hắn, cho nên, hắn muốn chạy nhanh đi đầu thai, chạy nhanh lớn lên, hắn tin tưởng mình nhất định sẽ không quên nàng, đây chỉ là thời gian dài hay ngắn mà thôi.

Nhất Phân rời đi làm cho tâm tình của mọi người có chút thương cảm, lúc này, Phượng Ly Ca nhìn về phía bọn họ nói: “Ta cũng vậy muốn cùng mọi người cáo biệt, ta còn có chuyện phải xử lý.”

Ngử Diên nhìn về phía hắn nói: “Người cũng muốn rời đi?”

Phượng Ly Ca đi vào bên người nàng cười cười, “Cái tốt nào cũng có kết thúc, chúng ta còn có thể gặp lại, còn nữa, ta cùng hắn với kẻ thù hiện tại

không biết tung tích, chúng ta chắc chắn một lần nữa gặp lại chính tay đấm hấn!” nói xong, nhìn nhìn Sở Hạo có thâm ý cười cười.

Quý Tịch thấy thế liền đối với Phượng Ly Ca nói: “Ai, Phượng đại sư, ta với người đi Di Hoa Cung đi, thương thế của ta muốn ở Di Hoa Cung của các người từ từ an dưỡng tiếp, ta nghĩ hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều, thuận tiện còn muốn đi thỉnh giáo người một ít tri thức đây!” Quý Tịch trêu ghẹo nói.

Phượng Ly Ca gật đầu, “Tốt, cùng đi!” Quý Tịch nghe thấy vậy gật đầu ngoài đầu lại nhìn Ngử Diên làm một động tác thân thiết, tỏ vẻ, người là nương tử của ta người cần phải nhớ kỹ, tiếp theo, liền cùng Phượng Ly Ca rời đi.

Lúc này, nơi này cũng chỉ còn lại Sở Hạo, Ngử Diên Thất Dạ cùng với Dịch Hiên.

“Các người có tính toán gì không?” Dịch Hiên nhìn về phía bọn họ hỏi.

Ngử Diên nhìn về phía hấn vạn phần áy náy nói: “Thực xin lỗi Dịch Hiên, ta nghĩ ta không thể cùng người đồng hành rồi, ta phải trở lại kinh thành, ta có việc phải xử lý!” đúng vậy a, còn có chuyện rất quan trọng phải xử lý.

Dịch Hiên nhìn về phía nàng cười cười nói: “Chuyện này có gì, bất quá không thể đồng hành xác thực có chút tiếc hận, dù sao ở cùng các người một chỗ luôn gặp một chút chuyện tình thú vị!” hấn cười cười.

“Thú vị? Trời ạ, vài lần chúng ta đều thiếu chút nữa đi đời nhà ma a!” Ngử Diên liền kinh hô nói, người này làm sao có thể dùng từ thú vị đến nhẹ nhàng băng quơ đâu?!

“Nhân sinh tự cổ thùy vô tử, nhưng ta tình nguyện chết kiểu đặc biệt này, dù sao không phải người nào cũng có thể may mắn gặp được!” hấn thật ra không đem chuyện này ngẫu nhiên gặp trở thành tai nạn, ngược lại cảm thấy là trăm năm mới gặp, cái gọi là kỳ tích trong kỳ tích.

Ngử Diên nghe vậy chỉ có thể bất đắc dĩ cười cười, vì thế nói: “Như thế được rồi, người đi trước đi, chờ người trở lại kinh thành tới tìm ta, a không, nói không chừng ta xử lý xong chuyện tình vẫn sẽ đi Tây Thiên, đến lúc đó chúng ta chắc chắn gặp nhau lần nữa!” nàng trở lại kinh thành cũng chính là muốn lấy Bối Xác tím mà thôi, giả như lấy được rồi, nàng còn phải tiếp tục tìm lại bảo bối còn lại đâu!

Dịch Hiên nghe nói thế vội vàng gật đầu, “Tốt lắm, chờ ta lấy được Huyết Bỏ Đê, ta chắc chắn sẽ tới tìm các người, ta đúng là kỳ ngộ về sau đã tràn ngập chờ mong, ta nhất định sẽ lại cùng các người bước trên hành trình thần bí!” nói xong, ôm quyền nói tái kiến, hấn cũng đã biến mất.

Hiện tại nơi này chỉ còn lại có hai người bọn họ cộng thêm một Quý Hồn, Ngử Diên nhìn về phía Thất Dạ xuất ra Huyết Linh Đang nói: “Thất Dạ người vào đi!”

Thất Dạ gật đầu chui vào, hấn mệt mỏi lâu như vậy, nên nghỉ ngơi thật tốt thôi, tại đây, không khí làm cho hấn tựa hồ có chút không ổn đây!

Đêm rất yên tĩnh rất yên tĩnh, ánh trăng mỏng lung chiếu vào trong rừng rậm, rừng rậm này đã tràn ngập sắc thái thần bí, tựa hồ còn có một chút lăng mạn, chẳng qua là không khí lập tức có chút xấu hổ, dù sao tình trạng của hai người có chút không rõ ràng, điều này làm cho bọn họ hiện tại đối mặt lẫn nhau thật có chút xấu hổ.

“Khụ khụ” Sở Hạo ho nhẹ một tiếng đã hóa giải xấu hổ như vậy.

“Này. Người phải về nhà sao?” Dừng hạ xuống, Sở Hạo vẫn hỏi.

Ngử Diên nhìn về phía hấn nói: “Về nhà, chúng ta. Về nhà!” đúng vậy a, bất kể như thế nào, kinh thành ít nhất còn có nhà mình, mà nàng phải trở về tìm kiếm Bối Xác tím, chỉ cần những thứ này đủ, nàng thật sự có thể trở về nhà.

Sở Hạo nghe thấy vậy vui sướng không thôi, nàng cuối cùng cũng nguyện ý về nhà, chính là, hấn thật sự có thể nhìn thấu lòng mình sao, thật sự có thể lưu nàng lại sao?

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 163: Mỗi người đi một ngả (4)

Đối với chuyện bọn hấn đột nhiên trở về, thực làm cho Béo lão nhân cùng Tiểu Hương hưng phấn không thôi, Sở phủ cao thấp đều đắm chìm ở trong không khí vui sướng, tất cả mọi người vui vẻ không thôi, Vương gia đã trở lại, điều này làm cho Sở phủ yên tĩnh trở nên không hề yên tĩnh rồi, điều này cũng làm cho Béo lão nhân cao hứng ăn vài chén com hơn nữa còn uống thêm chút ít rượu.

Trong lúc, Béo lão nhân đem toàn bộ hạ nhân phái đi ra ngoài, liền quần quít lấy bọn họ hỏi lung tung này kia, Ngử Diên thấy hấn cao hứng như thế liền đem tất cả mọi việc trải qua đều nói cho hấn, bất quá Tuyệt Liên đen cùng với Thiên gia gia nàng không có nói, chuyện này có thể càng ít người biết đến

càng tốt hơn.

Béo lão nhân nghe nói một màn tình tiết đặc sắc như vậy, rượu nhỏ kia không ngừng rót, trong lòng dị thường hưng phấn cũng dị thường hối hận, lúc đó nếu hắn tham gia thì tốt biết bao, tuy rằng rất nguy hiểm hơn nữa hy sinh Hiền cùng Mỹ Diễm, nhưng mà một màn kịch thích hưng phấn như thế cũng không phải bình thường có thể gặp được đến, nếu thật sự mạng nên tuyệt, hắn cũng không oán không hối hận dù sao cũng được chứng kiến.

Ngữ Diên trái lại cười cười, chuyện này còn đáng giá chờ mong sao? Nàng cả đời này cũng không mong sẽ lại gặp chuyện như vậy

Béo lão nhân gặp hai người vừa nói vừa cười trong lòng vui vẻ không thôi, Ngữ Diên cũng vui vẻ cười, lúc này đây trở về nghiêm nhiên không có phản cảm như lần trước rồi, “Cái kia. nhóm tiểu thiếp của ngươi đâu?” Ngữ Diên nhìn về phía hắn nghĩ nghĩ vẫn nên hỏi.

Sở Hạo ăn một chút đồ ăn nhìn về phía nàng nói: “Trừ bỏ Tinh nhi tất cả tiểu thiếp đều hư.”

“Tinh nhi? Nàng còn ở lại?” Ngữ Diên theo bản năng hỏi, mà nàng không biết mày của mình cứ nhiên trong lúc vô tình đã nhăn lại.

“Nàng dù sao cũng theo ta nhiều năm rồi, ngay cả khi nàng có muôn vàn sai, nhưng ở kinh thành nàng không có chỗ nào để về, cho nên, ta liền để nàng tiến vào Cô Uyển.” Sở Hạo nhẹ nhàng nói ra.

“Cô Uyển?” Cái nhà này không phải nàng trước kia ở đấy sao? Thật không nghĩ tới nàng lại thật sự cùng nàng ta đổi vị trí, tục ngữ nói, ba mươi năm Hà Đông ba mươi năm Hà Tây, lời này thật sự là không sai, chẳng qua nàng xem như cảm nhận được, gần vua như gần cọp là đạo lý nghìn năm qua, làm bạn Vương gia này cũng giống như vậy.

Sau đó, nàng liền không hề nhắc tới các nàng, mặc dù trong lòng nói, nàng cũng không muốn nhắc tới các nàng, nhưng nghe được thời điểm đã hưu mọi người, nàng vẫn còn có chút vui vẻ, nhưng khi nhắc tới Tinh nhi còn ở lại, lòng của nàng cũng có chút buồn bực, cho nên đơn giản sẽ không ở thảo luận cái đề tài này.

Một lúc sau, bữa tối cuối cùng cũng kết thúc, mọi người không chỉ có ăn rất no mà hơn nữa còn thật khoái trá, Ngữ Diên bảo hắn mình đã mệt nhọc, vì thế liền dưới sự dẫn dắt của Tiểu Hương trở về phòng, nguyên bản thời gian dài không có nhìn thấy Ngữ Diên, Tiểu Hương có một bụng lời muốn cùng nàng tán gẫu, chuyện này Ngữ Diên cũng nhìn ra, chỉ là nàng còn có chuyện phải làm, vì thế nói cho Tiểu Hương mình mấy ngày nay không có ngủ rồi, cho nên muốn nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai mới từ từ tâm sự.

Tiểu Hương nghe thấy vậy liền đau lòng cho nàng chuẩn bị chăn và nước tắm.

Ngữ Diên hết thấy rửa mặt chải đầu xong, người hầu đem chậu nước toàn bộ bưng đi, Tiểu Hương liền đem chăn nhẹ nhàng phủ lên cho nàng, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa rồi đi.

Nhưng mà chân nàng vừa mới bước đi, sau lưng Ngữ Diên liền từ trên giường trượt xuống dưới, mở tủ bát lấy ra chiếc túi màu đen, tiếp theo lắc lắc Linh Đạng, Thất Dạ liền đi ra.

“Dì? Đây là cái gì?” Ra tới Thất Dạ nhìn về phía cái túi tròn tròn này tò mò hỏi.

Ánh mắt Ngữ Diên nhìn về phía băng ghế ý bảo hắn ngồi xuống, Thất Dạ ngồi xuống, Ngữ Diên cũng ngồi xuống, “Thất Dạ. Ngươi muốn về nhà không?”

“Về nhà?” Thất Dạ khó hiểu nhìn nàng, lời này là có ý gì? Về nhà? Đây không phải là đã trở về sao?

“Đúng, về nhà, quay về thế kỷ 21.” Ngữ Diên nhìn về phía hắn vạn phần nghiêm túc nói.

Nghe thấy vậy, Thất Dạ sợ hãi trừng lớn hai mắt khó hiểu nhìn nàng, “Vu bà, ngươi đùa giỡn cái gì? Ngươi cho rằng ngươi còn có thể xuyên việt về hay sao?” Nói thật hắn cũng muốn trở về, dù sao, nơi đó mới là nhà của hắn, bất quá, chỉ cần có thể đi theo nàng, đi nơi nào, hắn cũng không quan trọng.

“Ta không có nói đùa, ngươi xem này.” nói xong, nàng liền mở túi ra, Tuyết Liên đen kia lập tức hiện ra.

“Đây là cái gì?” Thất Dạ khó hiểu nhìn (cái trắng) màu đen này.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền đem chân tướng nói ra một lần, nàng nói rất rõ ràng, tự nhiên, toàn bộ Thất Dạ có thể nghe hiểu.

Một canh giờ sau

“Ngươi nói là tập hợp đủ tứ thú này là có thể đi trở về?” Thất Dạ nghe vậy trên mặt khó có thể giấu được sung sướng lộ ra.

“Đúng, cho nên, ta mới hỏi ngươi muốn trở về hay không, Thất Dạ, thời gian chúng ta tới đây cũng không ngắn rồi, quanh đi quẩn lại cứ từ nhất sinh (chín phần chết một phần sống), cũng bởi vì ta mất đi hai Quý Hồn, cuối cùng cũng chỉ còn mình ngươi theo giúp ta, bởi vậy, việc này càng thêm khẳng định nơi này không thích hợp với ta, cũng không thuộc về ta!” Ngữ Diên sâu kín nói.

“Nhưng là. Nhưng là ngươi bỏ được bọn họ sao? Đều ở chung lâu như vậy!” Thất Dạ thật sự nói.

Ngữ Diên nghe vậy ngây ra một lúc, vài giây sau nhìn về phía hắn nói: “Thất Dạ, nơi này thật sự không thuộc về chúng ta, nhà của chúng ta ở thế kỷ 21,

trước kia nữ chủ không phải là không muốn trở về mà là không có cách nào trở về, mà ta khác nhau, ta có cơ hội trở về, cho nên. . . . Ta không nghĩ buồn tha cho!”

Thất Dạ nghe nói thế gật đầu nói: “Ta cũng vậy muốn trở về, không biết Nhất Dạ, Nhất Phân bọn họ đến tốt cùng như thế nào?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhẹ nhàng cười cười, “Đúng vậy a, ta muốn là trở về a, không nên tra tấn bọn họ!”

Thất Dạ nghe vậy cũng cười cười, đây là chủ đề chung của bọn hắn, bởi vì nhà của bọn họ ở đây

“Được, nếu ý kiến thống nhất, như vậy, ta phải nắm chặt cơ hội tập hợp đủ ba thứ còn lại, thời giờ của ta có hạn, Thất Dạ, vì về nhà ta nhất định sẽ cố gắng!” nàng thề nói, Thất Dạ thấy thế gật gật đầu, tiếp theo hắn liền lại tiến nhập vào bên trong Linh Đàng.

Trong phòng lại chỉ còn lại có một mình Ngữ Diên, nàng kinh ngạc nhìn Tuyết Liên đen, thứ này đến tốt cùng có năng lực gì? Đúng lúc này, nàng đột nhiên thoáng nhìn lá cây bên cạnh Tuyết Liên đen tựa hồ hơi khô khô, “chuyện này không đúng nha” nàng rõ ràng nhớ rõ thời điểm cảm về thật là tiền điếm, đây tốt cùng là sao lại thế này?

Suy nghĩ vài giây, Ngữ Diên trừng lớn hai mắt trong lòng thầm nghĩ, trời ạ, cái này không phải thật sự dùng máu để nuôi chứ?! Tuy rằng nàng không biết kết quả, nhưng thật là bên cạnh bắt đầu khô vàng, nếu tiếp tục như vậy thì Tuyết Liên đen này sẽ không phải chết chứ? Nhưng. . . . nhưng nàng còn trông cậy vào Tuyết Liên đen này mang nàng trở về đâu?

Trong lòng mâu thuẫn vài giây, nàng rốt cục bắt đầu dẫm vụn ngón tay, nhìn đau cắt ngón tay, trong khoảnh khắc máu tươi liền từ miệng vết thương của nàng từng giọt từng giọt rơi vào mặt trên của Tuyết Liên đen, đúng lúc này, kỳ tích xuất hiện, lá vàng khô kia ngay tại thời gian ngắn ngủi như thế đã khôi phục, Ngữ Diên chỉ có thể trừng lớn hai mắt nhìn một màn kỳ quái này, trời ạ, này không phải Tuyết Liên đen a, rõ ràng chính là một ma cà rồng thôi!

Để cho máu chảy một hồi, lá khô vàng của Tuyết Liên đen đã muốn khôi phục lại, nàng liền đem vết thương ở ngón tay lên miệng liếm liếm, tiếp theo xuất ra băng gạc băng kín lại, mà Tuyết Liên đen được tưới nước giờ phút này nhìn qua vô cùng có sức sống.

Ngữ Diên chu miệng nhìn về phía cái này không khỏi nói: “Người thật đúng là khó nuôi a, người quả thực chính là kẻ hút máu mà!” sau khi hi sinh một hồi, Tuyết Liên đen như trước không nhúc nhích, Ngữ Diên không khỏi cười cười, “Mộng Ngữ Diên người đang ở đây làm cái gì, người đưa ngọc này, người còn trông cậy vào Tuyết Liên này có nhân tính có thể nghe hiểu a!” cứ thế trào phúng vài cái, nàng bụng Tuyết Liên đen đi tới trong tủ quần, chỉ là lúc này đây miệng vải đen vây quanh vô dụng, mà là đem miếng vải đen lót ở dưới, làm cho Tuyết Liên đen hấp thu không khí, nói như vậy có thể sẽ đỡ..

Vài giây sau, nàng nhẹ nhàng đem tủ quần đóng lại cũng đã khóa lại, kỳ thật ở trong này từng cái ngăn tủ đều có khóa, nhưng mà rất ít có người khóa, mà nàng lại đem ngăn tủ khóa lại, kỳ thật như vậy cũng không an toàn, vạn nhất bị người mở ra ngăn tủ cũng xong đời, vì thế, nàng quyết định ngày mai chuẩn bị một cái búa nhỏ lại đây ở cuối giường trên tường đập bốn phía thành một cái hòm, vết sạch bên trong, nói như vậy, Tuyết Liên đen là có thể đặt ở bên trong, bên ngoài dùng gạch niêm phong may ra giấu được, như vậy một kho nhỏ bí mật liền ra đời!

Nghĩ đến một chiêu tuyệt diệu như thế, Ngữ Diên không khỏi chọn cao mày cười cười, một giây sau, nàng đuổi cái lưng mệt mỏi liền nằm ở trên giường đưa tay đắp chăn lên bắt đầu suy nghĩ, cái kho nhỏ này chuẩn bị xong, hiện tại còn ít đồ dinh dưỡng, xem ra, nàng ngày mai phải chuẩn bị một ít máu gà rồi, chính là không biết máu gà này có hữu dụng hay không? !

Ai, bất kể, sống ở đâu thì yên ở đây đi, vì tránh cho phiền toái, nàng đang chuẩn bị sớm một chút vào cung gặp Hoàng thượng, vì thế, nghĩ kỹ tất cả, nàng liền nhắm mắt lại bắt đầu đi vào giấc ngủ, không vài giây, nàng liền tiến vào mộng đẹp.

Đêm rất yên tĩnh rất yên tĩnh, chỉ có gió nhẹ thổi nhẹ vung lá cây phát ra thanh âm xào xạc, Sở phủ cao thấp đều đắm chìm ở bên trong yên tĩnh, ngay cả con sâu nhỏ chim nhỏ đều tiến nhập mộng đẹp.

Chính là, giờ Tý vừa mới thoáng qua một cái, trong tủ quần của nàng liền phát ra tiếng vang không tầm thường, chỉ tiếc Ngữ Diên thật sự quá mệt mỏi, cho nên căn bản cũng không có nghe được, bất quá cũng bình thường, sẽ không có ai có việc gì sẽ chú ý thứ gì đó trong tủ quần đâu? Ai sẽ chú ý tới Tuyết Liên đen trong tủ quần nếu như kỳ tích bắt đầu động đâu? !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 164: Cung tâm kế (1)

Hôm sau

Đang lúc Ngữ Diên rối rắm nên dùng cái gì đi vào Hoàng cung cũng là lúc, trong cung thái giám đến báo là Hoàng hậu cho mời Cung Vương Phi đi ngắm hoa, tin tức này thực làm cho Ngữ Diên giật mình không thôi, nàng cùng Hoàng hậu không phải rất quen thuộc, chỉ nhớ rõ nàng trước khi rời đi nói qua muốn cùng nàng nói chuyện, thôi thôi, có cơ hội đi Hoàng cung, như vậy, gặp Hoàng thượng đích thị là tương đối dễ dàng a.

“Người nha đầu kia thật sự là người bận rộn!” Béo lão nhân chu miệng có chút không vui, vốn là muốn tạo cơ hội cho ngoại tôn nhưng chưa có biện pháp thì hắn phải rời khỏi, người xem đi, cơ hội này cũng đã cho rồi, hắn còn muốn lôi kéo nàng từ từ tâm sự, ai ngờ Hoàng hậu sớm như vậy lại muốn thấy nàng.

Ngữ Diên thấy thế cười cười nói: “Ông ngoại, người chờ ta về là tốt rồi, đến lúc đó cùng người đi dạo!” nàng liền đỡ nói.

Nghe thấy vậy, Béo lão nhân chu miệng nói: “Ai bảo người theo giúp ta, ta cũng không phải sẽ không tự mình đi được, hừ!” nói xong vung cánh tay liền hướng nơi khác đi đến, còn chưa đi đến cuối, hắn đột nhiên quay đầu nói: “Diên nhi, chờ người trở về a, đừng quá lâu!” nói xong, liền rời đi.

Ngữ Diên thấy thế không khỏi cười cười, mọi người thường nói người già trẻ lại lời này thật sự không sai, đều đã hơn tám mươi còn tính trẻ con như thế, bất quá, nàng thích, bởi vì nhà có một già như có một bảo khổ thôi!

Vì thế, nàng cùng Tiểu Hương cưỡi xe ngựa hướng Hoàng cung đi.

“Tiểu Hương người có gặp Vương gia không?” Ngữ Diên sáng sớm đã không nhìn thấy hắn có chút không quen, thời gian chung ở bên ngoài cũng đủ dài rồi, mỗi ngày đều có thể gặp được vài lần, mà mỗi ngày chuyện đầu tiên đó là hắn tới hỏi thăm, lúc này đến đột nhiên thay đổi, quả thực làm nàng có chút không quen.

“Tiểu thư a, Vương gia sáng sớm liền vào triều rồi, phải biết rằng Vương gia cùng người đi ra ngoài du ngoạn nhưng mà lại xin Hoàng thượng nghỉ, lần này tiểu thư đã trở lại, Vương gia tất nhiên phải đi báo cáo với Hoàng thượng.” Tiểu Hương vội vàng cười nói, tại đây nàng xem, hiện tại tiểu thư cùng Vương gia cùng trước kia không giống nhau, không biết Vương gia có phải yêu tiểu thư hay không? Nếu như vậy, thật sự thật tốt quá, thực gọi là trai tài gái sắc nha!

“Người ngây ngô cười cái gì?” Ngữ Diên thấy Tiểu Hương ngồi ở trong xe ngây ngô cười không khỏi buồn cười hỏi.

Tiểu Hương bị la lên một chút liền ngưng ngừng cười cười, “Không có việc gì, ha ha!”

Ngữ Diên thấy thế cũng không hỏi nhiều, vài giây sau đưa tay xóc lên rèm cửa xe ngựa, xem ra không sai biệt lắm hắn là sắp tới Hoàng cung rồi, nghĩ nghĩ nàng than nhẹ một tiếng nói: “Tiểu Hương, sáng mai chúng ta trở về nhìn cha mẹ đi!”

“Vâng!” Tiểu Hương vội vàng gật đầu.

Ngữ Diên buông cửa xe ngựa bắt đầu như đi vào cõi thần tiên Thái Hư, giả như nàng thật sự trở về, chỉ sợ cái thân thể này thật sự chỉ là một cỗ thi thể thôi? Ai, cái xác thật tốt a, nếu có thể mang về thì tốt rồi! Ngay tại lúc nàng miên man suy nghĩ hết sức, xe ngựa đã tới Hoàng cung, bởi vì ngồi phía trước là thái giám trong Hoàng cung bên cạnh Hoàng hậu, mà xe ngựa lại là Sở phủ, tất nhiên không nhiều hỏi liền tiến vào Hoàng cung.

“Cung Vương Phi mời!” thái giám một mực cung kính nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười cùng Tiểu Hương đi theo thái giám tới trước Ngự hoa viên, nghe nói Hoàng hậu ngay tại Ngự hoa viên ngắm hoa, ai, những người này a, thật sự là ăn no không có chuyện gì, hoa này có gì đẹp chứ?!

Đi chưa tới bao lâu, liền nhìn đến một bọn nha hoàn đứng ở một bên, hầu hạ một vị nữ tử mặc hoa lệ, không cần nghĩ cũng biết đó là Hoàng hậu, từ phía sau cũng có thể thấy được ăn mặc của nàng cùng với vàng bạc châu báu đội trên đầu.

“Hoàng hậu nương nương, Cung Vương Phi đến đây.” thái giám đi tới bên cạnh Hoàng hậu nói.

Hoàng hậu nghe thấy vậy cười xoay người nhìn về phía Ngữ Diên, Ngữ Diên vội cúi người thỉnh an: “Hoàng hậu nương nương cát tường!” Tiểu Hương cũng giống nhau, đây không phải Vương Phủ, đây là Hoàng cung, bên trong Hoàng cung tất nhiên là nhiều quy củ.

Hoàng hậu thấy thế liền đi tới nâng Ngữ Diên dậy nàng bĩu môi nói: “Muội muội người làm cái gì vậy, tỷ muội chúng ta trong lúc đó không cần như vậy, nhanh đứng lên đi.”

Ngữ Diên nghe vậy liền mỉm cười gật đầu đứng dậy, làm chậm đến chỗ bên cạnh nàng cùng tiểu hài tử bộ dáng tương tự là lúc, nàng không khỏi ngây ngẩn cả người, “Vương Hậu nương nương đây là tiểu hoàng tử?” Trời a, hắn bộ dạng thật sự giống như hoàng thượng nga!

Hoàng hậu thấy thế nói gấp: “Đây là tam hoàng tử, năm nay mới ba tuổi, Diệu nhi chạy nhanh kêu tỷ tỷ a!” Hoàng hậu cười vuốt ve đầu của hắn trên mặt hiển thị rõ tình mẫu tử.

Tam hoàng tử thân thể nho nhỏ đi từ từ đến trước mặt của nàng ngại ngại cười, “Tỷ tỷ hảo!”

Ngữ Diên nghe nói, trong lòng như mở nhạc khai hoa liền ngồi xổm xuống vuốt đầu của hắn cười cười, “Tam hoàng tử thật là đẹp mắt”

Hoàng hậu thấy thế không khỏi cười cười, tiếp theo đối với ma ma bên nói: “Lý sao sao mang tam hoàng tử đi xuống chơi đi”

Lý ma ma thấy thế vội vàng gật đầu ôm tam hoàng tử đi xuống, ánh mắt Ngữ Diên vẫn đi theo thân ảnh của mọi người đến tận xa, cha mẹ này ghen tốt đẹp chỉ là không nghĩ tới tiểu hài tử này cư sinh ra lại khả ái anh tuấn như thế.

“Muội muội người làm sao vậy?” Hoàng hậu thấy nàng vẫn nhìn về phía các nàng không khỏi cười nói.

Ngữ Diên nghe vậy liền phục hồi tinh thần lại ngượng ngùng cười cười, “Hoàng hậu nương nương, tam hoàng tử này thật là đẹp mắt, hơn nữa lại anh tuấn còn hiểu lễ phép, thật sự là đáng vui mừng đây!” nàng không hề keo cao ngồi nói.

Nghe vậy, Hoàng hậu cười vô cùng đẹp mắt, “Muội muội hãy kêu ta là tỷ tỷ đi, đừng mở miệng một tiếng Hoàng hậu nhiều như vậy nghe xa lại, đúng rồi, muội muội đều gả cho Vương gia một thời gian rồi, người tính khi nào thì cho Vương gia thêm tiểu bối lạc đâu?”

“A. Đây a, ách. Cái này sao, thuận theo tự nhiên là tốt nhất.” Ngữ Diên vội vàng cười nói.

Hoàng hậu nghe thấy vậy nhìn về phía nàng thắm thía nói: “Muội muội, tỷ tỷ đối với người nhất kiến như cố, đừng trách tỷ tỷ lắm miệng, chúng ta gả cho cũng không phải người thường, áp lực này tự nhiên cũng không phải người thường có thể thấy được, người xem tỷ tỷ mặc dù là Hoàng hậu, chỉ mấu của một nước, có thể tương tượng gặp Hoàng thượng cũng không phải chuyện dễ dàng, tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần này, toàn bộ đều là nữ nhân của Hoàng thượng, ai, không vì Hoàng thượng suy nghĩ cũng nên vì chính mình suy nghĩ người nói có phải không, giả như Hoàng thượng không ở bên người thì có một đứa nhỏ, cũng sẽ không tịch mệnh nha, cho nên muội muội người phải nỗ lực.”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía nàng ngượng ngùng cười cười, “Nếu có thể ta tình nguyện làm một người bình thường, tâm nguyện của muội muội rất đơn giản, đó chính là một đời một thể một đôi nhân.” nàng nói rất là thành khẩn, bởi vì tư tưởng hiện đại của nàng tuyệt đối không cho phép một chồng nhiều vợ.

“Hay một câu một đời một thể một đôi nhân, chỉ tiếc, chúng ta không có lựa chọn khác không phải sao?” Nàng lại thương cảm nói.

Ngữ Diên nhìn về phía nàng hơi cười nói: “Tỷ tỷ người đừng nghĩ nhiều, người bây giờ có tam hoàng tử, Hoàng thượng nhất định sẽ vô cùng sủng ái của người!” thấy nàng có chút thương cảm, nàng liền chuyển hướng đề tài nói.

Hoàng hậu nghe thấy vậy liền cười nói: “Đúng vậy a, cho dù Hoàng thượng không đến, tỷ tỷ có tam hoàng tử làm bạn, tỷ tỷ cũng rất thỏa mãn, người phải biết rằng tam hoàng tử này là đứa con thứ ba của tỷ tỷ”

“A? Tỷ tỷ còn có hai người sao? Là hoàng tử hay là công chúa?” Nàng liền hưng phấn hỏi, nếu là công chúa nhất định vô cùng xinh đẹp.

Hoàng hậu nghe vậy hướng phía trước để đi, trong đó còn nhẹ thán vài tiếng, Ngữ Diên thấy thế trong lòng tựa hồ đoán được có chút dấu hiệu không tốt, quả nhiên, Hoàng hậu đi vài bước là lúc, ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía nàng, trong mắt lộ vẻ thương cảm, “Ai. hai hài tử trước tất cả đều chết non!” nói xong, mày nhẹ nhàng chau lên vẻ mặt thương cảm.

“Tỷ tỷ.” Nàng thật sự không biết nên đi an ủi nàng ta như thế nào

Hoàng hậu lúc này xoay người lần nữa nhìn về phía nàng lôi kéo tay nàng nói: “Muội muội người có từng nghe nói vừa đạo lý sâu sa vừa vào Hoàng cung?” nói xong, nàng than nhẹ một tiếng vẫn chưa nói hết, Ngữ Diên là một người hiểu chuyện, không cần nghĩ, đứa nhỏ này đích thị là bị người làm hại, từ xưa đến nay hoàng cung chính là một nơi đen tối!

Đúng lúc này, thái giám mà Hoàng thượng sủng nhất Tào công công liền chạy tới.

“Hoàng hậu nương nương thiên tuế thiên tuế thiên thiên tuế!”

“Miễn lễ đi.” Hoàng hậu mỉm cười xua tay nói.

“Hoàng hậu nương nương, Hoàng thượng nghe nói cung Vương Phi đến Hoàng cung rồi, đặc biệt để cho lão nô thỉnh cung Vương Phi đi qua một chuyến, Cung Vương gia đang ở đây!” hắn nói gấp.

Hoàng hậu nghe thấy vậy vội vàng gật đầu nhìn về phía Ngữ Diên nói: “Muội muội người nhanh qua đi!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền mỉm cười nhìn hướng Hoàng hậu nói: “Tỷ tỷ vậy muội muội trước hết cáo lui, lần khác trở lại thăm người, thuận tiện đến xem tam hoàng tử, hẳn thật sự là rất đáng yêu đây!”

Hoàng hậu nghe thấy vậy vội vàng gật đầu mỉm cười vẻ mặt luyến tiếc, Ngữ Diên dưới sự thúc giục của Tào công công, liền cùng hắn rời đi.

Chỉ là các nàng vừa mới rời đi, nha hoàn Bạc Chi bên người Hoàng hậu liền tới đến cạnh nàng nhỏ giọng nói: “Nương nương, Cung Vương gia tại nửa canh giờ trước đã rời Hoàng cung.”

Hoàng hậu nghe thấy vậy khóe miệng lập tức treo lên một tia cười lạnh cùng dung nhan của nàng không tương xứng, “Bỏ cung tự nhiên biết!”

“Nương nương, nếu nàng đã thành thân vẫn còn không an ổn như thế, không bằng chúng ta làm nàng, miễn cho nàng câu dẫn tâm của Hoàng thượng!” trong mắt Bạc Chi xuất hiện sát ý.

“Không cần, bây giờ là nước chảy có ý hoa rơi vô ý, Bỏ cung xem nàng còn ngu ngốc hồ đồ, xem ra cũng không ra hồn, còn nữa, nàng còn có giá trị lợi dụng, Bỏ cung có thể mượn tay nàng trừ bỏ phiền toái này.” nói xong, khóe miệng nàng giơ lên một tia cười lạnh lẽo, Mộng Ngữ Diên người nếu ngoan một chút mà nói . . . , Bỏ cung có lẽ sẽ tha người một con đường sống! Nếu không, cho dù người là Vương phi Bỏ cung như trước vẫn đối với người giết không tha!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Cung tâm kế (2)

Ngữ Diên dưới sự dẫn dắt của Tào công công rất nhanh đi tới Tầng Thư Các, Ngữ Diên lần này ngược mắt vô cùng cẩn thận nhìn ba chữ to xanh vàng rực rỡ, trong lòng đột nhiên nhớ tới một câu, trong sách có Hoàng Kim Ốc, trong sách đều có Nhan Như Ngọc, xem ra, đúng là như thế, nếu không, tiêu đề này cũng không đến mức khoe khoang như vậy!

“Vương Phi, Hoàng thượng ở bên trong rồi, ngài vào đi thôi, lão nô liền đứng ở ngoài cửa.” nói xong, hắn liền đứng vững không nói gì nữa, Ngữ Diên nhìn tinh thần nghề nghiệp như thế không khỏi giật gót tay cái lên khen ngợi, quả nhiên rất lợi hại.

“Vương Phi Hoàng thượng ở bên trong!” Tào công công thấy nàng nhìn chằm chằm vào chính mình cũng không có ý tứ đi vào, vì thế lại nhắc nhở nói.

Ngữ Diên nghe vậy vội vàng gật đầu cười cười, “Đã biết!” tiếp theo, liền đi vào, nơi này là lần thứ hai nàng vào, bất quá lần đầu tiên nàng căn bản cũng không có tâm tư đi thưởng thức, bởi vì nàng lúc ấy một lòng một dạ muốn hưu diệu Sở Hạo, tất nhiên không rảnh bận tâm nơi này, bất quá nói trở lại lúc này đây chỉ sợ cũng không cơ hội thưởng thức, Tào công công này không phải đã nói rồi sao, Vương gia này đã ở đây?! Xem ra, lúc này đây nàng nói chuyện nhất định phải cẩn thận một chút, trăm ngàn không thể cho hắn bắt được nhược điểm rồi!

Vì thế, nàng liền đi vào bên trong đi, “Wow.” Xuất hiện ở trước mặt nàng là giá sách mệnh môn vô bờ cùng bộ sách chi chít, chuyện này làm nàng không khỏi ngây ngẩn cả người, lần trước vội vã lại đây cũng chưa nhìn kỹ, nguyên lai, nơi này to lớn như thế a! Quả thực so với Đồ Thư Quán của Bắc Kinh còn lớn hơn nhiều, ai, người này thật sự không thể nói vậy, nếu không còn bị tức chết a!

Dừng một chút, nàng mới nhớ tới, Hoàng thượng cùng Vương gia không phải ở trong này sao? Nhưng mà bọn họ đâu?!

“Hoàng thượng?” Không thấy hắn, nàng chỉ có thể nhẹ nhàng la lên một chút tiếp tục đi vào bên trong đi.

“Hoàng thượng.” Lại la lên vài cái như trước không có thanh âm trả lời, ơ, Hoàng thượng này đi nơi nào rồi?! Chẳng lẽ thật sự bị Nhan Như Ngọc trong sách câu dẫn rồi?!

“Đang tìm trẫm?” Đột ngột phía sau của nàng truyền đến thanh âm của Sở Thiên, sững sờ làm Ngữ Diên bị hù dọa ‘a’ một tiếng, kinh thiên động địa.

Sở Thiên thấy thế cười nhìn nàng, “Như thế nào? Trẫm giống như đang dọa người?”

Ngữ Diên lặng vài giây, liền vỗ vỗ chỗ bị thương cẩn thận ngượng ngùng cười cười, “Không phải a, ta. Ta chỉ là vừa rồi không thấy được Hoàng thượng mới có thể bị dọa nhảy dựng, ngài anh tuấn như thế lại nhiều tiền như vậy, làm sao có thể dọa người đâu rồi, ha ha ha ha!” nàng liền cười nói, trong lòng cũng đang khinh bỉ, kháo, người dọa ai a người, nếu không xem người là Hoàng thượng, ta đã sớm một quyền vung qua!

“Hôm nay làm sao người rảnh gặp Hoàng hậu?” Sở Thiên tùy tay cầm lấy quyển sách không khỏi lật qua lại thuận miệng hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngây ra một lúc nói: “Ách. Bởi vì lần trước Hoàng hậu nương nương nói không có việc gì muốn kêu ta đến Hoàng cung chơi đùa, nga, đúng rồi, ta đã gặp Tam hoàng tử rồi, hắn thật đáng yêu rất đẹp trai nha!” nàng liền nghiêm túc cười nói, tiếp theo tựa hồ nghĩ tới điều gì lại bổ sung một câu, “Cùng hoàng thượng anh tuấn giống nhau, hắc hắc hắc!” nàng tiếp tục cười cười, thực sự cái gọi là, nhân tại giang hồ thân do bất kỳ, đánh rắm là điều cần thiết!

Sở Thiên nghe thấy vậy ngây ra một lúc không khỏi sang sang cười cười, “Người thật đúng là có thể nói, làm sao thấy được Diệu nhi?”

Ngữ Diên vội vàng gật đầu, “Đúng vậy a, bởi vì cái gọi là cha nào con nấy, Hoàng thượng ngài anh tuấn mê người như thế, nói vậy tất nhiên Tam hoàng tử về sau đích thị là vạn người mê a!” nịnh hót, tiếp tục nịnh hót, đầu năm nay nịnh hót chính là quy tắc ngầm, ai bảo nàng sinh hoạt tại niên đại đối trá này đâu, đang nói rồi, khoác lác lại không cần nộp thuế, nàng cũng sẽ không thiếu một ít thịt, bởi vì cái gọi là một cái nguyện đánh một cái nguyện ai!

Sở Thiên dựa theo lời của nàng khoe miệng vẫn lộ vẻ tươi cười, tựa hồ rất là hưởng thụ.

Ngữ Diên tùy thời liền thật cẩn thận hỏi: “Hoàng thượng. Cái kia. Cái kia Vương gia cũng ở nơi đây ư, như thế nào. Như thế nào không thấy đâu?” nói xong, ánh mắt của nàng ở xung quanh tìm kiếm, người này nha chẳng lẽ trốn như con mèo thành thói quen đi, lúc này cũng không nguyện ý đi ra?

Sở Thiên khép lại sách vở nhìn về phía nàng cười cười, “Như thế nào? Mới không gặp một hồi liền nghĩ gặp hoàng đệ như vậy?”

“A? Không đúng không đúng, ta chỉ là chính là.”

Sở Thiên thấy bộ dáng nàng sốt ruột biện giải không khỏi cười ha ha, “Ngươi tới đã muộn, hẳn lúc trước khi ngươi tới đã trở về.” nói xong, khóe miệng như trước chứa đựng niềm cười, kỳ thật hẳn vẫn chưa nói cho Sở Hạo nàng ở trong này.

“Đã trở về?” Ngử Diên lẩm bẩm nhẹ ba chữ bất tri bất giác ý cười khóe miệng càng ngày càng rõ ràng.

Sở Thiên thấy thế cũng khó giấu tươi cười hỏi: “Nghe nói ngươi cùng hoàng đệ chạy đi ra giang hồ? Lần này giang hồ có thể có thu hoạch gì?”

“A? Thu hoạch a?” Ngử Diên trong lòng thầm nghĩ, thu hoạch khá lớn, đây chính là đi vào trong giang hồ đã lấy được Tuyết Liên đen, nhưng mà lời này không thể nói ra khỏi miệng, vì thế nàng liền cười cười, “Ách. Giang hồ chơi rất vui nhưng lại nguy hiểm, bất quá còn rất kích thích!” nói xong, liền ngượng ngùng cười cười.

Sở Thiên nghe vậy cũng không nói cái gì, chỉ nhìn về phía nàng hỏi: “Trẫm nhớ rõ trước kia còn thiếu ngươi một điều kiện, ngươi cần phải nghĩ kỹ muốn cái gì?” Hẳn rất có ý tứ hàm xúc nhìn hướng nàng cười nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy trong lòng câu đầu tiên muốn nói chính là, vậy ngươi đem Bối Xác tím cho ta đi, bất quá, nghĩ cũng chỉ là nghĩ, nhưng nàng biết vật này dù sao rất trân quý, lúc này đột nhiên nói ra chỉ sợ có chút không ổn, nhưng nàng đích xác muốn vật này.

“Làm sao vậy? Chẳng lẽ còn chưa nghĩ kỹ đúng không?” Sở Thiên hỏi.

“Ách. Ách. Ta nghĩ cái gì đó chỉ sợ thực trân quý.” Nghĩ nghĩ nàng vẫn là không muốn buông tha cho cơ hội này, chính là nàng nhất định phải tìm được một lý do vô cùng uyển chuyển, lý do này tốt nhất là đề cho hẳn đoán được.

“Nha? Đến tốt cùng có bao nhiêu trân quý, trẫm thật ra muốn nghe xem!” Sở Thiên nhìn về phía nàng cười nói, trên thực tế hẳn đã sớm biết nàng muốn cái gì, mà hẳn cũng có ý hỏi ra như vậy, bất quá, hẳn muốn biết nhất là nàng đến tốt cùng có mục đích gì, mà sau lưng nàng đang có âm mưu gì?!

“Ách. Vật kia là màu tím. Thực trân quý.” nàng dừng một chút nói.

“Da chồn tí?” Hẳn giả ý hỏi.

“Da chồn tí?” Ngử Diên ngây ra một lúc, lại còn có lông chồn màu tím? Chẳng lẽ cổ đại cũng thích nhuộm màu như vậy?!

“Như thế nào? Chẳng lẽ không đúng?” Hẳn đơn giản tỏ rõ giật mình hỏi.

“Ách. Đây này.” cái này đến tốt cùng nên nói như thế nào đâu?! Nếu nàng nhớ không lầm Sở Hạo đã nói qua, Hoàng thượng thực quý trọng vật này, dù sao cũng là thánh vật, nói vậy hẳn đích thị là lấy nó trở thành bảo bối mà đối đãi, nàng nên lấy một cái cớ gì để yêu cầu đây?!

“Không quan hệ, trẫm có cả đồng thời gian chờ, ngươi nghĩ kỹ rồi hãy nói đi!” Sở Thiên đem thư đặt ở trên giá sách nói.

Ngử Diên nghe vậy có chút mất mát, nhưng lại không biết nên nói cái gì, trong lòng phiền chán là lúc cũng chỉ có thể tùy tay cầm lấy một quyển sách tùy ý mở ra xem một chút, sách này không nhìn còn khá, ai biết nàng cúi đầu đã thấy hình ảnh đúng là Tuyết Liên đen, vì thế nàng liền gấp lại xem tiêu đề trên mặt sách, ánh vào mắt nàng đó là bốn chữ to “tiên vật tứ bảo” này, vì thế nàng lại mở bộ sách ra, phía trên này không chỉ có hình ảnh còn có chữ viết giới thiệu, vừa mở ra bộ sách ánh mắt nàng đó là giới thiệu về bốn linh vật này cùng với một ít tri thức cùng với truyền thuyết xa xưa.

“Sách này đẹp không?” Sở Thiên nhìn nàng si mê nhìn quyển sách trên tay không khỏi cười cười, trong lòng lại có chút khác thường, đây cũng quá trùng hợp đi, nhiều bộ sách như vậy nàng không lấy mà lại có thể lấy đến quyển sách này, hay là, thật sự muốn nhờ lực lượng của nàng đi tập hợp bốn thánh vật này?!

Ngử Diên liền ngược mắt nhìn về phía hẳn nói: “Hoàng thượng. sách này có thể cho ta mượn xem không?” Tuy nói nàng biết tứ vật này là một thứ tốt, nhưng đối với tứ vật này hiểu biết thật sự quá ít! Có được quyển sách này có lẽ nàng có thể hiểu rõ hơn một ít tri thức cùng với truyền thuyết, có lẽ, nàng có thể càng hiểu biết thêm vật này để giúp cho mình sớm ngày về nhà.

“Như thế nào? Ngươi đối với truyền thuyết trong bộ sách này cảm thấy hứng thú?” Sở Thiên nhìn về phía nàng hỏi.

Ngử Diên nghe vậy vội vàng gật đầu, nhưng mà ánh mắt vẫn như cũ không có rời khỏi bộ sách.

Sở Thiên thấy thế hỏi: “Nếu ngươi có tứ bảo ngươi muốn làm một chuyện gì nhất?”

“Về nhà!” Ngử Diên theo bản năng nói, nhưng lời này vừa ra khỏi miệng nàng liền ngây ngẩn cả người, hoảng sợ ngược mắt nhìn về phía Sở Thiên khờ khờ cười cười, “Ách. Ta thuận miệng. Thuận miệng nói.” nói xong, liền cúi đầu che dấu nội tâm kích động của chính mình.

Sở Thiên nghe thấy vậy nói như vậy mảy may nhẹ nhàng rồi rầm thành một cái chữ Xuyên (川), về nhà?

Hẳn tin tưởng lời nói theo bản năng nàng nhất định sẽ không nói dối, chẳng lẽ nàng thật không phải là nữ nhi của Mộng tướng quân? Khó trách nàng có thể đặc biệt như thế, như vậy, nàng đến tốt cùng là ai? Mà nhà của nàng lại đang làm sao? Còn nữa về nhà cần lực lượng tứ bảo đến giúp sao?! Liên tiếp vấn đề ở trong đầu Sở Thiên chợt lóe lên.

“Hoàng thượng, ta mượn quyển sách này được không?” Ngử Diên đánh vỡ trầm tư của hẳn nói.

Sở Thiên ngậy ra một lúc nói: “Người thích thì lấy xem đi.”

Ngữ Diên nghe vậy liền hướng hấn cười ngọt ngào, “Đa tạ hoàng thượng!”

Sở Thiên thấy thế cũng chỉ là hơi hơi cười cười, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, có lẽ nàng thật sự có thể giúp hấn tập hợp đủ tứ bảo này! Mà hấn cũng muốn nhìn xem nàng đến tột cùng muốn làm gì!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Thật ra nàng là ai? (1)

Ngữ Diên vừa từ trong cung trở lại Sở phủ gặp được Sở Hạo đột nhiên đi ra, va phải hấn, làm hại nàng thiếu chút nữa ngã sấp xuống cũng may Sở Hạo đỡ được.

“Người. . . . Người làm gì mà đột nhiên chạy ra a, làm ta giật cả mình!” Ngữ Diên liền vỗ vỗ, hoàn toàn xem nhẹ chính mình nằm ở trong lòng ngực của hấn mờ ám cỡ nào.

Sở Hạo nhìn về phía nàng nói: “Làm sao người đến Hoàng cung lâu như vậy? Ta còn vì người. . . .” Sở Hạo đang nói đột nhiên cảm giác lời nói của mình có chút không ổn, vì thế đem nàng nâng dậy.

Ngữ Diên đứng thẳng người nhìn về phía hấn nói: “Vi ta làm cái gì?”

Sở Hạo nhìn về phía nàng dừng một chút rồi nói tiếp, “Nếu đã trở lại liền vào thôi!” nói xong, hấn dẫn đầu đi ở phía trước, Ngữ Diên thấy thế ngây ra một lúc, ờ, chẳng lẽ hấn không đi sao? Nhưng cũng không nghĩ nhiều mà theo sau cước bộ của hấn cùng nhau đi vào.

Béo lão nhân vừa thấy nàng trở về liền đi tới nói: “Người nha đầu kia không phải nói về sớm một chút sao ư, làm hại Hạo nhi sốt ruột muốn đi Hoàng cung tìm người”

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên liền nhìn về phía Sở Hạo, mà hấn cũng không phải không biết xấu hổ ho khan một tiếng, che giấu xấu hổ, tiếp theo đối với bọn nha hoàn hỏi: “Com trưa chuẩn bị xong chưa?”

Nha hoàn nói gấp: “Bẩm Vương gia, đồ ăn đã chuẩn bị xong!”

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên đang nhìn chằm chằm vào hấn nói: “Cùng nhau tới dùng com đi.” nói xong, liền rời đi.

Ngữ Diên thấy thế không khỏi mỉm cười, trong lòng một dòng nước ấm chậm rãi chảy qua, hấn như vậy nói thật nàng còn có chút không quen đâu! Bất quá, loại cảm giác này cũng không phải chán ghét.

“Nha đầu, người nhìn cái gì, mọi người đi xa rồi, Gia Gia nói hai người các người có tình ý tại sao phải ở riêng đâu, đang nói rồi, ta còn muốn ôm cháu trai đây!” nói xong, liền không có hảo ý cười cười, đem Ngữ Diên sừng sốt cười đỏ mặt.

“Đúng vậy, tiểu thư a người không phải rất thích Tam hoàng tử đấy sao, không bằng người cùng Vương gia cũng sinh một đứa đi, Tiểu Hương tin tưởng cục cưng của hai người nhất định càng đẹp mắt!” Tiểu Hương cũng xen lẫn vào nói.

“Uy, hai người các người nói cái gì đó?” Ngữ Diên liền nhìn bọn họ liếc mắt một cái, hai má bị lây một chút đỏ tươi, ngượng ngùng giậm chân rời đi.

Lúc xế chiều

Ăn com trưa xong Ngữ Diên muốn đi đọc sách, nhưng lại đáp ứng bởi ngoại công đi dạo phố, suy nghĩ một chút, vẫn là buổi tối xem tốt hơn, còn nữa, ban ngày đọc sách cũng không bằng ban đêm xem yên tĩnh hơn!

Chỉ là làm nàng không nghĩ tới là, nàng cùng Béo lão nhân cải trang chỉ đi dạo không đến một hồi, ông liền gặp người quen cũ, Ngữ Diên thấy bọn họ tán gẫu vui vẻ, chen miệng vào không được, vì thế đối với Béo lão nhân nói nàng phải về nhà mẹ đẻ một chuyến, dù sao nhà nàng cách Sở phủ cũng không xa.

“Đi, người đi đi, có người đi theo ta cứ yên tâm!” Béo lão nhân không hề che dấu nói, mỗi một lần đi dạo phố, Sở Hạo luôn tìm rất nhiều người trong bóng tối bảo vệ, bởi vậy, đối với an toàn của bọn họ thật ra rất yên tâm.

Ngữ Diên tất nhiên cũng không biết Sở Hạo phái người bảo hộ hấn, dặn hấn vài câu, nàng liền một thân một mình về nhà cha mẹ, lần này vì an toàn, nàng

cũng không có mang theo Tiểu Hương, lần này đột nhiên một mình trở về nhất định sẽ rất xa lạ, nhưng nếu không tìm cơ hội trở về một chuyến, chỉ sợ, nàng sẽ không có thời gian trở về.

Đến Mộng phủ, gia đình thấy thế mỗi người đều là nhiệt tình vô cùng, la hét muốn đi báo cho lão gia cùng phu nhân, lại bị Ngữ Diên ngăn lại.

“Đừng kêu cha mẹ, ta muốn cho bọn họ một bất ngờ!” Ngữ Diên thần bí cười cười.

Nhóm gia đình thấy thế vội vàng gạt đầu, cười chỉ phương hướng cho nàng, Ngữ Diên gạt đầu cảm tạ đi vào bên trong, vừa đi, nàng một bên vừa thưởng thức nơi này, chỗ này chính là nhà của nàng sao? Thật đúng là đủ phong thái!

Đi chưa tới bao lâu, xa xa liền nghe được phía trước sân truyền đến thanh âm nhỏ vun, Ngữ Diên hơi hơi nhún đầu lông mày, thanh âm của cha mẹ nàng nghe hình như đang tranh chấp gì đó, dừng lại một chút, nàng vẫn là đi lặng lẽ vào cái nhà này, trong sân không có một người nào, không có một hạ nhân nào, xem ra hẳn là bị cha nàng không cho vào.

Nàng vội lắc đầu cười cười, cha mẹ này đều đã có tuổi, còn tranh chấp cái gì đây? Vì thế, cười đi vào bên trong, cũng không được vài bước liền đi tới trước mặt một cái phòng đang mở một nửa, ngay tại thời điểm nàng vừa định đẩy cửa bước vào, lại bị một câu làm cho giật mình.

“Diên nhi mặc dù không phải nữ nhi do thiếp sinh ra, nhưng thiếp coi nàng như nữ nhi ruột thịt!” những lời này là nương nàng nói ra, Ngữ Diên nghe vậy, chân đang hướng trong không trung chậm rãi thu trở về, thân mình hướng đến bên cạnh nhích lại, vẫn chưa đi vào.

“Ta coi Diên nhi còn không phải như vậy sao, nhưng chúng ta đã thành gia đình rồi, ta cảm thấy nàng có quyền biết thân thể của mình!” Mộng tướng quân thở dài nói, nếu không có bức đến vạn bất đắc dĩ, hẳn cũng không muốn nói cho nàng biết!

“Biết cái gì? Biết nàng là cô nhi sao? Hay là biết do ông đi dã ngoại nhặt được, Diên nhi hiện tại đang rất hạnh phúc, vì sao ông còn muốn dây dưa chuyện này, mặc kệ Diên nhi là con của ai, nó đã kêu ông mười mấy năm là cha rồi, ông lại nhẫn tâm phá hư gia đình hoàn mỹ trong lòng nó sao?” Mộng phu nhân nói gấp, trong lòng bà, Diên nhi chính là đứa nhỏ của bà, chính là sinh mệnh của bà.

“Nhưng mà. Nhưng mà bây giờ có người bắt đầu hỏi thăm thân phận của Diên nhi?” Mộng tướng quân thở dài nói.

“Cái gì? Ai, ai lại hỏi thăm thân phận của Diên nhi?” Mộng phu nhân nghe thấy vậy giật mình không thôi.

“Ai biết được, bất quá ta nghĩ thân phận Diên nhi cũng không đơn giản, bà xem một chút có nữ hài tử nào lớn lên khuynh thành giống như nó không? Gien ai mà sẽ tốt như thế, bà nhìn một chút, chúng ta đã cho nó dùng mặt nạ da người mười mấy năm nay, vẫn như trước che dấu không được dung nhan tuyệt mỹ của nó, ta sợ.”

“Ông sợ cái gì?” Mộng phu nhân hỏi vội.

“Ta sợ hình dáng thật sự của Diên nhi mà lộ ra ngoài thì thiên hạ đại loạn mất!” hẳn thở dài nói.

“Làm sao có thể như thế, ông đừng dọa tôi, Diên nhi chính là lớn lên tương đối khá xem chút mà thôi, có cần khoa trương như vậy không?” Mộng phu nhân liền quát lớn hẳn nghĩ nhiều.

“Khoa trương? Nó lúc ba tuổi bà cũng biết nó so với những đứa nhỏ khác xinh đẹp hơn, thời điểm năm tuổi lại chấp nhận cho bà mang nó đi phủ đệ khác đi, công tử nhà nào không phải là vì lấy lòng nó mà đánh nhau đầu rơi máu chảy? Bây giờ, nó mang theo mặt nạ da người lớn lên còn động lòng như thế, nếu như mặt nạ da người lộ ra, Diên nhi chắc chắn sẽ vô cùng nguy hiểm, từ xưa hồng nhan bạc mệnh, ta không thể nào để Diên nhi bị tổn thương a!” Mộng tướng quân thở dài nói.

“Vậy. vậy Diên nhi không phải đang mang theo mặt nạ sao, đang nói rồi, ông sẽ không nghĩ tới Diên nhi là tiên nữ hoặc là thần nữ chứ, nếu không, nó làm sao có thể mang theo mặt nạ da người trang bị như thế mà lớn lên vẫn xinh đẹp như vậy, ông nói đúng không, ài, ông này a, làm sao lại không nghĩ đến hướng tốt!” Mộng phu nhân trách cứ nói.

“Ai, ta liền sợ nó xinh đẹp thái quá sẽ không chân thật, vạn nhất mặt nạ này rớt ra mà nói. . . , dung nhan tuyệt mỹ này của nó chắc chắn sẽ rước lấy mầm tai vạ a, ta muốn nói cho nó biết cũng là muốn nhắc nhở nó thời khắc chú ý an toàn a!” Mộng tướng quân có chút lo lắng.

“Lão gia ông đừng nghĩ nhiều quá, Thiên sơn đại sư này làm mặt nạ da người làm sao có thể rơi được, người hãy yên tâm, Thiên Sơn đại sư không phải đã nói rồi sao, Diên nhi mang theo mặt nạ sẽ là nữ tử bình thường, sẽ không xinh đẹp quá, nhưng, Diên nhi chính là căn bản tốt, tuy nói mang theo mặt nạ nhưng nó vẫn như trước lớn lên không tồi, ông xem bộ dạng này của nó coi như trung quy trung củ (vừa đủ), tuy rằng không tính là xinh đẹp nhất, nhưng cũng không phải thực kém cỏi, ông nhìn xem, nó hiện tại đang rất hạnh phúc, ông cũng đừng nghĩ nhiều.”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nổi bản khoắn trong lòng dần dần mở rộng, Thiên Sơn đại sư làm mặt nạ da người? Chẳng lẽ cái thân thể này trước đây đã gặp Thiên sơn đại sư hơn nữa còn chịu làm phép của hắn? Như vậy, có phải nói, Thiên Sơn đại sư biết nàng là ai hay không? Như vậy, nàng đến tột cùng là ai đây?! Tại sao phải mang theo mặt nạ bên ngoài mười mấy năm?! Thân thể này lại đến tột cùng có bao nhiêu bí mật đây?!

“Tiểu thư người ở trong này làm cái gì? Sao còn không đi vào?” Đột ngột, một gia nhân đi ngang qua nơi này, nhìn thấy Ngữ Diên tựa vào cạnh cửa không đi vào vì thế lớn tiếng hỏi, mà lời của hắn tất nhiên làm cho người trong phòng nghe rành mạch, một giây sau, Mộng tướng quân cùng Mộng phu nhân liền đi ra.

Ngữ Diên xoay người nhìn về phía bọn họ, lặng nửa ngày mới yếu ớt kêu lên một tiếng, “Cha. Nương.”

Hoàng Cung

“Đã tra được rồi?” Sở Thiên một bên đề bút viết chữ một bên lơ đãng hỏi Tào công công vừa mới tiến đến.

Tào công công nghe thấy vậy vội cúi người nói: “Hồi hoàng Thượng, quả nhiên không ngoài sở liệu, lão nô ngàn phương hỏi thăm lão gia nhân làm từ nhiều năm trước đến bây giờ, Cung Vương Phi này quả nhiên không phải là con gái của Mộng tướng quân.”

Sở Thiên nghe vậy bút trong tay dừng một chút, ngược mắt nhìn về phía hần”Nha? Thân phận của nàng là ai?”

Tào công công nghe thấy vậy vội quỳ xuống nói: “Lão nô đáng chết, thân thể Cung Vương Phi này rất thần bí, mặc kệ lão nô xuất ra bao nhiêu biện pháp, chung quy chỉ tạm dừng ở chỗ nàng là cô nhi thôi, lão bộc ở đó mười mấy năm nói, Mộng tướng quân cũng không biết đứa nhỏ này đến từ đâu, tóm lại là Mộng tướng quân trong một lần vào rừng săn bắn nhặt được, khi đó Mộng phu nhân bởi vì không thể sinh dục, cho nên Mộng tướng quân mới đưa đứa bé này dẫn trở về.” Tào công công nói.

Sở Thiên nghe thấy vậy khoe miệng treo lên mỉm cười, chậm rãi ở trên giấy tiếp tục viết một chữ “thứ”, sau khi cái chữ này viết xong, hơn nửa mặt trên còn có chữ ‘vị’, đó là hai chữ thứ vị, lúc này, hần đem bút cất kỹ đứng thẳng người làm bầm lâu bầu nói: “Nàng nói nàng muốn về nhà.” về nhà? Hay là nàng biết mình thuộc về nơi nào hay sao?!

Tào công công nghe thấy vậy trên mặt cũng là vẻ khó hiểu, nhưng hần vẫn không dám tùy tiện nói tiếp, càng cũng không dám tùy ý nghiền ngẫm tâm tư Hoàng thượng.

Đúng lúc này, Sở Thiên đột nhiên cười cười, trên mặt hiển thị rõ vẻ hoạt, Mộng Ngữ Diên, người quả nhiên rất thần bí cũng rất lợi hại, đã thành công nâng lên hứng thú của hần, làm cho hần có một loại ý nghĩ muốn tìm tòi đến tận cùng.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Thật ra nàng là ai? (2)

Trong sân Mộng phủ đột nhiên bị cấm ra vào, không cho mọi người tới gần, bọn hạ nhân đều ở cách xa xa, mặc dù mọi người cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy Mộng tướng quân phát hỏa, mọi người liền biết sự tình chắc chắn là không tốt, vì thế đều cách rất xa rất xa, bên ngoài sân có mấy người gia đình canh gác.

Không khí trong phòng có chút áp lực, có chút nặng nề, Ngữ Diên ngồi ở bàn trang điểm bên cạnh không nói được một lời, Mộng phu nhân cầm khăn mặt thay nàng lau mặt, tiếp theo lấy ra một bình thuốc nhỏ, vén tóc của nàng tiếp theo Mộng phu nhân lấy tay chấm nước trong cái bình thuốc, chậm rãi xoa xoa nơi nào đó trên đầu của nàng, tiếp theo chậm rãi xoa xoa, một lúc sau, kỳ tích đã xuất hiện từ sau đầu nàng kéo xuống một miếng da.

Ngữ Diên nhìn mảnh da đột nhiên được lột ra từ trên tóc mình, trong lòng không biết là cái tư vị gì, nguyên lai nàng vẫn không có phát hiện mình mang theo miếng da bên ngoài cũng bởi vì miếng da này bám rất chặt trên đầu nàng, thiết kế như vậy, cùng với miếng da bình thường ở trên mặt tương đồng như thế, tự nhiên rất khó phát hiện.

“Diên nhi, con nên nhìn xem diện mạo thật của mình.” nói xong, Mộng phu nhân nhẹ nhàng lột ra, Ngữ Diên chỉ cảm thấy trên mặt mình giống như lột xuống một lớp da, thoáng có chút đau đớn, cái này cũng khó trách, đều đã mang theo mười mấy năm rồi, nếu là một chút cảm giác đều không có, chuyện này thật đúng là kỳ quái.

Mộng phu nhân giúp nàng xé lớp da xuống sớm đã ngây người, bà vẫn biết nữ nhi này vô cùng xinh đẹp, chính là không nghĩ tới sẽ xinh đẹp kinh thiên động địa như thế, đây cũng là lần đầu tiên bà nhìn thấy bộ dạng đích thực của nàng sau khi lớn lên, lại không nghĩ rằng rung động như thế, nếu bộ dạng này của nàng đi ra ngoài thiên địa trong lúc đó sẽ bởi vì dung nhan tuyệt mỹ của nàng mà ảm đạm đi.

Ngữ Diên dừng một chút mới chậm rãi ngược mắt nhìn về gương đồng phía trên bàn trang điểm, ánh vào dung nhan nàng đó là da trắng nõn nà, chiếc cổ như ấu trùng thiên nga (sách cổ ví cô người phụ nữ trắng nõn như ấu trùng), răng như hồ lô, trán rộng mày ngài, nụ cười đẹp làm sao, hai mắt trong veo có thần, giống như nước suối trong sâu rộng, nhìn quanh hết sức, đều là một phen thanh nhã cao hoa khí chất, làm cho người ta bị thu hút vào, tự biết xấu hổ, không dám khinh nhờn, mà hai má kia trên đó là hai má lúm đồng tiền, thực là xinh đẹp tuyệt trần vô luân, làm cho người ta giống như đang chìm đắm trong rượu thật sâu không thể ra.

Ngữ Diên cũng bị dung mạo của mình như vậy làm cho giật mình, nàng cũng biết mình đẹp, nhưng lại không nghĩ rằng dưới khuôn mặt đẹp còn cất giấu bí mật kinh thiên như vậy? Theo bản năng nàng đưa tay nhẹ nhàng đụng vào hai má phấn nộn của mình, không khỏi nhìn về phía hai người, cái thân thể này đến từ đâu, là ai? Vì sao có được dung nhan tuyệt mỹ như thế?!

Mộng tướng quân sững sờ nửa ngày mới hồi phục tinh thần lại, nhưng hần mở miệng câu đầu tiên cũng là vô cùng thương cảm, “Nhất chú ý khuynh nhân

thành, lại chú ý khuynh nhân quốc!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy tự nhiên biết là có ý tứ gì, cũng không biết vì sao, nàng cảm thấy cha mẹ vì nàng mà nhận lấy ủy khuất rất lớn, nước mắt lập tức liền bùng lên, nước mắt trong đôi mắt giống như nước của nàng kia chậm rãi chảy xuống làm cho người ta xem vạn phần chua xót, đúng lúc này, bên ngoài chợt đột nhiên không hề dấu hiệu lại nổi lên mưa, hơn nữa càng lúc càng lớn.

Mộng tướng quân ngậy ra một lúc, chuyện này không đúng nha, lúc này vẫn là cảnh sắc tươi đẹp chiếu xuống làm sao có thể đột nhiên trời mưa rồi?! Một giây sau, hần nghi hoặc nhìn hướng nàng, Mộng phu nhân tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì cũng kinh ngạc nhìn Ngữ Diên, Ngữ Diên hàm chứa nước mắt khó hiểu nhìn hướng bọn họ.

“Diên nhi, con đừng khóc!” Mộng tướng quân đột nhiên nghiêm túc nói.

Ngữ Diên nghe vậy khó hiểu nhìn ông, nước nở vài giây liền đã ngừng lại nước mắt, nhưng mà càng thêm một màn quái dị ở trước mặt bọn họ cứ như vậy xảy ra, mưa lớn như thế đột nhiên im bật mà ngừng, dừng.

Mộng tướng quân thấy thế liền nhìn nhìn Mộng phu nhân, hai người đều là kinh ngạc nhìn nàng, Ngữ Diên tựa hồ cũng nghĩ đến cái gì, liền nhìn về phía bọn họ run run nói: “Chuyện này. Đây là trùng hợp đúng không?” Khoé miệng nàng liền co quắp cười cười, nhưng hình thức tươi cười này so với khóc còn khó xem hơn.

Mộng tướng quân nghe vậy không ngừng thờ dài, kêu nàng đừng rơi lệ nữa, tiếp theo hần đi ra ngoài, sau nửa canh giờ hần trở lại, lúc này nói với nàng: “Bên ngoài mặt trời đã ra rồi, con bây giờ khóc xem.” hần vừa nói xong liền nhìn mặt trời thật to phía ngoài.

Ngữ Diên đến bên người Mộng phu nhân nhẹ giọng kêu lên: “Nương.”

Mộng phu nhân đau lòng lôi kéo tay nàng quát lớn Mộng tướng quân, “Lão nhân này ông bảo Diên nhi khóc thì nó sẽ khóc được a, ông coi nó là người hát kịch sao?”

“Diên nhi, chuyện này hậu quả thực nghiêm trọng, con bây giờ phải khóc, ta muốn biết xem có phải trùng hợp không, nếu không phải, chúng ta phải bàn bạc kỹ hơn, việc này liên quan đến tánh mạng của con biết không?” Mộng tướng quân sắc mặt ngưng trọng nói.

“Cha. Diên nhi biết nhưng mà.” Nhưng là khóc này không phải muốn khóc có thể khóc lên.

Mộng tướng quân nghe thấy vậy đi vào bên người nàng nói: “Con cái nha đầu kia động như vậy làm cho người ta lo lắng rồi, ta và nương con tuổi đều lớn, chết cũng sắp chết, nhưng con còn trẻ, thân thể của con không ai biết được, cha mặc kệ con có phải tiên nữ hoặc là thần nữ hay không, hay là yêu nữ gì, cha cùng nương con nguyện vọng rất đơn giản, chính là cho con bình an hạnh phúc cả đời, hiểu chưa?” Nói xong lời cuối cùng, Mộng tướng quân đều có chút nghẹn ngào, nuôi con chó nhỏ còn có cảm tình, chứ càng khỏi nói người, nàng mang đến cho bọn họ sung sướng vô hạn, ông sao có thể bỏ được nàng vì chút ngoài ý muốn đâu!

Ngữ Diên nghe thấy nói như vậy, lại nhìn Mộng phu nhân một chút.

“Diên nhi, mặc kệ con là tiên nữ cũng tốt, yêu nữ cũng thế, nương đời này chỉ nhận nữ nhi là con, nương không sợ, nhưng nương hi vọng con có thể bình an sống hết một đời, hạnh phúc hết một đời.” bà lôi kéo tay nàng vô cùng nghiêm túc nói.

Nghe nói như vậy, nàng rất ít khi hưởng thụ thân tình cũng chịu không nổi nữa lớn tiếng khóc lên, Mộng phu nhân liền ôm lấy nàng nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng nàng an ủi.

Còn chưa an ủi được vài cái, Ngữ Diên liền hoảng sợ đứng thẳng người, bởi vì nàng nghe được bên ngoài ào ào tiếng mưa rơi thẳng xuống dưới, lúc này, nàng chậm rãi xoay người qua nhìn mưa to bên ngoài không dừng, mà trên mặt của nàng nước mắt vẫn chảy như trước, bên ngoài mưa phún cũng rơi xuống như trước.

“Nương.” Ngữ Diên run run kêu lên một tiếng, đây tốt cùng là sao lại thế này?! Có ai có thể nói cho nàng biết?!

“Đứa nhỏ đừng sợ, nương ở bên cạnh con!”

Mộng tướng quân cúi đầu trầm trọng thờ dài nói: “Diên nhi trước kia từng có tình cảnh như thế sao?”

Ngữ Diên vội lắc lắc đầu, nàng cũng là lần đầu tiên nhìn thấy, nếu không, nàng sẽ không giật mình như thế.

Mộng tướng quân suy ngẫm nửa ngày bưng tỉnh đại ngộ, “Ta đã biết, chuyện này đích thị là do dung nhan của con hiển hiện ra mới có thể như vậy, Diên nhi a, nghe cha đội mặt nạ da người này vào đời đời cũng không cần lấy ra, bộ dạng này của con cũng rất xinh đẹp, dung nhan kinh thể này của con cùng với năng lực đặc thù, chỉ sợ sẽ đưa tới mầm tai vạ nha!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn nhìn ông gật đầu thật mạnh, “Diên nhi đáp ứng cha, đời này cũng không bỏ hoá trang bên ngoài xuống!”

Mộng phu nhân nghe thấy vậy liền lau nước mắt nói “Diên nhi ủy khuất con.”

“Nương, là Diên nhi bất hiếu làm cho cha mẹ lo lắng, Diên nhi chắc chắn sẽ nhớ rõ chuyện lần này, đời này cũng sẽ không lấy xuống, kỳ thật dung nhan nguyên bản Diên nhi cũng rất thỏa mãn, dung nhan kinh thể này thật sự không thích hợp với con.” nàng ăn ngay nói thật, nàng chịu không nổi dung nhan

tuyệt mỹ này.

Lời của nàng vừa nói xong, nước mắt trên mặt dần dần không chảy xuống, mà mưa bên ngoài thì thời điểm nàng ngừng đổ lệ cũng ngừng lại.

“Ai” Mộng tướng quân chỉ có thể thờ dài, ông còn có thể nói cái gì đây?!

Một canh giờ sau

Dưới các thao tác của Mộng phu nhân, mặt của nàng lại khôi phục bộ dáng nguyên bản, Ngừ diên nhìn nhìn chính mình trong gương không khỏi cười cười, xoay người nhìn về phía bà nói: “Nurong, Diên nhi vẫn là thích bộ dáng này!”

Mộng phu nhân than nhẹ một tiếng, cầm cái chai thuốc nhét vào trong tay nàng nói: “Diên nhi, Thiên Sơn đại sư nói qua, mặt nạ da người này chỉ có thể kéo xuống một lần, nếu lại muốn kéo xuống lần nữa thì phải dùng chính máu của con đựng vào đầu vết khâu, dùng sức đi đến xé rách như vậy sẽ được, nhưng mà nếu lại kéo xuống. . . , mặt nạ da người này sẽ vĩnh viễn không mang lên được nữa!” nguyên bản không nghĩ nói cho nàng biết, nhưng nghĩ nghĩ, đây là về chính nàng, cho nên, nàng có quyền biết chân tướng.

“Nurong, Diên nhi đáp ứng nurong sẽ sống thật tốt, mặt nạ này không bao giờ lột xuống nữa!” nàng nghiêm túc nói, trước khi nàng xuyên qua chuyên về, nàng sẽ không thể để cho dung nhan tuyệt thế này hiện thế, nàng không thể hại bọn họ, cũng không thể liên lụy Sở phủ, cho nên, bí mật này, nàng quyết định đưa vào trong quan tài, đến một khắc nàng xuyên qua kia, còn nữa, dung nhan hiện tại này của nàng cũng đã rất được rất đẹp.

“Hài tử ngoan!” Mộng phu nhân gắt gao ôm lấy nàng đau lòng nói.

Ngừ Diên thấy thế hít sâu một hơi cũng ôm thật chặt bà, “Nurong. . . . Nurong. . .” Nàng làm bầm nhò từ này, nàng biết bà lo lắng, nàng biết mình nên làm như thế nào, tuy rằng nàng không phải thiện bối, nhưng mà tuyệt đối không thể thương tổn bọn họ, dù sao, bọn họ thiệt tình là vì nàng, mà nàng định sẽ trong thời gian chưa rời đi không mang phức tạp đến cho bọn họ!

Mộng tướng quân thấy thế nhẹ nhàng thờ dài, trong lòng mặc niệm, Diên nhi mặc kệ thân phận thật sự của con là ai, đối với chúng ta mà nói, con chung quy vẫn là đứa nhỏ của chúng ta! Cho nên, con nhất định phải bình an! Chỉ mong những ngày thoải mái sau này vẫn tiếp tục như thế.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 168: Thật ra nàng là ai? (3)

“Vương Phi đâu?” Sở Hạo sau khi hết bận trở về chuyện đầu tiên làm đó là hỏi Ngừ Diên.

Tiểu Hương nghe thấy vậy nói gấp: “Tiểu thư ở bên trong phòng nghỉ ngơi, hình như là không thoải mái” nàng liền thêm nắm thêm muối nói, nguyên lai nói là nàng cảm thấy có chút mệt mỏi muốn đi nghỉ ngơi một chút, nhưng mà mệt mỏi không phải là không thoải mái sao? Nàng nghĩ, nàng hẳn là không có nói sai đâu!

Sở Hạo nghe thấy vậy bay thẳng đến sân của nàng.

Nguyên bản lúc trở lại, nàng còn đang suy nghĩ thân thể của nàng này đến tột cùng là thân phận gì, vì sao đặc biệt như thế, có thể tượng tượng đến đáp án cũng không đơn giản, nàng quyết định không hề rời rắm nữa, bởi vì nàng nguyên bản sẽ không tính ở tại chỗ này, hỏi nhiều như vậy làm cái gì, còn nữa, cho dù lưu lại, thân phận này cùng nàng cũng không còn quan hệ gì, dù sao mặc kệ nàng là thân phận gì chung quy có thể ăn uống no đủ là được rồi!

Tiếp theo, nàng nhàn rỗi vô sự sẽ đem ‘kim khóa’ làm tốt, lại dùng gạch phong bế vào, địa điểm lần này nàng lựa chọn không phải cuối giường, mà là vách tường dưới cửa sổ về phía Bắc, nàng ở bên trong móc một cái hố, đem tất cả bên trong làm cho rộng thật lớn, hơn nữa, ở bên ngoài lấy chút ít lỗ hồng, như vậy Tuyệt Liên bên trong là có thể thông gió rồi, mà vị trí cửa sổ này vừa vặn đối diện với cái ao, tự nhiên cũng không ai phát hiện ra cửa sổ bí mật của nàng.

Mà lúc này toàn bộ làm xong nàng đang nằm ở trên giường đắp chăn nhìn tứ bảo chi thư này, nhưng ngay khi nàng đang xem nhập thần, thì cửa đột nhiên phát ra ‘cột kết’ một tiếng, sợ tới mức nàng liền đem sách giấu ở phía dưới gối, tiếp theo nhắm mắt làm bộ như đang ngủ, nhất định là Tiểu Hương đến mời nàng đi ra ngoài ăn cơm tối, đáng tiếc nàng một chút cũng không đói bụng, còn nữa đọc sách mê muội như thế, nàng mới không cần đột nhiên đi ra ngoài đâu, bất quá, đối với Tiểu Hương nàng nắm rất chắc, nếu là nàng nhìn thấy bộ dạng này của mình chắc chắn sẽ tránh lui đi ra ngoài, vì thế nàng không chỉ có làm bộ ngủ còn giả vờ phát ra thanh âm nho nhỏ.

Sở Hạo đi vào bên giường của nàng, thấy nàng nhắm mắt phát ra tiếng hít thở rất nhỏ, nói vậy nàng đích thị là đang ngủ, mà hắn chậm rãi ngồi ở bên giường nhìn về phía nàng đang ngủ say, hẳn đây là làm sao vậy, giống như đã thích nàng, hơn nữa còn là cái loại rất thích rất thích, buổi sáng đi đến Hoàng cung nửa ngày không trở lại, hẳn lần đầu tiên biết chờ đợi lại gian nan như thế.

Ngữ Diên nhắm mắt ‘đi vào giấc ngủ’ như trước, nhưng trong lòng cũng đang thầm nghĩ, Tiểu Hương này sao lại thế, thấy mình đang ngủ, còn không đi? Chẳng lẽ là dung nhan mình ngủ cũng rất khuynh thành hay sao?!

Sở Hạo kinh ngạc nhìn nàng, đột nhiên kim lòng không đậu cúi người nhẹ nhàng hôn lên môi của nàng, động tác của hắn rất nhẹ rất nhẹ, cũng chỉ có một chút liền rồi đi, chính là không nghĩ tới thời điểm hắn ngược mắt chống lại đôi mắt màu đen hoảng sợ của nàng.

“A ——”

Hai tiếng kêu hoảng sợ nhảy mắt truyền khắp Kim uyển, hạ nhân bọn nha hoàn nhảy mắt toàn bộ tràn vào, ngay cả Béo lão nhân vừa mới trở về cũng chạy tới.

“Làm sao vậy? Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì rồi?” Béo lão nhân vội vàng nhanh chóng hỏi.

Hạ nhân, bọn nha hoàn toàn bộ bốn phía nhìn xung quanh nghĩ chắc có kẻ trộm hoặc là cường đạo.

Ngữ Diên cảm giác mặt mình như là bị hỏa thiêu giống nhau, sao lại là hắn đây? Mà hắn. Mà hắn lại có thể hôn trộm nàng?!

Giờ phút này Sở Hạo thật sự là xấu hổ xấu hổ vô cùng, vốn chỉ muốn nhẹ nhàng hôn một chút để bày tỏ tưởng niệm trong lòng, nhưng tại sao thời điểm hắn rời khỏi môi nàng, ánh mắt của nàng cứ nhiên mở ra, rõ ràng động tác của hắn rất nhẹ rất nhẹ, mà nàng như thế nào sớm không tỉnh trễ không tỉnh lại tỉnh đúng lúc này, điều này làm cho mặt của hắn biết đặt vào đâu? Đường đường là một Vương gia lại có thể thừa dịp nữ tử ngủ say hôn trộm?!

“Hai người các ngươi làm sao vậy? Chẳng lẽ phát sốt rồi, vì sao mặt hồng như vậy?” Béo lão nhân thấy bọn họ không nói lời nào vì thế lại hỏi.

“Khụ khụ khụ” Sở Hạo liền ho khan, hé ra khuôn mặt tuần tú vào thời khắc này có vẻ vô cùng quần bách, “Cái kia. Vừa mới có con chuột xuất hiện ở nơi này, đúng không?” nói xong, liền nhìn về phía Ngữ Diên nói.

Ngữ Diên nghe vậy vội vàng gạt đầu, ngượng ngùng vén tóc bên tai nói: “Đúng vậy a. Một con chuột thật lớn, làm ta sợ muốn chết!” nàng phụ họa theo lời của hắn.

Béo lão nhân nghe thấy vậy liền đối với hạ nhân nói: “Mau để cho người đến quét tước nơi này, bên trong Kim uyển này sao lại có chuột chứ?”

“Dạ!” bọn người hầu vội vàng gạt đầu nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nói gấp: “Không cần. Con chuột kia vừa mới bị Sở Hạo đuổi ra ngoài rồi, ha ha, cái kia. đã đến giờ ăn cơm chiều rồi chứ?” nàng liền chuyển đề tài nói, nàng cũng không muốn đề cho người ta ở trong phòng mò mẫm trên ghế nàng nữa.

“Ừm, nếu không có việc gì, chúng ta đi ăn cơm chiều!” Sở Hạo nói gấp, tiếp theo đang lúc mọi người kinh ngạc dẫn đầu rồi đi, điều này làm cho Béo lão nhân không khỏi than thở, “Cứ đối như vậy không?”

“Tiểu thư a, đi ăn cơm trước đi, ăn no rồi nghỉ ngơi thôi!” Tiểu Hương vội vàng cười nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đột nhiên nói: “Cái kia. Cái kia ta đột nhiên lại không muốn ăn nữa, buổi trưa ta ăn nhiều quá, nên bây giờ còn chưa tiêu hóa, muốn đi ngủ!” nàng liền ngáp một cái rồi nói tiếp “Ngoại công các ngươi đi ăn đi, người xem ta buồn ngủ quá nặng, chò ta đói bụng sẽ kêu Tiểu Hương đi phòng bếp làm một chút tới là tốt rồi.” nguyên nhân đầu tiên xác thực không phải nàng đang rất đói bụng, thứ hai, nàng hiện tại đi gặp Sở Hạo chắc chắn xấu hổ đến chết, tuy rằng làm tặc không phải là nàng, nhưng tốt xấu cùng nàng có liên quan đi!

Béo lão nhân nghe thấy vậy nói: “Vậy được rồi, Tiểu Hương đi thôi~”

Tiểu Hương thay nàng chuẩn bị chăn cho tốt liền theo Béo lão nhân rồi đi.

“Gia gia, tiểu thư không ăn thân thể có chết đói hay không a?” Tiểu Hương lo lắng nói.

“Ngươi yên tâm đi, để cho Hạo nhi đưa cơm tới!” nói xong, cười cười giả hoạt.

Một lúc sau

“Ta không đi, ta mệt nhọc, ta muốn đi ngủ!” Sở Hạo đột nhiên nói, một giây sau, rồi đi, lại bị Béo lão nhân bắt được cổ tay.

“Ngươi nói cho ngoại công vì sao không đi?” Hắn nhìn về phía hỏi hắn.

“Khụ khụ, chuyện này, Tiểu Hương không phải cùng nàng ở cùng một chỗ ư, ta lại không cùng nàng ở cùng một chỗ, còn phải đi đường vòng đến nơi nàng, mệt chết đi!” hắn nói gấp.

Béo lão nhân nghi hoặc nhìn hắn nói: “Đường vòng? Kim Uyển của nàng cùng với sân của người chỉ cách một bức tường, tại sao lại phải đi đường vòng?” hắn híp mắt tựa hồ muốn xem Sở Hạo.

“Ách. Này, này nàng lại không đói bụng, mà người hầu nhiều như vậy, tùy tiện làm một chút là tốt rồi, ta là một Vương gia há có thể đi đưa cơm

cho nàng?” Nói, nếu không phát sinh một màn vừa rồi, có lẽ hẳn sẽ đi, đột nhiên xảy ra chuyện này, hẳn như thế nào không biết xấu hổ đi gặp nàng đâu?!

“Nha ~~~” thanh âm Béo lão nhân nha vài đột nhiên cười gian nhìn hắn, Sở Hạo bị ánh mắt hắn nhìn như thế trong lòng sợ hãi.

“Ngoại công biểu tình kia của người là cái gì?” Nhịn không được mở miệng hỏi.

“Không có biểu tình gì, ta chỉ đúng là nha một chút mà thôi, ngươi không muốn đưa coi như xong, dù sao ta cũng vậy không có ý định làm người hầu đưa, đã nói rồi, nương tử của ngươi đối cũng không phải nương tử của chúng ta.” nói xong, phe phẩy cánh tay đi ra ngoài nhìn thấy hạ nhân đều cảnh cáo không cho phép đưa cơm cho Vương Phi!

Sở Hạo nghe thấy vậy ảo não vỗ vỗ đầu bất đắc dĩ hướng sân của mình đi đến, nàng cũng không phải cái kẻ ngu, đối bụng thì tự mình tìm đồ ăn đi! !

Vào đêm

“Ai nha, thật đói a!” Ngừ Diên vuốt bụng nhịn không được buồn bã nói, nguyên bản lấy có không đi ăn cơm muốn đọc sách một chút, ai biết bị cái tên kia đột nhiên tập kích hôn làm cho tâm thần không yên, sách vở một chữ đều xem không vào, cứ nằm như thế dần dần qua nhiều cái canh giờ, cho đến bụng bắt đầu kêu đói.

Nằm ở trên giường nửa ngày xuất ra Huyết Linh Đan chuẩn bị kêu Thất Dạ lên, nhưng mà đặt Linh Đan ở bên tai nghe ngóng liền nghe được thanh âm ngáy to nặng nề của Thất Dạ, quên đi, hẳn khẳng định đang ngủ rồi, nên làm sao đây? Kêu Tiểu Hương đi làm thứ gì ăn? Lúc này đã hơn nửa đêm tất cả mọi người đã ngủ, gọi người như vậy cũng không tốt đi, nghĩ nghĩ, nàng tự mình xuống giường.

Quên đi, cầu người không bằng cầu mình, chính mình đi phòng bếp tìm đồ ăn ngon, vì thế, trực tiếp đem giày đi vào liền đi ra ngoài, ánh trăng bên ngoài rất là sáng ngời, chiếu trên sân vô cùng rõ ràng, ngay tại lúc nàng mới đi ra sân, lại đụng phải Sở Hạo, mà trong tay hắn mang theo đó là một khay cơm canh, hai người cứ như vậy ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngươi.

“Ừm, này. ngươi chưa ăn cơm chiều đi.” nói xong, đem khay thức ăn đưa cho nàng.

Ngừ Diên cầm qua khay đồ ăn nhìn về phía hắn nói: “Cái kia. Cái kia tiến vào ngồi một chút đi.”

Nghe vậy, Sở Hạo liền đi vào, Ngừ Diên cùng hắn ngồi ở mặt đá bên ngoài, mà nàng chậm rãi mở đồ ăn ra, đồ ăn bên trong còn đang bốc hơi nóng, nàng có chút ngượng ngùng hỏi: “Ngươi. Có ý đưa cơm cho ta?”

“Ngươi. Ngươi không phải chưa ăn sao?”

“Nha!” Ngừ Diên nghe thấy vậy cũng xấu hổ không biết nên nói gì, liền đem thức ăn đặt ở trên bàn đá, bung lên chén nhỏ nhìn về phía hắn hỏi: “Ngươi có muốn ăn chút gì hay không?”

“Ta ăn rồi, ngươi ăn đi.”

“Nha!” nàng lại ồ một tiếng, liền chậm rãi bắt đầu ăn, vừa ăn một bên ở trong lòng chửi mình, Mộng Ngừ Diên ngươi chừng nào thì biến thành như thế? Được người ta thích lại động lòng rồi, ngươi mê người đáng yêu như thế đây là rất bình thường a, tại sao phải ngượng ngùng, tại sao phải làm đối trá như vậy, không phải là bị hôn một chút thôi sao, cũng sẽ không thiếu một khối thịt!

“Cái kia. Cái kia sự tình hôm nay ngươi đừng ngượng ngùng, ta rất thoải mái!” nàng nói gấp, là hy vọng hắn không cần bởi vì sự tình hôm nay mà xấu hổ.

“Ách? Sự tình hôm nay.”

“Không có việc gì, ta cũng không phải cổ hủ, còn nữa Kim Bình Mai ta đều xem qua, những thứ này là chút lòng thành, ngươi không cần để ở trong lòng.” nàng liền đánh gãy lời của hắn nói, chính là hi vọng bọn họ đừng quá xấu hổ.

Sở Hạo nghe thấy vậy sắc mặt nháy mắt biến đổi bỗng nhiên nghiêm túc hỏi: “Ngươi nói cái gì? Ngươi xem qua Kim Bình Mai?!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 169: Đêm đầu của nàng cứ như vậy bị tính kế rồi?!

Ngươi nói cái gì? Ngươi xem qua Kim Bình Mai?” Sắc mặt của Sở Hạo càng phát ra trầm mặc, nữ nhân này đến tột cùng có biết mình đang nói cái gì

hay không?! Ngừ Diên nghe vậy lặng một chút, tự nhiên biết mình nói sai cái gì rồi, vì thế chỉ có thể bắt đầu từ bài, “Ai Ai chưa có xem nha, không phải là. . . . Không phải là hoa mai màu vàng sao?!” tròi ạ, nàng đến tột cùng đang làm gì đó?!

Sở Hạo nghe thấy vậy nghi hoặc nhìn nàng, ngây cả người, vẫn chưa nói thêm gì, mà là đứng dậy nói là mệt mỏi đi về trước, Ngừ Diên liền cười cười tỏ vẻ hân hoan đi ngủ đi!

Chờ Sở Hạo rời đi, trong lòng Ngừ Diên vẫn là có chút không an ổn, này nha , ai chưa có xem Kim Bình Mai thì tức là nói thịt heo chưa được ăn qua, cũng chưa xem qua heo chạy, bọn ta không phải thanh xuân, đừng nói Kim Bình Mai, ngay cả AV (phim sex) bọn ta cũng đã xem qua, cũng không cảm thấy có gì kỳ quái nha, thật là!

Hôm sau

Một ngày hôm nay đều rất kỳ quái, Sở Hạo một đêm không ngủ cũng không biết sao lại thế này, tóm lại tâm thần có chút không yên, lặng nửa ngày muốn đi tìm Mộng Ngừ Diên, bởi vì suy nghĩ của hắn giống nhau đều vây quanh nàng, cho nên hắn liền đi trong phủ tìm kiếm nàng, lại không nghĩ rằng nghe được nàng lại vào trong Hoàng cung.

Sở Hạo nghe thấy vậy không khỏi buồn bực, nữ nhân này cả ngày không có việc gì đều vào trong hoàng cung làm cái gì?! Nghi hoặc hết sức, hắn cũng đến Hoàng cung, hắn thật ra muốn nhìn nàng đến tột cùng vào trong cung làm cái gì.

“Ha ha, truyện này thật là buồn cười!” Tam hoàng tử vỗ tay ngồi ở bên người Sở Thiên, mà nàng liền ngồi xổm bên cạnh Tam hoàng tử lôi kéo tay hắn kể truyện cười cho hắn nghe, nhất thời một lớn một nhỏ cười ha ha.

Một màn âm áp như thế, lại đau nhói ánh mắt hai người, một người đó là Sở Hạo đứng ở đằng xa, một người khác chính là Hoàng hậu nương nương, Sở Hạo bởi vì đứng xa tự nhiên không biết nàng đang nói cái gì, nhìn ba người bọn hắn vừa nói vừa cười, nghiêm nhiên như là người một nhà, trong lòng hắn ‘xoẹt’ một chút bốc cháy lên một mối lửa, ghen tuông đi từ từ hướng lên trên ứa ra, không đi về phía trước, mà là xoay người rời đi.

Bên kia

“Nương nương người xem, nàng nghiêm nhiên đem mình làm nữ chủ nhân, không biết còn nghĩ rằng Tam hoàng tử là đứa nhỏ của nàng đây!” Bạc Chi liền nhỏ giọng nói, xem ra, nữ nhân này tâm cơ cũng thật nặng nha!

Hoàng hậu thấy thế sắc mặt cũng xuất hiện một chút biểu tình lạnh nhạt, “Ngày mai mời nàng đến nơi của Bôn cung, Bôn cung thật ra muốn nhìn, nàng đến tột cùng đang đùa chơi cái gì.” một giây sau, trực tiếp rời đi.

Một lòng đùa cùng Tam hoàng tử Ngừ Diên tự nhiên không biết mình giờ phút này đang đắc tội với hai người, mà nàng hôm nay tới là muốn ăn ngay nói thật hỏi Hoàng thượng muốn Bối Xác tẩm, nhưng là không nghĩ tới Tam hoàng tử cũng đang ở nơi này, vì thế đã bị Tam hoàng tử đáng yêu mê hoặc, đùa vui với hắn.

Thời gian buổi tối

“Ồ, các người đều đứng ở chỗ này làm cái gì?” Ngừ Diên từ trong cổ kiệu xuống dưới liền nhìn thấy Tiểu Hương cùng Béo lão nhân ở cửa chờ.

“Đang đợi tiểu thư a!” Tiểu Hương nói gấp.

“Không phải nói các người chờ ta ư, hôm nay ta ăn ở trong cung.” nói xong cười cười, đồ ăn bên trong Hoàng cung thật sự là ăn ngon, Thiên Tử cùng người thường thật sự không thể so sánh với a!

“Khụ khụ” Béo lão nhân ho khan một tiếng hỏi: “Diên nhi có nhìn thấy Hạo nhi sao?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía hắn khó hiểu nhíu mày, “Làm sao vậy? Hắn cũng đi Hoàng cung sao?” Nhưng sao nàng cũng không gặp hắn nhỉ?!

“Tiểu thư a, Vương gia.”

“Nha, không có việc gì, thuận miệng hỏi một chút, Hạo nhi đi ra ngoài một ngày, ta cho là hắn đi tìm người.” nói xong, liền vụng trộm nháy mắt với Tiểu Hương, Tiểu Hương liền hiểu ý lại đây đối với Ngừ Diên nói: “Tiểu thư a, người mệt mỏi một ngày, em hầu hạ người nghỉ ngơi đi!”

“Không cần, ta đi xem sách, người đợi ở đây đi.” nói xong, vội vàng cười đi ở phía trước.

“Gia gia, Vương gia không phải là đi Hoàng cung ư, sao không gặp mặt tiểu thư?” Tiểu Hương nghi hoặc khó hiểu, Béo lão nhân cũng nghi hoặc khó hiểu, đúng lúc này, bên ngoài tiến vào một người lưng la lưng lay, không cần nhìn xem, vừa thấy đó là Sở Hạo đã uống có chút say.

“Vương gia?” Tiểu Hương kinh hô.

Béo lão nhân thấy thế liền đi tới nâng hắn, Tiểu Hương cũng nâng bên kia của hắn “Người đứa nhỏ này như thế nào uống nhiều rượu như vậy? Trên người đều là mùi!” Béo lão nhân hơi hơi trách cứ.

Sở Hạo hơi hơi nhăn đầu lông mày, than thở một câu, “Bôn vương há có thể để ý người như thế?” Nói xong, liền lại choáng váng chóng mặt, Béo lão nhân ngay ra một lúc, liền để cho hạ nhân đem Vương gia dìu trở về.

“Gia gia, Vương gia vừa mới nói là có ý gì a?” Tiểu Hương có chút không hiểu rõ, cái gì gọi là để ý người như thế, hần đến tốt cùng để ý ai a?!

Béo lão nhân dùng một chút, đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ tiếp theo cười ha ha, “Đứa nhỏ này đích thị là yêu tiểu thư nhà người!”

“A? Thật vậy chăng?” Tiểu Hương nghe thấy vậy trên mặt đúng là vẻ vui mừng thích thú.

“Vậy khẳng định là, theo ý ta Hạo nhi đích thị là hiểu lầm cái gì, nếu không làm sao có thể uống nhiều rượu như vậy, còn nữa, tửu lượng của Hạo nhi ta cũng không phải không biết, từ nhỏ đến lớn mặc kệ uống bao nhiêu rượu cũng sẽ không say, trừ phi trong lòng có việc, hần mới mượn rượu để say, cái này gọi là rượu không say mỗi người từ say.” hần sờ sờ chòm râu giải thích nói.

“A? Chúng ta đây làm sao bây giờ nha? Vương gia thật vất vả yêu tiểu thư, hiểu lầm kia làm như thế nào giải trừ đây?” Tiểu Hương hỏi vội.

Béo lão nhân nghe thấy vậy, giả hoạt cười cười, “Tiểu Hương người muốn cho tiểu thư của người ở chỗ này không?”

Tiểu Hương vội vàng gật đầu, tiểu thư không ở đây ngày thật đúng là nhàm chán vô cùng.

“Chúng ta đây giúp bọn hần đi!” Béo lão nhân hưng phấn nói.

“Giúp? Giúp như thế nào?” Tiểu Hương trừng lớn hai mắt khó hiểu hỏi.

Béo lão nhân liền ở nàng bên tai nói nói, một lúc sau, Tiểu Hương liền xua tay nói: “Gia gia, chuyện này làm sao có thể được, Vương gia rất lợi hại, gian kế của người hần sẽ biết, còn nữa, nếu nô tỳ ‘hại’ tiểu thư, tiểu thư tính lại chắc chắn sẽ giết nô tỳ!” nàng nói gấp.

“Người nha đầu kia, làm sao người lại không nghĩ đến điều tốt đẹp, Vương gia nơi đó liền giao cho ta là được rồi, người mời nàng đứng giờ đi qua là tốt rồi!” hần liền bắt đầu an bài vở kịch.

Tiểu Hương nghe thấy vậy chu miệng nhìn về phía hần nói: “Chiều này rất tổn hại nha!”

“Người nha đầu kia!” Béo lão nhân trừng mắt nhìn nàng, Tiểu Hương đành phải le lưỡi không dám nói.

Một canh giờ sau

“Hạo nhi uống thuốc giải rượu đi.” Béo lão nhân bụng nước trà đi vào bên cạnh hần kêu hần dậy.

“Không khát!” Sở Hạo cũng không quay đầu lại nói.

Béo lão nhân liền ngồi ở bên giường của hần, đem chăn kéo xuống bắt hần đứng lên uống trà, “Nhanh chút, đây là giải rượu, uống lên ông ngoại sẽ không quấy rầy người!” hần liền vỗ vỗ mặt của hần nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy chỉ có thể than nhẹ một tiếng, ngẩng đầu lên mang trà lên uống, nhưng uống được một nửa, mày của hần liền chau lại, “Ông ngoại đây là nước trà gì? Vì sao hương vị có chút không thích hợp?”

Béo lão nhân nghe thấy vậy có chút kích động nói: “Người. Người đứa nhỏ này, ông ngoại sẽ hại người sao, nhanh chút uống, ta còn có việc!” hần liền thúc giục.

Sở Hạo nghe thấy vậy ngẫm lại cũng đúng, bất luận kẻ nào muốn hại hần, thì ông ngoại nhất định sẽ không hại hần, vì thế uống một hơi cạn sạch, Béo lão nhân thấy thế giả hoạt cười cười lại đỡ hần nằm trong chăn đắp kín lại, “Người hãy từ từ nghỉ ngơi đi!” nói xong, vội vàng cười rồi đi.

Béo lão nhân đưa xong nước trà mấy phút đồng hồ sau, liền đối với Tiểu Hương làm một dấu hiệu chữ V, Tiểu Hương nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, đi vào Kim Uyển đẩy cửa ra hốt ha hốt hoảng nói: “Tiểu thư. Tiểu thư không xong đã xảy ra chuyện!”

Đang xem sách Diên nhi bị lời của nàng làm hoảng sợ, liền đem sách đặt ở trên giường hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì?”

Tiểu Hương giả vờ thờ dốt nói, “Vương gia. Vương gia giống như đã xảy ra chuyện!”

“Hần làm sao vậy?” Ngừ Diên hỏi vội.

“Không. Không biết đâu, Gia gia nói hần giống như giống như.” Giống như gì nàng cũng không biết, Ngừ Diên thấy nàng nửa ngày cũng nói không cái gì, vì thế liền chính mình chạy vội qua.

Nhìn về phía thân ảnh nàng cấp tốc chạy đi, Tiểu Hương hai tay hợp nhất, “Tiểu thư a, người trăm ngàn chớ có trách em a, muốn trách thì trách Gia gia nha, là hần để cho em làm như vậy!”

Béo lão nhân nhìn đến Ngừ Diên chạy tới, liền để cho tất cả toàn bộ bọn hạ nhân rời khỏi sân này, trăm ngàn không thể quấy nhiễu bọn họ.

“Sở Hạo. Sở Hạo người làm sao vậy?” Ngừ Diên đẩy cửa ra liền chạy vào phòng của hần, thấy hần toàn bộ thân mình chôn ở trong chăn không khỏi lo lắng hỏi, một giây sau, liền xóc chăn lên, Sở Hạo đầu đang đầy mồ hôi nằm trên giường.

“Ách.” Lúc này xuân được phát tác làm cho thân thể hắn bắt đầu bốc cháy lên.

“Sở Hạo nguoi làm sao vậy?” Ngử Diên vội vươn tay ra hướng trên đầu của hắn sờ sờ, ai ngờ Sở Hạo lập tức bỏ tay nàng ra, thống khổ phun ra một chữ, “Đi!”

Ngử Diên ngây ngẩn cả người, đi? Hắn đến tốt cùng làm sao vậy? Hắn như thế này, nàng có thể rời khỏi sao?

“Có ai không, có ai không.” Ngử Diên chạy đến ngoài cửa la lên vài tiếng, chỉ tiếc trừ bỏ tiếng ếch kêu liên căn bản không thấy được thanh âm của bất luận kẻ nào, bọn họ đều đi nơi nào? Buồn bực, nàng lại đi vào bên cạnh hắn, không có do dự sẽ đem giấy còi xuống, một giây sau, nàng liền đi đến bên trong giường quý gối trước mặt thân thể hắn, đưa tay cứng rắn muốn đem hắn đỡ lên, ai ngờ thân thể hắn quá nặng, làm hại hắn trực tiếp đảo hướng nàng, mà nàng đã bị hắn đè xuống.

“A. Nguoi thật nặng a, nguoi đứng lên a!” Ngử Diên liền muốn đẩy hắn ra, mà hắn lại không phản ứng gì, Ngử Diên nhìn về phía hắn, lại phát hiện gương mặt của hắn đỏ như thế, tựa hồ có chút không bình thường.

“Nguoi. Đi mau!” Sở Đạo gian nan muốn đứng người dậy, làm ra một cái khe hở mời nàng rời đi.

“Nguoi làm sao vậy? Như thế nào ra nhiều mồ hôi như vậy a? Ta dẫn nguoi đi gặp đại phu!” Ngử Diên vừa nói, một bên vừa lau mồ hôi cho hắn.

Sở Hạo trong cơ thể sớm bị thiếu đốt sắp điên mất rồi, hắn cúi mắt nhìn về phía nàng, một đôi con nguoi xem xét mắt của nàng, đặc biệt cùng với khờ dại của nàng sớm đã thay đổi tất cả, càng nhìn nàng chăm chú, tim của hắn lại càng nổi lên khát vọng nào đó. độ ẩm của hắn dần dần kéo lên, trong lòng rung động lặng yên rõ ràng.

Hắn muốn yêu nàng. muốn thương yêu nàng. Trong đầu không ngừng hiện lên ý nghĩ như vậy, rốt cục, hắn quyết định đem suy nghĩ hóa thành hành động như vậy.

Ngử Diên bị đôi mắt sâu của hắn nhìn thâm thúy như vậy làm cho ngây ngẩn cả người, hắn làm sao vậy? Làm sao trần trụi nhìn chính mình như thế?! Vì thế, liền đẩy hắn ra ngồi thẳng người nhìn về phía hắn vạn phần khó hiểu, “Uy, nguoi có khỏe không? Muốn thỉnh đại phu hay không?” Nàng lại hỏi.

“Nương tử. Ta trúng mị hương.” Hắn nhìn chằm chằm nàng nói.

“Cái gì. Có ý tứ gì? Trúng mị hương?” Mị hương không phải xuân được sao?

“Nương tử. Ta thích nguoi, chúng ta. Động phòng đi!” nói xong, hắn nghiêng người hướng về phía nàng hôn lên đôi môi mềm mại đỏ mọng kia.

Tất cả chuyện này đến quá đột ngột, Mộng Ngử Diên trừng lớn hai mắt, ngây ngẩn cả người, hay là. Nàng bị tính kế rồi? Bị Béo lão nhân tính kế?!

Ngử Diên còn muốn nói tiếp cái gì, chỉ tiếc quyền nói của nàng lại bị Sở Hạo đoạt đi, hắn lớn mật hấp mút môi của nàng, một mê dại từ lòng bàn chân xông lên, nhanh chóng lần đến tứ chi, nàng cảm giác được da thịt hơi hơi nóng lên.

“Ngô.” Nàng cầm lấy đầu vai hắn thử đẩy ra, ai ngờ lực đạo của hắn vừa ra, lại đem nàng hoàn toàn đặt ở trên giường, thừa cái gáy của nàng đau phát ra tiếng là lúc, miệng lưỡi xâm nhập linh hoạt, chiếm lĩnh hết thảy của nàng.

“Ngô.” Nàng quả thực không thể tin được hành vi của hắn, trong đầu một mảnh hỗn loạn, hắn làm sao có thể đối với nàng như vậy? Nàng muốn giãy dụa, hắn thông minh đem hai cô tay của nàng kéo đến đỉnh đầu, một tay ngăn chặn, không cho nàng có cơ hội chạy thoát, tiếp theo một tay âu yếm gáy nhỏ của nàng.

Ngử Diên toan tính xuyên thấu qua đầu ngón tay của hắn, nàng không được bình thường, hơn nữa cái lưỡi làm cản kia. Nàng bắt đầu khó thờ tìm đập cấp tốc, suy nghĩ thì hắn lại dụ hoặc cái lưỡi xinh đẹp của nàng bắt đầu hỗn loạn, mà hắn tựa như mãnh thú bắt lấy con mồi không để thoát, bước một ép nàng đầu hàng.

Ngử Diên rất muốn phản kháng, nhưng mà thân mình khí lực lại càng ngày càng mỏng manh, hắn một lần lại một lần dây dưa lưỡi của nàng, ý thức của nàng cùng khí lực cứ như vậy chậm rãi thối lui, lòng của nàng hoảng loạn lên, nếu tiếp tục như vậy, nàng chẳng phải là.

Ngay tại lúc nàng phỏng đoán lung tung hết sức, lưỡi của Sở Hạo ngẫu nhiên cải biến góc độ, ngay khi nàng hít thử lại tiếp tục che nàng lại, tiếp tục chơi đùa dây dưa. . . .

“Ngô. Không cần.” Thật vất vả tìm được cơ hội, nàng né tránh xâm nhập của hắn, “Nguoi đang ở đây làm gì? Cường gian a? Ta muốn đi Phụ Liên (giống như hội phụ nữ) kiện nguoi đấy!” Nàng thờ phỉ phò giận trừng hắn.

Hắn cười cười nói: “Nương tử. Chúng ta nguyên bản chính là phu thê, nguoi muốn kiện ta? Ách. Sao kiện đây?” Hắn vui cười nhìn nàng, hoàn toàn đã không có bộ dạng Vương gia, thay vào đó chính là bộ dáng cả lơ phát phờ. .

“Nguoi. Nguoi trúng mị hương đi tìm Tình nhi là được rồi, dù sao. Dù sao nàng không phải ở Cô uyển sao?!” cũng không biết mình tại sao lại thế này, nói ra những lời này cứ nhiên như là đang ghen.

“Ngươi ghen tị?” Nói xong, mặt của hắn lại lần nữa cùng nàng gần hơn khoảng cách, giật mình trong lúc đó nàng mới phát hiện tối nay hắn tuần tú như vậy hơn nữa còn rất tình cảm, nhất là cặp con ngươi đen nhánh của hắn, coi như đem nàng cắn nuốt.

“Thích ta hôn sao?” Hắn giờ phút này cảm giác con say sớm biến mất, gương môi cười hỏi.

Trong lúc nhất thời nàng ngây ngẩn cả người, không biết trả lời như thế nào.

Khỏe miệng Sở Hạo treo lên một nụ cười đẹp, chính là nụ hôn của hắn không có dán lên môi của nàng, mà là dòi về phía sườn gáy của nàng ở bên tai nàng mà sát, “Đừng lo lắng, ta sẽ chậm rãi dạy ngươi, ngươi chỉ thuộc về ta, đời này, hay kiếp sau đều là của ta!” hắn thừa nhận hắn ghen tị, hắn không muốn nàng cùng hoàng huynh vui cười, không muốn thấy nàng quan tâm nam nhân khác.

“Ta. Ta mới không cần ngươi dạy đâu.” Ngử Diên dứt quãng nói.

Sở Hạo cười cười, bỗng nhiên hắn ngấm nhẹ ở bên tai phẫn nộ của nàng, nàng cả người run lên, “Ách. Không cần. Ngươi làm gì.” hơi thở ấm áp của hắn tan ra tiến trong tai nàng, làm cho toan tính nhanh chóng kéo lên.

Hắn không có ý tốt lại hôn lại hôn ngấm giữ lấy vành tai của nàng cùng bên gáy, dẫn tới nàng phát ra càng nhiều tiếng ngâm nga.

“Ách. Ách. Không cần.” Nàng không thể ngăn cản chính mình phát ra thanh âm kỳ quái, trời ạ, nàng tại sao có thể như vậy?! Nhưng vô luận nàng trốn tránh thế nào, hắn chính là không muốn buông tha nàng, một bên đùa bỡn chấm dứt liên hồi bên kia, cho đến khi toàn thân nàng khô nóng không thôi.

“Đủ. Đủ. Sở. Sở Hạo. Ngừng.” Thanh âm của nàng càng ngày càng mờ mịt, không thể khắc chế ngay cả yết hầu đều can thiệp

“Đừng sợ. Diên nhi. Thoải mái, đây là phản ứng rất tự nhiên rất bình thường.” nói xong, hắn hướng đầu vai nàng cùng xương quai xanh hôn tới, cũng ôn nhu dẫn đường nàng.

“Không cần.” Lòng của nàng nổi lên sợ hãi, không đúng, không nên như vậy, không phải là lại đây an ủi hắn một chút sao, làm sao có thể biến thành an ủi như vậy đâu? Tuy rằng hắn rất tuần tú, cũng rất mê người, nhưng là. Nhưng là nàng thật không có chuẩn bị để làm tốt chuyện này, mà bây giờ hô hấp của nàng tim đập tựa hồ cũng muốn nhảy ra ngoài, loại cảm giác này làm nàng sắp hít thở không thông.

Sở Hạo cảm giác được thân mình nàng hơi lỏng, hôn môi lại lần nữa về tới trên môi của nàng, lần này ôn nhu hôn nàng, nhẹ nhàng ôn nhu.

“Án.” Một cổ khó có thể hình dung thoải mái từ ở chỗ sâu trong cơ thể chậm rãi mở ra, nàng chậm rãi hai mắt nhắm nghiền, hắn phun ra hơi thở làm da thịt nàng không hiểu phát run, tâm tình bắt đầu kích động, loại điện lưu kỳ quái này chính vô tình tập kích nàng, làm thân mình nàng sinh ra cảm giác khác thường, trong cơ thể như là bị thiêu đốt, lý trí của nàng khi hắn đụng vào dưới mắt đi phương hướng, mà nàng trừ bỏ rên rĩ thì vẫn là rên rĩ.

Sở Hạo thấy thế rốt cuộc không cách nào nhịn được, nhanh chóng thối lui hết thấy quần áo trên người, khi nàng chưa kịp phản ứng là lúc, hắn đem dục vật đã sớm chường lên dòi về trong cơ thể nàng, dị vật khổng lồ làm cho nàng cả người run lên, Sở Hạo tùy cơ đem phần eo uốn một cái, nháy mắt, Ngử Diên hít vào một hơi, “Không cần!” Nàng kinh hô.

“Đau quá. Không cần. Buông.”

“Diên nhi. Thoải mái, đừng sợ, không có chuyện gì.” hắn ôm thân thể của nàng ngăn cản nàng lộn xộn, mà nàng chỉ có thể lác đác, đau khốc mắt đều tràn ra nước mắt, NND ở tivi trong tiểu thuyết đều là gạt người, cái gì kết hợp nhất định là tiên dục tử, nàng TMD đau muốn chết a.

“Ngươi buông ra, đau chết.” Ngử Diên lớn tiếng kêu lên.

Hắn hiểu được tâm tình của nàng, cho nên quyết định tốc chiến tốc thắng, ôm thân mình nàng hết sức, mạnh mẽ đem kích thước lưng áo lại uốn một lần nữa, phá vỡ phòng tuyến cuối cùng của nàng.

“A. Giết người rồi.” Bởi vì đau đớn, nàng lớn tiếng hét rầm lên, thân mình giống như tứ phân ngũ liệt, nàng đau hung hăng cảm lấy hai vai của hắn, khóc muốn chảy ra, tên hỗn đản này, muốn giết nàng sao?

“Chớ lộn xộn, Diên nhi tin tưởng ta, không có chuyện gì.” Hắn thử trấn an cảm xúc kích động của nàng, thật cẩn thận nhỏ nhẹ bên tai của nàng.

Nàng nức nở, trong đầu trống rỗng, nàng muốn động, nhưng mà vừa động toàn thân tựa như cũng bị xé rách, tiến lui không được, nàng chỉ có thể đánh lồng ngực của hắn, “Ngươi thật quá đáng, làm sao ngươi có thể đối với ta như vậy? Ta. Ta hảo tâm tới thăm ngươi, ngươi cư nhiên cưỡng gian ta?”

Sở Hạo nghe thấy vậy trên đầu hắc tuyến không ngừng hạ, “Không có chuyện gì, rất nhanh đã trôi qua rồi, tin tưởng ta. Thoải mái, ngoan.”

Nàng nghi hoặc nhìn hướng hắn, không biết nên làm như thế nào, chỉ có thể nghe lời của hắn bắt đầu thử thả lỏng thân mình, không nghĩ đến khi nàng từ chi buông lỏng, nguyên bản nơi đau đớn đột nhiên truyền đến khác thường, cảm giác như thế làm cho tâm nàng đột nhiên khẩn trương lên.

“Diên nhi.” Hắn khẽ hôn nước mắt của nàng, một tay tron hướng eo của nàng vuốt ve, thương yêu kia giống như an ủi làm cho tâm của nàng chậm

xuống dưới, thân mình cứng ngắt dần dần mềm hoá.

“Ừm” Nàng giật giật thân mình, đau đớn tuy rằng còn vẫn, nhưng cảm giác kỳ quái này làm cho nàng có một loại khát vọng thăm dò.

Sở Hạo cảm nhận được đồng ý của nàng, theo kỳ vọng của nàng giật mình.

“ừm” Cảm giác kỳ diệu hiện ra, nàng phun ra thanh âm đặc biệt tuyệt vời, nhất thời xấu hổ đưa tay bưng kín miệng.

Hắn nhẹ nhàng cười, hơi chút thôi lui, nàng nhú mày là lúc lại lần nữa tiến vào, Ngử Diên nhất thời phát ra thanh âm rên rỉ rất nhỏ, ơ? Nàng tại sao có thể như vậy? Nàng làm sao có thể kêu lên như thế thanh âm mắc cỡ chết người?!

Mà Sở Hạo thấy thế hơi cười cười, hắn giống như cầm lấy hoang mang của nàng, lại chậm mà mau, khi mờ khi tỏ, hắn không muốn hù dọa đến nàng, vì để cho nàng cảm thụ hết thấy đẹp nhất, hắn tràn ngập kiên nhẫn chỉ đạo nàng.

“Ừm Ách.” Nàng không thể khống chế phát ra âm thanh, khi hắn lướt động dưới, nàng không biết nên như thế nào cho phải, hai tay chỉ có thể dùng sức vòng ở cổ của hắn, đang đưa theo eo của hắn.

Nàng đáp lại tự nhiên như thế, rốt cục, hắn liền tiến lên, đốt cháy liên tiếp nhanh chóng cùng run rẩy.

Hắn mang theo nàng tiến vào bên trong giai điệu không có quy tắc, một chút cao vút, một chút thấp kêu. Cuối cùng chỉ có điên cuồng bốc lên. Hắn một lần lại một lần va chạm hoa tâm của nàng, tùy ý tàn bạo suy nghĩ của nàng, nàng gất gao bầu vú hắn, sợ buông lỏng tay, sẽ lâm vào vực sâu không đáy.

“Ừm.” Rốt cuộc bất chấp cái gì, nàng ở dưới thân hắn bắt đầu thân nhiên hết thảy, giống như thủy triều âm áp nhanh chóng nhấc lên, thẳng tắp hướng bọn họ đánh úp lại, đầu tiên quấn quanh nàng, tiếp theo là hắn, hai người có ấn ý phối hợp lẫn nhau, sau hắn than nhẹ một tiếng, hắn cùng với nàng đang bước về phía đường cuối cùng.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 170: Tỉnh lại xấu hổ đối mặt (bốn ngàn chữ)

Lúc này cảm giác nàng ngủ vô cùng dài rất dài, mà nàng cảm thấy chính mình như ở trong một giấc mộng rất dài, mộng này như là mộng xấu hổ, tựa hồ có chút giống như là mộng xuân? Ừm, giống như chính là mộng xuân, đang ở trong mộng, nàng tựa hồ cùng Sở yêu nghiệt đã xảy ra quan hệ, nghĩ đến đây, đầu nàng có một chút đau đớn, ánh mắt chưa mở mảy liền nhẹ nhàng chau lên.

Lúc này, bên ngoài chim nhỏ líu ríu bắt đầu lên tiếng ca xướng, mà nàng ở trong tiếng hót vui mừng của chim nhỏ rốt cục chậm rãi mở mắt, chỉ thấy nàng mở hai mắt ra một chốc kia, liền thấy một luồng ánh sáng màu vàng bắn thẳng đến ở tại trên giường của nàng.

Bởi vì nàng giờ phút này đang là nghiêng thân mình, ánh mắt mộng lung đưa tay ở ánh mặt trời đưa lên chạm đến hạ xuống, tiếp theo nàng liền mơ mơ màng màng hà hơi một cái, không chút để ý dụi dụi mắt mắt, ách. Không đúng, gian phòng của nàng giống như không phải như thế?

Còn không chờ nàng nhìn cẩn thận, bên trong giường đột ngột phát ra một tiếng thanh âm từ tính, “Nàng đã tỉnh!”, Ngử Diên nghe tiếng liền ngoài đầu nhìn lại, chỉ thấy dung nhan tuấn tú kia cơ hồ dán tại trên mặt chính mình, hơi thở từ chóp mũi của hắn lan toả khắp khuôn mặt nàng.

“A ——” một giây sau, Ngử Diên hoảng sợ quát to ra tiếng, tùy cơ hoảng sợ ôm chặt ‘đồng’ một tiếng ngã xuống mặt đất, bộ dáng chật vật không chịu nổi.

“Nàng không sao chứ?” Hắn đã mặc quần áo màu trắng bên trong không khỏi cười cười hỏi.

Ngử Diên lúc này liền nhẹ nhàng vén lên một góc chăn, lúc này mới phát hiện mình một thân trắng trơn, một giây sau, liền gất gao đem chăn đắp lên người, chỉ chừa ra một đôi cánh tay mảnh khảnh, nàng gất gao lôi chăn bộ dáng cực kỳ giống bao bánh chưng, mà trong đầu của nàng cũng không còn nhân rồi, giờ phút này chính không ngừng chuyển động nhớ lại chuyện tình tối hôm qua đã phát sinh.

Nhưng mà còn chưa chờ nàng lấy lại tinh thần, bên ngoài đột nhiên tràn vào một đám người.

“Làm sao vậy làm sao vậy?” Ngử Diên một tiếng kêu hoảng sợ lên sừng sốt đem tất cả mọi người hấp dẫn lại đây, Béo lão nhân dẫn đầu đẩy cửa đi đến, khi thấy Ngử Diên toàn thân bao vây như sâu róm bình thường ngồi dưới đất, hơn nữa tóc tai hỗn độn, mà quần áo màu trắng của Sở Hạo mặc lên người vẫn chưa cài xong, màu sắc cơ thể kia hiển nhiên mà thấy, mà giật mình nhất chính là đoá hoa đẹp đẽ nở rộ trên giường kia tiến vào trong mắt mỗi người.

Cái này cũng khó trách, bởi vì chắn ở trên người nàng nha, trên giường tất cả cái gì nên nhìn thì cũng đã nhìn.

Ngữ Diên thấy mọi người không phải tò mò nhìn chăm chăm nàng mà là nhìn chăm chăm trên giường, nàng liền đưa ánh mắt nhìn sang, lúc này vừa thấy, nàng lập tức xấu hổ muốn đi tự sát, mà người gây ra họa khố miệng lại treo lên một nụ cười phi thường tuấn mỹ, ở ánh mặt trời chiếu rọi xuống có vẻ đẹp mặt khác thường

Tiểu Hương thấy thế cũng chỉ có thể ngượng ngừng cười cười, sắc mặt cũng đỏ một mảnh, nhưng không dám đi lên nâng Ngữ Diên, này. chuyện này giống như thật sự đã xảy ra, tiểu thư có thể đánh chết nàng hay không đây?! Nhưng mà nhưng mà nàng cũng là người bị hại a, đều là chủ ý của Gia Gia!

“Khụ khụ, tất cả mọi người đi ra ngoài làm việc, không có gì hay sao.” Béo lão nhân liền đi đầu đi ra phía ngoài, thời điểm nhanh đến cửa ngoài đầu nhìn lại Sở Hạo giờ ngón tay cái lên, đứa nhỏ này thật sự rất thông minh, cuối cùng không lãng phí hân một phen công phu, Sở Hạo còn lại là hướng hân gạt gạt đầu, sau đó một màn này vừa rồi đã rơi vào trong mắt Ngữ Diên, hai người này quả nhiên giả dối, rất khôn kiếp!

“Ai nha, người làm cái gì?” Còn đang trong suy nghĩ nàng đột nhiên bị Sở Hạo ngồi xuống kết hợp nàng cùng đệm chân cùng bề lên.

“Ép buộc một đêm, nói vậy nàng cũng rất mệt mỏi, dẫn nàng đi ngâm suối nước nóng, như vậy người sẽ thoải mái một chút!” nói xong, trực tiếp ngay cả người cũng đều bị hân bế đi ra ngoài.

Ngữ Diên nghe thấy vậy chỉ có thể ôm lấy cổ của hân, nàng không phải nên cự tuyệt đấy sao? Nhưng vì cái gì lại cự tuyệt không được đây?! Trong lòng lại còn có một chút vui sướng?

Sở Hạo ôm lấy nàng tâm tình tự nhiên rất tốt, nguyên lai, đây là cảm giác yêu, nụ cười của nàng có thể hòa tan băng tuyết, nước mắt của nàng có thể làm tan cõi lòng, nhất cử nhất động của nàng đã sớm ràng buộc hân, mà hân một chút cũng không có phản cảm, mà rất là hưởng thụ!

Nàng cứ như vậy được hân ôm đến nơi tiêu đề là ‘Thư thái tuyền’, mà bên ngoài sân có một nha hoàn đang quét tước vệ sinh, nhìn thấy bọn họ tiến đến vội vàng quỳ xuống đất la lên: “Tham kiến Vương gia, tham kiến Vương Phi!”

Sở Hạo ôm nàng đi ngang qua bên người nha hoàn nói: “Đi đi đóng cửa lại, không cho phép bất luận kẻ nào tiến vào, người đi kêu Tiểu Hương lấy một bộ quần áo lại đây cho Vương Phi!” hân ra lệnh.

Tiểu nha hoàn nghe vậy vội cúi người nói: “Dạ!” tiếp theo, liền đem cửa viện nhẹ nhàng đóng lại, cũng làm cho một nha hoàn khác ở bên cạnh coi chừng dùm không cho bất luận kẻ nào tới gần, mà nàng liền đi tìm Tiểu Hương.

Sở Hạo mang theo nàng đi tới bên cạnh suối nước nóng sương khói lượn lờ đem nàng thả xuống, tiếp theo hân đi đến trên kệ lấy một cái khăn mặt liền dẫn đầu đi xuống, chờ thời điểm hân đứng ở trong nước vội vươn tay ý bảo nàng cũng xuống, mà Ngữ Diên nhìn nhìn hình dạng của hân, lại nhìn hình dạng của mình một chút, chẳng lẽ muốn mang theo chân cùng nhau xuống nước? Nhưng mà nếu không mang thì . . . , nàng chẳng phải là bặc quang?!

“Nương tử, nàng thẹn thùng cái gì nữa, tối hôm qua muốn xem toàn bộ đều xem hết.” tựa hồ hiểu rõ ý nghĩ của nàng, Sở Hạo một câu nói toạc ra.

Nghe thấy vậy, mặt Ngữ Diên lại đỏ lên, nói gấp: “Ta. Ta sẽ không ngượng ngừng đâu, dù sao.” Dù sao nàng cũng không mất mát gì, quên đi, lần đầu tiên cho hân so với cho Quý Vương còn tốt hơn nhiều, nếu như bị biến thái đoạt đi, nàng còn không phải khổ sở đến chết a!

Nghĩ đến đây, nàng quăng chân xuống, trực tiếp vươn chân nhỏ trắng đi xuống, làm cho Sở Hạo chạm đến thân mình trắng nõn bong loáng kia là lúc, hân rất không có chí khí lại có phản ứng, hơn nữa trên mặt còn bị lây đỏ ửng, đây là lần đầu tiên ở trước mặt nữ nhân thất thố, hân trước kia cũng không phải là cái dạng này.

Ngữ Diên xuống nước liền ngồi xổm người tiếp theo hướng bên cạnh đi đến, hai người lập tức thành một đường thẳng tắp, một đầu ở bên cạnh, một đầu ở bên kia.

“Nàng cách ta xa như vậy làm cái gì?” Sở Hạo nhăn đầu lông mày rất nhỏ nhìn về phía nàng, cũng chuẩn bị đi đến chỗ nàng.

“Uy, người. Người đừng lại đây a, tự ta có thể tắm.” nói xong, thấm nước ở trên người rửa sạch.

Sở Hạo nhìn về phía nàng, không nghĩ nhiều đã đi qua, một phen kéo nàng, Ngữ Diên nhất thời xấu hổ không biết nên nói cái gì, đại biến thái này chẳng lẽ còn chưa ép buộc nàng đủ sao?!

“Ta giúp nàng lau phía sau lưng.” ngay tại lúc Ngữ Diên kinh ngạc miên man suy nghĩ hết sức, Sở Hạo đột nhiên toát ra những lời này, tiếp theo lau phía sau lưng của nàng, động tác của hân rất nhẹ rất nhu, Ngữ Diên rất ngượng ngừng.

“Phía trước cần ta lau không?” Mặt sau đã lau tốt, Sở hạo khố miệng treo lên mỉm cười nhìn về phía nàng hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy lập tức liền túm lấy khăn mặt trên tay hân nói gấp: “Ta tự mình làm!” nói xong, lại ngồi xổm xuống.

Một lúc sau, đột ngột Tiểu Hương ở bên ngoài la lên tên nàng, hỏi tắm rửa tốt chưa, Ngữ Diên nghe thấy vậy liền kêu Tiểu Hương tiến vào, tiếp theo ngay tại trong ánh mắt hân đem quần áo mặc vào.

Y phục sau khi mặc tốt, Tiểu Hương liền đi ra ngoài trước, Sở Hạo như trước ngồi ở trong suối nước nóng nhìn về phía nàng, Ngữ Diên ngoài đầu nhìn lại trừng mắt liếc hân một cái nói: “Ta cho người biết. Tối hôm qua phát sinh tất cả chỉ là ngoài ý muốn, người coi như. Coi như không phát

sinh là được rồi!” nói xong, chậm chạp chuẩn bị chuẩn đi, lại đột nhiên bị Sở Hạo cầm lấy cổ tay, Ngử Diên bị hù dọa ngoái đầu nhìn lại về phía hắn, “Người làm gì?” Người cô đại biết võ công thật là đáng sợ!

“Ngoài ý muốn?” Sở Hạo nghe nói ba chữ này sắc mặt đột nhiên biến đổi, vốn tưởng rằng nàng bắt đầu nhận thức chính mình, lại không nghĩ rằng nàng đột nhiên sẽ nói một cái ngoài ý muốn?!

“Vốn. Vốn chính là đi, ta chỉ muốn. Chính là hảo tâm đi đến nhìn người, ai ngờ. Ai ngờ người trúng mị hương đầu rồi, ta nghĩ. Ta nghĩ người ý định cũng không muốn chạm vào ta đúng hay không?” Nàng nhìn hắn nói, chuyện tối ngày hôm qua nguyên bản chính là ngoài ý muốn, còn nữa, nàng căn bản là sẽ không ở lại chỗ này, mà nàng luôn cho rằng hắn là bởi vì trúng mị hương mới có thể như vậy, nàng nghĩ, ý định của hắn hẳn là không thích mình đi!

Sở Hạo cứ như vậy tức giận trừng mắt nàng, sắc mặt vô cùng khó coi, hắn lôi cổ tay Ngử Diên độ mạnh yếu gia tăng rất nhiều, Ngử Diên theo bản năng thở nhẹ một tiếng nói: “Đau quá, người buông tay a, người làm gì?” Người kia có bệnh a!

“Mộng Ngử Diên ta cho người biết, từ giờ trở đi, người chính là nữ nhân bốn vương thừa nhận, mặc kệ người nghĩ như nào, người đời này đừng mơ tưởng muốn rời đi ta, người sống là người của ta, chết là quỷ của ta, đời này người đều phải lưng tựa danh như vậy, người —— vĩnh viễn đều là của Sở Hạo ta, một đời một thể cả đời!” hắn bá đạo tuyên thệ.

Ngử Diên bị hắn khí phách tuyên thệ như thế làm cho ngây ngẩn cả người, đến hơn nửa ngày nàng vẫn như trước không biết nên như thế nào hồi phục.

Đúng lúc này, Tiểu Hương do do dự dự ở cửa qua lại vòng vo vài cái, muốn vào đến lại có chút do dự, mà ánh mắt của nàng tựa hồ muốn nói điều gì.

“Tiểu Hương người làm sao vậy?” Ngử Diên cũng nhìn về phía nàng kỳ quái khó hiểu hỏi.

Tiểu Hương nghe thấy vậy vội vàng quỳ xuống đất nói: “Tiểu thư, trong cung Bạc Chi cô nương tới, nói là Hoàng hậu nương nương muốn gặp người.” nói xong, liền cúi đầu, dù sao trên người Sở Hạo đều ướt đầm, nhìn chằm chằm như thế chỉ sợ không ổn, còn nữa, nếu không phải Bạc Chi này đã đến, nàng mới không cần tới quấy rầy bọn họ đâu!

Sở Hạo nghe thấy vậy ngẩng ra một lúc nhìn về phía Ngử Diên hỏi: “Người chừng nào thì cùng nàng quan hệ?” nói xong, hắn buông lỏng tay ra.

Ngử Diên nhìn về phía hắn nói: “Chính là lần trước ăn thịt nướng, Hoàng hậu nói là muốn ta bồi nàng nói chuyện, lần trước đi gặp nàng cũng là bởi vì như thế.”

“Ta đây lại nghe nói người đi gặp Hoàng thượng?” Hắn giả vờ làm cho mình thoát nhìn thực bình thường hỏi.

Ngử Diên nghe thấy vậy ngẩng ra một lúc, nói: “Nha, Hoàng thượng không phải còn thiếu ta một cái điều kiện nha, còn nữa, lần trước ta chạy ra giang hồ Hoàng thượng cũng biết đến, nói là để cho ta quan sát chuyện đã xảy ra bên ngoài, ta đây không phải đã trở lại nha, tất nhiên muốn đem những gì nghe thấy chứng kiến hồi báo cho hắn.” nàng ha ha cười cười, lại không thể đem chân tướng nói cho hắn biết.

Sở Hạo nghe thấy vậy thoải mái một chút, nguyên lai là hắn nghĩ nhiều rồi, bất quá, tiếp theo hắn như trước giữ vững nghiêm cẩn nói: “Trong cung không thể so với bên ngoài, ở bên trong nhất định phải cẩn thận nhiều hơn hiểu chưa? Nữ nhân kia của hoàng huynh mặc kệ nàng là ai cũng phải chú ý, nói chuyện cũng phải chú ý!” hắn thiện ý nhắc nhở.

Ngử Diên nghe vậy vội vàng gật đầu, “Ừm, cái này ta biết.” lúc này đây, nàng không có phản bác lời của hắn, vì đạo lý này nàng biết, Hoàng cung nha, tất nhiên không thể so bên ngoài, chính là Hoàng hậu này lập đi lập lại nhiều lần tìm nàng, đến tận cùng là vì sao, chẳng lẽ thật là tịch mịch? Nhưng mà tịch mịch cũng không đến nỗi mỗi lần đều phải lôi kéo nàng đi?!

Hoàng Cung

Lúc này đây, nàng như trước dựa theo lệ thường không có mang theo Tiểu Hương, thứ nhất là Hoàng hậu có rất nhiều lời Tiểu Hương không có tiện nghe, thứ hai, Hoàng cung này cũng không so với bên ngoài, tuy tiện nói sai một câu nói không chừng sẽ đưa tới đánh vào đầu, cùng với như vậy còn không bằng không mang theo nàng, như vậy nàng cũng không cần thường xuyên lo lắng.

“Vương Phi thỉnh bên này!” Bạc Chi cười cùng hoa giống nhau, trên thực tế là tiểu lí tàng đao (nhàm hiểm).

Ngử Diên nghe thấy vậy liền mỉm cười, tỏ vẻ biết.

Đội thời điểm nàng đi qua, quả nhiên ở cái ao không lồ nơi đó thấy được Hoàng hậu, mà bên người nàng mang theo một đứa bé trai, tiểu hài tử giờ phút này đang ngồi xổm bên cạnh hồ cá cho cá ăn.

“Nương nương, Cung Vương Phi đến đây!” Bạc Chi liền đi tới la lên.

Hoàng hậu nghe thấy vậy liền xoay người nhìn về phía nàng cười cười, hướng nàng vẫy vẫy tay, Ngử Diên thấy thế liền mỉm cười tiêu sái tới.

“Lăng nhi còn không kêu Vương Phi tỷ tỷ!”

“Vương Phi tỷ tỷ!” tiểu nam hài nhìn thấy nàng lộ ra nụ cười thuần chân, vội ngọt ngào la lên một tiếng, Ngử Diên ngẩng ra một lúc, tiểu hài tử này là của ai, vì sao nhìn qua nếu so với Tam hoàng tử còn anh tuấn hơn?!

“Muội muội, đây là Lăng nhi, là nhi tử của tiên hoàng, cũng là đương kim thái tử, đứa nhỏ này rất nghe lời, học tập còn rất tuyệt.” nói xong sờ sờ đầu của hán biểu hiện ra bộ dạng hiền lành.

Lăng nhi nghe thấy vậy ha ha cười cười, nhìn đứa nhỏ khá ái như thế, Ngũ Diên trong lòng cứ nhiên ấm áp, xem ra có đứa nhỏ cũng không phải một chuyện xấu, nhưng một giây sau, nàng vội lắc lắc đầu, Mộng Ngữ Diên người đang ở đây nghĩ cái gì, làm sao người lại muốn có đứa nhỏ đâu? !

“Muội muội đang suy nghĩ gì, như thế nào lại lắc đầu?” Hoàng hậu nhìn về phía nàng hỏi.

“Không. Không có việc gì!” nói xong, liền cười cười.

Thái tử thấy thế liền cầm qua thức ăn của cá trong tay Hoàng hậu ngồi xỏm bên cạnh từng hột hướng trong nước ném đi.

Hoàng hậu nhìn về phía hán cười cười, tiếp theo xoay người nhìn về phía Ngũ Diên nói: “Muội muội, người cùng Hoàng thượng đến tốt cùng là cái quan hệ gì?”

Ngũ Diên nghe thấy vậy ngây ngẩn cả người, cái gì gọi là cùng Hoàng thượng cái gì quan hệ?”Này. Đây không phải đệ muội sao?” Nghĩ nghĩ, nàng vẫn là mở miệng nói, chẳng lẽ còn có quan hệ khác hay sao?!

Hoàng hậu nghe thấy vậy, trào phúng cười cười đột nhiên nhìn về phía nàng, lông mày chau cao nói: “Muội muội người có từng biết Hoàng thượng thích người?!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 171: Làm sao có thể tàn nhẫn như thế

Hoàng hậu nghe thấy vậy, trào phúng cười cười đột nhiên nhìn về phía nàng, lông mày chau cao nói: “Muội muội người có từng biết Hoàng thượng thích người?!”

“A? Cái gì?” Ngũ Diên hoàn toàn sững sốt, Hoàng thượng thích nàng? Làm sao có thể?!

“Người không cần giật mình như vậy, dựa vào trực giác của nữ nhân ta sẽ không đoán sai, ánh mắt hán nhìn người giống như là bảo bối, cũng chỉ có người mới có thể làm cho hán thoải mái cười to, cũng chỉ có người mới có thể làm cho hán nóng ruột nóng gan.” nàng theo bản năng nắm chặt tay nói.

Nàng nói như vậy làm cho Ngũ Diên căn bản không nghĩ tới, nhìn sắc mặt nàng có chút không tốt lắm, vì thế nói gấp: “Tỷ tỷ, người đừng có hiểu lầm, ta coi Hoàng thượng như ca ca, còn nữa, Hoàng thượng cũng chỉ coi ta như là muội muội.” nàng liền giải thích nói.

“Muội muội?” Nghe thấy vậy, nàng cười lạnh một tiếng, Muội muội là như vậy sao? Khi cùng ở một chỗ làm hán như đi vào trong cõi thần tiên hư vô, phục hồi tinh thần lại hán luôn nói cho nàng biết, truyện cười của Ngũ Diên là buồn cười cỡ nào. Ngũ Diên đặc biệt như thế nào, nàng có thể không ghen tị sao? Nàng có thể không bốc hỏa sao?! Thành thần thì đã có sao? Phạm là nữ nhân trở ngại tiền đồ của nàng, nàng sẽ không bỏ qua!

“Tỷ tỷ.” Ngũ Diên nhìn về phía khuôn mặt âm trầm trước mắt, trong lòng nhanh chóng xuất hiện một cảm giác mát mát, mí mắt của nàng bắt đầu nháy lên không ngừng, cảm giác giống như sắp có chuyện gì xảy ra.

Hoàng hậu nghe tiếng nhìn về phía nàng đột nhiên cười cười, đi bước một tới gần nàng, Ngũ Diên theo bản năng lui về sau, “Tỷ tỷ người. Người muốn làm gì?” Tuy rằng nàng đang cười, nhưng ở trong mắt nàng lại có vẻ vạn phần âm trầm, trời ạ, nữ nhân trong cung thật sự là đáng sợ, vì sao vừa rồi vẫn còn thân ái, đảo mắt liền trở nên đáng sợ như thế? !

“Muội muội người làm sao vậy?” Nàng ta chậm rãi tới gần nàng, vươn mười ngón tay màu đỏ nhìn nhìn nói: “Người nói nhan sắc của Bôn cung có đẹp không? Ai, Bôn cung thì thích nhan sắc tươi đẹp, đặc biệt máu!” nói xong, nàng âm lãnh cười, lúc này, Bạc Chi liền vỗ vỗ tay, Hoàng hậu thấy thế liền đem Ngũ Diên hướng Thái tử đẩy qua.

“Đông” một tiếng, thái tử nháy mắt rơi xuống nước, Ngũ Diên lao đảo một cái cũng thiếu chút rơi xuống trong nước, lại lung la lung lay vài cái cước bộ liền vững vàng.

“A, có ai không, cứu mạng a, Thái tử rơi xuống hồ!” Hoàng hậu đột nhiên lớn tiếng la lên.

Thái Hậu vừa vặn đi ngang qua bắt gặp một màn Ngũ Diên đánh về phía Thái tử, nhất thời kinh hãi cả người run run, liền vội gọi người ta đi cứu Thái tử, mà thân thể của bà lại tức giận ngăn không được run run.

“Mau cứu thái tử.” Hoàng hậu nức nở kêu lên, đưa tay không lực hướng bên hồ với tới, nước mắt rơi xuống trên mặt đất càng khiến nàng trông có vẻ thảm thương.

Bọn thái giám thấy thế toàn bộ nhào vào hồ cứu Thái tử.

“Thái tử, ô ô. Ta không thấy người, đáng chết đáng chết!” Hoàng hậu liền phát vào gương mặt của mình khóc nói.

“Nương nương nương.” Bạc Chi cũng khóc la lên.

Ngữ Diên sớm ngăn cả người, một màn này phát sinh quá là nhanh, nàng căn bản không kịp suy nghĩ, Thái Hậu bước đi đến trước mặt nàng, bắt ngờ “Ba “ một tiếng, bà hung hăng giáng cho nàng một cái bạt tai.

“Thái Hậu.” Bị đánh Ngữ Diên hoàn toàn ngây ngẩn cả người, nàng không ngừng lắc đầu, không phải, không phải như thế.

“Nếu Lăng nhi có chuyện gì xảy ra, đừng nói người là Cung Vương Phi, cho dù người là phi tử của Hoàng thượng cũng giống nhau ta sẽ xử tử người!” nói xong, oán hận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Đúng lúc này, bọn thái giám ầm Thái tử cả người ướt sũng, mà hần giờ phút này giống như tử thi bình thường không có sự sống.

“Ta là oan uổng!” kịp phản ứng nàng nói gấp.

“Oan uổng? Ai gia tận mắt nhìn thấy mà còn oan uổng? Người thật đúng là ngoan độc a!” Bà nhìn hướng nàng ánh mắt hung ác nói.

“Không phải, không phải như thế.” Ngữ Diên vội lắc đầu nói.

Hoàng hậu thấy thế chảy nước mắt nói: “Thái Hậu, muội muội đích thị là vô ý nàng thiện lương như vậy, chuyện này nhất định là có hiểu lầm gì!” nàng liền ‘hào tâm’ nói.

Thái Hậu nghe vậy liền nâng Hoàng hậu đang khóc trong lòng nói: “Người cũng đừng thay nàng biện hộ, ai gia không phải người mù, ai gia có thể nhìn rành mạch, người đầu đem Cung Vương Phi nhốt vào Thiên Lao chờ đợi xử lý!” Thái Hậu bỏ lại những lời này liền theo thân ảnh Thái tử rời đi.

Ngữ Diên nghe vậy ngã xuống mặt đất, Hoàng hậu lúc này liền được bọn nha hoàn Thái Hậu dìu đứng lên hướng Phượng loan cung đi, mà nàng cứ như vậy bị bọn thái giám áp hướng Thiên Lao, thời điểm đi ngang qua Hoàng hậu, khóe miệng nàng treo lên vẻ đắc ý tươi cười, cùng nàng đấu, người còn non lắm!

Cho đến khi tiến vào đại lao một khắc kia, Ngữ Diên đều không thể tin được chuyện này có thể xảy ra, nàng làm sao có thể tàn nhẫn như thế, nàng làm sao có thể dùng đứa nhỏ như thế?!

Sở phủ

“Vương gia, Vương gia. Không xong xảy ra chuyện lớn!” Nhất Kiếm vội vã chạy tới, mọi người thấy hần bộ dáng sốt ruột không khỏi hỏi: “Làm sao vậy? Có chuyện đại sự gì rồi?”

“Vương Phi. Vương Phi bị nhốt vào Thiên Lao!” Nhất Kiếm thở hần hần nói.

“Sao lại thế này?” Sở Hạo cùng Béo lão nhân đều khiếp sợ.

“Nô tài cũng vậy không biết rõ, nghe nói Vương Phi ra tay đẩy ngã Thái tử xuống hồ, mà Thái tử hiện đang nguy kịch!” Nhất Kiếm nói gấp.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn về phía Béo lão nhân nói: “Gai gia người đừng sốt ruột, người hãy ở nhà, chờ con trở lại!” một giây sau, liền cùng Nhất Kiếm đi ra ngoài.

“Cung Vương gia thật sự rất xin lỗi, Thái Hậu có lệnh nơi này bất luận kẻ nào cũng không thể tiến vào!” mười mấy Cẩm y vệ đứng ở Thiên Lao một mực cung kính nói.

Sở Hạo nghe vậy liền hướng vườn Ngự Uyển của Thái Hậu đi đến, được Sở Thiên cho phép, hần một thân một mình đi vào, vừa đi vào bên trong liền nghe được tiếng khóc đứt quãng cùng biện hộ của Hoàng hậu.

Mà Thái Hậu thì lạnh như băng bất vì sở động, bà ngồi ở trên ghế cả người run run không thôi, đây là huyết mạch duy nhất của Phượng Nhi lưu lại, bà quả quyết không thể để cho hần gặp chuyện không may, nếu hần tránh không được kiếp này, bà nhất định phải để cho nàng chôn cùng, dù ai cũng không cách nào khuyên bảo.

Sở Hạo này sớm nhủ chặt lại, muốn đi mở miệng cầu Thái Hậu, nhưng trong ánh mắt Sở Thiên nói ngầm miệng lại, trong phòng trừ bỏ tiếng nức nở đứt quãng, chính là thanh âm của nhóm Thái y không ngừng bận rộn, mà trên giường Thái tử giờ phút này sắc mặt sớm trắng như tro bụi.

“Các người đều đi ra ngoài đi” một lúc sau, Thái Hậu đột nhiên phát ra thanh âm, bà không hy vọng có người quấy rầy nhóm Thái y suy nghĩ, cũng không muốn thấy nhiều người như vậy.

Sở Thiên thấy thế liền bảo hấn đi trở về trước có chuyện gì đợi ngày mai nói sau, Hoàng hậu đã theo sau rồi lệ ly khai, nơi này chỉ còn lại có Thái Hậu cùng Sở Thiên.

“Thiên nhi, Lăng nhi sẽ bình an đúng không?” Thái Hậu run run hỏi.

Sở Thiên liền đi lên trước nắm tay bà nói: “Mẫu hậu yên tâm, Phượng Nhi trên trời có linh thiêng chắc chắn sẽ phù hộ Lăng nhi bình an vượt qua kiếp nạn này!” tim của hấn cũng lo lắng không thôi, càng hiểu được lo lắng của Thái Hậu, tiên hoàng sau này lại là cháu gái ruột của bà, sau khi gắng sinh hạ Lăng nhi liền tiên thăng rồi, mấy năm nay Lăng nhi cơ bản đều là Thái Hậu nuôi lớn, bởi vì hấn đến tuổi đọc sách, nên mới để cho hấn rời Tường Trữ Cung đi đến phòng đọc sách, sao biết mới đi không đến nửa năm liền đã xảy ra chuyện như vậy? !

“Lăng nhi trăm ngàn không thể có việc, nếu không, ta sẽ không bỏ qua cho người đàn bà kia!” bà hung tợn nói.

Sở Thiên nghe thấy vậy trong lòng cũng khó chịu không thôi, lý trí của hấn nói cho hấn biết, chuyện này nhất định không phải nàng làm, nàng thích tiểu hài tử như vậy, quả quyết sẽ không đem đứa nhỏ đẩy xuống hồ, nhưng mà, một màn này lại thật sự đã xảy ra, hấn nhìn về phía Lăng nhi trên giường mê man, trong lòng mặc niệm, đứa nhỏ, người nhất định phải sống sót, nhất định!

Hoàng hậu cùng nha hoàn Bạc Chi chậm rãi về tới Phượng Loan Cung, vừa tiến vào trong phòng, nàng liền cho bọn hạ nhân toàn bộ đi xuống.

“Nương nương, Thái tử mà chết, Tam hoàng tử nhất định có thể ngồi trên ngôi vị Thái tử, Bạc Chi chúc mừng nương nương!” Bạc Chi liền cười cười vuốt mông ngựa nói.

Hoàng hậu nghe thấy vậy cũng cười cười, “Hấn sớm đáng chết rồi, nếu không phải lão yêu quái kia che chở hấn lâu như vậy, chỉ sợ, hấn sớm cùng nhị hoàng tử giống nhau đi đầu thai mấy lần.” nói xong, âm lãnh lạnh cười cười, nhị hoàng tử con của Nguyệt phi, sinh ra một tháng liền tim suy kiệt mà chết, chính là tất cả mọi người không biết, trước đó những thứ nàng đưa cho nàng ta tuy rằng đều không có hại, nhưng các loại mùi hỗn hợp ở cùng một chỗ sẽ sinh ra dị thường, bởi thế đứa nhỏ của nàng mới có thể sớm từ vong như vậy.

“Nương nương, đại hoàng tử này được trừ bỏ, Cung Vương Phi lại cống tội danh này, thật sự là được cả hai a!” Bạc Chi liền tán thưởng nói.

Hoàng hậu nghe vậy nhìn về phía nàng hỏi: “Người xác định không có sơ hở chút nào chứ? Đừng để đến cuối cùng đại hoàng tử có năng lực sống lại?”

Bạc Chi nghe thấy vậy vội cúi người nói: “Nương nương người yên tâm, nô tỳ ngay tại dưới nước an bài người, chỉ cần Thái tử vừa rơi xuống nước, bọn họ sẽ đem khăn mặt tẩm độc chụp vào mũi hấn, cho dù cứu lên cũng sẽ không sống sót, độc kia lại là hạc đỉnh hồng!” Bạc Chi âm lãnh nói.

Hoàng hậu nghe vậy cười ha ha, “Làm rất tốt, lão yêu quái mất đi cháu ruột nữ này nếu mất đi thêm Tôn Tử, bà ta nhất định sẽ không bỏ qua cho nàng ta!” nói xong âm lãnh cười cười.

Mộng Ngữ Diên, Bôn cung cũng muốn nhìn xem, người tiến nhập Thiên Lao, còn có thể bay chạy đi đâu?! Chỉ cần đại hoàng tử vừa chết, người hấn phải chết không thể nghi ngờ! Xem liệu ai có thể cứu người! Hừ!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi

Giờ phút này, đã đến nửa đêm, nhưng bên trong Hoàng cung vẫn như cũ đầu người bắt đầu khởi động, Thái y cùng cung nữ không ngừng xuyên qua ở Trữ Tường Cung, thần sắc mỗi người đều vô cùng ngưng trọng, Thái Hậu lại sốt ruột ở trong phòng đi đi lại lại.

Mà bên ngoài Trữ Tường Cung quý đó là Mộng tướng quân cùng với Mộng phu nhân, bọn họ nghe thấy Ngữ Diên xảy ra chuyện, liền vào trong cung cầu kiến, nhưng đi đến nơi này, Thái Hậu trực tiếp cự tuyệt bọn họ cầu kiến, điều này làm cho hai người bọn họ lại lo lắng không thôi.

“Thái Hậu tha mạng a, Thái tử Thái tử chỉ sợ Không được.” Mười mấy Thái y cứ như vậy ‘bùm’ một tiếng quỳ gối xuống đất, không ngừng dập đầu, mỗi người đều cả người run run.

Thái Hậu nghe thấy vậy run run đổ vào phía sau, Sở Thiên vội vờn tay đỡ bà, “Thái tử nếu sống không được, ai gia cho toàn bộ các người chôn cùng!” thanh âm của Thái Hậu run run ở trong này nghe qua vô cùng u oán.

Sở Thiên đi đến bên giường nắm tay Thái tử nói: “Lăng nhi, phụ hoàng ở trong này, người phải gắng gượng qua đi, gắng gượng qua đi!” nhìn khuôn mặt của hấn không còn sức sống tim của hấn đau đớn không thôi, đứa nhỏ này từ nhỏ đã không ở bên cạnh hấn, nhưng luôn làm cho hấn lo lắng, hấn không chỉ có thông minh hơn nữa đặc biệt nhu thuận, vận mệnh này không nên thảm như vậy.

“Đi đi mang Cung Vương Phi đến, ai gia muốn nàng quỳ gối trước mặt Lăng nhi!” Thái Hậu cả giận nói.

Phượng Loan Cung

“Nương nương. Nương nương.” Bạc Chi liền chạy tới, làm cho Hoàng hậu đang ngủ say hơi hơi nhíu mi.

“Sự tình gì lại không quy củ như vậy?” Thanh âm của nàng có vẻ vô cùng khó chịu, bộ dáng cũng cực kỳ bất mãn.

Bạc Chi nghe thấy vậy vội vàng quỳ xuống đất, “Nương nương tha mạng, nô tỳ sai lầm rồi!” nàng xem, Hoàng hậu thời điểm tốt liền như một pho tượng Phật, nhưng thời điểm tức giận lại giống như rắn rết, nàng theo nàng lâu như vậy, quan sát sắc mặt vẫn là biết.

“Nói đi!” Hoàng hậu lại bình thường nói một tiếng.

“Nương nương, vừa rồi nghe được tin tức tin cậy Thái tử ở giờ Tý đã hoăng!” Bạc Chi nói gấp. (chú thích: hoăng nghĩ là chết chỉ nói về vua chúa)

“Cái gì?” Hoàng hậu nghe thấy vậy xoẹt một tiếng ngồi dậy hỏi: “Có thật không?”

“Đúng vậy, nô tỳ không dám nói lời nói dối, toàn bộ nhóm Thái y thúc thủ vô sách, mà Thái tử cũng đã tắt thở rồi, Thái Hậu giờ phút này phái người đi Thiên Lao bắt Cung Vương Phi đây!” Bạc Chi liền cười cười nói.

Nghe vậy, Hoàng hậu cười vui vẻ không thôi, vì thế đứng dậy nói: “Hầu hạ bồn cung thay quần áo, bồn cung muốn đi xem kịch vui!”

“Dạ!” Bạc Chi liền đáp.

Bên kia

Thị vệ nghe thấy vậy liền đi Thiên Lao đem Mộng Ngữ Diên dẫn đi ra, Ngữ diên mới ra liền thấy được Sở Hạo, hắn vẫn không trở về, nhìn mặt Thái tử trắng bệch kia, hắn đã cảm thấy sự tình không ổn, nhưng Thiên Lao cũng đi không được, cho nên hắn quyết định ở trong này coi chừng dùm, quả nhiên, nàng vẫn bị dẫn đi ra.

“Ngữ Diên, đến tốt cùng chuyện gì xảy ra?” Sở Hạo liền đi tới muốn hỏi sự tình, hắn cảm giác chuyện này không đơn giản.

“Vương gia thực xin lỗi, Thái Hậu tuyên Vương Phi!” bọn thị vệ nói.

Ngữ Diên nhìn về phía khuôn mặt hắn sốt ruột, trong lòng một bụng nói lại không thể nào nói lên, thôi, hết thấy tùy duyên đi, giải thích cũng sẽ không có người tin tưởng, hết thấy liền xem thiên ý đi.

“Diên nhi.” Sở Hạo đau lòng la lên một tiếng, muốn đi lên, toàn bộ thị vệ lại ngăn lại, “Vương gia ngài trước đừng có gấp, Hoàng thượng ở nơi này chắc chắn sẽ vì Vương phi cầu tình!” một thị vệ lớn tuổi trong đấy nói.

Sở Hạo thấy thế liền đi theo, chính là thời điểm tới Trữ Tường Cung, Sở Hạo lại bị cự tuyệt ở ngoài cửa, Ngữ Diên nhìn đến cha mẹ mình quỳ trên mặt đất nước mắt lập tức liền chảy ra.

“Diên nhi.” Nhị lão liền la lên.

Ngữ Diên đem bọn họ nâng dậy mà nói: “Nữ nhi bất hiếu làm cho các người lo lắng!” nhìn về phía bọn họ, Ngữ Diên trong mắt tràn đầy xin lỗi.

“Đứa nhỏ có ủy khuất đều cùng Hoàng thượng nói, cha không tin người lại đẩy Thái tử, mặc kệ thế nào cha mẹ nhất định sẽ không bỏ lại người!” Mộng tướng quân giống như lập tức già đi rất nhiều, Ngữ Diên nhìn đau lòng không thôi, lúc này, thị vệ lại bắt đầu thúc giục, Ngữ Diên chỉ có thể ngoái đầu lại nhìn bọn họ liếc mắt một cái liền đi vào.

Trong phòng mười mấy Thái y toàn bộ quỳ gối trên mặt đất, mỗi người đều không nói được một lời, Ngữ Diên lập tức cảm thấy không khí có chút áp lực, hướng phía trước đi tới liền thấy được Sở Thiên khuôn mặt rối rắm, mà trên giường Thái tử giống như tử thi không nhúc nhích, Ngữ Diên thậm chí cảm thấy được hơi thở của tử vong.

“Quỳ xuống!” thanh âm nghiêm nghị của Thái Hậu đột nhiên vang lên.

Ngữ Diên nghe vậy ‘bùm’ một tiếng quỳ gối xuống, chuyện này ít nhiều cùng nàng cũng có quan hệ, giả như nàng không hướng lui về phía sau mà nói. . ., thì cũng không cho Hoàng hậu cơ hội hăm dọa, nhìn Thái tử trên giường, lòng của nàng áy náy không chịu nổi.

“Người, nữ nhân này làm sao có thể nhẫn tâm như vậy, Thái tử cùng người không oán không cừu người sao có thể ra tay đẩy hắn xuống nước, hiện tại người hài lòng chưa, hắn rồi đi, người nên cao hứng đi?” thanh âm của bà lạnh như băng làm cho mỗi một người ở đây nghe đều kinh hãi.

“Ngữ Diên lúc ấy đến tốt cùng là tình huống như thế nào?” Sở Thiên đột nhiên hỏi, ở trong lòng hắn tình nguyện chuyện này không phải nàng làm, nếu không, hắn nhất định sẽ không tha cho nàng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trầm mặc không nói, nàng có thể nói cái gì đây, nói là Hoàng hậu đẩy nàng? Nếu như vậy sẽ có càng nhiều người khinh thường đi, ai sẽ tin tưởng Hoàng hậu gầy yếu như thế sẽ hại nàng đâu!

“Ngươi còn hỏi cái gì, ai gia tận mắt nhìn thấy chẳng lẽ giả bộ, ngươi xem, nàng cũng không chấp nhận sao?” Thái Hậu đối với vấn đề này của Hoàng thượng hiển nhiên bất mãn vô cùng.

Sở Thiên nhìn về phía nàng trầm mặc, trong lòng không tiếp thu được, Mộng Ngữ Diên quả nhiên là người làm hại Lăng nhi sao? Hay là sau lưng của người thật sự có một nhóm người to lớn, mục đích của bọn họ làm như vậy để làm gì?! Có thể nhẫn tâm xuống tay với một đứa nhỏ như vậy?!

“Để nàng chôn cùng, để nàng chôn cùng Lăng nhi!” Lời nói bén nhọn của Thái Hậu vang lên, một giây sau, bà chạy đến bên giường Thái tử lôi kéo cánh tay lạnh như băng của hắn khóc nói: “Lăng nhi, Lăng nhi ngoan của ta a. Làm sao ngươi có thể bỏ lại hoàng tử mẫu đầu?” Thái Hậu nắm tay hắn lạnh như băng run run nói.

Ngữ Diên nước mắt cũng chậm chậm chảy xuôi xuống dưới, đều là lỗi của nàng, lỗi của nàng.

“Lăng nhi ngươi yên tâm, hoàng tử mẫu sẽ không để cho ngươi cô đơn, hoàng tử mẫu sẽ để người làm hại ngươi đi cùng!” Thái Hậu nói xong, lại hung ác trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái.

Đúng lúc này, một đứa nha hoàn ở bên tai Thái Hậu nói nhỏ, Thái Hậu nghe vậy nói một tiếng, “Để cho nàng đi vào!”

Theo sau, Hoàng hậu liền vội vội vàng vàng chạy vào, vừa đi vào nàng liền nhào tới bên người Lăng nhi khóc nói: “Lăng nhi, Lăng nhi ngươi tỉnh lại đi, ngươi tỉnh a, mau mở to mắt nhìn xem mẫu hậu a!” nói xong liền khóc cầm lấy tay hắn, một giây sau, nhẹ nhàng đặt vào mặt của hắn, người không biết còn tưởng rằng đây là con trai của nàng, kỳ thật nàng sờ mặt của hắn cũng chỉ là muốn xem hắn có còn hô hấp hay không mà thôi.

Khi xác định hắn không có hô hấp, đưa lưng về phía mọi người Hoàng hậu khước miệng treo lên nụ cười đắc ý, bất quá nụ cười như thế trong chớp mắt, một giây sau, liền đi đến bên người Sở Thiên quỳ trên mặt đất cầm lấy ống quần của hắn nói: “Hoàng thượng đều là lỗi của nô tì, Ngữ Diên muối muối là vô tình, ngài muốn mở một mặt lưới a, ngài phải cùng Thái Hậu cầu tình a.” nói xong, còn lau nước mắt nói, người không biết còn tưởng rằng Mộng Ngữ Diên là thân muội muội của nàng đâu!

“Hoàng hậu ngươi không cần vì nữ nhân này cầu tình, ai gia nhất định muốn nàng chôn cùng!” lời nói của Thái Hậu nghiêm khắc không để cho mọi người nghi ngờ.

“Thái Hậu.”

“Đủ!” Thái Hậu phiền chán khoát tay không muốn nghe Hoàng hậu ‘thiện ý’ giải thích.

Sở Thiên vào thời khắc này không nói được một lời, hắn không biết mình nên nói cái gì, nhìn nhi tử một khắc trước còn hoạt bát đáng yêu, giờ phút này lại trở thành thi thể lạnh như băng lạnh, tim của hắn sớm khó chịu vạn phần, nếu không có lý trí duy nhất kia, chỉ sợ, hắn sớm đem nàng băm thây vạn đoạn.

“Hoàng thượng, ngươi còn đang chờ cái gì, ai gia muốn nàng cấp Lăng nhi chôn cùng!” Thái Hậu thấy Hoàng thượng vẫn nhíu mi không nói được một lời không khỏi bốc hỏa hét lên.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ngược mắt đầy nước mắt nhìn về phía Sở Thiên, Sở Thiên thấy thế trong lòng ảm ảm đau, hắn đây là làm sao vậy?! Mà đến tột cùng thì hiện tại hắn nên làm như thế nào?!

“Khụ —— khụ khụ ——” Đột nhiên, trong phòng truyền ra một tiếng ho khan làm cho người ta hoảng sợ, tất cả mọi người ngậy ngậy cả người, một giây sau, toàn bộ ánh mắt hướng trên giường nhìn lại, ‘thi thể’ nằm trên giường đột nhiên giật giật, ánh mắt toàn bộ mọi người ngậy ngậy cả người.

“Mau —— Thái y mau ——” kịp phản ứng Sở Thiên liền đối với nhóm Thái y nói.

Mười mấy Thái y nghe vậy liền từ trên đất bò lên đều vây quanh bắt mạch xem, vài giây sau, Lưu ngự y đức cao vọng trọng quỳ trên mặt đất nói: “Chúc mừng hoàng thượng, chúc mừng Thái Hậu, chuyện này là do ông trời thương hại làm cho Thái tử trở về!”

“Cái gì?” Thái Hậu nghe vậy giật mình không thôi, một giây sau, liền đối với bọn họ nói: “Mau, mau nhìn xem Lăng nhi!”

Hoàng hậu kinh ngạc nhìn hướng nơi đó, trong lòng không khỏi nghi hoặc nhíu mày, tại sao lại như vậy chứ? Hắn rõ ràng đã không có hô hấp làm sao có thể sống lại đâu?!

“Khụ khụ, đừng. Đừng vây quanh ta!” Lăng nhi thức tỉnh liền đẩy đám người ra, chính mình chậm rãi ngồi dậy.

Thái Hậu thấy thế lập tức đem hắn ôm vào trong ngực, “Lăng nhi, Lăng nhi ngươi hừ chết hoàng tử mẫu ——”

Lăng nhi ho khan một tiếng nói: “Hoàng tử mẫu không phải bây giờ Lăng nhi là rất tốt đấy sao?”

Hoàng hậu thấy thế không nói được một lời, nàng cũng không biết nên nói cái gì, một màn quý dị như vậy đủ để cho thần kinh của nàng ngừng suy nghĩ.

Thái Hậu nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên quỳ trên mặt đất nói: “May mắn Lăng nhi sống lại, nếu không, ai gia nhất định phải xử tử ngươi!”

Lăng nhi nghe vậy nhìn về phía nàng nói: “Hoàng tử mẫu không phải nàng đẩy ta xuống nước!”

“A? Cái gì?” Mọi người càng thêm nghi ngờ.

Lúc này, Lăng nhi đi từ dưới đến bên người Ngừ Diên tiếp theo nhìn về phía mọi người nói: “Ta là chính mình bị ngã xuống, nàng vừa vận muốn đi cứu ta!” hần nói gấp, Thái Hậu nghe vậy không khỏi nhủ mày, thật là như vậy sao? Nhưng mà bà xem rõ ràng là nàng đẩy hần nha?!

Ngừ Diên nhìn về phía Lăng nhi nước mắt chảy xuống, run run nói một câu, “Cám ơn. Cám ơn thái tử.”

Lăng nhi cười cười, đột nhiên đưa tay ôm cổ nàng ở bên tai nàng nói nhỏ một câu, nghe vậy, thân mình Ngừ Diên đột nhiên chấn động, ánh mắt sợ hãi trừng lớn, hần. Hần nói gì đó?!

“Nương tử đừng sợ, Nhất Phân nói qua, sẽ bảo vệ ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 173: Tá Thi Hoàn Hồn (1)

Ngừ Diên hoảng sợ trừng mắt nhìn Thái tử, hần vừa mới nói cái gì? Bảo vệ nàng? Nhất Phân? Nhất Phân. Hần là Nhất Phân? ! Nghĩ đến đây, lòng của nàng khó chịu một chút, không biết là cái tư vị gì.

Thái tử hướng nàng cười cười lập tức chạy tới bên người Thái Hậu nói: “Hoàng tổ mẫu nàng không có hại ta, nàng là muốn cứu ta đấy!” hần liền cười nói tiếp tục nói: “Hoàng tổ mẫu nàng là người tốt!”

Ngừ Diên nhíu mày nhìn hần, Nhất Phân, nếu hần thật là Nhất Phân, vì sao trên người hần không hề có khí của Quý Hồn, hay là. Hay là hần cũng là Tá Thi Hoàn Hồn?! Ngừ Diên nhất thời bị ý nghĩ này khiếp sợ hít vào một hơi, hiện tại cũng chỉ có một lời giải thích này, nếu không, Quý nhân của nàng không có khả năng nhìn không tới Nhất Phân!

Thái Hậu nghe thấy vậy nhìn nhìn Thái tử trong lòng, vẻ mặt bộ dáng hiển lạnh, “Ngươi đứng lên đi, ai gia cũng là nóng vội ngươi lại không chịu giải thích, nên mới khiến ai gia hiểu lầm!” Thái Hậu nói gấp, trên mặt thay đổi một bộ dáng tôn quý tươi cười.

Ngừ Diên nhìn bà sắc mặt xấu xí, trong lòng tràn đầy hèn mọn, bà ta đã cho nàng cơ hội giải thích sao?!

Trong phòng không khí lập tức hòa hoãn rất nhiều, nhưng chỉ có Sở Thiên vẫn không nói gì, đối với hần đạo hạnh cao thâm mà nói, một màn này thái quá đến mức quý dị, Lăng nhi rõ ràng đã chết tại sao đột nhiên lại sống lại, hơn nữa, nó cho hần cảm giác như thế nào có chút không giống với?!

Chỉ tiếc, đạo hạnh của hần cao tới đâu có thể nhìn đến Quý Hồn, nhưng mà hiện tại Nhất Phân căn bản không phải Quý Hồn, hần thành Thái tử, hần đã muốn đại thay thế, có sinh mệnh, sinh mệnh rõ ràng, một màn Tá Thi Hoàn Hồn này, chỉ sợ, trừ bỏ Ngừ Diên ai cũng sẽ không tin tưởng.

“Lăng nhi. Ngươi làm mẫu hậu hù chết!” Hoàng hậu thấy thế liền chạy tới ôm hần nói.

Lăng nhi nghe vậy liền đẩy nàng ra, “Ta không thích bị người khác ôm!” hần trực tiếp không lưu tình nói.

Hoàng hậu nghe thấy vậy ngây ngẩn cả người, đứa nhỏ này sao lại thế này? Chẳng lẽ bị chìm nước đầu lại biến thành không tốt?! Chính là Hoàng hậu thật không ngờ thời điểm nàng đang suy nghĩ khóe miệng Lăng nhi treo lên một nụ cười giảo hoạt, nụ cười như thế trong chớp mắt, bắt quá lại bị Ngừ Diên nhìn đến, trong chốc lát nàng đột nhiên cảm thấy vận mệnh bị thúc của Hoàng hậu tựa hồ muốn bắt đầu.

Thái Hậu nghe vậy liền cười cười, “Hoàng thượng, Lăng nhi này là ông trời phù hộ a, chờ trời sáng, chúng ta chúc mừng cho Lăng nhi, đúng rồi, Cung Vương Phi cùng Vương gia cũng cùng nhau tới đây đi!” bà vuốt đầu Lăng nhi cười nói.

Kỳ thật, Ngừ Diên rất muốn nói cho bà biết không muốn đi, nhưng nàng lại bức thiết muốn biết, cuối cùng chuyện gì xảy ra, làm sao Nhất Phân có thể ở trong thân thể của người khác?!

Một hồi sợ bóng sợ gió, Ngừ Diên ly khai khỏi Hoàng cung, Mộng tướng quân cùng với phu nhân thấy thế nước mắt vui mừng, bọn họ chỉ biết con gái của mình làm sao có thể như thế, nàng thiện lương như vậy lại đơn thuần như vậy, làm sao có thể đi thương tổn Thái tử đây, cũng may ông trời phù hộ Thái tử tình lại, trả lại cho nàng một thân trong sạch.

Theo sau hàn huyên vài câu, Sở Thiên liền để cho bọn họ hừng đông vào trong cung vì Thái tử chúc mừng, Mộng tướng quân tất nhiên không dám chậm trễ, theo sau, Ngừ Diên liền cùng Sở Hạo đi trở về.

“Nàng vẫn là không chịu nói với ta sự thật sao?” Sở Hạo lôi kéo tay nàng đi ở trên đường yên tĩnh hỏi.

Ngữ Diên nhìn hấn một cái hỏi: “Vì sao không ngồi xe ngựa?”

Sở Hạo vẫn chưa trả lời, nắm tay nàng độ mạnh yếu gia tăng, hấn như trước đi ở phía trước, mà nàng tùy ý hấn nắm tay chậm rãi đi theo phía sau của hấn.

“Nếu. Nếu ta cho ngươi biết là Hoàng hậu đây ta mà ta vô ý đánh tới thái tử, ngươi tin sao?” Một lúc sau, Ngữ Diên thỉnh linh toát ra những lời này.

Nghe vậy, Sở Hạo ngậy ra một lúc, ngoái đầu nhìn lại nàng một cái, mà nàng nhủ mảy vô cùng nghiêm túc theo dõi hấn, trong lòng của nàng là không yên, nàng không biết có thể có người tin tưởng hay không, dù sao, Hoàng hậu tại. . . thời đại này làm cho người ta cảm giác vô cùng diệu dàng, đều không phải là người có tâm cơ, hơn nữa nàng nguyên bản cũng rất gây yếu làm cho người ta một loại cảm giác nũng nịu, nàng tin tưởng, mọi người đối với nữ chủ nhân trong vị trí ở trong hậu cung này đều là vô cùng kính nể đi!

“Ta tin tưởng nàng!” Sở Hạo nhìn về phía nàng vô cùng nghiêm túc nói.

“. ?” Ngữ Diên giống như đang nghe nhầm, hấn nói cái gì?

“Nàng nói ta đều tin tưởng, bởi vì nàng ngốc như vậy lấy đâu ra lý do đẩy Thái tử đây?” Hấn đột nhiên nhìn về phía nàng cười cười nói.

Ngữ Diên nghe vậy chu miệng không muốn đề ý tới hấn tiếp tục đi lên phía trước, nhưng là lòng của nàng đang âm, thật tốt, có người tin tưởng, cảm giác thật tốt!

Thời điểm trở lại Kim Uyển, hai người có chút xấu hổ, Ngữ Diên ho nhẹ một tiếng nói: “Ngươi đi về nghỉ ngơi đi, ta muốn đi nghỉ ngơi!” nói xong, liền hướng Kim Uyển đi vào trong, Sở Hạo thấy thế cũng chưa đi, hấn biết trong lòng của nàng nhất định chịu khổ sở, thôi, để cho nàng nghỉ ngơi thật tốt một chút đi!

Sau khi trở lại trong phòng, Ngữ Diên liền đem cửa đóng lại thật tốt, tiếp theo đi vào bên giường đem Huyết Linh Đương dưới gối ra, lay động vài cái Thất Dạ liền đi ra.

“Ai u!” bởi vì Ngữ Diên dao động quá mau, nguyên bản Thất Dạ ở bên trong Huyết Linh Đương tắm rửa sừng sốt mặc quần đùi bị rung đi ra, hấn vừa xuống tới mặt đất, lập tức chiếu ra dấu vết của nước, Thất Dạ đưa tay xoa xoa sợi tóc trên đầu chưa khô nói: “Vu bà ngươi làm cái gì thế, ngươi có biết hay không nếu ngươi ở đây một phút trước mà nói. . . , quần đùi của ta cũng không mặc tốt sẽ bị ngươi dao động đi ra!”

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hấn đưa tay từ trên kệ lấy ra khăn mặt đã dùng qua, “Lau đi!”

Thất Dạ tiếp nhận khăn mặt ngồi ở trên ghế bắt đầu lau đầu, một bên chà lau vừa nói: ” Sao tối hôm qua một đêm mà ngươi không trở về, ngươi đi đâu vậy?” Hấn tò mò hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy lập tức nghĩ tới chuyện tối ngày hôm qua, sắc mặt lập tức đỏ một mảnh, một giây sau, liền ho khan một tiếng che dấu kích động trong lòng, “Cái kia. Cái kia ta cùng Tiểu Hương đi nói chuyện phiếm, kết quả là ở nơi của nàng ngủ, đứng rồi, ta có chuyện nói cho ngươi!” vì thế, nàng liền chuyển hướng đề tài, đem sự tình hôm nay nói với hấn một lần.

Thất Dạ càng nghe mảy càng nhíu chặt, vài giây sau, tóc của hấn cũng bị như thế, hấn tự tay sờ sờ cảm nói: “Ý của ngươi là Nhất Phân cũng là Tá Thi Hoàn Hồn như ngươi?!”

“Đúng, nếu như hấn là quý, ta không có khả năng nhìn không tới cũng không thể không có cảm giác, ngươi phải biết rằng, quý có hơi thở của quý, bất kể là lợi hại vẫn là có mùi quý trên người vừa mới chết, nhưng là hiện tại Nhất Phân căn bản không hề có mùi, nếu không, ta sẽ không kinh ngạc như thế!” nàng cũng càng ngày càng rối rắm, cuối cùng chuyện gì xảy ra?!

“Cái này thật kỳ quái, quý sai không phải nói để cho Nhất Phân đi đầu thai đấy sao, làm sao có thể để cho hấn mượn thân sống lại?” Thất Dạ phi thường khó hiểu.

Ngữ Diên cũng phi thường khó hiểu, hai người hàn huyên vài câu cũng không tìm ra được nguyên nhân về sau, nàng nói: “Được, qua mấy canh giờ trời sắp sáng, đến lúc đó ta có thể đi hỏi để hiểu được, đứng rồi, ta quyết định phải rời đi!”

“Rời đi? Bối Xác tím của ngươi nắm bắt tới tay rồi?” Thất Dạ nghe vậy liền vui sướng hỏi.

“Không có, bất quá, ta không muốn đợi tiếp nữa” Ngữ Diên nói thẳng, nàng sợ chính mình nếu còn đợi tiếp, nàng sẽ không khống chế được lòng mình.

“Ngươi muốn mượn cơ hội ‘cứu’ Thái tử hôm nay đưa ra yêu cầu?” Thất Dạ thông minh một câu nói toạc ra.

Ngữ Diên đứng dậy đến bên cửa sổ đẩy ra cửa sổ phượng bắc, mùi hoa sen trong ao kia nghênh diện bỏ nhào vào phòng, Thất Dạ thấy thế đi vào bên người nàng, Ngữ Diên xoay người nhìn về phía hấn nói: “Đúng, nếu không được, ta liền đi trốn!” nàng nói vô cùng nghiêm túc, trên mặt không mang theo ý cười, nàng không muốn chờ đợi thêm nữa rồi, cũng không muốn lại tốn thời gian.

Thất Dạ nghe thấy vậy nhẹ nhàng hít một tiếng nói: “Chính là không biết Hoàng thượng có thể đáp ứng hay không”

Ngữ Diên nghe thế không nói chuyện, ai biết được, nhưng nàng nhất định phải lấy được, phải!

Cùng Thất Dạ hàn huyên một canh giờ, nàng lại giục Thất Dạ nhanh quay về bên trong Linh Đang, để tránh đông lạnh bị cảm, Thất Dạ an ủi nàng vài cái liền tiến vào Linh Đang, lúc này Ngũ Diên đột nhiên nhớ tới đã hơn một ngày không thấy Tuyết Liên đen rồi, không biết thế nào, vì thế liền mở ra thăm nghĩ đem Tuyết Liên đen ra đặt ở cửa sổ bên cạnh, mà thời điểm nàng nhìn kỹ Tuyết Liên đen, nhất thời ngây ra một lúc, tuyết liên này sao lại thế này?

Lúc này bên ngoài Tuyết Liên lá xanh héo rũ vài phiến, toàn bộ Tuyết Liên đều bị vây quanh trạng thái suy yếu, nhưng kỳ quái hơn nữa là bắp tận cùng bên trong tuyết liên này lại trưởng thành?! Không biết sao lại thế này nàng liền cầm lấy bộ sách lật đến trang này nhìn nhìn, mặt trên rõ ràng viết, Tuyết Liên mỗi ngày đều phải dùng máu nuôi nấng một lần, mà bắp Tuyết Liên một khi héo rũ, toàn bộ Tuyết Liên đen cũng sẽ bị chết.

Ngũ Diên lúc này, vô vô đầu, trời ạ, nàng quên mất, nàng nói qua phải mua máu, nhưng hiện tại chỉ sợ không còn kịp rồi, vì không cho Tuyết Liên từ vọng, nàng chỉ có thể lại cắt ngón tay của mình để cho máu xối tại mặt trên, vài giây sau, Tuyết Liên đen đột nhiên phát ra quang mang dị thường, tuy rằng rất yếu, nhưng lại rõ ràng xuất hiện một lần, đúng lúc này, một màn kỳ quái xảy ra, lá xanh bên ngoài Tuyết liên này đột nhiên thành từng mảnh rơi xuống.

“A. Sao lại thế này?” Ngũ Diên ngây ngẩn cả người, sao lại thế này, nàng liền dùng tay ngăn cản, nhưng căn bản không hề có tác dụng, vài giây sau, toàn bộ lá cây của Tuyết Liên đen mất sạch, chỉ còn lại có cái bắp này không có rơi xuống.

Trời ạ, cuối cùng xảy ra chuyện gì? Nhanh chóng lật bộ sách lên nhìn nhìn, lúc này mới phát hiện mặt trên ghi chú rõ nhất định phải dùng là máu xử nữ đến nuôi nấng, mà nàng tối hôm qua cũng đã phá thân, trời ạ, nàng ảo não vô vô đầu, nàng làm sao có thể đem chuyện quan trọng như vậy quên mất?! Làm sao bây giờ? Tuyết liên này có phải đã chết rồi hay không?

Một giây sau, nàng lại nhìn lại, trên sách chỉ ghi chú rõ dùng vết máu nuôi nấng, còn lại vẫn chưa thuyết minh, ngay cả bắp kia cũng không có nói gì, Ngũ Diên bỏ lại bộ sách nâng bắp này lên sờ sờ nói: “Thực xin lỗi a, ta quên mất, người trăm ngàn không cần chết a!” cảm thán vài giây, nàng chỉ có thể đem Tuyết Liên lại bỏ vào ‘kim khố’ tiếp theo hai tay hợp nhất mặc niệm, làm ơn không cần chết a, ta còn trông cậy vào người để trở về đâu rồi, cầu nguyện đã lâu, nàng đem lá rách trên bàn ném tới bên trong ‘thùng rác’, liền đắp chăn lên ngủ, hết thấy đều coi trọng ngày.

Ngay lúc nàng thấp thỏm lo âu tiến vào mộng đẹp, lá cây trong thùng rác nháy mắt biến mất, tiếp theo trong kim khố đột nhiên truyền ra tiếng cười ‘khanh khách’, đó là tiếng cười của tiểu hài tử, thanh âm rất nhẹ rất nhẹ, ngán ngủ ba giây sau rồi ngừng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 174: Tá Thi Hoàn Hồn (2)

Thời điểm hùng đông Ngũ Diên như trước ở trên giường ngủ, tối hôm qua trở về quá trễ hơn nửa ngày hôm qua đã xảy ra quá nhiều việc, làm cho nàng rất muộn mới ngủ, nàng thậm chí cảm giác mình vừa mới ngủ đã bị Tiểu Hương gọi dậy.

“Tiểu thư a, Vương gia đều đã chuẩn bị xong rồi, người hôm nay không phải đi Hoàng cung sao?” Tiểu Hương lại ở bên tai nàng khuyên.

Ngũ Diên như trước đem chăn che ở trên đầu thờ to ngủ, tựa hồ không có chuyện gì có thể cho nàng cùng ngủ đến cân nhắc.

“Tiểu thư a, người đứng lên đi, người xem a, chuyện ngày hôm qua là một hiểu lầm, cái này gọi là đại nạn không chết tất có hạnh phúc cuối đời, nói không chừng hôm nay Hoàng thượng cùng Thái Hậu sẽ thưởng cho tiểu thư rất nhiều thứ đây!” Tiểu Hương lại nói.

Nghe vậy, Ngũ Diên đột nhiên vén chăn lên ngồi dậy, cương quyết đem Tiểu Hương làm cho hoảng sợ.

“Đứng nha, thưởng!” lúc này nàng mới nhớ tới nàng hôm nay phải đi yêu cầu ban thưởng, chỉ là nghĩ phải đến gặp Hoàng hậu, tâm tình của nàng lại bắt đầu khác lạ, bất quá ăn nhất cân khôn ngoan nhìn xa trông rộng, lần này nàng sẽ không để cho nàng ta có cơ hội làm tiếp chuyện xấu, nghĩ đến đây, nàng liền rời giường rửa mặt, tiếp theo để cho Tiểu Hương sửa sang lại tóc cho nàng.

“Đứng rồi Tiểu Hương, vì sao Thái Hậu này để ý Thái tử như vậy?” Nhìn Tiểu Hương làm tóc cho mình, nàng không khỏi hỏi.

Tiểu Hương nghe thấy vậy liền cười cười nói: “Tiểu thư a, người mất trí nhớ ngay cả chuyện này cũng không nhớ rõ sao, mẹ đẻ thái tử là Liễu Phụng hoàng hậu, nàng lại là cháu ruột của Thái Hậu, chính là mạng nàng quá mỏng, sinh hạ Thái tử sau liền đi đời nhà ma rồi, cho nên Thái Hậu mới có thể vô cùng để ý Thái tử!” nàng một bên chải đầu cho nàng một bên nói.

Ngũ Diên nghe thấy vậy trong lòng bùng tỉnh đại ngộ, nguyên lai còn có một tầng quan hệ như vậy a, Thái tử. Thái tử. Đúng rồi, từ xưa đến nay đều là Thái tử làm Hoàng thượng, chẳng lẽ Hoàng hậu là muốn mượn đao giết người trừ bỏ Thái tử? Nàng nhớ rõ con trai của nàng là Tam hoàng tử, như vậy, người đứng thứ hai là ai?!

“Tiểu Hương a, Thái tử là hoàng tử thứ mấy?”

Tiểu Hương giúp nàng chuẩn bị tóc cho tốt, tiếp theo trang điểm cho nàng, “Thái tử là đại hoàng tử, nhị hoàng tử là nhi tử của Nguyệt phi chỉ tiếc sinh ra một tháng đã chết, hiện tại chỉ có Đại hoàng tử Tam hoàng tử phía sau đó là Tứ hoàng tử cùng Ngũ hoàng tử, còn có hai cái công chúa, sau cũng chưa có.” Tiểu Hương nói gấp.

Nghe vậy, Ngũ Diên liền càng thêm xác định ý nghĩ của chính mình, chuyện này Hoàng hậu đích thị là muốn trừ bỏ Thái tử, mà con trai của nàng đứng hàng thứ ba Tam, tất nhiên là Thái tử là lựa chọn tốt nhất, nàng thật sự là ngoan độc nha.

“Tiểu thư a, người nói Hoàng thượng nhiều nữ nhân như vậy, sao lại chỉ có mấy hài tử thôi?” Tiểu Hương vạn phần khó hiểu, người nào cũng biết nữ nhân của Hoàng thượng đây chính là hơn một ngàn a, nhưng sao nhiều nữ nhân như vậy mà chỉ có mấy hài tử thôi?!

Ngũ Diên nghe thế vẫn chưa nói chuyện, nàng không thể nói cho Tiểu Hương trong cung giả dối đến cỡ nào, bất kể là trong tiểu thuyết cũng thế, hay là trong TV cũng vậy, chỉ cần phi tử mang thai, những người còn lại đều muốn có biện pháp trừ bỏ, có thể thuận lợi sinh ra đến nuôi lớn hơn nữa, hoặc là sau lưng thực lực rất cường đại, hoặc là còn có đủ quyền lợi, nếu không, phi tử bình thường sớm đã bị những nữ nhân kia tính kế giết chết.

“Tiểu thư được rồi!” Tiểu Hương cười cười nhìn dung nhan nàng xinh đẹp nói: “Tiểu thư a, làm sao người lớn lên lại xinh đẹp như vậy a, cùng phi tử trong cung giống nhau!” Tiểu Hương liền cười nói.

Ngũ Diên cười cười, nghĩ rằng, may mắn nàng không thấy được dung nhan đích thực của nàng, nếu không, nàng còn không nói nàng là thần nữ a.

Hoàng Cung

Hôm nay Tiểu Hương, Sở Hạo toàn bộ đều cùng nàng đồng hành, ở trên xe Sở Hạo liền nói cho Tiểu Hương biết, thời điểm nếu hán không ở bên người nàng, nàng nhất định phải rời đi theo cạnh nàng, Tiểu Hương nghe thấy vậy vội nói biết, nàng lần này nhất định sẽ không để cho tiểu thư bị uly khuất.

Hôm nay trong yến hội nhạc hưởng tiến hành, nhạc hưởng cung danh như ý nghĩa chính là nơi hưởng thụ sung sướng, nơi này có một cái vũ đài thật to, bình thường trong cung có hoạt động gì cũng sẽ ở nơi này cử hành, ở đây, trên đài hôm nay gánh hát đều được lựa chọn nghiêm khắc, có thể ở nơi này hát hí khúc kia quả thực liền tương tự với tiết mục cuối năm ở hiện đại, không chỉ có nghiêm khắc hơn nữa phải có bản lĩnh

Ngũ Diên cùng Sở Hạo ngồi ở trên ghế nhìn biểu diễn phía trên, nơi này tổng cộng có rất nhiều rất nhiều cái bàn, trên từng mặt bàn đều có nước trà cùng điểm tâm, nơi này chính là nơi để cho người ta xem giải trí, mà nhạc hưởng cung bên cạnh có một công vòm hình tròn, bên trong có mấy trăm hình bàn tròn con thật lớn, Ngũ Diên thậm chí có thể nhìn đến nhóm ngự trù không ngừng đi tới đi lui thậm chí bận rộn, không có biện pháp, bình thường sau khi xem hết biểu diễn, sẽ tiến vào bên trong đi ăn cơm, ngự trù tự nhiên bề bộn nhiều việc.

Ngũ Diên liếc một chút hôm nay nơi này người đến nhiều vô số, nàng hướng đối diện nhìn nhìn, lập tức liền thấy được cha nương của nàng, chẳng qua, bọn họ ngồi ở đối diện với nàng, đúng vậy, khoảng cách vũ đài hơn mười thước xa, bọn họ toàn bộ là ngồi ở bên cạnh, mà Hoàng thượng, Thái Hậu đang ngồi ở vũ đài đối diện, cái này cũng khó trách, người ta là Hoàng đế tự nhiên chỗ ngồi sẽ không giống với bọn họ, lúc này, nàng thoáng nhìn Hoàng hậu bên cạnh Hoàng thượng, nàng nhìn nàng ta liếc mắt một cái, trong mắt chứa đựng ý cười, Ngũ Diên oán hận trừng mắt nhìn nàng ta liếc mắt một cái, nghiêng đầu sang chỗ khác không muốn nhìn nàng ta, miễn cho ăn không ngon.

Đúng lúc này, đoạn thứ nhất diễn xong, kế tiếp đi lên đúng là tương tự với Tát Mãn pháp sư, bọn họ là Thái Hậu cố ý muốn tìm đến, nói là trừ tà cho Thái tử, mà Thái tử giờ phút này đang ngồi ở bên cạnh Thái Hậu, còn lại Hoàng tử Công chúa ngồi ở phía dưới, xem ra, Thái tử đãi ngộ chính là không giống với mọi người, khó trách Hoàng hậu trăm phương nghìn kế muốn trừ bỏ hán, giờ phút này mặt trên biểu diễn vô cùng phấn khích, phía dưới các đại thần toàn bộ vỗ tay trầm trồ khen ngợi, mà Ngũ Diên lại không tâm tư đi xem trò vui, làm sao bây giờ, nhiều người như vậy, nàng làm sao tìm được cơ hội ở chung một mình cùng Hoàng thượng nói ra yêu cầu của nàng đây?

Lúc này, Thái tử cúi người ở bên tai Thái Hậu nói thầm vài câu, nhắm trúng Thái Hậu ha ha cười, một giây sau, hán liền từ bên cạnh chạy chậm lại đây, vòng qua đám người đi vào bên người Ngũ Diên, “Cung Vương Phi, có thể bồi Lãng nhi đi nhà xí không?”

Ngũ Diên nghe thấy vậy liền cười cười, hán rốt cuộc đã tới, nàng đã đợi thật lâu rồi, một giây sau, nàng cùng Sở Hạo cười cười nói rõ lập tức quay lại liền nắm tay Lãng nhi đi về phía trước, Sở Hạo liền để cho Tiểu Hương đi cùng.

“Tiểu Hương người ở nơi này nhìn, có người liền nói cho ta biết một tiếng!” đi vào con đường không có ai, Ngũ Diên nói.

Tiểu Hương gật gật đầu hiểu rõ rồi, tuy rằng nàng không biết tiểu thư nói chuyện gì cùng Thái tử, nhưng chỉ cần là nàng nói, nàng nhất định sẽ nghe.

Nắm tay Lãng nhi đi vào bên trong, nhìn chung quanh một chút không có ai, Ngũ Diên ngồi xổm bên cạnh hán hỏi: “Người là Nhất Phân?”

Một phần cười cười nói: “Đúng vậy a, thật khéo đi, thân thể này giống với tên trước kia của ta, ta trước kia kêu Mộc Lâm, cha mẹ đều gọi ta là Lâm nhi đâu!”

Ngũ Diên hỏi vội: “Chuyện này đến tột cùng là làm sao, người không phải đi đầu thai sao? Làm sao có thể. Làm sao có thể Tá Thi Hoàn Hồn?”

Một phần nghe thấy vậy ngây ngẩn cả người, một giây sau, chau đôi mày nhỏ hỏi: “Làm sao người biết đây là Tá Thi Hoàn Hồn?”

“A. Ta nghe. Nghe nói!” Ngũ Diên liền lung tung nói.

Nhất Phân cười cười nói: “Nguyên bản ta là muốn đầu thai, canh giờ đầu thai là giờ Tý trước một khắc đồng hồ, nhưng mà nhóm quý sai thời điểm chờ đợi ta đầu thai lại đang ngủ, chờ bọn hần tỉnh, canh giờ của ta cũng bỏ lỡ, nhưng mà ta hôm nay phải đầu thai, nếu không, bọn họ sẽ thất trách, vừa rồi lúc này Thái tử đã chết, nhóm quý sai tính một canh giờ cùng bát tự, ta vừa vận phù hợp liền để cho ta trực tiếp lại đây, ta nghĩ một chút đây quả thực là ông trời an bài, thứ nhất ta vẫn có trí nhớ, thứ hai ta trực tiếp liền sáu tuổi rồi, như vậy khoảng cách ta lớn lên càng gần một bước” hần vui vẻ không thôi, thật tốt, lớn một chút là có thể lấy nàng.

“Vậy. Vậy ngươi làm sao có thể nhận thức Thái Hậu?” Nếu nàng không có nhớ lầm, hần là vừa tỉnh dậy liền la lên Thái Hậu là hoàng tổ mẫu.

“Cái này sao, là nhóm quý sai giúp a, bọn họ vì không muốn ta làm lộ, liền nhanh chóng cho ta xem cuộc sống mấy năm qua của hần trải qua, cho nên ta khi. . . tỉnh lại sẽ biết bọn họ là ai.” hần cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy gật gật đầu, nguyên lai là như vậy, nàng chỉ biết hần đích thị là Tá Thi Hoàn Hồn, nếu không Quý nhân của nàng không có khả năng nhìn không tới.

“Nương tử, Nhất Phân nhớ ngươi!” nghe thấy vậy, hần liền ôm lấy cổ của nàng nói.

Ngữ Diên nghe vậy liền tách hần ra nói: “Nhất Phân, a không, Lãng nhi, ngươi nhớ kỹ cho ta, từ giờ trở đi ngươi chính là Lãng nhi, ngươi chính là Thái tử, ở trong trí nhớ của ngươi không thể có tên Nhất Phân, biết không?” Nàng đột nhiên nghiêm khắc nói.

Nhất Phân nghe vậy kinh ngạc nhìn hướng nàng, vài giây sau, trong mắt hần tràn đầy sương khói, chu miệng nước mắt sẽ tích lại xuống dưới, “Nương tử. Ngươi không cần Nhất Phân rồi?”

Ngữ Diên thấy thế liền sờ sờ đầu của hần nói: “Tỷ tỷ luôn luôn tại bên cạnh ngươi, đời này tỷ tỷ cũng sẽ không quên ngươi, nhưng mà ngươi phải nhớ kỹ, ngươi bây giờ là Thái tử, ngươi sẽ dùng thân phận Thái tử sống sót, trong cung không thể so với bên ngoài, có quá nhiều người muốn ngươi phải chết, ngươi nhất định phải thời khắc chú ý, tỷ tỷ không hy vọng ngươi vừa sống lại sẽ lại gặp phải âm dương hai cách hiểu chưa? Cho nên ngươi phải làm nam tử hần đứng cảm, làm Thái tử thật tốt, tương lai làm Hoàng đế tốt!” nàng vô cùng nghiêm túc nói.

Nhất Phân nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, “Nhất Phân, a, Lãng nhi cam đoan, tuyệt đối sẽ bình an lớn lên, nhất định nhớ kỹ lời ngươi nói, ta muốn làm nam tử hần, làm nam tử hần đứng cảm, ta muốn thực cố gắng thực cố gắng, từ nay về sau, ta không phải Mộc Lâm, cũng không phải Nhất Phân, ta là Thái tử, tương lai là Hoàng đế, ta muốn làm một vị Hoàng đế tốt, như vậy mới có tư cách cưới ngươi!” trong mắt nhỏ nhỏ của hần lộ ra khí phách.

Ngữ Diên nghe vậy bất đắc dĩ cười cười, đứa nhỏ này làm sao lại vẫn muốn lấy nàng đây?!

“Bất quá. trước khi làm thái tử thật tốt ta nhất định phải giải quyết một việc!” đột nhiên, trong mắt của hần xuất hiện nụ cười gian không phù hợp với hình dáng của hần.

“Cái gì?” Ngữ Diên nhíu mi hỏi.

Hần nhìn về phía nàng đột nhiên lạnh lùng cười cười, tiếp theo mày nhíu cao nói: “Phế – hoàng – hậu!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 175: Đưa tay cho ta, ta mang ngươi đi

Lời của hần vừa nói ra khỏi miệng lập tức đem Ngữ Diên kinh hãi hít vào một hơi, bắt trí tin nhìn hướng hần nói: “Ngươi. Ngươi vừa mới cái gì?” Giờ này khắc này nàng tình nguyện chính mình đang nghe nhầm.

“Làm sao vậy? Có cái gì ăn ngon kinh hãi sao? Nàng hại ngươi như vậy, hơn nữa phế đi nàng thì có làm sao?” Lãng nhi nhìn về phía nàng không giải thích được nói.

“Ngươi cho là một Hoàng hậu dễ dàng như vậy có thể phế bỏ sao? Còn nữa, ngươi phế bỏ một còn có người thứ hai không phải sao?” Ngữ Diên nhíu mi ngồi xổm trước mặt hần đưa tay nắm bờ vai của hần nói.

Lãng nhi nhìn về phía miệng nàng môi bĩu bĩu nói: “Nàng không phải người tốt, phạm là hại ngươi cũng không phải người tốt, đã nói rồi, nếu ta trừ bỏ theo lời của nàng, như vậy, Hoàng hậu thứ hai chẳng phải là đối với ta phải khách khí rất nhiều, hoặc là nói khiếp đảm rất nhiều?” Hần nhìn về phía nàng nói vạn phần nghiêm túc.

Ngữ Diên bị hần nói như vậy ngây ngẩn cả người, hần nói không phải là không có đạo lý, nhưng hần nhỏ như vậy làm sao lại có thể biết nhiều như thế? Vì thế nàng hỏi vội: “Ngươi đầu thai làm sao lại biết nhiều như vậy?” Hần đến cùng là đúng năm tuổi hay không, nàng nghiêm trọng hoài nghi.

“Ta thông minh a!” hần đơn thuần cười cười.

“Thành thực thật sớm.” Ngừ Diên nhìn hần ngưng ngưng nói, ở hiện đại đứa nhỏ trưởng thành sớm đó là bởi vì TV a, phim hoạt hình lớn lên còn có tình yêu hơn nữa hiện tại các chương trình quá mức bại lộ, cho nên mới phải trưởng thành sớm, nhưng đứa nhỏ cổ đại cũng sớm thành thực như vậy sao?! Hần mới chỉ có năm tuổi ai!

“Nương tử, về sau ta sẽ bảo vệ ngươi!” Lăng nhi sáng lạn cười.

Ngừ Diên sờ sờ đầu của hần nói: “Lăng nhi, ngươi nghe rõ ràng cho ta, loại chuyện này không cần nói lại lần thứ hai, về sau đừng nhắc lại cái gì mà chuyện phê Hoàng hậu nữa, ngươi nhớ kỹ muốn an phận là chính mình, miễn rước họa vào thân hiểu không?” Một đứa bé cùng một Hoàng hậu tâm cơ rất nặng chơi đùa, đây chẳng phải là lấy trứng chọi với đá ?!

Lăng nhi nhìn về phía nàng cười cười nói: “Ngươi sợ cái gì? Ta còn không sợ!” hần chu miệng nói.

“Lăng nhi, đây không phải chuyện sợ hay không sợ, ngươi còn quá nhỏ, rất nhiều chuyện ngươi căn bản không thể thấy rõ ràng, tóm lại ngươi nhớ kỹ, an phận làm Thái tử, cũng trăm ngàn không cần gây thù hằn, hiểu chưa?” Nàng luôn mãi dặn dò, nàng không thể thời thời khắc khắc ở bên cạnh hần, nhưng nàng hi vọng hần hoàn toàn bình an.

Lăng nhi nghe thấy vậy cười cười nói: “Ngươi yên tâm đi, ta hiểu, nhưng nếu ta không trừ bỏ bà ta, chẳng phải bà ta cũng sẽ trừ bỏ ta không phải sao? Được rồi, chuyện này liên giao cho ta làm là được rồi, ngươi yên tâm, nếu bà ta không phải tuyệt tình mà nói. . . , Lăng nhi cũng không còn bướng bỉnh như vậy a, nếu mà bà ta vẫn xấu xa như vậy mà nói. . . , Lăng nhi cho dù chết, cũng nhất định muốn bà ta đi cùng!” hần nắm tay nói rất là nghiêm túc.

“Tiểu thư. Có người đến đây!” Tiểu Hương lúc này liền ở phía xa nói nhỏ, Ngừ Diên nghe nói thế liền dặn hần làm việc phải cẩn thận, sau đó liền lôi kéo tay hần đi ra phía ngoài.

“Thái tử a, người thật đáng yêu, về sau đọc sách phải càng thêm cố gắng nha!” Ngừ Diên một bên cúi đầu một bên cùng hần cười nói, mục đích nàng làm như vậy tất nhiên là không muốn cho người khác hoài nghi.

“Nô tỳ, tham kiến Hoàng hậu, Hoàng hậu thiên tuế thiên tuế thiên tuế!” Tiểu Hương ở phía trước la lên.

Ngừ Diên vừa nâng mắt lên liền thấy được khuôn mặt Hoàng hậu cười lạnh, còn có Ngân Chi bên cạnh nàng.

“Muội muội, ngươi mang Theo thái tử đi nơi nào thế? Thái Hậu đều sốt ruột rồi!” Hoàng hậu liền cười cười đi tới cạnh nàng nói.

“Phải không? Vậy muội muội phải mang thái tử đi qua!” Trên mặt Ngừ Diên xuất hiện nụ cười trào phúng.

Hoàng hậu thấy thế không khỏi cười cười, đối với nàng nói: “Muội muội ngươi làm sao thế? Thời điểm Thái Hậu oan uổng cho ngươi tỷ tỷ cũng có cầu tình đây này, ngươi hiện tại như thế này làm cho tỷ tỷ thất vọng đau khổ đâu!”

“Cung Vương Phi chúng ta đi thôi!” không đợi Ngừ Diên mở miệng, Lăng nhi trước tiên mở miệng rồi, Ngừ Diên thấy thế gật đầu lôi kéo Lăng nhi trực tiếp đi, làm cho Hoàng hậu ở một bên sưng sò.

“Nương nương, nàng rất quá đáng!” Ngân Chi nhìn bóng lưng của các nàng oán hận nói.

Hoàng hậu xoay người nhìn về phía nàng khoe miệng treo lên một nụ cười lạnh, “Nàng cho là có Thái tử làm chỗ dựa vững chắc là có thể được sao? Nàng cũng không nghĩ lại Thái tử mới bao nhiêu, hần có thể có nhiều năng lực hơn sao? Truyền lệnh của ta làm cho hắc ám sử giả triệu tập sát thủ, chỉ cần thời điểm nàng không cùng Vương gia ở một chỗ, bọn họ tùy lúc ám sát, ai có thể giết chết nàng, ban cho hoàng kim vạn lượng!” nàng thị huyết nói.

“Nô tỳ tuân chỉ!” trên mặt Ngân Chi cũng tận là thần sắc đặc ý.

Hôm nay biểu diễn thực phong phú, cơm trưa bữa tối đều dụ người, chi tiết, tâm tư Ngừ Diên vẫn không ở nơi này, nàng đang suy nghĩ cơ hội để mình cùng Hoàng thượng một mình ở chung, chỉ cần lần này một mình ở chung, nàng nhất định sẽ yêu cầu hần muốn Bối Xác tím, nhưng nàng căn bản cũng không có cơ hội cùng hần một mình ở chung, buổi biểu diễn vui vẻ này giằng co suốt một ngày, mà nàng hãy cùng với rồi gõ giống nhau cô đơn ngồi một ngày.

“Ngừ Diên nàng làm sao vậy? Không thoải mái?” Sở Hạo nhìn ra khác thường của nàng không khỏi hỏi.

“A? Không. Không có việc gì.” nói xong, nàng nhấp một ngụm nước trà.

“Nàng thật không có việc gì sao?” Sở Hạo không yên tâm hỏi.

“Thật sự không có việc gì!” Ngừ Diên nhìn nhìn hần tươi cười nói.

Sở Hạo thấy thế tuy nói nghi hoặc nhưng cũng không hỏi tiếp nữa, “Cố gắng đợi một chút đi, đây là biểu diễn cuối cùng, xong chúng ta cũng nên đi trở về, chắc hần nàng ngồi một ngày cũng đã đủ mệt.” Sở Hạo ôn nhu nói.

Ngừ Diên nhìn về phía hần khẽ gật đầu cười cười, hần như vậy làm cho nàng có chút mê luyến, bởi vì hần thật ôn nhu.

Màn vũ đạo xong, toàn bộ biểu diễn cũng đã xong, mọi người hướng hoàng thượng quý thỉnh an, tiếp theo tất cả mọi người đi về, Sở Thiên ngồi một ngày cũng đủ mệt, thời điểm Ngũ Diên chậm rãi cùng Sở Hạo trở về, Sở Thiên gọi nàng lại.

“Ách? Hoàng thượng còn có chuyện gì sao?” Ngũ Diên nhìn về phía hỏi hần.

Sở Thiên nhìn về phía nàng cười cười, “Cái này tặng cho ngươi, ban cho ngươi vì đã cứu Thái tử!” nói xong, hần đưa cho nàng một cái túi gấm.

Ngũ Diên nhìn túi gấm màu hoàng kim này hơi cười cười, trong lòng thầm nghĩ, người trong Hoàng cung này thật sự có tiền, tùy tiện một cái túi hương cũng là ánh vàng rực rỡ, ại, chỉ tiếc, hiện tại hoàng kim đối với nàng đã không có hấp dẫn, đáng tiếc, hần cho, nàng cũng không thể cự tuyệt? Vì thế, chỉ có thể cười tạ ơn liền cùng Sở Hạo hồi phủ.

“Ngũ Diên nàng.”

“A” nàng ngáp một cái thật to, Sở Hạo thấy thế khẽ cười cười, “Nghỉ ngơi sớm một chút đi!”

Ngũ Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, tiếp theo nhanh chóng chạy về phòng, nàng không dám cùng hần một mình ở chung, đặc biệt buổi tối, không phải sợ hần khống chế không được, mà là sợ chính nàng khống chế không nổi, quên đi, không muốn cùng hần ở lâu dài nữa suy nghĩ nhiều như vậy làm cái gì, sau khi trở lại phòng, Tiểu Hương thay nàng rửa mặt chải đầu một chút, nàng nói một lời, tiếp theo để cho Tiểu Hương đi ra ngoài.

Tiểu Hương vừa rời đi, nàng liền mở kim khóa ra muốn nhìn Tuyết Liên một chút xem chết chưa, mà khi nhìn đến bộ dáng bấp bệch Tuyết Liên tiên diễm, lòng của nàng liền nhẹ nhàng hơn, nhưng một giây sau, mày của nàng lại chau vào, vì sao nàng lại cảm giác cái bấp này lớn lên?!

Lặng vài giây, nàng ngừng lại quên đi thời gian chăm sóc nó lớn không lâu, chẳng lẽ bên trong còn có cá nhân hay sao?! Nghĩ đến đây, nàng lại dùng máu đút cho Tuyết Liên một chút, gần đây nàng nhất định phải ăn bổ huyết gì đó, nếu không máu sẽ bị Tuyết Liên này hút sạch.

Cho Tuyết Liên này ăn xong, lại bắt nó bỏ vào, lúc này nàng vô lực nằm ở trên giường, nghĩ lại chuyện xảy ra một ngày hôm nay, lúc này, nàng đột nhiên nhớ lại túi gấm Hoàng thượng ban cho, vì thế lấy ra nhìn nhìn, mà thời điểm khi tay nàng đụng vào trong ví lại phát hiện bên trong phình ra, a, cái này lúc trước không có phát hiện a, một giây sau, nàng ngồi dậy mở túi gấm ra nhìn nhìn.

“A.” Nàng kinh ngạc bật mồm, đây là cái gì? Bối Xác? Bối Xác Tím?!

Đúng vậy, trên tay nàng nắm Bối Xác nho nhỏ đúng là màu tím, hơn nữa trên lưng Bối Xác còn tỏa ra nhiều hào quang, trời ạ, nàng không thể tin được lại lần qua lần lại nhìn nhìn, thật là Bối Xác màu tím, nhưng là Hoàng thượng làm sao có thể đem vật quý trọng như vậy thưởng cho nàng đâu?

Chẳng lẽ lúc trước nàng có nói qua muốn lấy vật màu tím? Nhưng mà cũng không đúng a, hần làm sao mà biết nàng muốn chính là Bối Xác tím đâu? Chuyện này thật sự rất kỳ quái, có thể nghĩ đến nửa ngày cũng nghĩ không ra sao lại như thế, nàng cũng chỉ có thể thờ dài không muốn suy nghĩ, tính một cái rồi, mặc kệ nó, tóm lại tìm được Bối Xác tím rồi, nguyện vọng của mình sẽ gần hơn từng bước.

Tam bảo, tam bảo, ha ha, còn thiếu một cái trong bảo khó là có thể về nhà, nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên lại nhớ ra cái gì đó, mày càng ngày càng gấp, không đúng, Thiên gia gia nói qua chỉ có tam bảo, nhất là Tuyết Liên đen, hai là Bồ Đề lam, ba là Bối Xác tím, nhưng trên bộ sách làm sao lại viết có bốn bảo vật đâu?

Cho là ánh mắt mình có tật xấu, vì thế liền đem bộ sách ở dưới gối đem ra, lại nghe thấy Thất Dạ đang hô hoán, “Uy, Vu bà ngươi trở về chưa?”

Ngũ Diên thấy thế vội lách Linh Đang sáng ngời, Thất Dạ liền đi ra, hần vừa định hỏi một chút tình hình chiến đấu hôm nay như thế nào, lại thoáng nhìn Bối Xác tím đang toả sáng bên cạnh nàng, vì thế ngồi ở bên người nàng cầm lấy Bối Xác quan sát.

Mà Ngũ Diên trực tiếp cầm lấy bộ sách nhìn lại, đúng vậy, mặt trên sách nói rõ ràng xác thực viết tứ bảo, vì thế nàng liền mở bộ sách ra nhìn nhìn, nhưng quyền sách này trên thực tế chỉ giới thiệu tam bảo, Tuyết Liên đen, Bối Xác tím, cùng với Bồ Đề lam, mà trên mặt sách đổi thành một câu ngắn gọn, “Vật ấy chưa có ai nhìn thấy, truyền thuyết uy lực vô cùng”.

Ngũ Diên khép sách lại bắt đầu suy ngẫm, cổ nhân này có phải là có tật xấu hay không? Bảo vật thứ tư này trong bảo khó này chưa ai gặp qua, phía trên của sách phần ngoại lệ tại sao có thể có đâu? Chẳng lẽ là bọn họ tưởng tượng không có căn cứ? Nghĩ nghĩ, quên đi, dù sao Thiên gia gia chỉ nói tam bảo vẫn chưa nói tứ bảo, nghĩ nhiều như vậy làm cái gì?!

“Vu bà, còn một bảo vật nữa trong bảo khó là chúng có thể trở về phải không?” Thất Dạ hiển nhiên so với nàng còn hưng phấn hơn, dù sao, thế kỷ hai mươi mốt còn có Computer, có trò chơi, có ăn ngon, có trò chơi hay, tổng so với cổ đại tốt hơn, hơi một tý cũng giết, yêu ma quỷ quái đều so với hiện đại nhiều hơn nhiều, hơn nữa, người người đều âm thầm làm cho người ta phát run.

“Ừm, dựa theo cái tốc độ này, ta nghĩ chúng ta rất nhanh là có thể trở về!” nói xong câu đó, trong lòng của nàng đột nhiên lại nhớ tới Sở Hạo, đây là có chuyện gì? Sao nàng động một chút là sẽ nhớ đến hần?!

“Vu bà. Vu bà?” Thất Dạ lại la lên một tiếng.

“A? Làm sao vậy?” Ngũ Diên ngẩng ra một lúc liền nhìn về phía hỏi hần.

“Ngươi có khỏe không? Ngươi đang ở đây nghĩ cái gì?” Hần nhìn về phía nàng khó hiểu hỏi.

“Không. Không có gì, ta chỉ là đang nghĩ cuối cùng. bảo vật cuối cùng trong bảo khố ở nơi nào?” Nàng làm cho mình không suy nghĩ về hấn thêm nữa, mà là chuyên tâm nghĩ đến bảo vật còn lại.

“Đúng rồi, ngươi làm như thế nào để cho Hoàng thượng đem Bối Xác đưa cho ngươi?” Hấn thường thức Bối Xác trong tay nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền đem quá trình nói ra một lần.

Mây của Thất Dạ trong lúc nàng kể càng ngày càng rối rắm, cho đến sau khi nàng nói xong, Thất Dạ đột nhiên nói: “Ta cảm thấy chuyện này rất khả nghi.” Thất Dạ nhíu mi rồi rầm nói, tiếp theo đem Bối Xác đặt ở bên giường.

Ngữ Diên nhìn về phía hỏi hấn: “Cái gì? Cái gì khả nghi?”

“Ta cảm thấy được, hai bảo vật này đến rất đơn giản!” hấn chi tiết nói.

“A? Đơn giản?” Ngữ Diên bị hấn nói như vậy ngây ra một lúc, hấn làm sao có thể nói đến đơn giản đâu?!

Thất Dạ đứng dậy đi bộ qua lại nói: “Ngươi nghĩ xem a, tất cả mọi người đều dự đoán được bảo vật, dựa vào cái gì ngươi không hề hao phí thời bực mà lại có được? Tuyệt Liên đen là chi bảo trong lãnh thổ của Quý Vương, cứ coi như hấn bị thương ta nghĩ hấn quả quyết sẽ không buông tay bảo vật này một mình rời đi, còn nữa ngươi suy nghĩ một chút, Hoàng thượng làm sao có thể đột nhiên đem cái bảo vật này cho ngươi đâu?” Hấn phân tích nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng vô cùng khó hiểu, Thất Dạ nói không phải là không có đạo lý, trong chốn võ lâm này mọi người đều tham lam có bảo vật này, nàng làm sao có thể dễ dàng như thế có được?

“Ta chỉ sợ.”

“Ngươi sợ cái gì?” Mắt thấy Thất Dạ càng phát ra rối rắm, Ngữ Diên hỏi vội.

“Ta liền sợ sau lưng chuyện này có âm mưu, đứng chờ thời điểm chúng ta vừa vận tìm kiếm được đệ tam trong bảo khố, bọn họ toàn bộ đi ra, khi đó chúng ta thật sự là mất nhiều hơn được!”

“Ý của ngươi là bọn họ muốn mượn tay ra đi tìm tam bảo này?” Cái này, Ngữ Diên xem như nghe rõ.

Thất Dạ gật gật đầu, “Vu bà, cổ nhân gian trá ngươi không phải không lĩnh hội quá, ngươi nha tuy nói so với bọn hấn sống ngàn năm, nhưng là người ở thế kỷ 21 tuyệt đối không có cổ nhân sẽ tính kế như vậy, đang nói rồi, ngươi sinh hoạt trong một thôn trang nhỏ, mỗi người đều thực giản dị hòa ái, bọn họ đối với ngươi đều tốt lắm, ngươi từ nhỏ đều đã bị hun đúc như vậy, ta sợ ngươi lại bị bọn hấn chơi đùa a, đến lúc đó chúng ta một chết bọn họ liền lượm được đồ có sẵn!” Thất Dạ nói.

Ngữ Diên càng nghe càng cảm thấy có đạo lý, lúc này, nàng đột nhiên nói: “Ta bất kể, chỉ cần tam bảo tụ tập lại, ta sẽ lập tức để cho chúng nó xác nhập, sau đó mang theo ngươi trở về!” nàng nghiêm túc nói.

“Ngươi có biết xác nhập như thế nào?” Thất Dạ thấy nàng có nắm chắc như thế liền hỏi vội.

“Không biết!” Nàng trả lời vô cùng là lưu loát.

Thất Dạ nghe thấy vậy vỗ vỗ cái trán hết chỗ nói rồi, Ngữ Diên thấy thế nói: “Được rồi không nói nữa, đi từng bước tính từng bước, mục tiêu tiếp theo chính là tìm Thiên gia gia, ta sẽ hỏi cho rõ ràng, được rồi, ngươi cũng đừng nhìn ta nữa, đi vào ngủ đi!”

Thất Dạ nghĩ nghĩ cũng được, lập tức nói nhiều như vậy, nàng cũng muốn tiêu hóa từ từ một chút, vì thế chiết thân về tới bên trong Linh Đang đi ngủ.

Ngữ Diên thấy Huyết Linh Đang không nhúc nhích, liền biết Thất Dạ đã tiến nhập, một giây sau, nàng đem Linh Đang lại đặt ở dưới gối đầu, mà nàng liền ngồi ở trên giường cầm lấy Bối Xác tỉ mỉ quan sát, nàng một bên xem một bên suy nghĩ lời Thất Dạ nói, hấn nói rất có đạo lý, đây hết thảy đến quá đơn giản, chẳng lẽ. Chẳng lẽ nàng thật sự bị lợi dụng rồi?

Đúng lúc này ngoài cửa sổ đột nhiên chợt hiện lên một bóng đen, sừng sốt làm cho Ngữ Diên hoảng sợ.

“Nuông tử, vì phụ rất nhớ ngươi nha!” cả lợ phát phơ một tiếng vui cười, làm cho Ngữ Diên lập tức đã biết người đến là ai.

“Quý Tịch, ngươi làm gì thế mỗi lần đều thần kinh như vậy làm ta giật cả mình!” nàng vội ôm oán giận nói, một bên oán giận, một bên đưa tay đem Bối Xác tỉ mỉ hướng trong chăn giấu đi, nhưng mà Quý Tịch mặt sắc lại cười nói: “Ngươi giấu cái gì đấy?”

“Không, không có gì!” nàng nói gấp, chuyện này nhất định không thể để cho người khác biết.

Quý Tịch nhìn về phía nàng đột nhiên tan đi nụ cười trên mặt nói: “Không cần ẩn giấu, Bối Xác tím đang sáng lên đấy”

“A?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, hấn làm sao mà biết được?

Ngữ Diên thấy hấn biết đây là Bối Xác tím vì thế cầm lên nói: ” Bối Xác này đặc biệt khác lạ, lại có thể sáng lên, hơn nữa, bên trong Bối Xác này là cái gì?” Nàng chỉ chỉ bụng Bối Xác nói.

Quý tịch cúi cái lưng mệt mỏi, một giây sau, đột nhiên xoay người một cái đi vào bên người nàng đem nàng kéo vào ngực của mình, tiếp theo cười nói: “Tiểu ngu ngốc, bên trong Bối Xác tím này chính là bảo vật nga, nhưng trăm ngàn lần không thể mở ra, trừ phi chính nó mở ra, bắt buộc mà nói... Bối Xác tím này sẽ chết, mặt khác, nó sáng lên là vì nó đói bụng.”

Ngữ Diên bị hấn ôm vào trong ngực cực kỳ không được tự nhiên, “A, người đừng nhân cơ hội ăn đậu hủ ta!”

“Ăn đậu hủ của người thì như thế nào? Người nói, chỉ cần ta không hôn phi phách tán người sẽ là nương tử của ta!” nói xong, đột nhiên nghiêng người, môi của hắn liền đã rơi vào trên môi của nàng.

“.....?” Ngữ Diên ngậy ngậy cả người, tuy nói không phải lần đầu tiên bị Quý Tịch hôn, nhưng đều là hai má được không, hôn môi như vậy là lần đầu tiên! Có điều, hắn chỉ nhẹ nhàng hôn một chút liền buông lỏng nàng ra, “Làm sao vậy? Hôn người một chút đến mức đại ra như vậy? Vẫn là nộ hôn của ta cho người thực lưu luyện? Nếu là nương tử thích, vì phu có thể lại cống hiến sức lực!” đôi mắt lục sắc của hắn lộ ra thần thái rạng rỡ.

“A, người này đại sắc quý, người dám hôn ta?” Ngữ Diên kịp phản ứng đánh thân thể hắn.

“Ài, nương tử người đừng đánh ta, ta đã chết rồi, còn nữa, ta hôn người, người cũng sẽ không thiếu một khối thịt, a, cùng quý hôn môi là cảm giác gì?” Hắn lại nhìn về phía nàng cười cười.

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hắn nói: “Người đi cùng tử thi hôn môi một chút thì sẽ biết cảm giác gì?” Nụ hôn của hắn thực lạnh thực lạnh, đại khái môi người chết đều là lạnh a, bất quá, hôn lạnh như vậy, nàng nhưng thật ra một chút cũng không ghét, trời ạ, nàng làm sao vậy? Cứ nhiên thủy tính dương hoa (có nghĩa là lăng lo) như vậy?

“Nương tử người đang nghĩ cái gì?” Quý tịch thấy nàng có sai sót không khỏi hỏi.

“A? Không. Không có gì.” nàng nói gấp, một giây sau, không tiếp tục dây dưa nghĩ đến nụ hôn này liền hỏi: “Làm sao người biết Bối Xác tím là đói bụng đây?”

Quý tịch thấy thế cười cười hỏi: “Người muốn biết?”

Ngữ Diên gật gật đầu, không khỏi than thở, “Người nói không phải vô nghĩa sao?”

Quý tịch nghe thấy vậy cười ha ha, tiếp theo lại đem nàng kéo về ôm ấp, “Để cho vi phu từ từ ôm người một cái, ai, đừng nhúc nhích a, động, ta liền không nói cho người, không nói cho người, người cũng đừng nghĩ trở lại thế giới của người.”

“Cái gì?” Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hắn, trong mắt xuất hiện hoảng sợ, cũng ngừng giây dựa.

“Như thế nào? Người không muốn trở về?” Hắn buồn cười nhìn về phía nàng.

“Người. Làm sao người biết?” Ngữ Diên nghi hoặc nhìn hắn, hắn làm sao có thể biết chuyện này?

Quý tịch ôm lấy nàng ở nàng bên tai nói: “Tất cả chuyện của người ta đều biết, thật xin lỗi lần trước nghe người cùng Thiên lão nhân nói chuyện.” hắn nhìn nàng xin lỗi, Ngữ Diên lại bị hắn làm cho khiếp sợ không lời nào để nói, hắn. Hắn cũng biết rồi!

Lúc này, Quý Tịch buông lỏng nàng ra hai tay ôm cánh tay nói: “Ta đã nói người làm sao có thể hấp dẫn ta như thế, nguyên lai người không phải người của thế giới này, nói như vậy chúng ta lại xứng đôi, người lúc đó chẳng phải một luồng u hồn sao?” Hắn giờ lên nụ cười đẹp nói.

Ngữ Diên trừng mắt liếc hắn một cái, “Người có biết nghe lời người khác nói chuyện là không đạo đức cỡ nào hay không? Còn nữa, ta bây giờ là người được không? Người là quý ai, môi của ta là nóng có độ ẩm, môi của người là lạnh, đây là chênh lệch!” nàng nói gấp.

“Nha? Vậy không phải vừa vặn sao? Cái gọi là băng hỏa lưỡng trọng thiên, khó trách vừa mới hôn để cho ta lưu luyện như thế đây!” hắn lại cà lơ phát phơ.

“Này, người thật sự nghiêm túc một chút được không?”

“Được, ta còn thật sự còn thật sự!” vì thế hắn đưa cho nàng một cái bình nhỏ, “Này người cầm lấy!”

Ngữ Diên nhìn cái bình nhỏ trong tay, mở ra nhìn bên trong là vô số viên thuốc nho nhỏ, “Đây là cái gì?”

“Bổ huyết hoàn, cô ý trộm đến từ chỗ Phượng Ly Ca đến.” nói xong, hắn cười cười.

“Bổ huyết hoàn?” Ngữ Diên lẩm bẩm nhẹ ba chữ kia.

“Người xem người cho Tuyết Liên đen ăn sắc mặt đều biến thành trắng như thế, người nếu ở không bổ huyết mà nói... chờ thời điểm người tìm được tam bảo, người sẽ mất máu rất nhiều mà chết!” Quý tịch nói.

“A? Chuyện này người cũng biết?” Ngữ Diên miệng há thật to, Quý tịch này đến tột cùng là đang chơi đùa gì, vì sao hắn cái gì cũng biết?!

“Đúng vậy a, viên thuốc này ngươi nuốt vào một viên đi, hiệu quả vô cùng tốt, ngươi mất đi bao nhiêu máu, có thể bỏ bao nhiêu trở về, không hiểu được Phurong Ly Ca sau khi phát hiện ta trộm đi sẽ giết ta hay không.” nói xong lại cười cười.

Ngữ Diên nhìn về phía hỏi hần: “Tại sao ngươi muốn giúp ta?”

“Bởi vì ngươi là mẹ của con ta a, chỉ cần là ngươi muốn ta đây đều có thể hoàn thành cho ngươi!” một giây sau, hần đột nhiên vươn tay, vịn phần chân thành nói với nàng: “Ngươi đã không lưu luyến thế giới này, như vậy, đưa tay của ngươi cho ta, ta mang ngươi đi, dẫn ngươi đi tìm kiếm Bồ Đề lam, mang ngươi về nhà!” hần vô cùng nghiêm túc nói.

Ngữ Diên nghe lời của hần mà hoàn toàn ngây dại.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 176: Yên tâm, cho dù chết, ta cũng sẽ cùng ngươi

“Làm sao vậy? Hay là ngươi yêu ta nên không muốn trở về?” Quý Tịch thu tay lại nhìn về phía nàng cười cười hỏi, nếu thật là như thế, đây chính là việc vui thiên đại, song, hần biết đây là việc không có khả năng!

“Làm sao có thể, nhà nhất định là phải đi về!” Hỏi vấn đề này, nàng lại trở nên vô cùng nghiêm túc, nhà, thế giới kia tràn ngập đèn nê ông, nhà thật đẹp tốt!

Quý Tịch nhìn về phía nàng đột nhiên nói: “Chẳng lẽ, nơi này thật không có gì đáng giá để ngươi lưu luyến sao?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy dừng một chút nói: “Không phải không lưu luyến, mà là nơi này căn bản không thuộc về ta, mà ta cũng vậy không muốn tham lam nơi này, cũng không muốn mê luyến nơi này, mục tiêu của ta rất đơn giản, chỉ là muốn trở về nhà mà thôi!”

Mà nàng thủy chung không thể quên bởi vì chính mình mà làm phiền hà người khác, còn nữa, thân thể này của nàng còn có một quá khứ thần bí, nàng không muốn đi thăm dò, càng không muốn miệt mài theo đuổi, cái gì mỹ nữ, cái gì cực phẩm, những điều này đều là phù vân, nàng chỉ muốn vô cùng đơn giản là sống sót, vô cùng đơn giản trở lại thân thể của chính mình, cho dù không phải nữ nhân đẹp nhất, nhưng nàng rất vui vẻ không phải sao? !

Quý Tịch nghe nói thế liền không hề rối rắm vấn đề này, “Vậy được rồi, nếu ngươi quyết định phải rời khỏi đây mà nói... , như vậy, đêm nay hãy cùng ta đi thôi, bằng không, ngươi muốn rời đi chỉ sợ cũng không đơn giản như vậy, còn nữa, bảo vật thứ hai trong bảo khố cũng đã đến trên tay của ngươi, nơi này đã không còn lý do để ngươi lưu lại không phải sao?”

Nghe được hần nói như vậy, trong đầu Ngữ Diên cái thứ nhất hiện lên là Sở Hạo, có thể tưởng tượng rồi lại nghĩ, nếu không muốn lưu lại còn rồi rắm chuyện này làm cái gì? Nàng cùng hần chỉ sợ sẽ là oan nghiệt đi, nghĩ đến đây, nàng gật đầu nói: “Ngươi chờ ta một chút, lập tức đi cùng ngươi.”

Một lúc sau, nàng liền ngồi ở trên xe ngựa, Ngữ Diên vừa lên xe, người đánh xe đã bắt đầu đánh xe, Ngữ Diên có chút nghi hoặc, tên giả mã này biết nàng sao? Vì sao nàng vừa lên xe hần đã bắt đầu đánh xe rồi? Khó hiểu là lúc trong đầu Ngữ Diên đột nhiên nhớ lại vừa rồi thấy một nam nhân ngã vào trong bụi cỏ, một giây sau, nàng liền hỏi: “Ngươi vừa rồi nằm trên mặt đất chính là thân thể cái tên kia?”

Quý Tịch ngồi ở đối diện nàng nói: “Đúng vậy a, bằng không ngươi cho là xe ngựa này như thế nào mà tìm được a, chẳng lẽ mỗi người đều giống ngươi có thể nhìn thấy quý sao, đã nói rồi, ai bảo người kia hóa điểm thấp như vậy, đừng tới quý đó là tất nhiên!” Quý Tịch nói đương nhiên.

“Trước ngươi không phải nói với người đánh xe là chỉ cần có một nữ lên xe liền đánh xe đi?!” Nàng rồi rắm nhìn hướng hần.

“Nuông tử a, ngươi thật sự là thông minh a!” Quý tịch cười hi hi ca ngợi.

“Vậy. Vậy thủ hạ đắc lực của Sở Hạo, Nhất Kiếm cũng là ngươi giải quyết?” Nàng tiếp tục hỏi.

“Đúng vậy a, hần nha, võ công xác thực rất lợi hại, chỉ tiếc hần nhìn không thấy ta, cho dù trên người hần có bùa ta không thể tới gần, nhưng hần cũng vô pháp nhìn thấy được cái gì, cho dù mang ngươi đi cũng giống nhau, đừng quên, ta là quý, tự nhiên biết từ chỗ nào rời đi tránh bị hần phát hiện!” Quý tịch cười cười nói.

“Ngươi làm như thế nào?” Nàng thật sự khó mà tin được Nhất Kiếm sẽ không phát hiện được?

“Người võ công cao thâm thánh giác đều rất linh mãnh, chỉ cần ta triệu tập thêm mấy tên thủ hạ, bọn họ tùy ý ở trong bụi cây phát ra tiếng vang, vậy có thể rất nhẹ nhàng dẫn dắt hần rời đi, thế nào? Vì phụ ta thông minh đi?” Quý tịch vì chính mình thông minh không khỏi vỗ tay khen hay.

Ngữ Diên than nhẹ một tiếng liếc mắt nhìn hần, lúc này đột nhiên suy nghĩ cái gì, vì thế hỏi vội: “Quý Tịch ngươi có biết bảo vật thứ bốn trong bảo khố là

cái gì không? Thiên gia gia lúc trước nói chỉ có tam bảo, nhưng là bộ sách bên trong hoàng cung lại viết tứ bảo trong bảo khố, người nói đây là có chuyện gì?” Nói xong, nàng lấy ra bộ sách đưa cho Quý Tịch, hi vọng hắn có thể cho nàng một đáp án.

Quý tịch tiếp nhận bộ sách lật ra vì thế cười cười nói: “Nói không chừng người chính là bảo vật thần bí thứ tư trong bảo khố đây!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy trờng mắt liếc hắn một cái nói: “Này, người đứng đắn một chút có được không, người mới là bảo vật thứ tư trong bảo khố đây!” Nàng tức giận lắm lắm.

Quý Tịch thấy thế liền ha ha cười cười, đem bộ sách khép lại đưa cho nàng, “Được được được, ta đứng đắn, nhưng ta chỉ đùa một chút đùa đi không khi một chút nha, được, người cũng đừng chu miệng nữa, nếu không ta liền hôn người a?”

Ngữ Diên nghe vậy liền cong môi lên, động tác của nàng như vậy dẫn tới Quý Tịch lại thoải mái cười to, sau vài giây nở nụ cười, hắn nhìn về phía nàng nói: “Bảo vật thứ bốn trong bảo khố nha, có rất ít người nhắc tới, nghe nói chưa ai từng gặp qua, nhưng lại có người gặp qua, dù sao bảo vật thứ bốn không có tên, hành tung cũng không định, phải biết rằng thứ bốn trong bảo khố là một vật rất lợi hại, nghe nói có được bảo vật thứ tư là có thể thống lĩnh tam bảo, nói cách khác, thứ bốn trong bảo khố cùng loại với kiếm Huyền Vũ, nhưng nó cùng Huyền Vũ bất đồng là, Huyền Vũ là kiếm lợi hại nhất, nhưng ba kiếm còn lại đều là tự có linh tính, nhưng nghe ông nội của gia gia của gia gia của ta, ai nha, cũng chính là tổ tiên, hắn nói, thứ bốn thần bí trong bảo khố có thể thống lĩnh tam bảo, có được công năng gọi mưa!”

“Lợi hại như vậy? Ý của người là nói, chỉ cần chiếm được bảo vật thứ bốn, thì ba bảo vật còn lại cũng có thể triệu hồi đến?”

“Ừm, cũng có thể lý giải như vậy, nhưng là thứ bốn trong bảo khố có rất ít người gặp qua, nếu là người tìm không thấy thứ bốn trong bảo khố, tam bảo còn lại là triệu không tới, nói cách khác, tam bảo này ở trên tay ai sẽ nghe theo mệnh lệnh, thẳng đến khi người kia ưng thuận nguyện vọng, tam bảo sau khi hoàn thành, sẽ gặp lại biến thành bảo vật tung xuống nhân gian, tận lực tiếp tục tuần hoàn tìm kiếm, tuần hoàn hứa nguyện, ai, những điều này là do nghe nói, sự thật là như thế nào, chỉ sợ không có ai biết, đã nói rồi, người cho là tam bảo kia dễ dàng tụ tập a?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy gật gật đầu, “Đây đến tốt cùng có phải cổ đại hay không? Vì sao thần quái như thế? Đúng rồi, cái thứ ba Bồ Đề lam người có biết ở nơi nào sao? Thiên hạ này to lớn đi nơi nào tìm a?”

“Đáy cốc Hòa Diễm”

“Gi?”

“Đáy cốc Hòa Diễm, ở núi lửa trên cùng, nơi đó không người đi, bởi vì phía trên có một cái động, một khi người leo đi lên sẽ không để lại hòn liền ngã xuống, bên trong đó là đáy cốc Hòa Diễm” Quý tịch nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nuốt một ngụm nước bọt hỏi: “Địa phương thật âm trầm nha a, người nắm chắc có thể đi sao?”

Quý tịch nhún nhún vai nói: “Bởi vì không ai đi qua, cho nên không có nắm chắc, nhưng người yên tâm, cho dù chết, ta cũng sẽ đi cùng người!” Hắn nhìn về phía nàng nghiêm túc nói.

“A?” Nghe vậy Ngữ Diên giống như một cái khí cầu bị xì hơi, trời ạ, đường trở về nhà lúc này vì sao gian nan như vậy a? Mới từ Quý Vực thập tử nhất sinh, hiện tại lại phải đi cái gì đáy cốc Hòa Diễm, nàng không muốn bị hỏa thiêu a! Bị thúc một hồi lâu, nàng đột nhiên nhớ lại Bối Xác tím, vì thế liền cầm lấy túi gấm đem Bối Xác tím đem ra, mà Bối Xác tím như trước đang lóe ánh sáng nhàn nhạt, “Quý tịch, người nói muốn cho nó ăn, cái này ăn làm sao? Nếu không ăn có thể chết hay không?”

“Dùng máu a, người không phải đã luyện rất quen thuộc sao?” Quý Tịch nói đương nhiên, hơn nữa còn ném cho nàng một ánh mắt khinh bỉ.

“Máu? Lại là máu? Trời ạ, ta đây là ngã cái gì hỏng rồi, tại sao muốn hút khô máu trên người của ta a? Đây là cái linh vật gì cái bảo vật gì, ta nhổ vào, hoàn toàn, từ đầu chính là quỷ hút máu!” Nàng buồn bực than thở.

“Người đừng lo lắng, ta vừa đưa cho người huyết hoàn người ăn một viên sẽ biết hiệu quả, người không tin ta, thì cũng nên tin tưởng Phượng Ly Ca đi, phải biết rằng, Di Hoa Cung làm ra viên thuốc đây chính là có thể so với thần đan nha, người xem ta lần trước bị thương nghiêm trọng như thế, hiện tại đâu rồi, ở Di Hoa Cung an dưỡng một chút thì tốt rồi a!” Quý tịch vươn cánh tay ra cho nàng nhìn nhìn nói.

Nghĩ nghĩ, Ngữ Diên liền chuẩn bị cắn nát ngón tay để lấy máu, nhưng thời điểm vừa mới chuẩn bị cắn, nàng đột nhiên nhìn về phía Quý Tịch yếu ớt hỏi: “Cái kia. Cái kia Bối Xác tím này ăn vậy. Cũng muốn máu sao?”

“Như thế nào? Người không phải?” Quý tịch hí mắt nhìn nàng hỏi.

“A? Ta. Ta chỉ phải. Chính là.”

“Người yên tâm đi, một khi máu của người không hợp khẩu vị của nó, vết máu của người tích lạc ở trên Bối Xác sẽ chảy xuống, nếu nó tiếp nhận máu của người rồi, máu này dĩ nhiên là sẽ dung nhập trong cơ thể của nó” nói đến nói đi, hắn vẫn chưa nói cho nàng biết, vật này đến tốt cùng muốn máu xử nữ đến nuôi nấng hay không.

Quên đi, dù sao nàng đã không phải là rồi, cho dù bị phát hiện thì phải làm thế nào đây? Nếu Bối Xác tím không ăn máu của nàng mà nói . . . , như vậy, nàng nhất định phải nắm chặt thời gian đi chuẩn bị máu, dù sao so với khiến nó chết đói tốt hơn, vì thế nàng không hề do dự cắn nát ngón tay của mình để cho giọt máu rơi vào mặt trên của Bối Xác.

Một giọt, hai giọt, ba giọt.

Máu đọng lại ở tại trên người Bối Xác, khi Ngừ Diên buồn bực là lúc, vết máu nháy mắt tiến nhập bên trong Bối Xác, mà bên ngoài Bối Xác lại bóng loáng lên, vì thế nàng lại tích lạc thêm vài giọt, cho đến ánh sáng tán đi, nàng còn giọt thêm vài giọt, may mắn Bối Xác này không kén ăn, nếu không, mặt nàng sẽ quăng lớn! Mắt thấy Bối Xác tím mất đi ánh sáng, nàng liền bắt nó cất vào trong túi, một giây sau, nàng đem túi gắm sửa sang lại cho tốt, đưa thay sờ sờ đầu nói: “Trời ạ, ta đây vài ngày cho uống máu đầu ta đều hôn mê”

“Nhanh lên, ăn Huyết hoàn bồi bổ!” Quý Tịch nhắc nhở.

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền cầm lấy cái bình nhỏ đổ ra một viên nuốt xuống, một giây sau, liền tựa vào trong xe ngựa hòa hoãn vài giây.

“Thế nào? Có hiệu quả không?” Quý Tịch nhìn về phía nàng hỏi vội.

Vài giây sau, Ngừ Diên cảm giác trong cơ thể mình đang có một cỗ dịch thể dồn dập chạy tới, ngay sau đó đầu nàng không hôn mê, một giây sau, nàng nâng cổ tay của mình lên nhìn nhìn, miệng vết thương lại kỳ tích biến mất .

“Nương tử, mặt của ngươi đều hồng nhuận ai, xem ra máu của ngươi mất đi toàn bộ bổ đã trở lại” Quý tịch liền cười nói.

Ngừ Diên nhìn về phía hấn về mặt là không khó hiểu, “Viên thuốc này như thế nào lợi hại như vậy, hơn nữa, miệng vết thương trên người của ta cũng có thể trị liệu?”

“Đó là, đây chính là độc môn nghiên cứu của Phụng Ly Ca, ta mượn gió bẻ măng có được.”

“Hì ——”

Giọng điệu của Quý tịch vừa nói xong, con ngựa đột nhiên hí một tiếng, xe ngựa thiếu chút nữa hướng về phía sau đổ xuống, khi Quý Tịch bốc hỏa là lúc, xe ngựa đột nhiên vững vàng dừng, tiếp theo màn xe đã bị xóc lên

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Cảm thấy chỗ kia rất hứng thú, cùng nhau đi!

Giọng điệu của Quý Tịch vừa nói xong, con ngựa đột nhiên hí một tiếng, xe ngựa thiếu chút nữa hướng về phía sau đổ xuống, khi Quý Tịch bốc hỏa là lúc, xe ngựa đột nhiên vững vàng dừng, tiếp theo màn xe đã bị xóc lên ——

“A ——” một tiếng thét chói tai không phải xuất thân từ Ngừ diên, mà là xuất thân từ Quý Tịch.

“Như thế nào? Quý Tịch huynh nhìn thấy ta liền giật mình như thế?” Phụng Ly Ca lắc lắc cây quạt màu trắng cười vô cùng là tà mị, một giây sau, hấn cũng lên xe đối với người đánh xe nói một câu, xe ngựa lại đi.

“Ha ha a, Phụng huynh, ngài. Ngài tại sao lại ở chỗ này a?” Quý tịch nhất thời có cảm giác có tật giật mình.

“Quý Tịch huynh bắt cáo nhi biệt, thật sự làm cho tại hạ vương bận, cho nên cứ tới đây nhìn xem thân mình của Quý Tịch huynh có tốt hay không.” Phụng Ly Ca nói nói liền nhìn Ngừ Diên ôn nhu cười, cười như vậy lập tức làm cho Ngừ Diên đỏ mặt, tất nhiên làm cho Quý Tịch ghen tị đỏ mắt.

“Được rồi, cho dù là ta trộm viên thuốc của ngươi, nhưng mà ngươi cũng không đến mức làm trò trước mặt của ta cùng nương tử của ta mất đi mảy lại, này, hai người các ngươi coi ta đã chết a?” Quý Tịch cực kỳ bất mãn.

“Đúng vậy, thân mình ngươi sẽ chết thôi!” Phụng Ly Ca cười nói ra sự thực.

“Ngươi. Đi, ngoan độc!” Quý tịch chỉ có thể cầm miệng than thở nhìn hấn liếc mắt một cái.

Ngừ Diên cười xem bọn hấn nói: “Được rồi, các ngươi cũng đừng trêu ghẹo nữa, đúng rồi, Phụng Ly Ca làm sao ngươi lại ở chỗ này?”

Phụng Ly Ca phe phẩy cây quạt nói: “Còn ngươi? Ngươi vì sao ở chỗ này đây? Chẳng lẽ lại chuẩn bị hưu phu?”

Ngừ Diên nghe thấy vậy cười cười xấu hổ nói: “Ách. Này. Này.”

“Đúng vậy a, nàng chính là hưu Sở Hạo cùng ta nha, này không, hai người chúng ta đang bỏ trốn nha!” Một giây sau, Quý Tịch đến bên người Ngừ Diên

liền ôm lấy bả vai của nàng nói.

Ngữ Diên thấy thế cười cười vẫn chưa phản bác, bởi vì nàng căn bản không biết nên nói với hắn như thế nào, chẳng lẽ nói đi tìm Bồ Đề làm sao?!

Phượng Ly Ca cười cười cũng chưa hỏi tiếp, Ngữ Diên nhìn về phía hắn trong lòng luôn luôn nghĩ, Phượng Ly Ca đến tốt cùng là một người như thế nào, vì sao cho nàng cảm giác thần bí như thế?!

“Này, Phượng huynh a, người tính theo chúng ta tới khi nào a, người không trở về Di Hoa Cung sao?” Quý Tịch thấy thế hỏi.

Phượng Ly Ca nhìn về phía hắn cười cười nói: “Như thế nào? Không chào đón ta?”

“Đó là a, người này tên chương mất ở trong này, ta cùng với nương tử ân ái như thế nào!” Quý Tịch nói gấp.

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên hỏi: “Diên nhi, người cũng cho là như vậy đấy sao?”

Diên nhi?!

Lần đầu tiên, Phượng Ly Ca là kêu tên của nàng như thế này, đầu của nàng nhất thời trống rỗng, vội lắc lắc đầu.

Phượng Ly Ca thấy thế cười ha ha, “Quý Tịch huynh thấy được chưa, Diên nhi không cảm thấy ta chương mất a”

“Này, cái gì Diên nhi, Diên nhi cũng là người có thể kêu đấy sao? Quá đáng!” Quý Tịch liền than thở một câu, bộ dáng vô cùng bất mãn, nói, hắn còn chưa kêu tên nàng như vậy đâu! Người kia làm sao có thể thân mật gọi lên tên này như vậy đấy!

Ngữ Diên nhìn về phía Phượng Ly Ca đột nhiên nói: “Ta không muốn giấu giếm người, ta cùng với Quý Tịch muốn đi làm một chuyện rất quan trọng, cho nên, Quý Tịch mới có thể nói như vậy, hắn cũng là vì muốn tốt cho người”

“Ai nha, vẫn là nương tử biết!” Quý tịch vội vươn tay sờ sờ mặt của nàng ca ngợi.

Ngữ Diên trừng mắt liếc hắn một cái, đối với hành động của hắn như vậy nàng cũng tập mãi thành thói quen, đã bị ánh mắt của nàng cảnh cáo, hắn thu tay lại nhếch lông mày không ra tiếng.

“Nha? Các người muốn đi làm việc gì đi chỗ nào?” Phượng Ly Ca đến đây hứng thú hỏi.

“Này. Dù sao là chuyện ta đi rất quan trọng, song có lẽ người không cần biết nhiều!” nói xong, nàng liền cúi đầu.

“Ta đoán đoán a. Không cho ta đi có phải rất nguy hiểm hay không? Không cho ta đi có phải có nguyên nhân đặc thù hay không? Không cho ta đi có phải không tín nhiệm ta hay không?!” Một tiếng lại một tiếng lạnh lùng, Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía hắn lắc đầu nói: “Không phải, không phải không tín nhiệm người, chính là quá nguy hiểm, ta không hy vọng người đi mạo hiểm!”

“Vậy người liền hi vọng Quý Tịch huynh đi mạo hiểm?”

“.” Một câu này làm cho Ngữ Diên dừng lại, đúng vậy a, nàng chẳng lẽ hi vọng Quý Tịch đi sao? Hắn đối với nàng cũng tốt như vậy, nàng làm sao có thể tàn nhẫn đối đãi với Quý Tịch như vậy? Nàng không có bất kỳ lý do gì bóc lột tánh mạng của bọn họ, huống chi Quý Tịch vẫn là một luồng u hồn!

“Nương tử, người đừng nghe lời hắn nói . . . , ta nói, ta nguyện ý cùng người, dù sao thế giới này cũng không còn cái gì lưu luyến, nếu vận mệnh nên như thế, ta còn chiếm tiện nghi cùng người chết chung chứ!” Quý Tịch liền ôm lấy nàng cho an ủi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía Quý Tịch nói: “Không, ta không hy vọng người chết, không hy vọng người hồn phi phách tán, cho nên, ta cũng vậy không muốn người đi, đây là chuyện của ta, cái này cùng người không quan hệ!” Ngữ Diên đột nhiên nói.

“Người đang ở đây lo lắng cho ta?” Thành linh Quý Tịch nói ra câu này, tiếp theo lại đột nhiên hung hăng ôm nàng nói: “Mặc kệ chân trời góc biển chỉ cần là người muốn, ta đều đi hoàn thành, cho nên, đấy cốc Hỏa Diễm ta nguyện ý cùng người đi!” nhất thời vui vẻ Quý Tịch đột nhiên toát ra lời nói thật.

“Các người muốn đi đấy cốc Hỏa Diễm?” Nghe thấy vậy, Phượng Ly Ca giật mình không thôi.

Lúc này, Quý Tịch buông Ngữ Diên ra cười cười xấu hổ, hắn giống như nói lỡ miệng, Ngữ Diên lại trừng mắt liếc hắn một cái, vì thế nhìn về phía Phượng Ly Ca nói: “Đúng vậy, Hỏa Diễm đấy cốc.”

“Người muốn đi lấy Bồ Đề làm?!” Phượng Ly Ca đột nhiên hỏi.

“. ?!” Ngữ Diên nhất thời giật mình, hắn. Hắn làm sao có thể đột nhiên hỏi như vậy?!

Quý Tịch ảo não vỗ vỗ đầu đối với Ngữ Diên nói: “Người không cần giật mình, phàm là người đến đấy cốc Hỏa Diễm đều có một mục đích, đó chính là Bồ Đề làm.”

Ngữ Diên nghe nói thế thấp đầu mắt liền không nói gì nữa!

Phượng Ly Ca như trước phe phẩy quạt màu trắng một lúc sau đột nhiên nói: “Địa phương kia ta cảm thấy rất hứng thú, không bằng thêm một người nữa, cùng nhau đi!”

“A?!” Ngử Diên nghe thấy vậy giật mình nhìn hướng Phượng Ly Ca, mà hân như trước cười vô cùng là ôn nhu giống như gió mát trong mùa xuân.

“Kéo kẹt” một tiếng, Sở Hạo đập cửa phòng Ngử Diên ra, trừ bỏ một phong thư ở ngoài, còn cái gì cũng không lưu lại, nội dung trên thư trừ bỏ thật có lỗi thì chính là cường điệu bọn họ không thích hợp, nàng không thích hợp với hân, mà nàng cũng không thương hân, cho nên quyết định vẫn là rời hân đi.

Sở Hạo nhìn phong thư này lửa giận trong lòng càng lúc càng lớn, nữ nhân đáng chết này làm sao có thể không nói một tiếng liền rời đi? Huống chi nàng đã là nữ nhân của hân rồi!

“Vương gia thuộc hạ đáng chết, không thấy Vương Phi!” Nhất Kiếm quỳ trên mặt đất nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy suy ngẫm vài giây, nói: “Lấy võ công của ngươi không có khả năng để nàng rời đi mà không hề phát hiện, nói vậy, mang nàng đi không phải là người, đi đi kêu Bạch Linh lên, ta muốn bắt nữ nhân hồng hạnh xuất tường này quay về!”

“Dạ!” Nhất kiếm nghe vậy liền đi đến Lãnh uyển.

“Mộng Ngử Diên, cho dù ngươi không thương ta, đời này cũng chỉ có thể thuộc về ta, bốn vương cho dù là chết cũng phải kéo ngươi cùng chôn cùng, đời này ngươi đừng mơ tưởng thoát đi khỏi ta, mơ tưởng ——” hân tức giận vỗ trên mặt bàn, cái bàn nháy mắt bị đập nát.

Một giây sau, hân đi ra phủ cười lên ngửa của mình, lúc này đây, nếu bắt được nàng, hân chắc chắn phải cho nàng nếm được cái tư vị gì gọi là phản bội! Lần đầu tiên, trong mắt Sở Hạo xuất hiện không phải là ôn nhu, mà là lửa giận mạnh mẽ, mặc cho ai cũng vô pháp chấp nhận mình bị vắt đi vắt lại nhiều lần, huống chi tim của hân đã muốn trầm luân! Mộng Ngử Diên, bốn vương chắc chắn sẽ không bỏ qua cho ngươi!

Bên kia

“Hoàng thượng, bọn họ quả nhiên đã đi hướng đây cốc Hỏa Diễm” Tào công công một thân hắc y trở về hội báo.

Sở Thiên nghe thấy vậy đứng dậy nói: “Cởi áo cho trầm, trầm cũng phải đi một chuyến.”

Tào công công nghe vậy vội vàng quỳ xuống đất dập đầu “Hoàng thượng ngài không thể đi, địa phương kia vô cùng nguy hiểm, nô tài trước đây đã từng phái người đi nhưng không có một người nào còn sống sót trở về, còn nữa, có các nhân vật oai phong võ lâm, bọn họ đi xuống rồi cũng không thấy đi lên, lão nô hoài nghi, phía dưới căn bản cũng không có cái gì cốc Hỏa diễm, chỉ sợ là chuyện do người khác bịa đặt, cho nên Hoàng thượng ngài đừng đi!” hân liền phản tích nói.

“Đủ rồi, trầm làm cái gì tâm lý nắm chắc, ngươi yên tâm, trầm có Long thể hộ thân sao lại dễ dàng chết như vậy!” hân vì những điều hân ta lo lắng mà an ủi hợp lý, trên thực tế hân cũng biết lão nô này đối với hân rất trung thành và tận tâm, tái sinh vì chủ nhân Huyền Vũ, hân há có thể né qua chuyện như vậy đâu, coi như đây là thiên ý đi!

“Nhưng mà Hoàng thượng.” Tào công công còn muốn nói tiếp.

“Được rồi, trầm không hy vọng nghe ngươi nhiều lời, nhanh cởi áo cho trầm!” hân không muốn nghe tiếp nữa mà là nói thẳng.

Tào công công nghe thấy vậy đứng dậy đi lấy quần áo, vừa đi một bên vừa rối rắm, Hoàng thượng này đến tột cùng là muốn đi lấy tam bảo, hay là muốn đi cứu Mộng Ngử Diên? Ai, chỉ mong Hoàng thượng không cần hăm thêm nữa a, Mộng Ngử Diên nha Mộng Ngử Diên, ngươi đến tột cùng là yêu nghiệt phương nào? Ngươi đến tột cùng yếu hại chết bao nhiêu người mới có thể dùng tay đây?! Tào công công than thở nghĩ.

Nhìn Tào công công rời đi, Sở Thiên đến phía trước cửa sổ nhìn ra ánh trăng phía ngoài, sâu kín hít một tiếng, Mộng Ngử Diên, chẳng lẽ ngươi chính là kiếp nạn cuộc đời này ta không tránh thoát hay sao?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 178: Bước vào vùng đất tử vong (1)

ôm sau, lúc sáng sớm, giờ phút này chim chóc cũng vừa mới thức tỉnh, ánh sáng mặt trời cũng vừa mới rơi xuống nhân gian, Ngử Diên cùng Phượng Ly Ca lúc này đang đứng ở dưới núi lửa, Quỷ Tịch có ý muốn đi, Ngử Diên chỉ có thể để cho hân tiến nhập vào Huyết Linh Đàng, đầu tiên là vì thời điểm tiến vào núi lửa không bị thất lạc, thứ hai, có ánh sáng mặt trời, hân cũng không thuận tiện ở trong này. “Phượng Ly Ca, kỳ thật. Ngươi thật sự

không cần thiết theo giúp ta, nơi đó giống như lời của Quý Tịch nói, đều là truyền thuyết, đến tột cùng có đáy cốc Hoà Diễm hay không còn là một câu đố, người tùy tiện đi như vậy, ta sợ. . . .” Nói tới chỗ này, nàng dừng một chút, trong lòng rất là bất an, loại bất an này đến từ chính ‘trái tim’! Hẳn đối với nàng còn chưa hiểu biết lại lặp đi lặp lại nhiều lần giúp nàng, nhưng nàng thì sao, chỉ làm cho bọn họ phiền toái, hơn nữa đều là phiền toái vô cùng nguy hiểm.

Phượng Ly Ca như trước phe phẩy cây quạt bày ra chiêu thức tươi cười: “Người chết đều do mạng, còn nữa, dựa vào quan hệ của kiếm, chúng ta cũng rất hữu duyên không phải sao? Người không phát hiện bầu trời có hai mươi tám tinh tú sao? Ta với người vị trí rất gần nha” hần cười cười nói.

“Nhưng là. Nhưng là...”

“Không cần nhưng là, ta quyết định chuyện gì cũng sẽ không thay đổi!” hần nói nghiêm túc.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cup mắt không nói, trầm mặc vài giây sau, nàng ngược mắt nhìn về phía hần nói: “Người thấy được Quý Tịch mang theo túi gấm tiền nhập Huyết Linh Đang phải không?”

Phượng Ly Ca gật gật đầu.

“Làm sao người không hỏi trong bao là cái gì?” Nàng nhẹ nhàng nhấn đầu lông mày hỏi.

Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng nói: “Nếu là người muốn nói, tự nhiên sẽ nói, nếu là người không muốn nói, hỏi lúc đó chẳng phải không nên hỏi sao?” Hần người này chính là như vậy, cho tới bây giờ cũng không bắt buộc người khác làm cái gì.

“Vậy người không muốn biết ta muốn tìm Bồ Đề làm làm cái gì sao?” Nàng lại hỏi, vì cái gì bộ dạng của hần giống như không sao cả, nàng lúc này tình nguyện để cho hần hỏi một chút, nói như vậy, trong lòng của nàng có lẽ sẽ dễ chịu một chút.

Phượng Ly Ca nhìn khuôn mặt rối rắm trước mặt không khỏi cười cười, “Ta cũng trả lời giống như vậy, được rồi, đừng rối rắm vấn đề này nữa, thuyền đến đầu cầu tự nhiên thẳng, làm gì cần nghĩ nhiều như vậy, ta nghĩ người làm như vậy đích thị là là có đạo lý của mình, ta đây, nguyện ý chờ người nói, được rồi, ôm ta, đi nào!” nói xong, đột nhiên đưa tay ôm lấy Ngữ Diên một giây sau, cây quạt vừa mở ra, hần liền dùng khinh công ‘đi từ từ’ bay lên đỉnh núi.

“A —— a ——” một tiếng kêu hoảng sợ đây chính là xuất ra từ miệng Ngữ Diên, nghĩ nữ tử ‘hiền lành ôn nhu’ như nàng như thế đột nhiên kêu giống như giết heo, nhất thời làm cho người ta khinh ngạc sau gáy nổi lên hắc tuyến, mà nàng một tiếng kêu bén nhọn này, làm cho Sở Hạo đang ở xa xa chưa kịp tìm kiếm nàng mà nhúc nhúc nghe thấy nhất thanh nhị sở.

“Vương gia, thanh âm này hình như là thanh âm của Vương Phi, hình như là đến từ bên kia!” Nhất Kiếm ngón tay chỉ về vị trí núi lửa nói.

Sở Hạo không nói gì trực tiếp đánh ngựa hướng vị trí núi lửa cấp tốc chạy đi, nữ nhân ngu ngốc chết tiệt kia nếu để cho hần bắt lấy mà nói. . . , dùng hết sức đánh gãy chân của nàng, xem nàng còn chạy hay không chạy!

Phượng Ly Ca hơi hơi nhíu mi ở trong tiếng gào thét của nàng đi vào đỉnh núi, vừa đến đỉnh núi, Ngữ Diên bắt đầu nổi lên ý nghĩ phun ghê tởm, Phượng Ly Ca thấy thế liền đỡ lấy nàng hỏi: “Người làm sao vậy? Hay là người sợ độ cao?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền đứng thẳng người nói: “Người. Người xem người nói, ai. Ai sợ độ cao a, nhớ năm đó, ta chính là bò qua Everest độ cao so với mặt biển hơn tám ngàn thước đầu rồi, ta sẽ sợ độ cao?!” Ngữ Diên một bên nói năng hùng hồn đầy lý lẽ, một bên gất gao lời y phục của hần.

Nói năm đó vì không cho các học sinh cười nàng sợ độ cao, nàng dứt khoát ngồi xe lửa tới cái nơi Everest trong truyền thuyết này, nàng nghĩ muốn ở đỉnh núi chụp ảnh, trở về ngăn chặn miệng mọi người, có ai nghĩ được đến, nàng chỉ đi đến 500m lại phát hiện ra phản ứng cao nguyên, đi đứng như nhũn ra cả người run run, kết quả rất mất mặt bị nhân viên công tác mang xuống dưới, đây cũng là một đoạn lịch sử màu xám nàng tới mất mặt!

“Trư mẫu phong?” Phượng Ly Ca nghe thấy vậy mày càng thêm rối rắm, có ngọn núi nào kêu là trư sao?!

Ngữ Diên nghe thấy vậy lúc này mới nhớ tới, đây là cổ đại, vì thế liền cười cười nói: “Ai, trước đừng nói cái kia nữa, chúng ta bây giờ làm sao bây giờ?” Nàng lại gần lời y phục của hần nói, đây tột cùng là muốn đi vào trong núi lửa mặt đây, hay là muốn đi xuống a, lúc này vẫn đứng ở trong này, chân của nàng muốn mềm nhũn a!

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười lôi kéo tay nàng đi vào đỉnh khẩu (miệng ngọn núi), một cái động khẩu hình tròn nằm ở trên đỉnh núi, giống như một trận mưa tiếp theo có thể làm cho phía dưới ẩm ướt, mà chung quanh đều trụi lủi, đứng ở phía trên diện tích đất rất ít, Ngữ Diên chỉ cảm thấy lúc này nếu không cẩn thận nhất định sẽ từ đỉnh núi ngã xuống mà chết!

“Phượng. Phượng Ly Ca a, này. Người cần phải nắm chặt ta, đỉnh núi này giống như đỉnh đầu của hoà thượng, rất trơn đây!” Ngữ Diên nuốt một ngụm nước bọt vẫn là nói ra sự thật.

“Nơi này bởi vì hàng năm đều phải bùng nổ một lần, cho nên dân chúng chung quanh cơ bản đều chuyển đi, cũng bởi vì thường xuyên bùng nổ, cho nên chung quanh không có một ngọn cỏ, cũng bởi vì có thể nghiệm chứng một chút, nếu như thực sự có đáy cốc Hoà Diễm này, như vậy, phía dưới đích thị là rất nóng,” Phượng Ly Ca phân tích nói.

“Nếu như? Người cũng không biết phía dưới đến tột cùng có đáy cốc hay không?” Nàng lại yếu ớt hỏi, đây cũng không phải là việc nhỏ ai, vạn nhất

không có đày cốc mà nói... , bọn họ đây không phải đi chịu chết sao?!

Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng cười kéo nhanh tay nàng nói: “Muốn biết, đi xuống chẳng phải sẽ biết sao? Còn nữa, không gió bất thành sóng, không có chuyện gì thì không thể có khả năng bị truyền tới, người nắm thật chặt, chúng ta lúc này đi xuống thăm dò như thế nào?!”

Ngữ Diên nhìn hẩn chấp nhất mà đôi mắt ôn nhu, nàng chỉ có thể gật đầu.

“Tốt lắm, chúng ta nhảy nha!” Phượng Ly Ca nắm chặt tay nàng độ mạnh yếu gia tăng rất nhiều, Ngữ Diên vội vàng gật đầu.

“Một hai ba nhảy!” giọng điệu cứng rắn của Phượng Ly Ca kêu ra, Ngữ Diên liền đi theo hẩn nhảy xuống đi.

“Nữ nhân chết tiết người đứng lại đó cho ta ——” xa xa thanh âm của Sở Hạo liền truyền tới.

“A ——” đang nhảy đi xuống một khắc kia, Ngữ Diên thấy rõ ràng Sở Hạo đang đi từ từ huy động tiểu chân của hẩn hướng bọn họ chạy vội đến, trời ạ, là thấy ảo ảnh đi?!

“Ngữ Diên người tỉnh, người tỉnh!” Phượng Ly Ca ôm nàng nhẹ giọng kêu lên.

Ngữ Diên mơ mơ màng màng tựa hồ nghe đến thanh âm của Phượng Ly Ca , vài giây sau Linh Đang của nàng phát ra giống như tiếng vang, bên trong truyền ra thanh âm làm cho Phượng Ly Ca thả bọn họ đi ra, Phượng Ly Ca ôm Ngữ Diên trong hôn mê kéo Linh Đang lay động lên, nhưng mà rung nửa ngày ra không phải bọn họ tới, mà là bị thương quá to, “Đủ đủ, chúng ta choáng váng đầu rồi, đừng rung, muốn ói ra.”

Phượng Ly Ca dừng lại lay động nhìn nhìn Linh Đang, xem ra, Linh Đang này trừ bỏ nàng không ai có thể gọi đồ vật bên trong ra.

“Phượng Ly Ca, vu bà không có sao chứ?”

“Này, mẹ của con ta có khỏe không?”

Phượng Ly Ca bắt đầu đối với Linh Đang nói: “Các người yên tâm đi, nàng không có việc gì, chỉ là hôn mê mà thôi!” nói xong, hẩn lại kêu Ngữ Diên lên.

“Ừm.” Ngữ Diên phát ra một thanh âm nặng nề, vài giây sau, thông thả mở mắt ra, ánh vào đôi mắt nàng không dừng lại là khuôn mặt tuần mỹ của Phượng Ly Ca còn có một loạt cây cối sắp xếp.

Phượng Ly Ca thấy nàng tỉnh liền nâng nàng đứng lên, Ngữ Diên nhìn về chung quanh nghi hoặc, “Đây là đày cốc Hỏa Diễm trong truyền thuyết? Hay là chúng ta về tới bên ngoài? Sao nơi này đều là cây cối?”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy, đưa tay chỉ hướng phương xa nói: “Người xem bên kia!”

Ngữ Diên theo tay hẩn chỉ nhìn về phía xa xa, ở nơi xa xa xuất hiện một mảnh lửa đỏ, cái loại lửa này lại đỏ như máu, tóm lại vô cùng đỏ, cả trong kia là bầu trời bao la đều bị nhuộm đỏ, chẳng lẽ nơi đó chính là đày cốc Hỏa Diễm trong truyền thuyết?!

“Nói vậy, thì phải là đày cốc Hỏa Diễm, nếu không sẽ không đỏ tươi như thế, đúng rồi, ta vừa rồi trong lúc nhảy xuống dưới kia một khắc giống như nghe được thanh âm của Sở Hạo? Chẳng lẽ là xuất hiện ảo giác?!” Hẩn nhíu mày nhìn về phía nàng hỏi.

Ngữ Diên nhìn nhìn chung quanh không có nhìn thấy Sở Hạo liền khoát tay nói: “Vừa rồi thật là ảo giác!” nàng cũng cho rằng như vậy.

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy gật đầu, tiếp theo đem Linh Đang cho nàng, “Hai người bọn họ ở bên trong tranh cãi ầm ĩ rồi, trước thả bọn họ xuất hiện đi!”

“Không được, chúng ta đối nơi này còn chưa quen thuộc, bọn họ đi ra tùy thời đều có nguy hiểm, để cho bọn họ ở bên trong đi!” nói xong, bên trong Linh Đang lập tức truyền đến tiếng kêu la vô cùng bất mãn, “Nương tử người gạt ta, người mau thả ta đi ra, ta cũng vậy muốn nhìn đày cốc Hỏa Diễm, người nhanh chút thả ta đi ra, nếu không, nếu không ta hôn chết người nha!” hẩn uy hiếp nói.

“Vu bà, người không thể không giữ lời hứa như vậy a, không thể không đạo đức!” Thanh âm của Thất Dạ cũng vô cùng bất mãn.

Ngữ Diên nghe thấy vậy xấu hổ nhìn Phượng Ly Ca, liền theo trên người xuất ra phù chú dán tại mặt trên Linh Đang, nháy mắt, bên trong đã không có thanh âm, Phượng Ly Ca cười cười, “Người che lại thanh âm của bọn hẩn không sợ bọn họ tạo phản a?”

Ngữ Diên nhún nhún vai đem Linh Đang thắt chặt ở trên người, “Tạo phản dù sao tốt hơn so với tử vong, đã nói rồi, bọn họ cũng không thể bị mất mạng nếu chết lại, liền hoàn toàn tiêu thất, người nói đúng không?” Nàng khẽ cười, ở trong lòng của nàng, cho dù là Quỷ Tịch tính cách không tốt, nàng cũng không muốn hẩn biến mất như trước, Thất Dạ thì càng không cần phải nói.

Phượng Ly Ca gật gật đầu, một giây sau, lôi kéo tay nàng ôn nhu nói: “Đi, đi xem đày cốc của ngọn lửa này đến tột cùng là chỗ nào!”

“Vương gia —— Vương gia ——” Nhất Kiếm đứng ở đỉnh núi không ngừng la lên xuống đày cốc, nhưng trừ bỏ bên ngoài đáp lại rớt cuộc nghe không được bất kỳ thanh âm gì, “Chiếu cố Gia gia, không cho phép theo nếu không trở mặt!” hẩn chỉ để lại những lời này liền dứt khoát đi xuống dưới, mà hẩn muốn cùng đi, lại nhìn đến ánh mắt tín nhiệm cho hẩn, hẩn lựa chọn như thế nào? Một giây sau, hẩn vô dụng quỹ gối bên cạnh động khẩu không ngừng

dập đầu, “Vương gia, người phải bình an, đều. . . .” những lời này của hắn còn chưa nói xong, trước mắt hắn đột nhiên tối sầm, hắn liền té xỉu.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 179: Bước vào khu vực tử vong (2)

“Đem hắn đưa đến Sở phủ!” Sở Thiên một thân hắc y ra mệnh lệnh đối với Tào công công nói.

“Hoàng thượng, chuyện này không ổn a!” càng nghĩ, hắn cảm thấy không ổn như trước, bọn họ đã sớm đến đây, không chỉ có nhìn đến Mộng Ngữ Diên cùng nam tử áo trắng kia nhảy xuống, mà ngay cả một màn Sở Hạo nhảy đi xuống kia cũng xem rành mạch, mà hắn cảm thấy phía dưới căn bản cũng không có cái thể giới hư cấu kia, cho dù có, vậy cũng có mạng đi mất mạng trở về.

“Không có gì là không ổn, trầm tất nhiên mình nghĩ gì, mà tam bảo cũng đã ở cùng một địa điểm rồi, bản thân ta muốn nhìn nàng một cái đến tốt cùng muốn tam bảo làm cái gì, người cũng đừng quên nàng rất đặc thù, nói không chừng, nàng cũng có thể dẫn ra bảo vật thứ bốn trong truyền thuyết làm cho người ta chờ mong.” Sở Thiên cười cười nói, mà trên mặt của hắn buộc lên khăn sa màu đen, mà phía dưới cái khăn che mặt cũng không phải hình dáng của hắn, mà là Dịch Dung Thuật, hắn làm như vậy cũng chỉ là muốn để ngừa vạn nhất.

“Hoàng thượng, không bằng để cho lão nô thay thế người đi đi, nô tài tự nhận võ công không thấp, để cho nô tài đi trước xem đường đi!” Mắt thấy khuyên bảo hắn không được, hắn chỉ có thể hết sức bảo hộ bình an của hắn, đây là chức trách làm nô tài, còn nữa, Hoàng thượng còn có Thái thượng hoàng đều là chủ tử đối với hắn rất tốt, hắn nô tài này sớm thề, chân thành đối đãi Hoàng thượng thế sống chết không hai lòng.

“Không cần, người cái đuôi này lão già lợm khộm cũng đừng ở đây giằng co, người đừng quên trầm là có kiếm Huyền Vũ hộ thể, còn nữa kim thân của trầm cứ như vậy dễ dàng gặp chuyện không may?” Hắn không vui nói.

“Hoàng thượng.”

“Được rồi, người cũng đừng kì kèo nữa, dẫn hắn trở về, nếu trầm thật sự chưa về, sẽ đem ý chí của trầm tuyên đọc đi ra, để cho thái tử vào chỗ!” hắn làm nhắc nhở cuối cùng.

“Hoàng thượng. Ngài vô luận như thế nào đều phải trở về a nhất định a!” Tào công công nghe thấy hắn nói như vậy, sợ hãi quý trên mặt đất không ngừng dập đầu.

“Được rồi Tào công công, ta đây nói chính là vạn nhất, cũng không nói không trở lại, ngôi vị Hoàng đế này trầm còn chưa có làm đủ đâu, làm sao có thể dễ dàng phải đi như vậy, được rồi, không nói, cứ như vậy làm đi!” hắn không muốn nói nhiều, một giây sau, đem mặt nạ dịch dung đã chuẩn bị, tiếp theo xuất ra kiếm Huyền Vũ cứ như vậy thả người nhảy xuống.

Lúc hắn rời đi, Tào công công về mặt rơi lệ, “Hoàng thượng. Ngài nhất định phải trở về a!”

.....Phân cách tuyến.....

“Cốc chủ, người nam nhân kia không chịu đi theo!” một vị tương tự với kiểu hầu gái mặc quần áo lót quý trên mặt đất nói, trên thực tế, trên người quần áo trên người nàng ta cũng chính là áo ngực, phía dưới từ phần eo đến đầu gối là váy, tất cả quần áo của các nàng đều là màu đen.

Người bị gọi là cốc chủ, chậm rì rì từ phía sau màn trường đi ra, bộ dạng của nàng vô cùng xinh đẹp, mang trên mặt lông mi thật dài, mặc trên người cái yếm màu đỏ, phía dưới mặc cái váy ngắn khoảng cách từ phần eo đến phía hông một chút, nàng cười cười nói: “Hắn nhúc nhích sao?”

“Có báu vật của cốc chủ áp trận, hắn không thể nhúc nhích, nhưng tính tình hắn đặc biệt táo bạo căn bản không cho chúng ta tới gần.” nữ bộc lại nói.

“Nha? Có tính khí? Vậy tốt lắm a, chung quy so với những tù binh trong lao kia tốt hơn rất nhiều bọn họ cùng chó cũng không khác gì nhau.” nàng treo lên vẻ tươi cười đắc ý, tựa hồ chính mình rất có tài năng!

“Cốc chủ, bây giờ trực tiếp đem hắn dẫn vào động phòng sao?” Nữ bộc dò hỏi.

Cô gái xinh đẹp cười cười nói: “Đem hắn dẫn vào trong phòng, bản nữ vương trang điểm một chút rồi đi xem nam nhân tính khí từ trên trời giáng xuống này bộ dạng đến tốt cùng trông như thế nào!” nói xong, cười vô cùng là quyến rũ.

“Dạ!” nữ bộc cúi người dập đầu rồi đi.

{muội muội không được dính vào, loại nam nhân lai lịch không rõ này phải giết đi} đột nhiên, trên môi nữ tử vừa rồi đẹp đẽ, mà bên trong cũng phát ra thanh âm của nàng, mà là một thanh âm nam nhân vô cùng khó nghe.

“Câm miệng, ta cho ngươi nói chuyện sao? Ngươi thành thật cho ta!” bị loại thanh âm quái dị này chỉ huy, nàng hiển nhiên bất mãn vô cùng.

{muội muội ta là vì muốn tốt, nam nhân trong đại lao kia còn chưa đủ ngươi dùng sao?} môi của nàng lại động, thanh âm là giọng nam như cũ, hơn nữa còn là thanh âm vô cùng khó nghe, song có điều cái thanh âm này tựa hồ muốn khuyên nàng.

“Ta bảo ngươi câm miệng có nghe hay không? Ngươi phải thời thời khắc khắc nhắc nhở chính mình, ngươi đã chết, ngươi cũng đã bị ta ăn hết, có nghe hay không?” Nữ vương vô cùng bất mãn nói.

{muội muội ta là yêu ngươi, làm sao ngươi có thể đối với ta như vậy?} miệng của nàng đột nhiên liền miết tựa hồ rất là ủy khuất.

“Yêu ta? Ngươi dựa vào cái gì mà yêu ta? Ngươi chẳng lẽ không biết ngươi đang ở trong bụng ta đây chỉ là một tâm can mà thôi, ngươi có thể cho ta hạnh phúc sao? Ngươi có thể để cho ta cảm nhận khoái hoạt của nữ nhân sao? Hay là ngươi muốn loạn luân? Bản nữ vương nói cho ngươi biết, mặc kệ ngươi muốn làm sao, ngươi đều khó có khả năng cùng với ta một chỗ, muốn trách thì trách ngươi với ta là cùng một cha mẹ, đây là lịch sử trăm ngàn năm qua, ngươi nên đem trái tim của ngươi hiến cho ta, mà ngươi nên đi tìm cái chết, nếu ngươi vẫn ở đây phát ra âm thanh mà nói., bản nữ vương cho dù chết cũng sẽ không bỏ qua ngươi, càng sẽ không tha thứ cho ngươi!” nàng nắm chặt tay hung hăng nói, độ mạnh yếu theo đó làm cho tim can hần ngày càng đau.

Khỏe miệng của nàng lại giật giật nhưng không có phát ra âm thanh, vài giây sau, lòng của nàng cùng với tim của hần đều khôi phục bình thường, mà nàng cũng hướng về phòng ngủ bắt đầu trang điểm.

“Cút ngay ——” Thanh âm của Sở Hạo táo bạo từ bên trong truyền ra.

Cốc chủ đẹp đẽ ở ngoài cửa rất xa chợt nghe đến thanh âm nổi giận bên trong, nghe tiếng nàng không khỏi che miệng cười cười, xác thực có tính khí, nhưng có năng lực thì như thế nào, đại bộ phận nam nhân tù nhân ở đâu đều cũng có tính khí, nhưng cuối cùng còn không phải dụ ngoạn giống như một con cừu nhỏ? Nàng thật ra muốn gặp người nam nhân này đến tận cùng là bộ dáng gì?!

“Tham kiến cốc chủ!”

Cốc chủ đẹp đẽ đến, toàn bộ đám nữ bộc quý trên mặt đất đứng bái, Sở Hạo nghe tiếng ngược mắt nhìn về phía nàng liếc mắt một cái, nữ cốc chủ bị bị ánh mắt sắc bén của hần làm cho dừng lại, một giây sau, nàng không khỏi liếm liếm môi, trời ạ, đây là nam nhân sao? Tại sao phải bộ dạng lại kinh diễm như thế? Vì sao bộ dạng anh tuấn như thế? Vì sao bộ dạng làm cho người ta bị run rẩy như thế?!

“Các ngươi cho ta dùng cái gì?” Sở Hạo nhíu mi nhìn chằm chằm nàng tức giận hỏi, hần lại buồn bực rồi, hần chẳng qua là chỉ chậm bọn họ hơn một chút mà thôi, ai ngờ khi tỉnh lại, tự nhiên không hiểu lại ở nơi kì quái này, hơn nữa, thân thể hần lại không thể động đậy.

Cốc chủ đẹp đẽ đi vào bên cạnh hần đưa tay đùa nghịch sợi tóc nói: “Ta gọi là Bội Đề Đề, ngươi dùng đó là dịch nước của Bò đề Lam truyền gia chi bảo của nhà ta, cho nên sao, bản thân mình đột nhiên không thể động đậy!” nàng quyen rũ cười đối với đám nữ bộc nói: “Các ngươi toàn bộ đi xuống!”

“Dạ!” đám nữ bộc lưu luyến không rời khỏi nơi này, phải biết rằng, các nàng cũng khuyết thiếu nam nhân hoan ái, cũng khuyết thiếu dễ chịu, theo nàng từ lúc nhỏ cho tới nay, đều rút xuống rất nhiều người đàn ông, nhưng đều không có nam nhân anh tuấn mê người như thế này.

“Ngươi tên gì nha? Ta nhìn bộ dạng của ngươi anh tuấn mê người như thế, chỉ cần ngươi hầu hạ ta tốt, ta liền cho ngươi trở thành cốc chủ như thế nào, ta có thể trở thành Vương Hậu của ngươi.” một giây sau, nàng khần cấp đem quần áo thoát xuống, trên mặt không hề xấu hổ.

“Ngươi muốn để cho ta an ủi ngươi?” Sở Hạo nhíu mi cười lạnh hỏi.

“Đúng vậy a, như thế nào? Ta không đủ mê người sao?” Nàng trong nháy mắt cười nói.

“Có, ngươi rất mỹ lực, chẳng qua, ta lại không thích bị động, không bằng như vậy, ngươi cho ta giải dược, ta có thể cử động, tự nhiên sẽ thỏa mãn ngươi như thế nào?” Hần nhìn về phía nàng mở miệng đưa ra yêu cầu.

“Ha ha ha, ngươi cũng thật hay đùa, ngươi cho ta ngu ngốc sao? Ta đem ngươi thả ra vạn nhất ngươi chạy làm sao bây giờ?” Nàng chau miệng biểu hiện ra bộ dáng nũng nịu nói.

“Chạy? Nơi này chính là thiên hạ của ngươi, ta có thể chạy đi đâu đây?” Sở Hạo như trước mang theo nụ cười mê người nói, cốc chủ Đề Đề bị hần cười như vậy choáng váng đầu óc, tiếp theo chu miệng nói: “Được rồi như vậy, để ngừa vạn nhất, ta liền cho ngươi tay phải có thể động là tốt rồi, như vậy, ngươi vẫn có thể dùng tay phải của ngươi sờ ta đúng không?” nàng đối khát nói, tiếp theo nàng đi ra ngoài, một hồi lại đi trở về, lúc này nàng xuất ra một cây châm nhỏ đối với hần tay phải cắm một cái, vài giây sau, tay phải của hần dần dần có tri giác.

“Đến thôi. Người ta chờ ngươi đến yêu!” cốc chủ trên thân trống trơn lập tức liền đánh tới, bộ dáng của nàng rõ ràng hận không thể đem Sở Hạo nuốt vào, Sở Hạo thấy thế đột nhiên xuất ra kiếm Thanh Long liền không hề nương tay hướng nàng bổ tới, một giây sau, nàng đã bị đánh rơi xuống mặt đất, miệng phun máu tươi.

{muội muội ngươi thế nào, ngươi có bị thương không, giết hần đi} đột nhiên, nằm trên mặt đất cốc chủ lại phát ra thanh âm của nam nhân, thanh âm như vậy làm cho Sở Hạo ngây ngẩn cả người, cuối cùng sao lại thế này?!

“Câm miệng, chuyện của ta tự ta sẽ xử lý!” Bội Đề Đề cả giận nói, một giây sau, thanh âm của nam nhân lại ngừng lại.

Nàng đứng dậy lau miệng lạnh lùng cười cười, “Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt phải không? Ngươi chờ, ta đi lấy dịch nước, đợi lát nữa cho dù là ném ngươi, ngươi cũng giống nhau không thể động đây, đêm nay, ta đã định ngươi phải hầu hạ rồi hử!” tiếp theo nàng tức giận xoay người rời đi.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhú mồm thở dài một hơi, hần thể nào lại gặp bệnh thần kinh này?

“Vương gia!” đột ngột một tiếng, bên cạnh hần vang lên một tiếng thanh âm quen thuộc, tiếp theo một nữ tử xinh đẹp hiện ra, nàng cười vô cùng là đẹp.

“Bạch Linh?” Sở Hạo khó hiểu nhìn hướng nàng, nàng không cùng Nhất kiếm trở về sao.

Bạch Linh nhún nhún vai nói: “Thật có lỗi a, nô tỳ không cùng Nhất kiếm trở về, phía trước nô tỳ liền bám vào ngọc bội bên hông người, người bởi vì rất lo lắng cho Vương Phi, nên không phát hiện ra nô tỳ.” nàng chu miệng thật có lỗi nói.

“Nơi này rất nguy hiểm, ngươi nhanh rời đi!” hần nói gấp.

Bạch Linh nghe thấy vậy cũng vội vàng gật đầu phụ họa “Đúng, xác thực rất nguy hiểm, chúng ta đây cùng đi đi!”

“Cùng nhau? Ta hiện tại không thể động đây như thế nào rời đi? Ngươi hay là rời trước đi thôi!” hần nhìn nhìn cứng ngắc thân mình nói.

Bạch Linh nghe vậy cười ngọt ngào, vươn tay nói: “Người xem!”

Sở Hạo nghi hoặc nhìn nàng một chút, theo ánh mắt của nàng nhìn sang, chỉ thấy trong lòng bàn tay của nàng nằm từng dãy ngân châm ngắn nhỏ, mà ngân châm ngắn đó là cùng Bội Đề Đề vừa mới sờ đụng giống nhau như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180: Nàng là nữ nhân của ta!

Bịch’ một tiếng vang thật lớn, trong phòng cái gì đó nhảy mất bị ném đập nát, tiếp theo chợt hiện tiếng thanh âm tức giận “Đào ba thước đất cũng phải đem bắt lại được hần cho ta, dám ở dưới mắt của ta trốn, quả thực không nhịn được!” Bội Đề Đề vô cùng tức giận hét lên.

“Dạ!” nữ bộc vội vàng gật đầu nói, tiếp theo đã muốn xoay người.

“Đợi chút!” Bội Đề Đề lại đột nhiên kêu nàng ta

“Cốc chủ còn có gì phân phó?” Nữ bộc một mực cung kính hỏi.

“Hạ truyền chỉ lệnh, bảo chương quản cốc khẩu để cho bọn thị nữ đem thiên khẩu (cửa khẩu) che lại!” Bội Đề Đề lại nói.

“Dạ!” nữ bộc liền trả lời, một giây sau, nàng liền quay người đi làm việc.

‘Bính’ Bội Đề Đề đập tay hung hăng xuống mặt bàn, “Hừ, đóng cửa động vào, ta xem ngươi có thể chạy trốn đi đâu!” theo bản năng quả đấm của nàng gắt gao nắm chặt, chỉ cần nàng muốn gì đó, thật đúng là không có không chiếm được, hần cũng sẽ không ngoại lệ!

Ngữ Diên cùng Phụng Ly Ca dưới khinh công rất cao rất nhanh liền tránh thoát nữ bộc này, thuận lợi tiến nhập Hỏa Diễm cốc, vừa tiến đến Ngữ Diên liền hỏi: “Vừa rồi những người đó như thế nào đột nhiên mở cửa thành ra giống như đang tìm cái gì?”

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy gật gật đầu, “Không biết bên trong các nàng xảy ra chuyện gì, nếu không phải cửa thành này đột nhiên mở ra, chúng ta cũng sẽ không nhanh vào như vậy được, ngươi cùng ta, phải cẩn thận!”

Ngữ Diên vội vàng gật đầu, tiếp theo nàng bắt đầu đánh giá nơi này, nơi này thật sự rất đặc biệt, kỳ thật đặc biệt không phải nữ tử mặc quần áo lót, mà là nơi này cách nửa thước đều có một cái hỏa lò, mặt trên còn có ngọn lửa màu đỏ thiêu đốt.

“Nơi này cơ bản nửa thước đều có một cái hỏa lò, từng nơi đều được chiếu lên sáng trưng, chúng ta bại lộ ở trong này rất nguy hiểm!” nàng nói gấp.

“Hai người các ngươi qua bên kia, còn lại theo ta ra khỏi thành, cần phải tất yếu tìm được người!” đột ngột truyền đến từng tiếng bước chân cấp tốc, lúc này Ngữ Diên hoảng thần, nơi này trừ bỏ vách tường đường nhỏ ở ngoài thật không có nơi nào để ẩn thân, mà thanh âm kia chính là đang hướng nơi này truyền đến, các nàng chẳng phải là rất nhanh cũng sẽ bị phát hiện?!

“Ừm” tiếng gào của Ngừ Diên còn chưa truyền tới đã bị Phụng Ly Ca bịt miệng, tiếp theo nàng cảm giác hai chân mình cách mặt đất, một giây sau, chân của nàng liền đã rơi vào trên nhánh cây cao, mà Phụng Ly Ca giờ phút này đang ôm lấy nàng đối với hắn làm một cái thủ thế “xuyt”, Ngừ Diên vội vàng gạt đầu, nuốt nước miếng cup mắt nhìn thoáng qua, một giây sau, nàng nắm thật chặt cánh tay của hắn sợ ngã xuống.

Ngay tại thời điểm bọn họ vừa mới lên cây kia một khác, phía dưới đi đến hai nữ nhân quần áo lót, “Tiểu Vũ, người nói người nam nhân kia có thể chạy trốn sao?” Bên trái chính là nữ tử vừa được gọi tên Tiểu Vũ.

Bị hỏi Tiểu Vũ nghĩ nghĩ nói: “Người nghĩ hắn có cánh có thể rời đi sao? Còn nữa, tiến vào dễ dàng đi ra ngoài khó khăn a!” nói xong, nàng còn tràn đầy hiểu biết nói.

“Ài, rất đáng tiếc rồi, nói thật ta chính là coi trọng người nam nhân kia, ta còn chưa bao giờ thấy qua nam nhân anh tuấn như thế đâu!”

“Tiểu Phụng người nhỏ giọng một chút thôi, đó là vật âu yếm của Cốc chủ, người đừng động tâm chứ, cẩn thận để cho cốc chủ tức giận sẽ chết cháy người!” Tiểu Vũ đe dọa nói.

Tiểu Phụng nghe vậy liền bĩu môi nói: “Người đừng khẩu thị tâm phi (nói một đằng nghĩ một nẻo) nữa, người chẳng lẽ không coi trọng người nam nhân kia? Ta xem như là hiểu biết, lớn như vậy còn chưa bao giờ thấy qua nam nhân anh tuấn như thế, còn nữa, nữ vương có nhiều nam tù binh như vậy chẳng lẽ còn không đủ a, nếu để cho ta cùng hắn vui vẻ một đêm, đừng nói là chết cháy, cho dù là bị đánh chết, ta đều cam tâm tình nguyện, ta cũng không muốn giống như các bọc nữ này, đến chết còn chưa mở bao đâu!” nói xong, vẻ mặt biểu hiện ra vô cùng u oán.

Tiểu Vũ nghe thấy vậy nói: “Cốc chủ bây giờ không phải đã ban nam nhân cho các nàng nha, người nha, hãy cố gắng liền nhất định có thể có cơ hội như vậy!” nàng liền an ủi nàng ta.

“Ban cho? Ta nhỏ vào, những nam nhân kia đều bị cốc chủ chơi đã, ban cho đều đã không được, đang nói, có thể được ban cho người nào không phải là nữ quan lớn nữ đầu rồi, người không thấy được toàn bộ quan nữ này muốn đoạt lấy bọn họ đâu, còn nữa, chúng ta chính là bọc nữ nhỏ, tại sao có thể có cơ hội ném thứ này đây!” nói xong bĩu môi vô cùng bất mãn nói.

“Nhưng mà loại chuyện này phải xem cơ duyên, nếu làm thật tốt không chừng là có thể lên chức, người nha cũng đừng nghĩ đến loại chuyện đó!” Tiểu Vũ lại an ủi nói.

Tiểu Phụng nghe thấy vậy nhìn nàng liếc mắt một cái, ánh mắt xuất hiện nghi ngờ, “Người cứ giả vờ đi, ta cho người biết, thời điểm lần trước người tắm rửa tự sờ vào ta đều thấy được, ta chỉ là không có vạch trần người mà thôi, không thể tưởng được, người còn giả vờ?” Tiểu Phụng đối với nàng làm ra vẻ hiển nhiên bất mãn vô cùng.

Tiểu Vũ nghe thấy vậy, mặt đỏ lên than thở một câu “Kỳ thật Kỳ thật người nói cũng đúng, người nói chúng ta nếu chưa có xem cũng không muốn, nhưng nhóm quan nữ này cố tình làm việc còn để chúng ta ở bên cạnh nhìn hầu hạ, đây không phải chúng ta tham lam nha, người không thấy được tiếng kêu của các nàng ai u quả thực khiến cho xương người đều tê dại!” bị nàng vạch trần, nàng cũng không cần phải giả bộ.

Tiểu Phụng nghe nói thế cũng vội vàng gạt đầu, “Ta cũng vậy a, nhìn sáu bảy nữ nhân trên giường chỉ có hai nam nhân, các nàng thực hiện quả thực khó coi, nhưng là ta. Ta lại muốn ngủ mà không được, người nhìn ta tên gọi Tiểu Phụng, kỳ thật ý tứ chính là cùng nam nhân điên cuồng!” nàng hạ lưu nói.

Ngừ Diên ở trên cây nghe thấy vậy mặt đã sớm đỏ tới mang tai, những nữ nhân này tại sao có thể như vậy? Sao lại không biết xấu hổ như vậy chứ?! Xấu hổ vài giây, nàng ngược mắt nhìn thoáng qua Phụng Ly Ca, cũng không khéo vừa vặn chạm phải đôi mắt đen như bảo thạch của hắn, nhất thời, Ngừ Diên như là làm kẻ trộm hít vào một hơi, dưới chân vừa trượt thiếu chút nữa liền té xuống.

“Ai? Ai ở trên cây?” Đột nhiên nghe được tiếng vang Tiểu Phụng Tiểu Vũ hai người liền hướng trên cây nhìn lại, nhưng vì cây rất cao lá cây rất tươi tốt, căn bản thấy không rõ trên đó có gì.

“Nắm chặt nhánh cây trăm ngàn không cần đến rơi xuống!” Phụng Ly Ca đem hai tay nàng kéo lên trên nhánh cây, một giây sau, hắn bật nhảy một cái phe phẩy cây quạt cứ như vậy mới hạ xuống.

“Người.”

Vừa rồi hai nữ nhân còn đề phòng, khi nhìn thấy Phụng Ly Ca dung nhan anh tuấn như thế là lúc, sớm ngu si không biết làm sao, trời ạ, đây là xảy ra chuyện gì? Vì sao thời gian một ngày xuất hiện hai nam nhân cực phẩm?!

Phụng Ly Ca mỉm cười, phe phẩy cây quạt nói: “Hai vị tiên nữ các người muốn tìm ai?” Nếu rơi xuống, hắn bắt ngờ hỏi thăm một chút cái cốc chủ kia muốn tìm đến tột cùng là ai? Chẳng lẽ còn có người tiến vào trước bọn họ?!

“Tiên nữ?” Tiểu Phụng, Tiểu Vũ hai người ngây ngốc nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, tâm kích động đang nhảy, trời ạ, bị nam nhân xinh đẹp như thế xưng là tiên nữ thật đúng là vinh dự cao nhất nha! Mà các nàng sớm bị dung nhan tuấn mỹ của hắn làm cho trong lòng ngứa ngáy, sự đề phòng với hắn sớm đã vỡ ra sau đầu.

“Công tử, là như vậy, hôm nay từ phía trên rơi xuống một nam nhân tuấn mỹ giống như người, sau đó cốc chủ lại coi trọng hắn muốn hắn hầu hạ, ai biết hắn không chỉ có phản kháng còn đánh cốc chủ, hiện tại đột nhiên chạy đâu mất!” Tiểu Phụng nói gấp, cũng muốn thừa cơ biểu hiện chính mình một chút, xem ra là ông trời thật sự nghe được cầu nguyện của nàng, cố ý đưa nam nhân anh tuấn đến đây an ủi nàng sao? Nghĩ đến đây, Tiểu Phụng liền vụng trộm đưa tay bày ra động tác cung phụng.

“Đứng rồi đứng rồi, cóc chủ nói nhất định phải bắt lấy hấn làm cho hấn động phòng!” nói xong, Tiểu Vũ liền đỏ bừng mặt.

Trên cây Ngừ Diên nghe nói một màn như vậy, không khỏi chu miệng bất mãn nói thầm, hai đại sắc nữ!

“Nha? Hấn rất tuần tú hơn nữa rất lợi hại?” Phụng Ly Ca lông mày chau lại hỏi, đối với người xa lạ kia đến đây hấn tựa hồ rất hứng thú.

“Đúng vậy a đúng vậy a, cùng với người anh tuần giống nhau, hơn nữa, còn rất có tính khí!” Tiểu Phụng liền phù hợp nói.

Trên cây Ngừ Diên có chút không kiên trì nổi rồi, không phải bởi vì đi đứng như nhũn ra, mà là bởi vì quá nóng, giờ này khắc này, nàng rốt cuộc biết vì sao những nữ nhân này lại mặc ít như vậy rồi, NND, đây là làm vịt nướng sao? Trời ạ, nóng đến chết mất, không đến một lúc, trên đầu nàng toát ra rất nhiều mồ hôi.

“Công tử người là đến từ nơi nào? Nơi này rất nguy hiểm, nếu như bị người nhìn đến cũng không hay, nếu không, chúng ta dẫn người đi phía sau núi, phía sau núi tương đối an toàn?” Tiểu Phụng nói gấp, Tiểu Vũ nghe thấy vậy cũng vội vàng gật đầu, nhìn đến nam nhân anh tuấn như thế, chưa bao giờ hưởng qua cá nước thân mật như các nàng sớm kìm nén không được.

“Phía sau núi?”

“Đúng vậy a, phía trước động khẩu phía dưới là một khu rừng rậm, được kêu là Tiền phương, mà phía sau cung điện có ngọn núi, được kêu là Hậu phương, nơi đó có một hồ nước, công tử mặc nhiều như vậy chẳng lẽ không nóng ư, người chẳng lẽ không muốn đi tắm rửa một cái sao?” Nói xong, nàng dành cho một cái mị nhãn, cái hồ bình thường phía sau núi kia đều là chỗ các nàng đi tắm rửa, không có biện pháp, hồ tắm trong cung điện các nàng nào có tư cách đi vào, chỉ có thể trừ nóng bằng một nơi duy nhất có nước, đang nói, nếu không đem hấn mang đi, lúc này nếu cấp cóc chủ thấy được, các nàng ngay cả năm mớ cũng không có tư cách.

Phụng Ly Ca thấy ánh mắt các nàng trần trụi không khỏi cười cười, vẫn chưa trả lời, một giây sau, đột nhiên nói: “Hai vị tiên nữ không phải là coi trọng tại hạ chứ?” Hấn biết rõ vẫn cố hỏi.

Ngừ Diên giờ phút này đưa tay phải ra trên đầu càng không ngừng toát ra mồ hôi, mà ánh mắt của nàng cũng bị mồ hôi làm cho thấm ướt, trên người lại ướt đầm một mảnh, NND, nóng chết nàng, nàng một bên đưa tay làm phiền, một bên nghe hai nữ nhân phía dưới phát xuân, trong lòng thật sự ghen ghét.

“Đúng vậy a! Đúng vậy a!” hai nữ nhân liền phù hợp nói.

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy nhúm mi biểu hiện ra bộ dáng vô cùng khó xử, trên đường còn tấp chặc lưỡi, tiếp theo do dự nói: “Nhưng mà.”

“Nhưng mà cái gì?” Hai nữ nhân đang hỏi.

“A.” Ngừ Diên do mồ hôi che ở ánh mắt, không để ý dưới chân vừa trượt liền rút xuống, Phụng Ly Ca thấy thế xoay tròn một cái liền thuận lợi tiếp được nàng, Ngừ Diên sợ tới mức hai tay ôm thật chặt cổ của hấn, nguy hiểm thật nguy hiểm thật.

“Nàng là ai?” Hai nữ nhân trăm miệng một lời vô cùng bất mãn hỏi.

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười nhìn thoáng qua Ngừ Diên, tiếp theo đối với các nàng nói: “Nàng là nữ nhân của ta!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 181: Các người làm cái gì vậy?

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy cười cười nhìn thoáng qua Ngừ Diên, tiếp theo đối với các nàng nói: “Nàng là nữ nhân của ta!”

“.?” Ngừ Diên nghe nói như vậy, nhất thời bị kinh hãi không lời nào để nói, chỉ có thể kinh ngạc nhìn hấn.

Hai nữ nhân nghe vậy trên mặt lập tức xuất hiện ghen tị, ghen tị mãnh liệt, vì thế, Tiểu Phụng không còn thực nữ mà là trực tiếp châm chọc nói: “Nàng có cái gì tốt? Khuôn mặt theo chúng ta cũng không kém, người xem nàng gầy như vậy ngay cả bộ ngực đều không có, công tử, ánh mắt người không kém đến mức như vậy chứ?”

“Ai?” Ngừ Diên nghe thấy vậy lập tức khuôn mặt nhỏ nhắn liền rói rầm, Phụng Ly Ca cười đem nàng thả xuống.

“Ai, hai người các người có ý tứ gì, đúng vậy a, ta không có lớn như nhóm các người, nhưng mà các người chưa từng nghe qua một câu ngạn ngữ sao?”

Nàng càng thêm trào phúng nhìn hướng các nàng.

“Cái gì?”

“Ngực lớn nhưng không có đầu óc!” nàng nói thẳng, hừ, xú nữ nhân chết tiệt dám nói nàng không tốt? Tim đánh!

“Ngươi Ngươi” Tiểu Phượng bị lời của nàng làm cho tức giận cả người run run, vừa định phát hỏa, trước mắt nàng liền tối sầm cái gì cũng không biết, Tiểu Vũ mất thấy Tiểu Phượng bị đánh ngất xỉu, theo bản năng định mở miệng kêu to, nhưng còn chưa phát ra thanh âm đã bị Phượng Ly Ca đánh ngất xỉu.

“Ngươi đem y phục của các nàng cởi ra, ta dẫn ngươi đi phía sau núi tắm rửa!” Phượng Ly Ca thân nhiên nói.

“Cái gì? Ngươi dẫn ta đi tắm rửa?” Ngừ Diên nhất thời bị cả kinh há to miệng, hoảng sợ nhìn về phía Phượng Ly Ca.

“Ngươi nhìn ta như vậy làm cái gì? Trên người ngươi cũng đã ướt đẫm không phải sao? Còn nữa, y phục của ngươi mặc lúc này cũng vô cùng rõ ràng, nếu là thời điểm có nguy hiểm, ngươi cải trang thành bộ dáng của các nàng còn có thể lẫn vào đội ngũ của các nàng, đối với ngươi như vậy cũng tương đối an toàn!” hần giải thích nói

“Nha, vậy ngươi vừa mới nói.” Ngừ Diên nhớ tới lời của hần mặt lại đỏ lên.

Phượng Ly Ca cười cười, đột nhiên ngồi xổm xuống từ trên người lấy ra bột phấn hương về phía hai nữ tử trên mặt đất, tiếp theo đứng dậy nói: “Ngươi yên tâm đi, vừa rồi ta chỉ là thuận miệng nói mà thôi.” một giây sau, hần liền dẫn đầu đi về phía trước.

Ngừ Diên nghe vậy chu miệng, chỉ có thể chu miệng ngồi xổm xuống đem quần áo nữ nhân trên mặt đất cởi xuống, tiếp theo đem quần áo lột đi cũng không quần nữ tử trống trơn trên mặt đất, mà là rất nhanh hướng Phượng Ly Ca chạy đi.

“Phượng Ly Ca, ngươi vừa mới tát phần là cái gì?” Nàng lôi quần áo trong tay hỏi.

“Phần mất trí nhớ, các nàng sẽ quên tất cả chuyện vừa xảy ra.” Phượng Ly Ca thân nhiên nói.

“Nha, cái kia. Cái kia ta có chuyện muốn nói!” nàng đột nhiên dừng bước cúi đầu nhìn về phía mặt nói.

Phượng Ly Ca xoay người nhìn về phía nàng, nhú mi hỏi: “Làm sao vậy?”

Ngừ Diên trong nội tâm không ngừng ở đấu tranh, vài giây sau, nàng như là bất cứ giá nào cũng ngược mắt nhìn về phía hần nói: “Kỳ thật. Bộ ngực của ta cũng không nhỏ, thật sự!”

“. ? !” Phượng Ly Ca nhất thời như bị sấm đánh!

Thẳng đến khi bọn họ đi vào phía sau núi kia một khắc, Phượng Ly Ca như trước đang cười, hần như vậy làm cho Ngừ Diên cảm giác mình quả thực mất mặt như bị ném xuống nhà, kỳ thật nàng cũng không có cái ý tưởng gì, nàng chỉ là không muốn bị oan uổng mà thôi, nào biết nói hần sẽ có phản ứng này? Giờ phút này, nàng thực hối hận, vô cùng hối hận, tương đương hối hận, nàng không nên lẩm miệng, người ta lại không thích ngươi, quan tâm gì ngươi bộ ngực lớn hay không lớn, nàng bị ai nghĩ!

“Ừm, cái kia. Ngươi.” Phượng Ly Ca buông nàng chuẩn bị mở miệng dụ dỗ không khí một chút, nhưng nhìn lại nghĩ tới chuyện tình vừa rồi, hần vẫn là muốn cười.

Ngừ Diên nhìn biểu tình hần muốn ngừng vì thế nói: “Ngươi muốn cười liền cười đi, ngươi không sợ ghen sao?” Nàng lẩm bầm một câu.

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy liền ho khan một tiếng nói: “Thật có lỗi, ta không khống chế tốt chính mình, Ừm, Mỹ Dương Dương ta phát hiện ngươi rất thú vị!” hần phát ra từ nội tâm nói, ở cùng nàng một chỗ luôn có thể gặp được nhiều chuyện thú vị như vậy

Ngừ Diên nghe nói chỉ có thể chu miệng, buồn cười? Là buồn cười đi! Quên đi, coi bộ dạng hần anh tuấn như thế sẽ không cùng hần so đo.

Vài giây sau, Phượng Ly Ca đột nhiên nắm tay nàng mang nàng đi vào bên trong hồ, “Tốt lắm, ngươi đi xuống tắm rửa đi, ta ở bên kia chờ ngươi, có việc liền kêu lên!” nói xong, hần buông tay nàng ta đã muốn hướng bên kia đi, nhưng vừa mới chuyển thân đã bị Ngừ Diên bắt được tay.

“Làm sao vậy?” Hần cúi đầu nhìn thoáng qua tay nàng.

“Ta. Ta không biết bơi, hơn nữa. Ta không dám một mình xuống nước, ta sợ gặp được cóc cùng rắn!” nói xong, liền cúi đầu, mặt mặt thật sự là mất mặt, nhưng lúc này có biện pháp nào, này nếu nhìn thấy cóc cùng xà trôi dạt trong nước kia, vậy không hù chết người a!

Phượng Ly Ca thấy thế dừng một chút, tiếp theo đột nhiên cúi xuống ôm lấy nàng liền hướng trong nước đi đến, Ngừ Diên a lên một tiếng chỉ có thể gất gao vịn cổ của hần, Phượng Ly Ca đi thẳng đến vị trí nước bao phủ ở phần eo thì ngừng lại, đem nàng thả xuống, Ngừ Diên vừa xuống tới mặt đất liền oa oa kêu to.

“Nước rất cạn.” Phượng Ly Ca thình lình toát ra một câu.

Ngữ Diên nghe vậy ngậy ra một lúc, cúi đầu nhìn thoáng qua, lúc này mới phát hiện ra nước chính là bao phủ đến bộ ngực của nàng mà thôi, Ngữ diên thấy thế liền ngưng cười cười, “Ha ha a!” quăng đi, tiếp tục quăng đi, không sao cả rồi, dù sao một ngày hôm nay mặt đều mất hết rồi! Một giây sau, nàng tiêu tan đưa tay vốc nước tát lên trên mặt.

Phượng Ly Ca thấy thế ho khan một tiếng, xoay người đưa lưng về phía nàng, bởi vì do nàng toàn thân ướt đẫm, thân thể của nàng giờ phút này đang bị quần áo ướt sũng ôm sát lấy, vì thế, hắn đành phải xoay người qua.

Ngữ Diên mất thấy hôm nay thực mất thể diện, lại nhìn đến hắn đưa lưng về phía nàng, nàng thật cũng không nghĩ nhiều, tiếp theo còn cầm hắc y phục trên tay đặt ở trong nước giặt, nàng mới không cần mặc quần áo dính hương vị của người khác đâu, mặc quần áo ướt sũng không có gì, dù sao nơi này nóng như vậy, tự nhiên cũng sẽ hong khô, còn nữa bên trong nàng mặc là bra không phải yếm, cho nên không cần để ý vấn đề ánh sáng.

“Phượng Ly Ca ngươi cũng gạt rửa đi, trời nóng quá đi!” nàng một bên rửa một bên thiện ý nhắc nhở.

“Ừm!” Phượng Ly Ca đơn giản đáp lại một tiếng.

“Ta yêu tắm rửa làn da thật sạch, xông lên lao xuống gạt rửa, trái chà xát chà xát phải xoa xoa, có rãnh lại đến nắm chặt tay!” cũng không biết chỗ nào dây thần kinh không đúng, Ngữ Diên đột nhiên hừ nổi lên ca dao, ca khúc như vậy nhất thời làm cho Phượng Ly Ca một bên lộ ra nụ cười chân thành, nàng đích xác rất thú vị!

Bên kia

“Nguy hiểm thật!” Bạch Linh đi theo Sở Hạo từ trên xuống dưới tránh thoát nữ nhân truy kích, mà giờ khắc này, hắn dừng lại cước bộ nghỉ hoặc nhìn chăm chăm hai nữ nhân xem!

“Vương gia người làm cái gì vậy?” Bạch Linh thở hổn hển hỏi, giờ này khắc này, nàng cũng đã nóng đến điên rồi, nóng như vậy làm cho nàng rất là khó chịu, chính là cũng không có chỗ có thể ẩn nấp, chỉ có thể không ngừng lau mồ hôi!

Sở Hạo ngồi chồm hổm trên mặt đất nhìn thoáng qua nữ nhân trống trơn cùng với nữ nhân mặc quần áo màu đen, lúc này, hắn đột nhiên thấy trên người nữ nhân mặc quần áo có chút bột phấn, theo bản năng hắn tự tay chạm đến một chút, tiếp theo đặt ở trên chóp mũi ngửi ngửi, một giây sau, hắn đứng dậy nói: “Bọn họ nhất định ở gần đây!”

“Người Người là nói Vương Phi sao?” Bạch Linh hỏi.

Sở Hạo cũng không quay đầu lại nói: “Bột phấn này có mùi trên người Phượng Ly Ca , nói vậy, bọn họ vừa mới rời đi thôi!” hắn phân tích nói, trong đôi mắt thâm thúy lộ ra vẻ khiến người ta không hiểu.

“Nhưng bọn họ đến tột cùng là đi bên nào đây?” Bạch Linh thở phò nhìn nhìn chung quanh khó hiểu hỏi.

Sở Hạo nghe thấy vậy khẽ cau mày, “Không biết, nhưng nhất định không xa, đi, chúng ta đi bên kia nhìn xem!” hắn phát ra chỉ lệnh.

“Vương gia. Nô tỳ không được, nô tỳ nóng đến chết rồi, ta muốn nước, nước.” Bạch Linh đột nhiên suy yếu nói.

Sở Hạo ngoái đầu nhìn lại nhìn nàng một cái, chỉ thấy đỉnh đầu của nàng mặt trên đều ở hơi nước, trong lòng xuất hiện bất an, “Đi, ngươi chờ ta một chút!” một giây sau, hắn đột nhiên bước đi vào trong ngõ hẻm.

Một lúc sau

“Đi, dẫn ngươi đi ra phía sau núi!” Sở Hạo lời kéo tay nàng nói.

“Vương gia người vừa mới đi đâu?” Bạch Linh chạy mồ hôi hỏi.

“Đi hỏi nơi nào có nước.” một giây sau, hắn mang theo nàng liền hướng phía sau núi đi đến, mà hắn đi qua bên trong cái ngõ hẻm kia, giờ phút này trong góc tường là một nữ bộc đang nằm hôn mê .

“Vương gia phía sau núi có nước sao?” Bạch Linh bị hắn ôm vào trong ngực không khỏi hỏi.

“Có một hồ, đội lát nữa ngươi liền đội ở phía sau núi, chờ ta tìm được Ngữ Diên lại đến tiếp ngươi, Huyết Linh Đương của nàng có thể cho ngươi đi vào nghỉ ngơi, nhưng trước tiên ngươi nhất định phải ở sau núi, lấy đạo hạnh của ngươi nếu dừng lại trong Hóa Diễm ngươi chắc chắn sẽ bị nướng chết!” Sở Hạo vừa đi vừa nói.

“Nhưng là nô tỳ muốn giúp người!” Bạch Linh nói gấp.

“Ngươi bình an chính là giúp ta!” nói xong, mang theo hắn nhanh chóng hướng về sau núi chạy vội mà đi.

“Ngươi tắm rửa có tốt không?” Phượng Ly Ca đưa lưng về phía nàng hỏi.

“Ừm, tốt lắm!” Ngữ Diên liền trả lời

Phượng Ly Ca nghe vậy, xoay người nhìn nàng một cái, liền nhanh chóng quay đầu lại, nàng như hoa sen mới nở càng thêm xinh đẹp, sợi tóc ướt đầm phiêu dật ở bên miệng có vẻ phong tình vạn chủng, Phượng Ly Ca không được tự nhiên ngồi xuống ôm lấy nàng, hướng bên bờ đi đến, Ngử Diên hai tay lôi quần áo vòng quá cổ của hắn, ôm thật chặt hắn, nhìn khuôn mặt hoàn mỹ của hắn quay mặt, trong lòng của nàng không khỏi suy nghĩ, Woa, loại không khí này rất hữu tình nha, như vậy, kế tiếp là không phải sẽ phát sinh một chút chuyện lãng mạng chứ? !

Lúc này Sở Hạo vừa vận ôm lấy Bạch Linh sắp xếp đến mặt đất, mà ánh vào trước mắt hắn đó là nương tử của hắn giờ phút này đang ướt sũng ôm nam nhân khác, hơn nữa, hai người đều là vừa dưới nước đi lên, chẳng lẽ bọn họ là rửa tẩm uyên ương?! Không thể áp chế ghen tuông nháy mắt xông lên sau gáy của hắn, hắn hét lớn một tiếng, “Hai người các ngươi làm cái gì vậy?!”

Ngử Diên nghe thấy vậy liền nhìn về phía phát ra tiếng, lập tức liền chống lại cặp mắt sắc bén mà lạnh như băng của Sở Hạo.

“A ——” Ngử Diên bị hù dọa hai tay buông lỏng liền ngã xuống trong nước, lúc rơi trong nước cái kia một khắc, trong óc của nàng đột nhiên toát ra một cái ý nghĩ, nàng tại sao phải chột dạ a? Nàng lại không làm cái gì, cho dù làm cái gì, lại cùng hắn có quan hệ gì a?! Đứng rồi, hắn. Hắn vừa rồi trong lòng giống như đang ôm một nữ nhân? Cái gì? Nữ nhân?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Người bế nàng lên hay không?

“A phác a phác ~~~” ngã xuống trong nước Ngử Diên liền phốc xuy phốc xuy vài cái, Phượng Ly Ca nhủ mi lại nhắc nhở nói: “Nước rất cạn.” một giây sau, hắn tự tay đem nàng xách đứng lên.

Ngử Diên phốc xuy vài cái, lúc này mới phát hiện nước này mới tới phần eo của nàng, nhất thời sắc mặt xấu hổ muốn chết.

Sở Hạo tức giận tay buông lỏng, đến đây một cái giống như chuồn chuồn lướt nước liền nhanh chóng đi tới bên người nàng, tiếp theo giống như Lão Ưng tróc con gà con đem nàng ôm vào, lại ‘đi từ từ’ quay trở về tại chỗ.

Phượng Ly Ca cười cười cũng lập tức lên bờ, mà Bạch Linh đột nhiên bị buông ra sũng sớt té ngã xuống mặt đất, sắc mặt có chút mặt xám mày tro, nhưng thật sự quá nóng cũng phồng phồng không thể giữ hình tượng thực nữ, vì thế liền hướng trong nước chạy đi, rơi xuống vào trong nước, nàng nhanh chóng đem thân mình đè thấp, vù vù, thật thoải mái!

Một lúc sau

Phượng Ly Ca ngồi ở trên cỏ nhàn nhã quạt cây quạt, Bạch Linh ngồi ở bên cạnh hắn xoa xoa bọt nước trên đầu, mà mặt khác một bên, nữ tử giống như là làm việc trái với lương tâm đang bị một tên con trai đưa ra câu hỏi nã đạn pháo.

“Ngươi cùng hắn thật sự không có gì?” Lần thứ N Sở Hạo hỏi cái đề tài này.

Ngử Diên nhìn nhìn mặt hắn màu đen, muốn giận cũng không dám giận, hiện tại tình huống của nàng rất không ổn, cho nên muốn nhẫn nhịn, vì thế cười nói: “Thật sự không có gì, đang nói cho dù có cái gì với ngươi cũng không còn quan hệ!” những lời này phía sau nói vô cùng thấp, nhưng như trước vẫn rõ ràng tiến nhập trong lỗ tai Sở Hạo.

“Cái gì? Ngươi nữ nhân ngu ngốc này ngươi đang nói cái gì?” Sở Hạo nghe vậy tức giận nắm bắt cổ tay của nàng lớn tiếng la lên.

“Đau, đau đau ai, ngươi nhẹ chút được không, ta chỉ là tùy tiện nói một chút mà thôi!” không phải đâu, nàng đã sớm muốn cường bạo Phượng Ly Ca rồi, nàng liền ở trong lòng bổ sung một câu.

“Tùy tiện nói một chút cũng không thể, lời nói của bốn vương ngươi vốn không có lỗi tai nghe sao? Ngươi vẫn là muốn ta đánh gãy chân của ngươi cho ngươi không có thể trốn sao?” con tức giận của hắn còn hơn cả không khí trong Hoà Diễm, Ngử Diên quả thực cảm giác hắn như phun hỏa long giống nhau.

“Đúng. Thực xin lỗi!” mắt thấy con giận của hắn càng phát ra mãnh liệt, trước mắt con gái tốt nhất bỏ qua chịu thiệt thòi đạo lý này nhanh chóng chui lên đầu nàng, vì thế nàng vội nói xin lỗi.

Sở Hạo nghe được xin lỗi của nàng tức giận hơi thấp xuống một chút, buông tay ra hỏi: “Tại sao nàng lại muốn tới nơi này?” Sau khi hỏi thăm nửa ngày quan hệ nàng cùng Phượng Ly Ca có cái gì, hắn mới nhớ tới nàng tại sao lại muốn tới nơi đây?

“A? Ta. Ta. Ta tò mò nha, cái kia cái kia mọi người đều nói Bồ Đề lam ở trong này nha, ngươi có biết ta chính là lòng hiếu kỳ rất nặng cho nên muốn tới đây nhìn một chút!” nàng một nửa nói thật một nửa nói dối, nói thật là nàng đích xác là vì Bồ Đề lam mà đến, lời nói dối là nàng căn bản không phải tò mò, hiếu kỳ như vậy nàng thà rằng không cần!

“Tò mò? Ngươi cũng đã biết hiếu kỳ như vậy sẽ làm ngươi vứt bỏ tánh mạng?” Sở Hạo nhíu mi vô cùng không vui quát lớn cái nàng gọi là tò mò.

“Ta. Ta cũng vậy không phải cố ý!” người kia, chẳng lẽ nàng muốn đến sao? Nhưng mà không đến làm sao tìm kiếm Bồ Đề lam a! Nàng mới không muốn nhanh như vậy rơi rụng đâu, nàng thực quý trọng sinh mệnh!

“Ngươi thật sự chỉ là muốn nhìn cái gọi là Bồ Đề lam?” Hắn như trước hoài nghi nhìn nàng.

“Đúng vậy a, ta. Ta lừa ngươi làm cái gì, hơn nữa, ta cũng vậy không cần thiết lừa ngươi nha, đúng hay không?” nàng liền lại nịnh hót tươi cười.

Sở Hạo nghe thấy vậy nghi hoặc nhìn nàng liếc mắt một cái, cảm thấy lời của nàng có chút không thể tin được, hãy nhìn biểu tình nàng cười nịnh, thôi thôi, hẳn hiện tại thời thời khắc khắc đi theo cạnh nàng, xem nàng có thể chơi đùa ra cái dạng gì, vì thế nói: “Đi, theo ta trở về!”

Ngữ Diên nghe nói thế liền bối rối: “Trở về không được, cái kia ta cùng Phượng Ly Ca nghe được nhóm bộc nữ nói cái động khẩu kia chuẩn bị đóng cửa, còn nữa. Còn nữa Bồ Đề lam ta còn chưa nhìn thấy đâu!” nàng yếu ớt nói.

“Cái gì? Ngươi còn muốn nhìn Bồ Đề lam? Ngươi có biết nơi này nhiều nguy hiểm hay không? Hơn nữa, làm sao ngươi liền xác định Bồ Đề lam ở chỗ này đây?” Những lời này nói xong, Sở Hạo dừng một chút, giờ phút này hẳn có thể xác định Bồ Đề lam xác thực ở trong này, bởi vì theo lời chính mồm người đàn bà kia nói.

“Ta biết a, nhưng đây không phải đã tới nha, còn nữa cái động khẩu kia bị đóng cửa, cho dù chúng ta không đi tìm Bồ Đề lam mà muốn rời đi, lúc này đầu tiên cũng phải đi tìm cơ quan a!” nói xong, sợ hắn dây dưa cái đề tài này, vì thế nhanh chóng đi tới bên người Phượng Ly Ca.

Nhưng mà, nàng đi gần đến bên cạnh hắn, liền nhìn vô cùng rõ ràng đến Bạch Linh, cũng không biết vì sao, trong lòng của nàng cảm thấy là lạ, nhìn thấy nàng ta được Sở Hạo ôm vào trong ngực, lòng của nàng rất không thoải mái, vì thế nàng ho nhẹ một tiếng thực tùy ý hỏi: “Vậy quý cô nương này là ai a?”

“Vương Phi, ta gọi là Bạch Linh, là tùy tùng của Vương gia.” Bạch Linh liền hơi hơi cười nói.

“A? Tùy tùng? Ta trước kia sao chưa từng thấy qua ngươi a?” tùy như thế nào? Chẳng lẽ ngay cả ngủ đều tùy tùng đi?

“Như thế nào? Ngươi ghen tị?” Sở Hạo thành linh toát ra một câu.

“Ta. Ta ghen? Ha ha, chê cười, ngươi đừng hướng tiếp vàng trên mặt mình đi, hừ!” nàng liền khẩu thị tâm phi nói, xú nam nhân chết tiết này, cư nhiên tìm nữ quý làm tùy tùng, bộ dạng lại xinh đẹp như vậy? Người kia nhất định không có hảo tâm, nhưng nàng phần nộ cũng là lúc hoàn toàn quên mất tùy tùng của nàng cũng đều là soái ca công quý.

Sở Hạo nghe vậy nhìn về phía Phượng Ly Ca nói: “Nàng không hiểu chuyện như vậy coi như xong, chẳng lẽ ngươi cũng như vậy không hiểu chuyện sao?”

Phượng Ly Ca đứng dậy nhàn nhã nói: “Người sống trên đời này tổng yếu đi khiêu chiến nha, này không, chúng ta không thuận theo an toàn cũ thôi.”

“An toàn? Ngươi có biết nơi này quý dị cỡ nào hay không, ngươi lại có biết cái cốc chủ kia quái dị cỡ nào hay không?” Sở Hạo nói.

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy hơi hơi nhăn đầu lông mày, một giây sau, nói: “Chẳng lẽ người mà cốc chủ kia muốn tìm chính là ngươi?”

Ngữ Diên nghe nói thế trong đầu nhanh chóng hiện lên lời nói của hai sắc nữ kia, một giây sau, nàng mở to mắt chu miệng chỉ vào hắn chất vấn: “Này, cốc chủ kia có lên người ngươi hay không?”

“Cái gì?” Mấy người nhất thời ngây ra một lúc, những lời này của nàng quá nhanh, nhanh đến tất cả mọi người có chút không hiểu được.

“Cái gì cái gì, ta hỏi ngươi có bị nàng lên người hay không?” nàng lại tức giận nhìn Sở Hạo hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Được toàn bộ không uống công phu!

Câu nói thứ hai của Ngữ diên, mọi người cuối cùng là nghe rõ, Bạch Linh kinh ngạc nhìn nàng, Vương Phi này thật to gan nha! Nếu dám hỏi như vậy? Cho dù Vương gia cùng nữ nhân khác có quan hệ đến mức tức giận như vậy sao? Niên đại này không người nào là ba vợ bốn nàng hầu a?! Trong ánh mắt của nàng tràn ngập khó hiểu cùng nghi hoặc.

Sở Hạo nghe thấy vậy đi từ từ về phía nàng, một giây sau, khóe miệng treo lên một nụ cười tươi, “Ngươi hi vọng sao?”

“A? Ta. Ta. Ta hi vọng hi vọng.” Nàng lúc này mới kịp phản ứng vừa rồi nói câu kia là mắt mất cỡ nào, đều chưa có suy nghĩ tự hỏi đã nói đi ra, người kia nhất định sẽ nghĩ đến nàng đang ghen, không được, nàng sẽ không vì hắn mà ghen đâu, vì thế nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói: “Ta hi vọng chúng ta có thể bình an đi ra ngoài!” di chuyển đề tài tức thời.

Sở Hạo thấy biểu tình của nàng cực mất tự nhiên, nụ cười của hắn càng phát ra rõ ràng, xem ra nàng vẫn là rất để ý của mình nha, nghĩ đến đây, hắn đơn giản cũng không muốn làm nàng khó xử, vì thế nói: “Đúng rồi, chúng ta muốn đi ra ngoài sẽ lại qua Hoà Diễm cốc, ngươi để cho Bạch Linh tiến vào Huyết Linh Đang của ngươi đi, nàng một nữ hài tử ở trong này sẽ bị nướng chết!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn thoáng qua Bạch Linh, mà trên đầu nàng lại chảy rất nhiều mồ hôi, Bạch Linh hướng nàng cười ngọt ngào, có chút ý tứ không tốt lắm, dù sao cùng Vương Phi này cũng không phải rất quen thuộc!

Ngữ Diên thấy thế liền xuất ra Huyết Linh Đang xé toang giấy niêm phong, nhẹ lay động một chút Linh Đang ý bảo nàng đi vào, Bạch Linh thấy thế nhìn nhìn Sở Hạo gật gật đầu chuẩn bị đi vào, còn cúi gập người, bên trong đột nhiên toát ra hai quỷ.

“Nương.” Quỷ Tịch vừa xuống tới mặt đất tay trư liền duỗi lại đây, vốn định từ từ trừng phạt cho nàng một cái hôn, thời điểm hai tay cũng đang sắp va chạm vào bả vai nàng, thì giữa bọn họ hiện ra một thanh kiếm, Quỷ Tịch cup mắt nhìn thoáng qua trên khóe miệng gương cùng nụ cười xấu hổ, một giây sau, tay thu trở về kêu lên: “Ai nương tử của ta ai, buồn chết ta!” tiếp theo xoay người nhìn về phía nam nhân cầm kiếm cười cười chào hỏi: “Sở huynh đã lâu không gặp ha, biệt lai vô dạng a?”

Sở Hạo thu hồi kiếm vẫn chưa nói cái gì, Quỷ Tịch chỉ có thể bữu môi đi vào bên người Phụng Ly Ca giữ im lặng, người này không thể đắc tội, nếu hắn tức giận quả thực mất hết tính người, quên đi, trước tiên đem nương tử chiếm được cho hắn mượn một chút đi!

Ngữ Diên nhìn thoáng qua Quỷ Tịch tránh ở phía sau Phụng Ly Ca nhắm mắt, không khỏi nín cười, người này nguyên lai cũng có sợ, xem ra hắn nhất định là ném qua tay của Sở Hạo! Nếu không tuyệt đối sẽ không sợ hãi như thế!

Lúc này, Ngữ Diên chuẩn bị để cho Thất Dạ mang Bạch Linh đi vào, lúc này xoay người mới phát hiện Thất Dạ đại ra nhìn chăm chăm Bạch Linh xem, mà Bạch Linh ở trong ánh mắt Thất Dạ xấu hổ cúi đầu, Ngữ Diên trong đầu đột nhiên toát ra một từ, nhất kiến chung tình?! Không thể nào?!

“Thất Dạ. Thất Dạ. ?” Không phản ứng chút nào, mà ánh mắt Sở Hạo cùng mấy người bọn họ theo thanh âm của Ngữ Diên nhìn sang.

“Thất Dạ ——” nàng lúc này đây dB (dề xi mét) gia tăng rất nhiều, Thất Dạ nghe tiếng liền nhìn về phía nàng nhú mi hỏi: “Làm sao vậy?” Lời tuy nói là hỏi nhưng mà ánh mắt của hắn vẫn như cũ đang đánh giá Bạch Linh, mà cái ánh mắt thâm thúy kia tựa hồ muốn đem Bạch Linh nhìn thấu.

“Ngươi làm gì thế nhìn chăm chăm vào con gái người ta xem a?” Ngữ Diên không hề che dấu nói ra.

“Cái gì?” Thất Dạ lại hỏi.

“Quên đi quên đi, đúng rồi, cô nương này tên là Bạch Linh là tùy tùng của Sở Hạo, bởi vì thân thể có vẻ suy yếu cho nên ngươi mang nàng tiến vào bên trong Linh Đang, thuận tiện an bài cho nàng một cái phòng đi.” mắt thấy hắn không tập trung, Ngữ Diên đành phải thông tình đạt lý là không nói ra.

“Bạch Linh?” Nghe thấy vậy Thất Dạ như trước cau mày nhẹ nhàng đọc một lần.

“Bạch Linh, đây là Thất Dạ, người rất tốt, ngươi hãy cùng hắn cùng nhau tiến vào Huyết Linh Đang đi, chờ thời điểm chúng ta đi ra ngoài ta sẽ đem ngươi giao cho Sở Hạo.” nói xong còn liếc mắt Sở Hạo một cái.

Thất Dạ nghe tiếng nói thẳng: “Đi theo ta!”

“Ai, ngươi.” Ngữ Diên vừa định chỉ trích thì ngữ khí của hắn như thể nào nháy mắt trở nên lạnh như vậy rồi, nhưng nàng còn chưa kịp nói chuyện, Thất Dạ cũng đã đi trước tiến nhập Linh Đang, Bạch Linh theo sau hướng nàng cúi người tiếp theo cũng đi vào theo.

Thẳng đến bọn họ tiến vào Linh Đang, Ngữ Diên còn đang buồn bực, người này sao lại thế này, vừa rồi không phải nhìn chăm chăm con gái người ta xem sao ánh mắt cũng không hạ xuống, hiện tại lại nháy mắt biến thành lạnh nhạt như thế, như thế nào? Muốn giả vờ thâm trầm a? Đứa nhỏ này chẳng lẽ không biết đây là cô đại nha, thâm trầm không ăn hương!

“Ngươi không vào đi?” Sở Hạo nhìn Quỷ Tịch đang nhả một bên ngữ khí thoáng có chút khó chịu, không có biện pháp, ai bảo hắn nhìn thấy quỷ này dây dưa với Ngữ Diên nhiều lần, đối với hắn tất nhiên khó chịu.

Quỷ Tịch thấy thế liền cười cười, “Ta là lượng cho nên ta không sợ.” hắn nói gấp, hắn cũng không muốn đợi ở bên trong đâu, đều buồn chết rồi, hơn nữa hắn là muốn thời thời khắc khắc nhìn đến nương tử hắn âu yếm đâu! Mặc dù có người kia ở đây, nhưng ít ra so với nhìn không tới mạnh hơn rất nhiều đi.

“Ngươi để cho hắn ở bên ngoài đi, có lẽ còn có thể hỗ trợ được.” Phụng Ly Ca rốt cục mở miệng khuyên.

“Đúng đúng đúng, đạo hạnh của ta ngươi không phải không biết, tuy nói không bằng ngươi đi, nhưng cũng sẽ không kém cỏi!” hắn lại nói, ánh mắt liền liếc mắt Phụng Ly Ca một cái tựa hồ muốn nói, huynh đệ cảm ơn!

Sở Hạo nghe thấy vậy không lên tiếng xem như chấp nhận, Ngử Diên thấy thế đối với bọn họ nói: “Chúng ta đây làm sao bây giờ? Vậy. Ta có phải đổi nữa không?” Nàng yếu ớt cầm quần áo lót trên tay đem ra.

“Không cho phép!” Sở Hạo thấy thế trực tiếp cả giận nói, chết tiệt, muốn ở trước mặt người khác mặc bại lộ như thế sao?

Ngử Diên thấy thế trong lòng cực kỳ bi ai, người kia như thế nào a, thật sự là bá đạo vô lý như vậy, một giây sau, nàng đem Linh Đương thất ở trên người, tiếp theo đối với bọn họ nói: “Chúng ta kế tiếp nên làm như thế nào?”

Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt vừa định nói chuyện, mấy người nam nhân bọn hắn đột nhiên bộ mặt biến thành nghiêm túc lên, ngay tại thời điểm Ngử Diên chuẩn bị hỏi sao lại thế này, thì chung quanh của bọn hắn đã bị ngọn đèn chiếu sáng, tiếp theo bọn họ đã bị bao vây, tiếp theo liền truyền đến tiếng cười to “Ha ha ha ha”.

Một giây sau, cái người ăn mặc diêm lệ xuyên qua đám người đi ra, thời điểm khi nàng nhìn đến Phượng Ly Ca nhất thời thất thần, kế tiếp nhìn về phía Sở Hạo cười cười nói: “Ta liền nói người không chạy thoát được đâu, không thể tưởng được người mới đi như vậy một hồi lại thêm một công tử tuần tú!”

Ngử Diên liếc mắt nữ tử mặc y phục đỏ này một cái trong đầu đột nhiên hiện lên xà tinh bên trong Hồ Lô Oa, đúng vậy, người của nàng thực nhỏ hơn nữa mặc bại lộ như thế còn nữa nàng eo thon mảnh khảnh nhìn đã làm người nhìn là vô cùng khó chịu! Mà càng thêm khó chịu là nàng ta hoàn toàn không thấy nàng liếc mắt một cái, khéo, nữ nhân chết tiệt này chẳng lẽ không biết nàng đại mỹ nữ này ở trong này sao? Một chút mặt mũi cũng không cấp!

“Người chính là cóc chủ?” Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt hỏi.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy liền che miệng cười cười: “Ta gọi là Bội Đề Đề, người có thể gọi ta là Đề Đề, ta chính là cóc chủ nơi này, công tử còn người, không thể tưởng được Đề Đề sinh thời còn có thể nhìn thấy công tử anh tuấn như thế!” nói xong, liền cho mị nhãn, nhưng mà không quên bỏ sung cho Sở Hạo một cái mị nhãn, nếu hai người nam nhân này đều thành tù binh của nàng mà nói. . . , nửa đời sau của nàng sắp sửa sống trong hạnh phúc!

“Chúng ta. Chúng ta là vô ý bước vào nơi này, quấy rầy chỗ này kính xin người thông cảm nhiều hơn?” Phượng Ly Ca như trước phe phẩy cây quạt nói

“Vô ý? Không có việc gì, nếu đến đây vậy không bằng từ từ đi đến cung điện ngồi một chút, cũng tốt để cho ta giới thiệu cho các người một chút a!” Bội Đề Đề liền phát ra lời mời, mà trong lòng của nàng cũng đang tính toán, đối phó như thế nào với hai người nam nhân này mới có thể làm cho bọn họ cam tâm tình nguyện đi theo chính mình.

“Cút ngay!” Sở Hạo thình lình trực tiếp toát ra những lời này, hiển nhiên hắn đối với nàng bất mãn vô cùng, theo bản năng hắn đi vào bên người Ngử Diên gắt gao lôi kéo tay nàng, Ngử Diên ngược mắt nhìn hắn một cái, mà ánh mắt hắn sắc bén nhìn chăm chăm.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy, lại nhìn được trong tay Sở Hạo nụ cười trên mặt cũng dần dần giảm đi, “Ta nói cho các người biết, đừng cho là ta không biết các người là ai, mục đích các người tới là cái gì, ta nhìn bộ dạng các người anh tuấn mới có thể đối với các người khách khí như thế, đừng rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!”

“Người nhiều lời vô nghĩa” Sở Hạo nhìn chăm chăm nàng tức giận nói.

“Ha ha, người chẳng lẽ không nhìn ra đến ta đang kéo dài thời gian sao? Ừm, ta tính toán, không sai biệt lắm!” nàng đột nhiên giao hoát cười, trong mắt xuất hiện quang mang vô cùng âm lãnh.

Sở Hạo nghe thấy vậy mày chau lên, đúng lúc này, mấy người cùng cảm giác choáng váng đầu nặng nề, một giây sau, mấy người một gối quỵ xuống đầu càng phát ra choáng váng, mà Ngử Diên trực tiếp ngã xuống, nhưng hoàn hảo Quý Tịch tiếp được nàng, thế cho nên để cho nàng chậm rãi rơi vào trên mặt đất.

“Người làm cái gì?” Sở Hạo nhíu mày nhìn về phía nàng ta quát lớn hỏi.

“Làm cái gì? Chẳng lẽ các người không thấy được phía sau núi này có sương khói sao? Còn có cái ao này, ta nói cho các người biết, bởi vì các người không phải người nơi này cho nên sẽ không quen thuộc thực vật của chúng ta ở nơi này, bất kể là sương khói này hay là nước này đều có tác dụng làm cho người ta hôn mê, mà nhóm người hầu sớ dĩ không té xỉu, là các nàng từ nhỏ đều dùng cái này ăn quả hoa cùng nước ở nơi này, lâu ngày cũng thói quen, mà các người. Ha ha ha!” nói tới chỗ này, nàng không khỏi cười ha ha, thật sự là được đến toàn bộ không uống công phu!

“Vô sỉ!” Sở Hạo phun ra hai chữ này sau liền hôn mê, sau Phượng Ly Ca cùng Ngử Diên cũng hôn mê, Quý Tịch thấy thế tức giận muốn đi giết nữ nhân này, nhưng thời điểm khi hắn đụng vào trên người nàng đột nhiên bị bắn ra rơi xuống mặt đất, một giây sau, hắn khó hiểu đứng dậy chuẩn bị tìm thân ảnh nữ nhân, thật không nghĩ đến kết quả vẫn là giống nhau, cuối cùng sao lại thế này? Vì sao thân thể của các nàng hắn không thể tới gần? !

Cứ như vậy, Quý Tịch thử nhiều lần như trước không thể tới gần chút nào nữ nhân nơi này, mà bởi vì nhiều lần va chạm, làm cho khóe miệng của hắn đều chảy ra vết máu, rơi vào đường cùng hắn đành trơ mắt nhìn các nàng mang bọn họ đi, tiếp theo hắn liền đi theo, xem ra chỉ có thể đi từng bước tính từng bước, chỉ mong bọn họ đều có thể bình an!

Chương 184: Lợi dụng người đạt được bọn họ!

vỏ Diễm cốc “Cốc chủ!” đám nữ bộc nhìn thấy nàng vội cúi người ân cần thăm hỏi.

“Các người đều đi xuống đi” Bội Đề Đề nhẹ nhàng nói một tiếng.

“Dạ!” đám nữ bộc nghe thấy vậy toàn bộ rút lui khỏi.

Đẩy cửa ra cùng rèm cửa nàng đi tới Hoả Diễm trong phòng, vừa tiến vào nơi này, nàng liền cười cười kêu lên: “Vương. . . .”

“Bọn họ đều đến đây?” Chỉ nghe thấy thanh âm không thấy người, còn chưa thấy đến tiếng người âm liên nhẹ nhàng đi ra.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy liền vòng qua bình phong đi tới trước mặt người nói chuyện, mà nói người giờ phút này đang nằm ở trên giường màn sa màu đỏ, một giây sau, nghe tiếng Bội Đề Đề đã tới, vì thế hắn liền ngồi dậy, dung nhan hoàn mỹ liền hiện ra.

“Quý Vương. . . .” Bội Đề Đề vội đi lên.

Quý Vương ôm lấy nàng khơi mào người của nàng hỏi: “Người ta muốn đâu?”

Bội Đề Đề nghe thấy vậy liền chu miệng nói: “Người cứ như vậy nhớ thương cái tiểu hồ ly tinh kia? Nhưng, nàng chưa có tới đâu, đến chỉ là hai nam nhân!” nàng nói gấp.

“Chưa có tới?” Quý Vương mày chau lên hiển nhiên đối với lời nói của nàng có điều hoài nghi

Bội Đề Đề nghe vậy liền ngồi thẳng người nói: “Người xem người, ta lừa người làm cái gì? Nàng đích xác chưa có tới nha, ta căn bản là không thấy được có nữ hài tử, um, có phải đã đánh mất đầu hay không? Hoặc là có tới không để cho ta bắt được?” Nàng cố ý cho mình lưu lại một đường lui nói, để tránh bị hắn phát hiện, nhưng nàng sẽ không ngu như vậy đem người đàn bà kia giao cho hắn, bởi vì có người đàn bà kia, ít nhất có thể không chế được hai người kia, cho dù không phải người yêu, làm bằng hữu cũng sẽ không để cho người đàn bà kia bị thương tổn đi!

“Thật như thế sao” Quý Vương nhìn nàng không tin như trước.

Bội Đề Đề nói gấp: “Ta không lừa gạt người, ta đây thích người làm sao có thể lừa người đây!” nói xong, lại rúc vào trong ngực của hắn, không thể tưởng được năm nay nàng thật sự là đào hoa đến, liền tiếp gặp được nam nhân anh tuấn như thế, xem ra, Bội Đề Đề này che chở thật đúng là rất giỏi.

Nàng chưa có tới? Tại sao có thể như vậy? Hắn rõ ràng tận mắt nhìn thấy nàng lấy đi Tuyết Liên đen, hơn nữa là sau lưng bọn họ mang đi Tuyết Liên đen, chẳng lẽ sự tình cũng không có đơn giản như hắn tưởng sao, hoặc là nói, nàng lấy đi Tuyết Liên đen là muốn cho người khác?!

“Quý Vương, người hôm nay trạng thái sao?” Bội Đề Đề vội vươn tay ra ở trên người hắn sờ soạng, thân thể của nàng toàn bộ đều dựa vào lại đây, hơn nữa cực kỳ vận vẹo bờ eo của nàng, muốn bày ra càng nhiều tư thế dụ hoặc người.

“Vậy hai nam nhân kia đâu?” Quý Vương nói sang chuyện khác hỏi, tay không tự giác đẩy nàng ta.

Bội Đề Đề thấy thế có chút không vui, ngồi thẳng người than thở, “Nha, hai người kia bị xem ra nữa à!” nói xong, nàng ở trong lòng cười trộm không thôi, nguyên lai tưởng rằng nửa tháng trước nam nhân này xuống dưới là nam nhân đẹp trai nhất thiên hạ, lại không nghĩ rằng nay còn có hai công tử càng thêm anh tuấn.

“Giết bọn họ!” Quý Vương đột nhiên thỉnh linh toát ra những lời này.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy cũng ngây ra một lúc, một giây sau, liền cười nói: “Được được, chỉ cần người muốn làm, ta nhất định sẽ giúp người hoàn thành!” lời tuy như thế, nhưng nàng sẽ không đi giết bọn họ, khó gặp được nam tử vừa gặp đã thương, nàng quả quyết sẽ không ngốc đến giết bọn họ.

Một lúc lâu sau

‘Bính’ Bội Đề Đề mở cửa phòng, thân mình lập tức mềm mại đổ xuống một nửa dựa vào đường bên cạnh, mà quần áo trên người nàng lúc này đã muốn hỗn độn không chịu nổi còn có tóc của nàng cũng như thế, nhưng trên mặt của nàng lại lộ vẻ mê người mà cười say mê, tiếp theo nàng liếm liếm môi, liền sửa sang lại đầu tóc một chút, tiếp theo uốn éo cái móng rồi đi.

Đám nữ bộc vừa thấy được nàng rồi đi đều đang thảo luận vừa rồi đi vào đích thị là đại phạm một hồi, nếu không, vẻ mặt của nàng làm sao có thể như thế?!

“Mộng Ngữ Diên người tỉnh, Mộng Ngữ Diên người tỉnh!” từng tiếng tiếng gọi âm ỉ, làm cho Ngữ Diên trong hôn mê dần dần tỉnh lại.

“Ách. . . .” Nàng nặng nề rên rĩ một tiếng, tiếp theo chậm rãi thức tỉnh lại, giờ phút này nàng đang nằm ở trên giường, thân mình như trước yếu đuối vô lực, ách, đầu lại bắt đầu đau đớn, một giây sau, nàng vươn tay muốn xoa xoa đầu, mới phát hiện cánh tay của mình lại lại trống trơn, một giây sau, liền cúi đầu nhìn lại, mà trên người của nàng không biết vì sao đã bộ quần áo lót? “Tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?”

“Ngữ Diên. Ngữ Diên.” Từng tiếng kêu tên nàng từ bên cạnh cửa sổ mà vọng lại, vì thế nàng không tự hỏi vì sao y phục của nàng bị thay đổi, mà là đứng ở trên đầu giường tìm qua cửa sổ nhìn sang, Quý Tịch giờ phút này đang phiêu ở cửa sổ đối diện nàng.

“Quý tịch? Làm sao ngươi lại ở bên ngoài? Bọn họ đâu?” Ngữ Diên liền cầm lấy khung sắt trên cửa sổ.

“Bọn họ ta không biết, ta liền đi theo ngươi, ai biết địa phương này lại không vào được, chuyện này thật sự là gặp tà rồi sao!” Quý Tịch buồn bực nói.

“Ngươi không vào được?” Ngữ Diên có chút buồn bực, tại sao có thể như vậy, Quý Tịch cũng không phải quý binh thường, đạo hạnh của hắn rất cao, vì sao vào không được?!

“Đừng vậy a, ta không chỉ có vào không được mà ngay cả thân thể những nữ nhân này đều không chạm vào được, thật không biết đụng phải cái gì vậy, đúng rồi, ngươi mở Huyết Linh Đang ra để cho Thất Dạ giúp ngươi một chút, ta đi tìm bọn họ, ngươi phải chú ý an toàn!” Quý tịch luôn mãi dặn, tuy nói quan hệ cùng Sở Hạo không lớn, nhưng mà Phụng Ly Ca ít nhiều cũng giúp hắn nhiều lần, hắn thành quý cũng không thể không có phẩm đức như vậy, cho nên hắn trước hết đi xem bọn họ đến tốt cùng như thế nào.

Ngữ Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, dặn hắn nhất định phải được bọn họ sau đó đến nói cho nàng biết, ít nhất nàng trước mắt có thể xác định là mình an toàn, Quý Tịch nghe vậy khiến nàng không cần lo lắng, tiếp theo liền rời đi tìm bọn họ.

Ngữ Diên thấy hắn rời đi liền chuẩn bị mở Linh Đang ra để cho Thất Dạ đi ra, có thể tưởng tượng, Quý Tịch lợi hại như thế đều vào không được, nếu là Thất Dạ thì chắc chắn vô cùng nguy hiểm, nghĩ đến đây, tay nàng lờ lững buông lỏng ra, thôi, xem trước tình huống một chút thế nào nói sau, vì thế, nàng liền từ trên giường đi xuống, bắt đầu đánh giá bốn phía.

Nơi này trừ bỏ một cái giường, một cái bàn bên ngoài, còn lại đều là hỏa lò, trong phòng này chồng chất rất nhiều hỏa lò, nhưng loại loại hỏa lò này cùng với hỏa lò bên ngoài cũng không qua giống nhau, ít nhất không nóng như vậy, nhưng người đàn bà kia vì sao không đem nàng dẫn vào nhà tù? Hay là nơi chỗ này chính là nhà tù?!

Thời điểm Ngữ Diên vạn phần khó hiểu, cửa đột nhiên mở ra, tiếp theo một chút màu đỏ đẹp đẽ hiện ra, nàng ta đi từ từ lại đây, toàn bộ người phía sau đứng ở bên cạnh hầu hạ.

“Ngươi đem ta bắt đến nơi này làm cái gì?” Ngữ Diên đề phòng nhìn nàng ta hỏi.

“Lợi dụng ngươi!” nàng ta không hề che dấu nói.

“Lợi dụng ta? Ngươi muốn lợi dụng ta làm cái gì?” Ngữ Diên liền nhún mày khó hiểu nhìn nàng ta.

“Lợi dụng ngươi để đoạt được hai nam nhân kia, bản nữ vương mặc kệ ngươi theo chân bọn họ rồi cuộc có quan hệ gì, nhưng mà ta nghĩ bọn họ sẽ không đòi với ngươi thấy chết mà không cứu, chỉ cần có ngươi con tin này ở trong tay, bọn họ còn không ngoan ngoãn hầu hạ?” Nghĩ đến bộ dáng hầu hạ của hai nam nhân cực phẩm, nàng không khỏi âm thầm bật cười.

“Ngươi muốn ở trên bọn họ?” sắc mặt Ngữ Diên không hề ngượng ngừng nói, đối với nữ nhân này không cần thiết ngượng ngừng như vậy.

Nghe thấy vậy, Bội Đề Đề nghi ngờ nhìn nàng một cái nói: “Không thể tưởng tượng được thế giới bên ngoài đã thay đổi, nữ tử lại có thể nói ra những lời như thế?”

Ngữ Diên khinh thường nói: “Ngươi lúc đó chẳng phải giống cái đấy sao?”

“Nếu ta nói ta là song tính thì sao?” Bội Đề Đề cười lạnh nhìn hướng nàng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy khó hiểu nhìn nàng ta, lúc này, Bội Đề Đề đề đột nhiên đi vào trước mặt của nàng đưa tay nắm cằm của nàng nói: {um, không sai, rất có tư sắc}

“Ngươi.” Ngữ Diên bị hù dọa lập tức lui về sau một bước, tại sao có thể như vậy? Thanh âm của nàng ta làm sao có thể đột nhiên biến thành giọng nam?!

“Sao ngươi cũng coi trọng nàng?” Bội Đề Đề phát ra thanh âm bình thường nói.

{làm sao có thể đây, ta thích ngươi, làm sao có thể coi trọng nàng nữa, cho dù nàng hơi có chút tư sắc, nhưng mà không thể so với muội muội ngươi, nếu không nói chính là khác biệt một trời một đất} thanh âm của nàng lại chuyển hoá.

Mà Ngữ Diên đang đại ra, theo bản năng hỏi: “Ngươi. Ngươi đến tốt cùng là nam hay là nữ?”

Bội Đề Đề cười cười nói: “Ngươi nghĩ ta là cái gì, ta chính là cái đấy!” nói xong, tặc tặc cười cười.

Lỗ chân long của Ngữ Diên trong nháy mắt dựng thẳng lên, “Ngươi người này sao lại biến thái như thế?” Chẳng lẽ cổ đại còn có thể biến tính rồi? Không

đứng, nàng vừa mới rõ ràng nghe được giọng nam kia gọi nàng ta là muội muội? Chẳng lẽ đó là ca ca của nàng ta? Nhưng mà ca ca cùng muội muội thể nào lại là một người?!

“Ngươi không cần kinh ngạc như vậy, bản nữ vương sẽ nói cho ngươi biết, thanh âm ngươi vừa rồi nghe là ca ca của ta, chỉ có lẽ hần bị ta ăn hết, chỗ này của ta!” nàng ta chỉ chỉ vị trí bụng của mình, “Nơi này có tim can của hần.” nói xong, cười quỷ dị.

Ngữ Diên nghe thấy vậy xui xẻo ngã xuống mặt đất, trong mắt xuất hiện sợ hãi cùng kinh ngạc, nàng. Nàng lại có thể giết ca ca của mình ăn tim can hần? “Ngươi. Ngươi không phải là người!” Ngữ Diên ngồi dưới đất đưa tay chìa về phía nàng ta run run nói.

“Ta vừa rồi không có ăn luôn ngươi, ngươi làm gì hoảng sợ như vậy? Còn nữa, đây chính là hần lõi tim can ra để cho ta hưởng thụ, được rồi, ta cũng vậy không nhiều lời với ngươi!” một giây sau, đột nhiên đi đến trước mặt Ngữ Diên ở trên đầu nàng lõi một cái, cây trâm trên đầu nàng đã bị nàng ta cầm xuống dưới.

“Ngươi muốn làm gì?” Ngữ Diên thấy nàng ta kéo cây trâm của mình trực giác nói cho nàng biết, nàng ta chắc chắn đang có âm mưu, nhưng nàng vừa đứng lên đã bị nhiều người đè thân mình xuống, mà thân thể của nàng cũng còn chưa khôi phục, giờ phút này còn có chút lực bất tòng tâm.

“Bản nữ vương lần đầu tiên muốn mang thai, ta đây, muốn lấy cái này theo chân bọn họ lên giường, còn ngươi, đợi đến xem ta mang thai đi, ha ha ha!” nói xong, cười rồi đi.

“Buông tay, các ngươi buông tay cho ta a!” Ngữ Diên liều mạng giãy dụa muốn đuổi theo nàng ta, nhưng nàng căn bản không còn khí lực, mà tay chân của nàng đều bị bực nữ bắt được, nước mắt chợt đột nhiên liền xông lên hốc mắt, “Không cần. Không cần.”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 185: Chọc giận ta, các ngươi sẽ chết vô cùng thảm (1)

Bội Đề Đề cầm cây trâm trên đầu Ngữ Diên hưng phấn không thôi, dựa theo quá khứ đã trải qua mà nói, phạm là nam nữ nói chung, nam nhân vì nữ nhân này tất sẽ khuất phục nàng, đợi cho nam nhân sau khi nếm được kích thích ở bên ngoài, nàng sẽ chậm rãi mượn sức của bọn họ, đợi cho người nam nhân này hoàn toàn chìm trong thịt thể chi hoan, như vậy, người đàn bà kia vốn không có giá trị, kết cục chính là hoàn toàn biến mất, nàng cũng không tin, nam nhân lại không giống nhau?

Mà cho dù có không giống với thì như thế nào? Có thể sinh ra tuần tú như thế nói vậy đột nhiên không đơn giản, đối với công tử tuần tú, đầu tiên nàng đều là rất kiên nhẫn, thời gian, nàng chính là cần nhiều hơn, nàng nói qua, thời điểm chỉ cần nàng nhìn đến thì tuyệt đối sẽ không có thất thủ.

Mang theo loại tự tin mãnh liệt này nàng đi tới địa lao, đối phó với nam nhân đầu tiên chính là làm cho bọn họ chịu khổ, nàng cũng không tin tra tấn như vậy, bọn họ sẽ không khuất phục?

“Cốc chủ!” bực nữ đứng ở bên ngoài nhìn thấy nàng vội cúi người nói.

Bội Đề Đề uh một tiếng liền đi vào bên trong, địa lao của Hỏa Diễm cốc làm rất là khác biệt, kết cấu bên trong tựa như một cái lò giống nhau, tuy rằng nhìn có chút không lớn, trên thực tế bên trong vẫn rất lớn, mà Hỏa Diễm chiếu sáng lên địa lao độ ẩm nếu so với phía ngoài cao hơn khoảng mười độ, bởi vậy ở nơi này đều phải chịu sự tra tấn này, tất nhiên, nếu là biểu hiện tốt, nàng có thể cho bọn họ đổi nơi ở, đổi một nơi không nóng như vậy, nơi này nhốt là người xấu không ngừng rình coi Bội Đề lam, hơn nữa là nam nhân không thú vị được nàng đã chơi đủ.

“Nữ vương, đêm nay để cho ta hầu hạ ngươi đi!”

“Nữ vương, ta mỗi ngày đều rèn luyện ngươi xem thân thể của ta có phải so với trước kia tốt hơn hay không, đêm nay ngươi để ta thị tẩm đi!”

“Nữ vương, ngươi muốn ta làm cái gì ta sẽ làm cái đó, mang ta rời khỏi hỏa lò này đi, ta sắp nóng đến chết rồi!”

“Nữ vương.”

Những thanh âm liên tiếp, tất nhiên là từ trong từng cái phòng giam phát ra, nhà tù nơi này cũng không phải rất lớn, tối đa cũng chỉ có thể ở ba cái, nhiều hơn nữa mà nói cũng có chút chật chội, chẳng qua, nàng bây giờ đối với những nam sủng bị nàng vứt bỏ ở nơi này cũng không nhiều cảm giác.

“Nữ vương, ngươi chiêu sủng ta một lần đi!” trong gian phòng đó đủ những nam nhân cường tráng như trâu, nhưng thấy thế thì như thế nào? Còn không phải được phục vụ nàng giống như chó, nàng mang theo tiếng gọi âm ỉ chờ mong của mọi người, chậm rãi đi tới một cái nhà tù cuối cùng, ngoài dự kiến của nàng là, hai người này ông tay áo quần áo lại không có còi, hơn nữa vẫn ngồi xuống dưới đất, bày ra một bộ dáng thực nhân nhả?!

Nghe được tiếng vang, hai người đều mở mắt ra, Sở Hạo thấy thế liền đứng dậy đi vào cửa nhà tù hỏi “Ngươi đem nàng đi đâu?”

Bội Đề Đề nghe thấy vậy đưa tay vén sợi tóc bên tai cười nói: “Ta có thể gây khó dễ cho nàng thế nào? Nàng hiện tại đang được ăn uống tốt.”

“Thả chúng ta đi ra ngoài!” Phượng Ly Ca sắc bén nhìn hướng nàng ta, ngữ khí nói chuyện hiển nhiên có chút bất mãn.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy cười ha ha, “Đi ra ngoài? Khó có được hai nam tử đến đây làm cho lòng ta yêu thích, ta sẽ cho các ngươi rời đi sao?” nói xong, lạnh lùng cười cười, hiển nhiên là đang cười hằn ngu muội.

Sở Hạo nghe nói thế hai tay túm song sắt đã muốn tức chết, Bội Đề Đề thấy thế hai tay ôm cánh tay nói: “Ngươi không cần lãng phí khí lực rồi, cái song sắt này không phải giống với bình thường, cái này đã trải qua thiêu đốt Hỏa Diễm cốc tự nhiên sẽ không giống bình thường, không phải ta nói, ngươi cho dù cả đời kéo như vậy song sắt này cũng sẽ không bị rút ra, cho dù là thần binh lợi khí đi chém cũng sẽ không có chút ảnh hưởng!”

“Hại người chung hại mình!” Phượng Ly Ca nói.

“Ha ha ha, hại người chung hại mình? Ngươi nói chệ cười cái gì đâu? Ta biết các ngươi nghĩ ra được, nha.” nàng ta từ trên đầu rút ra một cây trâm, nhìn như cây trâm bình thường không nghĩ tới bên trong là một cái chìa khóa, cây trâm này ở bên trong tóc của nàng tất nhiên cũng không thể phát hiện

“Nhìn xem, trên tay của ta chính là cái chìa khóa, một cái chìa khóa duy nhất, trừ bỏ ta không ai có thể mở cửa sắt ra, cho nên, ngươi không cần nói để kích thích lòng của ta, các ngươi đừng quên, nơi này là Hỏa Diễm cốc, ai mới là chủ nhân nơi này, tuy rằng ta không biết các ngươi cùng người đàn bà kia đến tới cùng là quan hệ gì, nhưng mà rất không may nói cho các ngươi biết, nàng ở trên tay của ta, ta có thể để cho nàng sống, cũng có thể. Làm cho, nàng, chết!” Nàng gần từng tiếng lạnh như băng lạnh nói.

“Ngươi dám?” Hai người trăm miệng một lời quát lớn.

Thấy thế, Bội Đề Đề đột nhiên cười ha ha, không sai, xem ra, hai người nam nhân này đối với nàng ta cũng không tệ lắm, như vậy là tốt rồi, đành phải có vương bản, như vậy chính là nàng phải uy hiếp, vì thế nàng từ sau đầu vị trí kia lôi một cây trâm ra đưa tới trước mặt Sở Hạo, “Nhận thức sao?”

“Ngươi đã làm gì nàng? Ta cho ngươi biết, nếu nàng thiếu một cọng tóc gáy ta sẽ làm cho toàn bộ các ngươi chôn cùng!” cơ hồ là rống, Sở Hạo vì sinh tử của Ngữ Diên mà giận dữ.

“Ai ô ô, ta rất sợ đó nha!” làm hình dáng, Bội Đề Đề giả vờ vỗ ngực một cái.

“Ngươi nói mau, nàng đến tới cùng bị ngươi đưa đi đâu rồi?” Phượng Ly Ca cũng có chút giận dữ, dù sao Ngữ Diên cũng từng mang đến cho hắn vô số vui vẻ cùng niềm vui.

“Các ngươi xem!” đúng lúc này, Bội Đề Đề đột nhiên đem cây trâm của Ngữ Diên bẻ gãy, một giây sau, nàng ta cao giọng hét lên nói: “Các ngươi nếu không nghe lời, kết quả của nàng sẽ giống như cây trâm này, đời này các ngươi đừng mơ tưởng nhìn thấy nàng, còn ngươi nữa!” tay nàng ta chỉ vào Sở Hạo nói: “Ngươi đừng đe dọa ta, ta cũng không phải bị sợ dọa, ngươi cho là làm nữ vương can đảm chỉ có một chút thể thôi sao? Ta cho ngươi biết, nếu ta muốn nàng chết, thì ta sẽ có biện pháp, tất nhiên. Tất cả biện pháp đều quay chung quanh bốn chữ!” nói tới chỗ này nàng dừng một chút, đưa tay lôi tóc bên miệng cười cười.

Mà hai người bọn họ nhủ mảy nhìn chăm chăm nàng, nữ nhân biến thái này đến tới cùng muốn thế nào?!

“Các ngươi biết là bốn chữ thế nào sao? Đó chính là. Sống, không, bằng, chết!” nàng gần từng tiếng khí phách mà âm lãnh nói, cùng nàng chơi đùa, nàng có đầy đủ kiên nhẫn, cũng có đủ thời gian.

Sở Hạo nghe thấy vậy một chương đánh vào trên tường, hai mắt của hắn tựa hồ là nháy mắt tơ máu màu đỏ che kín, “Ta cảnh cáo ngươi một lần nữa, nếu nàng bị tổn thương một chút, ta nhất định phải bắt ngươi vạn lần trả lại!” hắn không thể tưởng tượng được Ngữ Diên đã bị tra tấn sẽ là bộ dáng gì nữa, mà hắn nếu năm lần bảy lượt không bảo vệ được nàng, phức cảm tự ti của hắn một chút được thăng lên.

“Ta cho ngươi biết, đừng nói cảnh cáo hay không cảnh cáo với ta, kiên nhẫn của bản nữ vương có hạn, ta trực tiếp mở điều kiện cho ngươi, đêm nay ta muốn ngươi thi tửm, nếu như ngươi phản kháng, ta trước tiên sẽ chém đứt hai tay của nàng ta!” Bội Đề Đề khi hắn lần lượt vì người đàn bà kia mà bộ dáng sôi ruột chột đột nhiên bị chọc giận, nguyên lai, nàng cũng sẽ ghen!

“Ta nhô vào, cái dạng này của ngươi, cỏi hết con mắt ta cũng sẽ không nhìn ngươi một chút!” Sở Hạo trực tiếp chán ghét nói.

“Phải không? Tốt lắm, ngươi chờ xem, chờ thu lễ vật đầu tiên, hai tay!” một giây sau, nàng ta đột nhiên quay đầu xoay người sẽ rời đi, chết tiệt, vì sao trong lòng Quý Vương nhớ kỹ nàng, người nam nhân này cũng nhớ kỹ nàng, mà cái công tử áo trắng kia tựa hồ cũng nhớ kỹ nàng, nàng đến tới cùng có cái gì tốt? Kiên nhẫn? Thời gian? Buồn cười, nàng đợi không được, cũng không muốn lại đi đợi!

“Đợi chút ——” đột ngột một tiếng, Sở Hạo gọi nàng lại.

“Ngươi muốn làm gì?” Phượng Ly Ca nhíu mi nhìn về phía hắn trong mắt lộ ra nồng đậm khó hiểu.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy đã đi tới nhủ mảy hỏi: “Như thế nào? Nghĩ kỹ chưa?”

Sở Hạo nhìn về phía Phượng Ly Ca đột nhiên nói: “Ta nói rồi, không hề chạm vào nữ nhân khác, lòng cũng đã nói với chính mình, ta đối nữ nhân khác đã không có bất cứ hứng thú gì, nhưng mà. Ta không thể để cho nàng bị thương tổn.” Sở Hạo lần đầu tiên nói nghiêm túc.

“Ngươi cho rằng ngươi làm như vậy nàng ta sẽ buông tha Ngữ Diên sao?” Phụng Ly Ca hiển nhiên vì ý tưởng của hắn cảm thấy khó hiểu.

“Chuyện này có thể lấy tiền ra đặt cược, nhưng mà tính mạng của nàng không thể lấy ra đánh đổi!”

Bội Đề Đề càng nghe càng ghen tị, nói gấp: “Ngươi nói đủ chưa? Ngươi đến tột cùng muốn hầu hạ ta hay không?” Hai tay nàng chống nạnh bày ra một bộ dáng người đàn bà chanh chua hỏi.

“Ta đồng ý, nhưng nàng nhất định phải an toàn, nếu không——”

“Ngươi đừng nói nếu không, chỉ cần ngươi hầu hạ để cho ta thư thái, ta tự nhiên sẽ thả nàng!” nói xong, xuất ra một cây ngân châm màu đen nói: “Ngươi để cho ta châm một chút ta dĩ nhiên sẽ thả ngươi đi ra”

“Độc châm?” Phụng Ly Ca thấy thế hỏi vội.

Nghe thấy vậy, Bội Đề Đề ha ha cười cười, “Độc châm? Ta nếu muốn nhóm các ngươi chết, các ngươi đã sớm chết rồi, đây chẳng qua là thuốc làm cho hắn mất đi công lực mà thôi, miễn cho hắn không ngoan ta nên làm cái gì bây giờ? Ngươi cũng đừng lo lắng, bởi vì ngươi cũng phải châm một chút, nếu không, ta sợ lúc ta mở cửa cho hắn, ngươi sẽ chạy trốn!” Bội Đề Đề gian trá cười nói, nàng hiển nhiên vì chính điểm quan trọng của mình mà cảm thấy vạn phần hưng phấn.

“Ngươi thật là âm độc!” Sở Hạo lạnh lùng nói.

“Ta không âm mà nói làm sao thống lĩnh nơi này?” Nói xong, cười cười làm cho hắn vuron tay.

“Không cần!” Phụng Ly Ca nhủ mi lắc đầu, mà Sở Hạo nghĩ tới Ngữ Diên liền không do dự chút nào vuron tay ra, Bội Đề Đề thấy hắn vuron tay ra không khỏi mặt cười như hoa, tiếp theo đem châm đưa cho hắn, “Chính ngươi châm đi!”

Sở Hạo nắm châm bạc màu đen chậm rãi hướng làn da trắng của mình mà tới, mà một bên Bội Đề Đề liền nuốt nuốt nước miếng, một bộ dáng khó dằn nôi, hắn thật sự không biết nữ nhân này vì sao tính dục lại lợi hại như thế.

“Nhanh chút nhanh chút!” nàng ta liền thúc giục, ánh mắt còn liếc Phụng Ly Ca một chút, công tử này cũng càng nhìn càng tuần tú.

Sở Hạo nhắm mắt lại vừa định hạ châm, đột nhiên nghe được ‘a’ một tiếng, trước mặt bọn họ Bội Đề Đề cũng đã ngã xuống mặt đất

“Là ngươi?” Hai người trăm miệng một lời nói

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Chọc giận ta, các ngươi sẽ chết vô cùng thảm (2)

Sở Thiên từ trên đầu nàng nhỏ ra một cái chìa khoá đưa cho bọn họ, liền xoay người rời đi, hắn còn có rất nhiều chuyện quan trọng phải làm, đầu tiên phải đi tìm Bội Đề Đề làm!

Sở Hạo tiếp nhận cái chìa khoá rất nhanh liền đem cửa mở ra, Phụng Ly Ca nhìn về bóng lưng hắc y nhân nói: “Huyền Vũ này thật đúng là kỳ quái, hắn luôn có thể xuất hiện ngay thời điểm chúng ta gặp nguy hiểm!” một giây sau, hắn liền đi ra cửa nhà lao.

“Đi tìm Ngữ Diên!” Phụng Ly Ca nói gấp.

Sở Hạo thấy thế liền đi theo, còn chưa đi được vài bước đối với Phụng Ly Ca nói: “Ngươi đi trước đi, ta lập tức theo sau!”

Phụng Ly Ca nghi hoặc nhìn hắn liếc mắt một cái, xoay người đi ra ngoài.

Sở Hạo thấy hắn rời đi, chuyện đầu tiên làm chính là đem tất cả nam nhân thả ra, các nam nhân được phóng vọi vàng quỹ xuống đất dập đầu hắn, Sở Hạo chỉ bảo bọn họ nhanh rời đi, cứ như vậy mọi người như ong vỡ tổ xông ra ngoài, tiếp theo hắn đi đến bên người Bội Đề Đề đang hôn mê, một giây sau, trên mặt hắn treo lên nụ cười, tiếp theo lại bắt đầu kiệt tác của hắn, một lúc sau, đem nàng ta vác trên vai đi ra ngoài.

“Ngươi đem nàng đi cùng?” Mắt thấy Sở Hạo đem nàng đi ra không khỏi buồn bực, lúc này mọi người được thả ra không phải nên tính toán sao? Tại sao muốn đem nàng ta mang ra?

“Mang nàng ta đi đến một nơi nên đi, ngươi chờ ta một chút ta lập tức quay lại!” một giây sau, hắn bật nhảy rồi rời đi.

Một lúc sau

“Đi thôi, đi tìm Ngừ Diên!” lời của Sở Hạo vừa mới nói xong liền nghe được thanh âm khác, mà cái thanh âm kia hiển nhiên tương đối quen thuộc.

“Ai, ta tìm các người thật mệt, chỗ này lại lớn như vậy a!” Quý Tịch bay trên không trung thở hổn hển nói.

“Làm sao người lại ở trong này? Người không bảo hộ nàng sao?” Sở Hạo thấy thế một giây sau liền túm cổ áo hắn.

“Sở Hạo người bình tĩnh một chút!” Phượng Ly Ca liền ngăn cản hắn kích động phản ứng như thế.

“Ai, người muốn giết chết ta à? Người nghĩ rằng ta không muốn đi bảo hộ nàng a, ta cho người biết nàng đối với ta rất quan trọng, nếu không vào không được ta sẽ không tới tìm các người đâu!” Quý Tịch vội ôm oán hận nói, nếu không bởi vì nàng lo lắng, hắn sẽ không tới đâu!

“Sao lại thế này?” Phượng Ly Ca hỏi vội.

Quý tịch vì thế đem chân tướng sự tình nói ra một lần, nói xong còn hướng Sở Hạo lật ra một cái liếc mắt, người này nếu đạo hạnh của hắn ta so với hắn không hơn, hắn mới không nói cho hắn biết đâu!

“Chuyện này xác thực rất quái lạ, người đạo hạnh cao như thế không đạo lý nào ngay cả thân mình của một nữ nhân cũng không chạm được!” Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt trên mặt tràn ngập khó hiểu.

Sở Hạo nghe thấy vậy vội lắc đầu không thêm nghĩ chuyện tình rườm rà này nữa, mà để cho Quý Tịch chạy nhanh dẫn đường đi cứu Ngừ Diên, Quý Tịch nghe vậy liền mang theo bọn họ đi.

“Nha, chính là trong chỗ này, các người sau khi đi vào lên lầu hai, cửa sổ này chính là vị trí của nàng!” Quý tịch liền chỉ vào cửa sổ kia nói.

Mà lời của hắn cũng không có làm cho Sở Hạo có phản ứng, mày của hắn đã muốn biến thành một cái chữ Xuyên (川), ngay cả Phượng Ly Ca đều là như thế.

“Sao lại thế này? Hai người các người còn không đi cứu Ngừ Diên, các người phát ngốc cái gì a!” Quý tịch liền hét lên, người này vừa rồi không phải vô cùng lo lắng đây sao, hiện tại như thế nào giống như đầu gỗ?

Sở Hạo nhìn thoáng qua Phượng Ly Ca mày nhíu lại nói: “Hắn ở trong này!”

“Uh, hắn đã dùng kháng linh chú của sư phó!” sắc mặt Phượng Ly Ca cũng không phải tốt.

“A, ý của các người là Quý Vương ở trong này sao?” Quý Tịch thông minh lập tức liền phản ứng lại, nhưng một giây sau, hắn lại không hiểu nói: “Chuyện không đúng, ta tốt xấu cũng cùng hắn nhìn nhau một hồi, phủ chú của hắn ta không có khả năng một chút cũng không cảm giác được!” chẳng lẽ đạo hạnh của hắn biến lợi hại?!

Sở Hạo nghe thấy vậy liền theo trên người xuất ra phù chú, tiếp theo dùng máu làm cho phù chú biến sắc, một giây sau, một ngọn lửa từ đầu ngón tay của hắn xông ra, tiếp theo hắn đem phù chú quăng xuống cửa này, trong khoảnh khắc, một tầng như bọt khí hình cầu liền hiện ra, Quý Tịch trừng lớn hai mắt nhìn vật này không khỏi hít vào một hơi, “Trời ạ, khó trách ta vào không được, nguyên lai chỗ này bị quái vật này nọ bao vây!” Ngay tại lúc hắn vừa dứt lời là lúc, bọt khí này đột nhiên ‘Bính’ một tiếng nổ tung.

“Bây giờ người có thể đi vào!” nói xong, Sở Hạo liền đi vào, hai người thấy thế cũng vội vàng đi theo, nhưng thời điểm sắp tới cửa, Quý Tịch vẫn có điểm cô kỵ, dù sao ở nơi này hắn đã bị đụng chạm nhiều lần.

Nhưng hắn nhìn đến hai tên kia cũng không quay đầu lại xông về phía trước, hắn cũng chỉ có thể xông tới, “Ai ui!” vì xông quá nhanh, làm cho hắn thiếu chút nữa té ngã trên mặt đất, hai người này thật sự là không nghĩa khí, một giây sau, đứng thẳng người nhanh chóng ‘bay’ tới.

“Ngừ Diên! Ngừ Diên!” còn chưa tới cửa, thanh âm của Sở Hạo liền khẩn cấp kêu lên, nhưng một màn xuất hiện ở trước mắt hắn cũng là bực nữ nằm lộn xộn trên mặt đất, theo bản năng hắn đã cảm thấy sự tình không ổn, vì thế liền chạy vội qua đẩy cửa mở lớn tiếng kêu tên Ngừ Diên, nhưng trong phòng yên lặng chỉ nghe tiếng hắn vọng lại, còn lại căn bản không có.

Quý Tịch thấy thế cũng nhanh chóng tìm kiếm khắp nơi, giờ phút này chỉ có Phượng Ly Ca hơi bình tĩnh một chút, vài giây sau, hắn đột nhiên nói: “Ta đã biết, nàng đích thị là bị Quý Vương mang đi!” hắn hạ quyết định nói, là hắn biết Quý Vương này sẽ không đơn giản buông tha bọn họ như vậy.

Sở Hạo nghe thấy vậy dừng một chút, một giây sau đã muốn ra bên ngoài phóng đi, Phượng Ly Ca lập tức liền kéo cánh tay hắn lại, “Người bình tĩnh một chút!”

“Người bảo ta bình tĩnh như thế nào, tính cách của hắn người không phải không biết, hắn là cái loại người rất cực đoan, hơn một lần hắn bị chúng ta đã thương, trong lòng nhất định sẽ có cảm giác trả thù mạnh mẽ, ta không thể tưởng tượng được khi Ngừ Diên trong tay hắn hậu quả sẽ là như thế nào!” Sở Hạo lớn tiếng nói, hắn không phải là chưa được chứng kiến thủ đoạn của hắn, hắn có thể đem sự phụ dưỡng dục hắn mười mấy năm giết chết, hắn còn có cái gì không thể làm?

“Ta biết người lo lắng, nhưng mà người không thể giống như ruồi bọ đi tìm, được rồi, ba người chúng ta phân công nhau đi tìm, này!” hắn liền từ bên

hông xuất ra ba con hạc giấy khác nhau đưa cho Sở Hạo cùng với Quý Tịch, “Tìm được Ngưu Diên dùng lửa thiêu đốt, chúng ta sẽ chạy tới!”

Sở Hạo nghe thấy vậy tiếp nhận con hạc giấy liền liền xông ra ngoài, Quý Tịch thấy thế nói: “Ta thay nương tử ta cảm ơn người!” một giây sau hắn cũng đi ra ngoài tìm, mà Phụng Ly Ca nhìn nhìn chung quanh muốn ở chỗ này tìm kiếm một ít dấu vết để lại.

Sau nửa canh giờ

Bội Đề Đề tỉnh lại chỉ cảm thấy cả người lạnh như băng, một giây sau cúi đầu nhìn về phía chính mình, toàn thân nàng trống trơn, tiếp theo nàng liền nghe được tiếng nói chuyện nhón nháo, một giây sau, nàng liền ngồi thẳng dậy, mà đang vây chung quanh nàng có rất nhiều bộc nữ, các nàng nhìn về phía nàng không dám nói lời nào, nhưng chỉ trở như trước.

Theo ánh mắt của các nàng nhìn lại, trên người của nàng có ba chữ to, ‘Chớ tới gần’ mà bên người nàng còn có một tờ giấy trắng, nội dung phía trên nói là chính nàng không tự trọng cỡ nào, hạ lưu cỡ nào.

“Cốc chủ. Tóc của người. lông mày của người.” Trong đó một người lá gan yếu ớt chỉ chỉ tóc của nàng, toàn bộ bộc nữ nín cười nhìn hướng nàng, nhưng lại không dám phát tác.

Tóc? Lông mày?

Bội Đề Đề nghe thấy vậy vội vươn tay sờ sờ tóc, lại sờ sờ lông mi, ngay cả lông mày mà nàng lấy làm tự hào toàn bộ đều không có.

“A ——” tiếp theo liền nghe được tiếng thét kinh thiên động địa của nàng.

Đúng vậy, tóc của nàng, lông mi cùng với lông mày toàn bộ đã bị Sở Hạo dùng Thanh long đao gọt hết, giờ phút này đúng là một cái đỉnh đầu trống trơn, lông mi, lông mày đều không có.

“A ——” Hai tay Bội Đề Đề hung hăng cắm vào trong đất bùn, hận, vô cùng hận, đây là mái tóc dài nàng quý trọng nhất, lông mi quý trọng nhất, hiện tại toàn bộ đều trở nên trụi lủi, nàng hận thật hận thật hận!!!

Nhóm bộc nữ nhìn thấy biểu tình nàng giận dữ như thế toàn bộ bị hù dọa chạy ra.

{muội muội người hãy bình tĩnh một chút} nhận thấy được phần nộ mạnh mẽ trong người nàng, thanh âm trong cơ thể nàng liền khuyên.

“Ta nói rồi, chọc ta đây, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!” Hai tay của nàng dùng sức hướng trong đất bùn cắm tới, ánh mắt nháy mắt đỏ bừng, nàng không đẹp? Nàng biến thành đầu bóng lưng? Đại giới như vậy, nàng nhất định phải làm cho bọn họ hoàn trả gấp bội!

{muội muội người bình tĩnh một chút, tóc có thể mọc lại, bọn họ không phải kẻ dễ bắt nạt, chúng ta chớ chọc vào, để cho bọn họ đi nhanh lên đi} tựa hồ nhận thấy được bọn họ không đơn giản, ca ca trong thân thể không hy vọng nàng gặp chuyện không may lại nói.

Bội Đề Đề đứng dậy thanh âm vô cùng lạnh như băng, “Người không phải nói yêu ta sao? Như vậy, cho người hợp lực cùng ta đi trả thù bọn họ, chỉ cần có thể hủy diệt bọn họ, cho dù là chết ta cũng sẽ không tiếc!”

{muội muội.}

“Người nếu còn chít chít méo mó, ta liền trực tiếp mổ bụng lấy ra lòng của người trả lại cho người!” Nàng oán khí nói.

Nghe được thanh âm nàng tức giận lớn như thế, ca ca trong cơ thể nàng cũng không dám nói chuyện nữa, chỉ cần nàng muốn làm cái gì, hẳn sẽ giúp trợ nàng làm cái đó.

Bội Đề Đề mặc thân thể trần truồng đi trở về động, trong mắt trừ bỏ lạnh như băng vẫn là lạnh như băng, đại giới, nàng nhất định phải bọn họ trả giá tât cả đại giới, toàn thân bị diệt cũng không tiếc!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 187: Gian kế (sáu ngàn chữ)

Ẩn nấp một chỗ trong Hỏa Diễm cốc

Trong động khẩu trên giường đá, một nữ tử xinh đẹp lông mi hơi hơi giật giật, tiếp theo mày hơi hơi chau lên, xem ra tựa hồ có chút không thoải mái, không quá vài giây đồng hồ, nữ tử nằm ở trên giường đá chậm rãi mở mắt ra.

“Đây là nơi nào?” Còn chưa ngồi dậy nàng trực tiếp khó hiểu hỏi.

“Đây là động Hòa Diễm” một thanh âm hùng hậu chậm rì rì nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền hoảng sợ ngồi dậy, tiếp theo nhìn về phía người nói chuyện, mà cá nhân cũng là đưa lưng về phía của nàng, “Ngươi là ai?” Ngay khi nàng vừa mới dứt lời, nam nhân đang đưa lưng về phía nàng đột nhiên xoay người nhìn về phía nàng.

“Ngươi là...?” Ngữ Diên hít vào một hơi, sao lại là hắn?

“Biệt lai vô dạng a!” Quý Vương hai tay ôm cánh tay nhìn nàng cười cười, tuy nói là đang cười, nhưng mà nụ cười như thể có chút châm chọc.

“Vừa rồi ngươi ở sau lưng đánh ta bất tỉnh?”

Quý Vương gật gật đầu, mỉm cười, tựa hồ muốn nói, hiện tại mới kịp phản ứng sao?

“Ngươi đem ta mang đến đây muốn làm cái gì? Ngươi có ý đồ gì?” Giận trùng mắt, biến thái này, trong lòng của nàng mơ hồ có bất an.

“Ý đồ? Ha ha, ngươi đang ở đây nói giỡn sao? Ngươi nói phu quân đối đãi với nương tử muốn làm gì đây? Cho dù là muốn làm gì, nhưng có cái gì không được?” Quý Vương lạnh lùng cười, đối với vấn đề của nàng có chút buồn cười.

“Ngươi Ngươi thật vô sỉ!” Giờ phút này nàng đối mặt với tên mặt nạ này, trong lòng ghê tởm cảm thấy không khỏi mà sinh, nghĩ đến dung nhan phía dưới của hắn, nàng đã cảm thấy ghê tởm không thôi.

“Vô sỉ? Ngươi chính là đáp ứng gả cho ta, hiện tại ta chỉ là muốn hưởng thụ quyền lợi của phu quân nên hưởng thụ thôi!” nói xong, cười lạnh lùng.

“Ngươi Ngươi nếu dám đụng đến ta, ta liền tự sát!” Ngữ Diên nói gấp, hai tay gắt gao che chở quần áo trước ngực, chết tiệt, bọn nữ nhân ngu xuẩn này lại đòi quần áo lót cho nàng, y phục như thế chỉ cần vừa tung một cái toàn bộ sẽ rớt xuống, đáng chết!

Quý Vương không cho là đúng cười cười, “Tự sát? Không sao cả a, ngươi chết, thi thể vẫn có thể giúp ta giải quyết sinh lý thôi. Có gì khác nhau sao? ” Hắn cười cười nói.

“Cái gì?” Ngữ Diên nghe hắn nói như vậy, nhất thời kinh ngạc, đáng chết tên biến thái này lại muốn gian thi(cưỡng gian xác chết)? Trời ạ, nghĩ đến đây, toàn bộ da gà của nàng đều rơi xuống mặt đất, thân mình cũng bất giác lui về phía sau, đối với hắn cảm giác hoảng sợ càng phát ra mãnh liệt.

Nhìn thấy bộ dáng nàng như vậy, Quý Vương cười lại càng đắc ý, tiếp theo hắn một tay nâng cằm lên nói: “Uhm, ta suy nghĩ, nương tử Phù Vân lớn lên như thế, ngươi nếu tự sát, ta liền đem ngươi mang về Quý Vực, như vậy, mỗi buổi tối ta cũng có thể cùng ngươi cá nước thân mật rồi, ngươi nói đi? Đối với sắp xếp chuyện thi thể ngươi, ngươi tương đối hài lòng đi?” nói xong, mắt của hắn lóe ra ánh sáng như tơ máu.

“Ngươi Ngươi điên rồi, ngươi quả thực cũng không phải là người!” Ngữ Diên đi bước một lui ra phía sau, cho đến thời điểm thân mình đến sát vách tường con mắt nàng mới nhìn hắn một chút, mà trong lòng lại sợ hãi không thôi, người nam nhân này làm sao có thể biến thái như thế đâu?

“Ngươi sợ cái gì? Song có lẽ, nếu ngươi không muốn tự sát mà nói. . . , bản thân ta là có thể thương hương tiếc ngọc từ từ yêu thương ngươi!” hắn đi bước một hướng nàng đến.

Ngữ Diên vội vờn cánh tay ra nói: “Ngừng, không cho phép tới gần!”

Quý Vương cười cười, đem khuôn mặt tuấn tú hướng trước mặt nàng đưa tay ra mời, tiếp theo cầm tay nàng.

“Ngươi làm gì? Ngươi buông ra!” Ngữ Diên thấy thế ra sức muốn tránh thoát kim kẹp của hắn, nhưng tay đã bị hắn giữ lấy thật chặt, một giây sau, hắn đột nhiên đem tay nàng đặt ở trên môi đặt xuống hôn thật sâu, “Ừm, thật thơm a!” biểu tình kia cực kỳ đáng khinh.

Ngữ Diên thấy thế liền hét lên “Tránh ra, tránh ra!”.

Quý Vương chẳng những không đi mà còn đột nhiên đem tay áo nàng vén lên, khi nhìn thấy thủ cung sa của nàng biến mất một khúc kia, cơn giận của hắn nổi lên đùng đùng, “Nói, ngươi cho ai?” Ngữ khí của hắn chợt đột nhiên biến thành vô cùng lạnh lùng, lạnh đến mức muốn đem người đồng chết.

Ngữ Diên hoảng sợ chống lại làn da bắt đầu nhúc nhích của hắn, tình cảnh như thế cùng với trong nhà cầu giống nhau, Ngữ Diên thấy thế trong lòng ghê tởm khiến cho nàng muốn làm điều ác

“Nói ——” hắn hung hăng lôi cổ tay của nàng, khí lực của hắn lớn như vậy, lớn giống như muốn bẻ gãy cổ tay của nàng.

“Đau, đau quá a, ngươi buông, ngươi làm đau ta!” Ngữ Diên liền dùng tay kia gạt tay hắn, đau quá, người kia quả thực chính là một tên bệnh thần kinh.

Quý Vương thấy thế oán hận đem tay nàng vung lên, động tác vô cùng mạnh, làm cho Ngữ Diên hướng một bên ngã xuống.

“Là tên hỗn đản Sở Hạo làm sao?” Thanh âm của Quý Vương mang hơi mùi vị nguy hiểm tỏa ra.

Ngữ Diên ngồi thẳng người nhìn về phía hỏi hấn: “Ngươi cuối cùng với hấn có cừ hận như thế nào? Các ngươi quen biết nhau đúng hay không?”

Quý Vương nhìn chằm chằm nàng hỏi: “Ta hỏi là Sở Hạo sao?”

“Đúng!” Ngữ Hiên hợp lý hợp tình nói.

“Cam tâm tình nguyện? Bị bắt? Cường bạo?” Quý Vương lại hỏi.

“Ta không muốn trả lời!” Ngữ Diên trừng mắt nhìn hấn không hờn giận nói, người kia có bệnh sao? Nàng làm chuyện gì, có tất yếu phải cùng hấn giải thích sao?

Quý Vương thấy bộ dáng nàng xa cách, tức giận nắm bắt người của nàng cả giận nói: “Cam tâm tình nguyện? Bị bắt? Cường bạo?” Khí lực của hấn rất lớn, vài giây này Ngữ Diên cũng cảm giác cảm của mình cũng bị hấn nắm rối, mà trên mặt của hấn đột nhiên ‘tách’ một tiếng, có một đồng da đánh rơi trên mặt của nàng, nhất thời Ngữ Diên kinh hãi cả người đổ mồ hôi nói gấp: “Cam tâm tình nguyện, là ta cam tâm tình nguyện!” nói xong, nàng liền đẩy tay hấn ra, không muốn cùng hấn dây dưa cái đề tài này.

Làn da trên mặt Quý Vương sau khi nàng nói xong cam tâm tình nguyện, nhanh chóng rơi xuống, Ngữ Diên bị hù dọa liền che miệng, thân mình hướng bên cạnh dời đi, trời ạ, phía dưới làn da như là cái loại thịt nhão bị ăn mòn qua, dạ dày của nàng lại muốn nổi lên.

“Như thế nào? Sợ? Ngươi có biết ta vì sao lại bị như vậy không?” Quý Vương đứng thẳng người dùng mặt quỷ của hấn nhìn nàng.

Ngữ Diên không dám nhìn thẳng dung nhan của hấn, chỉ có thể cúi đôi mắt bối rối lắc đầu, trong lòng đang cầu nguyện, cầu xin người vội vàng đem da thu lại đi thôi, hấn như vậy làm cho nàng cảm thấy giống như từ thi bị ăn mòn, mà cái từ thi kia còn có thể nói chuyện, cảm giác như thế thật sự đáng ghét.

Mà dung nhan xích lồ của hấn vẫn chưa cảm thấy có cái gì không ổn, mà cười lạnh nói: “Ta cho ngươi biết, ta trước kia chính là bộ dáng này, chẳng qua ta luyện linh thuật tẩu hỏa nhập ma, may mắn có Tuyết Liên đen áp chế mới khiến cho ta phục hồi lý trí, nhưng. Ta có một đặc điểm, thời điểm một khi làn da trên người của ta cũng bắt đầu rơi xuống, ta liền không để ý tới lý trí rồi, như vậy ta đây sẽ đem ngươi giết!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hít vào một hơi, cái gì? Làn da trên người cũng là giả? Hấn. Hấn đến tột cùng còn có nơi nào là thật sự?

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng bước chân, Quý Vương lập tức lấy tay hướng trên mặt một chút, dung nhan tuấn mỹ kia lại khôi phục, Ngữ Diên nhìn về phía Quý Vương như vậy trong lòng tuy nói rất chán ghét, nhưng là tổng so với xem thịt ăn mòn mạnh còn dễ chịu hơn nhiều.

Quý Vương nghe tiếng liền đi vào cái động khẩu chuẩn bị chờ đợi ra tay muốn nhìn một chút đến tột cùng là ai, nhưng thời điểm chờ đợi một cổ mùi đánh tới, Quý Vương thu hồi động tác đứng thẳng người, người ở phía ngoài liền vào được, vừa tiến đến ba người đều ngây ngẩn cả người.

Thứ nhất ngây ngốc, Bội Đề Đề đột nhiên nhìn thấy Quý Vương đứng ở chỗ tối làm nàng nhất thời bị hù dọa.

Thứ hai ngây ngốc, Quý Vương hí mắt không xác định nhìn nàng, nàng ta là ai? Bội Đề Đề?!

Ngây ngốc thứ ba, Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hướng Bội Đề Đề mặc y phục màu đỏ, ánh mắt trừng lớn, tại sao có thể như vậy? Nàng sao lại biến thành trọc đầu rồi? Hơn nữa lông mi cũng không có, nhưng bây giờ lông mày của nàng rõ ràng chính là dùng bút màu đen mà vẽ ra, nhưng cho dù là như vậy, không hề có lông mi vẫn là có vẻ vô cùng xấu xí!

“Ngươi quả nhiên ở trong này?” thanh âm của Bội Đề Đề không hề có chút ôn nhu.

Quý Vương nhìn về phía nàng nhử mi hỏi: “Ngươi sao lại thế này?”

Bội Đề Đề lạnh lùng cười cười, “Sao lại thế này?” Một giây sau, nàng đột nhiên vọt tới bên người Ngữ Diên, đưa tay muốn cho nàng một cái bạt tai, lại đột nhiên bị Quý Vương cấp tốc chạy tới bắt được cổ tay.

“Ngươi muốn làm gì?” Quý Vương nhìn về phía nàng tức giận hỏi, xem ra nàng ta tựa hồ rất kích động.

“Làm gì?” Bội Đề Đề mạnh mẽ rút tay trở về, trên mặt tức giận vô cùng rõ ràng, tiếp theo nàng đưa tay chỉ vào Ngữ Diên kêu lên: “Nam nhân của tiện nữ này đem ta hại thành cái dạng này, ngươi nói ta muốn làm gì?” Nàng ta tức giận hỏi lại.

Ngữ Diên nghe vậy trong đầu chuyển nhanh liền biết nàng ta nói là có ý tứ gì rồi, Sở Hạo? Đích thị là hấn, Phụng Ly Ca chắc chắn sẽ không làm chuyện tình như vậy, nhìn đến bộ dạng này của nàng ta, Ngữ Diên cư nhiên nhìn không được ‘phốc xuy’ cười, Sở Hạo này khi nào thì biến thành đáng yêu như thế? !

“Ngươi muốn chết!”

Hiển nhiên tiếng cười vừa rồi của nàng là không ổn cỡ nào, Bội Đề Đề tự nhiên sẽ lý giải là nàng đang cười nhạo nàng ta, song có lẽ sự thật đúng là như vậy, cho nên nàng ta đã muốn cho nàng một chương, vẫn bị Quý Vương bắt được như cũ.

“Ngươi muốn làm cái gì? Lặp đi lặp lại nhiều lần giúp nàng? Ngươi cũng yêu nàng ta?” Bội Đề Đề cơ hồ là rống, những nam nhân này đều làm sao vậy, nàng đến tột cùng có cái gì tốt? Tại sao có nhiều người giúp nàng như vậy? Bất bình, vô cùng là không công bằng.

“Ngươi không phải là muốn cho những nam nhân kia hối hận sao? Bọn họ đem ngươi hại thành bộ dáng này, ta sẽ không buông tha cho bọn họ!” hần nói như thế, trên thực tế là hần muốn trừ bỏ bọn họ, nhưng có thể lợi dụng nàng.

“Thật sự?” Bội Đề Đề nghi hoặc nhìn hần, trong lòng rõ ràng lộ ra hoài nghi.

Quý Vương lập tức ôm nàng nói: “Ta làm sao có thể lừa ngươi đây? Chúng ta cũng từng có thời gian ‘khoái hoạt’, ta đối với ngươi chính là hiến dâng không hề giữ lại, ngươi xem, hần đối với ngươi như vậy không phải là vì nữ nhân này sao? Chúng ta có thể lấy nàng ra làm mồi dụ, như vậy, đối phó bọn họ còn không phải dễ như trở bàn tay?” Quý Vương âm lãnh cười cười, trong lòng tính toán ba ba vang lên.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng lập tức xuất hiện dấu hiệu không tốt liền hét lên: “Ngươi đừng nghe hần, hần muốn kết hôn với ta, hần sẽ không yêu ngươi, ngươi xấu nữ nhân này!” Ngữ Diên không để ý sống chết hét lên, nàng nhất định phải phá hư bọn họ, không thể để cho bọn họ liên thủ.

Bội Đề Đề nghe thấy vậy nhìn về phía hần hỏi: “Nàng nói là thật sao?” Một giây sau, liền bỏ tay hần ra nhìn về phía hần hỏi.

Quý Vương nghe vậy nhún nhún vai cười nói: “Nàng đang khích bác ly gián ngươi không nhìn thấy sao?”

Bội Đề Đề không nói nhìn hần, trong mắt xuất hiện một tia lạnh lùng.

Quý Vương thấy thế mỉm cười nói: “Nàng nói đúng một nửa, thật sự ta muốn kết hôn với nàng, nàng cũng từng đáp ứng gả cho ta, chỉ tiếc bị cái tên kia cướp đoạt đi, ngươi cũng biết lúc trước ta để cho ngươi giết bọn họ, hiển nhiên mỗi hận đoạt vợ này thật sự mãnh liệt, mà bây giờ ta đối với nàng cũng chỉ có hận!”

“Vậy ngươi vẫn yêu nàng?” Bội Đề Đề nhú mi nhìn về phía hần.

Quý Vương cười nói: “Ta đã nói rồi, ta đối với nàng không có yêu, sở dĩ lưu lại tánh mạng của nàng là vì muốn cho nàng tận mắt nhìn thấy bọn họ chết ở trước mặt nàng như thế nào!”

“Nhưng mà ta không thích nam nhân thích nữ nhân khác!” Ghen tỵ mãnh liệt trong lòng Bội Đề Đề khiến nàng theo bản năng nói.

Quý Vương nghe thấy vậy đi vào trước mặt của nàng đưa tay đặt lên người của nàng nói: “Mặc kệ động cơ của chúng ta là cái gì, nhưng mà mục đích không phải đều giống nhau sao?” Nói xong, sờ sờ gương mặt của nàng nói: “Còn nữa ta đã yêu ngươi, ngươi ôn nhu sẵn sốc như thế, ta làm sao có thể bỏ qua ngươi mà thích nàng đâu, chẳng qua, ta muốn cho nàng hối hận thôi.”

Bội Đề Đề nghe thấy vậy ánh mắt híp lại nhìn hần nói: “Nha? Vậy ngươi chứng minh như thế nào đây?”

Quý Vương nghe thấy vậy khoe miệng lộ ra một nụ cười giảo hoạt, một giây sau, đột nhiên kéo quần áo trên người nàng, để nàng ghé vào phía trên thạch bích mà bắt đầu ‘vui’ lên, Ngữ Diên thấy thế liền xấu hổ che mắt, người kia làm sao có thể như vậy?

“A a a.” Bội Đề Đề bị dục vọng mãnh liệt đánh sâu vào mà kêu la lên.

Bên trong huyết động nhỏ hẹp nháy mắt đã tràn ngập hương vị yêu dục, Ngữ Diên nhắm mắt lại tai không muốn nghe đến thanh âm như vậy.

Một lúc sau, thanh âm dần dần ngừng lại, Ngữ Diên liền mở mắt ra, bọn họ đã xong đang mặc quần áo rồi, Ngữ Diên nhìn về phía hình dạng của bọn họ, trong lòng chán ghét càng phát ra rõ ràng, thật sự là một đôi cặp nam nữ.

Bội Đề Đề mặc quần áo từ tế tựa vào trong ngực của hần nói: “Ta tin tưởng ngươi, từ giờ trở đi, ngươi muốn ta làm cái gì, ta liền làm cái đó, mục đích của chúng ta đều là giống nhau, diệt trừ hai người này!” Bội Đề Đề hiển nhiên đối với hần đã muốn yên tâm, có người nam nhân nào sẽ ở trước mặt nữ nhân mình yêu thích cùng nữ nhân khác làm việc đâu? Cho nên, nàng tin tưởng hần.

Quý Vương đỡ bả vai của nàng để cho nàng đứng thẳng, “Ta nói rồi, ta thích ngươi, mặc kệ ngươi biến thành bộ dáng gì đi nữa, chờ chúng ta diệt trừ hai nam nhân kia, về sau, chúng ta mỗi một lần đều phải ở trước mặt nàng sung sướng, chúng ta phải làm cho nàng ghen tị đến chết, chúng ta phải để nàng thềm đến chết!”

Bội Đề Đề nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, nàng thích nhất loại kích thích này, vì thế ho khan một tiếng nói: “Vậy ngươi mang theo nàng đi theo ta, nơi này bọn họ sẽ rất mau tìm đến!” nói xong, lại sửa sang lại tóc một chút.

Quý Vương nghe thấy vậy đi vào bên người Ngữ Diên, đưa tay ỏ trên người nàng một chút, nháy mắt, thanh âm của Ngữ Diên liền không phát ra được nữa, đúng vậy, hần điểm á huyết của nàng, một giây sau, hần ôm nàng đi theo bên người Bội Đề Đề đi ra phía ngoài.

Ngữ Diên bị hần ôm vào trong ngực tuy nói không thể nói chuyện, nhưng mà bên trong đôi mắt tràn đầy căm hận, tên biến thái đáng chết, thật sự là bản, bị hần ôm vào trong ngực thật không được tự nhiên.

Quý Vương thấy bộ dạng nàng tức giận không khỏi cười cười, nói tiếp: “Ngươi có biết ta vì sao yêu ngươi như thế? Ta làm như vậy còn có một mục đích!”

Ngữ Diên trừng mắt mày nhíu lại nhìn về phía hần, mục đích? Hần còn có mục đích gì?

“Tuyệt Liên đen của ta ngươi chiếu cô có tốt không?” Hắn đột nhiên toát ra những lời này.

Ngữ Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hắn, cái gì? Hắn. Hắn biết? Hắn biết nàng cầm đi Tuyệt Liên đen của hắn sao?! Bất an ở nàng trong đầu nhanh chóng lan tràn.

Quý Vương thấy thế nở một nụ cười giảo hoạt, thừa dịp Bội Đề Đề đi về phía trước, hắn cúi đầu ở nàng bên tai nói nhỏ, “Ngươi thật sự rất bản lĩnh, không thể nghĩ được nhanh như vậy, trên thân của ngươi đã có được hai bảo khổ rồi, ở với ngươi cùng một chỗ sẽ rất mau tìm được bảo vật thứ ba trong bảo khổ, đến lúc đó thiên hạ này sẽ là của ta, ngươi cũng như thế!” nói xong, cười ha ha một tiếng.

Mà Ngữ Diên trừ bỏ kinh ngạc vẫn là kinh ngạc, tại sao có thể như vậy? Vì sao nàng làm những chuyện như vậy đều có người biết? Chẳng lẽ nàng bị người theo dõi?

Cứ như vậy, Ngữ Diên bị Quý Vương ôm vào trong ngực đi tới một cái động khẩu nhìn rất nhỏ, tiếp theo, chờ sau khi bọn hắn tiến vào bên trong, Ngữ Diên liền ngậy ngậy cả người, trời ạ, đây là cái sơn động gì? Vì sao toàn bộ vách tường bên trong đều bày biện ra màu đỏ, hơn nữa cái động này cùng với tổ chim ở Bắc kinh lớn giống nhau!

“Nơi này sẽ rất an toàn, đây là trung tâm của Hỏa Diễm cốc không ai tìm được nơi này, các ngươi chờ ta, ta đi lấy ít đồ!” Bội Đề Đề đột nhiên nói, tiếp theo liền thấy nàng đổi một cái nút ở trên tường nhấn một cái, ‘bá’ một cửa đá liền mở ra, nàng thấy thế nhanh chóng tiêu sái đi vào.

Quý Vương thấy thế cúi đầu nhìn thoáng qua Ngữ Diên tiếp theo đem nàng đặt ở trên mặt ghế đá, cười cười nói: “Như thế nào? Vừa rồi ngươi xem kịch thích sao?”

Ngữ Diên oán hận ngoảnh đi không muốn để ý tới hắn, Quý Vương thấy bộ dáng nàng không giận hay xấu hổ chính là cười cười.

“A ——” Đột nhiên, cửa đá bên trong truyền đến tiếng kêu hoảng sợ của Bội Đề Đề.

Quý Vương nghe tiếng liền đứng dậy rút ra kiếm trên người một bộ dạng cảnh giới cẩn thận, lúc này, Bội Đề Đề đột nhiên giống như kẻ điên chạy tới, nàng ta lập tức liền quỳ gối xuống đất ôm đầu của nàng gào khóc, bộ dáng cực kỳ khủng bố.

“Ngươi làm sao vậy?” Quý Vương nhíu mi khó hiểu hỏi, vừa rồi không phải còn tốt đấy sao, như thế nào lập tức tựa như kẻ điên?

Bội Đề Đề nghe thấy vậy ngược mắt nhìn về phía Quý Vương, trong mắt sắc bén chỉ toàn máu đỏ, “Không thấy Bò Đề lam của ta!” thanh âm của nàng vọng lại là song thanh, âm dương quái khí làm cho người ta nghe được muốn sồn tóc gáy.

“Không thấy Bò Đề lam của ta ——” nàng ngửa mặt lên trời kêu to, tiếng kêu thê lương quanh quẩn trong sơn động này làm cho màng tai người ta đều bị xuyên thấu.

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên truyền đến từng đợt bước chân dồn dập, một giây sau, đập vào mắt đó là Sở Hạo, Phượng Ly Ca cùng với Quý Tịch phiêu dăng trong không trung

Ngữ Diên thấy thế liền trừng lớn hai mắt nhìn về phía bọn họ, nàng biết bọn họ chắc chắn sẽ tới cứu nàng.

Bội Đề Đề thấy thế đứng dậy nhìn về phía hai người bọn họ hung ác hỏi: “Các ngươi ai trộm đi Bò Đề lam của ta?” Từ khi Bò Đề lam biến mất một khắc kia, thanh âm của Bội Đề Đề lại phát hiện ra song âm, làm cho người ta nghe mà trong lòng run sợ.

Sở Hạo nhíu mi nói: “Bò Đề Lam? Ngươi không có mắt nhìn đến chúng ta là ở phía sau ngươi vào sao?”

Nhưng mà Bội Đề Đề sao có thể nghe được lời nói như vậy đâu, nàng hét lớn một tiếng, “Không giao ra Bò Đề lam các ngươi đều phải chết!”

Sở Hạo tức giận nhìn nàng liếc mắt một cái nói: “Ai chết còn không nhất định đâu!” một giây sau, hắn cầm kiếm liền vọt tới.

Phượng Ly Ca thấy thế liền vọt tới bên người Quý Vương bắt đầu triển khai chém giết, bên kia Quý Tịch đi vào bên người Ngữ Diên thấy nàng có chỗ không thích hợp, một giây sau biết nàng đích thị là bị điểm huyết, hắn liền ở trên người nàng một chút, huyết đạo của Ngữ Diên liền tự động khai giải.

“Ai, các ngươi các ngươi.” Ngữ Diên vừa thấy hai bên đánh nhau, cũng không biết nên đi giúp bên nào, Quý Tịch thấy thế đột nhiên nói: “Ai, nương tử đến ngồi nha, ngồi xuống xem biểu diễn.”

Ngữ Diên liền ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua Quý Tịch, chỉ thấy hắn nhàn nhã ngồi ở trên mặt ghế đá hai chân tréo ngược biểu tình rất là nghiền ngẫm.

“Này, đều đến lúc này rồi, ngươi còn nhàn nhã cái rắm a, chạy nhanh hỗ trợ đi a!” Ngữ Diên nhanh chóng rống lên một tiếng, một tiếng này đem Quý Tịch hoảng sợ, nương tử nói tục dữ dội!

“Ta đây đi giúp ai a?” Quý tịch thấy thế đứng dậy nhún vai nói..

“Ngươi. Ngươi đi giúp Sở Hạo, ta tới giúp Phượng Ly Ca!” nói xong, không cho Quý Tịch thời gian phản bác, nàng liền cầm kiếm xông tới.

“Đại biến thái ta muốn giết chết ngươi!” Ngữ Diên huy động kiếm trong tay lung tung hướng trên người Quý Vương đánh tới.

“Người cút nhanh lên đi, cẩn thận ta làm thương người!” Quý Vương vừa giao đấu với Phụng Ly Ca một bên nhắc nhở nàng, xem ra vẫn là thực để ý nàng.

“Ta không, ta sẽ không đi, ta muốn tiêu diệt người!” Ngừ Diên nhớ tới bộ dáng ghê tởm của hắn, kiếm trong tay lại vung lên hăng hái, nhưng không có một chút vung đến hắn.

‘phác’ đột nhiên, Quý Vương xuất một chiêu hắc khí lợi hại, thẳng đến ngực Phụng Ly Ca, Phụng Ly Ca học máu dừng lại, Ngừ Diên thấy thế tức giận kêu lên “Người dám đá thương hắn? Ta tuyệt đối không buông tha cho người!” biết rõ mình không phải là đối thủ của hắn, nhưng nhìn đến bằng hữu bị thương nàng nhất định phải liều chết đánh.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 188: Bản tính hoàn toàn bộc lộ, dung mạo kinh thiên (1)

Ngừ Diên thấy Phụng Ly Ca bị Quý Vương một chiêu đánh rớt trên mặt đất, nàng bức tức vọt tới, tuy nói đánh không lại hắn, nhưng tốt xấu gì Phụng Ly Ca cũng vì nàng mới tiến vào nơi này, nàng cho dù chết cũng không thể khiến hắn bị thương tổn.

“Người muốn chết?” Quý Vương đối với nàng trợn mắt quát lớn.

“Vô nghĩa!” Ngừ Diên lại quay về trừng hắn liếc mắt một cái rồi vọt tới, kiếm Chu Tước trên tay không hề nương tay, tuy rằng kỹ thuật của nàng rất kém cỏi.

Quý Vương thấy bộ dáng nàng không hề nương tay, sắc mặt càng phát ra thâm trầm, nữ nhân chết tiết này một lòng tưởng nhớ che chở người nam nhân này, hắn cố tình muốn cho người nam nhân này chết ngay lập tức, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hắn nghiêng người một cái lại tránh được công kích của Ngừ Diên, một giây sau, kiếm của hắn trực tiếp chỉ cổ họng Phụng Ly Ca mà đi.

“A —— không cần ——” Ngừ Diên thấy thế lớn tiếng hét chói tai kinh thiên động địa, bởi vì nàng nhào tới đã không kịp.

Thời điểm kiếm đến cổ họng hắn, chỉ nghe thấy ‘đông’ một tiếng, Quý Vương bị bắn rơi xa xa, cùng lúc đó mất đi Bò Đê lam bảo hộ Bội Đê Đê cũng là bị đánh rơi xuống mặt đất miệng phun máu tươi.

Ngừ Diên nhìn về phía người tới, vừa thấy mây chau lên, theo bản năng nói: “Huyền Vũ?”

Đúng vậy, người tới đó là Sở Thiên mặc hắc y mang theo Dịch Dung Thuật, hắn nhìn về phía bọn họ mỉm cười, nhưng qua khăn đen chỉ có thể lộ ra đôi mắt, Ngừ Diên thoáng cảm thấy hắn đang cười.

Bội Đê Đê đứng dậy giận trừng Hắc y nhân nói: “Bò Đê Lam ở trên thân của người, đưa tới đây!”

Nghe thấy vậy, mọi người toàn bộ nhìn về phía hắc y Huyền Vũ, Bò Đê lam quả nhiên ở trên người hắn sao?! Như vậy, phía trước có phải hắn cũng đã đi vào rồi hay không?!

Sở Thiên nghe thấy vậy cũng không lên tiếng, cũng không muốn trả lời.

“Ta biết, ở chỗ của người, ở chỗ của người!” thanh âm bén nhọn của Bội Đê Đê làm cho người ta nghe được tóc gáy dựng lên, tất nhiên mọi người sẽ không hoài nghi, mặc kệ động cơ của Huyền Vũ là cái gì, nhưng người đến nơi đây có ai tới nghỉ ngơi đâu? Mục đích của mọi người đều giống nhau, chẳng qua Sở Hạo, Phụng Ly Ca cùng với Quý Tịch là vì nữ hài tử mà đến, nhưng nữ hài tử này cũng như cũ là hướng về phía Bò Đê lam mà đến.

“Ha ha, người không nói lời nào liền cho rằng không có việc gì sao?” Bội Đê Đê đột nhiên chua xốt cười cười, nói tiếp: “Nếu người đem Bò Đê lam trả lại cho ta mà nói..., ta cam đoan cho các người bình an đi ra ngoài, nếu không ——” nàng chưa nói xong, nhưng mà câu phía sau cũng không cần nàng nhắc nhở, tất cả mọi người đều biết.

Sở Thiên nghe thấy vậy khinh thường cười cười, tiếp theo hai tay ôm cánh tay nhìn về phía nàng, thật cho là hắn là ngu ngốc ư, trả lại cho nàng? Đối với nàng thuần thực nắm giữ Bò Đê lam mà nói, bọn họ còn có đường ra hay sao?!

Bội Đê Đê thấy thế lớn tiếng tru lên một chút, võ công không kịp bọn họ, cho dù đối với Bò Đê lam nắm giữ nhiều năm qua, nhưng hiện tại lại không ở trên tay của nàng, xem ra hắn cũng không tính đem Bò Đê lam trả lại cho nàng đi, người ngoan cố, nếu không chiếm được, vậy thì hủy đi!

Đúng lúc này, một màn quỷ dị xảy ra, chỉ nghe thấy ‘ầm vang’ một tiếng thật lớn, cửa đá bọn họ tiến vào nháy mắt bị đóng lại, mọi người kinh ngạc nhìn hướng Bội Đê Đê, khóe miệng nàng chậm rãi giơ lên một nụ cười trào phúng, tiếp theo nàng lau vết máu bên miệng cười nói: “Các người đã không thức thời, như vậy, chúng ta cùng nhau đồng quy vu tận đi@” nói xong, cười ha ha.

Mấy người nghe thấy vậy toàn bộ kinh ngạc nhìn nàng, đồng quy vu tận (chết chung)?!

Một giây sau, Quý Tịch liền bay đến cửa đá ở nơi đó tìm kiếm cơ quan, nhưng nhìn nửa ngày căn bản không hề có cơ quan, Bội Đề Đề thấy thế nói: “Không cần thôi lại, cửa đá này không thể hạ xuống, một khi hạ xuống, cho dù là ta cũng vậy không thể mở ra, nhiệt bên trong sẽ từ từ tăng cao, tiếp theo toàn bộ sẽ bốc cháy lên, ha ha, như thế nào? Bị chết cháy có phải rất ý tứ hay không?”

Lời của nàng vừa nói xong, bên trong thạch bích nhanh chóng từ đỏ biến sắc thành lửa đỏ Xích Diễm, dần dần trên đầu mọi người có mồ hôi, nóng, đứng vậy, nhiệt độ lên rất cao.

Quý Vương lập tức đi đến bên người Bội Đề Đề hỏi: “Thật sự không có biện pháp đi ra ngoài?”

Bội Đề Đề thấy thế vượt tuần dung của hấn nói: “Như thế nào? Ngươi không phải yêu ta sao? Yêu ta hãy cùng nhau chết, đứng rồi, ta quên nói cho các ngươi biết” nói xong, buông tay Quý Vương ra, tiếp theo nhìn về phía mọi người cười nói: “Phương diện này một khi bị thiêu đốt, toàn bộ núi lửa đều bùng nổ, toàn bộ Hoà diễm cốc sẽ bị tiêu diệt”

“Đây là cơ nghiệp của ngươi mà!” Ngữ Diên nói gấp.

“Cơ nghiệp? Ta cao hứng, ngươi cũng thế, ta chính là để cho các ngươi theo giúp ta cùng chết, cùng chết cảm giác thật tốt quá” Bội Đề Đề mắt đi Bội Đề lam tương đương mắt đi sinh mệnh, cho nên nàng muốn, nếu muốn dẫn đi Bội Đề lam còn không bằng hủy diệt Bội Đề lam.

‘Nóng, nóng nóng’ đột nhiên, Linh Đang của Ngữ Diên không ngừng chớp lên, một giây sau, Ngữ Diên cảm lấy Linh Đang mới phát hiện Linh Đang bị nướng phồng tay, vì thế nàng vội lắc lắc, Thất Dạ cùng Bạch Linh lập tức rơi xuống đất, hai ‘người’ ngồi dưới đất không ngừng lau mồ hôi, quá nóng, bên trong quả thực chính là lò nướng.

Ngữ Diên liền ngồi xổm xuống nâng Thất Dạ dậy lau mồ hôi cho hấn, “Này, Thất Dạ ngươi cũng không được chết a, ngươi chết, ta làm sao?” Những lời này của nàng nói rất tự nhiên, tự nhiên đến đau nhói từng đáy lòng nam nhân yêu mến nàng, Thất Dạ chết làm sao bây giờ, như vậy bọn họ đâu?!

“Nóng.” Bạch Linh cả người chảy mồ hôi nói.

Sở Hạo liền đi tới nâng Bạch Linh dậy để nàng tựa vào bên cạnh mình, Ngữ Diên liếc mắt tràn đầy hờn giận, may mắn chính mình không có yêu hấn, người này rất thủy tính dương hoa rồi, hơi quá đáng!

Sau nửa canh giờ, mọi người không ngừng tìm kiếm cơ quan, bởi vì không ai tin tưởng cửa này đóng lại liền mở không ra, sau đó kết quả thật là. Không có bất kỳ cơ quan nào!

Bội Đề Đề trong khi bọn hấn không ngừng tìm kiếm chăm chọc bọn họ hấn là chưa chút khí lực đi tìm cái chết, cũng báo cho biết cửa này không dùng được cái gì, cũng không thể đánh vỡ, cho dù là thần tiên đều là như thế.

Mọi người tìm kiếm nửa ngày không thể không tin tưởng, thật sự bọn hấn không ra được rồi, vì thế mọi người cũng chỉ có thể vô lực ngồi dưới đất, Bội Đề Đề đã sớm chảy xuống mặt đất, hiện tại trừ bỏ mặt đất độ ẩm hơi tốt một chút, còn quả thực nóng có thể đem con vịt nướng chín, nóng, thật sự rất nóng, Ngữ Diên chỉ cảm thấy phương diện này độ nóng bay lên so với huyết áp kia còn nhanh hơn, nhanh đến nỗi quần áo nam nhân ở đây toàn bộ bị ướt đầm.

“Ha ha, các ngươi. Đều phải chết!” Bội Đề Đề suy yếu nói, không ai có thể đào thoát khỏi ma chú, không ai.

Quý Vương cũng ngồi dưới đất đầu không ngừng đổ mồ hôi, một giây sau, đột nhiên cười cười nói: “Phù Vân, ta rất vui vẻ. Cho dù ta lại phá hư, nhưng là ta đối với ngươi là thật tâm, ta. Chưa bao giờ nghĩ tới thương tổn ngươi, cho nên có thể cùng ngươi chết một chỗ ta rất vui vẻ!”

“Câm miệng!” Sở Hạo chảy mồ hôi quát lớn khi Quý Vương nói, người này đều phải chết còn kích động tình cảm như vậy, đi chết đi!

Sở Thiên ngồi xếp bằng ở trên mặt đất nhắm mắt không nói chuyện, xem ra, thiên toán vạn toán đều quên sẽ có một kiếp như vậy, thôi, chết thì chết đi, có thể chết cùng một chỗ với tứ linh cũng thật là huy hoàng.

Phượng Ly Ca cầm cây quạt chậm rì rì quạt, giờ phút này trừ hấn ‘nhân nhả’ như thế, tất cả mọi người đều nóng không hề có hình tượng, Bội Đề Đề nhìn thấy bộ dáng mọi người cười càng sung sướng, rốt cục có thể ở thời điểm chết cùng với nhiều người như vậy.

Đúng lúc này, đột nhiên lửa đỏ phía trên thạch bích dấy lên một ít ngọn lửa, Quý Tịch thấy thế căn bản xông lên dập tắt rồi, nhưng hấn vừa dập tắt cái này, một mặt khác lại thiêu đốt, Bội Đề Đề nhìn không thấy Quý Tịch, nhưng nghe qua Quý Vương nói có linh hồn này, cũng may mắn nàng mang theo phù chú Quý Vương cho nàng, bằng không khẳng định bị quý cấp trên thân rồi, “Ha ha, bỏ nhào đi, ta không tin tốc độ của ngươi có thể nhanh hơn!” lời của nàng vừa nói xong, chung quanh phía trên thạch bích toàn bộ dấy lên Hỏa Diễm.

“Nha, đây là heo sữa quay sao?” Ngữ Diên không ngừng lau mồ hôi trên đầu kêu lên.

Bội Đề Đề thấy thế sờ sờ đầu bóng lưng của nàng đặc ý nói: “Ta nên cảm tạ hấn cho ta làm một người đầu trọc!” bởi vì đầu bóng lưng không có sợi tóc phiền toái như vậy, lau một cái là xong.

Ngữ Diên thấy thế tức giận đứng dậy, nàng vừa đi vừa có chút lay động, “Được, nếu phải chết, ta liền đem ý nghĩ của mình nói ra, mấy người các ngươi

nhìn rõ ràng cho ta, kỳ thật ta cũng không phải thực nữ, bản tính của ta cũng không phải như vậy, ta chỉ là có toan tính ở trước mặt Phụng Ly Ca giả vờ bộ dáng ôn nhu mà thôi!” nàng tức giận thở hắt hắt nói, nếu đã chết liền lộ ra bản tính đi.

Mấy nam nhân bao gồm Bạch Linh đều ngược mắt nhìn về phía nàng, trong mắt lộ ra rất nhiều nhân tố khó hiểu.

Ngữ Diên đi đến bên người Bội Đề Đề đưa tay chia về phía nàng, “Ta chửi con mẹ nó chứ, ngươi tiện nhân này, ta nguyên rửa cha mẹ của ngươi chết hết sạch, ta nguyên rửa ngươi kiếp sau kiếp sau nữa đều là trọc đầu, ta rửa tổ tông mười tám đại nhà ngươi, ta nguyên rửa ngươi sinh con ra không có lỗ đít, nguyên rửa ngươi sinh nữ nhi không XX, nguyên rửa ngươi ăn cơm liền thái, thái liền ăn cơm!” nàng lung la lung lay nói.

Quý Tịch nhìn không được nói: “Mẹ của con ta chửi, độc ác như vậy?”

Ngữ Diên mắng một hồi còn không có mắng đủ, tiếp theo đi đến bên người Quý Vương đưa tay nói: “Ngươi, đúng, nói chính là ngươi, ta cho ngươi biết, ngươi vốn là bộ dáng xấu, bộ dạng xấu không phải lỗi của ngươi, nhưng là trọc da của ngươi là sai lầm rồi, ngươi chẳng lẽ không biết trọc da rất ghê tởm sao? Còn có, ngươi cùng Bội Đề Đề phối hợp âm dương công kỳ thật cũng không sao, so với ta xem qua TV kém quá xa, ngươi ngay cả chín cận một sâu cũng không biết, ngươi hoàn hảo ý tứ ý gì? Ta nhỏ vào!” nếu muốn chết, nàng cũng không còn cái gì cố kỵ.

Mọi người toàn bộ sững sờ, Ngữ Diên như vậy lần đầu tiên làm cho mọi người toàn bộ xấu hổ, Quý Vương tức giận nhíu mày, đáng chết nữ nhân này dám nói hấn kỹ thuật rất kém cỏi? !

Ngữ Diên đột nhiên xoay người nhìn về phía bọn họ nói: “Ta chửi con mẹ nó chứ, ta nhẫn đủ lâu rồi, ta mới không cần làm cái gì thực nữ, ta muốn làm chính bản thân mình, vĩnh viễn không hề mang theo mặt nạ sống được” nói xong, nàng đột nhiên dừng một chút, mang theo mặt nạ sống được? Mặt nạ?

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 189: Bản tính hoàn toàn bộc lộ, dung mạo kinh thiên (2)

Mọi người sớm nóng cả người lên, Bạch Linh được Sở Hạo ôm vào trong ngực không ngừng lau mồ hôi, ánh lửa chung quanh càng ngày càng mãnh liệt, mọi người liền nhanh chóng hướng tới trung tâm động, không có biện pháp, đến sống chết trước mắt, người dù sao cuối cùng cũng phải chết liền cùng chết.

Nhưng mà vừa rồi Ngữ Diên táo bạo lại đột nhiên yên tĩnh trở lại, nàng gất gao nhìn lên Hỏa Diễm, mọi người thấy thế toàn bộ nhìn về phía nàng, Bội Đề Đề thấy thế cười cười nói: “Mắng nha, lập tức lửa chung quanh đều phải đến đây, chết cháy ngươi!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cúi đầu nhìn thoáng qua mọi người, lúc này khăn che mặt của Sở Thiên cũng rơi xuống, mọi người cũng nhìn được dung nhan không xuất chúng kia, tâm Sở Thiên nghĩ may mắn sớm có chuẩn bị, cho dù là chết, hấn cũng không nguyện ý lộ ra hình dáng, dù sao thân phận của hấn theo chân bọn họ không giống nhau, vừa rồi còn đang nói chuyện Quý Tịch cũng vô lực tựa vào trên vai Phụng Ly Ca, nóng, quá nóng, hiện tại mỗi người đều lên da rồi, Bạch Linh thì trải qua buồn ngủ mất mớ không ra, một bên Bội Đề Đề cũng té ở trên mặt đất, từng ngum từng ngum thở.

“Mỹ. Mỹ Dương Dương” Phụng Ly Ca đột nhiên đưa tay giữ tay nàng lại.

Ngữ Diên ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua Phụng Ly Ca, hấn chảy mồ hôi mỉm cười nói: “Ta quạt cho ngươi.”

Nghe thấy vậy, hai mắt Ngữ Diên lập tức đã uрон ướt, giờ này khắc này, hấn còn thay nàng suy nghĩ, mà nàng đâu? Nàng là đầu sỏ gây nên không phải sao? Cho nên, nàng không thể để cho bọn họ chết, bọn họ đều là vì nàng mà đến, bọn họ không nên, nghĩ đến đây, nàng đột nhiên quỳ gối trước mặt bọn họ, cảm kích Chu tước nóng bỏng cắt đứt ngón tay của mình, máu tươi nháy mắt chảy ra.

Sở Hạo nhíu mi mồ hôi chảy ra cầm lấy tay nàng ánh mắt có chút thống khổ, “Nàng. Làm cái gì?”

Ngữ Diên liền bỏ tay hấn ra, cũng không biết nguyên nhân gì, nàng nháy mắt có khí lực rất lớn, trước mặt bọn họ nói: “Ta sẽ không để cho các ngươi chết, sẽ không!” một giây sau, nàng càng cắt đứt ngón tay kia, tiếp theo thanh kiếm còn đang trên mặt đất

Phụng Ly Ca liền cầm tay nàng, “Chớ làm tổn thương chính mình!”

Ngữ Diên nhìn hấn thân nhiên cười, rút về hai tay dính đầy máu tươi hướng trên đỉnh đầu của mình lau đi, mọi người khó hiểu nhìn một màn này, nàng đang làm cái gì?!

Lúc này tất cả mọi người không nói lời nào nhìn nàng, bởi vì bọn họ đã không có khí lực, lửa càng lúc càng tới gần, mọi người chỉ có thể càng tụ càng gần, đúng lúc này, chỉ nghe thấy ‘kéo’ một tiếng, mọi người liền nhìn về phía Ngữ Diên phát ra tiếng vang, chỉ thấy nàng xé rách cái ót trước mặt da đang từ từ kéo xuống, tất cả mọi người hoảng sợ không biết nên nói cái gì, nàng đang làm cái gì???

‘xôn xao’ một tiếng, da trên mặt Ngừ Diên đã bị lấy xuống, mọi người sau khi nhìn thấy dung nhan này của nàng toàn bộ khiếp sợ là không biết nên nói cái gì, ngay cả Bội Đề Đề suy yếu vô lực cũng mờ mắt ra nhìn sang, nhất thời bị kinh ngạc không nói chuyện, Sở Thiên, Quý tịch, Phượng Ly Ca, Sở Hạo, Quý Vương, Thất Dạ bao gồm Bạch Linh mơ màng mê mẩn, ở một khắc này toàn bộ đều ngây ngẩn cả người.

Quý tịch thấy thế kinh ngạc ngồi thẳng lên run run chỉ Ngươi. Ngươi.” Hắn ngươi nửa ngày cũng không nói ra điều gì.

Ngừ Diên quỳ trên mặt đất đối với Quý Tịch nói: “Đánh ta, đánh ta!”

“A?” Quý tịch ngây ngẩn cả người, dung nhan như thế hé ra, xinh đẹp làm cho thế giới đều mất đi sáng rực, hắn như thế nào đánh được đâu?

“Ta cho ngươi đánh ta có nghe hay không?” Ngừ Diên lớn tiếng quát.

Tiếng gầm giận dữ của nàng làm cho mọi người hồi phục thần trí, mọi người toàn bộ khó hiểu nhìn hướng Ngừ Diên, Sở Hạo nhìn không được nói: “Nàng muốn làm gì?”

Ngừ Diên không để ý tới hắn hung hăng trừng mắt Quý Tịch, Quý Tịch thấy thế đành phải nhẹ nhàng ở mặt của nàng đựng, nhẹ như vậy làm cho Ngừ Diên nhất thời nói giận, “Ngươi chưa ăn cơm ư, liền như ngươi vậy còn muốn lấy ta? Ngươi có phải đàn bà không?”

Mọi người lại bị ngây ngẩn cả người, nàng đang làm cái gì? Điều phải chết rồi, còn muốn đánh cái gì?!

Quý Tịch nghe thấy vậy trên mặt khó xử, nhất thời nhắm mắt lại hung hăng hướng trên mặt nàng tát một cái, nhắm mắt, trên mặt của nàng đau đớn không thôi, nước mắt lập tức liên dâng lên, nói tiếp:” Nắm tay ta, nắm mạnh vào!”

Quý Tịch mặc dù không biết sao lại thế này, nhưng nhìn ánh mắt nàng kiên định như thế, hắn chỉ có thể ở trên tay nàng hung hăng nắm lấy, đau, đau quá, Ngừ Diên nhủ mi đột nhiên bị hắn nắm rất đau, lập tức nhìn không được khóc lên, “Ta dựa vào, cho ngươi nắm, ngươi ác như vậy?” Ngừ Diên vuốt cánh tay lớn tiếng khóc la hét, Quý Tịch bị nàng nói sưng sỏ ở một bên, không phải nàng làm cho hắn nắm đấy sao?!

‘giọt’ một tiếng, đột nhiên một giọt nước không biết từ chỗ nào hạ xuống, tiếp theo giọt mưa càng lúc càng lớn, Ngừ Diên khóc lại càng kinh thiên động địa, một bên khóc một bên kêu lên: “Vì sao. Vì sao ta phải mệt mỏi như vậy. Ta chỉ là muốn về nhà mà thôi, chỉ là muốn về nhà mà thôi.” nước mắt của nàng không ngừng chảy xuống, mưa không biết từ chỗ nào xông ra.

Mưa chậm rãi dập tắt ngọn lửa, trong phòng nháy mắt độ nóng liền giảm xuống, ‘Tích tích tích tích’ càng ngày càng mãnh liệt, mọi người ở trong mưa dần dần tỉnh táo trở lại, ngay cả Bạch Linh suy yếu sau khi uống liền vài ngụm nước mưa cũng hồi phục xong, Bội Đề Đề kinh ngạc nhìn hướng về phía Ngừ Diên, nàng đến tốt cùng là ai? Xinh đẹp kinh ngạc như thế còn chưa tỉnh, nhưng vì cái gì nước mắt của nàng có thể làm trời mưa?!

Mấy nam nhân chậm rãi tỉnh lại, toàn bộ nhìn về phía Ngừ Diên, trong lòng bọn họ kinh ngạc càng ngày càng mãnh liệt, ngay cả Thất Dạ cũng không giải thích được nhìn hướng nàng, nàng đến tốt cùng xuyên qua trên người ai? Cái thân thể này đến tốt cùng có bao nhiêu bí mật?!

Ngừ Diên không có bận tâm đến mọi người lắm, mà là tận tình khóc, nhớ tới khoái hoạt trước kia, nhớ tới tự do trước kia, nhớ tới giấc mộng trước kia, hiện tại xem ra đều xa không thể chạm như vậy, nàng không muốn làm cái gì thần nữ, càng không muốn làm cái gì nữ nữ, nàng chỉ là muốn về nhà mà thôi, trở lại thuộc về thế giới của mình mà thôi, mạng, đối với nàng mà nói đầu tiên thực trân quý, nhưng ở trong này không có nổi tác dụng gì, giết người phóng hỏa quý dĩ đủ loại cũng làm cho nàng thể xác và tinh thần mệt mỏi, nàng đến tốt cùng phải làm cái gì mới có thể trở về, khi nào thì mới có thể trở về.

Nước mắt của nàng để ở trong lòng mỗi một vị nam nhân đều đau lòng không thôi, tại sao phải như vậy? Tất cả mọi người đều phát ra cái nghi vấn này, vì sao nàng khóc, lòng của bọn họ sẽ đau đớn như thế?!

Quý Vương chưa sót cười cười, chậm rãi đứng dậy đột nhiên lắc đầu nói: “Ta đã sớm biết nàng không đơn giản, nếu không làm sao có thể để cho ta vương bạn như thế? Ta liền biết nàng không đơn giản, nếu không ta làm sao có thể không hạ thủ được giết nàng? Ta liền biết nàng không đơn giản, nếu không ta làm sao có thể tức giận như thế, ta liền biết nàng không đơn giản. Chính là. Chỉ là ta nằm mơ cũng chưa nghĩ đến. Không nghĩ tới nàng chính là bảo bối thứ bốn trong truyền thuyết có thể hô phong hoán vũ.” thanh âm của Quý Vương ở bên trong trống rỗng có vẻ vô cùng rõ ràng.

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ ngây ngẩn cả người, sự việc tất cả mọi người đoán được một ít, nhưng từ trong miệng Quý Vương nghe được vẫn còn có chút kinh ngạc, Sở Thiên một bên vẫn không có mở miệng, hắn đã không biết nên nói cái gì rồi, hắn cũng biết nàng không đơn giản, không nghĩ tới nàng một khi đã đẹp như vậy, còn có linh tính như thế, hắn tới nơi này cũng chỉ là ôm ảo tưởng hi vọng nàng có thể dẫn đến bảo bối thứ bốn trong bảo bối mà thôi, lại không nghĩ rằng, nàng chính là thứ bốn trong bảo bối trong truyền thuyết, có được năng lực hô phong hoán vũ, Mộng Ngừ Diên nha Mộng Ngừ Diên, vì sao trên thân của ngươi luôn có nhiều bí mật như vậy?!

Mọi người ở trong lời nói của Quý Vương đều kinh ngạc, còn chưa kịp nói chuyện đã bị một màn trước mắt khiếp sợ, bởi vì nàng không chỉ gào khóc, mưa càng ngày càng nhiều, nhắm mắt liền che mất đầu gối của bọn hắn, mọi người liền đứng dậy, Quý Tịch đi vào bên người nàng khuyên bảo nàng đừng khóc nữa, thật không nghĩ đến hắn càng khuyên bảo, nàng khóc càng thêm lợi hại.

Ai, cổ nhân cũng không biết, nữ hài tử bình thường khóc trăm ngàn không cần khuyên, một khi khuyên không thỏa đáng, chỉ biết đưa tới càng nhiều là nước mắt.

Mọi người thấy thế liền toàn bộ an ủi nàng để nàng đừng khóc, Sở Hạo tiến lên nâng nàng dậy nói: “Đừng khóc, mặc kệ nhà của nàng ở đâu, ta cùng nàng đi tìm, cùng nàng đi tìm!”

Ngữ Diên nghe vậy “Oa oa wow!” khóc càng hung, không ai có thể mang nàng trở về, không ai không ai.

Toàn bộ mọi người khinh bỉ nhìn Sở Hạo, người kia khuyên bảo không được còn làm khóc nữa, mưa chậm rãi đến quá phần eo của bọn hắn, đúng lúc này, cửa đá đột nhiên ‘răng rắc’ một tiếng bẻ nát rồi, mọi người hưng phấn không thôi, nhưng bọn họ còn chưa tới kịp hoan hô đã bị một màn trước mắt sợ ngây người, bởi vì nước bên ngoài như hồng thủy bình thường toàn bộ tràn vào, hơn nữa trên mặt nước đến thiết nhiều thiết nhiều thi thể, các thi thể này đó là nữ bộc.

Mọi người nhũn mí mắt lớn hai mắt lập tức hiểu rõ rồi, người này nhất định là khóc rất mãnh liệt, bên ngoài sớm toàn bộ bị chìm ngập rồi, chỉ tiếc, thời điểm bọn họ phản ứng lại được toàn bộ liền bao phủ ở tại trong nước.

Nhưng mà người gây ra họa thẳng đến mình cũng bị chìm ngập ở trong nước một khắc kia bắt đầu mới kịp phản ứng, không xong, chính mình khóc quá lâu, trời ạ, nếu phát sinh hồng thủy

“A —— cứu mạng a, ta không biết bơi lặn wow ——” thanh âm của nàng nhảy mất bị nước cũng che mất, cứ như vậy, mọi người không hề chuẩn bị toàn bộ cấp tốc bị hồng thủy đổ lên hướng bảy lè tám tan.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 190: Sói đội lột cừu (1)

Ừa hạ ban đêm mà ngán ngủ, sáng sớm theo mặt trời dâng lên, sương mù càng lúc càng dao động mờ nhạt, lưu động, biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi, rừng rậm trầm tư, trên mặt đất giống như như dòng suối nhỏ tất cả đều hiển hiện ra, xa xa gần gần, tất cả đều là làm người ta tức mịch, trình tự rõ ràng, nồng đậm thân nhiên, màu xanh biếc nhợt nhạt thật lâu, màu xanh biếc, vẫn là màu xanh biếc, chim nhỏ vui lên tiếng hát vang, rất là sung sướng. Trên cỏ màu xanh biếc có một nữ tử đang nằm, chỉ thấy lông mi của nàng hơi hơi giật giật, không bao lâu nàng đột nhiên ho khan một tiếng, miệng phun ra một ngụm nước, một giây sau, nàng chậm rãi mở mắt ra.

“Đây là nơi nào?” Nhìn tảng đá lớn lớn màu xanh biếc Ngữ Diên chậm rãi ngồi dậy, nơi này là chỗ nào? Sẽ không phải là cái rừng rậm kia của Hòa Diễm cốc đi? Cũng không đúng vậy, rừng rậm này cùng trước kia là không giống nhau.

Không đến vài giây, nàng đột nhiên nhớ tới cái gì, vì thế nắm lấy Huyết Linh Đang liều mạng lắc lắc, không bao lâu, Thất Dạ đã bị rung đi ra, hần rơi xuống mặt không ngừng phun nước, tiếp theo nhìn về phía nàng suy yếu nói: “Ngươi muốn đùa chết ta nha?”

Ngữ Diên hưng phấn lôi kéo tay hắn cười cười nói: “Ngươi làm ta sợ muốn chết, ta còn tưởng rằng ngươi cũng bị hồng thủy cuốn đi rồi!”

Thất Dạ nghe vậy nói: “Nếu không phải ta thông minh lôi Huyết Linh Đang ra, chỉ sợ ta cũng không biết bị vọt tới nơi nào!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hỏi vội: “Tuyệt Liên Đen Bối Xác tím có ở đây không?” Hai thứ đồ này trăm ngàn không thể bị hồng thủy cuốn đi.

Thất Dạ vội vàng gật đầu nói: “Khắp nơi, nhưng có chút khô kiệt!” nói xong, bên trong Linh Đang truyền ra ánh sáng, Ngữ Diên nhận thức loại ánh sáng này, loại ánh sáng này là Bối Xác tím vọng lại, vì thế nàng liền cất vó ngón tay để cho giọt máu đã rơi vào mặt trên huyết Linh Đang, không có một hồi ánh sáng dần dần giảm đi, Thất Dạ thấy thế hỏi: “Ngươi chính là cho ăn a?”

Ngữ Diên gật đầu “Ừ” một tiếng, nghĩ rằng, may mắn lúc trước đem viên thuốc đặt ở trong áo lót của mình vì sợ các nàng cướp đi, thuốc này chính là thứ tốt a, một giây sau, nàng đưa lưng về phía Thất Dạ lấy ra cái bình nhỏ rất nhỏ rất nhỏ, nàng đổ ra một viên thuốc liền nuốt xuống, trong chớp lát, nàng lập tức liền hồi phục xong, một giây sau, đưa tay cho Thất Dạ nhìn nhìn, Thất Dạ nhìn về phía ngón tay hoàn hảo kinh ngạc không thôi, a, tại sao có thể như vậy? Nhưng hắn còn chưa kịp hỏi một chút sao lại thế này, Ngữ Diên liền hướng phía trước chạy tới.

Thất Dạ tò mò nhìn tới, lúc này vừa thấy, phía trước nằm một người nam nhân, rất quen thuộc a, một giây sau, hắn cũng chạy tới.

Ngữ Diên chạy tới bên người nam nhân, bay qua thân thể hắn liền ngây ngẩn cả người, Sở Hạo? Một giây sau, nàng liền kêu lên: “Sở Hạo, Sở Hạo ngươi tỉnh, ngươi tỉnh a!” nàng đánh lên mặt của hắn hi vọng hắn có thể tỉnh lại.

“.” Không phản ứng chút nào.

Ngữ Diên dừng một chút, dùng sức một phen quạt đi quạt lại, nhảy mất, Sở Hạo liền trừng lớn hai mắt hoảng sợ nhìn về phía nàng, Ngữ Diên quả thực hỏi vội: “Ngươi có sao không? Ngươi có khỏe không?”

Sở Hạo ngồi dậy nhìn nhìn nàng nói: “Ngươi là ai?”

Ngữ Diên khó hiểu nhìn Thất Dạ, Thất Dạ đều là như thế? Sao lại thế này?!

Một giây sau, nàng lại mỉm cười nói: “Ngươi không biết ta? Vậy ngươi biết chính ngươi là ai?” Không phải chứ, hắn muốn cùng nàng nói giỡn thôi?

Sở Hạo nhíu mi nhìn về phía nàng rồi rầm đứng dậy nhìn nhìn chính mình hỏi: “Ta là ai? Ngươi là ai? Hắn là ai?” Hắn chỉ vào Thất Dạ hỏi.

Ngữ Diên hoàn toàn sững sốt, trời ạ, không phải đâu? Hắn. Hắn thật sự đổ nước vào não mất ký ức?! Sẽ không, nói không chừng hắn đang lừa gạt mình, vì thế nàng lại đề ra nghi vấn một hồi, không phải ánh mắt sắc bén của Sở Hạo mà thay bằng vẻ mặt trống rỗng ánh mắt cùng chu miệng khó hiểu kia, lúc này nàng không thể không tin tưởng, trời ạ, di chứng thật là đáng sợ! Làm sao bây giờ? Có phải nên đem hắn đưa trở về hay không.

“Ta là ai? Ngươi là ai?” Sở Hạo lại hỏi thăm về nàng, đứng rồi, hắn là ai vậy? Hắn đến tột cùng là ai?!

Ngữ Diên nhìn về phía hắn, nghĩ nghĩ, không được, nàng hiện tại cô độc một người rất nguy hiểm, huống chi dung nhan này hiện tại sẽ rất phiền toái, lưu lại hắn nói không chừng có thể giúp chính mình, tuy nói trí nhớ hắn không có, nhưng gặp được nguy hiểm theo bản năng hắn là sẽ lộ ra võ công, còn nữa, nàng còn không biết làm như nào có năng lực kêu gọi ba bảo vật trong bảo khối, cho nên tác dụng của hắn rất lớn.

“Ta là ai? Ngươi là ai? Hắn là ai vậy?” Sở Hạo không ngừng hỏi vấn đề này, trong mắt tràn đầy đau đớn, hắn đến tột cùng là ai?

Ngữ Diên thấy thế vội vàng kéo tay hắn nói: “Ta cho ngươi biết, ta là tỷ tỷ ngươi, hắn đây là ca ca chết đi của ngươi, nói cách khác quý ca ca, ta gọi là Mộng Thiểu, hắn gọi Thất Dạ, ngươi tên là A Ngốc, biết không? Chúng ta là một nhà may mắn!” nàng liền cười cười, ai bảo hắn khi dễ nàng, về sau khi hắn mất trí nhớ ngày ngày làm cho hắn từ từ bồi thường bồi thường.

Sở Hạo nhíu mi nhìn về phía nàng hỏi: “A Ngốc? Ta gọi là A Ngốc?”

Ngữ Diên uh một tiếng, không hề xấu hổ nói: “Đúng vậy a, bởi vì ngươi luôn thích hỏi cái vấn đề này, cho nên kêu A Ngốc, đứng rồi, ngươi đang ở đây bên ngoài trăm ngàn không cần nói ngươi có một quý ca ca hiểu chưa? Nếu không, người bên ngoài sẽ đánh ngươi, tuy rằng tỷ tỷ ta rất lợi hại rất vô địch, nhưng là làm người phải biết cúi mình biết không?”

Về mặt Sở Hạo khó hiểu nhìn nàng.

Ngữ Diên một tay khoát lên trên bả vai của hắn nói: “Ai, ngươi mới chỉ có mười lăm tuổi, rất nhiều chuyện chắc là không hiểu được, nhưng có một chút ngươi phải biết, tỷ tỷ cùng ca ca đối với ngươi tốt lắm, nếu không, làm sao bộ dạng ngươi lại cao như vậy đâu? Ngươi nhìn ta gầy, tỷ tỷ yêu thương ngươi đem thức ăn đều cho ngươi, ngươi đứa nhỏ này phải nghe lời biết không?”

Sở Hạo nghe thấy vậy vội vàng gật đầu nói: “A Ngốc đã biết@”

Ngữ Diên nghe vậy vô cùng hài lòng với biểu hiện của Sở Hạo, um, không sai, trẻ con là dễ dạy!

Thất Dạ thấy thế mờ hồ chẳng không ngừng, tục ngữ nói rất đúng, đắc tội ai cũng không cần đắc tội với nữ nhân, nữ nhân này trả thù thật đúng là kinh khủng!

“Thất Dạ, ngươi giúp một chút ta đi, ta như vậy đi ra ngoài sẽ rất nguy hiểm!” Ngữ Diên chỉ vào quần áo lót của mình, tiếp theo bĩu môi nhìn về phía hắn còn đưa cho hắn một cái phù chú.

Thất Dạ thấy thế than nhẹ một tiếng, “Ngươi chờ!” một giây sau, cầm phù chú đặt ở trên người rồi rời đi, phù chú này có thể cho hắn ở dưới mặt trời không bị chết cháy, nhưng chỉ duy trì thời gian có một canh giờ, cho nên, hắn nhất định phải trong vòng một canh giờ trở về mới được.

“Thật nhàm chán!” Sở Hạo ngồi chồm hóm trên mặt đất cầm nhánh cây không ngừng đong đưa, Ngữ Diên liếc mắt hắn một cái, trong lòng nghi hoặc dần dần lan ra, hắn sẽ không phải mất trí nhớ mà là biến thành đàn độn chứ? Người này nếu mất trí nhớ bản tính tối thiểu sẽ biết đi? Bộ dạng này của hắn cùng tiểu hài tử giống nhau, chẳng lẽ hồng thủy tiến vào đầu dừng ở đây rồi? Trời ạ, nếu thật là như vậy, nàng thật sự có lỗi a!

“Tỷ tỷ ta đói bụng!” Sở Hạo đột nhiên ngước mắt hướng nàng chu miệng nói.

Ngữ Diên nhất thời cảm giác bị sấm đánh trúng, hắn. Quả nhiên ngốc rồi.

Sau nửa canh giờ

“Nha, cho ngươi!” Thất Dạ thở hắt hắt trở lại, không chỉ mang cho nàng xiêm y, ngay cả bạc cũng ‘thuận tiện’ mang đến, còn có một chút mực nước.

Ngữ Diên vô cùng tán thưởng nói: “Tốt lắm rất mạnh mẽ!”

Thất Dạ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái nói: ” Chúng ta thật sự phải đi, đứng rồi, phía trước cách đó không xa có một cái chợ, tuy rằng không lớn, nhưng nhìn qua rất không sai, ta xem hay là trước đi nghỉ ngơi một chút lại thảo luận về nhà như thế nào đi!” Thất Dạ nói.

Ngữ Diên nghe vậy cũng vội vàng gật đầu, nàng muốn biết làm như nào để kêu gọi bảo vật khác, nàng không có quá nhiều thời gian, nàng nhất định phải mau chóng biết bí mật, mất liếc Sở Hạo một chút, quên đi, để cho đại phu xem cho hắn một chút, trừ hắn ra bên ngoài, Phụng Ly Ca nàng căn bản là không biết nơi nào, nàng cũng không muốn đợi nữa.

Tiếp theo, nàng thay đổi y phục xong rồi hoá trang hoàn hảo, lại đem mực nước để cho Thất Dạ ở trên mặt nàng điểm nhiều nốt ruồi, tiếp theo nàng cầm mũ màu xám tro Thất Dạ mang về đội ở trên đầu, còn lấy mấy sợi tơ tằm che ở trên mặt, nhưng nốt ruồi đen này không dùng ở trên mặt, một bên chuẩn bị nàng vừa nghĩ, tìm được cơ hội chuẩn bị đầy đủ ở bên ngoài, nếu không, như vậy rất không thuận tiện

Sở Hạo nhíu mi khó hiểu hỏi: “Tỷ tỷ người đang ở đây làm cái gì? Làm quá xấu quá xấu nha!” hắn chau miệng nhìn về phía nàng nói.

“Tỷ tỷ đây là Đây là hoá trang, người trăm ngàn không cần nói cho người khác biết nha, nếu không sẽ có khát cái đem người bắt đi sau đó đánh chết người!” nàng đe dọa, sợ đầu hắn ngu ngốc không biết.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền vô tội gật đầu, “Thật là dọa người, A Ngốc ngoan ngoãn không nói!” nói xong liền mỉm cười.

Ngữ Diên nhìn về phía khuôn mặt anh tuấn của hắn không khỏi cũng cười cười, nói tiếp: “Uh, như vậy A Ngốc rất ngoan!” nói xong, nàng vươn tay muốn đi sờ sờ đầu của hắn tỏ vẻ thân thiết, lại không nghĩ rằng nàng kiễng chân lên cũng không có với tới, vì thế vỗ vỗ bộ ngực của hắn gật gật đầu.

Lúc này, hết thảy liền thỏa đáng Ngữ Diên liền để cho Thất Dạ tiến nhập huyết Linh Đàng.

“Đi, tỷ tỷ dẫn người đi ăn cơm!” nói xong, Ngữ Diên rất tự nhiên kéo tay Sở Hạo liền đi về phía trước, hồn nhiên bắt gặp, ở sau lưng nàng, ánh mắt Sở Hạo dần dần thu lại, cất giấu một chút ý cười vui đùa, chợt lóe lên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Sói đội lột cừu (2)

Chợ Vô Danh

Đi chưa tới bao lâu, bọn họ liền tới chợ, vừa đi tới nơi chợt nghe đến rất nhiều tiếng nói cười, hiển nhiên chợ này không lớn nhưng rất náo nhiệt, nàng liền mang theo Sở Hạo đi vào một khách sạn, tiểu nhị nhìn thấy có người đến đây, liền ân cần hỏi han.

“Cho ta hai phòng ở lại” nói xong lấy bạc ra đưa cho chủ quầy, quầy thấy thế liền nhiệt tình báo tiểu nhị tiếp đón, tuy rằng hắn cười vô cùng nịnh hót, nhưng trong lòng lại suy nghĩ khác, nữ nhân này bộ dáng xấu như vậy? Người nam này cũng không tệ lắm!

Tiểu nhị liền đem khăn mặt vắt lên vai rồi bày ra một tư thế mời bọn họ lên lầu, Ngữ Diên liền lôi kéo Sở Hạo đi lên.

“Khách quan, đây là hai phòng mà ngài yêu cầu!” tiểu nhị chỉ chỉ một cái bên cạnh, tiếp theo đẩy ra một cái nói với nàng : “Mời khách quan vào!”

Ngữ Diên đi vào, nhìn nhìn phòng cũng không tệ lắm, ngăn nắp trang nhã, lúc này, nàng nhìn tiểu nhị lấy ra một ít bạc đưa cho hắn nói: “Giúp chúng ta đồ ăn tốt một chút, rồi giúp ta đi mua một ít mặt nạ bên ngoài, mặt khác mua một ít đèn cây, bằng này đủ chứ?”

Tiểu nhị vội vàng gật đầu.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười, lại lấy ra một ít bạc đưa cho hắn, “Cái này thưởng cho người!” sai người làm việc không cho ngon ngọt, ai làm nha!

Tiểu nhị nghe vậy liền cười giống như hoa, “Khách quan muốn mua mặt nạ bên ngoài như thế nào? Đẹp cỡ, diêm dúa?”

Ngữ Diên ngoái đầu nhìn lại nói: “Một cái bình thường là được rồi!”

Tiểu nhị nghe vậy vội vàng gật đầu nói là đã biết, bảo bọn họ chờ, tiếp theo liền cao hứng rời đi.

Không bao lâu, đồ ăn được mang lên, Sở Hạo thấy thế liền vui vẻ cầm lấy chân gà hầm, Ngữ Diên một bên gấp thức ăn một bên nghiêng đầu nhìn về phía hắn, người này tại sao lại bị nước nhúng vào làm hỏng đầu a?! Thật sự là đáng tiếc!

“Tỷ tỷ ăn a, ăn thật ngon!” Sở Hạo cười hi hi đem chân gà trong tay mình đưa cho nàng.

Ngữ Diên cười cười nói: “Người tự mình ăn đi!” đều dính nước miếng của người rồi! Nàng ở trong lòng bỏ sung một câu, nhưng, nói thật nhìn thấy bộ dạng hiện tại của hắn, nàng ít nhiều vẫn có một chút tự trách, nếu không bởi vì nàng hắn cũng sẽ không bị chìm trong nước, ài!

“Ách.” Đột nhiên, Ngữ Diên không thoải mái ừm một tiếng, nãy nhẩn lại.

Sở Hạo nâng môi tron như dầu lên nhìn về phía nàng hỏi: “Tỷ tỷ làm sao vậy?”

Ngữ Diên liền cười cười nói: “Không có việc gì, chỉ là vừa rồi chân giống như bị rút, phỏng chừng trời sắp muốn mưa!” Ở thế kỷ 21 nàng có liên quan đến thời tiết đều như thế, quả thực so với dự báo thời tiết còn linh hơn.

Sở Hạo nghe thấy vậy lại ngây ngốc cười cười, tiếp tục ăn, mà Ngữ Diên chính là tùy tiện ăn một chút, không bao lâu, tiểu nhị đã tới, đem đồ này nọ đưa cho nàng liền cười hớ hớ rồi đi.

Nàng biết, mặc kệ chính mình mang theo mặt nạ da người gì cũng không ngăn cản được nước mắt biến thành mưa, cho nên, nàng nhất định không thể khóc, bởi vì từ giờ trở đi mặc kệ nàng mang cái mặt nạ gì, chỉ cần vừa khóc thì trời sẽ mưa, nếu để cho nhiều người biết mà nói, nàng chắc chắn sẽ chết vô cùng thảm!

Ngữ Diên sau khi mang mặt nạ xong, đã nghĩ đi nuôi nấng Tuyết Liên đen, nhưng mà Sở Hạo vẫn ở trong này cho nên không có thuận tiện, cho dù hắn hiện tại đang choáng váng ký ức biến mất, nhưng vạn nhất một ngày kia liền hồi phục thì sao? !

Cho nên nàng luôn luôn chờ đợi thời gian, trời rốt cục cũng chậm rãi đen lại, Ngữ Diên lôi kéo tay Sở Hạo nói: “Ngoan a, tỷ tỷ dẫn người đi ngủ được không?”

Sở Hạo nhìn về phía nàng gật gật đầu nói: “Ta muốn ngủ cùng tỷ tỷ!”

“Không được, làm sao có thể ngủ cùng tỷ tỷ đây, A Ngốc là nam tử hán, phải tự mình ngủ hiểu không?” Nàng liền lôi kéo hắn sang phòng bên cạnh.

“A Ngốc nhanh nhắm mắt ngủ ngon a, tỷ tỷ sớm tới tìm người a!” Sau khi dụ dỗ hắn nhắm mắt, nàng thay hắn đem chăn đắp kín liền thổi tắt ngọn nến rồi đi, chính là chân nàng vừa mới bước đi, trong đêm đen như mực một đôi mắt đột ngột mở ra

Vừa về tới phòng liền đóng cửa lại lấy ra Linh Đang để Thất Dạ đem đồ vật mang ra, Thất Dạ lập tức mang theo Tuyết Liên đen ra.

“Nha, những cái này là đèn cây người cầm ăn đi, ta xem Tuyết Liên!”

Thất Dạ nghe thấy vậy cầm đồ ăn tiến vào bên trong Linh Đang, đối với nàng, hắn chỉ có thể phục tùng!

Ngữ Diên sờ sờ nụ hoa này, tiếp theo làm cho giọt máu rơi vào mặt trên, tưới một hồi, Tuyết liên đen lại khôi phục sự sống, cũng không biết xuất từ tâm lý gì, nàng không ngừng bóp máu muốn cho nó uống nhiều một chút, cho đến khi tay nàng đã trắng bệch nàng liền lao ra cái chai mở ra nuốt vào một viên thuốc, nhất thời nàng cảm giác mình thoải mái hơn.

“Cô nương cô nương!” đột nhiên bên ngoài truyền đến từng tiếng đập cửa dồn dập, Ngữ Diên hoảng sợ liền đem Tuyết Liên đen đặt ở dưới mặt giường, kéo chăn trải giường, cho đến nhìn không tới dưới giường có gì đó lúc này mới đứng dậy mở cửa phòng ra.

“Cô nương, nam nhân người mang đến bị mấy kỹ nữ cứng rắn lôi kéo!” Tiểu nhị nói gấp.

“Cái gì?” Ngữ Diên kinh ngạc một chút liền chuẩn bị chạy xuống lầu, dừng lại một chút nàng nhìn tiểu nhị hỏi: “Mấy người ... kỹ nữ kia có thân phận sao?” Cái gọi là biết người biết ta mới có thể bách chiến bách thắng.

Tiểu nhị nói gấp: “Bốn phụ nữ kia đều là nữ nhân quá hạn trong kỹ viện, hiện tại các nàng đang ở trên đường tự mình làm ăn, ta xem vị bằng hữu kia của người chính là bị các nàng kéo đi!” tiểu nhị nói gấp.

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền lấy ra ít bạc vụn đưa cho hắn, tiểu nhị thấy thế cười vui vẻ không thôi, một giây sau, Ngữ Diên liền chạy xuống lầu đi tới bên ngoài.

Chỉ thấy bên ngoài có bốn nữ nhân lôi kéo cánh tay Sở Hạo không ngừng cười nói: “Không cần tiền của người, bộ dạng người tuần tú như vậy không cần tiền!”

“Không cần a, các người tránh ra, các người là người xấu.” có thể thấy được Sở Hạo liều mạng lui về phía sau, bốn nữ nhân kia chảy nước miếng không ngừng lôi kéo hắn, “Công tử chúng ta là miễn phí hầu hạ người nha, người xem bộ dạng người tuần tú như vậy thật sự là khiến cho người ta vui mừng đây!”

Ngữ Diên nghe vậy liền vội tới đem các nàng nhất nhất đẩy ra, “Các người làm gì?”

Bốn nữ nhân nhìn về phía nàng hỏi: “Người là ai?”

Sở Hạo vô tội nhìn Ngữ Diên liếc mắt một cái, một giây sau, gắt gao lôi ống tay áo của nàng: “Tỷ tỷ, tỷ tỷ người đi đâu vậy, các nàng nói muốn trăng nói tiếng, cái gì là lạ xưon a?”

Nghe vậy, Ngữ Diên tức giận không thôi, muốn ăn lạ xưon? Thật sự là không biết xấu hổ!

“Chúng ta coi trọng đệ đệ của người là phúc khí của đệ đệ người, chúng ta cũng chưa đòi tiền đâu, người xem chừng hắn còn là một ngốc tử!” nói xong, nàng ta cười cười, nói tiếp: “Người sẽ không phải muốn đệ đệ ngốc tử của người cả đời làm xử nam đi? Ha ha!” nói xong, người ở giữa mặc mát mẻ nhất cười sung sướng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đem tay áo hướng lên trên mặt, không nói hai lời trực tiếp bắt được tóc nữ nhân này, tiếp theo hung hăng kéo, cái tay còn lại ở

trên người nàng dùng sức nắm, thảo, nữ nhân ở thế kỷ 21 đã man còn không bằng các người bọn gà này hay sao?!

Sở Hạo đứng ở một bên khoe miệng chậm rãi giờ lên mỉm cười, một giây sau, hắn nín cười vỗ tay nói: “Tỷ tỷ tuyệt quá, tuyệt quá nha!”

“Ta cho người câu dẫn đệ đệ của ta, ta cho cái miệng này của người nói lung tung? Ta đánh chết người!” Ngử Diên một bên lôi kéo tóc của nàng ta, vừa hướng miệng của nàng ta đánh tới, một cái tát một cái tát đánh vô cùng ngoan độc, “Ta cho người tròng nổi tiếng, tròng nổi tiếng ——” Ngử Diên xuống tay một lần lại một lần ngoan độc, mỗi một bàn tay đều là đánh vào miệng của nàng ta, miệng của kỹ nữ đều sưng vù lên.

Mấy người nữ nhân đều ngây ngẩn cả người, mọi người chưa từng gặp qua người đàn bà nào chanh chua như thế hung ác như thế, nhất thời đáng về bề vệ của mấy người liền xẹp xuống.

Một lúc sau, Ngử Diên thở hồng hển buông lỏng nàng ta ra, chung quanh dần dần quây đến rất nhiều người xem náo nhiệt, Ngử Diên đưa tay giúp đỡ một chút nói: “Người không phải muốn ăn lap xườn nam nhân sao? Hiện tại trên miệng của người liền lộ ra hai cái lap xườn rồi, như thế nào? Thích đi?”

Nữ nhân bị đánh thê thảm ô ô khóc lên, các nữ nhân chung quanh xem náo nhiệt toàn bộ vỗ tay khen hay, các nàng đã sớm chán ghét mấy nàng ta rồi, hết biết ở trong này câu dẫn tướng công nhà mình, đánh chết cho phải, vài kỹ nữ gặp nhiều người như thế liền xám xịt chạy đi.

Ngử Diên vỗ vỗ tay lôi kéo Sở Hạo trở về, vừa đi vừa nói: “Làm sao người lại chạy ra đây?”

“Ta sợ, không dám ngủ một mình, ta không biết tỷ tỷ ở nơi nào mà tìm đến!”

Ngử Diên nghe thấy vậy than nhẹ một tiếng, xem ra hắn thật sự thành ngọc tử, nàng ở cách vách hắn cũng không biết, ai! Lúc này bên ngoài đột nhiên nổi gió lên, Ngử Diên liếc mắt một cái, quả nhiên là trời sắp mưa.

Một lúc sau

“Ngaoan, ngủ!” Ngử Diên nhẹ nhàng vỗ chần mền của hắn nói, từ một khắc bước vào phòng kia, hắn liền từng bước không rời nàng, nàng cũng không thể đi lấy Tuyệt Liên đen, chỉ có thể dỗ hắn ngủ, nhưng nàng thông minh đem cái chần cách vách ôm lấy.

“Ta muốn ngủ chung cùng tỷ tỷ!” Sở Hạo nhìn về phía chần của nàng nói.

“Không được, A Ngốc là nam nhân, tỷ tỷ là nữ nhân không thể!” Ngử Diên liền ngăn cản nói.

Đúng lúc này, đột nhiên ‘âm âm’ một tiếng sấm kinh thiên động địa làm cho Ngử Diên rung mình một cái, nháy mắt nàng liền đem chần của mình quăng đi, liền chui vào chần của Sở Hạo còn bày ra một bộ đáng nghiêm túc: “Tỷ tỷ làm sao có thể để cho đệ đệ một mình ngủ đâu? Người nói đúng không?” Không có biện pháp, nàng sợ nhất sét đánh! Ô ô!

‘Âm âm’ lại một tiếng sét đánh chớp giật, hù dọa nàng liền chôn ở trong nệm, hai tay ôm thật chặt Sở Hạo, Sở Hạo thấy thể khoe miệng gọi lên một chút độ cong, dùng tiếng xột xoạt nghe giống như thanh âm lằm bằm, “Là người chính mình đưa tới cửa!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 192: Nhảy ra một đứ con vàng!

Sở Hạo thấy thể đưa tay ở Linh Đàng trên đầu giường nàng phía trên đặt một cái phù chú, đây là phù chú quên, không nên xem là không xem, không nên nghe là không nghe, hắn thật sự không muốn cho Thất Dạ nghe được cái thanh âm gì không nên nghe (Sở hồ ly giáo hoạt!)

Lúc này bên ngoài tiếng sấm lại vang lên, phòng trong tiếng thét chói tai cũng không tự giác nổi lên bốn phía.

“Này, nơi này không thể đụng vào !” Ngử Diên ở bên trong phòng tới như mực ra sức hét lên.

“Vi sao nơi này của người lại lớn như vậy, của ta lại nhỏ như vậy? Nha, A Ngốc đã biết, tỷ tỷ người đem đồ ăn ngon giấu ở nơi này?” Trong chần Sở Hạo một phen sỗ bộ ngực của Ngử Diên, cũng giờ lên nụ cười đắc ý tùy ý vuốt, cử động như vậy, nhất thời làm cho Ngử Diên quần bách xấu hổ vô cùng.

“Ai nha, chớ đụng lung tung, nơi này không thể đụng vào!” nàng liền đẩy sạch bàn tay không an phận của hắn quát lớn.

“Vi sao?” Nghi ngờ khó hiểu, nhưng lưu luyến không rời buông lỏng bánh bao mềm nhũn của nàng ra

” Hai đồ vật này trên người tỷ tỷ chính là mìn, chuyên để nỏ người xấu, mặt trên có hai cái điểm, của người cũng có a, hai cái điểm kia chính là chốt mở,

nhấn một cái đi xuống sẽ ‘bùm’ cho người nỏ chết” Ngử Diên xem ra, dù sao hấn cũng là ngốc tử, ngốc tử phải lừa thôi!

“Người nói là nơi này sao?” Sở Hạo cầm lấy tay nàng vói vào bên trong y phục của hấn đụng vào hai cái trái nho nhỏ của hấn.

Ngử Diên liền thẹn thùng rút tay về uh một tiếng, xem như trả lời, may mắn gạt người không phạm pháp! Amen!

“Vậy trong này đâu?” Một giây sau, hấn trong bóng đêm giao hoạt cười giống như hắc ung sẵn mồi.

“Ai nha, người này đại sắc lang, đây là chỗ riêng, không thể đụng vào!” Sầm lại lóe ra nhìn trong phòng chắn trên giường một hồi bị đá lên một hồi lại mới hạ xuống, Ngử Diên đối với hấn quyền đâm cước đá, sắc lang này, sắc lang chết tiết này!

“Cái gì là chỗ riêng tư? Cho ta xem thôi!” Sở Hạo đưa tay đẩy tay nàng ta, một bên đẩy ra một bên vụng trộm cười cười.

“Không được, mỗi người đều có chỗ riêng tư, nơi này không thể chạm vào, ai nha cho nên người chớ đụng vào!” Ngử Diên gắt gao cầm lấy tay hấn, thân mình dần dần tê dại lên.

“Cát, thật nhỏ mọn, nha ~~~” Đột nhiên, Sở Hạo cầm tay nàng liền hướng của hấn chạm vào, “Ta cho người xem chỗ riêng tư của ta, tốt lắm, quý hẹp hòi.” Nói xong chu miệng tỏ vẻ hấn rất rộng rãi!

Ngử Diên nhất thời bị kinh hãi lớn tiếng hét rầm lên, theo bản năng đem chăn xốc hết lên, tiếp theo còn chưa chờ nàng tức giận, trong phòng đột nhiên lóe ra một chùm ánh sáng màu vàng, Ngử Diên ngây ngẩn cả người, Sở Hạo cũng ngây ngẩn cả người, tiếp theo Ngử Diên rất nhanh rời giường đem ngọn nến thồi lên, liền sốc chắn trái giường lên, đúng vậy, chính là Tuyết Liên đèn sáng lên, Ngử Diên thấy thế cũng bất chấp Sở Hạo ở trong này, vì thế vội ôm Tuyết Liên ngồi ở trên giường, Sở Hạo tự nhiên hướng bên trong dõn đi.

Ngử Diên đem Tuyết Liên đèn đặt ở trên đầu gối, đưa tay đem màn giường thả xuống, để tránh người ngoài chặn nhìn đến, giờ phút này Sở Hạo không tự giác nhủ đầu lông mày, Tuyết Liên đèn? Vì sao Tuyết Liên đèn lại ở nơi này cùng nàng?!

Ngử Diên kinh ngạc nhìn Tuyết Liên đèn đang phát ra hào quang này, tại sao có thể như vậy? Lúc trước đều là Bối Xác tím sáng lên, vật này chưa bao giờ phát ra ánh sáng nha (thời điểm sáng lên nàng không thấy được mà thôi).

“Tỷ tỷ đây là cái gì?” Sở Hạo giả vờ khờ dại hỏi.

Ngử Diên nhìn về phía hấn liếc mắt một cái, thấy hấn nhìn chằm chằm Tuyết Liên đèn trong tay không khỏi nói: “Nha, này a, đây là đóa hoa tỷ tỷ nuôi!” dù sao hấn không biết lại lừa có làm sao, nàng vốn là an ủi mình như vậy.

Sở Hạo nghe thấy vậy không tự giác cười cười, như vậy cũng tốt, tuy rằng nàng nói đều là lời nói dối, nhưng cũng không đại biểu về sau cũng thế, nếu hấn hiện tại khỏi phục mà nói, nàng chắc chắn sẽ phòng bị mình, hiện tại làm cho hấn xem, cũng chỉ là bởi vì hấn choáng váng cái gì cũng không biết, như vậy cũng tốt, hấn có thể tiến thêm một bước hiểu biết nàng đến tốt cùng muốn làm gì? Vì sao lập đi lập lại nhiều lần chạy trốn như vậy?!

“Động?” Sở Hạo giật mình nhìn cái bấp màu đen di chuyển không khỏi choáng váng một chút.

Ngử Diên cũng ngây ngẩn cả người, quả nhiên động! Tia sáng này càng ngày càng rõ ràng, bên ngoài tiếng sấm như trước nổi lên bốn phía, nhưng toàn bộ tâm tư Ngử Diên đều tập trung vào mặt trên cái bấp di động này hoàn toàn không để ý đến tiếng sấm.

‘wow ngô wow ngô’ đột ngột một tiếng, làm cho Ngử Diên cùng Sở Hạo ngây ngẩn cả người, đây là thanh âm gì? Hai người cùng nhìn về phía bấp run nhẹ, đúng vậy, cái thanh âm này đúng là từ bên trong cái bấp vọng lại, Ngử Diên không khỏi chau mày lên, tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ cái bấp này có thể nói hay sao?!

Thời điểm nàng còn chưa kịp tự hỏi hết, bấp màu đen này đột nhiên nở rộ, vật này trong nháy mắt lóe ra một trận ánh sáng chói mắt, làm cho Ngử Diên không tự giác nhắm mắt lại không dám nhìn thẳng.

Vài giây sau, ánh sáng dần dần nhạt đi, Ngử Diên liền mở mắt ra, nhất thời lại bị cảnh tượng trước mắt làm cho giật mình, bên trong nụ hoa nở rộ rõ ràng có một bé trai màu vàng nằm chỉ to hơn ngón cái một chút?! Nha sao cát, đây đến tốt cùng là tình huống nào?

Bé trai chậm rãi mở đôi mắt màu vàng của hấn ra, đầu tiên mở mắt liền thấy được Ngử Diên, mở mắt lần thứ hai thấy Sở Hạo một chút, tiếp theo hấn ha ha cười cười, loại tươi cười ngọt ngào này nhất thời làm cho tâm Ngử Diên nóng gan nóng ruột, lập tức đưa tay đem hấn xách bỏ vào lòng bàn tay của mình.

“Wow, một đứa trẻ xinh đẹp nha!” Ngử Diên tán thưởng nói, trời ạ, không thể tưởng được bên trong Tuyết Liên đèn lại còn có một trẻ con màu vàng nhưng lại nhỏ như vậy, đáng yêu như thế, phấn nộn như vậy, nàng rất thích nha.

Bé trai đứng ở trong lòng bàn tay của nàng, thân thể trần truồng nhìn về phía nàng ngọt ngào kêu lên: “Mẫu thân!” tiếp theo nhìn về phía Sở Hạo đột nhiên la lên: “Phụ thân!”

“.” Ngử Diên ngây ngẩn cả người! Mẫu thân? Phụ thân?!

Khóe miệng Sở Hạo khó nén mỉm cười, từ trong tay nàng xốc lên cục cưng thiên thần đáng yêu này cười nói: “Thật đáng yêu, phụ thân rất thích người!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền trừng mắt liếc hắt hủ một cái nói: “Ngươi là ca ca của hân không phải phụ thân!” nhưng lời của nàng vừa nói xong, Sở Hạo còn chưa tới kịp phản bác, đứa trẻ đột nhiên khóc lên, “Ồ ô, Liên Từ không có phụ thân, không có phụ thân, ô ô!”

Ngữ Diên nghe vậy liền biết mình sai, không phải chứ?!

“Phụ thân, ngươi là phụ thân Liên Từ đúng hay không?” đứa nhỏ lóe nước mắt hỏi.

Sở Hạo vô tội nhìn Ngữ Diên liếc mắt một cái, đứa nhỏ tiếp theo nhìn về phía Ngữ Diên lóe nước mắt lăm bầm nhỏ, “Mẫu thân.”

Ngữ Diên hoàn toàn không nói gì, “Đứng đứng, hân là cha của ngươi cha của ngươi, ngươi nói cho mẫu thân biết là sao lại thế này? Đúng rồi, ngươi có biết làm thế nào để cho tam bảo toàn bộ tụ tập sao?” Tuy rằng Sở Hạo đã không có trí nhớ, nhưng Tuyết Liên đen vạm vỡ năm này lại sinh ra tiên đồng nói vậy cũng hiểu rõ.

Liên Từ nhìn về phía nàng nói: “Mẫu thân, không phải muội muội tới rồi sao, còn Lam đệ đệ nữa!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy liền nhìn về phía Sở Hạo liếc mắt một cái, thấy hân không phản ứng chút nào liền cúi đầu nói: “Bối Xác Tím là muội muội? Bò Đê Lam là đệ đệ? Ý của ngươi là nói bọn họ cũng với ngươi giống nhau đều là đứa bé?!” Đây tốt cùng là cái gì? Nước toàn người nhỏ?!

Thời điểm Ngữ Diên rối rắm khó hiểu, trong mắt Sở Hạo xuất hiện nghi hoặc lớn hơn, Bối Xác tím là muội muội? Chẳng lẽ nói nàng đã có Bối Xác tím? Nhưng là vật này không phải ở nơi của hoàng huynh sao? Tại sao lại ở trên tay của nàng?!

“Đúng vậy a, bọn họ cũng giống như ta đều là tiên đồng a, chỉ có ba người chúng ta sau khi toàn bộ sinh ra mới có thể hoàn thành giấc mộng của mẫu thân, mẫu thân ngươi muốn về nhà đúng không?” Hân chớp động mắt vàng đẹp nói.

Ngữ Diên ngây ra một lúc nhìn về phía hân: “Ngươi thật là tiên đồng? Việc này ngươi cũng biết?”

“Đúng vậy a, mẫu thân yên tâm đi, chỉ cần ba cái chúng ta tụ cùng một chỗ mẫu thân là có thể được về nhà!” Hạt sen nói.

“Nhưng mà. Nhưng mà ta phải làm như thế nào để tập hợp đủ tam bảo đâu?” Nàng hỏi vội, trong lòng người đối diện khát vọng càng phát ra mãnh liệt.

“Mẫu thân, ngươi là thứ bốn trong bảo khố a, ngươi có thể kêu gọi, chỉ cần linh khí của ngươi đi kêu gọi thì có thể làm cho Lam đệ đệ trở về!” hân nói rất là thoải mái nhưng là đối với Ngữ Diên mà nói cũng là nan giải, cái gì gọi là linh khí?

“Vậy ngươi dạy ta được không?” Nàng khẩn cấp nói.

“Không được, canh giờ chưa tới, mẫu thân ngươi bây giờ còn chưa mở được linh khí ra, cho nên ngươi không thể gọi Lam đệ đệ được, tuy rằng chúng ta lần đầu tiên nhìn thấy ai sẽ phục tùng mệnh lệnh của người đó, nhưng mà mẫu thân là thứ bốn lợi hại nhất trong bảo khố, cho nên, mặc kệ Lam đệ đệ xuất thế hay không, mẫu thân như trước có thể gọi hân quay về!” Liên Từ cười nhẹ cho nàng an ủi.

“Ta đây bây giờ nên làm gì?” Vì sao phiền toái như vậy, nếu nàng là thứ bốn trong bảo khố liền trực tiếp kêu gọi là được rồi, còn phiền toái như vậy, nhà này đến tốt cùng muốn thời điểm gì mới có thể trở về, nàng trăm ngàn lần không cần chờ đến thì thể chết mới trở về, như vậy nàng chính là quý rồi!

“Chờ đợi thời cơ chín muồi a!” hân nói đương nhiên.

“Thời cơ chín muồi? Phải chờ tới khi nào?” Ngữ Diên đột nhiên ra sức hét lớn một tiếng, gầm rú như vậy làm cho Sở Hạo ngây ra một lúc, nàng luôn miệng nói phải về nhà, chẳng lẽ Mộng phủ thật không phải nhà của nàng sao? Như vậy nhà của nàng đến tốt cùng ở nơi nào? Mà phải dùng tam bảo đi hoàn thành? Một tia bất an chậm rãi xông lên trong đầu của hân.

“Mẫu thân ngươi đừng sốt ruột nha, ngươi rất nhanh sẽ biết ngươi đến tốt cùng là người nào.” một giây sau, Liên từ ngáp một cái nói tiếp: “Mẫu thân, ta muốn đi ngủ rồi, bởi vì mới sinh ra nên phải tu dưỡng tốt, trước nhanh!” nói xong, đột nhiên tiến nhập vào bên trong Huyết Linh Đang đầu giường nàng, tiên đồng quả nhiên là tiên đồng, không cần Ngữ Diên đến không chế Linh Đang là có thể tiến vào.

Đột nhiên chuyện này đến đây, tâm tình Ngữ Diên lập tức liền biến thành hồng бет, tiếng sấm bên ngoài cũng đã ngừng, nàng vô lực nằm ở trên giường hai mắt trống rỗng nhìn về phía trước.

Sở Hạo thấy thế cũng nằm cạnh nàng hỏi: “Tỷ tỷ nhà chúng ta ở đâu a?”

Ngữ Diên không chút để ý nói: “Nhà của ngươi ở trong này, nhà của ta ở một nơi, một nơi rất xa, rất xa.” Nói xong, nàng dần dần nhắm hai mắt lại, mà Sở Hạo một bên lại thấy chung không thể đi vào giấc ngủ, rất xa chỗ rất xa? Địa phương kia đến tốt cùng ở nơi nào?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 193: Người nào đó mò mẫm ghen tị

Hôm sau

Sáng sớm Ngừ Diên liền tỉnh lại, nàng đã có chủ ý đó chính là đi về phía Tây Thiên, nàng cũng không tin Thiên Sơn đại sư cùng Thiên gia gia lại không biết sử dụng tam bảo như thế nào, nàng hạ quyết tâm, sáng tinh mơ phải đi chợ mua cho Sở Hạo một ít dụng cụ bên ngoài, dung nhan tuấn mỹ của hắn sẽ khiến cho rất nhiều kẻ háo sắc đi theo, vì tránh cho phiền toái, nàng mang cho Sở Hạo một mặt nạ nam nhân bình thường, tiếp theo mua một chiếc xe ngựa liền hướng Tây Thiên chạy đi.

“Tỷ tỷ chúng ta đi đâu a?” Ngồi ở ngoài xe ngựa Sở Hạo nhìn về phía Ngừ Diên hỏi.

Ngừ Diên một bên đánh ngựa một bên vừa nghĩ, không bao lâu bầu trời đột nhiên âm trầm xuống, trong hốc mắt Ngừ Diên nhấp nháy nước mắt, ở một khắc nước mắt của nàng tích tụ, bầu trời cũng chảy xuống giọt mưa, Sở Hạo thấy thế nói gấp: “Tỷ tỷ dừng xe nha bên ngoài trời mưa rồi, mau vào trong xe ngựa tránh mưa a!”

Nghe thấy vậy nước mắt Ngừ Diên chảy càng mạnh, mà nàng căn bản là không để ý tới hảo tâm của hắn, như trước một bên đánh ngựa một bên khóc, Sở Hạo thấy thế liền quay người vào trong xe ngựa lấy ra một chiếc ô màu vàng đi vào bên cạnh nàng che cho nàng, mà hắn bởi vì ô toàn bộ che ở trên người Ngừ Diên, mà bờ vai của hắn cùng với nửa người toàn bộ đều ướt đẫm, nhưng hắn căn bản không cảm giác lạnh, bởi vì lớn hơn nữa cảm giác lạnh so với nước mắt của nàng kém hơn

“Hì” một tiếng, Ngừ Diên lôi kéo cương ngựa đột nhiên làm cho ngựa ngừng cước bộ, một giây sau, nàng bịt mắt cuộn mình đứng lên khóc, Sở Hạo thấy thế tuy rằng khó hiểu nàng đây là vì sao, nhưng tâm tính của hắn đau đau quá, theo bản năng hắn ôm nàng lăm lăm, “Không khóc, không khóc, khóc sẽ không dễ nhìn!” nàng đây là làm sao vậy?!

“Ta sống mệt mệt mỗi quá.” Ngừ Diên ở bên trong tiếng mưa tinh tế rơi rớt cục bùng nổ ra, nàng tựa vào trong lòng Sở Hạo khóc, mặc kệ mưa bên ngoài đến tột cùng lớn như nào .

Làm cho Sở Hạo nghe thấy vậy không biết đến tột cùng làm như thế nào an ủi nàng.

Ngừ Diên đột nhiên nâng mắt lên nhìn về phía hắn nói: “Người bây giờ ngây ngốc căn bản là sẽ không biết đến loại thống khổ này, song có lẽ cũng tốt, người ngây ngốc cũng không cần phiền, lúc trước ta sống vô cùng vui vẻ, cho dù làm việc là gặt người nhưng vẫn là rất vui vẻ, hiện tại mỗi ngày đều mệt mỏi quá, ta chỉ là muốn về nhà mà thôi, nhưng mà đường về nhà vì sao cứ mệt như vậy đâu?” Nhớ tới sự tình gì trước kia đều không cần phiền lòng hiện tại ngay cả chuyện đánh xe ngựa đều phải để nàng làm, ngẫm lại chuyện như vậy nàng đã cảm thấy buồn bực không chịu nổi.

“Đừng khóc, nhà tỷ tỷ ở nơi nào?” Hắn lại mê hoặc nàng nói ra bí mật này.

Ngừ Diên lau nước mắt đứng dậy hét lên: “Đến đây đi, để cho bão táp đến mãnh liệt hơn một chút đi, ta Mong Ngừ Diên nhất định phải về nhà, trở lại chỗ thuộc về ta, Paris, Malaysia, Hongkong, các người chờ ta, ta nhất định sẽ đến, nhất định!” Nàng hai mắt nhìn về phía trước vô cùng khẳng định nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy trong lòng lập tức hờn giận, nàng đã có nhiều người trong lòng như vậy, còn có cái gì Malaysia, không cần nghĩ, người kia nhất định là Mông Cổ, còn có cái gì Paris, Hongkong? Là hắn biết nàng muốn trở về không đơn thuần như vậy, nguyên lai quê quán của nàng có những tên kia đang chờ nàng, đáng chết!

Ngừ Diên đột nhiên cười cười, nhớ tới đảo nhỏ xinh đẹp nàng vẫn đi vào giấc mộng Malaysia, tâm tình của nàng tốt lên rất nhiều, trước kia xem tivi nghe nói nơi đó rất đẹp rất đẹp, nàng vẫn muốn đi, nhưng bởi vì giá rất cao, cho nên nàng luôn luôn chờ thời cơ nha. . . , thật không nghĩ đến đợi không được nó giảm giá mà là nàng xuyên qua, nếu lúc này đây có thể thành công trở về, cho dù là mười vạn, nàng cũng phải đi chơi một tháng trước!

Sở Hạo vẫn trầm mặc không nói gì, nhưng biểu tình của hắn đã muốn nói cho bất luận kẻ nào hắn hiện tại rất không thích!

Thu thập một chút tâm tình mát mẻ Ngừ Diên thúc roi ngựa tiếp tục đánh xe, lần này nàng không có buồn khổ nghiêm mặt, mà là nở một nụ cười đẹp, vừa rồi đột nhiên khóc giống như đại đi mụ đến đây (kinh nguyệt của nữ) như vậy làm cho người ta trở tay không kịp!

Sở Hạo đột nhiên thình lình nói: “Phụ thân là cái gì, mẫu thân là cái gì?”

Ngừ Diên nghe vậy lại hoàn toàn không biết âm mưu của hắn, nói: “Phụ thân cùng mẫu thân là quan hệ vợ chồng, còn người chính là do phụ thân cùng mẫu thân sinh ra, cho nên nói, không có phụ thân hoặc là không có mẫu thân thì cũng không có người!”

Sở Hạo nghe thấy vậy rốt cục có một nụ cười thần nhiên, vì thế hỏi tiếp: “Vậy phụ thân gọi mẫu thân là gì? Mẫu thân gọi phụ thân là gì?”

“Ai nha, người thật là ngu ngốc, cái này cũng không biết, phụ thân gọi mẫu thân là, nương tử, mẫu thân gọi phụ thân là tướng công, đây là biểu hiện ân ái hiểu không?” nói xong, tiếp tục đánh xe nghiêm nhiên không có để ý biểu tình gian trá của Sở Hạo.

Vì nhanh chóng chạy đến Tây Thiên, một ngày này trừ bỏ thời điểm buổi trưa ăn cơm để cho con ngựa nghỉ ngơi một chút, toàn bộ thời gian còn lại là chạy, Sở Hạo vẫn nhàn nhã nằm ở trong xe ngựa, hắn nói qua muốn đánh ngựa, nhưng nàng rất không yên tâm, thôi, vì tránh để cho nàng hoài nghi, vẫn là thuận theo tự nhiên đi!

Một ngày này ngay tại thời điểm Ngừ Diên vội vã đi Tây Thiên mà chậm rãi trôi qua.

“Ách. . . .” Đột nhiên, chân Ngừ Diên lại không tự giả run rẩy một chút, nàng liền làm cho con ngựa ngừng lại, lúc này đột nhiên dừng lại thiếu chút nữa làm cho Sở Hạo trong xe ngựa ngủ say ngã xuống dưới.

“Làm sao vậy?” Theo bản năng hần liền xóc màn xe lên hỏi nàng.

Ngừ Diên liếc mắt nhìn hần nói: “A Ngốc, hai cái chân của ta lại căng gân, đau quá!” nói xong, liền xoa xoa chân muốn giải thoát cảm giác đau đớn như vậy, Sở Hạo thấy thế liền xoa xoa cho nàng, một bên vừa xoa vừa nói: “Chúng ta tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút được không, trời tối, A Ngốc sợ hãi, A Ngốc rất muốn ăn ngon!” kỳ thật hần chính là muốn cho nàng tìm một khách sạn nghỉ ngơi thật tốt một chút, tránh để như vậy không ngừng chạy làm chân bị thương.

Ngừ Diên thấy thế gật đầu đồng ý, chạy một ngày cũng đủ mệt rồi, còn nữa, lúc này đi Tây thiên cũng không biết đi có đúng hay không, hãy tìm một người hỏi một chút tốt lắm, vì thế, sau khi hai chân dịu đi một chút, nàng lại đánh xe đi lên phía trước.

Một canh giờ sau

Sau khi thúc ngựa một canh giờ, rốt cuộc tìm được một nơi ngừng lại, Ngừ Diên mang theo Sở Hạo xuống ngựa dắt lên phía trước, kỳ quái, vì sao một nơi thoạt nhìn lớn như thế cư nhiên không có ai? Chẳng lẽ có quỷ? Không đúng, nơi này nàng nghĩ không ra chút khí quỷ dị nào, nếu không có quỷ quái quỷ phá, vậy đến tột cùng là vì sao?!

“Rất lạnh lẽo nha, ta đói bụng!” lúc này Sở Hạo đã không gọi nàng là tỷ tỷ rồi, mà nàng hiển nhiên cũng không có để ý.

Ngừ Diên lôi kéo xe ngựa hướng mặt trước đi, một hồi liền nhìn đến một cái khách sạn, tiểu nhị nhìn thấy bọn họ tiến đến liền đi lên dẫn ngựa, cũng cười nói: “Khách quan đây là ở trọ hay là ăn cơm a?”

“Ở trọ cùng ăn cơm!” Ngừ Diên nói gấp.

“Được!” một giây sau, tiểu nhị chào hỏi ngựa một chút, xe ngựa của bọn họ đã bị kéo đi hướng hậu viện, tiếp theo bọn họ đi vào, nhìn khách sạn rất lớn cũng không có người nào, Ngừ Diên an vị trong phòng khách để cho tiểu nhị mang ít đồ ăn, Sở Hạo liền cúi đầu ăn cơm.

“Tiểu nhị, vì sao nơi này lạnh lẽo như thế? Ta xem nơi này rất lớn a?” Chẳng lẽ mất mùa rồi?!

“Khách quan người từ bên ngoài đến có điều không biết a, hôm nay vừa vặn hai mươi bảy, Ca Tiên nổi danh bên trong Lệ Xuân Uyển cất giọng hát!” tiểu nhị Bát Quái nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy khinh thường ăn một chút đồ ăn nói: “Tục tằng, phạm là kỹ viện của các nơi ta đi ngang qua đều là như vậy tự xưng rất lợi hại!” trên thực tế nàng ngưỡng mộ nói, chính là một ít bao cò (nghĩa là đồ vô dụng) mà thôi.

“Khách quan lời này của người có thể không đúng, Ca Tiên này rất lợi hại, tuy rằng hần là nam, nhưng mà bài hát hần hát rất đặc sắc, mà một tháng hần chỉ hát một lần, chi phí để xem rất đắt, nên chúng ta nào có cơ hội nhìn thấy đâu, nhưng mỗi một lần sau khi biểu diễn ca khúc của hần sẽ thịnh hành toàn bộ Hoa Lan trấn!” tiểu nhị tán thưởng nói.

Ngừ Diên cười cười nguyên lai nơi này tên là Hoa Lan trấn a, tiếp theo nàng liền cúi đầu chuyên tâm ăn cơm, tiểu nhị thấy nàng cũng không còn muốn hỏi nữa, vì thế xoay người thu dọn các bàn còn lại.

“Hừ, mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha này, mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha này, người tập võ nhớ lấy nhân giả vô địch, là ai đang luyện Thái Cực phong sinh thủy khởi, mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha này, mau sử dụng song tiết côn hừ hừ ha này!” tiểu nhị một bên lau cái bàn một bên hừ nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhất thời kinh hãi đứng dậy, một giây sau, vội đến chỗ tiểu nhị cầm lấy y phục của hần vội vàng hỏi: “Bài hát của người từ nơi nào nghe được?”

Tiểu nhị bị biểu tình của nàng kích động như thế ngây ngẩn cả người, run run nói: “Ca. . . . Ca Tiên nơi đó a”

Ngừ Diên liền buông hần ra nói: “Lệ Xuân Uyển ở nơi nào?”

“Phía trước quẹo trái 300m liền thấy được.” tiểu nhị lại run run nói, cô gái này sao lại thế? Như thế nào lại đột nhiên điên rồi?!

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền đưa một ít tiền thưởng cho hần, mang theo Sở Hạo đi hướng Lệ Xuân Uyển, Sở Hạo khó hiểu nàng vì sao kích động như thế?!

Trước khi trên đường đến Lệ Xuân Uyển, Ngừ Diên cơ hồ là lôi kéo Sở Hạo một đường chạy, cử động như vậy càng làm cho Sở Hạo trong lòng nghi ngờ mãnh liệt, trong lòng vẫn chiếm cứ rất nhiều nghi hoặc, chạy một hồi liền thấy được rất nhiều người vây quanh bên ngoài, Ngừ Diên liền đẩy đi vào tự nhiên bị người cản ngăn cản.

“Các người có vé vào cửa sao? Không có hãy giống như bọn họ đứng ở ngoài!” mấy người đại hán thô lỗ nói, nhóm người ở phía ngoài liền hét lên: “Không có tiền người nên xếp hàng, đừng chen ngang, chúng ta muốn nghe thần khúc!”

Ngữ Diên liền đem toàn bộ bạc còn lại cho bọn họ, bọn đại hán thấy thế khoát tay nói: “Các người có thể đi vào!”

Ngữ Diên liền lôi kéo Sở Hạo đi vào bên trong, vừa đi vào pháo hoa rực rỡ cả mảnh sa màu đỏ cùng với mảnh hồng nhạt hiện ra.

Lúc này nàng là vô cùng mâu thuẫn cùng lo lắng, nàng không biết đây có phải là sự trùng hợp không, hay là như thế nào, phải chờ tới ‘Ca thần’ này đi ra để hỏi rõ ràng, nhưng vào lúc này, một màn trước mắt làm cho Ngữ Diên hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Sở Hạo theo ánh mắt của nàng nghi hoặc nhìn tới, chỉ thấy những người đó nhiều như trong biển, thật nhiều người giờ các loại bài tử đủ kiểu đáng, mặt trên bài tử có ký hiệu cùng một ít hình ảnh hẳn xem không hiểu, nhưng để cho hẳn nghi hoặc là, hai chữ to Ca thần này trên bài tử lại loang loáng?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 194: Vui sướng kinh thiên

Ngữ Diên thấy một màn như vậy kích động trong lòng càng ngày càng rõ ràng, chẳng lẽ cũng là người nơi xa xôi lưu lạc sao?! Nếu như vậy, nàng sẽ rất vui vẻ, tựa như ở nước ngoài nhìn thấy người Trung Quốc, huống chi là nơi này niên đại triều đại không biết, nếu như vậy, nàng chắc chắn sẽ ngửa mặt lên trời cười to ba lượt

“Ca thần, ca thần, ca thần!” chung quanh tiếng gọi ầm ĩ liên tiếp, mỗi người trong tay nắm chiếc đuă không ngừng vẩy lên cao giọng kêu tên ca thần này làm cho bọn họ ngưỡng mộ đã lâu, một màn này tuyệt đối không thua gì khí thế ngày sau lên sân khấu

Ngữ Diên đứng ở một bên góc không nói gì, nàng đang đợi, chờ đợi đáp án vạch trần một khắc kia, mà Sở Hạo nghiêng người nhìn nàng một cái, cũng không nói chuyện, nhưng tiềm thức hẳn cảm thấy quan hệ của Ca thần này cùng nàng tựa hồ không đơn giản, mặc dù chỉ là phỏng đoán.

Cứ như vậy, đang lúc mọi người cao giọng hò hét, âm nhạc đột nhiên vang lên, phía dưới khán giả nhất thời yên tĩnh trở lại.

‘Bính’ một tiếng, toàn bộ ngọn đèn trong đại sảnh tắt hết, chỉ có ánh sáng trên sân khấu lóe lên, mặt trên lầu hai đứng rất nhiều kỹ nữ, các nàng cầm trong tay lăng hoa chậm rãi vừa đi xuống vừa vung, một màn như vậy có vẻ vô cùng lãng mạn.

“Đèn dập tắt, ánh trăng là tình mệnh, mắt lẳng lẳng nhìn, ai gói đầu một mình khó ngủ, thật lâu không thấy, người bây giờ cũng khỏe sao?” Ca khúc sâu kín êm tai ở thời điểm Ca thần còn chưa xuất hiện cũng chậm từ từ phiêu đảng lại đây.

Ngữ Diên kinh hãi kiễng mũi chân muốn tìm tòi đến tận cùng, lúc này, ca khúc này rốt cục xuất hiện, luận diện mạo muốn thuộc loại trung-thượng đẳng, cùng so sánh với Sở Hạo kém một mảng lớn, nhưng ở thế kỷ 21 ca sĩ đẹp trai như vậy vẫn có chút hấp dẫn, để cho nàng kích động là, kiểu tóc của hẳn như cũ là kiểu tóc thế kỷ 21, nhìn đến một màn như vậy, đối với hẳn cũng là ý tưởng người nơi xa xôi lưu lạc càng ngày càng mãnh liệt.

“Người từng nói qua người không muốn một người, chúng ta đều sống ở trong cái thành phố này, là một gì không có gặp lại, lại chỉ cùng người xa lạ, có một ca khúc như vậy hay không, sẽ làm người nhẹ nhàng đi theo, tác động chúng ta cộng đồng đi qua, trí nhớ nó sẽ không trầm mặc, có một ca khúc như vậy hay không sẽ làm trong lòng người nhớ kỹ ta, cho người vui mừng cũng làm cho người lo, như vậy một cái ta.” ca khúc duyên dáng phối hợp hóa hoa làm cho người ta say mê không thôi.

Lúc này, nhạc lại vang lên, chính là Ca thần này còn chưa kịp mở miệng, Ngữ Diên liền trực tiếp hát lên, “Tôi thật sự mộng, người bây giờ còn nhớ rõ ư, người nay cũng là một người có chuyện xưa, dưới bầu trời mưa lạnh lòng giống nhau, dừng ở cùng thế giới, ngày hôm qua đã càng ngày càng xa xôi, có một ca khúc hay không như vậy, sẽ làm người nhẹ nhàng đi theo, tác động chúng ta cộng đồng đi qua, trí nhớ chưa bao giờ trầm mặc quá.” thanh âm của Ngữ Diên vốn là vô cùng êm tai, nay phối hợp ca khúc duyên dáng như thế ánh mắt của mọi người toàn bộ nhìn lại đây.

Trên đài chính là Ca thần tóc ngắn kia thần sắc trong mắt xuất hiện so với nàng còn kích động hơn, một giây sau, đột nhiên hướng bên người Ngữ Diên đi tới, vừa đi vừa hát: “Ta kiếm tiền kiếm tiền, ta cũng không biết đi hoa như thế nào, ta tay trái mua cái Nokia, tay phải mua cái Motorola, ta đi động liên thông, một ngày đôi một chiếc điện thoại dây số nha, ta ngồi trên Mercedes-Benz đi BMW, không có việc gì đi nhà tắm hơi ăn tôm hùm.”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười một tiếng liền hát tiếp: “Ta kiếm tiền kiếm tiền, quang bảo mẫu xin mời ba, ai, quét rác một cái, nấu cơm một cái, đi làm vú em một cái, ta toilet trên tường đeo quốc họa, vô cùng giống nghệ thuật gia nha!” Nói xong, chính nàng cũng nhịn không được lại cười khúc khích một chút. . .

Soái ca tóc ngắn lập tức nắm tay nàng hàm chứa nước mắt nói: “Đồng hương sao? Người là đồng hương 21 sao?”

“Uh thế nào?” Ngữ Diên vội vàng gạt đầu, “Ta đã nói 21 sao?” bộ dáng của nàng giống như là nói, đúng vậy ta chính là chính phẩm không phải hàng hoá ở sơn trại.

Nghe vậy, soái ca tóc ngắn nói gấp: “Mời!” cũng làm ra một tư thế tay mời, Ngử Diên nghe thấy vậy theo bản năng lùi tay Sở Hạo cùng hắn đi lên phía trước, tuy rằng bọn họ một màn đưa tình thâm kín đối với Sở Hạo mà nói vô cùng không thích, nhưng thấy tiềm thức nàng còn lùi kéo chính mình, con giận của hắn cũng tiêu diệt một ít.

Ca thần dẫn khách nhân, mọi người tự nhiên không dám nói gì, ngược lại không ngừng hâm mộ, tú bà thấy thế liền để cho nữ tử còn lại lên sân khấu biểu diễn, những cô gái này bình thường cũng là được Ca thần hướng dẫn, cho nên vũ đạo đều là múa hiện đại, mặc dù mọi người luyến tiếc Ca thần nhanh như vậy liền rời đi, nhưng rất nhanh đã bị vũ đạo nóng bỏng này hấp dẫn.

Soái ca tóc ngắn mang theo Ngử Diên bọn họ đi tới một phòng khách xa hoa, nha hoàn chuyên môn hầu hạ Ca thần thấy thế liền chuẩn bị cho Ca thần nước trà tốt nhất, tiếp theo còn lên một ít điểm tâm vô cùng ngon miệng, tiếp theo thức thời đóng cửa rời đi.

Nha hoàn rời đi, soái ca tóc ngắn nhìn thoáng qua Sở Hạo có chút đề phòng, cho nên lời nói tận lực để cho hắn nghe không hiểu, “Ngươi chừng nào thì đến?”

“Hơn nửa năm rồi, còn ngươi?” Ngử Diên hỏi vội.

“Ta đã một năm” nói xong, nhìn về phía Sở Hạo ‘bình thường’ hỏi: “Vị này là?”

Ngử Diên nghe thấy vậy nói gấp: “Nha, hắn là.”

“Ta là tướng công của nàng!” Sở Hạo thình lình nói, một giây sau, đột nhiên lùi kéo tay Ngử Diên tuyên thệ.

Ngử Diên nghe vậy kinh ngạc nhìn hắn, “A Ngốc ngươi nói cái gì đấy?” Hắn sẽ không phải khôi phục nhớ đi?! Trong lòng nàng sợ hãi nghĩ.

“Ngươi không phải nói, phụ thân cùng mẫu thân là quan hệ vợ chồng nha, Liên Tử gọi ngươi là mẫu thân, gọi ta phụ thân, ta tất nhiên sẽ gọi ngươi là nương tử, đây chính là ngươi nói, chẳng lẽ ngươi gạt ta?” Nói xong, hắn đột nhiên không cười, hung hăng trừng mắt nàng biểu tình vô cùng không thích.

Ngử Diên nghe thấy vậy liền nhanh chóng nhớ lại vấn đề hắn hỏi ngày hôm qua, trời ạ, nàng lại cho hắn bài học này? Có thể thấy được biểu tình hắn tức giận như thế, nàng đành phải nói: “Cái kia. Ta. Ta là nói giỡn!” nói xong nhếch miệng cười muốn lừa bịp cho qua.

“Hay nói giỡn? Vậy đêm qua ngươi nói chột mồm mồm cũng thế.” Hắn cố ý nói rất chậm, tiếp theo lại từ từ vươn tay chuẩn bị hướng ngực nàng tới, Ngử Diên thấy thế trong lòng rất nhanh kịp phản ứng hắn là có ý tứ gì, một giây sau, liền bắt được tay hắn vô cùng khẳng định nói: “Đừng đừng, ta là nương tử của ngươi, ta chính là nương tử của ngươi!” Nói xong, còn mạnh mẽ gạt đầu.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo cười ngọt ngào, vẫn chưa dây dưa cái đề tài này rồi, quả nhiên đối phó với nàng vẫn là nói chút chủ đề làm cho nàng kiêng kị tương đối khá công bằng, tuy rằng nàng cũng không phải cố tình muốn thừa nhận, nhưng tổng thể mà nói vẫn là thừa nhận, hắn cũng đạt được mục đích.

“Làm sao vậy?” soái ca tóc ngắn thấy nàng có chút không đúng lắm vì thế hạo tâm hỏi.

“Không. Không có gì, hắn chính là đầu có chút ngốc, ngồi một chút, đột nhiên nhìn đến đồng hương thật kích động a!” Ngử Diên cười cười xấu hổ, người này thật là khờ, nếu tại. . . trước mặt người thế kỷ 21 mà nói nhơ trên bộ ngực là chột mồm, phỏng chừng muốn đem hàm răng người cười đến rớt.

Soái ca tóc ngắn nói gấp: “Ta gọi là Lý Lập, còn ngươi?” Nói xong, liền đem điểm tâm đưa cho Sở Hạo ý bảo hắn cũng ăn chút.

“Mộng Ngử Diên!” Ngử Diên uống một ngụm nước trà nói.

“Tên rất hay a, xem ra, ngươi đã thành hôn, ta nghĩ ngươi đã thích hợp với sinh hoạt nơi này, ai, trong lòng ta vẫn nhớ kỹ quê hương, nhưng lại thủy chung tìm không thấy biện pháp trở về, vì tưởng niệm, ngay cả tóc của ra vẫn giữ bộ dáng trước kia, nói, ta còn đang ở cuộc thi đâu? Giấc mộng xuất ngoại của ta a, bị kịch!” Nói xong, cúi đầu thật sâu cảm giác mắt mắt không cần nói cũng biết.

Ngử Diên nghe nói liền kích động nói: “Thật vậy chẳng? Ta luôn luôn nghiên cứu làm thế nào để trở về đây.” nàng nói gấp, có thể nhìn thấy đồng hương dĩ nhiên rất kích động, nhưng biết được đồng hương cùng ý nghĩ với nàng vẫn là kích động trong kích động.

“Thật vậy chẳng?” Lý Lập nghe vậy liền đứng dậy kích động nói, một giây sau, thanh âm đột nhiên liền phai nhạt dần, “Ngươi. Ngươi đã thành hôn còn có thể quyết tâm rời đi sao?” Hắn lo lắng nói.

Ngử Diên liền xua tay nói: “Không có việc gì, hắn đều nói muốn đưa ta về nhà, đúng rồi, ngày mai chúng ta muốn đi Tây thiên, ngươi theo ta cùng đi, chúng ta muốn đi tìm Thiên Sơn đại sư, hắn tinh thông quá khứ cùng tương lai, tự nhiên biết làm thế nào để trở về!”

Lý Lập nghe thấy vậy liền cười nói: “Thật vậy chẳng? Ta cũng vậy đang muốn đi Tây Thiên, ta cũng sớm có nghe thấy Thiên sơn đại sư, nhưng vẫn chưa được gặp qua, song có lẽ, ta còn có một chút sự tình phải xử lý, các ngươi đi trước, tìm được đại sư cũng không phải một hồi lâu mới có thể trở về chứ, nhưng ngươi yên tâm, ta sau đó nhất định sẽ đuổi theo, nhà, ta là nhất định phải trở về, nơi đó có thể có gia đình bạn bè cùng đồng nghiệp tốt nữa!” hắn khẳng định nói.

Nghe vậy, Ngử Diên gật đầu đồng ý, mỗi người đều có bí mật, mà nàng cũng như thế, tuy rằng đều là đến từ một cái thế giới, nhưng mà hắn đến tới cùng là người tốt hay là người xấu cũng vô pháp xác định, cho nên, nàng sẽ không nói chuyện tình tam bảo, trừ phi, nàng lý giải được hắn mới được, nhưng, bằng trực giác, hắn hẳn là người tốt!

Mà Lý Lập đối với nàng cảm giác cũng là như thế! Tiếp theo còn đưa tặng cho nàng thiệp nhiều ngân phiếu cùng một ít bạc vụn, nói là để nàng dùng trên đường, Ngữ Diên không hề thẹn thùng tiếp nhận, dù sao kim khố của nàng đã không còn!

Hai người nhìn nhìn lẫn nhau, trong lòng đều có một cái ý niệm trong đầu, đó chính là bọn họ đều đến cùng một thế giới, hiện tại lại có cùng một giấc mộng, quả nhiên vận mệnh rất khó hiểu quá a!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Công chúa?

Ở Hoa Lan trấn ngẫu nhiên gặp làm cho Ngữ Diên tin tưởng vững chắc đường về nhà, sáng sớm hôm sau đem lương khô chuẩn bị tốt rồi cùng Sở Hạo tiếp tục hướng phía trước hành tẩu, chính là dọc theo con đường này Sở Hạo vẫn chưa nói chuyện, hắn luôn luôn nhớ lại câu chuyện bọn họ nói hôm qua, vì sao khi hắn nghe lại thần bí như thế? Nếu muốn đến Thiên Sơn đại sư để giải quyết, chẳng lẽ. Nàng không phải người ở nơi này? Nghĩ đến đây, hắn không khỏi hít vào một hơi.

“A Ngốc a, tại sao hôm nay ngươi không nói chuyện?” Đột nhiên Ngữ Diên hỏi Sở Hạo đang ngẩn người.

“Ta đang suy nghĩ nhà nương tử ở nơi nào đâu, chúng ta đến tột cùng muốn làm thế nào để trở về đâu?” Hắn giả vờ nghiêng đầu khó hiểu hỏi.

“Ha ha, nhà của ta a ở trên trời, ta là từ phía trên đi xuống đây, hi hi, dù sao địa phương kia thật xa thật xa!” tâm tình Ngữ Diên vô cùng tốt nên nói nhiều một chút, nhưng nàng nói một chút cũng đúng, bởi vì nàng thật là từ phía trên mà đến, chẳng qua là N cái bầu trời.

Nàng trả lời như vậy tương đương với không, song vẫn là làm cho Sở Hạo mơ hồ đoán được một ít manh mối, thôi, đi từng bước xem từng bước, nếu nhà của nàng có thể tìm được hắn tất nhiên sẽ bồi nàng đi, nếu tìm không thấy, như vậy, hắn nhất định sẽ không để cho nàng rời đi, Thiên Sơn đại sư, hắn cũng muốn nhìn thấy, những lời quái dị trong miệng nàng đến tột cùng là có ý tứ gì!

“A Ngốc a, ngươi yên tâm, đến Tây Thiên, ta nhất định sẽ giúp ngươi chữa bệnh!” song có lẽ, không phải hiện tại, hiện tại hắn tốt, nàng khẳng định sẽ không đi được Tây Thiên rồi, càng không nói về nhà.

“Ta có sinh bệnh sao?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười cười vẫn chưa trả lời, mà là vui vẻ đánh xe ngựa, tự nhiên phía sau nàng ánh mắt Sở Hạo sắc bén nhíu mi, nàng căn bản nhìn không tới.

Trời sắp vào thu, mà thời tiết luôn thay đổi thất thường, sau thời gian giữa trưa, bầu trời đột nhiên tụ tập rất nhiều mây đen, gió cũng không biết từ chỗ nào cuộn cuộn mà đến, xem ra chắc chắn một hồi bão táp sắp đến, Ngữ Diên thấy thế nhìn nhìn chung quanh, phía trước không nhìn thấy thôn cũng không tìm thấy phòng trọ, nên làm cái gì bây giờ?! Vạn nhất con ngựa bị hoảng sợ hậu quả nàng thật không chịu nổi.

“Nương tử, trời đang rất đen rất đen nha!” hắn giống như một tiểu hài tử tò mò nói.

Ngữ Diên thấy thế nói gấp: “A Ngốc ngươi đi vào ngồi đi!” một giây sau, nàng rất nhanh đánh xe ngựa hướng phía trước chạy, xa xa đã bắt đầu truyền đến tiếng bão táp ầm vang, chạy không bao lâu, phía trước xuất hiện một ngọn núi rất cao màu xanh, rất xa nàng liền ngắm phía dưới ngọn núi tựa hồ có mấy cái động, vì thế nàng lại tăng tốc độ hướng nơi đó chạy.

Sở Hạo ngồi ở trong xe ngựa này không ngừng chau lên, không thích hợp, hắn mơ hồ cảm giác được có một lực lượng mạnh mẽ thật chậm thật chậm đang tiến tới đây, đây tột cùng là lực lượng gì? Vì sao làm cho hắn cảm giác có chút sợ hãi?!

Không bao lâu, xe ngựa đột nhiên ngừng lại, Ngữ Diên liền đưa xe ngựa di chuyển sang bên cạnh, kêu Sở Hạo xuống xe, tiếp theo nàng đem dây thừng kéo ngựa đi vào bên trong sơn động, xe ngựa bị dẫm ướt không có việc gì, nhưng mà con ngựa không thể gặp mưa, bên ngoài bầu trời đột nhiên bị áp chế hắc ám như thế, trận bão táp khủng bố này rất là lợi hại, vì phòng ngừa Sở Hạo cùng con ngựa không chịu được thương tổn, nàng chỉ có thể giả dạng làm nữ cường nhân, ai, thời điểm ngươi đi cùng một ngốc tử cùng với một súc sinh, thì ngươi không phải lão đại cũng là lão đại!

Mang theo con ngựa tiến vào sơn động không quen thuộc này, tuy rằng nàng không biết cái sơn động này là cái dạng gì, nhưng tổng so với bị sét đánh chết vẫn tốt hơn, có thể đi vào bên trong là một cái hình vòng tròn, tuy rằng không phải rất lớn, nhưng cũng đủ che gió tránh mưa rồi, mà mặt đất còn có chút cây cỏ, nghiêm nhiên nơi này cũng có người từng đặt chân qua.

Đem con ngựa buộc ở trên tảng đá, tiếp theo để cho Sở Hạo hỗ trợ lấy này nọ, trong xe ngựa cái chân con cùng với đồ ăn cũng không thể bị ướt, giúp lấy xong đồ này nọ, mưa bên ngoài còn chưa xuống, Ngữ Diên xoay người đối với Sở Hạo nói: “Ta đi rút ít cỏ xanh cho con ngựa ăn.”

Sở Hạo nói gấp: “Ta cũng vậy, ta sợ hãi!”

Ngữ Diên bắt đầu đi kéo tay hắn dẫn hắn đi ra ngoài, đến trên cỏ gần nhất, Ngữ Diên liền ngồi chồm hóm trên mặt đất rút cỏ, mà Sở Hạo lại vừa chạm vào mặt cỏ vừa nhảy, Ngữ Diên cũng lười để ý tới hắn, chẳng lẽ để cho một ngốc tử đến cắt cỏ? Thôi thôi, để cho hắn chơi đùa đi!

Cho nên, nàng bắt đầu nghiêm túc rút cỏ lên, một bên rút cỏ một bên suy nghĩ, nàng khi nào thì biến thành thiện lương như vậy? Thiện lương đến chiều cổ Sở Hạo? Thiện lương đến trông chừng con ngựa? Chính là ý nghĩ của nàng vừa xuất hiện, trong đáy lòng xuất hiện thanh âm trả lời nàng, ngươi không phải thiện lương a, ngươi giúp Sở Hạo còn không phải hắn biết võ công muốn hắn giúp ngươi, còn nữa cùng ngươi tán gẫu, ngươi giúp con ngựa còn không phải muốn cho nó chở ngươi? Cắt, gĩa vờ thanh cao!

Ngữ Diên cười cười xấu hổ, mọi người trăm ngàn không cần mắc mưu, đây không phải nàng đang nói chuyện, đây chỉ là một mặt tà ác của nàng đang nói chuyện, hiện tại nàng chính là người tốt đâu, còn nữa, mỗi người đều có một mặt tà ác nha, chung quy nên cho phép ngấm lại đi!

Đi trên cỏ Sở Hạo giả vờ giống đứa bé không ngừng chạy nhảy chơi đùa, kỳ thật, hắn đã nhận thấy được cỗ cường đại này hơn nửa mùi bất thường, vì thăm dò tình huống, hắn dựa vào trực giác hướng phía đây rồi đi.

“Cỏ nhỏ thực xin lỗi a, ta biết không nên đi rút ngươi, ngươi cũng là có sinh mệnh nha, còn nữa thầy giáo giáo dục chúng ta không cần đạp lên các ngươi, nhưng mà, con ngựa cần các ngươi, ta nghĩ tài cán của các ngươi vì một sinh mệnh mà kính dâng chính mình, nói vậy các ngươi cũng cảm giác rất quang vinh đi!” không nghĩ tới rút cỏ nàng lại cảm thấy áy náy, nên cùng cỏ nhỏ xin lỗi.

“Công chúa!” đột ngột bên tai của nàng truyền đến một thanh âm vô cùng ôn nhu, làm cho Ngữ Diên hoảng sợ ngã xuống mặt đất liền ngoái đầu nhìn lại.

“Công chúa!” xuất hiện ở phía sau nàng một tiểu cô nương bộ dạng vô cùng đáng yêu xinh đẹp, nàng có má lúm đồng tiền ngọt ngào, hai mắt thật to, còn kiểu tóc cùng với vật trang sức cùng với nữ hài tử ở nơi này khác nhau, quần áo mặc trên người quá mức mờ ảo, có chút tương tự với quần áo tiên nữ, chẳng lẽ nơi trống rỗng này xuất hiện tiểu nha đầu thật là tiên nữ?!

Chính là.

Trong miệng nàng công chúa là ai?

“Công chúa a, em tìm người rất khó nha!” tiểu nha đầu liền lôi kéo tay nàng ngọt ngào cười, làm cho tâm Ngữ Diên lập tức ảm áp.

“Ngươi là ai? Ta thế nào lại là công chúa? Mà làm sao ngươi lại đột nhiên xông ra?” Nàng liền nhíu mi khó hiểu hỏi.

“Em gọi là A Bích, người là công chúa Linh Tiên quốc a, mà em cần cứu mùi của người tìm đến a!” nàng cười vô cùng ngọt ngào như trước, lôi kéo tay nàng vô cùng thân thiết nói.

“Cái gì Linh Tiên quốc ta không biết, ta gọi là Mộng Ngữ Diên ngươi nhận lầm người rồi!” tuy rằng cái cô nương này vô cùng thân thiết, nhưng mà nàng không nghĩ muốn thân phận đột nhiên xuất hiện này.

A Bích bắt đầu đi nhún nhún vai, “Công chúa hiện tại không thừa nhận cũng không có việc gì, về sau công chúa sẽ rõ, A Bích từ nhỏ sứ mệnh chính là tìm kiếm công chúa thất lạc, hiện tại tìm được rồi, tuy rằng công chúa không biết A Bích, nhưng là A Bích có thể đợi a!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy đầu dần dần hôn mê, cái gì cùng cái gì? Công chúa? Thiên kim? Nàng đến tột cùng là ai? Thân thể này chộc cho nàng bao nhiêu phiền toái a?!

“Công chúa, nếu tìm được người, em liền đem sứ mệnh của người nói cho người biết, từ một khắc mà ngươi sinh ra, người sẽ hết sức vì Linh Tiên quốc chúng ta, đây là Quốc vương nói, Quốc vương nói Vương Hậu bói vì khó sanh người mà chết, ở thời khắc Vương Hậu tắt thở, nàng nói cho Quốc vương, biện pháp duy nhất có thể bảo vệ Linh Tiên quốc chính là làm cho công chúa giả cho đương kim Thiên tử, cũng chính là hoàng đế Sở Thiên, chỉ có như vậy, Linh Tiên quốc mới không biến mất!” A Bích nói về mặt thành thật.

“Cái gì? Giả cho Thiên Tử?” Làm cái gì a, nàng ta biết không nàng bây giờ là phi tử của Vương gia?!

“Ừm, phải giả cho hoàng đế, chỉ có hoàng đế thân thể kim long mới có thể che chở Linh Tiên quốc tránh thoát thiên tai!” nàng vô cùng nghiêm túc nhìn về phía Ngữ Diên từng chữ từng câu nói.

“Ngươi đùa giỡn cái gì? Hoàng đế có thể cho các ngươi tránh thoát thiên tai? Ngươi xem tiểu thuyết a?” Nếu như vậy, Tổng Thống ở thế kỷ 21 như thế nào không ngăn cản được động đất sóng thần cùng với tình hình hạn hán? Cho nên nói cổ nhân chính là cổ nhân, cổ hủ.

“Công chúa, A Bích biết người sẽ không tin tưởng, A Bích cũng không muốn giải thích, công chúa sớm hay muộn sẽ rõ, công chúa nếu là khư khư cố chấp, toàn bộ Linh Tiên quốc sẽ bị tiêu diệt, đây là nguyên rủa, nguyên rủa rất mãnh liệt, hiện nay đáng về bề vạ của Linh Tiên nước càng ngày càng thấp, công chúa mặc dù từ nhỏ sẽ không ở Linh Tiên quốc lớn lên, nhưng dù sao người là người Linh Tiên quốc, A Bích chết không có việc gì, nhưng mà A Bích không muốn quốc gia mình biến mất nha!” nàng vô cùng thành khẩn nói.

Ngữ Diên nhất thời bị kinh ngạc không thể nói chuyện, đây là cái Logic gì? Như vậy nàng cùng với Tổng Thống giống nhau! Đang nói rồi, cho dù cái gì Linh Tiên quốc biến mất cùng với lòng của nàng có quan hệ gì a, nàng sẽ không áy náy đâu, bản nhân của Mộng Ngữ Diên đã chết, nàng chỉ là thể thân mà thôi, vì mao (lông) muốn thay nàng chui đít a, mục tiêu của nàng rất đơn giản chính là về nhà mà thôi!

“Công chúa có người đến đây, người phải bảo trọng nhiều hơn, A Bích sẽ trở lại thăm người!” A Bích nói xong không đợi Ngừ Diên mở miệng đột nhiên một trận gió nhẹ liền biến mất ở trước mắt nàng.

Ngừ Diên lại ngây ngẩn cả người, theo sau xua tay nói một câu, “Ta dựa vào, mở cái gì quốc tế vui đùa!” nàng tới vô ảnh đi vô tung, nữ nhân như vậy còn cần nàng tới bảo vệ?! Có thể tưởng tượng được, nàng đột nhiên vươn tay bày ra bộ dáng bá khí Phạt nói: “Ái, ông trời a người vẫn là giúp ngốc tiên nữ này một chút đi!” Nói xong, lắc đầu than nhẹ, thế giới này thực điên cuồng, hồng thủy làm cho người ta biến thành ngốc, ngay cả tiên nữ cũng thành ngốc từ, ai, bị kịch!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 196: Đều là ánh lửa gây họa

Sở Hạo dò xét một phen, lực lượng cường đại này đến rất nhanh nhưng biến mất nhanh hơn, khi hắn còn chưa tìm tòi nghiên cứu được, thì cũng đã tiêu thất.

“Nương tử người có sao không? Nhìn xem, ta nhặt được thật nhiều nhánh cây đốt lửa.” thấy nàng ngồi dưới đất ngẩn người, hắn ôm nhánh cây khô héo nói.

“Ừm ừm, A Ngốc cũng thật ngoan, thật thông minh a, chờ ta với a!” nói xong, nàng ôm lấy cổ xanh trên mặt đất đối với hắn nhoen miệng cười, ý bảo hắn đi về, khi bọn hắn xoay người, bầu trời đột nhiên rã rác một tiếng sấm vang lên, Ngừ Diên một bên chạy chậm một bên tiếp đón Sở Hạo nhanh chóng vào sơn động.

Giọt mưa lớn như hạt đậu sau khi nàng vào sơn động, liền rầm một tiếng như mưa to bình thường hạ xuống dưới.

Đem màu xanh hoa cỏ mới mẻ ném cho con ngựa, Ngừ Diên lại đem thân cây trên mặt đất học cổ nhân chuẩn bị một phen, ánh lửa sát sát phát sáng lên, đem toàn bộ nhánh cây dồn vào thật tốt, trong sơn động nhỏ nhỏ nháy mắt âm áp lên, lúc này, Ngừ Diên xuất ra lương khô phân cho Sở Hạo, chính mình tùy tiện ăn một chút, gần đây bận việc trở về, cũng chưa có khẩu vị gì, về phần một màn thần kỳ vừa rồi, nàng hoàn toàn không có quan tâm đem ném sau đầu.

Ngừ Diên ăn ít lương khô sau khi đi vào động khẩu, nhìn về phía ngoài không ngừng mưa khê thờ dài một tiếng, lại lãng phí thời gian nửa ngày một cách vô ích!

“Nương tử!” ăn uống xong Sở Hạo một phen ôm nàng, hắn rất thích nhẹ nhàng ôm lấy nàng như vậy

Làm cho Ngừ Diên không có kháng cự, ngoan ngoãn để hắn ôm vào trong ngực, nàng nhìn phía ngoài không ngừng mưa đột nhiên hỏi: “A Ngốc, người có giấc mộng không?” Nhớ tới giấc mộng của chính mình không ngừng truy đuổi, có lẽ chưa nghĩ tới hắn có giấc mộng hay không.

“Giấc mộng của ta là theo nương tử vĩnh viễn cùng một chỗ” Sở Hạo ăn ngay nói thật, chỉ là hắn biết, nói như vậy, chỉ sợ nàng không tin đi!

Ngừ Diên nghe thấy vậy xoay người nhìn vẫn chưa nói chuyện, Sở Hạo khách khí nhìn giọt mưa rơi ở ngoài động khẩu, vì thế nói: “Nơi này lạnh quá, chúng ta trở về ngồi cho ấm áp!” hắn tựa như đứa bé biểu hiện ra vô cùng đáng yêu một mặt tiếp đón nàng.

Ngừ Diên hơi cười theo qua, Sở Hạo liền làm một chút cỏ đặt ở trên mặt đất đối với nàng chu miệng nói: “Nương tử ngồi một chút!”

Ngừ Diên nghe nói ngồi xuống, cũng dặn dò hắn ngồi ở bên cạnh, Sở Hạo ngoan ngoãn ngồi ở cạnh, nàng nghiêng đầu nhìn hắn một cái.

Lúc này, con ngựa sớm đã ăn no đứng nhắm mắt mơ tưởng, nhánh cây đốt lửa kêu lên tành tạch, Ngừ Diên nghiêng đầu nhìn thoáng qua Sở Hạo, đã thấy đến mặt nạ của hắn có chút bong ra rồi, vì thế trực tiếp thay hắn xé rách xuống.

“Ồ chỗ này không cần mang đi, đều kéo hết xuống!” nói xong, nàng đem mặt nạ của hắn đặt ở phía trên cây cỏ, Sở Hạo đột nhiên bị xé mặt nạ xuống đưa tay đẩy sợi tóc ở phía trước, Ngừ Diên cứ như vậy nhìn hắn sửa sang lại tóc, lúc này, Sở Hạo quay đầu nhìn về phía nàng, mỉm cười, dung nhan tuấn mỹ không hề vào đầu được.

Nhất thời, nàng không chỉ khí bị chết vài giây

Nàng biết hắn rất tuấn tú, rất tuấn tú, nhưng là vì sao hôm nay hắn lại tuấn tú như thế?

Trong sơn động nhỏ hẹp, ánh lửa màu vàng luôn luôn được đốt, ánh sáng như vậy chiếu lên khuôn mặt tuấn tú của hắn, làm cho hắn giống như mang theo một tầng hào quang thần bí, đẹp như vậy, đẹp trai như vậy, làm cho tim nàng không cần thận nhảy bùm bùm.

Cảm giác được mặt mình càng ngày càng nóng, nàng liền cúi đầu trong lòng đoán rằng, không đúng, chuyện này nhất định là nguyên nhân vừa thấy! Bình thường hán cũng không đẹp trai như vậy a! Vì thế, vì nghiệm chứng có phải là... quan hệ tới chuyện vừa thấy hay không, nàng học tập ở tivi động tác bắt đầu liên tiếp quay đầu liên tiếp nhìn về phía hán, trong miệng trong lời nói theo "Ta chợt, ta ở chợt, ta còn chợt, ta chợt chợt chợt!" sau không tự giác toát ra một câu: "Vì sao lại chợt đẹp trai như vậy đây?!"

Sở Hạo tuy rằng khó hiểu nàng vì sao liên tiếp quay đầu liên tiếp trừng hán, nhưng từ lúc câu nói sau cùng của nàng hán xem như nghe ra được nguyên do, trên khóe miệng độ cong không tự giác nhếch lên, như vậy 'sát thủ siêu cấp giáo hoạt kiểu tươi cười làm cho cô gái chết ngay lập tức' làm cho Ngừ Diên lại rung động, một giây sau, nàng làm ra một cái hành động, một hành động mắc cỡ chết người.

Sở Hạo sững sờ trừng lớn hai mắt, thủy chung không tin một màn trước mắt này.

Đúng vậy ——

Cô gái chịu không nổi 'sát thủ siêu cấp giáo hoạt kiểu tươi cười làm cho cô gái chết ngay lập tức' chủ động hôn giống như môi cái người kia. . . .

Sở Hạo ngây ra một lúc, tùy cơ kíp phản ứng, khóe miệng treo lên mỉm cười đột nhiên làm nụ hôn này sâu thêm, vốn chỉ là muốn nếm một chút nàng cắn bản không kịp lùi bước, đầu lưỡi của hán liền đưa vào trong miệng nàng, cùng đầu lưỡi của nàng bắt đầu chơi đùa, Sở Hạo càng hôn càng trầm luân, trầm luân đến nỗi muốn ở chỗ này muốn nàng, nhưng mà hán biết đây không phải thời điểm, hán sẽ chờ... , tựa như hôm nay đợi nàng chính mình đưa tới cửa.

Ngừ Diên ở trong lúc hán cường thế hôn làm cho khó thở, Sở Hạo thấy thể lưu luyến không rời khỏi môi của nàng, buong lỏng Ngừ Diên liền từng ngậm từng ngậm thờ rất giống một con cá thiếu đường khí.

"Người... . . . Làm sao người lại hôn môi? Người không phải người ngốc sao?" Ngừ Diên thờ hồn hên nói.

Sở Hạo làm bộ khó hiểu hỏi: "Ơ? Đây là hôn môi sao? A Ngốc chỉ là thấy nương tử là hôn ta trước, nghĩ đến nương tử như vậy sẽ rất thoải mái, cho nên A Ngốc cùng nương tử học tập nha, như thế nào? Làm không đúng sao?" Hán nói nghiêm trang, đứng đắn đến mức Ngừ Diên căn bản không thể nhìn ra hán đang diễn trò.

Ngừ Diên vỗ vỗ ngực kinh hoàng không ngừng nói: "Đây là hôn môi, là thưởng cho, thưởng cho A Ngốc người hôm nay thật biết điều, biết ôm cùi trở về, nhưng, người phải nhớ kỹ, hôn, không cùng người khác, nếu không, miệng người sẽ bị bệnh trĩ, hiểu chưa?" Hoàn toàn không có để ý mình đã bắt đầu toan tính hán, mà là cho cảnh cáo, chỉ là cảnh cáo như vậy có chút ghê tởm rồi, mồm dài như bệnh trĩ này mà nàng nghĩ ra được.

Sở Hạo nghe thấy vậy gât gât đầu cười cười nói câu hiểu được, xem ra, chỉ có ở chung như vậy, nàng mới có thể lộ ra hình dáng, không nghĩ tới hán giả ngu còn có thể gặp được một mặt của nàng đáng yêu như vậy, đối với nàng yêu thương càng thêm sâu sắc.

"Còn không có tin tức sao?" Sở Thiên đứng ở phía trên cung điện xanh vàng rực rỡ hỏi Tào công công.

Tào công công quỳ trên mặt đất nói: "Hoàng thượng, Vương gia cùng Vương Phi giống như là biến mất trong hư không, nô tài phái người đi tìm không một ai có thể tìm được họ."

Sở Thiên nghe vậy mày cang phát ra chau lên, tại sao có thể như vậy? Hán đều đi ra, bọn họ không thể nào lại mất tích! Một màn ở Hòa Diễm cốc hán đến bây giờ đều không thể quên, nàng có dung mạo kinh người như thế không nói, mà nàng chính là thứ tư trong bảo khố trong truyền thuyết có thể hô phong hoán vũ, cái này xác thực làm cho hán giật mình không thôi, lúc trước hán đã cảm thấy nàng rất đặc biệt, thật không nghĩ đến nàng lại có thể đặc biệt như vậy, Mộng Ngừ Diên đến tốt cùng còn có bí mật gì mà hán không biết?!

"Tìm người theo dõi Phượng Ly Ca chưa?" Sở Thiên xoay người nhìn hán lại hỏi.

"Hồi hoàng thượng, đã có cao thủ ở sau lưng bí mật theo dõi Phượng Ly Ca, chỉ cần hán có thể tìm được bọn họ, cao thủ phái đi tự nhiên sẽ đến hồi báo!" Tào công công một mực cung kính nói, hán không biết ở Hòa Diễm cốc đến tốt cùng xảy ra chuyện gì kinh thiên động địa, tại sao phải nói kinh thiên động địa, đó là bởi vì toàn bộ núi lửa trong vòng một đêm liền biến thành bình nguyên, một màn quý dị như vậy đủ để chứng minh, ở trong đó đích thị là xảy ra chuyện gì rất đáng sợ.

Một điểm nữa chính là từ sau khi trở về Hoàng thượng vẫn phải không ngừng hỏi thăm Vương gia cùng Vương Phi rơi xuống, hơn nữa, buổi tối cho tới bây giờ đều không đi ân sủng phi tử nào, từ điểm này xem ra, chỉ sợ, chuyện này cùng Mộng Vương Phi có liên quan, ai, Hoàng thượng a, ngài trăm ngàn không cần hăm đi xuống, nàng lại là phụ nữ có chồng a, chỉ là như vậy cùng là đại nghịch bất đạo..., hán cũng chỉ có thể dưới đáy lòng la lên vài cái mà thôi.

"Ừm, chuyện này người cần phải nghiêm túc đi làm cho ta!"

"Nô tài chắc chắn tận tâm tận lực đi làm!" Tào công công nói gấp.

"Ừm, còn có việc sao? Không có việc gì liền rút lui đi!" Sở Thiên xua tay nói.

Tào công công nghe thấy vậy vội vàng quỳ xuống đất nói: "Hồi hoàng thượng, ngài không ở trong cung, thái tử... . . Thái tử... . ." Hán muốn nói lại thôi thật sự không biết nên hay không nên nói.

"Thái tử làm sao vậy?" Sở Thiên nhìn về phía hỏi hán, theo bản năng mày hán chau lên.

“Gần đây Thái tử chỉ cần Hoàng hậu nương nương vừa đến thăm sẽ nhiễm bệnh, hơn nữa mỗi lần không phải nhiễm bệnh mà chính là trúng độc, tuy rằng độc rất nhẹ dụng kế rất ít, nhưng vẫn là cần Thái y kiểm tra!” chuyện này đã bị Hoàng hậu ngăn chặn, nhưng hần nghĩ vẫn là quyết tâm nói cho hoàng thượng biết.

“Cái gì? Thật có việc này sao?” Sở Thiên nghe thấy vậy tức giận đột nhiên lên đây, nữ chân chết tiệt này không phải muốn hại con hần đi? Lúc trước Ngừ Diên bị vu hãm, hần đã cảm thấy sự tình không thích hợp, có thể thấy được Ngừ Diên không có truy cứu, hần cũng không để ý nữa, hiện tại xem ra, chuyện tình Thái tử tuyệt đối không thể nhẹ nhàng như vậy.

“Nô tài là nghe Thái y nói, Thái Hậu còn chưa có biết đâu, hiện tại Thái tử ở nơi của Mai Phi nương nương.” Tào công công quỳ trên mặt đất dập đầu nói.

“Được rồi, người cũng đừng dập đầu, theo trẫm đi xem, trẫm thật ra muốn nhìn tâm nữ nhân này đến tột cùng muốn đầu độc con trẫm như thế nào” Nói xong, tay áo vung lên tức giận tiêu sái ở tại phía trước.

“Dạ!” Tào công công nghe thấy vậy liền đứng dậy đi theo, trong lòng suy nghĩ, Hoàng hậu này a, làm việc thật sự là không đầu óc, muốn độc hại Thái tử, đây không phải rút lông trên đầu lão hổ nha, tìm hình dáng mình nha!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Nam nhân lớn nhỏ đều tự có kế hoạch

Mưa bên ngoài cũng không biết khi nào thì ngừng lại, tóm lại là sau khi nàng tỉnh ngủ mới phát hiện mưa đã tạnh, ngáp một cái từ trên cò bò dậy, Ngừ Diên lúc này mới phát hiện Sở Hạo cùng con ngựa đồng thời không thấy?

“A Ngốc, A Ngốc?” Theo bản năng, Ngừ Diên liền la lên, trong lòng lo lắng không thôi, nhưng hần là một ngốc tử, vạn nhất thật sự có chuyện ngoài ý muốn, vậy phải làm thế nào?

“Ta ở trong này!” đột ngột một tiếng, từ bên ngoài truyền tới, người của hần cũng lập tức tiến đến trước mặt của nàng.

Ngừ Diên liền chạy đến động khẩu quát lớn: “Làm sao người có thể chạy lung tung? Vạn nhất xảy ra chuyện ngoài ý muốn làm sao bây giờ?”

Sở Hạo nhún nhún vai cười nói: “À, ta đem con ngựa chuẩn bị cho tốt!” nói xong, ngón tay đã xuyên qua dây xe ngựa cười hi hi nhìn nàng, trong lòng âm ập, xem ra nàng bất tri bất giác dần dần để ý đến hần.

Ngừ Diên theo ánh mắt của hần nhìn sang, con ngựa đã bị hần xuyên tốt lắm, thấy thế nàng nhìn hần hỏi: “Người làm?”

“Đúng vậy a, ngày hôm qua xem nương tử làm a, nương tử nói tướng công chỉ cần ngoan ngoãn là có thể được thưởng cho a!” nói xong, cười vẻ mặt sáng lạn giống như đứa nhỏ muốn được kẹo mà cố gắng biểu hiện.

Ngừ Diên nhìn về phía hần thật lâu không nói gì, hần như vậy cho nàng cảm giác rất ấm áp nha?! Mà lòng của nàng lại bắt đầu rung động không hiểu, đây là vì sao?

“Nương tử làm sao vậy? Không vui sao? Tướng công làm sai cái gì sao?” Thấy nàng không nói lời nào, hần chu miệng ủy khuất suy nghĩ muốn đem nàng kéo lại.

Ngừ Diên mỉm cười, không muốn để ý tới loại rung động khó hiểu này tiếp theo kiễng mũi chân trên môi hần hôn: “Tướng công tuyệt quá nha!”

Đây là nàng lần đầu tiên nghiêm túc chân thật kêu lên hai chữ tướng công này, mà nàng không hề cảm thấy phản cảm, ngược lại còn cảm thấy vô cùng ấm lòng, mà Sở Hạo được thưởng cho lại vui vẻ không thôi, thật tốt, hần đợi lâu như vậy, nàng rốt cục cũng nguyện ý gọi hần tướng công rồi!

Sau cơn mưa trời lại sáng làm tâm tình nàng phá lệ tốt, rất nhanh đem đồ vật thu thập xong liền cùng Sở Hạo đánh xe ngựa theo hướng Tây Thiên đi, trên đường luôn kể chuyện cười cho hần.

“Nương tử, người sẽ không rời ta đi?” Đột ngột một tiếng, ngồi ở bên cạnh xe ngựa Sở Hạo đánh gãy truyện cười của nàng thỉnh thoảng ra những lời này.

Ngừ Diên quay đầu cười tiếp tục đánh xe, “Người yên tâm đi, nương tử nhất định sẽ không...” nói một nửa nàng đột nhiên dừng lại, nàng đang suy nghĩ gì? Vừa rồi thiếu chút nữa nói thành sẽ không, làm sao có thể như thế, nàng mới không phải có loại ý nghĩ này đâu, nàng phải đi về, trở về.

“Nương tử làm sao vậy?” Chữ kia của nàng vẫn chưa nói ra, hần khẩn cấp truy vấn.

“Ha ha, nương tử nhất định sẽ chờ người tốt lắm sau. Sau.” Sau như thế nào? Nàng lại dừng lại.

“Sau như thế nào?” Hắn tiếp tục hỏi.

“Sau. Mang người cùng nhau trở về a!” nói xong lại cười cười, chỉ là tươi cười như vậy có chút xấu hổ, nàng không biết nên như thế nào nói cho hắn biết, chính là, quyết tâm về nhà lần này của nàng rất lớn, nàng không muốn làm mỹ nhân tuyệt mỹ, không muốn làm cái gì tứ bảo, càng không muốn làm cái gì công chúa Linh Tiên quốc, nàng chỉ muốn làm chính nàng, làm cái người hoạt bát sáng sủa như ban đầu.

“Nương tử, tướng công muốn người nói cả đời cũng sẽ không rời ta đi!” hắn chu miệng yêu cầu nói.

Ngữ Diên quay đầu nhìn hắn một cái cười nói: “Được, nương tử cam đoan không rời khỏi người, cả đời yêu thương người được không?” Nói xong, tiếp tục đánh xe.

Chỉ là nàng hứa hẹn như vậy đối với hắn mà nói nghe được lại thất vọng đau khổ, hắn biết nàng chỉ dỗ hắn mà thôi, dỗ thằng ngốc này mà thôi, hắn biết, nàng đã trải qua nhiều sinh tử như vậy vì chính cái gọi là nhà kia, nàng làm sao có thể vì hắn mà buông tha cho đường về nhà đâu? Nhưng, hắn nhất định phải tranh thủ, nếu yêu rồi, sẽ không muốn buông tay.

Hai người đều mang tâm tư riêng hướng phía trước đánh xe, ai cũng không nói chuyện, lại càng không biết bên trong Hoàng cung đang phát sinh một hồi bão táp.

“Hoàng thượng giá lâm!” theo một tiếng hét to của bọn thái giám, Mai Phi vừa vận miễn cưỡng nằm ở phía trên xích đu, không nghĩ tới Hoàng thượng đột nhiên đến đây, hù dọa nàng liền đứng dậy sửa sang lại một chút liền xuất môn nghênh đón Hoàng thượng.

Sở Thiên vừa đi vào chỗ ở của Mai Phi liền hỏi Thái tử ở nơi nào.

“Hoàng thượng, Thái tử ở trên giường nghỉ ngơi!” Mai Phi liền cười ha hả nói, nói xong còn sửa sang lại tóc một chút hi vọng mình ở trước mặt Hoàng thượng vĩnh viễn là đẹp nhất.

Sở Thiên nghe thấy vậy lập tức đi tới bên giường, giờ phút này Lăng nhi hỗn loạn, giống như ngủ mà không ngủ, sắc mặt vô cùng khó coi.

“Lăng nhi!” Sở Thiên ngồi ở bên giường lôi kéo tay nhỏ bé của hắn thân thiết kêu lên.

“Hoàng thượng, Thái tử thật gầy quá, may mắn đi đến chỗ này của ta, ta đã dặn ngự trù nấu một chút thuốc bổ để cho Thái tử điều dưỡng thân mình!” nàng liền vuốt mông ngựa nói, trên thực tế nàng hận chết, theo như lời ban đầu của Thái hậu để cho Hoàng hậu cùng nàng đồng thời chăm sóc Thái tử, bây giờ nàng còn chưa có làm mẫu hậu vậy mà còn phải chiều cổ Thái tử bệnh tật méo mó này thật sự là đáng ghét, nhưng hôm nay lại không nghĩ rằng Thái tử đem Hoàng thượng đưa tới, điều này làm cho bao nhiêu oán giận của nàng tốt hơn rất nhiều.

“Lăng nhi.” Sở Thiên không để ý đến lời của nàng, như trước nắm chặt tay Lăng nhi nhẹ giọng kêu lên.

“Ách.” Trong mơ mơ màng màng, hắn nghe được có người kêu lên, một lúc sau, chậm rãi mở mắt ra, “Phụ hoàng.”

“Thế nào? Còn có chỗ nào không thoải mái sao? Thái y mau gọi Thái y lại đây!” Sở Thiên liền hét lên.

“Dạ!” Tào công công liền gọi thái giám phía dưới đi kêu Thái y đến.

“Phụ hoàng. Lăng nhi khát. Lăng nhi không muốn ở cùng mẫu hậu, cũng không muốn ở nơi này!” nhìn như đơn thuần hắn đột nhiên nói ra những lời này.

“Chạy nhanh châm trà cho Thái tử!” Sở Thiên bận rộn sai khiến nói, hỏi tiếp: “Lăng nhi có lời gì nói cùng phụ hoàng, phụ hoàng sẽ làm chủ cho người!” nguyên bản từ nhỏ đã không có chú ý đến hắn, điều này làm cho hắn cảm giác mình thiếu con rất nhiều, nay biến thành bộ dáng này, nếu để cho mẫu hậu đi xa nhà niệm Phật biết, còn không biết đau lòng đến cỡ nào, hắn phụ hoàng này làm cũng có chút thất bại.

“Con đi ở chỗ mẫu hậu sẽ không thoải mái, nơi này. Nơi này không có nước uống.” Nói xong liếm liếm môi.

“Mai Phi?” Sở Thiên nghe thấy vậy tức giận bừng bừng trừng mắt Mai Phi vừa rồi còn vuốt mông ngựa, Mai Phi liền ‘bùm’ một tiếng quỳ gối trên mặt đất, “Hoàng thượng, nô tì oan uổng, Thái tử vẫn hôn mê bất tỉnh, nô tì thời thời khắc khắc canh giữ ở bên cạnh hắn, hắn. Hắn căn bản là chưa nói khát nước a!” nói xong, liền cúi đầu nói rất là ủy khuất.

“Hoàng đường, môi Thái tử đều rạn nứt rồi, nữ nhân như người vậy còn trông cậy vào chăm sóc đứa nhỏ sao?” Sở Thiên tức giận nói, ánh mắt vô cùng sắc bén.

Mai Phi vừa nghe lập tức liền hoảng thần, liền không ngừng dập đầu: “Hoàng thượng tha mạng, Hoàng thượng tha mạng a, nô tì thật sự không biết, ô ô!” lập tức nàng cầm lấy khăn khóc thút thút, bộ dáng vạn phần đáng thương.

Lúc này, nha hoàn dùng cái thìa nhỏ từng miếng dứt cho Thái tử, Sở Thiên nhíu mi nhìn về phía Thái tử đã bị đãi ngộ như thế trong lòng đau đớn không thôi, suy tư nửa ngày, hắn đột nhiên nói: “Đề cho Thái tử đi nơi ở của Dung phi!”

Tào công công nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, dẫn dò người chạy nhanh đi làm.

Dung phi là một phi tử thiện lương nhất trong hậu cung, thường làm hân vui vẻ, cũng không tranh thủ tình cảm chỉ là ngoan ngoãn làm chính mình, nàng cũng không làm cho hân rắc rối, ngược lại mỗi lần hân có tâm sự vui vẻ đều đi tìm nàng tâm sự.

Đúng lúc này, Thái y chạy chậm lại đây liền quỳ xuống thỉnh an Hoàng thượng, tiếp theo liền bắt mạch quan sát thái tử.

“Hoàng thượng Thái tử đã không có gì đáng ngại, chỉ cần nghỉ ngơi thật nhiều điều dưỡng điều dưỡng sẽ rất nhanh hồi phục.” Thái y quỳ trên mặt đất nói.

Sở Thiên nắm tay Lăng nhi muốn hỏi: “Phụ hoàng cho người đến nơi ở của Dung phi, người có bằng lòng hay không?”

Lăng nhi gật gật đầu, nghiêm túc nói: “Lăng nhi nghe theo phụ hoàng an bài!”

“Thực ngoan!” hân sờ sờ đầu của hân cảm thấy vui mừng.

“Phụ hoàng, Lăng nhi nghĩ muốn đi học, nhớ học đường!” hân nhìn về phía phụ hoàng chân thành nói.

Sở Thiên nghe thấy vậy trong lòng ầm ầm không thôi, “Nhi tử ngoan của trẫm quả nhiên có chí hướng, chờ người hết bệnh rồi hãy cùng các hoàng tử còn lại cùng nhau đi học được không?”

Lăng nhi hiểu chuyện gật gật đầu, tiếp theo nhắm lại ánh mắt muốn đi ngủ.

Sở Thiên thấy thế đứng dậy để cho người ta đem Thái tử đến nơi của Dung phi, về phần Mai Phi vẫn đang đập đầu trên mặt đất, hân cũng không muốn liếc mắt nhìn, mà Hoàng hậu kia làm cho Thái tử bị thương, hân cần phải điều tra thật kỹ, theo sau phát tay áo rời khỏi nơi này.

Mai Phi quỳ trên mặt đất khóc, nhóm Thái y bận rộn, bọn thái giám tìm cổ kiệu tới đón Thái tử, nhưng mà bọn họ bận rộn ai cũng không có chú ý tới, Lăng nhi trên giường nhắm mắt đột nhiên mở đôi mắt màu đen khóe miệng chậm rãi treo lên một nụ cười gian, hân đã nói qua phạm là người hại mẹ của con hân toàn bộ đều phải trả giá thật nhiều, về phần Hoàng hậu kia thiếu chút nữa hại chết mẹ của con hân, hân chắc chắn phải bắt nàng gấp trăm lần hoàn lại!

Bên kia

Xe ngựa ở trên bùn đất ẩm ướt bánh để lại một mảnh dài hẹp thật sâu, xe chạy vô cùng nhanh, đi ngang qua rừng cây làm cho chim chóc lập tức bay lên.

Không bao lâu, xe ngựa đi vào một thôn trang bình thường, chính là thời điểm xe ngựa sắp tới thôn này, người trong thôn danh cũng không biết từ chỗ nào xông ra, mỗi người cầm trong tay đều là vũ khí, Ngừ Diên liền làm cho con ngựa ngừng lại, về mặt đề phòng nhìn hướng bọn họ thôn trang vô danh không có thiện ý này.

“Đi nhanh lên!” Đột nhiên, trong đám người một trưởng lão nhân đột nhiên đứng ra nói với nàng.

Ngừ Diên nghe thấy vậy không giải thích được nói: “Lão gia gia, chúng ta đây là muốn đi hướng Tây, người xem chung quanh đây đều là đầm lầy, duy nhất một đường đi thông đến Tây Thiên bắt đầu từ cái thôn làng này mà đi, các người yên tâm chúng ta tuyệt đối không có ý xấu, chúng ta thậm chí muốn từ thôn các người rời đi qua mà thôi.” Ngừ Diên liền nói cho mọi người biết.

“Các người vẫn là đi đường vòng đi, nói không cho quá sẽ không cho quá!” lão nhân nghe nói bộ dáng vô cùng không vui.

“Nhưng mà. Nhưng mà chung quanh đây chỉ có duy nhất một thôn này thôi, còn lại toàn bộ đều là đầm lầy a!”

“Bảo các người đi, các người không có lỗi tai a?” Lão đại nhìn thấy Ngừ Diên chít chít méo mó vô cùng không thích, ngữ điệu cũng tùy theo càng ngày càng lạnh đậm.

“Ai, người lão đầu này như thế nào lại như vậy a, đi qua nơi này không được a, chúng ta cũng không phải muốn ở thôn xóm của các người, chúng ta chỉ là muốn từ thôn các người rời đi qua mà thôi, người không thấy được chung quanh đây các người chỉ có một con đường mà thôi, người chẳng lẽ cho chúng ta từ phía trên đầm lầy bay qua a?” Ngừ Diên thấy hân ngu xuẩn ngoan cố cũng tùy theo không hờn giận nói.

“Ai, người này xú nha đầu, thôn trưởng cho người đi chẳng lẽ là hại người hay sao, người nếu thật muốn từ nơi này qua, đó mới là hại người!” Một người trong thôn vô danh nói.

“A Đạt câm miệng!” thôn trưởng đột nhiên quát lớn hân lẩm miệng.

Sở Hạo theo xe ngựa đến nơi đây một khắc đã cảm thấy phía trên thôn làng này bao phủ sương khói màu đen, xem bộ dáng là điềm xấu, mà nhìn thôn này một lòng làm cho bọn họ rời đi, nói vậy, cái thôn này chắc chắn có yêu ma quỷ phá hân định không muốn làm cho người ngoài bị thương tổn đi.

“Nương tử, đây là cái gì a?” Vừa vặn lúc này một tầng sương khói màu đen như quỷ mị liếc mắt một như thoi đưa di chuyển phía trên nóc nhà, hân liền làm cho Ngừ Diên nhìn thấy tất nhiên là muốn nàng chú ý.

“Quý quái!” Ngừ Diên kinh hãi nói ra, thanh âm kinh ngạc này của nàng, làm cho thôn dân quây chung quanh ở trong này đều ngẩng người một chút, nàng làm sao có thể biết có quý quái?

Ngữ Diên lập tức từ trên xe ngựa nhảy xuống mặt đất vội vàng nói: “Các người cái thôn làng này bên trong không hề tốt lành, chẳng lẽ các người đều phát hiện được sao?”

Thôn trưởng nghe thấy vậy nghi hoặc nhìn nàng một chút.

Ngữ Diên không để ý tới kinh ngạc của hắn, mà là chăm chú nhìn chăm chăm dị vật màu đen kia, một giây sau, từ trên người lấy ra một phù chú liền ném tới, thời điểm xuất hiện đụng chạm với sương khói màu đen, sương khói màu đen đột nhiên trên không trung ‘rầm’ một chút giống như mưa tích lặc trên mặt đất, mọi người ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, phía sau bọn họ không xa ở giữa thôn xóm đã ướt đầm rồi, trên mặt đất còn lại là dấu vết nước màu đen thui.

“Quý nước!” Ngữ Diên khẳng định nói.

Mọi người thấy nàng, trong mắt không còn bất mãn, mà là nhảy mắt chuyển thành kích động, ngay tại thời điểm Ngữ Diên rồi rầm nghĩ đây là cái quý nước gì, những thôn dân này đột nhiên toàn bộ quý gối xuất đất, cao giọng la lên: “Thần tiên cứu cứu chúng ta đi, cứu cứu chúng ta đi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 198: Ngẫu nhiên gặp thực nhân thủy quái

Ngữ Diên liền kêu bọn họ nhanh đứng lên, đều lớn như vậy rồi lại quý dưới nàng cái nha đầu mấy tuổi này thực không tốt nha.

“Thần tiên không cứu chúng ta, chúng ta sẽ không đứng lên!” mọi người giống như là chịu qua huấn luyện, khẩu khí thần kỳ nhất trí, nói xong, toàn bộ nhìn về phía Ngữ Diên, ánh mắt kia là khẩn cầu, là kỳ vọng, cùng với hi vọng.

“Các người tất cả đứng lên, chỉ cần ta có thể giúp đỡ, ta nhất định sẽ cố hết sức!” Ngữ Diên nói gấp, trong lòng nàng đại khái cũng đoán được nguyên do, nói vậy đích thị là cùng với quý nước kia có liên quan, mà nàng thân là người khu Ma Nhân gặp loại chuyện này như thế nào có thể khoanh tay đứng nhìn, tuy rằng nàng rất muốn khoanh tay đứng nhìn, nhưng mà hiện tại muốn từ thôn xóm người khác mà qua, cũng không thể để mặt mũi cũng không cấp đi!

Mọi người nghe được nàng nguyện ý giúp, liền nhiệt tình giúp nàng kéo ngựa, còn để cho đoàn người chuẩn bị tốt rượu thức ăn ngon, giống như cung cấp nuôi dưỡng Phật tử, Ngữ Diên đi theo mọi người lên phía trước, nhưng trong tay thủy chung vẫn nắm tay Sở Hạo, nàng sợ hắn bị đoàn người di chuyển đến bên cạnh, mà Sở Hạo khoe miệng vẫn lộ vẻ thần nhiên tươi cười.

Một lúc sau, trên bàn rượu

Thôn trưởng tóc trắng xoa nói: “Cái thôn làng này có một hồ nước, hồ nước này ở phần đuôi thôn xóm, đây là một hồ nước ngọt, ở nơi này nhiều đầm lầy nhưng đây là ngọn nguồn uống nước duy nhất của bọn ta, nhưng mà năm năm trước cũng không biết vì sao, nơi này xuất hiện một thủy quái, phụ nhân giặt quần áo, tiểu hài tử choi đùa, thanh niên trai tráng tiếp xúc với hồ nước này đều bị thủy quái lôi xuống, từ đấy về sau cũng không có đi lên.” nói xong, khóe mắt đều đã ươn ướt.

“Đây là quý nước túm người đi” Ngữ Diên nói.

Thôn trưởng chưa có trả lời câu hỏi của nàng, mà là nói thẳng: “Nhưng mà ở đây có một người duy nhất có thể uống nước hồ, người này ba ngày không ăn cơm có thể sống sót, ba ngày không uống nước sẽ thoát chết, bởi vậy mọi người bắt đầu tế bái thủy quái này, có một ngày trong thôn một đứa bé cũng bị thủy quái kéo vào trong nước, tiếp theo làm cho người ta kinh ngạc là tiểu hài tử này ngộp trong nước hai ngày sau đó đột nhiên kỳ tích đứng ở thôn xóm, chính là lời của nó nói lại là thanh âm của nam nhân, lúc ấy tất cả mọi người đều sợ cháng váng, thẳng đến nó báo ra hắn chính là Thủy thần, là Thủy thần bọn hắn cung phụng, mọi người toàn bộ quý trên mặt đất cúi đầu, nhưng mà”

“Nhưng mà cái gì?” Thấy hắn nói chuyện áp a áp ứng, tính tình Ngữ Diên sốt ruột nhin không được truy vấn.

“Nhưng mà hắn nói ra điều kiện chính là cứ mỗi tháng phải đưa một nữ nhân hoặc là tiểu hài tử vớt xuống trong hồ để cho hắn ăn!” A Đạt thấy thôn trưởng nghẹn ngào không thôi, vì thế hắn nói gấp.

“Cái gì? Ăn tiểu hài tử cùng nữ nhân?” Ngữ Diên kinh ngạc không thôi, quý nước này người không phải dùng để ăn a, theo nàng trải qua tróc quỷ mà nói, bình thường quý nước cũng là bởi vì chính mình bị chết đuối cho nên vô cùng không cam tâm, bọn họ nhìn thấy mọi người một mình bơi lội sẽ lôi mất cá chân của bọn họ đem bọn họ thả xuống nước biến thành quý nước cùng hắn, quý nước ăn thịt người này là lần đầu tiên nghe nói.

“Đúng vậy a, thủy quái này vừa lợi hại lại âm trầm, các người không biết, hắn ăn xong xương cốt chưa bao giờ đặt ở trong nước, mà là vớt bên bờ, mọi người nhìn thấy đều là sơn tóc gáy a!” A Đạt lại nói.

“Biến thái như vậy?” Ngử Diên nhin không được nói.

“Vây các nguoi có thể đào tẩu a!” Sở Hạo vừa ăn, một bên cười cười nói.

“Ai” Trầm mặc một hồi thôn trưởng lại thờ dài nói: “Trốn? Các nguoi cho là chúng ta không muốn đào tẩu a, thật nhiều người chịu không nổi loại tra tấn này vụng trộm mang theo thê nhi chạy trốn, nhưng mà. Nhưng mà ngày hôm sau thi thể của bọn hần sẽ xuất hiện ở cửa thôn a!” nhớ tới chuyện tình bi ai đó, thôn trưởng lại nghẹn ngào.

“Khó trách ta không nhìn thấy tiểu hài tử cùng nữ nhân.” Ngử Diên như có suy nghĩ gì nói.

Nghe vậy, nước mắt thôn trưởng nhiều hết mức rồi, hần đột nhiên quỳ trên mặt đất lúi chân Ngử Diên vội vàng van cầu nài.

“Thôn trưởng nguoi đứng lên mà nói!” Ngử Diên nói gấp.

“Người trong thôn nữ nhân cơ bản đều chết sạch, đêm nay. Đêm nay phải cung phụng đúng là cháu gái thôn trưởng, nữ nhi của hần tháng trước đã dâng rồi!” A Đạt cũng nghẹn ngào nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy liền nâng thôn trưởng dậy nói, “Nguoi yên tâm, ta chắc chắn sẽ bảo vệ cháu gái nguoi, ta cũng sẽ cố hết sức!” giờ phút này, nài đối với quý nước biến thái này tràn ngập tò mò, nài thật muốn nhìn xem hần đến tột cùng là quý như thế nào.

Màn đêm dưới sự chờ đợi lo lắng của nài, rốt cục kéo xuống màn che, Ngử Diên phát cho đoàn người mỗi người một cái bùa hộ mệnh, để cho bọn họ đeo tại trên người không cần đi ra, mặt khác làm cho chính là ở sau lưng Sở Hạo cho hần uống thuốc, dù sao hần bây giờ là ngọc tử, đây không phải quý bình thường cũng không phải người bình thường, quý nước này nài chưa có thăm dò lai lịch của hần, nài tuyệt đối không thể để cho hần đi mạo hiểm, tiếp theo khi thả trên người hần một cái phù chú, liền đóng cửa lại rồi đi.

Chân trước của nài mới vừa đi, Sở Hạo liền ngồi dậy, tiếp theo từ cửa sổ đi ra ngoài.

Ngử Diên lấy ra Huyết Linh Đương trên người, nắm trong tay Chu Tước trên thân kiếm mang theo rất nhiều phù chú vừa làm, liền hướng bên hồ thôn dân chỉ dẫn đi đến.

Ánh trăng màu bạc yên tĩnh trong thôn trang có vẻ là hài hoà như vậy, nhưng đây chỉ là mặt ngoài, thôn trưởng nho nhỏ đi chưa tới bao lâu sẽ đến một cái hồ lớn ở đuôi thôn này, chung quanh cỏ lau theo gió nhẹ nhẹ nhàng thổi lật phất, hồ nước thân nhiên này thoạt nhìn bình tĩnh không thôi, Ngử Diên lao ra phù chú thiêu đốt để tại trên mặt hồ, phù chú nháy mắt liền trầm xuống.

Gió, đột nhiên không có phương hướng từ bốn phương tám hướng nổi lên, hồ nước bình tĩnh bắt đầu nổi lên gợn sóng, Ngử Diên thối lui, phía dưới có gì đó đang lên đây, trong tay kiếm nắm thật chặt.

Đúng lúc này, trong nước đột nhiên ‘bá’ một tiếng, liền giống như suối phun hướng lên trên bốc đi, phía dưới kia một vật đen tuyền ướn sừng gì đó xuôi dòng mà lên, một giây sau, liền rơi trên mặt đất.

“Nguoi là cái quý quái gì?” Ngử Diên nắm kiếm Chu Tước đề phòng hỏi.

Vật ướn sừng gì đó tóc đen thật dài che mặt gò má, nghe Ngử Diên nói chậm rãi kéo tóc lúi ra phía sau, mặt nửa xương khô nửa thịt liền nhìn về phía Ngử Diên, tiếp theo phát ra tiếng cười khanh khách , thực tại làm cho người ta nghe được âm lãnh không thôi.

“Con nhóc!” quý nước ướn sừng khinh thường cười cười, tựa hồ đang cười nhạo nài không biết trời cao đất rộng.

“Nguoi không tu luyện tích đức lại có thể làm quý nước còn ăn thịt người? Nguoi quả thực chính là đại biểu loại quý ghê tởm!” Ngử Diên trào phúng nói.

Quý nước ướn sừng vươn tay bạch cốt cười nói: “Nguoi thấy được sao? Đây là xương cốt!” một giây sau, hần vươn cái tay còn lại, mà cái tay kia lại cùng người bình thường giống nhau, “Đã hiểu sao?”

“Nguoi ăn thịt người bỏ xương của nguoi?” Ngử Diên kinh ngạc nói.

“Con nhóc còn có thể phản ứng thông minh như vậy, nói vậy ăn thịt của nguoi chắc chắn sẽ phát triển nhanh hơn!” hần nhếch miệng cười, một nửa có thịt, một nửa xương khô làm cho người ta nhìn xem không biết nên hình dung như thế nào mới tốt.

“Nguoi TMD đang nằm mơ đi!” nhớ tới hần ăn rất nhiều nữ nhân cùng tiểu hài tử, nài không nỡ nhả tuôn ra lời thô tục, tiếp theo liền xông tới, bình thường đối phó với quý quái nài vẫn còn có chút tin tưởng, trừ phi là Quý Vương cái chủng loại kia. . . Không tin rằng bên ngoài!

Quý nước thấy thế liền cùng nài đánh nhau, Ngử Diên cũng không hề yếu thế vùng lên đánh, vừa rồi thời điểm bắt đầu nài vẫn chiếm thượng phong, nhưng sau đó tóc quý nước lại đột nhiên duỗi thẳng, tiếp theo cuốn lấy tay chân Ngử Diên bắt đầu đánh lên.

“Nguoi tên hỗn đản này!” kiếm Chu tước trong tay Ngử Diên không hề nương tay liền chém tới, lại không nghĩ rằng chém đứt cái này, cái chân lại bị cái kia cuốn lấy, mà tóc quý nước cùng hải tảo giống nhau chém cũng chém không xong.

“Cùng ta đấu nguoi còn non nớt!” một thanh âm âm lãnh, quý nước ghê tởm từ trong miệng ỏi ra một ít nước hồ trực tiếp phun tại trên mặt nài, nhất

thời làm cho Ngừ Diên ghê tởm lớn tiếng hét chói tai, “Rác rưởi, nguoi MA, nguoi đừng tùy tiện đi tiểu được rồi!” nói xong, từ eo lấy ra đồng tiền ném vào trên người của hắn.

“Ta cho nguoi nước tiểu, ta cho nguoi nước tiểu, mẹ nguoi chưa mua tã cho nguoi a!” Ngừ Diên ghê tởm hết, người kia quả thực biến thái đến cực điểm.

Máu đồng tiền của nàng đánh vào trên người quý nước, làm cho Quý nước dừng một chút, trên người cũng bị thiêu đốt ra vài cái lỗ nhỏ, tay chân buông lỏng ra một ít, nhưng một giây sau, ngay tại lần thứ hai hướng đến mắt cá chân của Ngừ Diên, hơn nữa lúc này đây độ mạnh yếu lớn rất nhiều.

“Muốn chết!” Quý nước hiển nhiên là chưa bao giờ bị đánh đau, hiện tại bị cái nha đầu này đánh đau rồi, mặc kệ từ phương diện nào mà nói đều không có mặt mũi, cho nên gia tăng độ mạnh yếu dùng sức quần quật lấy mắt cá chân của nàng, tay khô héo đã ở trên tay nàng dùng sức nắm bắt.

“Nguoi cho ta là bánh a, nắm đầu nguoi a!” Một giây sau

Ngừ Diên, tay trái hung hăng lôi tóc quý nước gắt gao kéo, Quý nước đột nhiên bị bắt được tóc tự nhiên đau gào khóc, “Tiện nhân thả tay nguoi ra!”

Quý nước vẫn tự hào về tóc đột nhiên bị Ngừ Diên hung hăng kéo, làm cho hắn đau đớn dùng tay khô héo của hắn dùng sức cản trở nàng, Ngừ Diên cũng bị ngăn cản đau đớn không thôi, “ĐxxCM, nguoi này dính như keo quý này nọ, ta tóm chết nguoi!”

“A.” Một tiếng kêu thê lương, tóc Quý nước bị Ngừ Diên kéo rớt xuống, quý nước bởi vì đau đớn mà buông lỏng kim kẹp đối với nàng ra, mà Ngừ Diên lập tức không đứng vững mà ngã tấp rơi xuống hồ, nhưng đợi nàng ngã xuống không phải mặt đất thô ráp mà là một cái ôm ấp mang theo mùi được thảo thân nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Kinh biến (1)

Mùi hương quen thuộc như thế làm cho Ngừ Diên ngây ra một lúc, liền nghiêng đầu nhìn sang, hé ra dung nhan hoàn mỹ xuất hiện ở trước mặt của nàng, “Phượng Ly Ca?” Ngừ Diên theo bản năng nói.

“Cái mặt nạ này xem ra thật không quen a!” rơi xuống mặt đất câu nói đầu tiên hắn nhủ thầm nói, một giây sau, từ trên người lấy ra một cái mặt nạ đưa cho nàng, “Đeo cái này vào đi, dung nhan trước đây của nguoi!”

Ngừ Diên nghe thấy vậy tiếp nhận mặt nạ trong tay hắn, Phượng Ly Ca mỉm cười liền như tiên tử bay đi lên, ngăn ngừa vài giây, quý nước ‘wow ô wow’ kêu thảm thiết vài tiếng liền rơi trên mặt đất hóa thành một bãi nước đen.

Ngừ Diên liền đi tới tò mò hỏi: “Phượng Ly Ca làm sao nguoi lại ở chỗ này a?”

“Như thế nào? Không chào đón?” Hắn như trước bảo trì bộ dạng phong đạm vân khinh cười cười.

“Làm sao có thể, ta còn tưởng rằng nguoi mất tích đâu rồi, nguoi làm ta lo lắng muốn chết!” Ngừ Diên liền chu miệng cười cười, tiếp tục nói: “Nhưng ta tin tưởng các nguoi đều có thiên tướng, ta liền biết nguoi sẽ bình an!” nàng khẽ cười.

“Nguoi biến thành bộ dáng này cũng thật là không dễ tìm a!” hắn làm hình dáng có chút đau đầu nói.

“Hi hi, không phải nguoi tìm được rồi thôi!” nói xong, trước mặt của hắn nhẹ nhàng kéo mặt nạ xuống, nhìn khuôn mặt nàng đẹp như tiên tử ở dưới ánh trăng nhìn càng đẹp thêm làm cho người ta cảm thấy thần thánh không thôi, Phượng Ly Ca ôn trọng số một mà vào thời khắc này cũng có chút hoảng hốt, nàng thật đẹp, nếu mà nàng để khuôn mặt này ở trước mặt mọi người mà nói... , chắc chắn khiến cho sóng to gió lớn đi!

Vài giây sau

“Thế nào? Chính là ta sao?” Ngừ Diên sờ sờ mặt hỏi

Phượng Ly Ca cười cười, “Ừm, vẫn là gương mặt này tương đối quen thuộc!”

“Làm sao nguoi lại đột nhiên đến đây? Đúng rồi, ta dẫn nguoi đi gặp Sở Hạo, hắn cũng ở nơi đây, tuy rằng hắn hiện tại có chút ngốc!” Ngừ Diên nói gấp.

“Ngốc?” Phượng Ly Ca nhíu mi khó hiểu, hắn vừa rồi còn gặp mặt cùng hắn, hắn nhìn qua một chút cũng không thay đổi a, làm sao có thể biến thành ngây ngốc đâu?

“Ai nha, hần khả năng rất xui xẻo, để cho hồng thủy tiến nhập đầu hiện thành ngọc rồi, ngay cả mình cũng không biết đâu, ta nghĩ hần gặp lại người có lẽ sẽ nhớ lại một chuyện gì đó!” nàng không hề phát hiện khác thường nói.

“Nha, không được, ta vừa mới gặp qua hần!” Phụng Ly Ca đột nhiên nói.

“A? Người thấy? Vậy hần nhận ra người sao?”

“Ách. Ách ta để cho thủ hạ của ta đem hần mang về kinh thành!” hần nói dối, nhưng sự thật là Sở Hạo xác thực vừa rồi cười ngửa của hần theo hướng kinh thành mà đi, nhưng không phải kinh thành, mà cái Lão Ngoan Đồng kia vì tìm kiếm bọn họ mà mang theo nha hoàn đi hướng Tây Thiên, lại không nghĩ rằng ở Hoa Lan trấn bị thương ở chân vô cùng nghiêm trọng, đều sưng rất to, hiện tại đang ở trên giường không đủ sức di chuyển.

“Cái gì? Tại sao phải làm như vậy a, hần không thấy được ta sẽ sợ hãi!” Ngừ Diên hồn nhiên không biết mình hiện tại đã đề ý đến hần cỡ nào.

“Gia gia của hần bị bệnh nặng, mặc kệ hần là có phải có trí nhớ hay không, lão nhân gia chắc chắn sẽ nhớ thương hần, mục đích ta tới tìm kiếm các người cũng là việc này!” Phụng Ly Ca thích hợp nói, lại che dấu hần căn bản không có chuyện tình ngọc, nói vậy hần giả ngu nhất định là có nguyên nhân a!

“Gia gia bị bệnh? Nghiêm trọng sao?” Nghe thấy vậy, nàng liền kích động hỏi.

“Hần là có chút nghiêm trọng, nếu không, ta cũng sẽ không để cho người bắt hần cho mang về rồi, như thế nào, người muốn trở lại kinh thành hay không?” Tuy rằng phía trước Sở Hạo nói để hần giúp đỡ nàng đi một đoạn, nhưng không có nói mời nàng trở về, chỉ nói phải hoàn thành giấc mộng của nàng, Sở Hạo như vậy làm cho hần thực tại có chút giật mình, người kia trừ gia gia hần ra bên ngoài, còn có thể suy tính cho người khác?! Song có lẽ, hần có thể yên tâm như thế đại khái một nguyên nhân khác chính là Hoa Lan trấn cách nơi này rất gần, nếu thật là trở lại kinh thành, hần sẽ không hào phóng như vậy đâu!

“Ta.” Ngừ Diên có chút rối rắm, nghĩ nghĩ nhìn về phía Phụng Ly Ca nói: “Không quay về, ta muốn đi Tây Thiên, mặc kệ chuyện gì phát sinh ta cũng phải đi Tây Thiên!” nàng đột nhiên kiên định nói, nàng biết mình có chút ích kỷ, nhưng mà nàng tin tưởng Sở Hạo đi trở về kinh thành, Thái y chắc chắn sẽ chữa khỏi cho hần, Gia gia nhìn thấy ngoại tôn cũng sẽ khỏi hần a, hiện tại cũng đi tới một bước này, nàng thật sự là không muốn đi trở về.

“Vậy được rồi, ta vừa vặn cũng muốn đi ra ngoài du sơn ngoạn thủy, không bằng cùng nhau đi!” Phụng Ly Ca cười nói, hần đối với nàng cũng tràn ngập tò mò, cũng tin tưởng, đường đi Tây Thiên này nhất định không đơn giản, còn nữa, hần cũng tin tưởng Hoa Lan trấn cách gần như thế bọn họ chắc chắn rất nhanh liền đuổi theo.

Ngừ Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, trong lòng một nửa cao hứng một nửa mất mát, cao hứng là Phụng Ly Ca đến, mất mát là Sở Hạo không biết thế nào, hần còn không bình thường như vậy.

“Ách!” Đột nhiên cảm giác đau đớn lại từ đầu gối của nàng truyền đến, Ngừ Diên theo bản năng quỳ trên mặt đất lại bị Phụng Ly Ca đột nhiên ôm. “Làm sao vậy?” Nhìn về phía nàng đột nhiên về mặt trở nên thống khổ hần liền khó hiểu hỏi.

Khi hần đỡ, Ngừ Diên chậm rãi đứng vững nhìn về phía hần thống khổ nói: “Không biết sao lại thế này, gần đây chân của ta đau quá đau quá!” Ngừ Diên khó hiểu vuốt chân của mình khó chịu nói.

Phụng Ly Ca liền bắt mạch cho nàng muốn nhìn một chút đến tột cùng sao lại thế này, nhưng hần giữ nửa ngày nghiên cứu cũng không nhìn ra nguyên nhân bệnh gì, Ngừ Diên nhìn thấy hần chau lên mày không khỏi hỏi: “Ta làm sao vậy?”

Phụng Ly Ca buông cổ tay của nàng ra nói: “Kỳ quái, tra không ra nguyên nhân gì.”

Ngừ Diên nghe thấy vậy không có trách cứ ngược lại cười cười, “Không có việc gì, ta trước kia cứ như vậy, chính là viêm khớp, mỗi lần thời điểm trời mưa sẽ đau đớn.” nàng chỉ tiết nói.

“Viêm khớp?” Phụng Ly Ca không rõ ba chữ kia là có ý gì.

“Được rồi, đừng đàm luận chuyện này nữa, đi, thôn trưởng biết chúng ta giết Quỷ nước nhất định rất vui vẻ!” nói xong, cười hi hi tiêu sái ở tại phía trước, Phụng Ly Ca cũng vội vàng đi theo.

Bên kia

Béo lão nhân nằm ở trên giường ăn nho hờn giận than thở: “Thằng nhóc này như thế nào đến bây giờ còn không mang Diên nhi tới gặp ta à?”

Tiểu Hương vừa thu xếp đồ đạc một bên làm vừa nói: “Gia gia, nô tỳ cảm thấy người lần này nghịch lừa quá lớn, Vương gia nếu biết người là già, hần không dám đem người như thế nào, nhưng nhất định sẽ đem da của nô tỳ lột a!” nói xong, bêu môi bất mãn nhìn hần.

“Người nha chính là người nhất gan, người không phải muốn tìm tiểu thư nhà người nha, ta cũng vậy muốn gặp Diên nhi a, đây không phải vẫn bỏ qua cho bọn họ nha, lúc này vừa vặn gặp được Phụng Ly Ca tốc độ của hần có thể so với nhóm ta mau hơn, để cho hần truyền tin cũng thuận tiện cho bọn họ đội nhóm ta, người nha quá nhỏ không hiểu chuyện!” Béo lão nhân không cho là đúng nói.

“Gia gia, đều không phải có tin tức của tiểu thư nha, người chỉ cần cái gì cũng đừng hiếu kỳ, cái gì đều muốn đi vô giúp vui, chúng ta đã sớm đuổi theo tiểu thư!” Tiểu Hương lật ra một cái liếc mắt.

“Ai, người nha đầu kia!” bị nàng vừa nói như vậy, hần nhất thời thấy mất mặt.

Tiểu Hương bấu môi bụng chấu rửa mặt đi ra ngoài, nhưng vừa mới đi ra lại hốt ha hốt hoảng chạy tiến vào, sừng sốt đem béo lão nhân đang ăn nhỏ hoảng sợ, “Người này nha đầu chết tiệt kia bỗng nhiên chột dọa người a!”

“Gia gia, Vương gia. nô tỳ nhìn thấy Vương gia đến dưới lầu!” Tiểu Hương kinh hoảng nói, lời của nàng vừa nói xong, cửa đã bị đẩy ra.

“Gia gia!” Sở Hạo giống như một trận gió đột nhiên lao đến, tốc độ của hần nhanh như vậy, làm cho Béo lão nhân nhất thời kinh sợ, sừng sốt đem nhỏ chưa kịp nhai trong miệng lẫn lông tóc trượt vào cổ họng, điều này làm cho hần là không ngừng ho khan.

“Gia gia người làm sao vậy? Người đừng dọa Hạo nhi, người làm sao vậy?” Một màn như vậy ở trong mắt Sở Hạo thoát nhìn còn tưởng là bệnh nguy kịch.

Béo lão nhân không ngừng vỗ, quả nhỏ tròn này cuối cùng từ cổ họng thành thật rớt xuống trong bụng, lúc này, sắc mặt của hần đỏ rực nói: “Hạo nhi a. Người nếu tối nay không trở về ta liền. Không thấy được người!” nói xong, còn lóe lóe hoa mắt, trong lòng cũng đang thầm nghĩ, về sau không bao giờ đại ăn nhỏ nữa, thiếu chút nữa đem mạng già của hần rớt xuống.

“Gia gia người làm sao vậy, người đừng làm con sợ, con đi tìm đại phu cho người!” nói xong, liền muốn đi ra bên ngoài, lại bị Béo lão nhân kéo tay.

“Gia gia không có việc gì lắm, chính là nhớ người cùng Diên nhi, a, Diên nhi cái nha đầu kia đâu rồi, ta đều thiếu chút nữa phải chết, nàng như thế nào cũng không đến quan tâm một chút a!” nạt không thấy được Ngừ Diên hần liền không vui mừng.

“Nàng ở thôn xóm phía trước, chờ người tốt lắm, con liền dẫn người đi tìm nàng!” Sở Hạo nói gấp.

Béo lão nhân nghe thấy vậy nói gấp: “Ta đây tốt lắm, chúng ta đi thôi!” nói xong, lập tức vén chăn lên liền chuẩn bị, nhưng thời điểm một chân vừa rơi xuống đất liền ngã ra một lúc, bởi vì Sở Hạo đang nghi hoặc nhìn hần, một bên Tiểu Hương liền nhảy mất cho hần, Béo lão nhân liền ha ha cười cười.

“Ai, ta đây là quá quan tâm Diên nhi rồi, người xem ta đều quên chính mình có thương tích!” hần liền hắc hắc cười cười lại nằm xuống, trong lòng suy nghĩ, có Hạo nhi ở đây, đuổi theo bọn họ hần là rất dễ dàng, hần không thể nóng vội, nếu không, lần sau giả bộ bệnh sẽ không có hiệu quả tốt như vậy.

Tiểu Hương thấy thế nói gấp: “Vương gia người đói bụng không, nô tỳ gọi tiểu nhị làm một chút thức ăn ngon, Gia gia sinh bệnh cũng đã lâu chưa ăn!” nàng giúp đỡ nói.

“Đứng đứng đứng, để cho tiểu nhị chuẩn bị một chút đồ ăn ngon đi, ta còn muốn nghỉ đến Hạo nhi.” Thấy hần có điều hoài nghi, hần liền giả vờ nức nở nói.

Sở Hạo thấy thế nghi ngờ trong lòng liền quét sạch, có lẽ hần rất nhớ Diên nhi, vì thế để cho Tiểu Hương chạy nhanh chuẩn bị rượu và thức ăn hần muốn cùng Gia gia tâm sự thật tốt.

Hôm sau

Xe ngựa ra roi thúc ngựa hướng Tây Thiên mà đi, lần này đánh xe là Phụng Ly Ca, mà nàng an vị ở bên cạnh hần cùng hần nói chuyện phiếm, hần đánh xe tốc độ cùng kỹ thuật đều trên nàng, đoạn đường này đi vô cùng thuận lợi.

“Wow, dựa theo cái tốc độ này tin tưởng hần là rất nhanh có thể đến Tây Thiên” Ngừ Diên chờ mong nói.

Phụng Ly Ca hơi cười cười vẫn chưa nói.

“Ọc ọc ọc” bụng Ngừ Diên rất không chịu thua kém phát ra kháng nghị.

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy cười nói: “Ồ hướng phía trước đi một chút, ta nghĩ xuyên qua đường nhỏ này hần là sẽ có nơi trống trải, ở nơi này ăn một chút gì đi!”

Ngừ Diên gật gật đầu đồng ý cách làm của hần.

Mười mấy phút đồng hồ sau

“Wow, địa phương đẹp quá a!” Ngừ Diên từ trên xe ngựa nhảy xuống, đi trên cỏ mênh mông vô bờ vui vẻ chạy nhảy, cô đại này thật sự là tốt, không có carbon diocine ô nhiễm, nơi này mặt cỏ xanh như vậy, hoa nở thật là tiên diễm

Phụng Ly Ca đem ngựa kéo đến trên cỏ để cho nó cũng ăn cỏ tươi, tiếp theo, hần cầm lấy lương khô mà thôn dân cố ý cảm tạ đưa tặng.

“Này, ăn chút đi!” Phụng Ly Ca đem lương khô đưa cho nàng, Ngừ Diên cười hớ hớ tiếp nhận lương khô liền cắn một cái, “Nơi này không khí thật tốt, nếu ở trong này ăn cá nướng mà nói thì đặc biệt tốt!” nàng hướng tới nói, cũng thật, nàng đã lâu chưa ăn qua cá đi?

“Người muốn ăn cá?” Phụng Ly Ca nghiêng đầu hỏi.

Ngữ Diên thành thật gật đầu, thật là muốn ăn cá.

“Vậy người chờ, ta đi bắt hai con!” Phụng Ly Ca chỉ vào hồ nước phía trước cách đó không xa nói.

Ngữ Diên thấy thế vội vàng gật đầu “Tốt, ta đây qua bên kia lấy chút nhánh cây!” vừa nói xong, nàng liền vui vẻ hướng nơi có cây cỏ chạy tới, Phụng Ly Ca mỉm cười hướng bên cạnh ao đi đến.

“Wow, trong một địa phương duyên dáng cá nường nhất định sẽ thích!” nàng cười cười, ngồi chồm hóm trên mặt đất bắt đầu rất nhanh nhặt lên nhánh cây khô, nhưng trong đầu của nàng đột nhiên toát lên thân ảnh Sở Hạo, nếu là hắn ở trong này mà nói nhất định sẽ rất vui vẻ đi, nghĩ nghĩ, nàng sẽ không nguyện ý suy nghĩ chuyện này, vì thế ôm lấy nhánh cây đứng dậy.

“Ách. . . .” Ngay tại thời điểm nàng đứng lên trong nháy mắt, đột nhiên một cảm giác mãnh liệt đau đớn theo hai chân của nàng quét đến, lúc này đây so với mỗi một lần trước đều mạnh mẽ hơn, một giây sau, nàng ngã xuống mặt đất thống khổ không chịu nổi, trong đầu đột nhiên xuất hiện rất nhiều ảo ảnh, tay nàng không ngừng ôm đầu đau đớn, nhưng làm nàng vô lực là, hai chân của nàng bắt đầu không ngừng quai lại đông cứng, ngay sau đó, một trận đau đớn mãnh liệt làm nàng thiếu chút nữa sẽ hôn mê bất tỉnh, hai chân của nàng bắt đầu không được khống chế run rẩy, hơn nữa tần suất càng lúc càng lớn, nàng chỉ cảm thấy chính mình sắp không thể khống chế nổi cái thân thể này rồi, cứ như vậy lấy ra cư nhiên rút ra một cái đuôi rắn màu xanh biếc.

Ngữ Diên hoảng sợ nhìn hướng từ phần eo của nàng xuống đã không có chân, thay vào đó là một đuôi rắn xanh biếc, hơn nữa cái đuôi này rất dài rất thô còn không chịu khống chế từ trên xuống dưới quai lại đông cứng, giống như măng xà ở thế kỷ 21.

“A ——” một tiếng kêu hoảng sợ của Ngữ Diên từ cổ họng ra sức gầm rú, chìm chóc ở trên cây dưới lực lượng mạnh mẽ của nàng toàn bộ rơi xuống mặt đất, cây cối chung quanh đều rơi xuống đất, mặt cỏ màu xanh biếc nháy mắt héo rũ một mảnh, mà đứng ở mép nước Phụng Ly Ca bị một trận lực lượng mạnh mẽ đẩy ngã vào nước, một giây sau, trong hồ nước đột nhiên giống như là nổ tung ngàn vạn con cá toàn bộ bị đánh rơi xuống mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Kinh biến (2)

Ngữ Diên không ngừng đưa tay dùng sức vung đánh về thân rắn, từ nhỏ đã bị rắn cắn nàng đối với rắn có âm thầm sợ hãi, bởi vậy nhìn thấy chính mình biến thành nửa người nửa xà lại càng hoảng sợ làm cho nàng cảm nhận được hít thở không thông, trong lòng áp chế tức giận từ hai tay nắm thật chặt nhanh càng ngày càng đậm dày, mắt thấy mặc kệ chính mình cố gắng cỡ nào cái thân thể này như trước gắt gao kìm nén, vô biên vô hạn tối tăm nhất thời muốn cắn nuốt nàng, nàng hướng đầu lên trên phát ra tiếng gầm rú kinh thiên ——

Phụng Ly Ca vừa rồi đứng lên lại bị một lực lượng mạnh mẽ đánh rơi xuống trong nước, khỏe miệng của hắn đột nhiên phun ra vết máu, hắn liền lau vết máu bên môi lại đứng dậy liền hướng tới tiếng gào thét của Ngữ Diên tiến đến, hắn không biết đến tột cùng chuyện gì xảy ra, vì sao sức mạnh này lại hại đến thế có thể cho mọi vật xung quanh đều chết, trong lòng hắn lần đầu tiên xuất hiện cảm giác sợ hãi, tuy rằng không rõ ràng lắm đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng tiếng kêu thống khổ của Ngữ Diên làm cho hắn bất chấp nhiều như vậy, mà là một lòng hướng bên kia chạy tới.

Ngữ Diên giống như đũa ngọc không ngừng lắc đầu, hốc mắt dần dần đã ướt nước mắt, lặng yên không phát ra hơi thở chảy xuống, “A —— đi tôi, tránh ra a, người tránh ra a ——” nàng ôm đầu không ngừng huy động cái đuôi tựa hồ muốn đem nó vung lắc, cũng mặc kệ nàng cố gắng cỡ nào, cái đuôi này cùng đánh vào nhau muốn vậy cũng không vậy được.

Thời điểm từ miệng nàng sức mạnh hết sức căng thẳng, nháy mắt biến thành một cơn gió xoáy mạnh mẽ, mà cơn gió xoáy đang từ theo bốn phương tám hướng thổi quét mà đến, bầu trời trong xanh trong chớp lát mây đen cuộn cuộn, đen giống đũa tay có thể đụng vào, sấm sét không ngừng hiện ra, gió giống như là muốn đem người hút đi vào không kiêng nể chung quanh xoay quanh lượn lờ.

Đợi cho thời điểm hắn đuổi tới trước mặt Ngữ Diên, nhất thời bị một màn trước mắt làm cho khiếp sợ, Ngữ Diên giờ phút này mặc trên người không phải quần áo danh tộc gì, mà mái tóc đen thui của nàng cũng trở thành màu đỏ, mà quỷ dị hơn là nàng lại có một cái đuôi rắn màu xanh biếc, hơn nữa phía trên cái đuôi rắn của nàng còn phát ra ánh sáng, thấy một màn như vậy, Phụng Ly Ca bị khiếp sợ không thể nói.

“A —— a ——” theo từng tiếng tê tâm liệt phế của nàng la lên, trong cơ thể nàng sức mạnh không ngừng bạo phát, làm cho đất cát chung quanh nháy mắt cuộn lên, Huyết Linh Đang trên người nháy mắt cũng bị đánh rơi xuống trong lòng đất toàn bộ bị cơn lực lượng mạnh mẽ này chấn động đi ra, mà Phụng Ly Ca cũng bị rung động trên mặt đất, hắn như trước kinh ngạc nhìn một màn này, bởi vì hắn thật sự không biết cuối cùng chuyện gì xảy ra? Một màn trước mắt này đến tột cùng là cái gì? !

Bị đánh rơi xuống Thất Dạ nhìn thấy bộ dáng của nàng cũng là kinh ngạc trừng lớn ánh mắt, sao lại thế này?! Còn không chờ hắn kịp phản ứng, tiếng gào thét của Ngữ Diên càng không ngừng bộc phát ra, sinh ra là linh thể Thất Dạ nhất thời bị chấn động học máu không thôi, thân mình không hiểu bị cái cơn lực lượng mạnh mẽ này rút đi, Phụng Ly Ca nhất thời nhìn về phía Thất Dạ thống khổ không thôi, mà hồn phách của hắn đang bắt đầu dần dần tan rã, mà Ngữ Diên như trước đắm chìm ở bên trong hoảng sợ, căn bản không có bận tâm đến sự hiện hữu của bọn hắn.

Phượng Ly Ca chấn động liền gian nan bò qua, một phen đem Thất Dạ kéo đến phía sau mình, hoàn toàn không để ý chính hắn cũng ngăn cản không nổi sức mạnh này.

“Đừng chống đỡ, ngươi sẽ chết” Thất Dạ thống khổ nói, nhìn Phượng Ly Ca khoe miệng không ngừng đổ máu nói.

“Đừng nói chuyện!” Phượng Ly Ca không quan tâm vết máu trên môi mình, hắn nhìn thoáng qua Thất Dạ hơi thở mong manh, liền lấy ra vương bài chú, đây là sư phụ đưa cho hắn cùng Sở Hạo, từng bước từng bước, kiếp này chỉ có thể dùng một lần, sư phụ nói, không phải vạn bất đắc dĩ không cần dùng, vì vậy phù chú cũng có sức mạnh rất lớn, nó có thể bảo trụ hồn phách sẽ không bị đánh nát, càng có thể né qua quỷ sai tìm kiếm.

Nhưng hắn đã không rảnh lo lắng những thứ này, xoay người một cái dùng máu mờ ra phù chú, một giây sau, đem phù chú dán tại trên người Thất Dạ, hắn cứng rắn đem Thất Dạ đưa vào Huyết Linh Đàng, nháy mắt, máu của hắn liền phun ở tại phía trên Huyết Linh Đàng, tiếp theo hắn cũng rơi xuống mặt đất, thống khổ nhìn Ngữ Diên liếc mắt một cái không ngừng giãy dụa, hắn biết, Thất Dạ là người nàng quan tâm nhất, nếu là hắn như trước ở lại bên ngoài, phù chú này chỉ sợ căn bản vô cực chống cự lại.

Mưa, mưa to nháy mắt từ trên trời giáng xuống, Phượng Ly Ca chống đỡ thân mình nhìn về phía bị Ngữ Diên mưa rửa, nàng bất lực như vậy, sợ hãi như vậy, tâm đối với nàng, nháy mắt trăm mối cảm xúc ngổn ngang, theo bản năng hắn nhẹ nhàng kêu lên: “Ngữ Diên. Ngữ Diên. Ngữ Diên.”

Giọt mưa lạnh như băng rơi xuống mặt của nàng làm cho tâm đau khổ của nàng nhất thời yên tĩnh trở lại, một tiếng kêu mỏng mảnh vang lên khiến nàng rớt cục phục hồi tinh thần lại nhìn về nơi phát ra tiếng kêu, Phượng Ly Ca té trên mặt đất đối với nàng trắng bệch cười, mà trên quần áo thuần trắng kia đã sớm dính đầy vết máu, Ngữ Diên thấy thế thất kinh bơi qua.

“Phượng Ly Ca, ngươi làm sao thế? Làm sao ngươi có thể như vậy?” Nàng liền thất kinh nhìn về phía Phượng Ly Ca đang nằm trên mặt đất, tay cũng không biết làm như thế nào đứng vào hắn.

“Đừng. Thương tổn tới mình.” Hắn thê thảm cười cười, lộ ra hàm răng toàn máu, tiếp theo nâng tay đem Huyết Linh Đàng dính đầy vết máu đưa cho nàng, “Ngươi. Thương tổn tới mình cũng là thương tổn tới hắn.” Hắn từng ngum từng ngum thờ, sắc mặt đã muốn trắng bệch một mảnh, sức mạnh to lớn này sớm đưa toàn bộ kinh mạch của hắn chấn vỡ, tâm, đau đớn không thôi, đau đớn không phải bởi vì toàn bộ kinh mạch vỡ, mà là không thể bảo vệ nàng, vừa rồi bộ dạng thất kinh của nàng, thật sâu đau nhói tim của hắn, nguyên lai.

Nguyên lai hắn cũng có tim.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn nhìn hắn, lại nhìn xem chung quanh bừa bãi một mảnh, trong lòng liền hiểu rõ tại sao lại thế này, đúng vậy, nàng là yêu, là yêu quái mới có thể đáng sợ như thế, là yêu quái. Là yêu quái mới có thể làm thương tổn hắn, là yêu quái mới có thể không cảm giác bọn họ bị thương.

“Á!” Ngữ Diên đột nhiên hét lên, một giây sau, nhìn về phía tay Phượng Ly Ca, đúng vậy, tay hắn đang đặt ở phía trên đuôi của nàng, Ngữ Diên thấy thế nhất thời xoa sạch tay hắn, rút lui về sau hét lên: “Không nên đụng vào ta, ta là yêu, đây là đuôi yêu quái, ngươi không sợ sao? Ta đem ngươi hại thành như vậy, ngươi còn dám sờ nó?” Châm chọc, cười nhạt, nàng thật sự rất là bi ai, tại sao muốn nàng đối mặt với nhiều chuyện đáng sợ như vậy, lộ trình về nhà đến tột cùng phải bao lâu mới đạt được?!

Nàng chỉ là muốn về nhà mà thôi.

“Khụ khụ” Phượng Ly Ca lại nhìn không được ho khan, máu lại từ khoe miệng lan tràn ra, Ngữ Diên thấy thế lại đi vào bên cạnh hắn hoảng sợ nói: “Ngươi thế nào? Ngươi đừng làm ta sợ a, không cần. Không nên làm ta sợ.” Nước mắt lại tràn ngập hốc mắt.

“Ta không sao, ngươi nhớ kỹ. Ngươi không phải yêu quái. Ngươi là thân nữ, không phải yêu quái. Cho tới bây giờ cũng không phải. Làm chính mình. Làm bản thân vui vẻ.” Hắn gian nan nói.

Ngữ Diên nức nở nói: “Ngươi không cần gạt ta, ta biết mình là yêu quái, ta cho ngươi biết, đây tất cả thực sự không liên quan đến ta, ta căn bản là không phải là Mộng Ngữ Diên, ta chỉ là thể thân của nàng mà thôi, ta chỉ là một u hồn, một u hồn đến từ ngàn năm mà thôi, ta tập hợp đủ tam bảo chỉ là muốn về nhà, ta chỉ là muốn về nhà, vì sao, vì sao đường về nhà lại gian nan như thế? Vì sao. Ngươi nói cho ta biết vì sao.” Có lẽ là bị đè nén lâu lắm, có lẽ là bị thương lâu lắm, nàng rớt cục không hề giấu diếm nói ra cho hắn.

Nghe thấy vậy, trên mặt Phượng Ly Ca hiện lên một tia kinh ngạc tiếp theo lại thản nhiên cười cười, “Khó trách. Khó trách ngươi có thể đặc biệt như thế, đặc biệt như thế.”

Ngữ Diên cúi đầu nhìn hắn một cái nói: “Ngươi hỏi hận sao? Các ngươi giúp ta như thế, mà mục đích của ta chỉ là muốn rời đi khỏi thế giới này, thoát đi khỏi thế giới này, ta làm tất cả cũng chỉ là muốn về nhà mà chuẩn bị, buồn cười không?”

“Không, không ai. Không ai hỏi hận, ngươi biết không? Ngươi thật sự rất đặc biệt, đặc biệt đến tất cả mọi người nhớ thương ngươi. Chỉ là, Sở Hạo. Là yêu ngươi như vậy, nếu. Nếu ngươi đi thật, hắn sẽ thương tâm muốn chết đi.” Mà hắn cũng sẽ nhớ mãi không quên, chỉ tiếc, hắn đã không còn có thể nhớ mãi không quên rồi, hắn đã không có thời gian.

“Ta không thuộc về nơi này, không thuộc về.” Tránh đi chủ đề mẫn cảm, nàng vẫn cường điệu không thuộc về, như thế lặp lại chỉ sợ là nói cho chính nàng nghe a!

“Mặc kệ. Ngươi làm cái gì. Đều phải vui vẻ, vui vẻ. Ngươi vĩnh viễn. Đều là Dương Dương xinh đẹp của ta.” Nói xong

chậm rãi vươn tay muốn đụng vào gương mặt của nàng, chỉ là thời điểm còn chưa đạt tới, tay hắn đã thông xuống.

“Không. Không cần. Không cần rời ta đi, ta sợ hãi. Không cần a, van cầu ngươi, Phụng Ly Ca van cầu ngươi không cần rời ta đi!” Ngừ Diên trừng to mắt hoảng sợ nhìn hắn vô lực hạ tay xuống, một giây sau, nàng ôm thật chặt thân thể hắn lớn tiếng khóc.

Liên Từ bên cạnh Bối Xác tím sau khi nàng khôi phục cảm xúc bay đến cạnh nàng, “Mẫu thân.”

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía Liên Từ bay ở không trung vội vàng quỳ xuống đất nói: “Liên Từ ngươi là tiên đồng, ngươi nhất định có biện pháp cứu hắn đúng không? Van cầu ngươi, ta van cầu ngươi cứu cứu hắn, hắn không nên chết, không nên.” Nói xong, nhịn không được gào khóc.

Liên Từ nhìn thoáng qua Phụng Ly Ca hỏi: “Mẫu thân ngươi thật sự muốn cứu hắn sao?”

Ngừ Diên chảy nước mắt gât gât đầu, nàng phải cứu hắn, là nàng hại chết hắn, hắn là vô tội, vô tội.

“Hiện tại biện pháp duy nhất chính là làm cho Từ muội muội trước tiên sinh ra, bên trong Bối Xác của nàng có một giọt nước thần, rãnh nhỏ nước này cũng là bao vây lấy tím muội muội, mà nước thần chỉ có một giọt, nhưng mà một giọt này lại đủ để cho người khai tử hồi sinh!” Hạt sen nói.

“Thật vậy chăng? Vậy ngươi dạy ta, làm như thế nào, làm như thế nào?” Ngừ Diên hỏi vội.

Liên Từ chau mày nhíu mi nói: “Nhưng nước thần này cũng không phải dễ dàng lấy được như vậy, duy nhất chính là giục sanh, một khi làm cho tím muội muội tự mình sinh ra, như vậy rãnh nước đầu tiên kia sẽ biến mất, nhưng mà tím muội muội bao trùm đối với ngoại giới là không phản ứng chút nào, mẫu thân cần dùng máu của mình không ngừng tích tụ ở phía trên Bối Xác tím, cho đến khi muội muội tỉnh lại, ta nghĩ nàng cũng nên tỉnh, vừa rồi sức mạnh kia của người quá lớn, nàng hẳn là có cảm giác.” Liên Từ nói.

“Được, ta đã biết!” một giây sau, nàng liền cắt vỡ cánh tay làm cho máu tươi tích tụ ở phía trên Bối Xác tím.

Liên Từ nhìn về phía nàng than nhẹ một tiếng nói: “Mẫu thân, phương pháp này sẽ có ba kết quả, thứ nhất, tím muội muội thuận lợi sinh ra một ít rãnh nước nhỏ như trước ở bên trong Bối Xác, thứ hai, tím muội muội sinh ra một ít rãnh nước nhỏ bị nàng hấp thu, thứ ba, chính là tím muội muội không muốn trước tiên sinh ra, về phần là loại kết quả nào, sẽ nhìn mạng hắn cùng tạo hoá nữa!” Liên Từ nói rất nghiêm túc.

“Bất kể là kết quả gì, ta cũng sẽ không buông tha!” nói xong, nàng lại không ngừng bóp cánh tay làm cho máu rất nhanh tích tụ ở phía trên.

Bối Xác Tím dưới giọt máu không ngừng của nàng như trước không chút sút mẻ, Ngừ Diên liền nhẹ nói nói: “Bảo bối, mẫu thân nhớ ngươi, ngươi đi ra được không, mẫu thân sẽ rất đau rất đau, van cầu ngươi cứu cứu bằng hữu mẫu thân được không?” Từng tiếng lặp lại không ngừng ở bên môi nàng lặp lại.

Máu không ngừng chảy xuống, mà Bối Xác tím ở trong tiếng kêu của nàng như trước không phản ứng chút nào, Liên Từ ngồi xổm một bên thấy thế nhíu mi, “Mẫu thân, tím muội muội giống như đã bị kinh sợ!”

Mắt thấy Bối Xác không phản ứng chút nào, ngay cả bình thường phát ra ánh sáng cũng không di chuyển một chút, nước mắt theo mắt của nàng chảy xuống, chẳng lẽ đây là số mệnh của ông trời sao? Nàng chính là một yêu tinh hại người, nàng chính là một yêu quái có phải hay không? Đầu tiên là Mỹ Diệm, tiếp theo là Hiền, hiện tại lại là Phụng Ly Ca, nàng đến tột cùng sẽ hại chết bao nhiêu người?!

‘Đát’ một tiếng, nước mắt Ngừ Diên rơi xuống phía trên Bối Xác phát ra thanh âm rất nhỏ, mà nàng cũng không có chú ý tới nước mắt dừng ở trên người Bối Xác tím phát ra thanh âm rất nhỏ, nàng như trước nghĩ đến đủ chuyện trước kia, hắn luôn ở thời điểm nàng cần giúp xuất hiện, mà nàng luôn mang đến cho hắn rất nhiều nguy hiểm, lúc này đây lại là trí mạng. . . .

Nước mắt không kiêng nể gì chảy xuôi, tích tụ ở phía trên Bối Xác dính đầy vết máu suy diễn thành một loại chất lỏng khác nhau, nháy mắt, Bối Xác tím phát ra ánh sáng màu tím, Liên Từ thấy thế hồ hởi “Mẫu thân, tím muội muội cảm thấy chân thành của ngươi, nàng muốn sinh ra!”

Ngừ Diên nhìn nước mắt xuống nhìn về phía Bối Xác tím phát ra hào quang, nàng liền lau nước mắt sợ mưa trên bầu trời làm kinh sợ tiên bảo trong bảo khố không dễ đến này, Bối Xác tím thông thả hơi hơi mở ra, lúc này, một tiểu cô nương màu tím cuộn mình chậm rãi giờ lên mắt to màu tím, tiếp theo đứng dậy, mà dưới đôi chân trần của nàng đứng là một giọt nước nhỏ nhỏ, tiếp theo nó nhìn nàng liếc mắt một cái cười cười, ánh sáng ở đôi mắt màu tím lóe động lòng người, một giây sau, nàng nhẹ nhàng nhảy ra khỏi Bối Xác tím, tay nhỏ bé nhẹ nhàng vươn lên, một ít giọt nước nhỏ từ thân thể của nàng chậm rãi trôi về phía Phụng Ly Ca.

“Sinh mệnh chi thủy, Từ nhi đã muốn xuất thế, các ngươi đi hoàn thành sứ mệnh cuối cùng đi!” nàng nhẹ nhàng đọc, một ít rãnh nước nhỏ liền nhỏ tại trên môi Phụng Ly Ca.

Lana: ây chap này yêu dị quá đi. Thật tốt nghiệp Diên tỷ. Xinh đẹp có gì tốt a

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 201: Lo lắng không thôi

Khi giọt nước thần rơi ở trên người Phụng Ly Ca, một khắc kia thân thể hắn phát ra một luồng ánh sáng màu bạc, trong chớp lát loại ánh sáng này làm cho người ta chói mắt, vài giây sau, ánh sáng dần dần nhạt đi, Ngử Diên nhìn nhìn hắn, vết máu trên khoé miệng hắn biến mất vô tung, sắc mặt cũng bắt đầu xuất hiện hồng nhuận, không qua bao lâu, như kỳ tích hắn ho khan một tiếng, Ngử Diên lập tức vui mừng xông đến.

“Phụng Ly Ca, Phụng Ly Ca!” nàng vội vàng nhanh chóng gọi tên.

Phụng Ly Ca mở hồ mở hai mắt ra dụi đi vài giây kinh ngạc nói: “Ta đã chết rồi sao? Ngươi. Làm sao ngươi lại ở chỗ này?”

Ngử Diên liền cười cười, “Ngươi không có chết, ngươi còn sống mà, sống rất tốt!”

Phụng Ly Ca mày nhíu một cái chậm rãi ngồi dậy, đúng vậy, chỗ này vẫn là nơi vừa rồi, Ngử Diên trước mắt vẫn là cái dạng này, nhưng mà rõ ràng toàn bộ gân mạch của hắn đã đứt làm sao có thể đột nhiên sống lại nữa?!

“Mẫu thân, hắn sống~” Từ nhi bay đến cạnh nàng cười cười, nhìn thoáng qua Phụng Ly Ca.

“Nàng. Nàng là.” Phụng Ly Ca kinh ngạc nhìn hướng tiểu cô nương tinh linh này khó hiểu nhíu mày.

Ngử Diên mỉm cười, “Nàng chính là Bối Xác tím, Từ nhi, là nước thần của nàng cứu ngươi!”

“Từ nhi muội muội, làm sao ngươi không gọi hắn là phụ thân?” Liên Từ bay đến trước mặt nàng ta trêu ghẹo hỏi.

Phụng Ly Ca lại ngây ngẩn cả người, sao còn có một tiểu hài tử? Hơn nữa cũng đều nhỏ như vậy?

“Hắn không phải phụ thân!” Từ nhi khẳng định nói.

“Vì sao?” Những lời này không phải Hạt sen hỏi ra mà là Ngử Diên hỏi.

Từ nhi khẽ cười hé miệng nói: “Mùi của phụ thân ta đã ngửi qua, Từ nhi biết hắn không phải phụ thân, chờ nhìn thấy phụ thân, Từ nhi khẳng định có thể liếc mắt một cái liền nhận ra!”

Ngử Diên nghe thấy vậy không biết nên nói cái gì, nhưng trong lòng đáp án nghĩ đến cũng là Sở Hạo, chẳng lẽ nàng cho rằng phụ thân chính là Sở Hạo?!

“Muội muội ngoan ngươi cũng thật thông minh!” Liên Từ không keo kiệt khích lệ nói.

“Mẫu thân, Từ nhi muốn đi ngủ, có việc kêu Từ nhi, Liên Từ ca ca chúng ta đi nghỉ ngơi đi!” nàng vươn tay mời nói, Liên Từ thấy thế nắm tay nàng cứ như vậy tiến nhập vào Huyết Linh Đàng.

“Bọn họ. Bọn họ là hai trong bảo khố?” Phụng Ly Ca khó có thể tin.

“Đúng vậy, bọn họ rất đáng yêu đi!” Ngử Diên gật đầu hơi hơi cười cười nói.

Phụng Ly Ca gật gù đầu tán thưởng nói: “Ta chưa bao giờ thấy qua đứa nhỏ như thế, bọn họ chỉ lớn hơn ngón tay cái, xem ra, trên thế giới này cái gì cũng có.”

Ngử Diên nghe vậy, trong lòng trầm xuống, không tự giác nói: “Đúng vậy a, cái gì cũng có, ngay cả ta đây xà yêu đều có thể tồn tại, còn có cái gì không có khả năng tồn tại đây?” một giây sau, nhìn về phía cái đuôi của mình ý nghĩ chán ghét thân nhiên dựng lên, trong lòng nhất thời phiền chán bất an.

“Nó không xấu, thật sự không xấu!” Phụng Ly Ca nói.

“Ngươi không cần an ủi ta, xà đều là xấu xí!” mới trước đây nàng bị xà đất ngốc từ cắn (xà màu xám, màu sắc giống màu đất có độc) mà nàng thiếu chút nữa liền chết, cho nên, nàng vô cùng chán ghét xà, xà ở trong mắt nàng trừ bỏ xấu xí chính là sợ hãi.

“Bộ dáng của ngươi thật sự không xấu xí, tuy rằng tóc của ngươi là màu đỏ, nhưng nhìn qua ngược lại vô cùng cao quý!” hắn nói thực sự, hắn xem, nàng như thế nào cũng không giống xà yêu, chính là, cái đuôi của nàng đến tận cùng là do nguyên nhân gì đâu?

Nghe thấy vậy, Ngử Diên vừa hồi phục, lại vừa há mồm liền ăn vào hạt cát rất nhỏ, tiếp theo đột nhiên một trận gió xoáy mãnh liệt nổi lên, luồng gió này đặc biệt lớn, trong gió còn mang theo hạt cát làm cho bọn họ căn bản mắt mở không ra, Phụng Ly Ca theo bản năng nắm chặt tay Ngử Diên, hắn không biết đây là loại gió, nhưng lại vô cùng quý dị, mà Ngử Diên đều nắm thật chặt tay hắn, bởi vì nàng rõ ràng cảm giác được con gió mạnh mẽ này đem thân thể của nàng rời khỏi mặt đất.

“A —— Sau một tiếng thét chói tai, gió im bất cùng ngừng lại, nhưng mà trên cỏ lại sớm không có Ngử Diên cùng thân ảnh Phụng Ly Ca.

Bọn họ cứ như vậy quý dị trống rỗng biến mất, duy nhất lưu lại cái đó là Huyết Linh Đàng còn chưa nhạt lên.

Hôm sau

“Ai, người chậm một chút nha, chậm một chút a, lão già khom ta đều mệt mỏi rồi!” ngồi ở trên xe ngựa Béo lão nhân hô to.

Sở Hạo một bên đánh xe một bên nói: “Ngoại công người nhện một chút lập tức sẽ đến phía trước!” Nói xong, hấn lại ra roi thúc ngựa chạy, trong lòng bất an càng phát ra mãnh liệt, buổi trưa ngày hôm qua đột nhiên xuất hiện dị thường làm cho hấn không khỏi nghĩ đến nàng, cũng chỉ có nàng có thể trong khoảng thời gian ngắn cho thời tiết nháy mắt thay đổi, Nhưng nàng nói qua sẽ không chế bản thân, còn lần này tại sao lại như vậy, chẳng lẽ nàng nhận lấy kích thích rất lớn sao?! Nghĩ đến đây, tuần nhan của hấn đều chau lại với nhau.

Béo lão nhân ngồi ở trong xe ngựa bị tốc độ nhanh như vậy làm cho trái tim đều phải chịu không nổi, thẳng nhóc này khi nào thì trọng sắc khinh ông như thế?! Nha đầu Diên nhi kia quả nhiên là họa thủy a!

Tiểu Hương ngồi đối diện hấn không hề có cảm giác gì không thoải mái, ngược lại hưng phấn vô cùng, tiểu thư, tiểu thư nàng rốt cục có thể lại nhìn thấy tiểu thư!

Xe ngựa xóc nảy rồi đi, Sở Hạo lại hướng phía trước chạy, chính là đang đi bình thường hấn đột nhiên dừng xe lại, một mảnh cây cối mặt cỏ bị phá hủy xa xa như vậy nhìn thấy ghê người, nơi này vừa mới xảy ra chuyện gì?!

“Hạo nhi a, đã tới chưa?” Béo lão nhân nhìn xuống muốn phun ra.

“Không đâu!” Sở Hạo trực tiếp trả lời một tiếng, ánh mắt vẫn nhìn chằm chằm vào địa phương quý dị kia, nơi này đã xảy ra hoả hoạn sao? Cây cối này đồ cũng rất kỳ quái.

“Có đi hay không a?” Béo lão nhân không kiên nhẫn thúc giục, hấn muốn... phun quá a!

Sở Hạo nghe thấy vậy nói: “Ngồi xuống!” mặc dù có điều nghi hoặc, nhưng hấn vẫn gấp rút muốn đuổi kịp bọn họ, liền không rảnh bận tâm hiện tượng kỳ quái này mà lại đi về phía trước, nhưng mà chợ này làm cho bọn họ rất giật mình, bởi vì rất gần rất gần, khi hấn chạy trong vòng nửa canh giờ liền đi đến.

Xuống xe ngựa tìm được một khách sạn kêu tiểu nhị chiếu cố bọn họ thật tốt, hấn liền muốn đi đến tất cả khách sạn hỏi thăm một phen, không biết có bỏ lỡ bọn họ không.

Béo lão nhân được Tiểu Hương nâng xuống xe ngựa, hai chân đều muốn nhũn ra, nhìn Sở Hạo rất nhanh biến vào đám người, hấn không hồn gật đầu chu miệng, thẳng nhóc này đều quên hấn đã hơn tám mươi sao? Thật sự là bất hiểu a! Ngạn ngữ cổ nói rất đúng, có nương tử đã quên nương, hấn nha có nương tử đã quên mọi người, a! Phát ra một hồi bực tức liền đi vào khách sạn ăn một chút đồ ăn ngon!

Sở Hạo đi vào trong chợ không ngừng hỏi khách sạn, một nhà lại một nhà, không ngại phiền toái, hấn lộ ra hình dáng thực làm cho nữ tử trên đường thét chói tai, nhưng hấn giống như không nghe thấy, như trước hỏi từng nhà, cho đến khi đi vào cái khách sạn cuối cùng thì tìm ra đáp án, tìm của hấn nhất thời mất mát, bọn họ đến tột cùng ở nơi nào?!

Kéo bước chân uể oải trở về, đúng lúc này, một đứa bé nhảy đến bên cạnh hấn, nháy mắt phía sau hấn liền truyền đến một tiếng chuông thanh thúy, có lẽ là cảm giác, có lẽ là trực giác, tóm lại hấn theo bản năng quay đầu lại.

Đi ở phía sau hấn chính là tiểu nam hài đại khái bảy tám tuổi trong tay cầm theo Linh Đương, nó đang dùng tay không ngừng kích thích Linh Đương, mà Linh Đương kia vang lên tiếng chuông giòn vang, Sở Hạo nháy mắt mở to hai mắt nhìn, đúng vậy, trong tay hấn đang cầm là Huyết Linh Đương, Huyết Linh Đương? Đó là Huyết Linh Đương của Ngủ Diên?! Không mang theo bất cứ do dự nào Sở Hạo liền xông tới một phen tóm lấy Huyết Linh Đương trong tay hấn.

“Nói, cái này từ nơi nào có được?” Sở Hạo nhìn chằm chằm Huyết Linh Đương, tiếp theo vừa tức giận trừng mắt tiểu hài tử trước mắt so với hấn lớn hơn một nửa.

“Ô ô ô, người đoạt của ta, đưa cho ta đưa cho ta, ô ô!” tiểu nam hài lập tức ngồi dưới đất khóc lên, Sở Hạo ngậy ra một lúc, lúc này mới phát hiện lời nói của mình vừa rồi có chút nặng, nó vẫn còn con nít, vì thế liền ngồi chồm hổm trên mặt đất lấy ra một thỏi bạc đặt ở trước mặt của hấn, cười cười nói: “Thúc thúc dùng tiền mua cái Linh Đương này được không?”

Tiểu nam hài nhìn nhìn bạc lại nhìn nhìn Huyết Linh Đương khẽ cắn môi gật đầu, có bạc có thể mua được nhiều Linh Đương thật tốt, lại có thể cấp cho nương mua đồ ăn, thực có lời.

Sở Hạo thấy thế lại xuất ra một thỏi bạc đặt ở trước mặt hấn nói: “Nói cho thúc thúc nơi lấy được cái này, bạc này liền cho người!” hấn khoát khoát bạc trong tay...

Tiểu nam hài thấy thế một phen tóm bạc trong tay hấn nhếch miệng cười, “Dạ!” nó đứng dậy chỉ vào phương hướng bọn họ đến, “Ở bên kia, thời điểm ta chần trâu nhặt được, bình thường nơi đó có rất nhiều cỏ xanh, nhưng mà hôm nay toàn bộ cỏ nơi đó đều héo rũ rồi, cây cối cũng không hiểu vì sao đều ngã xuống, còn có rất nhiều cá nữa, ta đây nhặt được rất nhiều rất nhiều cá nữa, sau đó ta một bên kiểm tra vừa muốn nhìn xem có cái gì tốt không, cứ như vậy nhặt được Linh Đương này!” tiểu nam hài nói xong, vội vàng cười chạy đi, giống như sợ hấn sẽ hối hận.

Sở Hạo nghe thấy vậy nắm thật chặt Huyết Linh Đương, đôi mắt thâm thúy nhìn về phương xa, mày hơi hơi chau lên, trong lòng là bất an tràn ngập, một

giây sau, không chút do dự kéo qua ngựa của người khác, bỏ lại một thỏi bạc liền hướng nơi kia cấp tốc chạy đi ——

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 202: Trở tay không kịp

Ngữ Diên ý thức mơ hồ nghe chim chóc líu ríu vỗ cánh, trong đầu Phụng Ly Ca cũng hỗn loạn, một lúc sau gió bên ngoài mềm nhẹ cùng với giọng nói nhồn nháo, làm cho hắn nhanh chóng thanh tỉnh lại, Ngữ Diên chỉ cảm thấy thân thể của mình đang bị người không ngừng vuốt, loại cảm giác này không thoải mái khiến nàng cũng lập tức tỉnh lại.

Phụng Ly Ca nằm trên mặt đất quay đầu nhìn về phía Ngữ Diên ở một bên, nhất thời kinh sợ, chung quanh của nàng rất nhiều loại nữ nhân, hai tay của các nàng không ngừng đụng vào cái đuôi của nàng.

“Tránh ra, tránh ra ——” Phụng Ly Ca liền muốn đẩy các nàng ta ra, các nàng đến tột cùng muốn làm cái gì trên cái đuôi của Ngữ Diên?!

Hiển nhiên, Ngữ Diên tỉnh lại cũng cảm thấy, liền vung vẩy cái đuôi đem toàn bộ các nàng đánh rớt một bên, cũng lớn tiếng hét lên: “Các ngươi muốn làm gì? Làm gì?!”

Phụng Ly Ca thấy thế liền đứng dậy đem Ngữ Diên che ở phía sau, hắn bởi vì hiểu nàng cho nên không sợ nàng, nhưng mà những người xa lạ này đột nhiên nhìn thấy nửa người nửa xà nhất định sẽ đem nàng trở thành quái vật.

Ngữ Diên liếc mắt nhìn đuôi của mình một cái, phía dưới như cũ là thân xà, sợ hãi, bất an, lại sợ hãi, nháy mắt xông lên trong lòng của nàng, theo bản năng gắt gao ôm lấy tay áo của Phụng Ly Ca tránh ở phía sau hắn cả người run run, các nàng tại sao muốn đụng vào cái đuôi của nàng, là muốn chém đứt sao?!

Phụng Ly Ca liền nhìn về phía một đám người quát lớn “Các ngươi đang làm gì?”

Nhưng mà quát lớn của hắn lại đổi lấy mọi người mỉm cười, các nàng ta mặc quần áo khác nhau nhìn về phía nàng mỉm cười, trong mắt nhìn không ra chút hơi thở nguy hiểm.

Ngữ Diên nghi hoặc chậm rãi vươn người nhìn về phía các nàng, những người này đến tột cùng là ai? Vì sao không đánh nàng? Cái dạng này của nàng rõ ràng là yêu quái a, mà bên trong ánh mắt các nàng trong suốt không một chút ý tứ thương tổn nàng, từng nữ tử khỏe miệng đều lộ ra nụ cười thân nhiên, nụ cười như thế như là gió mát làm nàng đề phòng có chút lỏng.

“Các ngươi. Các ngươi là ai?” Nhịn nửa ngày, nàng vẫn mở miệng hỏi.

Lời của nàng vừa nói xong, toàn bộ bọn nữ tử mặc khác loại ‘bùm’ một tiếng quỳ gối trên mặt đất, tiếp theo toàn bộ cao thâm kêu lên: “Hoan nghênh công chúa trở về, hoan nghênh công chúa trở về!”

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy khó hiểu nghiêng đầu nhìn về phía Ngữ Diên tránh ở phía sau hắn, mà nàng lại trừng lớn hai mắt, công chúa?! Các nàng là đang nói Ngữ Diên sao?!

“Công chúa, công chúa.” Từng thanh âm thanh thúy từ đằng xa truyền tới, tiếp theo tới trước mặt nàng đó là A Bích lần trước gặp qua.

“Tham kiến quân sự A Bích!” toàn bộ nữ nhân quỳ trên mặt đất dập đầu.

“Tất cả mọi người đứng lên đi, các ngươi như vậy sẽ dọa đến công chúa!” A Bích cười ngọt ngào đi đến trước mặt Ngữ Diên.

Phụng Ly Ca đưa tay bảo vệ Ngữ Diên không cho nàng ta tới gần, mà Ngữ Diên lại nhẹ nhàng hạ tay của Phụng Ly Ca xuống chống lại khuôn mặt đơn thuần của A Bích hỏi: “Công chúa? Đến tột cùng xảy ra chuyện gì? Nơi này là chỗ nào? Các nàng là ai? Ta là cái gì có thể như vậy?” Nàng chỉ vào thân rắn của mình hỏi.

A Bích cười đi tới trước mặt nàng lôi kéo tay nàng cười nói: “Công chúa a, người lập tức hỏi nhiều vấn đề như vậy, điều này làm cho A Bích trả lời người như thế nào, ha ha!” nàng cười cười nói.

Ngữ Diên nhú mi nhìn về phía nàng, trong mắt có rất nhiều nghi hoặc.

A Bích thấy vẻ mặt nàng không vui vì thế nói gấp: “Được rồi, A Bích không cùng công chúa nói giỡn nữa, các nàng đây, là con dân của người, nơi này nữa, chính là Linh Tiên quốc a, nhưng đây là bên ngoài Linh Tiên quốc, cũng là nơi nam nữ yêu đương nha!” Nói xong, nàng khẽ cười, vòng vo một vòng nói.

Ngữ Diên theo ánh mắt của nàng ta nhìn nhìn chung quanh, trời xanh mây trắng, núi xanh nước biếc, chim hót hoa hương, mà xa xa núi kia là Tuyết Sơn, tuyết kia chỉ có lưng chừng núi, nhìn qua một chút cũng không thua gì núi Phú Sĩ Nhật Bản, vô cùng đẹp, tất cả nơi này đại khái chỉ có thể dùng bốn chữ để hình dung, đó chính là bông lai tiên cảnh.

“Công chúa, A Bích đã nói qua chúng ta sẽ còn gặp mặt, chờ người lộ ra hình dáng một khắc, người sẽ tin tưởng lời của A Bích mà, không thể tin được nhanh như vậy là có thể nhìn thấy công chúa rồi, tin tưởng Quốc vương thúc thúc nhất định sẽ rất vui vẻ!” A Bích nói gấp.

“Lộ ra hình dáng?” Ngữ Diên dừng một chút nói: “Ý của người là lộ ra đuôi rắn ghê tởm này?” Ngữ Diên chán ghét nhìn đuôi rắn màu xanh biếc này ghê tởm nói.

A Bích nghe thấy vậy liền chu miệng nói: “Công chúa làm sao người có thể nói như vậy, đây không phải đuôi rắn ghê tởm, người là công chúa Tiên Linh quốc, cái đuôi này là tượng trưng cho thần thánh của người, là tượng trưng người khác với người thường!”

“Đúng vậy a, là khác nhau, phạm nhân cũng không có cái đuôi!” Ngữ Diên buồn bực nói.

“Công chúa, người sai lầm rồi, người hẳn là nên vui vẻ, người hẳn là phải cảm thấy kiêu ngạo, bởi vì người cùng phạm nhân không giống nhau, không đồng dạng như vậy không phải vì đuôi của người, mà là thân phận tôn quý của người, người chẳng lẽ không biết người là hậu nhân của Nữ Oa sao?” A Bích nhíu mi nói, chẳng lẽ nàng bây giờ còn không nhìn ra nàng là hậu nhân của Nữ Oa? !

“Cái gì Nữ Oa ếch trâu, ta chỉ muốn làm chính mình!” Ngữ Diên không suy nghĩ mà trả lời, một giây sau, nàng ngậy ra một lúc, nàng vừa mới nói cái gì?!

Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng trong mắt xuất hiện kinh ngạc còn có một chút nhân tố làm cho người ta đoán không ra, “Người là hậu nhân của Nữ Oa nương nương?!”

Ngữ Diên lắc đầu, nàng không biết a, tiếp theo lại nhìn về phía A Bích, nàng cũng có rất nhiều điều không hiểu, nàng làm sao có thể từ xa yêu nháy mắt biến thành hậu nhân Nữ Oa?! Chuyện này quá đột ngột, đột nhiên đến làm nàng có chút trở tay không kịp.

“Công chúa người đi theo em!” nắm tay Ngữ Diên nàng ta đi về phía trước, Phượng Ly Ca đi theo, mà Ngữ Diên thẳng thân mình kéo cái đuôi đi theo nàng ta về phía trước, trên mặt đất toàn bộ các nữ nhân hô lớn: “Hoan nghênh công chúa trở về, hoan nghênh công chúa trở về!”

A Bích ngoái đầu nhìn lại cười nói: “Tất cả mọi người đi về trước đi, để cho A Bích mang công chúa trở về, các người đi trước nói cho Quốc vương, ngài nhất định sẽ vui vẻ không thôi!” nàng vội vàng cười nói với mọi người, mọi người nghe thấy vậy toàn bộ đứng dậy vui vẻ rời đi.

Ngữ Diên nhìn Phượng Ly Ca liếc mắt một cái, mà hẳn cũng như thế, trong mắt có rất nhiều điều khó hiểu.

Dưới sự dẫn dắt của A Bích, bọn họ xuyên qua cảnh vật duyên dáng đi tới một cái hồ khổng lồ, đối diện hồ có rất nhiều núi cao, có chút cảm giác giống Sơn Thủy Quê Lâm, nhưng mà hấp dẫn nàng không phải sông núi tương tự với hiện đại, mà là trong hồ nước kia một bức tượng, bức tượng rất cao rất cao, nhân vật là một nữ tử, mặc dù là tượng đá, nhưng như trước có thể thấy được nữ tử này cao nhã điển quý, khóe miệng nàng lộ ra nụ cười thậm chí có thể dùng từ khuynh quốc khuynh thành để hình dung, nhưng mà kinh ngạc nhất phía dưới nữ tử này cũng là thân rắn.

“Công chúa, bà là Vương Hậu Linh Tiên quốc, cũng là mẫu thân của người, hậu nhân của Nữ Oa.” A Bích nhìn về phía Ngữ Diên trong mắt lộ ra tán thưởng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía bức tượng này, thần nữ đoan trang như thế lại là mẫu thân của cái thân thể này của nàng, mà cái đuôi xoay quanh khắp nơi dưới thân kia giờ phút này nàng nhìn ra, đã không có loại cảm giác ghê tởm này, nhưng lòng của nàng lại tuôn ra một loại cảm giác chua xót, Mộng Ngữ Diên người đến tốt cùng là chết như thế nào, người cũng đã biết vận mệnh của người so với bất luận kẻ nào không giống nhau, nàng biết cái gì là Nữ Oa, Nữ Oa vĩnh viễn đều phải làm người phục vụ, Nữ Oa là vĩ đại, là rộng lượng, mà nàng lại là ích kỷ.

“Vương Hậu rất tốt, con dân Linh Tiên quốc đều vô cùng tôn kính bà, bà đối đãi với con dân giống như người thân, mẹ em, cha em đều chịu qua ân huệ của bà, trên cơ bản phương diện này con dân đều chịu qua ân huệ của Vương Hậu, mà Vương Hậu cho tới bây giờ đều không có tự cao, chỉ cần nhìn đến người khác chịu khổ gặp tai họa, bà sẽ ra tay cứu giúp!” A Bích nhìn về phía thạch bích trong mắt lộ ra kính nể.

Ngữ Diên nghe thấy vậy giữ im lặng, chuyện này cùng nàng có quan hệ gì, đây là mẫu thân của Mộng Ngữ Diên chết đi, không phải là mẫu thân của nàng!

“Công chúa, hoan nghênh người trở về!” A Bích chân thành nói.

Ngữ Diên không nói gì, mà cũng không biết nên nói cái gì cho phải.

“Công chúa, e, dẫn người đi gặp Quốc vương thúc thúc đi, tất cả nghi vấn của người ngài ấy đều có thể trả lời!” A Bích cười nói.

Ngữ Diên nghe vậy gật đầu đồng ý, “Ta nên gặp ông ấy, để biết rõ tình huống!”

Ngữ Diên cùng Phượng Ly Ca đi theo bước chân của A Bích hướng Linh Tiên quốc thần thánh kia đi đến, con dân trong thành nhìn thấy nàng không hề sợ hãi, hơn nữa còn vô cùng nhiệt tình, điều này làm cho tâm Ngữ Diên rất cực cũng để xuống, đi theo nàng ta không bao lâu đến một cung điện khổng lồ.

Chính là, trên đường đi đến đại điện, Ngũ Diên càng ngày càng nghi hoặc, cuối cùng thời điểm sắp đi tới cung điện, nàng dừng bước, mày chau thật cao hỏi: “A Bích, vì sao nơi này treo nhiều bằng lụa như vậy, là vì hoan nghênh ta sao? Nhưng mà. Nhưng mà vì sao nơi này dùng nhiều hôn kiệu như vậy? Chẳng lẽ quốc vương lại lấy thiếp thất rồi?!”

A Bích nghe nói thế cười ngọt ngào xua tay nói: “Công chúa a, người thật sự là đoán mò, Quốc vương kiếp này chỉ yêu một mình Vương Hậu, từ khi bà qua đời, quốc vương đến nay đều chưa bao giờ lấy nữ tử khác!”

“Vây. cổ kiệu này là bài trí a?” Nàng khó hiểu nhìn hướng cổ kiệu hồng ăn mừng này.

A Bích nghe vậy lôi kéo tay nàng cười nói: “Công chúa, người lại nói sai rồi, cổ kiệu này cũng không phải là trang trí, hôn kiệu này đều là vì công chúa mà chuẩn bị nha, đúng rồi, quên chúc mừng công chúa!”

“Chúc mừng ta cái gì?” Ngũ Diên đề phòng hỏi, mơ hồ cảm thấy sự tình có chút không đúng lắm

“Chúc mừng công chúa ngày mai xuất giá a” A Bích đơn thuần cười lộ ra má lúm đồng tiền nhỏ đáng yêu

“Cái gì?!” Ngũ Diên cùng Phụng Ly Ca đồng thời kinh hô.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 203: Mê trung chi mê

Tìm kiếm nửa ngày Sở Hạo buồn bực cực kỳ về tới khách sạn không để ý tới Béo lão nhân hỏi, về tới gian khách phòng liền đem cửa phòng đóng lại ai cũng không gặp.

“Vương gia.” Tiểu Hương mất thấy hấn vào nhà nhưng mà tiểu thư không có xuất hiện, tâm tình của nàng liền uể oải không thôi, chẳng lẽ không tìm được tiểu thư?

Béo lão nhân xua tay nói: “Người trở về phòng nghỉ ngơi đi, ta cũng vậy trở về, Hạo nhi cái dạng này hỏi cũng không được gì.” nói xong, hấn dẫn đầu trở về phòng nghỉ ngơi, mặc dù trong nội tâm vô cùng lo lắng cho Ngũ Diên, nhưng mà lời nói của Gia gia cũng không phải không phải không có lý, nghĩ nghĩ hay là trước trở về phòng rồi hãy nói.

Sở Hạo nặng nề ngồi ở trên giường, phía trước một vùng mặt cỏ phát hiện khác thường mà hấn gấp lại xuất hiện, chính là không nghĩ tới thời điểm tự mình đi xem nhìn thấy ghê người cỡ nào, hấn không biết cuối cùng chuyện gì xảy ra, tại sao lại phát sinh hao tổn nghiêm trọng như thế, hấn biết nàng đích thị là đã xảy ra chuyện gì, nếu không, nàng sẽ không bỏ lại Linh Đang của mình mà không chú ý.

Linh Đang? Nói đến Linh Đang Sở Hạo có chút buồn bực, từ khi gặp qua tiểu hài tử kia Linh Đang không phát ra thanh âm nữa, mà hấn không khỏi hoài nghi mình có phải nghe nhầm cái gì hay không?!

‘linh linh linh’ đột ngột một tiếng, Huyết Linh Đang lại phát ra tiếng chuông, hành động như vậy làm cho Sở Hạo kinh ngạc, kinh ngạc không phải Linh Đang phát ra thanh âm, mà là hấn căn bản cũng không có động vào Linh Đang này.

Một giây sau, Linh Đang trong tay Sở Hạo phát ra một ánh sáng khác thường, thời điểm chờ hấn mở mắt ra, xuất hiện trước mặt là hai người, một người là ‘nhị tử’ hấn đã gặp qua, một cái khác là một tiểu cô nương chưa từng gặp.

Từ nhi lóe quang mang châu báu, nàng bữu môi chậm rãi di động đến trước mặt Sở Hạo, tiếp theo đột nhiên nhếch miệng cười, ngọt ngào kêu lên: “Phụ thân!”

Sở Hạo ngây ngẩn cả người, phụ thân? Trong đầu của hấn nhanh chóng bắt đầu tự hỏi, lúc trước Liên Từ nói qua Bối Xác tím là muội muội, Bò Đề lam là đệ đệ, nói như vậy.

“Người là Bối Xác tím?” không có một chút do dự nào thốt ra.

Từ nhi nghe thấy vậy liền bay đến bên người Sở Hạo cười nói: “Quả nhiên là phụ thân Từ nhi, chỉ bằng liếc mắt một cái là có thể biết Từ nhi là ai, cái này cũng không uổng phí Từ nhi một lòng nhận thức người làm phụ thân!”

Liên Từ luôn luôn ở bên cạnh ôm ngực nhìn, thời điểm lời của nàng vừa nói xong, hấn liền bay tới bên người Sở Hạo lên tiếng gọi phụ thân.

Sở Hạo nhìn về phía hấn tựa hồ suy nghĩ cái gì, vài giây sau hỏi: “Tiếng vang Linh Đang là các người phát ra đặc biệt làm ta chú ý?”

“Bẹp” Từ nhi ở trên mặt hần thom một cái thật to, “Phụ thân thật thông minh nhà, thật sự chúng ta là muốn cho phụ thân biết, nhưng quan trọng hơn là phụ thân phải cứu người, phải cứu cứu cậu của Từ nhi!”

“Cậu?” Sở Hạo lại bị cô nương nhỏ màu tím này làm cho hồ đồ, các nàng khi nào thì nhận một người cậu? Chẳng lẽ là Phượng Ly Ca?!

Hạt sen nói gấp: “Hắn gọi là Thất Dạ, hiện tại đang ở bên trong Linh Đàng, tóm lại nói thì dài dòng, nhưng mà cậu hiện tại vô cùng nguy hiểm, nếu phụ thân không cứu mà nói thì cậu chỉ sợ giữ không được!” Hạt sen lo lắng nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền nhìn về phía Huyết Linh Đàng, quả nhiên, Huyết Linh Đàng này không biết khi nào thấy màu sắc vỏ bọc bên ngoài dần dần đậm thêm, điều này làm cho hần không khỏi lo lắng cho Thất Dạ bên trong, không có Ngũ Diên kêu lên chỉ sợ Linh Đàng này đã bị khổng chế, nghĩ đến đây, hần liền bắt đầu tự hỏi đến tột cùng làm như thế nào để mang Thất Dạ đi ra.

“Có!” trong óc Sở Hạo hiện lên một ánh sáng, lõi xuống túi vải trắng trên giường xé phù chú lớn nhỏ ra, tiếp theo cắn ngón tay để cho máu thấm thấu đi ra, tiếp theo hần liền lấy tay bắt đầu ở trang giấy lớn nhỏ này giống nhau vải trắng viết phù chú nổi lên, hần không biết chiêu này có hữu hiệu hay không, dù sao hần cũng chưa có thử qua, nhưng nghe sư phụ nói qua việc gì cũng phải có lần đầu tiên, huống chi hần nếu không cứu mà nói... chỉ sợ Thất Dạ sẽ chống đỡ không được, mà hần, đối với nàng lại quan trọng như vậy, nếu mất đi, hần không dám tưởng tượng nàng sẽ sụp đổ như thế nào!

Đem phù chú dán ở phía trên của Linh Đàng, tiếp theo động ở trên cây cột, nhắm mắt ngồi xếp bằng bắt đầu niệm lên Phật chú, vài giây sau, Huyết Linh Đàng bắt đầu đung đưa, bởi vì Huyết Linh Đàng này đôi chiều, không bao lâu, Thất Dạ đã bị sức mạnh này hút ra khỏi Huyết Linh Đàng.

Sở Hạo thấy thế vội vươn tay động vào người hần, lập tức cảm ứng một chút, một giây sau, để hần nghiêng người, phù chú kia rõ ràng bắt mắt, không có nghĩ nhiều, hần lại dùng sở học pháp thuật trị liệu cho hần, một bên Từ nhi cùng Hạt sen lo lắng nhìn ‘cậu’ trên mặt đất.

Một lúc sau

Sở Hạo giúp đỡ hần để cho hần nằm ở trên giường, nhìn về phía sắc mặt hơi chút dịu đi, tim của hần cũng bình tĩnh một chút, xem ra, hần đích thị là nhận lấy nội thương rất lớn, nhưng may mắn có phù chú này bảo vệ thân mình, nếu không hậu quả không thể tưởng tượng nổi.

“Phụ thân, cậu không có sao chứ?” Từ nhi liền bay tới hỏi.

“Ừm, không có việc gì!” lúc này Sở Hạo cũng không có tâm tình hỏi bọn hần vì sao gọi hần là cậu, mà hần quan tâm đó là Ngũ Diên đến tột cùng ở nơi nào? Mà Phượng Ly Ca tại sao phải đem phù chú này cho Thất Dạ, bọn họ đến tột cùng xảy ra chuyện gì?

“Ài!” Liên Từ thở thật dài.

“Liên Từ ngươi biết mẫu thân đi nơi nào phải không?” Sở Hạo thấy hần thở dài đích thị là đã biết cái gì.

“Vâng, biết, mẫu thân thật đau khổ!” nói xong táp chặt lưỡi bay đến trên bàn chậm rãi ngồi xuống, nghiêm nhiên không để ý biểu tình rớt ruột của Sở Hạo.

Sở Hạo thấy thế liền đi vào phía trước bàn hỏi: “Mẫu thân ngươi ở nơi nào?”

Liên Từ bừa bãi nhìn hần một cái không vui lật ra một cái liếc mắt, mông nho nhỏ uốn éo không muốn đối mặt hần, vẻ mặt như thể sẽ sôi sục làm cho Sở Hạo ngây ngẩn cả người, giận rồi? Hần thực làm gì có lỗi với nó sao?

“Liên Từ ca ca ngươi làm sao vậy? Phụ thân đang hỏi ngươi đấy? Ngươi đùa giỡn như tiểu hài tử cái gì, chúng ta cũng không phải tiểu hài tử!” nói xong chu miệng nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn thoáng qua Từ nhi, nàng không phải tiểu hài tử? Rõ ràng hãy cùng ngón tay hần lớn không sai biệt lắm, còn không phải tiểu hài tử?!

Liên Từ trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái than thở: “Ngươi biết cái gì a, nếu phụ thân biết mẫu thân có cục cưng rồi, hần còn có thể thương nhóm ta sao?” Liên Từ lập tức nói ra.

“Cái gì?” Sở Hạo nghe thấy vậy trừng lớn hai mắt không thể tin được nhìn hần, lại vội vàng hỏi: “Ngươi nói cái gì? Ngươi ở đây nói lại một lần!”

Từ nhi kinh ngạc nhìn hần hỏi: “Liên Từ ca ca ngươi là nói Từ nhi có đệ đệ sao?”

“Không phải đệ đệ, mà là muội muội” Hạt sen sửa đúng nói.

“Xà. Xà. Xà.” Trên giường Thất Dạ đột nhiên lắc bả vai nhỏ lên, mày gắt gao khóa lại, giống như gặp phải chuyện gì rất đáng sợ.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền đi tới kêu lên: “Thất Dạ. . . . Thất Dạ. . . .”

“Xà. Ngũ Diên. Không phải xà. Ngươi không phải xà. Không phải.” Mơ màng mê mẩn Thất Dạ vẫn lặp lại những lời này.

Sở Hạo nghe thấy vậy khó hiểu lắm bả vai “Không phải xà? Ngũ Diên. Không phải xà?” Đây là ý gì? Ngũ Diên thế nào lại là xà?” Thất Dạ, ngươi

nói với ta, cái gì là xà, Ngừ Diên thế nào lại là xà?” Sở Hạo liền kêu lên, lúc này Thất Dạ đột nhiên lại mơ màng muốn ngủ.

“Thất Dạ.Thất Dạ.?”

“Phụ thân, cậu ngủ!” Từ nhi thấy thế nói.

Liên Từ thấy thế thờ dãi nói: “Phụ thân, mẫu thân có cục cưng rồi, mẫu thân là xà!”

“Cái gì?” Sở Hạo nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn Liên Từ, có ý tứ gì, cái gì gọi là Ngừ Diên là xà?

“Phụ thân, tất cả Xà Thần chỉ có thời điểm mang thai mới có thể hiện ra cái đuôi xà, mà cậu cũng bởi vì mẫu thân hiện thân bị sức mạnh to lớn đẩy gây thương tích, mà đổi thành một nam tử áo trắng cũng bởi vì bảo hộ cậu mà tử vong!”

“Nam tử áo trắng ? Ngươi là nói Phượng Ly Ca? Hắn làm sao vậy? Hắn đến tột cùng làm sao vậy?” Sở Hạo đột nhiên kích động lên, tuy rằng hắn cùng hắn ta có điều cách ly, nhưng mà hắn cũng không muốn hắn ta chết, một chút cũng không muốn, nếu không, đã thực sự sớm diệt đi Di Hoa Cung của hắn, hắn cũng không muốn làm như vậy.

“Phụ thân yên tâm đi, nam tử áo trắng không có chết, Từ nhi đã cứu hắn a!” Từ nhi nói gấp.

“Phải không? Ngươi không gat ta?” Sở Hạo kích động hỏi, tình huống kinh sợ như vậy, làm cho hắn chịu dằn vò không thôi.

Hạt sen thấy hắn vẻ mặt mờ mịt nói : “Phụ thân sự tình là như vậy. . . .”

Một canh giờ sau

“Ý của ngươi là, Xà Thần bởi vì tham luyện nam tử thể gian buông tha cho ngàn năm tu luyện mà ở cùng một chỗ, Ngừ Diên cũng không biết là truyền nhân của một thế hệ, nàng cũng là bởi vì mang thai mới hiện ra đuôi rắn?” Hắn hỏi, trong lòng thực ra không hề có ý tứ sợ hãi, chẳng qua là cảm thấy quá mức thần kỳ.

Liên Từ gật đầu, “Ta là Tuyết Liên Vạn Niên, tất nhiên đã gặp qua rất nhiều Xà Thần, mẫu thân thế hệ này đã sớm thành người, chính là thời điểm lần đầu tiên mang thai mới có thể hiện ra đặc thù, tiếp theo trừ phi mẫu thân đặc biệt đặc biệt thống khổ có – ý thức mãnh liệt đi tỉnh lại cái đuôi, nếu không, cái đuôi của nàng đến khi chết cũng sẽ không hiển hiện ra? Cho nên, đứa nhỏ đầu tiên của Xà Thần cũng sẽ là nữ hài tử, đây là di truyền, về phần thai thứ hai, phải xem phụ thân ra sao!”

Sở Hạo trầm mặc không nói, tất cả chuyện này phát sinh quá nhanh, thái quá mức quý dị, nàng làm sao có thể từ người biến thành xà? Một lúc sau, hắn đột nhiên hỏi: “Ý của ngươi là Ngừ Diên là hậu nhân của Nữ Oa? Ta nhớ được Nữ Oa hình như là đầu người thân rắn!” chẳng lẽ, Ngừ Diên là Nữ Oa?!

“Phụ thân thật thông minh nha, chuyện này Từ nhi cũng biết a, Xà Thần cùng Nữ Oa không phải cùng tính chất, Nữ Oa là vì nhân loại tạo phúc, sự xuất hiện của bà vì tạo phúc cho dân chúng, mà Xà Thần từ lúc mới bắt đầu vì tình yêu, cho nên, nàng không cần đi hoàn thành cái trách nhiệm gì.” Từ nhi nói gấp, điểm này nàng cũng biết.

“Chỉ tiếc mẫu thân giống như bị tộc người Nữ Oa bắt đi!” Liên Từ nhún mày nói.

“Cái gì? Ngừ Diên bị xem như Nữ Oa bắt đi rồi?” Sở Hạo liền lo lắng hỏi.

Liên Từ đứng ở trên bàn đi tới đi lui, mày nhỏ nhỏ vẫn chau lên, “Chuyện này ta không quá xác định, nhưng ta cảm giác được mang đi mẫu thân là một gió xoáy mạnh mẽ, cái loại gió này rất lớn, toàn bộ tộc người Nữ Oa sinh hoạt tại nơi có nước có hoa, bởi vì Nữ Oa rất thích nước, cho nên bệnh thấp sẽ rất nặng, mà hậu nhân của Xà Thần không quá thích nước!” Liên Từ phân tích nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy bắt đầu nhớ lại sự tình, hắn nhớ rõ Ngừ Diên không biết bơi lội, hắn nhớ rõ nàng ở trong nước giống như con cá mất đi phương hướng, chẳng lẽ, đây là nguyên nhân trời sinh sợ nước sao?! Một giây sau, hắn liền truy vấn: “Liên Từ nói cho phụ thân tộc Nữ Oa ở nơi nào? Mẫu thân gặp nguy hiểm đúng hay không, bọn họ hiểu làm mẫu thân đúng hay không?”

Hạt sen nhún nhún vai nói: “Ta thật sự không biết đây là vì sao, cũng không biết tộc Nữ Oa ở nơi nào, nhưng nhưng ta tin tưởng, ta sẽ rất nhanh biết được, phụ thân người đừng lo nữa, chính là người muốn biết mẫu thân ở nơi nào, mấy ngày nay người từng bước cũng không có thể rời khỏi ta cùng muội muội, nếu không, người liền thật sự tìm không thấy mẫu thân!” hắn đột nhiên có chút lo lắng nói.

Sở Hạo nhìn về phía đứa nhỏ này gật gật đầu, hắn chỉ có thể đem tất cả hi vọng ký thác trên người của nó, Ngừ Diên, ngươi nhất định phải bình an, bình an!

———— phân cách tuyến ————

“Ta không lấy chồng!” Ngừ Diên đi vào đại điện hét lên, nàng đã thành thân rồi, tại sao phải lập gia đình? Chẳng lẽ thật sự muốn gả cho Hoàng thượng? !

Nam nhân trung niên trên đại điện nhìn về phía nàng nói: “Nữ nhi, phụ vương thực xin lỗi con, nhưng mà con nên vì Linh Tiên quốc suy nghĩ a!”

“Ta không, chuyện này đâu có liên quan tới ta, ta xem các người ở nơi này ăn ngon, bộ dáng tốt, tại sao muốn ta đi gả cho Hoàng thượng?” Trong mắt

trần đầy về đề phòng.

Quốc vương nhìn về phía nàng không xấu hổ ngược lại hơi hơi cười cười, “Đây là chuyện của con, bởi vì con cũng có đuôi rắn, cho nên, con nên vì Linh Tiên quốc suy nghĩ hiểu không?”

“Không hiểu, không hiểu, ta không cần biết, dù sao ta cũng không lấy chồng!” Ngữ Diên hét lên.

“Phụ vương đã điều tra rồi, con đã không muốn gả cho Hoàng thượng, vậy gả cho thái tử nước láng giềng đi, bọn họ cũng có thể giúp chúng ta!” Quốc vương cười tùm tùm nói.

“Ta cho ông biết, ông đừng trông cậy vào ta gả cho bất luận kẻ nào, ta đã thành than!” nàng bắt khuất, chính là không muốn.

Quốc vương nghe thấy vậy, thu hồi tươi cười nhìn về phía nàng nói: “Con không vì chính mình lo lắng thì cũng nên vì hấn lo lắng đi!” ông ta tự tay chỉ hướng Phượng Ly Ca hôn mê trên mặt đất.

Ngữ Diên tức giận trừng mắt nhìn ông ta, “Ta cho ông biết, ông nếu động vào một sợi tóc gáy của hấn, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho ông!”

“Làm càn, ta là phụ vương của ngươi, ngươi đây là thái độ gì?” Quốc vương không vui nói.

Ngữ Diên cười lạnh trả lời, “Phụ vương? Nếu là phụ vương vì sao phải đau khổ bức bách con gái của mình? Chẳng lẽ ông không có tim sao?”

Quốc vương đứng dậy phát tay áo nói: “Bỏn vương nói cho ngươi biết, nếu là ngươi không đáp ứng, không chỉ là hấn chết, mà ngay cả chúng tộc trong bụng ngươi cũng phải chết!”

“Cái gì?” Ngữ Diên trừng lớn hai mắt nhìn về phía hấn.

“Công chúa, người mang thai!” A Bích nhìn về phía nàng nói.

“Ta. Ta mang thai? Ngữ Diên kinh ngạc nhìn bụng của mình, hai tay ý thức sờ ở tại phía trên, nơi này đã có một cục cứng sao?!”

“Ngươi là hậu nhân của Nữ Oa, nên vì tộc mà gánh vác trách nhiệm, nếu ngươi như vậy, ta lập tức giết bằng hữu của ngươi, dù sao Linh Tiên quốc cũng sống không lâu!” Quốc vương cả giận nói.

“Không!” Ngữ Diên nghe thấy vậy liền nhìn về phía ông ta, “Không cần ——”

“Đứa nhỏ, ngươi nghe lời mặc y phục vào ngoan ngoãn gả đi nước láng giềng, phụ vương không những sẽ bảo trụ đứa nhỏ cho ngươi còn có thể cho ngươi khôi phục nguyên hình, quan trọng nhất là bằng hữu của ngươi có thể bình yên trở lại quốc gia của hấn, hơn nữa, phụ vương đáp ứng ngươi, tất cả sự tình phát sinh ở nơi này hấn sẽ quên!” hấn nói ra điều kiện.

Ngữ Diên đại ra nhìn ông ta, đây là phụ vương Ngữ Diên sao? Phụ vương lạnh lùng thế sao? Trong lòng đau đớn không thôi, nàng liếc mắt thấy Phượng Ly Ca nằm trên mặt đất, hấn vừa mới khỏi tử hồi sinh, không thể lại bị bất cứ thương tổn gì, mà trong bụng của nàng cũng có một đứa nhỏ, nàng có thể gây tổn thương cho nó sao?

“Ngươi yên tâm, nước quên của phụ vương là rất linh, từ một khắc ngươi bắt đầu biến thành xa kia, hấn sẽ không có trí nhớ, ngươi đang ở đây trong ấn tượng của hấn là tốt như cũ!” Quốc vương nói.

Ngữ Diên nhìn về phía hấn liếc mắt một cái, lại nhìn Phượng Ly Ca hôn mê một chút, nặng nề gật gật đầu, A Bích thấy thế liền nâng Ngữ Diên đi ra ngoài cửa, Ngữ Diên đi vào cửa là lúc ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua quốc vương sâu kín nói: “Ông thật không có tim, cũng không xứng làm phụ thân!” nói xong, cũng không quay đầu lại cùng A Bích rời đi.

Quốc vương nhìn các nàng đi xa mới đứng dậy thì thảo tự nói, “Đứa nhỏ thực xin lỗi, tuy rằng con không phải nữ nhi của ta, nhưng mà cũng chỉ có thể dùng con tới thay thế nàng đổi lấy vinh hoa phú quý của Linh Tiên quốc!” nói xong sâu kín nhìn phượng xa, nữ nhi, con bây giờ hấn là đang cùng với lang quân như ý ở chân trời góc biển chứ, phụ thân sẽ không chôn vùi hạnh phúc của con, phụ thân đã tìm cho con một thể thân hoàn mỹ, con liền an tâm đi tìm hạnh phúc cùng cuộc sống của mình đi!

Sau khi trở lại phòng, A Bích liền nói cho nàng biết phải dùng máu xối lên cái đuôi, cái đuôi sẽ biến mất.

Ngữ Diên nghe thấy vậy tích lạc máu, cái đuôi màu xanh biếc phía dưới nháy mắt biến mất.

A Bích thấy thế mỉm cười, đi vào ngoài cửa ngoắc để cho người ta tiến vào, “Các ngươi chạy nhanh múc nước, công chúa phải tắm rửa một cái, để đem đồ vật chuẩn bị tốt, sáng sớm mai tới mặc đồ cho công chúa!”

“Dạ!” bọn hạ nhân nghe được lời của A Bích đều gật đầu.

Mà Ngữ Diên giống như người gỗ tùy các nàng đùa nghịch, sau khi đợi các nàng chuẩn bị cho tốt, đem bữa tối bung lên, Ngữ Diên chỉ dùng một chút, không muốn ăn, muốn nghỉ ngơi, sau đó, liền không hề để ý tới người bên trong phòng mà là trực tiếp đắp chăn lên ngủ, một ngày này rất nhiều chuyện đã xảy ra, nhiều vấn đề làm nàng không thể tự hỏi.

A Bích thấy thế chỉ có thể rời khỏi phòng, cũng báo cho biết nếu là đối bụng liền thông báo cho các nàng.

Các nàng rời đi, trong phòng đột nhiên yên tĩnh trở lại, mà nàng hôm nay toàn thân phát ra khí lực làm cho nàng căn bản không rảnh suy nghĩ chuyện khác, cứ như vậy hỗn loạn mà ngủ.

Bên kia

Sở Hạo nói cho Béolão nhân biết Thất Dạ bị thương, nhưng vẫn chưa báo cho biết chuyện của Ngữ Diên, cũng để cho Béolão nhân không có việc gì nhiều chiếu cố Thất Dạ, hẳn phải đi tìm Ngữ Diên, trong lúc này, hẳn cũng không nói Gia gia biết chuyện của Liên Tử cùng Tử nhi, hẳn không muốn làm cho ông lo lắng.

Béolão nhân thấy thế liền để cho hắn đi tìm Ngữ Diên, giao Thất Dạ cho ông yên tâm mà đi, sau đó, Sở Hạo mang theo Huyết Linh Đang rời khỏi nơi này, dặn Nhất Kiếm bảo hộ Béolão nhân thật tốt hơn nữa phải tiếp nhận Bạch Linh, linh thể chiếu cố linh thể khả năng so với người chiếu cố còn tốt hơn, Nhất Kiếm nghe nói liền đi làm việc, mà hắn cũng phải đi tìm một khách sạn khác, hắn không biết đến tột cùng là Liên Tử có biện pháp nào, nhưng mà Liên Tử nói cho hắn biết, tốt nhất đừng cho người khác biết, trong phòng cũng không cần có tạp nhân.

Đối với chuyện Ngữ Diên mất tích không có biện pháp hiểu hắn cũng chỉ có thể nghe theo lời của nó, đi một khách sạn khác, trừ bỏ để cho tiểu nhị chuẩn bị cơm bên ngoài, không cho bất luận kẻ nào tới quấy rầy, mà hắn cứ như vậy lẳng lặng chờ đợi, trong lòng không ngừng cầu nguyện, cầu nguyện Ngữ Diên có thể bình an.

Hôm sau

Sáng sớm hôm sau, đã có người bắt đầu trang điểm mặc quần áo cho nàng, ngủ say một đêm, tinh thần của nàng cũng khá lên rất nhiều, còn ăn rất nhiều cơm, mà nàng không ăn, cục cưng trong bụng cũng muốn ăn, cho nên nàng không muốn bạc đãi chính mình.

Mọi người ở trên mặt nàng trang điểm, trên đầu lộng lẫy, không bao lâu một bộ dạng quần áo tân nương liền hiện ra, kiệu hoa đã sớm ở bên ngoài chờ.

Ngữ Diên liền hỏi Phụng Ly Ca đi nơi nào, lời của nàng vừa nói xong, mọi người liền mang Phụng Ly Ca hôn mê như trước xuất hiện, quốc vương đi ở phía sau cùng, bọn họ đem Phụng Ly Ca đặt ở trên bàn bày rất nhiều hình dáng.

“Sao hắn còn chưa tỉnh? Ông có phải cho hắn ăn cái gì hay không?” Ngữ Diên liền muốn chạy qua lại bị người kéo lại.

“Yên tâm đi, hắn vừa uống nước quên, tỉnh lại sẽ không nhớ chuyện đã xảy ra, ta dẫn hắn tới cũng là muốn cho người an tâm lên kiệu hoa, ta đây sẽ đưa hắn trở về!” nói xong, ông nhắm mắt bắt đầu khinh niệm, không đến vài giây, chung quanh liền xảy ra dị thường, cây cột với hình thù kỳ quái không ngừng biến hóa phương hướng, vài giây sau, Phụng Ly Ca cứ như vậy biến mất, tâm Ngữ Diên cũng thoải mái một chút, thật tốt, hắn cuối cùng cũng không có nguy hiểm.

“Tân nương lên kiệu hoa!” nói xong, không đợi nàng mở miệng, một cái khăn voan hồng liền trùm lên trên đầu nàng, tiếp theo nàng đã bị dẫn vào trong kiệu, cỗ kiệu cũng bắt đầu đi lại, tiếng kèn vang lên.

Ngữ Diên ngồi ở bên trong kiệu hoa khó hiểu nhíu mày, đây là lập gia đình sao? Vì sao trong ngoài đều là người của Linh Tiên quốc, từ đầu tới cuối cũng không thấy người nào của nước láng giềng, chẳng lẽ nàng phải gả cho một quý tử trong phủ? Không đúng, nàng nghe nói thái tử còn sống, vậy bọn họ vì sao không đến tiếp nàng? Chẳng lẽ người khác căn bản khinh thường Linh Tiên quốc? Hay là, quốc vương này quá mau nuốt mộng ngựa rồi?!

Cũng mặc kệ là đáp án như thế nào, ta không muốn lập gia đình, nên phải làm sao bây giờ? Vạn nhất đối phương là cảm thú vậy nàng không phải gặp họa rồi sao? Không được, phải có biện pháp. Vài giây sau, nàng đột nhiên trợn lớn hai mắt, trong lòng có một ý nghĩ, Liên Tử nói qua, chỉ cần nàng khôi phục nguyên hình là có thể kêu gọi tam bảo? Đúng, nàng có thể kêu gọi tam bảo, nhưng. nhưng đến tột cùng làm như thế nào để kêu gọi đâu? Nghĩ nghĩ, nàng giống như là đặt cược trong lòng nói: “Là ngựa chết mà sống lại thì chọn, nói không chừng thật sự có thể kêu gọi được.” nghĩ đến đây, nàng nhắm hai mắt lại, hai tay hợp nhất bắt đầu mặc niệm.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Hôn lễ khác, thái tử khác

Ngữ Diên hạ quyết tâm sau đó liền nhắm hai mắt lại, hai tay hợp nhất, trong lòng im lặng nhớ kỹ ‘Triệu hồi tam bảo, triệu hồi tam bảo. Tam bảo đến đây đi, ta đang kêu gọi người, đến đây cho người ăn ngon, Amen.’ nàng chuyện chú nhớ kỹ lời kịch của mình.

Bên kia

“A.” Trong lúc đó, Liên Tử cùng Tử nhi đột nhiên như là bị một sức mạnh đột ngột từ mặt đất mọc lên, làm cho bọn họ không thể không nổi lên

tiếng kêu lên, một giây sau, Liên Từ liền kêu lên: “Phụ thân nắm chặt thân thể của ta!”

Sở Hạo nghe thấy vậy ngậy ra một lúc vội vươn tay bắt lấy thân thể của nó, ba người bắt đầu chậm rãi bay lên trên, cũng không đến vài giây, sức mạnh này đột nhiên như là điều bị mất đi phương hướng, yếu đuối vô lực, mà ba người bọn hắn toàn bộ ngã xuống mặt đất.

“Ai nha, đau quá a.” Từ nhi cùng Liên Từ đồng thời ngã sấp xuống mặt đất kêu lên, Sở Hạo cũng như thế bị sức mạnh không thấy rõ này làm cho kinh hãi không lời nào để nói.

“A.” Hai người bọn họ còn chưa dịu đi lại hét rầm lên, không có biện pháp, bởi vì thân mình bọn họ lại được đưa lên, Sở Hạo thấy thế lại cảm lấy thân thể nhỏ nhỏ của Liên Từ, hắn không biết sao lại thế này, chỉ biết là trong nháy mắt đụng vào Hạt sen, hắn cũng bị sức mạnh này lôi kéo

‘đông’ một tiếng, lại không hề dự bị ngã xuống mặt đất.

“Ai nha, đau a.” Từ nhi ủy khuất bĩu môi kêu lên.

“A.” Lại dâng lên.

“Ồ ô, không cần chơi, Từ nhi đau đau.” Từ nhi bị kéo lên trong nháy mắt khóc lóc thảm thiết nói.

Liên Từ cũng không nói mà than thở, “Mẫu thân đang đùa giỡn chúng ta sao?”

‘đông’ lại ngã xuống mặt đất

“Ai u, cái mông của ta a!” Liên Từ nhịn không được kêu rên lên.

Liên tục vài lần, bọn họ cứ như vậy không ngừng bay lên trên rồi lại không ngừng ngã xuống dưới, khiến cho Hạt sen cùng Từ nhi bĩu môi vạn phần ủy khuất, đây tốt cùng là tình huống nào! Không cần chơi đùa, đau quá!

“Công chúa. Công chúa.” A Bích vẫn đứng ở bên cạnh kiệu hoa của Ngừ Diên không ngừng kêu lên.

Ngừ Diên thật sự không thể nhịn được nữa một phen xóc màn kiệu lên quát lớn: “Ngươi có chết, có thể đừng kêu ta nữa hay không? Ngươi có chuyện gì thì hãy nói đi, ngươi luôn thực đáng ghét như vậy!” nàng thật sự là chịu không nổi nổi giận gầm lên một tiếng, này nha, mưu đồ là đi, nhưng nàng vừa tập trung tinh thần, thì nàng ta giống như con vịt vẫn nói nhao nhao ầm ỹ, phiên người chết.

“Công chúa a, A Bích nhắc nhở người sắp đến phía trước rồi!” A Bích bĩu môi nói, làm sao lại hung hăng như vậy!

Ngừ Diên không muốn để ý tới nàng ta, đem màn kiệu trực tiếp kéo xuống lưới cùng nàng ta dài dòng, thật sự là quá đáng, nàng ta đích thị là có mưu đồ, vì sao sớm không nói trễ không nói, cố tình ở thời điểm nàng tập trung tinh thần quá rồi? Nha đầu kia nhất định là gian tế, nghĩ đến đây, nàng liền buồn bực ngồi ở trong kiệu không nói được một lời, được, đi từng bước tính từng bước, thật không đi, sẽ là cá chết trong lưới rách, dù sao nàng tuyệt đối sẽ không tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục.

“Công chúa a, Thánh Đức quốc ở phía trước rồi!” A Bích lại ở bên ngoài kêu lên.

Ngừ Diên nghe thấy vậy xóc màn kiệu lên đi ra ngoài xem xét, đây không biết là chỗ nào, nhưng lại cùng Linh Tiên quốc giống nhau, như cũ là chim chóc hoa hương, non xanh nước biếc, tuy rằng nàng không biết cuối cùng là địa phương nào, song, nàng không thể không tán thưởng chỗ này đã bảo tồn lại rất tốt.

P phía trước có một cái cửa động, nơi đó đứng đầy người mặc đồ đỏ, mỗi người trong tay đều cầm nhạc khí, tuy rằng nhạc khí này nàng chưa từng gặp qua, nhưng mà có thể phát ra âm thanh, hẳn là nhạc khí, thời khắc cổ kiệu đến nơi này, bên ngoài âm thanh vang lên, sung sướng không thôi.

Ngừ Diên ngoan ngoãn ngồi xuống đem khăn hi lại phủ lên, trong lòng mơ hồ cảm thấy quốc gia này nhất định sẽ không tốt lắm.

“Liên Từ đến tốt cùng là tình huống gì?” Khi bị sức mạnh này khống chế thân thể không thể nắm giữ được tình huống, hắn cũng quăng ngã nhiều lần, đây tốt cùng sao lại thế này? Đây là sức mạnh gì đều làm cho hắn không thể nắm giữ thân thể của chính mình?

Hạt sen xoa xoa mông nói: “Đây là mẫu thân đang triệu hồi tam bảo, nhưng, xem ra tài nghệ của nàng còn chưa đạt!” nó nhú mày nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền lập tức hiểu được sao lại thế này rồi, hắn nhớ rõ tứ bảo có thể kêu gọi tam bảo, nếu nàng mở miệng kêu gọi tam bảo, vậy đích thị là đang gặp nguy hiểm.

“Liên Từ, Ngừ Diên gặp nguy hiểm đúng không? Đến tốt cùng phải như thế nào mới có thể nhìn thấy nàng?” Nghĩ tới nàng nếu không có nguy hiểm nhất định sẽ không đột nhiên kêu lên tam bảo, trong lòng hắn như bị lửa đốt.

“Không biết, xem ra hẳn là không có đi, nếu không sức mạnh kêu lên sẽ không nhỏ như vậy!” Liên Từ phân tích nói.

“Đúng vậy, phụ thân người cũng đừng lo lắng, người xem mẫu thân hiện tại cũng không kêu nữa, chứng minh mẫu thân nhất định không có gì nguy hiểm, hơn nữa, Từ nhi cảm thấy sức mạnh này cũng không lớn, có thể là mẫu thân chỉ đang thử một chút đi!” Từ nhi liền giải thích nói.

“Thật sự?” Sở Hạo có chút không tin, lại không biết nên làm sao bây giờ.

“Phụ thân, người tin tưởng Từ nhi, Từ nhi uống rất nhiều máu của mẫu thân, tất nhiên sẽ có điều cảm ứng!” Từ nhi nói gấp, nó cũng không hy vọng phụ thân tuấn tú của mình sầu mi khổ kiểm, điều này làm cho nó cũng rất khổ sở.

Sở Hạo nghe thấy vậy đứng dậy nói: “Các người tiến vào Huyết Linh Đàng đi, ta đi ra ngoài một chút!”

Liên Từ, Từ nhi liếc mắt nhìn nhau gật đầu tiến nhập Linh Đàng, Sở Hạo nắm Linh Đàng đi ra ngoài, hắn không muốn đợi thêm nữa, nhưng đến tột cùng là đang ở nơi nào? Cứ chờ đợi không có mục đích như vậy, làm cho hắn sắp điên rồi.

Bên kia Ngử Diên thì ở trong tiếng vui mừng tiến nhập vào cái gì Thánh Đức quốc, thời điểm thừa dịp người khác vụng trộm tăng bốc, nàng thật cẩn thận xóc lên một chút màn kiệu hí mắt nhìn sang, hiện ra ở trước mắt nàng là núi cao nước biếc, chim chóc vui mừng bay lượn, cùng với toàn bộ người trên đường lộ ra vẻ hoan hỉ, xem ra, người ở quốc gia này vẫn tương đối tôn trọng Linh Tiên quốc, nếu không cũng sẽ không thu xếp như thế.

Một lúc sau, bên ngoài kêu lên một tiếng hạ cổ kiệu, tiếp theo A Bích xóc màn kiệu lên, lúc này, nàng đột nhiên lại bị một bàn tay xa lạ nắm giữ rồi, tiếp theo bên ngoài lại truyền đến, “Chú rể tân nương bái đường!” nói xong, nàng đã bị bàn tay kia nắm đi lên phía trước.

Ồ? Vì sao tay người kia lại bóng loáng như thế? Thậm chí so với nàng còn trơn mềm hơn, xem ra, người nơi này đích thị là ăn ngon, uống tốt, nếu không tay của một đại nam nhân đều có thể nuôi ra tinh tế trắng nõn, vậy nếu như nữ nhân mà nói..., chẳng phải là trơn cảm không được!

“Nhất bái thiên địa!” bị A Bích bắt lấy hành lễ.

“Nhị bái cao đường!” lại bị A Bích nói bắt làm theo danh sách lễ.

“Phu thê giao bái!” lần này chính nàng di động, đi đi, dù sao chỉ cần nàng không thừa nhận, sợ cái gì?!

“Đưa vào động phòng!” một thanh âm cao vút hạ xuống, thanh âm vui vẻ lại bắt đầu diễn tấu lên, từ đầu tới cuối bọn ta là trầm mặc.

Nàng chỉ cảm thấy chính mình bị A Bích nâng đi theo người khác quẹo trái quẹo phải đi tới một nơi xa lạ, tiếp theo cửa bị đẩy ra, toàn bộ mọi người đứng ở bên ngoài chờ.

“Công chúa, đây là tân phòng của người, đêm nay phải hầu hạ thái tử, quốc vương nhất định sẽ rất vui vẻ, A Bích mong công chúa cùng thái tử bạch đầu giai lão vĩnh kết đồng tâm!” nói xong, cười hi hi đóng cửa rồi đi.

Mọi người rời đi, trong phòng lập tức yên tĩnh trở lại, Ngử Diên liền lôi hi khăn trên đầu xóc lên ném lên giường, tiếp theo nàng đứng dậy rất nhanh đánh giá nơi này, phòng rất lớn, trang phục không giống với nàng, song lại làm cho nàng thích, phong cách tươi mát thanh nhã, trong phòng còn có rất nhiều hoa, xem ra, thái tử này hẳn là nam nhân hiểu được tâm tư của nữ nhi nhà người ta đi.

Hơn nữa, mỗi một bộ trang phục đều có một cổ mùi thơm ngát, loại hương vị thân nhiên này nàng rất thích, lúc này, nàng đang bị điểm tâm trên bàn hấp dẫn, vì thế nàng đi từ từ tới.

Trên bàn bày biện rất nhiều điểm tâm, trừ bỏ đậu phộng, quả táo bên ngoài, còn lại là không biết, nhưng, điểm tâm màu trắng này thoạt nhìn rất là ngon miệng a, vì thế nàng cầm một miếng lên nếm thử.

“Ừm Mùi thơm ngát a, thơm quá!” nàng tán thưởng nói, nhìn không ra thế ngoại đào nguyên này lại còn điểm tâm giống như mỹ vị này, thực tại làm cho người ta giật mình, chính là thời điểm nàng vừa mới ăn cái điểm tâm thứ hai, bên ngoài truyền đến một tiếng, ‘chú rể quan nhập động phòng!’, Ngử Diên nghe thấy vậy hoảng sợ, liền quay lại trên giường đem hi khăn che ở trên đầu, tiếp theo khăn trương ngồi ở bên giường.

‘két’ một tiếng, cửa phòng đẩy ra.

‘két’ một tiếng, cửa phòng lại bị đóng lại.

Tâm Ngử Diên thót lên tới cổ họng, sao lại thế này? Nhanh như vậy liền uống xong rượu mừng rồi sao? Hay là Thánh Đức quốc này quá nhỏ? Nhưng điều nàng lo lắng cũng là người kia vạn nhất là biến thái thì làm sao bây giờ? Vạn nhất mạnh hơn cường bức nàng làm sao bây giờ? Nghĩ đến đây, lòng của nàng liền khẩn trương không thôi, trong lòng bàn tay bên trong cũng bắt đầu hơi hơi xuất hiện mồ hôi, mà bên trong tay phải của nàng nắm đó là trâm cài trên đầu, nàng tuyệt đối sẽ không khuất phục, cùng lắm thì vò đã mẹ lại sút, hạ quyết tâm nàng nắm thật chặt trâm cài tay phải, biểu tình kia giống như là chuẩn bị đi đánh giặc.

Một lúc sau

Nàng chờ đợi nửa ngày nhưng cũng không thấy thái tử này xóc lên khăn hi của nàng, trừ bỏ nghe được trên mặt bàn phát ra thanh âm có người đang ăn cái gì thì ở ngoài, cũng không nghe thấy bất kỳ thanh âm gì, sao lại thế này? Chẳng lẽ này thái tử là người ngu? Nghĩ đến đây, nàng nhẹ giọng hỏi: “Có ai không?”

Lời của nàng vừa nói xong, nguyên bản thái tử đang ngồi ở cái bàn bên cạnh ăn cái gì liền đứng dậy, đi bước một hướng nàng đi tới, Ngử Diên nghe vậy trong lòng nhảy lên không thôi, rất nhanh lôi trâm cài, tất yếu là lúc, nàng nhất định phải đâm chết đầu của hắn, chỉ là, nàng còn chưa kịp phản ứng, hi khăn trên đầu nàng đã bị một cây gậy hất ra

“A ——” Ngừ Diên hoảng sợ, theo bản năng kêu lên một tiếng, người này làm sao có thể như vậy? Nàng còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng để cho hấn vén khăn voan đầu? Hấn cũng quá nóng vội a?

“A cái gì a, ngươi hài lòng? Thái tử ngươi rất cao hứng đi?” Đột ngột một tiếng, trước mặt của nàng truyền đến một thanh âm khác, hơn nữa cái thanh âm này tràn ngập châm chọc.

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền thuận thế ngược mắt nhìn lại, giày màu đen, lễ phục màu đỏ, mà khi nhìn đến khuôn mặt của hấn là lúc, Ngừ Diên lại hoảng sợ, “A. Ngươi. Ngươi.”

“Ngươi cái gì ngươi? Đây là thái độ ngươi nhìn thấy phu quân sao?” Thái tử hung hăng trợn mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, bất mãn vô cùng.

Ngừ Diên nghe vậy nhủ mi nói: “Ngươi là thái tử? Nhưng là. Nhưng là thái tử sao lại là một nữ nhân?” Đây tốt cùng là xảy ra chuyện gì?

Nữ thái tử nhìn về phía nàng nói: “Như thế nào? Có người quy định nữ nhân lại không thể làm thái tử sao? Ta cho ngươi biết, Thánh Đức quốc, quốc vương đều là nữ!”

“Cái gì? Quốc vương là nữ?” Ngừ Diên nghe thấy vậy bắt đầu tự hỏi, quốc vương là nữ, thái tử là nữ, như vậy. Như vậy Vương Hậu chẳng phải là, là nam nhân sao?!

Nữ thái tử không vui nhìn nàng liếc mắt một cái, quay trở lại ngồi phía trước bàn đưa tay cầm lấy điểm tâm bắt đầu ăn.

Ngừ Diên toàn bộ đầu có chút hoảng hốt, tiếp theo nàng rất nhanh đi tới trước mặt của nàng ta ngồi xuống hỏi: “Ngươi là nữ nhân làm sao có thể lấy nữ nhân này? Nữ nhân cùng nữ nhân là không thể có nối dõi tông đường ngươi không biết sao?” Chẳng lẽ người nơi này đều ngu61 rồi?!

“Ngươi cho ta ngu ngốc a, phụ thân ma quỷ của ngươi không có nói với ngươi sao? Ta cho ngươi biết, cưới ngươi cũng là để cho Thánh Đức quốc có một Thái Tử Phi thôi!” nàng khinh thường nói.

“Cái gì? Ai, ta như thế nào nghe không hiểu ý tứ của ngươi a, vậy nam nhân chết tiết kia biết?” Trời ạ, đây tốt cùng là một phụ thân như thế nào, nếu biết đối phương là nữ, còn để nàng gả cho nàng ta, đầu hấn có cắt a?

“Ngươi cao hứng đi, ngươi bây giờ là Thái Tử Phi Thánh Đức quốc, cũng chính là Vương Hậu về sau, thôi đi?” Nữ thái tử như trước trào phúng nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía nàng ta, sao lại thế này, nói như vậy, chẳng phải quốc vương là nữ, Vương Hậu là nữ, tiếp theo phi tử là nam? Vậy Thái Tử Phi cùng Vương Hậu chẳng phải là rất bí ẩn, cả đời đều không được gặp nam nhân? Hơn nữa, vì sao nàng cảm thấy thái tử này rất không thích nàng? Nhưng, nàng trước tiên muốn biết rõ sao lại thế này, liền hỏi: “Ngươi có phải toàn bộ muốn kết hôn với nữ nhân hay không? Hay là lấy ta một nữ nhân làm Thái Tử Phi?” Ngừ Diên có chút bị nàng ta làm cho hồ đồ, song còn tồn tại lý trí làm cho nàng có chút hiểu được, nhưng lại không phải rõ ràng.

Nghe thấy vậy, nữ thái tử nhìn nàng một cái khinh bỉ nói: “Ta cho ngươi biết, nơi này là nữ tôn quốc, nữ nhân tất nhiên là quốc vương, tất nhiên là thái tử, mà ngươi cũng chỉ là Thái Tử Phi, nhưng, ngươi cũng không cần thay bản thái tử ta lo lắng, bởi vì phi tử phía sau chính là nam nhân!” nói xong, có chút thương cảm thở dài, “Ai, ta thực xin lỗi A Đạt a!”

“A Đạt?”

Ngừ Diên vừa lập lại một câu A Đạt, nữ thái tử này liền hung hăng nhìn chằm chằm nàng vô cùng tức giận nói: “Ta cho ngươi biết, nếu không lấy ngươi, A Đạt chính là thái tử phi của ta, ta chán ghét ngươi, ta mới không muốn cưới ngươi đâu!” Nói xong, vô cùng bất mãn cầm đầu phụng ném về phía nàng.

Ngừ Diên nghe vậy đứng dậy tức giận đem quả táo ném cho nàng hét lên: “Ngươi nghĩ rằng ta muốn gả cho ngươi a? Ta cho ngươi biết, ta căn bản là không biết phụ thân kia, ta là bị trời đến, còn nữa, bốn tiểu thư ta đã lập gia đình, ngươi xem một chút!” nàng chỉ vào bụng của mình nói: “Nơi này cũng có một cục cưng rồi, ta mới không muốn cùng với cái gì A Đạt của ngươi tranh giành tình nhân, bởi vì ta có người mình thích!” nàng ăn ngay nói thật, nếu là nữ nhân cũng không cần phải che giấu, còn nữa, nàng cũng không thích nàng ta, cần gì phải để cho nàng ta hiểu lầm, nếu nàng nói ra nguyên nhân, nói không chừng còn có thể trồng cây vào nàng ta hỗ trợ nữa.

“Cái gì? Ngươi đã kết hôn? Còn có cục cưng rồi?” Cái này làm cho nữ thái tử ngây ngẩn cả người, trong mắt tràn đầy không hiểu thật sâu.

“Đúng vậy a, ta là bị buộc cưỡng bức, ta đã có nam nhân yêu mến, ta là bị bắt đây, ai, hài tử của ta thật đáng thương, nhỏ như vậy lại cùng cha của hấn chia lia!” nghĩ đến đây, nàng liền thương cảm, nói xong, ngồi ở trên ghế buồn bã thở dài.

“Thật sự? Ngươi nói thật, không phải là bởi vì muốn làm Thái Tử Phi này mà gả cho ta?” Nữ thái tử như trước có chút không tin, nhìn ánh mắt của nàng có chút nghi hoặc.

“Ngươi cứ nói đi? Ta là một nữ nhân bình thường, ta gả cho ngươi, ngươi có thể cho ta cái gì? Ta cùng với tướng công của mình đặc biệt ân ái, chúng ta cũng có kết tinh của tình yêu, ta sao lại muốn vứt bỏ hấn, để làm cái gì Thái Tử Phi của ngươi?” Nàng một nửa lời nói dối một nửa nói thật.

“A? Tại sao có thể như vậy?” Nữ thái tử nghe thấy vậy đứng dậy nhìn về phía nàng, trong mắt đã không còn thần sắc chán ghét vừa rồi, nữ nhân một khi giải thích hiểu lầm tự nhiên là sẽ không xuất hiện đối địch, còn nữa, nữ thái tử này một lòng thích cái tên nam nhân kêu A Đạt kia, chắc là muốn cho người nam nhân này một thân phận đi.

“Đúng vậy a, người cũng không biết, ta bị không hiểu chộp tới đây rất buồn bực, bằng hữu của ta bị cái nam nhân chết tiết kia uy hiếp, ô ô, cha của đứa nhỏ, ta thực xin lỗi chàng a, ta mang đi cốt nhục của chàng!” nói xong, giả vờ khóc thút thít.

“Ai, người đừng khóc nữa, ta cũng không biết, ta còn tưởng rằng là người đến chết cũng muốn gả cho ta, phải biết rằng, vị trí Thái Tử Phi này rất làm cho người ta giật dây, người đã vô Tâm, ta vô ý, đây chẳng phải là rất tốt?” Nàng cười cười nói.

Ngữ Diên đứng dậy nhìn về phía nàng nói: “Người là tốt, người có thể cùng với A Đạt của người song túc song phi, ta đâu? Ta chẳng lẽ phải ở chỗ này chờ đợi sao? Về sau bụng của ta ngày từng ngày nổi lên đến lúc đầy làm sao bây giờ? Cha của đứa nhỏ không thấy được ta sẽ nhớ thương đến chết làm sao bây giờ?” Nàng nói gấp, nàng nhất định phải nghĩ biện pháp làm cho nữ thái tử này giúp nàng lúc này rồi đi thôi.

“Chuyện này.” Nữ thái tử nghe thấy vậy hơi hơi nhủ mi không biết nên làm sao bây giờ, nghĩ nghĩ nói: “Người muốn lúc này rồi đi thôi phải không?” Tựa hồ là hiểu rõ ý tưởng của nàng, vì thế nàng ta mở miệng hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, “Nữ thái tử, người có thể giúp ta rồi đi sao? Nếu ta không rồi đi, A Đạt của người liền vĩnh viễn không làm được vị trí Thái Tử Phi, đối với A Đạt như vậy cũng không công bằng, còn nữa, ta cũng vậy nhớ tới A Đạt của ta a, còn có, cục cưng này nếu như bị Vương Hậu cùng Quốc vương phát hiện, ta nên làm cái gì bây giờ? A Đạt của ta không cha không mẹ, hẳn chỉ là làm ruộng, chúng ta bình thường chính là trồng rau, làm ruộng, thu chút ít lương thực bán, nếu không thấy ta, hẳn sẽ chết. Còn nữa.” nói xong lại nức nở một chút.

“Còn nữa làm sao vậy?” Tựa hồ bị chuyện xưa của nàng cảm hóa, nàng liền hỏi tới.

“Còn nữa. A Đạt của ta thân bị bệnh nan y, sống không quá một năm, ta đây mang thai, chính là muốn hân sinh thời nhìn thấy cục cưng của mình!” nói xong, nàng không khỏi cảm khái, trời ạ, nàng một khi đã điên rồi lại có thiên phú như vậy, lúc trước vì sao không đi thi vào học viện điện ảnh Bắc Kinh? Nói không chừng hiện tại so với siêu sao quốc tế còn hơn!

“A? Thảm như vậy?” Nữ thái tử đồng tình tim bắt đầu mềm ra.

“Đúng vậy a, A Đạt của ta, ô ô.” Nói xong, liền lùi ống tay áo của nàng khóc vô cùng là bi thương thảm.

Nữ thái tử thấy thế nói gấp: “Người đừng khóc nữa, ta suy nghĩ biện pháp, dù sao người cũng là cưới hồi đảng hoàng, cho dù giúp người đào tẩu, cũng nên có một kế hoạch người nói đúng không?”

“Ừ!” nàng vội vàng gật đầu, đành phải thế có thể rồi đi là được.

Nữ thái tử nghe thấy vậy than nhẹ một tiếng, “Được rồi, chúng ta đêm nay vẫn là nghỉ ngơi thật tốt đi, cho dù người muốn thoát đi, vẫn nên cho ta thời gian ngầm lại, người yên tâm, ta chắc chắn sẽ giúp cho người, bởi vì người không đi, A Đạt của ta liền vào không được, ta đã đáp ứng qua A Đạt sẽ cho hân một danh phận, ta yêu hân, ta muốn thú hân làm Thái Tử Phi của ta!” nữ thái tử đột nhiên kiên định nói.

“Thật sự?” Nghe vậy, Ngữ Diên mừng thầm không thôi.

“Thật sự, được rồi, đều hơn nửa đêm rồi, lên giường nghỉ ngơi đi, người yên tâm ta là nữ nhân, ta đối với người không có hứng thú!” nàng cười nói.

Ngữ Diên quả thực liền vào bên trong ngủ, nữ thái tử đi nằm ngủ ở bên ngoài, “Người có thể nói cho ta một chút chuyện xưa của người không? Ta nghĩ người nhất định rất yêu A Đạt của người đi?” Nói xong, nữ thái tử nghiêng đầu nhìn nàng một cái.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trong lòng bi ai, không phải đâu, còn muốn nàng nói dối? Được rồi, đều đến nơi này, cứ tiếp tục mò mẫm đi, vì thế, nàng chậm rãi kể cho nàng ta lại nói tiếp chuyện xưa ‘bi thảm ở bi thảm’ của nàng.

Ra cửa tâm tình Sở Hạo một chút cũng không tốt, hẳn không biết Ngữ Diên đến tới cùng ở nơi nào, mà nàng đang làm những gì? Mang theo Linh Đang của nàng hướng ngoại ô đi đến, hiện tại trừ bỏ địa phương kia ở ngoài, hẳn thật sự không biết nên đi nơi nào tìm kiếm nàng.

Bầu trời trong xanh, gió nhẹ từ từ, một mình hân hướng tới mục đích đi hơn một canh giờ, rất xa hẳn liền thấy được mặt cỏ héo rũ, nhưng đột nhiên, mây hẳn nhàn lại, kia là cái gì? Vì sao bên cạnh thân cây có một thân ảnh màu trắng? Chính là toàn bộ tóc che mặt thấy không rõ hình dạng gì.

Đúng lúc này, gió nhẹ lại thổi tới, những sợi tóc kia theo gió đong đưa, một khuôn mặt tuần tú liền lập tức hiện ra, Sở Hạo ngây ngẩn cả người, đó là Phụng Ly Ca, cùng Ngữ Diên đang mất tích Phụng Ly Ca, một giây sau, hẳn liền chạy nhanh hơn, tựa hồ đáp án rất nhanh là có thể mò ra ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 205: Trăm phương ngàn hướng bao lần kiếm!

Thời gian cả một đêm, nữ thái tử không ngừng khóc, nàng ta tại vì chuyện xưa của nàng cảm động, vì chuyện xưa của nàng tan nát cõi lòng, nàng không biết trong cuộc sống lại còn có tình yêu sâu như vậy, so sánh dưới, nàng cùng An Đạt có vẻ vô cùng yên bình rồi, nhưng, nàng nói qua, tình yêu phải thấy đủ mới có thể hạnh phúc.

“Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ giúp ngươi rời đi!” nữ thái tử ngồi dậy lau nước mắt cháp nhất nói.

Ngữ Diên ngập một cái nói: “Thái tử, trời đã sáng rồi!”

“Thực xin lỗi, hại ngươi nói một đêm chuyện xưa của ngươi, nhưng mà chuyện xưa của ngươi thật sự rất cảm động, ta không biết nguyên lai có một loại tình yêu sinh tử yêu việt như thế!” nàng ta kích động nói, trong lòng như trước chính là bị hình thức chuyện xưa mà cảm thấy giết mình cùng rung động.

Ngữ Diên nghe thấy vậy chỉ có thể ngượng ngùng cười cười, trong lòng suy nghĩ, có tất yếu cảm động như thế sao? Nàng chẳng qua là đem nhân vật nam nữ sinh tử huyền kia thành nàng cùng với người hư cấu kia mà thôi, song, có thể cảm động tốt nhất, nữ nhân nha, luôn đa sầu đa cảm!

Đúng lúc này, ngoài cửa đột nhiên có người kêu lên, “Thái tử, Thái Tử Phi, xin đứng lên giường cùng Quốc vương, Vương Hậu hành lễ!”

Nữ thái tử đứng dậy đưa tay đỡ nàng đứng lên nói: “Ngươi trước đừng nóng vội, muốn rời khỏi, dù sao phải đem mọi chuyện chuẩn bị tốt, hơn nữa, muốn ngươi sau khi rời đi, tộc của ngươi cũng không bị liên lụy, như vậy, chúng ta còn cần diễn một tuồng kịch!”

“Nha? Diễn như thế nào?” Cái này cũng làm cho nàng tò mò rồi, xem ra nữ thái tử này khẳng định có biện pháp gì.

Nữ thái tử ở bên tai nàng xì xào bàn tán, một lúc sau, Ngữ Diên cười cười nói: “Như vậy, đối với Quốc vương cùng Vương Hậu chỉ sợ bất kính đi?”

“Muốn hoàn toàn rời đi, tất nhiên phải làm như vậy!”

“Nhưng mà như vậy sẽ làm cho ngươi rất ủy khuất!” Ngữ Diên nhìn về phía nàng vô cùng áy náy nói, dù sao, nàng căn bản là không biết nàng ta, vì sao phải giúp nàng tất cả đâu?!

“Đi thôi, ta không phải vì ngươi, mà là cục cưng của ngươi!” nói xong, lôi kéo tay nàng đi ra ngoài.

Ngữ Diên đi theo nữ thái tử đi tới một gian nhà cổ kính, mọi người toàn bộ cúi đầu hành lễ đối với các nàng, mà thái tử ưm một tiếng trực tiếp mang theo nàng đi vào đại điện.

Trên đại điện, Ngữ Diên thấy được hai nữ tử mỹ mạo, một người đầu mang vương miện, một người đội cái thoa Phượng Hoàng, vậy đại khái chính là bao hàm long phượng trình tường đi!

“Nhi thần thỉnh an phụ vương cùng mẫu hậu!” nữ thái tử quỳ trên mặt đất nói.

Ngữ Diên thấy thế cũng quỳ gối trên mặt đất, “Thỉnh an phụ vương mẫu hậu !”

Hai vị nữ nhân mỹ mạo thấy thế mỉm cười đối với các nàng nói: “Tất cả đứng lên đi!”

Nữ thái tử nghe vậy liền đứng dậy, Ngữ Diên trực tiếp ngồi trên mặt đất đối với nữ thái tử nói: “Ngươi ta đau chân, ngươi đỡ ta!”

Nữ thái tử thấy thế vội khom lưng đỡ nàng dậy, Ngữ Diên cười tủm tỉm đứng dậy dựa vào nàng.

Hành động như vậy, làm cho Quốc vương cùng Vương Hậu có chút giết mình, nhưng mà không nói gì, lúc này, một cung nữ già đã đi tới, bưng nước trà đưa cho nữ thái tử nói là mời nàng kính trà, nữ thái tử tiếp nhận nước trà chuẩn bị đi lên, lại bị Ngữ Diên kéo lại, tiếp theo nàng mềm nhũn nói: “Người ta cũng khát thôi!”

Thái tử thấy thế mỉm cười, trực tiếp đem nước trà đưa cho nàng hơn nữa ôm lấy nàng bảo nàng ta giúp uống trà, một màn như vậy hiển nhiên chọc giận Quốc vương cùng Vương Hậu, thái tử này như thế nào bị nữ nhân này ăn trúng gấu gao? Về sau đến tột cùng là ai làm Vương?

“Nhi, con làm cái gì vậy?” Vương tức giận nói.

Thái tử nói: “Phụ vương, Diên nhi khát nước rồi, con tất nhiên phải chiếu cố thái tử phi của mình!” nàng nói rất là tự nhiên, cũng nói vô cùng có lý, chính là nàng có còn đem các nàng để vào mắt hay không?!

“Thái tử, ta mệt mỏi quá, ta muốn trở về phòng nghỉ ngơi, ngày hôm qua cũng chưa ngủ ngon giấc đâu!” Ngữ Diên không nhìn hai vị này tồn tại trực tiếp nói với thái tử.

Thái tử nghe vậy cười hi hi ôm lấy nàng cũng chưa từng cùng các nàng chào hỏi liền mang theo Ngữ Diên rời đi.

“Vô liêm sỉ!” Quốc vương thấy các nàng rời đi giận tím mặt.

Vương Hậu đứng dậy khuyên: “Nữ nhân này xem ra là họa thủy, tuy rằng chúng ta đều là nữ nhân thống trị thiên hạ, nhưng mà Nhi che chở một nữ tử như vậy còn chưa bao giờ xuất hiện qua, đừng làm cho nàng về sau gây tai họa cho bách tính!”

Quốc vương nhìn về phía nàng nói: “Ngươi yên tâm, nếu yêu nữ này thực có can đảm làm ra chuyện tình bôi nhọ Thánh Đức quốc, bổn vương là người đầu tiên xử tử nàng!” lần đầu tiên, nàng vô cùng tức giận, đứa nhỏ này là nàng sinh, từ nhỏ đến lớn còn chưa bao giờ làm càn như thế, xem ra, hậu nhân Nữ Oa xác thực không phải thiện bối, nếu vẫn mê hoặc thái tử, tất yếu là lúc, nàng có thể cho nàng ta sống, cũng tất nhiên có thể cho nàng ta chết.

Sau khi trở lại phòng, nữ thái tử thở hắt ra rồi nói: “Nguy hiểm thật a, ta lần đầu tiên không có nghe lời phụ vương cùng mẫu hậu, song, như vậy cũng thật kích thích!”

Ngữ Diên nhìn về phía nàng nói: “Chỉ sợ, Quốc vương cùng Vương Hậu này đích thị là vô cùng chán ghét ta!”

Thái tử nghe thấy vậy cười nói: “Chúng ta muốn không phải là hiệu quả này sao? Nói vậy phụ vương cùng mẫu hậu chắc chắn sẽ coi ngươi là yêu nghiệt, ngươi nói yêu nghiệt này nếu đột nhiên biến mất, ta đây thái tử lại biến thành nữ nhân ngoan ngoãn, bọn họ còn có thể đuổi theo ngươi!”

“Nhưng mà đối với ngươi như vậy.” Ngữ Diên có chút ghen ngào nói, vì sao đều gặp được người tốt, mà bọn họ luôn vì nàng mà trả giá, mà nàng lại luôn ích kỷ không thôi.

“Được rồi, ngươi cũng đừng cảm kích ta, đi, ta mang ngươi lúc này rồi đi thôi!” nữ thái tử đột nhiên kéo tay nàng nói.

“A? Hiện tại?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, nhanh như vậy? Biểu diễn vừa rồi lập tức là được rồi sao?

“Đứng, hiện tại lập tức lập tức!” nữ thái tử khẳng định nói, tiếp theo thấy nàng vạn phần khó hiểu lại quát lớn: “Ngươi chẳng lẽ không muốn lập tức nhìn thấy A Đạt của ngươi sao? A Đạt của ngươi cuộc sống không còn nhiều!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy hỏi: “Được, chúng ta bây giờ bước đi, nhưng mà từ nơi này đi?” Nàng liếc mắt cửa phòng đóng chặt một cái khó hiểu nhìn nàng.

“Ngươi yên tâm, hiện tại các nàng sẽ không tới, nói vậy, các nàng đang thương lượng làm như thế nào để phủ đầu ngươi, nhưng, không có việc gì, ta đây sẽ đưa ngươi rồi đi, các nàng muốn tìm ngươi cũng tìm không được!” nói xong, đột nhiên đem giường xóc lên, thời điểm giường được xóc lên trong một khắc, một cái động khẩu rõ ràng có thể thấy được.

“Này.” Ngữ Diên nhìn về phía động khẩu lại nhìn nàng một cái.

“Đây là động khẩu ta trước kia cùng A Đạt hẹn hò, đây cũng là động khẩu duy nhất ngươi có thể rời đi, song có lẽ, cái động khẩu phía dưới có rất nhiều rất nhiều đường nhỏ, đây cũng là thiết kế phòng ngừa người khác bắt lấy chúng ta, nhà của ngươi ở đâu ngươi liền hướng chạy đi, Thánh Đức quốc không phải quốc gia bình thường, đây là tiên đô, cho nên, từ phía dưới Linh Tiên động khẩu mà đi, so với ngươi đang ở đây trên mặt đất nhanh hơn rất nhiều, nói cách khác, thế gian một tháng mới đi tới trên mặt đất, ngươi một ngày là có thể đạt tới, cho nên, ngươi yên tâm có thể trở về nhìn A Đạt của ngươi!” nữ thái tử thiện lương nói.

“Thật vậy chăng? Thần kỳ như thế?”

“Đừng vậy a, nếu không, phụ thân ngươi làm sao có thể để cho hậu nhân của Nữ Oa gả cho ta đây!” nữ thái tử cười cười nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía nàng, nắm thật chặt tay nàng khẳng định nói: “Cám ơn ngươi, cám ơn ngươi thả ta đi, chỉ là, chuyện này làm phiền hà tới ngươi, cũng làm cho ta vẫn băn khoăn!” nữ nhân này từ đầu tới cuối đều đối với nàng không tệ, mà nàng như vậy đột nhiên rời đi, không biết nàng ấy sẽ chịu lấy trừng phạt như thế nào?

“Ngươi yên tâm, nơi này chỉ có ta là thái tử, phụ vương cùng mẫu hậu sẽ không làm gì ta, nên thật ra ngươi, đừng do dự!” một giây sau, nàng quay người cầm hi khăn trên giường đem toàn bộ điểm tâm đồ xuống trên hi khăn, sau đó buộc lại đưa cho nàng.

“Mang theo, trên đường ăn!”

Ngữ Diên nhìn về phía nàng, trong lòng cảm kích không thôi, trừ bỏ cám ơn, nàng không biết đến tột cùng nên nói cái gì cho phải.

“Đi nhanh đi, nhớ kỹ, phải hạnh phúc, về phần phụ thân ngươi nơi đó, liền giao cho ta đi, ít nhất, bọn họ còn phải dựa vào chúng ta để tồn tại kiếp sau, cho nên, bọn họ sẽ không gây khó dễ với chúng ta, cho nên ngươi, nhất định phải hạnh phúc, cho dù phụ thân đứa nhỏ chết, ngươi cũng phải sống sót!” nữ thái tử vỗ vỗ bả vai của nàng rồi nói thăm thía

“Cám ơn, cũng chúc phúc cho ngươi cùng A Đạt hạnh phúc!” nói xong, Ngữ Diên trực tiếp tiến nhập vào trong động khẩu, đi vào phía dưới, trừ bỏ bốn phương tám hướng lộ khẩu có ngọn đèn bên ngoài, nàng liền thấy không rõ phía trước, mà nàng lựa chọn đó là phương hướng phía tây, tuy rằng Huyết Linh Đàng không ở trên người của nàng, nhưng mà, khó được đó là một quốc gia linh khí, cho nên, nàng phải nắm chặt cơ hội này đi Tây Thiên hỏi Thiên Sơn đại sư.

Cái động khẩu này tối như mực dường như không thấy rõ đường, nàng cứ như vậy đi thẳng đi thẳng, cũng không biết đi bao lâu rồi, chỉ cảm thấy đồ ăn càng trong tay ngày càng ít, mà nàng giữa đường cũng nghỉ ngơi nhiều lần, tiếp theo tiếp tục đi lên phía trước, nguyên bản sợ hãi trong lòng càng ngày càng dài cuối cùng ở bên trong dần dần biến mất.

Nàng biết mình trở về không được, cho dù hiện tại tìm không thấy đường ra, nàng cũng không thể trở về, cái bọc nắm trong tay càng ngày càng nhỏ, nàng cắn răng như trước đi lên phía trước, đường, chậm rãi rồi, nhìn không thấy cuối, lại làm cho người nào đó hi vọng.

Ngay tại thời điểm nàng đi càng ngày càng lúc mệt mỏi, phía trước rốt cục xuất hiện một tia ánh sáng, một tia ánh sáng này làm nặng trĩu trong lòng nàng

nháy mắt biến mất hiện lên hi vọng, đường ra. Nàng rút cuộc tìm được đường ra không phải sao?

Một giây sau, nàng rất nhanh hướng phía trước chạy đi, ánh sáng càng ngày càng rõ ràng, cái động khẩu càng lúc càng lớn, nàng cứ như vậy dùng toàn bộ khí lực toàn thân chạy về phía trước.

‘kết’

Lao ra động khẩu ánh mắt của nàng còn chưa mở, liền từ trăm mét phía trên vách núi đen rớt xuống, một tiếng thét chói tai cắt qua bầu trời, ‘phốc đông’ một tiếng, nàng ngã vào hồ nước cạn, trong nước vấy vài cái, nàng liền đứng lên, lúc này mới phát hiện nước tới phần eo của nàng, một giây sau, không do dự hướng bên bờ đi đến.

“Một mối quá!” đi vào trên cỏ xanh mượt, nàng vô lực nằm ở phía trên, hai mắt hép lại nhìn về phía cái động khẩu cao trăm mét nàng rớt xuống, nơi đó có rất nhiều cây cối che dấu, căn bản là rất khó phát hiện ra phía trên vách núi đen có cái động khẩu, may mắn phía dưới có một cái hồ, nếu không, nàng rơi xuống chắc chắn chết lènh bà lènh bênh, nhớ tới một đường vất vả, nàng đã cảm thấy ủy khuất không thôi.

Nhắm mắt, hưởng thụ thời gian khó có được này, gió hơi hơi thổi ở trên người, cảm giác mát cũng dần dần đánh úp lại.

“Tiểu nha đầu, ngươi rút cuộc đã tới? Lão nạp đợi ngươi đã lâu rồi!” đột ngột một tiếng, sau lưng Ngữ Diên truyền đến một thanh âm hùng hậu, nàng liền ngoái đầu nhìn lại nhìn sang

“Thiên gia gia? Lý Lập? Lý Lập làm sao ngươi ở trong này?” Nàng ngồi dậy kích động chạy đến trước mặt bọn họ hỏi.

Lý Lập nghe thấy vậy cũng kích động nói: “Ta so với ngươi đến trước một ngày, không nghĩ tới khéo như vậy liền đụng phải Thiên Sơn đại sư, Thiên Sơn đại sư nói ngươi sẽ xuất hiện ở lúc này, trời ạ, Thiên Sơn đại sư quả nhiên so với Bồ Tát còn linh hơn, xem ra chúng ta có hi vọng trở về!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng vui vẻ không thôi nhìn hướng Thiên sơn đại sư, “Đại sư, chúng ta chúng ta thật sự có thể trở về đúng không?” Xem ra, đại sư này quả nhiên danh bất hư truyền có thể tinh thông quá khứ tương lai.

Thiên Sơn đại sư khẽ gật đầu, nói tiếp: “Ngươi rút cuộc đã tới, xem ra, lòng tin của ngươi chưa từng thay đổi?”

“Tín niệm?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, thiên tâm vạn khổ tìm kiếm Thiên sơn đại sư tất nhiên là muốn về nhà, tại sao phải thay đổi đâu?

“Về nhà xa ngàn dặm kia đối với ngươi còn có lực hấp dẫn thật sâu đúng không?” Thiên Sơn đại sư hơi hơi nhìn nàng nói.

Lý Lập nói gấp: “Đó là tất nhiên, đại sư ta đã nói với ngươi, ta cùng nàng đến nơi đây bản thân là ngoài ý muốn, hiện tại nếu tìm được người tinh thông quá khứ tương lai, chúng ta tự nhiên sẽ không buông tay giấc mộng này, ta là vì tìm ngươi, đã hại chết vài con ngựa!” Lý Lập liền tích cực nói, đã tỏ vẻ nguyện vọng chính mình nhất định phải trở về.

Thiên Sơn đại sư nhìn về phía hán mỉm cười, tiếp theo nhìn về phía Ngữ Diên nói: “Nếu ngươi đi trở về, nơi này tất cả đều chỉ là một giấc mộng, bao gồm đứa nhỏ trong bụng ngươi, ngươi bỏ được sao?” Thiên Sơn đại sư nói.

“Bụng,đứa nhỏ?” Ngữ Diên nghe thấy vậy theo bản năng sờ bụng, đứa bé này cũng sẽ biến mất sao?

Lý Lập nghe vậy kinh ngạc nhìn Ngữ Diên, “Ngươi mang thai?” Trong mắt của hán có chút giật mình có chút phức tạp.

Ngữ Diên vuốt bụng gật gật đầu, sinh mệnh này đến quá đột nhiên, vì sao luôn ở thời điểm nàng không chuẩn bị tốt muốn nàng thừa nhận nhiều như vậy đây?

Thiên Sơn đại sư thấy thế than nhẹ một tiếng, “Bản thân ngươi quay về một đời này, ngươi cùng Sở Hạo đứa bé kia kiếp trước liền lại không thể tu thành chính quả, mà một đời, đó là ngươi xuyên qua ngàn năm hỗ trợ lẫn nhau, không vì cái gì khác, Sở Hạo đứa bé kia đối với ngươi là như thế nào, lòng của ngươi cũng nên có đáp án chứ!”

Ngữ Diên nhìn về phía Thiên Sơn đại sư hít sâu một hơi nói: “Ta không thuộc về nơi này, ta cũng không muốn dùng thân phận nhiều như vậy sống sót, ta là nửa người nửa xà, cho dù ta biết hán rất tốt với ta, nhưng ta cũng vậy không có quyền lợi yêu!” nàng sâu kín nói.

“Cái gì? Ngươi. Làm sao ngươi lại là nửa người nửa xà?” Lý Lập kinh ngạc kinh hô, nói tiếp: “Ngươi không phải là bị kiếm tiên chụp đi?”

Ngữ Diên liếc mắt nhìn hán cả giận nói: “Ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý a, thảo, ngươi dựa vào cái gì xuyên qua là người, ta thì là hồn, còn xuyên qua thành tên nửa người nửa rắn, quả thực muốn chết!” nàng nói lâm lâm.

Lý Lập nghe vậy ý nghĩ xấu hổ, một giây sau, đột nhiên bắt lấy tay Ngữ Diên kinh hô, “Chúng ta phải lập tức đi, đi nhanh lên, lập tức!”

“Làm sao vậy? Làm sao ngươi đột nhiên điên rồi?” Ngữ Diên bị lời nói đột nhiên của hán ngây ngẩn cả người.

Lý Lập nghe thấy vậy buông tay ra như có suy nghĩ gì nói: “Ngươi không thể lưu lại, ngươi đã là nửa người nửa xà, nói vậy, Pháp Hải cũng sẽ xuyên qua!” một giây sau, đột nhiên nhìn về phía Ngữ Diên chân thành nói: “Buông tha cho ‘Hứa Tiên’ đi, miễn cho ngươi sẽ bị áp quay về Lôi Phong. Ai u đau quá ai!” lời của hán còn chưa nói xong cũng bị Ngữ Diên dứt một cọng tóc, tiếp theo nàng khinh bỉ nói: “Phim truyền hình ngươi đã xem nhiều, làm sao ngươi không nói Bái Nguyệt giáo chủ muốn bắt ta? Còn nữa, ta nửa người nửa xà nói như thế nào cũng là Triệu Linh Nhi, có xé trùng không xé

trên đầu Bạch Tố Trinh?!”

Lý Lập nghe vậy khờ khờ cười cười, giữ im lặng, miễn cho lại bị giựt tóc tiếp.

Hai người hiện đại đối thoại, làm cho Thiên Sơn đại sư hơi hơi cười, mọi người ngàn năm sau đều là hoạt bát như vậy sao?

Lúc này, Ngưu Diên vội nói về chính đề, “Thiên Sơn đại sư, người dạy ta như thế nào kêu tam bảo lên được không? Lý Lập nói rất đúng, chúng ta không phải người của thế giới này, không nên lưu lại!”

Lý Lập nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, “Đúng vậy, không nên lưu lại!” hắn còn muốn chơi CS đâu rồi, ở cổ đại này gì cũng không có, ôm tỷ bà đánh đàn ca hát quả thực chính là bao phủ màu sắc đẹp đẽ của hắn.

Thiên Sơn đại sư nghe thấy vậy nói: “Nếu người có ý làm như vậy, lão nạp cũng không muốn nói thêm cái gì, xem ở kỳ duyên, lão nạp có thể nói cho người biết, muốn kêu gọi tam bảo, nhất định phải chân thành, dụng tâm, nói vậy, Bồ Đề lam cũng nên sinh ra rồi, tam bảo tụ tập, người ưng thuận nguyện vọng là có thể đi trở về, nhưng người phải nhớ kỹ, đi trở về, liên vĩnh viễn đều không quay lại được!”

“Vĩnh viễn cũng vô pháp trở lại?” Ngưu Diên lẩm bẩm mấy chữ này, lần đầu tiên có loại cảm giác hít thở không thông.

“Ai, người đừng do dự, ngẫm lại Malaysia của người, ngẫm lại Hongkong, ngẫm lại Kentucky Fried Chicken, Pizza Hut, những thứ này là mỹ vị a, nếu không, người đang ở đây ngẫm lại Sophie, che thư trong bảo khổ?” Lý Lập nói gấp.

Ngưu Diên nghe thấy vậy giận dữ hỏi: “Người làm gì mà nói nhiều như thế?”

“Ta. Ăn ngay nói thật nha, chỉ là muốn cho người nhớ lại thế kỷ 21 tốt như thế nào thôi” Lý Lập nhún vai nói, Ngưu Diên nghe vậy lâm vào trầm mặc.

Thiên Sơn đại sư nhìn thoáng qua Lý Lập luôn luôn tại bên khuyên bảo không ngừng nói: “Người đừng dùng loại ánh mắt này nhìn nàng, người cũng giống nhau, người thật sao một chút lưu luyến đều không có? Tiểu nha đầu thích người kia người thật không hề lưu luyến sao?”

Lý Lập nghe vậy kinh ngạc, ông ta. Ông ta làm sao có thể biết? Đây chính là bí mật không người nào biết a!

Ngày đó, hắn vốn định cùng nàng đi, nhưng lại không muốn đi quá đột ngột, bởi vì nơi đó có một cô gái bán hoa, đặc biệt thích hắn, chỉ cần nhìn đến hắn, nàng sẽ rất vui vẻ, nàng thật sự rất đơn thuần, cũng rất thiện lương, hắn cũng rất thích nàng, bởi vì nàng chân thành, thiện lương, tốt đẹp đều đã động hột sâu hắn, nhưng hắn biết mình nhất định phải đi về, cho nên, đối với việc thích nàng, hắn vẫn như vậy đè nén xuống, ngày đó trước khi đi, hắn đem tất cả bạc đều nàng, mà nàng lại một xu cũng không cần, chỉ nói, muốn cả đời hầu hạ hắn, chẳng sợ hắn thế thiệp thành đàn cũng không để ý, bởi vì, nàng chính là thích hắn.

Mà hắn, lại không thể không rời đi, về nhà, đó là giấc mộng của hắn, tuy rằng rất luyến tiếc, nhưng mà đi trở về, sẽ quên đi, coi như một giấc mộng tốt lắm.

“Hai người các người đều phải suy nghĩ thật kỹ, không phải nói các người muốn trở về là có thể trở về, ngược lại, không phải là các người muốn trở lại là có thể trở lại, nếu thật sự đi trở về, nơi này tất cả đều trở thành hồi ức của các người!” Nói xong, Thiên Sơn đại sư than nhẹ một tiếng đi về phía trước.

“Ai, Thiên.”

“Đừng kêu, ông ấy về chùa miếu rồi, chùa miếu cách nơi này không xa, ở phía trước, nơi này là phía sau núi, đại sư là muốn cho chúng ta thời gian suy nghĩ!” Lý Lập đột nhiên thâm trầm nói, hắn đi trở về, thật sao có thể quên chuyện này sao?

“Lý Lập, chúng ta phải đi về đúng không?” Ngưu Diên nhìn về phía Lý Lập hỏi.

Lý Lập gật gù đầu, trong lòng có chút phức tạp.

Ngưu Diên mỉm cười, ngồi ở trên cỏ, nhắm mắt nói: “Không cần quá vội vã!” nói xong, nàng ở trong lòng yên lặng tự nói với mình, quên đi, nơi này tất cả đều quên đi.

Bên kia

Sở Hạo thấy thế liền rất nhanh chạy vội đi qua, Phượng Ly Ca nằm trên mặt đất không hề hay biết, Sở Hạo liền đỡ hắn dậy, đưa tay chạm đến một chút hơi thở của hắn, một giây sau, mày hắn chau lên, không do dự dùng nội lực thăm hậu thay Phượng Ly Ca chữa thương.

Một cỗ nội lực mạnh mẽ làm cho phượng Ly Ca nhắm mắt thức tỉnh lại, hắn nheo mắt lại nhìn về phía Sở Hạo, không đợi Sở Hạo mở miệng, hắn đột nhiên vươn ngón trỏ để lại cổ họng của mình, một giây sau, đầu hắn nhất tấp, nước trong miệng toàn bộ bị phun ra.

Sở Hạo thấy thế liền hỏi “Người thế nào? Muốn tìm đại phu cho người hay không?”

Phượng Ly Ca học ra nước này nhìn về phía hắn chậm rãi, có chút chua xót nói: “Bọn họ cho ta uống nước quên, là muốn cho ta quên hết mọi thứ, nhưng bọn họ nhưng không có để ý, cho dù hôn mê nhưng ta còn có ý thức!”

“Cái gì? Bọn họ muốn nguoi quên hết thầy?” Sở Hạo ôm lấy hấn hỏi.

Phượng Ly Ca hít sâu một hơi nói: “Bọn họ muốn Ngừ Diên gả cho thái tử nước láng giềng!”

“Cái gì?” Một tiếng này, Sở Hạo vô cùng phẫn nộ, tộc người Nữ Oa chết tiệt này đến tột cùng muốn làm gì?! Một giây sau, hấn liền truy vấn tộc Nữ Oa đến tột cùng ở nơi nào?

Phượng Ly Ca âm thầm cười, báo cho biết, hấn cũng không rõ, hấn là bị một trận gió xoáy mang đi, tỉnh lại lần nữa đó là ở trong này, tộc Nữ Oa này hấn căn bản là không biết đi như thế nào.

Sở Hạo nghe thấy vậy không biết nên nói cái gì, nguyên tưởng rằng đáp án sẽ mở ra, ai ngờ hiện tại đáp án cách hấn càng ngày càng xa xôi, mà Ngừ Diên giờ phút này cũng không biết ở nơi nào, mà hấn nên làm như thế nào? !

“Phụ thân.” Đột ngột một tiếng, Huyết Linh Đang bắt đầu lay động lên, Sở Hạo thấy thế không khỏi hét lớn, một giây sau, hấn nắm thật chặt Huyết Linh Đang trong lòng, một trận gió không hề báo động trước đột nhiên thổi lại đây, Phượng Ly Ca vừa định vươn tay bắt lấy Sở Hạo, nhưng chờ hấn đưa tay ra một khắc kia, Sở Hạo cũng đã hư không biến mất

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 206: kêu gọi một đại bảo bối!

Ngừ Diên kêu gào nửa ngày, bên tai đột nhiên nhớ tới một thanh âm ‘vù vù vù’, một giây sau, chỉ nghe thấy Lý Lập hét lớn một tiếng, “Ai da má ơi, lốc xoáy nha”

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền mở mắt ra, này luồng lốc xoáy màu xám ngay tại nơi cách trước mặt nàng mười thước, tiếp theo tốc độ gió càng lúc càng mạnh, gió dần dần ngừng lại xuống, bên trong một người cao lớn bóng lưng rõ ràng bắt mắt, Ngừ diên nhất thời ngây ngẩn cả người, hấn. Tại sao hấn lại ở bên trong gió?!

“Ai, này. Đây không phải lão công của nguoi sao?” Lý Lập liền kêu lên, một giây sau nói: “Ta dựa vào, nguoi quả thực so với Lưu Khiêm còn có chấp hơn, nguoi nếu diễn vào tiết mục cuối năm nhất định sẽ thành công!” Lý Lập tán thưởng nói.

Ngừ Diên trừng lớn hai mắt nhìn về phía hấn thật sự không biết nên nói cái gì, chỉ có thể đứng dậy khờ khờ cười cười, sao lại thế này? Nàng rõ ràng là kêu gọi tam bảo a, vì sao lại kêu bắt hấn lại đây? Đây cũng quá huyền ảo chứ? !

“Ngừ Diên, nàng thế nào? Vừa rồi không có bị thương?” Roi xuống mặt đất Sở hạo lập tức quỳ gối chạy tới ôm Ngừ Diên ôm vào trong lòng, độ mạnh yếu của hấn là lớn như vậy, làm cho Ngừ Diên đều cảm thấy có chút đau.

“Nguoi. Trí nhớ của nguoi tốt rồi?” Ngừ Diên khó có thể tin hỏi.

Sở hạo buông nàng ra nhìn về phía nàng chân thành nói: “Đừng, trí nhớ của ta tốt lắm, tất cả thương nhớ khi không có nàng ở bên làm cho ta khỏi bệnh”

Lý Lập nghe vậy nhún nhún vai nói thầm, “Đây là đang tập kịch Quỳnh Dao sao? Thịt ngon ma, đáng ghét, làm cho người hay chim đều chịu không nổi nha ~”

Ngừ diên nghe thấy vậy trừng mắt liếc hấn một cái, Lý Lập ngốc nghếch cười nói: “Các nguoi. Các nguoi tiếp tục tình thâm sâu mưa mệnh mệnh a, ta về chùa miếu trước, chờ gặp lại, bye bye!” một giây sau, hấn liền biến đi, hấn lại là người của thế kỷ 21, biết cái gì là bóng đèn, tất nhiên không muốn làm bóng đèn.

“Hấn nói thế là có ý gì?” Sở hạo đối với lời kia trong miệng của hấn có chút khó hiểu.

“Không. Không có ý gì, ta cùng hấn là đồng hương, đồng hương nên lời nói tự nhiên chỉ có đồng hương hiểu!” Ngừ diên liền cười cười, nhìn về phía hấn ánh mắt nóng bỏng có chút ý tứ không tốt lắm, nhưng lại nhớ tới mình là nửa người nửa xà, nàng cảm thấy có chút không được tự nhiên, tay cũng không tự giác đẩy hấn ra.

“Ngừ Diên.” Sở hạo thấy thế mày nhẹ nhàng chau lên, hiển nhiên đối với động tác của nàng như vậy có chút không hài lòng lắm.

“Ta. Ta.” Nhất thời nghẹn lời, nàng thật sự không biết nên nói với hấn như thế nào.

“Nàng có biết nàng đột nhiên mất tích làm cho ta lo lắng như thế nào hay không, ông ngoại vì nàng đi cùng Tiểu hương ngàn dặm tìm tới, bọn họ đều lo lắng cho nàng!” Sở hạo nói.

“Ông ngoại cùng Tiểu Hương có khỏe không?” Nhắc tới bọn họ, trong lòng Ngử diên còn có một ít áy náy, nàng thực xin lỗi bọn họ.

“Bọn họ đều tốt lắm, chính là rất nhớ nàng!”

“Ta ta không đáng để mọi người nhớ đến, lại càng không đáng giá để người nhớ thương, người cần bản không biết ta là ai, nói không chừng ta là quái vật đây!” Ngử Diên có chút thương cảm nói.

Sở Hạo đi lên trước nhẹ nhàng cầm tay nàng nói: “Chuyện của nàng tất cả ta đều biết, còn có chúng ta có cục cưng!”

Ngử diên nghe thấy vậy kinh ngạc không thôi, “Cục cưng? Người. Làm sao người biết ?” Giờ khắc này, Ngử diên có chút sợ, hẳn làm sao lại biết, nếu hẳn đã biết cục cưng, như vậy, hẳn đến tốt cùng còn biết những thứ gì?

Sở Hạo mỉm cười, ôm lấy bả vai của nàng liền hướng đi về trước, vừa đi một bên đem chuyện tình Phượng Ly Ca cùng với Liên Từ, Từ nhi toàn bộ nói ra một lần.

Ngử Diên nghe xong nói như vậy, dừng bước lại nhìn về phía hắn nói: “Vậy hẳn có nói cho người biết, ta không phải người của thế giới này không?” Mặc dù biết Phượng Ly Ca sẽ không nói cho hắn biết, nhưng nàng không muốn gạt hắn.

Sở Hạo nhất thời kinh ngạc, không phải người của thế giới này? Đây là ý gì?

Ngử diên nhìn thấy hắn giật mình liền hiểu hắn khẳng định không biết, nhưng mà nàng không muốn che dấu nữa, nếu quyết định phải đi, cần gì phải có che giấu đâu, tội gì Phượng Ly Ca đều có thể biết, mà hắn vì sao không thể biết đâu? Mặc kệ nói cùng không nói, nàng hạ quyết tâm muốn đi.

Một lúc sau

Một bên Sở Hạo thủy chung không nói gì, hắn không biết nên nói như thế nào, không biết nên như thế nào đi nói, hắn luôn cảm thấy nàng rất đặc thù, thật không nghĩ đến nàng không phải người của thế giới này, mà hắn lại không hề phát hiện, hiện tại nàng làm tất cả cũng chỉ vì về nhà, trở lại cái nơi kia không thuộc về thế giới của hắn.

“Ta biết chuyện này rất khó làm cho người ta tin tưởng, nhưng tin tưởng ta, đây là thật sự, cho nên, ta phải đi về!” Ngử diên nhìn về phía hắn nói vạn phần nghiêm túc, đây là hoài ức của nàng, cũng là chấp nhất của nàng, nàng không muốn đi thay đổi.

Sở Hạo nhìn về phía nàng có chút thương cảm hỏi: “Vì trở về, đứa nhỏ cũng có thể vứt bỏ sao?”

Ngử Diên nghe thấy vậy trong lòng khó chịu một chút, nhưng vài giây sau cười cười nói: “Đúng, vì trở về, đứa nhỏ ta cũng vậy có thể buông tha!” thời điểm những lời này nói ra khỏi miệng, lòng của nàng tự nhiên không chế không nổi có chút đau nhức, nàng không biết loại đau này làm nàng có chút không thở nổi, nhưng cái này xác thực rất đau rất đau.

Mà Sở Hạo đứng ở sau lưng nàng vẫn trầm mặc, một lúc sau, đột nhiên cười cười chua xót, loại tiếng cười này làm cho Ngử diên không khỏi quay đầu nhìn về phía hắn, trên mặt hắn tươi cười là khó coi như vậy, là miễn cưỡng như vậy, một lúc sau, hắn đáp: “Không quý trọng được nàng, là lỗi của ta, từ giờ trở đi, chỉ cần là nàng muốn, ta đều giúp nàng đi hoàn thành, cho dù. Nàng muốn rời khỏi thế giới này.”

‘đồng’ một tiếng, Ngử Diên bởi vì câu này tâm liền nổi lên ngàn tầng cảnh hoa, thật lâu không thể bình tĩnh, mà hắn đem huyết Linh Đang đặt ở trên tay của nàng sau đó lưu lại một câu, Thất Dạ còn tại khách sạn, sau liền hướng nơi Lý Lập ban đầu rời đi mà đi.

Ngử diên một tay nắm Huyết Linh Đang trong lòng không ra tư vị gì, nàng vội lắc đầu không muốn suy nghĩ loại cảm xúc không hiểu này, chính là vì sao Thất Dạ không ở bên trong Huyết Linh Đang, mà Bồ Đề làm kia lại vì sao không có bị kêu gọi tới đây chứ? Trong chuyện này đến tốt cùng xảy ra tình huống gì?

Sở Thiên nhìn về phía lam Bồ Đề trong lồng sắt vàng không ngừng lắc lư, khóe miệng của hắn dần dần nở nụ cười, xem ra, nàng đã học tập được kêu gọi tam bảo như thế nào rồi, không thể tưởng tượng được truyền thuyết thật sự tồn tại, chỉ là, nàng đến tốt cùng muốn kêu gọi tam bảo để làm cái gì?

Một giây sau, hắn lấy ra Bồ Đề lam đặt ở trên tay, từ trong lồng sắt vàng Bồ Đề lam xuất ra ánh sáng nhàn nhạt, hắn cười cười, nếu là nàng đang kêu gọi mà nói. . . , hẳn thật ra muốn cùng Bồ Đề lam nhìn đến tốt cùng.

Sau khi Trở lại chùa miếu, Ngử Diên liền gặp được Sở Hạo cùng Lý Lập đang nói những thứ gì, mà nàng lúc chạm vào ánh mắt Sở Hạo, lòng của nàng cũng không biết vì sao có chút trống rỗng, nàng theo bản năng đưa tay sờ cái bụng phẳng của mình, nơi này có một đứa nhỏ, một đứa nhỏ còn chưa hình thành.

Hiển nhiên động tác của nàng theo bản năng, vừa vận tiến vào trong mắt Sở Hạo, trong lòng hắn có chút chua xót, nàng là bức thiết muốn trở về như vậy sao? Thà rằng không cần đứa bé này, thật sao thế giới này vốn không có cái gì đáng nàng lưu luyến sao? ! Thôi thôi, hẳn đã nói muốn cho nàng hạnh phúc, nhưng nàng luôn mồm nói hạnh phúc chính là về nhà, hẳn có thể ích kỷ lưu lại nàng sao?!

“Ai, Ngử Diên người lại đây, ta với người lão công người nói tất cả về chuyện của quê hương của chúng ta!” Lý Lập nhìn thấy nàng cười ha hả nói, nguyên tưởng rằng Sở Hạo cái gì cũng không biết, hẳn liền khó mà nói, không nghĩ tới hắn mở miệng nói là đã biết, hơn nữa còn muốn hiểu biết một chút, hẳn tự nhiên nguyện ý nói cho biết, đây chính là niên đại làm cho người ta sùng bái, đây chính là niên đại tân tiến.

Ngữ Diên nghe vậy đi tới, ngồi ở một bên nhìn về phía hấn mỉm cười, có chút mới lạ.

“Không thể tưởng tượng được thế giới của các nàng lại đầy phấn khích như vậy!” Sở Hạo cũng mỉm cười nhìn về phía Ngữ Diên.

Ngữ Diên nghe thấy vậy gật gù đầu, “Đúng vậy a, cho nên. Cho nên để cho ta hoài niệm!” nàng nói xong câu đó liền cúi đầu.

“Ai, hai người các ngươi giống như luyến tiếc lẫn nhau ai, nhưng phải lên diễn sinh từ luyến màu lam đi?” Lý Lập thấy thế không khỏi nhú mi trêu ghẹo nói.

“Phi phi phi ngươi mò quạ đen, ngươi mới là sinh từ luyến màu lam!” Ngữ Diên nghe vậy thuận tiện nói không khỏi trừng mắt liếc hấn một cái.

“Ai, ta lại không nói sai, Ngữ Diên a, ta khuyên ngươi đừng đi trở về, ta có thể nhìn ra soái ca này đối với ngươi có ý tứ, đã nói rồi, thế kỷ 21 soái ca đã thành đại minh tinh, ngươi muốn tìm một nam nhân anh tuấn như thế mà có sao?!” Lý Lập nhìn nhìn Sở Hạo nói.

Ngữ Diên nghe nói thế nói gấp: “Ngươi có ý tứ gì a, ngươi. Ngươi đừng quấy rầy suy nghĩ của ta!” nàng nói lầm bầm.

Lý Lập nghe nói xong vừa định đang nói cái gì, Sở Hạo lại đứng dậy cười khỏ một tiếng nói: “Lúc trước không hiểu được quý trọng nàng là do ta sai, vốn định cố chấp lưu lại nàng, nhưng mà ta không muốn để cho nàng hận ta, cùng với cho nàng hận ta, không bằng để cho nàng nhớ rõ ta tốt hơn!”

“Sở Hạo.”

“Được rồi, nàng trước nghỉ ngơi cho tốt đi, chờ nàng nghỉ ngơi thật tốt, kêu gọi Bồ Đề lam, nói vậy nguyện vọng về nhà rất nhanh là có thể thực hiện!” nhìn không ra hấn hiện tại đến tốt cùng là nghĩ như thế nào, nhưng mà nói như vậy Ngữ Diên nghe tới cũng là vạn phần khó chịu cùng thống khổ.

“Ừm” nàng gật gù đầu, ngoài miệng nở nụ cười, nhưng trong lòng có chút khó chịu, một bên Lý Lập chỉ có thể hơi hơi cười, xem ra, tình yêu Quỳnh Dao không chỉ là phát sinh ở hiện đại, cổ đại cũng có a!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 207: Hấn nói rõ thâm tình

Hôm sau

Thiên Sơn đại sư cũng không cáo mà biệt, chỉ để người lưu lại hai câu nói cho nàng cùng Lý Lập, đó chính là duyên phận chỉ có một lần, kỳ ngộ cũng chỉ có một lần, Ngữ Diên nhẹ nhàng nhớ kỹ mấy chữ này trong lòng cảm thấy có chút tối tăm bất an, bên trong lời nói của Thiên Sơn đại sư tựa hồ chỉ dẫn nàng cùng Sở Hạo còn có quan hệ? Mà nàng cả đời này thật là duyên phận sao?

Lúc này vui vẻ ríu rít Lý Lập cũng lâm vào trầm mặc, trong lời nói của lão nhân này là có ý gì? Chẳng lẽ hấn tại. . . thời gian này còn có một tình yêu chân thành tha thiết hay sao? Nhưng mà. Nhưng mà CS nhưng mà Kentucky Fried Chicken, nhưng mà KTV đều rất hấp dẫn hấn, chẳng lẽ hấn thật sự phải sống ở đây triều đại lạc hậu này?

Nhưng mà, nàng kia, ánh mắt trời sáng lạn như vậy khuôn mặt tươi cười, đơn thuần bộ dáng như vậy, chấp nhất như vậy đối với hấn yêu, hấn há có thể một chút cũng không cảm động sao?!

Cũng không biết là có phải cùng một thế giới cùng một tâm tư, hai người theo bản năng nhìn hướng về lẫn nhau, trong lòng đều có nghi hoặc thật sâu, vừa có không hiểu thật sâu, duyên phận, đến tốt cùng là cái gì vậy?!

Một lúc sau, Lý Lập rốt cục đánh vỡ trầm mặc nói: “Được rồi, đừng mất thời gian nữa, Ngữ Diên, ta xem ngươi vẫn là đem bảo vật còn lại trong bảo khố kêu gọi đi ra, chúng ta về nhà đi!” những lời này nói có chút cứng nhắc, nhưng mà hấn thật sự không muốn kiếm củi ba năm thiêu một giờ.

“Hiện tại?” Ngữ Diên thốt ra.

“Không phải hiện tại ngươi còn muốn đợi cho đến khi nào?” Lý Lập hỏi tới.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nhìn về phía Lý Lập, lại nhìn thoáng qua Sở Hạo trầm mặc không nói, mà xui quẻ khiến nàng lại nói: “Không vội, chúng ta về khách sạn trước đi, một khi tam bảo tụ tập như vậy phải lựa chọn nguyện vọng kia một khắc, ta không thể vứt bỏ bằng hữu của mình lúc này rồi đi thôi, hấn dù sao cũng đã lớn tuổi!”

Lý Lập nghe nói thế hỏi: “Chúng ta đây làm sao bây giờ? Trở lại cái khách sạn kia? Như vậy lộ trình tối thiểu phải đi mất nửa tháng!” lời tuy như thế, nhưng nghe đến ý kiến này, hấn đã có vui vẻ nho nhỏ?!

“Ta. Ta bất kể, dù sao ta cũng muốn dẫn bằng hữu của mình đi!” cũng không biết có phải nguyên nhân này hay không, tóm lại càng phải rời đi, lòng của nàng lại càng hiện lên bất an, mà nàng lại muốn ở chung cùng hắn một ít thời gian nữa, cũng muốn trước lúc đi cùng Béo lão nhân cáo biệt một chút.

Lý Lập thấy thế gật đầu đồng ý, theo lời của nàng cái thôn kia cách Hoa lan trấn rất gần rất gần, mượn cơ hội này, hắn cũng muốn đi xem nàng đến tốt cùng ra sao, cứ như vậy, ba người đều có tâm tư hướng đường cũ quay về.

Tại đây dọc theo đường đi, Lý Lập giống như đứa nhỏ nói không ngừng, mà Sở Hạo vẫn trầm mặc không nói, chỉ là yên lặng quan tâm Ngử Diên, ví dụ như bưng trà dâng nước.

Bọn họ mượn một cái xe ngựa, cả một người đánh xe, còn ba người bọn họ được ngồi ở bên trong nói chuyện phiếm.

“Lão Sở a, người đừng hùa hạ nàng, bọn ta phải đi về rồi, người như vậy sẽ làm trong lòng nàng bất an, đúng không?” Hắn nhìn về phía Ngử Diên hỏi.

“Người đừng nói nhiều!” nàng lẩm bẩm một câu.

“Ai, người nói ngày hôm đó con nhiều không khéo, ví dụ như phải đợi người sinh đứa nhỏ này xong trở về đi, chúng ta sẽ tổn nhiều rất nhiều thời gian, lúc này nếu không đợi người sinh mà đi, người vừa rời đi, thân thể này sẽ tất thõ, đứa nhỏ trong bụng người là vô tội, câu nói sau hơi khó nghe, đứa bé này là người cùng hắn sinh đấy!” Lý Lập giống như gà mẹ phân tích nói.

“Này, người cảm miệng được không, người không nói không ai bảo người cảm điếc!” Ngử Diên lại tức giận nói, lời của hắn làm cho nàng đang nhớ lại đêm hôm đó, trong lòng không khỏi có chút bi thương, đây là lần đầu tiên, quả thực so với xô số còn chính xác hơn, chỉ tiếc nàng còn chưa bao giờ trúng qua xô số.

“Ngử Diên, ta muốn hỏi nàng một câu!” Sở Hạo đột nhiên ngược mắt chân thành nhìn về phía nàng.

Lý Lập thấy thế nhẹ nhàng ho khan một tiếng nói: “Ai, các người nói chuyện, ta đi ra ngoài ngồi cùng đánh xe, không ảnh hưởng tới các người, ha ha!” Nói xong, hắn kéo màn xe lên nhảy ra ngoài ngồi cùng người đánh xe.

“Cái gì?” Ngử Diên ngược mắt nhìn hắn một cái.

“Nếu nếu ta nguyện ý làm nha lý u của nàng, nguyện ý làm Hôi Thái Lang của nàng, nàng nguyện ý lưu lại sao?” Sở Hạo đột nhiên thâm tình nói.

Ngử Diên ngây ngẩn cả người, lời này là có ý gì?

Sở Hạo thấy biểu tình nàng đại ra chua sót cười cười, tựa hồ về mặt nàng như thế đã cho hắn đáp án rồi, chính là biết rõ nàng sẽ không thay đổi, hắn vì sao còn muốn đi nếm thử, đây là yêu, chính là yêu không phải sao?

“Người người vừa mới nói cái gì?” Ngử Diên lại truy vấn, biết rõ hắn đang nói cái gì, nhưng lại muốn nghe lại một lần, bởi vì nàng không xác định.

Sở Hạo nghe vậy nói: “Nàng đã từng nói qua, phải tìm được nha lý u của nàng, phải tìm được Hôi Thái Lang của nàng, mà ta, nguyện ý! Nguyện ý vì nàng chịu tiếng xấu thay cho người khác, nguyện ý chịu tra tấn vì nàng, nguyện ý vì người một đời một thế!”

“Sở Hạo.” Tim Ngử Diên đi theo lời nói cao thấp của hắn bắt đầu không ngừng kích thích, bất ổn khó có thể khống chế.

“Mặc kệ cuối cùng nàng lựa chọn cái gì, ta đều tôn trọng nàng, vốn định ích kỷ đem nàng giữ ở bên người, đối với nàng ta biết, nếu là một mặt cường cầu, nàng sẽ càng không vui, ta không muốn làm cho nàng hận ta, không muốn làm cho nàng khổ sở!” lần đầu tiên hắn nói rõ.

“Ta. Không đáng!” một lúc sau, nàng sâu kín nói ra ba chữ kia, đôi mắt không tự giác hạ xuống.

“Không, nàng đáng giá, nàng đáng giá làm cho người ta đi quý trọng, là ta không tốt, không quý trọng nàng cho tốt!” Nói xong, hắn thở dài thật sâu, tựa hồ hiện tại sẽ giống như sinh ly tử biệt.

“Là vì. Đứa nhỏ sao?” Ngử Diên không biết mình tại sao muốn hỏi như vậy, nhưng nàng đích xác muốn biết đáp án, chẳng lẽ là vì đứa nhỏ sao? Vì sao hắn chưa từng nói?

Đôi mắt thâm thúy của Sở Hạo nhìn chằm chằm nàng cười nói: “Mặc kệ nàng tin hay không, ta nói lời này, thăm nghĩ cho nàng biết cảm nhận của ta, chuyện này không quan hệ tới đứa nhỏ, đây là suy nghĩ của ta, thái độ của ta, cùng với cảm nhận của ta!” hắn lại tuyên bố nói.

“Sở.”

“Nàng không cần phải nói nữa, ta cũng biết, biết!” hắn cắt đứt lời của nàng, khoe miệng nở một nụ cười chua xót, đủ, hắn không muốn nghe đến nàng trực tiếp cự tuyệt, không nghĩ tiếp theo hắn tự tay vén rèm xe lên để cho Lý Lập tiến vào nói chuyện về sự khác lạ của thế giới cổ đại

Ngử Diên lặng yên nhìn hắn, hắn là một Vương gia, Vương gia dưới một người trên vạn người, hắn từng bá đạo như vậy, làm cho người ta chán ghét như vậy, hiện tại lại nói ra những lời như thế, trong lòng của nàng nháy mắt nảy lên một chút làm nàng run run lo lắng, nàng không biết đây là cái gì, nhưng mà nàng có thể cảm nhận được, là dòng nước ấm, dòng nước ấm lướt qua đáy lòng.

Bên kia

“Ông ngoại người mỗi ngày đều ở trong phòng nói chuyện với ai nha a? Lúc này không phải Phụng công tử đã rời đi rồi thôi!” Tiểu Hương khó hiểu hỏi.

Béo lão nhân nói: “Ta già rồi, làm bầm lẫu bầu không được sao a, còn nữa, ta chính là thích phòng này được không a?!” ánh mắt khinh bỉ nhìn về phía Tiểu Hương.

Tiểu Hương thấy thế bĩu môi, “Đã biết, ta đây đi thúc giục phòng bếp, nhìn xem thức ăn hôm nay đã làm xong chưa”

Béo lão nhân nghe thấy vậy gật đầu đẩy cửa phòng ra, cũng không khéo bắt gặp Thất Dạ ôm Bạch Linh, bọn họ thấy thế liền buông lỏng nhau ra, Béo lão nhân cười cười xấu hổ, thuận tay đóng cửa lại, “Cái kia. Hắc hắc hắc, ta không biết hai người các người sẽ.” nói xong, hai ngón tay cái của ông đứng vào lẫn nhau ý tứ tỏ vẻ cùng một chỗ.

Bạch Linh thấy thế xấu hổ cúi đầu nói: “Gia gia người cùng Thất Dạ nói chuyện một chút đi, ta đi ra ngoài một hồi sẽ trở về!” một giây sau, ngượng ngùng rời đi.

Khi nàng rời đi, Béo lão nhân liền ngồi ở bên giường trâu ghẹo nói: “Tiểu tử ngươi cũng không tốt a, lần sinh bệnh này lại sinh thêm một người vợ, người cùng Bạch Linh tốt hơn từ lúc nào? Nàng ở bên trong Lãnh Uyển mê đảo rất nhiều nam quý nha!” hắn nói gấp, trong lòng lại cao hứng không thôi, ông trước kia vẫn lo lắng Bạch Linh quần quít lấy Sở Hạo, bởi vì người quý khác đường nha, mà Thất Dạ cũng làm cho ông lo lắng, cũng sợ hắn thích Ngừ Diên, dù sao Ngừ Diên thú vị đặc thù như vậy, nhưng bây giờ nhìn đến hai quý này kết hợp với nhau, trong lòng ông tất cao hứng.

Thất Dạ nghe thấy vậy có chút ý tứ không tốt lắm cười cười nói: “Nói thật không muốn giấu giếm, bộ dạng Bạch Linh giống y hệt bạn gái từ lúc ta chết đi, lần đầu tiên nhìn thấy nàng cũng cho ta giật mình không thôi, nhưng sau lại ở chung ta biết nàng cũng không phải nàng ta, chỉ tiếc, ta như trước không thể tự kềm chế đắm chìm ở trong tình yêu này, nguyên lại tưởng rằng chúng ta sẽ không gặp mặt, ai ngờ, chúng ta như trước gặp mặt, đây có lẽ chính là số mệnh của ta cùng với nàng, đời trước không hoàn thành, đời này để cho ta lại gặp!” ở trong lòng của hắn cũng có chút mâu thuẫn, đáp ứng Ngừ Diên nói trở về rồi, hiện tại hắn đã yêu Bạch Linh, nên làm sao bây giờ?

“Tốt, đây là duyên phận a, điều này nói rõ là ông trời có ý an bài đây mà, người cần phải quý trọng thật tốt a!” Béo lão nhân cao hứng không thôi, đây là chuyện tốt, chỉ cần Thất Dạ có thể ở lại Sở phủ, nha đầu kia còn có thể chạy hay sao? Bọn họ chính là một người.

Thất Dạ nghe vậy cũng chỉ thản nhiên cười cười, tốt hay không tốt, hắn cũng chỉ có thể đợi Ngừ Diên đến hơn nữa, kỳ thật hắn biết, trong cái thế giới này nam nhân đối với nàng tốt nhất chính là Sở Hạo, hắn cũng biết nếu là nàng nguyện ý lưu lại, như vậy, Sở Hạo tất nhiên sẽ sủng ái nàng cả đời, chính là, nàng có thể lưu lại sao? Hắn không xác định

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 208: Bão táp đêm trước

Một tháng sau

Vừa vào chợ xong, Lý Lập liền lập tức mua một con ngựa, chỉ hàm hồ nói một câu nhìn bằng hữu, ba ngày sau trở về, sau đó liền ra roi thúc ngựa rời đi, nhìn bộ dáng hần vội vã, Ngừ Diên không khỏi bĩu môi trong lòng thầm nghĩ hoá ra tiểu tử này phải đi gặp bạn gái, nếu không cũng sẽ không vội vã như thế, ba ngày, nguyên bản thời gian trở về dài như vậy hần đều vội muốn chết, hiện tại cũng không phải nóng nảy.

Vừa nghe đến tin tức Sở Hạo mang theo Ngừ Diên trở về, Béo lão nhân dẫn đầu đi ra, ông vừa thấy được Ngừ Diên liền vui mừng không thôi, tay lôi kéo sẽ đem Ngừ Diên túm lại, hoàn toàn không để ý đến đi Sở Hạo ở phía sau.

Ngừ Diên nhìn thấy Béo lão nhân vui vẻ không thôi, trong lòng đối với chuyện tình về nhà cũng cảm thấy gặp trở ngại, theo Béo lão nhân chỉ điểm, nàng rất nhanh đi tới phòng của Thất Dạ.

“Ai, tiểu.” Tiểu Hương vừa định đi vào lại bị Béo lão nhân lôi đi ra.

“Ông ngoại người làm gì a, trong phòng không có người, người đem tiểu thư giam ở bên trong làm cái gì?” Tiểu Hương chu miệng vô cùng khó chịu nói.

Béo lão nhân ho khan một tiếng nói: “Diên nhi không phải mệt mỏi nha, để cho nàng nghỉ ngơi một chút, đi, chúng ta đi làm một chút thức ăn ngon đợi cùng Diên nhi từ từ tâm sự!” nói xong, trực tiếp đi ở phía trước, cầm qua tay Sở Hạo đi xuống dưới lầu.

“Thất Dạ!” Ngừ Diên gần đến trong phòng liền lập tức nhào tới trên giường khăn trương hỏi hần đến tốt cùng có sao hay không?

“Thất Dạ người làm sao vậy? Người vì sao không nói lời nào? Chẳng lẽ người cảm thấy rồi? Trời ạ, không thể nào?” Ngử diên vội vàng nhanh chóng đưa tay ở trên mặt hấn sờ trái sờ phải, trong lòng lo lắng không thôi, đứa nhỏ này nói như thế nào cảm thấy liền cảm thấy rồi sao?

Thất Dạ cười cười xấu hổ, ánh mắt thủy chung nhìn chăm chăm phía sau của nàng, Ngử Diên nhìn thấy hấn mặt không tự giác hồng lên, theo ánh mắt của hấn hướng phía sau nhìn lại, vừa thấy liền ngay tại chỗ gây ngại cả người, Bạch Linh? Tại sao Bạch Linh lại ở chỗ này?!

“Vương Phi.” Bạch Linh đỏ mặt sợ hãi kêu lên một tiếng.

Ngử diên nhìn trong tay nàng nắm cung đèn cây, lại nhìn một chút sắc mặt ửng đỏ của nàng nhìn hướng Thất Dạ, mày của nàng không tự giác chau lên, nghi hoặc cũng càng ngày càng rõ ràng, vài giây sau, nàng đột nhiên bừng tỉnh đại ngộ hét lên: “Nha nha nha, hai người các người có một chân rồi?”

Thất Dạ nghe thấy vậy trên mặt rớt xuống hắc tuyến nói: “Cái gì gọi là hai người chúng ta có một chân, chúng ta. Chúng ta.”

Bạch Linh thấy thế liền đi vào bên người Ngử diên cúi đầu nói: “Vương Phi người đừng trách Thất Dạ ca ca, đều là Bạch Linh Bạch Linh quán quýt lấy hấn!” nói xong, phe phẩy mỗi một bộ dáng nũng nịu, làm cho người ta xem đều muốn đem nàng kéo đến trong lòng từ từ yêu thương một phen.

“Ô ô u, đều Thất Dạ ca ca, ai u, lúc này mới qua thời gian bao lâu a?” Ngử Diên cười cười, nhìn thấy Bạch Linh mặt đỏ không thôi, vì thế nói gấp: “Ha ha, nói giỡn với người, nha đầu ngốc này sợ cái gì đâu, Thất Dạ là bằng hữu tốt của ta, hấn nha có thể tìm tới người nữ tử xinh đẹp như hoa như ngọc này, ta thay hấn vui vẻ nha!” nói xong, cười ha ha, buồn cười xong nàng lại nhủu mi than thở, “Người yêu đương như này, chẳng phải là không trở về được?”

Thất Dạ thấy thế để cho Bạch Linh đi ra ngoài trước một hồi, Bạch Linh nghe thấy vậy nhu thuận gật đầu, xấu hổ đem ngọn nến đặt ở trên mặt bàn rồi rời đi.

“Ai, nhóc con này thật đúng giờ a, không thể tưởng được người sinh bệnh lại sinh ra một người vợ, thật là làm cho người hâm mộ ghen tị hận đây!” nàng chặc lưỡi nói.

Thất Dạ nghe thấy vậy bất đắc dĩ cười nhìn về phía nàng nói: “Vu bà, nói thật, người cũng đừng đi trở về!”

“Ai?” Ngử Diên ngây ngẩn cả người, người này đang nói cái gì a? Nàng không quay về?

“Ta xem Vương gia đối với người thiết tình chân ý, còn nữa, người trở về còn không phải là lợi một mình, có mấy người có thể chấp nhận người có mặt quý? Vương gia này không giống thế a, hấn không chỉ có thiết tình thích người, huống chi hấn cũng có Quý nhân, chuyện này chứng minh các người có duyên phận a!” Thất Dạ phân tích nói.

Ngử Diên nghe nói thế liền đứng dậy: “Người nha không muốn đi ta cũng vậy không miễn cưỡng, người đừng nói những lời dễ nghe nữa” nàng lúi góc áo trong lòng có chút bối rối, nàng cũng biết nàng nếu trở về vẫn sẽ cô đơn một mình, có lẽ cũng tìm không thấy người cùng chung chí hướng, nhưng mà. Nhưng mà.

“Vu bà, người hãy ngừng lại, đúng rồi, lần trước ta nhìn thấy người sao lại đột nhiên hiện ra một cái đuôi rắn? Hay người là Bạch nương tử?” Hấn kinh ngạc hỏi.

“Người đừng bắt chước Lý Lập nữa, Bạch nương tử, ta còn Pháp Hải đâu!” Ngử Diên miết miệng nói, tiếp theo nàng đem chuyện tình gần nhất phát sinh toàn bộ nói cho hấn một lần.

“Trời ạ, đây cũng quá mơ hồ chứ? Ta mới nghỉ ngơi một tháng đã xảy ra nhiều chuyện như vậy?” Thất Dạ kinh hô, kinh hô đầu tiên là thân thể Ngử Diên ly kỳ, kinh hô thứ hai lại còn có người bạn đồng dạng xuyên qua mà đến, kinh hô lần thứ ba, là nàng cư lại mang thai? Kinh hô thứ bốn, đứa ngốc này lại nói chân tướng cho Phụng Ly Ca cùng Sở Hạo, người ngu ngốc này không sợ khiến cho hỗn loạn sao?!

“Ai ai ai, ta đã nói với người, người đừng trở về, người xem a, người nói Lý Lập này cũng có nữ tử thích, còn người lại đang mang thai, Sở Hạo còn không để ý thân thể ly kỳ của người, người trở về làm gì? Đang nói rồi, một Vương gia làm được đến mức này, cũng đạt đến một trình độ nào đó rồi, ở thế kỷ 21 cũng không phải là soái ca nào cũng có thể nhìn nhận được người a!” Thất Dạ chi tiết nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy trừng mắt liếc hấn một cái, không hề giận than thở, “Người có ý tứ gì a, ta rất kém cỏi hay sao?” Đây nha, miệng đã nói không ra lời hay.

“Vu bà, người biết rõ ta không phải ý tứ này, vậy người hãy để tay lên ngực tự hỏi người bỏ được đứa nhỏ trong bụng người sao?” Thất Dạ xuyên qua lòng của nàng hỏi.

Ngử Diên nghe vậy đáng về bệ vệ lập tức liền giảm đi rất nhiều, “Ai, người sao có thể nói như vậy a, người không cổ vũ ta trở về, còn động một tí lại đâm vào lòng của ta, người thật là độc địa!” Ngử Diên oán hận nói, tiếp theo thờ dài nói tiếp đi: “Ai, nói cho người thật lòng, tâm lý của ta thật sự rất buồn bực, tuy rằng ta là người ích kỷ, nhưng mà trong bụng hiểu rõ xác thực có một cái đứa nhỏ, nếu rời đi, đứa nhỏ này có nghĩa là cũng sẽ chết, thế nhưng nếu không trở về, về sau thật sự không có cơ hội đi trở về!” Ngử diên thờ dài nói.

“Ta đây không phải đâm vào trái tim người, mà ta nói nói thật!” Thất Dạ lại nói.

“Ta còn không biết người a, người sợ ta đi rồi người sẽ nhàm chán phải không, mặc kệ người!” Ngử diên than thở một câu không nghĩ để ý tới hấn, trực tiếp mở cửa chuẩn bị đi ra ngoài, vừa mở cửa ra ai ngờ lại đụng phải Bạch Linh vẫn đứng ở ngoài cửa .

“Ta. Ta thật là cái gì cũng chưa nghe thấy!” Bạch Linh liền cúi đầu nói.

Ngữ Diên cười cười, “Được, ngươi vào đi thôi, chiếu cổ hần thật tốt!” Nói xong, nàng đi xuống lầu dưới, chuẩn bị ăn ngon một chút.

“Quý Vương chúng ta khi nào thì hành động?” Một đám nam nhân áo đen quỳ trên mặt đất chờ đợi mệnh lệnh.

Quý Vương nghe thấy vậy theo bên cửa sổ đi tới cười cười nói: “Đêm nay giờ tý hành động!”

“Dạ!” một đám người quỳ trên mặt đất dập đầu sau liền rời đi.

“Ngô ngô ngô” trong phòng phát ra thanh âm ngô ngô, tám ván gỗ đều bị làm cho kêu kệt kệt vang lên.

Quý Vương đẩy cửa phòng ra đi tới, bên trong trên giường một người nam nhân đang ngồi, đôi mắt xanh biếc của hắn phát ra quang mang tức giận, Quý Vương lạnh lùng cười nói: “Ngươi đừng giăng co, đây chính là dây thừng Tỏa Hồn, ngươi gãy không được!”

“Ngô ngô” Quý Tịch thống khổ la hét, nhưng trên miệng bị người ta dán giấy niêm phong, hắn cắn bản không mở miệng được.

“Ta cho ngươi biết, Tiểu U thích ngươi, mặc kệ ngươi có thích nàng hay không, ngươi đều phải lấy nàng, đêm nay có hai sự kiện đáng chúc mừng, thứ nhất, đó là hôn lễ của ngươi cùng Tiểu U, ngươi đừng sốt ruột, qua nửa canh giờ nữa các ngươi sẽ thành thân rồi, thứ hai, đêm nay giờ tý ta đem tới cho các ngươi một phần đại lễ, đó chính là đầu của Sở Hạo, không sai đi, lễ vật này khá lớn!” nói xong, Quý Vương cười ha ha.

“Ngô ngô ngô” Quý Tịch liều mạng lắc đầu muốn mở miệng nói chuyện.

Quý Vương đi tới xé toang phù chú trên người hắn, phù chú vừa rơi xuống đất, Quý Tịch liền hét lên: “Bản lĩnh của ngươi xác thực có thể thương tổn Sở Hạo, nhưng mà nếu Phượng Ly Ca liên thủ ngươi liền mơ tưởng đi, còn có, Sở Hạo cũng không phải ngu ngốc, hắn sẽ không để ngươi bắt được, về phần Tiểu U, ta vẫn luôn coi nàng là muội muội, ta nói rất nhiều lần rồi!”

“Chuyện này ngươi cũng không cần thay ta lo lắng, thứ nhất, Phượng Ly Ca thân hoạn bệnh nặng đã được người Di Hoa Cung mang đi quốc gia khác cầu cứu, thứ hai, khách sạn chỗ Sở Hạo ở sớm toàn bộ đều là người của ta, bọn họ có thể chạy thoát sao? Thứ ba, chỉ cần là Tiểu U thích, ta nhất định phải vì nàng làm tốt, cho nên, ngươi tốt nhất chờ làm chú rể đi, giờ tý ta sẽ cho các ngươi một cái đại lễ!”

“Ngươi quả thực trong lòng có bệnh, ta bất kể ngươi đi đối phó Sở Hạo làm sao, nếu ngươi làm tổn hại đến một sợi lông của Ngữ Diên, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Quý Tịch hung ác cảnh cáo.

“Ha ha, ngươi định làm cái gì? Hay là ngươi cũng thích nàng hay sao? Ta cho ngươi biết, ta thương tổn bất luận kẻ nào cũng sẽ không thương tổn nàng bởi vì. Nàng thuộc về ta, chỉ thuộc về Quý Vương ta!” hắn âm lãnh tuyên thệ.

“Ngươi điên rồi!” nhìn thấy hắn một màn như thế, Quý Tịch nhin không được hét lên.

“Điên? Cho dù điên rồi thì như thế nào, vì nàng ta nguyện ý!” nói xong, hắn không đợi Quý Tịch nói hết, tiếp tục dán lên giấy niêm phong cho hắn, tiếp theo hắn lôi Quý Tịch, một cái bật nhảy liền biến mất, trong phòng nháy mắt biến thành trống rỗng.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 209: Hôn lễ

Sau khi đoàn người ăn cơm chiều, Béo lão nhân tự tiện chủ trương trực tiếp an bài cho hai người bọn hắn một cái phòng, dù sao cũng là vợ chồng nha, vợ chồng ở tại trong một phòng đây là rất bình thường.

Ngữ Diên nghe vậy vội nói muốn cùng Tiểu Hương ngủ, dù sao thời gian đã lâu không gặp mặt, chính là có một bụng nói đây, Sở hạo nghe thấy vậy mỉm cười liền đồng ý, hắn biết nàng đang trốn hắn, mà hắn cũng muốn yên lặng một chút, gần đây nhiều chuyện xảy ra cũng rất mệt mỏi, hắn cũng nên làm rõ một chút.

Vào đêm

Ngữ Diên nói là cùng Tiểu Hương nói chuyện, cũng không nói một lời, Tiểu Hương liền ngủ mất rồi, mà nàng như thế nào đều ngủ không được, cũng không biết vì sao mắt của nàng lại không ngừng nhảy lên, tựa hồ ý nghĩa có chuyện phát sinh, thật cẩn thận từ trên giường đứng lên đi đến trước cửa sổ nhìn nhìn bóng đêm, bên ngoài tất cả đều có vẻ bình thản như vậy.

Gió nhẹ khẽ vuốt qua khuôn mặt của nàng, làm cho nàng có cảm giác hơi hơi mát, nhưng vào lúc này, nàng đột nhiên thoáng nhìn thân ảnh màu đen từ đằng xa chợt lóe lên một chút, tuy rằng chỉ có trong nháy mắt như vậy, mà nàng chính xác thấy được, cơ hồ là không có chút gì do dự nàng trực tiếp đẩy cửa mà ra.

“Buông ra!” vừa theo bóng đen đi tới hậu hoa viên liền nghe được một tiếng thanh âm trầm thấp quen thuộc, mày của nàng lập tức chau lên, trong lòng liền lập tức biết cách nói chuyện này là của người nào, Sở Hạo? Đúng vậy, hắc! Nghĩ đến đây, nàng lập tức liền xông ra ngoài, cũng không xem mình có bao nhiêu cân lượng.

“Này, các ngươi muốn làm gì?” Ngử diên hai tay chống nạnh giận dữ mắng mỏ bọn hắc y nhân này.

Sở hạo ánh mắt micromet, thân mình yếu đuối vô lực bị Hắc y nhân nâng lên, mà trên mặt đất cũng ngổn ngang nằm rất nhiều thi thể Hắc y nhân, khó trách trong không khí tràn ngập một hương vị máu tươi.

Khóe môi dính máu của Sở Hạo nhếch lên nhìn về phía nàng mày hơi chau lại kêu lên: “Mau. . . . Đi mau!”

“Sở Hạo” Ngử diên nhìn thấy khuôn mặt hắc chảy máu, trong lòng không chế không nổi lớn tiếng hô lên, một giây sau liền vọt tới, chính là nàng còn chưa tới trước mặt hắc y nhân, tay nàng liền bị kéo lại, mà nàng tuy rằng không biết người đang giữ chặt nàng là ai, nhìn theo biểu lộ kinh ngạc của Sở Hạo liền biết người tới không phải người tốt

“Phù Vân nương tử, chúng ta lại gặp mặt!” một thanh âm vui cười ở bên tai nàng vang lên, làm cho nàng cả người run lên, chính là hai chữ Quý Vương này còn chưa nói ra khỏi miệng, trước mắt nàng tối sầm liền cái gì cũng không biết.

Thật ồn ào.

Thanh âm gì âm ỹ như vậy? Thanh âm này như thế nào giống như vậy tiếng kèn Xona lúc thành thân? Thành thân?!

Một giây sau, Ngử diên liền trừng lớn hai mắt ngồi dậy, nơi này. Như thế nào quen thuộc như vậy? Nàng đứng lên nhìn chung quanh một chút, không khỏi nói: “Đây không phải Quý Vực sao?” Trời ạ, nàng tại sao lại bị dẫn tới nơi này?

Bên ngoài tiếng kèn Xona như trước thối, Ngử diên liền đẩy cửa ra xông ra ngoài, trong lúc này làm cho nàng nghi hoặc là, cửa này như thế nào đều không nhìn thấy, chuyện này không giống như là tác phong của Quý Vương, mà Sở Hạo lại bị dẫn tới đâu? Chẳng lẽ là để cho Sở Hạo thành thân? Hãy để cho nàng cùng Quý Vương thành thân?!

“Vương Hậu, Quý Vương chờ ngươi đã lâu rồi, bên này!” sắp bước ra sân, ngoài cửa đột nhiên hiện ra hai người, bọn họ như trước một thân hắc y nói chuyện nghiêm túc không thôi, đưa tay chỉ vào phía trước

“Tướng công ta đâu?” Ngử diên tức giận truy vấn.

“Vương Hậu, Quý Vương ở U Lam Các chờ ngài!” hai người nam nhân áo đen này lại có thể trăm miệng một lời nói, mặc kệ nàng tức giận như thế nào, hung ác như thế nào, bọn họ như trước chỉ có những lời này.

U Lam Các? Đây không phải chỗ ở của Tiểu U sao? Không muốn nghĩ nhiều, nàng trực tiếp hướng U Lam Các đi đến.

Tiếng Kèn Xona càng ngày càng gần, Ngử diên không khỏi hỏi: “Đêm nay có người thành thân sao? Vì sao có người thổi kèn Xona?” Nàng xem hướng thoáng nhìn qua hắc y nhân béo kia hỏi.

Hắc y nhân béo nhìn nàng một cái, kinh ngạc không thôi nói: “Vương Hậu ngươi không nghe nhầm chứ? Chúng ta thật là không nghe thấy được!”

“A? Các ngươi không nghe thấy? Tiếng kèn Xona này vang như vậy các ngươi nghe không được?” Ngử diên không tin nhìn hướng bọn họ.

“Vương Hậu, chúng ta không nói dối, Quý Vương ở U Lam Các chờ ngài!” bị hỏi nóng nảy, bọn họ lại lặp lại lời nói như vậy.

Ngử diên vừa đi một bên vừa nhìn về phía bọn hắc, từ trong ánh mắt của bọn hắc tựa hồ không giống như là nói dối, nhưng mà tiếng kèn Xona rõ như này sao có thể đem lỗi tai chần điếc, bọn họ lại còn nói nghe không được? Chẳng lẽ là quý thổi kèn Xona?! Nghĩ đến đây, nàng nổi da gà, quý này tại sao lại ở chỗ này thổi kèn Xona?!

Mang theo nghi hoặc thật to Ngử diên đẩy cửa U Lam Các, thời điểm cửa lại đột nhiên mở ra bị hắc y nhân phía sau đẩy vào bên trong, làm hại nàng thiếu chút nữa té ngã trên đất, “Đây cái đầu ngươi a, bệnh thần kinh!” Ngử Diên rất không thích mắng một tiếng, mà cửa phía sau cứ như vậy “két” đóng lại.

Ngử diên liền sửa sang lại quần áo một chút, oán hận trừng mắt liếc cửa bị đóng lại, tiếp theo nhìn về phía bên trong, thật kỳ quái, trên cây rậm rạp này lại treo đầy giấy hi màu đỏ, vải đỏ, còn có một chút vật nhỏ trong hôn lễ bày đặt vụn vặt, nhưng làm nàng kỳ quái chính là mấy thứ này đều là âm phủ gì đó, cũng chính là gì đó trên thế gian hay đốt.

Xem ra, hôm nay nơi này có người muốn thành thân, Quý Vương? Không đúng, tuy rằng hắc nhập ma rồi, nhưng là người, là người thì cũng không giờ trò hôn lễ quý, như vậy, còn lại chỉ có một nguyên nhân, U Lam Các, nếu ở U Lam Các trang trí mấy thứ này, có phải nói muội muội của hắc muốn thành hôn hay không?

Lúc này, tiếng ken Xona vui vẻ lại vang lên, Ngử Diên theo thanh âm đi về phía trước, xuyên qua một mảnh đại thụ, Tiểu U kia ngồi ở cửa sắp xếp vài ‘người’, trong tay bọn họ cầm nhạc khí vui vẻ diễn tấu, mà bên trong phòng đèn đuốc sáng trưng.

Ngử Diên nghi hoặc nhìn những người này một chút, bọn họ cũng không để ý tới nàng, cũng không có ai đi ra tiếp đãi nàng, trong lòng nàng nghi hoặc càng lúc càng lớn, đây tốt cùng là sao lại thế này? Chẳng lẽ nàng bây giờ là trong suốt?

Chậm rãi đi lên phía trước, đi vào trước mặt người thổi kèn Xona hỏi: “Các người nhìn không thấy ta sao?”

“.....” Không người để ý tới.

“Các người thật sự nhìn không thấy ta?” Lại đặt câu hỏi.

“.....” Như trước không người để ý tới.

“Nha, nguyên lai thật sự nhìn không thấy ta à, nhìn không thấy ta à, nhìn không thấy ta?” Ngử Diên lúc này tò mò đưa tay tại trước mặt quý thổi kèn Xona lúc ẩn lúc hiện, tựa hồ rất ý tứ, xem ra, quý này đều là người mù!

“Vương Hậu, chúng ta rất bận rộn!” đột ngột một tiếng, một tên thổi kèn Xona thật sự chịu đựng không nổi Ngử Diên chít chít méo mó không ngừng nói chuyện, không thể nhịn được nữa nói.

“Các người có thể nói vì sao không nói a, giả bộ thâm trầm cái gì? Cát!” Ngử Diên khinh bỉ hướng bọn họ lè lưỡi ra, thật là, quý này khi dễ người còn chưa tính, làm nhảm cái gì cũng bị quý khi dễ a! Vì thế nàng không để ý tới bọn họ trực tiếp đi vào phòng này.

Bên trong phòng nơi nơi đều có các nữ quý bồng bênh, có nha hoàn, có ma ma, các nàng không ngừng chiếu cố bận rộn, có chút thậm chí là trên không trung phiêu đảng, lúc này, nghênh diện bay tới một nữ quý trung niên, nàng mặc một thân màu đỏ, khóe môi nhếch lên nụ cười thật to giống như hoa nàng nhìn thấy Ngử Diên liền vẫy vẫy tay cười nói: “Xin hỏi cô nương là Vương Hậu a, hơi thở trên người người thật là đặc biệt, đúng rồi, ta là Minh giới quý hi bà, chuyên làm âm hôn quý hi bà!” lão quý vượt mông ngựa nói.

“Quý hi bà? Người là quý hi bà, người để cho ta biết tới nơi này làm cái gì?” Ngử Diên không vui hỏi, nàng là người, cùng bà ta có quan hệ gì?

“Mời nàng, tất nhiên là tham gia hôn lễ!” đột ngột một tiếng, phía sau của nàng truyền đến một giọng nam hùng hậu, Ngử Diên nghe tiếng ngoài đầu nhìn lại, Quý Vương đang mặc quần áo vô cùng sang trọng nhìn nàng cười.

Quý hi bà thấy thế liền mỉm cười một chút đi làm việc.

“Người đem Sở Hạo đưa tới nơi nào rồi?” Ngử Diên liền đi đến trước mặt hấn chất vấn.

“Như thế nào? Để ý hấn như vậy?” trên mặt Quý Vương có chút tức giận, không thể tưởng được lâu như vậy không gặp, câu nói đầu tiên của nàng là hỏi hấn?

“Đúng, hấn là tướng công của ta, ta tự nhiên để ý hấn!” Ngử Diên chi tiết nói.

Quý Vương nghe nói thế không khỏi cười ha ha, “Tướng công? Đó là trước kia, có ta ở đây, hấn vĩnh viễn cũng sẽ không trở thành tướng công của nàng!” hấn âm lãnh nói làm cho người ta nghe được có chút âm trầm.

“Người đem hấn đi đâu? Ta cho người biết, người nếu dám thương tổn hấn, ta có chết cũng sẽ không bỏ qua cho người!” Ngử Diên tức giận vươn ngón tay chỉ vào hấn hét lên.

“Nàng yên tâm, có ta ở đây, làm sao có thể để cho nàng chết đây!” Quý Vương khóe miệng nở một nụ cười lỗ mãng nói

“Đến tốt cùng là hấn bị người nhốt ở đâu rồi?” Ngử Diên thấy hấn miệng lưỡi trơn tru không khỏi nổi tức giận hỏi.

Quý Vương nghe vậy ho nhẹ một tiếng nhìn nhìn đám người chung quanh bận rộn nói: “Nàng gấp cái gì, nàng biết không? Hôm nay là hôn lễ của Tiểu U, vốn hôn lễ này hấn là giờ Tuất cử hành hôn lễ, nhưng mà ta muốn cho nàng tham gia, cho nên hôn lễ này liền chậm lại đến giờ Sửu, xem ra, hiện tại cũng sắp đến rồi, hãy vì Tiểu U chúc mừng đi!” Quý Vương nói.

“Sở Hạo đâu? Sở Hạo đi đâu?” Ngử Diên không để ý tới lời của hấn lại truy vấn.

“Sự tình gì chờ tham gia hôn lễ hãy nói đi” Nói xong, hấn giờ tay nói với mọi người nói: “Bảo tân nương cùng chú rể đi ra, cử hành hôn lễ!” Nói xong hấn trực tiếp lôi kéo tay Ngử Diên ngồi trên vị trí trên.

‘đát đát đát đát’ bên ngoài tiếng chiêng trống vui mừng vô cùng vang lên, một tiếng này so với vừa rồi còn hăng hái hơn.

“Này, ta làm sao có thể ngồi ở đây?” Ngử Diên nhìn về phía chỗ ngồi trưởng bối này nhử mi nói.

“Tân nương Tân lang lên thêm!” Một tiếng thét to của quý hi bà, tân nương, Tân lang được người dìu dắt đi ra, Ngử Diên nhìn về phía tân lang khóe miệng cùng tay chân bị trói là lúc, nàng kinh ngạc đứng dậy, không tự giác thở nhẹ, “Quý Tịch.”

Chương 210: Bất kể như thế nào, hắc chết đã định rồi!

“Quý Tịch?” Ngử Diên ngây ngẩn cả người, thế nào lại là hắc?

“Ngô ngô ngô” hiển nhiên Quý tịch liếc mắt một cái liền thấy được Ngử Diên, nhìn thấy nàng bình an vô sự trong lòng hắc lập tức dâng lên vui sướng, chính là hắc không thể mở miệng để diễn tả vui sướng của hắc.

Ngử diên nhìn thấy giấy niêm phong trên người hắc sắc mặt vô cùng không vui mừng, thời điểm Quý Vương còn chưa kịp phản ứng liền vọt tới xé toang phù chú trên người hắc.

“Nương tử, nương tử.” Phù chú vừa rơi xuống đất, Quý Tịch liền kêu lên người đã làm cho hắc ngày đêm mong nhớ này.

Tiểu U nghe vậy xúc hi khích lên nghiêng đầu nhìn về phía Quý Tịch, ánh mắt nhìn hắc chuyên chú, lời nói của hắc chỉ đối với một người, đó chính là người từng là ‘chị dâu’ trước mắt này, hận ý, như mùa xuân nẩy mầm không ngừng leo ra.

“Này, người làm gì muốn cột lấy hắc như thế?” Ngử Diên ngoái đầu nhìn lại trừng mắt liếc Quý Vương.

Quý Vương xua tay làm cho toàn bộ ‘người’ đi ra ngoài, nhất thời nhiều loại quý nhi đều nhẹ nhàng đi ra ngoài, hơn nữa lễ phép đóng cửa phòng lại, lúc này trong phòng, cũng chỉ còn lại hai người hai quý.

Quý Vương chậm rãi đi tới trước mặt nàng cười lạnh nói một tiếng: “Nàng nói cái gì vậy? Tất nhiên là thành thân!”

“Nếu là thành thân, người vì sao phải trói chặt Quý Tịch? Từ nơi này một chút cũng có thể thấy được, Quý Tịch căn bản là không muốn cưới muội muội của người” Ngử Diên trực tiếp nói thẳng ra.

“Tiểu U, ta nói rồi, người ta yêu không phải người!” lúc này, Quý Tịch cũng nhịn không được nữa nói ra.

Tiểu U nghe nói thế, nước mắt lướt qua khuôn mặt, nàng hoảng sợ kêu lên: “Không —— không —— người yêu là ta, người muốn kết hôn là ta, nàng ——” nàng duỗi ngón tay ra chỉ vào Ngử diên nói: “Nàng không chỉ là nữ nhân của ca ca ta, hơn nữa, nàng là người, nàng là người, mà người, mà người là quý, người quý khác đường, người nghĩ làm cái gì?” Nàng cơ hồ là rống, thanh âm như vậy tựa hồ muốn thanh tỉnh lại lý trí của Quý Tịch.

“Cho dù không thể cùng một chỗ, cũng không ngăn cản được ta thích nàng!” Quý Tịch không hề kiêng dè nói.

‘ba ’ một tiếng, trên mặt Quý tịch lập tức xuất hiện dấu vết một bàn tay, mà một cái tát đó là Tiểu U đánh, nàng trợn mắt trừng mắt hắc từng chữ từng câu nói: “Ta hết lần này tới lần khác muốn làm nương tử của người, trừ phi người hồn phi phách tán!”

“Phù Vân, không thể tưởng được nàng thật sự là mê người a, mê tất cả mọi người vì nàng thần hồn té ngã!” Quý Vương hai tay ôm cánh tay có chút chầm chọc nói.

Ngử Diên nghiêng đầu nhìn về phía Quý Vương đi vào bên cạnh nàng nói: “Người muốn cái gì? Biết rõ Quý Tịch không thích Tiểu U, còn muốn cho bọn họ ở cùng một chỗ, chẳng lẽ người không biết là như vậy sẽ làm cho Tiểu U về sau càng thống khổ sao? Không yêu làm sao có thể ở cùng nhau?”

“Ý của nàng là muốn ta thả Quý Tịch?” Quý Vương hí mắt hỏi.

“Đúng!” nàng nói thẳng.

“Đi, vậy hai chọn một đi, người đâu, đem hắc dẫn tới!” Quý Vương đột nhiên hét lớn một tiếng, cửa cứ như vậy ‘kéo kẹt’ một tiếng mở ra, tiếp theo Sở Hạo đã bị dẫn đi lên, hắc y nhân đem hắc đồ trên mặt đất liền nghênh ngang rời đi.

“Sở Hạo!” Ngử diên liền xông đến ôm Sở Hạo bị thương.

Sở Hạo vừa thấy được nàng liền che ngực, đau đớn không thôi.

“Sở hạo người làm sao vậy? Người đừng làm ta sợ a, người không nên làm ta sợ!” tự nhiên phản ứng như vậy Ngử Diên cũng chưa nghĩ đến, nàng thực lo lắng cho hắc, thực lo lắng thực lo lắng.

“Thật sự hắc rất lợi hại, chỉ là, càng lợi hại, một người có thể ngăn cản một ngàn hắc y binh của ta sao?” Quý Vương cười bụng tới một cái ghế ngồi nói.

“Ca, ngươi muốn cho ta cử hành hôn lễ hay không?” Tiểu U hiển nhiên có chút nóng nảy.

Quý Vương nhìn về phía nàng chỉ chỉ ghé bên người nói: “Muội muội nữ hài tử phải rụt rè, ngươi sốt ruột cái gì, yên tâm đi, ca ca sẽ làm Quý Tịch cam tâm tình nguyện cưới ngươi!”

Tiểu U thấy thế nghe lời Quý Vương ngồi ở bên cạnh hắn, hai mắt oán hận nhìn chằm chằm Quý Tịch, nàng biết hắn là bị trời đến, nguyên bản nàng có chút áy náy, có chút bất an, nhưng hắn luôn miệng nói yêu không phải nàng, một khắc này, mối thù của nàng hận dần dần che lấp hai mắt, từng là cô nương đơn thuần cũng bắt đầu trở nên mạnh mẽ, nàng không chiếm được người khác cũng đừng có được, cho dù không hạnh phúc, nàng cũng muốn buộc hắn cả đời!

“Ngươi đề tiện, ngươi đã làm gì hắn vậy?” Nhìn sắc mặt Sở Hạo trắng bệch, nàng không khỏi hỏi.

“Nàng không phải muốn rời khỏi hắn sao? Ta hiện tại thành toàn cho nàng a, nàng xem, vì để cho hắn không yêu nàng, ta cố ý từ xa phương vận chuyển đến đây một lễ vật đặc biệt cho hắn, nàng hỏi hắn một chút xem tư vị vừa rồi thoải mái không?” Quý tịch bưng nước trà lên chậm rãi nhấp một miếng.

“Ngươi đến tốt cùng làm cái gì với hắn?” Ngữ diên nhìn thấy Sở Hạo trong lòng sắc mặt càng phát ra trắng bệch, tim của nàng đều thót lên tới cổ họng.

“Vì cho hắn phần lễ vật này, ta đã phải tốn rất nhiều tâm tư nha, không cần lãng phí bạc nha!” Quý Vương giống như thái giám kia, nói chuyện kỳ quái, làm cho người ta nghe được vô cùng không thoải mái.

“Ngươi tên nửa người nửa yêu này đến tốt cùng có ý tứ gì?” Nàng khó chịu hắn nói chuyện quá chậm, nửa ngày cũng nói không nói đến vấn đề chính, nhanh chóng lại hỏi.

“Có ý tứ gì? Như thế nào? Sốt ruột rồi? Ta hết lần này tới lần khác không nói!” hắn tiếp tục đùa nàng, tựa hồ vô cùng thú vị.

“Bệnh thần kinh a ngươi, nói chuyện làm sao chỉ nói một nửa, chẳng lẽ ngươi bình thường thái ra một nửa còn một nửa kéo lại sao?” Ngữ Diên vô cùng tức giận chỉ trích hắn nói chuyện nói một nửa không có đạo đức.

“.....!” Mọi người ngây ngẩn cả người!

“Được rồi, Nàng đã muốn biết như vậy, ta cho nàng biết cũng không sao, nàng cũng đã biết vì sao ta cho nàng hai chọn một sao? Thứ nhất, nàng nếu là lựa chọn Quý Tịch, Sở Hạo hẳn phải chết không thể nghi ngờ, thứ hai, nàng lựa chọn Sở Hạo, hắn cũng phải chết không thể nghi ngờ!”

“Ngươi này tính nói cái gì? Cái gì gọi là Sở Hạo hẳn phải chết không thể nghi ngờ?” Ngữ diên vô cùng tức giận nói.

“Ta vô phương nói cho nàng biết, ta vừa rồi cho hắn ăn đó là thất tâm cô tiếng tăm lừng lẫy!” hắn âm lãnh nói.

“Cái gì? Thất tâm cô?” Ngữ diên nghe thấy vậy chấn động, tuy rằng nàng không phải hiểu rõ cái này, nhưng mà trong tiểu thuyết cũng nghe qua, liền hỏi: “Có phải chỉ cần hắn yêu người khác sẽ thống khổ hay không? Một khi yêu người khác sẽ như trăm ngàn con kiến cắn xé trái tim của hắn?” Ngữ iên khản trương hỏi.

“Ha ha, Nàng từ nơi nào nghe thấy? Có ai nói qua thất tâm cô là như vậy sao?” Hắn không khỏi châm chọc nàng ý nghĩ đơn thuần.

“Đó là như thế nào?” Ngữ Diên đề phòng hỏi, theo lời nói châm chọc của hắn nàng cảm thấy lời của hắn có chút không ổn.

“Thất tâm cô là sâu độc trong người nữ hài tử thời điểm sinh ra nuôi nấng tiếp, trong cơ thể nữ hài tử chỉ có thể nuôi nấng một cái, chúng nó ký túc ở trong cơ thể nữ tử, hút máu của các nàng mà sống, những cô gái này không hề có tình cảm nam nữ, chỉ nhận người thân, vì lấy sâu độc này ra, có hai loại phương pháp, thứ nhất, cùng nam tử kết hợp, thứ hai, giết chết nữ tử, phá vỡ bụng lấy ra thất tâm cô!” nói chuyện này đó là Quý Tịch.

Ngữ diên nghe nói chỉ cảm thấy sờn gai ốc, như thế nào còn có người như thế? Loại cha mẹ này?

“Thất tâm cô có thể trong khoảng thời gian ngắn làm cho tim Sở hạo nháy mắt bị che kín, bởi vậy nghiệm chứng hai chữ thất tâm, phạm là nam nhân ăn thất tâm cô sẽ đối bất kỳ nữ nhân nào vô tình vô yêu, thậm chí chán ghét không thôi!”

“Sau đó thì sao?” Ngữ diên nhìn chằm chằm Quý Tịch, trong lòng sợ hãi không thôi, nàng sợ hãi biết sau đó, nhưng lại bức thiết muốn biết sau đó.

Quý Tịch than nhẹ một tiếng tiếp tục nói: “Nếu trong một tháng hắn không thể yêu bất kỳ nữ nhân nào như trước, vậy sẽ dữ dội chảy máu mà chết, nhưng mà, cơ bản trong lịch sử không có người phá bỏ được, nam tử một khi ăn thất tâm cô cơ bản đối với nữ nhân liền như số không!” một giây sau, hắn hướng Quý Vương quát: “Làm sao ngươi có thể hung ác như thế?”

“Hắn giải thích như thế nàng hiểu rõ rồi chứ?” Quý Vương cười ha ha hỏi.

“Ngươi..... Ngươi là MA không phải người a ngươi?” Ngữ diên cũng không biết tại sao mình tức giận như thế, nước mắt cứ như vậy lướt qua khuôn mặt.

“Đừng khóc.....” Sở Hạo giơ tay lên lau đi nước mắt của nàng, không đành lòng nhìn nàng khóc.

“Ngươi muốn quên ta có phải hay không? Ngươi hẳn là không thể quên ta, ngươi là tướng công của ta, ngươi không thể rời khỏi ta!” có lẽ là thật sự phải

rời khỏi hân, nước mắt của nàng không ngừng chảy xuống, cũng không muốn đi che dấu trong lòng như vậy.

“Nàng không muốn. Ta chết, vậy nàng. Khiến cho ta. Một lần nữa, một lần nữa yêu nàng!” hân nhìn về phía nàng cười cười nói.

Ngữ Diên ôm thân thể hân khẳng định nói: “Ngươi yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho ngươi chết, ta muốn theo đuổi ngươi, mặc kệ ngươi đối với ta như thế nào, ta sẽ đuổi theo ngươi, ta muốn cho ngươi yêu ta yêu đến chết đi sống lại, ngươi có nghe hay không?” Có lẽ nhận thấy được hân dần dần nheo lại đôi mắt, nàng việc hết lên.

Sở Hạo nheo mắt lại mỉm cười, “Chờ nàng đến theo đuổi ta!” Nói xong hân cứ như vậy thêm thiếp đi tới, tay cũng rũ xuống xuống.

Ngữ Diên nhìn về phía hân trong lòng tự thề, vì đứa nhỏ trong bụng, tiểu tử ngươi, ta nhất định theo đuổi là rồi!

“Như thế nào? Nàng lựa chọn ai?” Một lúc sau, thanh âm của Quý Vương âm lãnh lần hai bay tới, đã gặp hình dáng nàng khản trương như thế, hân vô cùng khó chịu, còn nữa nghe được lời theo đuổi hân lại hết sức không vui

“Mang Sở Hạo đi!” Quý vương không hề do dự nói.

Ngữ diên buông Sở Hạo đứng dậy, đi vào trước mặt Quý Vương nói: “Hai người nam nhân này ta đều muốn!”

“Cái gì?” Tiểu U kinh ngạc không thôi.

Quý Vương cười cười nói: “Bỏ vương đối với nàng đủ tốt rồi, nói, ta không đồng thời làm cho hai người bọn họ biến mất, cũng đã rất cho ngươi mặt mũi, giống như ta quân vương như vậy nàng đi đâu tìm a? Mà nàng lại nói hai người đều muốn, khẩu vị của nàng quá lớn!” hân lại nhấp một ngụm trà híp mắt nhìn về phía nàng.

“Không, ngươi sẽ đồng ý, nhất định!” Ngữ Diên vô cùng khẳng định nói.

Nghe vậy, Quý hướng cười càng vui mừng như nghe được chuyện cười bình thường, vài giây sau, nín cười đặt chén trà xuống hỏi: “Nàng dựa vào cái gì có thể tự tin ta sẽ thả hai người bọn hân như thế?”

“Ngươi nhất định sẽ, bởi vì ta muốn cùng ngươi nói một điều kiện!” Ngữ Diên nhìn về phía hân, nói cực kỳ nghiêm túc.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 211: Đánh cuộc thiệt tình!

Quý Vương nghe thấy vậy nha một tiếng, mày thoáng chau lên, hiển nhiên hứng thú đối với nàng đột nhiên nghiêm túc muốn cùng hân ra điều kiện, liền hỏi: “Nói nói xem, đến tốt cùng có bao nhiêu điều kiện có thể cho ta đồng thời thả hai người bọn họ?”

Ngữ Diên nhìn về phía hân chỉ nói một chữ, đó chính là, ta!

“Nàng? Ừm, điều kiện này không sai, vậy nàng nói một chút xem, Nàng làm như thế nào” Quý Vương hiển nhiên đến đây hứng thú không khỏi hỏi.

“Ngươi muốn làm gì?” Quý Tịch nghe nói ngữ khí của nàng cảm thấy có chút không ổn, vì thế mở miệng hỏi vội.

Tiểu U nhìn thấy hân lo lắng cho nàng như thế, cực kỳ tức giận đứng dậy quát lớn: “Quý Tịch ca ca, Tiểu U kém như vậy sao? Ngươi cứ như vậy lo lắng cho nàng ta sao? Ngươi không thấy được trong mắt nàng ta đều là nam nhân nằm trên đất kia sao? Ta không rõ vì sao ngươi còn đau khổ vì nàng?” Nàng hận, nàng hận hân vì nàng ta suy nghĩ như thế, mà ôn nhu của hân phải nên thuộc về nàng sao.

Quý Tịch nghe thấy Tiểu U đủ loại bất mãn, vì thế nhìn nàng một cái chua xót cười, “Ngươi đã thay đổi rồi, đã phải là Tiểu U đơn thuần kia rồi, cũng không phải Tiểu U cần ta bảo vệ!”

“Không, ta là, ta vẫn là Tiểu U kia, ta còn cần ngươi bảo vệ!” Tiểu U liền đi đến trước mặt Quý Tịch lôi cánh tay bị chói chặt của hân sót ruột nói, nàng muốn cho hân biết, nàng vẫn là Tiểu U kia, đó là Tiểu U mà cần hân bảo vệ.

” Tiểu U kia có thể cột lấy Quý Tịch ca ca như vậy bức bách hân làm việc không muốn làm sao?” Quý Tịch lạnh lùng chất vấn.

Tiểu U nghe thấy vậy, ngã xuống trên mặt đất, Quý Vương tiến lên một cái liền ôm nàng, trong mắt tràn đầy thương tiếc.

“Bức bách? Ta. Ta yêu ngươi như thế, ngươi cho rằng đó là bức bách?” Tiểu U có chút hoảng hốt hỏi, giờ khắc này, lòng của nàng giống như

thủy tinh bị đánh nát làm nàng nàng hít thở không thông.

“Quý Tịch người thật to gan, có tin ta làm cho người lập tức tro bụi mai một hay không?” Quý Vương nhìn thấy muội muội của mình đáy lòng bị thương tổn, cực kỳ tức giận trừng mắt nhìn Quý Tịch, mà Quý Tịch lại không hề khiếp đảm trừng mắt ngược trở về.

“Không cần, ca ca không cần!” Tiểu U nghe Quý Vương tức giận nói vội vờn tay lôi kéo cổ tay của hấn vội vàng nói.

Quý Vương cúi đầu nhìn thoáng qua muội muội trong lòng rơi lệ, không khỏi than nhẹ một tiếng, “Muội muội ngốc, ta như thế nào lại có muội muội ngốc như vậy đây!” không biết rằng, chính hấn cũng ngốc quá mức, cái gì là tình yêu, tình yêu chính là như vậy, biết rõ không thể nói, vẫn như cũ hướng bên trong đi vào, biết rõ là độc dược, mà mỗi người đều muốn nhắm nháp.

“Quý Vương, ta cũng vậy không quanh co lòng vòng với người, chúng ta đánh cược thiệt tình như thế nào?” Ngử Diên nhìn về phía hấn nói.

Quý Vương nâng U Lam chậm rãi đứng vững, tiếp theo nhìn về phía nàng hỏi: “Đánh cược thiệt tình?”

“Người không phải nói người yêu thích ta sao? Ta đây sẽ khiến cho người xem một chút cái gì là thiệt tình, cho nên, chúng ta đánh cược thiệt tình, nếu trong vòng một tháng ta có thể làm cho Sở Hạo lại yêu ta, như vậy, người hãy bỏ qua cho chúng ta từ nay về sau không dây dưa nữa, cũng không miễn cưỡng Quý Tịch làm việc gì không muốn làm, nếu một tháng hấn không có yêu ta, như vậy, ta chỉ cầu người cứu sống hấn, làm cho hấn quên đi ta, mà lòng ta cam tình nguyện gả cho người!” Ngử Diên nói ra điều kiện.

Quý Vương nghe vậy nhẹ chau lại mày nói: “Điều kiện này dù sao cũng giống như là hấn có lợi a!” hấn hí hửng nhìn thoáng qua Sở Hạo đang hôn mê nằm trên mặt đất.

Ngử Diên cười lạnh một tiếng nói: “Muốn lòng ta cam tình nguyện gả cho người, sinh dục con nối dòng cho người, như vậy, người nên biết Sở Hạo không thể chết được, nếu không, ta sẽ không đồng ý, về phần Quý Tịch đối với ta cũng rất quan trọng, vừa rồi lời của Quý Tịch người cũng nghe đến, chưa bao giờ có người phá vỡ được lịch sử này, mà người lại nhieu mày lo lắng, đây là không phải nói, người sợ? Người sợ hãi Sở Hạo có năng lực chiến thắng thất tâm cô?”

“Nàng không cần kích ta, chính là điều kiện này ta không hài lòng, thứ nhất, bất kể như thế nào Sở Hạo là chết không xong, mà nàng còn có 50% cơ hội, thứ hai, chuyện tình của Quý Tịch này và muội muội ta, nàng quản cũng quá không được!” Quý Vương nhìn về phía Quý Tịch nói.

“Vậy người muốn như thế nào?” Ngử Diên phẫn nộ nhìn hấn, người kia quả thực chính là tiểu nhân!

“Vạn nhất, người đi tìm biện pháp đi cứu Sở Hạo, tỷ như tam bảo , tỷ như người hiểu được thất tâm cô, như vậy, các nàng chạy, ta chẳng phải là hai đầu không?” Quý Vương gian trá nói.

“Người” Ngử Diên nghe thấy vậy có chút tức giận, nhưng theo lời hấn nói cũng không phải không có đạo lý, nàng đích xác là muốn làm như vậy.

“Tốt như vậy rồi, hôn lễ của Quý Tịch cùng Tiểu U cũng tạm ngừng lại, nếu một tháng nàng không thành công, nàng không chỉ phải gả cho ta, mà ngay cả Quý Tịch cũng phải cam tâm tình nguyện thú Tiểu U!” Quý Vương nói ra điều kiện của hấn.

“Người đề tiện!” Ngử Diên liền hét lên.

“Ngử Diên, ta tin tưởng người, ta tin tưởng người!” Quý Tịch nhìn về phía nàng nghiêm túc nói.

“Quý Tịch. . . .” Ngử Diên kinh ngạc nhìn hấn, không biết nên nói cái gì nói, nhưng đối với hấn cũng rất luyến tiếc.

“Người dẫn hấn đi thôi, yên tâm, ta sẽ chờ người!” Quý Tịch lại nói.

Ngử Diên nhìn về phía ánh mắt hấn khẳng định trong lòng lại có chút chua xót, nàng có tài đức gì mà có nhiều người tin tưởng nàng, giúp nàng như vậy?!

“Nàng đã đáp ứng điều kiện này rồi, vậy nàng liền rời đi đi, đúng rồi, nàng cần phải nhớ kỹ, ba mươi ngày, nàng có thể ở thời điểm ngày thứ hai mươi chín tới tìm ta, ta cũng vậy sẽ ở ngày thứ hai mươi chín dọn xong hôn lễ chờ nàng đến!” nói xong, Quý Vương nhìn về phía nàng cười đắc ý, ở trong lòng của hấn đã sớm biết, thất tâm cô muốn giải cũng không phải là đơn giản như vậy, nếu là một tháng có thể cho người khôi phục tâm, như vậy, cô này còn dùng tới làm cái gì đâu?!

Ngử Diên đi vào bên người nhìn về phía Quý Tịch hấn nghiêm túc nói: “Quý Tịch, người nhất định phải chờ ta, chờ ta tới cứu người!”

“Ừm, ta sẽ!” ánh mắt kiên định không tha của hấn lại tìm Tiểu U đau nói.

Quý Vương vỗ tay để cho người đem Sở Hạo đưa trở về, Ngử Diên không tha nhìn Quý Tịch một chút , sau khi luôn mãi dặn dò hấn chú ý an toàn, liền đi theo bọn họ đi ra phía ngoài, nhưng vừa đi đến cửa, Ngử Diên tựa hồ nhớ ra cái gì đó, vì thế kêu lên: “Tiểu U, ta có câu muốn nói với người.”

Tiểu U nghe vậy kinh ngạc một chút, tiếp theo đi vào trước mặt của nàng hỏi: “Người có cái gì có thể nói?” Ngử Diên của nàng lạnh như băng , hiển nhiên là đối với Ngử Diên chiếm cứ Quý Tịch trong lòng bất mãn vô cùng.

“Tiểu U, người cũng đã biết cái gì là yêu, cái gì là hạnh phúc?” Ngử Diên đột nhiên hỏi.

“Có ý tứ gì?” Tiểu U hoàn toàn không hiểu nàng vì sao đột nhiên nói thế này, đây là ý gì?

Ngữ Diên nhìn nàng ta cười nhẹ nói: “Thật lòng đi yêu một người, đó là hoàn toàn nỗ lực không so đo kết quả, đó là hạnh phúc, chỉ cần người ngươi yêu hạnh phúc, như vậy, ngươi sẽ hạnh phúc!”

Thật lòng đi yêu một người, đó là hoàn toàn nỗ lực không so đo kết quả!

Đó là hạnh phúc, chỉ cần người ngươi yêu hạnh phúc, như vậy, ngươi sẽ hạnh phúc

Tiểu U ngây ngẩn cả người, nàng bị lời của Ngữ Diên làm cho khiếp sợ. . . .

“Ta không biết ngươi cùng Quý Tịch trong lúc đó đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng ta biết, ngươi làm như vậy, Quý Tịch sẽ hận ngươi, ngươi sẽ hoàn toàn mất đi tình yêu thương của Quý Tịch cả ca đôi với ngươi, ngươi chẳng lẽ thật sự quên mất Quý Tịch đã từng là yêu thương ngươi như thế nào, sủng ái ngươi, bảo vệ ngươi sao? Hẳn đối với ngươi hữu tình, tuy rằng không phải tình yêu, nhưng cũng không ít hơn so với tình yêu, Quý Tịch là một “người” như thế nào ngươi nên rõ ràng, hẳn tuy rằng cả lợ phát phơ nhưng hẳn vẫn rất ít quan tâm tới người khác, nhưng đối với ngươi, hẳn vẫn đều rất quan tâm, quan tâm đến giúp ngươi tìm được ca ca thân thiết của ngươi không phải sao? Ta nói điều này không cầu gì khác, chỉ hy vọng ngươi không cần đem thân tình của các ngươi từng có phá đi, mặt khác, Quý Tịch cầu xin ngươi hãy chiếu cố thật tốt, làm ơn!” Nói xong, nàng hướng Tiểu U xoay người cúi đầu, một giây sau, không đợi Tiểu U mở miệng, nàng liền xoay người rời đi.

Tiểu U nhìn về phía nàng đi xa, trong lòng đau quá đau quá, trí nhớ giống như nước biển không ngừng vọt tới, chẳng lẽ, nàng thật sự cùng Quý Tịch ca ca không thể quay về như trước sao? Chẳng lẽ nàng thật sự muốn Quý Tịch ca ca hận nàng cả đời sao? Chẳng lẽ, nàng thật sự có thể quên hẳn đã từng bảo hộ nàng như vậy sao? Tình yêu, thân tình? Nàng đến tột cùng nghĩ muốn cái gì?!

Khách sạn

Sau khi trở về phòng, Ngữ Diên liền lập tức bắt đầu triệu hồi tam bảo, nàng muốn ước nguyện đi cứu Sở Hạo, chuyện tình về nhà sớm đã bị nàng vứt ra sau đầu rồi, chỉ tiếc, nàng kêu ba bốn canh giờ, Bồ Đề lam này ngay cả cái bóng dáng cũng chưa nhìn thấy, nàng không khỏi hoài nghi Bồ Đề lam này căn bản chính là một con heo, nhất định nghe không được, hai là đang ngủ, nếu không làm sao có thể đối với nàng kêu gọi không phản ứng chút nào? Chỉ tiếc nàng cũng không biết Bồ Đề lam lại bị Sở Thiên Phóng nhốt ở bên trong lồng sắt vàng, ngay cả nàng la rách cổ họng cũng vô pháp trả lời.

Nhìn trời đã tờ mờ sáng rồi, nàng rơi vào đường cùng đành phải gọi Béo lão nhân tiến vào, tiếp theo đem chuyện tình Quý Vực cùng Béo lão nhân nói một lần, vừa nói, làm cho Béo lão nhân lo lắng không thôi, thất tâm cô này cũng không phải là thứ đơn giản, không chỉ có không thích nữ nhân, thậm chí còn chán ghét nữ nhân, lúc này nên đi giải cứu như thế nào?

Ngữ Diên liền an ủi hẳn, làm cho hẳn đừng lo, nàng sẽ không để cho Sở Hạo có việc gì, nàng bảo hẳn biết, không chỉ đi tìm người tìm hiểu được thất tâm cô, hơn nữa, nàng chắc chắn có biện pháp tề tựu tam bảo, tất nhiên, nàng cho hẳn hay có hai trong bảo khó, làm như vậy, cũng là không muốn làm cho Béo lão nhân quá lo lắng, cuối cùng một chút đó là trở lại kinh thành, đúng vậy, ngự y kinh thành nhiều như vậy, nhất định có biện pháp, nhưng mà không có phương pháp xử lý khiến cho hẳn lại yêu nàng!

“Ngươi yên tâm ta sẽ hỗ trợ, để cho chúng ta trở về kinh thành!” Béo lão nhân nói gấp, đây chính là ngoại tôn duy nhất của hẳn, ông nhất định không thể để cho hẳn gặp chuyện không may, lúc này, Sở Hạo đột nhiên mày hơi hơi chau lên, xem ra tựa hồ muốn tỉnh lại, Ngữ Diên vội cầm lấy tay hẳn thở nhẹ: “Sở Hạo, Sở Hạo ngươi thế nào? Chỗ nào không thoải mái?”

Sở Hạo bị kêu lên vài lần, rốt cục chậm rãi mở mắt ra, khi thấy Ngữ Diên nắm tay hẳn một khắc kia, ánh mắt của hẳn trừng lớn giống như cái chuông đồng hồ, tiếp theo giống như là nhìn thấy ôn dịch liền bỏ tay nàng ra, tiếp theo ‘bá’ hạ xuống, nhảy đến dưới mặt giường đưa tay chỉ thẳng hết lên: “Ngươi nữ nhân chết tiệt này, dám can đảm nắm tay của ta? !”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 212: Muốn nghỉ ngơi, người nằm mơ!

gữ khí của hẳn là tức giận như vậy, ánh mắt như vậy làm cho người ta xa lạ, biểu tình kia giống như nàng chính là một đại ôn thần, nhìn về phía này ngày hôm qua hẳn còn như trước sủng ái nàng, nay trở nên giống như người xa lạ, làm cho lòng người lạnh oa oa, nàng nói qua, nàng sẽ không bỏ lại hẳn, sẽ không để cho hẳn có việc gì! “Sở Hạo, ngươi không biết ta sao?” Sửa sang lại một chút cảm xúc, nàng thật cẩn thận hỏi.

Sở Hạo nhú mi nhìn chằm chằm nàng, trên mặt lộ vẻ nghi hoặc, nói tiếp: “Ngươi có biết bốn vương là ai không? Một nữ nhân lại dám ở trong phòng bốn vương? Cút ra ngoài cho ta!” hẳn táo bạo quát.

“Hạo nhi, ngươi làm gì?” Béo lão nhân thấy thế liền quát lớn hành vi của hẳn.

Sở Hạo một phen kéo Béo lão nhân qua nói: “Ông ngoại, làm sao người có thể cho nữ nhân tới phòng của ta, người chẳng lẽ không biết ta rất chán ghét nữ nhân sao?”

Béo lão nhân nghe thấy vậy nhìn về phía hắc thờ phì phì nói: “Nàng không phải người ngoài, nàng là nương tử của người, nương tử cưới hồi đảng hoàng!”

“Cái gì?” Sở Hạo nghe vậy, lập tức buông Béo lão nhân ra, sau đó mặt mày nhảy dựng, giống nhau như nghe được chuyện tình kinh thiên động địa làm cho người ta sợ hãi.

“Nàng. Nàng.” Nàng nửa ngày, hắc cũng không nói tiếp câu sau, tiếp theo hắc hít sâu một hơi nói: “Ông ngoại người hồ đồ sao? Ta chỉ ngủ một giấc mà thôi, khi nào thì lại thêm một nương tử?” Hoài nghi, nghiêm trọng hoài nghi.

Ngữ Diên nhìn thấy hắc bộ dạng này vì thế nói: “Ta cho người biết, người đây là mất trí nhớ một thời gian ngắn, người đừng ý vào người mất ký ức sẽ không phụ trách đối với ta, mơ tưởng, hừ!” Ngữ Diên hừ một tiếng đã muốn đi ra ngoài đi, đi tới cửa là lúc ngoài đầu nhìn lại hắc một cái nói: “Nhanh chút rửa mặt, chúng ta ăn xong còn phải chạy đi, đừng già mãi mãi chít chít!” nói xong, nàng trực tiếp xuống lầu.

Sở Hạo nghe thấy vậy, sắc mặt khó coi, nghiêng răng nghiêng lợi đưa tay nhìn về phía Béo lão nhân nói: “Người xem một chút, người xem một chút, bốn vương làm sao có thể thú nữ nhân như vậy? Ta muốn hưu nàng!”

Béo lão nhân trừng mắt liếc hắc một cái nói: “Người đáng ăn đòn!” nói xong, cũng xuống lầu.

“A? Đây. Đây cái gì thế a? Ta muốn hưu nàng, hiện tại, lập tức, lập tức!” Sở Hạo lớn tiếng quát.

Sau nửa canh giờ

Trên mặt bàn ngồi Sở Hạo, Béo lão nhân, cùng với Ngữ Diên, mà Tiểu Hương bởi vì Sở Hạo quá lớn núp ở trong phòng ăn cái gì, nàng không rõ trong vòng một đêm, vì sao Sở Hạo lại chán ghét nàng như vậy, chán ghét tiểu thư như vậy?

Giờ phút này, Ngữ Diên cùng Sở Hạo mặt đối mặt ngồi, Sở Hạo chậm rãi gấp một ít đồ ăn sáng nhai lấy, tiếp theo nhìn về phía Béo lão nhân nói: “Ông ngoại, ta thay hoàng thượng đi ra xem xét dân tình cũng không xê xích gì nhiều, chúng ta cần phải trở về”

“Đúng vậy a, ăn xong tiếp theo liền trở về đi!” Béo lão nhân nói gấp, đối với hắc không hiểu sao cả nói xem xét dân tình cũng không dư tính toán.

Ngữ Diên vừa ăn này nọ, một bên đưa mắt nhìn Sở Hạo, nhìn trong bát hắc trừ bỏ một ít đồ ăn sáng bên ngoài liền thật là không có gì, buổi sáng hôm nay là kêu rất nhiều điểm tâm ngon cùng với các loại cháo, nhớ tới hoàn cảnh của hắc hiện tại, nàng hảo tâm gấp một cái bánh bao cho vào trong chén của hắc, ai ngờ, Sở Hạo thấy thế liền bốc lên bánh bao ném đi.

“Đây, người có ý tứ gì a?” Ngữ Diên vô cùng không vui hỏi.

“Ta rất chú ý nữ nhân chạm qua gì đó!” hắc lạnh lùng nói, ánh mắt hoàn toàn cũng chưa nhìn nàng một chút, hắc nghe theo lời Béo lão nhân ở bên ngoài không thể gọi bốn vương, có chút kiêng kị, cho nên muốn dùng ta tới xưng hô, hắc ngẩng lên cũng đứng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy hé miệng trào phúng cười cười nói: “Nha? Chú ý nữ nhân chạm qua gì đó?” Một giây sau, nàng vươn chiếc đũa của nàng ở trên mặt bàn gắp mỗi thứ một chút thức ăn trên ghẹo mỗi một chút, bao gồm trong chén của hắc cũng bị chiếc đũa của nàng trộn lẫn một chút.

“Mộng Ngữ Diên, người làm cái gì?” Sở Hạo hiển nhiên cũng nổi giận đứng dậy quát, người chung quanh thấy thế toàn bộ tò mò nhìn lại đây.

“Làm cái gì? Người không có mắt xem a, người có bản lĩnh cái gì cũng không ăn chết đói cũng xứng đáng!” mặc dù cảm thấy không phải lỗi của hắc, nhưng nhìn đến bộ dáng hắc lúc này rất không phân rõ phải trái, nàng vẫn là tức giận run run.

Sở Hạo nghe thấy vậy trên trán gân xanh thỉnh thoảng nổi lên, một giây sau, vươn tay vượt qua bàn nhỏ gắt gao nắm bắt cằm Ngữ Diên, độ mạnh yếu lớn có thể đem nàng bóp nát.

“Người muốn chết!” Sở Hạo tức giận nói, trên tay độ mạnh yếu lại gia tăng rất nhiều.

“Người đưa trẻ chết dầm này làm cái gì? Người muốn bóp chết Diên nhi, trước hết hãy bóp chết ta!” Béo lão nhân liền dùng sức lôi cổ tay của hắc, Sở Hạo thấy thế liền buông lỏng tay ra, buông ra không phải vì nàng, mà là vì Béo lão nhân, mặc dù đối với nữ nhân không có hứng thú, nhưng mà đối với tình thân trí nhớ hắc là hoàn toàn không có biến mất, bởi vậy, hắc cực kỳ tôn trọng béo lão nhân.

“Ha ha ha ha!” cảm bị nặn ra thành dấu đỏ con, Ngữ Diên không giận, ngược lại cười cười, “Thật tốt, tuy rằng người không nhớ rõ cái gì, nhưng theo bản năng của người vẫn là chính xác, từng, người cũng là hơi một chút là muốn nắm lấy cằm của ta như thế, như thế nào? Chẳng lẽ cằm của ta cứ bóng loáng như vậy a?” Ngữ Diên sờ sờ cằm nói.

“Nữ nhân chết tiệt!” nhìn thấy nàng không giận ngược lại cười đắc ý, một màn như vậy quả thực muốn đem hắc tươi sống tức chết rồi.

“Ông ngoại, loại nữ nhân này không thể lưu, vừa về tới kinh thành ta liền hưu nàng!” Sở Hạo nhìn chằm chằm nàng nói thẳng.

“Vô liêm sỉ” Béo lão nhân tức giận quát lớn, “Nàng là nương tử của người, nàng lại không làm sai cái gì, người dựa vào cái gì hưu nàng? Nàng giỏi như vậy, đầu người ngốc rồi!” Béo lão nhân hét lên.

“Ông ngoại, người đừng kích động, hấn sẽ không hưu điệu ta!” Ngử Diên nhú mày đột nhiên vuốt bụng nói.

“Người rất tự tin chứ? Ta còn không thể không bỏ được người!” hấn nắm nắm tay nói.

“Nha phải không? Nhưng mà người vì sao lại bỏ ta? Là bởi vì người không thích nữ nhân? Hay là bởi vì ta mang thai hài tử của người, người không muốn phụ trách trách nhiệm, cho nên người muốn bỏ ta?” Ngử Diên hí mắt nhìn về phía hấn nói.

“Cái gì?” Béo lão nhân cùng Sở Hạo đồng thời kinh hô, chính là Béo lão nhân trên mặt là vui mừng, trên mặt Sở Hạo lại là âm tình bất định.

Người chung quanh lục tục đều tụ tập lại đây, tựa hồ muốn nhìn một hồi trò hay.

“Hừ? Ta chưa bao giờ cùng người cùng giường tại sao lại nói có đứa nhỏ, còn không biết người cùng người nam nhân nào” Sở Hạo như trước ngữ điệu tức giận nói

“Người!” ngữ Diên nghe thấy vậy trên mặt lập tức liền khó coi, người này lên xe còn muốn lấy lại phiếu vé hay sao?

“Người đứa trẻ chết dầm này, Diên nhi là nương tử của người, làm sao người có thể nói như vậy?” Béo lão nhân thật sự ngưng ngưng nói cho hấn biết, ngày đó rõ ràng hấn cường bạo nàng, hơn nữa, đóa hoa trên chân nở rộ, toàn bộ người trong phủ đều là thấy được.

“Ông ngoại, người đừng kích động!” Ngử Diên hít sâu một hơi áp chế cơn giận của mình, tiếp theo cười tủm tỉm nhìn hấn nói: “Người nói không chạm vào ta? Vậy trên mông bên trái của người có nốt ruồi màu hồng vô cùng đáng yêu là chuyện gì xảy ra?”

“.....!” Sở Hạo trừng lớn hai mắt, kinh ngạc nhìn nàng, hấn tắm rửa cũng không để cho người ta xem, ngay cả ông ngoại cũng không cho, nàng làm sao có thể biết trên mông hấn sẽ có một nốt ruồi màu hồng đâu? Chẳng lẽ..... Chẳng lẽ nghĩ đến đây, hấn đột nhiên tức giận.

“Người rất không biết xấu hổ!” Sở Hạo hí mắt nhìn về phía nàng, hé ra khuôn mặt tuấn tú cực kỳ khó chịu

“Là người không thừa nhận ta mới nói a!” Ngử Diên không sao cả nhún nhún vai, trong lòng thầm nghĩ, người này quá nhỏ mọn rồi, không phải nói trên mông của hấn có một nốt ruồi màu hồng một chút nha, cần phải nói nàng không biết xấu hổ sao? Đang nói rồi, ngày đó là ai không biết xấu hổ cả người trong Sở phủ đều biết.

“Hạo nhi!” Béo lão nhân thấy hấn biểu tình như thế, biết hấn tức giận rồi, ánh mắt phóng hỏa có thể đem mọi người chết cháy tươi sống, mọi người bị ánh mắt hấn nhìn như thế sợ hãi đều rời khỏi khách sạn.

“Trùng cái gì trùng, người cho là người là mất trâu a!” Ngử Diên nhận thấy được ánh mắt của hấn không có thiện ý, nói thẳng.

“Tiện nhân!” thanh linh, trong miệng hấn nói ra lời không trang nhã như thế.

“Cái gì?” Ngử Diên mày gắt gao nhú lại, giống như nghe được lời không thể tin được.

“Người không phải tiện nhân là cái gì? Người dám can đảm mê gian ta, rình coi cơ thể của ta, cố nhiên chiếm cơ thể của ta đến khi có được mầm mống của người!”

Ngử Diên nghe vậy không tin được lặp lại, “Người..... Người có ý tứ gì? Ta mê gian người? Còn chiếm được tro bụi của người để thu lưu mầm mống?”

“Bụi không lưu thu, người đừng giả vờ nữa, cũng đừng bày ra cho ta vẻ mặt vô tội như thế, khiến cho người ghê tởm, ta là người như thế nào, ta sẽ không rõ ràng lắm sao? Người nói một người nam nhân mang thai hài tử của ta vậy ta còn là có vẻ tin tưởng, nữ nhân mang thai hài tử của ta? Đây không phải lời nói vô căn cứ sao? Chẳng lẽ người không biết ta rất chán ghét nữ nhân, nhìn đến nữ nhân sẽ cảm thấy ghê tởm sao?” Hấn nói thẳng.

Ngử Diên nghe thấy vậy quả thực tức giận làm nàng thở không ra hơi, tiếp theo nàng đem toàn bộ bánh bao trong mâm ném về phía mặt hấn quát: “Thả người thói chó má, ta nếu là tiện nhân, thì người chính là Tiểu Nguyệt Nguyệt trong chốn vô lâm oai phong một cõi, không ai bằng!” nàng tức giận quát, trong tay gắt gao nắm chặt một cái bánh bao đã bị nàng nắm quất, tiếp theo nàng liền tức giận chạy lên lầu, đi đến một nửa ngoài đầu nhìn lại quát: “Sở Hạo!”

“Nàng gọi người đấy!” Béo lão nhân liền gõ trên đầu hấn một cái, liền lôi kéo hấn xoay người, Sở Hạo như vậy quả thực cũng làm cho hấn tức chết rồi.

‘âm’ một cái, bánh bao vọt thẳng đánh tới trên mặt Sở Hạo, bởi vì hấn tán mạn, hoàn toàn không nghĩ tới trong tay nàng còn có một bánh bao, tiếp theo trên đỉnh đầu hấn liền truyền đến thanh âm tuyên thệ của Ngử Diên.

“Sở Hạo, bốn tiểu thư ở trong này trình trọng nói cho người biết, muốn bỏ ta? Người nằm mơ đi” nói xong, oán hận chạy lên lầu.

“Cực giỏi a!” Béo lão nhân than phục, mà một bên Sở Hạo sớm đen mặt, đây là nữ nhân chết tiệt, hấn sẽ không để cho nàng thực hiện được, hấn nhất định phải hưu nàng, nhất định! !

Chương 213: Chó cắn Lã Động Tân, không nhìn được lòng tốt của người

Một canh giờ sau, một chiếc xe ngựa to mắt trên ngời Béo lão nhân, Tiểu Hương cùng với Ngử Diên, mà Sở Hạo thì ở bên ngoài cười ngựa, mà Nhất Kiếm đã được Sở Hạo chỉ thị, về trước kinh thành chuẩn bị hết thảy.

Ngử Diên cố ý cùng người đánh xe nói, để cho hắn ở thôn xóm phía trước dừng xe, nàng muốn đi tìm Lý Lập, thuận tiện đem hắn mang về kinh thành, có đồng hương tất nhiên là phải chiều cổ, nếu không, niên đại này cũng không giống thế kỷ 21 một điện thoại là có thể giải quyết.

Mà Thất Dạ cùng Bạch Linh đã tiến nhập Huyết Linh Đang nổi lên tuần trăng mặt, cũng không biết là nguyên nhân có phải Bạch Linh cùng Thất Dạ tốt hơn hay không, để cho nàng đặc biệt chiều cổ Liên Tử cùng Tử nhĩ, làm cho nàng hãy cùng bọn họ giống như má, mà Thất Dạ lại thành cha, cũng khó trách, Bạch Linh cái gì cũng đều không hiểu, trước học tập chiều cổ tiểu hải tử, về sau sinh đứa nhỏ quý cũng có kinh nghiệm, chính là, đoạn đường này lại khổ Ngử Diên, tại sao vậy chứ, vì tên kia hoàn toàn không để ý tới nàng, điều này làm cho nàng sốt ruột vạn phần.

“Ông ngoại, Vương gia mắt trí nhớ thật đáng sợ!” Tiểu Hương yếu ớt nói.

“Thói quen thì tốt rồi.” Béo lão nhân cũng có chút lo lắng nói, Sở Hạo trúng thất tâm cổ, hắn tất nhiên không thể để cho nhiều người biết.

Ngử Diên nhảy ra màn xe nhìn thoáng qua Sở Hạo trong lòng có chủ ý, hắn không muốn theo chân bọn họ ngồi phải không? Nàng vậy tốt nhất là kích thích hắn?

Không bao lâu, liền đến cái thôn kia, Ngử Diên tìm đích danh xưng khách sạn, tìm được nơi Lý Lập rồi, nàng để cho bọn họ đợi nàng một hồi, nàng liền chính mình đi vào khách sạn, thông qua tiểu nhị nàng rất nhanh liền đi tìm được phòng của Lý Lập, nhưng làm nàng giật mình chính là, Lý Lập lại có thể ở bên trong phòng uống rượu say mềm, trên mặt cũng không biết khi nào thì hiện ra nhiều hờ tra như vậy, người này làm sao vậy?

“Lý Lập? Người làm sao vậy?” Ngử Diên liền đi tới lắc lắc Lý Lập uống rượu, người này tại sao có thể như vậy?

Lý Lập hí mắt nhìn nàng một chút cười cười nói “Ta đang nằm mơ đúng hay không? Sao người lại tới đây?” Nói xong, lại bung bầu rượu uống lên, Ngử Diên thấy thế một phen tím tái bầu rượu, tiếp theo đem nước trà trên mặt bàn lập tức toàn bộ hất vào mặt Lý Lập, nước lạnh như vậy, nhất thời làm cho Lý Lập tỉnh rượu ba phần.

“Ngử Diên? Làm sao người ở trong này?” Tỉnh một nửa rượu hắn kinh ngạc nhìn Ngử Diên trước mắt.

Ngử Diên nhìn về phía hắn nhíu mi hỏi: “Người làm sao vậy? Người không phải nói tới thăm người yêu của người sao, làm sao người biến thành như vậy? Người xem một chút người người không ra người quý không ra quý!”

Lý Lập nhìn về phía nàng bĩu môi nói: “Lão Tử này lỗi thời bị nữ nhân quăng!” nói xong, ô ô phát ra thanh âm buồn bực.

“A? Người bị nữ nhân quăng?” Ngử Diên có chút không tin được, theo lý mà nói, bộ dáng Lý Lập xem như là soái ca trung đẳng a, hơn nữa, hơn nữa hắn lại hài ước, nữ hài tử kia như thế chẳng biết quý trọng lại quăng hắn?

“Ta đã nói với người, có văn hóa thật là đáng sợ!” Lý Lập lòng còn sợ hãi nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy bất đắc dĩ cười cười ngồi xuống nói: “Cái gì gọi là có văn hóa thật là đáng sợ, không phải hắn là không văn hóa thật là đáng sợ đây sao?” Người này đừng thất tình đem đầu đều trở nên ngược.

“Người không biết, ta đã nói với người, tất cả đều con mẹ nó gạt ta, cô nàng kia ta còn tưởng rằng rất thanh thuần đâu, người đoán thử coi nàng đang làm gì, nàng chỉ là diễn viên!” hắn buồn bực nói.

“Diễn viên? Người làm như đây là 21 thế kỷ a?”

“Ai, dù sao chính là ý tứ ở chỗ này, kỳ thật a, nàng cũng là kỹ nữ, lại là chất nữ của tú bà, nàng vẫn cố ý tới gần ta chính là muốn dùng thanh thuần cướp lấy hảo cảm của ta, hiện tại tốt lắm, ta đem tất cả gia sản đều cho nàng rồi, nàng lại cùng nam nhân khác thành thân rồi, rác rưởi, Lão Tử thật sự là xui xẻo!” Lý Lập tức giận nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy cười cười nói: “Người cũng quá mất thể diện đi, người xem ta xuyên qua đến đâu là ta đá người khác, làm sao đến phiên người khác đá ta nha, người thật sự không tiền đô, đi một chút đi, đi với ta đến kinh thành đi!”

“Kinh thành? Đi kinh thành làm cái gì?” Lý Lập khó hiểu.

Ngữ Diên thấy thế liền đơn giản đem chuyện tình Sở Hạo nói một lần, liền làm cho hắn không cần ở cùng hắn ta nhắc tới chuyện tình hiện đại, dù sao hắn ta cũng không hề nhớ.

“Đi, ngươi cần phải mang theo ta a, ta hiện tại đang thăm hề hề đây này, về phần khi nào thì xuyên qua trở về, chờ ta chơi đùa kinh thành, đi qua hoàng cung xong sau đó trở về được rồi!” hắn chờ mong nói, lập tức đem thất tình vắt ra đằng sau.

“Như thế nào? Ngươi như vậy chưa tới kinh thành?”

“Đúng, xuyên qua, ta cũng chưa đi qua kinh thành rất mất thể diện rồi, đang nói hoàng cung cũng chỉ là ở tivi xem qua, ta muốn đích thân nhìn xem bộ dạng hoàng cung như thế nào, còn muốn tự mình nhìn xem hoàng đế có phải ba ngàn hậu cung hay không?” Lý Lập hướng tới nói.

“Được, ngươi xem bộ dạng kia của mình, đi thôi!” Ngữ Diên liền để cho Lý Lập đi theo nàng xuống lầu.

Sở Hạo nhìn nàng tiến vào khách sạn sau đó còn đi ra cùng một nam nhân, trên mặt của hắn có chút không vui, trong lòng càng thêm xem thường nàng, một nữ nhân lại đi khách sạn tìm một nam nhân?!

Ngữ Diên vén rèm xe lên để cho Lý Lập chui đi vào, chỉ là vén màn xe nửa ngày cũng không thấy hắn chui vào bên trong đi, chuyện này quả là làm cho Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, không khỏi quay đầu hướng bên trong với tới, ai ngờ, hắn cùng với Tiểu Hương đang nhìn đối phương, ánh mắt cũng không nháy xuống, dường như bầu trời trong lúc đó liền chỉ có hai người bọn họ.

“Này, nàng là muội muội tốt của ta, ngươi đừng mò mẫm hái hoa a!” Ngữ Diên nói gấp, Tiểu Hương nghe thấy vậy lập tức đỏ bừng mặt cúi đầu thật xin lỗi.

“Nước trong ra Phù Dung, thiên nhiên đi hoa văn trang sức!” Lý Lập tán thưởng nói.

“Ngươi đừng làm xột dạ dày ta, buồn nôn muốn chết, ngươi có đi lên không, không đi lên ta sẽ đi đấy!” nhìn hắn mãi mãi chít chít, nàng không khỏi than thở, Lý Lập nghe thấy vậy liền lên xe ngựa cũng đưa tay nâng Ngữ Diên lên xe ngựa.

“Ta giới thiệu cho mọi người một chút, hắn là đồng hương thân thích của ta, tên là Lý Lập, bối phận mà nói hắn nên gọi ta là tỷ tỷ, nhưng, các ngươi cũng biết bộ dạng ta trẻ như vậy cũng không giống như tỷ tỷ của hắn đúng không, các ngươi gọi hắn Lý Lập là được rồi!” Ngữ Diên cười ngồi ở trong xe ngựa giới thiệu, tiếp theo chỉ vào Béo lão nhân nói: “Ông ý là ông ngoại của tương công ta, ngươi cũng gọi là ông ngoại đi!”

“Ông ngoại!” Lý Lập liền nhu thuận gọi, Béo lão nhân nghe vậy vui mừng không thôi.

“Nàng đây, chính là nha hoàn của ta, cũng là muội muội tốt của ta, tên là Tiểu Hương!”

“Mỹ nữ xin chào, ta gọi là Lý Lập thỉnh chỉ giáo nhiều hơn!” nói xong, Lý Lập vội vươn tay ra muốn cùng nàng bắt tay, Tiểu Hương thấy thế liền đỏ bừng mặt ngượng ngùng.

Ngữ Diên thấy thế liền dùng cánh tay trái ghẹo má Lý Lập một chút, ý bảo hắn đây là cổ đại, lễ tiết của hắn vô dụng! Vì thế, sau khi giới thiệu xong, xe ngựa tiếp tục hướng mặt trước chạy, Lý Lập hoạt bát lập tức làm cho Béo lão nhân cùng Tiểu Hương cười vui không thôi, trong xe vẫn lượn lờ tiếng cười vui, Ngữ Diên tùy tay xóc lên màn xe nhìn nhìn Sở Hạo bên ngoài cô độc một người cười ngựa, khoe miệng của nàng hiện lên ý cười, để cho người nhìn có phải ý vị không!

Một canh giờ sau

Giờ phút này đúng là phía trước không có thôn nào cũng như phòng trọ, ngựa Sở Hạo cũng không biết sao lại thế này, chân mềm đi không xong, quỳ rạp trên mặt đất thờ ơ, mặc kệ hắn quát như thế nào, nó chính là không muốn.

“Ngựa của ngươi giống như không được, nếu không, cùng nhau ngồi trên xe ngựa đi thôi, xe ngựa rất lớn, ngươi yên tâm sẽ không đụng tới người!” Ngữ Diên đứng ở trước mặt con ngựa đối với Sở Hạo nói, trên thực tế, từ lúc ở phía trước nàng đã cho con ngựa ăn đồ đặc chế gì đó, thứ này là làm cho ngựa trong vài canh giờ yếu đuối vô lực, đứng cũng đứng không đứng dậy được, càng khỏi nói chạy.

Sở Hạo nhìn về phía nàng thỉnh linh toát ra một câu, “Ai cần ngươi lo, hừ!”

“Chó cắn Lã Động Tân không nhìn được lòng tốt của người!” Ngữ Diên hừ một tiếng.

“Vậy ngươi còn không cút cho ta?” Sở Hạo trừng mắt nàng khinh thường quát lớn.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cường chế tức giận gật đầu nói: “Đi, ta lập tức cút ngay, cút đi rất xa, cũng sẽ mang theo ông ngoại đi rất xa, còn ngươi, hãy chậm chậm ở nơi này cùng ngựa của ngươi đi, song, Ta mang theo ông ngoại rồi đi, trên đường vạn nhất gặp phải giặc cướp cái gì, ta không thể cam đoan ông ngoại an toàn!” nói xong, mặc kệ hắn như thế nào trừng mắt hắn, nàng liền vén rèm xe lên lên xe.

“Chuyện gì xảy ra?” Béo lão nhân muốn vén rèm xe lên nhìn xem, Ngữ Diên lại nói với người đánh xe nói: “Đi nhanh lên a!”

Người đánh xe ngay ra một lúc, liền đánh xe đi về phía trước.

Sở Hạo nhìn về phía xe ngựa chạy rất nhanh, ngẩng ra một lúc, tùy cơ rất nhanh đi theo, xe ngựa một bên chạy nhanh, một bên Sở Hạo liền chạy, Tiểu Hương lo lắng không thôi nhìn hướng Béo lão nhân, Béo lão nhân bắt đầu cười cười, Ngử Diên lại đem đầu vươn ra ngoài xe ngựa vén màn xe kêu lên, “Một hai ba bốn, hai hai ba bốn, ba hai ba bốn, cái mông nâng lên lại đến một lần!”

“.....!” Người Trong xe ngựa toàn bộ xấu hổ rồi!

Hai canh giờ sau, Ngử Diên từ lúc phía trước đã cùng với người đánh xe nói nhỏ muốn đi đường nhỏ, không cho phép đi ngang qua thôn trang, không cho phép tiến vào chợ, nàng cũng muốn nhìn xem Sở Hạo này đến tới cùng có thể kiên trì tới khi nào.

“Dừng xe ——” Sở Hạo rút cục chạy một muốn hư thoát rồi, vì thế lớn tiếng quát, một giây sau, hắn xoay người chịu không nổi ngừng lại.

Ngử Diên nghe thấy vậy khóe miệng nhếch lên nụ cười, hắn rút cục một mũi rồi sao? Vì thế, nàng liền đem tươi cười lau đi, rềm xe vén lên nhìn về phía Sở Hạo suy yếu, yếu ớt nói: “Vương gia người mau tới đi, vị trí cho người vẫn còn giữ tốt lắm, một mũi đi?” Nàng liền hiện ra khuôn mặt lo lắng.

Sở Hạo oán hận trừng mắt nàng, một mũi sao? Người chạy chạy thử xem xem? Có thể không một không? Hắn biết nàng là cố ý, đây là xú nữ nhân chết tiệt, hắn nhất định phải cho nàng nếm thử sự lợi hại của hắn!

Ngử Diên không hề khiếp đảm đón nhận ánh mắt trợn lên của hắn, giờ phút này trong lòng của nàng đã muốn mở nhạc khai hoa, bởi vì chỉ cần hắn lên xe ngựa, tất cả đều ở trong lòng bàn tay của nàng.

Nhìn về phía hắn chậm rãi mà đến biểu tình lại vô cùng tức giận, Ngử Diên trong lòng thầm nghĩ, chưa cường bạo người? Người đã cho rằng như thế rồi, như vậy để cho ta liền cho người nếm thử cái gì gọi là tư vị của cường bạo, cái gì gọi là cường bạo kiểu ‘Vô Ý’, hắc hắc hắc, tâm cơ cùng nàng chơi đùa, nàng sẽ làm cho hắn thích vô cùng có tiết tấu, khóc vô cùng có ngữ điệu! Nghĩ đến đây, khóe miệng nàng hiện lên một nụ cười giảo hoạt, làm cho người ta xem sồn hết gai ốc.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 214: Mỹ nhân tâm kế: chiêu thứ nhất, Bá Vương ngạnh thượng cung!

Sở Hạo oán hận trừng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, tiếp theo vô cùng tức giận lên xe ngựa, hiện tại trong xe ngựa chỗ ngồi là an bài như sau, ngồi đối diện Sở Hạo Lý Lập, ngoài ra một bên Ngử Diên ngồi cùng Tiểu Hương, mà vượt qua chỗ ngồi đó là Béo lão nhân, hắn có chút béo, vị trí này vừa vặn đem thân hình hắn bao trùm lên, hắn nếu là theo chân bọn họ ngồi cùng một chỗ mà nói..., bọn họ khẳng định không có chỗ ngồi trống, đây là bị kịch mập mạp!

Xe ngựa chậm rãi đi phía trước, người đánh xe này là Ngử Diên tìm đến, là chuyên môn đánh xe ngựa cho người ta, bởi vậy đối đường này vô cùng quen thuộc, cũng là bởi vì quen thuộc, nàng cũng thiết kế tương đối tuyến đường phía sau.

Trong xe bởi vì Sở Hạo vẫn bản hé ra khuôn mặt giống như người khác thiếu nợ hắn năm trăm vạn, tất cả mọi người trầm mặc không nói, Ngử Diên vén rèm xe lên nhìn nhìn phía trước, không khỏi treo lên mỉm cười, không quá vài lần quả nhiên dựa theo nàng thiết kế bắt đầu xóc nảy, Ngử Diên thấy thế liền theo xe xóc nảy lập tức nhào tới trong lòng Sở Hạo.

“Ai u.....” Ngử Diên ôm thật chặt Sở Hạo giả vờ chính mình vô ý mới có thể ngã xuống trong ngực của hắn.

“Nữ nhân chết tiệt người tránh ra cho ta!” Sở Hạo liền dùng sức đem Ngử Diên đẩy tới đối diện, Tiểu Hương thấy thế liền ôm lấy Ngử Diên.

“Người làm gì? Người xú nữ nhân này tại sao phải bỏ nhào trên người của ta? Thật sự là không biết xấu hổ!” Sở Hạo vội vươn tay phui phui trên người, nàng xui mạng đến cho hắn vận khí không tốt.

“Ai, người người căn bản này, ta là phụ nữ có thai ai, người làm gì thế dùng sức đẩy ta như thế a? Đang nói ta cũng không phải cố ý!” nàng than thở nói, trong lòng thầm nghĩ, ta chính là cố ý!

“Ta cảnh cáo người, đừng tưởng rằng có ông ngoại là chỗ dựa, ta sẽ không dám bắt người ra sao, người nếu dám tùy tiện hướng trên người của ta bỏ nhào mà nói..., ta chắc chắn.....”

“Ai nha, thật sáng, thật choáng váng, làm cho người đứng không nổi nha!” Ngử Diên đột nhiên cắt đứt lời nói Sở Hạo, tiếp theo lời của nàng cũng theo nàng một câu cuối cùng đứng không nổi mà ngừng lại, bên trong xe cũng theo Ngử Diên nói xong xảy ra một màn chuyện tình quý dị, sự kiện quý dị này làm cho toàn bộ không khí trong xe nhất thời khẩn trương tới cực điểm.

Mà giờ khắc này sở Hạo vừa mới còn hung ác giờ trên thân lại giống như cương thi, chỉ có thể trừng mắt trâu, toàn thân cứng ngắc không thể động đậy, bên trong xe yên lặng giống như một cây kim cũng có thể nghe thấy, Béo lão nhân trừng lớn hai mắt kinh ngạc nhìn một màn trước mắt, Tiểu Hương đại ra, duy nhất thanh tỉnh đó là Lý Lập, môi của hắn chỉ xõng ra ba chữ “Có cá tính”.

Thần kinh của người đánh xe bên ngoài cũng có chút khản trương, bởi vì bên trong xe rất an tĩnh, im lặng làm cho hắn cũng có chút lo lắng, hắn không biết nên tiếp tục hướng lộ trình xóc nảy đi hay không, nghĩ nghĩ Sở Hạo hung ác, bạc tất nhiên là quan trọng, nhưng mà tánh mạng tựa hồ còn quan trọng hơn, vì thế hắn thét to một tiếng, theo mặt đường xóc nảy hướng mặt đường bằng phẳng chạy mà đi.

Ngũ Diên giờ phút này chính hai tay gắt gao lôi hai bên đầu của Sở Hạo, mà môi của nàng công bằng hôn vào trên môi của hắn. Mặc dù có chút mất mặt, nhưng mà vì muốn cho hắn tiếp xúc thêm nhiều với nữ nhân, nàng không thể không xuất ra chiêu này Bá Vương ngành thương cung, cái này gọi là lấy độc trị độc.

“A ——” kịp phản ứng Sở Hạo mạnh mẽ đem Ngũ Diên đẩy ra, tiếng gào của hắn sát Phá Lang làm cho xe ngựa đều chấn động lên, mà chim chóc trên cây nghỉ ngơi đột nhiên tiếng hét như vậy, đều tưởng động đất, vì thế không ngừng huy động đôi cánh toàn bộ bay mất.

“Phi phi phi” Sở Hạo vội vờ tay hướng trên cái miệng của mình không ngừng lau qua, giống như bị lây ôn dịch, một giây sau, duỗi ngón tay ra tức giận hét lên: “Người xú nữ nhân này bốn vương muốn giết người ——” theo một tiếng tiếng hô của hắn, móng vuốt của hắn liền duỗi lại đây gắt gao bóp chặt cổ Ngũ Diên, Lý Lập thấy thế vội vờ tay đi lôi tay Sở Hạo, Béo lão nhân cùng Tiểu Hương cũng lập tức phản ứng lại đây, lập tức toàn bộ dùng sức lôi tay Sở Hạo.

“Đưa con bắt hiệu, người buông tay a!” Béo lão nhân một bên hét lên, một bên đưa tay dùng sức đi đến gõ đầu Sở Hạo.

Lúc béo lão nhân gõ, mọi người lôi kéo, sở Hạo rốt cục buông lỏng tay bóp cổ Ngũ Diên ra, Béo lão nhân liền ngăn chặn tức giận của sở Hạo.

Lý Lập để cho Tiểu Hương ngồi ở một bên, hắn liền ngồi ở bên cạnh Ngũ Diên, đưa tay nhẹ nhàng phát phía sau lưng của nàng muốn cho nàng từ từ thuận thuận khí, “Người. Người.” Ngũ Diên thở hổn hển ‘người’ nửa ngày, còn chưa có theo kịp hơi thở của mình, Lý Lập thấy thế liền lại cho nàng từ từ thuận khí, để nàng đừng quá kích động.

“Người. Người. Người người xấu xa này, ta là phụ nữ có thai!” Ngũ Diên tức giận hét lên, đây là xú nam nhân chết tiệt, bọn ta tạm thời nhân nhượng vì lợi ích toàn cục đi đến hôn hắn, hắn ngược lại, không chỉ có không thương hương tiếc ngọc, còn thiếu chút nữa đem nàng tươi sống bóp chết, biến thái này!

“Không, muốn, mặt, thôi, nữ, nhân!” Sở Hạo gần từng tiếng tức giận chỉ trích nàng, mà tay hắn từ trong túi quần cầm một cái khăn tay không ngừng hướng ngoài miệng lau, độ mạnh yếu của hắn là lớn như vậy, thật sự là lau chăm chú như vậy, làm cho người ta xem có chút không nói gì cũng bất đắc dĩ.

‘Bính’ một tiếng, Béo lão nhân lại gõ đầu của hắn quát lớn: “Nàng là mẹ của con người, nàng là phụ nữ có thai, người tiểu tử này muốn giết vợ a?” Béo lão nhân mặc dù biết thất tâm cổ lợi hại, nhưng không nghĩ tới hắn lại chán ghét đến mức độ này, nghĩ đến vì muốn được Ngũ Diên thích, hắn là hao hết tâm cơ, nay Ngũ Diên lại làm cho hắn chán ghét không thôi, trời ạ, đứa nhỏ này sẽ không phải thật sự hết thuốc chữa đi?!

Lý Lập nhìn về phía Ngũ Diên nhẹ giọng ở nàng bên tai nói: “Không nên gấp gáp, từ từ sẽ đến, kiên trì chính là thắng lợi, song người vừa rồi thật sự là suất ngày người, tàn bạo muốn chết!”

Ngũ Diên không có quan tâm lời của Lý Lập, mà là nhìn chăm chăm vào Sở Hạo, nàng thấy rõ ràng Sở Hạo bất đắc dĩ nhìn Béo lão nhân tiếp theo hung hăng trừng mắt nàng, ý tứ kia giống nhau đang nói. . . , nếu không ở trước mặt ông ngoại, nàng đã sớm chết N lần.

Ngoài xe ngựa người đánh xe nghe được Sở Hạo rống giận, trong lòng hắn lập tức vì chính mình vừa rồi sang suốt mà cảm thấy vui mừng, may mắn hắn lựa chọn đường bằng phẳng, hắn quả kinh khủng, vừa rồi cũng quá hiếm rồi, nếu là đi đường gập ghềnh chỉ sợ hắn sẽ bị giết chết đi!

Sau sự kiện đột nhiên này, bên trong xe vốn không có người nói chuyện, cho dù nói chuyện cũng là Béo lão nhân cùng Lý Lập hai vị này tán gẫu, Tiểu Hương bị hù dọa không dám đáp lời, mà Sở Hạo vô cùng tức giận trừng mắt Ngũ Diên, mà Ngũ Diên không chút sợ hãi trừng mắt nhìn trở về, không khí như vậy mãi cho đến giữa trưa mới bị đánh vỡ.

Giờ phút này nơi này đúng là trời xanh mây trắng, gió nhẹ từ từ, nước sông trong gió nhẹ nổi lên gợn sóng nhỏ, mà một mảnh cỏ màu xanh lúc kia giờ phút này có người đứng có người ngồi, người đánh xe giờ phút này đang ngồi ở một bên ăn lương khô, con ngựa thì tại bên cạnh hắn ăn cỏ xanh, Lý Lập cùng Béo lão nhân hưng trí bừng bừng đi tới bờ sông nhỏ vung ống quần chuẩn bị bắt cá, Tiểu Hương vui vẻ đi theo đám bọn hắn ở một bên chuẩn bị nhặt cá.

Sở Hạo bởi vì bị Ngũ Diên ‘Vô Ý’ hôn một chút, cho nên tâm tình không tốt ngồi trên cỏ xanh ở bờ sông nhìn bọn họ, mà Ngũ Diên đứng ở một bên trong lòng vẫn tính toán bước tiếp theo làm thế nào, căn cứ sách tình yêu định luật Bá Vương ngành thương cung theo đạo lý mà nói chiêu này vẫn là sử dụng tốt nhất, tuy rằng hắn trúng thất tâm cổ, nhưng mà đạo lý nam theo đuổi nữ cách tăng núi, nữ theo đuổi nam cách tăng sa chính là trăm ngàn năm không thay đổi, hắn cho dù phản cảm cũng không trở thành phản cảm như thế đi?!

Sở Hạo hít một hơi thật sâu, cũng không biết hắn đang suy nghĩ gì, tóm lại là có chút mê ly nhìn hướng phương xa, tựa hồ đang cân nhắc sự tình gì, nhìn về phía bộ dáng hắn không nói lời nào, Ngũ Diên đột nhiên cảm thấy bộ dáng hắn thật là đẹp trai, nhưng vừa nghĩ tới hắn mở miệng nói chuyện bày ra bộ dáng tức giận nàng đã cảm thấy cảm giác không thoải, nhưng vào lúc này, trong óc của nàng đột nhiên nghĩ đến cái gì, vì thế, nàng cười cười chậm rãi tiêu sái qua trước mặt Sở Hạo, đúng lúc này, Ngũ Diên ‘nha’ một tiếng, dưới chân đột nhiên vừa trượt cứng rắn đổ xuống phía sau, mà nơi nàng đổ đi là trong lòng Sở Hạo.

“Ai u ——” một tiếng gào thống khổ lập tức vang lên, mà thanh âm thống khổ không phải đến từ chính Ngử Diên cũng không phải đến từ chính Sở Hạo, mà là đến từ chính Lý Lập không hay ho, Ngử Diên lúc này mới phát hiện mình ngã xuống phía sau lưng Lý Lập, mà Sở Hạo tắc đứng ở một bên hai tay ôm cánh tay nhìn về phía nàng châm chọc cười cười.

Ngử Diên thấy thế liền ngồi dậy hỏi: “Lý Lập? Tại sao là ngươi?”

Lý Lập chậm rãi lật ra một người bi thương nói: “Ngươi vừa ngã xuống một khác, tướng công của ngươi ‘bá’ một chút đứng lên, tốc độ kia quả thực so với Lưu Tường bốn chạy nhanh hơn gấp đôi, ta đây cái lão hương thấy thế đành phải lập tức đánh tới, nếu không, ngươi sớm té trên mặt đất thành bánh thịt!” hắc chu miệng chỉ tiết nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy tức giận đứng dậy đuổi ra ngón tay hướng Sở Hạo cả giận nói: “Ngươi người xấu xa này.”

“Ngươi là phụ nữ có thai mà!” Sở Hạo đột nhiên nói, tiếp theo đắc ý nhún mày không để ý tức giận Ngử Diên nói: “Đừng hoi một tý là sử dụng ngươi mang thai đến uy hiếp bốn vương, mầm mống này nguyên bản chính là ngươi trộm đi, cho nên, bốn vương không thuận theo!” nói xong, đắc ý cười cười, nói tiếp: “Ông ngoại ta tới giúp ngươi!” nói xong, lập tức nghênh đón.

Ngử Diên vô cùng tức giận nắm chặt nắm tay trong lòng bi thương tới cực điểm, không thể tưởng được mỹ nhân tâm kế chiêu thứ nhất cứ như vậy thất bại, còn thất bại bi thương như thế, được Sở Hạo ngươi, ta Mộng Ngử Diên định sẽ không bỏ qua cho ngươi! Chờ xem ~!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 215: Mỹ nhân tâm kế: chiêu thứ hai, lấy nhu thắng cương!

Một canh giờ sau, xe ngựa tiếp tục đi phía trước hành tẩu, bên trong xe trừ bỏ hai đối thủ một mất một còn không nói, ba người khác còn lại là nói chuyện trời đất, cười đến mức sắp lật cả ngựa, nhưng, trên mặt Sở Hạo lại mang theo nụ cười thần nhiên, bởi vì đột nhiên ác chính Ngử Diên một chút, tâm tình của hắn lập tức tốt hơn rồi, đối với nàng lúc trước nàng cường hôn làm cho hắn cũng bị mắc cạn rồi, mà Ngử Diên vô cùng là không thích, nhưng mà nàng phải áp chế khó chịu trong lòng, thất tâm cổ, thất tâm cổ. Hắn trúng thất tâm cổ, bình tĩnh, bình tĩnh.

“Sở ~ Hạo ~” Ngử Diên đột nhiên nhìn về phía Sở Hạo cười cực kỳ nịnh nọt, hơn nữa thanh âm cũng cực kỳ buồn nôn, nhất thời làm cho mấy người ngây ra một lúc, toàn bộ nhìn về phía nàng, mà nàng cũng không chấp nhận vươn tay đột nhiên kéo lại tay Sở Hạo, nhất thời làm cho Sở Hạo giật mình một cái, một giây sau, không ngoài sở liệu bỏ qua tay nàng.

“Làm sao?” Sở Hạo đề phòng hỏi, tay cũng không tự giác hướng trên người chà xát chà xát.

Ngử Diên miễn cưỡng cười cười, bình tĩnh, bình tĩnh, nói tiếp: “Ta biết ngươi rất khó nhận ta, nhưng mà. Ta sẽ không buông tay của ngươi, dù sao, ta là nương tử của ngươi, tuy rằng ngươi không thừa nhận bại này không lưu thu mầm mống là đứa nhỏ của ngươi, nhưng đây thật là hài tử của ngươi, ta biết ngươi không thích nữ nhân, thích nam nhân, nhưng mà. Nhưng mà ta không thể nhìn đứa nhỏ sinh ra không có phụ thân, tuy rằng phụ thân này thích nam nhân.” Nói xong, đột nhiên nhấc tay áo hướng trên mặt xoa xoa, một chút bộ dạng đáng thương làm cho người xem đau lòng không thôi.

“Ai nói cho ngươi biết ta thích nam nhân, nếu như ngươi không nói rõ, ta nhất định sẽ không buông tha cho ngươi!” Sở Hạo bắt vì sở động, ngược lại tức giận không thôi.

“A? Chẳng lẽ ta nói sai sao? Nam nhân này thích nữ nhân là thiên kinh địa nghĩa, tất nhiên có chút không bình thường cũng là ngoại lệ rồi, ta biết ngươi có chút ngoại lệ, cũng biết ngươi không thích nữ nhân, như thế nào? Chẳng lẽ ngươi cũng không thích nam nhân? Nói như vậy.” Ngử Diên giả vờ nhún mi rồi rầm một chút nói tiếp: “Ngươi không thích nữ nhân lại không thích nam nhân, hay là ngươi thích bất nam bất nữ gay?” Ngử Diên ra vẻ kinh ngạc phát ra kinh hô ‘nhà’.

Sở Hạo nghe thấy vậy sắc mặt khó coi không thôi, theo bản năng nói: “Nam nhân tất nhiên thích là nữ nhân!”

Làm cho Ngử Diên tùy thời liền truy vấn: “Vậy ngươi cũng là nam nhân đi, ý của ngươi là ngươi cũng thích nữ nhân sao?”

Mọi người tuy rằng không biết Ngử Diên lúc trước vì sao nói như vậy, nhưng nghe được những lời này của nàng, mọi người liền lập tức hiểu rõ có ý tứ gì rồi, vậy đại khái chính là phép khích tướng đi, cho dù Sở Hạo thông minh cũng khó chịu khi bị người nói thành cô quái đi, tuy rằng hắn hiện tại xác thực không thích nữ nhân, nhưng là nam nhân mà, luôn yêu thích mặt mũi!

“Vô nghĩa!” Sở Hạo trực tiếp quát lớn nàng đàn độn.

“Tướng công ~~~~~” Ngừ Diên nghe thấy vậy đột nhiên lại phát ra thanh âm buồn nôn, tiếp theo lóe ngập nước mắt heo dôi hấn nháy mắt nói: “Ta liền biết bộ dạng tướng công anh tuần bất phẩm như thế, đích thị là nam tử bình thường, quả nhiên, tướng công là một người đàn ông tình khiết!” nàng liền giơ ngón tay cái lên tán thưởng nói.

Sở Hạo nghe vậy hừ một tiếng, quay đầu không nghĩ đến ý tới nàng, nhưng quay đầu đi Sở Hạo mày dần dần chau lên, nàng biết rõ hấn không thích nữ nhân, thậm chí chán ghét nữ nhân, vì sao phải trước mặt nhiều người như vậy lại nói như thế? Dần dần trong lòng hấn nghi hoặc càng lúc càng lớn, trong lòng ra một kết quả, hóa ra hấn bị nàng ám toán rồi? Âm mưu rõ ràng như thế mà hấn lại không hề phát hiện?!

“Người hỏi ta yêu người sâu đậm, ta yêu người có vài phần, tình cảm của ta chân thành, yêu của ta cũng chân thành, ánh trăng đại biểu lòng ~~~~~” Ngừ Diên có chút tâm cơ moi ra những lời này của hấn, phía dưới tất cả hành động thuận lợi phát triển, chính là nàng cũng không biết một hồi ngoại ý muốn sắp tới gần bọn họ.

“Hi ——” con ngựa đột nhiên tru lên một tiếng, xe có chút nghiêng, một giây sau, bên ngoài truyền đến một tiếng thét to: “Dừng xe ——”

Mọi người còn chưa phục hồi tinh thần lại, người đánh xe liền run run hồi báo: “Chúng ta. Chúng ta gặp được giặc cướp.”

Giặc cướp? Nghe thấy vậy, Lý Lập liền vén rèm xe lên nhảy xuống đầu tiên, một giây sau hấn liền thét to Ngừ Diên, “Mau xuống đây nha, giặc cướp nha, thật sự có giặc cướp nha!” thanh âm của hấn không chỉ có không có sợ hãi ngược lại hưng phấn không thôi, sau gáy Ngừ Diên vẽ lên ba đường hắc tuyến, hóa ra người này xuyên qua đến đây vẫn đứng ở kỹ viện hoàn toàn không gặp được giặc cướp, nếu không cũng sẽ không hưng phấn như thế, chỉ là nàng cũng đã gặp qua một lần rồi, hiện tại cũng không biết gặp phải thổ phi gì

“Này, đối diện là thổ phi sao?” Thanh âm Lý Lập thét to ở bên ngoài truyền ra, Ngừ Diên nghe thấy vậy hít sâu một hơi cũng xuống xe ngựa, Béo lão nhân thấy thế cũng tò mò muốn xuống xe, lại bị Sở Hạo ngăn lại, hấn trừng mắt Tiểu Hương cảnh cáo nói: “Nếu để cho ông ngoại xuống dưới, ta chắc chắn giết người!” một giây sau, hấn cũng xuống xe ngựa, có thể nghĩ, Béo lão nhân gắt gao bị Tiểu Hương túm.

“Vô nghĩa, không phải thổ phi chẳng lẽ còn là đạo tặc?” Tay cầm đại đao Độc nhãn long hung tợn nói.

Lý Lập nghe vậy không khỏi hỏi: “Thổ phi cùng đạo tặc có khác nhau sao?”

Đầu đội khăn đen tướng mạo hung ác tên dùng sức phát vào đầu Độc nhãn long quát lớn: “Ngu ngốc, thổ phi cùng đạo tặc còn không phải như vậy đây sao? Đồ ngu!”

“Dạ dạ dạ đại ca giáo huấn đúng!” Độc nhãn long nhìn hung ác như vậy lại đối đầu với tên đội khăn đen cúi đầu khom lưng sợ hãi không thôi.

Lý Lập nhìn thấy Ngừ Diên đi vào liền hưng phấn chỉ vào mười mấy tên phía trước nói: “Nhìn xem, thổ phi ai, rõ ràng thổ phi ai!”

Ngừ Diên liếc trắng mắt “Chuyện này không phải sống chẳng lẽ là chết sao?”

“Ai ai ai, người mau cùng bọn họ chào hỏi a!” Lý Lập hiển nhiên không có để ý Ngừ Diên khinh bỉ, ngược lại hưng phấn như trước lời cánh tay Ngừ Diên dùng sức lay động, giống như trúng được giải thưởng gì lớn lắm. . .

Ngừ Diên liếc trắng mắt, nhưng nhìn đến ánh mắt hấn vội vàng và chờ mong cũng không nên đã kích hấn, dù sao đến đây lâu như vậy đều ở trong kỹ viện, cũng khó trách sẽ hưng phấn như thế, vì thế bất đắc dĩ vươn tay hướng đám thổ phi kia quơ quơ: “Hi, các người khỏe không?”

“. !” Thổ phi ngây ngẩn cả người!

“Này, các người làm thổ phi có khẩu hiệu không?” Lý Lập đến đây hưng trí hỏi.

Thổ phi bị Ngừ Diên chào hỏi ngây ra một lúc, tiếp theo nghe được câu hỏi của Lý Lập, vì thế theo bản năng nói: “Núi này.” Độc nhãn long còn chưa nói xong Lý Lập vội tiếp miệng nói nói: “Núi này là ta mở, cây này là ta trồng, muốn từ nay về sau đi ngang qua, lưu lại mua lộ tài!”

“A? Tiểu tử ngươi làm sao mà biết được?” Đám kia thổ phi có chút khó hiểu.

“Ha ha ha ha, Ngừ Diên người thấy được chứ, thổ phi này. thổ phi này nói chuyện đều giống nhau, quá buồn cười rồi, một chút sáng ý đều không có!” Lý Lập cười trực tiếp bụng lấy bụng.

Thổ phi đối diện này hiển nhiên bị một màn này kích thích, vì thế, mười mấy thổ phi một loạt mà lên, mà Sở Hạo hai tay ôm cánh tay tựa vào bên cạnh xe ngựa hí mắt nhìn bọn họ, đám người kia cũng thông minh, nhìn về phía khuôn mặt Sở Hạo nhìn ra ‘người lạ chó tới gần’, mọi người toàn bộ đánh về phía Lý Lập cùng với Ngừ Diên, hai người này cũng thông minh, lập tức đi tới bên người Sở Hạo, tìm kiếm sự giúp đỡ của hấn.

“Người. Người tránh ra nếu không ta liền giết người!” Độc nhãn long nhìn về phía khuôn mặt Sở Hạo âm trầm có chút khiếp đảm, vì thế thử hỏi. Sở Hạo nhún vai nói: “Ta lại không gây trở ngại cho các người bắt bọn họ, nhưng, các người dám can đảm động vào người trên xe, đầu các người sẽ lập tức chuyển nhà!” câu nói sau cùng Sở Hạo cực kỳ rét lạnh, ngữ khí như vậy nhất thời làm cho mười mấy tên không khỏi hít vào một hơi, tiếp theo tên đầu đội khăn đen ánh mắt ý bảo một tên trong đó tiến lên đi bắt hai người bọn họ, ánh mắt cái tên lão đại kia nghiêm nghị chậm rãi đi phía trước dịch chuyển đi.

“Lên xe!” Ngừ Diên thấy Sở Hạo một bộ dáng không liên quan đến mình cao cao, không khỏi đối với Lý Lập quát, Lý Lập nghe thấy vậy liền muốn lên xe, chính là vì sao có một sức mạnh to lớn làm cho hấn trên căn bản không lên xe được, mà thân thể hấn lại không hiểu vì sao đổ về sau, Ngừ Diên tuy

nói khó hiểu, nhưng thông minh không vài giây nàng liền hiểu được là chuyện gì xảy ra rồi, chuyện này nhất định là Sở Hạo cái tên kia sử dụng nội lực đối phó bọn họ không hề người có võ công, nhìn hai người bọn họ như thế nào lên không được xe, Độc nhãn long thấy thế liền đánh tới, Ngừ Diên quát to một tiếng lôi kéo Lý Lập hướng bên cạnh chạy tới.

“Sao lại thế này, vì sao không lên xe ngựa?” Lý Lập một bên chạy một bên thở hổn hển hỏi.

“Chúng ta bị Sở Hạo tính kế, hắn dùng nội lực ngăn cản người lên xe, người trước mao nha!” nàng tức giận hét lên, người này quả thực trong lòng biến thái tới cực điểm.

“Vây. Vây làm sao bây giờ nha, chúng ta. Chúng ta cũng không phải. Không phải Lưu Tường, đây không phải đòi mạng sao?” còn không có chạy bao lâu, Lý Lập liền thở hổn hển kêu lên.

Ngừ Diên nghe thấy vậy cũng thở hổn hển trả lời: “Người kêu gào cái rầm nha, trong bụng lão nương còn có một đứa nhỏ nữa, nha, hai người chạy một chết!”

“Hài tử của người cũng còn không thành hình rồi?” Lý Lập liếc nàng một cái.

“Cái gì a, không thành hình cũng là đứa nhỏ được không, cắt!”

“Đứng lại!” ngay tại hai người thở hổn hển đối thoại là lúc, thổ phi này cũng đã vượt qua bọn họ, hơn nữa khi bọn họ đến phía trước ngăn cản bọn họ.

Hai người liền dừng chạy lại, xoay người muốn đi phía sau chạy, ai ngờ mặt phía sau cũng xuất hiện nhiều tên, hơn nữa, trong tay bọn họ đều lay động trường đao cười có chút âm trầm.

“Chơi đùa vui sao?” Ngừ Diên một bên khăn trương nhìn tên đó không thiện ý, một bên hỏi Lý Lập.

“Không chơi vui.” Lý Lập nhìn về phía vết đao trên mặt bọn họ, lại nhìn về phía trường đao trong tay bọn họ, chỉ có thể bĩu môi nói.

“Nhanh giao tiền ra, có thể tha cho các người một mạng!” tên đầu đội khăn đen tên quơ quơ đao trong tay nói.

Ngừ Diên nhìn về phía hần bữu môi nói: “Chúng ta thật sự không có tiền, tiền đều ở trên xe ngựa kia, người đi lên trên xe ngựa lấy đi!” Ngừ Diên liền đem trách nhiệm đá về phía Sở Hạo, bọn người kia tuy rằng rất muốn đi nhìn xem trên xe ngựa rốt cuộc có bảo bối rồi, nhưng lại nhìn thấy trên người Sở Hạo phát ra âm khí, bọn họ ít nhiều đều có chút cố kỵ có chút sợ hãi.

“Lão đại làm sao?” Độc nhãn long dò hỏi.

“Nếu không có tiền, giết bọn họ” tên đầu đội khăn đen trực tiếp hạ lệnh nói.

“A? lời kịch này không đúng, không phải nữ nên lưu lại, nam giết sao?” Lý Lập quên mất tình cảnh của chính mình, cư nhiên nghi hoặc hỏi vấn đề này, chuyện này không nên nha, như thế nào không giống với trong TV cùng tiểu thuyết đâu?!

“Giết ——” Độc nhãn long hét lớn một tiếng, mười mấy tên xông về phía trước đi, một khắc khăn cấp này, đột nhiên nổi lên một trận gió xoáy, cát bụi cuộn cuộn nổi lên, toàn bộ mọi người nhắm mắt lại, vài giây sau, gió ngừng thổi xuống dưới, Ngừ Diên lại nhìn về phía bảy thổ phi này, nhất thời ánh mắt trừng lớn, tay cũng run run chỉ hướng lão đại của bọn họ nói: “Người. Người.”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 216: Bảo điển tự cứu: chiêu thứ nhất, gió chiều nào che chiều ấy!

“Người. Người. Người.” Ngừ Diên lắp bắp chỉ hướng bảy thổ phi này không phải là kinh hãi kinh ngạc nói không nên lời, chỉ cảm thấy tất cả quá mức trùng hợp, trùng hợp làm cho nàng không biết nên đi nói như thế nào, vì đám giặc cướp thật sự là quá quen thuộc.

Lão đại Đầu đội khăn đen thấy nàng kinh ngạc như thế nhìn hướng chính mình, vì thế nhú mi nhìn về phía huynh đệ chung quanh, Độc nhãn long thấy thế nói gấp: “Đại ca, cái khăn đen của người cái khăn đen rồi.” Hắn thật cẩn thận nhìn đầu bóng lưng của hắn nói.

Lão đại thổ phi nghe thấy vậy liền sờ sờ đầu lúc này mới phát hiện cái khăn đen không biết khi nào thì rơi xuống, mà cái đầu tròn kia đang bị gió nhẹ nhẹ nhàng thổi lật phất, mà hắn cũng lập tức cảm thấy nhẹ nhẹ cảm giác mát.

“Đầu bóng lưỡng, Ngừ Diên, giấc cướp này lại là đầu bóng lưỡng ai, ngời xem có trông giống thành Bội Tư một chút không?” Lý Lập lập tức cả kinh chột nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy liền quát hấn một chút, “Câm miệng lại, ngời muốn bị đánh a!” người này có biết hiện tại rất nguy hiểm hay không , còn đột nhiên nói như vậy, hấn cho là mình vô công cái thế hay là như thế nào? !

Lý Lập nghe vậy lập tức ngậm miệng lại, không nói chuyện.

“Đầu bóng lưỡng như thế nào? Đầu bóng lưỡng thì không thể làm thổ phi sao?” Đầu bóng lưỡng lão đại cực kỳ tức giận trừng mắt bọn họ.

“Đúng, nhìn cái gì vậy, chưa thấy qua thổ phi là đầu bóng lưỡng sao?” Độc nhãn long liền vuốt mõng ngựa nói.

“Câm miệng, Lão Tử cho ngời nói sao?” Đầu bóng lưỡng tức giận đưa tay chỉ trên đầu Độc nhãn long dùng sức lói, độc nhãn long lập tức phát ra thanh âm ai u đau đớn.

Lúc này đầu bóng lưỡng mắt thấy cái khăn đen rút, cũng không che dấu, hấn ho nhẹ một tiếng nói: “Ta nói cho các ngời biết, hôm nay các ngời không có tiền kết cục chỉ có một chữ!” hấn lộ ra răng nanh có chút màu xám lạnh lưng cười cười, cười như vậy hoà cùng cái đầu bong lưỡng và tròn căng kia thành một kiểu phong cảnh khác..

Các huynh đệ của hấn nghe nói thế toàn bộ chạy tới đem bọn họ vây quanh, mọi người trong tay cầm đao thật dài, trong mắt lộ ra quang mang hung ác, quang mang như vậy cũng có thể đem bọn họ bắn thủng, Lý Lập thấy thế không khỏi hướng bên người Ngừ Diên xê dịch, cũng nuốt một ngụm nước bọt chưa sót cười cười hỏi: “Dựa theo định luật xuyên qua chúng ta. Sẽ không chết đi?”

Ngừ Diên nhìn về phía trường đao mọi người hít sâu một hơi, chưa có trả lời câu hỏi của Lý Lập mà là trực tiếp nhìn về phía lão đại đầu bóng lưỡng cao giọng nói: “Ta biết, ta biết làm thổ phi không có tiền rất thống khổ!” nói xong còn gật đầu thật mạnh, ánh mắt thành khăn nhìn hấn, mà ánh mắt nàng thành khăn như thế thật khiến cho bọn thổ phi này ngây người một chút, nàng đến tột cùng biết cái gì?!

“Ngời có biết cái gì?” Đầu bóng lưỡng nhìn về phía ánh mắt nàng thành khăn như thế không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Ta biết làm thổ phi rất khó xử, các ngời đều là trên có già dưới có trẻ a, ta cũng vậy biết sợi tóc của ngời cũng là bởi vì mỗi ngày vì lo lắng cho nên mới quang vinh rụng xuống!” nàng hít sâu một hơi biểu hiện ra bộ dáng cực kỳ bị thương.

“Đúng, tất cả mọi người cho chúng ta làm thổ phi là bá đạo như vậy, là hãm hại người như vậy, nhưng mà chúng ta cũng là bất đắc dĩ a, đây là bát com của chúng ta a” đầu bóng lưỡng bị nói đến chỗ đau than nhẹ một tiếng nhin không được nói.

“Đúng vậy a, ta có thể hiểu được, lần trước ta gặp một người thổ phi không sai biệt với ngời lắm, trên đỉnh đầu hấn với đỉnh đầu người giống nhau, nhưng hai bên lại có chút tóc, hấn cũng nói làm thổ phi chưa xót a!” Ngừ Diên chắc lưỡi nói, tục ngữ nói nếu muốn cùng người lồi kéo làm quen sẽ nói ra chủ đề bọn họ có hứng thú, lúc này nàng mở miệng nói thổ phi như vậy thổ phi cùng thổ phi trong lúc đó hấn là có chuyện để nói đi!

“Cái gì? Ngời nói cái gì?” lão đại Đầu bóng lưỡng nghe thấy vậy liền kích động lại hét lên.

Ngừ Diên ngây ra một lúc, làm sao vậy? Nàng nói gì đó mà hấn kích động như thế?!

“Ngừ Diên lỗ tai hấn giống như không tốt lắm, hấn bảo ngời lặp lại một lần!” Lý Lập liền lúi tay áo của nàng kéo kéo nói.

“Ta. Ta nói làm thổ phi thực chưa xót a!” Ngừ Diên đứng một chút nói, một giây sau, nàng liền suy tư mình nói có chỗ nào không đúng sao?

“Không đúng, không phải một câu này, là một câu phía dưới!” lão đại đầu bóng lưỡng sửa đúng nói.

Ngừ Diên thấy hấn ánh mắt vội vàng như thế dừng một chút nói: “Ta gặp được một người thổ phi giống như ngời a!” lời này có cái gì không thích hợp sao?

“Ồ đi xuống một câu nữa!” Lão đại hiển nhiên là nóng nảy, hấn nói chuyện ngữ điệu cũng bắt đầu bối rối.

“Ách.” Ngừ Diên nhất thời sốt ruột có điểm không hiểu được hấn đến tột cùng muốn nói đến câu nào, nhưng mà mắt thấy hấn đi bước một tới gần mình, nàng nghĩ nghĩ lập tức nói: “Gặp được một người không sai biệt lắm thổ phi giống ngời, đầu của hấn cũng là trọc, chính là trọc ở giữa.”

“Ai nha nương nha, hấn là đại ca của ta a, nhất định a!” Lão đại nói, một giây sau, đi vào trước mặt Ngừ Diên sốt ruột hỏi: “Đại ca của ta ở đâu? Mẹ ta kể hấn ra ngoài một chuyến đã không trở lại?”

“A? Cái người không có tóc kia chính là đại ca của ngời?” Ngừ Diên hiển nhiên cũng ngây ra một lúc, khó trách nàng cảm thấy hấn như thế nào lại quen mặt như vậy đâu, nhưng là muốn đến muốn đi cũng không còn nghĩ ra hấn đến tột cùng là ai.

“Đúng vậy a, ông nội ta kêu Toàn Phát, cha ta gọi là Thiếu phát, đại ca kêu là Vòng phát, ta gọi là Không phát!” Lão đại này đột nhiên hưng trí bùng bùng cùng Ngừ Diên nói lịch sử tổ truyền của hấn.

Ngừ Diên nghe thấy vậy cười cười xấu hổ, trong lòng thầm nghĩ, chọn tên này đích thực đúng, Toàn, Thiếu, Vòng, Hối đầu, thật sự là người cũng như tên quả nhiên một chút cũng không giả a!

“Đại ca của ta đâu? Ngươi gặp qua đại ca của ta?” Không Phát rầm rộ hỏi, trong mắt lộ ra thần thái.

Ngữ Diên nghe vậy trong lòng không khỏi suy nghĩ, xem ra huynh đệ bọn họ hai người quan hệ nhất định là tốt lắm, nếu không hẳn cũng sẽ không vội vã hỏi đại ca của hắn như thế, mà từ nơi này một chút còn có thể nhìn ra, hói đầu này hiển nhiên là không biết chuyện đại ca của hắn bị giết, nếu nàng nói ra chân tướng, chỉ sợ nàng cùng Lý Lập sẽ chết nhanh hơn, nghĩ đến đây, nàng vội vàng cười nói: “Đại ca ngươi bị khác thổ phi bắt cóc rồi, bọn họ thật là lợi hại, người bên cạnh hắn toàn bộ bị giết chết rồi, ta ở bờ sông gặp được hắn, lúc ấy hắn hấp hối, vẫn là ta hảo tâm cứu hắn, này không, chính hắn nói với ta làm thổ phi thực chưa xót “

“Đúng đúng đúng, nàng nói một chút cũng đúng vậy!” Lý Lập cũng giúp đỡ nói, xem ra, Ngữ Diên là ân nhân cứu mạng của đại ca hắn, hẳn quả quyết chắc là không làm thương tổn bọn họ a!

Chính là sự tình luôn không dựa theo lẽ thường, lúc này, vừa rồi còn hưng phấn không thôi hói đầu Không Phát nghe được nàng cứu đại ca của hắn, nguyên bản khuôn mặt vui vẻ lập tức liền biến thành âm u, âm khí như vậy nhất thời làm cho Ngữ Diên cùng Lý Lập đánh rùng mình một cái.

“Ngươi cứu hắn?” Không Phát nhíu mi hỏi.

Ngữ Diên thấy thế miễn cưỡng mỉm cười, “Ách. Đúng vậy a, ta cứu đại ca của ngươi!” người này làm sao vậy? Chẳng lẽ rất hưng phấn sẽ chết máy?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 217: Bảo điển tự cứu: chiêu thứ hai, mỉm cười nịnh hót!

“Vương gia van cầu người cứu cứu tiểu thư đi, tiểu thư không biết võ công, ô ô!” Tiểu Hương giờ phút này không còn sợ Sở Hạo, trực tiếp xuống xe ngựa quý trên mặt đất không ngừng dập đầu, nàng nghe được Ngữ Diên la lên cứu mạng chạy trốn, lòng của nàng cũng chạy vội đi qua, một giây này, nàng bất chấp sinh mệnh chỉ có thể quỳ trên mặt đất dập đầu chỉ cầu hắn sẽ đi cứu Ngữ Diên.

“Có quan hệ gì cùng ta đâu?” Sở Hạo như trước lạnh lùng nói.

“Ngươi đi hay không đi?” Béo lão nhân cũng xuống xe ngựa thuyết phục hắn, nhưng mà hắn nói: “ông ngoại ta cái gì cũng đều nghe theo ngươi, nhưng mà chuyện này ta tuyệt đối không thể nghe ngươi!” nghĩ đến bộ dáng này của hắn, Béo lão nhân tức giận hướng một bên dịch chuyển đi, Sở Hạo cho là ông sinh hồn dỗi, ai ngờ ông đột nhiên theo sườn biên xe ngựa xông ra trong tay còn cầm một nhánh cây thật dài chỉ vào cổ họng.

“Ông ngoại ngươi làm gì?” Sở Hạo thấy thế nhíu mi khó hiểu.

“Ngươi có cứu Diên nhi hay không, ngươi không cứu nàng ta liền tự sát!” Béo lão nhân liền ồn ào.

“Ông ngoại, người cho rằng tốc độ của ta nhanh hay tốc độ của ngươi nhanh?” Hắn hí mắt nói.

Béo lão nhân nghe thấy vậy hừ một tiếng nói: “Ta biết ngươi lợi hại, nhưng mà Diên nhi là nương tử của ngươi, trong bụng của nàng còn đứa nhỏ của ngươi nữa, nha, ta đếm ba cái, ngươi nếu vẫn không cứu Diên nhi mà nói ta liền cắn lưỡi tự sát, một, hai.”

“Đi, người đem nhánh cây buông xuống ta nghe lời của người là được rồi!” Sở Hạo thấy thế không thể nê hà nói.

Béo lão nhân nghe thấy vậy liền đem nhánh cây vứt xuống một bên chạy tới hét lên: “Vậy ngươi còn không đi, nhanh chút a, nếu Diên nhi có gì không hay xảy ra, ta cũng vậy không muốn sống, ta thực xin lỗi cha nương của ngươi a, ta thực xin lỗi Tiểu Trọng ngoại tôn của ta a!” thấy hắn mãi mãi chít chít, Béo lão nhân không khỏi than thở nói.

Sở Hạo nghe thế mày càng ngày càng khép, tiếp theo vuron tay cắt đứt lời của ông, “Đi, ta hiện tại lập tức lập tức đi ngay!” nói xong, hắn bật nhảy một cái bỏ chạy tới.

Lý Lập hắc hắc cười cười, lôi kéo ống tay áo của Ngữ Diên một bên lui về phía sau, trong miệng của hắn một bên phát ra thanh âm giống như muỗi, “chém gió này chụp thật tốt a, đều chụp đến phía trên vó con ngựa!”

Ngữ Diên bĩu môi than thở, “Không hay ho, ai biết hắn cùng đại ca của hắn thị tử đối đầu, mà biểu tình vừa rồi của hắn rõ ràng là vui sướng như vậy nha, ai biết được nam nhân này so với nữ nhân còn mạnh hơn a, nếu hắn ở hiện đại a, khẳng định diễn trò có thể vượt qua Lương Triều Vĩ đâu!” Ngữ Diên than thở một tiếng trong lòng bi thương tới cực điểm, trong tiểu thuyết đều là khoái lạc, cái gì mà người hiện đại rất cố chấp nha, ở cổ đại có thể sát mỹ nam ngay lập tức nha, khát, gạt người, nàng không chỉ có không có sát mỹ nam ngay lập tức nhưng thật ra thường xuyên bị mỹ nam sát ngay lập tức, mặt khác, nàng cũng quá đen đui đi, khó có được vượt mông ngựa lại lập tức chụp đến trên vó ngựa.

“Ngươi nói với hán đại ca của hán bị ngươi giết không được sao?” Lý Lập một bên mỉm cười nhìn hướng đầu bóng lưng thô phi về mặt không hòn giận, một bên tiếp tục cùng Ngử Diên kể tai nói nhỏ.

“Ngươi nói thô phi này quần còn kéo lên để chùi đít còn hữu dụng sao? Quần này còn không phải thối như vậy?” Lời của Ngử Diên vừa mới nói xong, hai người thân thể cả người ngẩn ra, bởi vì phía sau bọn họ đang có dao găm chống đỡ, Lý Lập thấy thể liền lôi kéo Ngử Diên đứng trước mặt một chút.

“Điện thoại di động, chúng ta đều là người Trung Quốc, chúng ta đều là có tố chất đồng chí đúng hay không?” Lý Lập nhất thời sốt ruột liền nói năng lộn xộn, đem người Trung Quốc đều lôi kéo đi ra, hán cũng không muốn muốn người cổ đại này có thể nghe hiểu cái gì gọi là người Trung Quốc?!

“Tố chất cái đầu ngươi, Lão Tử hôm nay sẽ đem hai người bọn ngươi thiên đao vạn quả!” đầu bóng lưng sờ sờ đầu tron tuột nói.

“Ha ha, đại ca, thô phi đại ca thân ái chúng ta có thể từ từ nói chuyện nha, ngươi xem bộ dạng ngươi anh tuấn cỡ nào, ngươi xem bộ dạng ngươi tiêu sái làm sao, ngươi xem bộ dạng ngươi dấu hiệu cỡ nào, ngươi xem bộ dạng ngươi cỡ nào” Ngử Diên càng về sau mò mẫm càng không có đề tài gì để nói.

“Càng cái gì? Không nói ta liền hạ dao găm!” đầu bóng lưng dùng dao găm vừa đe dọa nói, mặc dù ở trong lòng hán hai người này phải chết là khẳng định, nhưng mà hôm nay có thể lập tức nghe được nhiều khích lệ như vậy hán vẫn tương đối vui, cho nên, hán tình nguyện làm cho bọn họ ở thời điểm chết có thể nói nhiều một chút nghe lời nói như vậy hán cũng tốt quay về họp mọi người.

“Càng ngày càng có mùi vị nam nhân, càng ngày càng tốt, càng ngày càng bóng loáng, càng ngày càng. Càng đàn bà.”

“Ách?” Đầu bóng lưng lão đại có chút không vui rồi, mày cũng nhíu lại.

Lý Lập ở một bên sốt ruột không thôi, vì thế giúp đỡ nói: “Càng lúc càng giống Tiểu Nguyệt Nguyệt rồi, càng lúc càng giống Phù Dung rồi, càng lúc càng giống Ultraman rồi, càng lúc càng giống quái thú, càng lúc càng giống đại mãng xà rồi, càng ngày.”

“Cái gì?” Tuy rằng hán nghe không hiểu lời Lý Lập nói là có ý gì, nhưng mà nghe được mắng xà, quái thú liền biết đại khái phải ý tứ tốt, vì thế đao trong tay lại quơ quơ, Ngử Diên thấy thể lập tức đem Lý Lập kéo đến phía sau mình tiếp theo nằng cười nhìn về phía thô phi nói: “Hán. Hán không phải ý tứ này!”

Lý Lập vội vàng gạt đầu, ô ô, hán vừa rồi đến tột cùng là nói gì đó? Ô ô, thật là dọa người, nhưng mà hoàn cảnh áp lực như vậy lời của hán căn bản không thể trải qua suy nghĩ tự hỏi, quên đi, tốt nhất chỉ đề ý gạt đầu cái gì đều giao cho Ngử Diên là được rồi.

“Vậy là cái ý tứ gì?” Chúng thô phi toàn bộ giờ đao lên.

“Hán. Ý tứ của hán là khích lệ bộ dạng ngài xinh đẹp. Khích lệ ngài. Khích lệ ngài bộ dạng. Bộ dạng. Bộ dạng rất giống một phân.”

“Cái gì?!” Lão đại giận dữ toan tính nháy mắt dâng lên.

Lý Lập nghe thấy vậy chỉ biết là gạt gạt đầu, nhưng mà đầu của hán vừa mới gạt đầu lại phát hiện nằng vừa vặn nói cái gì đó phân hay không phân?

“Không không không, ta nói sai rồi, không đúng không đúng một phân, là một đồng phân bỏ đi.” Ngử Diên nói xong câu đó còn không có phát hiện mình nói sai rồi, trong không khí khẩn trương lên, nằng cùng vốn là không biết mình đang nói cái gì, nhưng mà không nói sẽ rất mau liền chết, cho nên, cho dù không biết mình đang nói cái gì hay là muốn nói gì, nhưng mà nằng cũng không biết lời nói không trải qua suy nghĩ là nguy hiểm cỡ nào, mà ằng không chút nào phát hiện ra, theo sau, nằng còn phạm phải một sai lầm trí mạng vô cùng lớn, đó chính là nói cho hết lời rồi, nằng trả lại cho hán một ánh mắt vô cùng thành khẩn, ánh mắt thành khẩn như vậy dường như nói cho đối phương biết, nằng đứng ra không có nói dối, nằng nói những câu đó là thật.

“Cái gì? Dám nói Lão Tử giống phân?!” lão đại lớn tiếng nổi giận hô nháy mắt đau nhói màng tai mỗi người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 218: Sự kiện do tú cầu dẫn tới (1)

“A? Ta chưa nói ngươi giống phân a!” Ngử Diên nghe vậy nói gấp, nằng có nói hán giống phân sao? Không đi, nằng làm sao có thể ngốc đến nói ra lời nói thật, tuy rằng bộ dạng của hán rất giống rất giống phân!

“Ngụy biện, hôm nay Lão Tử sẽ chém ngươi!” lão đại cả giận giận quát, đao của hán chuẩn bị rút xuống, Ngử Diên thấy thể liền hét lên: “Chờ một chút!”

“Ta cho ngươi biết, cho dù phải chết, ta cũng vậy chết cũng phải hiểu được, ta Mộng Ngữ Diên làm việc quang minh lỗi lạc hàng đầu, chưa nói chính là chưa nói, các huynh đệ nơi này cũng biết ta là nịnh nọt người, tuy rằng ta sẽ không vượt mông ngựa, nhưng mà không đến mức ngu ngốc như thế đi, ngươi suy nghĩ một chút nếu mà ta nói bộ dáng ngươi giống phân, đây không phải muốn chết sao? Được, chúng ta lui một vạn bước mà nói, cho dù bộ dạng người thật sự rất giống phân, ta cũng vậy sẽ không trước mặt nhiều người như nói bộ dạng ngươi giống phân!” Ngữ Diên nghiêm trang nói.

Lão đại bởi vì trong con giận dữ, trên đầu bóng lưng đều toát ra tầng tầng mồ hôi, hiển nhiên là bị tức điên rồi, một giây sau, hét lên: “Các huynh đệ, đem hai người bọn họ băm thây vạn đoạn ——”

Ngữ Diên nhìn thấy mọi người đều giơ đao lên, vì thế nhắm mắt che chờ đầu hét lên: “Sở Hạo chết tiết cứu ta a ——”

“A —— a ——” từng tiếng kêu bi thảm nháy mắt truyền tới, tận lực bồi tiếp ‘thùng thùng thùng’ thanh âm rơi xuống đất, Ngữ Diên nghe thấy vậy liền mở to mắt nhìn sang, trong miệng nàng Sở Hạo chết tiết quả nhiên đến đây, hân trên không trung tiêu sái vung kiếm trong tay, số người nằm trên mặt đất càng ngày càng nhiều.

“Định luật Xuyên qua quả nhiên không giả, chúng ta là nhân vật chính đều không thể chết được, nhưng tướng công của ngươi cũng quá suất chứ!” Lý Lập thấy thế làm một động tác YES nắm chặt tay, một giây sau, không đợi Ngữ Diên phản ứng hân nếu cao giọng la lên: “Cổ lên, cổ lên!”

Ngữ Diên nhìn về phía ‘Tri Chu hiệp’ đột nhiên tới trong lòng không khỏi nổi lên cơn sóng, nhìn về phía hân trên không trung, nàng mới phát hiện là hân đẹp trai như vậy, suất làm cho người ta tim đập thình thịch, cảm giác này trước kia không thấy, nhưng bây giờ rõ ràng như thế.

Mấy phút đồng hồ sau, mười mấy thổ phi nằm trên mặt đất bọn họ không ngừng ôm thân mình đau nhức phát ra thanh âm thê thảm ‘ai u ai u’, lúc này Sở Hạo chậm rãi hướng nàng đi tới, sau giữa trưa dương quang rơi trên người hân làm cho hân thoát nhìn càng thêm mê người, Ngữ Diên nhìn về phía hân đi bước một nhích lại gần mình, nàng vội vươn tay ra ngăn chặn trái tim của mình, bởi vì tim nàng nhảy bùm bùm, tựa hồ muốn nhảy ra lồng ngực của nàng.

Sở Hạo như là hình nam hoàn mỹ bình thường đi vào trước mặt nàng, tiếp theo mảy hân chau lên nhìn về phía nàng phun ra một chữ “Ngu ngốc!”, một giây sau, hân vung tay áo, hất đầu túm túm đi về.

Khỏe miệng Ngữ Diên mạnh mẽ run rẩy một chút, tiếp theo nàng nhìn Lý Lập miễn cưỡng cười hỏi: “Hân vừa vặn giống như vừa nói chữ ngu ngốc?”

Lý Lập gật đầu.

“Ngu ngốc? Hân nói ngu ngốc? Hân nói với ta ngu ngốc? Kháo, hân nếu nói ta ngu ngốc? Hân có biết hay không, ta chính là một cô gái thông minh xinh đẹp vô địch thiên hạ a!” Ngữ Diên thờ phỉ phỉ nhìn Sở Hạo hướng xa xa tiếp theo lại nhìn về phía Lý Lập, hi vọng hân gạt đầu, nghĩ đến tán thành của hân, ai ngờ hân nhún nhún vai cười cười nói: “Hân nói không sai a!” một giây sau, hân liền nhanh hơn hướng phía trước chạy tới, miễn cho bị nàng bắt lấy rống giận.

Một lúc sau, trên xe ngựa

“Ha ha ha ha!” từng thanh âm sung sướng từ trên xe ngựa truyền tới, tất nhiên đề tài đó là chữ phân theo lời của Lý Lập.

“Cười, cười cái gì mà cười? Nếu hai người các ngươi gặp loại tình huống này tự nhiên có thể trấn tĩnh sao?” Ngữ Diên vô cùng bất mãn quát lớn hành vi của Béo lão nhân cùng Tiểu Hương.

“Ha ha, Ngữ Diên, chuyện này cũng quá buồn cười rồi, ta suy nghĩ vẫn là buồn cười, ờ dưới loại tình huống này phải bình tĩnh, phải trấn định chứ sao. Nga, đúng là bình tĩnh bình tĩnh!” Lý Lập thấy Béo lão nhân bọn họ không cười, nhưng mà hân nghĩ nghĩ vẫn là nhin không được, vẫn là bật cười.

Ngữ Diên trừng mắt Lý Lập cười lạnh một tiếng nói: “Bình tĩnh? Tốt lắm, Lý Lập vậy ngươi nói cho ta nghe một chút đi Tiểu Nguyệt Nguyệt Ultraman là chuyện gì xảy ra đi? Ta nghĩ, ngươi một đại nam nhân dưới tình huống này đột nhiên nói ra như vậy cũng đủ trấn định đi!” Ngữ Diên khinh bỉ nói.

Quả nhiên, Lý Lập nghe nói như vậy lập tức cảm miệng không nói gì nữa, vài giây sau, cười cười nhìn về phía Béo lão nhân nói: “Kỳ thật. Kỳ thật cũng không được tốt như thế, nói đến loại tình huống đó mọi người nói chuyện đầu óc không thông qua đều là bình thường, Ngữ Diên ngươi làm đúng, trong tiểu thuyết đều là gạt người, cái gì nữ phải trấn định, phải bình tĩnh, đều là khoa lác, dưới loại đao kiếm này có người nào có thể trấn định a, cũng không phải xem TV đúng không?” Hân liền nịnh hót nói.

Ngữ Diên nghe vậy, lúc này mới không cùng hân so đo, Béo lão nhân cùng Tiểu Hương liếc mắt nhìn nhau, lời nói phía sau bọn họ là có ý gì a? Tất cả mọi người nghe không hiểu.

Ngữ Diên lúc này nhìn về phía Sở Hạo vẫn trầm mặc, hân nhắm mắt lại xem ra tựa hồ đang nghỉ ngơi, Ngữ Diên nghĩ đến bộ dáng quá đáng của hân, lại nghĩ tới từ ngu ngốc trong miệng của hân, suy nghĩ đến hân nếu không phải ông ngoại đi uy hiếp chết cũng không nguyện ý tới cứu nàng, loại áp khí chế đó làm nàng có loại xúc động muốn học máu, nhin nhin một chút, Ngữ Diên người phải nhin xuống, hân là người bệnh nha, phải nhin xuống! Nàng không ngừng hít sâu hi vọng mình có thể tĩnh tâm lại không đi so đo.

Bên trong xe trầm mặc một hồi, Lý Lập cùng Béo lão nhân lại nói lên, Tiểu Hương vẫn chống má si mê nhìn hướng Lý Lập, mà Lý Lập thì tại trong ánh mắt si mê của Tiểu Hương càng nói càng hưng phấn, Ngữ Diên cũng nhắm lại ánh mắt bắt đầu nghỉ ngơi, trong lòng cũng đang tính toán làm như thế nào cho hân khôi phục trí nhớ.

Không bao lâu, xe ngựa của bọn họ đến một cái chợ, tuy rằng khoảng cách trời tối còn sớm vô cùng, nhưng mà mọi người quyết định ở chỗ này lại một đêm, để chuẩn bị đầy đủ lương khô, canh giờ còn sớm cho nên đi ra ngoài đi dạo mua vài món đồ.

Ngữ Diên nhìn về phía này chợ lớn náo nhiệt, không khỏi cười cười, nơi này cũng thật náo nhiệt, con đường này cùng với con đường phía trước của bọn họ không giống nhau, bởi vì muốn tìm thuốc giải cho Sở Hạo, cho nên bọn họ lựa chọn đi theo một lối nhỏ khác, người đánh xe nói nếu là dựa theo lộ tuyến của hắn có thể ba ngày là tới kinh thành, nghĩ nghĩ liền nghe theo đề nghị của hắn.

Mọi người rất nhanh tìm được một khách sạn, thanh toán bạc, chường quầy vô cùng nhiệt tình chiêu đãi bọn họ, chính là nhìn khách sạn hình như rất lớn nhưng không có vài người, hỏi dưới mới biết được nguyên lai ở tại phía tây nữ nhi của Lý tài chủ ném tú cầu chọn vị hôn phu, đánh giá còn nửa canh giờ sẽ bắt đầu.

Mọi người nghe nói thế toàn bộ đều muốn nhìn náo nhiệt, Lý Lập cùng Ngữ Diên tích cực nhất, dù sao hai người bọn họ đều là đã xem qua trên Tivi, thực tế nào có cơ hội nhìn thấy, đang nói... lấy bọn họ xem ra hôn nhân này dùng một quả tú cầu đến quyết định thậm chí có vẻ hoang đường, nhưng cho dù hoang đường cũng vô pháp ngăn cản hai người kia hứng thú, Béo lão nhân tự nhiên cũng muốn đi xem.

“Không đi!” Sở Hạo thình lình trực tiếp trả lời một câu

“Mặc kệ ngươi, có đi hay không không đi đẹp bỏ!” Ngữ Diên oán hận bỏ lại những lời này liền đem Béo lão nhân túm đi, Sở Hạo thấy thế liền ngăn cản đường đi của nàng, hắn dùng ánh mắt hung ác kia nhìn chằm chằm Ngữ Diên, tựa hồ muốn nói, không buông tay đừng trách ta không khách khí!

Ngữ Diên nghe thấy vậy giận trừng đi qua, vài giây sau, nàng buông cánh tay Béo lão nhân ra, cười cười nói: “Ông ngoại, hắn không cho người đi, ai, tuy rằng ta muốn nói cho người nơi đó thật sự vô cùng thú vị, nữ nhân kia đứng ở phía trên nhệ nhàng quăng liên nhận thức tiêu chuẩn của vị hôn phu, nói không chừng rất xấu rất xấu, nói không chừng là một con quý đầu rồi, thật sự rất thú vị, ai, vậy người sẽ chờ chúng ta trở về rồi nói sau!” Nói xong, nàng nhìn về phía Lý Lập liền hướng phía trước đi đến, Tiểu Hương thấy thế cũng vội vàng đi theo.

“Ta muốn đi!” Béo lão nhân thấy thế vội ngừng đầu nhìn về phía Sở Hạo so với hắn cao hơn mấy cái đầu nói.

“Không được, cái loại địa phương đó người hỗn tạp không được đi!”

“Nuông tử của ngươi ở nơi nào, nàng còn đang mang đứa nhỏ đây!” Béo lão nhân nói gấp.

“Đó là nàng trộm đi đứa nhỏ không quan hệ với ta!” hắn nói thẳng.

“Ta nhất định đi!” Béo lão nhân thấy Ngữ Diên đi xa, liền nhắc chân bỏ chạy, Sở Hạo liền đứng trước ông ngăn cản đường đi, “Nơi đó nguy hiểm!”

“Ồ ồ, ngoại tôn của ta thay đổi rồi, ngoại ông ngoại đáng ghét sao, hạn chế tự do của ông ngoại sao, ông ngoại chỉ có thể sống vài năm a, ta đều hơn tám mươi tuổi, còn có thể sống vài năm a?” Ông chớp ánh mắt nhìn về phía hắn chu miệng nói.

Sở Hạo thấy thế bất đắc dĩ thờ dãi nói: “Ồ kia thật sự không có gì đẹp mắt, hơn nữa người rất nhiều.”

“Ai u.”

“Đi thôi!” lời kịch sau của Béo lão nhân còn chưa nói ra, Sở Hạo đành phải đồng ý, nghe vậy, Béo lão nhân liền vui chạy tới, ném tú cầu? Thật là thú vị!

Không đến vài phút, Béo lão nhân liền tìm thấy Ngữ Diên, Ngữ Diên thấy thế nhìn về phía Sở Hạo mỉm cười, nàng chính là hi vọng hắn, bởi vì hắn ở cạnh nàng, nàng mới có cơ hội đi ‘câu dẫn’ hắn, Béo lão nhân nhìn về phía thiết nhiều nam tử cười nói: “Nữ nhi của Lý tài chủ này có phải xinh đẹp hay không a?”

Ngữ Diên lúi kếu Béo lão nhân đứng ở phía sau, cũng làm cho Tiểu Hương đứng ở bên cạnh nàng không cần đi đâu, tiếp theo cười nói: “Người xem một chút nhiều người như vậy tiểu thư này đích thị là vô cùng xinh đẹp!”

Lời của nàng vừa nói xong, trên tầng lầu thứ hai đi ra một nam nhân mập mạp, hắn đi đến vị trí rào chắn tay vịn nhìn về phía mọi người đầu tiên là nói một ít từ cảm tạ, tiếp theo lại nói một ít quy tắc, cuối cùng lại vì nữ nhi hắn nói một ít lời hay, Ngữ Diên nghe thấy vậy muốn nhìn một chút Sở Hạo ở nơi nào lại nhìn trái phải xung quanh cũng chưa nhìn thấy hắn, tiếp theo nàng lại muốn nhìn xem Lý Lập ở đâu, lúc này thoáng liền nhìn thấy Lý Lập sớm đứng đến trong đám người, nàng thấy thế không khỏi bĩu môi nói thầm: “Hoa Hoa Công Tử (Play Boy)!”

Thanh âm Ngữ Diên nói thầm vừa mới hạ xuống, phía dưới liền phát ra tiếng kinh hô, nghe tiếng, Ngữ Diên liền nhìn về phía trên lầu, chỉ thấy, một nữ tử mặc quần áo màu đỏ mang trên khăn che mặt, đang dùng eo nhỏ đi qua đi lại chậm rãi đi đến chỗ rào chắn, tuy rằng thấy không rõ diện mạo của nàng, nhưng mặt của nàng như là nước xanh thanh khiết đào mắt giống như đồng nước lấp lánh, trên đầu trăm phượng ngọc bích cài vào búi tóc nghiêng theo bước tiến của nàng qua lại đong đưa.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhãn Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 219: Sự kiện do tú cầu dẫn đến (2)

Chỉ thấy trong tay mỹ nhân này cầm một quả tú cầu màu đỏ qua lại đi bộ, ánh mắt không ngừng nhìn xuống dưới chung quanh, phía dưới là lên thanh âm của sóng sau cao hơn sóng trước, ngay cả thanh âm bén nhọn của Lý Lập kia Ngử Diên cũng nghe được.

“Cái nha đầu này bộ dạng không tồi, nhưng so với người kém một ít!” Béo lão nhân hai tay ôm cánh tay nói.

Ngử Diên cười cười nói: “Cám ơn ông ngoại khách lễ, ai, Sở Hạo này trở nên chán ghét nữ nhân như thế thật là làm cho người ta bất đắc dĩ, người xem, nơi này nhìn thấy ném tú cầu nào nhiệt như vậy mà hắn cũng không biết chạy tới sao”

“Ai.” Béo lão nhân cũng thở dài thật sâu.

Tiểu Hương sớm đứng ở cây bên cạnh, tay nàng nắm thật chặt cây, môi cong lên, ánh mắt bi thương nhìn hướng Lý Lập hưng trí bừng bừng muốn có được tú cầu, lòng của nàng có chút khó chịu, có chút buồn.

“Ném a ——” chỉ nghe thấy một thanh âm cao vút, tiếp theo tú cầu màu đỏ cứ như vậy bị vút ra ngoài, Ngử Diên cùng Béo lão nhân Bát Quái hưng trí bừng bừng kiễng mông chân muốn nhìn một chút là ai nhặt được tú cầu.

‘bá’ một chút, một thân ảnh quen thuộc theo trước mặt bọn họ chọt lóe lên, một giây sau, Ngử Diên hít vào một hơi, đây là cái gì? Đây là cái gì???

“Trong tay Hạo nhi làm sao có thể cầm tú cầu?” Béo lão nhân kinh hô, theo thanh âm của Béo lão nhân Tiểu Hương phục hồi tinh thần lại chạy tới thấy thế nàng nói gấp: “Vương gia, Vương gia làm sao có thể đi đón tú cầu a? Hắn không phải không thích nữ nhân đấy sao?” Tiểu Hương cũng nóng nảy, chẳng lẽ Vương gia không phải không thích nữ nhân, mà là lại không thích tiểu thư? Ngược lại thích người khác?!

Sở Hạo bật nhảy một cái đi vào trên lầu, tay trái cầm tú cầu, tay phải ôm lấy mỹ nhân này vòng vo một vòng, khăn sa trước mặt mỹ nhân theo gió nhẹ nhàng hạ xuống, một khuôn mặt mỹ lệ dung nhan kinh động ngay lúc đó, mọi người kinh hô.

Sở Hạo trên mặt không chút biểu tình nhìn về phía nàng đem tú cầu đưa cho nàng nói: “Thành thân không phải việc nhỏ, sao có thể làm thành trò đùa như thế? Người cũng đã biết vừa rồi cướp tú cầu là người nào sao? Hắn tay trái cầm xúc xích, tay phải cầm bầu rượu, cô nương muốn lập gia đình có thể có một vạn chủng biện pháp, nhưng dung loại này là không lý trí nhất, gả cho ma bài bạc tửu quỷ, cô nương cho dù có núi vàng cũng không đủ cho hắn tiêu xài!” nói xong, xoay người đã muốn rời đi.

“Công tử.” Mỹ nữ tiểu thư gọi lại Sở Hạo.

Sở Hạo nghe thấy vậy xoay người nhìn về phía nàng nhướn mi hỏi: “Tiểu thư còn có chuyện gì?”

Mỹ nữ tiểu thư nghe thấy vậy sắc mặt lập tức đỏ một mảnh, tiếp theo xấu hổ nói: “Công tử, là người nhận được tú cầu của Chi San, cho nên, công tử đó là tướng công của Chi San.” Nói xong, liền ngượng ngùng cúi thấp đầu xuống.

Nguyên bản nàng chết sống cũng không đồng ý phương pháp này lựa chọn vị hôn phu, nhưng mà bởi vì người tới cửa cầu hôn nhiều lắm, hơn nữa những con cái nhà giàu này cũng không thể đắc tội, vì thế cha của nàng đã nói hôn sự của nàng liền để ông trời làm chủ, bởi vậy mới có chuyện tình ném tú cầu, nguyên bản sẽ không vừa ý nam tử nào, cho nên nàng chính là mang theo tâm tình ỷ oái mà đến, thẳng đến khi quảng đến chỗ hắn đứng ở một bên hai tay ôm ngực, theo ánh mắt của hắn, nàng chỉ biết hắn là người nàng muốn đợi, tuy rằng ném tú cầu có chút khó khăn nhưng cuối cùng cũng đến trên tay của hắn, một khắc này, lòng của nàng liền như hoa nhỏ giống nhau nở rộ.

“Ta tiếp tú cầu cũng không phải vì muốn cưới người!”

“Công tử. Chi San có chỗ nào không tốt sao? Hay là công tử đã muốn thành thân rồi? Không có chuyện gì, Chi san có thể làm thiệp!” từ khi nhìn thấy đôi mắt đen như lỗ xoáy của hắn nàng đã bị hút vào thật sâu, chỉ cần có thể gả cho nam tử nhất kiến chung tình này, làm thiệp nàng cũng nguyện ý.

Sở Hạo nhìn về phía nàng bởi vì sốt ruột mà hai má chọt đỏ bừng, không hề thương tiếc nói: “Ta không thích nữ nhân!” một giây sau, hắn bật nhảy một cái rồi rời đi nơi này.

Mọi người thấy thế toàn bộ bắt đầu bàn luận, Chi San thấy thế rơi lệ ngã ngồi trên mặt đất, vì sao, vì sao thật vất vả chờ đến duyên phận, một khi lại ngăn ngừ như vậy?!

“Diên nhi.” Béo lão nhân nhẹ nhàng kêu lên Ngử Diên một chút, từ lúc nàng xem đến Sở Hạo ôm lấy tiểu thư kia ông vo một vòng tròn một lúc sau, nàng liền tức giận rời đi, trên đường đi ở trở về bộ pháp lại nhanh như vậy, làm cho hắc đầu này chạy đi theo có chút thở gấp, mà Lý Lập cùng Tiểu Hương thì bị nàng đá đến cuối cùng.

Nguyên bản Lý Lập muốn đi an ủi nàng, nhưng mà Béo lão nhân làm cho bọn họ đừng tới quấy rầy, để ông đi khuyên bảo, nhiều người ngược lại dễ dàng hỗn loạn, vì thế hắc đầu phải cùng Tiểu Hương đi ở phía sau cùng, chính là nàng không biết vì sao Tiểu Hương mặt đen như một tờ giấy không muốn cùng hắn nói chuyện, hắn có chỗ nào làm không tốt sao?!

“Diễn nhi, Hạo nhi sẽ không thích cô gái kia, quên người, hẳn trúng thất tâm cổ!” Béo lão nhân liền giải thích nói.

Ngữ Diễn nghe thấy vậy dừng bước lại nhìn về phía hắn nói: “Không thích? Người không thấy được hẳn ôm lấy cô gái kia ám muội cỡ nào, triền miên cỡ nào xem cũng làm cho người ghê tởm!” nàng tức giận vù vù nói, tiếp theo tiếp tục đi lên phía trước đi.

Béo lão nhân đuổi theo nói: “Diễn nhi, người ghen?”

Nghe thấy vậy, nàng lập tức dừng bước, đứng rồi, nàng tại sao phải để ý như thế? Ghen tị? Chẳng lẽ nàng thật sự yêu hắn hay sao? Sẽ không, sẽ không, nàng vội lắc lắc đầu, tiếp theo nhìn về phía Béo lão nhân hé ra mặt Bát Quái nói: “Ông ngoại, người sẽ giúp ta sao?”

“Sẽ nha, người là cháu dâu của ta cũng không phải người ngoài” Béo lão nhân nói.

Ngữ Diễn nghe nói thế vừa lòng gật đầu, tiếp theo tại bên tai hắn nhẹ nhàng nói thầm vài câu, Béo lão nhân nghe vậy ánh mắt trừng vô cùng lớn không thể tin được hỏi: “Thật sao?”

“Thật!” nàng còn thật sự nói, thù này không báo, lòng của nàng chắc là không thoải mái.

“Nhưng mà. Nhưng mà hẳn hiện tại rất chán ghét nữ nhân ai, ta hiện tại thực lo lắng người, người nếu không có mang thai, chuyện này dễ làm, nhưng mà người mang thai, ta sợ vạn nhất Hạo nhi bốc hỏa.” Béo lão nhân lo lắng nói, ông cũng không dám lấy mạng ngoại tôn của hắn ra vui đùa.

“Ông ngoại người có ý tứ gì? Người liên đới với ta không có nắm chắc như vậy?”

“Không chuyện nắm chắc hay không nắm chắc, này. Đây là thời kì đặc thù, Hạo nhi này không phải chán ghét nữ nhân sao?”

“Ông ngoại, người phải giúp ta, nếu không. Nếu không ta liền uống thuốc phá thai” Ngữ Diễn uy hiếp nói.

Béo lão nhân nghe vậy trên gáy liền hiện lên vài cái hắc tuyến, “Xem như người lợi hại!”

“Hắc hắc, ông ngoại tốt người hãy giúp ta đi, con tức này không ra, đứa nhỏ trong bụng ta sẽ chịu ảnh hưởng, nói không chừng sinh ra đến chính là một cái bọ keo kiệt đâu, nhiều như vậy không tốt!” nàng liền lấy đứa nhỏ ra nói chuyện.

Béo lão nhân nghe thấy vậy gật đầu nói: “Phục người, vậy người chính mình hãy cẩn thận a!”

“OK!” Ngữ Diễn vội vươn tay ra làm một tay thế OK, hừ, tán gái phải không? Hừ, xem ta chinh chết người!

Đêm, im ắng, trăng tròn giống như khay ngọc đọng lại trong đêm đen, ánh trăng như vậy đem thế gian chiếu sáng trung, sáng trung như vậy tựa hồ có thể thấy rõ ràng chuyện tình phía dưới đã phát sinh.

“Ách. Nóng.” Sở Hạo đầu bắt đầu có chút hơi đau, thân mình càng phát ra nóng lên, hắn chậm rãi mở to mắt, hắn không biết mình đã ngủ bao lâu, nhìn về phía ánh trăng xuyên thấu qua cửa sổ chiếu lên mặt, suy nghĩ một cái, hiện tại hẳn là đêm dài nhân tĩnh đi, nhưng mà vì sao thân thể hắn lại nóng như vậy? Đầu cũng có chút đau đớn?!

Nằm ở trên giường Sở Hạo liếc nhìn lư hương Béo lão nhân buông ra một chút, sương khói hơi hơi kia đang từ bên trong lư hương nhẹ nhàng đi ra, sao lại thế này, hương vị lư hương này vì sao cùng với hương vị phía trước không giống nhau? Tựa hồ đã nhận ra điều không thích hợp, hắn liền thân đến tắt lư hương, lại phát hiện thân thể hắn lại không hề có khí lực, mà trên mặt của hắn bắt đầu khô nóng, hẳn đây là làm sao vậy? Cẩn thận nghĩ nghĩ, đầu óc của hắn liền nghĩ đến chuyện tình vô cùng không tốt, không xong, chẳng lẽ hắn bị người tính kế? Ông ngoại? Đúng, cũng chỉ có ông, ông thì hẳn mới không bỏ trí phòng vệ, cũng chỉ có ông, hẳn mới không bận tâm cái gì, cũng chỉ có ông, hẳn mới thả lỏng cảnh giác, chính là, ông tại sao muốn làm như vậy?!

Đáp án của hắn còn chưa nghĩ ra được, cửa phòng của hắn đột nhiên bị mở Sở Hạo giật mình một cái nhớ tới thân mình căn bản không ra khí lực gì.

‘két~’ một tiếng, cửa phòng lại bị đóng lại.

“Ai ~~~ nha, nóng quá nha, nóng quá nha.” Giờ phút này nói chuyện không phải người khác mà là Ngữ Diễn, nàng mặc thiết nhiều quần áo, còn đem áo bông đắp lên người, Sở Hạo nằm ở trên giường nhủ mi nhìn về phía nàng khó hiểu nàng đây là diễn trò gì, lúc này cũng không phải mùa đông, mặc nhiều như vậy có thể không nóng sao?

Ngữ Diễn một bên cảm quạt mỏng một bên đang mở y phục của mình, một bên thoát vừa nói: “Nha, nóng quá. Nóng quá nha.”

‘cạch’ một bộ y phục rơi xuống mặt đất.

“Ai nha, nóng như vậy nên làm cái gì bây giờ? Không được, chảy mồ hôi rồi, ta muốn thoát thoát thoát!” Nói xong, nàng cũng giống như lúc trước từng kiện chậm rãi bỏ đi, một bên thoát, còn một bên cắn môi bày ra một bộ đáng dụ hoặc, Sở Hạo nguyên bản liền khô nóng nhìn thấy nàng từng màn kích thích như vậy, mồ hôi của hắn không ngừng từ trên người tràn ra.

Ngữ Diễn nhìn về phía hắn nhủ chặt mày, nàng nín cười, thẳng đến khi thời điểm trên người còn dư lại một cái áo ngực còn có thất lưng, cùng với một cái váy ngắn, nàng không thoát nữa, vì thế bụng ghé ngồi ở đối diện Sở Hạo, cầm cây quạt phe phẩy chính mình, tiếp theo đột nhiên xoay người sờ mắt cá chân, “Ai nha, chân rất ngứa nha!” nói xong, nàng dùng sức kẹp chặt cánh tay, hy vọng có thể bài trừ một chút ‘đường cong’, có câu không phải như vậy nói ư, rãnh chen chúc chen chúc thì sẽ có, vì thế nàng cố ý hơi hơi cúi đầu dùng sức chen chúc, nói nàng ngu ngốc phải không? Tán gái phải không?

Hừ, xem ta đêm nay chinh người như thế nào ——

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 220: Chỉ đốt lửa, không diệt lửa!

Đáng chết!” nằm ở trên giường không ngừng đổ mồ hôi Sở Hạo gian nan phun ra hai chữ bất nhã. “Ai ư, nóng quá, buồn ngủ quá nha!” Ngử Diên nhìn thấy hiệu quả, đơn giản trực tiếp chậm rãi ngồi ở bên giường, một bên cầm khăn tay ở trên mặt hắn vung, một bên cười hi hi đem thắt lưng kéo đi xuống, “Ách, nóng như vậy là vì cái gì? Nha? Ta uống rượu rồi sao, thật là, nói đúng không thể uống rượu, Lý Lập không nên để cho ta uống, này không, ta vừa uống rượu sẽ hỗn loạn không biết làm thế nào mới tốt!” Ngử Diên làm bộ chóng mặt nói

“Đi, mở.” Sở Hạo gần từng tiếng dừng một chút nói.

“Ồ? Thanh âm gì? Tại sao có thể có thanh âm đâu?” Ngử Diên ánh mắt híp lại cúi đầu xem xét Sở Hạo, một giây sau, tròng lớn hai mắt khó hiểu hỏi: “Ồ? Đây là cái gì? Làm sao có thể phát ra âm thanh?”

“Xú nữ nhân, cút ngay!” Sở Hạo nhin xuống khô nóng không hiểu trong cơ thể cực kỳ tức giận quát.

“Nha, thanh âm này như thế nào giống như là tên hỗn đản nào vậy? Người không biết. Không phải là tên hỗn đản đi? A. Không giống ai, nếu là tên hỗn đản nào mà nói . . . , đã sớm rời giường phần nộ rồi!” Nói xong chu miệng vẩy vẩy khăn tay cười cười, tỏ vẻ đừng chọc vười, làm sao người sẽ là tên hỗn đản đây!

“Chết tiệt, nữ, nhân, đừng, cùng, bốn vương, diễn, trò!” Béo lão nhân cho hắn uống một chút xuân dược, được tuy rằng chỉ có một chút, nhưng mà hắn dù sao cũng là nam nhân, lại nhìn đến Ngử Diên trần trụi câu dẫn như thế, nếu hắn thật sự không có một chút phản ứng mà nói . . . , vậy hắn thật không phải là nam nhân, nhưng, tiềm thức của hắn tự nói với mình hắn không thích nữ nhân, cho nên hắn cực kỳ chán ghét loại phản ứng tự nhiên này, chỉ tiếc Béo lão nhân cấp lư hương chuyên môn là làm cho người ta cả người vô lực không thể nhúc nhích, hắn cũng chỉ có thể có hoá mà phát không ra, càng khó nói nhúc nhích.

Ngử Diên thấy hắn bộ dáng như thế, không khỏi buồn cười không thôi, may mắn phía trước nàng đã ăn giải dược, nếu không, nàng hiện tại chỉ sợ cũng hỗn loạn rồi, hừ, nếu không thích nữ nhân, tại sao phải đi đón tù cái? Vì sao còn muốn ôm nữ nhân xoay quanh vòng, nghĩ đến đây, nàng liền tức giận không thôi, vì thế nàng quyết định dùng một đòn sát thủ.

“Ách thật đói nha, rất muốn ăn này nọ. A? Lạp xườn? Lại có hai cái tràng Tiểu Hương mềm ả” vừa dứt lời, nàng liền cúi người hôn lên đôi môi của hắn, Sở Hạo nhất thời kinh ngạc tròng lớn hai mắt

Vốn chỉ là muốn trêu chọc hắn, ai biết đôi môi của hắn một khi đã mềm mại như vậy, nàng liền nghĩ đến đêm đó hắn là ôn nhu hôn môi nàng cỡ nào, mà trong đầu của nàng đột nhiên hiện lên một ý niệm trong đầu, cường hiếp, đây là cảm giác cường hiếp sao?

A, cũng không tệ lắm ai, vậy hãy để cho nàng từ từ hưởng thụ tư vị cường bạo soái ca đi!

Nghĩ đến đây, nàng đơn giản nhắm mắt bắt đầu hưởng thụ, Sở Hạo bởi vì trong cơ thể có được thành phần xuân dược, đối với cái hình thức chính là hôn này, hắn nguyên bản nhắm chặt đôi môi dần dần mở chậm xuống dưới, Ngử Diên thấy hắn bắt đầu hưởng thụ, vì thế học hắn kỹ xảo trước kia nhếch lên răng của hắn cùng đầu lưỡi của hắn chơi đùa, mà tay nàng cũng không còn nhàn rồi, tự nhiên là ở trên người hắn không ngừng chạy.

Thân thể Sở Hạo ở trong tay của nàng dần dần cứng lại, mà bộ vị của hắn bắt đầu dần dần bành trướng, nguyên lai càng rõ ràng, mảy hấn chau lui đầu môi ra không hài lòng loại nàng chỉ khế hôn này, vì thế cố sức nâng dưới tay phải lên một giây giam lại đầu của nàng, nụ hôn của hắn trở nên dồn dập mà luống cuống, hành vi như vậy làm cho Ngử Diên hoảng sợ, liền ngồi dậy nhìn về phía Sở Hạo dưới thân trên mặt hồng nhuận.

Xem ra, hắn là có phản ứng rồi?! Không sai, trẻ con dễ dạy, nhưng mà nàng cũng biết, sự tình gì đều phải theo khuôn phép cũ, nếu không, quá mau cho cậu thành ngược lại không tốt, vì thế, tay trái nâng lên trán lăm bầm nhỏ, “Đầu thật choáng váng nha!”, lời nàng tuy như thế, tay phải trượt đến phía dưới Sở Hạo, bắt đầu hữu ý vô ý lướt qua phần dưới, làm cho Sở Hạo không ngừng hít vào khí.

Ngử Diên liếc mắt một cái “đặc thù” bị nàng kêu gọi thành công, một giây sau, nàng đứng dậy giúp đỡ mép giường, lưng la lưng lay nói: “Nói không thể uống rượu, hắn không nên bảo ta uống rượu, này không, đầu thật choáng váng, không được, ta muốn đi ngủ rồi, ngủ.” Nói xong, nàng nghiêng ngả lão đảo đi ra ngoài cửa, “kêu kệt” một tiếng, cửa phòng bị Ngử Diên đập cho rồi, một giây sau, nàng liền rất nhanh chạy trở về gian phòng của mình, mà nàng vừa mới rời đi, bên trong gian phòng của Sở Hạo liền bộc phát ra một tiếng hô kinh thiên địa, “Xú nữ nhân chết tiệt, bốn vương muốn giết người”

Hôm sau

Tất cả mọi người còn chưa tỉnh lại, dưới lầu liền truyền đến tiếng ồn ào, tận lực bồi tiếp thanh âm cái bàn ‘rầm rầm rầm’, Ngử Diên ngậy ra một lúc, sao lại thế này? Sáng tỉnh mơ đã có người tới làm loạn hay sao?

Vì thế, nàng liền mở cửa muốn nhìn đến tận cùng, khi nàng mở cửa kia một chốc, tất cả mọi người như là tâm hữu linh tê giống nhau, toàn bộ mở cửa, Sở Hạo cùng phòng Ngử Diên vừa lúc là cửa đối diện, trong nháy mắt ánh mắt hai người tiếp xúc kia, Ngử Diên liền nhìn về phía nơi khác, làm bộ chính mình cái gì cũng không biết, mà trong mắt Sở Hạo toàn bộ đều là lửa giận!

“Sao lại thế này?” Béo lão nhân cùng Sở Hạo cũng đứng ở đối diện, ông liếc mắt nhìn Sở Hạo một cái, cũng giống như sự tình gì cũng chưa phát sinh, ông cũng không thể nói, thực xin lỗi ta không phải cố ý, nhìn trong mắt ngoại tôn là tức giận, hẳn việc hướng Ngử Diên bọn họ bên này mà đến, mà Lý Lập thích Bát Quái sớm đã xuống lầu một chuyến, một giây sau, hẳn việc chạy tới hết lên: “Không tốt rồi!”

“Làm sao vậy?” Mấy người khó hiểu nhìn Lý Lập đứng giữa cầu thang.

“Ai nha!” Lý Lập vỗ đùi reo lên một cái: “Ngày hôm qua chồng ngoại tiếp tú cầu chính là Lý tài chủ kia đã tìm tới cửa, nói là cho lão công của ngoại thú nữ nhi của hần a!” Lý Lập nói gấp.

“Cái gì?” Trừ bỏ Sở Hạo không phát ra âm thanh bên ngoài, Tiểu Hương, Ngử Diên cùng Béo lão nhân đồng thời kinh hô, tất nhiên bọn họ là nghe hiểu lời của Lý Lập ..., tại đây dọc theo đường đi đến cửa, Lý Lập nhiều lần nói cho bọn hần biết, lão công chính là tướng công, lão bà ý tứ chính là nương tử.

Ngử Diên nghe thấy vậy oán hận nhìn hướng Sở Hạo, trong mắt lộ vẻ bất mãn, ánh mắt kia tựa hồ nói cho hần biết, ngoại nếu là dám thú nàng thử xem xem! Nhưng mà, khoe miệng Sở Hạo lại treo lên mỉm cười, hai tay ôm cánh tay nhân nhả tựa vào cạnh cửa, bộ dạng cả lơ cả phất, xem khiến cho Ngử Diên phát cáu, người này có ý tứ gì?!

“Tránh ra!” Lý Lập đứng ở trung tâm cầu thang phía sau truyền đến một tiếng quát lớn, Lý Lập ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, gặp một đoàn người đến, hần liền đi đến đi vào bên người Ngử Diên nói thầm, “Ngoan ngoan, tình địch của ngoại xem ra rất nhiều tiền rất nhiều quyền a!”

Lời của Lý Lập vừa nói xong, đoàn người chậm rãi đi tới lầu hai, một vị trong đó mà bọn họ nhận thức, đó chính là ông chủ to béo kia, tiếp theo hần kêu lên: “Chỉ San, con tới nhìn xem ai cướp được tú cầu của con!”

Lý tài chủ vừa nói xong, nữ tử xinh đẹp kia lại đi từ từ đi lên, dung nhan tuyệt mỹ của nàng còn mang theo nước mắt, hiển nhiên là đã bị đả kích không ít, Ngử Diên tắc không nói gì nhìn về phía bọn họ.

“Công tử!” Chỉ san đi vào trước mặt Sở Hạo nhẹ nhàng la lên một tiếng.

Ra tay cực nhanh.

Bên kia trừ bỏ Sở Hạo không nhìn thấy người khác, mà bọn họ hàng này toàn bộ đứng rất nhiều người, tất cả mọi người không nói lời nào nhìn về phía Sở Hạo, nhìn xem hần nói như thế nào.

“Chính là ngoại cướp được tú cầu của nữ nhi ta?” Lý tài chủ nhìn về phía sở Hạo hỏi.

Sở Hạo mỉm cười gật đầu.

“Vậy ngoại nên cưới nữ nhi của ta!” hần nói gấp.

“Nhưng mà ta đoạt tú cầu cũng không phải vì muốn thú nữ nhi của ngoại!” Sở Hạo ăn ngay nói thật nói.

“Ngoại đừng ba hoa cho ta, mặc kệ động cơ của ngoại là cái gì, tú cầu nếu cướp được, ngoại nên thú nữ nhi của ta, như thế nào? Nữ nhi của ta không xứng với ngoại sao?” Hần dựng râu trềng mắt nói.

“Tiểu thư trời sinh tướng mạo đẹp, nhưng mà tại hạ thật sự là vô phúc hưởng thụ!”

“Công tử. Chỉ San cứ như vậy làm ngoại chán ghét sao?” nước mắt Chỉ San chậm rãi chảy xuôi xuống dưới, trong lòng tràn đầy thương cảm.

“Lời ta muốn nói, lúc trước đã nghĩ ngoại hiểu được!” Sở Hạo cũng không nghĩ muốn lặp lại lần nữa hần không thích nữ nhân.

Chỉ San nghe thấy vậy bụm mặt anh anh khóc thút thít, bộ dáng thập phần thương cảm.

Béo lão nhân thấy thế liền đi tới cười cười nhìn về phía Lý tài chủ nói: “Lý tài chủ xin chào, ta là ông ngoại của hần, không phải ngoại tôn của ta không muốn cưới nữ nhi ngoại, chỉ là ngoại tôn của ta nói qua cả đời này chỉ thích nương tử của hần, đúng, nương tử của hần ở đây!” Béo lão nhân chỉ hướng Ngử Diên nói.

Ngử Diên nghe vậy vô cùng hài lòng cười cười, không sai, Béo lão nhân rất hiểu tâm tư của nàng.

Mọi người theo tay hần chỉ phương hướng nhìn sang, lúc này, Lý tài chủ khinh thường nói: “Nàng có điểm nào hơn Chỉ San sao? Đang nói. . . , nam nhân ba vợ bốn nàng hầu đó là việc bình thường, lão phu cũng không tin ngoại đời này cũng chỉ muốn một nữ nhân là nàng!”

Sở Hạo không nói gì, Chỉ San nhìn về phía Sở Hạo nước mắt mông lung hỏi: “Công tử. Chỉ San nguyện ý làm thiếp của ngươi, ngươi cũng không nguyện ý muốn Chỉ San sao?”

“Ta sẽ không cưới ngươi ” Sở Hạo lạnh như băng nói.

“Ai, dám, khi, dễ, cháu gái ta?” Chỉ nghe thấy một thanh âm già nua phẫn nộ, tiếp theo cầu thanh truyền đến thanh âm kéo kệt kệt kệt, cho đến khi chủ thanh âm xuất hiện ở trong tầm mắt của mọi người.

Mọi người kinh ngạc, lúc này lão thái thoát nhìn rất có khí phách, rất có tư thế nha!

Mà một bên Béo lão nhân đã sớm đại ra, mọi người chỉ nghe thấy Béo lão nhân dùng một loại thanh âm ôn nhu làm cho người ta khó có thể tin là lên một tiếng “Xảo Xảo.” Mà một tiếng ‘Xảo Xảo’ làm cho lão thái vừa rồi còn nổi giận dùng một thời kinh ngạc, hơn nữa nàng cũng phun ra một câu cùng ôn nhu vừa rồi với thanh âm tức giận cực kỳ tương phản, “Sư huynh!”

Mọi người nhất thời bị địa lôi đánh!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 221: Hoặc là, một đời một thế một đôi nhân, hoặc là, tan vỡ!

Tất cả mọi người bị một màn trước mắt làm cho ngây ngẩn cả người, chỉ thấy Béo lão nhân run run đi đến trước mặt lão thái này thoát nhìn bảo dưỡng coi như không tệ, tiếp theo ánh mắt của ông rõ ràng đang run rẩy, chỉ thấy ông đột nhiên cầm tay lão thái kích động nói: “Xảo Xảo.Xảo Xảo, ta tìm muội đã lâu đã lâu!”

“Sư huynh.” Lão thái đột nhiên nghẹn ngào

Mọi người cũng bị một màn bất thành linh làm cho ngây ngẩn cả người, chuyện này tốt cùng là sao thế này?!

Một canh giờ sau • Tại Lý gia

Ngồi bên trong ngôi nhà lớn xa hoa, Ngữ Diên đột nhiên có loại cảm giác áp lực, cũng có loại dấu hiệu không tốt, Tiểu Hương không có tiến vào mà là đang nói chuyện cùng với người đánh xe, cùng bổ sung hàng hoá cho lên xe ngựa, mà Sở Hạo tất nhiên cùng Béo lão nhân ngồi cùng một chỗ, mà đối diện với Béo lão nhân ngồi đó là cái lão thái tên Xảo Xảo kia cùng với Lý Chỉ San, còn có Lý tài chủ.

Mà ngồi ở một cái bàn khác chỉ có Ngữ Diên cùng Lý Lập, giờ phút này, nàng đột nhiên cảm giác mình hơi bị dư thừa rồi, Lý Lập nhìn về phía bọn họ lại nhìn thoáng qua Ngữ Diên thấp giọng nói: “Xem ra, lão thái này hẳn là cùng lão đầu này là tình cảm trước kia rất tốt, người nói, chồng người nghe lời gia gia của hắn như vậy, nếu ông ta bảo lão công của ngươi thú nữ nhân này mà nói. . . , chỉ sợ.” Lý Lập nói một nửa không có nói nữa, nhưng mà câu nói kế tiếp Ngữ Diên tất nhiên hiểu được, một loại áp lực chưa có bao giờ làm cho nàng có chút hít thở không thông.

“Ngươi muốn làm như thế nào?” Xảo lão thái nhìn thoáng qua Béo lão nhân hỏi.

“Ách, cái gì làm như thế nào?” Béo lão nhân biết rõ còn cố hỏi.

“Ngoại tôn của ngươi gả cho cháu gái của ta!” Xảo lão thái nhìn thoáng qua Béo lão nhân lại nhìn thoáng qua Sở Hạo, đối với tiểu tử này bà tương đối vừa lòng, bắt kẻ là từ phương diện nào mà nói, hẳn cùng Chỉ San thật là xứng đôi.

“Ách. cha mẹ Hạo nhi chết sớm, mà hắn hiện tại cũng lớn như vậy rồi, hôn nhân đại sự tất nhiên do chính hắn làm chủ!” Béo lão nhân liền đem bóng cao su này đá cho Sở Hạo.

“Hoang đường, sư huynh, lời này của ngươi nói ta nghe không hiểu rồi, cha mẹ ngoại tôn này của ngươi chết sớm, mà hắn lại là một tay ngươi nuôi lớn, ngươi mặc kệ hắn thì ai quan tâm hắn khi già? Hôn sự này tất nhiên phải nghe theo trưởng bối, nay, ta cũng vậy đối với cháu gái thân yêu nhất của ta, ta cảm thấy hai người bọn họ rất xứng đôi!” Xảo lão thái nói.

“Này.” Béo lão nhân có chút do dự, ông nhớ rõ Ngữ Diên nói qua nếu muốn nàng cả đời thích ngoại tôn của ông, thì ngoại tôn ông cả đời chỉ cần một nữ nhân là nàng, nhưng hôm nay, nữ nhân này ông vẫn thích, lúc này ông phải làm như thế nào đây?

“Này cái gì này? Lời của ngươi, ngoại tôn của ngươi có thể không nghe sao? Ta biết ngoại tôn của ngươi có thể từ cũng là Thái Hậu tự mình chọn lựa, Chỉ San sẽ không yêu cầu xa với làm Vương Phi, vậy làm một sủng phi chung quy cũng không thành vấn đề đi?” Xảo lão thái khí thế bức nhân nói.

Mà Lý tài chủ nguyên bản tức giận hiện tại cũng chỉ có thể cầm miệng nói cái gì cũng không dám nói, hần nhìn ra được hần không tội, thật không nghĩ đến hần lại là đệ nhất Vương gia ở kinh thành, hôn sự này nếu đạt được thì chính là do tổ tiên tích đức, nếu là bầu vú không hơn còn chưa tính, ít nhất Vương gia chiếu cố qua nữ nhi của hần, đây cũng là một loại vinh dự, nhưng, ở trong lòng hần đây đang cực kỳ hi vọng đặt lên cửa hôn sự khó được này.

Chỉ San ngược mắt nhìn thoáng qua Sở Hạo, trong mắt của nàng toát ra rất nhiều chờ mong cùng chờ đợi, từ ánh mắt đầu tiên tâm hồn thiếu nữ của nàng đã chấp nhận, kỳ thật trong lòng nàng mặc kệ hần là thân phận gì, ta nguyện ý cùng hần, song, lúc mà nghe tới hần là Vương gia nổi danh ở kinh thành, đã làm cho nàng chấn động, trong lòng càng không thể bình tĩnh.

“Xảo Xảo, chuyện này không chỉ phải hỏi Hạo nhi, cũng phải hỏi Diên nhi một chút, dù sao Diên nhi là Vương Phi của hần” nói xong, Béo lão nhân ngoái đầu nhìn lại nhìn thoáng qua Ngử Diên ngồi ở mặt sau ý bảo nàng lại đây, Lý Lập thấy thế liền dùng cánh tay gãi gãi nàng ý bảo nàng đi qua.

Trên mặt Ngử Diên tràn ngập khó chịu đi vào trước mặt bọn họ.

“Nha đầu, lão thái đã không còn gì để nói, chính là cháu gái của ta đặc biệt thích hần, một Vương gia ba vợ bốn nàng hầu thực bình thường, hôm nay khiến cho nàng làm suren phi của Vương gia, nếu không, làm thiếp cũng được!” Xảo lão thái nói.

Ngử Diên liếc mắt Chi San một cái, nàng ta đang chờ mong nhìn hường nàng, trong mắt tràn đầy cầu xin, Ngử Diên không chút biểu tình nói: “Ồ trong đạo lý hôn nhân của ta, chỉ cho phép một đôi một thể một đôi nhân!”

Mọi người sùng sốt, Lý Lập mỉm cười, đây mới là điển tích nữ nhân thế kỷ 21.

“Song.” Ngử Diên dừng một chút nói: ” Song, nếu là hần nguyện ý thủ Chi San tiểu thư ta cũng vậy không lời nào để nói, chỉ là ta muốn nói chuyện rõ ràng, nếu hần thật sự nguyện ý thủ Chi San tiểu thư, ta chỉ phụ trách đem hần đưa đến kinh thành, sau, ta sẽ hưu hần, tướng công của ta đời này chỉ có thể yêu một mình ta, cũng chỉ có thể có được một mình ta, ta không phải thánh nhân, ta không thể làm được hai nữ cùng chung một chồng, cho nên, hoặc là, một đời một thể một đôi nhân, hoặc là, tan vỡ!” nếu không phải hần trúng thất tâm cổ, nàng sẽ không đưa hần đi kinh thành, chắc chắn hiện tại rồi đi.

“Lý Lập chúng ta đi!” Nói xong, Ngử Diên trực tiếp kêu Lý Lập lên đi ra ngoài.

Nói xong, Ngử Diên xoay người nhìn về phía Lý Lập nói: “Chúng ta đi ra ngoài đi!” Lý Lập nghe vậy liền theo đi qua.

“Ngươi không nghe bọn hần nói như thế nào sao?” Ra cửa Lý Lập khó hiểu hỏi.

Ngử Diên miết mắt thấy hần nói: “Nghe cùng không nghe có cái gì khác nhau, nhưng, ta biết, hần sẽ lấy nàng”

“A? Vì sao?” Lý Lập vạn phần khó hiểu.

Ngử Diên khoe miệng nở một nụ cười bất đắc dĩ, “Bởi vì. Hần muốn bỏ ta, đây là biện pháp duy nhất!” Nói xong, Ngử Diên trực tiếp ngồi ở trên xe ngựa, tâm tình lập tức uể oải tới cực điểm, một cỗ không vui mừng mãnh liệt làm cho nàng phiền chán không thôi.

Lý Lập không đi quấy rầy nàng, Tiểu Hương muốn đi bị Lý Lập kéo lại, sau đó Lý Lập liền nói cho Tiểu Hương chuyện đã trải qua, điều này làm cho Tiểu Hương nghe được vạn phần sốt ruột, nàng biết tính tình tiểu thư, nếu Vương gia thật sự đáp ứng thủ người đàn bà kia rồi, vậy tiểu thư chẳng phải sẽ thương tâm muốn chết?

Hai canh giờ sau

Trên đường lớn bằng phẳng chạy hai chiếc xe ngựa, một chiếc đó là xe ngựa phía trước, chính là trong xe chỉ ngồi ba người, Ngử Diên, Lý Lập cùng với Tiểu Hương, một chiếc xe ngựa khác là một xe ngựa xa hoa mới tinh, bên trong ngồi bốn người, Béo lão nhân, Xảo lão thái cùng với Sở Hạo cùng Chi San, chiếc xe ngựa kia bên ngoài còn đi theo rất nhiều người hầu cười ngựa theo, đó là Lý tài chủ để cho bọn họ hộ tống bọn họ đi kinh thành.

“Tiểu thư.” Tiểu Hương nhìn về phía Ngử Diên hiện lên khuôn mặt không vui, tâm tình cũng rất khó chịu.

Trái tim Ngử Diên lần đầu tiên đau đớn như thế, nguyên lai, đây là cảm giác thương tâm, nguyên lai, đây là cảm giác tan nát cõi lòng, nàng xoay người nhìn về Lý Lập phía ngồi ở bên cạnh nói: “Nguyên lai, đau lòng là tư vị này!” Nói xong, chưa sớt cười cười.

“Ngươi rất yêu rất thương hần?” Lý Lập nhìn về phía nàng nhẹ giọng hỏi.

Ngử Diên lắc đầu “Ta không biết, ta thật sự không biết, chính là, ta thật sự khó chịu, lòng thật là rối loạn phiền chán, nhớ tới hần cùng người đàn bà kia ngồi ở trong xe ngựa phía trước, lòng cũng không biết vì sao phiền chán như thế?” Nàng nhìn Lý Lập hi vọng được đến đáp án.

Lý Lập than nhẹ một tiếng nói: “Ngươi đã thích hần, cảm giác của ngươi như vậy cùng với lúc trước ta bị bạn gái đá là giống nhau, chúng ta quen ba năm ở đại học, nàng nói rồi đi liền rồi đi, Ngử Diên, trước khi hần không mất trí nhớ đã nói với ta, hần rất yêu ngươi, thật sự rất yêu ngươi, vì ngươi hần cái gì đều nguyện ý làm, nói vậy, hần hiện tại cũng rất phiền lòng đi, ta cảm thấy ngươi hãy thông cảm hần đi, dù sao hần không phải cố ý!”

Lời nói của Lý Lập làm cho Ngử Diên dừng một chút, đúng vậy a, hần hần không phải cố ý, lúc trước ở Quý Vực, còn có Tây Thiên, hần đều để ý bảo vệ nàng như vậy, quên đi, như vậy cũng tốt, nếu hần thật sự đã yêu người đàn bà kia mà nói. . . , như vậy thất tâm cổ sẽ tự động giải trừ, mà nàng cũng không cần sầu lo đi trở về.

Ngữ Diên thân nhiên cười, tiếp theo đột nhiên lên tiếng hát ca: “Yêu nhau đã từng qua những nơi quen thuộc, giữ lại hương thơm trước kia, quen thuộc ẩm áp, giống cánh thiên sứ, xẹt qua ranh giới trong lòng em, tin tưởng anh còn ở nơi này, chưa bao giờ từng rời đi, tình yêu của em giống thiên sứ bảo vệ cho anh, nếu sinh mệnh thăng đến nơi này, từ nay về sau không có em, em sẽ tìm thiên sứ thay em yêu anh.”

Lý Lập nghe bài hát của nàng tự nhiên biết không vui cùng buồn khổ của nàng, mà Tiểu Hương lại trầm mặc nhìn nàng, trong lòng khó chịu không thôi, tiểu thư!

“Tin tưởng em còn ở nơi này, chưa bao giờ rời đi, tình yêu của em giống như thiên sứ bảo vệ anh, nếu sinh mệnh thăng đến nơi này, từ nay về sau không có em, sẽ tìm cái thiên sứ thay em đi yêu anh——” tiếng ca Ngữ Diên giống như chim sơn ca xuyên qua ở trong lòng của mỗi người

Đây là nàng lần đầu tiên dụng tâm đi hát hết bài hát này như thế, đúng vậy a, nàng không thể ích kỷ như vậy, (tuy rằng nàng đích xác rất ích kỷ) bọn ta chưa quyết định định sẽ ở lại nơi này, vì sao lại bắt hấn chỉ thích một mình nàng thôi, (trên thực tế, nàng chính là muốn cho hấn chỉ thích một mình nàng), nếu nàng thật sự đi trở về, vậy hấn chẳng phải là cô đơn một mình, (kỳ thật nàng chưa bao giờ lo lắng qua vấn đề này) thôi thôi, mặc kệ hấn, đem hấn đưa đến kinh thành nàng liền chạy nhanh về nhà (thật sự là trong lòng nói).

Chỉ là, có rất nhiều sự tình, cũng không phải dựa theo ý nghĩ của nàng cùng kịch bản đi tiếp, bởi vì có rất nhiều sự tình thì không cách nào dự tính cùng không chế, ví dụ như ở một mình trong thôn trang nàng sẽ hiểu được, nguyên lai nàng không phải Ninja rùa, lại càng không là thánh mẫu Maria gì!

Bên trong một chiếc xe ngựa khác, Sở Hạo vẫn trầm mặc là không nói, mây không khỏi chau lên, hấn biết làm như vậy chỉ là muốn để nàng rời khỏi hấn, mà nữ nhân tùy thời cũng có thể đuổi đi, chính là vì sao thời điểm mục đích đạt tới, trong lòng hấn lại không có chút nào vui sướng, vì sao, hấn nghe được nàng hát bị thương như thế, trong lòng lại có chút không thoải mái?! Cảm giác dị thường như thế làm cho mây của hấn dần dần biến thành một cái chữ ‘xuyên’.

Béo lão nhân giờ phút này cũng là trầm mặc, ông cảm thấy rất xin lỗi Diên nhi, lúc nói vậy tim Diên nhi nhất định rất đau đớn đi, ca khúc như vậy người ta nghe lại có cảm giác chia lìa, kỳ thật ở trong lòng ông cũng chỉ thừa nhận một đứa cháu dâu này, cho dù nàng nói qua đời này đều không cho ngoại tôn của hấn thủ nữ nhân khác, ông đều cười đồng ý, nhưng hôm nay...

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 222: Không phải người chết, cho nên không làm Ninja rùa!

e thông thả chạy, tất cả mọi người đều có tâm tư trầm mặc, không bao lâu, buổi trưa cũng đến, phía trước này không có thôn cũng như không có phòng trọ, mọi người cũng chỉ có thể ở ngoại ô nghỉ ngơi ăn một chút gì, chính là lúc này trên bãi cỏ xanh vô duyên vô cớ có nhiều người như vậy thật ra khiến cho Ngữ Diên không quen, tất nhiên ba người bọn hấn cũng không còn theo chân bọn họ ngồi cùng một chỗ. Lúc này, Chỉ San bụng điểm tâm tinh xảo đi vào bên người Ngữ Diên nhẹ nói nói: “Tỷ tỷ ăn chút điểm tâm đi!” Nói xong, đem hòm điểm tâm mở ra, làm cho điểm tâm tinh xảo kia liền hiện ra.

“Không cần!” Ngữ Diên cũng không ngẩng đầu lên nói, vừa rồi còn nhắc nhở chính mình tìm thiên sứ cho hấn, ai biết lời nàng vừa nói ra khỏi miệng tự đọng lại như thế, nhưng nàng cũng không muốn xin lỗi, không vui chính là không vui.

“Công tử, cầm điểm tâm ăn chút đi!” thấy Ngữ Diên nơi này ăn tư thế không cho khách vào nhà, vì thế Chỉ San đem điểm tâm đưa cho Lý Lập, Lý Lập thấy thế rất muốn đi nhận, nhưng nhìn đến ánh mắt cảnh cáo của Ngữ Diên cùng Tiểu Hương, hấn cười khoát khoát bánh bao trong tay nói: “Cái này rất thích hợp với ta!”

Chỉ San thấy thế chỉ có thể xấu hổ cười, xoay người về tới bên kia, đem điểm tâm đưa cho Sở Hạo, mà Sở Hạo lại có thể phá lệ không có cự tuyệt, mà là trực tiếp cầm bắt đầu ăn, một màn này làm cho Ngữ Diên xem nghiêng rằng nghiêng lợi.

“Truyền thuyết Tiểu Tam này quả nhiên lợi hại a!” Lý Lập cắn bánh bao nói.

“Hồ ly tinh!” Tiểu Hương không vui lắm bầm.

“Đồng ý!” Ngữ Diên trả lời nói.

Tiểu Hương nghe được lời tiểu thư đồng ý không khỏi gật gật đầu, một giây sau, nàng lúi kếu Ngữ Diên nói: “Tiểu thư a, người sẽ không phải thật sự đem Vương gia hưu đi?”

“Biết rồi, chỉ cần hấn thật sự cưới người đàn bà kia, ta chắc chắn sẽ hưu hấn!” lời này không giả, con người, một khi thích rồi, sẽ thực đắc ý, một khi quan tâm, sẽ không nguyện ý cùng người khác chia sẻ.

“Tiểu Hương a, người không hiểu, ta cùng nàng ở cùng ở quê hương kia, đều là chế độ một vợ một chồng, cũng chính là Ngũ Diên thường nói khi còn sống một đời một đôi nhân, đến chết cũng không đổi!” Lý Lập chưa nói thế kỷ 21 mà chỉ nói là thôn trang.

“Wow, thật hâm mộ nha!” Tiểu Hương về mặt hâm mộ nói, một đời một thể một đôi nhân, thật đẹp tốt!

“Sở công tử ăn ngon không?”

Thanh âm Chi san ngọt ngào ngay tại bên tai của nàng lượn lờ, lúc này, Béo lão nhân tựa hồ cảm thấy có chút bất khoan, vì thế đi vào bên người Ngũ Diên đem điểm tâm đưa cho nàng, Ngũ Diên liếc mắt nhìn hân lâm bầm một câu, “Gặp sắc quên bạn, hừ”

“Diên nhi” Béo lão nhân ngồi ở bên người nàng nói gấp: “Ta thật sự không muốn Hạo nhi thú nàng ta, dựa theo đặc tính của Hạo nhi cũng sẽ không thú nàng, ta nghĩ đến đem quả bong này đá cho hân, hân sẽ cự tuyệt, ai ngờ tiểu tử này cư nhiên đồng ý, điều này làm cho ta cũng không nghĩ tới a!” Béo lão nhân nói.

Ngũ Diên nhìn thoáng qua Béo lão nhân, cũng biết không phải vấn đề của ông, vì thế tò mò hỏi chuyện tình của ông cùng Xảo lão thái, Béo lão nhân không hề che dấu toàn bộ nói cho nàng, nghe thấy vậy, Ngũ Diên đối với ông càng không có câu oán hận rồi, nguyên lai, ông vẫn không ngừng chạy đi ra ngoài, là do muốn tìm kiếm bà ấy, không nghĩ tới sẽ ở trong cảnh tượng như vậy gặp được, nói vậy, ông cũng không có cách nào, đang nói. . . , ông cũng không có trực tiếp đồng ý, mà là để cho Sở Hạo mà nói, nhưng làm cho Béo lão nhân khó hiểu là, hân căn bản là không biết chuyện tình của ông cùng Xảo lão thái, nhưng vì cái gì lại đồng ý đây?!

Nhưng mà hân sẽ đồng ý Ngũ Diên một chút cũng không kinh ngạc, bởi vì nàng sớm đã biết, nàng biết hân là chỉ muốn thoát khỏi nàng, lúc này, Ngũ Diên đưa mắt nhìn Sở Hạo đang cười vô cùng khoái trá cùng Chi San, mày của nàng càng ngày càng gấp, Béo lão nhân theo ánh mắt của nàng nhìn sang, một giây sau, thấp giọng nói: “Diên nhi Hạo nhi thích người như vậy, hân đây là bị thất tâm cô làm hại, người đừng buông tha cho hân nha, nếu không, cho dù hân sống, cũng sẽ thống khổ chết đi đi!”

“Thôi đi, thống khổ chết đi, người không thấy được hân cười vui vẻ hơn sao, cái gì thất tâm cô không thích nữ nhân, người nhìn một chút, hân còn nhận đồ ăn của Chi San tự mình đem đến, ghé tòm ba kéo!” nàng oán hận nói.

“Không tiền đồ!” Béo lão nhân đột nhiên than thở một câu.

Ngũ Diên ngây ra một lúc nói: “Cái gì không tiền đồ a?”

“Người không tiền đồ!” Ông than thở một câu, nhìn về phía nàng nói.

“Ai, vì sao ta không tiền đồ?” Ngũ Diên khó hiểu, tại sao phải nói như vậy a?

“Người nói thôn xóm của người cùng Lý Lập là một thời đại mới, tư tưởng mọi người đều là rất mở rộng, muốn yêu phải đi theo đuổi, không thương để lại tay, là bản thân sẽ đạt được, không phải là mình thích sẽ không đạt được đúng không?” Béo lão nhân lặp lại lời của bọn họ trước kia.

“Đúng vậy a, nhưng cùng với chuyện tiền đồ có quan hệ sao?” Bị hân luẩn quẩn như vậy, Ngũ Diên sững sờ cho là hân bị hồ đồ

“Đương nhiên là có quan hệ, người sinh ra trong một thôn xóm tân tiến, hiện tại lão công của mình bị người đoạt đi rồi, người chỉ biết giống như Tinh nhi kia làm oán phụ cả ngày oán giận một chút tiền đồ đều không có, nếu ta là người, đem hân cướp về, người suy nghĩ một chút, Hạo nhi này trúng thất tâm cô, người xinh đẹp như vậy tiền nữ vô địch thông minh cũng chưa từng chịu thua gì, lại cố tình để cho một nữ tử bình thường chữa khỏi, người đây không phải không tiền đồ là cái gì?” Béo lão nhân thấy nàng có chút uể oải đành phải đá kích nàng, nàng cùng đứa nhỏ Chi San này, ông vẫn tương đối thích nàng, bởi vì nàng chưa bao giờ làm ra về.

Lý Lập nghe thấy vậy gật đầu phụ họa, “Xác thực không có tiền đồ!”

Ngũ Diên nghe thấy vậy sốt ruột nói: “Người người đây là phép khích tướng!” nàng liền thờ ơ phi phi phản bác.

“Hừ, chính người nghĩ đi, người lại khoắc lác nói người thật lợi hại, hiện tại không gì hơn cái này, hừm hừ!” Béo lão nhân ngay cả hừ vài cái rồi vung lên rồi đi, hướng xe ngựa bên kia đi đến.

Ngũ Diên nghe thấy vậy tức giận thẳng dậm chân, Lý Lập thấy thế nói thầm, “Ai, người thật sự rất mất mặt ai, người từng nói với ta như thế nào, nói là chỉ có người đá người khác, còn không có người khác đá người, người xem một chút, hiện tại đã bị quăng đi, ai nha, hai người chúng ta đều mất mặt!” Nói xong, nhìn về phía Tiểu Hương đang hoàn toàn khó hiểu sao lại thế này đem nàng lập tức lên xe.

Ngũ Diên liếc mắt nhìn cỗ xe ngựa kia một cái, chỉ thấy tay Sở Hạo đang nâng Chi San tiến nhập xe ngựa, một màn này làm cho Ngũ Diên tức giận xoay người nhặt đá lên liền ném tới.

“Ai ư” người đánh xe vừa mới chuẩn bị thỉnh linh lọt vào tảng đá của Ngũ Diên công kích mà phát ra đau đớn kêu lên.

Ngũ Diên thấy thế ha ha cười cười, “Thực xin lỗi a sư phó, ha ha!” một giây sau, liền tiến nhập xe ngựa của mình.

Bên trong xe Ngũ Diên càng nghĩ càng buồn bực, tuy rằng biết rõ Béo lão nhân nói đúng là phép khích tướng, nhưng ngẫm lại cũng không phải không có đạo lý, nghĩ nàng nữ tử thông minh trí tuệ vĩ đại như thế, nhiều nam nhân đều thích nàng như vậy, nàng dựa vào cái gì không trừng phạt hân? Mà là để cho một nha đầu giả vờ đối xử công bằng? Không công bằng!

“Ngũ Diên người đừng thương tâm, bị đá thì bị đá đi, nhưng, ta cũng vậy phát ra bức tức!” Lý Lập nói tới chỗ này, đột nhiên ở bên tai nàng nhẹ nói : “Song có lẽ, hai người chúng ta là người xuyên qua thất bại nhất, ta đâu rồi, bị nữ nhân đùa bỡn, còn người, ngay cả lão công mình đều bắt không được, hoá ra tiểu thuyết này đều là khoắc lác!” nói xong, ngồi thẳng người.

Ngũ Diên nghe thấy vậy vô cùng bất mãn trừng mắt Lý Lập hét lên: “Người mới là người thất bại đâu, đừng đem cái gì đều hướng trên người của ta!”

“Này, Lý Lập người đừng chọc tiểu thư nhà ta mất hứng, tiểu thư nhà ta còn mang đứa nhỏ đấy!” Tiểu Hương vô cùng bất mãn nói, cho dù nàng thích Lý Lập cũng không nguyện ý bắt luận kẻ nào khi dễ tiểu thư của nàng.

Lý Lập nghe vậy hắc hắc cười cười, ngượng ngừng sờ sờ cái mũi.

Giờ phút này tâm Ngũ Diên là phiền chán, nhớ tới lời nói của Béo lão nhân điều này làm cho nàng có chút uể oải, nghĩ đến một màn Sở Hạo giúp đỡ Chi San lên xe, nàng càng thêm phát cáu, chơi đùa cái gì? !

Dọc theo con đường này, bởi vì tâm tình Ngũ Diên không tốt, toàn bộ trong xe đều im ắng, an tĩnh như vậy làm cho Lý Lập cùng Tiểu Hương đều ngủ gật, chỉ có một mình Ngũ Diên nhủ mi chống má nghĩ lại sự tình.

Bên trong một chiếc xe ngựa khác, Xảo lão thái vẫn cười nói cho Sở Hạo Chi San tốt như thế nào, Béo lão nhân này một câu đều không nhúng vào, điều này làm cho ông có chút buồn bực, giờ phút này ông là muốn cùng Ngũ Diên bọn họ ngồi cùng một chỗ, dù sao ngồi ở đó tiếng cười vui là rất nhiều, mà Sở Hạo đối mặt với Xảo lão thái lần nữa lấy lòng, hẳn chỉ là khế gặt đầu.

“Bà cô, người đừng nói, Chi San sẽ làm cho Sở công tử nhìn đến Chi San tốt!” Chi San xấu hổ nói.

Xảo lão thái nghe thấy vậy ha ha cười to, vội nói nàng lúc còn nhỏ nhu thuận thế nào.

Năm canh giờ sau, trời dần dần tối xuống, mọi người quyết định tìm thôn nhỏ ở lại một đêm, dù sao nơi này có một Lý tiểu thư chưa bao giờ ăn ngủ ở bên ngoài, mọi người cũng muốn chiều cổ nàng một chút.

Ngũ Diên đi xuống xe ngựa đi theo mọi người tiến nhập vào thôn xóm tên là ‘Hương Dương thôn’, không bao lâu mọi người tìm đến một khách sạn duy nhất, dù sao đó là một thôn nhỏ, người qua đường cũng khó đến, cho nên cái thôn làng này cũng chỉ có một khách sạn, khách sạn ‘Thái dương’, các tùy tùng Lý gia liền đặt xong phòng thật tốt

Lúc này, toàn bộ mọi người ngồi ở trên mặt bàn đang ăn cơm, Chi San thật cẩn thận ăn, hiển thị rõ phong phạm tiểu thư khuê các, nhưng thật ra Ngũ Diên trực tiếp cầm chân gà thật to liền gặm, nàng liếc mắt nhìn chân gà thật to trong bát Chi San một cái, chỉ thấy nàng ta cố sức cầm chiếc đũa gấp chân gà, lại luôn là gấp không được, Ngũ Diên hừ một tiếng, trong lòng khinh thường thâm nghĩ, già bộ cái gì, ăn chân gà dùng chiếc đũa? Làm ra vẻ!

Lúc này Xảo lão thái đột nhiên nói: “Sở vương gia, nếu người đã đáp ứng thú Chi San rồi, ta xem không bằng như vậy đi, đêm nay người để cho Chi San hầu hạ người đi, dù sao sớm muộn gì đều là người của người, lúc này quen thuộc cũng tốt!”

‘lạch cạch’ một tiếng, chân gà trong tay Ngũ Diên nháy mắt đã rơi vào trên mặt bàn.

Chi San kinh ngạc nhìn hướng Xảo lão thái, lại chờ mong nhìn hướng Sở Hạo, gương mặt của nàng nháy mắt phấn hồng, mọi người cũng toàn bộ bị lời nói của Xảo lão thái ngây ngẩn cả người, bao gồm Sở Hạo.

“Chi San đây, có rất nhiều phương diện không phải hiểu lắm, nghe nói Vương Phi hiện đang mang thai, ta nghĩ các người vẫn là tách ra ngủ đi, như vậy đối đãi nhi cũng tốt, dù sao, Chi San sớm muộn gì cũng phải hầu hạ người đúng không?” Xảo lão thái cười cười nói.

“Không đồng ý” Ngũ Diên đem chiếc đũa tay trái hướng trên bàn ‘lạch cạch’ một tiếng đứng dậy nói.

Béo lão nhân cùng Lý Lập đều vui mừng nhìn hướng Ngũ Diên, đứa nhỏ này thông suốt rồi? ! Sở Hạo hí hóp mắt nhìn về phía nàng.

“Tại sao vậy? Chi San sớm hay muộn cũng phải gả cho Vương gia, chuyện này trong vương phủ nói cái gì đều nên để Vương gia định đoạt nha!” Xảo lão thái nói gấp, bà xem ra, mặc kệ đứa nhỏ này, dù sao bà xác định vững chắc sẽ để Chi San gả cho Sở Hạo.

Ngũ Diên liếc Chi San một cái ho nhẹ một tiếng nói: “Chi San tiểu thư đây, theo lý mà nói coi như là tiểu thư khuê các, chuyện thành thân Vương gia này cũng không phải là chuyện nhỏ, người nào cũng biết Vương gia là đường đệ của hoàng thượng, là Cung Vương gia đệ nhất kinh thành, tất nhiên hôn sự không thể khinh suất, hiện tại xã hội này tam cô lục bà hiểu được chuyện tình rất nhiều, chuyện này vạn nhất nhìn ra Chi San tiểu thư không phải xử nữ, Vương gia chẳng phải để cho người ta chê cười, đang nói rồi, ta vĩ đại như thế cũng là gả vào Sở phủ về sau mới làm việc, ta nghĩ, Chi San tiểu thư không phải muốn cho người ta nói xấu đi?”

Chi San nghe vậy mày hơi hơi chau lên, nàng đích xác không muốn để cho người ta nói xấu, nhưng lại không muốn buông tha cho cơ hội như vậy.

Xảo lão thái nghe vậy ha ha cười cười nói: “Người không cần lừa bịp lão thái bà ta, ta so với người trải qua nhiều hơn, Vương gia tự mình mang nữ nhân đến người nào dám làm miệng đâu? Đang nói rồi, nữ nhân có thể cùng Vương gia ngồi cùng một chiếc xe ngựa tự nhiên là người của Vương gia, mọi người có cái gì nghi hoặc a, đúng không sư huynh?” bà nhìn Béo lão nhân hỏi.

Béo lão nhân nghe vậy chỉ có thể ha ha cười cười không biết nên nói như thế nào.

Ngữ Diên nghe nói thế vô cùng bất mãn nhìn Xảo lão thái, một giây sau, cười nói: “Nhưng mà Vương gia cũng nghĩ như vậy nha!” Nói xong, nàng cúi người ở bên tai Sở Hạo thấp lắm bầm, “Người nếu là cùng nàng cùng phòng, ta liền nói cho mọi người người trên mông đít có nốt ruồi hồng, hơn nữa còn là hình tròn, vừa chạm vào người sẽ cả người run run, nốt ruồi hồng” nói xong, đứng thẳng người cười cười nhìn về phía mọi người.

Sắc mặt Sở Hạo ở trong lòng của nàng đã sớm hoá đen giống như bao công, chỉ thấy hắn đứng dậy nói: “Chuyện này sau hãy nói đi, ta mệt mỏi, muốn nghỉ ngơi rồi, Mộng ngữ Diên người lên đây cho ta!” một giây sau, hắn không vui dẫn đầu lên lầu.

Ngữ Diên thấy thế vô cùng hài lòng cười cười, tiếp theo lấy khăn tay ra lắc lắc, cũng học âm thanh trẻ con oa oa của Lâm Chí Linh nói: “Ai nha, hắn thật đáng ghét, người ta đều là phụ nữ có thai còn muốn ép buộc người ta, người ta mệt mỏi quá ~~~~” Nói xong, nàng nhìn Lý Lập làm một tư thế tay chữ V chạy lên lầu, Lý Lập thấy thế vô cùng hài lòng làm ra một cái động tác tay cổ lên!

Chỉ San nghe nói thế lần đầu tiên trên mặt xuất hiện không hề giận, vì sao nàng trăm phương nghìn kế đi lấy lòng nàng ta, nàng còn không thích nàng như vậy, hơn nữa nàng lại không nói muốn làm Vương Phi, nàng ta làm sao còn muốn phá hư khắp nơi? Nàng chỉ là muốn cùng hắn ở một chỗ mà thôi, sớm hay muộn không phải cũng là nữ nhân của hắn sao? Mộng Ngữ Diên, người có thể ngăn cản tới khi nào? Ta khuyên người trăm ngàn không để cho ta hận người, nếu không, Lý Chi San cũng tuyệt đối không phải dễ khi dễ! Nàng theo bản năng nắm thật chặt nắm tay.

Ngữ Diên đi vào ngoài cửa, khoe miệng treo lên mỉm cười, nàng biết hắn tìm nàng tuyệt đối không có chuyện tốt, song nàng không sợ, nếu không muốn làm Ninja rùa, như vậy, nàng liền nhận tất cả khiêu chiến! Nghĩ đến đây, nàng giơ hai tay lên đầu ngưỡng cao cao lắm bầm, “A, để cho bão táp đến càng thêm mãnh liệt một chút đi!”

Vài giây sau, nàng buông cánh tay xuống, hít sâu một hơi, tiếp theo chỉ nghe thấy ‘kéo kẹt’ một tiếng, nàng bắt nhả dùng chân đạp cửa phòng ra, tiếp theo liền nghe được nàng cao giọng hét lên: “Sở Hạo, tìm cô nữa nữa có chuyện gì?”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 223: Người được lắm, người có Juliet, ta có Romeo của ta !

A ——” Ngữ Diên vừa mới nói xong cô nữa nữa, cổ họng của nàng đã bị người bóp chặt rồi, không cần nghĩ, cũng biết là người nào, cửa theo Sở Hạo một luồng gió đã lặng yên không phát ra hơi thở đóng lại, mà nàng giờ phút này đang dính ở cửa phòng yết hầu khó chịu không thôi. “Ngô ngô.” Ngữ Diên yết hầu đau đớn không thôi phát ra thanh âm khó chịu, hai tay cũng theo bản năng đi đến ôm tay hắn.

“Bốn vương cảnh cáo người, tốt nhất không cần uy hiếp bốn vương, nếu không người chết như thế nào chỉ sợ chính mình cũng không biết!” nói xong, hung hăng bỏ tay ra làm cho thân mình Ngữ Diên hướng một bên đổ xuống, may mắn nàng hai tay đỡ lấy ghế mới không làm cho ngã xuống mặt đất.

“Nếu người muốn mạng sống, tốt nhất nên biết làm cái gì và không nên làm cái gì, đừng học người khác uy hiếp, nữ nhân như vậy sẽ cho người càng thêm chán ghét!” Sở Hạo lạnh như băng nói, trong khẩu khí tràn đầy khinh thường.

Ngữ Diên hít một hơi thật sâu tức giận nhìn hắn chất vấn: “Sở Hạo, người thật sự chán ghét ta như thế sao?”

Sở Hạo mắt lạnh nhìn về phía nàng vẫn chưa trả lời vấn đề của nàng.

“Người thật sự muốn cùng Chi San kia một phòng? Người thật muốn kết hôn để cho Chi San kia làm thê tử của người?” Trên mặt của nàng rõ ràng bình tĩnh như vậy, lại làm cho người xem có chút cảm giác mất mát, bởi vì ánh mắt chân thật của nàng làm cho người ta không dám khinh thị.

“Như thế nào? Bốn vương làm cái gì còn cần người tới chỉ giáo? Còn nữa, người ngay cả một phần của Chi San cô nương cũng không bằng!” Sở Hạo nhìn nàng liếc mắt một cái, trong mắt lộ vẻ khinh thường, khẩu khí cũng làm cho người nghe được vạn phần rét lạnh.

Một phần cũng không bằng?! Nàng cứ kém như vậy sao?!

“Tuy rằng bốn vương không phải rất thích nữ nhân, nhưng mà Chi San cô nương có được khí chất của tiểu thư khuê các vẫn là làm cho người ta thường thức, còn người, luôn miệng nói là thiên kim Mộng tướng quân, người không nhìn xem tư thế cùng tu dưỡng của người!” Sở Hạo như trước nói xong làm cho Ngữ Diên vạn phần thất vọng đau khổ.

“Nha? Nói như vậy, Sở vương gia là muốn thú ChiSan làm Vương Phi sao?” Ngữ Diên cười lạnh hỏi lại.

“Đúng!” hắn không hề do dự nói.

“Được, tốt lắm!” Ngừ Diên chưa sót cười cười, nguyên bản đầu có không quan tâm hần, nhưng vì cái gì nàng lại không khống chế nổi tâm tình của mình, nói làm cho Chi San cùng hần cùng một chỗ, nhưng vì cái gì nghe được cùng phòng, nàng lại khó chịu như vậy, liều lĩnh đi đến ngăn cản, không thể tưởng tượng được kết quả lấy được lại bị hần khinh bỉ như thế đáng giá chẳng, thôi, cái gì thần nữ, cái gì nữ hiệp thông minh, cái này đều là phù vân, hiện tại người nam nhân này trong lòng trong mắt từ bỏ Chi San kia không còn người khác không phải sao? Được, tốt lắm!

“Tốt cái gì?” Nhìn về phía nàng chưa sót cười cười, trong lòng hần đã có chút cảm giác khác thường, vấn đề cũng không tự giác hỏi lên.

“Không có gì, ngươi không thích ta, ngươi không cần ta, ngươi muốn lấy vợ có thể, ngươi chỉ cần hừ ta, ngươi muốn làm gì cũng có thể, Mộng Ngừ Diên ta từ giờ trở đi không bao giờ quản ngươi đánh rắm nữa, bốn tiểu thư đem ngươi đưa đến kinh thành sẽ lập tức rời đi, tuyệt đối sẽ không gây trở ngại cho ngươi!” Ngừ Diên thỉnh thoảng ra những lời này tiếp theo tức giận đẩy cửa ra ‘kêu kệt’ một tiếng đóng cửa lại.

Sở Hạo nghe tiếng đóng cửa nặng nề, trong lòng cũng không biết là cái tư vị gì, tóm lại không có vui vẻ như hần dự đoán.

“Lý Chi San!” Ngừ Diên đứng ở trên lầu la lên.

Chi san nghe thấy vậy đứng dậy ngược mắt nhìn về phía Ngừ Diên đáp: “Tỷ tỷ có chuyện gì sao?”

“Sở Hạo cho ngươi đêm nay thị tẩm” Nói xong, không để ý người phía dưới kinh ngạc, chính nàng tìm một cái phòng đi vào, không muốn lại đi để ý tới hần cùng nàng ta đánh rắm, nhưng mà lòng của nàng lại khó chịu không thôi, vượt Huyết Linh Đang bị phong tỏa, nàng chưa sót cười cười, bên ngoài đã phát sinh hết thấy sự tình Thất Dạ đều là không biết, bởi vì nàng không muốn làm cho hần lo lắng, cho nên phong bế huyết Linh Đang, không biết hần hiện tại cùng Bạch Linh ở bên trong cử hành hôn lễ chưa !

Một đêm này, tất cả mọi người nhất định không thể đi vào giấc ngủ, không có ai biết phía dưới phát sinh cái gì, nhưng mà đêm nay nhất định có người vui mừng có người ưu sầu.

Hôm sau

Xe ngựa sáng sớm mà bắt đầu chạy đi, Ngừ Diên nhìn về phía ánh mắt Chi San có chút sung trong lòng càng thêm nóng nảy, xem ra, tối hôm qua bọn họ ép buộc đủ lâu, nàng đối với hần thích đã giảm xuống, hiện tại duy nhất nhiệm vụ phải làm chính là đem hần đưa đến kinh thành, sau đó nàng liền rời đi, giải được này cũng không cần phải giải khai, dù sao hần đã có người trong lòng không phải sao?

“Tối hôm qua ngươi có khỏe không?” Lý Lập nhìn về mắt Ngừ Diên đầy quầng thâm lo lắng hỏi.

“Được, tốt lắm, tốt thật đấy!” Ngừ Diên chính mình cũng không phát hiện lời mình nói ra lại chưa như thế.

“Quá đáng, hơi quá đáng, ta một chút cũng không thích cái hồ ly tinh kia, tiểu thư ta biết ngươi ủy khuất, quên đi, Vương gia một khi đã như vậy đối với ngươi, chúng ta chúng ta. Chúng ta cũng đừng có đi cùng hần!” Tiểu Hương dừng một chút quyết tâm đề nghị nói.

Ngừ Diên nhìn thoáng qua Tiểu Hương lại nhìn thoáng qua Lý Lập, rốt cục thờ dài nói: “Ta một chút cũng không tốt, ta rất tức giận, cho dù tên khốn kiếp kia không thích ta, nhưng mà ta cũng vậy không thể tiêu cực như thế nha, một chút mặt mũi như vậy đều không có, nhớ ngày đó ta chính là hương mô mô, nay.” Nghĩ đến đây, nàng liền khó chịu không thôi.

“Đúng vậy a, rất mất mặt rồi, hai người chúng ta cũng quá thất bại!” Lý Lập cũng thờ dài nói, nói tiếp: “Nếu không, ngươi cũng đi tìm lang quân như ý, như vậy cũng không trở thành mất mặt như vậy. “

Ngừ Diên nghe thấy vậy than nhẹ một tiếng nói: “Đúng vậy, nhưng mà. Nhưng mà người này đi nơi nào tìm đâu”

“Tiểu thư a, người không phải thích Phượng công tử sao? Ta xem Phượng công tử đối tiểu thư cũng rất tốt!” Tiểu Hương đột nhiên đề nghị nói.

Nghe vậy, ánh mắt Ngừ Diên chợt lóe không khỏi cười nói: “Đúng vậy, ta như thế nào không nghĩ tới, nhưng mà. Nhưng mà ta ngay cả hần ở nơi nào cũng không biết, mấy ngày này không nhìn tới hần, ta cũng vậy rất nhớ hần!”

Tiểu Hương nghe nói thế nhìn thoáng qua Lý Lập, Lý Lập lại nhún nhún vai tỏ vẻ hoàn toàn chưa từng nghe qua nhân vật này.

“A —— Phượng Ly Ca ngươi ở đâu a, ta nhớ ngươi lắm ——” Ngừ Diên đột nhiên ngửa đầu rống to, đúng vậy, nàng là cố ý, nàng chính là làm cho toàn bộ người ở xe ngựa phía trước nghe được, bốn tiểu thư cũng không phải không lấy được chồng, hừ!

‘Hí’ Ngừ Diên chỉ cảm thấy xe ngựa của mình chợt đột nhiên ngừng lại, làm cho bọn họ ba người thiếu chút nữa ngã sấp xuống, tiếp theo bên ngoài liền truyền đến thanh âm của mọi người động đao quát lớn.

Ngừ Diên nghe thấy vậy nhìn thoáng qua Lý Lập, Lý Lập thấy thế nói: “Sẽ không phải chúng ta lại gặp thổ phi chứ?!”

Ngừ Diên nghe lời Lý Lập nói, vừa định nói chuyện, một mùi được thảo xuyên thấu qua xe ngựa lại đây, nháy mắt, đồng tử Ngừ Diên phóng đại, lập tức nhảy xuống, cử động như vậy làm cho Lý Lập cùng Tiểu Hương ngây ngẩn cả người, tự nhiên cũng theo đi xuống.

Người trong xe ngựa đi trước cũng toàn bộ đi xuống, gió nhẹ nhẹ nhàng quét qua, Phượng Ly Ca một thân áo trắng nhàn nhã tựa vào thân cây bên cạnh phe phẩy cây quạt trắng trong tay, một bộ dáng phiêu dật tiên nhân

“Làm sao người lại đến đây?” Sở Hạo đi xuống xe nhìn về phía Phụng Ly Ca đột nhiên tới nhủu mi hỏi, tiếng hô của Ngử Diên ở trong xe, hẳn tự nhiên là nghe được, hiện tại đột nhiên nhìn thấy hẳn ta tự nhiên có chút không thoải mái.

“Phụng Ly Ca ——” Ngử Diên thấy thế mừng rỡ không thôi, một giây sau, chạy tới liền trực tiếp không hề kiêng dè nhào vào trong lòng phụng Ly Ca, Phụng Ly Ca thấy thế mỉm cười, trực tiếp đưa tay ôm lấy nàng.

Mọi người sùng sốt, chuyện này. Đây cũng quá lớn mật chứ?!

Chỉ San thấy thế thật cẩn thận ngược mắt nhìn về phía Sở Hạo, chỉ thấy đuôi lông mày hẳn chau lên, ánh mắt thật là không vui, nàng tiếp theo lại nhìn thoáng qua Ngử Diên cùng Phụng Ly Ca, trong lòng càng thêm nghi hoặc, nàng không rõ một Vương Phi làm sao có thể dưới ban ngày ban mặt trước mặt Vương gia ôm một người nam nhân?!

“Như thế nào? Biết nghĩ tới ta rồi?” Phụng Ly Ca không để ý Sở Hạo tức giận mà là mỉm cười nhìn nàng, hẳn không phải người ngu ngốc, nhìn đến nữ tử bên cạnh Sở Hạo, lại nhìn một chút xe ngựa tách ra liền đoán được đích thị là xảy ra điều hiểu lầm gì, mà hẳn nhìn về phía nàng khuôn mặt trước mặt có chút tiêu tụy liền biết nói nàng đích thị là nhận lấy ủy khuất gì, đơn giản hẳn liền tùy ý để nàng làm nũng.

Ngử Diên vội vàng gạt đầu, “Phụng Ly Ca người quả thực chính là Romeo của ta, mỗi lần thời điểm ta cần nhất người giống như dừng sĩ liền xuất hiện, ta rất thích người!” Ngử Diên cười hi hi nói, ánh mắt còn có toan tính đưa mắt nhìn Sở Hạo, còn chòng lại ánh mắt lạnh như băng của Sở Hạo.

Lạnh như băng? Tốt lắm, rõ ràng người không muốn chết, ông trời đối với nàng thật tốt, việc này tất cả thật sự là trời giúp nàng vậy. Người được lắm có Juliet của người, ta có Romeo của ta , chính là, xem ai đùa quá ai này cần phải xem câu chuyện, Sở Hạo, bốn tiểu thư chắc chắn đem toàn bộ sĩ nhục người gây ra trả lại cho người! Hừ!

Đuôi lông mày Sở Hạo chau lại, hơi hơi nheo mắt lại, đuôi mắt lạnh lùng nhìn hai người, mang theo loại băng hàn lạnh lùng, đáng chết xú nữ nhân này lại có thể dám ở trước mặt hẳn cùng sư đệ của hẳn câu kết làm bậy, hẳn chắc chắn sẽ làm cho nàng biết được cái gì gọi là thủ vừng nữ tặc!

Hai người dùng ánh mắt hung ác nhìn hướng đối phương lẫn nhau, nháy mắt ‘bá’ một chút bốc cháy lên hỏa diễm, tất nhiên không phải hỏa diễm yêu, mà là hỏa diễm tức giận , song phương trong mắt đều có một ý nghĩ, chưa biết ai thắng ai chúng ta hãy đợi đấy!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 224: Xao động bất an, sóng ngầm ở dưới dao động!

Bởi vì đột nhiên xuất hiện Phụng Ly Ca, lần này hai người xem như giăng lên, cũng bởi vậy tất cả mọi người có trò hay để nhìn, Lý Lập là muốn xem đến tột cùng ai sẽ thắng, Béo lão nhân muốn nhìn ngoại tôn này một chút cảm giác đều không có thật sao? Xảo lão thái là muốn xem Chỉ San lúc nào sẽ có chuyện tốt, Chỉ San này là muốn xem Vương Phi đến tột cùng muốn chơi đùa cái gì? Mà Phụng Ly Ca anh tuấn nhún vai tỏ vẻ hẳn thâm nghĩ cùng Mỹ Dương Dương từ từ nghỉ ngơi một ngày, dù sao hẳn cũng biết bí mật của nàng.

Về phần hai vị oan gia vui mừng ai cũng không biết bọn họ đến tột cùng là nghĩ như thế nào, nhưng mà có một chút có thể khẳng định, hai vị này cũng không phải người lương thiện!

Giờ phút này, trên đường rất nhanh chạy hai chiếc xe ngựa, chỉ là xe ngựa này giống như xe ngựa xa hoa bình thường, nhưng mà đồng dạng ngồi bốn người, bất đồng chính là, xe ngựa bình thường phía sau thường thường truyền đến thanh âm vui cười sung sướng, lời của bọn họ hẳn thật sự là buồn cười, lúc này không chỉ có làm cho người đánh xe cùng ha ha cười, mà ngay cả nhóm thủ vệ nguyên bản bảo hộ Chỉ San đều thả chậm tốc độ quay chung quanh tại gần xe ngựa, mọi người trên mặt đều cố nén cười, nhưng chủ đề bên trong thật sự khôi hài, ngay cả thủ vệ đại ca nghiêm túc bậc nhất đều phốc xuy bật cười.

Chỉ tiếc tiếng thanh âm cười vui như vậy cũng chỉ giới hạn trong xe ngựa phía sau, lúc này xe ngựa xa hoa chạy ở phía trước, truyền tới là Xảo lão thái ‘lúc trước như thế nào như thế nào’, thì là Béo lão nhân ‘nhớ năm đó nhớ năm đó.’ hoặc là, Chỉ San ‘khi đó khi đó’ nghiêm nhiên chính là nói chuyện đối trá , nhóm thủ vệ cười ngựa bên cạnh xe không ngừng hâm mộ liên tiếp quay đầu về xe ngựa phía sau đang giúp các huynh đệ vui cười.

“Nói có một lần trong rừng rậm đám động vật mở tụ hội, từ con khỉ, con heo, con mèo, con chó, con cừu nhỏ, tất cả động vật đều tham gia, mọi người cuối cùng nhất trí đồng ý đi qua sông đối diện chơi đùa, vì thế mọi người tìm một cái thuyền hướng bờ bên kia đi. Thời điểm nhà thuyền chèo tới giữa sông, đột nhiên trên mặt sông nổi lên gió to, thuyền lung la lung lay muốn lật ra, con khỉ phía sau nghĩ, nếu thuyền lật ra, tất cả mọi người sẽ chết, không bằng nghĩ biện pháp làm cho người ta tự nguyện nhảy đi xuống còn lại là có thể sống sót rồi, vì thế hẳn suy nghĩ biện pháp, các người nghĩ xem biện pháp gì?” Ngử Diên nhìn về phía Phụng Ly Ca cùng Tiểu Hương hỏi.

Lý Lập che miệng cười nói: “Chê cười thôi!” Nói xong, hẳn liền trực tiếp nhào vào trên người Phụng Ly Ca cười ha ha, hoàn toàn không để ý Phụng Ly Ca cùng Tiểu Hương khác nhau!

Ngữ Diên nghe vậy nín cười nói: “Con khi này đối mọi người nói: gió này rất lớn, thuyền làm không tốt sẽ chìm, chúng ta phải có người đi xuống, như vậy, chúng ta mỗi người kể một truyện cười, nếu chuyện cười này làm một người không cười, hẳn sẽ bị ném tới trong sông đi, mọi người nghe nói thể toàn bộ đồng ý, con khi là người đầu tiên nói, nó kể một chuyện cười rất thú vị, tất cả mọi người cười đến cười toé toé, duy chỉ có con heo không có bất kỳ biểu tình gì. Không có cách nào, con khi bị ném đi xuống, đến con cừu nhỏ kể. Đồng dạng, con cừu nhỏ kể truyện cười cũng rất thú vị. Nhưng mà con heo vẫn là không cười, con cừu nhỏ cũng bị ném xuống. Phía sau, đến phiên con mèo rồi, con mèo lo lắng con heo này có phải cố ý hay không a, thời điểm đang lúc hần nghĩ đến. Con heo đột nhiên cười lên ha ha, các người đoán vì sao?”

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy khoe miệng treo lên mỉm cười, dung nhan tuấn mỹ lại càng thêm đẹp, Tiểu Hương khó hiểu hỏi: “Tại sao vậy?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy cười ha ha, “Tất cả mọi người rất buồn bực, liền hỏi nó cười cái gì, Con heo nói: Khi ca kể cái truyện cười kia thật sự rất buồn cười a, ha ha ha ha!” Ngữ Diên nghe vậy cười ha ha, bên ngoài một đám người cũng cười lên ha ha, trừ bỏ Tiểu Hương.

“Chuyện này có cái gì buồn cười?” Tiểu Hương vẫn là khó hiểu.

“Ai nha, Tiểu Hương cô nương đơn thuần a, điều này nói rõ heo phản ứng trì độn nha, nên rất lâu mới hiểu!” Lý Lập nín cười trêu chọc nói, Tiểu Hương nghe thấy vậy hé ra khuôn mặt nhỏ nhắn sừng sốt chột đồ bưng, vung trên tay gì đó muốn đi Lý Lập, “Người nói ta phản ứng trì độn?”

Mọi người lại cười vang.

Béo lão nhân tuy rằng nghe không được mọi người đang nói cái gì, nhưng bên ngoài thường thường truyền đến tiếng cười vui vẻ làm cho ông đứng ngồi không yên, ông là một người thích náo nhiệt, không khí an tĩnh như vậy làm cho ông sắp chết ngạt rồi, nha đầu kia trong xe ngựa tiếng cười to như thế, nói vậy khẳng định kể rất nhiều chuyện thú vị, nhưng là. Nhưng là hẳn cho dù muốn đi cũng không thể trực tiếp đi như vậy?

“Trời âm u chắc muốn mưa!” bên ngoài đột ngột truyền đến thanh âm của thị vệ lão đại, Ngữ Diên nghe thấy vậy vén rèm xe lên nhìn nhìn khí trời bên ngoài, xác thực âm u rất nhiều.

“Sắp vào thu rồi, thời tiết luôn biến hóa rất nhanh!” Phượng Ly Ca thần nhiên nói.

“Còn cách thôn trang đại khái xa lắm không?” Lý Lập nhìn về phía thì khí trời đông nghìn nghịt hỏi.

“Theo ta đối với chỗ này tương đối quen thuộc, tối thiểu còn phải chạy năm canh giờ mới có khách sạn, đến lúc đó trời cũng đen không sai biệt lắm, song thoát nhìn này mưa sẽ không rất lớn!” Phượng Ly Ca phân tích nói.

“Sẽ không rất lớn? Thì là mưa bụi sao?” Ngữ Diên nghe thấy vậy trong mắt hiện lên một tia giao hoạt, nếu là như vậy, diễn trò chẳng phải là có thể ra sân?

Lý Lập nhìn về phía Ngữ Diên trong mắt giao hoạt, không khỏi run run một chút nhìn về phía Phượng Ly Ca nói thầm, “Xem ra tựa hồ có chuyện không tốt!”

Phượng Ly Ca như trước đang cười, đối với hình thức này của nàng, hẳn vẫn cảm thấy rất thú vị.

Quả nhiên ——

“Tình thâm sâu mưa mệnh mỏng, bao nhiêu ban công mưa bụi ở bên trong, nhớ rõ lúc trước, người nông ta nông xe như nước chảy ngựa như rồng, cho dù gió lớn san bằng lên mỹ nhân Như Ngọc kiếm như hồng, tình thâm sâu, mưa mệnh mỏng thế giới chỉ tại trong mắt người, gặp lại không muộn, vì sao vội vàng Sơn Sơn thủy thủy mấy vạn nặng, một khúc hát vang ngân đi nước mắt tình ở xúc động ở bên trong, tình thâm sâu, mưa mệnh mỏng trời cũng vô cùng vô tận ——”

Ngữ Diên trong tay cầm ô ngồi ở phía trước Phượng Ly Ca, bọn họ hiện tại đang cùng cười một con ngựa, mà thủ vệ cười ngựa kia dám để cho Ngữ Diên bị tùm vào trong xe của bọn hắn, mà nàng giờ phút này miễn cưỡng hát ca khúc làm cho người ta nghe say mê, Phượng Ly Ca mỉm cười cảm đây cương hai người cứ như vậy cười lên phía trước xe ngựa của bọn họ vui hát.

Bên ngoài từng giọt mưa tinh tế dừng ở trên dù Ngữ Diên phát ra thanh âm ‘tích tích tích’ tuyệt vời, Tiểu Hương hoàn toàn say mê nghe ca khúc hát thích hợp vào ngày mưa như thế, mà Lý Lập không có ý cười cười, nha đầu kia là có ý định khiêu chiến quyền uy Vương gia sao?!

Béo lão nhân tò mò vén rèm xe lên nhìn về phía bọn họ, lúc này vừa thấy, hẳn thở phì phì, ngoài đầu nhìn lại trực tiếp hét lên: “Người xem lão bà của người đều bị người khác cướp đi, ta bất kể Diên nhi là con dâu ngoại tôn của ta, không cho phép để cho người ta cướp đi!”

Xảo lão thái nghe thấy vậy nhìn thoáng qua Béo lão nhân, lại nhìn thoáng qua Chi San, nghĩ rằng, khi nào thì hẳn cũng có thể đối đãi với Chi San giống như nàng?!

Tiếng ca ngọt ngào của Ngữ Diên vẫn lượn lơ ở bên tai Sở Hạo, sắc mặt của hắn hãy cùng khí trời bên ngoài giống nhau âm trầm không thôi, nhưng hắn không có lên tiếng, trong lòng cũng hiểu được nàng đang làm cái gì, khiêu chiến sự kiên nhẫn của hắn phải không? Tốt lắm, giới vô cùng, đợi hắn nhất định phải để cho nàng biết cái gì gọi là mặt mũi, cái gì gọi là ‘nữ tác’.

“Người làm như vậy có thể có chút hơi quá hay không? Dù sao hắn là vô ý thức.” Phượng Ly Ca ôm lấy nàng ngồi cùng một con ngựa không khỏi hỏi.

Ngữ Diên nghe vậy bĩu môi nói: “Người cũng nhìn đến, không phải tức giận hắn, đây rõ ràng là hắn tức giận ta mà thôi, mặc dù biết hắn trúng thất tâm

cổ, nhưng mà. Nhưng mà hấn vẫn rất quá đáng, ta chỉ là muốn thời điểm rồi đi vẫn hồi một chút tôn nghiêm của mình mà thôi.” Nói xong, nàng cúi đầu bộ dáng có chút khó chịu, nàng còn chưa từng thất bại quá như thế đâu.

Phượng Ly Ca nghe vậy chính là thần nhiên cười cười, nếu so sánh với nàng, hấn đối với hấn ta hiểu biết quá sâu, nhìn như bình tĩnh trong xe ngựa, hấn có thể rõ ràng cảm giác được bên trong có luồng phần nộ dần dần dâng lên, tuy rằng cổ khí lực này đang bị áp chế, nhưng hấn vẫn có thể cảm nhận được, nói vậy, vị nào đó nhất định vô cùng tức giận đi! Hấn nhìn thoáng qua Mỹ Dương Dương trong lòng không khỏi than nhẹ, nha đầu kia còn không có cảm giác được tức giận đang ép gần sao?!

Bên kia • Quý Vực

‘ba’ một tiếng, cái bàn bị Quý Vương hung hăng chụp nát, tuy rằng nghe được tin tức tin cậy, Sở Hạo đối với nàng không có...chút cảm giác nào, nhưng mà hấn lại lần đầu tiên không có kiên nhẫn đi chờ đợi, hấn nên tin tưởng sự lợi hại của thất tâm cổ, nhưng mà. Tim của hấn vì sao ần ần bất an?

“Quý Vương!” bên ngoài đột nhiên truyền đến một tiếng báo cáo.

Quý Vương nhăn đầu lông mày nhìn về phía Hắc y nhân đột nhiên xông vào hỏi: “Sao lại thế này?”

“Công chúa. Công chúa đem Quý Tịch thả đi rồi” Hắc y nhân run run nói.

“Cái gì?” Nghe vậy, Quý Vương ngây ra một lúc, Tiểu U tại sao có thể làm như vậy?

“Thuộc hạ nghe được công chúa nói để cho hấn đi tìm nữ tử hấn thích, nói là chúc phúc hấn!” Hắc y nhân run run quỳ rạp trên mặt đất báo cáo.

Quý Vương nghe thấy vậy hai mắt lợi hại như đao, sắc bén đảo qua trên người hắc y, nhất thời hắc y nhân một trận sợ run, vài giây sau, hắc y nhân cứ như vậy run run hóa thành một bãi nước đen nằm ở trên mặt đất, lưu lại một bộ quần áo màu đen, làm cho người ta nhìn xem run như cây sậy.

Khóe miệng Quý Vương nở một nụ cười lạnh đi vào ngoài cửa, ngẩng đầu nhìn hướng bầu trời âm trầm trầm giọng nói: “Nếu tất cả mọi người không muốn đợi, hết lòng tuân thủ quy ước lại tính toán cái gì? Nếu như vậy, bản vương cũng không muốn tiêu hao nữa, Phù Vân cũng thế, Mộng Ngữ Diên cũng tốt, dù sao nàng nhất định là của ta! Thiên hạ này đều phải là của ta! Hết thảy tất cả đều phải là ta một mình Quý Vương!” Nói xong, hấn ha ha ha cười to, thanh âm âm trầm của hấn làm cho người ta nghe được tóc gáy, một giây sau, hấn vung tay áo màu đen lên, liền biến mất ở trong bóng đêm.

Quý Vương mang theo đầy bụng tâm cơ đi đến kinh thành, hấn không chỉ muốn có một mình Ngữ Diên đơn giản như vậy, hấn muốn là cả thế giới, hấn muốn là quyền lợi cùng hưởng thụ duy ngã độc tôn vạn người kính ngưỡng, một hồi có dự mưu thả bão táp cuồng đại đang theo Quý Vương dẫn đầu rơi xuống thành.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Người dám cùng hấn ngủ thử xem xem?

rong xe ngựa phía trước không hề có động tĩnh gì điều này làm cho Ngữ Diên thực không có cảm giác thắng lợi, đơn giản đem thủ vệ trong xe kéo ra ngoài, nàng lại lờ Phượng Ly Ca ngồi xuống, không khí an tĩnh như vậy mãi cho đến khi đến thôn trang tên là ‘Cao Vượng’ mới bị đánh vỡ. Đoàn người chặt vật xuống xe ngựa, đoạn đường này mưa xóc nảy, sớm làm cho người ta cả người vô lực, đây là cổ đại không phải thế kỷ 21 cho dù trời mưa trên đường xi măng vẫn chạy tốt, đường bùn đất này dính vào mưa đi đứng lên vô cùng khó khăn, xe đều ngã trái ngã phải, làm cho Ngữ Diên phụ nữ có thai này chịu không ít khổ đau.

Tiểu Hương thật cẩn thận đem Ngữ Diên nâng xuống xe ngựa, thủ vệ lão đại sớm phái người đi trước chuẩn bị khách phòng, mà bọn họ chỉ cần đi hướng khách sạn bọn họ an bài là tốt rồi, lúc này, Ngữ Diên không thể không hâm mộ Lý Chi San, có người hầu hạ chính là không giống với nàng, ngay cả khách phòng đều sớm chuẩn bị xong.

Đang lúc mọi người dưới sự dẫn dắt, bọn họ đi về phía trước, cũng không biết là trong lòng phản ứng hay không hay là sao lại thế này, Ngữ Diên ngẩng đầu nhìn hướng bảng hiệu thôn ‘Cao Vượng’ kia, bảng hiệu nhìn như bình thường lại làm cho Ngữ Diên có chút choáng váng ư, cũng chính là trong nháy mắt này, nàng tựa hồ nhìn đến phía trên bảng hiệu này có cái gì đó lướt qua.

“Làm sao vậy?” Phượng Ly Ca đi vào cạnh nàng hỏi.

“Phượng Ly Ca, người nói bảng hiệu này có phải có chỗ nào không giống hay không?” nàng nghiêng đầu nhìn về phía Phượng Ly Ca, đối với đạo hạnh của hấn, nàng vẫn tương đối đều biết.

Phượng Ly Ca theo lời của nàng nhìn sang, vài giây sau nhún vai cười nói: “Làm sao vậy? Không có gì cả, cái này không phải là một bảng hiệu bình thường sao?”

Ngữ Diên nghe thấy vậy ò một tiếng, liền đi lên phía trước đi, có thể đi đi tới, nàng quay đầu nhìn thoáng qua bảng hiệu, lúc này, Ngữ Diên đột nhiên hít vào một hơi, “A” một tiếng.

“Làm sao vậy?” Phụng Ly Ca nhẹ giọng hỏi.

Ngữ Diên sợ tới mức chỉ vào cái bảng hiệu kia, Lý Lập thấy thế cười nói: “Làm sao vậy? Không phải một tấm bảng sao?”

“Làm sao vậy? Bảng hiệu bị mưa xối vào tối như mực.” Phụng Ly Ca thân nhiên cười cười, vẫn chưa cảm thấy có cái gì không ổn.

Ngữ Diên nhìn nhìn phụng Ly Ca lại nhìn Lý Lập một chút, một giây sau, liền theo chân bọn họ đi về phía trước, cuối cùng sao lại thế này? Nàng có thể khẳng định, tuy rằng vừa rồi chỉ có một giây, nàng lại rành mạch nhìn đến phía trên bảng hiệu có một đứa trẻ con, tuy rằng thấy không rõ đứa trẻ này là nam hay là nữ, nhưng mà có thể khẳng định là một đứa trẻ con máu chảy đầm đìa.

“Khả năng một đường xóc nảy người quá mệt mỏi đi?” Phụng Ly Ca tựa hồ cảm thấy nàng có điều gì đó vì thế an ủi nói.

Ngữ Diên nghe vậy nhìn thoáng qua Phụng Ly Ca theo bản năng nói: “Khả năng mệt mỏi thật sự đi!” có lẽ vậy, Phụng Ly Ca đạo hạnh so với nàng còn sâu không đạo lý gì hẳn nhìn không tới, chẳng lẽ nàng xuất hiện ảo giác?! Hơn nữa nếu thật là Quỷ Hồn trẻ con mà nói..., vậy hẳn là đạo hạnh rất thấp, không đạo lý nào đạo hạnh của trẻ con lại rất cao, um, nàng nhất định là xuất hiện ảo giác.

Vì thế, mọi người hướng khách sạn đi đến, mưa phùn như trước tí tách rơi xuống, bầu trời âm trầm xám xịt, tựa hồ có một loại áp lực vô hình, thời điểm chờ bọn họ đi xa, phía trên bảng hiệu xem ra nhìn như thực bình thường đột nhiên xuất hiện một đứa trẻ con máu đầm đìa, nó ngồi ở phía trên bảng hiệu cả người là máu cười, cười vạn phần âm trầm, nó vỗ máu đầm đìa hai tay cao hứng phấn chấn nói: “Ha ha, cực cung vừa có một muội muội chơi!”

Mọi người rất nhanh đến khách sạn nhỏ này ăn đồ ăn, chẳng qua ăn cơm này cũng không có tách ra ăn, mà là ngồi cùng một chỗ, nhưng mà tất cả mọi người không nói lời nào, cũng không nguyện ý nói chuyện, cho dù nói chuyện cũng như là hình thức phân giúp phân công.

Ngữ Diên nhìn thoáng qua đồ ăn trước mặt Sở Hạo, nàng đã phát hiện, bất kể là nàng va chạm vào đồ ăn hay là Chi San va chạm vào đồ ăn, hẳn đều là một mực không ăn, Chi san thông minh cũng đại khái đã phát hiện ra điểm này, cho nên hẳn đều là ăn đồ ăn trước mặt đồ ăn còn lại cũng không dám đụng vào, về phần Xảo lão thái càng đơn giản, bà chỉ ăn cháo bánh bao, còn lại một mực không ăn.

Lúc này, Ngữ Diên đột nhiên đứng dậy, (kỳ thật cái bàn không lớn) nàng tay trái bưng bát, tay phải cầm chiếc đũa ở đồ ăn trước mặt Sở Hạo trâu ghẹo mãi một phen, “Nha, món ăn này không tồi!” tiếp theo nàng lại tiếp tục như vậy tất cả đồ ăn đều được nàng trâu ghẹo gấp một chút, tất nhiên, trong chén của nàng đã muốn chồng chất như núi.

Ngữ Diên thấy thế lúc này mới vừa lòng ngồi xuống ăn trong bát đồ ăn, hừ, trừ phi người thiên vị, nếu không, bốn tiểu thư không nên ép buộc người, không nên đem người tươi sống đói chết!

Quả nhiên, Sở Hạo thấy thế cầm lấy khăn tay tao nhã lau miệng, hiển nhiên là không có khẩu vị rồi, Chi San thấy thế cũng không biết nói cái gì, Vương Phi này làm việc nàng có tư cách nói cái gì.

“Phòng chuẩn bị xong chưa?” Béo lão nhân vừa ăn vừa nói.

“Ách. Vương gia thật sự ngưng ngưng!” thủ vệ lão đại ngưng ngưng cúi đầu, tiếp theo đem sự tình đem nói ra một lần.

Nguyên lai, cái khách sạn này phòng rất ít, mà một thôn nhỏ cũng chỉ có một cái khách sạn nhỏ này, dù sao thuộc loại hoang giao dã ngoại, lúc này cho dù bọn thị vệ đi ngủ rải phòng, phòng cũng không đủ an bài, Xảo lão thái tự chủ trương đem Tiểu Hương kéo đi qua, nói là để cho Tiểu Hương cùng bà ngủ cùng nhau, mà để cho Chi San cùng Sở Hạo ngủ, cái này Tiểu Hương cũng không nguyện ý, nhưng cho dù không muốn nhìn đến ánh mắt cầu xin của Béo lão nhân, cũng không thể tránh được.

“Cái kia, ta nói một câu a, Ngữ Diên này là phụ nữ có thai, phụ nữ có thai tất nhiên phải cùng tướng công ngủ ở cùng nhau, đây đối với đứa nhỏ cũng tốt a!” trong tiềm thức của hắn, Ngữ Diên vĩnh viễn đều so với Chi San này tốt hơn, dù sao, nha đầu kia ý đồ xấu luôn thú vị như vậy.

“A, Chi San nhà ta với ai ngủ?” Xảo lão thái bắt mắt trừng mắt Béo lão nhân, Béo lão nhân thấy thế ha ha cười, tiếp tục ăn cháo.

“Không được ông ngoại!” Ngữ Diên nhìn về phía Sở Hạo vẫn không nói gì, nàng buông bát đũa đứng dậy cười nói: “Ông ngoại cảm ơn sắp xếp của người, một ngày hôm nay bốn ba ta cũng vậy xác thực không thoải mái, ta xem như vậy tốt rồi, đêm nay ta liền cùng Phụng Ly Ca ngủ đi!” nàng nhếch miệng cười không một chút cảm thấy không ổn.

“Cái gì?!” Mọi người trăm miệng một lời kinh hô, ngay cả Phụng Ly Ca bình tĩnh đệ nhất cũng kinh ngạc không thôi.

“Các người không cần kinh ngạc như thế, ta cùng Phụng Ly Ca là trong sạch, Phụng Ly Ca đêm nay chúng ta ngủ chung đi!” nàng không hề xấu hổ nói, hừ, người với Juliet của người ngủ, chẳng lẽ nàng lại không thể cùng Romeo ngủ sao? Đang nói..., nàng cũng muốn thử xem cùng Phụng Ly Ca ngủ là cái tư vị gì!

“Người dám cùng hắn ngủ thử xem?” Đột ngột một tiếng, Sở Hạo tức giận đứng dậy nhìn về phía Ngữ Diên.

“Như thế nào? Người là có thể cùng nàng ngủ, dựa vào cái gì ta liền không thể cùng Phụng Ly Ca ngủ, đi, dù sao người cũng hưu ta, người bây giờ bay

giờ hưu ta luôn!” nàng không hề khiếp đảm nhìn hắn, tròng cái gì tròng, ta mới không sợ ngươi!

Sở Hạo thấy thể khốc miệng treo lên một nụ cười lạnh, tiếp theo đột nhiên đưa tay giữ lấy cổ tay nàng hướng trên lầu đi.

“Sở Hạo ngươi làm gì?” Ngử Diên cố sức muốn tránh thoát kìm cổ của hắn, bởi vì nàng cảm thấy cùng hắn lên lầu nhất định là chuyện không tốt.

“Chỉ cần bốn vương một ngày chưa có hưu ngươi, ngươi sẽ thù vừng ‘nữ tặc!’” một giây sau, không để ý mọi người sai biệt, nàng đã bị Sở Hạo kéo đi lên, Phụng Ly Ca thấy thể cười nhẹ, xem ra, tiềm thức của hắn vẫn là đề ý nàng.

‘kêu kệt’ một tiếng, cửa phòng bị Sở Hạo tức giận đóng lại.

Ngử Diên vừa đi vào phòng liền rút tay trở về nhìn về phía hồi hắn: “Ngươi làm gì?”

“Ngươi dám trước mặt nhiều người như vậy cấp bốn vương ra tường?” Sở Hạo đi bước một tới gần nàng bộ dáng rất là rét lạnh.

Ngử Diên một mực thối lui nha, một mực thối lui đến cạnh cửa không còn chỗ thối lui lúc này mới ngược mắt nhìn về phía hắn nói: “Như thế nào? Chẳng lẽ ngươi muốn ta ngủ sai phòng hay sao? Hay là ngươi muốn chơi đùa 3P?” Nàng xem về mặt hắn là không vui mừng.

“Ngươi làm những thứ này là muốn bốn vương thương tiếc ngươi? Hay là muốn làm cho bốn vương chú ý?” Tiếp theo, Sở Hạo đột nhiên nắm người của nàng cười lạnh, “Ngươi tâm cơ thật nặng, không chỉ có làm cho ông ngoại yêu thương ngươi như thế, ngay cả sự đệ của bốn vương đều bị ngươi mê hoặc đầu óc choáng váng, ngươi cũng thật có năng lực a!” thanh âm của hắn châm chọc Ngử Diên nghe tới lại có vẻ vạn phần chói tai.

“Bệnh thần kinh, mau thả ta ra bốn tiểu thư lười nói với ngươi cái người điên này!” Ngử Diên nghe nói như vậy cũng có vẻ cực kỳ khó chịu.

“Kẻ điên? Ta xem, ngươi đã muốn điên rồi sao? Ngươi muốn bốn vương cho ngươi đúng không?” hắn nhìn biểu tình lo lắng của nàng liếc mắt một cái.

“Ngươi. . . . Ngươi muốn làm gì?” Ngử Diên chỉ cảm thấy thấy lạnh cả người thẳng, nàng theo bản năng muốn đi bên cạnh thối lui, nhưng hắn lại nắm nàng thật chặt, căn bản là không thể đào thoát, làm hại nàng chỉ có thể tức giận tròng mắt mất.

“Làm sao vậy? Sợ? Ngươi làm chuyện này không phải là muốn khiến cho bốn vương chú ý sao?” hắn cười lạnh nhìn nàng, cười như vậy làm cho Ngử Diên lần đầu tiên sinh ra nhân tố sợ hãi.

“Ngươi ngươi nói bậy bạ gì đó, ta nghe không hiểu!” hai tay Ngử Diên không ngừng đong đưa, thân mình cũng hướng một bên hắn hành động rét lạnh như vậy làm cho nàng cảm thấy sợ hãi.

“Tệ. Nhân, bốn vương thành toàn cho ngươi” Nói xong, hắn đột nhiên cúi đầu hôn lên đôi môi của nàng, cử động như vậy làm cho Ngử Diên cả người run lên ngây ngẩn cả người.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 226: Quỷ anh tà ác

“Tệ nhân, bốn vương thành toàn cho ngươi!” Nói xong, hắn đột nhiên cúi đầu hôn lên đôi môi của nàng, cử động như vậy làm cho Ngử Diên cả người run lên ngây ngẩn cả người

Sở Hạo hôn mang theo trừng phạt cùng tức giận thật sâu, hàm răng của hắn hung hăng cắn môi của Ngử Diên, đây không phải hôn, đây là nhục nhã, Ngử Diên ngây ra một lúc liền bắt đầu kháng cự, nhưng nàng càng kháng cự, độ mạnh yếu của Sở Hạo thêm càng sâu, trừng phạt của hắn lại càng lớn, Ngử Diên bất giác chỉ có thể cắn nát môi của hắn, mùi máu tươi nháy mắt đã tràn ngập khoang miệng.

Nhưng hắn giống như kẻ điên không hề ngừng lại, nước mắt dần dần làm mờ hồ đôi mắt của nàng, tâm giống nhau bị cái gì hung hăng làm cho đau nhói, nàng ngừng giãy dụa, chỉ để cho nước mắt không ngừng lướt qua khuôn mặt.

Sở Hạo ngây ra một lúc, nước mắt của nàng mặn hiên nhiên làm cho hắn thanh tỉnh không ít, hai tay của hắn theo bản năng buông lỏng nàng ra, Ngử Diên cứ như vậy dựa vào cửa lặng yên chảy xuống ngồi chồm hổm trên mặt đất, nước mắt không ngừng trào ra, mưa bên ngoài nháy mắt lớn lên, may mắn hôm nay trời luôn luôn mưa, thế nên mới không làm cho người ở ngoài có điều phát hiện.

Sở Hạo nhìn về phía nàng bị thống ngồi chồm hổm trên mặt đất không ngừng khóc, trong lòng hắn có chỗ nào đầy như là bị kích thích giống nhau, có chút đau đớn.

“Đừng khóc!” hắn không biết nên đi an ủi nữ nhân như thế nào, nhưng nhìn đến nữ nhân khóc, thật sự hắn có cỗ phiền chán không hiểu.

Ngữ Diên lau nước mắt ngược mắt nhìn về phía hấn, thê thảm cười, “Trùng phạt ta nguoi rất vui về đi?”

Sở Hạo trấn trụ, hấn không biết vì sao nàng có thể nói như vậy, nhưng hấn muốn nói cho nàng biết là hấn không vui, nhưng những lời này hấn căn bản không nói ra miệng.

‘kêu kẹt’ một tiếng, Ngữ Diên đem cửa phòng mở ra .

“Nguoi muốn đi đâu?” Hấn theo bản năng bật thốt lên mà hỏi.

“Đi nhà xí cũng phải báo cáo với nguoi sao?” Nàng lau khô nước mắt cũng không quay đầu lại nói.

Sở Hạo trầm mặc.

Ngữ Diên trực tiếp đi xuống lầu, cổ đại cùng hiện đại không giống nhau, không giống hiện đại trong phòng đều có nhà vệ sinh, toilet ở cổ đại này trên cơ bản đều là ở bên ngoài, tất nhiên cũng không quá xa, Ngữ Diên đi xuống lầu liền làm cho Phụng Ly Ca chú ý, vì thế đi lên trước hỏi: “Đi đâu?”

Ngữ Diên nhìn về phía Phụng Ly Ca thản nhiên cười, “Không có việc gì, ta đi nhà xí!” nói xong, cầm ô liền trực tiếp đi ra ngoài, Tiểu Hường thấy thế liền theo đi qua.

Lúc này, Sở Hạo từ phòng đi ra đứng ở trên lầu nắm tay vịn, phụng Ly Ca lạnh nhạt nhìn hấn liếc mắt một cái, hấn nhìn về phía Ngữ Diên bung dù đi ra ngoài, toàn bộ mọi người cũng chưa nói gì, trong lòng của mỗi người tư vị đều không giống nhau, nghĩ cũng không giống nhau.

“Tiểu thư nhà xí giống như ở chỗ này đi?” ngón tay Tiểu Hường chỉ về chông chất nhà xí phía trước nói.

Ngữ Diên nhìn thoáng qua xác thực là nhà xí, vì thế liền để cho Tiểu Hường ở bên ngoài canh chừng, nàng nhìn chung quanh không ai liền can đảm đi vào, thuận tay sẽ đem cửa bên ngoài đóng lại, chính là, nàng đem hai tay bỏ vào bên hông còn chưa kịp thoát quần lại đột nhiên một cước giẫm lên khoảng không, nàng liền thuận thế ngã xuống mặt đất, trong nháy mắt ngã xuống kia, nàng mắng, thảo, nàng không xui xẻo như vậy chứ? Cự nhiên lại ngã trong nhà vệ sinh rồi!?

“A ——” ở xác nhận chính mình phải rơi vào phân nguoi cái kia một khắc, nàng mới giựt mình sợ thất thố lớn tiếng hét lên, kháo, không cần a, không cần ngã vào trong hầm phân nha, sẽ quăng nguoi chết!

“Ha ha ha ha ha ha” một tiếng cười sung sướng, làm cho Ngữ Diên ngây ra một lúc, một giây sau, liền mở mắt ra nhìn về phía mình, sợ mình đánh phân vào nguoi, chỉ kỳ quái là nàng không chỉ không có đánh phân vào nguoi mà lại đứng ở trong một ngôi nhà gỗ xa lạ.

“Ha ha ha, chơi vui quá... vui quá!” tiếng cười quý dị âm trầm lại truyền vào màng tai Ngữ Diên , tiếp theo nàng liền nhìn về phía nguoi này vừa đem nàng hù dọa mặc dù không rõ, ngồi phía trên cái bàn tròn con là một đứa trẻ con trần truồng, mà đứa trẻ con này cả nguoi là máu, vết máu này theo thân thể hấn chảy xuôi xuống, một màn như vậy làm cho nguoi ta nhìn xem có chút run như cây sậy.

“Nguoi Nguoi chính là đứa trẻ con trên bảng hiệu kia?” Ngữ Diên nhú mày hỏi.

“Ha ha, đúng nha, nguoi rất lợi hại a, nguoi lại có được Quý nhân ai, thật thần kỳ nha!” hấn vỗ tay cười nói.

“Nguoi đem ta đưa tới đây làm cái gì?” Ngữ Diên hơi hơi nhíu mi nhìn về phía nó khó hiểu hỏi.

“Nguoi cứ nói đi?” Nó nghiêng đầu nhìn về phía nàng cười cười.

“Nguoi là quý anh? Ách. Muốn giúp nguoi lau hay không?” Nhìn về phía nó vẫn đầy máu, cả nguoi xích lỏa, nàng cảm thấy có chút không thoải mái, dạ dày cũng có chút ê ẩm.

“Lau? Tại sao phải lau nha? Như vậy không tốt sao? Nhìn xem, mẫu thân của ta chính là đem ta bắt ra như vậy.” Nó lập tức nhảy xuống tới trên mặt đất vòng vo một vòng tròn, trên mặt đất nháy mắt rất nhiều vết máu hơn.

Ngữ Diên nghe thấy nói như vậy, cũng không biết sao lại thế này, cảm giác cả nguoi có chút lạnh như băng, quý anh này đến tốt cùng muốn làm gì?!

“Nguoi đang ở đây nghĩ cái gì nha?” Quý anh tò mò nhìn hướng nàng hỏi.

“Ta nghĩ xem nguoi tìm ta đến làm cái gì?” Ngữ Diên chi tiết hỏi.

Quý anh cười cười nói: “Ta nha muốn cùng muội muội chơi đùa!” nói xong, chỉ vào bụng Ngữ Diên cười cười, chỉ là tươi cười như vậy không chỉ không có ngây thơ chất phác mà còn làm cho lỗ chân lông Ngữ Diên đều dựng lên

“Nguoi có ý tứ gì?” Ngữ Diên nhìn về phía đôi mắt tối như mực của nó hỏi

“Ta mang nguoi đi nhìn xem đệ đệ bọn muội muội của ta!” Nói xong, nó nhảy dựng lên đi về phía trước, chỉ thấy nó đi vào một cái cửa nhỏ, hấn vươn tay đầy máu ‘kẹt’ một tiếng đem cửa đẩy ra, tiếp theo quay đầu cười cười, “Đến nha, đệ đệ muội muội của cục cưng đang chơi đây!” nói xong, dẫn đầu đi vào.

Ngữ Diên nuốt một ngụm nước bọt, suy tư vài giây liền theo đi qua, nàng muốn nhìn một chút quý anh này muốn chơi đùa cái gì.

“Tiến vào a!” Quý anh ở bên trong phòng tối như mực kêu lên Ngữ Diên, Ngữ Diên nắm chặt Huyết Linh Đang, một giây sau, nàng cúi người đập đi vào, nàng vừa mới đem chân tiến vào, ngọn đèn bên trong phòng nháy mắt phát sáng lên, tiếp theo đó là xuất hiện hai thanh âm, một cái là tiếng tru lớn của Ngữ Diên, thứ hai đó là tiếng cười vui vẻ của quý anh.

“Này. Đây là cái gì?” Ngữ Diên lui về sau ánh mắt hoảng sợ nhìn trẻ con bên trong cái chai này, đám trẻ con nhỏ này toàn bộ bị cắt vào trong bình trong suốt, bên trong còn có nước, toàn bộ đám trẻ nhỏ này nhắm mắt lại giống như là đang ngủ bộ dáng không màng thế sự.

“Cái này chính là đệ đệ bọn muội muội của cục cung nha!” quý anh đi vào trước mặt nàng chỉ vào cái chai sắp xếp phía trước nói.

Ngữ Diên nhíu mi nhìn về phía nó giận dữ hỏi: “Ngươi sao lại đem bọn họ cho vào trong đây?”

“Ha ha, chuyện này rất đơn giản a, ta chỉ phải đem nữ nhân mang thai giết chết, đem con từ trong bụng của các nàng lôi đi ra sớm không được sao? Lúc trước mẫu thân của ta cũng là như vậy đối đãi với cục cung a, cục cung khi đó đau quá đau quá, nhưng mà mẫu thân lại cương quyết đem ta lôi đi ra,” nói xong, nó nghiêng đầu cười có vẻ phi vô cùng ngây thơ.

Ngữ Diên nghe nói thế lui về sau, nàng không biết trên người đứa bé này đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng mà có một chút có thể khẳng định là, nó đưa nàng tới đây chắc chắn không phải chuyện tốt, liền hỏi: “Ngươi. Ngươi đem ta đưa tới cũng là muốn làm như vậy đây sao?”

Quý anh ngáp một cái chỉ vào bên ngoài nói: “Đi ra ngoài ngồi một chút đi!” tiếp theo nó đi trước đi ra ngoài, Ngữ Diên không rõ vì sao tiểu hài tử này một hồi như vậy, nó đến tột cùng có tính toán gì không? Nhưng nàng vẫn đi theo ra ngoài.

Đi vào đại sảnh nhà gỗ, Ngữ Diên tìm băng ngồi xuống nhìn về phía quý anh ngồi ở trên mặt bàn, nó nhìn về phía Ngữ Diên nhún vai nói: “Ta cảm thấy chơi với ngươi rất thú vị, ta không muốn nhanh như vậy sẽ giết ngươi, ta muốn chơi đùa với ngươi!” nó giờ phút này toát ra đúng thiên tính của tiểu hài tử nói.

“Ta rất thú vị?”

“Đúng vậy a, cục cung giết rất nhiều phụ nữ có thai rồi, các nàng đều nhìn không thấy ta, nhìn thấy chính là chút đệ đệ muội muội kia của cục cung, các nàng đều là bị sợ chết, cho nên ta mới đem đệ đệ muội muội đi ra nha, ngươi không giống với thế a, ngươi có thể nhìn đến ta nha, còn có thể cùng cục cung nói chuyện, cục cung đã cô đơn thật lâu!” nó chu miệng nói, giờ phút này nếu không phải cả người nó toàn máu, thật sự rất giống một đứa nhỏ ngây thơ.

“Ngươi tin ta là khu Ma nhân hay không? Còn nữa, các băng hữu của ta đều là khu ma Nhân.” Ngữ Diên nhìn về phía nó hỏi.

“Tin thì như thế nào? Ngươi cho là bọn họ có thể tìm đến nơi này sao? Ta không phải quý anh bình thường, ta đã hút rất nhiều âm khí, phụ nữ có thai chết đi đều là uống mạng, âm khí của các nàng rất nặng, cục cung nếu không muốn cho bọn họ tìm được, bọn họ là vĩnh viễn tìm khắp đều không được!” quý anh về mặt tự hào nói.

“Nha? Vậy ngươi sẽ không sợ ta đối phó với ngươi?” Cho dù trong lòng có chút bất an, nàng cũng không nguyện ý biểu lộ ra, dù sao đối với quý anh nhìn không ra đạo hạnh này mà nói, vẫn là thăm dò chi tiết trước rồi nói.

“Ngươi không phải đối thủ của ta nha!” nó trực tiếp trả lời, trên mặt không hề có ý khiếp đảm.

“Ta không phải là đối thủ của ngươi?” Ngữ Diên không nói gì cười cười, lá gan của tiểu hài tử cũng quá lớn đi?!

Quý anh nhìn về phía nàng nói: “Ngươi nếu là chơi với ta tốt, ta có thể suy nghĩ thả ngươi, nếu ngươi để cho ta chơi không vui rồi, ta liền đem cục cung trong bụng ngươi lôi đi ra!” nó đột nhiên vươn tay máu đầm đìa nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy đứng dậy cười lạnh một tiếng nhìn về phía nó nói: “Ngươi thật cho là ngươi có thể làm được chuyện này?” Một giây sau, nàng rút ra kiếm Chu Tước nhìn về phía hắn nói.

Quý anh thấy thế không một chút sợ hãi ngược lại cười nói: “Đây là một nơi chí âm chí tà, lợi khí của ngươi không có tác dụng, ngươi đã muốn chơi đùa, vậy cục cung cùng ngươi chơi đùa tốt lắm!” nói xong, nó quý dị cười nhảy tới trên ghế, tiếp theo chống má nghĩ nghĩ nói: “Ách chúng ta tới đó chơi cười ngựa tốt lắm!” nói xong, mở ra tay máu đầm liền trực tiếp đánh về phía Ngữ Diên.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 227: Máu chảy đầm đìa uy hiếp

“Vương gia Vương gia. Ở chỗ này” Tiểu Hương sốt ruột chỉ vào nhà xí so với bình thường còn bình thường hơn sốt ruột miêu tả Ngừ Diên trở ra lại đột nhiên quý dị mất tích.

Đoàn người đến nơi đây nhìn trái xem nhìn phải xem, hằm cầu như cũ là hằm cầu, Ngừ Diên này làm sao có thể hư không biến mất rồi sao? Béo lão nhân khẩn trương không thôi, xem ra chỗ này không yên ổn.

Lúc này, Phụng Ly Ca hơi hơi nhíu mi tựa hồ nghĩ tới những thứ gì, chẳng lẽ phía trước Ngừ Diên do dự làm cho hấn xem này nọ, hay là, nơi này thật sự không bình thường? Nhưng mà không đúng nha, nếu thật là nói như vậy, hấn cùng Sở Hạo làm sao có thể một chút đều không có phát hiện? Đây tốt cùng là một oán linh như thế nào?!

“Ô ô ô, tiểu thư tiểu thư.” Tiểu Hương trừ bỏ khóc chỉ có thể đáng thương nhìn hướng Sở Hạo, hi vọng hấn vô luận như thế nào đều phải tìm ra tiểu thư.

“Nếu không, để cho người ta đem toilet móc lên!” Lý Lập liền đề nghị nói, nhưng một giây sau, hấn liền nghi hoặc nói: “Nhưng mà trong nhà vệ sinh này cũng không có người nha!”

“Ta nghĩ chúng ta phải đi tìm hiểu tình huống nơi này một chút!” Phụng Ly Ca mở miệng nói, tiếp theo hấn dẫn đầu đi về, mọi người thấy thế cũng vội vàng đi theo, cho dù chuyện này nghi hoặc khó hiểu, có lẽ, dân bản xứ có thể cho ra đáp án.

Đi vào khách sạn tìm chương quầy cho một dính vàng, chương quầy cho là có cái gì phải chiếu cố cống hiến sức lực đem khoe miệng a thật to, sau khi nghe tới Ngừ Diên ly kỳ mất tích, mọi người rõ ràng thấy trên mặt hấn có một tia kinh ngạc cùng sợ hãi.

“Cái cô nương này không phải đang mang thai chứ?” Chương quầy suy tư luôn mãi hay là hỏi ra nguyên nhân.

“Làm sao người biết?” Lý Lập kinh ngạc hỏi, chẳng lẽ hấn có thuật đọc tâm hoặc là có thể tính toán ra hay sao?

Chương quầy thấy thế thờ dài một hơi, Sở Hạo để cho nhóm thủ vệ toàn bộ đi ra ngoài, hiện tại trong phòng cũng chỉ còn lại có mấy người bọn hấn, lúc này, chương quầy ngồi xuống thờ dài nói: “Cao Vương thôn này a, từ năm năm trước một lần ngoài ý muốn bắt đầu không thịnh vượng được!”

“Ngoài ý muốn?” Béo lão nhân lặp lại hai chữ này, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn.

“Năm năm trước trong thôn có một đôi vợ chồng giản dị rất là ân ái, sau nam nhân này muốn cho thê tử sống tốt nên đi ra ngoài làm công, không nghĩ tới thê tử này một mình ở nhà gặp giặc cướp, trong nhà không chỉ có bị cướp sạch không còn ngay cả nữ nhân này cũng không tránh thoát được một kiếp, sau nữ nhân này không hiểu lại mang thai, nữ nhân này sau khi mang thai liền biết đứa nhỏ này nhất định không phải là của người nam nhân này, mà nàng lại vô cùng yêu thương công của mình, vì cho tương công một cái thân trong sạch hoặc là vì trả cho tương công một cái thân trong sạch, nàng.” Nói tới đây, chương quầy đột nhiên có chút nghẹn ngào.

“Sau đó thì sao?” Lý Lập hứng thú đều bị khơi mào đến đây vì thế tò mò truy vấn.

“Vì thế, nữ nhân này chính mình tự tay đem bụng mở mạnh lõi đứa nhỏ còn chưa hình thành ra!” nói xong, dùng sức lắc đầu, giấu lại một màn thê thảm kia, trong thôn không ai là không rung động.

“Chẳng lẽ đứa bé này thành oán linh uống mạng?” Phụng Ly Ca một câu nói toạc ra.

Chương quầy thờ dài nói: “Chuyện này ta liền không biết rồi, dù sao chỉ cần trong thôn có nữ nhân mang thai sẽ chết oan chết uổng, cho dù thi thể tìm được thì toàn bộ bụng đều là bị mở ra!” nói tới đây, hấn lại tỏ vẻ bất đắc dĩ.

“Phụng huynh cái gì tà linh không tà linh, người cho là đây là huyền hoặc a, người sẽ không phải nói trên thế giới có quỷ đi?” Lý Lập trêu ghẹo hỏi, hấn xem ra nhất định là người làm, nhóm lõi thời này luôn tin tưởng có thần tiên quý quái, kỳ thật nói là có người ngoài hành tinh hấn còn có cảm giác tin tưởng hơn!

Phụng Ly Ca cùng Sở Hạo đồng thời nhìn hấn một cái đều không có nói chuyện, bọn họ đều quên, những người này đều là không nhìn thấy, tất nhiên không biết có một chuyện oán linh.

“Ô ô, kia. Tiểu thư làm sao bây giờ a? Cục cung của Tiểu thư cũng mới có một tháng đây!” Tiểu Hương nghe nói đều sốt ruột khóc lên, tiểu thư đáng thương!

“Chúng ta phải người đi tìm!” Chi San đứng dậy nhìn về phía các vị nói.

Sở Hạo thấy thế gật đầu để cho nhóm thủ vệ ở trong thôn cẩn thận tìm kiếm, Phụng Ly Ca thấy thế đứng dậy nói: “Người lưu lại bảo vệ bọn họ, ta đi ra ngoài nhìn xem!” nói xong, không đợi Sở Hạo mở miệng, hấn liền đi ra ngoài.

Béo lão nhân thấy thế đứng dậy, đi vào cửa hướng ra phía ngoài nhìn nhìn, Sở Hạo thấy thế đi vào bên cạnh ông nhẹ giọng la lên: “Ông ngoại!”

Béo lão nhân nghe tiếng nhìn về phía Sở Hạo nói: “Đứa nhỏ Diên nhi này đích thị là bị oán linh mang đi, người phải nghĩ biện pháp cứu nàng nha!”

Sở Hạo nhìn về phía hắn nói: “Ngươi yên tâm đi, Phượng Ly Ca đi ra ngoài, nàng định không có việc gì!”

“Phượng Ly Ca? Ngươi thật cái gì đều phải nhờ Phượng Ly Ca đi sao? Nàng là nương tử của ngươi, là của ngươi!” Bé lão nhân nghe thấy vậy thở phào nói, một giây sau, không muốn nghe hắn nói cái gì mà là trực tiếp hướng trên lầu mà đi, Xảo lão thái thấy tình huống không đúng, trực tiếp lôi kéo Chi San lên lầu, Lý Lập thấy tất cả mọi người rời đi, vì thế hắn cũng lôi kéo Tiểu Hương rời đi.

Dưới lầu nháy mắt yên tĩnh trở lại, mưa bên ngoài như trước rơi xuống, cũng làm cho người nhìn phiền lòng cảm tức, Sở Hạo nhìn về phía bên ngoài tối như mực, trong lòng không hiểu hiện lên một tia lo lắng, tiếp theo, hắn ma xui quỷ khiến giống như tiêu sái đi ra ngoài.

Bên kia

“Ai nha.” Ngừ Diên liền đem Quý anh theo trên người của mình kéo xuống, tiếp theo nàng đứng dậy nhìn về phía chính mình trần đầy vết máu, trong lòng vô hạn bi ai, trời ạ, cô phải bởi vì nàng mang thai mà công lực sẽ giảm xuống hay không? Hắn vẫn chỉ là anh lính, nàng như thế nào ngay cả hắn đều đánh không lại? Thực cũng quá bi ai chứ?

Quý anh từ trên đất đứng lên khanh khách cười cười “Ta nói rồi ngươi không phải đối thủ của ta, nơi này là nơi chí âm chí tà, lợi khí của ngươi trong lòng đất tất nhiên công lực không nhiều lắm, còn nữa, ta nói rồi ta không phải tà linh bình thường, ngươi nhìn đệ đệ muội muội của ta thì biết, bọn họ đều là bảo vệ ta đây!” Nói xong chu miệng châm chọc Ngừ Diên rất ngốc nghếch quá ngây thơ.

Ngừ Diên liền đem vết máu trên người xoa xoa nói: “Ngươi muốn làm cái gì?”

“Ta muốn ngươi chơi với ta, ta nghĩ muốn mẫu thân!” hắn nói xong đột nhiên ưu thương lên.

Ngừ Diên nghe thấy vậy ngây ra một lúc ngừng rớt động tác trong tay nhìn về phía nó, quý anh sâu kín bay đến trên ghế thờ dài nói: “Kỳ thật ta cũng không muốn thương tổn người, nhưng mà. Nhưng mà ta chính là muốn giúp trợ bọn họ nha, ta muốn làm cho bọn họ sớm được giải phóng!” nói xong nhìn về phía nàng nói rất là tự nhiên, giống như nó chính là đáng cứu thế.

Ngừ Diên nghe vậy đi vào trước mặt của nó nhìn về phía anh lính rất nhỏ này nói: “Nhưng mà ngươi làm như vậy sẽ làm bao nhiêu mẫu thân thương tâm đau, bọn họ mang đứa nhỏ không đơn giản, bọn họ đều mơ tưởng cục cưng của mình, như ngươi vậy làm bọn họ chết cũng rất oan uổng!”

“Oan uổng? Ta đây thì sao? Ta liền không oan uổng sao? Vì sao mẹ ruột của bọn hắn sẽ che chở đứa nhỏ như thế, vậy cục cưng đâu? Mẫu thân cục cưng vì sao chán ghét cục cưng như vậy đâu?” Quý anh đột nhiên kích động lên, kích động làm toàn bộ thân mình đều run run, máu lại không ngừng từ trên người nó chảy ra, trên mặt bàn trên mặt đất toàn bộ đều nhuộm đỏ một mảnh.

“Cục cưng. Cục cưng ngươi đừng kích động.” Nhìn về phía máu giống như suối phun trào ra, Ngừ Diên hoảng thần, đang nhìn bộ mặt quý anh dữ tợn, tóc gáy của nàng nháy mắt dựng lên, làm cho người ta nhìn xem cả người đều nổi da gà.

“Mẫu thân vì sao không quan tâm ta? Cục cưng rất xấu xí sao? Ngươi biết không? Cục cưng bị lôi ra đau quá đau quá.” Quý anh chợt đột nhiên hoảng hốt, toàn bộ thân mình đều lao đảo, tựa hồ có chút bất đắc dĩ vừa tựa hồ có chút đau đớn, tóm lại là một bộ dạng rất khó chịu.

“Cục cưng.” Ngừ Diên hoảng một chút, tiềm thức nói cho nàng biết, không thể để cho nó tiếp tục kích động, nếu không hậu quả thiết tưởng không chịu nổi, vì thế liền đi lên ngồi xổm trước mặt của hắn cười nói: “Cục cưng rất xinh đẹp, ta xem cục cưng là một suất tiểu hỏa đây!” nói xong cười ngọt ngào.

Cục cưng đột nhiên nhìn về phía Ngừ Diên ngồi xổm trước mặt của nó, mà trên mặt của nó tươi cười lại càng tốt hơn, cũng không biết vì sao, trong lòng phiền chán dần dần nhạt đi, nó run run vươn tay đẩy máu muốn đi đụng vào khuôn mặt Ngừ Diên, Ngừ Diên nhìn về phía đôi mắt đơn thuần của nó cũng không có tránh né, chỉ là thời khắc sắp chạm vào gò má của nàng một khắc, Quý anh thu tay về tiếp theo kinh ngạc hỏi: “Vì sao ngươi không né tránh, ngươi không sợ sao?”

Ngừ Diên thấy thế ở trong lòng thường thường thờ dài nhẹ nhõm một hơi, tiếp theo thân nhiên cười nói: “Tại sao phải sợ đâu? Cục cưng chỉ là đứa nhỏ nha, trong lòng cục cưng thật ra là rất thiện lương!” lời tuy như thế, nhưng mà trên thực tế nàng vừa rồi xác thực có chút sợ hãi, hé ra tay máu đầm đìa muốn đụng vào gương mặt của ngươi ngươi có thể chịu được sao? Nhưng mà nàng không thể để cho nó lại bị kích động, nếu không gặp thiết thời không hay ho vẫn chính là nàng, dù sao, đối với nó thân thủ quý dị nàng vẫn là không thể hiểu biết vì sao một quý anh sẽ lợi hại như thế?

“Thật vậy chẳng? Ha ha, lần đầu tiên có người nói cục cưng mặt đẹp, um, cục cưng thích ngươi, ngươi làm mẫu thân cục cưng được không?” Quý anh nghiêng đầu nhìn về phía nàng cười hi hi hời, mà biểu tình dữ tợn của hắn lập tức đổi thành một bộ đáng ngây thơ, bộ đáng ngây thơ đơn thuần như vậy cùng đứa nhỏ bình thường không có gì khác nhau.

“Cái gì? Ngươi muốn ta làm mẹ ruột của ngươi?” Ngừ Diên kinh ngạc nhìn quý anh này nhất thời bị lời của nó làm cho ngây ngẩn cả người.

“Đừng vậy a, làm mẫu thân cục cưng a!” nó lại lặp lại một lần, tiếp theo đột nhiên âm lãnh cười cười, “Nếu ngươi không đồng ý, ta lập tức sẽ đem cục cưng trong bụng ngươi lôi đi ra” nói xong, vươn tay máu chảy đầm đìa uy hiếp cười cười.

Chương 228: Trước tiên làm mẹ?!

“Mẫu thân.” Không đợi Ngử Diên mở miệng phản bác, quý anh ngọt ngào kêu gọi hai chữ này làm cho nó đau triệt nội tâm, mà Ngử Diên vốn định đi cự tuyệt, mà khi nghe thể hai chữ âm long này, lòng của nàng giống như bị hung hăng thu một chút, bất kể như thế nào, quý anh này nay biến thành như vậy, nguyên nhân đại khái đều từ người đàn bà kia mà ra, mà nó làm thế này chỉ vì trong lòng không thẳng băng mà thôi, mà nàng lại há có thể lại đi thương tổn quý anh đầy mình thương tích này đâu?!

“Mẫu thân.” Thấy nàng không có phản ứng, cục cưng lần đầu tiên sợ hãi lại la lên một lần, tiếp theo hai tay của nó bắt an qua lại xoa lấy, kỳ thật trong nội tâm của nó, nó là một anh linh rất tự ti, cũng là một anh linh thực cô đơn, nó cũng không biết mình làm sai cái gì, mẫu thân cư nhiên nhẫn tâm tình nguyện chết cũng không nguyện ý để cho nó sinh ra.

Kỳ thật nó nguyên bản cũng không có muốn đi trả thù ai, có thể nói một câu như thế, tốt cùng phá hư chỉ tại một ý niệm, mà nó biến thành oán linh kia một khắc đối mặt với câu nói đầu tiên đó là người đàn bà kia ‘chết cũng không muốn đem người sinh ra, người là tai họa tai họa.’

Những lời này làm cho nó hoàn toàn đi hướng oán linh vực sâu.

“À?” thời điểm quý anh nhớ lại quá khứ, Ngử Diên đột nhiên trả lời nói.

“Ách?” Quý anh ngây ra một lúc, tiếp theo kinh ngạc nhìn Ngử Diên giống như là vừa rồi nó xuất hiện nghe nhầm, “Nương. Mẫu thân?” Nó lại kêu lên một lần, muốn xác nhận mình thật là không nghe nhầm

“À?” lúc này đây, nàng là thiệt tình trả lời, nếu là có thể, nàng nguyện ý dùng cổ găng của mình đi tiêu trừ cừu hận của nó đối với phụ nữ có thai, tiêu trừ oán niệm trước kia.

Một tiếng này của Ngử Diên mỉm cười trả lời, làm cho quý anh vui vẻ không thôi, nhất thời, nó ở trên mặt bàn vỗ tay xoay quanh vòng, giống như nó đang chiếm được bảo bối gì đó, ngay tại quá trình nó quay vòng quay vòng, Ngử Diên như kỳ tích phát hiện vết máu trên người nó bắt đầu ngưng đọng, tiếp theo một màn kỳ quái đã xảy ra, nguyên bản vết máu đọng lại chốc lát giống sương mù bình thường biến mất.

Sau mấy cái xoay vòng, quý anh toàn thân xuất hiện sáng rọi trắng nõn, nguyên bản khuôn mặt vô cùng bản cũng đã trở nên đỏ rực, vết máu trên người bị làn da trắng nõn thay thế, Ngử Diên ngây ngẩn cả người, đây là một đứa nhỏ như thế nào, trời ạ, lại sinh ra khả ái như thế xinh đẹp như thế?!

“Mẫu thân. Làm sao vậy?” Quý anh do dự nhìn thân thể của mình, tiếp theo hai tay bắt an giữ tại cùng nhau.

“Wow, cục cưng thật đáng yêu nha!” Ngử Diên nguyên bản thích tiểu hài tử, hơn nữa đặc biệt thích đứa nhỏ lớn lên xinh đẹp, quý anh âm trầm đáng sợ một kỳ tích liền trở nên khả ái như thế, điều này làm cho nàng mừng rỡ không thôi, trực tiếp đi lên tiền đem nó ôm vào trong lòng. Mà quý anh đột nhiên bị nàng ôm lấy nhất thời ngây ra không biết làm sao, đây là lần đầu tiên nó được người ôm vào trong ngực.

“Cục cưng, người thật xinh đẹp a!” Ngử Diên không chút nào để ý cúi đầu trên mặt hân ‘bep’ một ngụm, một cái hôn này, làm cho đôi mắt cục cưng hồn nhiên đơn thuần lại hiển hiện ra, nó lần đầu tiên vui vẻ cười “Mẫu thân, cục cưng có mẫu thân.”

Ngử Diên thì bị bộ dạng đơn thuần của nó làm cho cười ha ha, kỳ thật không có người nào chết đi nguyện ý đi làm oán linh, trong lòng của bọn họ đều có một cái bí mật không muốn người biết, đều có một đoạn nội tâm khó có thể rộng mở, nàng thừa nhận mình không phải là người hiền lành, nhưng nhìn bộ dạng đơn thuần của nó, nàng lần đầu tiên có một loại ý nghĩ muốn giúp nó.

“Mẫu thân!” quý anh trong lòng đột nhiên nhẹ nhàng la lên một tiếng, một giây sau, nó liền bay tới không trung cười nói: “Cục cưng mang mẫu thân đi xem mẫu thân!” nói xong, đi ra ngoài bay đi.

Ngử Diên ngây ra một lúc, mang nàng đi nhìn mẫu thân? Nó còn có mẫu thân sao? Chẳng lẽ là. Một giây sau, nàng liền đuổi tới, ra cửa gỗ, Ngử Diên bị một màn trước mắt làm cho giật mình, bên ngoài không phải là địa phương nào khủng bố, mà là tràn đầy biển hoa, ngàn vạn biển hoa, không thể tưởng được địa phương quý dị này lại có thể đẹp như vậy?

“Mẫu thân đến nha!” quý anh cũng không biết từ chỗ nào lại xông ra, ra dấu đứng ở trên đóa hoa đối với nàng ngoắc, Ngử Diên thấy thế liền theo đi qua, nàng không biết quý anh đến tột cùng muốn dẫn nàng đi nơi nào, nhưng nhìn nó bay vờn và như vậy, nói vậy, chắc hẳn là rất nóng vội.

Theo nó quẹo trái quẹo phải, xuyên qua tầng tầng biển hoa, phía trước đột nhiên xuất hiện một khoảng trống không, đây là khoảng đất nhỏ xanh mượt, trên mảnh đất trống vừa vặn có một cái bình màu đen, phía trên cái bình có một mảnh vải màu đỏ, mà chung quanh như cũ là ngàn vạn biển hoa, nhưng mà cái này nó đột nhiên xuất hiện ở nơi này như vậy, trực giác nói cho nàng biết, bên trong bình này chắc chắn cái gì đó khủng bố.

Cục cưng bật nhảy một cái đi vào phía trên cái bình, tiếp theo cười nói: “Mẫu thân, ta mang người tới gặp nữ nhân xấu xa này!” nói xong, nó đem mảnh vải màu đỏ xóc lên rồi, Ngử Diên theo bản năng nhắm mắt lớn tiếng hét chói tai, trên thực tế nàng thật là chưa nhìn thấy cái gì, cũng không dám nhìn, thời điểm quý anh xóc lên mảnh vải kia trong nháy mắt, nàng đột nhiên đang nhớ lại Lã sau đích nhân trệ, vì vậy mà bị hù dọa lớn tiếng hét rầm lên.

Quý anh thấy thế không khỏi cười nói: “Mẫu thân, chớ sợ chớ sợ, cục cưng sẽ bảo vệ ngươi, nữ nhân xấu xa này sẽ không làm hại đến ngươi!”

Ngữ Diên nghe vậy thật cẩn thận từ ngón tay lộ ra một cái khe vụng trộm nhìn liếc mắt một cái, xuất hiện ở trước mắt nàng thật rõ ràng là một cái đầu người, nhưng không phải giống như loại khủng bố kia, mà là giống bộ dáng đang ngủ, nhìn không thấy kinh khủng cùng máu tanh, Ngữ Diên buông tay ra nhìn nhìn nữ nhân này, thân thể của nàng thật là ở trong bình, mà đầu lâu của nàng cũng xác thực ở bên ngoài, nhưng gương mặt này lại sạch sẽ giống như là đứa trẻ đang ngủ, trên mặt có một ít bụi bẩn.

“Đây là mẫu thân của ngươi?” Ngữ Diên hướng phía trước rồi đi, nữ nhân ngủ say này bộ dáng cùng với anh linh giống nhau, mắt to giống nhau cái miệng nhỏ nhắn giống nhau, chỉ là hiện tại bộ dáng như là đang ngủ tránh sự đời.

“Bà ta là nữ nhân xấu xa, ta đem bà ta chứa vào!” nó cười nhìn về phía Ngữ Diên, nói giống nhau rất là đắc ý.

“Chẳng lẽ, linh hồn của nàng cũng ở đây bên trong cái bình?” Ngữ Diên nhìn về phía cái bình không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Không có, đây là thể xác, cục cưng chưa thấy qua linh thể của bà ta, cục cưng biết bà ta không muốn gặp ta, cho nên thời điểm ta rời khỏi thân thể bà ta một khắc, bà ta không muốn nhìn thấy ta!” nói xong, ưu thương gục đầu xuống bộ dáng rất là đáng thương, nó không hiểu sao cho dù bà ta nguyện biến thành quỷ cũng không muốn gặp nó một lần? Chẳng lẽ nó thật sự đáng ghét như vậy sao?

Ngữ Diên thấy thế trong lòng cũng có chút đau, anh linh này làm tất cả chỉ sợ là muốn cho nàng ấy gặp nó một lần! Chính là nữ nhân này vì sao ngay cả gặp mặt cũng không bằng lòng gặp nó, cho dù nàng có nỗi khổ, nhưng đứa nhỏ dù sao cũng là vô tội nha, mà nó hiện tại biến thành như vậy, nàng liền một chút không có áy náy cảm sao?

“Ha ha, bà ta không gặp ta cũng không quan hệ, dù sao ta hiện tại cũng có mẫu thân!” quý anh cười nói, lời tuy như thế, nó vẫn như trước đưa tay đi lau sạch nhè nhẹ hình dáng nữ nhân này, Ngữ Diên nhìn đến một màn như vậy trong lòng đột nhiên nổi lên một tia chua xót, mặc kệ nàng làm quyết liệt cỡ nào, đứa nhỏ vĩnh viễn đều là đứa nhỏ, cho dù nó như thế nào không thích nàng, nhưng nó như trước mỗi ngày giúp nàng chà lau, từ nơi này một chút cũng có thể thấy được, nó vẫn luôn muốn được gặp mặt nàng một lần, trong lòng nó vẫn mong người mẫu thân này.

‘bá’ một chút, quý anh cầm vải đỏ lại đem nàng che lên.

Ngữ Diên nhìn một màn này không biết nên nói cái gì, cũng không biết làm như thế nào đi an ủi nó, có lẽ, tất cả oán hận của nó phải cần nữ nhân này giải quyết, chính là nữ nhân này linh hồn đến tốt cùng đi nơi nào? Bây giờ còn không? Hay là đã đi đầu thai rồi?!

“Mẫu thân ngươi nghe. Ngươi cẩn thận nghe một chút!” chợt đột nhiên, quý anh nhếch miệng cười ngón tay chỉ hướng nhà gỗ làm cho Ngữ Diên tỉnh tâm lắng nghe, mà nó lại cười vô cùng là vui vẻ.

Ngữ Diên khó hiểu nhìn nó vì sao đột nhiên nói sang chuyện khác, nhưng nàng đích xác mơ hồ nghe được cái gì, vì thế nàng liền nhắm mắt bắt đầu cẩn thận lắng nghe, một giây sau, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt hỏi: “Tại sao có thể có nhiều tiếng khóc như vậy?” Đúng vậy, là tiếng khóc, thật nhiều thật nhiều tiếng khóc, loại tiếng khóc này rất là thâm thâm, thâm thâm làm cho đóa hoa chung quanh đều lạnh run.

“Đệ đệ muội muội tỉnh rồi, bọn họ rất cuộc cũng sinh ra, ha ha, rất cục cưng phải sinh ra, bọn họ cô đơn thật đấy!” Quý anh đột nhiên cười quý dị, tiếp theo từ trên xuống dưới ở trong biển hoa qua lại toán loạn, bộ dáng rất là vui vẻ, giống nhau giờ khắc này nó chờ đợi đã đủ lâu.

“Cục cưng, ngươi nói là có ý gì? Cái gì gọi là bọn họ phải sinh ra?” Ngữ Diên mày hơi hơi chau lên, liền đuổi tới hỏi, vì sao, vì sao nàng cảm giác giống như có việc gì lạ sắp xảy ra, trong lòng bất an cũng càng ngày càng rõ ràng.

“Bọn họ nha, chính là bọn đệ đệ muội muội mẫu thân vừa mới nhìn qua, ngươi nghe, ‘rầm rầm rầm!’” trong mắt của nó trong chớp lát phóng xuất ra ánh sáng quý dị, Ngữ Diên liền truy vấn: “Ngươi muốn làm cái gì?” Lời của nàng vừa mới hỏi xong, trong nhà gỗ đột nhiên phát ra thanh âm nổ mẹt rầm rầm, thanh âm rất là vang dội, Ngữ Diên ngây ra một lúc liền hướng bên kia chạy tới.

Quý anh thấy thế cười khanh khách, tiếp theo nó cao thấp giẫm phải đóa hoa hướng nhà gỗ nhảy xuống, Ngữ Diên thờ hồn hèn chạy về nhà gỗ, tiếp theo nàng không chút do dự nào dùng chân đạp cánh cửa kia ra.

Chỉ nghe thấy ‘kẹt’ một tiếng, cánh cửa thứ nhất của nhà gỗ nhảy mất được mở ra, Ngữ Diên một chân vừa định bước vào, lại bị một màn trước mắt làm cho kinh ngạc, chân treo ở giữa không trung làm như thế nào cũng không hạ xuống được.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 229: Nhóm huyết anh khiến người sợ hãi

‘vù vù vù’ ban đêm Cao vượng thôn tối như mực, bên ngoài mưa phùn như trước đang không ngừng, Sở Hạo che ô phát ra thanh âm tí tách, gió nhẹ

không có phương hướng thổi tới, trong không khí giống như là có một loại áp lực vô hình làm cho người ta thở không được, loại khí trời ướt sũng này làm cho tâm tình người ta cũng càng phát ra phiền chán.

Tại đây trong thôn trang đất rất thưa thớt, yên tĩnh là bao trùm hết thảy chủ đề, Sở Hạo cảm ô vừa đi một bên cẩn thận đánh giá chung quanh, mà dưới chân của hắn đang phát ra thanh âm nhỏ, hắn hơi nghiêng tai liền phân rõ ra, đây là bùn đất ẩm ướt lại phát ra âm thanh, mà chỗ hắn phải tìm đó là tất cả nhà xí trong thôn làng, không vì cái gì khác, cũng bởi vì nằng mắng tích là ở nhà xí.

Mang theo ý nghĩ như vậy, hắn lúng lúng nhiều cái nhà xí, cũng chẳng quan tâm có ác tâm hay không, hắn mở ra một cái nhà xí nhìn nhìn bên trong không có ai, tiếp theo tiếp tục tìm, cứ như vậy hắn đi được khoảng một lúc, đột nhiên, mày hắn chạy lên dừng bước.

Không thích hợp.

Cơ hồ là khẳng định, hắn đi trở về, ở một chỗ hắc ám hắn dừng bước, đúng vậy, nơi này có vấn đề, đây là một nhà xí bình thường không thể bình thường hơn, chính là nhà xí này có một chút làm cho hắn cảm thấy khả nghi, dọc theo con đường này dưới chân những nơi hắn đi đều trong bùn đất ẩm ướt phát ra tiếng vang rất nhỏ, nhưng cổ tình nơi này lại khô ráo không thôi, không một chút tiếng vang, không có đạo lý chỗ này không có trời mưa?!

Đúng lúc này, kiếm Thanh long trong tay hắn phát ra tiếng vang rất nhỏ, tiếp theo kiếm trong tay hắn giống như là bị cái gì lôi vậy, làm cho hắn không tự giác nhíu mày đi theo kiếm Thanh Long trực giác hướng bóng tối mà đi.

Bên kia.

Một màn trước mắt đến tốt cùng là cái gì? Vì sao trên mặt đất, trên mặt bàn, trên ghế, thậm chí toàn bộ bên trong phòng đều là anh nhi huyết xích lỏa? Bọn họ toàn bộ đều ở trên mặt đất trên bàn bô sát, mấp máy giống như cùng động vật, trên mặt đất khắp nơi đều là màu đỏ của máu.

Dạ dày Ngử Diên bắt đầu trở mình dâng lên, nằng nhịn xuống cảm giác ghê tởm mãnh liệt, nhìn hướng này trên mặt đất nhóm anh linh một bên khóc không ngừng một bên bắt đầu muốn đi ra ngoài bắt đầu khởi động, bọn nó cứ như vậy đi đi, tựa hồ như là nhận cái gì đó mê hoặc không ngừng tìm kiếm cái gì.

“Hi hi.” Chợt đột nhiên Ngử Diên cảm giác mình trên chân có một cỗ trọng lực, nằng vội cúi đầu nhìn lại, trên chân nằng chẳng biết lúc nào hiện lên một nữ huyết anh, nó nhìn về phía Ngử Diên nhếch miệng cười lộ ra răng nanh máu đầm đìa la lên: “Mẫu thân. Đói. Thật đói.”

Ngử Diên hoảng sợ chân liền thu trở về, huyết anh lập tức liền ngã xuống mặt đất, một giây sau, truyền vào trong lỗ tai nằng đó là tiếng khóc huyết anh thê lương, cả phòng huyết anh nghe được một tiếng khóc trong đó, tiếp theo toàn bộ oán hận trừng mắt Ngử Diên, đôi mắt quỷ dị kia làm cho Ngử Diên trong lòng không hiểu sinh ra cảm giác sợ hãi, mà nằng chỉ có thể sau lui ra phía sau, hàn ý đẩy người lập tức theo lòng bàn chân thẳng hướng lên gây.

“Ô ô. Đau. Đau quá. Ô ô.” Vừa rồi trong lúc vô tình nữ huyết anh trên mặt đất như trước đang không ngừng khóc, nhưng mà khủng bố là không dừng lại điểm này, mà là nữ huyết anh này khóc lên nước mắt lại là màu đỏ, nước mắt màu đỏ?!

“Nữ nhân xấu xa. nữ nhân xấu xa.” Chợt đột nhiên cả phòng huyết anh giận trừng Ngử Diên, mỗi người trong miệng hung hăng cắn bốn chữ ‘nữ nhân xấu xa’, tiếp theo liền giống như con sâu nhúc nhích lại đây, Ngử Diên bị hù dọa lui về phía sau, bởi vì nằng rõ ràng nhìn trong con mắt của bọn nó là cừu hận, tuy rằng bọn nó đều là tiểu hài tử, nhưng mà ánh mắt khủng bố như vậy lại làm cho nằng lâm vào rung động.

“Không được hồ nháo, không được dọa mẫu thân!” đột ngột một tiếng, quỷ anh cục cưng đột nhiên lập tức liền từ phía trên đóa hoa bay đến trên mặt đất, nó đứng ở trước mặt bọn họ thân thể nho nhỏ chỉ huy nói.

Nhóm Huyết anh thấy thế khí thế ánh mắt hung ác trong chốc lát biến mất, ngược lại biến thành bộ dáng như trẻ con khanh khách cười cười, từng quỷ anh đều ngồi dưới đất mát lấy máu ngón tay của mình cười nói: “Mẫu thân. Đói.”

Dạ dày Ngử Diên bắt đầu không ngừng quay cuồng, một trận ghê tởm đánh úp lại làm nằng chạy đến một bên bắt đầu phun, “Ách. Ách.”

“Các người đều đi thôi, đều đi hoàn thành sứ mạng của mình đi!” thanh âm cục cưng cao vút làm cho Ngử Diên đang nôn liền ngừng lại, tiếp theo nằng lau miệng đi vào bên cạnh nó, nhóm quỷ anh ngồi trên mặt đất như là đã được nhận lệnh bình thường toàn bộ đều đứng dậy cười đi bước một vượt qua cửa đi ra ngoài.

“Các người. Các người muốn đi đâu?” Ngử Diên hoảng thần, tiềm thức nói cho nằng biết sẽ có chuyện tình không tốt sắp xảy ra, mà nằng không để ý buồn nôn liền lôi kéo một huyết anh sốt ruột hỏi, huyết anh này bị Ngử Diên kéo lại, động tác không có chút nào ngừng lại, như trước hướng phía trước cấp tốc chạy đi, Ngử Diên gắt gao lôi cánh tay của nó lại hỏi: “Các người muốn đi đâu?”

Huyết anh đối với nằng vội vàng hỏi như trước hồ hững, mắt thấy Ngử Diên gắt gao lôi cánh tay nhỏ của nó, nó đột nhiên ngoài đầu nhìn lại hung hăng trợn mắt nhìn nằng liếc mắt một cái, tiếp theo cúi người cầm lấy nhánh cây sắc bén hung hăng cắm vào cánh tay nhỏ bé của mình, nhất thời, cứ như vậy cánh tay nhỏ bị rã đi, mà trên tay của nằng cầm đó là cánh tay bị chảy máu đầm đìa kia

“A ——” Ngử Diên bị hù dọa ngã xuống mặt đất, tay trắng trên tay cũng bị nằng ném ra xa, mà huyết anh bị gãy tay kia tựa hồ không cảm giác gì đau đớn, như trước theo số đông hướng phía trước chạy đi.

“Này. Này.” Ngử Diên sợ hãi nhìn trong phòng không đếm được bao nhiêu huyết anh không ngừng trào ra, mà bọn họ rời đi phương hướng quả thực chính là tứ phương tám hướng, Đông Nam Tây Bắc đều có, mà nằng căn bản kéo không được bất kỳ một đứa nào, nhóm huyết anh này giống như là nhận lấy không chết, mục đích của bọn nó chỉ có một, chính là hướng phía trước đi, cho dù nằng tóm bất kỳ một đứa nào, bọn họ tình

nguyện đứt tay đứt chân cũng muốn tiếp tục hướng phía trước đi.

“Khanh khách , đi ra ngoài hì, đi chơi hì, tìm mẩu thân hì!”

“Tìm mẩu thân, tìm đệ đệ, tìm muối muối, tìm mẩu thân, tìm đệ đệ, tìm muối muối!”

Thanh âm như vậy không ngừng từ hướng Đông Nam Tây Bắc trong miệng huyết anh hô lên, Ngử Diên liền đứng dậy lập tức bắt lấy quý anh cục cưng sốt ruột hỏi: “Bọn nó Bọn nó muốn đi đâu?”

“Bọn nó từ đâu tới đây, thì về lại nơi đó nha!” Quý anh cục cưng cười vẻ mặt sáng lạn hoàn toàn nhìn không ra tà ác gì.

“Có ý tứ gì?” Ngử Diên nhú mi hỏi, trong lòng bất an nằng có chút lo lắng.

“Bọn họ đều rất cô độc, bọn nó bây giờ tình tất nhiên phải đi tìm đệ đệ bọn muối muối chứ sao!” Quý anh cục cưng ở trước mặt nàng đột nhiên lập tức liền nhảy tới phía trên đóa hoa, tiếp theo nó đi chân trần ở phía trên đóa hoa đi tới đi lui, vừa đi vừa nói: “Cục cưng thật vui vẻ, đệ đệ muối muối của cục cưng càng ngày càng nhiều!” nói xong, nó đứng ở phía trên đóa hoa nhìn về phía phương hướng nhóm huyết anh rồi đi khỏe miệng nở nụ cười âm trầm quỷ dị.

Ngử Diên từ ánh mắt của nó nhìn sang, huyết anh này rồi đi nơi nào toàn bộ đóa hoa đều nhiễm một mảnh đỏ, gió âm u đang từ bốn phương tám hướng lao qua, trong không khí tràn ngập từng mùi máu tươi.

“Ngươi là muốn cho bọn nó đi thế gian? Đi làm thương tổn càng nhiều phụ nữ có thai?” Mùi máu tươi này tựa hồ làm cho Ngử Diên nghĩ tới điều gì, vì thế liền nhìn về phía quý anh cục cưng hỏi.

“Ha ha, mẩu thân thật thông minh nga, đúng nha, bọn họ phải đi kinh thành a, kinh thành tốt nhất, nghe nói kinh thành rất lớn rất lớn, phụ nữ có thai rất nhiều rất nhiều, đệ đệ bọn muối muối của cục cưng tất nhiên rất nhiều rất nhiều!” nói xong, nhếch miệng cười.

“Cái gì? Các ngươi muốn đi kinh thành hại người?” Ngử Diên nghe được nó nói như vậy trong lòng kinh ngạc làm nàng khó có thể tin.

“Đúng vậy a, bọn họ có khi là đi kinh thành, có khi không phải rồi, tóm lại chỗ nào có đệ đệ muối muối bọn họ sẽ đi!” quý anh cục cưng nói rất là nhẹ, giống như là đang nói một sự kiện giống như không hề liên quan đến nó.

“Bọn nó đi hại người có phải hay không?” con tức của Ngử Diên ‘xoẹt’ một chút lại bốc lên, nàng không thể nhìn đến nhiều phụ nữ có thai lại bị đái ngộ như vậy, nằng càng không thể nhìn thêm nhóm quý anh này còn chưa sinh ra đã uống mạng bị tra tấn như vậy.

“Đúng, ta thừa nhận đau đớn, tất cả nhóm anh linh đều phải thừa nhận!” oán khí của quý anh cục cưng hiển nhiên cũng bị chọc giận đi ra, ngữ khí trở nên vạn phần rét lạnh.

“Nỗi thống khổ của ngươi không nên gia tăng ở trên người đứa nhỏ vô tội, ngươi biết không? Bên ngoài người đạo hạnh lợi hại có rất nhiều rất nhiều, bọn họ đi ra ngoài sẽ bị đánh tan thành mây khói , bọn họ ngay cả cơ hội đầu thai cũng không có, ngươi có biết hay không?” Ngử Diên quát lớn hành vi của nó như thế, ngữ khí của nàng cũng vạn phần cường ngạnh.

“Biết, biết, ta cái gì cũng biết, nhưng mà ta bất kể, tất cả phụ nữ có thai cũng không thể sanh con, bọn họ đều phải thống khổ giống như ta, thống khổ giống nhau” Quý anh cục cưng chợt đột nhiên dữ tợn, làn da nguyên bản trắng nõn lại đầy vết máu, tiếp theo, nó đột nhiên xoay người tức giận nhìn hướng Ngử Diên cười lạnh nói: “Ngươi cũng giống nhau.”

Ngử Diên nghe nói thế hoảng sợ lui về sau hai bước nhú mi hỏi: “Ngươi nói cái gì?”

Quý anh cục cưng máu chảy đầm đìa vurun tay tiếp theo lộ ra răng nanh đầy máu cười nói: “Bởi vì ngươi không ngoan, cho nên, kết cục của ngươi cũng giống như vậy, như vậy, hiện tại khiến cho ta tiếp muối muối xuất hiện đi.” Ngử Diên, ngón tay của hắn nháy mắt biến thành giống như đao tứ sắc bén, tiếp theo hắn tà ác cười, nhảy dựng lên bay thẳng đến Ngử Diên đánh tới.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 230: Sống hay chết cũng bên cạnh

Quý anh bởi vì tức giận cho nên lý trí phía trước sớm đã bị vứt ra phía sau, nó mở ra bàn tay trực tiếp đánh về phía bụng Ngử Diên, mà Ngử Diên theo bản năng che chở bụng của mình.

“Tê ——” Ngử Diên thờ hốc vì kinh ngạc, mồ hôi lạnh trên người từ trên đầu nàng lướt qua xuống dưới, mà cánh tay của nàng cũng bị móng vuốt bén

nhọn của nó làm bị thương, giờ phút này chính chảy máu đỏ tươi.

“Mỹ vị.” Quý anh gioi lên ngón tay của mình đặt ở miệng hít hít, một cổ hương vị thấu lạnh làm cho nó cả người run lên, hương vị rất ngon, hương vị của máu này thật ngọt.

Ngữ Diên thấy thế cũng không khỏi tức giận, nàng cầm lấy kiếm Chu Tước trên người cũng cầm lấy phù vàng dính máu trực tiếp bay qua, quý anh cục cưng còn đang mút ngón tay hiển nhiên là không có chú ý tới điểm này, thời điểm chờ nó kịp phản ứng, phù vàng dính máu đã làm cho nó sớm ngã xuống mặt đất, sức mạnh như vậy làm cho quý anh cục cưng vạn phần tức giận, nó ‘huru’ một chút lại bay đi lên, ánh mắt vô cùng oán hận trừng mắt Ngữ Diên.

“Nữ nhân xấu xa.” Trên mặt của nó nhìn không ra biểu tình gì, nhưng mà nhìn nó nghiêng răng nghiêng lợi nói bốn chữ kia, thì nó hiện tại nhất định rất kích động cũng rất tức giận.

“Ngươi nên tỉnh lại!” Ngữ Diên tay cầm kiếm Chu Tước theo dõi nó khuyên bảo, nếu có thể, nàng tình nguyện để nó hiện tại bắt đầu rửa sạch lột xác, dù sao nó làm nhiều lỗi như vậy, về sau trả giá sẽ càng phát ra trầm trọng.

“Tĩnh? Ta vẫn luôn tĩnh, ánh mắt ngươi không có vấn đề đi?” Quý anh cục cưng đứng dậy cười lạnh một tiếng châm chọc nói.

“Ngươi không nên đem oán khí của ngươi đặt lên trên người khác, những hài tử này đều là vô tội, ngươi hại quá nhiều hài tử!” nhìn đến nhóm huyết anh đó tâm Ngữ Diên cũng có chút đau đớn, có thể nghĩ, quý anh này nhất định đã giết rất nhiều rất nhiều đứa nhỏ cùng phụ nữ có thai.

“Vô tội? Hừ, đối với ta mà nói, trên thế giới này không có hai chữ vô tội, ngươi cũng đừng nhiều lời, ngươi cho là phù chú này của ngươi có thể làm cho ta sợ hãi sao? Ta vừa rồi chỉ là sợ ý mà thôi!” nói xong nó lại đánh tới, Ngữ Diên liền cầm kiếm Chu Tước cùng nó đánh nhau lên, chỉ là làm cho Ngữ Diên thật không ngờ chính là nhìn nó nhỏ bé như thế, vì sao sức mạnh lại to lớn như thế?

“Ngươi đâu không lại của ta!” quý anh cục cưng nhếch miệng cười giống như trào phúng khả năng của nàng, tiếp theo nó lắc lắc cánh tay, Ngữ Diên chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh màu đỏ, tiếp theo, trong chớp lát màu đỏ lao thẳng tới đây, nàng thả người nhảy lên, nhưng mà y phục trên người dính không ít máu, quý anh cục cưng như là đang chơi trò vui cười ha ha, ngón tay bén nhọn của nó lại hướng trên người Ngữ Diên di chuyển.

“Đáng chết!” Ngữ Diên mắng một tiếng, cầm kiếm Chu Tước trong tay lại chống cự đi qua, nhưng mà làm nàng khó hiểu cũng là mặc kệ nàng dùng sức ra sao, kiếm Chu Tước này lại không phản ứng chút nào, đây là có chuyện gì? Không đợi nàng hiểu rõ, ngón tay của quý anh lại phác thảo lên làn da của nàng, cảm giác đau đớn nháy mắt liền hiện ra.

“Ta sẽ thực ôn nhu đỡ đỡ muối muối.” Quý anh thấy Ngữ Diên bị đánh ngã trên mặt đất, không khỏi cười ha ha, tiếp theo chậm rì rì hướng Ngữ Diên đi tới, ngón tay máu chảy đầm đìa kia không ngừng hế ra hợp lại, tựa hồ muốn nói cho nàng biết không đau, thật sự không đau.

Ngữ Diên té trên mặt đất dùng chân lui về phía sau hai bước, tay kia thì gắt gao che chở bụng, vô luận như thế nào, bản thân không thể để cho đứa nhỏ bị nguy hiểm, nhưng mà nàng càng để ý bụng của nàng, biểu tình trên mặt quý anh càng phát ra kích động

“Chết. Đầu phải chết.” Mang theo ánh mắt cừu hận, nó mở ra miệng máu liền thẳng hướng đánh tới.”A ——” một thanh âm bén nhọn nháy mắt truyền tới, tất nhiên đây không phải thanh âm của Ngữ Diên, theo sau Ngữ Diên liền nghe được ‘đông’ một tiếng, thanh âm nặng nề của cái gì đấy ngã xuống

Ngữ Diên liền mở mắt ra nhìn sang, nháy mắt, trong nội tâm nàng vui sướng không cần nói cũng biết, “Sở Hạo.” Đúng vậy, là hắn đến đây, là hắn tới cứu nàng cùng đứa nhỏ đấy sao?!

Sở Hạo mắt lạnh liếc nàng bị thương ở cánh tay, tiếp theo hắn cầm kiếm đem góc áo mình cắt lấy ném cho nàng, “Băng bó cho kỹ!” nói xong, không để ý tới Ngữ Diên kinh ngạc, hắn liền thẳng hướng tới.

Quý anh cục cưng nhìn thấy Sở Hạo đột nhiên xuất hiện, mà nó lại bị tức giận lớn như thế mà đánh rơi xuống mặt đất, mặc kệ từ đâu tới mà nói, nó đều là rất tức giận, vì thế, nó lau vết máu khô cười lạnh một tiếng, “Lại một người đến đây chịu chết!”

Sở Hạo nghe thấy vậy mày chau lên nhìn về phía anh linh đầy người oán khí này âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi đầy người hắc khí có thể nghĩ ngươi làm ra bao nhiêu tội ác, ngươi còn không biết hối cải sao?”

“Hối cải? Ngươi dựa vào cái gì mà quản ta? Tới nơi này đều phải chết, nàng phải chết, ngươi cũng phải chết!” nói xong, nó bật nhảy một cái đi tới trong biển hoa, chỉ thấy nó lạnh lùng cười, làm cho người ta xem đây người hàn khí.

Sở Hạo thấy thế lui về sau một bước, cũng không biết vì sao, trên người anh khí nà phát ra ra oán khí khác xa với tưởng tượng của hắn, hắn không thể tin một quý anh sẽ có oán khí cùng oán niệm lớn như thế.

Khóe miệng Quý anh cục cưng vẫn lộ nụ cười lạnh lẽo, chỉ thấy nó đứng ở trong biển hoa không ngừng huy động hai cánh tay nhỏ đầy máu kia của nó, Ngữ Diên đứng dậy nhìn về phía một màn này, tiếp theo liền nghe ‘kêu kẹt’ một tiếng, nháy mắt, ngàn vạn óa hoa đều thoát khỏi cương vị nguyên bản của chúng nó, trên cành hoa mặt trừ bỏ nhánh cây bên ngoài liền không còn cái gì nữa, mà toàn bộ óa hoa di động trên không trung không ngừng theo gió nhẹ đong đưa.

Một màn như vậy nếu là bình thường thoát nhìn chắc chắn là rất lăng mạn, nhưng bây giờ xem ra lại một chút cũng không lăng mạn, bởi vì những óa hoa này theo gió nhẹ nhàng lắc lư, đã có thể bày biện bày biện như vậy, một màn quái dị đã xảy ra, những óa hoa này đã đong đưa thành những con dao

sắc nhọn, trong khoảnh khắc, Ngử Diên còn chưa kịp phục hồi tinh thần lại, ngàn vạn dao nhọn đó hướng bọn họ lao qua.

Sở Hạo thấy thế liền bật nhảy một cái ôm lấy Ngử Diên liền xoay tròn, hất tay phải ôm lấy Ngử Diên xoay tròn, tay trái kiếm Thanh Long không ngừng ngăn cản dao nhọn này, chung quanh của bọn hắn trừ bỏ ‘bùm bùm’ liên không còn tiếng vang.

“Buông, ta có thể!” Ngử Diên rõ ràng cảm giác được thể lực của hắn đang tiêu hao, Sở Hạo cúi đầu nhìn nàng một cái, gật đầu nhắc nàng cẩn thận, Ngử Diên giãy ngoe của hắn cầm lấy kiếm Chu Tước liền chống cự lại.

Từng tiếng ‘bùm bùm’, vang thấu toàn bộ địa phương trống trải

Một lúc sau, đóa hoa bén nhọn như là mất đi trang giấy sáng rơi toàn bộ đều rơi trên mặt đất, mà nàng cùng Sở Hạo trên trán mồ hôi đã sớm rơi như mưa, quý anh cực cùng nhìn thấy những đóa hoa âu yếm của nó biến thành bộ dáng giống như giấy vụn, không khỏi nghiêng răng nghiêng lợi mắng: “Đáng chết, các ngươi đều đáng chết, các ngươi đều đáng chết ——”

Nó oán hận nắm chặt nắm tay, thân mình dính đầy máu đứng lên, ánh mắt u oán nhìn hướng Ngử Diên cùng Sở Hạo, tiếp theo nó quỳ trên mặt đất ngửa mặt lên trời kêu to, ‘A ——’ tiếng kêu thê lương làm cho màng tai người ta đều bị chấn điếc, tiếp theo địa phương bình tĩnh chợt đột nhiên nổi lên gió lớn bốn phía, Ngử Diên hoảng sợ nhìn đến cái gì vậy không ngừng hướng trên người của nó dựa, hơn nữa càng ngày càng nhiều, nhìn kỹ lúc này mới phát hiện, nguyên bản nhóm huyết anh rời đi cũng không biết như thế nào toàn bộ đã trở lại, hơn nữa toàn bộ theo gió lớn bao vây ở trên người quý anh cực cùng.

Gió càng lúc càng lớn, huyết anh cũng càng ngày càng nhiều, mùi máu tươi cũng càng ngày càng nặng, sau nửa canh giờ, gió dần dần ngừng, hết thấy tựa hồ lại nhớ tới khởi điểm, Ngử Diên liền mở mắt ra nhìn sang, lúc này vừa nhìn thấy, trực tiếp làm nàng ngã xuống mặt đất, chuyện này. Đây là cái gì? Tại sao có thể như vậy? Quý anh hiện tại bộ dáng quả thực giống như một người to lớn, rất cao rất lớn, làm nàng cùng Sở Hạo thoát nhìn đều rất nhỏ bé, chẳng lẽ nó là đem tất cả huyết anh cấp hút vào mới có thể biến thành to lớn như thế?!

Quý anh cực cùng cười lạnh một tiếng, ngoan nói: “Cho ngươi nếm thử sự lợi hại của ta!”

Lời của nó vừa nói xong, hai tay đột nhiên lay động, tiếp theo bàn tay hóa ra đầy trời chưởng ảnh, tầng tầng lớp lớp hướng Sở Hạo nện xuống, mỗi một quyền đi xuống đều hỗn loạn tầng tầng hỏa diễm, lực công kích vô cùng mạnh mẽ.

“Rầm rầm rầm.” Một mảnh dữ dội vang lên, Sở Hạo nhất thời bị hỏa diễm bùng nổ liên miên hoàn toàn bao phủ, ở bên trong sức mạnh to lớn này, hắn rốt cực không chịu nổi, phun ra một ngụm máu tươi, hắn vốn định vận dụng lực lượng toàn thân chống cự, nhưng căn bản tụ tập không được, mỗi khi tụ tập một chút khí đều bị đối phương liên miên không dứt công kích đánh trúng hoàn toàn tán loạn.

Quý anh cực cùng còn đang liều mạng cuồng oanh, hỏa diễm càng thêm mãnh liệt nổ bắn ra, sánh với cùng thân hình to lớn của nó, thân hình nhỏ bé của Sở Hạo hoàn toàn bị bao phủ ở bên trong biển lửa!

Quý anh mang theo tầng tầng hắc khí chưa từng có từ trước đến nay hướng Sở Hạo chém tới! Sở Hạo nhìn bầu trời kiếm bổ tới, kiếm vô hình kia thật lớn vô cùng, trên thân kiếm khí lại có hắc khí mãnh liệt khác thường, điều này làm cho hắn tự dung sinh ra một cảm giác sợ hãi, hắn không nghĩ tới quý anh trước mắt lại lần lượt thể hiện ra oán khí làm cho hắn giật mình không thôi! Nếu là như vậy đánh tiếp, trời biết hắn còn có bản lĩnh mạnh mẽ như thế nào!

“Sở Hạo!” Ngử Diên lo lắng sốt ruột la lên.

“Hắc!” Quý anh cười lạnh một tiếng, trên nắm tay bộc phát ra một luồng hỏa diễm cực kỳ không lồ, chỉ nghe thấy ‘Phanh!’ một tiếng vang thật lớn, oanh ở trên bụng Sở Hạo.

“Phốc ——” Sở Hạo phun ra một miệng lớn máu tươi, ngã xuống đất.

“Sở Hạo ——” Ngử Diên trực tiếp xông đến đỡ lấy hắn lo lắng không thôi.

“Ta nói rồi các ngươi không phải đối thủ của ta!” quý anh cười lạnh một tiếng.

“Quý anh, van cầu ngươi, van cầu ngươi không giết hắn được không?” Ngử Diên khẩn cầu nhìn quý anh thật lớn này cầu khẩn nói.

Quý anh nghe thấy vậy bất vì sở động lạnh lùng nói ra: “Không cần cầu ta, bởi vì —— các ngươi đều phải chết, hôm nay, để cho ta tự tay đưa các ngươi xuống Địa Ngục đi!” nói xong, nó nở một nụ cười lạnh, trên tay hỏa diễm thiêu đốt càng thêm mãnh liệt sẽ hướng trên người bọn họ ném đi.

“Cực cùng.” Đột ngột một tiếng, phía sau bọn họ truyền đến một thanh âm cực kỳ ôn nhu, thanh âm ôn nhu như vậy làm cho quý anh cực cùng ngây ngẩn cả người, tiếp theo hỏa diễm trên tay nó chậm rãi dập tắt, cử động như vậy cũng làm cho hai người bọn họ đồng thời ngây ngẩn cả người, theo phương hướng thanh âm, bọn họ không hẹn mà cùng ngoái đầu nhìn sang ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 231: Giải linh còn phải gắn với linh nhân (1)

“Quý Tịch?” Ngử Diên kinh ngạc nhìn Quý Tịch, vui sướng trong lòng không cần nói cũng biết, mà một bên Sở Hạo nhìn thấy nàng lộ ra vui sướng, mày của hắn lại hơi hơi chau lên, hiển nhiên khuôn mặt không hề giận.

Quý Tịch thấy thế khẽ mỉm cười nói: “Nương tử, ta không có tới trễ chứ?” Nói xong, khuôn mặt đẹp trai của hắn nhất thời tươi cười, nụ cười hoàn mỹ của hắn như vậy giống như vì nàng mà sinh ra, mà nữ tử bên cạnh hắn đứng đó chính là nữ tử Ngử Diên lúc trước nhìn thấy trong cái bình kia, hiển nhiên hiện tại nữ tử này chỉ là hồn phách.

“Giải linh còn cần phải liên quan đến linh nhân nha!” Trong bóng tối lại truyền đến một thanh âm ôn nhu, tiếp theo Phượng Ly Ca phe phẩy cây quạt tiêu sái gạt hái, hắn tựa vào cành hoa bên cạnh, một thân áo trắng theo gió tung bay, một màn này cực kỳ giống bạch mã vương tử đi tới.

Quý Tịch thấy thế hơi hơi nhíu mày không hề giận nói: “Này, nổi bật của bản công tử cũng bị người cướp sạch rồi, người có thể mỗi lần xuất hiện đừng đi ra hoa lệ như vậy được không?” nói xong, hắn nhìn hắn ta lật ra một cái liếc mắt, thật vất vả giả vờ tao nhã như thế, lại lần nữa bị hắn đoạt nổi bật.

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy mỉm cười nhìn về phía Quý Tịch cười nói: “Nổi bật của người còn chưa có ra đủ sao? Cần thận lại bị biến thành thịt!” Phượng Ly Ca liếc mắt nhìn Sở Hạo một cái ý vị thâm trường cười cười.

Sở Hạo nhìn thấy một người một quý trêu ghẹo như thế, lại thấy được Ngử Diên bên cạnh hắn vẫn nhếch miệng cười không ngừng, cảm tức của hắn cũng không biết vì sao càng ngày càng bốc lên.

Quý Tịch thấy thế liền ho khan một tiếng nói: “Được rồi, chúng ta nói chuyện nghiêm chỉnh a, này đây!” hắn chỉ vào nữ nhân bên cạnh hắn nói: “Đây là sử dụng theo lời của Phượng Ly Ca nói đó là giải linh còn cần phải liên quan đến linh nhân!” nói xong, hắn nhìn về phía nữ tử bên người nói: “Nguyên nhân này cũng từ người cho nên kết quả cũng phải từ người”

Nữ tử xinh đẹp nhìn về phía Quý Tịch chưa sót cười nói: “Ta không nghĩ tới lúc trước quyết định như thế lại mang lại cho nó tổn thương như thế, các người yên tâm, đây là nguyên nhân từ ta, thì cũng sẽ để ta làm chấm dứt!” nói xong, nàng nhìn quý anh thật lớn ôn nhu cười kêu gọi nói: “Cục cưng. . . .”

Quý anh cục cưng nhìn về phía nữ tử này, yên lặng không biết nên phản ứng gì, tiếp theo nó nghiêng đầu nhìn về phía nàng nhẹ nhàng kêu lên một câu, “Mẫu thân?”

Nữ tử nghe vậy, cười ngọt ngào, hai tay đưa về phía nó cao lớn lại dụ hoặc, “Cục cưng, đến vào trong ngực mẫu thân!”

Quý anh cục cưng nghe thấy vậy đại ra nhìn nàng, tiếp theo cước bộ của nó lui về phía sau, một bên thối lui, một bên than thở, “Mẫu thân vì sao không cần cục cưng? Cục cưng rất chán ghét sao?”

Phượng Ly Ca thấy thế bật nhảy một cái đi vào trước mặt Sở Hạo bắt hắn mang tới nơi an toàn, mà Quý Tịch tất nhiên là ôm lấy Ngử Diên đi hướng nơi an toàn.

Quý anh thật lớn thối lui về sau đi từng bước, mặt liền phát ra tiếng vang ‘thùng thùng’ giống như trầm trọng, nữ tử xinh đẹp mỉm cười nhìn nó mà đi đến, khuôn mặt trước mắt không có chút huyết sắc nào lại làm cho người không tự chủ được muốn đi tới gần nàng.

“Mẫu thân đã tìm cục cưng thật lâu. Cục cưng có ngoan hay không nha?” nàng một bên ôn nhu một bên dụ dỗ nó.

“Không ——” quý anh cục cưng đột nhiên nhìn nàng rống lên một tiếng, tiếp theo rất nhanh hướng trong biển hoa chạy đi, nháy mắt phát ra thanh âm ‘rầm rầm rầm’, tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Ngử Diên khó hiểu nó đau khổ chờ đợi mẫu thân đến đây, vì sao phản ứng lại là như thế? !

“Cùng tới!” Quý Tịch thấy thế hét lớn một tiếng, lôi kéo nữ tử xinh đẹp hướng nơi quý anh tiến đến, Ngử Diên dừng một chút cũng liền đi theo tới, Sở Hạo nhìn thấy một màn kỳ quái như thế tự nhiên cũng muốn tìm tòi đến tận cùng, Phượng Ly Ca mỉm cười mang theo hắn cũng chạy đi qua.

Dưới chân quý anh không ngừng run rẩy, mỗi bước của quý anh từng bước, trên mặt đất liền chảy xuống vết máu loang lổ, mùi máu tươi nặng nề làm cho người ta cảm thấy ghê tởm, nữ tử xinh đẹp mỗi bước chạy nước mắt liền không ngừng chảy xuống, trong miệng thùy chung lặp lại một câu, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi!”

Mọi người thấy thế toàn bộ theo đi qua, mấy phút đồng hồ sau, quý anh thật lớn vẫn hướng phía trước không ngừng chạy đi, thẳng đến thời điểm xuyên qua biển hoa đi vào một vùng màu xanh, nó mới dừng bước, tiếp theo nó thở hổn hển ngoài đầu nhìn lại nhìn về phía mọi người chạy tới cười cười.

Ngử Diên chạy đến phía trước, Quý Tịch thấy thế liền ôm nàng không muốn nàng đi lên phía trước, Ngử Diên nghiêng người nhìn về phía Quý Tịch quan tâm cho nụ cười an ủi, tiếp theo đi lên phía trước, nữ tử xinh đẹp cũng đi theo nàng đi lên phía trước, không ngoài sở liệu của nàng, bọn họ đi tới nơi này đó là nơi đặt chiếc bình.

Tựa hồ đoán được ý nghĩ của nó, Ngử Diên mỉm cười một tiếng nói: “Cục cưng, cục cưng mẹ ruột của người đến đây rồi!”

Nữ tử xinh đẹp nghe thấy vậy liền hướng phía trước đi, “Cục cung. . . .”

Quý anh cục cung đột nhiên cười cười nói: “Bà không phải, bà không phải mẫu thân của cục cung, mẫu thân cục cung ở trong này!” nói xong, nó chỉ vào chiếc bình phủ miếng vải đỏ lên hoảng hốt nói: “Mẫu thân cục cung không thích cục cung, mẫu thân cục cung tình nguyện chết đi cũng không cần cục cung, cục cung. Cục cung là một đứa nhỏ không ai muốn, là một nhục nhã, mẫu thân nói là nhục nhã.” Nói xong, toàn bộ thân mình nó đều kích động lên, cả người run run không thôi, như là nhận lấy ủy khuất thật lớn

“Thực xin lỗi. Mẫu thân thực xin lỗi con. Mẫu thân sai lầm rồi!” nữ tử xinh đẹp khóc nhìn hướng cục cung thật lớn, trong lòng khó chịu không thôi, bọn họ nói rất đúng, mặc kệ nàng nhận lấy bao nhiêu tra tấn cùng tai nạn, nhưng đứa nhỏ là vô tội, nàng không nên cướp đoạt quyền lợi sinh tồn của nó, lại càng không nên đối đãi với nó như vậy, nay, lỗi của nàng đã làm cho nhiều người vô tội như vậy bị tai họa, nàng biết mình đã làm sai.

“Mẫu thân cục cung ở trong này, mẫu thân ở trong này!” quý anh cục cung đột nhiên lớn tiếng nói, thanh âm như vậy rõ ràng muốn áp đảo thanh âm nữ tử xinh đẹp, tiếp theo nó xoay người tức giận đem vải đỏ xóc lên.

“Bá” một tiếng, vải đỏ rơi xuống đất, thân thể nữ tử liền hiện ra, nhìn ra khuôn mặt ngủ say đó là bộ dáng của nàng, nữ tử xinh đẹp nhìn thấy dung nhan của mình nhất thời kinh ngạc không biết nên nói cái gì, nàng rốt cuộc biết vì sao sau khi chết vẫn không tìm thấy thi thể của mình, nguyên lai ở trong này, hãy nhìn khuôn mặt sạch sẽ này, trong lòng của nàng ngũ vị tạp trần, không biết là cái tư vị gì.

“Bà là mẫu thân của cục cung!” quý anh cục cung quỳ trên mặt đất chảy huyết lệ nhìn về phía cái bình rất thấp này, “Mẫu thân. Cục cung nhớ người, cục cung nhớ người.” nó kêu lên từng tiếng thật sâu làm đau nhói nội tâm nữ tử này.

“Cục cung.” nữ tử xinh đẹp nhìn lên phía trước rồi đi, nàng biết lúc nàng chết trên mặt toàn bộ đều là bùn đất, thời điểm chết cả người vô cùng bẩn, nay bộ dạng này lại sạch sẽ giống như là đang ngủ say, nàng liền biết, đây nhất định đều là do đứa bé này chiều cô, càng như vậy, nội tâm của nàng lại càng phát ra bất an.

“Đừng tới đây, ta hận bà!” quý anh cục cung đột nhiên từ trong tiếng khóc nâng lên hai mắt đầm lệ ngăn cản nữ tử tới gần, tiếp theo nó chảy huyết lệ nhìn về phía bọn họ tuyên thệ nói: “Ta biết bà tới là muốn cho ta thả bọn họ, bà căn bản không nghĩ đến xem cục cung, hừ, ta cho bà biết, hôm nay ở trong này tất cả mọi người đều phải chết, toàn bộ đều phải chết!” nói xong, nó đứng dậy dang hai cánh tay trắng kiện, rống lớn kêu lên, nhánh cây một bên đều theo gầm rú của nó bắt đầu run run không thôi.

“Không tốt, đã xảy ra chuyện, Ngừ Diên chạy nhanh rồi đi!” Quý Tịch thấy thế liền cầm cánh tay Ngừ Diên hướng bên ngoài đi.

“Đều phải chết, đều phải chết ——” quý anh cục cung lớn tiếng quát, hai tay thật to tụ tập hỏa diễm rất lớn, hỏa diễm cừu hận cục lớn như vậy nó trực tiếp ném về phía Ngừ Diên bên này, Quý Tịch thấy thế liền ôm lấy Ngừ Diên rất nhanh thoát khỏi nơi này.

“Cục cung con bình tĩnh một chút, đều là lỗi của mẫu thân, đều là lỗi của mẫu thân, mẫu thân yêu con yêu con a!” nữ tử xinh đẹp thấy đứa nhỏ của mình biến thành bộ dáng thị huyết ác ma, lòng của nàng giống như bị cái gì hung hăng nhéo, rất đau rất đau.

“chết, chết, chết!” Lúc này quý anh cục cung trong lỗ tai căn bản nghe không vào một chữ, hai mắt nó đỏ bừng chỉ biết là giết giết giết cùng chết chết chết gặt gao, khi nó nhìn ra, nàng đích thị là vì câu tình mới đến, nó không cho phép nàng được thoải mái, như vậy, ai cũng không cho phép được thoải mái.

“Ầm vang” một tiếng, hỏa diễm của quý anh cục cung lại đánh vào hướng Ngừ Diên, Quý Tịch ôm lấy ngừ Diên một bên chạy trốn chết một bên hét lên: “Ta dựa vào, ngươi lên cân, phải giảm béo!”

Ngừ Diên đi theo hần thờ hồn hèn kêu lên: “Ngậm miệng, chạy nhanh đi!”

Phượng Ly Ca nhú mày giúp đỡ Sở Hạo nhìn về phía bọn họ không giải thích được nói: “Vì sao bọn họ cứ hấp dẫn sự chú ý của nó như vậy?”

Sở Hạo nhìn hần một cái kêu lên: “Ngươi còn không đi hỗ trợ?”

Phượng Ly Ca nghe thế nghiêng đầu nhìn hần một cái lại nhìn thoáng qua Quý Tịch nói: “Ngươi xem bộ dạng của hần vui mừng như rồng mây như thế, còn cần ta hỗ trợ sao?”

Sở Hạo theo ánh mắt của hần nhìn sang, chỉ thấy Quý Tịch ôm lấy Ngừ Diên một bên chạy trốn chết một bên cột nhà, còn thừa cơ sờ soạng mặt của nàng?! Lưu manh này! Một cổ tức giận trực tiếp chui lên đến gáy của hần.

“Bay nha, vợ chồng giống vậy chim liền cánh, bay thẳng đến đến khi đầu bạc!” Quý Tịch vui cười ôm lấy Ngừ Diên hát phát minh mới nhất của hần ngọt ca đùa nàng

Ngừ Diên theo động đưa của hần sớm đã chóng mặt, hơn nữa Quý anh này một hồi lại một trận hỏa diễm, làm nàng quả thực khó chịu không thôi, cảm giác ghê tởm không khỏi dâng lên “Đừng. Ngươi đừng hát. Ta đang muốn ói ra.”

Quý Tịch nghe thấy vậy nói lầm bầm: “Không phải chứ, ngươi rất đã kích ta!” nói xong, vô cùng bất mãn xoay tròn một cái, “Ai nha, đau quá a” Quý Tịch kêu gào một tiếng, tiếp theo liền nghe ‘bịch’ một tiếng vang thật lớn, một giây sau, Quý Tịch liền ôm lấy Ngừ Diên hoa lệ rơi xuống đất.

“Ngươi ——” quý anh cục cung thật lớn tức giận trừng mắt hần, ánh mắt giống như có thể giết người

Quý Tịch liếc mắt nhìn cái bình vô ý đánh vỡ một cái, xấu hổ chà xát tay nhìn về phía cự anh cự cung hắc hắc cười cười, “Ách Ách phá nha, ha ha, phá nha?!” Nói nửa ngày, hắn cũng không nói ra cái gì, nhưng nhìn thấy khuôn mặt quý anh cự cung âm trầm, hắn liền trốn được phía sau Ngừ Diên.

Trên mặt đất cái bình bị đánh vỡ nát, bên trong đã tuôn ra một ít chất lỏng kỳ quái, mà thi thể nữ tử xinh đẹp cũng theo mảnh nhỏ ngã xuống mặt đất, mà một màn kỳ quái đó, đã không có chất lỏng để ngâm, thi thể nữ tử này lập tức hóa thành một đồng xương trắng.

Ngừ Diên ngược mắt nhìn về phía quý anh cự cung trên mặt tức giận không thôi liền nhịn hót cười cười, “Chuyện này. hắn không phải cố ý, người. Vật của người không cần tùy tiện ném, sẽ ảnh hưởng đến giao thông, giao thông này mà bế tắc, tự nhiên sẽ phát sinh tai nạn xe cộ phải không?”

“Đúng đúng đúng!” Quý Tịch tuy rằng không nghe rõ nàng nói cái gì, nhưng mà đại khái ý tứ vẫn có thể hiểu được.

“A ——” quý anh cự cung như là nhận lấy kích thích thật lớn, nó sử dụng tất cả khí lực luồng cuồng rống giận, chung quanh bắt đầu tràn ngập lên từng mùi máu tươi, mọi người mầy nhủu chặt, tất cả mọi người ý thức được chắc chắn sẽ phát sinh việc hệ trọng gì.

“Đều đi tới Địa Ngục ——” tiếng gầm rú thật dài biến thành hò hét tê tâm, chỉ thấy hai mắt quý anh cự cung tràn ngập màu đỏ ngóng nhìn mọi người, một giây sau, hỏa diễm trong hai tay của nó ra sức hướng bọn họ quăng đến, toàn bộ mọi người đều nhảy lên, cũng mặc kệ bọn họ tránh né như thế nào, sức mạnh của nó cường đại như vậy, hỏa diễm xung quanh càng ngày càng nhiều, trên người Ngừ Diên không cần thận dụng phải hỏa diễm nhảy mất liền cháy lên, Quý Tịch thấy thế liền ở một bên giúp nàng đi dập lửa. .

“Đi chết đi ——” quý anh cự cung một bên điên cuồng hét lên, một bên tức giận nện bước thật lớn đi tung bước một hướng bọn họ đi tới, bởi vì nó đi vô cùng gấp rút, cho nên mặt đất đều không ngừng lay động.

“Ta dựa vào, mặt đất này là kẹo đường nha, nhoáng lên một cái lại nhoáng lên một cái?” Quý Tịch vừa chạy trốn chết vừa hét lên, nói như vậy làm cho Ngừ Diên đang chạy chối chết trợn mắt nhìn thẳng, người này có phải bị mìn đánh trúng hay không? Nói chuyện có thể không cần phải dọa người như vậy được không?!

“Kiên nhẫn một chút!” Phượng Ly Ca nâng Sở Hạo một bên vận công trốn chạy thật sự có chút hơi mệt.

“Chết” đại khái là đoán được bọn họ vô lực đánh trả, quý anh cự cung cường độ lại gia tăng, làm cho bọn họ đều bị hỏa diễm gây thương tích, nữ tử xinh đẹp thấy thế không ngừng đi đến khuyên can, nhưng mà quý anh căn bản là không để ý tới nàng, một cái tát lại đem nàng hất sang một bên.

“Ai nha!” Ngừ Diên cuồng quít trong quá trình chạy, quần áo bị dính vào nhánh cây rồi, Quý Tịch thấy thế liền muốn đi lôi ra, quý anh cự cung nhìn thấy nhếch miệng cười, một trận hỏa diễm không chút lựa chọn bay thẳng đến chỗ bọn họ đánh qua, đưa các người đi tới Địa Ngục!

Quý Tịch nhìn thấy hỏa diễm hướng bọn họ đập thẳng tới, phản ứng đầu tiên của hắn đó là đem Ngừ Diên chặt chẽ che ở tại dưới thân, hắn gắt gao ôm nàng, ý nghĩ duy nhất chính là, cho dù hắn chết, cũng không thể khiến cho nàng bị thương tổn, không thể!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 232: Giải linh còn phải gắn với linh nhân (2)

“A ——” nháy mắt, truyền ra một tiếng kêu thê thảm, tiếng kêu thảm thiết này làm cho cả biển hoa lẫn nhánh cây đều run rẩy.

Quý Tịch nhắm chặt hai mắt gắt gao che chở cho Ngừ Diên, Ngừ Diên nghe được tiếng kêu thảm thiết căn bản không rảnh đi nhận là của ai, mà là trực tiếp ngược mắt nhìn về phía Quý Tịch khảm trương lời cánh tay của hắn hỏi “Người có sao hay không? Có bị thương không?”

Quý Tịch cũng ngẩng ra một lúc nhìn về phía chính mình tiếp theo lắc đầu, hắn rõ ràng nhìn đến hỏa diễm xông thẳng tới, làm sao có thể không đánh tới hắn? Còn chưa chờ hắn hiểu rõ, một tiếng thét chói tai của Ngừ Diên lập tức làm cho hắn phục hồi tinh thần lại.

“A.” Ngừ Diên hoảng sợ chỉ vào phía sau hắn, trong mắt xuất hiện một màn khó có thể tin.

Quý Tịch liền phục hồi tinh thần lại nhìn sang, “A.” Hắn cũng hoảng sợ nhảy về phía sau từng bước.

“Cực cung.” Bị ngọn lửa đốt cơ hồ thân mình trong suốt, nữ tử xinh đẹp lại không cảm giác gì đau đớn, chỉ thấy nàng ngã xuống mặt đất nét mặt biểu lộ một nụ cười chua xót, tay nàng đang run run đưa về phía quý anh cự cung cao vô cùng kia, thời điểm hỏa diễm kia đánh tới bọn họ một khắc, nàng không hề do dự vọt tới, nàng không thể để cho hắn làm sai chuyện, càng không thể để cho hắn hại người.

Quý cung thấy thế ngay ngắn cả người, nó hoàn toàn không biết nên làm như thế nào, nhìn mẫu thân mình bị hỏa diễm của mình gây thương tích mà

thân mình cơ hồ trong suốt, máu của hắn chảy bắt đầu ngăn không được chảy xuôi xuống dưới.

“Cục cung Mẩu thân thực xin lỗi con, nhưng mà mẩu thân. Yêu con.” Nữ tử nhìn về phía nó mỉm cười, mặt nạ trước kia lạnh như băng đã sớm đỡ xuống.

Quý anh cục cung kinh ngạc nhìn nàng, vài giây sau, thân hình cao lớn của nó bắt đầu tan rã, không đếm được bao nhiêu huyết anh từ trên người của nó phát ra, Quý Tịch liền ôm lấy Ngũ Diên khí vũ hiện ngang nói: “Đừng sợ, ta sẽ bảo vệ ngươi!”

Nhóm Huyết anh lục đục thoát khỏi thân hình quý anh, toàn bộ đi tới trên bãi đất trống, trong đầu bọn nó cũng không hiểu nhìn hướng lẫn nhau, bọn nó không biết đến tột cùng làm như thế nào đi xuống đi?! Lại nên đi làm cái gì?

Phượng Ly Ca mang theo Sở Hạo rời đi khỏi bóng tối đang ẩn trốn, giúp hắn chữa thương, một lúc sau, khi hắn đưa Sở Hạo nuốt vào một viên thuốc xác nhận hắn an toàn, liền nhanh chóng cùng Sở Hạo chạy tới, lại không nghĩ rằng nhìn thấy một màn này.

“Mẩu thân.” Mất đi nhóm huyết anh phụ trợ, quý anh cục cung lại biến thành bộ dáng giống như hài đồng.

Chỉ thấy vô số huyết anh dần dần phiêu đảng trên không trung, ý thức của bọn hắn có chút mơ hồ, càng không biết mình đang làm cái gì, chính mình lại đang làm sao?

Phượng Ly Ca thấy thế liền cầm lấy phù chú đặc chế trên người viết lên chú ngữ, tiếp theo để cho phù chú thiêu đốt ném không trung, ngăn ngừa vài giây đồng hồ, nhóm huyết anh này đột nhiên đều cười cười, tiếp theo toàn bộ xếp thành một chữ hình hướng phương bắc rồi đi.

“Đây là phù chỉ dẫn sao?” Ngũ Diên nhìn về phía Quý Tịch hỏi.

“Ừm, đúng vậy, Phượng Ly Ca làm như vậy chỉ dẫn bọn họ đi đến Minh giới.” Quý Tịch nhìn về phía nhóm huyết anh bay đi nói, tiếp theo hắn nhíu mi hỏi: “Ngươi cũng là khu Ma nhân ai, ngươi chớ nói chưa bao giờ dùng qua phù chú này chứ?”

Nghe vậy, mặt Ngũ Diên lập tức liền hồng, liền ho khan một tiếng nói: “Ngươi. Ngươi mới chưa bao giờ dùng qua đây, ta nếu chưa bao giờ dùng qua làm sao mà biết a!” nói xong, xoay người đến chỗ Phượng Ly Ca không muốn để ý tới hắn, trên thực tế, nàng biết có phù chú chỉ dẫn, nhưng mà nàng đích xác không sử dụng, nhớ ngày đó nàng muốn buộc lại nhóm quý nhi cũng không kịp, làm sao có thể chỉ dẫn bọn họ đi đâu thai chứ? Trừ phi nàng đầu gối đi cũng không khác lắm!

“Mẩu thân.” thanh âm của Quý anh cục cung lại đem thần trí mọi người kéo lại.

“Cục cung, mẩu thân sai lầm rồi, sai lầm rồi.” nữ tử xinh đẹp lệ rơi đầy mặt vươn hai tay, ánh lửa ở trên người nàng lan tràn.

Quý anh cục cung nhìn thấy nữ tử vươn tay đột nhiên cười cười đơn thuần, sau đó vươn tay chậm rãi lại đi qua.

“Không cần.” Ngũ Diên nhìn không được đột nhiên ra tiếng ngăn cản, nàng biết, quý anh nếu nhào vào trong lòng nàng, thì nó tất nhiên cũng sẽ hồn phi phách tán, đây không phải hỏa diễm bình thường, đây là Minh hỏa, là Minh hỏa làm chết cháy hồn phách, tuy rằng nó làm rất nhiều việc có lỗi, nhưng mà mặc kệ nó làm bao nhiêu việc có lỗi, thì nó như trước chỉ là đứa nhỏ, đau đớn của nó không thể ít hơn so với bất luận kẻ nào.

Quý anh ngoái đầu nhìn lại về phía Ngũ Diên nhếch miệng cười: “Cục cung tìm được mẩu thân rồi, cục cung phải cùng mẩu thân ở một chỗ, hồn phi phách tán cũng giống nhau phải cùng một chỗ, tỷ tỷ là người tốt, là người tốt chân chính!” nói xong, nó lại lộ ra nụ cười thiết tình nhìn về phía Ngũ Diên.

Ngũ Diên nhìn khuôn mặt cười như vậy trong lòng đột nhiên chua xót không thôi, chỉ biết là lặp lại một câu “Không cần không cần đi!”

“Tỷ tỷ hãy đối đãi với cục cung của tỷ thật tốt, nàng tuy rằng chưa thành hình, nhưng nàng cái gì cũng đều biết, đều hiểu được, tỷ tỷ hãy chiếu cố nàng thật tốt, chiếu cố chính mình thật tốt!” nói xong mỉm cười, nó như là an bài lần cuối cùng bình thường, tiếp theo liền không hề do dự nhào vào trong lòng nữ tử xinh đẹp, hỏa diễm nháy mắt thiêu đốt nó, tiếp theo mọi người liền nghe được câu kia hò hét thật sâu, “Mẩu thân, mẩu thân.”

Đó là thanh âm của hạnh phúc, đó là thanh âm của vui sướng, đó là thanh âm làm cho lòng người run rẩy.

Ngũ Diên thấy thế che miệng lại chớp mũi lên xuống bắt đầu không ngừng chua xót.

Nữ tử xinh đẹp ôm lấy quý anh ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía Ngũ Diên cười nhẹ, “Không cần giống ta lại làm sai, chiếu cố chính mình cùng đứa nhỏ thật tốt, không cần lặp lại đường của ta!” nói xong, nàng thương tiếc vuốt ve sợi tóc quý anh tiếp theo đem nó găt gao ôm vào trong lòng, giờ khắc này, nàng nhớ rõ không phải là sỉ nhục mà thổ phỉ kia gây cho nàng, mà là đứa nhỏ để cho nàng làm sự vui sướng của mẩu thân, trên người bọn họ hỏa diễm bùng nổ, ngăn ngừa vài giây đồng hồ, đối với thân ảnh mẩu tử cứ như vậy dần dần giảm đi ——

“Ô ô ô ô!” Ngũ Diên rút cục không chế không nổi khóc lên, Quý Tịch thấy thế liền nhẹ nhàng ôm nàng, một bên Sở Hạo nhìn mây chau thành một cái chữ Xuyên (川), mà Phượng Ly Ca tựa vào bên cây ánh mắt nhìn ra phương xa, tựa hồ đang suy nghĩ sự tình gì.

Mưa phùn ở trong nước mắt của nàng lặng yên xuống, nàng dựa vào trong lòng Quý Tịch, nhẹ nhàng dựa vào bụng của mình, lần đầu tiên, trong lòng của nàng sinh ra một suy nghĩ trong như vậy, có lẽ, nàng đã có lý do lưu lại!

Chương 233: Một ba vị bình, một ba lại khởi (1)

Cái chuyện ngoài ý muốn đó là âm hồn mẫu tử biến mất, làm cho tâm Ngữ Diên không có cách nào bình tĩnh được, chuyện này gây cho nàng rung động thật sâu cùng với loại tình cảm mờ hồ đối với đứa nhỏ chưa sinh ra

Đúng lúc này, chỉ nghe thấy ‘bá’ một tiếng, toàn bộ nhánh cây chung quanh biến mất không thấy, mà vị trí bọn họ giờ phút này đó là ở bên ngoài thôn trang, Sở Hạo nhìn về phía chung quanh nói: “Không thể tưởng tượng được phía dưới lại có thể đi chuyển!”

“Cung chủ cung chủ!”

Ngữ Diên vừa định mở miệng, thì lại nghe đến chung quanh có tiếng kêu lên thanh âm ‘công chúa’, chẳng lẽ tộc người Nữ oa đuổi tới? Còn chưa chờ nàng hiểu rõ, trước mắt đột nhiên xuất hiện hai thân ảnh màu trắng, tập trung nhìn vào nguyên lai là đám nữ bộc Di Hoa Cung, tất nhiên các nàng gọi không phải là ‘công chúa’ mà là ‘cung chủ’.

“Làm sao vậy?” Đối với nữ bộc đột nhiên xuất hiện, Phượng Ly Ca không khỏi nhíu mày, đối với thủ hạ của hần thì hần rất hiểu rõ, nếu là không có việc gì chắc chắn sẽ không lỗ mãng xuất hiện.

“Cung chủ Di Hoa Cung đã xảy ra chuyện.” Một người trong đó thoát nhìn có vẻ ôn nhu nói.

“Sao lại thế này?” Nghe được hai chữ gặp chuyện không may, Phượng Ly Ca không khỏi truy vấn.

Lúc này, bên cạnh chính là nữ tử lạnh lùng kia liền ghé vào lỗ tai hần nói nhỏ, Ngữ Diên khó hiểu nhìn các nàng, nàng không biết Di Hoa Cung đến tột cùng xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn phượng Ly Ca mày càng chau càng chặt, nàng liền biết đích thị có chuyện gì không tốt đã xảy ra.

Vài giây sau, hai nữ tử đứng thẳng người nhìn về phía các nàng, Ngữ Diên liền đi lên lo lắng hỏi: “Làm sao vậy? Xảy ra chuyện gì sao?”

Phượng Ly Ca mỉm cười nhìn về phía nàng nói: “Không có việc gì, nhưng ta phải trở về một chuyến, ta không ở đây người nhất định phải chú ý an toàn!” hai người bọn họ nay mâu thuẫn như vậy, người hần rất không yên lòng đó là nàng, nhưng mà Di Hoa Cung đã xảy ra đại sự, hần làm cung chủ không thể khoanh tay đứng nhìn.

“Ta đi cùng với người!” cơ hồ là không có trải qua suy nghĩ, nàng trực tiếp thốt ra.

Nghe thấy vậy, Phượng Ly Ca cười chân thành, “Ta không sao, người yên tâm đi!”

“Nhưng mà.”

“Phượng huynh, có cái gì khó khăn người hãy nói, nương tử có thể hỗ trợ ta đây tất nhiên cũng sẽ hỗ trợ!” Quý Tịch đánh gãy lời của Ngữ Diên đi vào bên cạnh hần nói, hiện tại trí nhớ Sở Hạo cái gì đều không có, kêu nương tử sẽ không phạm pháp nha?!

“Khụ khụ!” Sở Hạo rốt cục không thể nhịn được nữa ho khan một tiếng, làm sao vậy, coi hần là trong suốt đấy sao?! Tiếp theo hần đi vào bên người Phượng Ly Ca hỏi: “Xảy ra chuyện gì rồi?”

Phượng Ly Ca nhìn về phía Sở Hạo cười nhẹ nói: “Không có chuyện gì, hãy chiếu cố Ngữ Diên thật tốt, nàng đang mang thai, được rồi các vị, ta đi về trước chờ sự tình xử lý tốt, ta sẽ đi kinh thành tìm các người!” nói xong, không chờ bọn họ mở miệng, ba người giống như ảo thuật, nháy mắt biến mất trong bóng đêm.

“Làm sao vậy?” Quý Tịch nhìn về phía Ngữ Diên vẫn nhìn về phía phương hướng Phượng Ly Ca biến mất mày vẫn nhíu lại.

“Ta thực lo lắng cho hần!” Ngữ Diên nghiêng đầu nhìn thoáng qua Quý Tịch nói.

“Hần đối với người yếu ớt như vậy sao” Sở Hạo thỉnh thoảng ra một câu tiếp theo liền hướng trong thôn mà đi, Ngữ Diên thấy thế không vui chu miệng nhìn hần, Quý Tịch lại vô cùng hài lòng lôi kéo tay nàng hướng trong thôn mà đi, dọc theo đường đi hần liền đem chuyện hần đi ra như thế nào với chuyện tìm đến bọn họ như thế nào nói ra một lần.

Nguyên bản trời mưa phùn cũng đã ngừng lại, hai người nhất quý chậm rãi đi về, thời điểm vừa đặt chân đến khách sạn nhìn đến chuông quây cùng tiểu nhị đứng ở bên ngoài đi bộ ủa lại, về mặt bộ dáng do dự.

“A? Chuông quây?” Ngữ Diên nhìn không được hô lên.

Tiểu nhị nghe được thanh âm một chút liền nhìn sang, nhìn thấy bọn họ trên mặt lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi, “Chuông quây, bọn họ đã trở lại!”

Chường quây nghe thấy vậy liền nhìn về phía bọn hán, thấy thế, hán rõ ràng thoải mái một chút, một giây sau, cùng tiểu nhị cấp tốc chạy vội tới bên người bọn hán, “Khách quan, các người sao bây giờ mới trở về?”

“Làm sao vậy?” Sở Hạo lạnh giọng hỏi.

Chường quây nhìn thấy dáng vẻ Sở Hạo lạnh như băng, tiềm thức lui về sau, tiểu nhị thấy thế liền chắn trước mặt chường quây sốt ruột nói: “Đã xảy ra chuyện, người của các người đã xảy ra chuyện!”

“Cái gì?!” Sở Hạo dữ dội rống lên một tiếng, nín lấy vạt áo tiểu nhị đem hán lôi dậy, rống giận “Sao lại thế này?!”

“Khách quan tha mạng a, tha mạng a!” tiểu nhị đột nhiên bị túm lên sợ hãi đứng thẳng, hoàn toàn quên mất phải nói gì sự tình, chỉ biết là không ngừng kêu lên tha mạng.

“Nói!” Sở Hạo lại nổi giận quát.

“Này, người buông hán ra a, người như vậy thì hán nói như thế nào?” Ngử Diên nhìn không được liền đi lên lôi cánh tay Sở Hạo ra, Sở Hạo thấy thế trực tiếp bỏ qua, tiểu nhị thuận thế ngã xuống mặt đất.

“Khách quan bớt giận, bớt giận a, chúng ta cũng không biết sao lại thế này, những người cùng các người đến ngủ trọ giống như bị mê hoặc, chúng ta kéo cũng kéo không được nha, tiếp theo bọn họ liền lên thuyền nhỏ đi hướng Mê Tung hồ.” chường quây chiếu cố nói.

“Mê Tung hồ? Cái gì là Mê Tung hồ?” Sở Hạo lại sốt ruột truy vấn.

“Chính là cái hồ sương khói cách thôn năm dặm bên ngoài kia, chúng ta xưng là Mê Tung hồ, cái hồ kia là nơi có hải sản suy nhất trong thôn, bởi vậy các ngư dân đều thích ở nơi đó bắt cá, nhưng mà chuyện này phải xem thời tiết, hồ này thời gian năm ngày thì chỉ ít có bốn ngày là có sương khói, mà thời điểm sương khói là trăm triệu không thể đi bắt cá, nếu không, sẽ biến mất ở trong sương mù không thể trở về!” chường quây giải thích nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy liền lập tức chạy vào trong khách sạn nhìn nhìn, một lúc sau, xác nhận không có người nào, vì thế lôi tiểu nhị hét lên: “Mang ta đi nơi đó!”

Tiểu nhị nghe vậy vội vàng gật đầu, liền từ trong khách sạn một ngọn đèn dẫn bọn họ hướng bên hồ nước kia đi đến.

“Bọn họ khi nào thì mất tích?” Ngử Diên lo lắng hỏi.

“Cũng khoảng thời gian nửa canh giờ, lúc ấy chúng ta chuẩn bị đóng cửa rồi, ai ngờ bọn họ đột nhiên đứng dậy hướng ngoài cửa đi, chường quây nói đã quá muộn khuyên bảo không cần đi ra ngoài, nhưng mà bọn họ đều không nghe, giống như là nhận lấy mệnh lệnh, vẫn đi ra ngoài, chường quây sợ bọn họ mất tích các người sẽ quở trách, cho nên chường quây mang ta hãy cùng đi tới, lúc này mới phát hiện bọn họ đi tới Mê Tung hồ, nói cũng kỳ quái, bên cạnh hồ này cũng không biết vì sao có một chiếc thuyền nhỏ, bọn họ liền lên đó, tiếp theo thuyền không ai lay động, tự động hướng giữa hồ mà đi.” tiểu nhị nói cả người run run.

“Như vậy thì vệ này cũng đi rồi?” Ngử Diên vừa đi một bên vừa truy vấn.

“Đều. Đều chết đuối rồi!” tiểu nhị run run nói, đèn trong tay cũng rung rung theo.

“Đều chết hết? Gặp quỷ nước sao?” Quý Tịch thấy thế nhú mi hỏi.

“Hán không phải là quỷ nước!” Ngử Diên trả lời.

Tiểu nhị nghe thấy vậy nghiêng đầu nhìn nàng một cái nói: “Cô nương, người đang ở đây nói chuyện với ai?”

“A. Không không có gì!” Ngử Diên liền ngượng ngùng cười cười, khuôn mặt ngượng ngùng, Sở Hạo một bên vẫn trầm mặc, nàng biết hán đang lo lắng cho ông ngoại bọn họ.

Một lúc sau

Thời điểm chờ bọn hán đi vào Mê Tung hồ, trên mặt nước bay đến rất nhiều thi thể, mà chút thi thể còn lại là những gia đình kia cùng bọn người hầu.

“Thuyền nhỏ rất nhỏ, bọn họ không thể đi lên, mà vẫn như cũ đi lên phía trước, cứ như vậy giống như bị mê muội đi lên phía trước, ta xem, bọn họ tám phần đều là bị chết đuối!” tiểu nhị cả người run run nói.

Sở Hạo nhìn về phía mặt hồ sương trắng mê mẩn này, trong lòng lo lắng càng thêm rõ ràng, tiếp theo từ trên người xuất ra một khối vàng trong túi đưa cho tiểu nhị nói: “Chạy nhanh mua cho ta một chiếc thuyền càng nhanh càng tốt, còn lại là của người!”

Tiểu nhị thấy thế nhất thời tròn mắt, trong lòng mừng rỡ không thôi, vội vàng gật đầu khẳng định nói: “Khách quan yên tâm, ta lập tức liền chuẩn bị cho các người, xin chờ một chút!” nói xong, liền bỏ lại đèn hướng trong thôn chạy tới.

“Sao lại thế này, bọn họ đến tới cùng xảy ra chuyện gì?” Quý Tịch một tay nâng cằm lên không khỏi nghi ngờ nói.

Sở Hạo mày vẫn thu thành chữ Xuyên (川), Ngử Diên trong lòng lại lo lắng không thôi, bọn họ làm sao có thể đột nhiên mất tích kỳ như thế?

“Người ở lại đây trong khách sạn chờ chúng ta!” Sở Hạo trong trầm mặc đột nhiên nhìn về phía Ngử Diên nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy ngây ra một lúc nhìn về phía hắn khó hiểu hỏi: “Vì sao?”

“Ông ngoại ta thì ta sẽ giải cứu không cần người nhúng tay!” có lẽ là bởi vì nàng mất tích, làm cho hắn không rảnh bận tâm ông ngoại làm cho ông ngoại mất tích sinh tử chưa biết, đối với nàng tất nhiên cũng bất mãn vô cùng.

“Hắn không phải ông ngoại của một mình người, hắn cũng là ông ngoại của ta, còn nữa Tiểu Hương cùng Lý Lập đều ở trên thuyền, ta nhất định sẽ không mặc kệ!” có lẽ nhận thấy được con giận của hắn, Ngử Diên cũng bất mãn vô cùng, nàng biết hắn lo lắng, nhưng mà chuyện này nàng nhất định phải đi, ông ngoại đối với nàng tốt như vậy, nàng sẽ không thấy chết mà không cứu được.

“Không cần!” sở Hạo tức giận trừng mắt nàng.

“Người.” Ngử Diên tức giận cả người run run.

“Người nói như vậy cũng quá đáng đi, Ngử Diên cũng chỉ là muốn giúp người, nàng cũng rất lo lắng a” Quý Tịch không quen mở miệng nói.

“Câm miệng, người có tư cách gì mà mở miệng, người.” Hắn chỉ vào Ngử Diên nói: “Người vẫn nói chuyện luyến ái của người đi!” nói xong, bực bộ quay đầu không muốn nhìn đến nàng, tựa hồ tất cả sai là toàn bộ ở nàng.

“Sở Hạo người hơi quá đáng!” Quý Tịch nắm chặt nắm tay hung hăng nói.

“Đừng nói nữa!” Ngử Diên giữ chặt tay hắn, chưa xót lắc đầu, quên đi, hiện tại tình cảnh này nói ít một câu là tốt rồi.

“rầm rập” xa xa truyền đến một tiếng vó ngựa rầm rập, mấy người lại nhìn sang.

“Vương gia, Vương gia!” con ngựa còn chưa lại đây, thanh âm của người cưỡi ngựa liền truyền tới, là Nhất Kiếm.

Vài giây sau, Nhất Kiếm rất nhanh từ trên con ngựa xuống dưới nhìn đến Sở Hạo liền hành lễ, “Thuộc hạ tham kiến Vương gia!”

“Làm sao người đột nhiên đến đây?” Sở Hạo nhìn về phía hắn hỏi.

“Vương gia, kinh thành đã xảy ra chuyện!”

“Cái gì?” Sở Hạo Ngử Diên đồng thời kinh hô.

“Hoàng thượng chiều người hồi cung, gần đây kinh thành cũng không biết sao lại loạn như thế này, hai ngày trước hoàng hậu đột nhiên bị phế bỏ, tiếp theo truyền ra tin tức Thổ Phiên mang binh muốn tạo phản, tiếp theo kinh thành đột nhiên ôn dịch liền nổi lên bốn phía, thái tử hiện tại cũng bệnh tình nguy kịch!” Nhất Kiếm một hơi sốt ruột nói.

“Cái gì? Thái tử bệnh tình nguy kịch? Thái tử làm sao vậy?” Nghe được Nhất Phân bị thương tổn, Ngử Diên phía trước không kịp dự đoán mà là trực tiếp lùi kéo cánh tay Nhất Kiếm sốt ruột hỏi.

“Vương Phi đừng kích động, thuộc hạ cũng không biết sao lại thế này, hình như là có quan hệ cùng hoàng hậu, dù sao kinh thành hiện tại rất loạn khắp nơi đều làm cho lòng người bàng hoàng, hơn nữa, hiện tại kinh thành chỉ được phép vào không cho phép ra!”

“Tại sao có thể như vậy?” tâm Ngử Diên bắt đầu hết sức bất an, một giây sau, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì truy vấn: “Cha mẹ ta như thế nào? Bọn họ bình an sao?”

“Vương Phi yên tâm, Mộng phủ hiện tại rất bình an, nhưng ôn dịch thực nghiêm trọng, kinh thành khắp nơi đều tràn ngập tử vong cùng sợ hãi, các đại thần cũng đều thấp thỏm lo âu, lúc này, hoàng thượng chiều Vương gia quay về kinh!” Nhất kiếm nói gấp.

Sở Hạo nghe chuyện tình như thế, sắc mặt càng ngày càng khó coi, như thế nào sự tình cứ một lớp tiếp theo một lớp? Đầu tiên là Di Hoa Cung gặp chuyện không may, tiếp theo ông ngoại bọn họ kỳ kỳ mất tích, đón thêm kinh thành lại xảy ra sự cố, những thứ này không phải có cái gì liên hệ? Có lẽ đều là có âm mưu? Sở Hạo bất an nghĩ.

“Nhưng mà. Nhưng mà chúng ta bây giờ không thể quay về!” Ngử Diên một bên lo lắng Một phần cùng mẫu thân, một bên lo lắng ông ngoại cùng Lý Lập bọn họ, nhưng tại sao đột nhiên lại phát sinh nhiều chuyện như vậy, điều này làm cho nàng đột nhiên cảm giác mình hận không thể dài ra ba đầu sáu tay mới tốt.

“Tại sao vậy?” Luôn luôn không thích hỏi vì sao Nhất Kiếm chung quy vẫn nhịn không được hỏi.

“Đừng hỏi nhiều như vậy, người trước trở về nói với hoàng thượng, bảo người cho ta thời gian vài ngày, ta sẽ rất nhanh trở về!” Sở Hạo ra lệnh.

Nhất Kiếm nghe thấy vậy há hốc mồm muốn nói cái gì, nhưng đúng là vẫn còn nhịn được.”Đạ!”

“Mặt khác, đem nàng mang về kinh thành đuổi về Mộng phủ!” Sở Hạo lại phát ra mệnh lệnh kinh người.

“A?” Ngử Diên ngây ngẩn cả người, hẳn là có ý tứ gì? Muốn đem nàng hưu đuổi về nhà mẹ đẻ?!

“chuyện này.” Nhất Kiếm cũng ngây ra một lúc, đem Vương Phi mang về kinh thành đuổi về Mộng phủ? Không mang theo quay về Sở phủ sao?!

“Ta không đồng ý!” giờ khắc này, nàng biết hẳn có ý tứ gì rồi, hẳn là nghĩ muốn một mình đi cứu ông ngoại bọn họ, “Ta cho ngươi biết, ta biết ngươi không thích ta, chán ghét ta, không quan hệ, ta cứu người cùng ngươi không quan hệ, sinh tử của ta cũng cùng ngươi không quan hệ, từ giờ trở đi ta không phải là vương phi của ngươi, ngươi cũng không có tư cách gì quản ta!” nàng nhìn chăm chăm không hề nhận thua nói.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 234: Một ba vị bình, một ba lại khởi (2)

“Ngươi không được phép không đồng ý!” Sở Hạo trên mặt tràn đầy tức giận, đối với hành vi nàng như thế lại cảm tức không thôi.

“Hừ, ta biết ngươi lo lắng cho ông ngoại, biết ngươi lo lắng cho người trong lòng của ngươi, ngươi yên tâm đi, ta cứu cũng là ‘người trong lòng’ của ta được chứ!” nói xong, trên mặt một chút khiếp đảm cũng không có.

Quý Tịch nghe thấy vậy không khỏi than thở, “Nương tử, ngươi còn có người trong lòng a, ta đây xếp hàng thứ mấy nha?”

“Đáng chết, không biết liêm sỉ!” Sở Hạo nhìn về phía nàng tức giận nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy cười lạnh một tiếng, “Đúng, ta là không biết liêm sỉ, Vương gia ngươi đại nhân đại lượng cũng đừng cùng ta so đo, còn nữa, ngươi bây giờ cũng có người trong lòng của ngươi, ngươi hẳn là nên quản Chi San người trong lòng của ngươi!” ngữ điệu của nàng một chút so với một chút lại cao hơn, hiển nhiên cũng vô cùng tức giận.

“Đúng, ngươi ngay cả một ngón tay của nàng đều kém hơn, ngươi trở lại kinh thành lập tức rời đi cho ta!”

“Ngươi yên tâm, ta chắc chắn sẽ rời đi, cũng sẽ rất vui vẻ chúc phúc cho ngươi!” nàng tức giận phản bác.

“Được rồi được rồi, hai người các ngươi có thể dừng cãi nữa không? Hiện tại là lúc nào?” Quý Tịch thấy thế không khỏi đau đầu nói, hai người này rõ ràng để ý đối phương còn như vậy, cuối cùng là muốn làm cái gì!

“Ách. Vương gia. vậy Vương Phi muốn trở lại kinh thành hay không ?” Nhất Kiếm yếu ớt nói.

“Không quay về!” Ngử Diên trực tiếp trả lời.

“Tùy nàng, sinh tử tự tiện!” Sở Hạo không muốn cãi lý với nàng, mà là xoay người nhìn về phía Nhất Kiếm một bên khó hiểu nói: “Ngươi trở về trước, cứ dựa theo lời ta nói lại với hoàng thượng, ta sẽ rất nhanh trở về , bảo hoàng huynh đừng có gấp!”

“Vương gia, cần ta hỗ trợ không?” Tuy rằng không rõ ràng lắm bọn họ nói cái gì, nhưng mà hẳn mơ hồ nghe được Gia gia tựa hồ đã xảy ra chuyện, mà hẳn theo Vương gia lâu như vậy, sớm đã đem ông ngoại của Vương gia trở thành ông ngoại của mình.

“Không cần, ngươi trở về phục mệnh, nhắc hoàng thượng không nên gấp gáp, mặt khác điều tra thêm ôn dịch đến tột cùng sao lại thế này? Ta nghĩ, chuyện tình này đột ngột xảy ra nhất định sẽ không đơn giản như vậy!” tựa hồ đã nhận ra có chuyện không thích hợp, hẳn lo lắng nói.

“Nhưng mà, nhưng mà một mình người ta lo lắng, Vương Phi cũng không có võ công.” Nhất Kiếm nhìn về phía Ngử Diên bên cạnh Sở Hạo lo lắng nói, hẳn là sợ nàng không chỉ có không biết võ công nói không chừng còn có thể liên lụy đến Vương gia.

“Không cần lo lắng, nữ nhân này chết hay sống không quan hệ với ta, ngươi trở về đi!” Sở Hạo lại lập lại mệnh lệnh như vậy, Ngử Diên nghe tiếng cũng không muốn để ý tới hẳn, tính mạng của nàng rất trân quý rồi, cũng không phải cứ như vậy sẽ chết!

Nghe thấy vậy, Nhất Kiếm nhìn thoáng qua Sở Hạo lại nhìn thoáng qua Ngử Diên gật gật đầu, “Dạ, thuộc hạ hiểu được!” nói xong, liền nhắc nhở Sở Hạo bảo trọng, cũng nhắc nhở Ngử Diên bảo trọng, vì thế hẳn lại cười ngửa chạy tới kinh thành phục mệnh đi.

Nhất Kiếm mới vừa đi không bao lâu, tiểu nhị mang theo thật nhiều người ồn ào ồn ào kéo thuyền nhỏ liền tới đến bên hồ, Sở Hạo thấy bọn họ đem thuyền để vào bên hồ liền trực tiếp nhảy tới trên thuyền, Ngử Diên vừa định đi lên, Sở Hạo cầm mái chèo liền trực tiếp đi chuyển thuyền.

“Ai, người có ý tứ gì a người?” Ngừ Diên nhìn về phía Sở Hạo mặt không chút thay đổi đi lên phía trước Ngừ Diên không khỏi cảm tức hết lên.

“Đây là thuyền ta mua, người muốn đi hãy chính mình đi!” nói xong, không để ý tới nàng trực tiếp ngoảnh đi, hơn nữa càng chèo càng nhanh, không bao lâu, hấn liền biến mất ở trong sương khói màu trắng.

“Làm sao bây giờ? Xem ra hấn cố tình bỏ lại người a!” Quý Tịch nhíu mi nói, tuy rằng hấn có thể bay qua, nhưng mà Ngừ Diên lại không thể bay, còn nữa, cho dù hấn mang theo nàng bay qua, chuyện này vạn nhất Sở Hạo giận tím mặt đem bọn họ đẩy xuống đây chỉ là không tính ra, mấu chốt là đối với nhân phẩm Sở Hạo, hấn cũng không nắm chắc.

“Cái gì làm sao bây giờ, đương nhiên là mua thuyền rồi đi” Ngừ Diên oán hận nói, những lời này của nàng vừa nói xong, mọi người toàn bộ nhìn về phía nàng, cô nương này sao lại thế này? Ở đây nói chuyện với ai?!

“Nhưng mà chờ thời điểm chúng ta đi qua, hấn cũng đã sớm biến mất!” Quý Tịch nhìn về phía phương xa nói.

“Hấn biến mất đâu có chuyện gì liên quan tới ta, bản thân ta muốn nhìn là ai cứu ông ngoại trước!” nàng tức giận vù vù nói.

“Cô nương. Cô nương, cô nương.” Tiểu nhị thấy thế yếu ớt kêu lên một tiếng.

“Ách? Làm sao vậy?” Ngừ Diên quay đầu nhìn về phía bọn họ hỏi.

Mọi người thấy thế ha ha cười cười, tiểu nhị nói: “Cô nương người đang ở đây nói chuyện với ai a?”

“A? Ta. Ta. Con người của ta là thích làm bầm lâu bầu!” nói xong, liền ngượng ngùng cười cười, mọi người nghe thấy nàng nói như vậy nhìn nhìn lẫn nhau, đại khái trong lòng đều nói nàng có bị bệnh không!

Ngừ Diên thấy thế liền ho nhẹ một tiếng để che dấu xấu hổ, tiếp theo nhìn về phía mọi người nói: “Cái kia, cái kia phiền toái các người cũng tìm cho ta một con thuyền nhỏ được không?”

“Ách? Cô nương người cũng phải đi?” Mọi người trầm miệng một lời hỏi.

Ngừ Diên gật đầu thật mạnh, nàng không phải muốn đi, ai lại không quý trọng sinh mệnh đâu? Nhưng mà chuyện này không đi không được, bằng hữu cùng thân nhân của nàng đều tiến nhập nơi này, nàng không thể để cho bọn họ bị nguy hiểm.

Lúc này, một trưởng lão nhân hơi có chút tuổi nói: “Cô nương a, lão phu khuyên người đừng nên đi, Mê Tung hồ này là vô cùng nguy hiểm, sương mù này không tốt, mà sương mù bay chính là thời điểm quái thú phát hỏa, người nếu là cố ý đi khẳng định sẽ không trở về!” lão nhân gia tâm địa thiện lương khuyên bảo.

“Đừng đừng đừng, cô nương a, người trở về khách sạn chờ người yêu của người là được rồi!” mọi người liền khuyên bảo, lúc này, có tiếng người nói rất thấp “Nữ nhân rất đáng thương phải trở thành quả phụ!”

Ngừ Diên xoay người nhìn về phía bên hồ, thi thể bông bênh phía trước kia cũng không hiểu trầm xuống đáy hồ, đáy lòng của nàng vô cùng bất an, vì thế liền theo trên người móc ra tất cả bạc đưa cho bọn họ nói: “Các người đừng khuyên ta, đây là tất cả gia sản của ta, các người với tốc độ nhanh nhất lấy một chiếc thuyền cho ta, còn lại thì chính là phí dịch vụ, điều kiện tiên quyết là phải lập tức, lập tức!” Nàng kiên định nói.

“Cô nương người xác định muốn đi?” Mọi người nhìn bạc lại nhìn nàng một chút.

“Đúng, ta xác định các người cũng đừng nhiều lời, chạy nhanh đi chuẩn bị cho ta!” nàng ra mệnh lệnh.

Mọi người thấy khuyên bảo không được, đành phải gật đầu, “Được được, xin chờ người một chút, chúng ta đi qua nâng một con thuyền nhỏ lại đây, chờ một chút a!” nói xong, mọi người lại quay lại thôn trang đi nâng thuyền nhỏ.

Ngừ Diên lại nhìn về phía mặt hồ trong sương mờ kia trong lòng ảm ảm bất an, Quý Tịch đứng ở bên cạnh nhíu mi nói: “Hồ nước này có yêu khí, yêu khí rất nặng!”

Ngừ Diên gật gật đầu, nàng cũng cảm giác rất rõ ràng được, nơi này có yêu khí rất nặng rất nặng, “Quý Tịch, người nói, đây không phải là kẻ liên hoàn? Chúng ta có thể bị người tính kế hay không?” Vừa nói ra khỏi miệng, nàng đã bị ý nghĩ của chính mình làm cho kinh ngạc hít vào một hơi.

Quý Tịch nghe thấy vậy không khỏi nhíu mi nói: “Đúng rồi, chuyện này rất kỳ quái, lúc trước mặc kệ người vì sao bị huyết anh dẫn đi, sau khi chúng ta đi ra, Di Hoa Cung làm sao có thể đột nhiên gặp chuyện không may? Tiếp theo ông ngoại bọn họ tất cả đều không thấy, tiếp theo kinh thành lại phát ra nhiều sự kiện quỷ dị như vậy, chuyện này. Xác thực như là bị người ta tính kế.”

“Ta cũng cảm thấy như vậy!” Ngừ Diên trong lòng bất an nói.

“Đúng vậy, chúng ta nhất định là bị tính kế!” Quý Tịch đột nhiên nghĩ đến cái gì khẳng định nói.

“Vì sao khẳng định như vậy?” mặc dù nàng cũng có thể đoán ra bị tính kế rồi, nhưng mà giống Quý Tịch có thể xác định như thế, nàng vẫn là muốn biết vì sao.

“Người ngời coi, bọn họ nếu không phải hiểu biết các người, tại sao phải đem ông ngoại bọn họ dẫn đi, hơn nữa con thuyền kia vì sao chỉ có thể ngồi vừa mấy người bọn họ, mà những gia đình kia cùng người hầu đều không ngồi được đi? Ta xem, điều này hiển nhiên là muốn dẫn các người đi qua, còn nữa, Di Hoa Cung tại sao phải gặp chuyện không may, điều này hiển nhiên phải không muốn cho Phụng Ly Ca theo chúng ta, mặt khác, kinh thành không hiểu xảy ra nhiều chuyện như vậy, ta nghĩ mục đích làm như vậy đích thị là muốn chia tán tinh lực của mọi người.” nghĩ đến đây, đáy lòng của hắn lần đầu tiên xuất hiện bất an thật sâu, đối phương tựa hồ đem bọn họ rõ như lòng bàn tay, mà mỗi bước đi của bọn họ, giống như là bị đối phương cầm quân cờ, đi bước một tiến vào bọn họ sẽ thấy cảm thấy bày ra.

“Xem ra, chúng ta phải tiến nhập xem đối phương bố trí cách dạy đánh cờ bên trong!” Ngử Diên nhìn về phía phương xa sâu kín nói, không cần nghĩ, kế tiếp mỗi một bước của các nàng đều phải hết sức cẩn thận, nếu đi nhầm, chắc chắn cả bàn đều thua, đại giới này nàng không dám tưởng tượng!

“Thuyền tới! thuyền tới!” mọi người cố sức mang thuyền nhỏ tới.

Ngử Diên thấy thế liền cảm kích không thôi, ngay sau đó, nàng liền nhảy lên thuyền nhỏ này, mọi người nhìn nàng lại khuyên bảo nàng không cần đi qua, Ngử Diên mỉm cười, “Các người trở về đi, cảm ơn các người!” nói xong, không để ý mọi người kinh ngạc, cầm lấy chèo thuyền gì đó trong nước đi, mục đích là màu trắng trong sương khói.

Mọi người thấy thế đều lắc đầu, toàn bộ kết đôi thành đàn đi trở về, thuyền nhỏ của Ngử Diên trên mặt hồ chậm rãi bơi đi.

“Hồ nước này đặc biệt kỳ lạ, mặt hồ bình tĩnh giống như gương một chút gợn sóng đều không có!” Quý Tịch đứng ở đầu thuyền nhìn về phía Ngử Diên nói.

Ngử Diên gật gật đầu, “Đúng vậy a, địa phương kỳ quái!” nói xong, màu trắng sương khói cũng đã tới trước mặt bọn họ.

“Quý Tịch chúng ta tiến vào sương khói!” Ngử Diên nhìn về phía sương khói đột nhiên xuất hiện ở trước mặt bọn họ nói, Quý Tịch gật gật đầu, tuy rằng không biết bọn họ đến tột cùng ở nơi nào, xem sương khói kỳ quái này làm cho hắn nổi lên một tia nghi hoặc.

Ngử Diên cũng gật gật đầu, liền đem thuyền đi vào trong sương khói, ở thời điểm thuyền tiến vào trong sương khói một khắc, hồ nước bình tĩnh đột nhiên nổi lên lốc xoáy thật to, tiếp theo thuyền nhỏ bắt đầu lay động không ngừng, bất thành hình một màn này làm cho bọn họ trở tay không kịp, trời đất giống như đảo lộn, trước mắt của bọn họ một mảnh trắng xóa, hoàn toàn không rõ đối phương ở nơi nào, Ngử Diên căn bản không biết chuyện gì xảy ra, nàng chỉ cảm giác mình đầu hướng xuống đổ đi, hai mắt bắt đầu biến thành màu đen, thời điểm mê man một khắc kia, nàng tựa hồ mơ hồ nghe được một câu, ‘hoan nghênh đi vào sông mơ mơ màng màng!’.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 235: Một thời không khác(1)

Ha ha a, hi hi hi hi

Trong giấc mộng bên tai Ngử Diên khắp nơi đều là tiếng cười sung sướng, loại tiếng cười này loáng thoáng nửa thật nửa giả, giống như mộng giống như tỉnh, nàng nhắm chặt hai mắt mấy hơi hơi nhủ lại, bên tai gió nhẹ thổi lật phát tóc của nàng theo gió giương nhẹ.

Hương

Một mùi hương ngọt ngào thơm mát lao thẳng tới mũi thở của nàng, đây là cái hương vị gì, tại sao lại tươi mát như thế? Tại sao lại nghe thấy tốt như vậy, ách. Giống như vị bạc hà, lại có chút hương vị của quả cam, còn có chút như là hương vị cây sô, thật thơm ngọt.

Nằm ở trên cỏ khoe môi Ngử Diên nhếch lên nụ cười thần nhiên, loại mùi làm cho nàng không tự giác thả lỏng thần kinh, tiếp theo nàng đột nhiên cảm giác trên gương mặt có đồ vật gì đó nhẹ nhàng vung qua, hạ xuống, lại hạ xuống, rất nhẹ rất nhẹ.

Ách. Đây là nơi nào? Nằm mơ sao?! Nhưng mà, vì sao mộng này lại cảm giác chân thật như thế?!

Nhiều mi một lúc sau, nàng rốt cục giật giật lông mi mở mắt ra, ánh vào mí mắt nàng đó là bầu trời, mà bầu trời màu lam còn giống như là mảnh vải vừa được nhuộm qua, sáng lạn làm cho người ta say mê, (trời xanh) mây trắng càng làm cho nàng si mê, nàng chưa bao giờ thấy qua mây trắng như thế, trắng giống như kẹo đường, cho dù là ở cổ đại cũng chưa từng thấy qua trời anh cùng mây trắng như thế.

Một giây sau, nàng đột nhiên ngồi dậy, cổ đại? Trời ạ, nàng thiếu chút nữa liền quên mất nàng tới đây làm gì, lúc này, gương mặt của nàng lại bị nhẹ nhàng vung qua, nàng tập trung nhìn vào nguyên lai khắp bầu trời là bờ công anh, nàng đưa tay về lên một cái nhìn nhìn, rất mềm mại a.

Tiếp theo nàng đứng dậy, vòng vo một vòng tròn nhìn về phía này, nhất thời sững sờ, đây là nơi nào? Trong mộng? Hay là trong bức tranh? Bởi vì nơi này xinh đẹp quá không chân thật rồi, hoa nơi này, nở đầy khắp núi hoa khoe màu sắc, xanh hoá giống như mùa xuân vừa nảy mầm bộ dáng tươi mới

làm cho người ta say mê, nước trong sông nhỏ chảy xuôi giống như là có âm nhạc phù chú, chung quanh theo tiếng nước chảy mà phát ra giai điệu duyên dáng.

“Nằm mơ sao?” Ngử Diên lại lặp lại một lần, một giây sau, vì nghiệm chứng có phải là nằm mơ hay không, nàng hung hăng bấm chính mình một cái, cảm giác đau đớn lập tức làm nàng chau mày, không phải nằm mơ? Nàng nếu không phải đang nằm mơ, thì nơi này là nơi nào? Tại sao lại xinh đẹp như thế này?! Nơi này tất cả đều xinh đẹp làm cho nàng không thể diễn tả bằng ngôn từ.

Nhưng mà làm nàng nghi hoặc là, nàng tại sao lại ở trong này? Nàng tới đây làm gì?!

“Ta tới đây làm cái gì? Ta đến tới cùng là tới làm cái gì?” Ngử Diên mày nhíu chặt, hai tay ôm đầu không ngừng lay động, nàng là tới đây làm cái gì? Mà tại sao lại ở chỗ này đâu?

Nhắm mắt suy ngẫm, cũng không nghĩ ra tại sao lại đến nơi này, nàng không khỏi ảo não ngồi chồm hổm trên mặt đất, ôm thật chặt đầu, bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, nàng tới đây làm cái gì, làm cái gì? Vài giây sau, trong đầu của nàng nhảy mất hiện lên một cái ý niệm, nàng bừng tỉnh đại ngộ mở mắt ra, đúng rồi, nàng không phải đi tìm ông ngoại bọn họ ư, sau đó gặp cái gì? Gặp lốc xoáy? Tiếp theo nàng liền không hiểu đến nơi này, một giây sau, nàng liền đứng dậy kinh hô “Quý Tịch, quý Tịch đâu? Quý Tịch——” ý thức được Quý Tịch không ở bên người, nàng liền bắt đầu trái phải tìm kiếm Quý Tịch.

“Quý Tịch——” nàng một bên chạy một bên kêu lên, nhưng chung quanh trừ bỏ nàng liền không còn người khác.

Trời ạ, nàng đến tới cùng đi tới nơi nào?!

Sợ hãi, bất an, dần dần xông lên trong lòng của nàng, nơi này quá mức quỷ dị, không phải bởi vì khủng bố, mà là bởi vì rất hoàn mỹ, hoàn mỹ đến mức không có gì tỷ vết nào, ngay cả cát đất chung quanh đều xinh đẹp làm nàng kinh ngạc, bởi vậy, nàng càng cảm thấy chỗ này đáng sợ thêm, lúc này mới vài giây đồng hồ ngắn ngủn, nàng thiếu chút nữa quên mục đích chính mình đến, đáng sợ, đáng sợ, nếu là tiếp tục như thế, vậy nàng có phải ngay cả mình là ai cũng quên hay không?!

Nghĩ đến đây, nàng liền tiếp tục hướng phía trước chạy đi, nàng phải tìm được bọn họ, nàng phải rời khỏi địa phương đáng sợ này, phong cảnh Chung quanh ở trong bước chạy của nàng không ngừng biến hóa, nhưng duy nhất không thay đổi là phong cảnh vẫn đẹp như cũ, mặc kệ nàng chạy tới nơi nào, phong cảnh xinh đẹp như trước làm cho người ta hít thở không thông, chính là lòng của nàng lại sợ hãi tới cực điểm, bởi vì nàng một bên chạy một bên mờ mịt, trí nhớ tựa hồ ở trong đầu nàng nhanh chóng trôi qua.

“Vù vù vù vù” chạy trốn một hồi, Ngử Diên dừng bước lại, không có bất cứ chút do dự nào cầm lấy huyết Linh Đang đem Liên Từ cùng Từ nhi kêu lên, Thất Dạ cùng Bạch Linh vừa định đi ra lại bị nàng quát lớn đi vào, nàng không thể để cho bọn họ đi ra, nơi này thật là quỷ dị, mà hai người bọn họ đạo hạnh đều quá nhỏ bé, nói không chừng đi ra sẽ gặp được nguy hiểm.

“Mẫu thân.” Hai tiểu nhân vừa ra tới liền ngọt ngào kêu lên.

“Đây là nơi nào? Vì sao. Vì sao ta cảm giác trí nhớ của mình càng ngày càng mơ hồ, ta không phải sắp quên cái gì?” Ngử Diên lo lắng nói, nàng rất sợ hãi, nàng sợ nàng còn chưa tìm được bọn họ cũng đã đem bọn họ quên mất.

Liên Từ nhìn thoáng qua nơi này, mày nhỏ nhỏ đều chau thành chữ Xuyên (川), nói tiếp: “Mẫu thân, nơi này là sống mơ mơ màng màng, là thế giới kia, đến nơi đây người sẽ rất nhanh mất trí nhớ, rất nhanh quên mình là ai, sẽ đắm chìm ở trong này cho đến chết!” Liên Từ nói.

“Ách mẫu thân, Từ nhi choáng váng đầu.” Từ nhi đột nhiên chóng mặt nói.

Ngử Diên thấy thế liền để cho Từ nhi tiến nhập Huyết Linh Đang, Liên Từ thấy thế lại nói: “Từ nhi có điểm không thoải mái, đối với nơi này có điểm kháng cự, ta cũng vậy không có nhiều thời gian đợi ở chỗ này, tuy nói ta sẽ không mất trí nhớ, nhưng mà linh khí của ta sẽ bị không khí nơi này hút lấy!”

“Trời ạ, khủng bố như vậy? Vậy bọn họ. Ta đây làm như thế nào đi cứu bọn họ? Một hồi ta sẽ quên mình là người nào làm sao bây giờ?” Ngử Diên sốt ruột hỏi biện pháp, đừng nói bọn họ còn chưa tìm được thì chính nàng cũng không biết nàng là người nào.

“Mẫu thân người là hậu nhân của Xà Thần, máu của người có kháng thể, nói cách khác máu của người có thể chống cự yêu khí nơi này, nước mắt của người là thần vật, hai cái hợp hai làm một có thể làm giải được, đem bọn nó vẽ loạn ở huyết Thái Dương của người là người có thể chống cự tất cả dị thể cùng yêu khí làm tổn hại trí nhớ!” Liên Từ rất nhanh nói, tiếp theo không đợi Ngử Diên mở miệng liền trực tiếp cúi người tiến nhập Huyết Linh Đang, hấn ở bên ngoài đợi thêm một giây nữa là hơn một phần nguy hiểm.

Ngử Diên thấy thế đem Huyết Linh Đang buộc lại, tiếp theo nhanh chóng đem ngón tay cắn nát, tiếp theo hung hăng bóp ở bắp đùi của mình, “Ta dựa vào, đau quá a!” Nàng nhìn không được nằng một tiếng, nước mắt lập tức liền chảy ra, nàng liền dùng ngón tay dính nước mắt rồi dính vào vết máu thuận thế vẽ loạn ở huyết Thái Dương nơi đó, nhất thời một cảm giác tươi mát làm nàng rung lên, trí nhớ giống như dơi non lập bẻ thối quết mà đến.

Dịu đi vài giây, nàng tiếp tục đi về phía trước, trí nhớ bảo lưu lại xuống dưới, lòng của nàng cũng thoáng an ổn một chút, nàng nghiêng đầu nhìn thoáng qua thế giới tuyệt mỹ này, không khỏi nghĩ đến lời Liên Từ mà nói. . . , thế giới kia ‘sống mơ mơ màng màng’? ! Cái gì là sống mơ mơ màng màng? Tên duyên dáng như thế ý nghĩa đến tới cùng là cái gì đâu?

Ba canh giờ sau

“Mệt chết đi được!” Ngử Diên tìm một khối núi giả thuận thế ngồi ở phía trên, hai tay không ngừng phẩy phẩy, mệt mỏi quá, đây tới cùng là nơi quái quỷ

gì? Bọn ta đã liên tục đi nhiều canh giờ rồi, ngay cả đầu chim cũng không nhìn thấy, thật là, miệng cũng phát ra hòa diễm, trên bàn đá bên cạnh dòng suối nhỏ có rất nhiều cái chai nho nhỏ, nàng đã gặp qua khá nhiều dòng suối, bên cạnh từng cái dòng suối nhỏ đều có, bộ đáng xem ra là chuyên môn để cho người ta rót để uống, chính là nước này có thể uống hay không đây?!

Ngữ Diên chậm rãi tiêu sái tới, cầm lấy cái chai nhỏ nút lọ rót, một chút thủy, miệng của nàng đã som lên da rồi, nàng uống hay không cũng không có việc gì, nhưng đứa nhỏ trong bụng của nàng là phải uống đâu, lúc này, nàng tựa hồ nghĩ tới điều gì, vì thế cười cười từ trên đầu nhỏ xuống cây trâm bạc để lại vào trong nước, đúng vậy, đây là phương pháp đơn giản nhất cũng là tiện nhất.

Vài giây sau, cây trâm bạc như trước bảo trì nguyên dạng, nàng lúc này mới cầm cái chai rót vào u ống, uống lên một hồi lâu, nàng đem cái bình nhỏ này lại rót đầy, đây nút chai, tiếp theo cầm dây thừng nhỏ thắt ở miệng bình, đặt ở hông của nàng, cái chai nho nhỏ không có bao nhiêu phân lượng, bắt tại ngang hông của nàng lại thành trang sức khác.

“À?” thở dài thật sâu, nàng tiếp tục đi lên phía trước, bọn họ đến tới cùng ở nơi nào? Cứ như vậy, nàng đã đi nhiều canh giờ rồi, trên đường nàng còn hái xuống thật nhiều trái cây chắc bụng một phen, trong đó nàng có nhận biết quả táo, quýt, nho vân vân, ăn cũng ăn, uống cũng uống, thật cũng không cái gì không bình thường, chính là càng chạy đi xuống, lòng của nàng lại càng nóng nảy thêm, bọn họ đến tới cùng ở nơi nào? địa phương quý quái này sao lại lớn như vậy? Phải đi đến năm nào tháng nào mới có thể nhìn thấy một người a?!

“Ha ha ha ha, đến nha đến nha!” đang lúc thời điểm Ngữ Diên buồn bực, xa xa đột nhiên truyền đến một thanh âm vui vẻ, nàng ngẩng ra một lúc, tiếp theo rất nhanh hướng nơi thanh âm cấp tốc chạy đi, đi lâu như vậy rồi, rốt cục cũng nghe được tiếng người.

Theo phương hướng thanh âm, nàng vòng qua tầng tầng cảnh quan, rốt cục thở hồn hên đi tới một địa phương có tiêu đề là, ‘Say’, vì thế nàng không chút lựa chọn đạp đi vào, cái động khẩu rất nhỏ, bên trong rất đen, nhưng Ngữ Diên chẳng quan tâm sợ hãi như trước theo thanh âm đi về phía trước, đi tới đi tới phía trước nơi hắc ám đột nhiên xuất hiện ánh sáng.

Vì thế theo ánh sáng như vậy, nàng rất nhanh chạy tới, vừa xông ra khỏi động khẩu, ánh sáng bên ngoài mãnh liệt đâm vào ánh mắt của nàng làm cho không mở ra được, nhưng bên tai lại truyền đến thanh âm quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn, “Các người. . . . Các người không dậy nổi sao? Các người biết ta là ai không? Ta nói cho các người biết, ba ta là Lý Cương!”

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên đột nhiên trong lòng cả kinh là Lý Lập, cũng chỉ có hắn mới có thể nói ra lời của thế kỷ 21 . . . , vì thế nàng liền buông tay ra, theo ánh mắt trời chói mắt nhìn sang, lúc này vừa thấy, nàng cả kinh bịt miệng, ánh mắt trừng lớn trừng lớn, giống như gặp được quỷ -

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 236: Một thời không khác (2)

“Ba ta là Lý Cương!” Lý Lập lặp lại lớn tiếng nói.

“Dạ, dạ dạ” bên tai tiếng phụ họa phía dưới không dứt, mà Ngữ Diên lại bị ngây ngẩn cả người, đây là cái gì? Đó là một ít cái gì đang chung quanh bên người của hắn vậy?!

Ngữ Diên hoảng sợ nhìn hướng bên kia, những thứ kia là một đám các loại cóc, có con trên người còn phát ra mụn mủ bọc đầu đen, mặt khác một ít còn lại là bọn quý quái đầu lâu, bọn họ có đứng có nằm ở mặt đất rồi đi đụng vào chân của hắn, mà hắn lại không hề hay biết.

“Người đâu, trẫm muốn thượng triều!” giờ phút này Lý Lập như là bị cái gì đó mê hoặc, mà hắn căn bản không biết mình đang làm cái gì, nhưng cười vạn phần vui vẻ, hiển nhiên là đang đắm chìm ở bên trong nhân vật của chính mình.

“Hoàng thượng vào triều!” con cóc đang ghé ở phía dưới kia đột nhiên đứng dậy nịnh hót nói, tiếp theo hắn vung tay lên, phía dưới đột nhiên một con cóc màu đỏ đi lên, nàng mặc quần áo đẹp để đi vào bên người Lý Lập đột nhiên vron đầu lưỡi thật dài liếm trên mặt Lý Lập một chút, tiếp theo cười nói: “Hoàng thượng, chúng ta chơi đùa thân thiết thôi!”

Ngữ Diên thấy thế liền lấy ra phù chú viết lên chú ngữ lập tức ném tới, “Đi chết đi!”

“A —— a ——” một đám bọn quý quái đang đắm chìm ở trong trò chơi tất nhiên không chú ý tới Ngữ Diên đến, đợi cho thời điểm bọn họ có phản ứng, trên người đã sớm dính vào phù chú, vài giây đồng hồ sau, bọn quý quái đạo hạnh thấp hơn đã sớm hóa thành sương khói vô ảnh vô tung biến mất .

Ngữ Diên nhìn thấy quý quái biến mất liền chạy tới, lôi cánh tay Lý Lập kêu gọi: “Lý Lập, Lý Lập!”

Lý Lập nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên nói: “Ái phi đâu rồi, ái phi của trẫm đâu rồi, người. . . . Là người, là người để cho ái phi của ta biến mất, người có biết ta là ai hay không, ba ta là Lý Cương, ta để cho hắn bắt người!” hắn nói lầm bầm

‘ba’ một tiếng, Ngừ Diên thấy thế tức giận liền tát một cái, một cái tát này nhất thời làm cho Lý Lập ngây ngẩn cả người.

“Ba cái đầu nguoi a, nguoi tỉnh được không, nguoi lại bị thần kinh cái gì?” Ngừ Diên rống giận.

Lý Lập nghe thấy vậy quay đầu nhìn về phía nàng, nghiêng đầu nói: “A, nguoi là ai a? Ừm Rất quen thuộc nha!” Nói xong, hắn chống má bắt đầu suy ngẫm, nàng là ai a?! Tiếp theo hắn đột nhiên hỏi lại: “Ồ, nguoi vừa mới bảo ta cái gì tới? Lý Lập? Lý Lập là ai? Nguoi gọi ai là Lý Lập a?”

Không xong, hắn đã quên mất mình là người nào, không có biện pháp, nàng chuẩn bị lại cắt vỡ ngón tay, nghĩ nghĩ, mỗi lần đều cắt vỡ, mỗi lần đều rơi lệ, vậy nàng chẳng phải sẽ mệt chết đi được? A, đúng rồi, bình nhỏ, nghĩ đến đây, nàng liền đem nước trong bình nhỏ uống một hơi cạn sạch, tiếp theo không để ý Lý Lập ngu ngốc tự hỏi tự đáp, mà là bắt đầu lấy máu tích lại ở trong bình nhỏ, ngay sau đó nàng lại hung hăng nắm bấp đuôi của mình.

Nàng là một người cực kỳ sợ đau, đuôi này lúc trước đã bị nàng nắm xanh tím một khối, bây giờ lại đang nắm, nàng đau lòng không thôi, nước mắt tự nhiên chảy ra, nàng một bên khóc một bên thuận thế cầm cái chai chuẩn bị cho tốt, chỗ này thật là quý giá, bởi vì lúc nàng này vừa khóc thì nước mưa cũng theo đặc thù của người, bởi vì ở trong này, nàng bắt kể khóc thế nào, nơi này mặt trời vẫn cao chiếu, ánh nắng tươi sáng như trước.

Một lúc sau

“Ta là ai a, nguoi là ai a, nguoi có phải quen biết ta hay không?” Lý Lập giống như ngu ngốc nghiêng đầu hỏi Ngừ Diên.

“Ta biết, nguoi đem đầu đưa qua đây ta cho nguoi biết!” Ngừ Diên dụ hoặc nói.

Lý Lập nghe thấy vậy liền ngoan ngoãn cúi người đem đầu đưa lại đây, Ngừ Diên liền dùng máu dè lên hai bên huyết thái dương của hắn, Lý Lập đột nhiên đại ra, ánh mắt trống rỗng của hắn nhìn về phía trước, Ngừ Diên thấy thế cũng không còn lo lắng cái gì, liền đem cái chai nhét đặt ở trên người.

Ngán ngẩn vài giây đồng hồ, Lý Lập đột nhiên đứng thẳng người ánh mắt nguyên bản trống rỗng nháy mắt đã tràn ngập thần thái, một giây sau, hắn nhìn về phía Ngừ Diên kinh ngạc nói: “Ngừ Diên, làm sao nguoi lại ở trong này? Làm sao nguoi lại ở trong này a?”

“Ngu ngốc, toàn bộ trí nhớ của nguoi đều không có, a, theo lý mà nói, trí nhớ của nguoi khôi phục, tất cả vừa rồi không nên quên nha!” Ngừ Diên nhủ mi nói.

Lý Lập nghe thấy vậy lại trầm mặc, vài giây sau, đột nhiên lôi cánh tay Ngừ Diên khẩn trương hề hề nói: “Cái gì ta cũng đều nhớ rõ rồi, ta vừa rồi giống như nói chuyện với rất nhiều người nhưng mà căn bản không nhìn thấy những người này, sao lại thế này? Sẽ không phải là ta lầm bầm lâu bầu đi?”

“Vừa rồi là quý quá!” Ngừ Diên nói thẳng.

“Cái gì? Quý quá? Ha ha, nguoi nói bừa, nguoi đừng đùa ta, trên thế giới này tại sao lại có quý quá chứ?!” nói xong, không tin được cười cười nhìn về phía Ngừ Diên, sắc mặt Ngừ Diên không chút biểu tình nhìn hướng hắn, thấy thế, hắn nhún nhún vai lại nói: “Được rồi, cho dù có quý quá, vậy nguoi có thể nhìn thấy ta cũng sẽ có thể nhìn thấy a!”

Ngừ Diên bất đắc dĩ lắc đầu, vừa định giải thích đơn giản một chút, lại đột nhiên phát hiện xa xa trong bụi cỏ có cái gì hiện lên, tựa hồ không có do dự, Ngừ Diên chạy tới, Lý Lập thấy thế cũng mau nhanh chóng theo đi qua.

“Đi ra cho ta, nếu không ta liền ném phù chú chết cháy nguoi!” trong tay Ngừ Diên lôi phù chú nhìn về phía thân ảnh tránh ở phía sau núi giả nhỏ kia nói.

“Nguoi gạt nguoi, nguoi không nhìn thấy ta!” thân ảnh tránh ở phía sau núi giả gất gao chống cự.

“Vô nghĩa, nguoi mặc quần áo màu xanh lá cây có thể không nhìn thấy sao? Nguoi có thấy màu xanh hoa cỏ lại di chuyển sao? Ta cho nguoi biết, nguoi nếu không xuất hiện ta sẽ không khách khí!” Ngừ Diên nhìn về phía thân ảnh kia nói, nàng không biết nên nói như thế nào, thân ảnh này tựa hồ có điểm ngu ngốc, núi giả này nhỏ như vậy, cho dù muốn trốn, cũng phải tìm một cái lón để trốn nha, núi giả này trừ bỏ che khuất bộ mặt của hắn thì thân hình dài rộng kia lại lộ ra ngoài. . .

“Ngừ Diên nguoi đang ở đây nói chuyện với ai a, nguoi định làm ta sợ à?” Lý Lập nhìn về phía núi giả này thật sự không nhìn thấy đồ vật gì, nhìn biểu tình của nàng sùng sốt thật tình như thế làm cho hắn bị hù dọa.

“Ta đếm ba tiếng, không xuất hiện, ta nổi giận a, một, hai”

“Ta đi ra!” tiếng thứ ba còn chưa đếm xong, thân ảnh này liền từ phía sau núi đi ra, Ngừ Diên nhủ mi nhìn về phía hắn, hồn phách, lại là một hồn phách, chỉ là bộ dáng hồn phách này nhìn qua chỉ có hai mươi mấy tuổi, chỉ là một tiểu tử trẻ tuổi hai mươi mấy tuổi vì cái gì lại đột nhiên tử vong, vì cái gì lại béo như vậy?!

“Nguoi Nguoi là người nha?” Tiểu Bàn Tử (mập mập) nhìn về phía nàng nói.

“Đúng vậy, nguoi là ai, bao nhiêu tuổi rồi? Tại sao lại ở trong này?” Ngừ Diên nhìn về phía hắn hỏi.

“Ta gọi là Đại Bàn, năm nay hai mươi lăm tuổi rồi, ta là cùng thôn danh đánh cá đến nơi đây, sau bởi vì tìm không thấy người trong thôn, cam chịu ngâm mình ở trong vườn trái cây ăn quá no đến chết, nhưng ta lúc trước cũng rất là béo.” nói xong, ngượng ngùng gãi gãi đầu.

“Nguoi là ăn quá no mà chết?” Ngừ Diên nhìn về phía thân hình mập mập của hắn rốt cục hiểu được gât đầu.

“Ồ, làm sao ngươi lại đến nơi này? Nơi này tốt thì tốt, nhưng chỉ là rất cô độc.” nói xong, sâu kín gục đầu xuống.

“Ngươi là người thôn Cao vương sao?”

“A, ngươi có biết a?” Đại Bàn nghe được thôn Cao vương hiển nhiên rất kích động.

“Ừm, ta là tới cứu người!” Ngử Diên nhìn về phía hắn nói, có lẽ hắn có thể giúp nàng!

“A, cứu người? Không được, tới nơi này không ai có thể đi trở về, ai, ta rất nhớ nhà a, ta nhớ cha mẹ, cũng không biết bọn họ thế nào, ô ô!” nói tới chỗ này, nam nhân hai mươi lăm tuổi này đột nhiên khóc lên, tình huống như vậy làm cho Ngử Diên không biết nên nói gì

“Ngử Diên a, ngươi đang ở đây nói chuyện với ai a?” Lý Lập như trước hỏi.

Ngử Diên liếc mắt nhìn hắn nói: “Ta cùng quý nói chuyện!”

“Ha ha, ngươi đừng đùa ta, làm sao có thể a, ngươi đừng dọa người a, ngươi cho là đây là phim ảnh a, thật là!” Lý Lập nhìn nàng liếc mắt một cái cười ha ha, kỳ thật trong lòng hắn có chút bất an, mặc dù biết nàng đang gạt người, nhưng mà vẻ mặt của nàng quá mức chân thật, quá mức nghiêm túc làm cho người ta nhìn xem có điểm sợ hãi.

“Ta không lừa ngươi, ta ở thế kỷ 21 chính là người khu Ma, hiểu không?”

“Ngử Diên a, ngươi đừng gạt ta, vậy ý của ngươi là ngươi có Thiên Nhân a, ngươi đừng. A. Ngươi tóm ta làm gì nha?” Lời của Lý Lập còn chưa nói hết, Ngử Diên đem hắn tóm đến cái ao bên cạnh núi già, nàng tùy tay lấy hai miếng lá liễu, dính vào nước ao liền phù hợp dán vào trên mắt hắn.

“Sâu kín Hoàng Tuyền, Linh giới chúng tiên, cô dục gấp lại, Xin đem mở mắt!” Ngử Diên niệm nhỏ vài câu, một giây sau, nàng đem lá liễu cầm xuống dưới.

“Ngử Diên ngươi làm gì nha, ngươi cho là làm như vậy có thể thấy được a, ngươi rất thiên.”

“Hắc hắc hắc, xin chào nha!” Đại Bàn bay tới trước mặt của hắn lộ ra khuôn mặt trắng bệch cùng mắt to trống rỗng nhìn hắn hắc hắc cười cười, mà hai cái chân kia cũng không thấy áo choàng thật dài vung lên theo cước bộ của hắn, có vẻ hắn giống như không có chân.

“A ——” một tiếng hô kinh thiên động địa truyền khắp toàn bộ đỉnh núi.

Mấy phút đồng hồ sau

“Thật đáng sợ, thật đáng sợ.” Lý Lập tránh ở phía sau Ngử Diên nhắm mắt run run nói.

Ngử Diên nghiêng đầu nhìn về phía hắn nói: “Hiện tại ngươi tin chứ, ai, ngươi cũng đừng sợ hãi, Thiên Nhân của ngươi tạm thời cũng chỉ có thể duy trì 1 phút mà thôi, ngươi nhìn xem bây giờ có thể nhìn thấy không?” Ngử Diên đem hắn tách rời ra hỏi.

Lý Lập nhắm chặt hai mắt, một lúc sau, yếu ớt mở ra nhìn nhìn một cái, phía trước không có gì cả, một khắc nữa cũng mở ra cũng không có gì cả, vì thế hắn mở miệng hỏi: “Vừa rồi. Vừa rồi quý kia ở nơi nào a?”

“Bên cạnh ngươi a.” Ngử Diên ăn ngay nói thật nói.

“A ——” Lý Lập hai mắt vừa mở lại hôn mê bất tỉnh.

Ngử Diên thấy thế bất đắc dĩ lắc đầu, Đại Bàn thấy thế ngưng ngưng vò đầu nói: “Thực xin lỗi a, dọa ngất bằng hữu của ngươi!”

“Không có việc gì, dù sao hắn cũng chưa từng gặp qua tất nhiên sẽ sợ hãi, đúng rồi, ta nhớ được đến người đến nơi đây không phải sẽ dần dần mất đi trí nhớ đây sao, làm sao ngươi còn nhớ rõ ngươi là ở thôn Cao vương?” Lúc này, Ngử Diên đang nhớ lại nghi hoặc trong lòng liền hỏi.

“Ài” Đại Bàn thờ dài thật sâu nói: “Đây là ý nghĩa của từ chết đi ở sống mơ mơ màng màng, sinh ra chúng ta cái gì cũng không nhớ rõ vui vẻ về về ở nơi này trải qua cuộc sống ngắn ngủi, nhưng mà chỉ cần ngươi vừa chết, trí nhớ của ngươi sẽ khôi phục lại, như vậy sẽ thống khổ gấp bội trào ra, khoái cảm trước kia không bằng một phần thống khổ a, hơn nữa loại trí nhớ này sẽ càng ngày càng sâu khắc, giày vò lấy ngươi thật sâu, làm cho ngươi thống khổ không chịu nổi a! Ngươi xem ta cả ngày nghĩ đến cha mẹ, ta đều gầy một vòng!” nói xong, sâu kín thở dài.

Ngử Diên nghe thấy vậy nhìn về phía thân hình mập mạp của hắn cười cười xấu hổ, như vậy còn gầy một vòng? Vậy lúc trước chẳng phải là thành gấu mèo? Nàng vội lắc đầu không thêm nghĩ nữa loạn thất bát tao này nữa, liền hỏi: “Đại Bàn, ngươi có thể mang ta đi tìm các bằng hữu của ta không? Nơi này là ‘say’ sống mơ mơ màng màng, như vậy, ‘sinh’, ngươi có biết ở nơi nào sao?” a

Chương 237: Một thời không khác (3)

Ngữ Diên liền hỏi nơi ‘sinh’ sống mơ mơ màng màng ở chỗ nào, ở địa phương say tìm được Lý Lập rồi, như vậy, địa phương sinh có phải cũng có thể tìm được người hay không? !

Đại Bàn nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hướng nàng, nhướn đầu hỏi: “Người là muốn nói, người muốn đi tìm sinh sống mơ mơ màng màng?”

Ngữ Diên gật gù đầu, nàng phải nói vô cùng minh bạch nữa chưa?!

Đại Bàn thấy nàng gật đầu, không khỏi thờ dài nói: “Người đừng tìm, nơi này căn bản cũng không có đường ra, tiến nhập say căn bản là không thể đi ra ngoài, càng khỏi nói đi tìm cái gì sinh.” Đại bàn nói.

“Cái gì? Không có đường ra? Người đừng nói giỡn!” nói xong, nàng cười cười, một bên nghiêng người một bên tiếp tục nói: “Ta vừa liền từ cái động khẩu kia tiến.”

“Ồ? Cái động khẩu đâu?” Ngữ Diên ngây ra một lúc, cái động khẩu ban đầu thật to, nay không có gì cả, nàng liền nhanh hơn chạy tới, Lý Lập nằm trên mặt đất cũng liền đứng dậy theo đi qua.

“Cái động khẩu đâu? cái động khẩu ban đầu đâu?” Ngữ Diên hoảng sợ sờ soạng nguyên lai là cái động khẩu, mà ở trong đó cái động khẩu đã sớm biến thành ngọn núi bén nhọn dày, núi cao dày đặc này đặc biệt kín chặt đừng nói là cái động khẩu, mà ngay cả một khe hở nhỏ đều không nhìn tới, giống như cùng cắt bỏ một mảnh vải dài không ngừng, san bằng, làm cho người ta kinh ngạc.

“Làm sao vậy? Không thấy lối ra sao?” Lý Lập liền đi vào bên người nàng gấp gấp hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy nghiêng đầu nhìn về phía hấn nhứu mi hỏi: “Làm sao người biết được chuyện cái động khẩu? Người có thể nghe được chúng ta nói chuyện?” Nàng kinh ngạc không thôi.

Lý Lập bất đắc dĩ gật đầu tiếp theo nghi hoặc nói: “Ta cũng vậy không biết sao lại thế này, yên tĩnh lại có thể nghe được đối thoại của các người ai, nhưng ta vẫn là không nhìn thấy quý gia ở nơi nào, lúc trước ta cũng vậy có thể nghe được, còn có thể nhìn thấy nữa, chỉ là nhìn thấy chính là mỹ nhân cùng đại thần đầu.” hấn tự hào nói.

“Cái gì mỹ nhân, người có biết mỹ nhân định vui đùa thân thiết với người chính là một con cóc mọc đầy mụn com hay không?” nàng liếc mắt một cái ý vị nhìn hấn không khỏi nói.

“A? Cái gì? Cóc?” Lý Lập nghe thấy vậy lui về sau, nghĩ đến chính mình cùng mỹ nhân cóc kia chơi đùa thân ái trong lòng liền ghê tởm không thôi tiếp theo liền xoay người nôn ra.

Ngữ Diên khó hiểu nhìn Đại Bàn than thở, “Tại sao có thể như vậy, hấn sao có thể nghe được người nói nói đây?”

Đại bàn nghe thấy vậy liền xua tay nói: “Chuyện này không có gì kỳ quái, nơi này cũng không phải là thế gian, cũng không phải cái gì âm phủ, là một địa phương rất quái dị, làm cho người ta mơ mộng đến chết, ở trong này người sống có thể nghe được nói chuyện cũng rất bình thường, bởi vì chỉ có như vậy mới có thể làm cho người hưng phấn không thôi, do đó sinh ra ảo giác, còn nữa để cho quý quái rá nhẹ nhàng có thể hấp thụ dương khí của người, ta đã thấy rất nhiều mọi người chết như thế này.”

“A? Có ý tứ gì? Bị hút dương khí?” Lý Lập tuy rằng không thấy được Đại Bàn, nhưng rõ ràng nghe được lời của hấn, không khỏi sợ hãi túm nhanh cánh tay Ngữ Diên.

“Đúng vậy a, nhưng, lúc trước người không có trí nhớ mà vẫn có thể nghe được bọn quý quái nói chuyện cũng không phải là lạ, bởi vì chuyện này rất bình thường, còn nữa, có thể nghe được thanh âm cho nên người sẽ rất tự nhiên cho rằng bọn họ là phạm nhân, cảnh tượng xuất hiện trước mắt tự nhiên cũng là phạm nhân, vì vậy người liền sẽ không sợ hãi, nhưng trên thực tế bọn họ chính là quý quái, người sống có thể ở nơi này sống sót cơ hồ không có!” Đại Bàn nói chuyện rất tàn khốc.

“Cái gì? Ai da má ối, ta không muốn chết a, ô ô, Ngữ Diên a, tuổi ta còn trẻ ta còn chưa yêu đương, ta còn chưa có sanh con đâu!” Lý Lập lòi cánh tay của nàng phải lắc lư trong lòng bi thương tới cực điểm, liền bắt đầu nói bừa.

“Câm miệng lại!” Ngữ Diên không thể nhịn được nữa ở trên đầu của hấn nóng nảy cho một quyền.

“A ui đau!”

“Người nếu không muốn chết liền câm miệng lại cho ta, nếu không, người sẽ rất mau biến thành hồn phách!” nàng nửa thật nửa giả nói.

Lý Lập nghe thấy vậy lập tức câm miệng không nói, từ sau khi nàng thay hấn mở Thiên Nhãn, bây giờ đối với nàng mỗi một câu nói, hấn đều vạn phần tin tưởng.

“Thật không có biện pháp đi ra ngoài sao?” Ngữ Diên rồi rầm nói.

“Đúng vậy a, ta đến đây đã hơn năm năm rồi, cũng chưa tìm được đường đi ra ngoài, ta cũng vậy muốn gặp bằng hữu của ta, ở trong nơi hoang vắng này sống lay lắt rất là khó chịu, chúng ta chỉ có hai kết quả, một là vĩnh viễn phiêu đảng, hai là bị hồn phách lợi hại đánh chết, tại... địa phương quỷ quái này căn bản cũng không có cơ hội đầu thai.” Đại Bàn u buồn nói.

“Vậy. Chúng ta đây chẳng phải là phải ở chỗ này chờ chết sao?” Lý Lập nhìn không được yếu ớt nói.

“Không thể!” Ngữ Diên đột nhiên lớn tiếng nói, lớn tiếng như vậy làm cho Lý Lập cùng Đại Bàn đều ngây người xuống.

Nàng tuyệt đối không thể ở tại chỗ này, không thể, ông ngoại, Sở Hạo, còn có Quỷ Tích, sinh tử của bọn họ đều chưa rõ, nàng không thể đắm mình, đứng rồi, còn có Nhất Phân, cái tên ngốc Nhất Phân kia muốn kết hôn với nàng nay nói là bệnh tình nguy kịch, nàng không ở bên cạnh hắn, chắc chắn hắn sẽ rất sợ hãi, còn có cha mẹ, đúng, nàng chưa bao giờ hưởng thụ qua thân tình cha mẹ, bọn họ đối với nàng là sủng ái như vậy, đối với nàng che chở như vậy, nàng không thể ở tại chỗ này, nàng còn có rất nhiều rất nhiều chuyện phải làm.

“Ngữ Diên.” Thấy nàng không nói lời nào, Lý Lập nhìn không được nhẹ giọng kêu lên.

Nghe tiếng, nàng xoay người lại nhìn về phía Lý Lập, liền lấy bùa hộ mệnh trên cổ đưa cho hắn nói: “Đây là bùa hộ mệnh ta từ nhỏ đeo tại trên người, hiện tại đem cái này cho ngươi, ngươi mang cái này trên người nó sẽ có tác dụng bảo vệ ngươi, mặc dù ở nơi này ngươi có thể nghe thấy thanh âm của quỷ quái, nhưng mà ngươi dù sao cũng không nhìn thấy bọn họ, mà bọn quỷ quái ở trong đó vô cùng nguy hiểm đối với loại người phạm nhân như ngươi sẽ rất dễ dàng xuống tay, phù ám ảnh này có thể phòng ngừa quỷ quái đạo hạnh thấp tới gần ngươi.”

“A, vậy ngươi cho ta, thì ngươi làm sao?” Lý Lập nắm bùa hộ mệnh trong tay lo lắng hỏi.

“Ngươi yên tâm đi, ta là khu Ma nhân sẽ không khinh địch bị đánh ngã như vậy!” nàng an ủi nói.

“Nha, vậy nếu ta gặp được quỷ quái đạo hạnh cao làm sao bây giờ? Vậy chẳng phải là sẽ chết sao?” Kịp phản ứng Lý Lập lại lo lắng nói.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên trên đầu không ngừng nhỏ hắc tuyến, một giây sau, ho khan một tiếng nói: “Được rồi, đừng nói nhảm nữa, ngươi ít nhất đi theo ta sẽ không chết, bằng không, ta không thể cam đoan an toàn của ngươi, được rồi, chúng ta phải mau chóng tìm được đường ra!” nói xong, Ngữ Diên rất nhanh đi về phía trước, Lý Lập thấy thế liền đem phù ám ảnh mang vào thật tốt, Đại Bàn thấy thế cũng tò mò theo đi qua, hắn thật ra muốn nhìn một chút nàng có thể kiên trì tới khi nào! Dù sao nhân rồi cũng là nhân rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 238: Đột nhiên không khống chế được Mộng ngữ Diên

“A —— cứu mạng a ——” Lý Lập truyền ra tiếng gầm rú sợ hãi, Ngữ Diên không khỏi mày chau lên xoay người lần nữa đi vào bên cạnh hắn, cảm lấy kiếm Chu Tước liền quát tới, trên mặt đất lập tức hiện ra dấu vết một bãi nước màu đen.

“Ô ô, rất sợ hãi, rất sợ hãi.” Lần thứ n, hắn lòi cánh tay của nàng hét lên.

Trên trán Ngữ Diên dần dần tuôn ra gân xanh, rốt cục nàng không thể nhịn được nữa ở trên đầu của hắn dùng sức gõ một cái nỗi giận: “Ngu ngốc, ngươi không thể câm miệng sao? Những cái này là Tiểu La la, ngươi mang theo bùa hộ mệnh căn bản tổn thương cũng không đến phiên ngươi, ngươi sợ cái gì a, ta đều bị ngươi phiền muốn chết!” nàng quả thực bị hắn lớn tiếng tranh cãi âm ỉ làm phiền không có biện pháp tình hạ tâm lại.

“Ô ô, ta. Ta không phải cố ý nha, nhưng mà xác thực có rất nhiều yêu quái, ta nghe được bọn nó đang nói chuyện nữa, bọn họ nói muốn hút dương khí của ta, nói ta thực cường tráng, hẳn là ăn thật ngon.” nói xong, thân mình lạnh run.

“Ai nha, làm sao ngươi lại ngốc như vậy a, bọn nó nói thì kệ cho bọn nó nói, dù sao bọn nó cũng không thể tới gần ngươi, ngươi sợ cái gì a, đợi cho thời điểm ngươi thật sự bị quỷ quái va chạm vào thì ngươi ở đây đến kêu ta lên OK?” Ngữ Diên lại khuyên, tiếp theo xoay người chuẩn bị đi lên phía trước.

“Nhưng mà ta.”

“Lý Lập ——” nàng ngoái đầu nhìn lại lớn tiếng hét lên một chút, tiếp theo chỉ ngón tay vào hắn nói: “Nếu ngươi còn ở đây dạng chít chít méo mó, la lý lảm điều, lè mề mà nói... như vậy, ta liền trực tiếp đem ngươi vút xuống trong sào huyết yêu quái, làm cho bọn họ đem ngươi phanh thây xé xác, đem ngươi hấp thành xương trắng!” thanh âm của nàng một chút so với một chút lại lớn hơn, ngôn ngữ một chút so với một chút lại khùng bố hơn.

“Ô ô, ta sai lầm rồi, không cần a, chúng ta là đồng hương a, ngươi đừng nhẫn tâm như vậy!” Lý Lập một phen nước mũi một phen nước mắt cầu khẩn

nói.

“Huynh đệ, ngươi đừng sợ hãi, ta không phải ở bên cạnh ngươi thôi, nếu là quý quái đạo hạnh cao ta tất nhiên sẽ nói cho ngươi, còn bọn quý quái đạo hạnh thấp không thể tới gần ngươi!” Đại Bân nhin không được nói.

“Vậy không phải ngươi đang tới gần ta?” Lâm bầm trả lời.

“Ta tới gần ngươi, nhưng mà ta không đụng vào ngươi a, đạo hạnh của ta cũng thấp a!” Đại Bân lại khuyên.

Mà Ngừ Diên sớm đi về phía trước, Lý Lập thấy thế liền đuổi theo, nhẩn nhin một chút, hẳn phải làm Ninja rùa, quả quyết không thể bị bọn quý quái giết chết!

Mấy canh giờ sau

“Mệt mỏi quá mệt mỏi quá ta không được!” Lý Lập thở hổn hển nói, tiếp theo hẳn một vù vù chạy tới dòng suối nhỏ bên cạnh trực tiếp gục xuống uống nước, quá mệt mỏi, đã đi nhiều canh giờ, bên tai trừ bỏ thanh âm vui cười của bọn quý quái cùng lời nói khùng bớ, còn lại cái gì đều nhìn không thấy.

Ngừ Diên cũng mệt mỏi không đi nữa, sao lại thế này? Vì sao đi lâu như vậy rồi cũng không thể đi ra ngoài, càng làm cho người ta thấp thỏm lo âu thêm là, cảnh sắc nơi trần thế vẫn không thay đổi, cơ hồ mỗi một chỗ đều xinh đẹp không thể soi mói, càng như vậy, càng làm cho người ta lo lắng không thôi.

“Ta đã nói, nơi đây căn bản không có lối ra, hơn nữa a, hang say kỳ thật cũng không lớn, phía trước đi một canh giờ rồi sẽ đến cuối!” Đại bân cũng tới mép nước xoay người đưa tay lấy uống chút nước.

“Không có khả năng, nếu có thể đi vào liền nhất định có thể đi ra ngoài!” Ngừ Diên khẳng định nói.

Lý Lập ngược mắt nhìn về phía nàng vạn phần nghiêm túc, không khỏi nắm chặt nắm tay, Ngừ Diên a, ngươi phải duy trì long tin này a, ta còn tuổi trẻ, không muốn chết a!

“Kết quả này ngươi cũng chưa nhìn tới sao?” Đại Bân ngồi ở bên cạnh ao ngược mắt nhìn về phía nàng nói.

Ngừ Diên nghe thấy vậy cũng tới bên cạnh ao ngồi xuống, trong lòng của nàng cũng là bất an, nhưng bây giờ lòng tin duy nhất ngay tại trên người của nàng, nếu nàng nói ra không đi, như vậy tinh thần Lý Lập sẽ sa sút, khoái hoạt này lây bệnh rất chậm, nhưng mà tiêu cực lại sẽ lây vô cùng nhanh, mấu chốt là, nàng căn bản không thể ở tại chỗ này, thời gian ở địa phương quý quái này dài như vậy rồi, bọn họ có khỏe không?!

Thời gian dài?!

Trong óc Ngừ Diên đột nhiên dừng lại một chút, thời gian dài, thời gian dài, một giây sau, nàng liền ngược mắt nhìn về phía không trung, nhất thời bị cảnh tượng trước mắt bị hù dọa hít vào một hơi.

“Trời ạ, tại sao có thể như vậy?” Nàng lên tiếng kinh hô.

“Làm sao vậy? Sao lại thế này?” Lý Lập nghe được kinh hô liền đi vào bên người nàng hỏi.

“Ngươi xem, ngươi xem này mặt trời không nhúc nhích tí nào, lúc trước đã đi một đoạn thời gian thật dài, nay ở trong này lại đi thời gian lâu như vậy rồi, nhưng mà. Nhưng mà mặt trời này không nhúc nhích chút nào.” Trời ạ, đây tốt cùng là địa phương quý quái gì? Chẳng lẽ.

“Ha ha, ta quên nói, ở trong này vĩnh viễn đều không có trời tối, cảnh sắc nơi cũng sẽ không thay đổi, cho dù ngươi rút một ngọn cỏ một đoá hoa, ngày hôm sau mặt cỏ lại dài như trước, đoá hoa bị hái xuống lại mọc ra giống như ngày hôm qua, hoa quả cũng vậy, ngươi ăn bao nhiêu nho, ngày hôm sau nho này như trước sẽ trở về, cho nên không cần lo lắng sẽ chết đói chết khát!” Đại bân cười ha hả nói.

“Cái gì?!” Ngừ Diên Lý Lập đồng thời kinh hô, trời ạ, chuyện này. . . . Đây đến tốt cùng là chỗ nào, vì sao quái dị như thế?!

“Nơi này còn không phải địa phương lạ nhất đâu, kỳ thật a, lạ nhất chính là hồn phách chúng ta cũng sẽ có cảm giác đói khát, còn có cảm giác khát nước, kỳ thật cái này cũng may mắn, mấu chốt là chúng ta lại có thể hái hoa quả ăn, hơn nữa ăn hết cũng có cảm giác, nếu như không uống nước chúng ta cũng sẽ khát chết, các ngươi nói nơi này kỳ quái ư, thế gian này Quý Hồn không phải đều là ăn cứt đèn cây đậy sao?” Đại Bân vạn phần khó hiểu đây tốt cùng là vì sao?!

“Không được, chúng ta phải lập tức rời khỏi nơi này, đợi ở chỗ này thời gian càng dài, người sẽ càng lúc càng lười, càng ngày sẽ càng trở thành phế vật!” Ngừ Diên đứng lên khẳng định nói.

Lý Lập thấy thế liền đứng dậy nắm chặt nắm tay, “Ngừ Diên, ta sẽ giúp đỡ ngươi, ta cam đoan không quấy nhiễu ngươi, chúng ta cùng nhau tìm kiếm đường đi ra ngoài, được rồi!” Nói xong, hẳn cũng đứng lên.

Ngừ Diên nghiêng người nhìn về phía hắn gật gật đầu, đưa tay uống một ngụm nước liền tiếp theo đi phía trước hành tẩu.

Lúc này đây, Lý Lập không nói một câu, mà là lẳng lặng nhận thức còn thật sự tìm kiếm manh mối khả nghi, mà Đại Bân vẫn đi theo bên người Lý Lập quan sát trái phải không cho phép xuất hiện một chút sai lầm, hẳn rõ ràng biết căn bản cũng không có đường ra, (hơn năm năm rồi, hẳn cũng chưa tìm được đường ra, từ hi vọng đến thất vọng rồi đến tuyệt vọng) nhưng làm cho hắn khó hiểu là, vì sao hắn liền tin tưởng nàng như vậy, chẳng lẽ là bởi vì cổ

ý chí đặc thù trên người nàng sao?!

Gió nhẹ như trước thổi, hoa cỏ ven đường truyền ra từng mùi thơm, trên đường cơ bản không bao xa có thể nhìn đến vài quý quái, bọn họ bắt từ ngồi cạnh ngồi hoặc chính là nằm, còn nữa chính là hai ba con cùng một chỗ kéo bè kéo lũ đánh nhau, mà bọn chúng nhìn đến bọn họ liền như nhìn thấy quý quái bình thường lẫn mất cách xa vạn dặm, ngay cả thờ cũng không dám thờ gấp xuống, Đại Bàn không khỏi mỉm cười, hẳn biết là nguyên nhân gì, nói vậy, biết nàng lợi hại tất cả mọi người đều là một truyền mười truyền một trăm rồi, một người có thể thoải mái tiêu diệt bọn họ, tất nhiên cũng không dám làm mệnh.

Mặt trời giống như một bức tranh đang động ở trên trời cao, không nhúc nhích, may mắn không nóng, nhưng thời tiết nhất thành bất biến (hình thành lại không thay đổi) như vậy làm cho nàng cảm thấy phiền chán không thôi, vì thế theo chỗ thoáng mát đi lại.

Ách? Ngừ Diên đột nhiên dừng lại cước bộ, điều này làm cho Lý Lập quan sát phía sau đang đi lên thiếu chút nữa liền đụng phải, may mắn Đại Bàn đứng lúc kêu lên, lúc này mới khiến cho hắn phanh lại dừng bước đứng lúc.

“Ngừ Diên làm sao ngơoi lại đột nhiên dừng lại?” Lý Lập khó hiểu nhìn nàng.

“Ngơoi đã nghe chưa?” Ngừ Diên đột nhiên thần kinh hỏi.

“A? Nghe được cái gì a?”

“Thanh âm” Nàng có chút run run nói.

“Không có a, trừ bỏ thanh âm của Đại Bàn vừa rồi bên ngoài, ta thật là không nghe thấy ai, đúng rồi, đoạn đường này có phải là không có quý quái a, ta sao cả một chút thanh âm đều không nghe được a?” Lý Lập nghi hoặc khó hiểu hỏi.

Ngừ Diên vội vrun tay ra ngăn cản hắn nói chuyện, tiếp theo mảy nàng nhủi chặt đi bước một đi lên phía trước, vừa đi, một bên nghiêng đầu như là đang nghe thanh âm gì, cứ như vậy bọn họ đến trước mặt một toà núi cao, Ngừ Diên đi tới đem lỗ tai dán tại phía trên, Lý Lập thấy thế cũng nghe theo đem lỗ tai dán đi lên.

“A, Quý Tịch, Quý Tịch, Quý Tịch ——” chợt đột nhiên, Ngừ Diên mạnh mẽ phát vào vách núi, nhất thời làm Lý Lập hoảng sợ, vội vàng lui vào sau mấy bước.

“Ngừ Diên ngơoi làm sao vậy? Ngơoi đừng làm ta sợ a, Quý Tịch là ai a?” Lý Lập việc hỏi.

“Quý Tịch, Quý Tịch ngơoi có nghe được không? Ngơoi trả lời ta à, ngơoi trả lời ta à!” Ngừ Diên hoàn toàn không có nghe được lời của Lý Lập mà là sốt ruột phát vào bức tường, động tác là nhanh như vậy là mạnh như vậy.

“Ngừ Diên.” Nhìn bộ dáng nàng vội vã như thế, Lý Lập trấn trụ, này Quý Tịch đến tốt cùng là ai? Tại sao phải khiến nàng như thế lo lắng?

“Quý Tịch Quý Tịch van cầu ngơoi không thể có việc gì, không thể không thể không thể!” nước mắt lập tức liền xông lên mắt của nàng, một giây sau, nàng rất nhanh ở trên vách tường tìm kiếm đường ra, nàng một bên rơi lệ một bên sốt ruột tìm kiếm, nàng xúc động như thế, lại làm cho Lý Lập đại ra ở, nghi hoặc trong lòng không khỏi càng lúc càng lớn, Quý Tịch này đến tốt cùng là ai, lại có thể để cho nàng vì hắn lo lắng mà rơi lệ?!

“Ngơoi chờ ta, chờ ta đi cứu ngơoi, nhất định phải chờ ta!” thanh âm của Ngừ Diên lập tức lại lập tức, tiếp theo nàng rất nhanh chạy về phía trước.

Lý Lập nhủi mi thật sự khó hiểu nàng vì sao lại kích động như thế, vì thế lại đem lỗ tai dán lên, nhắm mắt cẩn thận lắng nghe, vài giây sau, thanh âm đối diện dần dần rõ ràng, nhưng mà thanh âm truyền tới cũng là từng tiếng kêu thảm thiết bị thương, tiếp theo truyền vào bên tai hắn đó là thanh âm âm trầm khùng bố, “Hắc hắc hắc, tư vị ngược đãi như thế nào, đại gia ta hôm nay phải sống đề hành hạ chết ngơoi, đem da ngơoi một tầng một tầng nhỏ, cho ngơoi trở thành quỷ không da”

Lý Lập nghe thấy vậy liền khiếp sợ đứng thẳng người, quý vô da quý không da Quý Tịch. Chẳng lẽ Quý Tịch là chỉ quý?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 239: Bởi vì tín niệm cho nên không buông tay

“Còn không mau đi, bọn ta đi xa rồi!” thanh âm của Đại Bàn lại ghé vào lỗ tai hắn truyền đến, Lý Lập ngây ra một lúc, thân ảnh Ngừ Diên ở phía trước đã nhỏ đi rồi, hắn ngây ra một lúc liền đuổi tới.

“Ngừ Diên đợi ta với a ——” tốc độ hắn chạy nhanh thờ hồn hên hô, nhưng Ngừ Diên giống như là trúng ma pháp căn bản nghe không được hắn nói cái

gi, vội vã chạy đi phía trước, một bên hết nhìn đồng tới nhìn tây.

Nam nhân luôn là nam nhân, cho dù nhu nhược nhưng thể lực so với nữ nhân vẫn tốt hơn, Lúc này, mấy phút đồng hồ sau, hắn liền đuổi theo Ngữ Diên.

“Ngữ Diên ngươi dừng lại, ai, ngươi dừng lại cho ta a!” hắn đi vào bên người nàng khuyên.

“Ở nơi nào? Lối ra đến tốt cùng ở nơi nào?” Nàng hoảng hốt nhìn trái nhìn phải, thanh âm nghẹn ngào không thôi, vẻ mặt đều có chút hoảng hốt.

Lý Lập thấy thế thật sự chịu không nổi một phát nắm được tay nàng đem nàng lôi lại đây, “Mộng ngữ Diên ngươi đến tốt cùng đang làm cái gì? Ngươi có biết ngươi là phụ nữ có thai hay không, ngươi liều mạng chạy như vậy sẽ ảnh hưởng tới đứa nhỏ!” Lý Lập tức giận quát lớn rồi cục làm cho Ngữ Diên phục hồi tinh thần lại ngược mắt nhìn về phía hắn.

“Ngươi.” Lý Lập vừa mới quát lớn nàng nhất thời lại câm điếc, dừng một giây, hắn buông tay nàng ra nhẹ giọng hỏi: “Quý Tịch đến tốt cùng là người nào? Mà để cho ngươi liên tiếp vì hắn mà khóc? Chẳng lẽ hắn so với trượng phu của ngươi Sở Hạo còn quan trọng hơn sao?” Cả đầu đầu chấm hỏi làm cho hắn không thể không hỏi vấn đề hắn hoang mang này.

“Hắn không phải người, nhưng mà, hắn rất quan trọng, đối với ta rất quan trọng rất quan trọng, ngươi biết không? Ta liên tiếp gặp nguy hiểm hắn đều ở bên cạnh ta, thậm chí so với Sở Hạo trả giá nhiều hơn, tuy rằng hắn cả lo phát phơ không có đứng đắn, nhưng mà ta biết hắn rất tốt với ta, thật sự rất tốt với ta, biết rõ nơi này vạn phần nguy hiểm hắn vẫn như trước đến nơi này, biết rõ hắn cùng Quý Vực sẽ sống chết không thể đến, nhưng vì ta mà ngoại lệ, ta sao có thể trở mặt nhìn hắn vì ta mà hôn phi phách tán?” Ngữ khí của nàng một chút so với một chút lại kích động hơn, thời điểm đến cuối cùng bốn chữ ‘hôn phi phách tán’ quả thực là rỗng.

Lý Lập giật mình, khó trách nàng lại để ý đến quý kia như thế, không thể tưởng tượng được quý này so với Sở Hạo còn để ý nàng hơn, ai, nam nhân si tình luôn bị tổn thương a!

“Lối ra, lối ra đến tốt cùng ở nơi nào?” nàng vừa nói dứt lời, lại khẩn trương tìm kiếm lối ra, Lý Lập thấy thế không quá rầy nàng mà là gia nhập khẩn trương tìm kiếm lối ra, hắn biết nếu là không có cứu Quý Tịch kia vì nàng mà trả giá, như vậy, nàng chắc chắn sẽ hối hận, nếu mà liên tiếp cứu hắn mà nói, hắn quả quyết cũng không muốn làm cho nàng đồng hương này mang theo ý hối hận mà rời đi.

Sau nửa canh giờ

“A ——” một tiếng kêu cực kỳ khổ sở truyền khắp toàn bộ Say cốc, thanh âm cực lớn, âm điệu run run cũng làm cho tất cả bọn quý quái đều ngây người một chút, không khỏi dừng lại động tác trong tay liên tiếp hướng nơi phát ra âm thanh nhìn ra xa.

“Ngữ Diên.” Lý Lập không biết nên đi an ủi nàng như thế nào, liều mạng tìm kiếm trên phạm vi lớn, cuối cùng đi vào nơi cũng là ngọn núi cao thẳng cùng với một cái ao non xanh bên cạnh, mà phía trước không còn có đường.

“Ta nên làm cái gì bây giờ? Ta đến tốt cùng nên làm cái gì bây giờ?” Ngữ Diên bụm mặt ngồi chồm hổm trên mặt đất bắt đầu khóc ồ lên, bất lực, bất an, khiến nàng khó chịu không thôi, trong lòng lo lắng làm cho nàng càng thêm xao động bất an, Quý Tịch, Quý Tịch. Nàng đến tốt cùng nên làm cái gì bây giờ mới có thể rời khỏi địa phương quý quái này, mới có thể đến bên cạnh hắn.

“Ngữ Diên không cần buồn tha, Quý Tịch vẫn chờ ngươi đi cứu hắn nữa, ta biết chúng ta nhất định có thể đi ra ngoài!” Lý Lập liền lớn tiếng nói, hắn như vậy là muốn cho nàng hãy tỉnh lại đi.

“Không có, không có lối ra. Cuối, chúng ta đã đến cuối.” Ngữ Diên thất thanh khóc nói.

“Ngữ Diên, ngươi lại đây!” Lý Lập lập tức lôi kéo nàng, liền đẩy nàng lôi kéo đến bờ sông, “Ngươi xem, ngươi xem bộ dáng quý của ngươi một chút, cái dạng này của ngươi định đi cứu hắn như thế nào? Hay đi cứu ông ngoại, còn lão công của ngươi nữa thế nào? Ngươi đừng quên mất, ngươi còn có đứa nhỏ trong bụng, ngươi nếu bỏ qua, đứa nhỏ liền vĩnh viễn mất đi cha!” Lý Lập chỉ vào trong nước nói.

Ngữ Diên mở mắt nhìn về phía nước ao, trong nước cái bóng của nàng là chặt vật không chịu nổi như vậy, là không tự tin như vậy, đứng vậy a, hắn nói rất đúng, nếu nàng bỏ qua, như vậy con của nàng lại trở thành cô nhi, nếu mà nàng bỏ qua, như vậy Quý Tịch ngay cả một tia hi vọng cũng sẽ không có, cho nên, nàng không thể buông tha cho, không thể!

“Ta tin tưởng ông trời không tuyệt đường người, nhiều người chờ ngươi như vậy, ngươi không thể để cho bọn họ thất vọng, rửa cái mặt chúng ta một lần nữa bắt đầu tìm kiếm!” Lý Lập nắm tay cô vũ nói, một bên Đại Bản cũng gắt gao nắm chặt nắm tay thật sâu gập đầu.

Ngữ Diên nhìn về phía hắn gập đầu thật mạnh, “Ừm, bắt đầu một lần nữa!” nói xong, nàng cúi người đưa tay vốc nước rửa mặt, lại trong lúc vô ý chạm vào một vật, cúi đầu nhìn lại, nguyên lai là một con cá nhỏ, cá nhỏ đều sống tự tại như vậy, nàng cũng muốn như thế, nước của nàng sinh mệnh của nàng nguồn suối đều đang chờ đợi nàng đâu!

Thời điểm nàng đứng dậy chuẩn bị dịch chuyển khỏi cái kia một khắc, thân thể của nàng đột nhiên giật mình.

Cá?

Vừa mới chạm vào nàng là cái gì?!

Cơ hồ là theo bản năng nàng liền hướng trong nước chạy đi, mà động tác nàng như thế nhất thời đem Lý Lập sợ hãi chết khiếp, cũng liền đuổi tới kéo

nàng lại, “Ngươi làm gì, tự sát à?”

Ngữ Diên chưa có trả lời câu hỏi của hắn mà là chăm chú nhìn chăm chăm vào dòng nước, cá nhỏ thành quần kết đội bơi lại đây, Lý Lập thấy nàng si ngốc nhìn chăm chăm vào dòng nước hắn không khỏi cũng nhìn sang, ách? “Con cá này có cái gì đẹp?”

“Lý Lập!” nàng đột nhiên ngoái đầu nhìn lại theo dõi hắn ánh mắt hết sức nghiêm túc.

“Làm Làm gì à?” Hắn bị ánh mắt nàng như thế hoảng sợ, không tự giác buông lỏng cổ tay của nàng ra.

“Ngươi thấy được sao? Cá nhỏ, cá nhỏ a!” nàng kích động nói.

“Làm sao vậy? Ngươi muốn ăn cá à?” Hắn ngờ ngác hỏi.

“Ngươi chẳng lẽ không phát hiện nơi này quái dị sao? Chúng ta đi ngang qua nhiều nước ao như vậy, bên trong căn bản không có gì cả, nhưng ở nơi này, nơi này mà lại có cá, ngươi nói có thể hay không. . . .” Nàng nhìn hắn lại nhìn chăm chăm trong nước nhìn lại.

Lý Lập nghe thấy vậy nhủ mi theo ánh mắt của nàng nhìn sang, vài giây sau, hắn kinh hô, “Ngươi sẽ không phải nói dối ra ở dưới nước này đi?” Lời này vừa ra khỏi miệng nhất thời khiến Đại Bàn hoảng sợ, làm sao có thể, dối ra tại sao lại ở dưới nước?!

“Không có không có khả năng, ngươi nghĩ vì sao tất cả nước ao đều không có cá nhỏ còn nơi này lại có, có phải chứng minh con cá là từ nơi khác bơi tới hay không?” Nàng phân tích nói.

Lý Lập nghe thấy vậy một tay nâng cằm lên như có suy nghĩ gì nghĩ nghĩ nói: “Nói cũng có đạo lý ai, nhưng mà. . . . Nhưng mà đây cũng quá mơ hồ chứ?”

“Ngươi biết bơi không?” Ngữ Diên liền truy vấn.

“Ừm, thời điểm ta bơi lội ở trường học đều đoạt được giải nhất đấy, ta không chỉ có thích bơi lội còn thích bơi mùa đông nữa!” Lý Lập liền tự hào nói.

“Vậy ngươi đi xuống xem một chút được không?” Ngữ Diên chờ mong nhìn hướng hắn.

Lý Lập nhìn ánh mắt của nàng khẩn cầu, không khỏi gật gật đầu, hắn cũng không muốn bị vây ở chỗ này, hắn còn có rất nhiều chuyện chưa làm đâu, “Được rồi, ngươi ở nơi này chờ ta, ta đi nhìn xem!” nói xong, hắn trực tiếp nhảy xuống nước ao hô hấp một ngụm liền đắm xuống trong nước.

“Trời ạ, sẽ không phải dối ra thật sự ở chỗ này chứ?” Đại Bàn kinh ngạc nhìn Ngữ Diên.

“Không biết, đây là đầu mối duy nhất, chỉ mong là vậy đi!” trong lòng Ngữ Diên giờ phút này đã khẩn trương tới cực điểm.

“Chỉ mong!” Hai tay Đại Bàn nắm lại thành trạng thái cầu phúc, làm ơn nhất định a, không thể tưởng được nàng một nữ nhân năng lực có thể mạnh như vậy, cho dù dối ra không ở nơi này, nhưng ở đây tất cả, hắn đã ở trong này năm năm cũng không phát hiện ra vấn đề này hắn xấu hổ không thôi, hắn làm sao lại không thấy được cái ao này cũng với các ao bất đồng?!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Lý Lập còn chưa đi lên, lúc này Ngữ Diên bắt đầu lo lắng không thôi, “Trời ạ, hắn sẽ không phải xảy ra ngoài ý muốn bị chết đuối chứ?”

Đại Bàn nghe thấy vậy bay ở trên mặt nước nhìn nhìn, “Thật là mặt nước bình tĩnh ai, sẽ không phải thật sự chết chứ?”

“Phác ~~~~~” Lời Đại Bàn vừa mới nói xong, đầu Lý Lập liền nổi lên, văng ra một ngụm nước, Ngữ Diên thấy thế liền đến trong nước sốt ruột hỏi “Thế nào? Thế nào?”

“Ngươi đoán thử coi thế nào?”

“Ngươi nói mau a!” không còn có tâm tư Bát Quái, Ngữ Diên không khỏi cảm tức hét lên.

“Đúng rồi, dối ra ngay tại phía dưới!” Lý Lập lớn tiếng hoan hô.

“Wow ——” nghe thấy vậy, Ngữ Diên kinh hô lên, Đại Bàn cũng nghe được oa oa kêu to, nguyên lai thật sự có dối ra a!

“Ta đã nói với ngươi vui mừng không dừng lại ở điểm này mà, còn một chút nữa chính là trong chỗ này gắn với nơi “sinh”, phía dưới dối ra vừa lên có một chữ, ‘sinh’ hơn nữa, ta nghe đến thanh âm bằng hữu của ngươi!” Lý Lập lại mang đến tin tức.

“Thật vậy chẳng?” Nghe thấy vậy, trên mặt Ngữ Diên rớt cục lệ ra biểu tình vui mừng, tiếp theo đi vào bên cạnh hắn nói: “Mang ta đi xuống, ta phải lập tức lập tức!”

“Ngươi biết bơi sao?” Lý Lập hỏi.

“Không, nhưng, ngươi yên tâm, ngươi dạy ta làm như thế nào, ngươi mang theo ta đi xuống, ta nhất định sẽ không làm cho ngươi khó xử, còn nữa, ta sẽ không sợ, bởi vì ta có lòng tin!” nàng kiên định nói.

Lý Lập nhìn về phía nàng chấp nhất gật đầu thật mạnh, “Được, ngươi yên tâm, có ta ở đây, quả quyết sẽ không để cho ngươi có việc!”

“Ai ai ai, mang ta lên a, ta. Thời gian dài ta không bơi lội, sợ rằng, ta sợ rằng bản thân rất béo sẽ phiêu lên căn bản không thể đi xuống!” Đại Bàn lo lắng nói.

Ngữ Diên nhìn về phía hắc cầm lấy huyết Linh Đang nói: “Tiến vào Linh Đang của ta, ta mang ngươi đi, dẫn ngươi đi tìm bằng hữu của ngươi!”

Đại Bàn nghe thấy vậy nghe như cười vội cúi người chen vào Huyết Linh Đang, Lý Lập thấy thế đưa tay nắm chặt tay nàng nói: “Chuẩn bị xong chưa?”

“Chuẩn bị xong!” nói xong, nàng hít một hơi thật sâu, theo hắc cúi người tiến nhập trong nước, Quỷ Tịch, chờ ta, chờ ta tới cứu ngươi ——

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 240: Hoảng sợ chuyển thành phần nô (1)

“Ha vù ha vù ha vù!” vừa lộ ra khỏi mặt nước, Ngữ Diên sẽ không ngừng mồm to hô hấp, trời ạ, thiếu chút nữa đã bị chết đuối, lúc này, Lý Lập đem nàng túm đến bên bờ ao, Ngữ Diên mệt mỏi ghé vào trên mặt nước, lúc này nàng liếc mắt thấy Lý Lập than thở, “Ngươi, có phải cố ý hù ta hay không?!”

Lý Lập nghe thấy vậy liếc mắt xem thường, “Làm ơn đi, ngươi cũng không hô hấp, ta cũng không muốn nhìn thấy ngươi bị chết đuối, ta mới không hô hấp cho ngươi đâu, đã nói rồi, cho dù ngươi xinh đẹp giống như tiên nữ ta cũng vậy không cảm thấy hứng thú, ta nha, không thích phụ nữ đã kết hôn!” hắc liếc nàng một cái.

“Kháo, nhiều lời vô nghĩa!” Ngữ Diên cực kỳ bất mãn ở trên đầu của hắc dùng sức gõ một cái.

Lý Lập thấy thế liền gãi đầu than thở một câu, “Tất cả mọi người là thế kỷ 21 nha, chuyện này rất tự nhiên, chuyện này quay phim còn không phải thường xuyên thân ái, đang nói chỉ là thịt chạm vào thịt mà thôi nha, có cái gì, ngươi đừng nói cho ta biết ngươi xuyên qua, tư tưởng này cũng biến thành lỗi thời!” Lý Lập liền khuyên bảo nàng không cần để ý, không phải là chạm một chút thịt thịt ư, đang nói rồi, hiện đại người diễn viên nào không phải hôn cái này lại hôn cái kia, diễn trò thôi!

“Ta không phải để ý ngươi hôn ta, ta cũng vậy không phải tư tưởng lỗi thời, mà ta tất nhiên biết ngươi đây là cứu ta mới có thể như vậy.”

“Nha, ngươi nói thật, vậy ngươi còn nói như vậy?” Lý Lập vội vàng nắm được nhược điểm bắt đầu châm chọc nàng.

“Ngủ gật, ta là chê ngươi hôn qua hôn miệng cóc, ngẩng lên liền ghé tằm!” Ngữ Diên hướng hắc liếc mắt xem thường, liền từ trong nước hướng lên trên bỏ đi, ai biết căn bản cũng không có thể lực, bỏ nửa ngày cũng chưa đi lên, mà một bên Lý Lập lại sớm đi lên ngồi xổm bên cạnh nhìn nàng.

“Ngủ gật, ngươi còn không kéo ta đi lên a?” đồ ngu này đến tột cùng đang làm gì đó? !

“Ta không dám kéo ngươi a, tay của ta cũng kéo qua cóc.” hắc bĩu môi nói, hừ, nhìn ngươi còn dám chạm vào vết thương của ta hay không, trừ phi ngươi xin lỗi, nếu không, ta sẽ không kéo ngươi đi lên đâu, nếu không, về sau nhất định sẽ quán quít lấy cái đề tài này châm chọc ta!

Nghe thấy vậy, nàng đột nhiên nhìn về phía hắc mỉm cười, “Đi, ngươi không kéo ta lên, trong cốc sinh này đều là mảnh thú quý quái, đều là đạo hạnh rất lợi hại, tùy tiện một cái cũng có thể hút sạch dương khí của ngươi, đến lúc đó ngươi sẽ.”

“Ai nha, chậm một chút a, ngươi là phụ nữ có thai không thể để thời gian dài ở trong nước, ta đỡ ngươi lên a!” Lời của Ngữ Diên còn chưa nói hết, Lý Lập liền đem nàng diu dắt đi lên, diễn hình lần thiện sợ ác.

Vừa mới lên bờ, Huyết Linh Đang của Ngữ Diên liền phát ra tiếng vang, nàng vội lắc dao động, Đại Bàn lập tức liền từ bên trong đi ra, tiếp theo bên trong liền truyền đến thanh âm của Thất dạ “Vu bà ngươi đang ở đây làm cái gì, ta muốn đi ra ngoài, ta muốn đi hồ trợ!”

Nghe thấy vậy, Lý Lập rút lui về sau từng bước, run run chỉ vào Linh Đang “Bên trong. Bên trong là cái gì vậy?!”

“Ngươi cầm miệng, ngươi không muốn ở trong này chết chứ, ngươi đi ra sẽ rất nguy hiểm, ngươi hãy ở bên trong thật tốt cho ta!” nói xong, lại lắc lắc liền đem Linh Đang buộc tại trên người.

“Làm sao ngươi không đợi ở bên trong? Nơi này sẽ rất nguy hiểm!” Ngữ Diên nhìn về phía Đại Bàn nói.

“Bên trong rất buồn, ta không có thói quen, đang nói, ta muốn gặp mặt đồng bạn của ta, còn có ở nơi này có hai quỷ một công một mẫu hai vị này ghé

tôm muốn chết, ta xem chịu không nổi” Đại Bàn liền than thở một tiếng tiếp theo sờ sờ cánh tay, hiển nhiên ở bên trong bị hai người bọn họ ân ái làm cho ghê tởm cả người đều nổi da gà.

“Cái gì? Hai quý? Một công một mẫu? Ngừ Diên bên trong Linh đàng này của ngươi đến tột cùng là cái gì?” Lý Lập nghe được thanh âm của Đại Bàn không khỏi kéo cánh tay Ngừ Diên dùng sức hỏi, một bên là cảm giác sợ hãi bên kia đó là cảm giác hiếu kỳ mãnh liệt.

“Ai nha, làm sao ngươi lại nhiều vấn đề như vậy, có thời gian ta giúp ngươi giới thiệu một chút, bên trong công quỹ kia là theo ta cùng nhau xuyên qua, nói cách khác hẳn là hồn phách của thế kỷ 21, nữ quý là thù hạ của Sở Hạo, hai vị này cũng không biết khi nào thì câu kết lại rồi, hiện tại rất ân ái.” nói xong, đưa tay sửa sang lại y phục ướt nhẹp một chút, liền hướng phía trước rất nhanh đi đến.

“Cái gì? Quý Hồn thế kỷ 21 cũng có thể đi theo xuyên qua?” Trời ạ, người này xuyên qua còn chưa tính, như thế nào ngay cả quý cũng xuyên qua?!

“Ngừ Diên ngươi chờ ta một chút.” Mắt thấy nàng dần dần đi xa, Lý Lập kịp phản ứng vội vàng đuổi theo, chỉ là chiếm được đó là ánh mắt cảnh cáo cùng với thủ thế ‘xuyt’ của Ngừ Diên, thấy thế hẳn đi theo bên cạnh người nàng một câu cũng không dám nói, không vì cái gì khác, là vì càng chạy đi xuống, tiếng kêu bên trong bị thăm càng phát ra rõ ràng.

“Đại Bàn.” Lý Lập yếu ớt kêu lên một tiếng.

“Làm sao vậy?” Đại Bàn luôn luôn tại bên trái của hắn, nghe tiếng không khỏi hỏi sự tình gì.

“Ta. Ta nghe đến thiết nhiều thanh âm, rất sợ hãi. quý quái nơi này có phải rất lợi hại hay không a?” Hắn nuốt một ngụm nước bọt thật cẩn thận hỏi, thanh âm rất nhẹ, hẳn không dám quấy rầy Ngừ Diên, sợ nàng tức giận sẽ không quản hắn khi gió chết đi sống lại.

“Không biết ai, nhưng ta cảm giác hơi thở đều rất mạnh, hẳn là bọn quý quái rất lợi hại!” Đại Bàn như có suy nghĩ gì nói.

Nghe thấy vậy, Lý Lập vội vã đi theo phía sau Ngừ Diên, mỗi một bước nàng đi qua, hắn đều bước theo, cẩn thận để ý như vậy giống như phía trước đang chôn mìn.

“A ——” một tiếng kêu thảm thiết kinh thiên lại truyền tới, Lý Lập cùng Đại Bàn thân mình đều không chế không nổi đều run run.

Đúng lúc này, Ngừ Diên đột nhiên ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía Lý Lập, ánh mắt kiên định như vậy làm cho Lý Lập giật mình một cái, “Ngươi cùng Đại Bàn chờ ta ở phía sau vách đá, có nghe hay không, trăm ngàn không nên chạy loạn!”

“Ngươi đi đâu vậy?” Lý Lập gấp gấp hỏi.

“Thanh âm vừa rồi chính là của Quý Tịch, ta muốn đi cứu hắn, ở trong này ta không thể dự đoán đạo hạnh bọn quý quái, cho nên, ngươi phải đợi ở chỗ này cho ta, đạo hạnh của Đại Bàn cũng không phải rất cao, ta chú ý quan sát bốn phía, nơi này hẳn là có vẻ sáng, hẳn là không có quý quái ở nơi này, các ngươi hãy đợi, chờ ta trở lại tìm các ngươi!” nói xong, từ trên người móc ra rất nhiều phù chú đưa cho Lý Lập để cho hắn túm ở trên tay.

“Một mình ngươi đi ta lo lắng, ngươi còn đang mang thai đấy!” Lý Lập lo lắng nói.

“Ngươi cầm miệng cho ta, ngươi đi không phải hỗ trợ mà là làm cho ta phân tâm hiểu không? Được rồi đừng nói nhảm nữa, nhớ kỹ lời của ta mặc kệ phát sinh cái gì, mặc kệ ngươi nghe được cái gì, cũng không đi qua, nếu không, ngươi sẽ chết, hiểu không?” Nói xong, nàng liền đem Lý Lập túm đến phía sau núi đá, dặn Đại Bàn chiếu cố Lý Lập thật tốt, một giây sau, nàng xuất ra kiếm Chu Tước trên người liền vọt tới.

Theo phương hướng thanh âm Ngừ Diên rất nhanh đi tới, nhưng làm nàng kỳ quái là thanh âm đột nhiên lại im bất, nguyên bản tiếng phụ họa huyền ảo toàn bộ ngừng lại xuống, bất an dần dần xông lên trong lòng của nàng, nàng gắt gao nắm chặt kiếm Chu Tước trong tay đề phòng phía trước đi tới, nhưng trong lòng không khỏi suy nghĩ, sao lại thế này? Chẳng lẽ bọn quý quái đều nhận thấy được nàng đến hay sao?

Mang theo ý tứ đề phòng nàng thật cẩn thận đi về phía trước, đây là một động khẩu tối tăm, bên trong toàn bộ đều là thạch bích, giống một cái thạch động, thạch động rất lớn rất lớn, chỗ này cùng Say cốc khác biệt rất lớn, không giống Say cốc mê say như vậy, nơi này rõ ràng tên là Sinh, lại làm cho người ta cảm giác lạnh lẽo muốn chết, trên thạch bích màu đen ngẫu nhiên còn có vài giọt nước chậm rãi hạ xuống phát ra thanh âm ‘tách tách’, thanh âm như vậy càng làm cho nơi này tràn ngập sắc thái quỷ dị.

Mà nàng càng đi về phía trước, ngọn đèn phía trước càng ngày càng rõ ràng, phía trong động còn có đèn sao?!

“Ừm. A. Ừm thế nào.”

Mới đi vài bước, Ngừ Diên liền nghe được từng thanh âm tê dại, thanh âm này. Nàng không phải cô gái tất nhiên hiểu được là thanh âm gì, vì thế, nàng nhủ mi đi về phía trước.

“Thích sao?”

“Muốn, muốn a. A.”

“Ha ha ha, giết chết ngươi, giết chết ngươi!”

Từng thanh âm xích lô không ngừng truyền vào màng tai Ngừ Diên, lúc này, nàng không khỏi suy nghĩ, chẳng lẽ là thời gian bọn quý quái động phòng?

Vậy Quý Tịch đến tột cùng ở nơi nào đây?! Vì sao thanh âm của hắn đột nhiên biến mất rồi?!

“Ta muốn, muốn a.”

“Đến đây, đến đây, ta xong rồi, gắt gao giết chết ngươi, thích đi, ha ha ha ha!”

Suy tư một chút, nàng quyết định vẫn là đi theo nơi thanh âm đi qua, bởi vì thời điểm làm loại ‘sự tình’ này người hoặc quỷ quái đều buông lỏng cảnh giác, nàng có thể thừa cơ cầm kiếm đi uy hiếp hỏi ra vị trí Quý Tịch, nghĩ đến đây, nàng không khỏi bước chân nhanh hơn.

“A.”

Một thanh âm phẫn khởi làm cho Ngử Diên chau mày, nàng có thể rõ ràng cảm giác được đôi mắt của nam nữ này đích thị là tại. . . phía sau thạch bích này, nàng hít sâu một hơi, lần đầu tiên dưới loại tình huống này cảnh tượng bất quỷ xác thực làm cho người ta khó xử, nhưng mà vì cứu người, nàng không nhớ rõ đã từng hạ lưu một lần rồi, vì thế nàng nắm thật chắc kiếm Chu Tước vòng qua thạch bích màu đen, vọt tới.

“Không được nhúc nhích, nếu không ta giết ngươi!” Ngử Diên liền xông ra ngoài, kiếm trong tay chỉ vào hai người còn đang “này nọ í ề í ề”, quỷ quái đang “này nọ í ề í ề” này thấy thế ngược mắt nhìn về phía Ngử Diên nhất thời kinh hoàng không thôi, vết sẹo trên mặt xấu xí kia đều run nhè nhẹ.

“Người ta muốn nha, đến chứ sao.” nữ tử nằm ở phía dưới quỷ quái xấu xí thở gấp hô, mắt thấy quỷ quái hoảng sợ nhìn hướng nơi khác, vì thế, nàng chu miệng bất mãn lật thân ra liền ngược mắt nhìn sang, thấy thế, nàng hơi hơi nhíu mi nhìn về phía Ngử Diên hỏi: “Ngươi là ai? Dám can đảm phá hư chuyện tốt của ta?!”

Mà Ngử Diên đã sớm đại ra, kiếm ở trong tay đã hơi hơi run run, tại sao có thể như vậy? Tại sao phải như vậy?! Một lúc sau, quỷ quái sớm sợ hãi ngồi xổm một bên, nữ tử cực kỳ bất mãn đứng dậy chia về phía nàng quát: “Ngươi ai a?”

Ánh mắt Ngử Diên dần dần nổi lên sương mù, nước mắt chậm rãi chảy xuống, chỉ thấy miệng môi nàng run run không thôi, gian nan phun ra một câu “Tiểu Hương.”

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 241: Hoảng sợ chuyển thành phần nô (2)

“Tiểu Hương.”

Tiểu Hương nghe thấy vậy đại ra một lát, tiếp theo lác lác đầu nhìn về phía nàng không giải thích được nói: “Ngươi là ai, ai là Tiểu Hương?”

“Tiểu Hương, ngươi. Làm sao ngươi.” nước mắt Ngử Diên từng giọt chảy xuống, một bàn tay gắt gao nắm lên, tiếp theo ánh mắt cừu hận nhìn hướng nơi xâm phạm kia, mà quỷ làm nhục Tiểu Hương, một con khác đang nằm kiếm phát ra tiếng vang kêu kệt kệt kệt, cơ hồ là không do dự, nàng rút ra kiếm Chu Tước chuẩn bị hướng trong bụng con quỷ kia cắm tới, ai biết Tiểu Hương thấy thế lại cảm lấy tảng đá hướng trên người của nàng ném tới.

“Ách” một thanh âm nặng nề từ trong miệng Ngử Diên phát ra rồi, tiếp theo nàng ngoái đầu nhìn lại về phía Tiểu Hương, đối với nàng thực thi hung ác

“Ngươi làm gì? Ngươi muốn giết nam nhân của ta sao?” Tiểu Hương lớn tiếng rống giận, tiếp theo nhanh chóng đi tới bên người con quỷ bộ dáng xấu xí kia vươn tay làm ra trạng thái bảo hộ, hơn nữa vịn phần cừu hận nhìn chăm chăm Ngử Diên.

“Tiểu Hương.”

“Ngươi câm miệng!” Tiểu Hương tức giận cắt đứt lời của nàng, tiếp theo cảnh cáo nói: “Ta cho ngươi biết, ngươi muốn giết nam nhân của ta thì phải giết ta trước!” lần đầu tiên, trong mắt của nàng xuất hiện chấp nhất giống như nàng trước kia, chỉ là, chấp nhất của nàng đối lại liên quan đến một con quỷ quái, mà quỷ quái này đem âm khí trên người nàng hấp còn thừa không có mấy rồi, mà nàng lại gắt gao che chở cho quái vật phía sau nàng.

“Ngươi có biết phía sau ngươi người kia là một quái vật hay không?” Ngử Diên lau nước mắt nhìn về phía nàng hỏi.

Ai ngờ Tiểu Hương nghe thấy vậy lại kinh thường cười lạnh một tiếng, “Quái vật? Ngươi mới là quái vật đấy, hắn là nam nhân của ta, nam nhân bộ dáng cực kỳ tuấn mỹ.” giờ phút này con quái vật trên mặt đầy mụn com này ở trong lòng của nàng cũng thành nam nhân vô cùng anh tuấn.

“Ngươi lại đây!” thanh âm của Ngử Diên bắt đầu biến thành lạnh lẽo, tiếp theo nàng từ trên người lấy ra cái bình nhỏ kia, nàng biết trí nhớ Tiểu Hương toàn bộ đã đánh mất, còn lại chính là bản năng mà thôi, mà nàng nhất định phải giúp cho Tiểu Hương khôi phục trí nhớ nếu không nàng sẽ bị quái vật này giết chết.

“Ngươi làm gì?” Tiểu Hương bực bội trừng mắt nàng.

“Ta giúp ngươi hồi phục trí nhớ!” nói xong, nàng trực tiếp tiến lên một bước nghiêng người đem Tiểu Hương kéo lại đây, mà nàng không nghĩ tới sức mạnh của Tiểu Hương lại lớn như vậy, nàng sững sờ giây phút, quý quái này thấy thế bắt đầu lớn tiếng tru lên muốn khiến cho chúng đồng bạn chú ý, Ngữ Diên thấy thế liền cầm lấy kiếm Chu Tước trực tiếp đâm vào trong bụng quý quái này, nhất thời quý quái tru lên vài tiếng liền hoá thành một bãi nước đen.

“Ách?” Ngữ Diên đột nhiên nhăn đầu lông mày ngoái đầu nhìn về phía Tiểu Hương, mà nàng ta đang gắt gao phe phẩy cánh tay bị giữ chặt, Ngữ Diên nhìn đau, tay kia thì đem kiếm Chu Tước đặt ở trên người sau đó nhanh chóng liền đem nắp bình dùng miệng cắn xuống, tiếp theo đổ một chút tích lạc ở trên tay, nàng cố không để ý vết máu chảy ra trên tay, cũng bất chấp đau đớn, bởi vì nàng biết tiếng kêu của quý quái này chắc chắn sẽ khiến cho rất nhiều quý quái chú ý, mà nàng nhất định phải nắm chặt thời gian, một giây cũng không thể ngừng.

Chiếm lại ưu thế trong tay chất lỏng trong bình điểm ở trên tay, tiếp theo nàng rất nhanh đem máu vẽ loạn ở tại hai bên huyệt Thái Dương của nàng, lúc này, cánh tay của nàng như trước bị Tiểu Hương cắn đau muốn chết, nàng vẫn không có giây phút, mà là cố nén đau đớn vẫn nhẹ giọng kêu lên: “Tiểu Hương ta tới rồi, Tiểu Hương tiểu thư tới cứu ngươi!”

‘lạch cạch lạch cạch’ xa xa truyền đến từng tiếng bước chân, nàng hoảng sợ nhìn hướng xa xa tiếp theo lại lo lắng nhìn hướng Tiểu Hương vẫn cắn chặt nàng không tha như trước, trong lòng không khỏi lo lắng, không xong, bọn quý quái đích thị là nghe được tiếng vang chạy tới.

Dần dần Tiểu Hương đột nhiên buông lỏng cánh tay của nàng ra, Ngữ Diên thấy thế không đi hỏi vì sao, mà là trực tiếp đem quần áo cầm lên nhanh chóng giúp nàng mặc vào.

“Ngao, nâng chân một chút!” Ngữ Diên ôn nhu dụ dỗ nàng, mà Tiểu Hương giống như rơi gỗ nghe theo chỉ huy của nàng, đang lúc thời điểm Ngữ Diên chuẩn bị giúp nàng buộc dây lưng, Tiểu Hương đột nhiên chột cảm tay nàng, ánh mắt cũng trở nên quen thuộc.

“Tiểu thư. Tiểu thư.” Lập tức nước mắt của nàng liền chảy ra.

“Tiểu Hương!” Ngữ Diên thấy thế nước mắt lại nhìn không được chảy ra ôm thật chặt nàng, vài giây sau lại đem quần áo buộc lại cho nàng, mà Tiểu Hương không ngừng khóc, “Tiểu thư ta cần ngươi.” Lúc này thương tổn của Ngữ Diên so với nàng bị xâm phạm còn làm cho nàng thống khổ không chịu nổi.

“Đừng lo lắng, bây giờ không có chuyện gì!” Ngữ Diên sau khi đem quần áo của nàng buộc lại tốt, thanh âm xa xa càng phát ra tới gần, nàng cảm thấy phù chú để lại ở trên tay của Tiểu Hương, “Ngao, cảm!”

Tiểu Hương ngờ ngác cảm phù chú, trong lòng lại khó chịu không thôi, toàn bộ trí nhớ của nàng đều hiện ra, bất kể là từ đâu phương diện nào mà nói, đều kích động muốn chết.

“Người nào?” Chỉ thấy một tiếng hô táo bạo, tiếp theo ánh vào mi mắt nàng đó là một quái vật đầu tầng đá, bộ dáng quái vật này giống như Thạch bích, bụi không lưu thu, mà màu đen thạch bích trên đầu kia tạo hình càng làm cho quái vật này xấu xí không thôi, mà phía sau hẳn đứng rất nhiều tiểu quái vật, Ngữ Diên can đảm liếc mắt một chút đám tiểu quái vật này, đạo hạnh không sâu, nhưng mà không phải rất cạn, năng lực của nàng đủ để đối phó, chính là Thạch yêu này lại làm cho nàng có chút đau đầu, nàng không thể đoán được ra đạo hạnh của hắn.

“A ——”

Một tiếng hoảng sợ thét chói tai đến từ Tiểu Hương phía sau nàng, Ngữ Diên liền ngoái đầu nhìn lại nhìn sang, Tiểu Hương run run chia về phía yêu quái trước mặt nàng cả người run run, “Quý. Quý a.”

Ngữ Diên giật mình một cái, một giây sau liền lôi cổ tay của nàng quát: “Làm sao ngươi có thể nhìn thấy, làm sao ngươi có thể nhìn thấy?”

“Ô ô, quý a, quý a.” Tiểu Hương ngồi chồm hổm trên mặt đất không ngừng khóc, hoàn toàn không để ý tới kinh ngạc của Ngữ Diên hỏi.

“Ha ha, âm khí của nàng đã bị hút sạch rồi, nàng đã bị nhiều tên làm.” Thạch yêu khòe miệng treo lên một nụ cười lạnh nói.

“Có ý tứ gì?” Ngữ Diên nhíu chặt mày tay cũng từ trên người móc ra kiếm Chu Tước.

“Có ý tứ gì? Ngươi sẽ không ngu xuẩn như vậy chứ, ý tứ dĩ nhiên là nói nàng đã là hoạt tử nhân (người đàn độn) rồi, chỉ còn là một túi da mà thôi, mà là túi da sẽ chết, nàng ta như vậy sẽ trực tiếp biến thành tro bụi mai một rồi, cho nên có thể nhìn đến quý quái là thực bình thường a, ngươi cho là tất cả mọi người đều có thiên nhân giống như ngươi a!” nói xong, khòe miệng của hắn lại nở một nụ cười lạnh lẽo, tiếp tục mở miệng, “Trên người ngươi phát tán ra chính nghĩa là thứ ta ghét nhất, nói vậy, ngươi là khu Ma nhân đi?!”

Ngữ Diên căn bản không có để ý nghe câu hắn nói kế tiếp, mà là ngoái đầu nhìn lại Tiểu Hương lo lắng, hoạt tử nhân? !

“Tiểu thư.” Tiểu Hương cả người phát run, nàng có thể nhìn đến thứ quý quái này tất nhiên cũng có thể nghe được lời của bọn hắn, nàng bị nhiều con, nhiều con quý quái. Nghĩ đến đây, nàng ngồi dưới đất sau đó không ngăn được thân mình run run, ánh mắt trừng thật to ngay cả tơ máu trong mắt lửa màu đỏ kia cũng có thể nhìn đến.

“Tiểu Hương đừng nghe bọn họ nói bậy, ngươi nhìn ta đi, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ cứu ngươi, nhất định!” Ngữ Diên cho nàng một cái cổ vũ thật sâu

sau đó quay đầu nhìn chằm chằm nhóm Thạch yêu này, nàng không có thời gian đi an ủi Tiểu Hương ngồi trên mặt đất, bởi vì đứng ở trước mặt các nàng quý quái rất nhiều, nàng phải hết sức chăm chú đi để đối phó đám quý quái này, nếu không không nói đến nàng, mà ngay cả các bằng hữu của nàng toàn bộ đều không có cơ hội sống sót, nay nhìn đến bộ dáng này của Tiểu Hương, trong lòng nàng càng thêm lo lắng cho những người còn lại.

“Như thế nào? Chỉ bằng ngươi cũng muốn đối phó với ta? Không thể tưởng tượng được lúc này đây người không chỉ có ngu xuẩn mà ngay cả quý cũng ngu xuẩn!” Thạch yêu lắc đầu tràn đầy khinh thường.

“Quý? Ngươi đem Quý Tịch đưa đi đâu rồi?” Ngừ Diên tròn mắt nhìn hắn.

Nghe thấy vậy, Thạch yêu như có suy nghĩ gì nhìn hướng khoe miệng nàng cong lên mỉm cười, “Cái gì? Chẳng lẽ cái lượng kia ngươi cũng quen biết?”

“Ngươi đến tột cùng đã đem hắn đi đâu?” Ngừ Diên toàn thân tản ra tức giận đủ để cho các tiểu yêu phía sau khiếp đảm.

“Hắn nha, um, sắp chết, a, nhưng nói trở lại, hắn là hồn phách ta thấy lợi hại nhất, lượng, hồn phách rất cường đại, phải biết rằng ta đã thiếu chút nữa chết ở trên tay của hắn, may mắn, may mắn có nữ nhân ngu xuẩn này bên ta mới có thể cứu về mạng của mình, còn có thể báo thù, ha ha ha, ngươi nói hắn ngu xuẩn hay không, vì nữ nhân này mà cam tâm bị ta ngược đãi, còn nói cái gì phải bảo vệ nữ nhân hắn yêu mến cái gì tới.” Thạch yêu có chút quên không khỏi nhớ lại.

“Lão đại, hắn nói chỉ cần là nữ nhân hắn yêu mến ở đâu hết thấy hắn cũng phải đi báo hộ!” yêu quái bên cạnh liền xen vào nói.

“Đứng đứng đứng, chính là câu này, trời ạ, những lời này của hắn thiếu chút nữa đem ta chết cười, một lượng đạo hạnh cao thâm như thế nào lại sẽ vì một nữ nhân mà buông tha cho tự tôn, hơn nữa còn quý xuống, còn câu ta, hừ, nhưng, hắn rất ngu xuẩn, bởi vì, ta căn bản không có khả năng bỏ qua nữ nhân này!” nói xong, khoe miệng Thạch yêu ý cười càng thêm rõ ràng, giống như cười nhạo Quý Tịch ngốc.

“Ngươi đi chết đi!” Ngừ Diên nghe thấy vậy hét lớn một tiếng, tức giận nhảy dựng lên, kiếm trong tay từ trước tới nay lần đầu tiên dưới tay của nàng bộc phát ra uy lực kinh thiên, uy lực cừu hận tức giận như vậy làm cho các tiểu yêu chung quanh không tự giác bị đánh rơi xuống xa xa, Thạch yêu ngây ra một lúc, liền cùng nàng đánh nhau, hắn không nghĩ tới một nữ nhân uy lực lại có thể lớn như vậy?!

“Đi chết đi, đi chết đi, ngươi đi chết đi a”! hai mắt Ngừ Diên hồng lên, nàng nghe được lời của hắn trong lòng đau đớn không thôi, nàng biết Quý Tịch lại vì nàng đi làm chuyện ngốc rồi, nam nhân ngốc nghếch này, biết rõ nàng đã thành thân rồi, còn đối với nàng như thế, tên ngu ngốc này là muốn làm nàng áy náy sao? Tên ngu ngốc này!

“Dừng tay, ngươi không ngừng tay ta liền giết nàng!” đột ngột một tiếng, làm cho Ngừ Diên đang tức giận ngậy ra một lúc, liền ngoái đầu nhìn sang, không biết từ chỗ nào nhảy ra quý quái giờ phút này trong tay đang cầm dao bén nhọn đối với cô Tiểu Hương uy hiếp nói.

“Tiểu Hương.” Nhìn thấy Tiểu Hương nhận lấy uy hiếp, nàng dừng một chút, nhưng mà vừa dừng chỗ này một chút, Thạch yêu thấy thế liền hung hăng một quyền đánh vào phía sau lưng của nàng, Ngừ Diên trực tiếp ngã xuống mặt đất miệng phun máu tươi.

“Tiểu thư.” Nhìn thấy Ngừ Diên bị thương tổn, Tiểu Hương ngây ngẩn cả người, nước mắt của nàng lập tức liền chảy ra, liền muốn từ mặt đất bò qua đi, lại bị một quý quái ghê tởm gắt gao túm tóc của nàng làm cho nàng không thể nhúc nhích.

Ngừ Diên ngã xuống mặt đất, tiếp theo Thạch yêu chậm rãi rơi xuống đất, “Nữ nhân chết tiết ngươi dám đánh ta?”

“Thả Tiểu Hương!” Ngừ Diên ngược mắt nhìn về phía Thạch yêu nói.

“Ngươi có tư cách gì để cho ta thả nàng?” Thạch yêu khinh thường nói, trong mắt của hắn đều là châm chọc, lời của hắn vừa nói xong, hắn liền đi tới lôi tóc của Tiểu Hương cười cười, Tiểu Yêu thấy thế liền cầm dao trong tay đưa cho hắn, mà hắn cầm dao ở phần cổ của nàng nhẹ nhàng đụng đụng, cái cổ trắng nõn kia lập tức xuất hiện dấu vết màu đỏ.

“Không cần.” Ngừ Diên nắm chặt nắm tay lau vết máu đứng dậy, một quyền này làm cho nàng tổn thương không ít, cũng không biết cục cựa trong bụng thế nào, nhưng mà nàng hiện tại không rảnh đi bận tâm hải tử, người phải đợi nàng phòng chừng thật sự nhiều lắm.

“Ta cũng vậy không thích làm khó xử nữ nhân, được rồi như vậy, ngươi quý xuống để van cầu ta, có lẽ ta sẽ cao hứng hoạt tử nhân kia đây!” Thạch yêu cười cười nói, lúc này, các tiểu yêu bị đánh rơi xuống rất xa lại chạy tới, liền bùng tới cho Thạch yêu một cái ghế, Thạch yêu ngồi xuống, dao trong tay gắt gao để ở cổ của Tiểu Hương.

Ngừ Diên thấy thế hít sâu một hơi ‘bùm’ một tiếng quý xuống, “Ta, van cầu ngươi, thả Tiểu Hương!”

“Tiểu thư không cần a, không cần a.” Tiểu Hương nước mắt lập tức liền chảy xuống.

“Ha ha ha, người đầu đem quý kia dẫn ra cho ta!” Thạch yêu lớn tiếng ra lệnh, các tiểu yêu nghe thấy vậy liền chạy tới, vài giây sau, Quý Tịch bị vài quái vật lôi đi lên, tiếp theo để tại trên mặt đất, Ngừ Diên thấy thế liền xông đến, nước mắt lập tức liền tích lặc xuống, nàng nâng cả người cùng khuôn mặt đầy máu lên nhẹ giọng kêu lên: “Quý Tịch. Quý Tịch. . . .” Trên người của hắn đã bị đánh da tróc thịt bong, cơ hồ không có một chỗ là toàn vẹn, mà y phục của hắn bị máu làm cho ướt đẫm.

“Ách.” Cũng không biết có phải tiếng gọi Ngừ Diên ảm ỉ làm ra tác dụng hay không, Quý Tịch hơi hơi nhú mi anh một tiếng.

“Quý Tịch, Quý Tịch, ta tới rồi, ta tới cứu ngươi rồi, ngươi phải chịu đựng, chịu đựng có nghe hay không?” Ngừ Diên đưa tay lau vết máu trên mặt hắn,

nhưng mà nàng vừa mới lau đi vết máu trên mặt của hắn lại nhiễm đỏ một mảnh, nàng chịu không nổi ôm thật chặt hắn lớn tiếng khóc lên, “Không cần, không cần.”

“Đừng. Đừng sợ, ta. Ta sẽ bảo hộ ngươi. Ta ở. Vẫn đều ở.” thanh âm khàn khàn trầm thấp thỉnh thoảng trong động lạnh như băng đột nhiên rõ ràng vang lên, nước mắt Ngử Diên giọt giọt chảy xuống khuôn mặt của nàng tích tụ trên mặt tràn đầy vết máu của hắn, nàng không phải người chết, nàng là người sống, nàng là có cảm tình, ai đối với nàng tốt, nàng đều biết, Quý Tịch, quý ngốc nghếch này. . . .

Lúc này, Thạch yêu đưa một ánh mắt tới, các tiểu yêu liền đi tới đẩy Ngử Diên ra đem Quý Tịch kéo ra phía sau, thấy thế Ngử Diên lớn tiếng ngăn cản, lấy được cũng là lời cảnh cáo của Thạch yêu, cùng với vết máu trên cổ của Tiểu Hương

Cứ như vậy, bọn quý quái cầm dây thừng đem cả người là máu của Quý Tịch treo lên, dây thừng kia buộc Quý Tịch máu chảy đầm đìa, không bao lâu, trên mặt đất liền nhiễm đỏ một mảnh, mà lúc này Quý Tịch đã muốn mỗi một không chịu nổi ngất đi.

“Không cần. Không cần.” Ngử Diên nước mắt lập tức liền bùng lên, ngón tay của nàng hung hăng cắm vào trong thịt của mình, nhìn Quý Tịch thì thầm nàng lại không thể đi cứu, nàng bây giờ cảm giác mình vô dụng muốn chết.

“Tiểu thư.” Nhìn đến trong ánh mắt Ngử Diên thống khổ lại nhìn đến cả người Quý Tịch kia quần áo dính máu không có một chỗ là đầy đủ, nàng cho dù là ngu ngốc cũng biết được cái gì, nàng đã nghe Quý Tịch bị đánh hấp hối này vì cứu nàng mới có thể bị đánh thành như vậy, tuy rằng hắn làm đầy hết thảy cũng là vì tiểu thư, nhưng mà nàng biết người nam nhân này thật sự yêu tiểu thư của nàng, mà nàng đã thành tàn hoa bại liễu hiện tại lại thành gánh nặng của tiểu thư.

“Mọi người vừa rồi đều bị nữ nhân này chấn động rồi, các ngươi còn lo lắng cái gì, còn không làm cho hết giận?” thanh âm biến thái của Thạch yêu lại tới.

“Đánh chết ngươi, đánh chết ngươi.” Các tiểu yêu nghe thấy vậy toàn bộ đều xông đi lên đối với Ngử Diên quyền đâm cước đá, tựa hồ suy nghĩ đều là hung ác, độ mạnh yếu của bọn họ là lớn như vậy, mà nàng mỗi lần đánh trả đều nhận lấy kết quả chính là khuôn mặt Tiểu Hương bị đánh, thấy vậy nàng chỉ có thể nhịn.

“Không cần ——” Tiểu Hương lớn tiếng kêu lên, nhưng mà các tiểu yêu căn bản nghe không vào, ngược lại Ngử Diên càng đá đánh trầm trọng thêm, mà Ngử Diên chỉ có thể che chở bụng nhịn đau đau để cho bọn họ quát, nàng không thể để cho Tiểu Hương gặp chuyện không may, không thể. . .

Tiểu Hương thấy thế nước mắt sớm mờ hồ hai mắt, không mang bất cứ chút do dự nào nàng liền quát: “Tiểu thư, đáp ứng ta, hãy sống sót thật tốt, hãy chiếu cố chính mình thật tốt, Tiểu Hương không thể hầu hạ ngươi, Tiểu Hương đi trước một bước!” nói xong, không đợi Ngử Diên mở miệng nàng nâng lên tay phải túm đao của Thạch yêu hướng ở cổ của mình hung hăng đi xuống.

“Tiểu Hương.” Bị đánh trúng Ngử Diên đột nhiên nhìn thấy cả người Tiểu Hương toàn là máu ngã xuống mặt đất, mà trên mặt đất khé miệng Tiểu Hương cũng lộ ra vui sướng mỉm cười, thật tốt, nàng rốt cục không cần trở thành gánh nặng của tiểu thư rồi, vài giây sau, thì thể Tiểu Hương liền hóa thành một bãi nước đen, nháy mắt vô ảnh vô tung biến mất.

“Đánh chết ngươi đánh chết ngươi!” bọn quý quái hồ hết ở trên người nàng quyền đâm cước đá, mặc kệ nàng phản ứng gì.

“A ——” Ngử Diên cũng nhịn không được nữa ngửa mặt lên trời rống lớn kêu lên, tóc của nàng theo gãi rú của nàng toàn bộ rơi ra, toàn bộ bọn quý quái vây đánh nàng đều bị đánh rơi xuống mặt đất, tiếp theo ánh mắt của nàng xuất hiện Thị Huyết màu đỏ, mà kiếm Chu Tước trong tay nàng lần đầu tiên nổi lên hỏa cùng màu đỏ giống nhau, đỏ như vậy trước đó chưa từng xảy ra, trong huyết động khoanh khắc đó bị chiếu sáng trưng không thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 242: Cứu hắn như thế nào? (1)

Không được ta muốn đi!” Lý Lập đứng dậy chuẩn bị đi về phía trước, huyết động toả ra sắc đỏ làm biểu tình kiên định trên mặt hắn chiếu sáng trưng. “Không thể đi, cô nương kia không phải nói nơi đó rất nguy hiểm đấy sao? Ngươi đi không chừng sẽ bị nhóm yêu quái ăn thịt đấy!” Đại Bản liền nhắc nhở, nói xong, hắn kinh ngạc nhìn hướng ánh sáng màu đỏ bất thình lình vẫn còn có chút tò mò cùng sợ hãi, bên trong đến tột cùng xảy ra chuyện gì, ánh lửa kia đến tột cùng là cái gì?!

“Ngươi cũng nghe thấy không phải sao? Đó là tiếng kêu thống khổ của Ngử Diên, ta thật sự là chịu không nổi!” Lý Lập lo lắng nói, mày của hắn đi theo nhất đám nhất đám rối rắm.

“Nhưng ngươi chỉ là một người bình thường ngươi ngay cả ta đều nhìn không thấy chứ đừng nói đi cứu nàng, ta xem a, ngươi đi không chỉ không hỗ trợ được cho nàng nói không chừng còn có thể gây trở ngại cho nàng!” Đại Bản ăn ngay nói thật nói.

“Ta cùng nàng không chỉ có là đồng hương hơn nữa nàng còn liên tiếp cứu ta, ta há có thể lại sợ chết không để ý tới nàng?”

“Lời tuy như thế, nhưng mà ngươi chỉ là một người bình thường đến không thể bình thường hơn, ngươi đi sẽ làm cô nương lo lắng cho ngươi!” Đại Bàn tuy rằng cũng rất muốn đi, nhưng mà hắn có bao nhiêu cân lượng hắn vẫn tương đối rõ ràng, vạn nhất trời qua không thể trợ giúp cô nương kia ngược lại hại nàng thì làm sao bây giờ đây?!

“Ngươi yên tâm, nếu ta thành gánh nặng ta sẽ tự giải quyết, nàng còn mang đứa nhỏ, ta không thể trơ mắt nhìn nàng đi chịu chết!” nói xong, không để ý tới Đại Bàn khuyên can, hắn kiên định đi về phía trước, Đại Bàn ngầy ra một lúc liền theo đi qua.

Một chỗ khác

Nhóm quỷ quái bị sức mạnh tức giận trên người Ngử Diên làm cho bay đi rất xa, sức mạnh này lợi hại không chỉ làm cho bọn quỷ quái khiếp đảm trốn sang một bên, mà ngay cả Thạch yêu này cũng bị tình cảnh như thế làm cho hoảng sợ.

Ngử Diên đứng dậy ánh mắt hung ác trừng mắt Thạch yêu, kiếm Chu Tước trong tay phát ra quang mang đỏ thẫm, quang mang như vậy đều vây chung quanh nàng

“Ngươi. Ngươi muốn làm gì?” Thạch yêu nuốt một ngụm nước bọt nhìn về phía nàng nói.

“Ngươi, hại chết Tiểu Hương!” nàng lạnh như băng lạnh nói, nhóm Tiểu Yêu nghe nói thể cả người run lên run run không ngừng, bọn họ không biết vì sao trên người nàng lại có thể lập tức liền bộc phát ra tức giận lớn như thế, đây là kỹ năng đứng đầu mà bọn hắn như thế nào đều không học được kỹ năng.

“Nàng. Chính nàng tự sát!” Thạch yêu bị ánh mắt nàng sắc bén làm cho rung động không khỏi run run trả lời.

“Là ngươi ép, cho nên. Ngươi phải chết!” nói xong, nàng tay phải vừa chuyển động kiếm Chu Tước toàn bộ thân mình liền xông lên, Thạch yêu thấy nàng giống như Thị Huyết ma quỷ, tất nhiên đáng về bề bề trên người hắn liền nhỏ đi nhiều, nhưng hắn cũng không ở do dự để cho trợ thủ đắc lực nhanh chóng hoá thành tảng đá sắc bén cùng nàng đánh nhau.

‘choang’ một tiếng vang kinh thiên làm cho Lý Lập bước chân nhanh hơn cấp tốc hướng bên này đi tới.

“Ngươi còn có bản lĩnh gì toàn bộ xuất ra đi a?” Ngử Diên lớn tiếng quát.

Nhìn Ngử Diên dần dần cường thế tới gần, Thạch yêu âm thầm nóng vội, hắn nghĩ tới lực lượng yêu hồn, nhưng giờ phút này toàn bộ yêu hồn đã bị trấn áp, hắn chưa từng nghĩ tới một phạm nhân, lại là một nữ nhân sẽ có thể lợi hại như thế, mà tất cả bản lĩnh của hắn giống như bị phong bế căn bản không thể mở ra.

Nhóm các tiểu yêu bị sức mạnh của bọn họ mà đánh rơi xuống dưới dư âm bị thương gào khóc thảng kêu.

Ngử Diên lần đầu tiên sử dụng thuần thực kiếm Chu Tước như thế, giờ phút này kiếm Chu Tước ở trên tay của nàng cùng với chính bàn tay của mình giống như dán sít vào nhau, loại cảm giác này làm cho nàng không khỏi bị chấn động, vì thế để uy lực của kiếm Chu Tước rất nhanh phát huy nàng nắm đuôi kiếm nhắm vào nhóm yêu quái phía dưới phát qua, nhất thời, nhóm yêu hồn rậm rạp này thậm chí có số lượng không ít đã bị hoàn toàn tiêu diệt, chúng nó đại khái là toàn bộ yêu hồn thực lực yếu nhất, bằng không nàng còn chưa xuất ra toàn lực chúng nó cũng đã tiêu thất, mà các quỷ quái không có biến mất thì đều nhận lấy trọng thương.

Thấy thế, trên khóe miệng Ngử Diên giương lên một nụ cười lạnh xoay người nhìn chằm chằm Thạch yêu, mà Thạch yêu đã bị sức mạnh của nàng lợi hại như thế làm cho khiếp sợ không thể nói chuyện, nhóm yêu quái phía dưới số lượng tổng cộng ước chừng hơn ba trăm con, mà nàng chỉ vung lên, đại bộ phận đã tử vong, kiếm trên tay nàng giữ đến tận cùng là cái vũ khí gì lại có thể bộc phát ra uy lực lớn như vậy.

Lần này trong lòng Thạch yêu thật sự không hiểu, ngẫm lại trước kia đụng tới khu Ma Sư, không người nào là không khoác lác, mà nàng, nữ tử yêu đuôi này sức mạnh đánh tới cũng quá mạnh lớn đi!

“Thạch yêu, hôm nay sẽ là ngày giỗ của ngươi!” Giọng Ngử Diên lạnh như băng lạnh nói, kiếm trong tay lại hướng hắn quát tới.

“Sức mạnh quá lớn!” Thạch yêu thầm quát một tiếng, bất tri bất giác trong lúc đó, toàn thân của hắn hắc khí đã muốn lượn lờ, đá trên cánh tay, cũng đã tối đen một mảnh, nhìn Ngử Diên đang chạy như bay tới, Thạch yêu đột nhiên ngừng đi về phía trước, hắn muốn rút lui, hắn sợ, khiếp đảm.

Chỉ tiếc tình cảnh hiện tại làm sao cho phép hắn lùi bước, toàn thân Ngử Diên tản mát ra sức mạnh to lớn, nàng nhất định phải vì Tiểu Hương báo thù, nàng tuyệt đối không thể uống mạng, nàng còn muốn thay Quỷ Tịch giáo huấn nhóm yêu quái này thật tốt, vì thế nàng nhanh chóng mà lên, cầm kiếm Chu Tước lửa đỏ liền hướng Thạch yêu hung hăng bổ tới!

“Ngao —— ngao ——” một tiếng kêu thê thảm qua đi, Thạch yêu té lộn thật mạnh dưới mặt đất, trong ánh mắt của hắn có chứa rõ ràng là không tin cùng không có cam lòng, chia làm hai phương hướng ngã xuống.

Bị Ngử Diên chém, Thạch yêu thành một nửa nhất thời làm cho các tiểu yêu hoảng sợ hồn phi phách tán, đại khái nơi này lợi hại nhất cũng chính là Thạch yêu rồi, mà Thạch yêu quái vật lợi hại như thế đều có thể bị dễ dàng chém thành một nửa, vậy bọn họ chẳng phải là.

“Tha mạng, tha mạng.” Còn lại không đến năm mươi các tiểu yêu không ngừng dập đầu trước Ngử Diên muốn nàng tha cho bọn họ một mạng.

“Ngữ Diên Ngữ Diên.” Lý Lập thờ hồn hèn chạy tới, nhất thời bị một màn trước mắt làm cho ngậy ngẩn cả người, trên mặt đất một ít bãi nước đen đủ để chứng minh đã chết bao nhiêu quỷ quái, mà khỏe miệng Ngữ Diên còn vương lại vết máu bắt mắt, Lý Lập còn muốn chạy đi lên hỏi, Ngữ Diên lại bật nhảy một cái cầm kiếm chém đứt một cái dây thừng, trong mắt hấn trên sợi dây này không có gì cả, nhưng một giây sau, hấn lại ngậy ngẩn cả người, bởi vì theo Ngữ Diên rơi xuống đất, quần áo trong lòng nàng cùng với mặt đất đều nhiễm đỏ một mảnh, hấn lập tức đã biết nàng trong lòng ôm lấy nhất định là Quỷ Tịch.

“Trong ngực của nàng có phải có cái gì hay không?” Lý Lập nhìn không thấy này nọ vì thế nhìn không được hỏi.

“Ừm, một con quỷ cả người là máu, phía trên người toàn bộ đều là vết máu đây, ta đều nhìn không thấy một chỗ nào không có vết máu.” Đại Bàn ở bên cạnh nói.

“Đại Bàn, Đại Bàn!” đúng lúc này, một hồn phách đang cầu xin tha thứ đột nhiên kêu lên Đại Bàn, thanh âm như vậy làm cho Đại Bàn lâm vào sững sờ, một giây sau, ngoái đầu nhìn qua, nhất thời ánh mắt của hấn trùng lớn giống như cái chuông, “A Quý?!”

“Đại Bàn?” A Quý lại kêu lên một chút, Đại Bàn thấy thế liền xông đến, hai quỷ cách năm năm lần đầu tiên gặp mặt tất nhiên phá lệ thân thiết.

“Tha cho chúng ta đi, tha cho chúng ta đi, ô ô.” Lý Lập cái gì đều nhìn không thấy, nhưng tiếng cầu xin tha thứ bên tai không dứt, hấn chỉ có thể lẳng lặng đi tới bên người Ngữ Diên trầm mặc không thôi.

“Quỷ Tịch nguoi tỉnh, Quỷ Tịch nguoi tỉnh a.” Ngữ Diên đưa tay nhẹ nhàng đụng vào khuôn mặt Quỷ Tịch, nhưng hấn trong lòng ngực lại không nhúc nhích chút nào giống như một tượng gỗ trong lúc ngủ say.

“Ngữ Diên.” Lý Lập chỉ có thể đứng ở một bên không biết nên nói cái gì.

“Không cần a, không cần. Van cầu nguoi kiên trì van cầu nguoi.” thanh âm của Ngữ Diên một chút so với một chút cao hơn, nước mắt cũng chậm rãi chảy xuống, trong nội tâm nàng sợ hãi không nguoi nào biết, nàng không cần hấn chết, không cần hấn hồn phi phách tán, không cần. Nhưng mà thân thể của hấn dần dần bắt đầu có chút tan rã, điều này làm cho nàng lo lắng không thôi, giống như sợ nhẹ nhàng vừa chạm vào hấn sẽ biến mất.

“Cô nương.” Lúc này cái tên là A Quý kia cùng Đại Bàn đi vào bên người Ngữ Diên.

Ngữ Diên ngược mắt nhìn hấn một cái, A Quý này nàng ấn tượng, không chỉ là bởi vì bộ dạng của hấn đặc biệt nhỏ gầy, còn có một chút đó là vừa rồi nàng đánh nhau với quỷ quái ở bên trong, chỉ có một mình hấn trong mắt xuất hiện thương hại, cũng chỉ có một mình hấn tránh ở trong góc nắm chặt nắm tay, tuy rằng hấn cuối cùng không có can đảm đi tới, nhưng, nàng cũng có thể lý giải chính là, đối với hấn, nàng cũng không có ý nghĩ phản cảm.

Đại Bàn thấy thế nói gấp: “Cô nương nguoi đừng khóc nữa, nguoi kia tên là A Quý là đồng hương của ta, hấn tại. . . sinh cốt này rất quen thuộc, hấn nói có biện pháp đến giúp quỷ này trong lòng nguoi!” Đại Bàn liền khuyên.

“Cái gì? Thật vậy chăng? Nguoi có biện pháp cứu hấn sao?” Ngữ Diên trùng lớn hai mắt giống như tím được đạo thảo cứu mạng, lập tức vươn tay bắt lấy cổ tay của hấn.

“Cô nương.” trên mặt A Quý lập tức liền đỏ, hấn nhìn chăm chăm tay Ngữ Diên không biết nên làm sao bây giờ.

Ngữ Diên thấy thế liền rút tay của mình về, “Thực xin lỗi ta thất lễ, nguoi nói có biện pháp cứu hấn cứu như thế nào?”

A Quý thấy nàng buông lỏng tay ra ngượng ngùng nở nụ cười một chút, tiếp theo đột nhiên nghiêm túc nói: “Nguoi đi theo ta, ta dẫn nguoi đến một chỗ, cũng chỉ có chỗ này mới có thể cứu hấn.”

Đại Bàn thấy thế liền đi vào bên người Ngữ Diên, “Ta đến công hấn!”

Ngữ Diên gật gật đầu đem Quỷ Tịch đỡ đến trên người Đại Bàn liền đi theo A Quý ra ngoài, Lý Lập thấy thế cũng liền đi theo qua, lũ yêu quái toàn bộ cúi đầu quỷ trên mặt đất động cũng không dám động, thẳng đến khi bọn họ đi xa, bọn nó mới nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, trong lòng đều nổi lên nghi hoặc, chẳng lẽ A Quý muốn dẫn nàng đi, ‘Ao Trọng sinh’?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 243: Cứu hấn như thế nào? (2)

Thạch bích, thạch bích, như cũ là thạch bích, nơi này tất cả đều chạy không thoát thạch bích quỷ dị, thạch bích màu đen hiện ra một chút hào quang, tuy rằng trong thạch động này có không khí, nhưng mà nàng vẫn cảm thấy áp lực không thôi, loại cảm giác nhìn không tới mặt trời nhìn không tới không trung

không khí, làm nàng nặng nề không thôi.

“Thật buồn a, này cái địa phương quý gì?” Lý Lập đi ở địa phương đen thui này nhìn không được oán giận nói.

Ngữ Diên trong lòng cũng áp lực không thôi, nhưng không có nói ra, lòng của nàng lại còn ần ần đau, một nha đầu đang sống cứ như vậy đột nhiên không có, mà nàng không thể cứu nàng, trong lòng đau làm nàng có loại cảm giác hít thở không thông, mà phía trước Quý Tịch được Đại bàn vác tại phía sau càng làm cho nàng khó chịu không thôi.

“Ngữ Diên, ta lúc trước giống như nghe được thanh âm của Tiểu Hương?” Lý Lập chung quy nhìn không được mở miệng hỏi.

Ngữ Diên nghe thấy vậy thân mình rõ ràng run lên, tiếp theo nàng nghiêng đầu nhìn về phía Lý Lập, mà nghiêng đầu lại làm cho Lý Lập ngây ngẩn cả người, làm sao vậy? Nàng tại sao lại khóc?!

“Tiểu Hương. Đã chết.” Thanh âm rõ ràng xuất hiện run run, tiếp theo nàng lau nước mắt đi về phía trước.

Lý Lập đại ra, Tiểu Hương. Tiểu Hương đã chết?!

“Này, Lý Lập, nhanh chút a!” Đại Bàn thấy đằng sau không có tiếng bước chân cấp tốc không khỏi ngoái đầu nhìn lại, quả nhiên Lý Lập đứng ở phía sau xa xa không nhúc nhích, biểu tình kia cực kỳ phức tạp.

Lý Lập bị Đại bàn tiếng hô nhất thời giựt mình tỉnh lại, một giây sau, hắn rất nhanh chạy đến bên người Ngữ Diên lôi kéo cánh tay của nàng hỏi: “Ngươi nói Tiểu Hương đã chết? Tại sao có thể như vậy? Nếu. Nếu là đã chết, ta vừa rồi, vừa rồi như thế nào không thấy được thi thể của nàng?”

Ngữ Diên ngược mắt nhìn về phía Lý Lập hỏi: “Ngươi thích Tiểu Hương đúng không?”

Lý Lập chưa có trả lời.

“Nàng rất thích ngươi, ta xem ra, cái nha đầu này toàn cơ bắp nhận thức đúng ngươi nên chỉ biết đối với ngươi tốt, ta xem ra nàng rất để ý ngươi, nguyên bản ta muốn đem nàng gả cho ngươi, ai ngờ.” Nước mắt thay thế lời của nàng, nàng không nói gì tiếp nữa.

“Đến tột cùng là ai? Là ai giết nàng?” Lý Lập lớn tiếng quát, mặc kệ hắn đối với Tiểu Hương là tình nghĩa như thế nào, nhưng mấy ngày nay ở chung, hắn đã có thói quen có Tiểu Hương tồn tại rồi, nhưng vì cái gì hiện tại.

Ngữ Diên khổ sở không biết nên nói cái gì, trừ bỏ im lặng nức nở rồi cuộc nói không nên lời nói cái gì đến đây.

“Ta đi giết bọn hắn, giết bọn họ.” Lý Lập đột nhiên quát lên, tiếp theo đã muốn chạy quay trở lại, bị Ngữ Diên một phen tóm lại, Lý Lập thấy thế nghiêng đầu nhìn về phía nàng trong ánh mắt đã tràn ngập nghi ngờ, Ngữ Diên không tự giác đề cao “Ngươi có năng lực như thế vì sao không giết hết bọn họ?!”

“Huynh đệ ngươi đừng khổ sở nữa, vị cô nương này đã vì nàng báo thù rồi, quỷ quái này cơ bản đều bị giết chết, lưu lại không phải là đạo hạnh không cao, mà là đáy lòng thiện lương, đao kiếm của cô nương này phát ra khí chính nghĩa tiêu diệt tất nhiên là ác quỷ, kỳ thật toàn bộ quỷ hồn thiện lương đều là bị Thạch yêu bắt buộc, đáy lòng của bọn hắn vẫn là thiện lương, nhưng đúng là vẫn nhận lấy trọng thương rất lớn.” A Quý mở miệng nói.

Nghe vậy, Lý Lập nhìn về phía Ngữ Diên nhẹ giọng nói: “Thực xin lỗi!”

Ngữ Diên chưa xót cười, “Không cần phải nói thực xin lỗi, là ta thực xin lỗi Tiểu Hương, cái nha đầu thiện lương!” Nói xong, nước mắt của nàng lại chậm rãi rơi xuống, Lý Lập thấy thế liền không hề nói gì nữa, hắn biết, nàng so với hắn còn khổ sở hơn, còn thống khổ hơn.

“Tốt lắm, chúng ta đi nhanh lên đi, thương thế của hắn không thể kéo dài!” thanh âm của A Quý làm cho hai người đang tạm dừng nhanh chóng phục hồi tinh thần lại, Ngữ Diên đưa tay lau đi nước mắt trên mặt rồi cầm lấy tay Lý Lập miễn cưỡng cười “Đi, chúng ta còn có rất nhiều chuyện phải làm!”

Lý Lập nghe thấy vậy hít sâu một hơi, nhìn xuống bị thương vội vàng gập đầu đi theo cước bộ của nàng hướng phía trước cấp tốc chạy đi. Theo bước chân A Quý, bọn họ càng chạy càng xa, cũng càng chạy càng hẹp, nhưng mặc kệ bọn họ đi tới chỗ nào, chung quy trốn không thoát khỏi sơn động vững chắc này.

“Đến!” A Quý đột nhiên dừng bước ở phía trước, hắn dừng lại làm cho người phía sau cũng ngừng lại, Ngữ Diên cùng Lý Lập hướng phía trước đi tới, phía trước trên thạch bích ba chữ to rõ ràng bắt mắt.

“Ao Trọng sinh (sống lại)?” Ngữ Diên cùng Lý Lập đồng thời nói.

A Quý ngoái đầu nhìn lại về phía Ngữ Diên thần sắc trong mắt có chút phức tạp, tiếp theo hắn ho khan một tiếng nói: “Nơi này có thể làm cho người sống lại cũng có thể làm cho người ta nháy mắt từ vong!”

“Cái gì?” Những lời này xuất phát từ trong miệng Đại Bàn, tiếp theo Đại Bàn hét lên: “A quý đến nơi này để cho ngươi cứu hắn không phải cho ngươi hại hắn, ngươi có ý tứ gì a?”

A Quý nghe thấy vậy nhìn về phía Ngữ Diên về mặt vội vàng nói: “Ta nói, đây là nơi duy nhất có thể cứu hắn, sống mơ mơ màng màng, sinh kỳ thật cùng tử không có gì khác nhau, hắn nhận lấy thương tổn lớn như vậy nếu không trị liệu chỉ sợ nhìn không được lâu!”

“Vậy phải làm như thế nào cứu hần, người nói nơi này có thể cho hần sống cũng có thể làm cho hần chết là có ý gì?” Ngử Diên vội vàng hỏi, nàng không phải không biết thương thế của Quý Tịch

“Sống chết của hần cần nhờ người.” A quý nói xong cúi đầu nhìn về phía bước chận tựa hồ suy nghĩ mở miệng như thế nào.

“Có ý tứ gì?”

A Quý ngược mắt nhìn về phía Ngử Diên lại nhìn Quý Tịch một chút nói: “Ao Trọng sinh từ xưa đến nay đều trị liệu quý quái ở trong sinh cốc bị thương, nhưng không bao gồm đã chết, cũng không bao gồm quý quái bên ngoài, lại càng không bao gồm quý quái sắp chết ở bên ngoài, mặt khác, không phải tất cả quý quái đều có cơ hội đi trị liệu ốm đau trên người, bởi vì nước hồ này có thể cho người sống tất nhiên có thể cho người chết, mọi người cũng biết rõ đạo lý này, nên tất cả mọi người cũng sẽ không mạo hiểm, mặt khác quan trọng nhất là mọi người cũng không còn cơ hội đến trị liệu vết thương của mình!”

“Ách? Vì sao? Làm sao người càng nói càng làm cho người ta nghe không hiểu?” Lý Lập tuy rằng nhìn thấy hần nhưng thanh âm của hần lại rõ ràng vô cùng, nói như vậy làm cho hần vô cùng nghi hoặc, cái gì gọi là không có cơ hội? Một giây sau, hần trừng lớn hai mắt nói: “Ta đã biết, có phải cái lão đại kia hay không, chính là Ngử Diên giết chết cái lão kia quá vội vã cho nên không có cơ hội tới nơi này?”

“Không đúng, cho dù là Thạch yêu bình thường cũng không còn biện pháp cứu trị chính mình, hần trước kia cũng có bệnh, chỉ là tương đối nhẹ, mà thời điểm nhìn thấy vị cô nương toàn bộ đau đớn trên người hần đều tốt.” A Quý lại nói, chính là hần nói như vậy, mọi người nghe không hiểu cái ý tứ gì.

“Người đến tốt cùng muốn nói cái gì?” Ngử Diên mảy mòi chau lên tựa hồ đã nhận ra không đơn giản.

A Quý nghe thấy vậy trầm tư, Đại Bàn thấy thế hét lên: “A Quý người còn nói cái gì a, máu người kia đều ướt đầm quần áo của ta rồi, người còn kéo dài nữa, ta sợ hần sẽ hôn phi phách tán a!” Đại Bàn nhắc nhở.

“Nói cho ta biết làm như thế nào” Ngử Diên nghe vậy trong lòng càng thêm lo lắng không thôi.

A Quý ngẩng đầu nhìn nàng nói: “Muốn tiến hành trị liệu nhất định phải có thuốc dẫn mới được”

“Thuốc dẫn? Cái gì thuốc dẫn?” Ngử Diên truy vấn.

“Ao Trọng sinh là một ao nhỏ, cũng không lớn, nước bên trong là nước ngàn năm, mỗi một giọt nước bên trong đều từ theo đỉnh tích lạc xuống dưới, cho nên xưng là thủy thần, nhưng mà muốn thủy thần này cứu người lại phải dùng phương pháp ma quỷ.” A quý nhìn thoáng qua ba chữ to hồ Trọng sinh chậm rãi nói.

“Cái gì phương pháp ma quỷ, ai, vị huynh đệ kia nói chuyện nhanh chút được không, người muốn làm chết người a!” Lý Lập hét lên, nha, quý này cũng không có đạo đức rồi, không mang theo mà cứ nói dóc như vậy một nửa một nửa.

“Máu.” rốt cục A Quý đã mở miệng.

“Máu?” Ngử Diên nhíu mi, Lý Lập khó hiểu, Đại Bàn lại không hiểu ý tứ gì

“Ao Trọng sinh phải dùng máu nữ tử phạm nhân, bất kể là cứu người hay là cứu quý, song phương phải xích lõa đối lập nhau, như vậy mới có thể biểu hiện tôn kính đối với thủy thần, mặt khác nữ tử phải dùng giọt máu dùng ở trên người nam tử, nước ao sẽ theo chỗ của nữ tử lấy máu hướng lên miệng vết thương nam tử mà đi, cũng chỉ có như vậy vết thương của hần mới có thể khôi phục lại, chính là nước ao này uy lực rất lớn, thời điểm người cứu nam tử máu trên người người cũng sẽ bị nó cắn nuốt không ít, nói cách khác nhìn người có thể kiên trì chịu đựng hay không, đừng để hần cứu sống rồi, người lại mất máu rất nhiều chết đi, như vậy, kết cục của người cũng cũng là hôn phi phách tán!” A quý nói.

“Máu nam tử không có biện pháp sao? Ta tới, nàng còn đang mang thai!” Lý Lập kêu lên, vạn nhất gặp chuyện không may cũng không phải là việc nhỏ, đây chính là một lúc hai mạng a!

“Không được!” A Quý lập tức phản bác lời của hần.

“Vì sao không được? Ta chính là đồng tử (con trai) chẳng lẽ máu đồng tử không càng tốt sao?” Lý Lập liền chống đối nói.

“Nơi này phải dùng máu nữ tử mới được, hơn nữa chỉ có một lần cơ hội, nếu lần đầu tiên không chịu đựng được, như vậy, lần thứ hai máu của nàng ở trong nước liền không có bất kỳ tác dụng gì, càng khỏi nói cứu người rồi, còn có, cắt tay không thể dùng đao, chỉ có thể dùng thạch bích sắc bén bên trong cát vỡ, như vậy mới có thể biểu hiện kính ngưỡng đối với nó, cho nên Đây tất cả là muốn nhìn người chính mình có nguyện ý hay không.” A Quý mở miệng nói.

Ngử Diên nhìn về phía Quý Tịch cả người là máu hôn mê không thôi, loại sợ hãi cùng khiếp đảm này sớm đã bị nàng vứt bỏ sau đầu, hần vì cứu nàng mà biến thành như vậy, nay, nàng há có thể bỏ hần mà đi, vì thế, nàng hít sâu một hơi nhìn về phía A quý nói: “Ta nguyện ý!”

“Ngử Diên.” Lý Lập nhìn về phía nàng nhíu mi không biết nên nói như thế nào.

“Đừng lo lắng cho ta, ở chỗ này chờ ta!” nói xong, nàng đi vào Đại Bàn đưa tay đỡ Quý Tịch, tiếp theo rất nhanh giúp đem quần áo Quý Tịch cởi ra, trong lúc nàng cũng mặt đỏ tới mang tai, tuy rằng không phải lần đầu tiên nhìn thấy đồ vật này nọ của nam nhân, nhưng vẫn là làm cho người ta vạn phần

xấu hổ, nàng chỉ có thể không nhìn tới hắn, Đại Bân thấy thế liền rất nhanh hỗ trợ, hắn biết nữ hài tử ít nhiều đều gặp khó khăn, không bao lâu, Quý Tịch cũng đã tron bóng, mà Ngừ Diên mặt sẫm đỏ một mảnh.

Ngừ Diên thấy thế ho nhẹ một tiếng, ba nam nhân đều thông minh đi ra phía ngoài, Ngừ Diên thấy thế không do dự cời bỏ y phục của mình, một cái lại một cái, thẳng đến toàn thân không còn gì, lúc này, nàng về mặt xấu hổ nâng Quý Tịch đi từ từ xuống nước ao, chính là nàng cũng không có nhận thấy được giờ phút này Quý Tịch hơi hơi nhú mày lại, cặp mắt màu xanh lục kia chính chậm rãi mở ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 244: Chỉ vì không muốn mất đi người

Đi dưới đất Quý Tịch đi bước một xuống dưới đi, bên trong có ánh sáng thần nhiên, điều này làm cho nước ao này không lớn tràn ngập cảm giác thần bí, bên trong là cái ao hình vòng tròn, nước cũng không lạnh, ngược lại có lo lắng thần nhiên, cũng không biết có phải là cảm quan sai lầm hay không, trong nháy mắt như vậy, nàng tưởng đang đi tới Ôn Tuyền (suối nước nóng).

Mà nàng nâng Quý Tịch ở trong ao lại di chuyển vô cùng tốt? Điều này làm cho nàng vui sướng vạn phần, tuy rằng hắn là quý, nhưng có sức nặng, kỳ thật nàng có được Quý nhân cho nên bất kể có phải quý hay không ở nàng trong mắt đều là giống nhau.

Ngừ Diên mang theo hắn đi vào bên trong, bên trong không lớn, không bao lâu nàng liền mang theo hắn đã tới vách tường, mà ở ngọn đèn thiên nhiên trên thạch bích kia, vết máu loang lổ còn làm cho người ta sợ hãi, lúc này nàng liền nhớ tới lời của A Quý nói, chẳng lẽ Thạch yêu lúc trước tốt lên đã dùng máu của Tiểu Hương? Đúng vậy, nếu không, Tiểu Hương không có khả năng bị hút sạch âm khí, nghĩ đến đây, cặp mắt của nàng lại nổi lên sương mù.

“Ách.” Một thanh âm nặng nề đem suy nghĩ của Ngừ Diên kéo lại.

“Quý Tịch? Quý Tịch người đã tỉnh chưa? Người thế nào?” Ngừ Diên liền nâng khuôn mặt của hắn lên dùng nước nhẹ nhàng lau đi vết máu trên mặt hắn, Quý Tịch thong thả mở đôi mắt màu xanh biếc, ngăn ngừa một giây, mắt của hắn đột nhiên mờ ra, trong mắt xuất hiện vẻ mặt khó có thể tin.

“Quý Tịch người thế nào, còn rất đau đúng không? Người yên tâm ta sẽ cứu người, người.” Lời của nàng còn chưa nói xong, bởi vì nàng vừa rồi đột nhiên phát hiện Quý Tịch đang nhìn chăm chăm trên thân xích lõa của nàng, bởi vì nước cũng không sâu, mà toàn bộ trên thân nàng bại lộ ở tại bên ngoài.

“A ——” thấy thế xấu hổ nháy mắt đã tràn ngập đầu óc của nàng, tay ý thức hạ xuống, toàn bộ thân mình ngồi xổm trong nước.

‘phốc đông’ một tiếng, rất tự nhiên hai tay nàng bỏ lại, Quý Tịch cả người không có khí lực tự nhiên thuận thế ngã xuống.

“Ai, Quý Tịch Quý Tịch!” Ngừ Diên lập tức nhào qua vội ôm lấy thân thể hắn nói lên, nhưng mà một cái ô này, nhất thời làm cho không khí giữa hai người xấu hổ không thôi, bởi vì bộ ngực trên thân nàng đang kín không kê hở cùng trong ngực của hắn đụng nhau.

“Ừm.” Quý Tịch này hơi hơi hợp lại, hầu kết không tự giác di chuyển lên xuống, trên người của hắn nháy mắt có phản ứng.

Ngừ Diên liền tách ra khoảng cách, hai má của nàng cũng đỏ bừng một mảnh, chết tiệt nàng nghĩ tới điều gì, nàng vừa rồi trong nháy mắt đã nghĩ tới quý cùng người mền nhau làm loại chuyện tình gì đó.

“Cái kia. Cái kia người đừng động, ta giúp người trị liệu miệng vết thương, người. Người trước nhắm mắt lại a!” mặt Ngừ Diên sẫm nhiễm đỏ một mảnh, hắn nhìn chăm chăm nàng xem như vậy, thật sự làm nàng có loại xúc động muốn tìm cái lỗ chui xuống

Quý Tịch cười nhẹ, đau đớn trên người sẫm đã bị hắn xem nhẹ, nàng như vậy thật sự rất đáng yêu, hắn vì nàng làm hết thảy, đều đáng giá, bởi vì nàng chính là một nữ nhân đáng giá để cho hắn trả giá tất cả, bao gồm cả âm hồn gãy còm này.

Mắt thấy Quý Tịch dần dần sụp ánh mắt, nàng không do dự cắn chặt môi bắt tay đặt ở phía trên thạch bích dùng sức cắt, máu nháy mắt bùng lên, tiếp theo nàng nhanh chóng đem giọt máu dùng ở trên người của hắn, một giọt một giọt lại một giọt, kỳ tích đúng lúc này đã xảy ra, nước dưới thân giống như là mê muội đột nhiên thuận thế mà lên, máu dọc theo Ngừ Diên cấp tốc chạy đi, nước ao này hòa với máu của nàng biến thành một loại sắc thái quý đi, nàng nhận không ra đây là cái màu sắc gì, tóm lại là khó có thể hình dung ra màu sắc gì, mà màu sắc quý đi lập tức liền tràn vào miệng vết thương của Quý Tịch.

“Ừm” Một cảm giác mát lạnh làm cho Quý Tịch hít vào một hơi, tiếp theo nhanh chóng mở mắt ra ngậy ngậy cả người.

Ngừ Diên mày cũng hơi hơi chau lên, nàng cảm thấy đau đớn, nước ao này không chỉ có tích tụ máu của nàng ở chỗ chữa thương, cũng có nước ao vọt tới cánh tay của nàng giống như là đứa nhỏ tham ăn nhẹ nhàng hút máu của nàng.

“Ngươi đang ở đây làm cái gì?” Quý Tịch cố sức giơ cổ tay lên lập tức bắt được tay nàng, ánh mắt thống khổ hỏi.

“Đừng nhúc nhích, ta giúp ngươi chữa thương!” Ngử Diên mạnh mẽ rút tay về nàng không có thời gian dừng lại, nếu không, nàng thật sự sẽ mất máu rất nhiều mà chết, gần đây nàng đích xác mất máu nhiều lắm.

“Không cần, ngươi ở đây làm việc gì, ngươi sẽ mất máu mà chết!” ánh mắt Quý Tịch tràn ngập phẫn nộ, hấn nhin xuống miệng vết thương đau đớn, lớn tiếng quát lớn nàng, nữ nhân ngu xuẩn này lại vì cứu hấn mà dùng máu, nàng thực ngu xuẩn!

“Đừng nói nhảm, lòng ta cam tâm tình nguyện!” Ngử Diên như trước chuyên tâm nhỏ giọt máu một bên trả lời vấn đề của hấn.

“Ngươi là bởi vì ta cứu ngươi cho nên ngươi mới nguyện ý làm như vậy sao?” Quý Tịch nhíu mi hỏi.

“Không, là ta chính mình nguyện ý!” Ngử Diên rất nhanh lấy máu, nàng mở ra miệng vết thương rất lớn, máu cũng thật nhanh nhanh chóng chảy trôi xuống, chịu đựng, nước ao này thật sự rất ăn máu, mỗi lần máu trôi qua lại làm miệng vết thương cảm giác đau đớn.

“Chính ngươi nguyện ý?” Quý Tịch ngây ra một lúc, vì sao?!

Ngử Diên vẫn chưa trả lời hấn, thay đổi tay trái tiếp tục cắt qua, tiếp tục lấy máu lại bị Quý Tịch lập tức túm, “Không cần, mặc kệ ngươi xuất từ ý tưởng nào ta cũng không cho phép thương thể của ngươi làm hại chính mình, ta làm tất đều là muốn cho ngươi hạnh phúc, muốn cho ngươi vui vẻ, không muốn làm cho ngươi bị thương, ngươi nữ nhân ngu xuẩn này!” Quý Tịch thống khổ nói, thống khổ như thế không phải đến từ chính trên người mà là đến từ chính trong lòng.

“Quý Tịch ngươi buông tay!” nàng không biết hấn đã bị trọng thương vì sao khí lực còn lớn như vậy, hấn có biết nàng là đang cứu hấn hay không.

“Ta không thể để thương thể của ngươi hại chính mình!” hấn kiên định nói, một giây sau, tiếp tục nói: “Âm hồn gầy còm này của ta không đáng để ngươi đi lãng phí.”

“Ba” một tiếng, Quý Tịch ngây ngẩn cả người.

Tay phải Ngử Diên dừng ở không trung, đứng vậy, nàng vùng tay đánh vào Quý Tịch, lâu như vậy cho tới nay cho dù là hấn hôn nàng, đùa giỡn nàng, nàng chưa bao giờ ra tay đánh hấn, một cái tát này làm cho Quý Tịch ngây ngốc không biết nên phản ứng hay nói cái gì.

“Ta cho ngươi biết, ta cứu ngươi không phải bởi vì cảm ơn, mà là, bởi vì ta không muốn ngươi chết, không muốn ngươi hồn phi phách tán, không muốn mất đi ngươi, ngươi hiểu không? Mặc kệ ta xuất từ loại tình cảm nào, ta cũng không muốn mất đi ngươi, thật sự không muốn!” nói tới đây, nước mắt của nàng chậm rãi chảy xuống, nàng đến tột cùng làm sao vậy, nàng đối với Quý Tịch đến tột cùng là tình cảm như thế nào?!

“Ngử Diên.” Nói như vậy cũng đủ để cho Quý Tịch rung động, đủ để cho hấn đại ra.

Ngử Diên lau nước mắt tiếp tục nói: “Cho nên cầu ngươi đừng động để cho ta trị liệu, ngươi nếu cứ ngăn trở đi xuống như vậy, hồn phi phách tán đúng là ta!” ánh mắt nàng kiên định nói, tay hấn đang lôi cổ tay nàng dần dần buông lỏng ra, Ngử Diên thấy thế liền nhanh chóng lấy máu.

“Phác” một tiếng, khoe miệng Quý Tịch phun ra máu, Ngử Diên thấy thế hoảng thần, liền hỏi hấn làm sao vậy.

“Không có việc gì. Ta mệt mỏi, muốn ngủ một hồi.” Quý Tịch cười nhẹ, tiếp theo đôi mắt chậm rãi nhắm lại hoàn toàn ngắt đi, vừa rồi hấn dùng hết tất cả khí lực đi đối thoại cùng nàng ngăn cản nàng, tim của hấn vẫn nghẹn một hơi, nhưng những lời nói kia của nàng làm cho hấn rung động, hấn chung quy nhìn không được động khí, trong khoảnh khắc kia vô biên vô hạn bóng tối đưa hấn hoàn toàn nuốt sống.

Ngử Diên thấy thế không do dự tiếp tục cứu trị, chỉ cần hấn còn có hô hấp, nàng không thể buông tha cho, không thể!

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đứng ở thạch bích một mặt khác Lý Lập do dự bất an đi tới đi lui.

“Làm sao bây giờ, bọn họ đã đi vào thời gian dài như vậy vì sao còn chưa có đi ra?”

“Ngươi đừng sốt ruột, ta nghĩ hấn là nhanh thôi!” A Quý liền khuyên nhủ.

“A Quý, lúc trước ngươi nói cái Thạch yêu kia đã được trị thương, hấn đi vào bao lâu, nữ nhân hấn tìm kia chính là ai? Có phải chỉ cần là nữ nhân đều sẽ thành công hay không?” Lý Lập liền dò hỏi, hấn thật sự thật lo lắng cho bọn họ.

“Không phải, phía trước cũng có rất nhiều nữ nhân vào nơi này, có khi là đi ngang qua Mê Tung hồ uống nước rồi bị cảnh hoa cuốn vào, đại bộ phận nữ tử đi vào trong ao Trọng sinh đều kiên trì không được bao lâu thì không được.” nói xong, hấn cũng xuất hiện lo lắng, vừa rồi ở bên ngoài Đại Bản đem chuyện tình nữ tử này nói một lần, hấn đối với nàng tự nhiên nảy sinh bội phục, hấn không chỉ cảm thấy nàng có thể dẫn bọn hấn thoát đi khỏi sinh cốc này càng có thể cứu vớt hết thảy.

“Có ý tứ gì?” Lý Lập nghe thế thanh âm vội dò hỏi, trong lòng lo lắng càng ngày càng nhiều.

“Có nữ tử thể lực chống đỡ hết nổi, bởi vì nước ao nơi này rất ăn máu, rất lợi hại, mà thương thể của Thạch yêu lại cần rất nhiều rất nhiều máu nữ tử mới từ từ hồi phục, mà cuối cùng nữ nhân làm cho hấn hồi phục. Ngươi cũng đã gặp!”

“Ta cũng đã gặp qua?” Lý Lập khinh lăm bầm một chút, một giây sau, hần tròng lớn hai mắt nói: “Tiểu Hương, Tiểu Hương đúng không?”

A Quý ‘Uh’ một tiếng, liền không nói gì nữa, Lý Lập cũng như thế, hần tựa vào bên cạnh thạch bích chậm rãi ngồi xỏm xuống trầm mặc!

Nhìn miệng vết thương dần dần khép lại của Quý Tịch, nàng vui mừng cười cười, chỉ là, đầu nàng thật choáng váng, thật choáng váng. Vì sao trước mắt nàng bắt đầu mơ hồ, um, chịu đựng, chịu đựng, nàng nếu ngã xuống rồi, Quý Tịch trong lòng hôn mê chắc chắn bị nước ao làm cho chết đuối, còn có, còn có thật nhiều người đều chờ đợi nàng đi cứu đâu, có liên quan đến ông ngoại yêu của nàng, có nam nhân nàng yêu, còn có Nhất Phân gốc nghiệt kia, còn có cha mẹ, còn có thật nhiều thật nhiều người, không thể choáng váng không thể choáng váng, nhưng mà nàng thật sự không thể không nói mình, trong tay gắt gao lôi kéo Quý Tịch, mà trước mắt nàng lại càng ngày càng mơ hồ ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 245: Lý tưởng kiên định

“Ngữ Diên. Ngữ Diên.”

Um? Ai ở nàng bên tai nhẹ giọng kêu gọi? Hay là nàng đang nằm mơ?! Trong mơ mơ màng màng nàng lại cảm giác bên tai có người không ngừng kêu gọi nàng, nhưng mà nàng cảm giác như thể đang nằm mơ.

“Ngữ Diên người tỉnh a, người đừng làm ta sợ a, này, người tỉnh đi a!” Lý Lập lại ở trên mặt nàng dùng sức vỗ vỗ, mắt thấy nàng không hề có động tĩnh gì, Lý Lập không khỏi ở trên mặt nàng dùng sức đánh, “NNày, người đừng chết a, người mở to mắt a!”

“Đau!” trên mặt bị đánh đau nhức làm cho Ngữ Diên không tự giác kêu lên tiếng, nha, ai hành hung ở trên mặt nàng?!

“Ách?” Lý Lập ngây ra một lúc, hần vừa vặn giống nghe được thanh âm.

“Tĩnh tĩnh a!” Đại bản thấy thể vui vẻ kêu lên, A quý cũng liền vây quanh tới.

“Um.” Nàng cau mày, chậm rãi mở mắt ra, ánh vào mi mắt nàng là khuôn mặt Lý Lập xem ra đang lo lắng.

“Thật tốt quá thật tốt quá, ta thiếu chút nữa bị hù chết, ta còn tưởng rằng người chết đây!” Lý Lập nói gấp.

Ngữ Diên nghe thấy vậy không nói gì mà là nhớ lại đoạn ngắn vừa rồi, nàng nhớ rõ dùng máu trị liệu cho Quý Tịch, sau đó trước mắt nàng lại đột nhiên đen tiếp theo cái gì cũng không biết, lúc này, nàng đột nhiên nhìn về phía Lý Lập tiếp theo mạnh mẽ cúi đầu nhìn về phía chính mình, quần áo sẫm màu.

“Ta đây là.”

Lý Lập không được tự nhiên nhếch miệng “Um. Người hôn mê cho nên ta liền. Liền thay người mặc lên!” nói xong, mặt lại đỏ.

“Cái gì? Người. Người mặc cho ta ? Vậy. Vậy bọn họ đều thấy được?” Ngữ Diên nghĩ đến đây liền xấu hổ không chịu nổi, trời ạ, đều bị người xem hết? Còn bị quý xem hết?

“Không có không có, ta không để cho bọn họ tiến vào, chính mình vào giúp người ầm vào lấy quần áo đem người che khuất, sau đó kêu Đại Bản đem Quý Tịch đặt lên đi ra bên ngoài mặc, ta ở bên trong giúp người mặc.” Lý Lập liền an ủi nàng chớ suy nghĩ lung tung.

“Cho dù bọn họ vào được người cũng nhìn thấy không phải sao?” Nàng liền phản bác.

“Cái này.” Cái này xác thực như thế!

“Cô nương yên tâm, ta cùng A Quý là giữ bốn phận của quý, chúng ta tuyệt đối không có rình coi cô nương, cô nương cứ yên tâm đi!” Đại Bản nói gấp.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên đột nhiên cảm thấy có chút ý tứ không tốt lắm, hơn nữa rất xấu hổ, vì thế liền nói sang chuyện khác hỏi: “Quý Tịch đâu? Hần đâu?”

“Hần ở trong này!” A Quý chỉ vào Quý Tịch nằm ở bên cạnh nói.

Ngữ Diên liền được Lý Lập đỡ xuống đến bên người Quý Tịch, vết thương trên người hần đã ít đi rất nhiều, sắc mặt cũng không phải trắng thảm như vậy, chỉ là hần bây giờ còn đang trong hôn mê.

“Quý Tịch, Quý Tịch. . . .” Ngừ Diên nhẹ giọng la lên, nhưng hần nằm trên mặt đất giống như đang ngủ không có phản ứng gì, nàng đưa tay chạm đến mũi thở của hần, ừm, có hô hấp, có hô hấp là tốt rồi, nghĩ nghĩ, nàng cầm lấy huyết Linh Đang bên hông lắc lắc, la lên Thất Dạ, không đến một giây, Thất Dạ liền từ bên trong đi ra.

“Vu bà ngươi làm gì thế phong bế thính giác bên ngoài đến tốt cùng xảy ra chuyện gì rồi?” Vừa xuống tới mặt đất Thất Dạ vội vàng nhanh chóng hỏi.

“Không có việc gì, ngươi giúp ta đem Quý Tịch mang vào đi chiếu cố hần thật tốt!” nàng nhìn Quý Tịch hôn mê trên mặt đất nói.

“Hần làm sao vậy?” Nhìn về phía Quý Tịch trên mặt đất Thất Dạ liền ngồi xổm xuống xem xét.

“Hần bị thương hiện tại hôn mê, làm ơn nhờ Bạch Linh chiếu cố hần!” Ngừ Diên nói.

Nghe thấy vậy, Thất Dạ đứng dậy hỏi: “Vậy còn ngươi, ngươi thế nào? Có bị thương không? Trên mặt của ngươi vì sao trắng như vậy?” Thất Dạ liền lùi cánh tay của nàng hỏi, lại trong lúc vô tình đụng vào làm cho Ngừ Diên không tự giác chau mày lên, thấy thế, Thất Dạ lập tức đem ống tay áo của nàng kéo lên, chỗ kia đã được Lý lập dùng băng quấn lại sớm đỏ một mảnh.

“Ngươi làm sao vậy? Ngươi bị thương?” Thất Dạ một phát bắt được cánh tay của nàng hỏi.

“Không có việc gì, ta không sao!” Ngừ Diên liền mỉm cười nói.

“Cái gì không có việc gì, ngươi có biết ngươi đang mang thai hay không, ngươi bị thương nặng như vậy có thể đối với đứa nhỏ có ảnh hưởng hay không?” Thất Dạ vội vàng nhanh chóng nói, một giây sau, hần chợt đột nhiên sờ sờ đầu, “Ách” tiếp theo nhủ mi nói: “Sao lại có điểm choáng váng đây?”

“Yên tĩnh, không có việc gì, ta còn tốt, ngươi nhanh chóng đem Quý Tịch mang vào đi, ngươi đạo hạnh không cao ở trong này một hồi sẽ dễ dàng mất trí nhớ.” Ngừ Diên nói gấp, Thất Dạ mặc dù ở thế kỷ 21 xem như có vẻ lợi hại, nhưng mà ở trong này đạo hạnh so với hần còn cao hơn rất nhiều rất nhiều, cấp bậc của hần cùng Quý Tịch là không thể đánh đồng, bởi vậy không đến một hồi hần sẽ bắt đầu tình huống choáng váng đầu óc.

Thất Dạ liếc mắt Quý Tịch trong hôn mê một cái, lại nhìn về Ngừ Diên phía trên mặt trắng bệch vô huyết đột nhiên nghĩ đến cái gì, nói tiếp: “Bọn ngươi chờ ta một chút!” một giây sau, hần cúi người tiến nhập Huyết Linh Đang, Ngừ Diên ngây ra một lúc, làm sao vậy?!

Vài giây sau, huyết Linh Đang vang lên vang, Ngừ Diên liền đem Thất Dạ tung ra ngoài.

“Này, còn có một viên!” Thất Dạ mở bàn tay ra, lòng bàn tay của hần xuất hiện một viên thuốc nhỏ, mà viên thuốc nhỏ này nàng rất quen thuộc, đó là huyết hoàn, Quý Tịch trộm ở nơi của phượng Ly Ca đến.

“Sau khi sinh ra bọn Liên Từ ngươi liền quên mất cái này rồi, ta vẫn lưu trữ, tuy rằng chỉ còn một viên, nhưng đối với ngươi hiệu quả nhất định tốt, ngươi hãy ăn hết!” Thất Dạ liền đem viên thuốc đặt ở trên tay của nàng.

“Ừm, ngươi đem Quý Tịch mang vào đi!” Ngừ Diên lại nói.

“Không được, ngươi không ăn đi ta liền không mang theo hần đi!” Thất Dạ đột nhiên có chấp lên, lúc này đây đi ra, hần phát hiện nàng tựa hồ thay đổi, có điểm không giống với lúc trước, hơn nữa lời Liên Từ nói, hần đột nhiên phát hiện, nàng trước kia từng không có tim không có phổi, lại vì cứu người khác mà liền tiếp mạo hiểm, loại thay đổi này lại không làm cho hần một chút mừng thầm, ngược lại làm cho hần lo lắng không thôi, hần tình nguyện nàng vẫn không có tim không có phổi cũng không nguyện ý để nàng xả thân cứu người.

Thấy hần đột nhiên có chấp, nàng nghĩ nghĩ cũng tốt, nàng không vì mình lo lắng cũng phải vì đứa nhỏ lo lắng, vì thế nàng nuốt vào viên thuốc này, nháy mắt, chỗ nàng mất đi máu trong khoảnh khắc lại đã tràn ngập thân thể của nàng, đầu óc của nàng cũng nháy mắt rõ ràng.

“Hãy chiếu cố chính mình thật tốt, đừng làm chuyện điên rồi!” nói xong, Thất Dạ cúi người nâng Quý Tịch một cái nghiêng người tiến nhập huyết Linh Đang.

“Ngừ Diên miệng thương thế của ngươi tốt lắm?” Lý Lập kinh ngạc cho loại biến hóa này, vừa rồi tuy rằng hần nhìn không thấy tên kia xuất hiện, nhưng mà hần lại thấy rõ ràng miệng vết thương của Ngừ Diên tốt lắm, hơn nữa khuôn mặt nàng trắng bệch nháy mắt biến thành hồng nhuận.

“Ừm, không có việc gì!” nháy mắt thanh tĩnh làm nàng không tự giác lộ ra mỉm cười.

“Thật tốt quá thật tốt quá” Đại bản nghe thấy vậy vui vẻ không thôi, A Quý cũng lộ ra tươi cười vui vẻ.

“A Quý, chúng ta phải rời khỏi Sinh cốc!” Ngừ Diên nghiêng đầu nhìn về phía A Quý kiên định nói.

A Quý nghe thấy vậy mạnh mẽ gật gật đầu, hần chờ giờ khắc này đã đủ lâu rồi, hần phải đi ra ngoài, hần có cùng niềm tin với Đại Bản, phải về nhà, về nhà.

Bên kia • Mộng cốc

“Xảo nhi, ngươi đừng đi a, chờ đi!” Béo lão nhân sốt ruột kêu lên Xảo lão thái mặc Hồng Y, mà nay trong mắt Xảo lão thái ông đã trở thành bộ đánh xuân xanh mười tám kia.

“Sur huynh người thích nàng sao?” Xảo lão thái đột nhiên có chút bi thương, vì sao hẳn lúc trước không có kiên trì thú chính mình đây? Vì sao?!

“Ta.” Béo lão nhân có chút nghẹn lời rồi, tuy rằng ông cùng với bà ngày ở chung không nhiều lắm, cũng chỉ có một đứa nhỏ, nhưng mà bà đối với ông thật sự tốt, không tính là yêu, mà luôn có điểm thích, bà ấy đã vì ông trả giá rất nhiều, biết rõ khó sinh vẫn như cũ lựa chọn vì ông sinh dục con nối dòng, ông có thể không cảm động sao?!

“A Khang.” nữ tử vẫn đứng ở bên cạnh trong trầm mặc đột nhiên mở miệng.

“Tiểu Diệp.” Béo lão nhân có chút nghẹn ngào.

“Ta biết chàng không thích ta, ta biết trong lòng chàng có nàng, nhưng mà ta không hối hận, thật sự không hối hận, ta không nghĩ tới ở trong này còn có thể gặp được chàng, ta thỏa mãn!” trong mắt Tiểu Diệp xinh đẹp chứa đựng nước mắt nhìn về phía Béo lão nhân.

“Tiểu Diệp, Xảo nhi.” Béo lão nhân nhất thời nghẹn lời không biết nên làm sao bây giờ.

“Sur huynh, người lựa chọn đi, người muốn nàng hay là muốn ta, nếu người vẫn lựa chọn nàng, ta sẽ không bao giờ xuất hiện ở trước mặt người nữa, nếu người lựa chọn ta, ta liền cùng người gắn bó một đời một thế!” Xảo nhi nói gấp.

“A Khang.” Tiểu Diệp tâm cũng có chút khó chịu, nước mắt lướt qua khuôn mặt khó chịu không thôi.

“Xảo nhi, ta mang người đi!” đột ngột một tiếng, một giọng nam khác xuất hiện.

“Tam sư huynh?” Xảo lão thái ngây ngẩn cả người.

“Sur đệ?” Béo lão nhân nhìn về phía tam sư đệ tuổi trẻ đột nhiên thờ nhẹ, hẳn. Hẳn không phải đã chết rồi sao?!

“Xảo nhi, ta nói rồi trên thế giới này chỉ có ta mới có thể thiết tình đối với nàng, trước kia ta có thể vì nàng mà chết, hiện tại, ta cũng có thể vì nàng như thế, ta nguyện ý canh giữ ở cạnh nàng không rời!” tam sư đệ anh tuấn đột nhiên nói.

Tứ giác luyến đột nhiên triển khai, điều này làm cho Béo lão nhân cùng Xảo lão thái thật sự không biết nên tuyển chọn như thế nào, chỉ là bọn hắn cũng không biết Tiểu Diệp trước mắt bọn họ, cùng với tam sư đệ chẳng qua là ảo giác suy nghĩ trong lòng bọn họ, nhưng phía sau ảo giác chính là một con độc xà màu đỏ cùng với con cóc cả người đầy mụn đen mà thôi, chúng nó đang giương miệng to như chậu máu liếm đầu lưỡi tham lam nhìn hai người bọn họ, cười vạn phần tà mị ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 246: Nhìn cái gì vậy, độc đúng là người!

Thăng đến khi ra Sinh cốc, A Quý, Đại Bàn, cùng với Ngừ Diên vẫn còn có chút hoảng hốt, về phần Lý Lập vẫn hưng phấn không thôi, bởi vì hắn làm cho bọn họ dễ dàng đi ra, lời này là có ý gì, mọi chuyện là như vậy.

Đoàn người Ngừ Diên đi ở trong huyết động hắc ám nhiều canh giờ vẫn không có chút manh mối nào như cũ, mặc dù như thế Đại Bàn cùng A Quý vẫn rất tin tưởng nàng, bọn họ nói, nàng không phải người thường, nếu nàng có thể dễ dàng đi ra Say cốc, dễ dàng giết Thạch yêu, thì việc đó đủ để chứng minh nàng không phải người thường.

Chỉ tiếc, mặc kệ nàng cố gắng như thế nào, cẩn thận như thế nào, vẫn như cũ không tìm thấy manh mối gì, chẳng có mục đích tìm kiếm như vậy làm cho Lý Lập có chút nản lòng, cho nên bọn họ chuẩn bị ngồi xuống nghỉ ngơi một chút, Lý Lập liền hỏi Ngừ Diên có một chút manh mối nào hay không, cho dù chỉ có một chút.

“Không có!” nàng trả lời không hề do dự.

Lúc ấy trả lời như vậy, làm cho tâm tình của hắn lập tức rơi xuống thung lũng, liên tục lui về phía sau vài bước, ai ngờ mất thăng bằng liền hướng phía sau đổ đi, mà một người đang té xuống kia trong nháy mắt, mọi người sẽ có một phản ứng tự nhiên, đó chính là bắt lấy này nọ, bất kể là cái gì, hắn đều đã theo thói quen đi đến bắt, đây là quán tính, ở trong này, trừ bỏ tảng đá thì vẫn là tảng đá, chỉ tiếc hắn thật là không bắt được gì ngược lại cánh tay lại động ở trên tảng đá sắc bén, nháy mắt cánh tay hắn liền chảy ra vết máu.

“Lý Lập, người không sao chứ?” Ngừ Diên liền đi lên phía trước nâng hắn.

Lý Lập oán hận đứng dậy, bởi vì hắn nghe được tiếng cười nHạo, đúng vậy, đó là thanh âm Đại Bàn cùng A Quý, bọn họ đích thị là cười nHạo hắn ngốc, nghĩ đến đây, hắn tức giận lấy chân đá không ngừng vào tảng đá kia, ai ngờ dưới chân kia, lại va chạm vào cơ quan của Sinh cốc, lúc sau liền vang

lên một thanh âm, núi nhỏ ở chỗ này hướng sang một bên di động, ánh vào mi mắt của bọn họ đó là ánh mặt trời chói mắt.

Cũng bởi vậy, làm cho bọn họ đều cảm thấy có chút hoảng hốt, nằng nghĩ, tất cả điều này đại khái là bọn họ trúng mục tiêu đi a, nếu không há có thể dễ dàng từ trong Sinh cốc đi ra như vậy đâu?!

“Ha ha ha ha, ta là thiên tài, ta là thiên tài a!” Lý Lập vẫn tái diễn lời nói như vậy, vừa nói một bên vừa lớn tiếng cười.

Ngữ Diên liếc mắt xem thường một cái, thiên tài? Rõ ràng là hần vô ý ngã sấp xuống lấy tảng đá hết giận mới có thể như vậy đi?!

“Đại Bàn, A Quý, ta là thiên tài đúng không, nếu không có ta, các ngươi có thể đi ra khỏi Sinh cốc sao? Cho nên nói, thông minh không phải một mình nằng, quê hương của chúng ta đào tạo ra đều là thiên tài, thiên tài đỉnh cao a!” nói xong, Lý Lập nhếch lông mày nhìn về phía Ngữ Diên cười cười, biểu tình kia giống như đang nói... xem, ta cũng vậy rất thông minh đi, thế kỷ 21, có thể không thông minh sao!

Ngữ Diên bất đắc dĩ lắc đầu liền đi lên phía trước, Đại Bàn cùng A Quý liền kêu gọi Lý Lập đặc ý vênh vào, nhắc nhở hần là Ngữ Diên đã đi xa, Lý Lập nghe thấy vậy liền đi nhanh hơn đuổi theo, Đại Bàn cùng A Quý nhìn nhau cười cũng vội vàng đi theo, thật tốt, khoảng cách về nhà lại càng gần.

“Tiểu Hương, Tiểu Hương.” Đột ngột một tiếng, Lý Lập kêu lên làm cho Ngữ Diên đi ở phía trước nhú mi ngoái đầu nhìn sang, mà Lý Lập đang đi theo một cái bóng mờ mờ hướng phía trước chạy đi, Ngữ Diên thấy thế biểu tình trên mặt nháy mắt nghiêm túc lên, cầm lấy kiếm Chu Tước bật nhảy một cái liền bay qua, chuôi đao hạ xuống, bóng đen biến mất, mà Lý Lập lại thành trạng thái đại ra.

“Lý Lập, Lý Lập!” Ngữ Diên liền phát vào hai má Lý Lập, nhưng hần như trước không có phản ứng, đơn giản nằng lại ‘ba’ một tiếng, hung hăng đánh vào trên mặt của hần, trong khoảnh khắc, trên mặt của hần đỏ một mảnh.

“A? Làm sao vậy?” Đột nhiên bị phát Lý Lập nháy mắt tỉnh lại, tiếp theo khó hiểu nhìn hướng Ngữ Diên hỏi: “Ngươi làm gì thế sao lại đánh ta a? Đau quá ai!” Hần xoa mặt bị đánh đau đón nói.

“Thời điểm ta vừa rồi đánh ngươi, ngươi không biết?” Nằng nghi ngờ hỏi, tuy rằng trong lòng có đáp án, nhưng nằng vẫn muốn nghe từ trong miệng hần. . .

“Vô nghĩa, ta biết còn cho ngươi đánh a, ai, ngươi có phải cố ý trả thù ta hay không?” Hần nói lầm bầm, lúc trước hần đánh mặt nằng, nhưng nằng đang hôn mê, hần là cứu nằng được không?!

“Trả thù cái đầu ngươi a, ngươi không có đầu óc sao? Ngươi không suy nghĩ ta vì sao vô duyên vô cớ đánh ngươi, mà ngươi lại không hề hay biết?” Nằng chờ hỏi hần

Nghe vậy, Lý Lập mày cũng dần dần hợp lại cùng nhau, tiếp theo ánh mắt trừng lớn sợ hãi lôi kéo tay nằng khiếp đảm hỏi: “Làm sao vậy? Ta vừa mới làm sao vậy? Chẳng lẽ.” Lời của hần không có nói tiếp, nhưng mà thân mình lại bắt đầu có chút run run.

Ngữ Diên gật gật đầu, nói tiếp: “Ngươi vừa rồi đang suy nghĩ gì?” Vừa rồi rõ ràng là một bóng đen mà hần lại cho rằng Tiểu Hương?!

Đã thấy nằng gật đầu, hần liền biết, vừa rồi khẳng định đụng phải cái vật bản gì, vì thế khiếp đảm hỏi: “A? Ta ta. Ta vừa rồi suy nghĩ thiên tài có năng lực như ta nếu để cho Tiểu Hương nhìn thấy mà nói, tiếp theo ta liền không nhớ rõ lắm.” nói xong, hần cả người đều run run, vừa rồi hần đến tột cùng xảy ra chuyện gì? !

“Sống mơ mơ màng màng, mộng. Mộng.” Ngữ Diên nhẹ nhàng nhớ kỹ mấy chữ này, trong lòng nghi hoặc dần dần triển khai, một giây sau, nằng tựa hồ nghĩ tới điều gì đó nói: “Các ngươi đều lại đây!”

Đại Bàn cùng A Quý liền đi vào bên cạnh nằng, Lý Lập gặt gao lôi ống tay áo của nằng, sợ tâm trí mình lại đột nhiên bị mê hoặc.

“Nếu ta không đoán sai, mộng cốc này đích thị là dễ dàng làm cho người ta sinh ra ảo giác, cho nên, các ngươi ở trong này tận lực không nên suy nghĩ bậy bạ, nếu không, trước mắt các ngươi chắc chắn xuất hiện sẽ xuất hiện ảo giác của các ngươi, do đó dẫn các ngươi đi địa phương khác, nói không chừng sẽ làm cho các ngươi vĩnh viễn đều không thể trở lại!” ngữ khí của Ngữ Diên có chút nặng nề, nhưng mà không phải không có đạo lý, tại... địa phương xa lạ này, nằng tình nguyện nói trọng điểm cũng không thể khiến chuyện gì ngoài ý muốn phát sinh.

“Được được, ta. Ta lôi kéo ngươi!” Lý Lập liền nuốt nước miếng nói, hần mỗi lần nhìn thấy nằng vẻ mặt nghiêm túc chứng tỏ nhất định thực nghiêm trọng thực nghiêm trọng.

“Các ngươi đi theo ta đi!” Ngữ Diên vừa nói xong, liền đi ở tại phía trước, Lý Lập lôi ống tay áo của nằng đi theo cùng nhau về phía trước, Đại Bàn cùng A Quý bay trên không trung cũng đi theo qua.

“Nơi này nếu so với Say cốc còn xa hoa hơn, giống như Thiên đường nha!” Lý Lập nhin không được tán thưởng nói.

Ngữ Diên không nói chuyện, nhưng hần nói là sự thật, vẻ đẹp nơi này làm nằng không thể dùng từ để hình dung, tóm lại cảm giác có chút giống là Thiên cung, nơi nơi sương trắng lượn lờ, chìm chốc hương hoa, ngay cả mùi quỷ quái cũng không giống với nơi khác.

Đi không bao xa, phía trước xuất hiện một cái cầu đứng riêng lẻ, cái cầu kia một bên cũng là phong cảnh khác, bên kia non xanh nước biếc, không có một tia sương khói, nhưng mà cái cầu này lại làm cho nằng cảm thấy có chút âm trầm, không vì cái gì khác, cũng bởi vì phía trên cầu sương khói rất nhiều, trừ bỏ nhìn cầu rào chắn ở bên ngoài, phía dưới cái cầu căn bản thấy không rõ.

“Ngươi Diên a, chúng ta không phải phải đi qua cầu này qua chứ?” Lý Lập có chút lo lắng hỏi.

“Ngươi cho rằng còn có đường khác có thể đi sao? Nơi khác đều không có địa phương, ta nghĩ, bên kia mới là địa phương cuối cùng chúng ta phải đến!” Ngươi Diên cũng không quay đầu lại nói.

“Nhưng mà phía trên cầu sương khói nhiều như vậy, vạn nhất ở giữa cầu bị chặn đứt làm sao bây giờ, phía dưới này chúng ta đều không thể thấy rõ ràng, vạn nhất là vực sâu vạn trượng làm sao bây giờ?” Lý Lập nhìn nhìn sương khói, lại nhìn xem phía dưới, không khỏi nói.

Lo lắng của hắn không phải là không có đạo lý, nhưng mà các nàng phải đi qua không phải sao, vì thế nàng cầm kiếm liền hướng đi về trước, “Các ngươi ở chỗ này chờ, ta đi qua nhìn xem!” nói xong, liền hướng đi về phía trước.

Lý Lập thấy thế liền đi theo, “Không được, ngươi đi tới chỗ nào ta liền theo tới đó, há có thể bỏ ngươi một mình đi lên phía trước chứ!” nói xong, kiên định nhìn hướng nàng, trong mắt xuất hiện chấp nhất thật sâu.

Ngươi Diên thấy thế gật gật đầu nói: “Vậy ngươi đi ở phía sau ta, phía trước chúng ta không thể thấy rõ, cho nên ngươi không cần quá gần, vạn nhất gặp nguy hiểm ngươi cũng có thể đứng lúc chạy trở về!” nói xong, liền bước lên cái cầu sương khói này, Lý Lập đi theo sát phía sau, Đại Bàn cùng A Quý bay trên không trung đi theo.

Sương trắng trên cầu hết thấy đều có vẻ lạnh như vậy, cái này nếu là ở thế kỷ 21, chỉ sợ tất cả mọi người sẽ cảm thấy đây là một cái cầu tiên, bởi vì chỉ có cái cầu tiên mới có thể nhiều khói trắng như vậy, cảnh tượng như vậy ở thế kỷ 21 mọi người sẽ cảm thấy lãng mạn muốn chết, nhưng hiện tại, lại làm cho Lý Lập cảm thấy âm trầm muốn chết.

“Đừng có sai sót, đi từng bước một đi theo ta!” thanh âm của Ngươi Diên làm cho Lý Lập rất nhanh phục hồi tinh thần lại.

“Ta biết!”

“Vậy đây đại khái chính là cầu Lấy mạng đi?” thanh âm A Quý đột nhiên nhớ tới.

“Cái gì? Cầu lấy mạng? Ngươi đừng dọa người a!” nghe thấy vậy, Lý Lập cảm thấy mấy chữ này hợp với sương khói này càng làm cho người cảm thấy rét lạnh không thôi.

“Ta cũng nghe nói vậy, ta nghe nói mộng cốc có một cái cầu khói trắng, cái cầu này tên gọi là Cầu lấy mạng, cụ thể ta cũng không biết, đây là thủ hạ Thạch yêu nói, bọn họ nói là Thạch yêu nói.” A Quý đem chuyện hắn nghe được nói ra.

“Vậy. Vậy bọn họ có nói vì sao tên là Cầu Lấy mạng hay không?” Lý Lập có chút sai sót hỏi.

“Không biết” A quý cũng không hiểu, hẳn chính là nghe nói mà thôi.

“Đừng nói chuyện, chuyên tâm đi đường!” Ngươi Diên lại nhắc nhở bọn họ không cần có sai sót.

Nghe thấy vậy, tất cả mọi người không nói, đi theo sát nàng lên phía trước đi.

Cái cầu không hề dài, đi chưa tới bao lâu, đảo mắt đã tới cái cầu đối diện rồi, nhưng vào lúc này, Ngươi Diên thống khổ rên lên một tiếng, Lý Lập còn chưa kịp hỏi sao lại thế này, chợt đột nhiên, sương khói phía trên cầu vô ảnh vô tung biến mất, tốc độ nhanh như vậy đến hãy cùng lật sách giống nhau, nháy mắt, phía trên cầu tất cả có thể nhìn rõ ràng rành mạch.

“A ——” một khắc kia cái cầu rõ ràng, Lý Lập quát to một tiếng lui về sau đi.

Ngươi Diên nhíu lại mày nhìn về phía dưới chân nàng, phía dưới chân trái, chân phải của nàng nằm úp sấp bảy tám rần độc màu sắc tươi đẹp, nó đang giương miệng to như chậu máu gắt gao cắn mất cả chân của nàng, mỗi một lần cắn đều vô cùng dùng sức, thân thể của bọn nó theo chúng nó đang đưa không ngừng biến hóa màu sắc, động tác như vậy chứng minh bọn nó đều đang nhanh chóng đem miệng nọc độc tiêm vào ở trên mắt cả chân của Ngươi Diên

Lý Lập run run nhìn tất cả ở đây, dưới chân không khỏi như nhũn ra, thân mình liên tục lui về sau đi, tiếp theo dưới sự trợ giúp của cái cầu lan run run nói: “Rần. Rần độc a.”

“Toàn bộ đều là độc xà độc tính mãnh liệt.” Đại Bàn cũng run run nói, hẳn chưa bao giờ thấy qua rắn có được màu sắc tươi đẹp như thế, nhưng mà hắn biết, chỉ có rắn độc mới có thể tiên diễm như thế.

“Cái này. Đây là ý nghĩa của cầu Lấy mạng?!” A Quý run run nói.

Đúng lúc này, một con độc xà màu hồng thô nhát bụng lòng miệng ra, nói tiếp một câu thiếu chút nữa làm cho Lý Lập muốn bất tỉnh, “Nhìn cái gì vậy, độc đúng là ngươi!” nói xong, đuôi rắn của nó không ngừng đang đưa.

“Rần. rắn có thể nói?!” Lý Lập sợ hãi chân mềm nhũn ngã ngồi ở tại trên cầu, ở đây tất cả thái quá mức quý dị, hắn tuy rằng tiếp nhận quý rồi, tiếp nhận hết thấy rồi, nhưng mà còn chưa có chuẩn bị tâm lý rắn này cũng có thể mở miệng nói chuyện!

Lời Hồng xà nói vừa xong, bảy tám rắn độc còn lại toàn bộ buông lỏng miệng ra, toàn bộ đang đợi Ngử Diên độc dậy thì chết, Ngử Diên may chau lại đem rắn đá xa ra, mà rắn độc này bị đá xa lại bơi trở về cười lạnh nhìn Ngử Diên.

“Các nguoi muốn độc chết ta?” Ngử Diên nhìn về phía xà hỏi.

“Bằng không nguoi cho là gì?” Hồng xà cười lạnh.

“Vây cũng tiếc rồi, nguoi độc chết không được ta” Ngử Diên đột nhiên cười cười, tiếp theo dùng khăn tay xoa xoa vết máu mắt cá chân.

“Vi sao?” Bảy tám rắn độc đang mở miệng, chúng nó là rắn độc nhất không có khả năng độc nằng không chết.

“Bởi vì, các nguoi rất nhanh là có thể biết!” Ngử Diên không cần nhìn nhóm những độc chết này, lại tươi cười vô cùng hoàn mỹ, cười như vậy không khỏi làm nhóm rắn độc này run run cả người, một giây sau, bảy tám độc xà miệng sùi bọt mép thân mình run run vài cái cứ như vậy ôm nỗi hận mà chết, ánh mắt chúng nó trước khi chết là tràn ngập sợ hãi, sợ hãi thật sâu.

“Trời. Có ai. Có thể nói cho biết đã xảy ra chuyện gì sao?” Lý Lập run run nói.

Ngử Diên ngoái đầu nhìn lại nhìn về phía hắc cười nói: “Bởi vì ta là tổ tiên của bọn nó, há lại có con cháu dám độc hại tổ tiên? Được rồi, đi thôi!” nói xong, tiếp tục đi lên phía trước, một khắc khi biết nằng là xà nữ, nằng đã từng sợ hãi không thôi, nhưng A Bích cũng vụng trộm nói cho nằng biết không cần sợ hãi, bởi vì nằng là xà nữ, cho nên bất kể là độc xà cỡ nào đều không thể thương tổn đến nằng, nếu làm thương tổn đến nằng, như vậy chết tất nhiên là nhóm độc xà kia, cũng bởi vậy, nằng mới có thể bình tĩnh như thế .

Mới vừa tới đến cái cầu đối diện, liền nghe được xa xa ‘bùm bùm’ truyền đến từng tiếng vang có tiết tấu, thanh âm như vậy làm cho bọn họ ngây ngẩn cả người.

“Đây là.” Ngử Diên may chau lên, thanh âm này thanh âm này như thế nào quen thuộc như vậy?!

“Nha, Mộng cóc còn có người thành thân a?” Lý Lập nhất thời quên mất chuyện rắn, mà bị thanh âm như vậy làm cho hấp dẫn, liền theo bản năng nói, Ngử Diên nghe thấy vậy may nhú chặt, đúng vậy, đây là thanh âm kèn Xona thành thân, khó trách lại quen thuộc như thế, chính là, loại âm nhạc vui mừng này lại làm cho nằng sinh ra bất an mãnh liệt, thành thân?! Không đúng, nằng nhớ rõ ở thế kỷ 21 thời điểm quý quái thành thân không phải loại thanh âm kèn Xona này, đây là thanh âm người thành thân mới có thể thôi.

Chẳng lẽ.

Một giây sau, nằng nhấn đầu lông mày nắm chặt kiếm Chu Tước ngay lập tức hướng tiếng vang vui mừng kia cấp tốc chạy đi ——

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 247: Ta không được.

Nhìn Ngử Diên cấp tốc đi theo tiếng vang vui mừng chạy đi, hai quý cùng Lý Lập cũng không chút lựa chọn theo đi qua.

‘&. %&% ’

Thanh âm của Kèn Xona càng ngày càng vang dội, tâm Ngử Diên lại càng phát ra bất an, đến tột cùng là ai đã rơi vào chỗ này?!

Lý Lập lần đầu tiên cảm thấy nằng chạy bộ là cực nhanh như thế, hắc nghĩ, nếu hắc không có đoán sai, lòng của nằng đích thị là đang lo lắng cho Sớ Hạo đi!

Thanh âm càng ngày càng gần, sau khi xác nhận phía sau vách đá nhất định có cái gì, Ngử Diên dừng bước, nằng ý bảo bọn họ không cần nói, tiếp theo để cho bọn họ ngồi xổm xuống, mà nằng lặng lẽ hướng phía trước hoạt động một chút, nằng bức thiết muốn xem phía trước phát sinh chuyện gì, vừa hoạt động một chút, ánh vào mi mắt nằng đó là hai tân lang và tân nương, trên người bọn họ đều mặc hi phục, chỉ là, đối tượng của bọn họ cũng là người, một đôi là Béo lão nhân cùng với một xà quái, một người là Xảo lão thái cùng cóc.

“Các nguoi đợi ở chỗ này không nên cử động!” nói xong, nằng cầm lấy kiếm liền thật cẩn thận lách đi qua.

Xà quái cùng cóc nhìn nhau mà cười, thật tốt, lập tức sẽ bái đường rồi, một khi bái đường bọn họ là có thể dựa vào nhập động phòng hoàn toàn hút khô hồn phách trên người bọn họ, bởi vì chỉ có thời điểm hôn phách người vui vẻ nhất mới ăn ngon nhất.

“Nhất bái thiên địa!” đứng ở trên cùng một quý quái, cao giọng la lên.

Béo lão nhân kéo ‘Tiểu Diệp’ của hắc quỷ gối trên mặt đất, Xảo lão thái cùng ‘Tam sư huynh’ cũng gối trên mặt đất, lúc này, Béo lão nhân nhìn thoáng qua Xảo lão thái trong lòng rất là khó chịu, lúc này đây không phải ông không có lựa chọn bà, mà là bà buông lỏng tay ông ra, Xảo lão thái liếc mắt một cái đều không có nhìn Béo lão nhân, có lẽ, bà tức giận ông, nhưng ông vẫn là có chút khó chịu.

Ngữ Diên tránh ở phía sau cây cầm kiếm Chu Tước trong tay chuẩn bị tùy thời hành động, nàng không biết chúng nó đến tốt cùng muốn làm gì, hiện tại phải đợi thời cơ, nàng muốn biết rõ chúng nó đến tốt cùng muốn làm gì!

“Đừng hết nhìn đồng tới nhìn tây rồi, nhất bái thiên địa!” quỷ quái phía trên lại kêu lên

“Đợi chút!” chợt đột nhiên, Béo lão nhân đưa tay cắt đứt quỷ quái phía trên kêu lên.

Ngữ Diên vốn định xông đi lên, nhưng nghe đến Béo lão nhân hô ngừng, nàng lại chậm rãi ngồi xổm xuống, nàng muốn nghe xem Béo lão nhân có lời gì nói.

“Làm sao vậy? Đừng chậm trễ giờ lành!” quỷ quái phía trên tựa hồ có chút không nhẫn được, không khỏi thúc giục.

Béo lão nhân đột nhiên đứng dậy, đem hắc cầu trên người kéo xuống, đi vào trước mặt Xảo lão thái, vươn tay đưa cho bà.

Xảo lão thái nghi hoặc nhìn hướng hắc cầu, không biết hắc cầu muốn làm cái gì.

“Ta cưới nàng, không cần gả cho hắc cầu, ta đã từng bỏ lỡ một lần, không muốn lại bỏ qua lần thứ hai!” lần đầu tiên, Béo lão nhân kiên định ý nghĩ của mình, ông như vậy, không khỏi làm cho Ngữ Diên tránh ở phía sau cây nghĩ tới Sở Hạo, hắc cầu với ông thật sự rất giống.

“Sư huynh.” Xảo lão thái dừng lại, hắc cầu như vậy, làm cho bà cảm động.

“Xảo nhi, ta là thật sự thích nàng, ta đối với Tiểu Diệp chỉ có cảm ơn cùng áy náy, cùng yêu không quan hệ, cho nên, ta không muốn lại bỏ qua suy nghĩ trong lòng mình!” Béo lão nhân từng chữ từng câu nói.

“Sư huynh.” Xảo lão thái cảm động hấp hấp cái mũi, bà đợi đã nhiều năm như vậy, bà rốt cục có thể chờ đến giờ này, trong lòng có thể không kích động, có thể không cảm động sao? Vừa rồi bà giả vờ lựa chọn Tam sư huynh, trên thực tế trong lòng của bà yêu là hắc cầu, đã nhiều năm như vậy rồi, nếu bà quên mất, như vậy, bà đã sớm thành thân rồi, há lại vẫn sẽ lẻ loi một mình đến bây giờ đâu?!

“Khang. Chàng lựa chọn nàng sao?” Xảo quái đứng dậy hai mắt đầm lệ mong lung nhìn hướng hỏi ông.

“Tiểu Diệp thực xin lỗi, ta yêu là nàng, từ đầu tới cuối đều chưa bao giờ thay đổi!” Béo lão nhân mở ra nội tâm nói.

Nghe thấy vậy, xảo quái nắm chặt nắm tay, dánh vè bệ vệ trên người bị một cỗ phần nộ thiếu đốt , mà cái kia gọi là ‘Tam sư huynh’ trên người vẫn toát ra dánh vè bệ vệ màu đen, hai người bọn họ nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, trong mắt đều có được oán khí thật sâu, xem ra, lúc này đây hờn phách lại muốn chưa xót vô vị rồi, nhưng không sao cả, có thể ăn trúng hờn phách vẫn là thực thích.

Ngữ Diên nhìn thấy chúng nó dần dần thiếu đốt dánh vè bệ vệ, vì thế liền bật nhảy một cái vọt tới, “Dừng tay!” đang nói, kiếm liền chỉ vào hai yêu quái này.

“Ngữ Diên? Sao ngươi lại tới đây?” Nhìn thấy Ngữ Diên Béo lão nhân kinh ngạc không thôi, nhưng mà ông kinh ngạc như vậy cũng làm cho Ngữ Diên ngại ngùng cả người, vì thế ngoài đầu nhìn lại hỏi: “Ông ngoại ngươi nhận ra ta?”

“Vô nghĩa, ta như thế nào lại không biết ngươi a, Hạo nhi đã tìm được ngươi rồi hắc cầu ở đâu? Làm sao ngươi lại chạy đến nơi đây?” Béo lão nhân không khỏi nghi ngờ hỏi.

“Nói dai cũng không hết, ngươi cũng đã biết phía trước ngươi là cái gì sao?” Nàng nhìn hai yêu quái này nói.

“A, chúng nó a, chúng nó là xảo quái cùng cóc a!” Béo lão nhân ăn ngay nói thật.

“Cái gì?” Ngữ Diên lại ngại ngùng cả người, ông như thế nào cái gì cũng biết? !

“Cảm ơn chúng nó đã cho chúng ta biết được cảm nhận thật sự của đối phương!” Xảo lão thái mỉm cười.

“A?!” Ngữ Diên nghe thấy vậy, không khỏi hạ thanh kiếm xuống, xoay người đối diện nàng, “Bà. Bà có thể nhìn đến quỷ quái?” Xảo lão thái cười lắc đầu.

“A, vậy lời này của bà là có ý gì, cái gì gọi là cảm ơn chúng nó?” Ngữ Diên không khỏi buồn bực, chẳng lẽ là nàng nghe lầm, hoặc là lý giải sai lầm?!

“Ông ấy đã sớm nói với ta chúng là yêu quái, nhưng mà ở trong mắt của ta lại chính là Tam sư huynh, mặc kệ chúng nó có phải yêu quái hay không, chúng nó làm cho sư huynh thăng thần.” Xảo lão thái ngượng ngừng cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy thật sự không biết nên nói cái gì rồi, nhưng mà nàng rất muốn biết Béo lão nhân cùng Xảo lão thái tại sao lại có được trí nhớ? Nhưng vừa định mở miệng, thì đúng lúc này, nàng cảm giác được một trận gió mạnh mẽ đến, chỉ ngăn ngắn một giây, trước mặt nàng Béo lão nhân cùng

Xảo lão thái biến mất, ngược lại nàng liền nghe được Lý Lập lớn tiếng gầm rú.

“Ngữ Diên a, chúng nó ở trong này, chúng nó ở trên cầu Lấy mạng!”

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên nhanh chóng chạy đi qua, Lý Lập thấy thế liền đi theo cạnh nàng lên phía trước.

Xà quái cùng cóc nhìn lẫn nhau một cái, chúng nó cười vô cùng là tà ác, “Như thế nào? Muốn cứu người?”

“Mau thả bọn họ!” Ngữ Diên tròn mắt quát lớn.

“Giết tiểu quái, giết Thạch yêu, giết nhóm xà tỷ muội của ta, ngươi nghĩ rằng ta và ngươi sẽ dễ dàng bỏ qua cho bọn ngươi sao?” Xà quái cười lạnh một tiếng, tựa hồ cười nhạo nàng không biết.

“Ngươi muốn quyết đấu sao?” Ngữ Diên nắm kiếm Chu Tước nhú mi hỏi.

“Quyết đấu?” Cóc nghe thấy vậy cười ha ha, tiếp theo nhú mày nhìn về phía Xà quái ý bảo nàng nói tiếp.

“Ngươi nghĩ rằng chúng ta là ngu ngốc sao? Không nói đến đạo hạnh của ngươi như thế nào, ta cũng sẽ không mạo hiểm quyết đấu với ngươi, ta vẫn còn muốn sống tốt đâu, nhưng, ngươi cũng rất lợi hại chính là, không thể tưởng tượng được ở trong này ngươi lại không có sinh ra gì ảo giác.” Xà quái tiếp tục trào phúng.

“Ngươi nghĩ làm cái gì?” Ngữ Diên đề phòng hỏi.

“Làm cái gì? Các ngươi đi bước một đi xuống dưới, không phải là muốn đi hướng Từ cốc, đi ra ngoài sao?”

Ngữ Diên không nói gì, mà là đề phòng nhìn hướng nó, không rõ những lời này của nó nói hàm nghĩa là cái gì.

“Ta cho ngươi biết, không ai có thể rời đi khỏi Sống mơ mơ màng màng, cái gì gọi là Từ cốc, chính là người hoặc là quỷ quái đi đến nơi kia đều từ vong, mặc kệ đạo hạnh của ngươi lợi hại đến cỡ nào kết cục đều là giống nhau!” xà cười quái dị nói.

“Lời này của ngươi có ý tứ gì?” Ngữ Diên nhú mày hỏi.

“Ta cho ngươi biết, ở Từ cốc có một nhân vật cuối cùng, đó là từ vong chi thần, danh như ý nghĩa đều là chết, ta cũng vậy không muốn làm khó dễ ngươi, ta cũng vậy không muốn đi quyết đấu, ngươi đã có thể đi đến một bước này, như vậy, ta cũng vậy không muốn ngăn cản cái gì, như vậy đi, ta liền giúp đưa các ngươi đến Từ cốc như thế nào?” Lời của Xà quái nói xong, cóc không khỏi ha ha cười cười.

“Ngươi muốn làm cái gì?” Ngữ Diên nghe vậy cảm thấy sự tình tựa hồ không đơn giản, vì thế đi lên phía trước.

“Đưa các ngươi đi tìm Từ cốc a!” nói xong, nó cùng Cóc tinh bật nhảy một cái, đúng lúc này, cái cầu chắc chắn ầm ầm sập, Béo lão nhân cùng Xảo lão thái thuận thế đổ xuống.

“Ông ngoại.” Ngữ Diên thấy thế lớn tiếng kêu lên, theo bản năng chạy tới đưa tay kéo ông. Béo lão nhân lớn tiếng la lên bảo nàng chạy nhanh rời đi, sôt ruột cứu người nàng làm sao có thể đi nghe khuyên can, nhưng mà làm cho người ta thật không ngờ là, cái cầu kia sập một khúc, phía dưới giống như là một lực hấp mạnh mẽ, làm cho thân mình bọn họ thật mạnh rơi xuống, mà Ngữ Diên không chỉ không chạm vào được tay Béo lão nhân mà mình cũng đi theo rớt xuống.

“Ngữ Diên.” Lý Lập thấy thế cũng đi theo nhảy xuống, khiếp đảm, từ vong chi thần toàn bộ bị bỏ lại sau đầu.

Đại Bàn cùng A Quý liếc mắt nhìn lẫn nhau một cái, như là có ấn ý giống như gạt đầu, cùng nhau nhảy xuống, mặc kệ nàng đi nơi nào, bọn họ cũng toàn bộ đi theo.

Gió mạnh mẽ ở bên tai của nàng cấp tốc xuyên qua, phía dưới như là động không đáy, mà ánh mắt của nàng bắt đầu xuất hiện mê muội, bên tai tiếng gió cấp tốc làm cho nàng gất gao nhắm hai mắt lại, đúng lúc này, bên tai của nàng truyền đến từng đợt thanh âm quen thuộc.

“Ngữ Diên, ta rất nhớ nàng.”

“Ngữ Diên. Nàng tiểu ngốc nghịch này.”

“Ngữ Diên, thực xin lỗi lúc trước làm tổn thương nàng.”

“Ngữ Diên hãy chiếu cố đứa nhỏ thật tốt, chúng ta. Con của chúng ta.”

“Ngữ Diên. Ta không được. Không được.”

“Sở Hạo?!” Ngay trong nháy mắt này, nàng đột nhiên mở mắt, những âm thanh này là Sở Hạo, đúng vậy, là thanh âm của hắn, hắn đến tột cùng làm sao vậy? Cái gì gọi là không được?! Trong lòng sợ hãi càng lúc càng lớn, mà bên tai của nàng truyền đến là không chỉ có tiếng gió, còn có một ít thanh âm suy yếu, ta không được, không được, rốt cục, nàng không thể nhịn được nữa nhắm lại ánh mắt rống lớn kêu “Sở Hạo ——”

Chương 248: Hoan nghênh đi vào Địa Ngục

Ách? Sao lại thế này, đầu có chút mơ hồ Ngữ Diên đột nhiên cảm giác trên thân thể nàng bóng loáng, có rất nhiều tay ở trên người nàng không ngừng phủ, sờ, cái gì? Phủ, sờ?! Nghĩ đến hai chữ này, nàng đột nhiên mở mắt ra, mà ánh vào mắt nàng rõ ràng thật là có rất nhiều tay ở trên thân thể bóng loáng của nàng lung tung phủ sờ.

“A.” Ngữ Diên lớn tiếng hét chói tai lên, theo bản năng ngồi xuống, thời điểm ngồi xổm xuống kia một khắc, nàng lập tức bị sặc nước, cúi đầu nhìn thấy, bồn tắm? Tại sao nàng lại ở trong bồn tắm?

Tuy rằng nàng rất không hiểu rõ vấn đề này, nhưng mà nàng lại bắt đầu nhanh chóng đánh giá nơi này, trang trí trong phòng giống như khách sạn thể gian, mà trước mặt nàng bốn nữ tử so với nữ tử thể gian xinh đẹp hơn, nhưng duy nhất chỗ thiếu hụt là các nàng không phải người, mà là hồn phách, các nàng mặc quần áo phân biệt màu vàng, màu lam, lục sắc, màu tím, làm cho nàng giật mình là phía trên bình phong kia đang vắt một bộ quần áo màu đỏ rực, bộ y phục này không giống với các nàng, nhưng cũng không có đặc thù đến nỗi làm cho người ta liếc mắt một cái có thể nhớ kỹ, chính là, các nàng vì sao không phải mặc đỏ vàng lam lục, mà là vàng lam lục tím đâu?

“Các ngươi là ai?” Ngữ Diên thu hồi ánh mắt nghi hoặc nhìn hướng bốn hồn phách xinh đẹp này

Bốn hồn phách xinh đẹp cười yếu ớt nhìn nàng, tiếp theo nhanh chóng đi vào trước mặt của nàng, cúi người làm một tư thế thỉnh an, trong đó mặc hồn phách quần áo màu vàng nói: “Bốn chị em Chúng ta tên là Say nhi, Sinh nhi, Mộng nhi, Tử nhi, chúng ta chuyên môn hầu hạ như người vậy!” nói xong, rất có ý tứ hàm xúc cười cười.

Ngữ Diên nghe thấy vậy hơi hơi nhú mày, sống mơ mơ màng màng? Bốn các nàng hàm nghĩa chính là chỗ này sao? Chính là trong miệng các nàng ‘chuyên môn hầu hạ như vậy’ là có ý gì? !

“Tiếp tục tắm rửa đi, người như vậy sẽ dễ dàng sinh bệnh ” Say nhi mở miệng nói.

“Người có thể nói cho ta nơi này là chỗ nào không? Các ngươi tại sao phải hầu hạ ta?” Ngữ Diên chung quy vẫn hỏi.

Bốn hồn phách xinh đẹp nhìn thoáng qua lẫn nhau, quay đầu nhìn về phía nàng cười vô cùng là nịnh hót, Ngữ Diên không rõ các nàng tại sao phải cười như vậy? Cười như vậy làm cho nàng cả người không thoải mái, ngay tại thời điểm nàng khó hiểu, bốn hồn phách trầm miệng một lời nói: “Hoan – nghênh – đến – địa – ngục, sùròn phi số 77!”

“Cái gì?” Ngữ Diên bị các nàng đột nhiên nói thế ngây ngốc một chút, các nàng vừa mới nói gì đó, Địa Ngục? Sùròn phi?!

“Hoan nghênh đi vào Địa Ngục, sùròn phi số 77!” bốn hồn phách mở miệng nói lần nữa.

Ngữ Diên nghe thấy vậy ‘bá’ một chút đứng dậy, không quan tâm đến thân thể xích lõa nghi hoặc khó hiểu hỏi “Các ngươi, các ngươi nói thế có ý tứ gì, cái gì gọi là sùròn phi số 77? Đây là từ cổ đúng hay không? Các bằng hữu của ta đâu? Bọn họ đâu?” âm điệu của Ngữ Diên không tự giác đề cao, ánh mắt bắt đầu chung quanh nhìn xa.

“Sùròn phi số 77, ta nghĩ đó không phải chuyện người nên quan tâm ” nói xong nàng ta nhìn ba hồn phách nhú mày nói: “Sinh, Mộng, Tử, còn lo lắng cái gì? Còn không tắm rửa cho sùròn phi số 77!” ba hồn phách gật gật đầu nhanh chóng đi vào bên người Ngữ Diên chuẩn bị vươn tay chà lưng cho nàng, lại không nghĩ rằng nhìn như nàng nhu nhược mà khí lực lại lớn như vậy, lập tức đem tay các nàng đá đến một bên.

“Không cần phải các ngươi tắm rửa cho ta!” Ngữ Diên trừng mắt các nàng nói, một giây sau, nàng trực tiếp từ trong thùng gỗ đi ra, cái này, Say nhi liền hét lên: “Sùròn phi số 77 không cần làm chúng ta khó xử được không? Người còn chưa có tắm rửa xong đâu!”

“Tránh ra!” Ngữ Diên nhìn về phía bốn hồn phách chặn đường này ngữ điệu không khỏi cao thêm rất nhiều.

“số 77 không cần làm chúng ta khó xử, người như vậy nhiều nhất sẽ làm chúng ta bị phạt quỳ một ngày, mà bằng hữu rốt xuống cùng người cũng sẽ gặp nạn kiếp bất phục, về phần người, cũng như thế!” Say nhi nhìn về phía nàng ăn ngay nói thật.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên liền lùi tay của nàng hỏi: “Có ý tứ gì? Cái gì gọi là bằng hữu của ta sẽ vạn kiếp bất phục (muôn đời muôn kiếp không trở lại được), các ngươi tại sao phải tắm rửa cho ta?” Hỏi đến đây, nàng đột nhiên nhìn về phía bộ quần áo màu đỏ rực kia, một giây sau, nàng đi tới, một phen xé quần áo này xuống, mở ra nhìn nhìn, lúc này vừa thấy, mày của nàng càng ngày càng gấp, quần áo này như thế nào lại giống như vậy là hi phục?!

“Số 77, quần áo không thể làm hư!” Sinh nhi liền đi vào trước mặt của nàng nói.

“Số 77, sườn phi số 77?” Ngử Diên khinh lắm bầm mấy chữ này, nhất thời nhìn về phía các nàng ánh mắt xuất hiện khó có thể tin, “Chẳng lẽ. . . . Các ngươi là muốn gả ta cho từ thần?” Nàng mày nhăn lại hỏi.

Bốn hồn phách xinh đẹp nhìn về phía nàng khẽ gật đầu, lúc này, Say nhi mở miệng khuyên bảo lần nữa : “Số 77, ngươi đã không muốn tắm rửa, vậy để ta giúp ngươi đem y phục này mặc vào đi!” nói xong, từ trên tay nàng lấy bộ quần áo màu đỏ rực này.

“Quần áo của ta đâu? Ta không cần mặc cái này, ta là người đã có phu quân lại há có thể mặc cái này?” Ngử Diên lập tức đem quần áo trên tay Say nhi cầm xuống dưới.

“Số 77 ngoan, y phục của ngươi sớm đã bị ném đi, về phần phu quân của ngươi ngươi cũng đừng suy nghĩ, mặt khác, ngươi nếu là muốn gặp các bằng hữu của ngươi, ta khuyên ngươi hãy hầu hạ từ thần đại nhân thật tốt, một khi đại nhân cao hứng đừng nói gặp bằng hữu ngươi, mà cho dù là để cho bọn họ rời đi, cũng là có khả năng!” Mộng nhi cũng nói gấp.

“Cái gì? Các ngươi đem quần áo của ta ném đi? Linh Đương của ta đâu? Linh Đương của ta đâu?” Ngử Diên sốt ruột rống lớn nói, Linh Đương, Huyết Linh Đương ở trên người của nàng.

“Cái này sao?” Nghe được tiếng gọi âm ỉ vội vàng của nàng, Mộng nhi xoay người từ bên trong tủ lấy ra Linh Đương này, Ngử Diên thấy thế một phen lòi lại đây gắt gao cầm chặt ở trong tay, cử động như vậy làm cho bốn nàng khó hiểu, Linh Đương hồng này có tất yếu quý trọng như vậy sao? !

Ngử Diên không có nói chuyện, không phải nàng thỏa hiệp rồi, mà là nàng đang suy nghĩ biện pháp, bất kể như thế nào, trước mặc xong quần áo rồi hãy nói. . . , cho dù cứu bọn họ, nàng cũng không thể thân thể trần truồng đi ra ngoài, vì thế, nàng ho nhẹ một tiếng, khẽ gật đầu, nàng đột nhiên chuyển biến làm cho các nàng không khỏi cao hứng lên, một giây sau, liền đi vào cạnh giúp nàng mặc quần áo.

“Cái này đúng rồi nha, hãy hầu hạ từ thần đại nhân thật tốt, về sau cuộc sống của ngươi sẽ rất tốt, trăm ngàn không cần học tập số 76, nàng ta nha, chính là đầu óc ngu ngốc, nàng ta không muốn làm hại cái nam nhân nàng ta quen biết kia phóng chừng bị từ thần đại nhân diệt rồi!” nói chuyện là Từ nhi, nàng ta đối với nàng chuyển biến vẫn là cực kỳ hài lòng.

“Cái gì? Ngươi nói cái gì? Số 76 là ai? Người nam nhân kia là ai?” Nghe được lời của Từ nhi, trong đầu của nàng tựa hồ có hai thân ảnh chớp lên, mà tay nàng không tự giác dùng sức cầm lấy tay Từ nhi, thực dùng sức thực dùng sức.

“A, đau quá, số 77 ngươi làm đau ta!” Từ nhi liền hét lên.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên ngây ra một lúc, liền buông lỏng tay ra, ngượng ngùng nói: “Thực xin lỗi a, ta muốn hỏi cái số 76 kia là ai? Còn nữa ngươi nói người nam nhân kia là ai?” Lòng của nàng ần ần bất an, muốn biết lại sợ hãi biết.

“Số 77, ngươi cũng đừng hỏi, chúng ta căn bản là không biết các ngươi tên gọi là gì, tất cả đều dựa theo số mà gọi đến, nhưng ta có thể nói cho ngươi, cái sườn phi số 76 kia cũng vô cùng xinh đẹp, cùng ngươi có loại khí chất khác, về phần người nam nhân kia.” Nói tới chỗ này, Say nhi đột nhiên dừng xuống.

“. ? !” Ngử Diên đang chờ đợi câu tiếp theo của nàng.

“Về phần người nam nhân kia chúng ta cũng không biết gọi là gì, nhưng bộ dạng hắn thật sự rất tốt, là một nam nhân cực kỳ hấp dẫn nữ nhân.” Say nhi đột nhiên mặt có chút đỏ nói.

Ba hồn phách còn lại đồng ý gật đầu.

Sở Hạo! Đúng vậy, nàng nhất định là hắn, cũng chỉ có hắn mới làm nữ nhân vạn phần thương thức, cũng chỉ có hắn mới sẽ làm nhóm hồn phách này nhớ mãi không quên, nhưng hắn đến tột cùng ở nơi nào, hiện tại có khỏe không? Đang suy nghĩ nàng không nhận thấy y phục của nàng đã được mặc.

“Số 77 ngươi cần phải hầu hạ từ thần đại nhân thật tốt nha, không cần giống số 76 kia không hiểu quy củ, song nói thật từ thần đại nhân giống như đối với nàng không hứng thú nhiều lắm, hơn nữa nàng cứ khóc suốt mướt, đại nhân tự nhiên đã không có hưng trí rồi, rồi sau đó nam nhân kia lại rơi xuống nhưng mà nhận lấy đại tra tấn, không chỉ có không cứu được nàng, mà cơ hồ là đi đòi nhà ma, ai, đáng tiếc a, bộ dạng hắn tuấn tú như thế!” Từ nhi tiếp tục nói.

“Đúng rồi, ánh mắt nữ nhân kia không tồi, chọn được nam nhân quý trọng nàng như thế, ta nghe A Đức cai ngục nói nha, người nam nhân kia thật sự là si tình đâu, hắn bị từ thần đánh chết khiếp còn nhớ mãi không quên nữ nhân kia!” Mộng nhi hâm mộ nói.

Nghe thấy vậy, lòng Ngử Diên có chút khó chịu, quả nhiên, trong lòng hắn chỉ có Chi San, vì nàng ta mà cơ hồ ngay cả mạng đều không cần, nàng thật sự sáp nhập vào trong tim của hắn sao?! Vì sao, vì sao ngực nàng lại khó chịu buồn như thế?!

“Ai, ta cũng nghe nói vậy ai, người nam nhân này thật là một mầm mống si tình a, ta xem hắn chắc không xong, các ngươi đoán dù thế nào, thời điểm hắn hơi thở mỏng manh còn luôn miệng kêu lên cái gì, ngôn ngữ? Chẳng lẽ cô gái kia tên là ngôn ngữ?” Từ nhi nhủ mi nói.

“Cái gì ngôn ngữ a, ta nghe A Đức nói rõ ràng là Ngử Diên được không?” Mộng nhi liếc nàng một cái, cười nhạo nàng ngu ngốc, sau đó, các nàng lại đột nhiên phát hiện một chút thân ảnh đỏ rực nhanh chóng chạy ra ngoài cửa phòng, bốn hồn phách dừng lại một chút, nhìn thoáng qua lẫn nhau, lúc này mới kịp phản ứng, một giây sau, rống to, “Mau đuổi theo a, số 77 chạy ——”

Chương 249: Tự cứu!

Ngữ Diên một lòng toàn bộ đặt ở trên người Sở Hạo, lúc trong miệng hôn phách kia lặp lại hai chữ Ngữ Diên, làm nàng cả người run run, nguyên lai nàng cũng không có nghe nhầm, nguyên lai, trong lòng hắn là có nàng, giờ khắc này, khát vọng nàng muốn gặp hắn càng phát ra mãnh liệt, bởi vậy, một bước ra chỗ này, nàng liền lập tức núp vào, trăm ngàn lần không thể để cho các nàng thấy được!

Mất thấy bốn hôn phách này hướng phía trước cấp tốc chạy đi sau, nàng từ theo một hướng khác rất nhanh đi đến.

‘lẹp xẹp lẹp xẹp’ từng tiếng bước chân đang đi về phía bên này, Ngữ Diên liền trốn trong bụi cây tươi tốt, quả nhiên, không bao lâu, một hàng hôn phách mặc nhiều loại quần áo từ nơi này tự động tiêu sái qua, lúc này Ngữ Diên đột nhiên nghĩ đến cái gì, đứng rồi, các nàng vừa mới nói số 76 không muốn phục tùng tử thân an bài, như vậy, cô gái kia đến cùng có phải là Chi San hay không? Nếu như là Chi san mà nói... , vì sao nàng có thể nhìn thấy tất cả ở đây? Hay là nơi này cùng thế gian không khác lắm?!

Chờ một đám quý mặc quần áo thị vệ đi rồi, Ngữ Diên còn chưa có hiểu rõ, thôi, mấy vấn đề này chờ nhìn thấy bọn họ hãy hỏi đi, vì thế nàng đứng dậy hướng phía trước thật cẩn thận hoạt động, đi một hồi rồi nàng mới phát hiện ra nơi này quá lớn, nàng căn bản là không biết bọn họ đến tốt cùng đã rơi vào nơi nào, lại bị nhốt ở đâu, xem ra, nàng nhất định phải tìm đường!

Nghĩ đến đây, nàng chậm rãi hướng bên cạnh đi đến, bất kể là con tin cũng tốt, người chất cũng thế, thông qua mùi bốn hôn phách kia đến kết luận, nơi này đích thị là của cái tên tử thân lợi hại kia, còn lại liền không được, nếu là nói như vậy cũng tốt, ít nhất để nàng tìm người tương đối dễ dàng!

Đi chưa tới bao lâu, nàng đột nhiên nghe được ‘két’ một thanh âm vang lên, một cánh cửa bên hông đột nhiên bị mở ra, tuy rằng không nhìn thấy là ai đẩy cửa ra, nhưng là từ không có một người nào, không có một thị vệ nào đến kết luận, người kia đích thị là hạ nhân, nàng là người thông minh, nếu là nhân vật lợi hại hoặc là đức cao vọng sinh mặc kệ đi đến nơi nào đều có người bảo vệ, nhìn tình cảnh hiện tại đến xem mà nói... , cái này thật sự là trời sập, bởi vì, nàng đã tìm được ‘người’ chất rồi!

Nghĩ đến đây, khoe miệng nàng treo lên một tia cười lạnh, liền im ắng hướng bên kia đi, người kia khẳng định ở bên trong ăn vụng này nọ, nghĩ đến đây, nàng liền nhẹ nhàng đẩy cánh cửa kia ra, đi vào theo.

“Không cho phép nhúc nhích, nếu không ta sẽ lấy mạng ngươi!” vừa tiến vào bên trong, Ngữ Diên liền xuất ra kiếm Chu Tước để ở trên cổ người kia, mặc dù bên trong có một chút tối, nhưng ánh mắt nàng lợi hại có thể thấy rõ hết thảy.

“Ngươi là ai?” nam nhân bị áp chế miễn cưỡng mở miệng, trong thanh âm có thoáng là không vui mừng.

“Ngươi bất kể ta là ai, ta cho ngươi biết, không cho phép ngươi nhúc nhích, nếu không ta liền giết ngươi!” kiếm của nàng còn hướng lại tới gần trên cổ hắn.

Trong bóng đêm, khoe miệng nam nhân hiện lên nụ cười nghiền ngẫm, vì thế hắn nhẹ nhàng thổi, chỗ tối chợt đột nhiên phát sáng lên, Ngữ Diên bị ngọn đèn này đột ngột sáng lên hoảng sợ, liền cả giận nói: “Ngươi nếu là dám ra vẻ ta liền lập tức muốn ngươi chết, ngươi xoay người lại cho ta!” kiếm của nàng dọc theo cổ của hắn vòng vo một vòng tròn, muốn hắn đối mặt với nàng, bởi vì chỉ có như vậy, nàng mới nói chuyện tốt.

“A —— ngươi hạ lưu, ngươi vô sỉ!” nam nhân xoay người vào kia một khắc, Ngữ Diên vội nghiêng người nhìn hắn, quần biến thái này lại không có kéo, mà cái vật kia tự nhiên không hề giữ lại ánh vào mi mắt nàng.

“Ngươi không phải không cho ta động đấy sao?” Nam nhân xinh đẹp trong mắt bạc lóe ra thần thái buồn cười.

“Ngươi mau mặc vào, nhanh chút” Ngữ Diên cũng không nhìn đến mắt của hắn, mà là xoay người quay đầu nói.

“Ta. Ta không dám động, ta sợ ngươi giết ta!” chợt đột nhiên hắn biến thành có chút ‘run run’, thân mình cũng bắt đầu run run.

“Này, ngươi. Ngươi trước tiên mặc vào, ta liền không giết ngươi!” nàng nói gấp.

“Ta. Ta nhất gan, trong tay ta không dám kéo quần!” hắn giống như có chút buồn cười nhìn nàng, nhưng mà lời của hắn cũng là vụn vặt ‘run run’.

“Này!” Ngữ Diên có chút không vui, trực tiếp xoay người qua, sợ cái gì, nàng cũng không phải chưa từng gặp qua, còn nữa, Quý Tịch nàng cũng đã nhìn thấy, chẳng lẽ còn sợ của hắn sao? Chính là lúc nàng xoay người kia một khắc, ánh mắt người nam nhân này đã khô phục thành màu đen, mà đôi mắt màu bạc kia đã bị hắn thu liễm lại.

“Đi, ngươi nguyện ý như vậy thì cứ như vậy đi, dù sao ta cũng không phải chưa thấy qua, nha, nói cho ta biết nam nhân đại nhân các ngươi chộp tới đang

ở đâu? Còn có nữ nhân kia ở nơi nào?” Ngử Diên lại đặt kiếm ở trên cổ của hấn hỏi.

Hấn hơi nhíu mi nói: “Người nam nhân nào? Lại là nữ nhân nào?”

“Ai nha, làm sao ngươi lại ngu xuẩn như vậy? Cái nữ chính là số 76 kia, nam nhân mà, chính là so với đại nhân của các ngươi suất gấp một vạn lần đấy!” nói như vậy hấn là rất rõ ràng chứ.

“Nha? Còn có người so với đại nhân chúng ta đẹp hơn? Ngươi xem bộ dạng ta như thế nào?” Hấn đem khuôn mặt tuấn tú hướng trước mặt nàng duỗi ra.

“Đừng nói nhảm, ta quan tâm bộ dạng ngươi làm gì, như vậy tốt rồi, chúng ta làm giao dịch như thế nào?” Ngử Diên khước miệng treo lên vẻ tươi cười nói.

“Nha? Giao dịch gì?” Nam nhân tò mò hỏi.

“Chỉ cần ngươi giúp ta tìm được bọn họ, ta liền đem từ thần đại thần biến thái kia của các ngươi trừ bỏ, cho ngươi kiều ngạo như thế nào?” Điều kiện này đủ mê người chứ, ai không muốn xưng bá đâu?

“Ách? Nhưng mà. Nhưng mà từ thần đại nhân rất lợi hại, ta sợ.”

“Sợ cái gì mà sợ, xem ra ngươi là người, ta đều có thể gửi được mùi người, nếu như vậy, ngươi sẽ không nhớ nhà sao? Ngươi yên tâm đi, có ta ở đây, nhất định sẽ bảo hộ ngươi bình an, chỉ cần ngươi có thể giúp ta, chờ thời điểm chúng ta đi ra ngoài, ta liền tìm cho ngươi một mối hôn sự cho ngươi vừa lòng như thế nào?” Ngử Diên tiếp tục dụ hoặc.

Nam nhân nhìn nhìn nàng, giả vờ nhíu mi suy tư một chút, vài giây sau gật gật đầu nói: “Vậy được rồi, thành giao!” nói xong, hấn cúi đầu chậm rãi đem quần kéo lên.

“Đúng rồi, ngươi vừa rồi ở chỗ này làm cái gì?” Ngử Diên nhìn về phía địa phương này có chút bất đồng hỏi.

“Đi nhà xí!” hấn cười cười trả lời.

“A? Nhà xí?” Ngử Diên nghe thấy vậy nhất thời nhớ tới vừa rồi hết thảy, mặt của nàng lại đỏ lên, nguyên lai, hấn không phải ăn vụng, mà là thái, choáng váng!

Song, nơi này thật không sai, bên trong một chút món ngon tuyệt vời đều không có, mà thiết kế ở trong đó cũng có chút kỳ lạ, xem ra, Từ cốc này đích thị là chỗ nhiều tiền nhất trong bốn nơi, nếu không, sẽ không ngay cả hạ nhân dùng nhà xí đều xa xỉ như vậy, ngươi xem phía trên bàn kia còn đặt rất nhiều trăn châu cùng vàng.

“Được rồi, đi mau, chúng ta không có thời gian!” một giây sau, Ngử Diên không hề kiêng kỵ lôi tay hấn hướng bên ngoài cấp tốc chạy đi, mà người đàn ông này nhìn thấy nàng lôi kéo tay hấn không khỏi cười cười.

Ra cửa, nàng dưới sự dẫn dắt của hấn rất nhanh tìm được một bộ quần áo bình thường của bọn thị nữ đổi lại, như vậy so với màu đỏ tốt hơn rất nhiều, màu đỏ quá rõ ràng, chính là, đi một hồi lâu rồi, Ngử Diên đã cảm thấy có chút nghi hoặc, không khỏi nghiêng đầu hỏi: “Ai, vì sao chúng ta đi một đường cũng chưa nhìn thấy một người thị vệ?”

“Uh, ta mạng ngươi đi là thiên đường, ta ở trong này làm rất nhiều năm, cho nên tương đối quen thuộc bọn họ khi nào thì đổi ca, cũng bởi vậy ngươi không thấy được thực bình thường!” hấn nói.

“Cái con đường này phải đi hướng nào ? Chúng ta khi nào thì đi gặp nam nhân bị thương kia?” Ngử Diên nóng vội hỏi.

“Ách. Ngươi trước đừng nóng vội a, đại nhân đang ở đó bên cạnh nam nhân kia, đi sẽ rất nguy hiểm, ta xem, ngày khác đi tốt lắm!”

“Không được, hiện tại đi, ta không sợ nguy hiểm!” ánh mắt nàng chấp nhất nói.

“Nhưng nơi đó tụ tập rất nhiều ‘người’, một mình ngươi đi ta xem không được, nếu không như vậy được rồi, ngươi đi tìm các bằng hữu khác của ngươi ở cùng một chỗ thương lượng chẳng phải là rất tốt, đang nói ngươi không phải muốn gặp suren phi số 76 sao? Con đường này chính là đi thông đến hậu viện!” hấn nhìn về phía nàng nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu, đúng vậy, nhìn thấy bọn họ tính toán cũng tốt, còn nữa, nàng nếu gặp được Chi San là có thể biết tình trạng Sở Hạo rồi, nghĩ đến đây, nàng liền cùng hấn hướng bên kia đi đến, nhưng mới vừa đi qua một cái tiểu viện, Ngử Diên liền ngăn cả người, nơi này sao lại có nhiều đôi nam nữ đang hôn môi như vậy?! Chẳng lẽ, từ thần đại nhân có ham mê biến thái?! Xem người khác hôn môi?!

Tựa hồ nhận thấy được biến hóa của nàng, hấn lạnh nhạt nói: “Nơi này là Thả lỏng cốc, là địa phương thị vệ cùng bọn thị nữ yêu đương, ở trong này, bọn họ cũng có thể tự do yêu đương.”

“A, thật vậy chẳng?” Ngử Diên có chút kinh ngạc, nàng thật không ngờ từ thần này lại có một mặt lý tính như thế, khó trách tất cả mọi người đối với hấn khăng khăng một mực như thế đầu rồi, nguyên lai, hấn cấp phúc lợi tốt như vậy, ở thế gian trong cung cũng không có đãi ngộ này, nhìn bọn họ hôn đến quên mình, Ngử Diên không khỏi nghĩ đến đủ loại sự kiện, cứ như vậy, nhất định một hồi lâu.

Đúng lúc này, bên ngoài ‘đất đất đất đá’ từng tiếng bước chân cấp tốc theo bốn phương tám hướng truyền tới, tận lực bồi tiếp to tiếng gào, “này nọ í ề ề” “này nọ í ề í ề”

“Không tốt, bọn họ muốn ở bên trong giao ca!” nam nhân đột nhiên nói.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên trong lòng cả kinh không tốt, đều do nàng ngăn người lãng phí thời gian quá dài, xem ra, thị vệ này phải tới nơi này, đúng lúc này, bọn thị vệ bước vào vườn, Ngử Diên gặp phải ánh sáng cây cối tro tro không có chỗ nào có thể trốn, liền hai tay vòng lên nam nhân xa lạ này cố kiếng mũi chân đem môi dán đi lên, nam nhân cả người run lên.

Ngán ngán vài giây, bọn thị vệ liền nhanh chóng rời đi, Ngử Diên liền buông hân ra, nhìn chung quanh một chút, vì thế vỗ ngực một cái nói: “May mắn, may mắn không có bị phát hiện!”

Mà hân lại ngây ngẩn cả người, hành vi của nàng tựa hồ vượt ra khỏi tưởng tượng của hân.

“Ai nha, người phát ngốc cái gì, tình cảnh vừa rồi là tự cứu hiểu không, người đừng để ý a, người hãy xem như là hai khối thịt heo chạm vào với nhau là được rồi, được rồi, chúng ta đi mau, nơi này không an toàn!” Ngử Diên kéo hân trong hoảng hốt rất nhanh hướng phía trước chạy đi, chính là sau khi bọn hân rời đi, nhóm nam nữ vừa rồi còn hôn nhau hết thấy quý xuống, lúc này, Say nhi cùng Sinh nhi xuất hiện, “Say nhi tỷ tỷ, người nói từ thần đại nhân đột nhiên phát ra tín hiệu để cho bọn họ làm như vậy, người nói là vì sao a?”

Say nhi hơi hơi nhíu mi, nghĩ nghĩ nói: “Làm sao người ngốc như vậy, đại nhân làm như vậy, tất nhiên là không muốn cho nàng biết thân phận của người, bằng không, bọn họ đều quý xuống, nàng chẳng phải sẽ biết sao?” Nói xong, mày của nàng không có giãn ra, kỳ thật trong lòng của nàng cũng có một cái nghi hoặc, đại nhân vì sao lại làm như vậy? trong lòng Đại nhân đến tốt cùng đang suy nghĩ gì đây? !

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 250: Trong tim của hân chỉ có người

“Nơi này chính là hậu viện?” Nhìn đến đại viện tương tự với trong cung, nàng không khỏi hỏi.

“Đúng vậy, người đi vào dựa theo trình tự là tìm được số 76.” hân cười cười nói, ánh mắt nhìn về phía bên trong, tựa hồ đối với bên trong rất là quen thuộc, vẻ mặt như thể làm cho Ngử Diên có chút nghi hoặc, nhưng mà không nghĩ nhiều, “Đại nhân của các người có phải mỗi một nữ tử đến nơi đây, cũng sẽ bị dựa theo dãy số xếp thành phi tử hay không? Nếu là như vậy hiện tại chẳng phải là có 76 phi tử rồi?”

“Ừm!” hân gật gù đầu xem như chấp nhận.

Ngử Diên nghe thấy vậy không có nói, quả nhiên nam nhân luôn thích ba vợ bốn nàng hầu, bất kể là đế vương cũng vậy, từ thần cũng thế, nam nhân đều là bộ dáng này, vì thế hỏi một vấn đề nàng thực quan tâm, “Nơi này có thị vệ không? Còn có thị nữ vân vân, chúng ta tùy tiện đi vào như vậy có thể bị bắt hay không?” Nàng nghĩ, mặc kệ là hậu cung hay là làm sao, hân là sẽ không đơn giản liền vào như vậy.

“Không quan hệ, ta mang người đi vào từ phía sau, còn nữa, người mặc quần áo thị nữ, các nàng chắc chắn cho rằng người cũng là thị nữ!” nói xong, hân lôi kéo tay nàng đi vào bên trong, Ngử Diên ngây ra một lúc, cũng vội vàng đi theo.

“Ta cho người biết, người tốt nhất đừng giở trò, nếu không, ta sẽ cho người chết vô cùng khó coi biết không?” Ngử Diên có chút lo lắng đe dọa nói.

“Người sợ hãi?” Hân nghiêng đầu nhìn về phía nàng hỏi.

“Ta là sợ người ra vẻ, ta cảnh cáo người a, hiện tại chúng ta là trên một thuyền, người tốt nhất thành thật một chút, nếu không, ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người, nghe rõ ràng chưa?” Nàng lại tăng mạnh ngữ khí cảnh cáo.

Hân mỉm cười cũng không trả lời nàng, mà là mang theo nàng tiếp tục đi vào bên trong, đi chưa tới bao lâu, nàng liền đến sân dấu hiệu số 76.

“Ta ở bên ngoài chờ người, người đi sớm về sớm!” hân đứng ở bên ngoài đột nhiên nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy có chút bận tâm hân sẽ giở trò, nhưng nghĩ nghĩ, hân ở nơi nào cũng xác thực không an toàn, còn nữa, nàng đối với hân cũng không quen thuộc, vạn nhất hân là đặc vụ sẽ không tốt, vì thế gật đầu đồng ý lời của hân, lặng lẽ đi vào.

Phía trước sân có hai hòn phách đang bận bận rộn, xem ra như là quét tước vệ sinh, Ngử Diên nắm kiếm Chu Tước bật nhảy một cái nhẹ đi tới phía sau các nàng, một giây sau, nàng xoay tròn một cái, kiếm nhọn ở trên người các nàng nhẹ lướt qua, hai hòn phách nhảy mất hóa thành tro tàn, nhìn đến tình cảnh này, nàng liền đi vào cánh cửa không có đóng lại kia.

“Tránh ra, các người đều tránh ra cho ta a!”

Nghe được tiếng vang, bên trong liễn truyền ra thanh âm không kiên nhẫn, nhưng mà cái thanh âm này lại làm cho Ngử Diên có chút mừng thầm, không khỏi rất nhanh đi tới nơi phát ra âm thanh.

“Cút” Trên giường Chỉ San đang đắp chăn miệng tức giận phun ra cái chữ này.

“Chỉ San!” Ngử Diên liền nhẹ giọng la lên.

Nghe thấy vậy, người trong chăn rõ ràng rung rung một chút, tiếp theo liền nhanh chóng xốc chăn lên, nàng nhìn thấy Ngử Diên một khắc kia, trong mắt cơ hồ đã tràn ngập khó có thể tin, tiếp theo run run la lên: “Vương Phi?!”

“Chỉ San, thật là người? Người có khỏe không?” Ngử Diên rất nhanh đi tới cạnh nàng nhìn về phía nàng hỏi.

“Ta không sao, còn người, sao người lại tới đây? Nơi này rất nguy hiểm người có biết hay không?” Chỉ San lập tức biến thành cực kỳ nghiêm túc nói, biểu tình như vậy tựa hồ nghĩ đến nàng giống như cái gì cũng đều không biết.

“Mặc kệ nhiều nguy hiểm, ta cũng muốn đến, bởi vì, ta tới cứu các người” Ngử Diên nhìn về phía nàng chân thành nói.

“Cứu chúng ta?” Chỉ San có chút kinh ngạc nhìn hướng nàng, hỏi tiếp: “Người sẽ cứu ta?”

Ngử Diên đưa tay lôi kéo tay nàng nói: “Đúng vậy, bất kể như thế nào, ta đều sẽ cứu người đi ra ngoài, người yên tâm, ông ngoại còn bà cô của người nữa cũng đều đến đây, tuy rằng không biết bọn họ bây giờ đang ở đâu, nhưng mà ta nhất định sẽ làm cho các người gặp mặt, chính là khả năng còn phải ủy khuất người một chút hãy đợi ở chỗ này, bằng không, bên ngoài rất nguy hiểm, ta không thể phân tâm đi chiếu cố người!” Ngử Diên ăn ngay nói thật.

“Mọi người không có ở Từ cốc, mọi người giống như đã rơi vào địa phương khác!” Chỉ San nói gấp.

“Ừm, bọn họ đã rơi vào Mộng cốc, nhưng bây giờ chúng ta đều đến nơi này, chính là không biết bọn họ bây giờ đang ở đâu.” nói tới đây, nàng cũng có chút lo lắng.

“Người theo Mộng cốc đến nơi này?” Chỉ San có chút không quá tin tưởng hỏi, nàng nghe thị nữ nói sống mơ mơ màng màng rất là lợi hại, cơ hồ không ai có thể đi qua một cửa lại một cửa.

“Ừm!” Ngử Diên gật đầu.

“Người có thể theo những địa phương khác đến nơi đây, vậy có phải chứng minh người rất lợi hại đúng hay không? Nếu như vậy, người cứu cứu Vương gia, cứu cứu Vương gia, ta van cầu người cứu cứu hần, được không? Hần.” Chợt đột nhiên, nàng ta có chút nghẹn ngào.

“Hần làm sao vậy?” Thấy nàng ta nghẹn ngào, Ngử Diên trực giác có chút không ổn, vì thế theo bản năng khẩn trương hỏi.

“Hần bị thương rất nặng rất nặng, nơi này cái tên tử thần kia thật là lợi hại, hần giống như quỷ, thật là khủng khiếp thật là khủng khiếp, ta vẫn cho là Vương gia rất lợi hại, lại không nghĩ rằng so với hần, kém rất nhiều, người kia thật đáng sợ, mà Vương gia muốn cứu ta ra ngoài, lại không nghĩ rằng.” Nói tới đây, Chỉ San có chút kích động, thân mình cũng rõ ràng run run, một giây sau, đột nhiên ngược mắt nhìn về phía Ngử Diên, “Vương Phi, người cứu cứu hần được không, hần yêu là người a, là người a!”

Ngử Diên ngây ra một lúc, nàng không rõ làm sao Chỉ san đột nhiên lại nói như vậy?!

“Người có biết hần tại sao muốn cứu ta không? Ta không biết mình tại sao lại rơi xuống nơi này, chính là khi ta tỉnh lại một khắc kia, Vương gia lại nằm ở bên cạnh ta, lúc ấy ta cực lực đi kêu hần lên, không nghĩ tới hần sau khi tỉnh lại đầu rất đau, thân mình đều run run, ta rất sợ hãi, cũng không dám tiến lên, nhưng mà ta rõ ràng nghe được trong miệng của hần vẫn nhớ kỹ tên của người, một lúc sau, hần nói với ta, muốn dẫn ta rời đi.” nói tới đây, khóe miệng nàng giờ lên một nụ cười chua xót.

“Nhưng mà hần nói, tuy rằng không phải bởi vì yêu thích ta, nhưng cũng không vứt bỏ ta một mình ở trong này, hần nói muốn mang ta đi ra ngoài, hần còn nói sẽ không thú ta làm sủng phi, bởi vì. Hần nói. Đòi này chỉ biết yêu một mình người, người là tất cả của hần!” Nói xong, trong lòng Chỉ San có chút đau đớn, lúc trước nàng không rõ vì sao lúc ngã xuống tới Sở Hạo lại không giống như trước, nàng cũng không hiểu vì sao bọn họ lúc trước không hòa thuận như vậy, hiện tại trong miệng hần vẫn đều là nàng ấy, nhưng bây giờ nàng hiểu rõ rồi, nàng ấy vì hần có thể mạo hiểm đến nơi đây, cũng đủ để chứng minh sự lợi hại của nàng ấy, cũng đủ để chứng minh bọn họ thực tâm lẫn nhau, mà nàng lại há có thể phá hư đâu rồi, thôi, thôi, nếu có cơ hội đi ra ngoài, nàng sẽ không quản quýt lấy hần, bởi vì, không cần phải.

Nghe thấy vậy, tim Ngử Diên hơi hơi run rẩy, chẳng lẽ. Chẳng lẽ hần đều muốn đi lên cái gì?!

“Van cầu người cứu cứu hần, hần là người tốt, hần yêu người như vậy, người không cần rời khỏi hần!” Chỉ San nắm thật chặt tay nàng khẩn cầu.

Ngử Diên nhìn về phía nàng gật đầu, cho một nụ cười chân thành, “Người yên tâm, chỉ cần ta còn có một hơi, ta chắc chắn sẽ toàn lực đi cứu hần!” những lời này của nàng như là nói cho Chỉ San nghe, trên thực tế cũng là nói cho chính mình nghe.

Nghe vậy, Chỉ San mỉm cười, thật tốt, chỉ cần hần chu toàn, nàng cũng có thể yên tâm.

“Đúng rồi, ngươi có biết Sở Hạo bị giam ở chỗ nào không?” Lúc này, Ngữ Diên mới nhớ tới hỏi vấn đề trọng điểm này.

“Phương bác, ta nghe thấy các nàng nói chuyện nói là ở phương bác chính là trong cái đại lao kia!” Chi San nói gấp.

Ngữ Diên gật gật đầu, lại dặn nàng, “Ngươi tốt nhất, chờ chúng ta hội hợp sau sẽ tìm đến ngươi!”

Chi San gật gật đầu nói: “Ngươi từ cửa sổ nơi này rời đi đi, ta sợ ở phía ngoài rất nhiều người, người nơi này đều giáo hoạt, bọn họ đều là thù hạ của tử thần, ngươi nhất định phải cẩn thận, cần phải cứu hần ra a!”

Ngữ Diên nghe thấy vậy vội vàng gật đầu xem như phụ họa, nàng ấy nói không sai, nàng đối với hần ta không quen thuộc, đối với người nơi này cũng không quen thuộc, lo lắng của nàng ấy cũng không phải không có đạo lý, xem ra, nàng phải tự mình đi tìm hần, nghĩ đến đây, nàng đẩy cửa sổ sau phòng ra, từ nơi đấy nhảy qua, rất nhanh hướng phương bác chạy đi.

Bên ngoài tử thần đợi thật lâu cũng không thấy nàng đi ra, mày của hần không khỏi hơi hơi chau lên, ngay sau đó hần đã đi tiến vào, Chi San nhìn thấy hần sợ hãi liền lấy chân trùn lên trên đầu, mà đôi mắt màu đen của hần sau khi nhìn cửa sổ bị mở ra dần dần biến thành màu bạc tức giận, xem ra, nàng nhất định đã đi nơi đó.

“Đại nhân, đại nhân, chúng ta phát hiện ra sườn phi số 77 kia chạy tới phương bác!” đột ngột một tiếng, bên ngoài một người thị vệ đi vào, hần quỳ trên mặt đất cúi đầu nói.

Nghe thấy vậy, khóe miệng của hần chậm rãi giờ lên cùng nụ cười lạnh lẽo, số 77, ngươi là trốn không thoát khỏi lòng bàn tay của ta, chỉ cần nữ nhân hần coi trọng ai cũng không đoạt được, “Đi, nhìn một hồi trò hay!” nói xong, hần cười lạnh dần dần đi ra khỏi nơi này, hần rời đi làm cho Chi San bị lừa gạt lộ đầu ra, một giây sau, nàng đi chân trần tới cửa sổ nơi đó yên lặng nhớ kỹ, Vương gia Vương Phi các ngươi phải bình an, bình an a...

Ngữ Diên dọc theo đường cấp tốc chạy như điên, gấp thần sát thần gấp Phật giết Phật, trong nội tâm nàng vội vàng làm nàng không lo được nhiều như vậy, không bao lâu, nàng liền thấy được nhiều thị vệ hắc y đứng ở trước một cái cửa, trong tay bọn họ đều đều tự cầm vũ khí, phía trên vách đá màu đen kia có hai chữ to rõ ràng bất mắt, Địa lao!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 251: Coi trọng ngươi

“Người nào?” Chợt đột nhiên nhìn thấy Ngữ Diên đi tới trước mặt bọn họ, hai người này cầm lấy trường kiếm chuẩn bị đâm lại đây, chính là còn chưa kịp kêu lên, kiếm trong tay Ngữ Diên cũng đã vòng một đường, hai thị vệ cứ như vậy ‘đông’ một tiếng ngã xuống, Ngữ Diên cười lạnh một tiếng sau đó vọt đi vào ngay lập tức.

Nàng vừa mới đi vào, vách đá bên cạnh bước ra hai nam nhân, “Quý quân sĩ của chúng ta vì sao rút lui nhiều người như vậy, hơn nữa, tại sao phải để cho nàng đi vào? Bằng thực lực của chúng ta hoàn toàn có thể ngăn cản nàng đi vào, bọn họ đều là thị vệ được huấn luyện rất nghiêm ngặt!” nói chuyện đó là thị vệ mặc quần áo giống thị vệ vừa mới chết đi.

“Đại nhân hạ lệnh không cho phép làm thương tổn nàng, nếu có ý ngăn cản mà nói... , như vậy nàng nếu bị thương tổn, ta và ngươi mười cái mạng cũng không đủ đền, nàng muốn đi vào để cho nàng đi vào là được rồi, chỉ cần không cho nàng đi đâu, không làm thương tổn đến đâu!” tên là quân sĩ nam nhân nói.

Thị vệ nghe thấy vậy ồ một tiếng liền không nói gì nữa, nhưng trong lòng hần lại nghi hoặc không thôi, đại nhân này vì sao đối với nữ tử này tốt như vậy? Bộ dạng nàng cũng không phải cực kỳ kinh diễm gì a, hay là nàng có chỗ nào rất đặc biệt!

Tiến vào trong địa lao, Ngữ Diên liền đi đến từng gian xem xét có tung tích Sở Hạo hay không, trong địa lao âm u ẩm ướt quỷ dị này, nàng đề phòng nắm kiếm Chu Tước đi bước một đi xuống dưới, chỉ là càng đi xuống, nghi ngờ của nàng càng lớn, vì sao nơi này đến một thị vệ cũng không có?!

‘ai u, ai u’ trong địa lao thống khổ tiếng rên rỉ khắp nơi đều có thể nghe thấy, nghe đến loại thanh âm này lại nhìn đến nơi ẩm ướt như thế, lòng của nàng ần ần bất an, cảm giác có chỗ nào không đúng lắm, còn không đợi đến nàng cẩn thận phân tích, lại nghe thấy từng tiếng thấp lẩm bầm, “Ngữ Diên. Ngữ. Diên.”

Sở Hạo?!

Tuy rằng loại thanh âm này vô cùng mỏng manh, nhưng mà nàng vẫn rõ ràng nghe được, một tiếng thống khổ rên rỉ kia, làm cho tâm nàng đều thót lên tới cổ họng, vì thế nàng rất nhanh hướng nơi có tiếng âm cấp tốc chạy đi, dọc đường, địa lao rất nhiều người bị tra tấn bộ phận bị thay đổi hoàn toàn, loại bộ dạng này càng làm cho nàng lo lắng không thôi.

“Diên”

“Sở Hạo, Sở Hạo!” nghe thế loại rên rĩ giống như trong mộng, nàng vội vàng đi vào, cảnh tượng trước mắt làm nàng không ngừng biến hóa, nàng chưa bao giờ nhìn thấy qua có nhà tù lớn như vậy, cứ như vậy, nàng chạy tới một cái nhà tù cuối cùng rồi ngừng lại.

Ở phía xa, nàng có thể thấy rõ ràng một người nằm úp sấp trên rom rạ, người này mặc quần áo ‘màu đỏ’, nàng biết màu đỏ này là máu, là máu nhuộm đỏ, tuy rằng không thấy được khuôn mặt của hắn, nhưng trong lòng tựa hồ đã có đáp án, nàng chậm rãi đi lên phía trước, cho đến cửa nhà tù nàng ngừng lại, ngẩng ngốc nhìn cái người đang trong phòng giam kia.

“Sở Hạo.” Nàng bắt lấy cửa sắt nhẹ nhàng kêu lên một tiếng, lòng của nàng đang ần ần đau.

“Diên.” Hắn khẽ lăm bầm trong mộng giống như trước, loại thanh âm này làm cho nước mắt Ngử Diên nháy mắt lướt qua, một giây sau, nàng cảm lấy kiếm Chu Tước hung hăng bổ về phía ổ khóa này, ‘bịch’ một tiếng, khóa rơi xuống mặt đất, nàng liền đẩy cửa nhà tù ra chạy tới.

“Sở Hạo, Sở Hạo!” nàng đi vào trước mặt hắn, quỳ gối xuống mặt đất cố sức nâng hắn dậy để cho tựa vào khuỷu tay của mình, Sở Hạo được nhắc lên vẫn như trước nhắm chặt hai mắt, toàn bộ trên mặt đều là máu còn có vết máu dính thêm rom rạ vào, Ngử Diên liền nhẹ nhàng xoa nhẹ trên mặt hắn cùng với rom rạ trên đầu, nhẹ giọng kêu lên: “Sở Hạo, ngươi tỉnh đi, ta tới rồi, ta tới rồi!”

Trong lòng hắn, hơi thở mỏng manh, trên khuôn mặt tuần mỹ tựa hồ trải qua đủ loại phong ba, ở bên trong tiếng gọi lên của nàng, mày của hắn hơi hơi chau lên, ngay sau đó chậm rãi mở đôi mắt ra.

“Sở Hạo. Rất đau đúng hay không?” Ngử Diên vung tay áo thật cẩn thận chà lau cho hắn, mà trong mắt của hắn xuất hiện nghi hoặc cùng với không tin thật sâu.

“Làm sao ngươi lại ngốc như vậy, ngươi lợi hại như vậy tại sao lại biến thành như vậy?” Ngử Diên cái mũi chua xót không thôi, nước mắt theo gương mặt tích lặc ở trên dung nhan của hắn.

“Ngử Diên.” Hắn nhẹ nhàng kêu lên một tiếng, Ngử Diên còn chưa kịp trả lời, hắn lại đột nhiên chua xót cười cười, “Không thể tưởng được lại xuất hiện ảo giác.” Nói xong, hắn cố sức giơ tay lên muốn đi đụng vào ảo giác này, lại không nghĩ rằng, Ngử Diên chen ngang cầm tay hắn khẳng định lớn tiếng nói: “Đây không phải ảo giác, ta tới rồi, ta tới đến bên cạnh ngươi rồi, không cho phép chết có nghe hay không?”

“Ách?” Hắn ngây ra một lúc, lại mở to hai mắt, hắn muốn nhìn một chút có phải thật vậy hay không.

“Đứa ngốc, ngươi không phải nằm mơ, ánh mắt trừng lớn như vậy làm cái gì?” Ngử Diên bữu môi nước mắt nhịn xuống cười nhạo nói.

“Thật là nàng?” Sở Hạo sau khi xác định nàng là người thật, hiển nhiên không có kích động, ngược lại là kinh ngạc, tiếp theo hắn đột nhiên vươn tay dùng sức lôi cổ tay của nàng quát lớn “Người ngu ngốc này, làm sao nàng lại tới nơi này? Nhanh rời đi cho ta!” nói xong, hắn đột nhiên có chút ho khan tiếp theo liền ói ra máu.

“Sở Hạo, ngươi làm sao vậy? Ngươi đừng làm ta sợ a@” Ngử Diên vội vàng nhanh chóng lấy tay chà lau vết máu bên miệng hắn, trong lòng vừa kinh vừa sợ.

“Ngu ngốc.” Hắn nhịn xuống máu ở trong ngực cấp tốc chảy ra nhú mi nói.

“Ngươi mới là ngu ngốc đây, đã bị thương còn chít chít méo mó như vậy!” nàng ôm lấy hắn chua xót cười cười nói, kỳ thật nhìn thấy bộ dáng này của hắn, lòng của nàng thật sự rất đau, nhưng lại không muốn hắn lo lắng, chỉ có thể làm bộ không sao cả để khiến cho hắn khỏi lo lắng.

“Đi nhanh lên, đi nhanh lên.” Hắn dùng lực đem nàng đẩy ra, mà hắn liền ngã xuống trên mặt đất.

Ngử Diên thấy thế sốt ruột đưa tay muốn đi dìu hắn, lại bị tay hắn ngăn cản, “Nhanh nghĩ biện pháp rời đi, hãy chiếu cố chính mình cùng đứa nhỏ thật tốt!” ánh mắt của hắn xuất hiện kiên định trước nay chưa từng có.

“Ngươi cái gì cũng đều nhớ lại có phải hay không?” Nàng nhìn hắn hỏi

“Không có!” hắn không nhìn nàng.

Ngử Diên bất đắc dĩ cười, nàng biết hắn cái gì cũng nhớ được rồi từ ánh mắt nhiệt tình nhìn nàng kia, liền nhìn ra, hắn không muốn để cho nàng biết, nàng cũng sẽ già bộ không biết được rồi, vì thế nói: “Được, không nhớ rõ cũng thế, nhưng mà ta không thể rời đi, cho dù không phải là vì ngươi, cũng vì ông ngoại!”

“Ách? Ông ngoại làm sao vậy? Ông ở nơi nào?” Nghe thấy Ngử Diên nhắc tới hai chữ ông ngoại, hắn liền khởi động thân mình ngược mắt nhìn lại, nhưng nhìn trên người không có khí lực lập tức liền ngã xuống mặt đất, Ngử Diên liền quỳ gối trước mặt của hắn đưa tay đỡ hắn.

“Bọn họ đều đến nơi này, nhưng lại đều tách rời ra.” Ngử Diên cúi đầu nhìn về phía hắn lo lắng nói.

“Ông ngoại.” Nghe thấy vậy, tim của hắn bắt đầu có chút bận tâm, từ thần này thật lợi hại, bất kể là pháp thuật của hắn hay là linh khí đều so với Quý Vương cao hơn 2 lần, nếu bọn họ đã rơi vào tay của tên này chẳng phải là.

“Ngươi đừng lo lắng, ta sẽ cứu bọn họ, cũng sẽ cứu ngươi!” Ngử Diên tựa hồ hiểu được lo lắng của hắn không khỏi nói.

Sở Hạo nghe thấy vậy nhìn về phía nàng chua sót cười, “Ngu ngốc ngươi nghĩ rằng nơi này rất đơn giản, ta còn không được, ngươi cho là ngươi có thể sao? Chạy nhanh tìm cơ hội rồi đi không cần quay lại.” Hắn quay đầu không muốn nhìn nàng, không phải bởi vì phiền chán, mà là bởi vì càng nhìn càng sẽ không thể bỏ.

“Không, ta không đi!” khẩu khí của Ngử Diên kiên định nói.

“Biến, ngươi cắt đi cho ta, bốn vương mới không cần ngươi tới cứu!” hắn quay đầu nhìn về phía trong giọng nói của hắn hiển thị lạnh lùng rõ ràng.

“Ngươi hung hăng cái gì, ngươi nghĩ rằng ta nguyện ý tới cứu ngươi sao? Ngươi đối với ta không tốt như vậy, ta tại sao phải cứu ngươi a, đó là bởi vì. Bởi vì quan hệ tới ông ngoại, là bởi vì người ta mới đến cứu ngươi, ngươi yên tâm, chỉ cần cứu ngươi đi ra ngươi thích như thế nào liền như thế nào!” Ngử Diên nhìn về phía hắn bức bối nói.

“Ngươi.” Hắn nhìn về phía nàng thật sự không biết nên đi khuyên như thế nào.

“Ngươi đừng cho rằng ta là của ngươi, ta cho ngươi biết, chỉ cần ngươi còn sống đi ra ngoài, ta liền lập tức biến mất, dù sao. Dù sao Quý Tịch đối với ta tốt như vậy, ta có thể gả cho Quý Tịch đến một đoạn tình người quý làm dờ, đến lúc đó ta có thể mang theo đứa nhỏ cùng Quý Tịch cùng nhau lưu lạc nơi chân trời, ngươi thích làm gì thì làm thôi!” Nàng nhìn hắn chu miệng nói.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo đột nhiên tức giận bắt lấy tay nàng quát lớn, “Ngươi dám!”

“Ngươi nếu đã chết, ngươi xem ta có dám hay không!” nàng nhử mi trừng mắt nhìn về phía hắn phản bác.

‘ba ba ba’ đột ngột một tiếng, có người ở trong bóng đêm vỗ tay lên, tiếp theo trong bóng đêm truyền ra một tiếng, “Thật sự là thâm tình a” một giây sau, trong bóng đêm đi ra một đám người, cầm đầu tất nhiên là tử thần đại nhân, đi theo bên cạnh hắn, là bốn tỷ nữ sống mơ mơ màng màng, còn có rất nhiều bọn thị vệ.

“Là ngươi? Ngươi bán đứng ta?” Ngử Diên nhìn thị vệ cùng nhóm tỷ nữ này không khỏi tức giận nhìn vào trong mắt của hắn đã tràn ngập tức giận, đáng chết, nàng lúc sớm nên giết hắn trước.

“Sườn phi số 77, nhìn thấy tử thần đại nhân còn không chạy nhanh quỳ xuống” Say nhi đứng ra quát lớn.

“Cái gì?! Tử thần đại nhân?!” Ngử Diên ngây ngẩn cả người, chuyện này. Người kia là tử thần đại nhân?! Nàng nhìn kỹ hướng về phía hắn, trời ạ, đôi mắt màu đen của hắn như thế nào lại biến thành màu bạc, phía trước từng màn rất nhanh ở nàng trong đầu nhớ lại, nàng không xui xẻo như vậy chứ, tùy tiện bắt một tên lai có thể chính là tử thần đại nhân, khó trách nàng có thể đi thuận lợi như thế, tuy rằng nàng đã sớm có hoài nghi, nhưng lại không nghĩ tới hắn chính là tử thần đại nhân!

“Bản đại nhân coi trọng ngươi, ngươi đúng khẩu vị của ta, hãy làm sườn phi 77 của ta, ta chắc chắn sẽ cho ngươi hưởng thụ vinh hoa phú quý!” tử thần đại nhân nhìn về phía nàng cười cười nói.

Thanh âm của hắn làm cho Ngử Diên phục hồi tinh thần lại, tiếp theo nàng kiên định nói: “Ngươi nằm mơ, ta sẽ không gả cho ngươi!”

“Nha? Phải không? Ngươi khẳng định?” Hắn lộ ra nụ cười mê người hỏi, nụ cười như thế làm cho Ngử Diên không khỏi hơi hơi nhíu mi, cảm giác có chuyện tình không tốt sắp xảy ra.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến từng tiếng bước chân, ngay sau đó, theo bọn thị vệ đến, một đám khuôn mặt quen thuộc xuất hiện ở trước mặt của nàng, Ngử Diên kinh ngạc nhìn hướng bọn họ, ông ngoại, Lý Lập, Xảo lão thái, Chi San, Đại Bàn, A Quý? Bọn họ toàn bộ bị bắt rồi?!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhẫn Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 252: Muốn cứu người, phải trả giá thật nhiều

Nhìn người quen này, mắt của nàng trừng thật to, trong lòng mơ hồ là bất an, mà mấy người bọn họ toàn bộ miệng bị mảnh vải che, nhìn về phía nàng cùng Sở Hạo chỉ có thể phát ra thanh âm ‘ngô ngô ngô ngô’, bộ dáng thập phần khó chịu.

“Ngươi muốn thế nào?” Ngử Diên ngược mắt nhìn về phía hắn trong mắt đã tràn ngập phẫn nộ, kỳ thật nàng đã biết kết quả rồi, nhưng mà nàng vẫn không muốn đi đối mặt với kết quả bị áp chế (lấy người khác ra để uy hiếp) này.

“Ta đã nói rồi, ta coi trọng ngươi!” Từ thần mỉm cười, bọn thị vệ phía dưới giống như là có linh cảm linh ứng, liền bưng tới một cái ghế xa hoa đèn trước mặt của hắn, Từ thần cứ như vậy nhìn về phía nàng chậm rãi ngồi xuống nhìn về phía nàng.

“Đáng chết!” Sở Hạo bức bội nhú mày mở miệng nói.

“Không thể tưởng tượng được ngươi còn có khí lực nói chuyện, như thế nào, chẳng lẽ ngươi ngay cả một hơi cuối cùng cũng muốn đứt luôn sao?!” Từ thần liếc mắt Sở Hạo một cái, trong mắt tràn ngập cùng châm chọc lạnh như băng.

“Ta sẽ không gả cho ngươi!” Ngử Diên nhìn về phía hắn kiên định nói.

“Nha? Ngươi xác định?” Hắn nhướng cao mày chuyển động viên ngọc trên ngón áp út lại ung dung nói.

Lời của hắn vừa mới nói xong, bọn thủ hạ của hắn cầm kiếm đặt lên cổ mấy người bọn họ, lưỡi kiếm bén nhọn kia đứng ở đó trên cổ tự hồ chỉ nhẹ nhàng di chuyển, bọn họ sẽ lập tức tắt thở, Ngử Diên thấy thế liền nắm chặt nắm tay chân ghét nói: “Ngươi đề tiện!”

“Chỉ cần là vật ta muốn có, bất kể dùng thủ đoạn gì đều không tiếc!” hắn dừng lại vuốt ve viên ngọc trên ngón tay ngược lại ngược mắt nhìn về phía nàng lạnh nhạt nói.

“Chúng ta căn bản không xứng!”

“Được, vậy liền đem đám bọn họ giết hết, thẳng đến khi ngươi cho rằng xứng đôi mới thôi, ngươi cảm thấy như thế nào?” Hắn cười gian nói, một giây sau, bọn thị vệ cầm lấy kiếm liền chuẩn bị tư thế ném tay xuống.

“Đội chút” Ngử Diên thấy thế liền ra tiếng ngăn cản.

“Có chuyện gì từ từ nói thôi.” Ngử Diên liền giả vờ cười cười, nhưng trong lòng vạn phần khinh bỉ hắn loại hành vi tiểu nhân này, “Cái kia, ngươi. Ngươi cũng đã biết ta đang mang thai, ta cảm thấy chúng ta xác thực không thích hợp, ngươi làm gì.”

“Xoá sạch!” lời của nàng còn chưa nói xong, hắn liền trực tiếp lạnh lùng cắt đứt, mà ánh mắt ngả ngón kia du đang ở vị trí bụng nàng khoe miệng dần dần treo lên một nụ cười lạnh.

“Cái gì?” Nghe thấy vậy, Ngử Diên kinh ngạc nhìn hắn, tay không tự giác đụng vào bụng của mình, hắn nói cái gì, muốn nàng xoá sạch đứa nhỏ?

Mọi người nghe vậy cũng kinh ngạc nhìn hướng từ thần, hắn thật là không có nhân tính?

“Ngươi chỉ có hai cái lựa chọn, thứ nhất, xoá sạch đứa nhỏ theo ta cùng một chỗ, ta cũng không muốn nuôi đứa nhỏ người khác, ta cũng không đại lượng như vậy, nhưng ngươi yên tâm, ngươi mất đi ta sẽ bồi thường ngươi gấp bội, về phần đứa nhỏ, ta sẽ cho ngươi rất nhiều, thứ hai, ngươi có thể vẫn cố chấp, ngươi cũng có thể không cần gả cho ta, chỉ là ta nghĩ muốn nói cho ngươi là, ta có thể kiên nhẫn chờ đợi, nhưng. Ta nghĩ. Bọn họ hẳn là không có thời gian tiêu hao với ngươi tiếp được!” hắn nhìn về phía Béo lão nhân bọn họ nói.

“Ngươi.” Ngử Diên nghe vậy liền lập tức hiểu được hắn muốn nói gì, trong lòng Sở Hạo hơi thở rõ ràng có chút phẫn nộ, nhưng nàng có thể cảm giác được hắn đang mãnh liệt áp chế.

“Con người của ta đây, kiên nhẫn có hạn, như vậy đi, ta đếm tới ba, ngươi nếu còn chưa quyết định, ta liền từ hắn bắt đầu từng người cho ngươi đếm ngược thời gian giết một người một, ngươi có thể thừa ra ba tiếng suy nghĩ!” tay hắn chỉ Đại Bàn uy hiếp nói.

Sở Hạo nhắm chặt hai mắt cũng không nói lời nào, tâm Ngử Diên lo lắng không thôi, không phải lo lắng cho Sở Hạo không có mở miệng, mà là lo lắng cho biến thái này thật sự sẽ xử tử bọn họ.

“Nếu ngươi đáp ứng rồi, như vậy, đêm nay chúng ta sẽ thành thân, ngược lại, bọn họ sẽ đi gặp Diêm Vương!” hắn ngả ngón nói, bộ dáng ý vị như vậy thật sự làm cho người ta tức giận.

Ngử Diên nghe thấy vậy lập tức tức giận đứng lên, tiếp theo rất nhanh đi tới bên cạnh hắn, đưa tay muốn đánh cho hắn một cái bạt tai, lại bị hắn bắt được một tay, mắt thấy tay của mình bị bắt chặt rồi, nàng muốn rút về lại phát hiện ra khí lực hắn là lớn như vậy, lớn căn bản không lấy ra trở lại, vì thế hét lên: “Ta đã thấy tiểu nhân, nhưng là chưa bao giờ thấy tiểu nhân giống như ngươi!”

Nhìn thấy bộ dáng nàng tức giận như thế, từ thần không giận mà cười nói: “Tính tình của ngươi quả nhiên đúng khẩu vị của ta!”

“Vô sỉ!” nàng khinh thường mắng.

“Chỉ cần có thể có được thứ mình muốn, vô sỉ thì như thế nào?” Hắn không cần nói.

“Được, ngươi MA (là chữ bậy nhé), ngươi MA không dạy ngươi cái gì gọi là giáo dưỡng, cái gì gọi là làm người sao?” Ngử Diên cố sức muốn đem tay rút về, nhưng sức mạnh của hắn quá lớn, vài lần rút về không rút về được, ngược lại cổ tay bị bắt đang sưng đỏ lên rồi cấp, thấy hắn vui cười nhìn hướng nàng, hận ý nháy mắt xông lên óc, chân không tự giác hướng chân của hắn hung hăng đá đi qua, từ thần đại nhân như thế nào cũng không dự đoán được nàng sẽ dã man như thế, tay đều đã bị nắm chặt rồi, chân còn muốn biện pháp đá hắn, vì thế hắn trở tay một cái dễ dàng đem nàng ôm vào trong lòng.

“Buông, ngươi vô sỉ, buông!” Ngử Diên liền giãy hét lên.

Từ thần mỉm cười buông lỏng tay ra, Ngử Diên liền đứng qua một bên.

“Ngươi nhớ kỹ, trừ bỏ đối với ngươi, ta sẽ không bao dung bất luận kẻ nào!” ánh mắt hắn nghiêm túc nhìn về phía nàng nói, Ngử Diên không biết hắn tại sao lại nói như vậy, nói như vậy là có ý tứ gì, đúng lúc này, hắn đột nhiên mở miệng chậm rì rì đếm: “Một, hai.”

“Ngươi.” Ngử Diên nhìn về phía hắn đột nhiên đếm ngược, trong lòng không khỏi bắt đầu có chút bối rối.

“Ba” một chữ số này của hắn cực kỳ rét lạnh, tiếp theo ánh mắt hắn sắc bén nhìn hướng thị vệ, thị vệ liền cảm lấy kiếm bổ tới, Ngử Diên quát lớn: “Ta đồng ý, đồng ý!”

Sở Hạo nằm trên mặt đất nắm tay đã gắt gao nắm thành nắm tay, nhưng không có mở miệng nói chuyện như trước, mọi người toàn bộ lắc đầu mạnh, muốn nàng không cần đáp ứng, Ngử Diên nhìn về phía bọn họ chỉ có thể thật có lỗi rũ mắt xuống.

“Sườn phi số 77, đây mới là lựa chọn sáng suốt!” từ thần đứng dậy cười đem nàng kéo vào trong ngực của mình.

“Thả bọn họ!” Ngử Diên nhìn về phía hắn nói.

“Có thể, nhưng. Chờ sau khi ngươi mang thai hài tử của ta, hoặc là chờ sau khi ngươi yêu ta, nếu không, một khi bọn họ rời đi, ta làm sao mà biết ngươi sẽ an tâm ở tại chỗ này đây!” nói xong, cười vô cùng là cần rở.

“Ngươi.” Ngử Diên tức giận trừng mắt nhìn hắn, nhưng lại bất lực, ngay cả nàng có bản lĩnh, nhưng mà lấy một chống đỡ một trăm nàng không hề có phần thắng, còn nữa, toàn bộ bọn họ đã thành con tin, nàng trăm triệu lần không thể mạo hiểm.

“Ngao ngoãn nghe lời, ta chắc chắn sẽ sủng ngươi!” nói xong, hắn đột nhiên ngồi chỗ cuối ôm lấy nàng, cử động như vậy làm cho Ngử Diên hoảng sợ, lúc này, lời nói từ thần lại truyền tới, “Để cho bọn họ vào một nhà tù, buổi tối đến tham dự hôn lễ của ta!” nói xong, cứ như vậy ôm lấy Ngử Diên rời đi, mà Ngử Diên lại muốn ngoái đầu nhìn lại nhìn hai mắt Sở Hạo, lại bị hắn che khuất, trừ bỏ bất mãn giận trừng, nàng không có lựa chọn nào khác, cũng không thể suy nghĩ gì.

“Các ngươi đi chuẩn bị, đêm nay ta phải long trọng cưới sườn phi số 77.” ra địa lao từ thần cười nói.

“Nô tỳ tuân chỉ!” sống mơ mơ màng màng trăm miệng một lời nói, tiếp theo nhanh chóng đi xuống làm việc.

“Ngươi người kia thả ta xuống, thả ta xuống!” bị hắn ôm vào trong ngực, Ngử Diên cảm thấy da gà đều nổi đi ra, mà hắn tàn nhẫn muốn giết con của nàng, nàng bất luận như thế nào cũng sẽ không có cảm tình đối với hắn..

“Đừng nhúc nhích, nếu không.” Hắn nở một nụ cười lạnh quát lớn nàng.

Thấy thế, Ngử Diên ngậy ra một lúc, không có nhúc nhích, nàng đột nhiên từ trạng thái di động biến thành trạng thái yên lặng chọc cho từ thần cười ha ha, một giây sau nói: “Hắn nói cho ta vô luận như thế nào đều không cần thương tổn ngươi, nguyên tưởng rằng ngươi chỉ là cái bình hoa mà thôi, không nghĩ tới ngươi lại khả ái như thế, khó trách ngươi có thể hấp dẫn hắn như thế, chẳng qua, ta quyết định không đem ngươi giao cho hắn, bởi vì ta coi trọng ngươi!” hắn cúi đầu nhìn về phía nàng bá đạo nói.

“Có ý tứ gì?” Ngử Diên nhíu chặt mày hỏi, trong lòng bắt đầu mơ hồ bất an.

Từ thần nghe thấy vấn đề của nàng liền mỉm cười, đem nàng đem thả xuống, tiếp theo hai tay ôm ngực nhìn về phía nàng nói: “Quý Vương ngươi quen biết chứ?”

Ngử Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hắn, vẫn chưa trả lời, nhưng trong lòng tựa hồ đoán được cái gì, chẳng lẽ là Quý Vương muốn hãm hại bọn họ?!

Ngay tại thời điểm Ngử Diên đang nhớ lại, từ thần lại nói một tin tức nổ mạnh, “Ngươi không cần suy nghĩ, thật là hắn tìm ta, nhưng, ta Từ Thần cũng không phải người nào đều có thể tùy tiện giúp, ta giúp hắn, chỉ vì hắn là thân biểu đệ của ta, nhưng không nghĩ tới, nữ nhân hắn coi trọng, biểu ca là ta đây cũng sẽ coi trọng!” nói xong, hắn cười cười.

“Cái gì?! Ngươi là biểu ca của Quý Vương?!” Ngử Diên hoàn toàn ngây ngẩn cả người.

Bọn thị vệ đưa mấy người bọn họ vào trong lao cùng Sở Hạo tiếp theo thay bọn họ mở trói sau đó khoá cửa, toàn bộ liền đi ra bên ngoài gác.

“Sở công tử, Sở công tử!” Chỉ San nhìn thấy hình dạng của hắn nước mắt liền chảy ra, đều là do a nàng sai, nếu không phải nàng, hắn sẽ không bị thương thế nặng như vậy, đều do nàng, đều do nàng.

“Hạo nhi, Hạo nhi!” Béo lão nhân sốt ruột kêu lên, trong lòng khó chịu không thôi, ông chỉ có một ngoại tôn này thôi, nhất định không thể xảy ra chuyện gì a, mà Xảo lão thái cũng là lo lắng không thôi, bà biết Béo lão nhân để ý ngoại tôn này cỡ nào, đứa nhỏ này trăm ngàn lần không cần xảy ra chuyện gì a.

“Hắn giống như nhận lấy thương thế rất nặng!” Lý Lập nói gấp, trong lòng cũng lo lắng không thôi, một bên lo lắng cho hắn, bên kia lo lắng cho Ngử Diên hơn.

Ngay tại thời điểm bọn họ lo lắng không thôi toàn lực kêu lên Sở Hạo, hấn lại đột nhiên ngồi dậy, cử động như vậy làm cho bọn họ đều ngây ngẩn cả người, hấn làm sao có thể đột nhiên ngồi lên, hơn nữa, thoạt nhìn giống như không có gì trở ngại, nhưng mà vừa rồi không phải ngay cả nâng tay đều thực khó khăn đấy sao?!

Sở Hạo ánh mắt sắc bén đã ở trên mặt của bọn họ nhất nhất đảo qua, tiếp theo đưa tay lau đi vết máu trên môi, một giây sau, khóe miệng của hấn treo lên một nụ cười điên cuồng, “Ta chờ đợi giờ khắc này đã chờ lâu rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 253: Nàng là nữ nhân của ta!

“Hạo nhi. Hạo nhi ngươi không có việc gì a?” Béo lão nhân có chút ngây ngẩn cả người, cuối cùng sao lại thế này?!

“Sở công tử ngươi không có chuyện gì sao? Ngươi thật sự không có chuyện gì sao?” Chỉ San kích động nói.

Sở Hạo hướng Chỉ san gật gật đầu, tiếp theo nhìn về phía Béo lão nhân nghiêm túc nói: “Ông ngoại yên tâm, ta không sao, đây cũng là một phần kế hoạch của ta, ta biết các ngươi cuối cùng sẽ đến nơi đây, nếu ta thật sự cùng hấn đánh nhau, như vậy, kết quả hấn là giống như các ngươi vừa mới nhìn qua vậy, sở dĩ ta làm như vậy, là muốn cho mọi người an toàn rồi đi!”

“A, vậy ngươi rốt cuộc có bị thương không?” Béo lão nhân lại hỏi.

Sở Hạo gật đầu “Có, nhưng không đủ để mất mạng, mọi người yên tâm, ta đã hỏi thăm rõ ràng như thế nào lúc này rồi đi thôi!”

“Rời đi? Vậy Diên nhi thì làm sao bây giờ?” Béo lão nhân sốt ruột cầm lấy tay hấn nói: “Nàng là thê tử ngươi, nàng còn mang hài tử của ngươi!” ông nói gấp, trong lòng lại lo lắng không thôi, đứa nhỏ này giờ vẫn còn chưa nhớ tới sao? Cái này gọi là tốt như thế nào?

Sở Hạo đưa tay an tâm chạm đến tay ông nói: “Ông ngoại người yên tâm, ta sẽ không buông tay nàng, nàng là nữ nhân của ta, cho dù là chết, ta cũng vậy sẽ không buông tay nàng ra!” lúc này đây, hấn không hề kiêng kị nói chuyện tình cảm của mình, Béo lão nhân nghe thấy vậy không khỏi cảm thấy vui mừng gấp bội, hấn cái gì cũng đều nhớ ra rồi, cái gì cũng đều nhớ ra rồi, tình yêu chính là như vậy, mặc kệ dùng cái gì, như trước ngăn cản không được phần tình cảm chôn ở đáy lòng.

“Ngươi cuối cùng không cô phụ nàng, ngươi nếu là vứt bỏ nàng, ta cho dù không có võ công cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi!” Lý Lập nhìn về phía hấn kiên định nói.

Sở Hạo đưa tay vỗ vỗ bờ vai của hấn cảm kích nói: “Cảm ơn ngươi mấy ngày này chiếu cố đối với nàng, ngươi yên tâm đi, chỉ cần ta còn có một hơi thở ta sẽ không để cho nàng đã bị ủy khuất gì, được rồi, trở lại chuyện chính đi, để cho ta phải toàn tâm toàn ý đi cứu nàng, các ngươi ở trong này sẽ càng tăng thêm gánh nặng cùng lo lắng cho ta, cho nên, chỉ có mọi người bình an rồi, ta mới có thể tận tâm tận lực đi giải cứu nàng!” hấn nói ra lời trong lòng, đây cũng là nguyên nhân hấn vừa rồi vì sao không đi phân bác tử thần.

“Ta biết chúng ta cái gì cũng không biết, lưu lại sẽ mang đến phiền toái cho ngươi, nhưng mà, ta thật sự thực lo lắng cho Ngũ Diên, nếu không, ta lưu lại được không?” Lý Lập nhìn về phía Sở Hạo nói, là nàng đem hấn đi bước một đến đây, hấn há có thể một mình rời đi đâu?!

“Chúng ta nguyện ý lưu lại!” Đại Bần, A Quý trăm miệng một lời nói, Béo lão nhân, Xảo lão thái cùng với Chỉ San vội vàng gật đầu, nguyện ý, bọn họ đều nguyện ý lưu lại hỗ trợ, mặc kệ nguy hiểm cỡ nào, tất cả mọi người là cùng đi, phải đi cùng ra.

“Các ngươi yên tâm đi, ta sẽ hợp lại xuất toàn lực đi cứu nàng, cầu xin các ngươi trăm ngàn lần không cần để cho ta phân tâm!” Sở Hạo lại nói.

Béo lão nhân nghe thấy vậy than nhẹ một tiếng nói: “Chúng ta nghe Hạo nhi đi a, ta nghĩ chúng ta lưu lại cũng không thể giúp được gì, có lẽ còn có thể trở thành con ngựa cho tử thần áp chế bọn họ!”

Lý Lập nghe vậy trong lòng cũng hiểu được đạo lý này, không khỏi thở dài nói: “Vậy ngươi đáp ứng ta nhất định phải đem nàng cứu ra, bọn họ ngươi an tâm, ta chắc chắn sẽ chiếu cố!”

“Bọn họ đành cầu xin ngươi rồi, mang đi ra ngoài đừng có ngừng lại các ngươi nhất định phải chạy nhanh tới kinh thành, nơi này không yên ổn, chờ chúng ta sau khi ra ngoài sẽ mau chóng chạy tới kinh thành cùng các ngươi hội hợp!” Sở Hạo dặn dò.

Lý Lập gật đầu nói: “Ngươi yên tâm, ngươi chỉ cần toàn tâm đi cứu nàng là tốt rồi, còn lại liền giao cho ta đi, trừ phi ta chết, nếu không, nhất định sẽ không để bọn họ bị tổn thương!” hấn xem như lập nhiều lời thề nói.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo khẽ gật đầu nói: “Được, nhưng chúng ta phải đợi, thời gian nơi này cùng bên ngoài không sai biệt lắm, hơn nữa có thể so với bên

ngoài còn nhanh tối hơn, ta đã tra xét rồi, hiện tại thị vệ bên ngoài nhiều lắm, cũng quá nguy hiểm, chúng ta chờ giờ Dậu hành động!” mọi người nghe thấy vậy toàn bộ gật đầu đồng ý. (giờ Dậu: giờ Bắc kinh khoảng 17 đến 19 giờ) thời gian từng giây từng phút trôi qua, tính toán thời gian không sai biệt lắm, hần lấy ra kiếm Thanh Long bên hông vẫn chưa xuất ra rất nhanh chém đứt xiềng xích, tiếp theo hần nhanh nhanh chóng đem toàn bộ xiềng xích nhà tù mở ra, phương diện này không chỉ giam giữ rất nhiều người cũng giam giữ rất nhiều yêu quái, đại bộ phận vẫn tương đối lợi hại, hần cứu bọn họ cũng không phải bởi vì hần thiện lương, mà là bởi vì những người này có thể gia tăng làm thị vệ hỗn loạn, hiện tại bên ngoài đã bắt đầu tối rồi, một khi toàn bộ quý quái này chạy ra, tất nhiên sẽ gia tăng cho bọn thị vệ rất nhiều khó khăn.

Mất thấy toàn bộ địa lao bị mở ra, Sở Hạo mang theo bọn họ đi ra ngoài cửa, bọn thị vệ thấy thế liền chuẩn bị kêu lên phản kích, lại không nghĩ rằng kiếm Thanh Long trong tay Sở Hạo lại nhanh như vậy, thời điểm khi bọn hần còn chưa kịp la lên cũng đã hóa thành tro tàn, mọi người cùng quý quái liền giống như tổ ong toàn bộ bay vọt mà ra.

“Đi, ta mang bọn người nhanh chóng rời đi!” phía trước hần liền giả vờ bị thương rất nặng, đem rất nhiều tiền ngọc bội trên người cho một người thị vệ, hần nói hần phải chết, hần còn nói hần muốn hỏi một chút có phải thật sự không có biện pháp đi ra ngoài hay không, thị vệ lấy bảo vật cười nhìn về phía hần, xác nhận thời điểm hần còn dư lại một hơi, liền không hề kiêng kị nói cho hần biết không phải là không có đường ra, chỉ là xem ra hần không có được cơ hội này, vì để cho hần chết mà hiểu được, thị vệ này liền đem đường duy nhất nói ra cho hần.

Sở Hạo mang theo bọn họ dựa vào sức phán đoán xuất sắc, rất nhanh liền tìm được núi giả này, núi giả này có ao rất nhiều màu bên cạnh, tuy rằng trời đã tối rồi, nhưng như trước đó có thể thấy được ao nhiều màu này phát ra ánh sáng xinh đẹp.

“Đây là nơi nào? Lối ra không phải ở ngay tại dưới ao này chứ?” Lý Lập thấy thế không khỏi nhíu mày nói.

Sở Hạo thu hồi kiếm Thanh Long, không có mở miệng trả lời vấn đề của hần, mà là vận động nội lực mạnh mẽ, một giây sau, hai tay của hần đặt ở trên núi giả này dùng sức đẩy, phía dưới bên trong xuất hiện một cái cửa động, gió to lớn từ phía dưới chạy trốn đi lên.

“Cái này.” Mọi người nhìn lẫn nhau, cái này chính là lối ra sao?!

“Tốt lắm, các người đừng do dự nữa, chạy nhanh rời đi, Lý Lập bọn họ đành cầu xin người!” ánh mắt Sở Hạo có chút ngưng trọng.

Lý Lập nhìn về phía hần gật đầu khẳng định nói: “Người yên tâm, ta chắc chắn sẽ bảo vệ bọn họ chu toàn, Ngũ Diên liền giao cho người, nhất định phải bảo vệ nàng bình an!”

Sở Hạo nghe thấy vậy nở một nụ cười tự tin, Lý Lập thấy thế để cho bọn họ nhanh chóng rời đi không cần chậm trễ thời gian, Béo lão nhân muốn mở miệng nói chuyện lại nghẹn ngào, khoe miệng run run chỉ phun ra hai chữ, ‘bình an’, Chi San cũng chỉ có thể lặp lại nói hần bảo trọng bảo trọng, về phần Xảo lão thái cũng không biết nên nói cái gì thích hợp, nghĩ nghĩ nói một câu, “Đứa nhỏ, người nếu là muốn cho ông ngoại người hạnh phúc người hãy bình an trở về, nếu không, nếu không ta liền giết ông ngoại người!”

Sở Hạo mỉm cười, lúc này đây nhìn đến bọn họ, hần cũng đã đoán ra chuyện ông ngoại cùng bà không đơn giản, thật tốt, ông ngoại có thể hạnh phúc hần cũng rất hạnh phúc.

Sau đó, mọi người lưu luyến không rời nhưng không thể không rời đi, trừ bỏ bảo trọng liền không nói gì nữa, nhìn thấy bọn họ bình an rời đi, Sở Hạo lại vận động nội lực đem núi giả này đẩy như cũ, người thị vệ kia đã bị hần giết rồi, cho nên không ai sẽ biết hần biết lối ra ở nơi nào, chỉ có đóng cửa lối ra mới có thể để cho bọn họ nắm chặt thời gian rời đi.

Núi giả đã đóng chặt, hần rất nhanh đi về phía trước, cũng không đi bao lâu, sắc mặt của hần đã bắt đầu trắng bệch, tiếp theo, hần chậm rãi tiêu sái đến trước mặt một cây đại thụ dựa vào thân cây ho khan, máu từ môi của hần bắt gặp chậm rãi chảy xuống, toàn bộ thân hần theo thân cây chậm rãi quý xuống, kỳ thật hần thật sự bị thương rất nặng, cho dù phía trước có giấu diếm thực lực của hần, nhưng từ thần thực lực thật sự không thể coi thường, hần không muốn nói cho mọi người biết cũng không muốn làm cho bọn họ lo lắng, mà hần vừa rồi lại vận dụng nội lực quá lớn, làm cho máu trên người cấp tốc đông làm cho hần thống khổ không chịu nổi.

Hần biết thực lực của mình, cũng biết thực lực từ thần, nguyên bản hần tính toán đem ông ngoại bọn họ thả ra là hần có thể mặc cho hần ta giết mình, chính là, hần thiên toán vạn toán như thế nào cũng không nghĩ đến nàng cũng tới nơi này, nha đầu ngọc, nàng không nên, không nên tới. .

Đúng lúc này, mười mấy thị vệ đột nhiên xuất hiện, từng người trong tay đều cầm kiếm hung tợn theo dõi hần, Sở Hạo lạnh lùng cười, ngay cả hiện tại khi thể xác và tinh thần của hần đều mệt mỏi vẫn như cũ chống đỡ thân mình đứng lên, trong lòng hần đã có một lòng tin, chỉ cần hần còn có một hơi thở, hần cũng sẽ không bỏ qua nàng, bởi vì, đó là nữ nhân cả đời hần muốn bảo vệ, ai cũng không thể cướp đi, không thể.

“Giết hần đi!” thị vệ đầu lĩnh không để ý trầm tư của hần mở miệng hạ mệnh lệnh, bọn thị vệ nghe thấy vậy toàn bộ một loạt mà lên.

“Người làm gì? Ta. Ta cũng không phải không muốn đi bãi đường, ta thật sự không thoải mái, thật sự không thoải mái!” Ngũ Diên mặc quần áo đỏ nhìn về phía hần nói.

“Không muốn bãi đường?” Từ thần hơi hơi vuốt cằm tiếp tục nói: “Không quan hệ, dù sao người cũng đã là phi tử của ta rồi, cần gì phải cấp bậc lễ nghĩa (những lễ nghi)?” Nói xong, cười cười hướng trước mặt nàng đi đến.

“Người. Người đứng lại đó cho ta a, chúng ta. Chúng ta còn chưa có bãi đường đâu, người muốn làm gì?” Ngũ Diên đề phòng hỏi, lúc trước nàng cố ý nói đau bụng không muốn đi, làm cho hần sửa ngày khác, lại không nghĩ rằng hần đột nhiên chạy tới nơi này!

“Ta nói, người đã là phi tử của ta rồi, không cần phải làm cấp bậc lễ nghĩa, nhưng, thị tâm người cũng không thể cự tuyệt!” từ thần nhìn về phía nàng nói.

“Cái gì? Thị tâm? Ngươi. Ngươi có biết ta là phụ nữ có thai hay không? Ngươi để cho phụ nữ có thai thị tâm? Ngươi biến thái a!” Ngữ Diên nhủ mày cả giận nói.

“Như thế nào? Có ai nói cho ngươi biết phụ nữ có thai không thể thị tâm sao?” Nói xong, bật nhảy một cái liền giống như quỷ mỵ rất nhanh đi tới bên người Ngữ Diên, Ngữ Diên bị động tác của hắn như vậy làm cho hoảng sợ, dưới chân lao đảo một cái trực tiếp ngã xuống trên giường, từ thần thấy thể mỉm cười trực tiếp cúi người đè ép đi xuống.

“A, tránh ra a, ngươi biến thái này cút ngay cút ngay a ——”

Chỉ nghe thấy ‘kẹt’ một tiếng, chợt đột nhiên cửa phòng bị hung hăng đập ra.

Ngữ Diên theo tiếng ngồi dậy hướng cửa nhìn qua, chỉ thấy, Sở Hạo tay cầm kiếm Thanh Long, trên thân kiếm đỏ sẫm vết máu dọc theo mũi kiếm giọt chảy xuống, quần áo trắng kia đã sớm bị máu tươi nhuộm đỏ, giống như Tu La đắm máu, về mặt cả người không có chỗ nào không có máu tươi bắn tung toé, môi mỏng khẽ động, một dòng máu màu đỏ theo khoe miệng chảy xuống, nàng xem thấy hắn liền lỵ ra một nụ cười tươi, kiên định mà suy yếu nói: “Nuông tử ngọc, ta tới!” một câu này, từng tiếng thẳng đánh vào ngực nàng, chớp mũi đột nhiên đau xót, nước mắt trong khoảnh khắc tràn ra ra hốc mắt.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 254: Sinh tử không quan tâm (1)

Nhìn hắn vết máu đầy người vội vàng tới một khắc kia, lòng của nàng liền ngăn không được run run, đang nghe một câu kia lời nói thâm tình của hắn, lòng của nàng trong khoảnh khắc sập xuống, tất cả rớt rớt toàn bộ biến mất, chỉ còn nước mắt run run chân thực nhất.

Dọc theo đường đi, nàng nói phải về nhà, trở lại thế giới quen thuộc của mình, nhưng không có ai biết, mộng này tới thời điểm đạt được, nàng lại rút lui, vì sao rút lui, đó là bởi vì tìm nàng bắt đầu ở thế giới này thất lạc một ý nghĩ muốn về nhà.

Mấy ngày này đã trải qua rất nhiều, chuyện tình huyết anh nói cho nàng biết, tình thương của mẹ vĩ đại cùng với ngây thơ của đứa nhỏ, nàng ở trong lòng tự nói với mình đứa nhỏ là lý do lưu lại, trên thực tế, nàng vẫn không muốn đối mặt với chuyện là nàng luyện tiếu hắn.

Nay, hắn đã nhận lấy thương tích nặng như vậy vẫn như trước tìm đến nàng, một câu kia, ‘nuông tử ngọc, ta tới’ đem ý nghĩ nàng muốn về nhà hoàn toàn tan rã, nàng thương hắn, thật sự thương hắn, có đôi khi tình yêu chính là như vậy, đột nhiên đã yêu, phòng bị cũng phòng bị không xong.

Từ thần miễn cưỡng ngồi dậy nhìn về Sở Hạo ở phía cửa cười cười nói: “Không thể tưởng tượng được ngươi còn có thể đứng lên, không tồi, cố gắng của ngươi làm cho người ta giật mình!” nói xong, nở một nụ cười, nhưng đáy lòng đã có một tia nghi hoặc, người kia có năng lực như vậy sao? Đều đã bị hắn đánh nhiều như vậy còn có thể đứng lên, đây cũng quá không thể tin nổi chứ!

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng không nhận được nữa muốn xông qua đỡ lấy Sở Hạo, lại bị từ thần một phát bắt được cổ tay nàng, làm cho nàng không thể rời đi.

“Ngươi buông!” Ngữ Diên nhìn về phía hắn cả giận nói.

“Buông nàng ra!” bước chân Sở Hạo trầm trọng đạp tiến vào, ánh mắt không hề khiếp đảm nhìn hướng từ thần.

“Ngươi để ý hắn như vậy?” Từ thần không có để ý lời Sở Hạo, mà là nhìn chăm chăm Ngữ Diên hỏi.

“Đúng, ta để ý hắn, thực để ý thực để ý!” nàng roi lệ nói.

Từ thần nghe thấy vậy bên môi treo lên một tia trào phúng, “Ngươi là sườn phi của ta, đời này chỉ thuộc về ta hiểu không?”

“Nàng là nữ nhân của ta!” Sở Hạo nhìn về phía hắn ngữ khí vạn phần kiên định nói.

“Sở Hạo.” Nghe thấy vậy, Ngữ Diên kinh ngạc nhìn hắn, nàng không phải không biết tình huống hiện tại của hắn, mà nàng từ thần đại nhân bên cạnh dường như so với Quý Vương còn muốn khủng bố hơn, nàng nên làm thế nào cho phải?!

“Của ngươi?” Hắn hừ một tiếng, nói tiếp: “Ta ngay cả biểu đệ còn không để ý, ta còn chú ý ngươi sao?”

“Biểu đệ?” Sở Hạo nghe thấy vậy nhíu mi khó hiểu biểu đệ trong miệng hắn là ai.

“Sở Hạo, chúng ta đều bị tính kẻ, đều là Quý Vương an bài, người kia là biểu ca của Quý Vương, ta nghĩ kinh thành tất cả đều là Quý Vương làm!” Ngử Diên nói gấp, trong lòng đối Quý Vương chán ghét cao hơn một tầng, mặc kệ hắn đã an bài không cần làm tổn thương nàng, nhưng làm tổn thương người của nàng, nàng hận, rất hận rất hận.

“Số 77, ngươi nói mọi người vì sao đều để ý đến ngươi như vậy? Ngươi nói ngươi đến tốt cùng có cái gì tốt?” Từ thần có chút buồn bực hỏi.

Ngử Diên nhìn về phía hắn không hờn giận trả lời “Ta không cho là ngươi coi trọng ta, là ngươi chính mình muốn gần ta!”

“Đúng vậy a, ta cũng vậy cảm thấy buồn bực đâu, vì sao ta muốn quần quít lấy còn ngươi như vậy” Nói xong, giả vờ nhử mi, tiếp theo cười nói: “Ừm, chẳng lẽ đây là theo lời thế gian của các ngươi nhất kiến chung tình?”

“Ngươi buông ra, ai muốn nhất kiến chung tình với ngươi, ngươi này tên tự kỷ!” Ngử Diên lại dùng sức rút tay về.

Sở Hạo chia kiếm Thanh Long lập tức sang, âm thanh lạnh như băng lại truyền đến “Buông nàng ra!”

Thấy thế từ thần mỉm cười buông lỏng nắm chặt tay nàng ra, Ngử Diên thấy hắn buông lỏng ra vì thế liền chạy tới đỡ Sở Hạo không ngừng chảy máu lo lắng hỏi tình trạng của hắn, Sở Hạo nhếch miệng mỉm cười lắc đầu, cử động như vậy là báo cho nàng biết không có việc gì, nhưng mà nàng biết, vết thương chồng chất hắn sao có thể vô sự đâu?

“Ta buông nàng ra cũng không phải sợ ngươi, mà là bởi vì ta không muốn làm cho nàng khó chịu!”

“Từ thần, mặc kệ ngươi lợi hại cỡ nào, ta cũng sẽ không đem nàng tặng cho ngươi!” hắn ngược mắt nhìn về phía hắn ta gần từng tiếng tuyên thệ, lúc này đây, hắn tuyệt đối sẽ không buông tay, tuyệt đối sẽ không!

Từ thần nghe thấy vậy cười lạnh một tiếng châm chọc “Ngươi cho rằng ngươi có bản lĩnh đi ngăn cản sao? Ta không ngại nói cho ngươi biết, chỉ cần ta xem trọng, cho dù là lên trời xuống đất ta cũng sẽ không tiếc!” hắn ta nhìn chằm chằm hắn cũng là gần từng tiếng trả lời.

“Không cần, từ thần, ta van cầu ngươi không nên thương tổn hắn được không? Ta thật sự không tốt như vậy, đang nói. . . , ngươi nếu là đem ta cưỡng quyết cột vào cạnh ngươi ta cũng vậy sẽ không vui vẻ, khắp nơi sẽ nói ngươi làm biểu ca làm sao có thể đoạt lấy nữ nhân biểu đệ của ngươi thích?” Ngử Diên liền khuyên.

“Việc này có cái gì, ngươi không phải chưa gả cho hắn ư, hắn không có bản lĩnh đoạt được ngươi, vậy hãy để cho ta tới tốt lắm, không vui vẻ không có việc gì, chỉ cần ta nhìn thấy ngươi hạnh phúc là được!” từ thần biến thái nói.

“Ngươi Ngươi biến thái!” Ngử Diên cả giận nói.

“Vậy hãy để cho ta đây cái đồ biến thái này giết hắn đi?” Nhìn về phía ánh mắt nàng ghét hận như thế, tức giận trong lòng từ thần càng phát ra mạnh mẽ hơn.

“Không cần. Ngươi không thể thương tổn hắn, ngươi. Ngươi thả hắn được không? Ngươi thả chúng ta đi!” Ngử Diên cầu khẩn nói.

“Đưa ngọc, không cần cùng người như thế cầu tình, bởi, vì, hắn, không, xứng!” Sở Hạo đưa tay lau lệ trên mặt nàng lại vô ý đem vết máu trên tay mình lưu tại trên mặt của nàng.

Đúng lúc này, bên ngoài đột nhiên đến rất nhiều thị vệ, bọn họ quỳ trên mặt đất không ngừng dập đầu.

“Đại nhân, toàn bộ hàng hóa trong địa lao đều bỏ chạy, bên ngoài hiện tại rất loạn!” thị vệ cầm đầu đầu cúi vô cùng thấp rất thấp, thân mình gần không được run run.

Từ thần nghe thấy vậy không nói gì nhìn về phía Sở Hạo cười nói: “Đây là kiệt tác của ngươi đi?”

“Ngươi cũng biết rõ vì sao còn hỏi?” Sở Hạo nhìn về phía hắn khinh thường cười cười, trong mắt đã tràn ngập châm chọc, ánh mắt như thế hung hăng đâm từ thần bị thương, đây quả thực là nhục nhã.

“Từ giờ trở đi, phàm là nhìn thấy ‘hàng hóa’ bất kể là ai, tất cả đều giết không cần hỏi!” Từ thần lạnh như băng hạ mệnh lệnh, chỉ là hắn cũng không biết bọn họ đã sớm rời khỏi nơi này.

“Làm sao ngươi có thể như vậy, ta không thể để ngươi làm thương tổn bằng hữu của ta?” Ngử Diên nghe thấy vậy liền hét lên, nàng không thể nhìn đến bọn họ bị thương tổn, nếu là có thể, nàng tại sao phải ủy khuất chính mình như vậy?!

Sở Hạo nghe thấy vậy nhẹ nhàng cầm bàn tay nàng, nghiêng đầu cho nàng một nụ cười an tâm, Ngử Diên thâm tình nhìn hướng đôi mắt hắn thâm thúy trong lòng bất an dần dần bình tĩnh lại, hai người như là tâm hữu linh tê không nói đến chuyện này, Ngử Diên liền theo nét tươi cười của hắn liền biết đáp án, nàng sao có thể ngốc như vậy đâu, hắn để ý ông ngoại như vậy há lại sẽ vứt bỏ bọn họ mà không chú ý đâu?

Từ thần mắt lạnh nhìn hai người thâm kín đưa tình bộ dạng rất là không vui, nghĩ hắn một kẻ từ thần giống như Diêm La, hắn muốn nữ nhân như thế nào mà không có, cố tình coi trọng nữ nhân biểu đệ thích này, cũng tốt, nếu hắn coi trọng, vậy còn để ý nhiều như vậy làm cái gì, không từ thủ đoạn đó là kỹ năng duy nhất của hắn, chỉ cần có thể có được cái mình muốn, hắn tình nguyện hủy diệt hết thảy.

“Đại nhân, để cho chúng ta trừ bỏ hấn!” thị vệ cầm đầu nói gấp, hàng hóa trong địa lao toàn bộ chạy trốn dựa theo tính tình bình thường của đại nhân, bọn họ đã sớm chết ngàn vạn lần rồi, nay đại nhân còn không có trừng phạt, không bằng hấn lập công chuộc tội chẳng phải là rất tốt.

“Không được, các ngươi đều đi xuống đi, chuyện nơi đây liền giao cho ta, cẩn thận vâng theo lời ta vừa nói!” ánh mắt của hấn chưa bao giờ rời đi khỏi hai người trước mặt.

“Đại!” thị vệ nghe thấy vậy toàn bộ đều rút lui, mặc kệ đại nhân muốn như thế nào, chỉ cần có thể bảo mệnh là tốt rồi.

Bọn thị vệ rời đi, không khí trong phòng nhất thời khẩn trương lên, tử thần thương thức ban chỉ trong tay nhìn về phía Ngử Diên nói: “Không phải ta không cho hấn cơ hội, là chính bản thân hấn phạm sai lầm trước, như vậy, ngươi cũng đừng trách ta không khách khí!” nói xong, ánh mắt sắc bén nhìn hướng Sở Hạo, ánh mắt như vậy quả thực là muốn đem hấn từ mã phân thây.

“Ngươi”

“Không cần yêu cầu hấn, chỉ cần ta còn có một hơi thở chắc chắn sẽ bảo vệ nàng chu toàn, nếu không, ta tình nguyện đi tìm cái chết!” Sở Hạo cắt đứt lời của nàng kiên định nói, làm một người nam nhân nếu sự tình gì đều cần nữ nhân đi giúp hấn cầu xin, như vậy, sống còn có ý nghĩa gì?!

Ngử Diên nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hướng hấn thiên ngôn vạn ngữ không biết nên mở miệng như thế nào.

“Hai người các ngươi không cần tình sâu như vậy, bởi vì —— các ngươi lập tức sẽ âm dương cách xa nhau!” Tử thần cười lạnh một tiếng, trong tay đột nhiên xuất hiện vũ khí.

“Ngươi không cho ta cầu hấn, ta liền không cầu hấn, mặc kệ ngươi ở đâu ta cùng đưa nhỏ cũng sẽ ở cùng nơi đó với ngươi, một đời một thế vĩnh viễn không vứt bỏ!” nói xong, Ngử Diên theo bên hông lấy ra kiếm Chu Tước trùng mắt Tử thần, Sở Hạo thấy thế mỉm cười, đưa ra kiếm Thanh Long cũng nhìn về phía Tử thần.

“Một đời một thế vĩnh viễn không vứt bỏ? Hay cho một câu thâm tình, ta hết lần này tới lần khác không cho các ngươi như ý” nói xong, cầm lấy vũ khí liền bật nhảy mà đến, Ngử Diên không hề khiếp đảm cùng Sở Hạo vọt tới, trong lòng đều có một cái ý nghĩ, sinh tử không quan tâm!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Sinh tử không quan tâm (2)

Ở bên trong giao tranh ngắn ngủi, Ngử Diên liền hiểu biết lợi hại của tử thần, bất kể là linh thuật hay là lợi khí cùng với nội lực đều rất xa phía trên bọn họ, nguyên bản Sở Hạo đã nhận lấy thương tích rất nặng, mà tử thần mỗi một chương toàn bộ đều là đối với ngực của hấn mà đánh, Sở Hạo không đến vài cái liền miệng phun máu tươi ngã xuống mặt đất.

“Sở Hạo ——” Ngử Diên thất kinh hét lớn một tiếng, một giây sau, nhanh chóng đi tới trước mặt của hấn chặn trường kiếm tử thần cấp tốc mà đến, kiếm chỉ hướng cổ nàng một khắc kia liền ngừng.

“Ngươi muốn giết hấn thì phải giết ta trước!” Ngử Diên không hề sợ hãi nhìn hướng ánh mắt tử thần

“Ngươi cho rằng ngươi còn có tư cách bàn bạc với ta sao?” Tử thần lạnh như băng nói.

“Ngươi”

“Chẳng lẽ say, sinh, mộng, tử, các nàng không nói cho ngươi biết, nữ nhân phạm nhân dạy mãi không sửa, kết cục sẽ là như thế nào trong lòng ngươi nên biết, mà hấn, hấn phải chết là không thể nghi ngờ!” hấn ta không chút nào tình cảm lạnh như băng nói, vừa rồi quyết đấu ở bên trong, hấn có thể cảm giác được nàng hợp lại toàn lực đi chống cự hấn, hấn liền biết trong lòng của nàng e rằng cũng không dung bất luận kẻ nào, cho dù thả hấn đi hiệu quả cũng là như thế, nếu là như vậy, hấn tình nguyện làm cho hấn ta lập tức đi tìm cái chết!

“Được, nếu như vậy, ta đây sẽ không nói, nhưng ngươi muốn giết hấn thì hãy bước qua thi thể của ta!” Ngử Diên đứng dậy trong tay nắm chặt kiếm Chu Tước trong mắt lộ ra rét lạnh vô hạn, mà kiếm Chu Tước trong tay nàng bắt đầu ầm ầm phát ra ánh đỏ.

Lần đầu tiên tử thần từ trong mắt của nàng nà thấy được chấp nhất thật sâu, loại ánh mắt này làm cho lý trí của hấn dần dần bốc cháy lên, hấn hận, hận loại chấp nhất này và làm cho người ta ánh mắt ghen tị, hấn hận, hận loại ánh mắt vì tình yêu nguyện hi sinh này.

“Không cần.” Sở Hạo suy yếu vươn tay lôi kéo mép váy của nàng.

“Sở Hạo, Sở Hạo ngươi thế nào rồi?” Ngử Diên nghe tiếng liền ngồi xổm xuống đỡ lấy hấn lo lắng hỏi.

“Làm cho nàng lo lắng, ta không sao. Phác.” Nói xong, trong miệng của hắn lại phun ra máu đỏ sẫm, Ngử Diên nước mắt lặng yên chảy xuống, trong lòng đau lo lắng.

“Đừng khóc.” Hắn dừng lại một chút, khó khăn nuốt một hơi, trầm tĩnh hai mắt mềm nhẹ nhìn nàng, âm thầm cười “Đứa ngốc đừng khóc, tin tưởng ta, ta nhất định sẽ mang ngươi đi ra ngoài!” hắn nhìn xuống cổ máu muốn hướng lên trong ngực kia nhìn về phía nàng cười cười.

Ngử Diên chảy nước mắt gât gât đầu, “Ngu ngốc, ngươi này đại ngu ngốc nói chuyện có thể coi là nói nhảm, nếu không. Nếu không ta liền mang theo hài tử của ngươi đi tìm người khác làm phụ thân!” chớp mũi nàng chua xót làm cho nước mắt nàng giọt giọt rơi xuống.

Một màn như vậy, làm cho tử thần vẫn không nói chuyện dần dần biến thành luống cuống, hắn nếu không phải hạnh phúc, thì ai cũng không thể hạnh phúc, không thể, tuyệt đối không thể!

“Chịu chết đi!” tử thần hét lớn một tiếng, cầm kiếm liền lao đến, Ngử Diên liền nắm lên kiếm Chu Tước quay người một cái liền chống cự lên, cảnh tàn sát khốc liệt ở bên trong. Tử thần cười lạnh không thôi.

“Trừ bỏ tử kiếm xác nhập, nếu không, không ai có thể chế phục ta!” hắn như là ma quỷ giống nhau xuống tay càng ngày càng ngoan độc.

Ngử Diên không trả lời hắn, mà là hợp lại tất cả sức lực cùng hắn đối kháng, nàng không thể để cho hắn chết, không thể!

Sở Hạo hít một hơi thật sâu, dùng kiếm Thanh Long chống đỡ thân mình đứng lên, hắn nhìn đến hai mắt Tử thần bắt đầu bị ghen tị che đậy, mỗi một chương kia đều là ác như vậy, hắn cần rằng lại xông tới, Ngử Diên ở trong quá trình bị kiếm tử thần đâm thương rất nhiều chỗ, nhưng nàng như trước chịu đựng, lại không nghĩ rằng Sở Hạo lại tới rồi.

“Ngươi đi nhanh lên a!” Ngử Diên một bên đánh một bên hét lên.

“Ai cũng đi không được, ta đưa ngươi xuống Địa ngục trước!” Tử thần lớn tiếng quát, hắn đem tất cả ghen tị cùng tức giận toàn bộ trút vào kiếm trong tay, một giây sau, hung hăng hướng ngực Ngử Diên đâm tới.

“Cẩn thận ——” mắt thấy kiếm của hắn nhanh như vậy, Sở Hạo không hề do dự đẩy Ngử Diên ra, kiếm thẳng tắp đâm vào trái tim của hắn, một kiếm như vậy làm cho tử thần ngây ra một lúc ở tại nguyên chỗ không hề động, Ngử Diên thấy thế hét lớn một tiếng liền đánh tới cấp tốc Sở Hạo tiếp được ngã xuống .

“Ngươi làm cái gì? Ngươi tên ngu ngốc này ngươi đang ở đây làm cái gì?” Rơi xuống mặt đất nàng lớn tiếng hét lên.

“Nàng. Không có việc gì là tốt rồi.” Hắn mỉm cười, kiếm Thanh Long trong tay ‘bịch’ một tiếng rơi trên mặt đất.

“Chớ nói chuyện, ta. Ta nên làm cái gì bây giờ, ta làm như thế nào đi cứu ngươi, như thế nào đi cứu ngươi. . .” Ngử Diên hoảng thần, toàn bộ thân mình đều run run, nước mắt không ngừng đào quanh hốc mắt.

“Đứa ngốc.” sắc mặt Sở Hạo chỉ một thoáng trở nên trắng bệch, hắn ôn nhu nhìn Ngử Diên, trong mắt đã tràn ngập tơ máu, há to mồm gian nan nhả ra từng chữ nói: “Phải kiên cường, không cần lưu luyến nơi này, trở lại thế giới của nàng. Quên ta quên ta mang đến cho nàng thống khổ. hãy còn sống.”

“Không, ngươi đã nói muốn kết hôn với ta, ngươi đã nói ta không được gả cho người khác!” Ngử Diên liền phản bác

“Nha đầu ngốc. Thực xin lỗi. Lúc trước làm thương tổn nàng. Nhưng là. Nhưng là ta thật sự yêu nàng, yêu nàng a!” sở Hạo cứng rắn dung một hơi cuối cùng, hắn muốn cho nàng biết, hắn là yêu của nàng, thật sự yêu nàng.

“Ta biết, ta cũng biết, ngươi không cần rời đi! Ta dẫn ngươi đi xem bệnh, ta nghĩ biện pháp cứu ngươi, ngươi không cần vứt bỏ ta cùng đứa nhỏ, không cần được không? Chúng ta phải đến già đầu bạc, chúng ta phải sinh rất nhiều rất nhiều đứa nhỏ, chúng ta muốn đi ăn uống, chúng ta phải du sơn ngoạn thủy, chúng ta còn phải đi tham gia hôn lễ của ông ngoại nữa, cho nên cầu xin ngươi không cần rời đi ta.” Cơ hồ là thanh âm cầu xin của Ngử Diên nói.

“Đứa ngốc.” Hắn khẽ mỉm cười, nước mắt trào ra hốc mắt chậm rãi rơi vào trên cánh tay của Ngử Diên.

“Đừng, ta là đứa ngốc, ta thực ngốc, ta cái gì cũng đều không hiểu, cho nên ngươi không cần rời đi ta được không, không cần!” nàng khàn cầu khóc nói.

“Ta mệt mỏi quá, muốn ngủ một lát!” hắn suy yếu đã muốn mắt mở không ra .

“Không cần, không thể, ngươi không thể ngủ có nghe hay không, không thể!” Ngử Diên lớn tiếng hét lên, nhưng là mặc kệ nàng dùng sức ồn ào cỡ nào, như trước không ngăn cản được hắn chậm rãi nhắm đôi mắt

“Sở Hạo, Sở Hạo. Ngươi tỉnh, ngươi tỉnh a.”

“Không cần. Ngươi nam nhân nhìn tâm này, làm sao ngươi có thể bỏ lại ta cùng đứa nhỏ, làm sao có thể a!” chàng văng vẳng thật lớn đập vào đầu óc của nàng, vô tận bi thương cùng tuyệt vọng như thủy triều bình thường đập vào ngực, giống như là một khối thạch đá, hung hăng đặt ở trên lồng ngực, ngàn vạn thứ như vạn tiễn xuyên tâm mà qua, trong hoảng hốt, câu nói kia tựa hồ lại xông ra, ‘đứa ngốc đừng khóc, tin tưởng ta, ta sẽ dẫn ngươi đi ra

ngoài”

“Sở Hạo! Sở Hạo! A ——” Ngừ Diên thê lương ngửa mặt lên trời hét dài, trong lòng đau đớn làm nước mắt nàng giống như mờ vùi nước như thế nào cũng không giam lại được, mà quần áo màu vàng nhạt trên người nàng đã sớm dính đầy màu đỏ máu kia, màu đen của mực tàu phát ra trong khoảng khắc theo gió phiêu lãng.

“Sở Hạo! Người kẻ lừa đảo này! Kẻ lừa đảo! Kẻ lừa đảo!” Ngừ Diên đột nhiên đối với thân thể Sở Hạo này lớn tiếng hét chói tai, nước mắt không thể ức chế theo hốc mắt giọt lớn giọt lớn rơi xuống, sắc mặt tái nhợt không có chút huyết sắc nào, “Người kẻ lừa đảo này! Người kẻ lừa đảo này!” nàng liều mạng đánh lồng ngực của hắn hi vọng hắn có thể tỉnh lại, nhưng hắn trong lòng như trước đã không có hơi thở, như trước sẽ không trả lời của nàng.

“A ——” Ngừ Diên hoàn toàn tuyệt vọng lớn tiếng hò hét, một tiếng hò hét này hoàn toàn phóng thích tất cả linh khí của nàng.

Thanh âm bi thương như vậy giống như Thiên Lôi vang vọng trong tất cả các góc của trời đất, không chỉ là nơi này, ngay cả thế gian cũng bởi vì tiếng gầm rú tê tâm liệt phế của nàng mà trời đất hỗn loạn một vùng, bụi đất bay khắp nơi, sấm chớp lóe ra, mây đen cuộn cuộn, mưa to giã giã, đây là thời tiết quỷ dị ngàn năm chưa bao giờ gặp được trôi qua, trời đất giống nhau đen thành một mảnh, mọi người ở trong mưa điên cuồng chạy trốn, súc vật bị sợ chạy tán loạn, vô số yêu ma quỷ quái kêu gào từ trong bóng tối tràn vào đám người.

Thế gian hỗn loạn một mảnh.

“Người” Từ thần kinh ngạc nhìn nàng, trong mắt lần đầu tiên xuất hiện kinh hoàng, phòng ở bởi vì một tiếng rống lên bi thương của nàng đã sớm bị đánh rơi xuống chia năm xẻ bảy, mà bên ngoài thi thể trên đất tùy ý có thể thấy được, vừa rồi đến tột cùng chuyện gì xảy ra? Trong tim của hắn càng ngày càng sợ hãi.

Ngừ Diên hai mắt hiện lên Thị Huyết màu đỏ bùng, cái đuôi màu xanh biếc kia ở trong không trung không ngừng đong đưa, toàn thân trên dưới tán mát ra một quang mang quý dị, hơi thở chung quanh cũng theo sự tức giận của nàng biến thành khản trương không thối.

Từ thần toan tính nhìn hướng nàng, chỉ thấy nàng đại ra đem Sở Hạo đặt ở trên mặt đất liền chậm rãi đứng dậy, trên mặt không chút biểu tình, nhưng bộ dáng lại làm cho nhân vạn phần sợ hãi.

Người nói, muốn ta kiên cường!

Người nói, muốn ta trở lại thế giới thuộc về mình!

Người nói, muốn ta quên người!

Nhưng mà người biết không, có một loại ưu thương sâu không thấy đáy, có một loại cảm giác tên là đau triệt nội tâm, có một loại tâm tình tên là mất đi, nếu như đã xoay người, người vẫn có thể xuyên thấu bóng dáng, tiếp được nước mắt ra đang tích lại, như vậy, kiên cường xin tha thứ ta yếu đuối!

Sở Hạo, người còn chưa có cho ta cơ hội mở miệng nữa, ta muốn nói, ta yêu người, giống như người yêu ta, rất sâu rất sâu.

“Người Đến tột cùng là ai?” Từ thần sợ hãi nhìn nàng đôi mắt nước yên lặng như chết, chung quanh hết thấy cùng với nàng bộ dáng đột nhiên biến dạng làm cho hắn cảm giác hàn ý từ trong lòng bàn chân thẳng lên óc.

“Người giết người không nên giết!” nàng không chút biểu tình nói.

“Người người đến tột cùng là ai?” Từ thần lặp lại những lời này như trước.

“Muốn biết ta là ai, như vậy, người đi hỏi Diêm Vương đi!” Ngừ Diên lạnh lùng nói, trong tay chậm rãi bốc cháy lên một ngọn lửa màu xanh biếc, đây là lửa giận, lửa giận mạnh mẽ, loại hỏa diễm này độ nóng là cực kỳ cao, Từ thần ở cách xa xa nhưng như trước có thể cảm giác được ngọn lửa này độ nóng dọa người, mà cước bộ của hắn cũng không tự giác lui về sau đi.

“Ta ta đây làm thế là bởi vì ta thích người, thích người a!” Từ thần nuốt một ngụm nước bọt nói, nàng như vậy làm cho hắn một đại nam nhân theo đáy lòng phát ra sợ hãi.

“Người phải trả giá thật nhiều!” hai tay nàng gặt gao nắm chặt, ánh mắt tràn ngập ánh Thị Huyết, tiếp theo nàng hét lớn một tiếng, trên người toàn bộ khí lực rống ra, hỏa diễm lục sắc từ trong miệng nàng cuối cùng một hơi thẳng tắp xuất vào ngực Từ thần.

Từ thần kinh ngạc nhìn hướng lỗ thủng màu xanh biếc trên ngực kia, đây là cái gì, vì sao tốc độ nhanh như vậy, nhanh đến nỗi hắn căn bản không kịp phản ứng cũng đã trúng chiêu rồi, trời a, nữ nhân này đến tột cùng là người hay là quỷ?

“Người căn bản là không hiểu cái gì là yêu, vĩnh viễn cũng đều không hiểu!” nước mắt nàng rơi xuống nói.

“Người” Từ thần thống khổ che ngực muốn biện bạch cái gì, nhưng thân thể hắn đã bắt đầu phá thành mảnh nhỏ rồi, một giây sau, hắn ngửa mặt lên trời hô to một tiếng, toàn bộ thân mình giống như thủy tinh ‘ba’ một tiếng toái chia năm xẻ bảy tan rã.

Mất thấy hắn hoàn toàn biến mất, cái đuôi của nàng cũng dần dần thu vào khôi phục dáng vẻ hình người, chỉ là nàng vẫn luôn dung một lượng oán khí cuối cùng mà chống đỡ đến bây giờ, oán khí này được phóng thích, nàng rốt cục thể lực chống đỡ hết nổi té lăn quay xuống đất, “Sở Hạo.”

“Ách.” Đau khổ đau đớn làm trên mặt nàng trắng bệch một mảnh, mà giữa chân của nàng đột nhiên trào ra một dòng nước ấm chậm rãi trượt xuống, trên mặt đất trong khoảnh khắc nhuộm đỏ một mảnh, nàng nhìn đau rơi lệ gian nan hướng bên người Sở Hạo bỏ đi, theo thân thể nàng di chuyển, trên mặt đất trượt ra một vết máu dài.

“Sở Hạo.” Nàng bò đến bên cạnh hắn chậm rãi chống đỡ đứng dậy đưa tay nhẹ nhàng đụng vào khuôn mặt lạnh như băng của hắn.

“Người. Người không ở. Đứa nhỏ cũng không nguyện ý đi theo ta!” Ngử Diên nhìn về phía máu đỏ giữa hai chân thê thảm cười, tiếp theo khóc ồ lên, “Đúng. Thực xin lỗi. Ta không bảo trụ đứa nhỏ. Thực xin lỗi.” Trong lòng đau đớn vượt qua cả đau khổ trong cái bụng của nàng, đã không còn, lòng tin cái gì cũng không có.

‘nuơng tử ngốc, ta tới’

‘nha đầu ngốc khóc cái gì đâu’

‘nha đầu ngốc, ta sẽ dẫn ngươi đi ra ngoài’

Trước mắt nàng càng ngày càng đen, thanh âm của Sở Hạo tựa hồ càng ngày càng gần rồi, trong ánh trắng mờ nàng tựa hồ nhìn đến Sở Hạo mỉm cười còn vươn tay với nàng, nàng hạnh phúc cười cười gian nan đưa tay cho hắn, thật tốt, người rốt cục có thể dẫn ta đi ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 256: Tin dữ (1)

Toàn bộ cả nước cao thấp bao phủ trong một bầu không khí quỷ dị, trời đất giống như nhập làm một, phân không rõ cái gì là trời, cái gì là đất, kinh thành nguyên bản đang giải quyết ôn dịch, nay không khí quỷ dị này càng làm cho lòng người lâm vào sợ hãi, kinh thành là mảnh đất tử vong đứng đầu, tất cả mọi người đều muốn trào ra khỏi kinh thành, tất cả mọi người muốn chạy trốn khỏi nơi có bệnh ôn dịch đáng sợ này, tuy rằng bọn họ đều biết rằng không biết chạy trốn đi đâu, thì tình hình đáng sợ này vẫn như trước như một cái bóng đi theo, nhưng mà ở nơi khác không có ôn dịch, ít nhất sẽ không chết nhanh như vậy. . . .

Sở Thiên hạ mệnh lệnh, mọi người không thể ra khỏi thành, ai trái lệnh giết không tha, hắn là vua của một nước, bảo hộ rất nhiều con dân, hắn không thể để cho toàn bộ con dân tách ly này trào ra kinh thành mà tạo thành đại dịch lớn hơn nữa.

“Hoàng thượng, người xem khí trời có phải là thần linh xúc động rồi hay không?” Tào công công lo lắng cùng Sở Thiên đứng trên đài nhìn trời.

“Thần linh? Nhưng trầm lại cảm giác cái này giống như là do con người tạo nên, càng giống như là người đang tức giận!” Sở Thiên như có suy nghĩ gì nghĩ nghĩ.

“Tức giận? Hoàng thượng, chuyện này không thể có khả năng đi, ai có thể dùng nóng giận đến mức không chế thời tiết a, vậy còn không phải là thần tiên!” Tào công công không quá tin tưởng nói, cho dù hắn cũng biết khí trời là không tầm thường đến cỡ nào, nhưng nói tóm lại cũng không phải người không chết

“Bất kể là bởi vì cái gì, thì kinh thành giờ phút này đang bị bao phủ bởi giữa một tầng hơi thở tử vong,” nói xong, đôi mắt hắn sắc bén nhìn về phía bóng đen trên tầng bầu trời kia, những cái này không phải gì khác, mà là ngàn vạn quỷ quái, lúc này trời đất đục ngầu không thôi, làm cho quỷ quái bốn phía trào ra từ Địa Ngục đi vào nhân gian làm xằng làm bậy, thiên hạ này hắn đến tận cùng còn có thể bảo trụ hay không?

“Hoàng thượng, người nói nếu tam bảo hợp nhất có thể cứu vớt được muôn dân hay không?” Tào công công nói gấp, hắn nhớ rõ trên sách cấm miêu tả có được tam bảo là có thể đạt được bất kỳ nguyện vọng gì, cứu vớt muôn dân này, nếu là thật sự, vậy chẳng phải thiên hạ được cứu rồi?

Sở Thiên nghe thấy vậy than nhẹ một tiếng, “Cho dù lời tiên đoán này thật sự thì như thế nào, Bồ Đề lam của trầm mất tích.”

“A? Chuyện này. Chuyện này để phòng nghiêm ngặt làm sao có thể bị. Bị trộm đi?” Tào công công sốt ruột nói.

Nghe vậy, Sở Thiên nhíu chặt mày chậm rãi nói: “Cầm y vệ của Hoàng cung để phòng nghiêm ngặt một con ruồi bọ cũng không thể đi vào, nhưng nếu là người tới mà không phải là người thì sao? Ách?” Hắn xoay người nghiêng đầu nhìn về phía hắn ta hỏi.

“Chuyện này. Hoàng thượng ý của ngài là này này.” Tào công công có chút run run, trong lòng tất nhiên lý giải lời của người, chẳng lẽ ngay cả một chút hi vọng cuối cùng đều bị bóc đi sao? Nghĩ nghĩ, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì vì thế vội tiếp nói: “Nhưng mà hoàng thượng, hoàng cung này có Kim Long hộ thể, bản này nọ căn bản không thể tới gần a!”

“Kim Long của Trẫm cần ánh mặt trời để chịu, cần ý chí kiên định cùng lòng tin ngoan cường bảo vệ, người xem hôm nay còn có ánh mặt trời ư,

ngươi xem xem những thị vệ này còn có kiên định cao ngất như lúc trước sao?” Sở Thiên có chút thương cảm nói.

Tào công công nghe thấy vậy nhìn về phía bầu trời bao la đục ngầu lại nhìn về phía thị vệ này run run không thôi, mà những nha hoàn kia đứng tránh ở những chỗ không có không ai vụng trộm khóc, hay vụng trộm thiêu đốt tiền giấy, trong không khí như vậy, Kim Long lại có thể hộ thể sao?

“Hoàng thượng.” Tào công công lòng chua xót la lên một tiếng, hẳn là một lão thái giám rồi, tiên hoàng đối với hắn có thể nói là giống như đối đãi với người thân, tiên hoàng trước khi lâm chung bảo hắn chiếu cố tiểu hoàng đế này, cũng toàn lực bảo hộ an toàn của người, kỳ thật không cần tiên hoàng nói, hắn đều biết phải dùng mạng đi bảo hộ người, cũng âm thầm thể muốn tạo ra cho người một giang sơn cực kỳ vĩ đại, nhưng. Nhưng hôm nay, hắn không có một thân bản lĩnh vô địch cũng không có cách nào giúp người sắp xếp lo giải nạn, điều này để sau khi hắn chết như thế nào đi đối mặt với tiên hoàng đây?!

“Người cũng không cần lo lắng, trăm tin tưởng sẽ có kỳ tích!” Sở Thiên kiên định nói.

“Hoàng thượng, hoàng thượng.” Đúng lúc này, xa xa một nô tài vội vã chạy tới.

“Lớn mật, có biết quy củ ở trong này hô to gọi nhỏ hay không?” Tào công công liền quát lớn.

Tiểu thái giám này nghe được Tào công công quát lớn, liền ‘bùm’ một tiếng quỳ trên mặt đất run run nói: “Hoàng thượng tha lỗi hoàng thượng tha lỗi a”

Sở Thiên nhìn về phía tro bầu trời bao la mở miệng nói: “Có chuyện gì kích động như vậy?”

“Sở phủ. Sở phủ truyền đến tin tức. Nói là, nói là.”

“Làm sao vậy? Là Cung thân vương đã trở lại?” Sở Thiên liền xoay người nhìn về phía thái giám này vui sướng hỏi.

Thái giám vội vàng gật đầu, tiếp theo đột nhiên khóc lên, thân mình ngăn không được run run, Tào công công nghe thấy vậy gầm lên: “Cung thân vương đã trở lại là chuyện tốt, ngươi khóc cái gì mà khóc?” bọn thái giám này càng ngày càng không hiểu quy củ, hẳn nhất định phải giáo huấn lại bọn họ thật tốt.

“Hoàng thượng.” thái giám này lập tức nhào trên mặt đất khóc tang nói: “Nô tài vừa mới nhận được tin tức, Cung thân vương đã trở lại. Nhưng mà. Nhưng mà Cung thân vương lại hoảng (chỉ chết đối với vua chúa thời xưa)” Tiểu thái giám run run hội báo, hẳn hiểu rõ biết hoàng thượng coi trọng Cung thân vương như thế nào, mà Cung thân vương tuy rằng là Vương gia địa vị cao quý, nhưng như trước liền tiếp mang binh ra chiến trường từng vì hoàng thượng lập được không biết bao nhiêu công lao hiển hách.

“Cái gì?!” Sở Thiên nghe thấy vậy thân mình run run lui về sau đi, Tào công công liền đi lên đỡ hắn.

Tiểu thái giám sớm đã hoảng sợ khóc không ngừng, “Tất cả đại phu đều đã kiểm tra rồi, Cung thân vương xác thực đã hoảng qua rồi, Cung Vương Phi. Cung Vương Phi trước mắt hôn mê bất tỉnh đe dọa tính mạng.” Tiểu thái giám run run nói.

“Hoàng thượng.” Tào công công nhìn về phía Sở Thiên trên mặt một chút trắng, việc kêu lên “Chạy nhanh truyền ngự y a!”

“Không cần, trăm muốn đi nhìn hắn!” Sở Thiên chậm rãi đứng thẳng người nói từng chữ từng câu.

“Nô tài đi làm cái này!” ánh mắt Tào công công ý bảo nô tài này chạy nhanh rời đi, mà hắn cũng chạy nhanh đi thu xếp.

Sở Thiên một tay run run cầm lan can màu trắng, sắc mặt trắng bệch khóe môi run run lẩm bẩm thấp “Chuyện này không phải thật sự, không phải thật sự đúng không?!” Theo thanh âm xuống thấp, một giọt nước mắt chậm rãi đã tuôn ra trong mắt của hắn lặng yên không phát ra hơi thở rơi xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 257: Tin dữ (2)

Lần này xuất cung, Sở Thiên trừ bỏ mang theo Tào công công bên ngoài, còn lại bốn vị đó là ngự y có tay nghề giỏi nhất trong cung, tuy rằng được đến chứng thật, nhưng hắn vẫn như trước không muốn tin vào sự thật này, cho nên, hắn muốn dẫn ngự y cùng đi, có lẽ, có lẽ sẽ có kỳ tích đi? Dọc theo đường đi hắn vốn an ủi mình như vậy, mà bọn họ giả dạng mặc quần áo bình thường, để tránh làm cho mọi người tạo thành hỗn loạn.

“Hoàng thượng.” Ở bên ngoài đi Tào công công thấy trong kiệu không có tiếng vang nào, trong lòng không khỏi lo lắng không thôi, việc này phải làm như thế nào cho phải, nguyên bản trông cậy vào Vương gia sau khi trở về sẽ có biện pháp tốt cùng hoàng thượng cùng nhau giải quyết dân tình, có ai nghĩ được tới kết quả lại là như này, đây quả thực là điều xấu a!

Đọc theo đường đi, Sở Thiên hoàn toàn không có mở miệng, hẳn không muốn nói chuyện, trong tim của hắn cực kỳ khó chịu, mà trên đường đi khắp nơi đều có thể nghe được tiếng kêu rên cùng thống khổ của con dân, Tào công công nhìn về phía con dân chạy loạn chung quanh trong lòng cũng có buồn khổ nói không nên lời, mà bốn vị ngự y lại nhìn khó chịu không thôi, tấm lòng của thầy thuốc như cha mẹ, ôn dịch này mới vừa vận không thể được, hôm nay. Đây là muốn hủy diệt sao?!

Một lúc sau, cỗ kiệu đã dừng vào cửa Sở phủ, chỉ là bọn hắn còn chưa bước vào Sở phủ, tiếng khóc bên trong lại cắt đứt truyền vào bên tai, loại thanh âm bi thương cùng tuyệt vọng này làm cho tim của hắn lại nổi lên sóng gió, cảm xúc cũng đi theo có chút phập phồng.

“Hoàng thượng để cho nô tài đi thông báo!” Tào công công nói gấp.

“Không cần!” hắn chưa xốt nói.

“Hoàng thượng, ngài cần phải bảo trọng Long thể a!” bốn vị ngự y tuổi tác đã cao liền an ủi, bọn họ cũng đều biết Vương gia này là ngoài ý muốn, đừng bắt luận kẻ nào ngoài ý muốn còn muốn nghiêm trọng hơn, không chỉ là bởi vì Cung thân vương là người hoàng thượng đáng tin cậy nhất, càng bởi vì hắn có thể giúp hoàng thượng chia sẻ ưu sầu, nhưng hôm nay.

“Hoàng thượng, Long thể quan trọng a!” Ngự y mở miệng lần nữa khuyên bảo.

Sở Thiên khoát tay, hít một hơi thật sâu chậm rãi đi vào bên trong, cửa Sở phủ hôm nay không có một người nào, không có một gia đình nào chờ đợi, không cần nghĩ, xảy ra chuyện tình lớn như vậy, bọn họ nào có tâm tư đứng ở cửa đây!

Sở Thiên tiếp tục đi vào bên trong, tiếng khóc lại càng đến càng rõ ràng, xuyên qua đình viện đi vào đại sảnh, ở giữa đại sảnh một linh cữu (quan tài) màu đen kìa, rõ ràng bắt mắt, nhìn làm cho người ta thấy ghê người, Sở Thiên cứ như vậy hơi giật mình nhìn cái linh cữu kia, trong lòng trăm mối cảm xúc ngồn ngộn, hẳn hoàn toàn khó có thể chấp nhận người bên trong là Sở Hạo?!

Mà bên cạnh linh cữu ghé vào rất nhiều bọn hạ nhân toàn bộ bọn họ kêu khóc, Nhất Kiếm đứng ở bên cạnh linh cữu trong tay cầm kiếm giữ im lặng, nhưng từ trên về mặt hắn ta bị thương cũng có thể thấy được, nội tâm của hắn khó chịu biết bao nhiêu, mà người đau lòng nhất chính là Bé lão nhân, cả người ông đều đại ra ngồi dưới đất, trong mắt một mảnh tĩnh mịch, ai cũng không thể làm ông tỉnh lại, tay ông gặt gao cầm lấy một góc linh cữu, giống như bắt lấy là hết thảy Sở Hạo, Xảo lão thái nhìn bộ dáng này của ông trừ bỏ rơi lệ chính là chờ đợi không một tiếng động.

“Người đã đáp ứng ta phải bình an, người đã nói phải bình an, ô ô ô.” Chỉ San khóc vô cùng là thương tâm, Lý Lập ghen ngào đem nàng ôm vào trong ngực, Chỉ San nắm thật chặt vạt áo của Lý Lập bả đầu chôn ở trong ngực của hắn thương tâm khóc.

“Vương gia. Vương gia. Tình nhi sai lầm rồi, Tình nhi về sau không bao giờ ghen tị nữa, Tình nhi nhất định sẽ ngoan ngoãn, ngoan ngoãn.” Nghe được đến tin dữ của Sở Hạo, Tình nhi cũng nhịn không được nữa chạy ra Cô Uyển đi vào đại sảnh khóc rống chảy nước mắt, cho dù hắn không thương nằng, nằng cũng không lo, chỉ cần hắn bình an là tốt rồi, nhưng mà kết quả nằng muốn không phải thế này, không phải này.

Tất cả mọi người đắm chìm ở trong tình cảm bi thương, tiếng khóc, trừ bỏ tiếng khóc liền không còn bất kỳ thanh âm gì, bước chân của Sở Thiên giống như là bị đập lên đình giống nhau, không thể động đậy.

“Hoàng thượng?” Chợt đột nhiên không biết là người hạ nhân nào mắt sắc đã phát hiện Sở Thiên liền kinh hô, mọi người nghe thấy vậy toàn bộ nhìn về phía Sở Thiên, cùng quỳ trên mặt đất hành lễ.

“Không cần hành lễ!” Sở Thiên hít sâu một hơi nói thẳng, tiếp theo chậm rãi đi tới bên cạnh linh cữu, mọi người chảy nước mắt nhìn về phía hắn, Sở Thiên thông thả hướng tới linh cữu đi bước một tới, không khí giống như là dừng lại, mọi người nhìn nước mắt xuống nhìn về phía hoàng thượng.

Cho dù hắn muốn vàn không muốn, đều đi lại chậm, nhưng con đường cũng chỉ có ngắn như vậy, khi hắn thông thả đi tới phía trên, hắn ta nằm trong vũng máu vẫn là ánh vào mắt của hắn.

Giờ phút này, trong quan tài trên khuôn mặt tuấn mỹ của Sở Hạo có vẻ là bình tĩnh như vậy, nếu không phải vết máu đầy người cùng với sợi tóc hỗn độn kia hẳn vẫn như trước không tin hắn ta cứ như vậy mà rời đi, mà để cho hắn run run là, trên lồng ngực của hắn ta có một lỗ thủng nhỏ, vết máu trước ngực sớm đã đem trong quan tài cũng nhiễm đỏ một mảnh, chân của hắn, trên tay hắn khắp nơi đều là vết thương, làm cho người run run là, mình đây thương tích nhưng khóe miệng của hắn lại lộ vẻ tươi cười thản nhiên, nhưng mà chính nụ cười này lại làm đau đớn mỗi một người nhìn đến người của hắn.

“Người không phải đáp ứng với trẫm sẽ trở về giúp trẫm đây sao?” Sở Thiên nhìn về phía Sở Hạo nằm ở bên trong chậm rãi nói, nhưng mà người chết cuối cùng là đã chết, mặc kệ hắn nói cái gì, hắn như trước sẽ không trả lời.

“Trẫm đang cùng người nói chuyện!” Sở Thiên lớn tiếng nói.

“Sở Hạo trẫm nói cho người biết, người nếu không đứng dậy, ta liền tru di cửu tộc người, người không phải luôn miệng nói người hiểu kính cỡ nào với ông ngoại của người ư, người nếu không đứng lên ta liền giết hắn ta, người có nghe hay không?” Sở Thiên, đột nhiên đưa tay lôi vạt áo của hắn lớn tiếng hét lên.

“Hoàng thượng. Hoàng thượng.” Nghe được Sở Thiên rống to, Bé lão nhân phục hồi tinh thần lại tiếp theo ‘bùm’ quỳ trên mặt đất lớn tiếng khóc, “Hoàng thượng Hạo nhi. Hắn đã chết. Đã chết a.” Nói xong, run run không thôi.

“Lão nhân.” Xảo lão thái liền bỏ nhào vào bên người Bé lão nhân đỡ ông lên, nước mắt đi theo lời của ông vẫn không ngừng chảy xuống, tiếng khóc phồng trong lại giống như kinh thiên động địa vang lên.

Sở Thiên nghe thấy vậy run run buông lỏng tay ra, tiếp theo thân thể hần đổ về phía sau, Tào công công mắt sắc bước lên phía trước đỡ hần đau lòng kêu lên “Người chết không thể sống lại, hoàng thượng ngài phải bảo trọng a!”

Sở Thiên nhìn về phía Sở Hạo nhắm chặt hai mắt không hề có hơi thở, trong lòng hần khó chịu không biết nên nói cái gì, trong lòng khó chịu không thôi.

“Hoàng thượng.” Béo lão nhân nhẹ nhàng hò hét, đều có ý niệm chết trong đầu.

Một tiếng này la lên, Sở Thiên lúc này mới nhớ tới Béo lão nhân còn quý vì thế vội cúi người nâng hần, “Khang ái khanh nhanh đứng lên đi!” Mặc dù Béo lão nhân đã từ quan nhiều năm, nhưng Sở Thiên như trước kêu ông là Khang ái khanh.

Béo lão nhân run run đứng lên, ông như vậy nhìn qua đã già nua đi rất nhiều, thân mình cũng run nhè nhẹ, nghe được tin dữ của Sở Hạo, ông hai ngày hôm nay chưa được ăn gì, nước mắt từ lâu đã khóc khô rồi, lúc này ông đột nhiên nhớ ra cái gì đó, lập tức bắt được ống tay áo Sở Thiên hò hét “Hoàng thượng cứu cứu Diên nhi, cứu cứu Diên nhi a. Hạo nhi hy sinh, Diên nhi không thể ở hy sinh.”

Sở Thiên vội vàng gạt đầu, “Khang ái khanh người yên tâm, trăm nhất định sẽ cứu sống nàng!” tiếp theo hần nhin xuống bi thương hỏi: “Nàng ở nơi nào?”

“Hoàng thượng, Vương Phi ở Kim Uyển, Phụng công tử đang trị liệu cho nàng!” một nha hoàn liền báo cáo nói.

Nghe vậy, Sở Thiên lưu lại hai ngự y để cho bọn họ chiếu cố Béo lão nhân thật tốt, liền vội vàng hướng Kim Uyển tiến đến, hai vị khác đi theo Tào công công theo Sở Thiên đi.

Đi vào Kim Uyển, hần rõ ràng cảm giác được bên trong có một dòng khí mạnh mẽ, còn có một loại hơi thở không phải của mình, vì thế hần ngoái đầu nhìn lại để cho tất cả mọi người ở bên ngoài chờ, hần đi vào trước nhìn xem.

Phượng Ly Ca vừa thu hồi vận công, Sở Thiên liền tiến vào.

“Tham kiến hoàng thượng!” Phượng Ly Ca nhìn thấy hần hơi hơi vuốt cằm hành lễ nói, nhưng trong lòng có chút kinh ngạc.

“Không cần đa lễ!” nói xong, Sở Thiên liền đi tới bên giường, nhìn về phía Ngữ Diên vết thương trên mặt vẫn như cũ hôn mê bất tỉnh, trên mặt của nàng trắng bệch không có chút huyết sắc nào, hần vươn tay ra kéo tay nàng đặt ở bên ngoài chân lại phát hiện tay nàng lạnh như băng.

“Làm sao vậy? Tay nàng làm sao có thể lạnh như thế?” Sở Thiên nghiêng đầu nhìn về phía Phượng Ly Ca lo lắng hỏi.

“Không biết, tra không ra nguyên do gì, ta nghĩ, là do nàng hoàn toàn tuyệt vọng!” Phượng Ly Ca nhíu chặt mày phân tích nói, trong lòng cũng lo lắng không thôi, lời của hần vừa nói ra, Quý Tịch một bên nhìn không được ho khan, Phượng Ly Ca liền đi vào bên cạnh hần nói: “Người phải chú ý thân thể của người, người còn chưa có hồi phục đâu, bây giờ là thời kỳ nguy hiểm không thể xảy ra sai lầm gì!” Phượng Ly Ca nói gấp, Sở Hạo chết đi đối với hần đã kích cũng rất lớn, nhưng mà hần phải thu hồi bi thương đi trị liệu cho Ngữ Diên, nếu không, nàng cũng sẽ theo Sở Hạo mà đi.

“Cứu cứu nàng, nàng không thể chết được không thể!” Quý Tịch lời cánh tay của Phượng Ly Ca cầu khẩn nói.

“Chuyện này còn cần người tới cầu ta sao, người yên tâm, ta sẽ không để cho nàng chết, Chi là.”

“Chi là cái gì?” Quý Tịch lo lắng hỏi.

“Chi là nàng đột nhiên mất đi tình yêu trong lòng, lại mất đi đứa nhỏ, chỉ sợ khúc mắc này không thể cởi bỏ, trừ phi. Trừ phi có thể cứu sống Sở Hạo!” Phượng Ly Ca đột nhiên nói, tuy rằng lời này có chút đâm rỗng hang hồ, nhưng mà là lời muốn nói nhất trong lòng của hần, hần thật sự không muốn Sở Hạo chết, thứ hai, hần cũng không muốn làm cho Ngữ Diên khó chịu, bởi vì hần biết, chỉ có Sở Hạo mới có thể để cho nàng có hy vọng sống sót cùng niềm tin.

“Trẫm nghĩ, nếu là tam bảo hợp nhất hần là có thể cứu sống Sở Hạo, còn nữa ta nhớ không lầm, nàng là có năng lực kêu gọi tam bảo, cho nên, muốn cứu sống Sở Hạo, trước tiên là phải làm cho nàng tỉnh lại!” Sở Thiên đột nhiên nói.

Phượng Ly Ca với Quý Tịch nghe vậy, đều kinh ngạc nhìn hướng Sở Thiên, hần. Hần nói cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 258: Một màn khiếp sợ!

Người có thể nhìn thấy ta? Có thể nghe được ta nói chuyện?” Quý Tịch mày gât gao nhíu lại, cảm thấy chuyện này có chỗ nào không đúng lắm, trong

lòng cũng kinh ngạc không thôi, Hoàng thượng có thể nhìn thấy hắc? Đây chẳng phải là có thể nhìn thấy tất cả hồn phách ư?! Sở Thiên gật gù đầu, nói tiếp: “Nếu là trăm giữ được Bồ Đề lam thì tốt rồi!” những lời này nói xong, hắc có chút ảo não.

“Cái gì? Bồ Đề Lam ở chỗ của ngươi?” Phụng Ly Ca kinh hô, một giây sau, hắc kiên định nói: “Hoàng thượng, ngươi là. Là Huyền Vũ kia vẫn giúp của chúng ta đúng không?” Những lời này nói ra khỏi miệng Phụng Ly Ca như trước cảm thấy có chút khó tin, đây hết thấy cũng quá kỳ diệu đi.

“Ngươi là Huyền Vũ? Huyền Vũ?” Quý Tịch cũng run run đứng dậy nhìn về phía này Thiên Từ một quốc gia.

Sở Thiên gật gù đầu, lại nhìn về phía Ngữ Diên, “Huyền Vũ thì như thế nào, vua của một nước thì như thế nào, cho dù có năng lực lớn giờ phút này cũng nhận ra trăm là nhỏ bé cỡ nào, các ngươi thấy không, bên ngoài hiện tại loạn thành bộ dáng gì nữa, yêu ma quỷ quái trải rộng thế gian, chỉ sợ, thiên hạ này đang một bước tiến về phía hủy diệt!”

Nghe thấy vậy, Phụng Ly Ca quỳ một chân trên đất nhìn về phía Sở Thiên nói: “Hoàng thượng, người duy nhất có thể xoay Càn Khôn chỉ có nàng!”

Hừ “Ách?” Nghe được Phụng Ly Ca nói như vậy, Sở Thiên nghiêng đầu nhìn về phía hắc khó hiểu hỏi: “Chi giáo cho?”

“Sư phụ từng trước khi lâm chung đã báo cho biết Tường Vân quốc sẽ có một loạt tai nạn ngập đầu, có thể thay đổi biến tai họa chỉ có tứ kiếm xác nhập, bốn người toàn tâm toàn ý không hề tạp niệm, mang theo niềm tin như vậy mới có thể cứu vớt muôn dân, mặt khác quan trọng nhất là gặp được linh nữ!” nói xong, Phụng Ly Ca nhìn về phía Ngữ Diên trên giường nói vẫn chưa nơi tiếp, bởi vì hắc biết, bọn họ đều biết!

“Nàng chính là linh nữ?” Tuy rằng khó hiểu linh nữ trong miệng hắc đến tốt cùng là khái niệm gì, nhưng Sở Thiên lại nhìn chằm chằm Ngữ Diên ánh mắt không rời, trong lòng trăm mối cảm xúc ngôn ngang.

“Nàng thực đặc biệt, ngươi là Huyền Vũ ngươi cũng đã gặp không phải sao?” Phụng Ly Ca hỏi lại.

“Đúng vậy a, nàng thật sự rất đặc biệt!” Sở Thiên gật đầu đồng ý nói.

“Cho nên nàng quả quyết không thể chết được, nàng có thể cứu vớt dân chúng không phải sao?” Quý Tịch chậm rãi đi tới bên người Ngữ Diên, trong lòng đau đớn không thôi, nha đầu ngốc này!

“Đúng rồi Quý Tịch, ngươi có thể tra được hồn phách Sở Hạo ở nơi nào không?” Phụng Ly Ca hỏi vội.

Quý Tịch lắc đầu, “Loại tình huống giống như hắc, hồn phách chỉ có bảy bảy bốn mươi chín hôm sau mới có trí nhớ, hồn phách lúc trước là không hề có trí nhớ, hơn nữa, nếu muốn cứu hắc nhất định phải nhanh, nếu không, một khi hắc bị kéo đi đâu thai rồi, như vậy, cho dù nàng tỉnh, cũng vô lực!” Quý Tịch nhắc nhở.

Nghe thấy vậy, Phụng Ly Ca nói gấp: “Ta nghĩ, muốn cho nàng tỉnh lại chỉ có thể dùng cách kêu gọi!”

Quý Tịch gật gù đầu ngồi xổm bên giường lôi kéo tay lạnh lẽo của nàng giọng la lên: “Ngữ Diên tỉnh rồi, chớp mắt, mặt trời chiều lên đến mông rồi!”

“Ngữ Diên, ngươi không phải thích sở Hạo ư, ngươi muốn cứu hắc ư, ngươi có thể cứu hắc, thật sự có thể!” Quý Tịch từng tiếng ở bên tai nàng nhẹ giọng kêu lên, Sở Thiên nghiêng đầu sang chỗ khác trong lòng khó chịu không thôi, hắc đứng dậy đi vào cửa sổ phía trước cúi đầu, trong lòng buồn chán lấp kín.

Mà Phụng Ly Ca thì tại phòng trong đốt hương, Quý Tịch vẫn lộ ra ý cười lôi kéo tay nàng nhẹ nhàng kể ra chuyện tình đã qua, đáy cốc Hỏa Diễm, Quý Vực, vân vân, hắc nói rất là động tình, hắc như vậy làm cho hai nam nhân trong phòng đều có chút lòng chua xót, sự tình này mọi người đều rõ mồn một trước mắt, mà bây giờ một cái âm dương cách xa nhau, một cái sinh mệnh đe dọa, ông trời, ngươi thật sự muốn Tường Vân quốc diệt vong sao?!

“Nha đầu ngu ngốc ngươi cho rằng như vậy là Sở Hạo có thể sống sao, ngươi không phải muốn đi gặp thái tử ư, ngươi không phải nói muốn bảo vệ cha mẹ ngươi ư, ngươi này xú nha đầu bất hiếu có biết bên ngoài hỗn loạn không thôi hay không? Ngươi có biết toàn bộ Tường Vân quốc bao phủ ở trong bóng ma tử vong hay không, ngươi nếu bất tỉnh, người chết kế tiếp sẽ là cha nương của ngươi hiểu không?” thanh âm của Quý Tịch không tự giác gia tăng rất nhiều, nước mắt cũng chậm rãi chảy xuống, nha đầu ngu ngốc này, nha đầu ngu ngốc này. . . .

Phụng Ly Ca đi vào bên cạnh hắc nhẹ nhàng vỗ vỗ bờ vai của hắc, lúc này ngoài cửa đột nhiên vang lên thanh âm của Béo lão nhân, Phụng Ly Ca liền để cho Béo lão nhân cùng Lý Lập tiến vào toàn bộ người còn lại ở lại bên ngoài.

“Phụng huynh đệ ngươi nhất định phải cứu cứu Ngữ Diên a, nàng không thể chết được a, nàng trăm ngàn lần không thể chết được a!” Lý Lập lời quần áo Phụng Ly Ca sốt ruột quát.

“Lão thân cũng van cầu ngươi, Diên nhi không thể chết được a, không thể a.”

Phụng Ly Ca liền đem chuyện vừa rồi nói lại một lần, cũng báo cho biết muốn nàng sống sót nhất định phải làm cho nàng có ý nghĩ muốn sống sót mới tỉnh lại, chỉ cần nàng sống, như vậy, Sở Hạo cùng muốn dân chúng có hi vọng.

Nghe vậy, Béo lão nhân đi vào bên người Quý Tịch, Quý Tịch liền nâng ông ngồi ở mép giường, Sở Thiên chậm rãi đã đi tới, bên trong mắt của hắc là đau xót vô tận.

“Diên nhi, ông ngoại đến đây, thực xin lỗi ông ngoại đến chậm, ông ngoại hại ngươi mất đi Hạo nhi.” Béo lão nhân nghẹn ngào nói, một bên Lý

Lập cũng nhin không được nữa khóc lên.

“Diên nhi, nếu ngươi yêu Hạo nhi liền hãy nhanh tỉnh lại, chỉ cần ngươi tỉnh, Hạo nhi mới có thể cứu a, Diên nhi. Ông ngoại van ngươi, cứu cứu Hạo nhi, cứu cứu Hạo nhi a.” Béo lão nhân bắt đầu khóc ô lên, ông biết nếu thời gian quá dài, hồn phách Hạo nhi chắc chắn sẽ bị kéo đi đầu thai.

“Ngữ Diên ngươi tỉnh lại đi a, ngươi không phải muốn về nhà sao? Chúng ta về nhà, quay về thế giới của chúng ta, ngươi trở về a ——” Lý Lập hét lên, nước mắt của hắn mờ hồ hai mắt.

Đột nhiên, bên ngoài truyền đến từng tiếng gọi âm ỉ hưng phấn: “Tuyệt roi, tuyệt roi, trời mở, đêm sáng.”

Trong phòng, mọi người kinh ngạc, cũng cho là mình nghe lầm.

Vừa mới nhập thu, như thế nào lại có tuyệt roi đâu?

Sở Thiên nhìn giữa lông mày, đi đến cửa sổ, đem cửa sổ đẩy ra trong tích tắc đấy, trong phòng liên tục vang lên một trận thanh âm hút không khí, chỉ thấy ngoài cửa sổ tuyết trắng tung bay, từng trận như bông hoa kéo dài trong suốt không tiếng động lũ lượt rơi xuống đầy trời, gió lạnh cuốn theo từng đoá hoa tuyết theo cửa sổ lay động tiến vào, quả thật là tuyết roi!

Cơ hồ là theo bản năng, mọi người đều đem ánh mắt hồ nghi quăng hướng Ngữ Diên vẫn nằm ở trên giường, ngẩn ra, phải sợ hãi ngây người.

Ngữ Diên hai tròng mắt đóng chặt, vẫn chưa mở ra, đã có một giọt nước mắt như máu dọc theo khóe mắt Ngữ Diên ôn nhu uốn lượn chảy tràn, dần dần, nước mắt kia càng chảy càng nhiều, huyết lệ đỏ sẫm giống như nước sông không ngăn được, theo hai bên má lan ra, nhập vào bên trong tóc đen

Tuyết đầy trời tung bay, trời đất rất tràn ngập màu sắc.

Huyết lệ kia một chút chảy xuôi, một giọt nước mắt màu đỏ chói mắt kinh sợ đọng vào trong lòng mọi người.

“Sở Hạo. Không cần. Không cần bỏ lại ta. Không cần.” Trong gió tuyết, phảng phất từng tiếng kêu theo huyết lệ kia xa xa bay ra mà đi.

xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 259: Làm sao ngươi có thể nhẫn tâm bỏ ta?!

Mọi người trong phòng toàn bộ khiếp sợ, khiếp sợ là không chỉ vì huyết lệ từ mắt của nàng bắt giắc chảy xuống, mà là thanh âm chua xót hò hét kia, ngay cả Phượng Ly Ca kiên cường đứng đầu giờ này khắc này hai mắt cũng mờ mịt một mảnh, trong lòng không biết cái tư vị gì.

Mà Sở Thiên nhìn xuống chua xót trong lòng quay mặt đi, nhìn về phía ngoài cửa sổ, ngoài bông tuyết trong suốt cửa sổ giống như hồ điệp nhẹ nhàng đang nhảy múa, hắn vươn tay một mảnh bông tuyết nhẹ nhàng rơi vào phía trên bàn tay của hắn, rất nhẹ rất nhẹ, chậm rãi, nó hòa tan ở tại bàn tay của hắn biến mất.

“Ngữ Diên, Ngữ Diên ngươi tỉnh lại đi, ngươi tỉnh a!” Quý Tịch vội vàng phản ứng, cầm lấy tay nàng lớn tiếng la lên, thanh âm của hắn có chút run run, trong ánh mắt có bi thống vô tận, mặc cho ai đều không thể không nhìn thấy một màn nàng bi tráng như thế .

“Diên nhi. Diên nhi đừng tra tấn chính mình như vậy a.” Béo lão nhân dưới sự giúp đỡ của Lý Lập run run kêu lên.

Mà Ngữ Diên trừ bỏ khóe mắt không ngừng chảy xuống huyết lệ, cả người như trước ở trong ác mộng lắm lắm tên Sở Hạo, mỗi một tiếng đều đau triệt nội tâm, mỗi một tiếng cũng làm cho người ở chỗ này bị run rẩy.

Béo lão nhân thấy thế nước mắt tuôn đầy mặt, ông đã sớm biết trong lòng bọn họ là có đôi phương, cho dù Hạo nhi uống xong thất tâm cỏ, cho dù Ngữ Diên không có ý niệm sống trong đầu, nhưng bọn hắn trong lòng vẫn như cũ là có đôi phương, mặc kệ sống hay chết!

Hừ Phượng Ly Ca đã đi tới bắt mạch cho nàng, lại bị cảm xúc hóa đột nhiên của nàng mà thay đổi mạch đập khiếp sợ không thôi, sao lại thế này, vừa rồi mạch đập của nàng không phải như vậy, vì sao chợt đột nhiên liền biến thành hỗn độn như thế?!

“Làm sao vậy?” Tựa hồ nhận thấy được Phượng Ly Ca nhíu chặt mày, Quý Tịch hỏi vội.

Phượng Ly Ca lắc đầu, “Không biết sao lại thế này, mạch tượng của nàng đột nhiên không ổn định.”

Nghe thấy vậy, Sở Thiên liền đi vào trước mặt của hắn nói: “Đề cho ngự y nhìn xem.”

“Hoàng thượng không thể, một màn này giải thích như thế nào? mạch tượng của Ngữ Diên không giống người bình thường.” Phượng Ly Ca nói gấp.

“Vậy làm sao bây giờ?” Sở Thiên có chút nóng nảy.

“Hoàng thượng người đừng sốt ruột, y thuật của Phượng Ly Ca sẽ không kém so với ngự y.” Quý Tịch liền khuyên.

Béo lão nhân được Lý Lập đỡ đến trên mặt ghế ngồi xuống, Lý Lập nhìn về phía Ngữ Diên trên giường hôn mê bất tỉnh cũng không dừng lại chảy huyết lệ, tim của hắn khó chịu không thôi, tại đây mấy ngày này ở chung, hắn đã sớm đem nàng coi là thân nhân, người thân rất thân rất thân, cùng xuyên qua mà đến, cùng trải qua nhiều chuyện như vậy, nhưng hôm nay, thật sự để cho một mình hắn ở lại cái thế giới này sao?!

“Làm sao có thể tàn nhẫn rời em đi, tất cả chuyện này rốt cuộc là vì sao, không rõ hết thấy đều là lỗi của ai, trả giá đổi lấy loại kết quả này, làm sao có thể nhẫn tâm làm tổn thương em, tội nghiệp em yêu anh nhiều như vậy, hạnh phúc mất đi hứa hẹn tiêu tan, bảo vệ cho hai người, một người quá.” thanh âm khàn khàn của Lý Lập thông thả ở bên trong phòng vang lên. . .

Mọi người toàn bộ quay đầu nhìn về phía hắn, Lý Lập đi bước một tiêu sái lại đây, trong miệng của hắn như trước hát ca khúc như vậy, hắn thật sự không biết nàng làm như vậy rốt cuộc có đáng giá hay không, nếu là không có nhớ lầm một tháng trước nàng còn la hét phải về nhà, trở lại cái thế giới quen thuộc của bọn họ, nhưng bây giờ lại thành bộ dạng này, theo như lời ca khúc này, đây hết thấy rốt cuộc là vì cái gì?

Nàng trả giá như vậy gian khổ như vậy đổi lấy cũng là loại kết quả này sao?! Thật sự đáng giá không?!

“Làm sao có thể tàn nhẫn rời em đi, tất cả chuyện này rốt cuộc là vì sao, không rõ hết thấy đều là ai lỗi, trả giá đổi lấy loại kết quả này, làm sao có thể nhẫn tâm làm tổn thương em, tội nghiệp em yêu anh nhiều như vậy, hạnh phúc mất đi hứa hẹn tiêu tan.”

Không khí trong phòng dừng lại, ca khúc như vậy làm cho tất cả mọi người không biết nên nói cái gì, Lý Lập cứ như vậy ôn nhu hát, trong lòng một mực yên lặng yên cầu nguyện, Sở Hạo, người không phải yêu nàng ư, người yêu nàng sao lại để cho nàng khó chịu như vậy, người nếu là yêu nàng hãy chiếu cố nàng thật tốt, người nếu là yêu nàng, lại há có thể thấy nàng lâm vào bên trong ác mộng một mình bị thương?!

“Ách.” ‘Sở Hạo’ trong miệng Ngữ Diên rốt cục bị thay đổi, mọi người nghe được rên rỉ yếu ớt toàn bộ lập tức lao đi lên.

Phượng Ly Ca lại cầm lấy tay nàng bắt mạch cho nàng, lúc này, hắn nhũn nhũn chặt mày rốt cục chậm rãi giãn ra, “Có hiệu quả rồi, khí tức của nàng bắt đầu dần dần vững vàng rồi!” hắn hưng phấn nói.

“Lý Lập hát nhanh lên a!” Phượng Ly Ca liền nhìn về phía hắn hét lên.

“A? Hát? Hát cái gì?” Lý Lập hiển nhiên bị một màn bất thành linh làm cho ngây ra một lúc, nháy mắt đem ca khúc hắn vừa mới hát quên mất.

“Ca hát a, ca khúc của người có ảnh hưởng, hát nhanh lên!” Phượng Ly Ca lại nhắc nhở.

“Đúng vậy, người mau hát a, hát ca khúc nàng quen thuộc!” Quý Tịch cũng hét lên, nhìn về phía Ngữ Diên mày hơi hơi chau lên, hắn sốt ruột nói, hắn biết Lý Lập cùng Ngữ Diên hình như là đến từ cùng một nơi, nếu là như vậy, như vậy, ca khúc của hắn có lẽ có thể nói không chừng làm cho nàng nhớ lại!

Từ sau khi rời khỏi đáy cốc, thính lực này vẫn chưa có phục hồi trở về như cũ, cho nên lời nói của Quý Tịch từng chữ một vẫn tiến nhập vào trong lỗ tai của hắn, vì thế hắn liền hát nhỏ “Bởi vì mơ thấy anh rời đi, em từ trong mơ tỉnh lại, xem gió đêm thổi qua cửa sổ, em có thể cảm nhận tình yêu của anh, đợi cho ngày nào đó già đi, anh không còn bên cạnh em, nghe lời nói dối này, theo chuyện cũ chậm rãi bay đi, bao nhiêu người từng ái mộ dung nhan của em lúc còn trẻ, ai cũng phải thừa nhận năm tháng vô tình biến thiên, bao nhiêu người từng ở bên cạnh anh lúc sống, cũng biết cả đời có em ở bên cạnh anh.”

Vì sao lựa chọn ca khúc như vậy, đó là bởi vì dưới đáy lòng hắn đã có một niềm tin, nguyện ý cùng nàng ở lại cái thế giới này, ở trong này có nhiều các bằng hữu đáng yêu như vậy, tất cả mọi người là thiết tình đối đãi, trở lại thế kỷ 21 nơi đó có mấy bằng hữu sẽ đối đãi được như vậy không, hắn đối với nàng không có tạp niệm, thậm chí thời điểm về già còn có thể đến nhà nàng lang thang la cà là tốt rồi!

Ca khúc của hắn chậm rãi mà đến, trên giường này Ngữ Diên một lần trời chập thật sâu, mọi người thờ cũng không dám thở mạnh xuống, bọn họ sợ kinh động đến nàng, bông tuyết bên ngoài như trước không ngừng rơi xuống, không khí trong phòng nháy mắt thành đóng băng, tất cả mọi người đều khàn trương không thôi.

“Sở Hạo. Sở Hạo. Không cần. Không cần.” Ngữ Diên hét lớn một tiếng đột nhiên ngồi dậy, mọi người tự nhiên bị nàng làm cho hoảng sợ, một giây sau, Quý Tịch liền vội kéo tay nàng lo lắng kêu lên: “Ngữ Diên, ta là Quý Tịch, Ngữ Diên, Ngữ Diên.”

“Diên nhi.” Béo lão nhân đứng ở mép giường nhẹ nhàng la lên một tiếng.

Nàng mở hai mắt ra một khắc kia, bông tuyết bên ngoài lặng yên không phát ra hơi thở ngừng lại, mà mắt của nàng cũng không có chảy ra huyết lệ, nàng kinh ngạc nhìn phía trước, ánh mắt cũng chưa nháy một cái, giống như một khúc gỗ.

“.” Không ai nói chuyện rồi, tất cả mọi người lặng lẽ nhìn nàng, trong không khí tràn ngập mùi khăn trương.

“Sở Hạo.” Chợt đột nhiên, khuôn mặt Ngử Diên bình tĩnh trước mặt lại nổi lên cơn sóng, nàng lập tức đem chân xốc lên đi xuống, ai ngờ nàng căn bản cũng không có sức lực, lập tức liền ngã xuống mặt đất, cử động như vậy làm cho tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, Quý Tịch bước lên phía trước nàng nàng.

“Sở Hạo, Sở Hạo ở nơi nào, các người có dẫn hắn trở về hay không? Có hay không? Có hay không?” Ngử Diên gắt gao cầm lấy cánh tay Quý Tịch, lớn tiếng quát.

“Ngử Diên.”

“Người buông, ta muốn đi tìm hắn, ta muốn đi tìm hắn.” Ngử Diên mạnh mẽ đem tay mình rút ra khỏi tay của Quý Tịch, đi bước một hướng phía trước bỏ đi, Quý Tịch thấy thế đau lòng ngã xuống mặt đất, nguyên bản thương tích của hắn nặng mà vẫn chưa lành, nay, thấy bộ dạng của nàng như thế, tâm của hắn đều quán thành một mảnh.

“Diên nhi bình tĩnh một chút!” Béo lão nhân liền ngồi xổm xuống đi khuyên, nhưng mà bây giờ trong mắt trong tai nàng nghĩ toàn bộ đều là Sở Hạo, lời của bọn hắn, nàng hoàn toàn không nghe lọt.

“Ông ngoại, để đây cho ta!” Phụng Ly Ca chậm rãi đem Béo lão nhân diu dắt đứng lên, một giây sau, hắn xoay người ngồi xuống ôm lấy nàng.

“Sở Hạo. Sở Hạo.” Ngử Diên trong lòng hấn động lung tung lên, trong miệng vẫn nhớ kỹ tên này.

“Đừng nhúc nhích, người không phải muốn đi thấy hắn ư, ta dẫn người đi!” Phụng Ly Ca lần đầu tiên dùng một loại ngữ khí có vẻ kiên định, nghe được lời của Phụng Ly Ca, nàng không nhúc nhích nữa.

“Hoàng thượng!” Phụng Ly Ca nhìn về phía Sở Thiên.

Sở Thiên từ trong ánh mắt của hắn tất nhiên hiểu được nhiều thứ, hắn gật gật đầu nói: “Chờ một chút!” nói xong, hắn quay người đi ra ngoài, hắn biết Phụng Ly Ca có ý gì, vì thế, hắn đi ra ngoài đem toàn bộ mọi người ở Sở phủ phân phát, làm cho toàn bộ bọn họ đi đến khách sạn nghỉ ngơi cùng với chờ đợi tin tức, mà Tào công công chủ yếu phụ trách trông giữ Sở phủ nơi này, không cho phép bất luận kẻ nào bước vào Sở phủ, hắn cùng với Phụng Ly Ca đều nghĩ giống nhau, Ngử Diên có được hai trong bảo bối có thể kêu gọi tam bảo cùng với đặc thù của nàng quả quyết không thể để cho người nhìn thấy, nếu không, chắc chắn sẽ gây nên rất nhiều麻烦 tai vạ!

Hạ nhân bên trong Sở phủ cùng với Xảo lão thái bọn họ toàn bộ bị phân phát ra khách sạn, toàn bộ bên trong Sở phủ nhất thời liền im lặng không thôi, Phụng Ly Ca lúc này mới ôm Ngử Diên chậm rãi hướng đại sảnh đi đến, mọi người liền đi theo qua.

Xuyên qua đình viện, Phụng Ly Ca ôm nàng bước chân nặng nề hướng linh cửu màu đen trong đại sảnh kia chậm rãi mà đi, ngay tại thời điểm sẽ tới trước mặt linh cửu, Ngử Diên kéo kéo vạt áo Phụng Ly Ca ý bảo hắn buông nàng ra, Phụng Ly Ca tuy nói có chút bận tâm nàng, nhưng như trước nghe theo lời của nàng để nàng xuống dưới.

Ngử Diên đi từ phía sau đi bước một về phía trước, khoảng cách ngắn ngủn, nàng té ngã nhiều lần, nhưng đều rất nhanh đứng lên, Phụng Ly Ca vươn tay để cho mọi người không cần đi qua, bởi vì hắn biết, hiện tại nói cái gì, nàng đều nghe không vào, trong nội tâm nàng có một sự đau lòng mạnh mẽ, mà bọn họ phải đợi để cho nàng phát tiết ra đi.

Sở soạn chăm chú linh cửu Ngử Diên chậm rãi đi tới trước mặt của hắn, ánh vào mắt của nàng là cái vẻ mặt bình tĩnh lộ nụ cười thân nhiên kia, nước mắt của nàng lại lặng yên chảy xuống, càng ngày càng nhiều, mọi người ngược mắt nhìn về phía không trung nơi tuyệt lớn đang cấp tốc bay ở dưới, trong lòng tất cả đều cùng khí trời giống nhau, hàn băng đến xương.

“Sở Hạo. Tỉnh đi, chờ ngủ. Chàng xem, bông tuyết thật đẹp a, chàng nhìn thấy sao?”

“Sở Hạo, có phải chàng tức giận hay không? Có phải bởi vì ta đã làm mất đứa nhỏ, mà chàng không để ý tới ta hay không?” âm điệu Ngử Diên run run quanh quẩn ở trong đại sảnh trống vắng.

“Thực xin lỗi, ta không phải cố ý. Chúng ta. Chúng ta sinh thêm một đứa nữa được không? Chàng đừng ngủ được không, làm sao vậy, ở nơi này của chàng tại sao có thể có cái lỗ nhỏ, có đau hay không?” Ngử Diên hoảng hốt vuốt cái miệng vết thương ở ngực Sở Hạo kia, huyết lệ chà chà chảy xuôi theo.

“Chàng không thể ngủ, đang ngủ sẽ chết, đang ngủ sẽ chết đúng hay không? Chàng nói người yêu thích ta, vậy sao chàng có thể bỏ ta đi, làm sao có thể a?!” Chợt đột nhiên, Ngử Diên giống như là mất đi không chết, gắt gao lôi vạt áo Sở Hạo lớn tiếng quát, tiếp theo bốn phía khóc lên, Quý Tịch bước lên phía trước ôm nàng.

“Đừng khóc, van cầu người đừng khóc!” lòng Quý Tịch đang ở trong tiếng khóc của nàng run nhè nhẹ.

Nước mắt mọi người lại chảy xuống, Phụng Ly Ca quay đi không đành lòng thấy nàng như vậy, Sở Thiên cũng như thế, Béo lão nhân chậm rãi đi tới trước mặt của nàng ngồi xổm xuống lôi kéo tay nàng. “Diên nhi, Diên nhi.”

Ngử Diên chậm rãi nghiêng đầu nhìn về phía Béo lão nhân, môi run run không thôi, “Ông ngoại. Thực xin lỗi. Thực xin lỗi.”

“Hài tử ngốc, đừng nói thực xin lỗi cái này cũng không trách người!” Béo lão nhân liền khuyên.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cũng nhin không được nữa gất gao lôi quần áo quý Tịch tựa vào cửa trong lòng của hắn lớn tiếng khóc nói: “Là ta, là ta hại chết Sở Hạo, lỗi của ta, đều là lỗi của ta, đứa nhỏ. Đứa nhỏ ta cũng vậy không bảo vệ được. Ô ô ô.” Nàng khóc vô cùng là thương tâm, đau triệt nội tâm, loại tiếng khóc này làm cho mấy vị nam nhân lại chảy nước mắt xuống.

“Ngữ Diên đừng khóc, đừng khóc được không?” thanh âm Quý Tịch ôn nhu.

Ngữ Diên nghe thấy vậy lau nước mắt ngược mắt nhìn về phía Quý Tịch, Quý Tịch mỉm cười, nhưng mà cười như vậy so với khóc còn khó coi gấp trăm lần, hắn thay nàng lau đi huyết lệ chưa sót cười cười, “Ngươi khóc bộ dạng quá xấu, Sở Hạo sẽ ghét bỏ ngươi!”

Ngữ Diên nghe vậy cái mũi đau xót lại khóc lên, Quý Tịch liền ôm nàng nhẹ nói: “Nha đầu ngốc khóc cái gì đâu, ngươi có thể cứu sống hắn, ngươi có thể dể cho tình yêu của các ngươi lập lại một lần!” Quý Tịch nhẹ nhàng vỗ phía sau lưng của nàng nói.

“Cái gì? Ngươi nói cái gì?” Ngữ Diên nâng mắt lên nhìn về phía hắn run run hỏi.

Quý Tịch lau nước mắt của nàng nói: “Đứa ngốc, ngươi chẳng lẽ quên mất trên thế giới có tam bảo đấy sao, mà ngươi, có khả năng là chủ nhân của tam bảo, ngươi có thể kêu gọi tam bảo, chỉ cần tam bảo tề tựu, là hắn có thể sống lại!” Quý Tịch an ủi nói.

Ngữ Diên nghe nói kinh ngạc nhìn hướng Quý Tịch, tiếp theo nhìn nhìn Phượng Ly Ca, Phượng Ly Ca khẽ gật đầu, mà một bên Sở Thiên cũng gật gật đầu nhìn về phía nàng, thật vậy chẳng? Chỉ cần có thể kêu gọi tam bảo còn có thể cứu hắn sao? Nháy mắt, trong lòng của nàng liền bốc cháy lên hi vọng, cũng lập tức đưa ánh mắt dời về phía Sở Hạo nằm ở trong linh cữu.

Sở Hạo, chàng đã nghe chưa, chàng không thể bỏ ta xuống, ta nói rồi sinh tử không quan tâm, nhưng ta nhất định sẽ không bỏ lại chàng, nhất định sẽ không!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 260: Trên vai mỗi người trọng trách đều rất nặng!

ó hi vọng, Ngữ Diên lại có ý nghĩ sống sót, nàng lau đi nước mắt hai má lúc này mới chú ý tới bong tuyết bay trên bầu trời cùng với từng tầng màu trắng trên mặt đất kia “Tuyết rơi? Làm sao có thể có tuyết đây?” Ngữ Diên nghiêng đầu nhìn về phía Quý Tịch dò hỏi, nàng nhớ rõ đây mới là nhập thu, nhưng vì cái gì mà bên ngoài lại có bông tuyết lớn như vậy, mà trên mặt đất sớm nhuộm trắng một mảnh.

“Ngươi. Nước mắt của ngươi.” Quý Tịch hơi hơi nhíu mi nhìn về phía nàng nói.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên đưa tay nhìn nhìn đưng vào nước mắt lúc trước, lúc này mới phát hiện trong tay mình dính đầy máu, tại sao có thể như vậy, chẳng lẽ là vết máu Sở Hạo?!

“Ngươi chảy xuống là huyết lệ.” Quý Tịch đột nhiên nói.

“Máu. Huyết lệ?” Nghe thấy vậy, Ngữ Diên run run chạm vào nước mắt trong hốc mắt một chút, rồi lại đột nhiên phát hiện đều giống như bình thường không hề khác nhau a, một màn này cũng làm cho mọi người ở đây lại sửng sốt, sao lại thế này, vừa rồi rõ ràng chảy ra là huyết lệ, như thế nào lập tức liền thay đổi?!

Ngữ Diên nhìn thấy mọi người giật mình ánh mắt lại khó hiểu, làm sao vậy?!

“Ta nghĩ chỉ có khi nàng nàng đau triệt nội tâm mới có thể chảy ra huyết lệ đi!” Phượng Ly Ca nhìn về phía những bông tuyết nhỏ đang bay tán trên bầu trời bay xuống dưới nói.

Tuy rằng nàng lúc trước có chút không hiểu được bọn họ đến tột cùng đang nói cái gì, nhưng mà vừa rồi Phượng Ly Ca nói, nàng lập tức hiểu được sao lại thế này rồi, chỉ là huyết lệ từ trong miệng hắn xác thực làm cho người ta không thể tưởng tượng được.

“Quý Tịch, đỡ ta đứng lên!” Ngữ Diên không muốn nghĩ tới chuyện tình quý dị này, hiện tại tất cả tâm tư của nàng đều làm cách nào kêu gọi tam bảo làm cách nào để cứu sống Sở Hạo, vì thế sau khi Quý Tịch nâng nàng vừa mới đứng vững, nàng nhìn mọi người chậm rãi mà kiên định nói: “Đem Sở Hạo đưa vào phòng của ta, ta cần kêu gọi tam bảo!”

“Ngữ Diên, ta nghĩ cần từ từ, thân thể của ngươi hiện tại thật sự không thích hợp.” Lời của Phượng Ly Ca nói chỉ một nửa liền không nói nữa, nhưng mà lo lắng của hắn tất nhiên có đạo lý của hắn.

“Phượng Ly Ca, không cần lo lắng cho ta, ta không sao!” nói xong, nàng miết mắt thấy về phía Sở Thiên, nhất thời trong mắt xuất hiện khác biệt, hoàng

thượng, hoàng thượng tại sao lại ở chỗ này?!

Sở Thiên đi lên nhìn về phía Ngừ Diên thành khẩn nói: “Cầu xin ngài phải cứu sống Sở Hạo, nếu không Tường Vân quốc này sẽ hoàn toàn bị diệt vong!” Ngừ Diên của hắn rõ ràng có chút thương cảm cùng bất đắc dĩ thật sâu

“Tường Vân quốc diệt vong? Sao lại thế này? Chẳng lẽ là ôn dịch không có cách nào khống chế sao?” Ngừ Diên liền lo lắng hỏi, việc nàng hôn mê một chút, làm sao có thể liên lụy đến diệt vong? Nhưng lại cùng Sở Hạo có liên quan, chẳng lẽ Sở Hạo có thể ngăn cản sao?!

“Cung Vương Phi, để cho chúng ta nói cho ngài nói đi” Tào công công chăm chú nhìn nàng gật đầu, liền đem toàn bộ chân tướng sự tình nói ra một lần.

“Cái gì? Hoàng thượng ngài. Ngài là Huyền vũ kia đã từng cứu chúng ta?” Chuyện này thật sự khó làm cho người ta tin tưởng, tất cả cũng quá kỳ diệu rồi, hơn nữa Quý Vương quanh đi quẩn lại làm mọi thứ mục đích là muốn làm gì, hắn nghĩ muốn gieo rắc ôn dịch mang hồn phách đến là muốn cho dân chúng lâm vào sợ hãi mà xưng đế sao?!

“Cho nên, trăm cầu xin ngài nhất định phải cứu sống Sở Hạo, kinh thành hiện tại không chỉ là ôn dịch cùng với thủ hạ của Quý Vương, mà ngay cả toàn bộ yêu ma quỷ quái trong địa ngục đều xông lên kinh thành, may mắn chút huyết lệ vừa rồi của ngài, mới khiến cho bầu trời đục ngầu này là sáng sủa một chút, hiện tại dân chúng trong kinh thành lòng người bàng hoàng, trăm chỉ sợ lúc này đây, Tường Vân quốc sẽ xuất hiện đại nạn trước nay chưa từng có, sợ tất cả con dân sẽ bị liên lụy!” Sở Thiên nhìn về phía nàng nói ra lo lắng trong lòng cùng với hi vọng thâm hậu đối với nàng mang.

“Tại sao có thể như vậy?” Ngừ Diên nghe thấy vậy không khỏi đem mày gât gao rồi rầm thành một đoàn.

“Hoàng thượng nói không sai, cho nên, lúc này đây cả quốc gia Tường Vân quốc này còn cần ngài, nên ngài phải chăm sóc mình!” Phụng Ly Ca mở miệng nói.

Ngừ Diên nhìn về phía Sở Thiên lại nhìn Phụng Ly Ca một chút, khẳng định gật đầu, “Yên tâm, không cần các ngài nói, ta cũng vậy sẽ dùng hết tất cả khí lực cùng năng lực làm cho hắn tỉnh lại, nhất định!” Những lời này của nàng nói vô cùng kiên định, như là ở tự nói với tâm mình, đã có cơ hội này, nàng trăm ngàn không thể mất đi!

“Hiện tại kinh thành rất nguy hiểm, chúng ta không thể lãng phí thời gian!” nói xong, Ngừ Diên nhìn về phía Phụng Ly Ca, Phụng Ly Ca thấy thế trong lòng cho dù mọi cách lo lắng cũng chỉ có thể gật đầu, bởi vì hắn biết, kinh thành đã bắt đầu lâm vào nguy cơ rồi, nếu chờ lâu một giây, như vậy, hậu quả sẽ là không tưởng tượng được!

Ngừ Diên thấy thế cảm kích gật đầu, Tào công công liền để cho Phụng Ly Ca đem thi thể Sở Hạo nâng dậy, thân thể của hắn khỏe mạnh cường tráng võ công rất cao, vác một người hắn là không vấn đề gì, nhưng lại bị Nhất Kiếm ngăn trở, hắn vẫn đứng ở một bên quan tài của Sở Hạo không nhúc nhích, như là một pho tượng đá, nghe được phải cống Sở Hạo, hắn tự nhiên dẫn đầu xoay người, Tào công công thấy thế cũng không nói gì, giúp Phụng Ly Ca đem thi thể Sở Hạo đỡ lên trên người của hắn để cho hắn cống đi trước đến Kim Uyển của Ngừ Diên.

Lý Lập thấy thế liền đỡ lấy Béo lão nhân theo đi qua, Tào công công thấy thế lại đem đại môn khóa chặt lại tiếp theo liền đi theo phía sau Sở Thiên vội vã tiến đến.

Quý Tịch thì tại lúc Phụng Ly Ca dìu đỡ đã đi bước đến Kim Uyển, một hồi gọi hồn sắp bắt đầu, nhưng tâm hắn lại đột nhiên ảm ảm bất an, cảm giác sự tình tựa hồ không đơn giản giống như bọn họ nghĩ vậy.

“Làm sao vậy?” Phụng Ly Ca tựa hồ nhận thấy được hắn không thích hợp vì thế liền quan tâm hỏi.

“Không. Không có gì.” hắn liền trả lời.

“Thật vậy chẳng? Nhưng mà ta xem sắc mặt của ngài không được tốt lắm?” Phụng Ly Ca có chút không yên tâm hỏi.

“Không có việc gì, ta thật sự không có việc gì.” Quý Tịch mỉm cười cho hắn nụ cười an tâm, nhưng trong lòng như trước không thể bình tĩnh, hắn không biết mình tại sao lại xuất hiện loại lo lắng này, cảm thấy được phía sau sẽ có tai họa lớn hơn nữa, với lại, loại cảm giác này rất là mãnh liệt, giống như nói cho hắn biết, rất gần, rất gần.

“Quý Tịch!” Phụng Ly Ca thấy hắn có sai sót liền gọi lên.

“A, đúng, thực xin lỗi a, chúng ta theo sau đi” bị gọi lên Quý Tịch đột nhiên phát hiện tất cả mọi người đã đi trước mất rồi, vì thế liền bước chân nhanh hơn đi theo Phụng Ly Ca đang đi, nhưng trong lòng đang an ủi bản thân, hắn là quá mệt mỏi, cho nên mới sinh ra suy nghĩ miên man đi, vì thế, hắn hít một hơi thật sâu rất nhanh đi theo.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 261: Bất luận kẻ nào cũng có thể chết, duy chỉ có người không được!

Không khí trong phòng có chút áp lực, không khí ngoài phòng lại càng hơn như thế, hiện tại, trong phòng chỉ có ba người, Phụng Ly Ca, Sở Thiên, cùng với Quý Tích, về phần Béo lão nhân, Nhất Kiếm, Tào công công cùng với Lý Lập toàn bộ đứng ở bên ngoài.

Nàng cần không khí an tĩnh mới được, mà làm người cảm tử kiếm Phụng Ly Ca cùng Sở Thiên tất nhiên không thể rời đi, mà Quý Tích lại càng không thể đi ra, hẳn đối với tứ bảo nghiên cứu xa xa không thể so bọn họ ít hơn, còn nữa, cảm tình của hắn đối với Ngử Diên là không ai bằng.

Quý Tích ngồi ở trên ghế ngồi nhìn Ngử Diên hai chân xoay quanh ở trên giường, hắn không mở miệng nói chuyện, mà Sở Thiên cùng Phụng Ly Ca lại đứng trước bàn lẳng lẳng nhìn nàng cũng không nói được một lời.

“Liên Từ, Từ nhi xuất hiện đi!” Ngử Diên lắc lắc huyết Linh Đang, sau một luồng ánh sáng chói mắt, Liên Từ nho nhỏ cùng với Từ nhi nho nhỏ nhất thời xuất hiện ở trước mặt bọn họ, Sở Thiên ngây ngẩn cả người, đây là lần đầu tiên hắn nhìn thấy tiên vật nhỏ như vậy, hắn nghe nói qua bên trong tam bảo có thánh vật, chẳng lẽ thánh vật chính là cái vật nhỏ này sao?!

“Mẫu thân!” Liên Từ cùng Từ nhi bay đến trước mặt của nàng nhẹ nhàng la lên một tiếng, thanh âm như vậy thực nhẹ thực nhẹ, tựa hồ đã biết những thứ gì.

“Ta cần gọi Bồ Đề lam lên!” Ngử Diên nhìn về phía bọn họ nhẹ nhàng nói.

“Phụ thân đã xảy ra chuyện đúng hay không?” Từ nhi phui liếc mắt Sở Hạo đang nằm ở trên giường một cái bĩu môi thương tâm hỏi.

Ngử Diên gian nan gật đầu, Liên Từ thấy thế hít sâu một hơi nhìn về phía Ngử Diên nói: “Mẫu thân, dụng tâm đi kêu lam đệ đệ đi, chỉ cần người có tâm nhất định gọi được hắn trở về!” nói xong, nó cũng phui liếc mắt Sở Hạo cả người vết máu một cái nói: “Mẫu thân, ta cùng Từ nhi đã sớm coi người đó là cha của mình, cho nên, chúng ta nhất định sẽ cứu sống ông ấy, ta tin tưởng xa cuối chân trời lam đệ đệ cũng giống vậy!”

Ngử Diên nghe thấy vậy cái mũi cay cay gật đầu, nói tiếp: “Các người không trách ta sao? Trách mẫu thân không là giang sơn xã tắc mà. . . .” Câu nói kế tiếp nàng liền nghẹn ngào không biết nên nói tiếp như nào, nếu tam bảo hợp nhất không những cứu trị được những người dân bị ôn dịch lây bệnh, mà có thể còn làm cho Trường Vân quốc an ổn, mà nàng là lại vì việc riêng của bản thân mà. . .

“Mẫu thân, Từ nhi thích phụ thân, Từ nhi có thể buông tha cho bất luận kẻ nào nhưng không thể buông tha cho mẫu thân cùng phụ thân, ở trong lòng Từ nhi chỉ có mẫu thân cùng phụ thân quan trọng nhất, vận mệnh của chúng ta nói dài cũng không dài nói ngắn cũng không ngắn, tuy rằng tam bảo hợp nhất tâm nguyện làm xong chúng ta sẽ ngủ say lưu lạc thế gian, thẳng đến người kế tiếp hữu duyên tìm được chúng ta, nhưng mà Từ nhi cùng Liên Từ ca ca và lam đệ đệ cũng sẽ không chết đi, mặc dù sẽ quên đoạn trí nhớ này, nhưng mà chúng ta không hối hận, thật sự không hối hận!” Từ nhi gần từng tiếng kiên định nói.

“Tam bảo hợp nhất, các người sẽ lại lưu lạc thế gian? Có phải lại tìm là có thể được nguyện vọng hay không?” Sở Thiên nhìn không được mở miệng hỏi.

Liên Từ liếc mắt Sở Thiên một cái mỉm cười nói: “Nói là nói như thế đúng vậy, nhưng mà sau khi tam bảo hợp nhất, chúng ta cần thời gian trăm năm mới có thể trọng xuất nhân gian, nói cách khác, chỉ có sau khi người trăm tuổi mới có thể tìm chúng ta, thực hiện nguyện vọng lần thứ hai.”

“Phải tách ra lâu như vậy sao?” Ngử Diên nghe thấy vậy có chút không muốn có chút khó chịu.

“Mẫu thân, không cần khó chịu, đây là sứ mệnh của chúng ta, cũng là chúng ta nguyện ý.” Từ nhi mỉm cười báo cho biết.

Ngử Diên nghe vậy nhìn về phía Từ nhi gật gật đầu, “Vậy hãy để cho chúng ta bắt đầu đi!”

Liên Từ mỉm cười lôi kéo Từ nhi gật gật đầu, vì thế hai tiểu tử kia nhắm lại hai mắt đã rơi vào hai bên bả vai khác nhau của Sở Hạo, thành trạng thái giấc ngủ, bọn họ muốn trong lòng không hề có tạp niệm, cái gì đều không muốn nghĩ, phong bế thế giới toàn tâm toàn ý đi kêu gọi lam đệ đệ.

Ngử Diên thấy thế hít sâu một hơi hai mắt chậm rãi nhắm lại, bên trong phòng ba nam nhân thở cũng không dám thở gấp, bởi vì chỉ một sai lầm nho nhỏ thôi cũng có thể ảnh hưởng đến sinh mệnh của nàng

Thời gian trôi qua từng phút từng giây, không khí chung quanh bắt đầu có chút quỷ dị, gió, theo bốn phương tám hướng cuốn cuộn mà đến, bên ngoài cửa sổ trong lúc đó bắt chợt bị thổi kéo, bầu trời trong chốc lát đen lại, giống như thiên cầu nuốt ngày mà trăm năm gặp một lần.

Ngoài phòng vài người nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái trong lòng lại lo lắng không thôi, nhưng cũng không thể vào, chỉ có thể ở bên ngoài yên lặng cầu phúc.

Phụng Ly Ca cùng Sở Thiên lo lắng suy nghĩ liếc mắt một cái, khí trời tại sao có thể như vậy? Chẳng lẽ đây là kết quả kêu gọi tam bảo sao?!

Gió càng lúc càng lớn, nhánh cây bên ngoài đều bị thổi ‘ào ào xôn xao’ vang lên, Quý Tích đột nhiên đứng lên lo lắng nhìn hướng Ngử Diên, sắc mặt của nàng không thích hợp, vì sao cảm giác trên mặt của nàng lại trắng như vậy?!

Tựa hồ nhận thấy được lo lắng của Quý Tích, Phụng Ly Ca cũng nhìn về phía Ngử Diên nhất thời cũng ngây ngẩn cả người, sắc mặt của nàng không thích hợp! Còn không đợi hắn mở miệng, liền nghe được “Phốc ~~~~” một tiếng, Ngử Diên phun ra một ngụm máu tươi, một giây sau, nàng đổ xuống dưới giường, Quý Tích phi thân một cái đi vào trước mặt nàng đỡ được thân

nàng đang rù xuống

“Sao lại thế này?” Quý Tịch nhìn về phía Phụng Ly Ca cầu giải đáp, mà Phụng Ly Ca cũng bất đắc dĩ lắc đầu, hần căn bản là không biết sao lại thế này, nhưng đến nhanh bắt mạch cho nàng, lại phát hiện mạch tượng của nàng hỗn loạn không thôi, máu ở trong thân thể cấp tốc chảy.

“Thân thể nàng quá yếu vừa rồi cực lực đi kêu gọi lam Bồ Đề tăng thêm nội thương!” Phụng Ly Ca nhíu mi nói.

“Ta. Ta không có việc gì, thật sự!” Ngử Diên lúc này cau mày chậm rãi mở to mắt nói.

“Làm sao có thể không có việc gì, người đang học máu!” Quý Tịch nhin không được quát, nữ nhân đáng chết này không để ý đến thân thể của mình mà trả lời sao?!

“Ta thật sự không có việc gì!” Ngử Diên lại ngồi xong đem Quý Tịch đẩy ra nhắm mắt lại bắt đầu kêu gọi.

“Ngử Diên.” Quý Tịch nhìn thấy hành vi của nàng như vậy tức giận không biết nên nói cái gì.

Bồ Đề Lam cầu xin người chạy nhanh trở về, chạy nhanh trở về đi. . . .

“Phốc ~~~~~” kết cục như thế, nàng lại nóng lòng van xin ngược lại làm cho khí huyết công tâm, sau đó phun máu hai lần sắc mặt nàng đã sớm trắng như vôi dọa người không thôi

“Ưm.” Ngử Diên hơi hơi nhíu mày, bộ dáng rất là khó chịu.

“Không thể lại kêu, thân thể của người không được!” Phụng Ly Ca đề lại bả vai của nàng nói, Sở Thiên cũng nhìn không được khuyên: “Người trước hãy nghỉ ngơi một ngày ngày mai làm lại, trăm ngàn không nên gấp gáp nếu không hậu quả không dám tưởng tượng!” hần lo lắng nói.

“Không có việc gì.” Ngử Diên chảy máu khoe môi mỉm cười, “Ta thật sự không có việc gì, đừng lo lắng. Ta thử xem xem!” Ngử Diên trắng bệch cười, nếu không nhanh đem hồn phách Sở Hạo gọi trở về, hậu quả kia mới thật sự là không thể tưởng tượng được!

Nghĩ đến đây, nàng vừa định chậm rãi nhắm mắt lại bị Quý Tịch lập tức bắt được tay nàng quát: “Mộng Ngử Diên người đến tốt cùng đang làm cái gì? Người cho là như vậy người có thể kêu gọi tam bảo sao? Người cho là người học máu cứu sống hần, thế giới còn có thể cứu sao? Từ kiểm xác nhập thiếu ai cũng không được, nếu mà hần sống người lại chết, như vậy, người nhẫn tâm để cho thái tử người quan tâm, cho cha mẹ người quan tâm tất cả đều bị Quý Vương tra tấn đến chết sao?!” Cái đôi mắt màu xanh kia đã bắt đầu xuất hiện hỏa diễm, hỏa diễm như vậ là bị nàng châm.

“Quý Tịch.” Lời của hần làm cho Ngử Diên ngây ngẩn cả người.

“Mộng Ngử Diên ta ở nói cho người biết một lần, ta quý Tịch không phải bất luận kẻ nào cũng quan tâm, trên thế giới này tất cả mọi người có thể chết, duy chỉ có người là không thể, hiểu hay không?!” Hần dùng hết tất cả khí lực lớn tiếng nói.

“.!” Trong phòng nháy mắt trầm mặc.

“Quý Vương, Bồ Đề lam này luôn luôn di động có thể bị nguy hiểm hay không?” thuộc hạ trung thành của Quý Vương, Vô Tâm hỏi vội.

Quý Vương nghe thấy vậy nhìn về phía Bồ Đề lam bên trong Huyết Trì (ao máu) mỉm cười, “Có thể kêu gọi tam bảo chỉ có một người, cũng là một người luôn làm cho ta vương bận không thôi.” nói xong, hần nhìn về phía Bồ Đề lam bên trong Huyết Trì cười vô cùng là vui vẻ.

“Quý Vương, từ thần đại nhân đã bị tiêu diệt rồi, chúng ta phải đi an ủi hay không?” Vô Tâm đề nghị hỏi.

“Vô Tâm, người theo bản vương lâu như vậy, chẳng lẽ còn không biết bản vương đã sớm nhìn hần không thuận mắt lắm sao? Lúc này đây ta chỉ là muốn mượn tay hần trừ bỏ Sở Hạo người dư thừa này, lại không nghĩ rằng hần lại chết, song, tin tức này so với Sở Hạo chết càng làm cho ta hưng phấn hơn!” Quý Vương âm lãnh cười cười.

“Chúng ta đây hiện tại sẽ đem Mộng cô nương chộp tới hay không? Vạn nhất nàng kêu gọi Bồ Đề lam lên thì cũng không hay!” hần lo lắng nói

“Người cho rằng người có thể mang nàng đi sao? Cạnh nàng hiện tại toàn là cao thủ, toàn bộ cũng là các cao thủ nhìn thấy âm hồn, các người đừng đi tìm chết rồi, về phần Bồ Đề lam nàng không có biện pháp kêu gọi đi, bên trong Huyết Trì này có bảy bảy bốn mươi chín danh máu đủ để ngăn nàng kêu gọi!” Quý Vương rất có ý tứ hàm xúc nhìn hướng Huyết trì nói.

Nghe thấy vậy, Vô Tâm khẽ gật đầu, liền không nói gì nữa, nhiều máu nữ như vậy hần là không có vấn đề gì xảy ra!

“Được rồi, nơi này hết chuyện của người rồi, người đi chiếu cố tiểu thư, nàng quả quyết không thể làm ra sai lầm gì hiểu không?” Quý Vương khó có được ôn nhu nói.

“Thuộc hạ hiểu được!” Vô Tâm biết tiểu thư là thân nhân duy nhất của Quý Vương, mà hần cũng là quý thị vệ được chọn từ trong trăm ngàn hồn phách đầy toan tính của Quý Vương, hần tất nhiên không thể cô phụ Quý Vương bồi dưỡng, còn nữa, hần đã thích tiểu thư của hần thật lâu, chính là phần thích này chỉ có thể chôn dấu trong lòng.

“Quý Vương, Quý Vương.” Vô Tâm vừa mới rời đi, bên ngoài liền truyền đến một tiếng dồn dập ầm ỉ, tiếp theo một hồn phách hắc y liền hiện

thân quý gối trên mặt đất.

“Sự tình gì kích động như vậy?” Quý Vương ngồi ở trên ghế lười nhác nhìn hấn dò hỏi.

“Quý Vương, tìm được hồn phách Sở Hạo rồi!” hồn phách hắc y liền thở hắt hắt báo cáo nói.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 262: Trò chơi này càng ngày càng thú vị rồi!

“Cái gì?” Nghe vậy, Quý Vương không bình tĩnh từ trên ghế đứng lên nhìn về phía hấn.

“Quý Vương, ngài muốn tất cả chúng ta đi tìm hồn phách sở Hạo đã tìm được rồi!” hồn phách Hắc y mở miệng nói lần nữa.

“Ở nơi nào?” Nghe thấy vậy, khoe miệng Quý Vương giờ lên một nụ cười nghiền ngẫm.

“Đã mang đến, nhưng hấn hiện tại ai cũng không biết tính tình rất là nóng nảy, chúng ta đã bị hấn giết hết rất nhiều hồn phách!” hồn phách hắc y lại nói.

“Nha? Phải không? Biến thành quỷ mà còn táo bạo như vậy? Đi, bọn vương muốn đi nhanh đến xem!” Nói xong, dẫn đầu đi ra ngoài, nam nhân áo đen liền theo đi qua.

Không có thật thể Sở Hạo vẫn như trước anh tuấn không thôi, hấn lười nhác ngồi ở trên mặt ghế trong tay cầm nho tư thế tao nhã chậm rãi hướng miệng đưa đi, phía dưới toàn bộ hắc y nhân đều bị đánh rớt trên mặt đất, năm mươi thì có bốn mươi chín cái trên mặt đều bị đánh thành xưng phù, một người duy nhất không có bị đánh giờ phút này đang quý gối trước mặt của hấn giúp hấn đảm chân thật cẩn thận.

“Quý Vương giả làm!” hét lớn một tiếng, làm cho nhóm hồn phách hắc y nhất thời lộ ra biểu tình vui sướng, mà sở Hạo mắt cũng chưa nhìn một lần, như trước cứ thế ăn nho, bộ dáng thật là tao nhã đến cực điểm.

“Sur đệ, ta rốt cuộc cũng tìm được ngươi!” Quý Vương đột nhiên đi lên trước một phát bắt được tay Sở Hạo biểu hiện ra bộ dạng cực kỳ thân thiết.

Sở Hạo mày hơi hơi chau lên, tiếp theo rất không thích bắt tay rút trở về hí mắt nhìn về phía hấn âm thanh lạnh lùng nói: “Ngươi là ai, sư đệ là ai?”

“Sư đệ, ngươi làm sao vậy? Ngươi cái gì cũng không nhớ rõ sao? Ta chính là tìm ngươi rất khổ a!” Quý Vương nhìn về phía hấn run run nói, tiếp theo lấy tay che mặt biểu hiện ra bộ dạng cực kỳ khó chịu, “Sư phụ a, ta thực xin lỗi ngài lão nhân gia, tiểu Sở cái gì cũng không nhớ rõ, ta thực xin lỗi ngài lão nhân gia a!” nói xong, biểu hiện ra bộ dạng nghẹn ngào khó chịu.

Sở Hạo nghe thấy vậy đứng dậy hí mắt nhìn về phía hấn, cảm thấy có chỗ nào không đúng lắm, nhưng đến tột cùng có chỗ nào không đúng cũng không nói lên được, liền hỏi: “Ngươi là ai, ta là ai?”

Quý Vương lau ‘nước mắt’ nhìn về phía hấn, khoát tay ý bảo bọn thủ hạ toàn bộ rời đi, mọi người sau khi rời đi, hấn lại để cho bọn hạ nhân chuẩn bị chút rượu và thức ăn tốt nhất, hấn từ từ cùng hấn ta tự ôn chuyện!

Một lúc sau, đại sảnh tiếp khách, bên trong trừ bỏ Quý Vương cùng Sở Hạo liền không có người, còn lại toàn bộ thủ hạ đi ra bên ngoài nghe xong mệnh lệnh, ai cũng không được quấy rầy, Sở Hạo đối mặt một bàn mỹ thực cùng rượu ngon không thể cảm thấy hứng thú, hấn như trước cầm hoa quả ăn, tiếp theo nhíu mày hỏi: “Nói đi, ngươi biết cái gì?”

“Sư đệ, chẳng lẽ ngươi thật sự cái gì cũng không nhớ rõ sao? Ta là sư huynh của ngươi a!” những lời này nói cũng không giả, thật sự hấn là sư huynh của hấn ta, chẳng qua chuyện kia đều là quá khứ, từ khi hấn bị đuổi đi thì đã không còn là sư huynh của hấn ta rồi, nhưng, nếu hấn cái gì cũng không nhớ rõ, vậy hấn tất nhiên không thể nói như vậy.

“Nha? Sư huynh?” Sở Hạo hí mắt nhìn về phía hấn, trong đôi mắt màu đen rõ ràng có nghi hoặc rất lớn cùng với nghi ngờ thật sâu.

Quý Vương uống một ngụm rượu, lau nước mắt căn bản cũng không có chảy ra chậm rãi đem mọi chuyện cần thiết toàn bộ nói ra.

“Cái gì? Ngươi nói Phượng Ly Ca giết sư phụ phản bội sư môn?” Nghe vậy, giữa lông mày của Sở Hạo có chút không vui, tuy rằng hấn cái gì đều không nhớ ra được, nhưng mà hấn lại cảm giác lời hấn ta nói dường như có chút ẩn tượng.

“Đúng vậy a, ngươi xem ta bị hấn làm cho người không ra người quý không ra quý, thật sự là nghiệp chướng a!” hấn thở dài nói, đem chuyện xưa một chữ dấu điểm nói ra, chỉ là, hấn cùng với nhân vật Phượng Ly Ca bị chính hấn đối lại thôi.

Sở Hạo nghe thấy vậy không nói chuyện, mà là tinh tế hòa tan theo mỗi một câu của hắn.

Quý Vương đặc biệt kể lại, đem sự phụ đối với hắn tốt như nào nói một chữ không dấu điểm, nói hết sức thực cùng chân thành, chính là Sở Hạo không có để ý đến Quý Vương thời điểm nói những lời này nắm tay là nắm chặt, hắn nói mỗi một câu đều là lời nói thật, khi đó sự phụ chỉ có đối đãi với hắn ta cùng Phụng Ly Ca mới có thể tốt như vậy, mà hắn vĩnh viễn đều không được sự yêu thương đầy đủ của sự phụ.

Mà hắn phản bội sự phụ tận tay giết sự phụ toàn bộ đều là do ông ta bức bách, đều là một tay ông tạo thành, nếu thu đồ đệ, vì sao lại đối đãi mất công bằng như thế? Vì sao phải đối đãi với hắn như vậy? Hắn chính là tính tình nóng nảy một chút, độc ác hơn một chút, lại lấy được là kết quả này, hắn không cam lòng, tuyệt đối không cho phép người khác so với hắn tốt hơn, đặc biệt hai sự đệ của hắn!

Sở Hạo như trước không nói một lời đều nghe lời của hắn ta, chỉ là về mặt của hắn không còn lạnh lẽo, theo lời của hắn ta, về mặt của hắn có đôi khi có chút biến hóa, theo vui sướng đến thống khổ rồi đến rồi rã toàn bộ đều biểu hiện đi ra, Quý Vương thấy thế không khỏi nở nụ cười, xem ra, còn cần ở thêm một chút dự liệu mới được!

“Sự đệ ngươi nếu không tin tưởng, ta liền dùng một bộ kiếm pháp cho ngươi xem, đây chính là kiếm pháp ngươi yêu nhất, sự phụ từng không muốn giao cho ta, cũng là ngươi giao cho ta, ngươi xem!” nói xong, Quý Vương đứng dậy, rút ra binh khí một bên mà bắt đầu luyện .

Sở Hạo nhìn chăm chăm hắn, mày càng ngày càng chau lại, từng chiêu từng thức của hắn đều có vẻ quen thuộc như vậy, lúc này, Quý Vương cầm trong tay một binh khí chọn lựa một cái khác đưa cho Sở Hạo, Sở Hạo nhận được binh khí liền cùng hắn vung lên, một chiêu thức này quả thực chính là vừa sở giống nhau.

Một lúc sau

Sở Hạo nắm binh khí trong tay trầm mặc, vì sao hắn ta biết phần tiếp theo của chiêu thức? Vì sao hắn ta có thể cùng hắn phối hợp cái kia tốt như thế? Vì sao loại cảm giác này quen như vậy?!

“Sự đệ, ngươi thấy được chứ, tuy rằng ngươi cái gì cũng không nhớ rõ, nhưng đây là bản tính của ngươi, sự huynh chắc chắn không biết lừa gạt ngươi!” nói xong, nhìn ra phía ngoài cúi đầu “Sự phụ, con cuối cùng cũng tìm được sự đệ rồi rồi, ngài có thể nghỉ ngơi!”

Sở Hạo kinh ngạc nhìn hướng Quý Vương, trong lòng không biết là cái tư vị gì.

“Sự đệ, nếu tìm được ngươi, sự huynh sẽ đem tâm nguyện của chính mình nói cho ngươi biết, sự phụ từng thích nhất đồ đệ chính là ngươi, tuy rằng ngươi đã chết sớm, nhưng mà, ta như trước sẽ giống như sự phó đối đãi với ngươi, cho nên, tìm được ngươi, ta cũng vậy có thể đi hoàn thành chuyện trong lòng vẫn đi muốn hoàn thành rồi, nơi này đem lưu lại cho ngươi!” Quý Vương nhìn về phía hắn nói vạn phần chân thật.

“Ngươi muốn đi đâu?” Sở Hạo ngữ khí không tự giác có chút nhu hòa.

“Vi sự phụ báo thù, giết Phụng Ly Ca!” Quý Vương ánh mắt kiên định nói.

“Hãy để cho ta đi!” hắn đột nhiên mở miệng nói, nghe thấy vậy, Quý Vương giả vờ thực kinh ngạc nhìn hướng hắn kinh hô, “Không được, làm sao có thể, ngươi đã biến thành như vậy, sự huynh lại há có thể lại cho ngươi đi bị tội? Vạn nhất. Vạn nhất. Ngươi để cho ta sau này như thế nào đi đối mặt với sự phụ?” Hắn nói gấp, biểu tình kia diễn ra cũng thật sự là chân thành.

“Hắn không phải chỉ là sự phụ của một mình ngươi!” hắn lãnh đạm mở miệng.

“Sự đệ.” Lại nghẹn ngào.

“Hắn ở nơi nào?” Sở Hạo lạnh nhạt mở miệng hỏi.

“Sự đệ, trước đừng có gấp, đừng ngại mạn chậm nói tới, mặt khác báo thù cũng không nóng lòng nhất thời.” hắn để cho Sở Hạo trở lại trên bàn cơm, trong lòng không khỏi tính toán biện pháp, làm như thế nào để hắn ta đối với bọn họ không sinh ra tình cảm, làm như thế nào để hắn ta chỉ nhớ rõ hắn sự huynh này tồn tại, còn lại tư tưởng toàn bộ đều bị vứt bỏ!

“Đúng rồi, ta còn có thân nhân sao?” Đột ngột một tiếng, Sở Hạo mở miệng hỏi.

Nghe thấy vậy, Quý Vương mỉm cười lắc đầu tỏ vẻ không có, đúng vậy, thân nhân sẽ là chương ngại lớn nhất của hắn, hắn ta có thể tin tưởng hắn nói những chuyện đơn giản trước đây từng tý từng tý, nếu như để cho bọn họ gặp mặt, lấy quan hệ của hắn cùng Béo lão nhân cùng Ngừ Diên không có khả năng một chút đều không có cảm giác, đúng lúc này, hắn đột nhiên nghĩ đến, đúng rồi, có thể rút đi lương tri của hắn!

“Sự đệ uống!” có biện pháp hắn không khỏi cười vô cùng là vui vẻ, liền cho hắn uống rượu, mà Sở Hạo cũng không có cự tuyệt.

Một canh giờ sau, Sở Hạo ghé vào trên mặt bàn đang ngủ, hắn uống rượu say.

Quý Vương cười lạnh một tiếng, đứng dậy, đi đến trước mặt của hắn đưa tay ở trên đầu của hắn vận dụng sáu phần công lực, hấp thụ một phần hồn phách của hắn, mà một phần hồn phách chính là lương tri, gọi chung là trí nhớ, người một khi đã chết sẽ ba hồn chết, bảy phách biến mất, ba hồn trong đó có một hồn phách là có được trí nhớ, cũng chính là theo lời phạm nhân thường thường nói, người lúc trước là không có trí nhớ, nhất định phải cúng bảy bảy bốn mươi chín ngày sau đó mới có thể khôi phục, bởi vậy cũng chỉ có ngày đó mới có thể về nhà để nhìn thấy, mà sau khi nhìn xong sẽ hoàn toàn rời nhà đi đi trước âm tào địa phủ tiến vào nhân sinh kế tiếp!

Vài giây sau, một hòn phách của hắc cũng đã đến trên tay của hắc, hắc cười lạnh một tiếng đi trước ‘cửa đá’, ở trong đó toàn bộ đều là lương tri, mà lương tri này tất nhiên toàn bộ đều là hắc muốn khống chế lương tri người, bởi vì toàn bộ người của hắc không thể có hai tâm, tất nhiên, xóa lương tri để có thể toàn tâm toàn ý vì hắc làm việc.

Nhìn lương tri Sở Hạo trong tay đang không ngừng chớp động, khóe miệng của hắc không khỏi giờ lên một nụ cười quỷ dị, mất đi lương tri để người phải ra tay giết tất cả thân nhân của người, ta nghĩ trò chơi này hình như càng ngày càng thú vị rồi!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 263: Nếu đã mất lương tri, nguyện lấy mạng đền mạng!

Lách cách lách cách’ tiếng mưa bên ngoài không ngừng đánh vào cửa sổ của nàng, phát ra thanh âm lách cách, gió thổi vung cửa sổ phát ra thanh âm kéo kẹt, trong phòng tuy rằng tràn ngập hương vị máu tươi, nhưng có vẻ bình tĩnh khác thường. Giờ phút này, Ngữ Diên đang ngồi ở bên giường cúi đầu nhìn Sở Hạo nằm ở trên giường không hề tiếng động, nội tâm không cách nào yên tĩnh giống như mưa, “Sở Hạo, ta bảo mọi người rút lui, chẳng thích im lặng đúng không?” Nàng mỉm cười, trong lòng có loại chua xót không nói gì làm nàng khó chịu không thôi.

Than nhẹ vài tiếng, nàng khoác quần áo đứng dậy chậm rãi tiêu sái đến ngoài cửa sổ, đưa tay chậm rãi đẩy cửa sổ ra, thân ảnh màu trắng kia liền ánh vào mắt nàng, Phụng Ly Ca ngồi ở trong hành lang mưa phùn không ngừng rơi xuống, mà hắc giống như là một bức họa, im lặng ngồi ở chỗ kia không hề tiếng động, nàng mỉm cười, nhìn về phía mưa phùn kéo dài.

A, lúc này đã muốn nhập thu rồi, mà mưa này hắc coi là mưa thu đi? Mưa mùa thu, là mưa mùa xuân cùng mưa mùa hạ kết hợp, có khi mưa thu tinh tế kéo dài bay quét trên đất trời, có khi lại giống như bột phấn đang phát tán, nhưng, mưa mùa thu là quả thực là sứ giả của mùa thu hoạch, mưa mùa thu hè, nông dân trong lòng cũng thoải mái hơn, bởi vì đến ngày mùa thu hoạch, chỉ là, nàng thật có thể để cho bọn họ trở lại ngày sung sướng sao?

Hoàng thượng rốt cục cũng hồi cung rồi, Quỷ Tích rốt cục cũng trong phủ chủ của Phụng Ly Ca cứng rắn bị nhét vào Huyết Linh Đàng, mặc dù hắc vạn phần chán ghét trừng mắt Phụng Ly Ca, nhưng mà hắc vẫn không thể không làm như vậy, thân thể của hắc vẫn chưa ổn định, nếu là bị thêm thương tổn gì, như vậy, Sở Hạo còn chưa được cứu sống, hắc sẽ hồn phi phách tán, đây là kết quả nàng không muốn nhìn thấy, lực lượng thiên nhiên Phụng Ly Ca rất cố gắng thực hiện, hơn nữa, nàng còn nhân cơ hội đem Linh Đàng phong kín, bên trong tiếng động gì cũng không nghe được.

Nghĩ đến đây, nàng đưa tay khẽ vuốt Huyết Linh Đàng, nàng chua xót cười, Quỷ Tích chớ có trách ta, ta không thể để cho người bị thương tổn, không thể trở mặt nhìn người biến mất, người đối với ta rất tốt, ta đều biết, cho nên, ta nhất định không thể để cho người bị tổn thương, nàng còn biết, bọn họ chính là như vậy, bất kể là hoàng thượng, Phụng Ly Ca, Quỷ Tích, Lý Lập, Béo lão nhân, hay là Chi San đối với nàng đã không còn ghen tị muốn có biện pháp bảo vệ nàng, cũng luôn nghĩ biện pháp đi cứu vớt Sở Hạo mất đi, mà nàng lại luôn mang đến cho bọn hắc phiền toái.

Mà bây giờ, toàn bộ Tường Vân quốc có thể vượt qua kiếp nạn này hay không, hi vọng toàn bộ đều ở trên người nàng, nếu có thể không thành công, như vậy, nàng tất nhiên sẽ mất đi tất cả người thân, thiên hạ này thật sự sẽ tiến vào bóng đêm, mà đó không phải cái nàng hi vọng, ngược mắt nhìn về phía Phụng Ly Ca xa xa nhắm mắt nghỉ ngơi, nàng ở trong lòng âm thầm thề, chỉ cần ta Mộng ngữ Diên còn sống một ngày, quả quyết không thể để cho Tường Vân quốc biến mất!

Mưa phùn theo gió nhẹ nhàng bay đến trên gương mặt nàng, cảm giác mát nhất thời đem suy nghĩ của nàng kéo lại, cảm thấy cảm giác mát mẻ nhẹ, nàng liền đem cửa sổ đóng lại đem chăn che ở trên người Sở Hạo, tiếp theo nàng cầm lấy quần áo liền đi ra ngoài, bên ngoài có chút lạnh, Phụng Ly Ca trăm ngàn không cần cảm lạnh mới tốt.

“Phụng,” thời điểm sắp tới chỗ Phụng Ly Ca, Ngữ Diên vừa vặn ngừng được, một loại mùi vị quen thuộc làm nàng mày nhăn, tiếp theo một hắc ảnh liền nhanh lại đây, nàng nhất thời trừng lớn hai mắt, y phục trong tay lặng yên chảy xuống trên mặt đất, đây. . . . Đây không phải là Sở Hạo sao?!

“Phụng Ly Ca hôm nay sẽ là ngày chết của người!” Sở Hạo cảm kiếm trong tay liền hướng hắc lao đến, Phụng Ly Ca liền cầm lấy kiếm Bạch Hổ cùng hắc đánh nhau, Ngữ Diên hoảng thần, tại sao có thể như vậy, cho dù không có trí nhớ cũng không nên tới giết phụng Ly Ca a?

Hiển nhiên Phụng Ly Ca cũng kinh ngạc, hắc chẳng thể nghĩ tới hòn phách Sở Hạo sẽ đến giết hắc, đây tội cùng sao lại thế này?!

“Sở.” Ngữ Diên hoảng thần liền chạy tới, ai ngờ nàng còn chưa tới trước mặt bọn họ, hai thân ảnh cứ như vậy biến mất, Ngữ Diên ngây ngẩn cả người, tiếp theo giống như điên xông ào vào trong mưa mở cửa chạy ra ngoài, Sở Hạo người đến tội cùng làm sao vậy, người tại sao muốn giết Phụng Ly Ca? Không thể, không thể!

Dọc theo đường đi Ngữ Diên đi theo hai thân ảnh hoảng hốt vẫn chạy ở phía trước, mưa chợt đột nhiên lớn lên, mưa to như hạt đậu đánh vào trên gương mặt nàng ánh mắt đều bị bịt kín bởi một tầng hơi nước căn bản thấy không rõ phương hướng, mà một hòn phách một người kia đã sớm biến mất ở tại cuối, Ngữ Diên ngẩng nhìn bốn phía, lúc này mới phát hiện đây là khu rừng rậm, lá xanh trên cây đã bị mưa rửa sạch rơi trên mặt đất.

Trước mắt trừ bỏ mưa to ở ngoài liền không thấy được bất kỳ bóng người nào, nằng lau mưa trên mặt, tiếp tục hướng phía trước cấp tốc chạy đi, mặc kệ bọn họ ở nơi nào, ta phải tìm được, hai người kia trăm ngàn không thể tự giết lẫn nhau, nếu không, thiên hạ liền đại loạn.

Một đường chạy như điên, nằng không biết mình đến tới cùng ở địa phương nào, đến tới cùng chạy tới đâu, nhưng vừa nghĩ tới, hồn phách Sở Hạo phát tán ra tức giận mạnh mẽ, hấn như vậy làm cho nằng sợ hãi không thôi, nằng không lo lắng cho Phụng Ly Ca, bởi vì nằng biết Phụng Ly Ca căn bản là sẽ không làm thương tổn hấn, nhưng là bây giờ Sở Hạo lại một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm muốn đi làm thương tổn Phụng Ly Ca, chuyện này lại làm cho nằng lo lắng không thôi.

Bên tai tiếng gió vẫn vù vù, tay nằng dường như không có ngừng xuống dưới, bởi vì mưa quá lớn, trước mắt nằng cảnh tượng cơ bản đều là mờ hồ, mưa lạnh lẽo đánh vào trên đầu nằng sở phát ra cảm giác lạnh lẽo làm nằng có chút đau, nhưng nằng vẫn cắn răng kiên trì như cũ, rốt cục ở trong tiếng mưa gió nằng nghe được tiếng binh khí phát ra ra ‘lách cách’, lòng của nằng lâm vào chấn động, bước chân nhanh hơn đi qua.

“Người sao lại như thế nào? Không phải đối thủ của ta như trước?” Mặc dù Sở Hạo cầm trong tay không phải kiếm Thanh Long, nhưng võ công cao thâm của hấn cũng làm cho Phụng Ly Ca đánh nhau có chút cố hết sức, hơn nữa hấn căn bản là không muốn làm tổn thương hấn, bởi vậy, không bao lâu, Phụng Ly Ca cũng đã nhận lấy thương thế mà hấn hại, quần áo màu trắng của hấn đã sớm đỏ một mảnh.

“Sở Hạo, ngươi nổi điên sao?” Phụng Ly Ca cắn răng tiếp tục cùng hấn ở trong mưa giao tranh, mưa ở giữa hai người đánh nhau càng rơi xuống càng lớn, gió cũng là như thế, bởi vậy không khí chung quanh đều có thể ngửi được hương vị máu tươi.

“Giết sư phụ một khác kia ngươi nên biết có ngày hôm nay!” âm thanh Sở Hạo lạnh như băng lần thứ hai truyền tới.

Phụng Ly Ca nghe thấy vậy ngây ra một lúc, hấn không rõ hấn ta tại sao phải nói như vậy, nhưng mà sừng sốt như vậy, lại làm cho Sở Hạo một chương đánh lại đây, Phụng Ly Ca nặng nề ngã xuống mặt đất.

“Vậy sư huynh ngươi là ai?” Phụng Ly Ca không để ý tới vết máu ở khóe môi nhìn về phía hấn, vì sao hỏi như vậy, bởi vì hấn tựa hồ đoán được cái gì, hỏi như vậy chỉ là muốn chứng thực một chút mà thôi.

“Quý Vương ngươi chẳng lẽ quên rồi sao?” Sở Hạo đứng ở trước mặt của hấn nhìn về phía hấn lạnh giọng nói.

Nghe thấy vậy, Phụng Ly Ca bất đắc dĩ cười cười, quả nhiên đúng vậy, cái tên quá độc ác kia, lại đem một hồn phách của hấn rút đi.

“Hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi!” Sở Hạo vừa dứt lời, kiếm trong tay chuẩn bị đâm xuống dưới.

“Dừng tay ——” Ngữ Diên hét lớn một tiếng.

Sở Hạo dừng một chút, động tác dừng tay lại xoay người nhìn về phía nằng, Ngữ Diên rất nhanh chạy đến trước mặt của hấn ‘ba’ một tiếng, nằng hung hăng đánh vào mặt hấn một cái, Sở Hạo thất thần rồi, hấn hiển nhiên bị một chương của nằng đánh không hiểu ra sao.

“Sở Hạo chàng điên rồi sao? Hấn là sư đệ của chàng, chúng ta thiên tâm vạn khổ (trăm đắng nghìn cay) muốn cứu chàng, mà còn chàng, chàng chính là báo đáp ta cùng bọn hấn như vậy sao?” Ngữ Diên trừng mắt to nhìn về phía hấn tức giận đầy người không cần nói cũng biết.

“Ngươi là ai?” Dựa theo tính tình của hấn một kiếm của hấn đã sớm đâm về nằng, nhưng hấn vẫn không khống chế được mình mở miệng hỏi.

“Ta là ai chàng cũng không nhớ rõ, vậy tại sao chàng muốn giết hấn?” Ngữ Diên nhìn về phía khuôn mặt làm cho nằng vương bận này trong lòng khó chịu không thôi.

“Ngữ Diên. Hấn. Hấn bị Quý Vương rút đi lương tri.” Phụng Ly Ca sửa sang nội lực của mình, thông thả đứng dậy.

“Cái gì?” Nghe thấy vậy, Ngữ Diên kinh ngạc, tiếp theo hoảng sợ nhìn hướng Sở Hạo “Ngươi bị rút đi lương tri?” Nằng ở thế kỷ 21 có nghe qua vài khu Ma Nhân sẽ rút đi lương tri của Quý Hồn mà làm cho bọn họ hoàn toàn biến thành người của mình, do đó trợ giúp bọn họ đi phát tài, khi đó nằng tuy rằng cũng không phải hạng người thiện lương gì, nhưng tuyệt đối không có làm ra chuyện tình ác độc như thế.

“Ta bất kể ngươi là ai, hôm nay hấn đều phải chết!” Sở Hạo cũng không biết vì sao nghe được lời Ngữ Diên nói có loại phiền chán không hiểu, vì thế hấn cầm lấy kiếm không muốn trì hoãn thêm thời gian.

“Ngữ Diên tránh ra!” Phụng Ly Ca một phen đem Ngữ Diên túm đến phía sau mình, tiếp theo nhìn về phía Sở Hạo nói: “Ta không thể chết được, chúng ta cũng không thể chết, bởi vì chúng ta còn có sứ mệnh rất quan trọng không thể không hoàn thành!” Phụng Ly Ca gần từng tiếng rõ ràng nói.

“Chê cười, ngươi cho rằng ngươi có bản lĩnh ngăn cản ta sao?” nói xong, hấn chuyển động kiếm trong tay để tiến hành công kích, Ngữ Diên thấy thế liền đi vào trước mặt Phụng Ly Ca vờn hai tay ngăn cản Phụng Ly Ca phía sau.

“Tất cả tai nạn của chàng đều là do ta dựng lên, cho nên, muốn giết hấn hãy giết ta trước!” Ngữ Diên nhìn về phía trệt hấn không hề khiếp đảm, mưa ở trên mặt của nằng không ngừng lướt qua, chung quanh trừ bỏ tiếng mưa rơi cái gì cũng đều nghe không được.

“Ngươi cho là mạng của ngươi đối với ta rất quan trọng sao?” Hấn cười lạnh châm chọc nói.

Ngữ Diên nghe vậy không có ảo não xấu hổ, ngược lại ôn hòa cười lạnh nhạt nói: “Nếu chàng đã mất lương tri, ta nguyện lấy mạng đền mạng! Đây là yêu, là ta yêu chàng, không quan hệ có quan trọng hay không, bởi vì, yêu chàng, cho nên nguyện ý vì chàng sống, chết cho chàng, tất nhiên, sẽ không

nguyện ý chàng sẽ làm chuyện sai lầm mà về sau sẽ hối hận, chàng hiểu chưa? Tướng công. . . .” Nói xong, nàng thê thảm cười, chậm rãi nhắm đôi mắt, giống như tội phạm sắp lên pháp trường chết đi.

‘bịch’ một tiếng, Sở Hạo sau khi nghe được câu ‘tướng công’ kia của nàng, tay run lên, kiểm trong tay liền không hề dự triệu ngã xuống mặt đất mà phát ra thanh âm thanh thúy.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 264: Có một loại yêu, tên là sâu tận xương tủy, cũng không quên!

Phượng Ly Ca hơi sững sờ nhìn về phía hành vi của Sở Hạo, trong lòng không khỏi nghi hoặc, như thế nào? Chẳng lẽ hắn còn có cảm giác hay sao? Chuyện này không đúng, dựa theo lẽ thường mà nói hồn phách bị rút đi lương tri là không thể nhận được người thân, nhưng vì cái gì hành vi của hắn lại quái dị như thế, chẳng lẽ là bởi vì hắn đã đem nàng yêu đến cốt tủy do đó có thể kháng cự hết thầy lực lượng sao?!

“Sở Hạo. . . .” Ngử Diên nghe được tiếng vang mở mắt ra liền nhìn thấy Sở Hạo hé ra khuôn mặt cực kỳ rồi rầm xuất hiện ở trước mặt của nàng, tiếp theo hắn ôm đầu đau khổ ngồi chồm hóm trên mặt đất không ngừng rên rỉ, bộ dáng vạn phần thống khổ.

“Sở Hạo, chàng làm sao vậy?” Ngử Diên liền ngồi xổm xuống muốn đi trấn an hắn, không nghĩ tới bị tay hắn vung lên, Ngử Diên ngã xuống mặt đất.

“Cút ngay ——” hắn thống khổ từ trong kẽ răng cô ra hai chữ này, thân mình lại gần không được run run.

“Ngử Diên, đừng đụng vào hắn!” Phượng Ly Ca đỡ Ngử Diên muốn tiếp tục đi đụng vào thân thể Sở Hạo, Ngử Diên nghe thấy vậy nghiêng đầu nhìn về phía Phượng Ly Ca, nhìn thấy được khẳng định trong mắt hắn, tin tưởng hắn!

“A ——” một tiếng kêu bi thương làm cho hắn kéo thân mình đau đớn cấp tốc xông ào vào trong mưa, Ngử Diên muốn đuổi theo, vẫn như cũ bị Phượng Ly Ca túm cổ tay nàng lại.

“Phượng Ly Ca. . . .” Nàng xoay người nhìn về phía hắn, trong mắt tràn đầy khó hiểu, vì sao không cho nàng đuổi theo hắn, nhìn hắn giống như còn chút trí nhớ, có lẽ, có lẽ nàng có thể làm hắn tỉnh lại?

“Ta nghĩ, suy nghĩ của chúng ta là giống nhau!” Phượng Ly Ca lạnh nhạt nhìn hướng thân ảnh xa xa kia sâu kín nói.

“Vậy tại sao không cho ta đuổi theo hắn, có lẽ, có lẽ hắn có thể nhớ lại được, người cũng thấy đấy, hắn cũng không có đã thương người nha!” Ngử Diên sốt ruột nói, mưa đánh sâu vào khuôn mặt sốt ruột của nàng càng nhìn thấy nàng lộ ra vẻ vạn phần tiêu tụy

“Rất nhiều chuyện nếu tiến thêm một bước, càng ép nhanh có lẽ sự tình sẽ hoàn toàn ngược lại!” Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng nghiêm túc nói, lời của hắn từ những giọt nước ở trên tóc của hắn tích lại ở trước mặt nàng.

“Nhưng mà, nhưng mà ta thật lo lắng cho hắn, vạn nhất Quý Vương. . . .” Ngử Diên vừa nói một bên vừa nhìn về phía nơi hắn biến mất, mây càng ngày càng chau lại, trong lòng cũng càng phát ra bất an.

“Ngử Diên, người tin tưởng không, có một loại yêu tên là sâu tận xương tủy, cũng không quên!” Phượng Ly Ca nhìn về phía nàng hỏi.

“Sâu tận xương tủy cũng không quên?” Nghe thấy vậy, Ngử Diên có chút run run, loại yêu này quá sâu đi, chỉ là nàng không có để ý, chính tình yêu của mình với Sở Hạo cũng đã vượt qua khỏi cái này.

“Theo hành vi của Sở Hạo xem ra, cho dù bị rút đi lương tri, nhưng hắn đối với người vẫn như trước có khác chính là hình thức cảm giác, ta nghĩ, đây là yêu tận xương tủy cũng không quên, cho nên hắn mới thống khổ như vậy.” Phượng Ly Ca có năng lực trước kia làm cho hắn hiểu rõ được tất cả.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên không tự giác đưa tay véo vị trí ngực của mình, nơi đó chợt đột nhiên bởi vì lời của Phượng Ly Ca mà trở nên rất đau rất đau, Sở Hạo, chàng vì cứu ta mà chết, thật sự yêu ta đã muốn sâu tận xương tủy sao? Vậy chàng biết không, ta cũng yêu chàng như thế a!

“Ngử Diên. . . .” Phượng Ly Ca kinh ngạc nhìn nàng đột nhiên ngồi ngay đó.

“Làm sao vậy? Có phải không thoải mái hay không, ta đưa người trở về!” Phượng Ly Ca liền ngồi xổm xuống muốn nâng nàng lên, lại làm cho nàng vươn tay hơi cự tuyệt, “Ta không sao, nếu là có thể, người có thể dẫn hắn tới nơi này không?”

“Người muốn làm cái gì?” Nhanh chóng cảm thấy có chút không đúng lắm, Phượng Ly Ca nhíu mi hỏi.

“Làm ơn!” nói xong, Ngũ Diên chậm rãi cụp đôi mắt vẫn chưa trả lời câu hỏi của hắn, Phụng Ly Ca khó hiểu nhìn nàng, nàng đến tột cùng muốn làm gì? Đúng lúc này, Huyết Linh Đang phát ra tiếng vang, Liên Tử cùng Tử Nhi lập tức từ bên trong huyết Linh Đang bay ra, mắt của bọn hắn cũng giống như nàng là nhắm, tiếp theo đều dừng ở trên vai của nàng, như trước hiện lên trạng thái giấc ngủ.

Trong lòng Phụng Ly Ca khẽ run lên liên lập tức hiểu được nàng muốn làm cái gì, chỉ là hiện tại thân thể của nàng nhỏ bé và yếu ớt như thế, lại đang trong mưa, chuyện này không phải sẽ rất nguy hiểm? Hãy nhìn đến khuôn mặt nàng dứt khoát mà lựa chọn, cho dù trong lòng không muốn nhưng hắn như trước đi rất nhanh trở về.

Sở Hạo, hôm nay vừa thấy, lòng, chẳng vẫn chờ mong như trước, ta nghĩ, vô luận là yêu tận xương tủy cũng thế, sinh tử gắn bó cũng thế, cuối cùng là tình cảm của chàng đối với ta, hôm nay, ta Mong ngũ Diên nếu không thể cứu trị chàng, thì hãy để ta theo chàng cùng nhau mất lương tri, cùng nhau đi xuống Hoàng Tuyền!

Mang theo loại ý nghĩ mạnh mẽ này, nàng lần đầu tiên một tiếng trống làm tinh thần hăng hái thêm áp chế máu trong thân muốn trào ra, yên lặng gọi bảo vật cuối cùng trong bảo khố, đứa nhỏ, trở về đi, mang theo sứ mạng của người trở lại bên cạnh ta, vì hòa bình mà tồn tại, vì hòa bình mà sinh, phá tan hết thảy gông xiềng, đi vào bên cạnh ta, ta cần người, Tường Vân quốc cần người, dân chúng cần người.

Kêu gọi của nàng làm cho trời đất đều biến sắc, gió càng lúc càng lớn, giọt mưa lớn như hạt đậu tích lại trên thân thể làm nàng ướt đẫm, nhìn từ đằng xa, nàng giống như là một pho tượng đá không nhúc nhích, chung quanh chợt đột nhiên bắt đầu tụ tập các loại màu đen gì đó.

Chờ thời điểm Phụng Ly Ca công thi thể Sở Hạo đi vào trước mặt nàng, quanh thân thể của nàng xuất hiện rất nhiều loại quỷ quái, kêu gọi của nàng thái quá mức mạnh mẽ, toàn bộ quỷ quái chung quanh bị hấp dẫn mà đến, muốn đi tới gần, nhưng không cách nào tới gần, toàn thân nàng tan mát ra một loại rung động không hiểu, loại này rung động làm cho quỷ quái hưng phấn lại khiếp đảm không thôi.

Phụng Ly Ca liền nhẹ nhàng đem Sở Hạo đặt ở trên mặt đất, làm cho hắn dựa vào cây, mà hắn liền đứng ở bên cạnh hắn ta nhìn nước mưa tưới vào Ngũ Diên, mà trên người của hắn đã ướt đẫm từ lâu, hắn không có cùng Bé lão nhân bọn họ giải thích, cũng không có cơ hội giải thích, hắn không thể để cho nàng một mình ở trong này mạo hiểm, bởi vậy, chỉ để lại một câu, ‘cứu Sở Hạo’ liền dùng khinh công cấp tốc chạy vội tới.

Lúc này, mưa càng lúc càng lớn, không bao lâu, mưa đã rất nhanh đem vết máu trên người Sở Hạo lau sạch sẽ, khuôn mặt tuấn mỹ của hắn liền hiện ra, chỉ là trên mặt như vậy không có chút huyết sắc nào.

Đúng lúc này, xa xa một thân ảnh màu đen quen thuộc làm cho Phụng Ly Ca hơi hơi nhíu mày, một giây sau, bật nhảy một cái đi tới.

“Kia. Là ta?” Nguyên bản hắn muốn rời đi, nhưng nghĩ nghĩ vì sao hắn lại có cảm giác đau lòng này, bởi vậy hắn muốn trở lại đến xem có phải còn có loại cảm giác này hay không, lại không nghĩ rằng nhìn đến một màn như vậy.

“Đúng vậy, đó là người, người có biết nàng đang làm cái gì không? Nàng đang cứu người, cho hồn phách người đạt được cuộc sống mới, nói cách khác cho người hồi hồn, cho người lại sống lại!” phụng Ly Ca nhìn về phía Ngũ Diên thì pháp chậm rãi nói.

“Phải không?” Sở Hạo nhíu mày nhìn về phía hắn, hắn không biết mình vì sao có chút vui sướng, nhưng không muốn đi tin tưởng chuyện tình không thể tưởng tượng như vậy, người đã chết, còn có thể cứu sống sao? Vậy hắn rốt cuộc cùng nữ nhân này là quan hệ như thế nào, cùng nam nhân giết sư phụ này quan hệ như thế nào, mình không phải là muốn đi giết hắn báo thù cho sư phụ ư, nhưng hắn hiện tại gần trong gang tấc, chính mình vì sao không nhúc nhích? Hắn đến tột cùng làm sao vậy?

“Đúng vậy a, người không nên hoài nghi nàng, bởi vì nàng là nương tử của người a!” Phụng Ly Ca nghiêng đầu nhìn về phía hắn, mỉm cười, cười như vậy chính là hăm dọa hăm dọa hăm dọa ta!

“Nương tử?” Nghe thấy vậy, hắn lẩm bầm nhỏ hai chữ này, ngực lại một lần nữa không hiểu hơi hơi đau đớn.

“Sao lại thế này?” Quý Vương nhìn về phía Bồ Đề lam trong huyết trì không ngừng run run hoảng hốt.

“Quý Vương, chẳng lẽ nàng lại bắt đầu kêu?” Vô Tâm mới từ U lam nơi đó lại đây muốn cho Quý Vương đi xem tiểu thư, lại không nghĩ rằng nhìn thấy một màn như vậy, bên trong Huyết Trì máu như lốc xoáy bình thường không ngừng bốc lên, vết máu Huyết trì bắt đầu quay cuồng, giống như là muốn nổ tung.

Quý Vương thấy thế mày không khỏi chau mày thêm lợi hại, nàng thật sự có năng lực lớn như vậy sao?

“Quý Vương chúng ta nên làm cái gì bây giờ?” Vô Tâm có chút lo lắng cấp tốc hỏi.

“Đừng ngạc nhiên như thế, ta không tin nàng thật sự có năng lực lớn như vậy, người đừng quên mất, nước ao này là dùng bảy bảy bốn mươi chín máu người nữ tử mà tạo ra, nàng hẳn là không có bản lĩnh cao như vậy có thể cho Bồ Đề lam theo Huyết Trì mà ra!” Quý Vương nhìn về phía Bồ Đề lam lay động không thôi nói.

“Nhưng mà, nhưng mà nhìn qua rất nguy hiểm a!” Vô Tâm vội vàng nhanh chóng nói.

Quý Vương nghe vậy, không khỏi nhíu mày nhìn về phía Bồ Đề lam trong nước ao càng ngày càng lắc, lần đầu tiên, sinh ra một loại tên là lo lắng gì đó, trời

a, nằng đến tột cùng có được năng lực như thế nào? Nếu có thể làm cho Bồ Đề lam run run như thế, chẳng lẽ nằng thật là Thiên nữ chuyển thế?!

Chỉ nghe thấy một tiếng ‘hư’ một tiếng, lúc Quý Vương đang suy ngẫm ở bên trong, Bồ Đề lam như kỳ tích theo Huyết Tri nhảy dựng lên, tiếp theo nhanh chóng từ bên trong bay ra ngoài, tốc độ nhanh giống như tia chớp, Quý Vương còn chưa hoàn thần lại, tiếp theo lại là ‘rầm’ một tiếng, Huyết Tri trong khoảnh khắc ầm ầm sập, máu chảy đầy đất.

“Quý Vương.” Vô Tâm thấy thế lo lắng không thôi.

Quý Vương thấy thế mày nhíu chặt nắm tay không tự giác nắm chặt, tiếp theo liền quát lớn: “Đuôi” !

Vô Tâm gật đầu liền cùng Quý Vương đi ra ngoài mà đi, chỉ là vừa ra bên ngoài lại bị một thanh âm đồn dập ngăn chặn lại.

“Quý Vương, Quý Vương, có người xông vào cấm địa!” Hắc y nhân quỳ rạp trên mặt đất run run báo cáo.

“Cái gì? Người nào không muốn sống dám xông vào cấm địa?” Nghe vậy, sắc mặt Quý Vương lập tức biến thành màu đen, chỉ thấy hai mắt hấn lợi hại như kiếm, thanh âm chuyển sang lạnh lẽo, ngữ điệu băng hàn, hiển nhiên phần nộ không cực.

“Hấn hấn thật là lợi hại, hấn giết rất nhiều người cùng hồn phách, hiện tại bên ngoài toàn bộ đều là thi thể.” Hắc y nhân lại run run trả lời.

“Phé vật!” Quý Vương nổi giận gầm lên một tiếng, một chưởng liền đánh qua, hắc y nhân nháy mắt ngã xuống đất hóa thành tro tàn.

“Quý Vương!” Vô Tâm lo lắng nhìn hấn, Bồ Đề lam này làm sao bây giờ?!

“Bồ Đề Lam tạm thời gác lại, thiếu tam bảo, bốn vương vẫn biện pháp đối phó bọn họ như trước, trước theo bốn vương đi vào cấm địa, bản thân ta là muốn nhìn xem đến tột cùng là ai muốn lập tức nhìn thấy Diêm Vương!” Nói xong, hấn tức giận phát tay áo rất nhanh hướng cấm địa mà đi.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhãn Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 265: Bởi vì, chàng yêu ta!

Quý Vương nghe được có người xông vào cấm địa nhất thời tức giận sôi lên, vì thế mang theo Vô Tâm bước đi vội vã chạy tới cấm địa, ai biết thời điểm đợi cho bọn họ tới, nơi này sớm bị hủy thành một mảnh, mà cái người phá hư kia cũng không biết chạy tới đâu rồi.

“Khốn nạn!” Quý Vương rít gào hét lớn một tiếng, hiển nhiên phần nộ không thôi.

Vô Tâm thấy thế liền ở chung quanh tuần tra tình trạng hiện tại, không có một chút manh mối nào, hấn đi vào bên người Quý Vương nói: “Quý Vương, người kia hình như là một cao thủ!”

Nghe vậy, Quý Vương không nói chuyện, chính là lạnh nhạt nhìn hướng phương xa, “Cao thủ? Ta xem không cần thiết!” nói xong, khoe miệng hấn treo lên mỉm cười, hương vị này tuy rằng chỉ ngửi lấy một lần, nhưng mà không đến mức làm cho hấn quên toàn bộ, chính là thật lâu không gặp, tựa hồ công lực của hấn ta tiến bộ rồi không ít, đều có thể tìm được chỗ này!

“Quý Vương, chúng ta cần làm sao bây giờ, kế hoạch này.” Vô Tâm nhìn về phía khuôn mặt Quý Vương đang nở nụ cười lỗ chân lông trên người không tự giác dựng lên.

“Thôi, không cần ngại ngần, xem ra đây là ý trời, bốn vương thật ra muốn nhìn đến bọn họ vận may có thể tới khi nào, kế hoạch tự nhiên tiến hành bình thường!” Quý Vương cười lạnh một tiếng, khí phách nói, ngữ khí dừng cảm như vậy thật khiến cho Vô Tâm có chút lo lắng, lo lắng không phải cho Quý Vương, mà là cho đám người kia được vận may ủng hộ bọn họ.

“A ——” đúng lúc này, Ngự Diên hét lớn một tiếng, xa xa một chút ánh sáng màu lam tựa như tia chớp bắn thẳng đến mà đến, Phượng Ly Ca thất thần rồi, đó là một cái gì tương tự trái nho, còn không đợi hấn định thần lại, Bồ Đề lam kia nháy mắt mở miệng ra, một người Tiểu Lam cứ như vậy ngang trời sinh ra rồi, nó vừa ra đời, chung quanh nhất thời bị ánh sáng màu lam bao phủ, Sở Hạo chợt đột nhiên thông khổ ngồi chồm hổm trên mặt đất ôm đầu bộ dáng vạn phần khó chịu.

“Sở Hạo, ngươi làm sao vậy?” Phượng Ly Ca lo lắng ngồi xổm bên cạnh hấn đưa tay muốn đi trấn an hấn, lại không nghĩ rằng nóng trên người hấn làm cho tay hấn chạm vào trong nháy mắt lập tức liền buông lỏng ra, sao lại thế này? Trên người của hấn làm sao có thể nóng như vậy?

“A, a a a” đúng lúc này, Phượng Ly Ca nghe được thanh âm vô số quỷ quái thống khổ kêu la, hấn liền ngước mắt nhìn sang, chính là lúc này quay

chung quanh bên người Ngừ Diên toàn bộ quỹ quái đã bị ánh sáng màu lam này bắn ra, nhất thời thân mình bọn quỹ quái liền phá thành những mảnh nhỏ, bộ mặt rất là dữ tợn.

Chẳng lẽ là bởi vì ánh sáng màu lam là chính khí, cho nên hồn phách bọn họ đều không thể tới gần sao? Nghĩ đến đây, hắc giờ mới hiểu được vì sao Sở Hạo sẽ thống khổ như thế, một giây sau, hắc liền dùng thân mình che thứ ánh sáng màu lam này, tránh cho hắc bị chiếu xạ mà thống khổ vạn phần.

“Ách?” Đột nhiên giảm bớt thống khổ, làm cho Sở Hạo ngược mắt nhìn lại đây, lại phát hiện này ‘kẻ thù’ lại dùng thân mình che chở hắc, trong nháy mắt, một loại cảm động không hiểu xông lên trong đầu của hắc, thực âm thực âm

Ngay tại thời khắc Tiểu Lam sinh ra, Liên Tử cùng Tử nhi như là có dự cảm giống nhau nháy mắt liền tỉnh lại.

Giờ phút này, nội tâm Ngừ Diên máu đã sôi bốc lên không ngừng, loại cảm giác này làm cho nàng muốn cúi người mà phun, nhưng mà nàng biết, nàng không thể phun, nàng liền nghẹn một hơi này, nếu là ối ra, kết quả của nàng không biết là cái gì, thời điểm hura có xác định kết cục là cái gì, nàng phải mạnh mẽ nghẹn lại, cho đến khi đem Sở Hạo cứu sống, vì phòng ngừa chính mình ngất, nàng không chỉ có nghẹn khẩu khí, còn cắn chặt đầu lưỡi, loại đau đớn này giống như toàn tâm, nhưng nàng biết, chỉ có đau đớn mới có thể để cho nàng thanh tỉnh.

Quỹ quái đạo hạnh thấp này sau khi nhìn thấy ba mảnh, sớm biến mất sạch sẽ, chung quanh trừ bỏ gió nhẹ, cũng chỉ có mấy người bọn hắc, mà thân mình Sở Hạo dưới sự che dấu của Phụng Ly Ca, cũng dần dần khôi phục lại, mà nghi hoặc chôn dấu trong đáy lòng hắc càng ngày càng nhiều, chuyện kia làm cho hắc khó hiểu phiền lòng nổi lòng lại không nhớ lại được gì, cho nên trừ bỏ đau đầu cũng chỉ có đau đầu.

“Mẫu thân, đây là Lam đệ đệ!” Liên Tử lời kéo Tiểu Lam bay đến bên người Ngừ Diên mỉm cười.

Ngừ Diên nhìn về phía Liên Tử cùng Tử nhi còn có Tiểu Lam này còn chưa nói chuyện, nhưng nàng căn bản không thể mở miệng, một khi mở miệng sẽ phá khí, Liên Tử tựa hồ hiểu được giống như gạt đầu, nhìn về phía Tử nhi cùng Lam nhi, tiếp theo nói thêm vài câu, hai tiểu nhân hiểu được gạt đầu.

“Mẫu thân, Tiểu Lam đã tới chậm, không nên trách Tiểu Lam!” Tiểu Lam cực cung bay đến bả vai của nàng ở trên mặt nàng ‘bẹ’ một ngụm, có vẻ hết sức thân cận.

Ngừ Diên nhìn về phía nó, nước mắt chậm rãi đã tuôn ra hốc mắt, hài tử ngốc, mẫu thân làm sao có thể trách ngươi chứ?

“Mẫu thân, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cứu sống phụ thân!” Liên Tử mỉm cười đi vào trước mặt của nàng gạt đầu khẳng định nói.

“Đúng vậy, mẫu thân ngươi cũng đừng có lo lắng, đúng rồi, mẫu thân, ngươi phải đáp ứng Tử nhi hãy yêu phụ thân, sinh cho phụ thân thật nhiều tiểu bảo, chúng ta không có phúc khí ở bên cạnh ngươi, cho nên, người nhất định phải chiếu cố chính mình thật tốt!” Tử nhi chảy nước mắt dặn nói.

Nước mắt Ngừ Diên không ngừng trào ra, khẽ gạt đầu, vẫn như cắn chặt hàm răng như cũ, thiên ngôn vạn ngữ nàng không thể nói, nhưng nàng tin tưởng, bọn họ đều hiểu được, đều hiểu được!

Nói xong, Ngừ Diên dưới sự chỉ điểm của Liên Tử chậm rãi nhắm mắt, bốn người phải tâm linh tương thông với nhau niệm khẩu quyết, Phụng Ly Ca thấy không rõ các nàng đang làm cái gì, nhưng mà chung quanh các nàng bình dụng lên không tầm thường tốc độ gió nhất thời làm cho hắc trùng lớn hai mắt, chung quanh Ngừ Diên gió càng lúc càng lớn, tiếng gió cũng càng ngày càng không bình thường, ngay tại thời điểm hắc không biết rõ đến tột cùng sao lại thế này, bên cạnh hắc Sở Hạo giống như là bị một sức mạnh hấp lực trông rỗng dụng lên, tốc độ là nhanh như vậy.

“Sở.” Phụng Ly Ca chữ Hạo còn chưa ra khỏi miệng, một chút u hồn này tốc độ như tia chớp trực tiếp xông ào vào bên trong cổ thi thể kia của Sở Hạo, Phụng Ly Ca kinh ngạc nhìn một màn này, nhất thời bị hiện tượng siêu nhiên này làm cho ngây ngẩn cả người.

Chung quanh nhất thời lâm vào bên trong một luồng ánh sáng màu vàng, loại ánh sáng này quá mức chói mắt, điều này làm cho Phụng Ly Ca không thể không nhắm mắt lại, vài giây sau, ánh sáng màu vàng biến mất, chung quanh lại khôi phục bộ dáng lúc trước, mưa cũng ngừng lại, bầu trời xa xăm liền treo lên một đạo cầu vồng hoa mỹ, thoáng chốc mê người.

Ngừ Diên nhìn đến cầu vồng tiên diễm kia rốt cục nhếch miệng cười, mưa gió qua đi rốt cục có thể nhìn thấy cầu vồng sao? Mà nàng mỉm cười máu tươi trong miệng kia liền tuôn ra giống như nước bay vọt mà ra, Phụng Ly Ca thấy thể hoàng thần bật nhảy một cái đi vào trước mặt của nàng đỡ nàng muốn ngã xuống.

“Ngừ Diên, Ngừ Diên!” hắc liền cấp tốc kêu lên, tiếp theo liền bắt mạch cho nàng, lúc này vừa chạm vào mới phát hiện thân thể của nàng trống rỗng còn giống là muốn biến mất.

“Hắc. Sống sao?” Nàng dùng ý chỉ cuối cùng đi chống lại bất tỉnh, suy yếu kia hỏi.

Phụng Ly Ca nhìn về phía nàng nhủ mi nói: “Ngươi bây giờ nên quan tâm ngươi!”

“Hắc. Sống. Sao?” Nàng như cũ là những lời này, Phụng Ly Ca biết, nàng đích thị là đang chịu đựng tất cả đau đớn mục đích chỉ là muốn biết hắc sống hay không, thấy thế, hắc ôm lấy nàng đi vào bên người Sở Hạo, Ngừ Diên hơi hơi nghiêng đầu nhìn sang, cái vết thương trên người kia như kỳ tích tốt hơn rồi, đúng lúc này, thân thể hắc đột nhiên hơi hơi động.

“Sở Hạo!” Phụng Ly Ca ôm lấy Ngừ Diên lớn tiếng la lên. Sở Hạo hơi hơi nhíu mày trên mặt đất

Một tiếng la lên của hắc ta, làm cho hắc đang ngây ngốc rốt cục chậm rãi mở mắt ra, chính là mờ hai mắt ra một chốc kia, hắc có chút hoảng hốt, tiếp

theo ngòai dậy nhìn về phía Ngừ Diên mạch tượng suy yếu cùng với Phurọng Ly Ca bảo vệ hấn kia.

“Các nguoi đến tốt cùng là ai?” Hấn mảy rồi rắm vô cùng, nói vậy hấn vừa rồi vẫn nhủ mi hay chính là đang nghĩ chuyện này

“Nguoi tốt cục. Sống.” Lời nói của Ngừ Diên càng ngày càng suy yếu.

“Tại sao nguoi muốn cứu ta? Nguoi cùng ta đến tốt cùng là quan hệ gì?” Sở Hạo cầm lấy tay nàng gấp gấp hỏi.

“Cái gì quan hệ? Vậy nguoi. Vừa rồi vì sao không giết ta? Nguoi rõ ràng. Có cơ hội.” mảy của nàng càng ngày càng rối rắm, hiển nhiên là cố nén nội tâm đang không thoải mái.

“Không biết, ta không hạ thủ được, ta không hạ thủ được!” Sở Hạo thống khổ nhìn hướng nàng suy yếu, cảm thấy loại cảm giác này quá mức quen thuộc, nhưng đến tốt cùng là cảm giác gì, hấn nhất thời còn nói được.

“Muốn. Biết vì sao nguoi. Không hạ thủ được sao?” Nàng hiện tại mỗi một câu nói trong miệng sẽ chảy ra máu, Pphurọng Ly Ca muốn ngăn cản, nhưng không có đi ngăn cản, bởi vì hấn không muốn để cho bọn họ bỏ qua lẫn nhau một câu gì.

“Vì sao?” Hấn trừng lớn hai mắt nhìn về phía nàng, sợ bỏ qua từng cái biểu tình của nàng.

“Bởi vì. Chàng yêu ta.” Nói xong, nàng mỉm cười.

“Ta yêu nguoi?” Nghe vậy, Sở Hạo ngây ngốc không biết nên nói cái gì, chỗ trống trong đầu lại làm cho hấn muốn đi phát điên, hấn vì sao không nhớ nổi bất cứ chuyện gì? Nhưng loại cảm giác không hiểu này lại làm cho tim của hấn hơi hơi đau đớn không thôi, trời ạ, hấn đến tốt cùng làm sao vậy?

Ngừ Diên thấy hấn thống khổ cũng không nói gì nữa, không phải nàng không muốn nói, chính là nàng không có cơ hội nói nhiều như vậy, vì thế nàng nắm chặt thời gian mạnh mẽ bắt lấy Phurọng Ly Ca nói cầu xin nói: “Làm ơn. Tim về. Trở về lương tri của hấn.”

“Ngừ Diên.” Phurọng Ly Ca thấy thế chợt đột nhiên liền nghẹn ngào.

“Các nguoi muốn tìm cái này sao?” Đột ngột một tiếng, sau lưng của bọn họ truyền tới một thanh âm quen thuộc, Phurọng Ly Ca cùng Sở Hạo đồng thời ngược mắt nhìn lại, lúc Phurọng Ly Ca nhìn đến lương tri quen thuộc trong tay của hấn, nhất thời kinh ngạc nói không ra lời.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 266: Ai thay quần áo cho nàng ? !

Ngừ Diên hơi hơi nhủ mảy, chậm rãi nghiêng đầu nhìn sang, khi thấy người tới là lúc, trên mặt của nàng nở một nụ cười âm áp, “Dịch Hiên.

Một tiếng suy yếu ‘Dịch Hiên’ nhất thời làm cho Dịch Hiên ngây ra một lúc, một giây sau, bay nhanh đi tới bên người Ngừ Diên, “Ngừ Diên nguoi làm sao vậy?” Trên mặt hấn không còn có vui sướng vừa rồi, mà biến thành lo lắng, lo lắng thật sâu.

“Nguoi. Bình phục?” ánh mắt Ngừ Diên bắt đầu có chút tan rã, nàng không xác định được Dịch Hiên đến tốt cùng ở vị trí gì.

“Đúng, ta bình phục, nguoi làm sao vậy? Nguoi đừng làm ta sợ!” Dịch Hiên liền kêu lên.

“Nhanh lên đem lương tri cho hấn!” Phurọng Ly Ca liền nhắc nhở nói.

Nghe vậy, Dịch Hiên dùng chưởng lực lập tức đem lương tri của Sở Hạo đánh rớt vào trong đầu của hấn, nguyên gốc người không có bất kỳ trí nhớ nào, nháy mắt quỳ trên mặt đất ôm đầu đau khổ không thôi, trí nhớ như đảo núi lấp biển thổi quét mà đến, làm cho hấn khó có thể thừa nhận, đến khi trong đầu hấn xuất hiện Ngừ Diên mất đi đưa nhỏ trong nháy mắt kia, thống khổ, thống khổ, vẫn là thống khổ.

“A ——” một tiếng gầm rú tê tâm liệt phế, kinh động chim chóc trong rừng rậm, cũng kinh động nội tâm mềm mại nhất kia.

“Ngừ Diên, Ngừ Diên, Ngừ Diên.” Sở Hạo liền chạy tới, một phen từ trong lòng Phurọng Ly Ca nhận lấy Ngừ Diên suy yếu không thôi, trong mắt của hấn có đau đớn cùng tự trách thật lâu.

“Thực xin lỗi, thực xin lỗi!” thanh âm của hấn xuất hiện nghẹn ngào, ánh mắt lại đau đớn giống như sắp chết.

“Chàng. Rốt cục nhớ ra rồi?” Nàng mỉm cười, như là giải quyết xong nỗi lòng lo lắng ngổn ngang rồi mê man đi.

“Ngữ Diên ——” ôm nàng thân mình suy yếu, Sở Hạo bị thương hò hét truyền khắp từng nơi.

“Đừng lo lắng, nhanh mang nàng trở về, trì hoãn nhiều hơn một chút là thêm một phần nguy hiểm!” Phụng Ly Ca một tay đỡ lấy bờ vai của hắn cho ánh mắt khẳng định nói.

Sở Hạo đau đớn nhìn hắn, khẽ gật đầu, vội ôm nàng lên ngay lập tức chạy trở về, Phụng Ly Ca dặn dò Dịch Hiên chạy nhanh theo sau, Dịch Hiên gật đầu liền đi theo bước chân Phụng Ly Ca rất nhanh.

Một canh giờ sau

“Hạo nhi, người rốt cục không có việc gì rồi?” Béo lão nhân lần thứ N rơi lệ nói.

Sở Hạo lung tung gật đầu, tâm tư của hắn toàn bộ đều ở trên người Ngữ Diên trong phòng, mà bên trong trừ bỏ Phụng Ly Ca cùng Dịch Hiên mọi người liền ở bên ngoài, hắn khẳng định Phụng Ly Ca là cố ý, hắn ta là trừng phạt lỗi của mình cho nên không cho hắn đi vào, nhất định là thế, nghĩ đến đây, hắn đã muốn đi vào bên trong, lập tức lại bị Béo lão nhân túm cánh tay lại.

“Hạo nhi, người đừng lo lắng, Phụng Ly Ca tiểu tử này sẽ cứu Diên nhi, người đừng xúc động, người đi vào sẽ làm bọn họ chậm trễ trị liệu!” Béo lão nhân liền khuyên.

“Nhưng mà. Nhưng mà đã một canh giờ!” Sở Hạo lo lắng hướng bên trong Kim Uyên qua lại nhìn xung quanh, lại chỉ có thể nhìn thấy cánh cửa giờ này khắc này đang đóng chặt, hắn muốn đánh một chuông đem cái cửa này bỏ ra.

“Lý Lập, ta thật lo lắng cho Ngữ Diên tỷ!” Chi San lo lắng nhìn vào bên trong, chột dạ không yên nói.

Lý Lập nghe thấy vậy nhìn về phía nàng nói: “Người yên tâm, nàng không có việc gì, nhất định!” ánh mắt kiên định Lý Lập nhìn về phía cửa gỗ nhắm chặt kia, tâm yên lặng cầu nguyện, trăm ngàn không thể có việc, nhất định phải bình an, bình an!

Chi San nghiêng đầu nhìn thoáng qua Lý Lập, theo ánh mắt kiên định của hắn ở bên trong, nàng tựa hồ thấy được một loại cảm tình khác, loại cảm giác này không phải tình yêu so với tình yêu càng làm cho nàng kính nể hơn, thời điểm đang lần trốn ở trong Tử cốc, chân của nàng vô tình bị trật, hắn không nói hai lời liền xông nàng lên, vẫn hướng phía trước mà đi, tuy rằng nàng biết mình cũng không béo, nhưng hắn cũng chính mình ít nhiều vẫn có chút cố hết sức, nhìn đến cái trán của hắn hơi hơi xuất mồ hôi, nàng khuyên hắn buông nàng ra, hắn lại nói cho biết, ta là nam nhân, tự nhiên phải bảo hộ nữ nhân, cho dù là chết, cũng sẽ làm cho mình chết ở phía trước nữ nhân, nếu không cũng không phải là đàn ông.

Một khắc này, lòng của nàng đột nhiên như là bị người nhẹ nhàng kích thích một chút, nàng đã sớm biết Sở Hạo cũng không thích hợp với nàng, mà tình cảm của Ngữ Diên đối với Sở Hạo nàng cũng thấy rõ ràng rồi, đó là không ai bằng, hai người kia trong lòng rốt cuộc không thể dung hạ bất luận kẻ nào, nàng cần gì phải đi phá hư người khác đâu, như vậy lương tâm cũng sẽ bất an.

Mà đối với Lý Lập, lòng của nàng lại sinh ra một loại tình cảm không hiểu, có lẽ, người nam nhân này là một người đáng giá để cho nữ nhân phò thác chung thân, chỉ là, nàng có thể đi vào tim của hắn sao?!

Đúng lúc này, cửa đột nhiên truyền đến một tiếng bước chân, mọi người ngẩng ra một lúc, liền ngoái đầu nhìn lại nhìn lại, từ khi Sở Hạo xảy ra sự tình, dựa theo lời Sở Thiên nói, Béo lão nhân đem tất cả toàn bộ mọi người đi ra, trong sân cũng chỉ có mấy người này, còn có Nhất Kiếm, Nhất Kiếm không hiểu sao thấy có người ngoài mở cửa, vì thế mọi người bên trong đang kinh ngạc, liền thấy được đây không phải người ngoài, mà là đương kim thiên tử, Sở Thiên!

“Sở Hạo!” Sở Thiên nhìn thấy hắn thức tỉnh, bên miệng rốt cục cũng hiện lên một chút ý cười

“Cung Thân Vương ngài thật sự, thật sự.” Tào công công ghen ngào, trời ạ, đây quả thực là kỳ tích, quả thực chính là làm cho người ta mở rộng tầm mắt, nguyên lai tam bảo thật sự, thật sự.

“Hoàng huynh!” Sở Hạo liền đi đến trước mặt hắn cùng nắm hai tay hắn thật chặt, rất nhiều lời muốn nói mà không nói được lời nào.

“Nàng làm được, thật sự làm được!” Sở Thiên nhìn về phía Sở Hạo kích động khó có thể nói được, Tường Văn quốc được cứu cứu được cứu rồi!

Sở Hạo gật gật đầu, trong lòng vương bận ngoái đầu nhìn lại về phía cánh cửa nhắm chặt kia.

“Ngữ Diên đâu? Còn chưa có đi ra sao?” Sở Thiên không thấy Ngữ Diên không khỏi hỏi, vừa mới nhận được mật hàm của Sở Hạo, hắn liền mang theo Tào công công chạy tới nơi này.

“Còn tại bên trong!” Sở Hạo lo lắng nói, lời của hắn vừa nói xong, cửa đột nhiên bị mở ra, mọi người thấy thế liền chen nhau đi lên.

“Thế nào? Thế nào?” Sở Hạo kích động lời vạt áo lớn của Phụng Ly Ca lên tiếng dò hỏi.

Phụng Ly Ca hơi hơi nhíu mày nhìn về phía tay hắn thô bạo không hề ngại nói: “Đã lâu không gặp, người không phải muốn giết ta, hay là nghĩ muốn đánh ta như vậy sao?”

Nghe thấy vậy, Sở Hạo buông tay ra oán hận nhìn hắn lại hỏi: “Thế nào?”

Phượng Ly Ca thấy thế không khỏi cười cười, xem ra, Ngũ Diên chính là nhược điểm trí mạng của hắn, “Không có việc gì rồi, nhưng hiện tại thân thể rất suy yếu phải nghỉ ngơi thật tốt một chút!” hắn cũng không muốn cùng hắn nói giỡn, liền nói sự thật.

Lời nói của Phượng Ly Ca là không thể nghi ngờ làm cho mọi người như uống được thuốc an thần, lúc này, sau khi xác định nàng không việc gì, mọi người đi vào thăm, Ngũ Diên trên giường hai mắt nhắm nghiền, quần áo đã bị đổi ra rồi, quần áo dính máu kia đều bị nhét vào một bên, Dịch Hiên giờ phút này đang ngồi ở phía trước bàn uống nước trà.

“Ai, ai thoát quần áo cho nàng?” Sở Hạo thấy thế đột nhiên rống lớn, bộ dáng rất là phẫn nộ, một giây sau, lại lôi vạt áo Phượng Ly Ca quát: “Không cho ta tiến vào chính là để cho ngươi tự mình thoát đấy sao? Nàng là người ngươi có thể thoát đấy sao?”

“Khụ khụ khụ, ngươi muốn giết người à?” Phượng Ly Ca bị hắn tóm không ngừng ho khan.

“Nhìn thấy thân thể nàng, thì phải giết!” hắn đột nhiên cả giận nói, nghĩ đến thân thể mềm mại của nàng bị người xem hết, hắn vô cùng không thích, rất không thích!

Phượng Ly Ca ngậy ra một lúc nói: “Cứu người quan trọng hơn hay là.” Nói xong, nhú mày nhìn về phía Sở Hạo.

“Hạo nhi, người này mạng quan trọng hơn, ngươi cũng đừng nghĩ cái gì.” Béo lão nhân nói gấp.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo chỉ có thể oán hận buông tay ra, kỳ thật hắn cũng biết, nhưng mà nghĩ đến hắn ta cởi quần áo cho nàng hắn vẫn là rất không thích, đang nói rồi, cho dù phải cởi quần áo để trị liệu, thì cũng có thể cho hắn đi vào a, hắn là tướng công của nàng a! Nghĩ đến đây, hắn liền tức giận cả người khó chịu, tiếp theo hắn liếc mắt thoáng nhìn qua Dịch Hiên đang uống trà, lửa giận lại thiếu đốt, “Được, hắn giúp nàng trị liệu còn chưa tính, ngươi ——” hắn tự tay chỉ vào Dịch Hiên quát: “Nhưng tại sao ngươi lại ở trong này, ngươi vừa mới thấy cái gì rồi?” Mắt thấy quần áo nữ nhân yêu mến bị nam nhân thoát ra, hơn nữa còn là trước mặt nam nhân khác mà thoát, nghĩ đến đây, hắn tràn đầy tức giận thật muốn tìm người đánh một chút.

“Ai, Sở huynh, ngươi yên tâm, ta không thấy, ta nhắm mắt!” Dịch Hiên nói gấp, hắn thật sự không dám nói, y phục này là hai người cùng nhau thoát, Phượng Ly Ca này thật sự là ngượng ngùng, một người thoát thật sự không tiện, còn nhất định bắt hắn giúp, kỳ thật cũng không thể trách Phượng Ly Ca, chủ yếu là trên người Ngũ Diên toàn bộ đều là máu có chút đọng lại, tất nhiên không thể không thoát, hắn tới đây hỗ trợ, đang nói. . . , hắn cùng Phượng Ly Ca thật là mang theo tư tưởng thực thuần khiết, chỉ là lời nói như vậy không nói cho hắn biết mà thôi, miễn cho hắn tức giận giết người, vậy cũng khó mà nói.

“Thật vậy chăng?” Hoài nghi nghiêm trọng.

“Thật sự thật sự, ta không lừa ngươi!” Dịch Hiên nói gấp.

Một bên trên đầu Lý Lập đã sớm toát ra mồ hôi, trời ạ, ánh mắt của hắn thật đáng sợ, giống như là muốn giết người, nếu hắn ta biết hắn cũng từng nhìn thấy thân hình Ngũ Diên, vậy. Nghĩ đến đây, hắn liền hướng phía sau Béo lão nhân né tránh.

“Đừng rồi, Dịch huynh, ta còn chưa kịp hỏi ngươi tại sao có thể có lương tri của Sở Hạo?” Uống một ngụm nước trà, Phượng Ly Ca hiển nhiên đã tốt hơn rất nhiều, vì thế hỏi vấn đề hắn quan tâm này, vấn đề này của hắn vừa ra, ánh mắt của mọi người toàn bộ đã rơi vào trên người của Dịch Hiên, đúng vậy, hắn làm sao mà tìm được lương tri của Sở Hạo? Đáp án trong lòng mọi người phải chờ đến hắn vạch trần!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Thay đổi, đều thay đổi.

Câu hỏi của Phượng Ly Ca tự nhiên làm cho ánh mắt của mọi người toàn bộ tụ tập ở tại trên người Dịch Hiên, Dịch Hiên cười nhạt một tiếng nói: “Nói như thế nào đây, đây là duyên phận đi!”

“Duyên phận?” Mọi người có chút khó hiểu, duyên phận này cũng quá kỳ diệu chứ?

“Lại nói tiếp cũng khéo, các ngươi biết không, ta tìm các người thật khó a, mà vẫn không có tin tức, trong lúc vô tình đụng tới một hắc y nhân vội vã, ta đi qua Quý Vực nên biết những người giả dạng này chính là đến từ Quý Vực, bộ dáng bọn họ vội vã như thế thật khiến cho ta tò mò theo đi qua, một bước vào nơi đó, ta liền ngửi được hương vị của Sở Hạo!” Dịch Hiên nhìn về phía bọn họ nói.

“Ngươi là nói hương vị lương tri của Sở Hạo?” Phượng Ly Ca nhìn về phía hắn chậm rãi hỏi.

Dịch Hiên gật đầu, “Ta lúc đầu còn tưởng rằng Sở Hạo bị giam cầm, cho nên đã nghĩ biện pháp tiến nhập vào cấm địa kia, không nghĩ tới nhìn đến cả phòng lương tri, lúc này mới phát hiện ra lương tri của Sở Hạo hắn là bị rút đi, lúc ấy ta không biết Sở Hạo đã tử vong, các ngươi cũng biết, người có đạo hạnh cao cũng có thể lấy đi lương tri của người khác, khi đó, ta còn tưởng rằng Quý Vương đạo hạnh lại cao thêm rất nhiều, lại có thể trực tiếp rút đi

lượng tri của Sở Hạo, cho nên ta cũng không dám ở lại lâu, dựa vào mùi lấy đến lượng tri của Sở Hạo đem nơi kia phá nát, ta đây, cũng chạy!” Dịch Hiên nhún vai đem chân tướng nói ra một lần.

Phượng Ly Ca nghe vậy nhìn về phía Dịch Hiên tán thưởng nói: “Ngươi xem, ta thiếu chút nữa quên ngươi là hậu nhân của lang tộc, khứu giác của các ngươi nhạy hơn người thường mấy vạn lần tất nhiên có thể rõ ràng người được hương vị của sở Hạo!”

Dịch Hiên mỉm cười gật đầu, “Xem ra, ta cũng thấy tác dụng của mình rồi!”

Mọi người nghe vậy toàn bộ gợn ngón tay cái lên, đó là tất nhiên!

“Đúng rồi, chất độc trên người của ngươi đều đã tốt hơn sao?” Sở Hạo nhìn về phía hắn lại hỏi, lời này không còn có tức giận giống vừa rồi, dù sao hắn ta cũng là ân nhân của hắn, còn nữa, hắn nguyện ý tin tưởng hắn ta không nhìn tới thân thể Ngừ Diên.

“Ừm, toàn bộ đều khó hiểu, nhắc tới cũng khó, giúp ta giải độc đó là Thiên sơn đại sư tiếng tăm lừng lẫy!” Dịch Hiên nói tới đây mỉm cười, rất là vui vẻ.

“Thiên Sơn đại sư?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo có chút kinh ngạc, Phượng Ly Ca đều là như thế, chuyện này sẽ không quá đúng dịp chứ?

“Ta cùng Thiên Sơn đại sư nhắc tới các ngươi nữa, không nghĩ tới ông ấy đều biết, chính là ông ấy nói chúng ta đều có một kiếp, về phần kiếp nạn gì ông ấy lại không chịu nói, nhưng ông ấy để cho ta tới giúp đỡ bọn ngươi, kỳ thật a, không cần hắn nói ta cũng sẽ đến, hiện tại thân thể đã tốt rồi, tính cách của ta cũng trở nên sáng sủa rất nhiều.” Dịch Hiên cười hi hi nói, hoàn toàn đã không có vẻ u buồn lúc trước.

“Chẳng lẽ đây là sâu xa bên trong mà Thiên Sơn đại sư nói giúp bọn ta?” Lý Lập cứ thế nói.

Mấy người nghe thấy vậy toàn bộ có chút trầm mặc, Thiên Sơn đại sư đều rất thần bí, chưa từng có gì mà ông đoán không được, cũng như chưa có người nào có thể đoán được ông ấy, có lẽ, cũng là bởi vì như vậy mới có thể được xưng là thần tiên sống a?!

Trong phòng, hơi thở mỗi người đều có vẻ đều đều, không có lớn nhỏ chập chờn, vẫn không biết ngọn nguồn Dịch Hiên tất nhiên lại đem chuyện gần nhất kể cho bọn họ lại một lần.

Hai canh giờ sau

Hiện tại tất cả vấn đề cũng đã có đáp án, mọi người tự nhiên đem mục đích chính yếu nói ra, đó chính là đánh bại Quỷ Vương, để cho Tường Vân quốc yên bình, cho dân chúng một cuộc sống an ổn.

Mặc kệ thân phận bọn họ là cái gì, bảo vệ quốc gia của mình đó là trách nhiệm của mỗi người, mà bọn họ cũng không hi vọng Tường Vân quốc này rơi vào trong tay Quỷ Vương, nếu đã rơi vào trong tay hắn, thiên hạ này tất nhiên sẽ đại loạn, cũng sẽ không tồn tại nữa, cho dù tồn tại cũng là thế giới vĩnh viễn trong bóng đêm.

“Đúng rồi hoàng huynh, hiện tại tình huống bên ngoài như thế nào?” Sở Hạo liếc mắt Ngừ Diên ngủ say một cái nhìn về phía Sở Thiên hỏi, trên giường Ngừ Diên ngủ vô cùng an ổn, tựa hồ không vì thanh âm của bọn hắn mà thay đổi, mà là cứ thế ngủ.

“Thực bình tĩnh!” Sở Thiên đột nhiên đi đến phía trước cửa sổ, tiếp theo chậm rãi đẩy cửa sổ ra nhìn ra cảnh sắc phía ngoài sâu kín nói.

“Cái gì? Bình tĩnh?!” Nói như vậy thật khiến cho mấy người bọn hắn toàn bộ ngây ngẩn cả người, bọn họ đều ở nghĩ nhất định là rất loạn, hoặc là rối loạn, ở hoặc là vô cùng loạn, lại cũng không nghĩ đến sẽ có hai từ bình tĩnh như thế này?!

“Cung Thân Vương, hoàng thượng đang bị chuyện này làm phiền não đầu, Tường Vân quốc này chỉ sợ thật sự sẽ gặp phải đại nạn!” Tào công công thấy bộ dáng Sở Thiên lo lắng, không khỏi mạo phạm mở miệng nói.

“Nha? Lời này có nghĩ là sao?” Phượng Ly Ca buông nước trà trong tay ra nhìn về phía Tào công công không rõ những lời này của hắn đến tột cùng là có ý tứ gì.

Béo lão nhân cùng với mấy người bọn hắn cũng cùng nhau đi lên, bọn họ cũng muốn nghe một chút cuối cùng làm sao vậy?

“Các ngươi không biết a, từ khi nhận được Cung Thân Vương dùng bồ câu đưa tin nói là bình an, không đến nửa canh giờ, toàn bộ yêu ma quỷ quái bên trong kinh thành biến mất sạch sẽ, bầu trời cũng khôi phục bình thường!” Tào công công nhìn thoáng qua Sở Thiên, thấy hắn không có ngăn cản, vì thế lại nói: “Bọn họ nha, biến mất vô cùng nhanh rất nhanh, liền giống như một trận gió, tuy rằng ta không nhìn thấy hồn phách, nhưng mà hắc y nhân quay chung quanh trong kinh thành ta có thể thấy, bọn họ là người, động tác lại như quỷ mị hư vô rất nhanh, hoàng thượng vừa nói yêu ma quỷ quái biến mất không thấy, mặt thám kinh thành liền hội báo những hắc y nhân kia cũng giống như hơi nước toàn bộ biến mất.” nói xong, lo lắng nhìn hướng mọi người.

“Đây không phải chuyện tốt sao?” Lý Lập không có suy nghĩ nói, tốt như vậy, miễn cho động thủ, xem ra, Quỷ Vương này đích thị là sợ bọn họ rồi! Wow, rốt cục có thể không đánh mà thắng!

“Ta xem chuyện này chưa chắc là chuyện tốt, theo như ta biết về Quỷ Vương, hắn sẽ không dễ dàng buông tha cho quyết định của chính mình bất cứ chuyện gì, ta nghĩ, sau lưng chuyện này chắc chắn một cái âm mưu lớn hơn nữa chưa phát hiện ra.” Phượng Ly Ca nhìn về phía Lý Lập nói.

“Đúng vậy, hắn sẽ không từ bỏ ý đồ, hắn chính là loại người có tính cách thà chết cũng sẽ không buông tha cho ý nghĩ của chính mình!” Sở Hạo cũng tự nhiên mà nói, nói như vậy nghĩa là khẳng định, cũng là bất đắc dĩ.

“Ài, hai người các người làm sao lại đối với hần quen thuộc như vậy a? Hần đến tốt cùng với các người có quan hệ gì a? Vì sao các người khẳng định như vậy a?” Lý Lập khó hiểu hỏi, hần muốn biết rõ ràng tại sao lại như vậy, chẳng lẽ có thuật đọc tâm?

Chỉ tiếc, vấn đề của hần cũng không có được đương sự trả lời, nhận được chính là bị hai người xem thường, thấy thế, hần chỉ có thể ngượng ngùng cười cười lại lùi về đến phía sau Béo lão nhân, lăm miệng hình như không có lễ phép, ừm, nhẫn nhịn một chút!

“Trầm cũng là lo lắng như vậy!” Sở Thiên xoay người lại nhìn về phía bọn họ, trong đôi mắt màu đen đã tràn ngập thần sắc lo lắng.

“Hần cuối cùng là dự mưu cái gì?” Sở Hạo nhủ mi nói, hiển nhiên đối kế hoạch phía sau của Quý Vương không thể hiểu hết.

“Ta nghĩ, hần đích thị là có một âm mưu đáng sợ, các người nghĩ xem, hần có thể dẫn bọn họ đi đến sống mơ mơ màng màng, lại mượn cơ hội giết Sở Hạo, hần làm đủ chuyện chính là không muốn chúng ta gặp nhau, nhưng hần hiện tại đột nhiên rút lui người cùng hồn phách, điểm ấy thật ra rất kỳ quái, nhiều năm không chung sống, ý nghĩ của hần càng ngày càng khó nắm được suy nghĩ!” Phượng Ly Ca thờ dài nói.

“Đúng vậy a, người kia thật làm cho trầm nhức đầu, nhưng mà chuyện tình làm cho trầm lo lắng hơn cũng đã lắng yên xảy ra!” nói xong, Sở Thiên lại nhìn về phía bên ngoài, sắc mặt vạn phần ngưng trọng, biểu tình nghiêm túc như vậy, nhất thời làm cho mỗi người cũng không dám nói chuyện, trong lòng đều ở ước đoán đến tốt cùng là sự tình gì làm cho hoàng thượng cũng lo lắng như này, mà hần lại là người cầm kiếm Huyền Vũ a!

“Dân chúng hình như cũng thay đổi.” Ở thời điểm mọi người khó hiểu, Sở Thiên lại trầm trầm nói, chỉ là hần như trước chưa có quay người, mà nhìn ra phía ngoài, mọi người không cần nghĩ đều biết, sắc mặt của hần đích thị là rất khó coi!

“Cái gì?!” Mọi người lại cả kinh, cái gì gọi là dân chúng đều thay đổi? Chẳng lẽ là ôn dịch càng thêm nghiêm trọng?!

“Các vị, đây mới là chuyện làm cho chúng ta càng thêm lo lắng a!” Tào công công lại sâu kín mở miệng, mỗi lần ông mở miệng đều có vẻ vô cùng tang thương.

Mọi người thấy Sở Thiên không có mở miệng, vì thế toàn bộ tò mò nhìn hướng Tào công công hi vọng từ trong miệng hần nhận được tin tức.

“Theo thị vệ báo cáo, thời điểm có ôn dịch các dân chúng trong vòng một đêm toàn bộ đều bình phục, ngay cả đại phu cũng khẳng định mọi người không thể toàn bộ bình phục!” Tào công công nói gấp.

“Cái gì? Còn có chuyện kỳ kỳ lạ như vậy?” Nghe thấy vậy, mọi người gần như là trầm miệng một lời nói.

“Đúng vậy a, chuyện này rất kỳ quái, hơn nữa làm trùng ôn dịch này người tuy rằng đều bình phục, nhưng ánh mắt mỗi người đều là rời rạc, hơn nữa không hề tập trung, xem ra, sợ là đã làm cho người ta không không chế được!” Tào công công dựa vào kinh nghiệm nhiều năm phân tích nói.

“Chẳng lẽ là Quý Vương?” Dịch Hiên nhủ mi nói.

“Đúng vậy, ta nghĩ, nhất định là hần!” Sở Hạo khẳng định nói, Phượng Ly Ca nhìn về phía hần kiên định gật đầu, nhiều năm ở chung, hai người bọn họ đã sớm đem tính tình Quý Vương thăm dò rõ ràng, cũng chỉ có hần làm việc mới có thể thay đổi liên tục như thế, nhưng duy nhất không thay đổi đó chính là, chỉ cần là hần muốn, mặc kệ phải trả giá như nào, hần đều không tiếc tất cả đều có được, phía trước reo rắc ôn dịch, nay lại như kỳ tích cứu sống dân chúng bị ôn dịch mà khổ nạn, một bước cờ này, hần đi đến tốt cùng là cái gì?!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 268: Gặp thái tử

Dưới sự trị liệu đặc biệt của Phượng Ly Ca cùng với những dược liệu vô cùng trân quý Sở Thiên theo trong cung mang đến, ngủ mê suốt ba ngày sau, Ngữ Diên lúc này mới chậm rãi mở mắt ra, nàng tỉnh lại không thể nghĩ ngờ là làm cho mọi người vui sướng không thôi.

Vào buổi trưa

“Thân thể nàng còn chưa khỏe làm sao lại rời giường?” Sở Hạo đưa tay đỡ lấy nàng liền ôn nhu trách cứ.

“Phượng Ly Ca, Dịch Hiên đâu? Làm sao không thấy được bọn họ?” Ngữ Diên khi hần nâng lên đi ra ngoài vừa đi vừa nói.

“Đi đến hoàng cung.” nói xong, hần giúp đỡ nàng đi vào bên ngoài để cho nàng ngồi xong, liền quay người trở về phòng cầm một bộ y phục phủ thêm cho nàng, sợ nàng cảm lạnh.

“Ta không sao rồi, ta không yếu ớt như vậy” Ngử Diên nhìn về phía Sở Hạo ngượng ngùng cười cười.

“Thân thể nàng vừa mới hồi phục phải nghỉ ngơi thật nhiều!” Sở Hạo nhìn về phía nàng lại dặn dò.

“Lặng nhĩ thế nào? Lúc trước ta đều nói phải đi thăm hấn, lại bị sự tình trì hoãn, nó có khỏe không?” Ngử Diên đang nhớ lại Một phần vội vàng nhanh chóng hỏi, đều qua lâu như vậy, đứa bé này không biết thế nào?

Nghe vậy, đôi mắt Sở Hạo mờ đi, một màn như vậy nhất thời làm cho Ngử Diên sốt ruột không thôi, liền lôi kéo hấn nói xong nhanh chóng hỏi: “Đến tốt cùng làm sao vậy? Chẳng lẽ nó thật không tốt sao?”

“Hấn vẫn bị vây giữa mơ màng mê mẩn, ngay cả Phượng Ly Ca hỗ trợ nhìn cũng không tìm ra được cái gì, cái thân thể kia dường như đang trải qua cái gì gây dựa, thoát nhìn làm cho người ta khó hiểu, mạch tượng cũng là cực kỳ không ổn định!” Sở Hạo nhìn về phía nàng đem sự tình nguyên bản nói ra .

“Cái gì?” Nghe vậy, Ngử Diên liền từ trên ghế đứng lên, sắc mặt trở nên vô cùng khó coi, “Ta muốn đi hoàng cung, ta muốn đi gặp hấn!” tỉnh lại một canh giờ, nàng liền biết kinh thành đã phát sinh sự kiện quý đi, vẫn bình tĩnh ba ngày nay Quý Vương như trước không có hành động gì, nhưng nàng biết, nếu là hành động, hậu quả chỉ sợ rất nguy hiểm, mà nàng nghỉ ngơi lâu như vậy, cũng nên khôi phục tinh thần đi làm chuyện mình phải làm.

“Thân thể nàng. . . .” Sở Hạo có chút không yên tâm

“Ta không sao, ta thật sự không có việc gì!” Ngử Diên nghiêng đầu nhìn về phía hấn cho một nụ cười an tâm, kỳ thật trong lòng Ngử Diên biết, Sở Hạo luôn luôn lo lắng chuyện tình của Tường Vân quốc, mỗi khi nàng ngủ, ánh mắt của hấn vẫn nhìn về phía phương hướng kinh thành hoàng cung, nàng biết, Sở Thiên đối với hấn so với tình huynh đệ còn thân hơn, tất nhiên, hấn đối với Sở Thiên cũng không khác, mà mọi người lại là người cảm tử kiếm, tất nhiên trách nhiệm trọng đại, tử kiếm chính là trăm yêu trừ ma, mà Quý Vương chính là một đại ma đầu.

“Được!” Sở Hạo khẽ gật đầu, ôm lấy nàng hướng bên ngoài đi đến, Nhất Kiếm thông minh lập tức đưa xe ngựa đã chuẩn bị tốt.

Ngồi ở trên xe ngựa, Ngử Diên xuyên thấu qua màn xe nhìn ra ngoài, đầu đường xem ra hình như lại khôi phục náo nhiệt ngày xưa, chỉ là loại náo nhiệt này vì sao làm cho nàng một loại bất an mãnh liệt.

“Làm sao vậy?” Sở Hạo nhìn về phía nàng hơi hơi chau mày lên, không khỏi hỏi.

“Không khí bên ngoài tựa hồ không đúng lắm” Ngử Diên xoay người nhìn về phía Sở Hạo nói ra nghi hoặc trong lòng.

“Đúng vậy a, ta cũng cảm thấy không đúng lắm, dân chúng nhìn như bình thường, nhưng trên thực tế ánh mắt của bọn họ đều không sáng, nói vậy, đích thị là đã nhận lấy mê hoặc gì đó.” Sở Hạo nói, đây cũng chính là chuyện tình mà nhóm bọn hấn lo lắng.

Nghe nói thế, Ngử Diên chỉ có thể yên lặng gật đầu, nói tiếp: “Đúng rồi, cha mẹ ta đâu? Bọn họ có khỏe không?”

“Nguyên bản ta nghĩ đem bọn họ đều đưa đến ở trong miếu của Thiên Sơn đại sư, nhưng mà cha nàng lại chết sống không chịu đi, ông cho là mình là đại thần sẽ vì quốc gia đóng góp làm sao có thể sợ chết, không có biện pháp thuyết phục ông, chỉ có thể đem nương nàng mang đi, nhưng nàng yên tâm, không chỉ là nương nàng, còn có ông ngoại cùng với Xảo lão thái cũng đi rồi, nói vậy, mấy người bọn họ ở nơi đó cũng sẽ không nhàm chán.” Sở Hạo nói, chuyện này không phải hấn cho rằng nguyên nhân có Phật quang nên mới như vậy, hấn làm như vậy, là do đệ tử của Thiên Sơn đại sư trong miếu đến thỉnh, bọn họ nói, chỉ có bọn họ bình an, mọi người mới có thể chân chính đối phó với bọn người kia.

“Vậy Lý Lập cùng Chi San cũng đi sao?” Ngử Diên lại hỏi.

“Lý Lập không muốn đi, hấn nói muốn bảo vệ nàng, nên theo Phượng Ly Ca bọn họ đi kinh thành, Chi San cái nhà đầu này, ta xem hình như là coi trọng Lý Lập rồi, hiện tại từng bước cũng không nguyện ý rời khỏi hấn.” nói tới đây, Sở Hạo mỉm cười, có lẽ đây là duyên phận đi.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên cũng mỉm cười, thật vậy chẳng, vậy thật sự tốt quá.

“Ách?”

Đột nhiên, Sở Hạo cầm tay Ngử Diên, Ngử Diên ngược mắt nhìn về phía đôi mắt thâm thúy của hấn, “Ngử Diên, cảm ơn nàng đã bỏ qua về nhà mà cứu ta, nàng yên tâm, vượt qua một kiếp này, Sở Hạo ta sẽ dùng cuộc đời này tất cả khí lực đi yêu nàng, sinh tử gắn bó không rời không bỏ!”

Nghe được Sở Hạo nói như vậy, mặt Ngử Diên hơi hơi đỏ, nàng cười cười không trả lời, tất cả cũng chờ chính xác tai nạn này qua đi mới nói!

Xe ngựa rất nhanh liền đi tới hoàng cung, bởi vì xe ngựa Sở Hạo có thể trực tiếp thông qua, bởi vậy ở trong này cũng không dừng lại nhiều trực tiếp liền đi vào, đi vào bên trong Sở Hạo giúp đỡ Ngử Diên để nàng thật cẩn thận, Nhất Kiếm đưa xe ngựa ném cho nhóm công công, hấn vẫn đi theo bên người Sở Hạo bảo vệ.

“Ai nha, Cung Thân Vương, chúng ta đang muốn đi thỉnh ngài đây!” Tào công công mất sắc vội vã tiêu sái đi ra, nhìn thấy Sở Hạo liền hành lễ, tiếp theo nhìn về phía Ngử Diên lại là cả kinh, “Vương Phi ngài thân thể đã hồi phục?”

“Làm sao vậy? Có việc gì gấp?” Sở Hạo nhìn về phía hấn vội vã như thế không khỏi hỏi.

“Quan viên ở dưới báo lại, khu vực ngoài kinh thành gặp chuyện không may!” Tào công công vội vã lo lắng.

“Đã xảy ra chuyện? Làm sao vậy?” Nghe vậy, Sở Hạo mày bắt đầu không tự giác rồi rầm lại với nhau.

“Chuyện này, chúng ta cũng không rõ lắm, lúc này, hoàng thượng muốn chúng ta đi mời ngài!”

“Hoàng thượng đâu?” Sở Hạo nhìn về phía Tào công công tiếp tục hỏi.

“Hoàng thượng đang ở trên điện Kim Loan cùng các vị đại thần thương lượng.” Tào công công lạ trả lời nói.

“Phượng Ly Ca, Dịch Hiên, Lý Lập đã ở đấy?” Sở Hạo lại hỏi, liếc mắt về phía Kim Loan điện ở xa xa có phần đông thị vệ một cái.

“Phượng công tử cùng Dịch công tử đều ở bên trong, Lý công tử cùng Chi San cô nương kia đang đứng ở điện chờ.” hần một mực cung kính nói, trong lòng cũng đang lo lắng, Cung Thân Vương này có phải không có ý định tiến Kim Loan điện hay không a?

Nghe thấy vậy, không cần nghĩ, bọn họ đều biết, nhất định là Chi San không thể đi theo, nữ hài tử làm sao có thể ở trên đại điện, bắt đầu dĩ Lý Lập chỉ có thể cùng nàng.

“Tào công công, thái tử hiện tại đang ở nơi nào?” Ngữ Diên đột nhiên nói chen vào quan tâm hỏi.

“Thái tử hiện tại ở tại Đông cung.” Tào công công một mực cung kính nói, dịu đi vài giây hần đột nhiên lo lắng nói: “Hoàng thượng gần đây gầy yếu không thôi, chuyện này không chỉ do thiên hạ đại sự làm phiền, mà bệnh của thái tử cũng không tốt, buổi sáng còn phát bệnh nữa!” Tào công công đau lòng nói.

“Phát bệnh?” Ngữ Diên kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy a, thái tử giống như ma không ngừng nói mơ, tất cả mọi người không biết hần đang nói cái gì, ngự y đều thúc thủ vô sách (bó tay không có biện pháp), ải!” nói xong, sâu kín thở dài, đây chính là như thế nào cho phải?

“Sở Hạo!” Ngữ Diên đột nhiên la kêu tên Sở Hạo.

“Làm sao vậy?” Sở Hạo nghiêng đầu nhìn về phía nàng khó hiểu hỏi.

“Chàng nhanh lên Kim Loan điện, hoàng thượng đột nhiên gọi chàng, nhất định là có chuyện đại sự gì, chàng cũng đừng có lo lắng, ta muốn đi xem thái tử, có lẽ, có lẽ ta sẽ có biện pháp cũng không chừng!” nàng nghĩ nghĩ nói.

“Thật vậy chăng? Vương Phi ngài nguyện ý đi nhìn thái tử?” Nghe thấy vậy, Tào công công vui sướng không thôi, hần đối với Ngữ Diên đã sớm sùng bái không thôi, hiện tại trải qua nhiều chuyện như vậy, hần lại đem nàng làm thành Bò Tát sống rồi, Bò Tát sống này muốn đi gặp thái tử nhất định có thể chữa khỏi cho thái tử.

“Tào công công người cứ yên tâm đi, ta sẽ không để cho thái tử gặp chuyện không may!” Ngữ Diên khẳng định nói, nói như vậy là nói cho Tào công công nghe, trên thực tế cũng là nói cho chính mình nghe.

“Một mình nàng ta lo lắng!” Sở Hạo có chút không yên lòng nói.

“Chàng thật cho là ta không rời được chàng sao? Chàng cũng quá coi thường ta, đang nói rồi, đây là hoàng cung có thể xảy ra chuyện gì.” Ngữ Diên cười trước sự lo lắng của hần.

“Vậy được, Nhất Kiếm người đi theo Vương Phi, Tào công công chúng ta đi thôi!” Sở Hạo phản phó nói.

Nhất Kiếm liền trả lời đã biết, Tào công công cúi người nhìn về phía Ngữ Diên trong ánh mắt đã tràn ngập khẩn cầu, một giây sau, liền cùng Sở Hạo hướng Kim loan điện mà đi, Ngữ Diên nhìn về phía bọn họ rồi đi xoay người nhìn về phía Nhất Kiếm nói: “Đi, chúng ta đi Đông cung!”

Không bao lâu, đã đến Đông cung, ở bên ngoài có thể nhìn đến tiếng ồn ào bên trong bên tai không dứt, bước vào sân liền phát hiện bọn thái giám nha hoàn trong tay bưng chậu rửa mặt không ngừng xuyên qua ở trong phòng ngoài phòng, hình như mỗi người đều đang bận rộn bận rộn, mà vị thuốc đầy đặc trong phòng kia cũng theo gió nhẹ bay đi ra, Ngữ Diên hơi hơi nhăn đầu lông mày, đi từ từ vào.

Mọi người nhìn thấy nàng đến toàn bộ cúi người hành lễ, Ngữ Diên liền khoát tay làm cho bọn họ không cần đa lễ.

“Bên trong là người nào?” Cách mạn sa, Ngữ Diên có thể thấy rõ ràng bên trong đứng đầy người, dường như từng người đều đang bận rộn bận rộn.

“Bẩm Vương Phi, bên trong đều là ngự y còn có một chút bọn nha hoàn chuyên môn thay quần áo cho thái tử!” một tiểu nha đầu bộ dáng thanh tú nói gấp.

“Thay quần áo sao?” Nghe ba chữ như thế Ngữ Diên không tự giác đem mày nhíu lại càng chặt, đôi xiêm y gì?

“Cung Vương Phi, người xem!” tựa hồ nhận thấy được Ngữ Diên không hiểu, tiểu nha đầu vội vươn tay chỉ vào quần áo dưới mặt bàn, nàng vừa mới chỉ xong, quần áo bên kia đã bị bọn nha hoàn bưng đi ra ngoài.

“Sao lại thế này, trên quần áo đó dính là cái gì?” Ngử Diên liền truy vấn.

“Trước đó vài ngày thái tử bị ôn dịch, hiện tại đã tốt lắm, nhưng mà cũng không biết sao lại thế này, thái tử cái gì cũng không ăn được vẫn mơ màng mê mẩn, nhưng nôn mửa không thôi, trên quần áo này đều là của thái tử phun!” tiểu nha đầu run run nói.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên gật gù đầu, liền trực tiếp đi vào bên trong, có lẽ là bệnh của hắn quá mức nghiêm trọng, làm cho mùi thuốc dày đặc tràn ngập toàn bộ phòng, làm cho người ta ngửi thấy cực kỳ không thoải mái, phía sau màn hình sa có sáu ngự y, từng người đều không ngừng ở bên giường cùng trên mặt bàn qua lại, tựa hồ cũng là đang xem, đang bắt mạch.

Nhất Kiếm tựa hồ nhìn thấy Ngử Diên muốn đi vào bên trong, vì thế liền vén màn hình sa lên để cho Ngử Diên đi vào bên trong, Ngử Diên đến làm cho sáu ngự y ngấy ra một lúc, tiếp theo đều hành lễ với nàng.

“Vương Phi ngài vẫn là ít ở nơi này, nơi này không khí đối với thân mình của ngài không tốt!” một ngự y gia liền dẫn dò, lúc trước Sở Hạo đi đến ngự y quán lấy thuốc, bọn họ tất nhiên biết thân thể Vương Phi không tốt đang tĩnh dưỡng, lại không nghĩ rằng nàng sẽ đến nơi này.

Ngử Diên không trả lời bọn hắn, mà là hướng phía trước đi, các ngự y dường như nhìn ra ánh mắt của nàng lưu luyến không ở trên người bọn họ vì thế đều tránh ra đường, trong nháy mắt, trước mặt của nàng liền trống trải, kia người nhỏ nằm trên giường kia hình như vừa rất quen thuộc vừa thực xa lạ, nhiều ngày không gặp, hắn đã gầy đi rất nhiều làm cho nàng có chút nhận không ra.

Ngồi ở bên giường, nàng đưa tay cầm tay Lăng nhi kêu lên: “Thái tử, thái tử người tỉnh a!” nhưng mà kêu gọi của nàng căn bản không có chút tác dụng nào, hắn như trước giống như bóng đèn miệng nhẹ nhàng nhúc nhích, nhìn như đang nói chuyện, trên thực tế căn bản cũng không có phát ra âm thanh nào.

“Hắn như vậy bao lâu rồi?” Ngử Diên không thấy bọn họ trực tiếp hỏi.

“Cung Vương Phi, thái tử như vậy cũng đã một tháng, trong lúc đó cũng chưa tỉnh lại, ăn cái gì đều phun cái đấy, thân mình này thực tại làm cho bọn hạ nhân lo lắng không thôi a, hơn nữa. Bọn hạ nhân thật sự tra không ra gì nguyên nhân bệnh!” trong đó một ngự y liền ủ rũ trả lời, còn lại năm người nghe thấy vậy cũng cúi đầu xấu hổ không thôi.

Ngử Diên cứ như vậy nhìn chăm chăm vào thân hình gầy giống như củi đốt này của hắn, ánh mắt vẫn không có rời đi, đúng lúc này, nàng đột nhiên liếc đến một chút giống như đồ này nọ, ngay trong nháy mắt này, Ngử Diên trừng lớn đồng tử, không, đây không phải là thật, không phải.

“Các người toàn bộ đều đi ra ngoài cho ta!” đột ngột một tiếng, Ngử Diên xoay người quát lớn.

Mọi người bị hành vi đột nhiên của nàng dọa sợ, nha hoàn bọn thái giám đều dừng tay lại, sao lại thế này?

“Ta cho các người đi ra ngoài hiểu không?” Ngử Diên tính tình dường như bốc lên, khẩu khí cũng vô cùng không tốt.

“Nhưng mà thái tử.” Các ngự y nhất thời nghẹn lời muốn nói lại bị ánh mắt Ngử Diên hung tợn trừng lớn.

“Đều đi ra ngoài đi!” Nhất Kiếm lúc này vừa nói một bên đem mọi người toàn bộ đều cấp chạy đi ra ngoài.

“Nhất Kiếm, ở ngoài cửa coi chừng dùm, không cho phép bất luận kẻ nào tới gần, nếu không, giết không cần hỏi!” Ngử Diên lạnh như băng của Ngử Diên làm cho ngự y cùng nhóm người hầu lui ra ngoài cả người run lên, bệnh tình thái tử mọi người đều biết không thể chậm trễ một phút, nếu không nói không chừng một giây sau còn có nguy hiểm, nhưng mà bọn họ lại kiêng kỵ ánh mắt sắc bén của Ngử Diên như thế, vì thế đều thối lui đến trăm mét ở bên ngoài, lúc này ở lại cũng không xong, tới gần cũng không phải, chỉ có thể mắt lớn trừng mắt nhỏ, làm như vậy để chờ.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 269: Tất cả nguyên nhân đều có luân hồi

Giờ phút này ở Kim Loan điện không khí có chút áp lực, Sở Hạo đứng ở trong đó không nói gì, Phụng Ly Ca cùng Dịch Hiên lại đứng ở cuối cùng cũng không nói, không phải hai người bọn họ không muốn nói chuyện, mà trường hợp này hai người bọn họ không hề có thân phận tự nhiên không tiện xen vào, cho dù là được Sở Thiên phong làm trợ thủ đắc lực của hắn, hai người bọn họ vẫn là bảo trì trầm mặc.

“Vương đại nhân, bốn vương cảm thấy đề nghị của người có chút không ổn!” Sở Hạo mím môi, ác nhân luôn yếu nhân có thể làm, mà hắn cũng không sợ làm ác nhân gì, bởi vì hắn biết Sở Thiên đã muốn triệt trừ tên gian thần này rồi, mà hắn chỉ là đang giúp hắn ta làm mở màn mà thôi.

“Nha? Vương gia thấy như thế nào đây?” Vương đại nhân nhìn về phía Sở Hạo khoe miệng nở một nụ cười ý bảo không sao cả hỏi, sở dĩ hắn có thể đắc ý như thế, chủ yếu là bởi vì hắn ngày càng nắm giữ binh quyền cùng với địa vị đức cao vọng trọng trong triều, cho nên, sẽ không đem Vương gia này để vào mắt, hắn xem ra, chỉ cần ai uy hiếp hắn, cho dù là Vương gia, hắn cũng sẽ như trước diệt trừ tận gốc.

“Dựa theo ý của ngài là, người ở quan ngoại sẽ không được tiến vào kinh thành tị nạn?” Sở Hạo nhìn về phía hấn nói.

“Đó là tự nhiên, người nào cũng biết thời điểm kinh thành bị ôn dịch nhưng không thể để cho người ta đi ra ngoài, chẳng lẽ quan ngoại này đã xảy ra sự tình nên tiến vào kinh thành tị nạn sao?” Vương đại nhân ngữ khí khí thế bức người.

“Vương đại nhân, nhưng mà bọn họ cũng không phải ôn dịch!” Mộng tướng quân mở miệng nói lần nữa, lúc đầu ông đã phản bác hấn một lần, lại không nghĩ rằng rất nhanh đã bị hấn chặn lại, mà trong triều rất nhiều đại nhân e ngại binh quyền của hấn cũng không dám lên tiếng, nhưng mà ông không sợ, cho dù chết thì như thế nào, chỉ cần dân chúng có thể sống an ổn, chính là chết như Thái Sơn.

“Mộng tướng quân, lời này của ngài ta nghe không hiểu rồi, tuy rằng các nơi nhận được tin tức không phải ôn dịch, nhưng cũng là một loại bệnh khuẩn đang lưu hành, tuy rằng không biết là cái gì, nhưng là vì lý do an toàn vẫn không cần vào kinh thành thành được!” Vương đại nhân cười lạnh một tiếng châm chọc ông ta lắm miệng.

“Vương đại nhân luôn miệng nói là muốn vì Tường Văn quốc suy nghĩ, nhưng là bốn vương không có nhớ lắm, trước đó vài ngày kinh thành đã phát sinh ôn dịch, Thánh Thượng đã hạ mệnh lệnh nói là người trong kinh thành không thể ra khỏi thành, như vậy xin hỏi Vương đại nhân ngài lúc ấy ở nơi nào? Hừ?” ngữ khí của Sở Hạo có chút lạnh như băng hấn nhìn chăm chăm vào khuôn mặt có chút xấu hổ của ông ta

“Vi thần. thần thích vi thần ở nông thôn vừa vặn có việc, cho nên cho nên. Cho nên ta mới ra khỏi thành, nhưng mà rất nhanh đã trở lại!” Vương đại nhân nói gấp.

“Nha? Phải không? Nhưng theo bốn vương biết, thần thích ở nông thôn của ngài mười mấy năm trước đã không qua lại cùng bọn họ rồi, chẳng lẽ hiện tại đổi tính rồi? Nếu Vương đại nhân tránh né đại nạn đi ra quan ngoại, như vậy, xin hỏi, ngài có đem Thánh Thượng để vào mắt hay không, có đem ý chỉ Thánh Thượng nghe lọt hay không? Hay là ngài nóng lòng muốn thử chính mình xưng đế?” Sở Hạo khí phách chất vấn.

‘bùm’ một tiếng, Vương đại nhân bị hấn nói như thế sợ tới mức ngã xuống mặt đất, tiếp theo nhìn về phía Sở Thiên liền dập đầu nói: “Hoàng thượng vi thần là trung thành và tận tâm đối đãi với Tường Văn quốc, tuyệt không hai lòng a, thỉnh hoàng thượng minh giám a!” Vương đại nhân nói gấp, chuyện xưng đế này cũng không phải là việc nhỏ a, chính là phải tru di cửu tộc.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo nhìn về phía Sở Thiên, hai người nhìn nhau cười, nhóm quan thần theo Vương đại nhân đều quỳ xuống đất giúp hấn biện hộ, Sở Thiên che dấu ý cười, tất nhiên nói một ít lời nói đường hoàng, đơn giản chính là trấn biết ái khanh oan uổng, cũng biết ái khanh là sợ nhiều người bị đại dịch cho nên từ từ dời, phía sau dĩ nhiên là bất lực nhược điểm này để cho người ngoài thành tiến vào kinh thành tìm y cứu trị.

Vương đại nhân nghe được lời của Sở Thiên liền nghe theo phân phó của hấn, để tỏ lòng chân thành của mình, hấn vội nói muốn xuất ra ngân lượng cho dân chúng mua thuốc, Vương đại nhân này đã nói như vậy rồi, nhóm quan thần phía dưới tất nhiên cũng đều noi theo bề ngoài chân thành đối với Tường Văn quốc.

“Được rồi, bãi triều đi!” Sở Thiên nhìn về phía các đại thần phía dưới nói.

“Bọn thần cáo lui!” chúng đại thần đều dập đầu rồi đi, mọi người rồi đi, Sở Thiên liền đem bọn họ triệu tập đến Trữ Tình Cung tiến hành bước tiếp theo.

Giờ phút này, trong Đông cung im ắng, Ngữ Diên ngồi ở bên giường nhìn kỹ thái tử trong ánh mắt kia chính là sương khói màu tím, trong lòng không khỏi có chút lo lắng, nàng đã làm mẫu thân mặc dù không có thành công, nhưng nàng khắc sâu biết, màu tím đại biểu là đứa nhỏ, là hài đồng, mà trong ánh mắt của hấn sương khói màu tím nhấp nhô đủ để chứng minh, trên người của hấn có chuyện tình không hề tầm thường sắp xảy ra.

“Nhất Phân, Nhất Phân ngài tỉnh!” mắt thấy người nào cũng không tỉnh, nàng liền kêu gọi tên quen thuộc này, tay đã ở trên người hấn không ngừng lay hấn, hi vọng hấn có thể tỉnh lại.

Trên giường Nhất Phân vẫn nhắm chặt hai mắt như trước, miệng không ngừng động lên, nhưng như trước không phát ra thanh âm gì, một màn như vậy làm cho Ngữ Diên không khỏi nghi hoặc khó hiểu, cuối cùng sao lại thế này, nếu trên người hấn thật sự có cái gì khác khổng lồ, Phượng Ly Ca cùng Sở Thiên đạo hạnh cao như vậy không có khả năng nhìn không tới, cuối cùng sao lại thế này?

Đúng lúc này, khói tím càng ngày càng nhiều, thân mình Nhất Phân gần không được run run, trong miệng cũng bắt đầu không ngừng phun, bộ dáng nhìn qua rất là đáng sợ, Ngữ Diên nắm thật chặt tay hấn, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm luồng khói tím kia, một giây sau, nàng vươn tay nhẹ nhàng đặt vào khói tím kia mưu đồ không ngừng trào ra, nháy mắt, khói tím kia liền ngưng kết cả người, không có hướng ra bên ngoài.

Trong lòng đoán vào giờ khắc này đã hoàn toàn được chứng thật, nàng rốt cục hiểu được Sở Thiên cùng Phượng Ly Ca bọn họ vì sao nhìn không tới khói tím này mà lung tung để cho ngự y cứu trị, đại khái khói tím này chỉ có người khu Ma hoài thai đứa nhỏ mới có thể nhìn đến đi, mà khói tím không phải người khác, mà là thái tử đã chết đi, Lăng nhi chân chính !

Nói vậy, nàng có thể nhìn đến, cũng là bởi vì nàng thương nhớ đứa nhỏ đi!

Trong tay nàng khói tím không ngừng cong lại cong, như là đang làm nũng giống nhau, Ngữ Diên bất đắc dĩ than nhẹ một tiếng, “Hết thầy chúng sinh, chưa từng thủy tề, đều có các loại ân ái, tham dục, cố hữu luân hồi, vô luận ngài mang tâm tình như thế nào, hấn đều giúp ngài trừ bỏ hung thủ, ngài không cần cùng hấn đồng tranh giành khối thân thể này?”

Khói tím ở trong lò của nàng dừng lại, không hề bắn ra, tựa hồ đang cân nhắc lời của nàng.

“Bất luận ngươi vô tội cỡ nào, tuổi thọ của ngươi cũng chỉ là như thế, hần giúp ngươi, ngươi làm gì phải dây dưa, ngươi biết rõ thân thể này đã không thuộc về ngươi không phải sao, khi ngươi nhìn đến nhục thể của mình gầy yếu như thế ngươi sẽ không thống khổ sao? Lãng nhi, tin tưởng ta, đứa nhỏ có được thực thể này là một người thông minh, hần so với ngươi thích hợp làm một vương quân hơn, hần quyết đoán thông tuệ, Tùong vân quốc chắc chắn sẽ phồn vinh đi lên, mà tất cả vinh dự của hần đều muốn chỉ thuộc về tên của ngươi, chỉ thuộc về mẫu hậu của ngươi, chỉ thuộc về phụ hoàng của ngươi, ngươi còn không biết dừng sao?” Ngử Diên tiếp tục nói.

Khói tím như trước không hề dao động bắn ra, như là đọng lại ở trong tay Ngử Diên, không bao lâu, khói tím này chậm rãi theo mi tâm của hần chậm rãi trên thân mờ ra, Ngử Diên thấy thế mỉm cười, “Tất cả chuyện này ngươi có thể phóng mờ đúng là không dễ, ta tin tưởng ngươi luân hồi kế tiếp sẽ hạnh phúc, bởi vì, ngươi là đứa nhỏ thiện lương.”

Lời của nàng vừa nói xong, khói tím trong tay cứ như vậy thân nhiên biến mất rồi, thấy thế, Ngử Diên nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, đứa nhỏ này cùng đứa nhỏ nàng chưa sinh ra kia giống nhau là số khổ, chính là, hần đã tử vong, thân thể này thật sự không thuộc về hần, nói vậy hần cũng biết đạo lý này, nay muốn tranh thân thể này với Nhất Phân, chính là đối với cái thân thể này hoài niệm, cùng với người thân không muốn bỏ đi, nay hần đã đã thấy ra, nói vậy, luân hồi kế tiếp, hần có thể tìm được hạnh phúc thuộc về mình.

“Lãng nhi, Lãng nhi.” Ngử Diên mỉm cười, nhẹ nhàng vỗ gương mặt của hần, từ giờ trở đi, hần liền thật sự thay thế Lãng nhi sống sót rồi, cho nên, Nhất Phân thật sự không tồn tại rồi, hần chính là Lãng nhi, một Lãng nhi hoàn toàn mới.

Lãng nhi chậm rãi mở mắt ra, suy yếu nhìn Ngử Diên, tiếp theo nhếch miệng cười, vươn tay khô héo chỉ, Ngử Diên liền cầm tay hần cười cười.

“Nương tử. Ta thắng? Ta. Có thể. Không rồi khỏi ngươi.” Hần mỉm cười, tuy rằng hần luôn luôn ở trong hôn mê, nhưng mà tất cả lời nói của Ngử Diên hần đều nghe được, hần cảm động lại cảm kích, hần không phải luyện tiếu thân thể này, mà là luyện tiếu nhiều thân nhân như vậy, nhiều bằng hữu như vậy.

“Kêu Vương Phi tỷ tỷ, tiểu ngu ngốc, ngươi nha chó nói chuyện, ta lập tức gọi ngự y, ngươi phải dưỡng thân mình nhiều hơn a, nếu không tốt, ta cũng sẽ không nhớ ngươi tiểu tướng công bệnh tật này!” nàng đùa giỡn nói.

Lãng nhi nghe thấy vậy khẽ gật đầu, chưa nói chuyện.

Ngử Diên cười cười đứng dậy, nhìn về phía hần nói: “Nghỉ ngơi thật tốt, ngày mai ta sẽ tới thăm ngươi!” nói xong, nàng vòng qua giường mở cửa nhìn về phía ngự y cùng bọn nha hoàn thái giám đang đứng ở trăm mét bên ngoài, nói: “Các ngươi vào đi thôi, đứng rồi, mấy người các ngươi, kêu ngự thiện phòng chuẩn bị một ít thuốc bổ đến!” nói xong, nhìn về phía Nhất Kiếm gật gật đầu, Nhất Kiếm hiểu được đuôi kịp nàng đi trở về.

Mọi người toàn bộ ngậy ngậy cả người, các ngự y nghi hoặc lẫn nhau, một giây sau, liền nhanh chân bỏ chạy đi vào, nhất thời bên trong truyền ra tiếng kinh hô, “Thái tử tỉnh, thái tử tỉnh a ——”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 270: Cười cái gì? Cười ngươi ngu xuẩn sao!

Chân Ngử Diên vừa mới rời đi Đông cung, trong hoàng cung liền nhanh chóng đem chuyện thái tử tỉnh nói ra mấy lần, đại khái ý là nàng là thần nữ ngự y lâu năm đều không có biện pháp nàng lại có thể ở một lát làm cho người ta tỉnh lại, đối với hiện tượng quỷ dị này, mọi người trừ bỏ nói nàng là thần nữ ở ngoài còn có thể dùng cái gì để hình dung hiện tượng quái dị này đâu?

“Vương Phi ngài thật sự rất lợi hại!” đi ở dưới kim bích huy hoàng to lớn đồ sộ trong hoàng cung, Nhất Kiếm tự đáy lòng bội phục nói, mặc dù hần có thể mơ hồ đoán được vừa rồi đích thị xảy ra chuyện gì không tầm thường, nhưng mà hần vẫn bội phục nàng, rất bội phục, nàng có thể cứu sống Vương gia, có thể trị liệu cho thái tử mà Phượng Ly Ca sở không thể trị liệu, ở một khắc này, Nhất Kiếm ở trong lòng thề, hần nhất định phải thề sống chết bảo hộ Vương gia cùng Vương Phi đặc biệt này.

“Lợi hại cũng không bằng tốc độ truyền bá nhanh!” Ngử Diên mỉm cười nói, nàng có thể biết không cần một lát, trong hoàng cung này tin tức đích thị là bay đầy trời.

“À!” nàng nhẹ nhàng thở dài một hơi, thiên hạ này đến tột cùng phải đến thời điểm nào mới có thể phục hồi nguyên trạng, nàng già vò thâm trầm cũng đủ lâu, thực mệt, nàng vẫn là muốn làm tiểu trướng thối kia không có tim không có phổi, um, nàng quyết định, nếu là có thể vượt qua kiếp nạn này, như vậy, nàng sẽ làm chính mình, làm chính mình hạnh phúc, nghĩ đến đây, nàng lại mỉm cười.

“Vương Phi chúng ta bây giờ đi đến chỗ Vương gia sao?” Một kiếm việc liền.

“Ngươi có biết bọn họ ở nơi nào không?” Ngử Diên nghiêng đầu nhìn về phía hời hấn.

“Hắn là ở Trữ Tĩnh cung đi, đó là tư cung của hoàng thượng bình thường không cho người đi vào, nhưng mà mỗi lần đàm luận đều để cho Vương gia đi vào trong đó, tính hình này nhất định là ở đó, bọn họ hẳn là đều ở Trữ Tĩnh cung.” Nhất Kiếm thông tuệ phân tích nói.

Ngử Diên nghe thấy vậy mỉm cười, ngược mắt nhìn về phía bầu trời xanh bao la trong lòng không khỏi suy nghĩ, nếu tất cả đều cùng giống trời xanh như này thì sẽ có bao nhiêu tốt, sạch sẽ, trời xanh mây trắng, cỡ nào đặc ý a! Chỉ tiếc nàng hiện tại có một việc rất quan trọng phải xử lý, không có tâm trạng đi thưởng thức cảnh sắc tuyệt đẹp này, kỳ thật rất nhiều chuyện, giống như khí trời, ở bầu trời xinh đẹp sẽ gặp được mây đen, câu nói kia nói rất đúng, nhân có họa có sáng phúc, nguyệt có âm có tròn khuyết.

“Nhất Kiếm!”

“Ách?” Đột nhiên bị nàng kêu tên, Nhất Kiếm ngây ra một lúc.

“Chúng ta đi xem hoàng hậu như thế nào?” nói xong, nghiêng đầu nhìn về phía hấn cười, cười vô cùng là sáng lạn.

Nhất Kiếm bị nàng tươi cười giống như ánh mặt trời như thế không biết nên phản ứng như thế nào, nhưng làm sát thủ loại hoàng hốt này cũng chỉ có ngần ngừ một giây liền khôi phục nguyên trạng, “Vương Phi ngài muốn đi lãnh cung?” Địa phương kia dường như không phải nơi bọn họ có thể đi!

“Ừ, ta nghĩ có một chút sổ sách ta nên từ từ cùng nàng tính toán đi, ngươi nguyện ý theo giúp ta không?” Ngử Diên nhìn về phía hấn cười khề, bộ dáng một chút cũng không giống như là vừa bệnh nặng mới khỏi, ngược lại giống như là chưa sinh bệnh, chỉ là tươi cười như vậy lại làm cho Nhất Kiếm có chút hần ý, bởi vì hấn thấy rõ ràng trong mắt nàng trong chớp mắt có sắc bén, lần này lãnh cung tựa hồ không tầm thường a!

Ngần ngừ một giây, Nhất Kiếm liền gật đầu trả lời: “Được!” hấn nghe theo lời của Sở Hạo, phải bảo vệ nàng thật tốt, còn nữa, hấn cũng nguyện ý bảo vệ nàng, hấn biết chắc, nàng cũng không làm không chuyện không có ý nghĩa, lần này lãnh cung đích thị là có chuyện gì sắp xảy ra.

“Vậy làm ơn!” nói xong, nhìn về phía hấn cười vô cùng là giao hoạt, kỳ thật nàng làm ơn như vậy Nhất Kiếm tất nhiên sẽ không để cho bất kỳ kẻ nào chú ý đến bọn họ, kỳ thật nói ra, nàng thật sự muốn đi lãnh cung vấn an hoàng hậu này, Sở Thiên không thể không đồng ý, chính là nàng không muốn làm cho Sở Thiên khó xử, cũng không muốn làm cho càng nhiều người biết, dù sao lãnh cung chỗ này không phải người thường có thể đi, hoàng thái hậu cũng không thể tùy tiện đi lãnh cung huống chi nàng chỉ là Vương Phi nhỏ nhỏ đâu!

U Tâm Cung

Dưới sự bảo vệ của Nhất Kiếm, nàng nhẹ nhàng tránh thoát các thị vệ tới nơi U Tâm Cung này, kỳ thật đến nơi đây một khắc, nàng không cần lo lắng bị người ta phát hiện rồi, vì nơi này thực sự quá cho hoang vắng, hoang vắng đến nỗi không có bất kỳ cung nhân nào quay về nơi này, bởi vì ai cũng không nguyện ý dính vào xui.

Đi ở trong hoa viên không có người sửa sang lại, Ngử Diên lần đầu tiên cảm thấy trong hoàng cung không phải nơi nào cũng phồn hoa như vậy, nơi này có vẻ vô cùng keo kiệt cùng lạnh lẽo, đại khái phi tử phạm tội đều bị kết cục này đi.

Vừa đi vào sân liền nghe được bên trong truyền đến thanh âm tiếng răn dạy thật lớn, trực tiếp chính là tiếng khóc của tỳ nữ, không cần nghĩ, đích thị là vị hoàng hậu này chê người khác hầu hạ không tốt cho nên phát hỏa a, Ngử Diên lạnh nhạt cười đi từ từ vào lãnh cung không có đóng cửa này.

“Ngươi đây là chải cho Bồn cung kiểu tóc gì? Ngươi là muốn Bồn cung dung búi tóc xấu xí này đi gặp hoàng thượng sao? Hoàng thượng nhìn thấy hình dạng này sẽ thích sao? Ngươi tên ngu ngốc này!” Hoàng hậu một bên lớn tiếng mắng nha hoàn đang khóc lớn ở trên mặt đất kia, còn một bên dùng chân đá, xem ra trong lòng nàng cực kỳ là không thích.

“Tỳ tỳ làm gì tác động đến một tỳ nữ nhỏ nhỏ thế, không phải muội muội chê cười, chỉ sợ ngươi cho dù có chải búi tóc giống như một tiên nữ, thì hoàng thượng chung quy cũng sẽ không nhìn ngươi liếc mắt một cái!” Ngử Diên cười nói.

Chợt đột nhiên lãnh cung xuất hiện một thanh âm, tất nhiên làm cho hoàng hậu trước đây này ngây ra một lúc, lập tức xoay người nhìn lại đây, Ngử Diên giờ phút này đang đứng ở trước cửa cười ngó nhìn nàng, ánh mặt trời vô tư chiếu xạ ở trên mặt nàng, mà dung nhan tuyệt mỹ của nàng vào thời khắc này càng giống như là tiên nữ, làm nữ nhân như nàng cũng cảm thấy rung động.

“A, đây không phải muội muội sao? Sao lại rảnh đến nơi đây?” mặc dù vô cùng bất ngờ, nhưng nàng dù sao cũng là người đã trải qua mưa gió, cho dù bị đánh rơi xuống lãnh cung, nàng cũng không nguyện ý để nàng ta nhìn đến trò hề của mình.

Ngử Diên nghiêng đầu nhìn thoáng qua Nhất Kiếm, Nhất Kiếm hiểu rõ cầm lấy hòn đá nhỏ sớm chuẩn bị tốt đánh vào trên người nha hoàn kia, nha hoàn nháy mắt ngã xuống mặt đất hôn mê.

“Ngươi muốn làm cái gì?” Nàng nhìn nha hoàn hướng trên mặt đất không khỏi nhủ mi nhìn về phía Ngử Diên hỏi.

“Tỳ tỳ đừng lo, ta chỉ là muốn cho nàng ngủ một giấc mà thôi, như thế nào, muội muội khó có thể đến thăm tỳ tỳ, tỳ tỳ sẽ không tiếp đón ta ngồi một chút?” Ngử Diên ngẩng nhìn bốn phía phòng ở lạnh lẽo thân nhiên nói, lãnh cung quả nhiên là lãnh cung, bên trong trừ bỏ một cái giường gỗ một cái ghế một cái bàn gỗ bên ngoài cái gì cũng không có.

“Muội muội bây giờ được gọi là như mặt trời ban trưa làm sao có thể đến lãnh cung vấn an tỳ tỳ, nơi này đây, cũng chính là cái dạng này, không có gì hay để chiêu đãi ngươi đâu, cũng sợ sẽ làm ảnh hưởng đến thân mình mai mai của muội muội.” nàng cười lạnh một tiếng, trong mắt tràn đầy châm chọc.

Nghe thấy vậy, Nhất Kiềm nắm kiềm trong tay, phàm là người hấn tôn kính ai cũng không thể khi dễ!

Ngữ Diên nhìn về phía Nhất Kiềm ý bảo hấn chớ lộn xộn, Nhất Kiềm là người thông minh, một ánh mắt liền để cho hấn biết nên làm cái gì, vì thế hấn đi vào trước mặt nha hoàn kia trực tiếp đem nàng vác lên trên vai, dẫn theo đi ra ngoài, Ngữ Diên thấy thế vừa lòng cười cười, Nhất Kiềm quả nhiên thông minh, khó trách Sở Hạo có thể bớt lo như thế.

“Người làm cho hấn rồi đi không sợ ta giết người?” Mắt thấy trong phòng người nào cũng không có, phế hậu cười nhạo.

“Người sẽ không!” Ngữ Diên khẳng định cười cười.

“Nha? Vì sao khẳng định như thế a?” Nàng cũng cười cười.

“Chỉ vì người không đủ tư cách!” âm thanh Ngữ Diên lạnh lùng nói, hiển nhiên đã không có ôn nhu mới vừa rồi.

“Người!” nghe thấy vậy, phế hậu có chút tức giận, trợn mắt trừng nàng, vài giây sau cười lạnh một tiếng nói: “Ta xem muội muội không có chuyện gì nên trở về đi, nơi này thật sự không quá thích hợp cho người tới, ta cũng vậy không chào đón người!” nàng phát tay áo nhìn về phía nơi khác, ý tứ hạ lệnh trực khách rất rõ ràng.

Thấy thế, Ngữ Diên cũng không tức giận, ngược lại chuyển hoá thành ôn nhu lúc trước nói: “Nếu tỷ tỷ không nghĩ tới tiếp khách, muội muội cũng không vòng vo quanh quẩn nói, hôm nay ta tới là có một chuyện muốn nói với người!” Ngữ Diên nhìn về phía nàng tuy rằng khóe miệng đang cười, nhưng trong mắt nàng lại hướng đầy hấn ý.

“Nha? Sự tình gì làm phiền muội muội ép buộc như thế?” Nàng có ý tăng thêm hai chữ ‘ép buộc’.

“Cũng không còn cái gì, ta chỉ là thấy đáng tiếc a!” Ngữ Diên chắc lưỡi xoay người ở trong phòng chuyển động nói.

“Đáng tiếc?” Nghe thấy vậy, nàng không khỏi nhíu mi khó hiểu nàng ta tại sao lại dùng hai chữ này.

Ngữ Diên xoay người nhìn về phía nàng ta nói: “Đáng tiếc người là người thông minh như vậy, vì sao trong mắt không dung được người khác? Nếu người an phận làm chính mình, cho dù con của người không làm được hoàng thượng, nhưng người chung quy cũng sẽ là Thái Hậu thậm chí hoàng thái hậu, Lăng nhi cũng là người chính mắt thấy nó lớn lên, nó là đứa nhỏ thiện lương, người phải biết cho dù nó làm hoàng thượng, nó như trước sẽ không đối với con của người làm ra bất cứ uy hiếp gì, mà người.” Ngữ Diên lắc đầu cười cười.

“Người. Có ý tứ gì? Cười cái gì?” Nghe thấy vậy, nàng ta không khỏi tức giận nhìn nàng gấp gấp hỏi.

“Có ý tứ gì? Cười cái gì? Đương nhiên cười người ngu xuẩn chứ sao!” Ngữ Diên không hề sợ hãi nhìn hướng nàng ta nhíu mày nói.

“Người.” Đột nhiên bị nàng nói ngu xuẩn, dù là ai cũng đều tức giận, huống chi nàng còn là một hoàng hậu, tuy rằng đã bị phế.

“Người cái gì người, ta đã từng không hiểu người vì sao lại vu oan cho ta như vậy, sau ta liền biết người chính là ghen tị, người sợ hoàng thượng yêu thích ta? Từ nơi này một chút người đã bắt đầu bước về phía sai lầm ngớ ngẩn, người không đứng khi đối với ta lo lắng, mà là không tín nhiệm đối với hoàng thượng, người sẽ không từng nghĩ tới thân phận ta là gì, cho dù ta cùng Vương gia bất hòa, hoặc là bị Vương gia hù đi, người cũng không cần lo lắng a, hoàng thượng nếu cười ta, chuyện này sẽ làm cho thiên hạ chê cười, thứ hai, người đã bắt đầu ngu xuẩn, người ngu ngốc muốn một hòn đá ném hai con chim, nhưng người chưa từng nghĩ đến hoàng thượng lại cũng ngu xuẩn nghe lời nói của người sao? Người cho là hoàng thượng sủng ái Lăng nhi sẽ trở thành hôn quân sao?” Nàng cười lạnh một tiếng nói.

“Kỳ thật thời điểm Lăng nhi tỉnh lại một khác, hấn đã cho người một cơ hội, ta cũng vậy đã cho người một cơ hội, nếu người nắm chắc thật tốt, người nhất định sẽ không rơi vào kết cục như vậy, nhưng mà người luôn làm cho người ta thất vọng như vậy, hơn nữa rất nhanh lại tiếp tục phạm phải sai lầm thứ ba, đó chính là sai lầm trí mạng của người!” ánh mắt của Ngữ Diên ngả ngón không ngừng đảo quanh ở trên người nàng ta.

“Người đang ở đây nói cái gì?” Phế hậu có chút khản trương nhìn nàng.

“Đúng rồi, ta quên nói cho người biết, Tam hoàng tử hiện tại hình như có chút khiếp nhược có chút thê thảm, người cũng biết nương hấn là một tên hại người, tất nhiên trong cung tất cả nha hoàn thái giám thậm chí các tỷ tỷ ca ca của hấn cũng sẽ không buông tha cho hấn, nghĩ đến hấn chỉ là một hài tử mấy tuổi nay phải thừa nhận nhiều tai hoạ như vậy, thật sự là đáng thương a!”

“Cái gì? Người nói cái gì?” Phế hậu nghe thấy vậy lập tức kích động lời tay nàng hét lên: “Người gạt ta, người gạt ta?”

“Lừa người? Ta không cần lừa người, người có thể đợi nha hoàn của người tỉnh lại để hỏi cho rõ ràng a, các người mặc dù ở lãnh cung, nhưng nha hoàn này không có khả năng sẽ không đi đâu, một khi đi ra ngoài tất nhiên sẽ nghe được tin tức, nàng vì sao không nói cho người, ta nghĩ trong lòng người hấn là đều biết đi!” Ngữ Diên lạnh như băng đâm vào trái tim của nàng ta nói.

‘đông’ một tiếng, Phế hậu nghe vậy trực tiếp ngã xuống mặt đất, nàng có thể cao thượng, có thể rụt rè, có thể làm bộ như cái gì đều không để ý, nhưng mà vừa nghe đến con của mình đã bị đả ngộ như thế, nàng ta rốt cuộc chịu không nổi rồi, mặc kệ thân phận của nàng ta biến hóa như thế nào nhưng duy nhất không biến đó là tình mẫu thân của nàng.

“Như thế nào? Đau lòng? Con của người cuộc sống trong cung như thế ngay cả tên khuất cái ngoài kia cũng không bằng!” nàng tiếp tục đổ thêm dầu

vào lửa.

“Ngươi gạt người, ta không tin, không tin!” nàng ta che lỗ tai lớn tiếng hét lên, bộ dáng rất là thống khổ.

“Ta nghĩ ngươi đi đến một bước này nên biết kết quả của hấn, ngươi đừng tự lừa mình dối người đi?” Nàng nhìn nàng ta không mang theo ý đáng thương gì.

“Hấn là vô tội, hấn là vô tội!” nói xong, phé hậu đột nhiên khóc thút thít, bộ dáng rất là ủy khuất thống khổ.

Ngữ Diên không hề thương hại cười lạnh một tiếng, tiếp theo đem ánh mắt lạnh lẽo nhìn nàng ta, vẻ mặt chán ghét mà không lời nào có thể miêu tả nói được âm thanh lạnh lùng nói: “Vô tội? Lúc trước thời điểm ngươi hại chết thái tử làm sao ngươi lại không nói hấn rất vô tội? Ngươi là mẫu thân, ngươi mang thai 10 tháng không dễ dàng, hấn như vậy, cũng không phải là do ngươi sinh ra? Cho nên ngươi đối đãi với hấn như thế đúng không? Hấn vẫn còn con nít, ngươi lần một lần hai lần7 hại hấn, lương tâm ngươi sẽ không có một chút nào bất an sao?” Ngữ Diên khí thế bức người nói.

“Đừng nói nữa, đừng nói nữa!” nàng ta khóc hét lên.

“Nói ngươi ngu xuẩn ngươi thật đúng là vô cùng ngu xuẩn, từ lúc ngươi bắt đầu giúp Quý Vương một khắc kia, ngươi sẽ không nghĩ đến kết cục là thế này sao?!” Ngữ Diên lạnh như băng nói.

Nghe thấy vậy, phé hậu ngạc nhiên ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt hoảng sợ cùng kinh ngạc nhìn Ngữ Diên lạnh lùng đứng ở trước mặt mình.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 271: Hại người chung quy hại mình

hấy rõ trong mắt nàng là hoảng sợ cùng với kinh ngạc, Ngữ Diên mỉm cười, chỉ là nụ cười của nàng toàn bộ đều lạnh như băng, tuy rằng nàng sớm đã đoán được kết cục như vậy, nhưng nay thấy được, nàng như trước cảm thấy thất vọng đau khổ. “Ngươi Ngươi là ai? Làm sao ngươi quen biết hấn?” Phé hậu có chút run run nhìn hướng Ngữ Diên, trong trí nhớ của nàng Quý Vương là một nam nhân xuất quỷ nhập thần, hấn làm sao lại có thể để cho nàng ta đoán được?

“Ta là làm sao mà biết được? A, hấn là một đại ma đầu là người mà ai cũng biết, chuyện này có gì ngạc nhiên đâu?” Ngữ Diên nói thẳng, nàng cũng không tính nói cho nàng ta biết sự thật, chuyện quen biết Quý Vương như thế nào có quan trọng không?

“Hấn không phải ma đầu, không phải!” phé hậu đột nhiên kích động nói, tiếp theo nhìn về phía Ngữ Diên cười lạnh một tiếng biểu tình tràn đầy châm chọc, “Hấn không phải ma đầu, ngươi mở miệng đều nói ta ngu xuẩn, kỳ thật các ngươi mới gọi là ngu xuẩn, các ngươi chẳng lẽ nhìn không ra thái tử kia căn bản không phải là Lăng nhi, hấn là Quý Hồn, Quý Hồn khác . . .” Phé hậu run run kêu lên.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên hơi hơi nhíu mi, chẳng lẽ Quý Vương nói cho nàng biết? Không đúng, hiện nay Nhất Phân căn bản không phải linh hồn, cho dù là Quý Vương cũng không thể nhìn ra được, nhưng nàng ta vì sao lại khẳng định như thế?! Cuối cùng sao lại thế này?

“Chỉ giáo cho?” Ngữ Diên quyết định đem vấn đề này ném cho nàng ta đến giải đáp, đoán như vậy sẽ rất mệt.

Phé hậu nghe được nghi ngờ của nàng run run đứng dậy lắc lư cười cười, “Lăng nhi là ta từ nhỏ nhìn nó đến lớn, thời gian ta cùng hấn ở cùng một chỗ so với hoàng thượng nhiều hơn rất nhiều, hoàng thượng không nhìn ra được bởi vì bọn họ căn bản không có gì trao đổi, mà ta thì khác, lão thái trước kia để cho ta nhận hấn làm con, ngươi nói ta xem lâu như vậy, làm sao có thể nhận không ra thái tử là kiểu gì chứ!” nàng ta cười thâm trầm.

Hừ Ngữ Diên nghe thấy vậy không nói chuyện, mà là đang nghĩ, nữ nhân này có thể nhìn ra, Vậy Thái Hậu cùng hoàng thượng kia chẳng phải là. Nghĩ đến đây nàng có chút bất an, Sở Thiên là thông minh cỡ nào, nếu hấn nhìn ra hiện tại Lăng nhi có vấn đề vậy phải làm sao?

“Kỳ thật lúc trước ta cho là hấn sau khi rơi xuống nước thì đổi tính, thật không nghĩ đến một ngày ta tận mắt chứng kiến, ta mới có thể khẳng định, hấn căn bản không phải là thái tử!” nàng khinh miệt nhìn Ngữ Diên liếc mắt một cái, theo biểu lộ hoảng hốt của Ngữ Diên, nàng ta nghĩ đến Ngữ Diên là sợ, đơn giản cười lại càng rõ.

“Ngươi nhìn thấy cái gì?” Ngữ Diên lại hỏi.

“Đương nhiên là gặp được một màn đáng sợ, nhớ ngày đó thân thể thái tử không tốt như vậy, người vừa đơn thuần lại thiện lương, làm sao có thể khi dễ một thái giám? Cho dù thái giám này không có chuyện ác nào không làm, thái tử cũng sẽ không đánh chửi dù một chút, nhưng mà ngày đó, ta theo ánh mắt hung ác của hấn nhìn được bóng dáng khác, mà hấn căn bản cũng không có để ý đến ta, sau khi hấn đem thái giám kia đánh bất tỉnh, còn nói một câu, những lời này để cho ta xác định hấn căn bản không phải là thái tử!” nàng nhíu mày đắc ý nói.

“Hắn nói cái gì?” Ngử Diên liền hỏi tới, trong lòng cũng đang thầm mắng, nữ nhân chết tiết này nói chuyện có thể một hơi nói xong hay không, bán chỉ một cái nút a (ý nói chỉ một nửa), rác rưởi!

“Ha ha, hắn nói, ngươi nghĩ rằng ta là thái tử kia của ngươi ư, thái tử kia đã chết, mà hắn chính là đến báo thù!” nàng ta học ngữ điệu Lăng nhi nói chuyện, hơn nữa còn bắt chước động tác của hắn, nàng ta làm như vậy dường như cũng nghĩ để thuyết phục Ngử Diên hắn là đồ giả mạo.

Ngử Diên nghe được nàng ta nói như vậy, không nói chuyện, tên ngu ngốc này bảo hắn không cần rêu rao còn tới chỗ rêu rao, như thế rất tốt sao, để cho người khác hoài nghi làm hại bản thân thiếu chút nữa làm cho cực khổ mà chết, có thời gian nàng nhất định phải cho hắn một bài học tốt nhất..

“Cho nên Quý Vương hắn không có gạt ta, yêu quái này làm sao có thể ở lại trong cung, Bôn cung tình nguyện chết cũng không thể để cho hắn ở trong cung làm xằng làm bậy, cho nên ta muốn giết hắn!” Phế hậu âm lãnh nói.

Trên thực tế nàng ta nói quang minh chính đại, nhưng người nào cũng biết, nàng ta chính là muốn trừ bỏ thái tử để cho con trai của nàng ta đi lên ngôi vàng thái tử.

“Vậy ngươi tại sao biết Quý Vương?” Ngử Diên hỏi điếm mấu chốt.

“Đây là ý trời ngươi hiểu không? Nghĩ đến Bôn cung ở trong này rất Tịch mịch, lại không nghĩ rằng gặp phải Quý Vương xuất quỷ nhập thần, ta liền biết đây là ý trời, hắn lợi hại như vậy chính là giúp Tường Văn quốc vượt qua khó khăn!” phế hậu cười vô cùng vui vẻ, giống như chính mình gặp được một Phật sống đích thực.

“Cho nên ngươi đem nghi ngờ của ngươi nói cho Quý Vương, mà Quý Vương tuy rằng không biết hắn có phải đúng là thái tử hay không, nhưng hắn chắc chắn sẽ dạy ngươi phương pháp chiêu gọi hồn, mà ngươi phải trợ giúp hắn đem toàn bộ chỗ ở trong cung nói cho hắn biết, trọng điểm là chỗ ở của Bồ Đề lam cũng chính là nơi hoàng thượng cấm người tiến vào, đúng không?” Ngử Diên nhìn về phía nàng ta gần từng tiếng hỏi.

“Ngươi Làm sao ngươi biết?” Nghe thấy nàng nói như vậy, phế hậu lại sùng sốt.

“Sau khi ngươi cùng Quý Vương đạt thành hiệp nghị, Quý Vương rời khỏi cung điện, hắn dựa theo yêu cầu nói cho ngươi gọi hồn như thế nào, ngươi vốn định thử xem có phải thật vậy hay không, thời điểm khi ngươi phát hiện thái tử bệnh vẫn rất nặng không tốt, ngươi chỉ biết ngươi đã thành công phải không?” Ngử Diên nghe thấy vậy cười cười, cười nàng ta ngu xuẩn, nàng ta cho là mình gặp được cái gì, thần tiên? Đại Phật? Không biết hành vi của mình thiếu chút nữa liền hại chết mọi người

“Ngươi” Phế hậu nghe thấy vậy lui về sau cả người đều hiện lên hàn ý, nữ nhân này đến tột cùng là ai, vì sao mỗi một câu một lời của nàng đều đúng, chẳng lẽ nàng có thuật đọc tâm?

“Không cần dùng loại ánh mắt này nhìn ta, bài trí trong phòng ngươi đã muốn bán đứng ngươi.” ngón tay Ngử Diên chỉ dưới giường nói, “Đây là cái gì?” Ngử Diên ngồi xổm xuống một phen rút ra một đao cảnh không che dấu tốt, tiếp theo nhanh chóng đứng dậy đem gối đầu trên giường vứt bỏ, một ít xuyên xuyên đồng tiền liền hiện ra.

Nàng trợn mắt nhìn nàng ta nói: “Đào cảnh là tiên hồng sắc, đồng tiền là dính vào bùn đất, mà dưới giường của ngươi rõ ràng bị người ta làm quỷ hành bát quái, ngươi chẳng lẽ không biết chỉ có thời điểm gọi hồn mới có thể làm cho đào cảnh gặp huyết, trên có ‘huyết đào cảnh’ dưới có ‘đồng tiền đất’, ngươi nhọc lòng như thế chính là muốn thái tử chết đi?” Nàng vứt bỏ đao cảnh nhìn về phía nàng ta hỏi

“Ngươi Ngươi đến tột cùng là ai, làm sao ngươi biết nhiều như vậy?” Phế hậu liền trừng lớn hai mắt sột ruyệt hỏi, tựa hồ đứng trước mặt là một người so với thái tử còn đáng sợ hơn.

Ngử Diên ha ha cười cười, tiếp theo cúi người nhìn về phía nàng ta nói: “Muốn biết tại sao không? Được rồi, ta cho ngươi biết, như lời ngươi nói tất cả ta cũng biết, ta còn không ngại nói cho ngươi biết, đứa nhỏ kia xác thực không phải Lăng nhi, hắn là một hồn phách đã chết đi, là một đứa nhỏ thiện lương giống như Lăng nhi, tên thật của hắn tên là Nhất Phán!” nàng đi bước một tới gần nàng ta nói chuyện ngữ khí cũng vạn phần rét lạnh.

“Cái gì? Ngươi nói cái gì?” trong mắt Phế hậu xuất hiện hoảng sợ không thể tin được.

“Ta còn nói cho ngươi biết, ngươi thật sự đưa tới hồn phách thái tử, thực đáng tiếc ở thời điểm mấu chốt nhất hắn đã được ra khuyến răn, cho nên, hắn đã hoàn toàn bỏ qua thân thể thái tử!”

“Cái gì? Gạt người, làm sao ngươi có thể làm cho hắn buông tha cho thân thể của chính mình, ngươi cho mình là ai?” Nàng ta kinh hoàng hét lên, bộ dáng rất là bất mãn dường như là sắp thành công nàng lại phá hủy.

“Ta cho ngươi biết vì sao ta có thể thành công, bởi vì ta là khu Ma nhân, ta có Âm Dương Nhân.” nói xong, nàng lạnh lùng cười nói tiếp “Ngươi vừa rồi không phải hỏi ta là gì có thể để cho hắn rời đi sao? Bởi vì ta nói, đứa nhỏ này sẽ vì ngươi báo thù, sẽ phế bỏ hoàng hậu làm cho bà ta chết cũng không được sống cũng không xong, mặt khác, hắn còn có thể giết chết Tam hoàng tử, làm cho hắn ở dưới cũng có bạn, cho nên, thái tử nhất vui vẻ rời đi a!” Ngử Diên lần đầu tiên dùng khẩu khí vạn phần âm lãnh nói.

“Cái gì? Ngươi là vu bà vu bà vu bà.” Phế hậu kích động ồn ào, một giây sau liền vron tay muốn bóp cổ Ngử Diên, tuy rằng Ngử Diên thương thể chưa lành, nhưng tránh thoát khỏi công kích của nàng vẫn là không uống lực.

“Chúc mừng ngươi đã đáp đúng, ta có một cái tên khác là vu bà!” nói xong, nàng lại cười quỷ dị, “Ngươi đã mất trí, đối với thái tử làm ra việc hạ đẳng như thế, lại thiếu chút nữa nguy hại Tường Văn quốc, nữ nhân như ngươi ta tuyệt đối sẽ không tha thứ, cho nên, ta tính thành toàn ngươi, cho ngươi hoàn

toàn hưởng thụ tư vị lãnh cung!” nói xong, Ngử Diên hô nhỏ một tiếng Nhất Kiếm, một giây sau, Nhất Kiếm liền đứng ở trước mặt của nàng.

“Ngươi muốn làm cái gì? Ngươi thật to gan?” Mắt thấy khẩu khí Ngử Diên càng phát ra rét lạnh, nàng ta hơi sợ, nàng ta không phải sợ chết, mà là luyện tiết đứ nhỏ, nàng nếu mà chết, con của nàng làm sao bây giờ?

“Nhất Kiếm, phé hậu đã hoàn toàn muốn điên rồi!” Ngử Diên lạnh giọng nói một câu, liền dẫn đầu đi ra ngoài, căn bản không nghe tiếng khóc thét của nàng ta.

Vài giây sau, Nhất Kiếm liền đi tới cạnh nàng gật gật đầu, Ngử Diên vừa lòng cười cười, nàng muốn Nhất Kiếm làm chính là dùng nội lực để cho phé hậu hoàn toàn điên mất, mà nha hoàn tất nhiên cũng sẽ đem chuyện vừa rồi quên sạch, kỳ thật nàng căn bản không muốn giết Tam hoàng tử, bởi vì hải tử kia là vô tội, nàng chỉ cố ý nói như vậy cũng muốn làm cho nàng ta thương tâm, cái đạo lý nàng ta biết hại người chung quy hại mình, đầu số này gây nên cũng trừ đi, nói vậy, thái tử sẽ rất mau liền hồi phục.

“Nhất Kiếm, ngươi cho là ta ngoan độc sao?” Lần đầu tiên, nàng dùng hai chữ ngoan độc này để hình dung chính mình.

“Sẽ không, người làm tất cả cũng đều có đạo lý!” Một Kiếm không hề nịnh hót, nhưng mỗi câu nói đều là từ trong lòng.

Ngử Diên nghe thấy vậy cười cười, tiếp theo vươn hai tay làm hình dáng hô hấp, “A, thật tốt!” đúng vậy a, lại giải quyết một việc, nghĩ đến đây, nàng hí mắt nhìn bầu trời yên tĩnh này, vài giây sau, khóe miệng của nàng chợt đột nhiên lại mỉm cười, đây cũng giống như tươi cười vừa rồi, hàn nộ cười lạnh lẽo, Quý Vương, ngươi rốt cục không chịu nổi muốn tới sao? Ta chờ ngươi đã lâu!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 272: Yên bình cuối cùng (1)

Chờ Ngử Diên cùng Nhất Kiếm theo lãnh cung đi vào con đường bình thường là lúc, đối diện liền đụng phải Sở Hạo cùng với phía sau hắn là Phượng Ly Ca, Dịch Hiến cùng với Lý Lập và Chi San đang sốt ruột đi tìm.

“Nàng đi đâu vậy?” Sở Hạo vừa đi tiến lên liền có chút không vui hỏi, tiếp theo ánh mắt liền nhìn về phía Nhất Kiếm một bên, Nhất Kiếm nhìn thấy ánh mắt sắc bén Sở Hạo như thể tự nhiên gục đầu xuống không dám nhìn thẳng.

“Ngươi làm gì nha, ta chỉ là muốn Nhất Kiếm theo giúp ta đi trong cung một chút a, ta cũng không quen thuộc a!” nàng liền chu miệng nhìn về phía hắn nói.

“Muốn nhìn lần sau ta cùng nàng xem, thân thể của nàng còn chưa có hồi phục, đi trở về nghỉ ngơi đi!” nói xong, trực tiếp kéo tay nàng liền quay người muốn đi đi trở về.

“A, hoàng thượng đâu?” Không thấy được Sở Thiên cùng Tào công công Ngử Diên hơi có chút kỳ quái, bọn họ không phải vừa mới chấm dứt nói chuyện sao?

“Tất nhiên đáp lễ nàng ban tặng chứ sao, nàng thật là có bản lĩnh, thái tử nàng cũng cứu sống được rồi, hoàng thượng hiển nhiên muốn chạy qua xem nhi tử!” Lý Lập nói gấp, lời của hắn nói ra, tất cả mọi người mỉm cười.

Ngử Diên cũng cười cười, “Đi thôi, cùng nhau trở về!”

Mọi người gật đầu cùng nhau quay người đi trở về, “Đúng rồi, vừa rồi hoàng thượng nói chuyện gì với các ngươi? Còn có vừa rồi không phải nói bên ngoài xảy ra tai nạn sao?” Ngử Diên nhìn về phía bọn họ hỏi.

“Bên ngoài đã xảy ra một loại bệnh khuẩn truyền nhiễm, loại bệnh khuẩn này các vị thuốc dường như rất khó tìm, nhưng mà không phải không có biện pháp trị liệu, tất nhiên thuốc tốt nhất toàn bộ đều ở kinh thành, vừa rồi ở trên điện thượng nghị việc chính là để cho bọn họ tới kinh thành chạy chữa.” Sở Hạo trình bày tóm tắt.

“Ngử Diên a, ta xem tám phần chính là lưu cảm cũng không hiểu được có phải trừ lưu cảm hay không.” Lý Lập nói gấp, nghe bọn hắn miêu tả bệnh trạng xem ra xác thực chính là lưu cảm nha, trò chơi này nếu cảm lưu cảm liền xong đời.

“Vậy hoàng thượng nói như thế nào?” Ngử Diên lại hỏi.

“Ngày mai giờ Thìn mở cửa thành để cho bọn họ tiến vào trị liệu.” Sở Hạo lại nói. (7 – 9h Bắc Kinh).

“Đều là dân chúng sinh bệnh sao?”

“Vương đại nhân rất sợ chết, ông ta điều động hẳn một nửa binh lính đến kinh thành hỗ trợ chinh đốn trật tự, ta nghĩ, chinh đốn này là giả, thật ra khiến bọn họ không tới gần nhà ông ta mới đúng.” Sở Hạo liếc thấy ra Vương đại nhân là quan sợ chết, chỉ là hẳn làm quan này không bao lâu nữa sẽ mất chức rồi, nay lưu lại cũng không phải kiêng kỵ binh quyền trong tay hẳn, mà là hẳn còn hữu dụng.

Ngữ Diên nghe thấy vậy không nói chuyện, mà là cúi đầu trầm mặc đi lên phía trước, Sở Hạo nghĩ đến nàng không thoải mái liền ôm lấy nàng đi lên phía trước, chỉ có Phụng Ly Ca vừa vận nhìn đến bộ dáng Ngữ Diên cắn chặt môi gấu nhú này, hẳn nghĩ, nàng đích thị là có chuyện gì rồi!

Giờ Dậu (giờ Bắc kinh 17 – 19 giờ).

Dựa theo yêu cầu của Ngữ Diên, ở giờ Dậu làm yến hội, một là chúc mừng thân thể nàng hồi phục, hai là tất cả mọi người muốn đồng tâm hiệp lực đi đối phó Quý Vương, lúc này đây yến hội có vẻ náo nhiệt, không chỉ có Sở Thiên cùng Tào công công đều đến đây, mà ngay cả Thất Dạ, bạch linh cùng với Quý Tích bị giam ở bên trong Huyết Linh Đàng đều được phóng ra, Nhất Kiếm thu thập một cái bản thật to cũng đủ chứa hơn hai mươi người.

Đêm nay bữa tối là do Ngữ Diên một mình hoàn thành, tuy rằng Sở Hạo rất lo lắng thân thể của nàng, nhưng nàng lại khư khư cố chấp, cũng muốn nói cho biết thật sự không có việc gì nữa rồi, mà Phụng Ly Ca lần đầu tiên kiên định yêu cầu giúp nàng làm việc, Ngữ Diên đồng ý, Quý Tích cũng muốn tới giúp lại bị Ngữ Diên bắt đi ra, Sở Hạo thấy nàng hình như có lời muốn nói cùng Phụng Ly Ca, vì thế liền dẫn mọi người đi hướng đại sảnh nói chuyện.

“Ngươi có tâm sự đúng không?” Phụng Ly Ca một bên để ý đồ ăn một bên nhẹ giọng hỏi.

Ngữ Diên đang làm rau trộn tay hơi hơi dừng lại một chút, tiếp theo cũng không quay đầu lại nói: “Ta có thể có tâm sự gì chứ?” Nói xong, lấy rau trộn lần thứ hai.

Phụng Ly Ca thấy thế vẫn tươi cười “Ngươi không cần giấu diếm ta, sau khi Sở Hạo nói chuyện tình dân chúng mày của ngươi vẫn nhú lại, còn nữa, ngươi vô duyên vô cớ làm tiệc rượu, cũng đủ để chứng minh ngươi có chuyện!”

“Ta nói a, ta nói là chúc mừng thân thể của ta bình phục mà, như thế nào, ngươi không vui khi ta bình phục?” Nàng trêu ghẹo nói.

“Tuy rằng ta quen biết ngươi tương đối trẻ, nhưng đối với ngươi vẫn tương đối hiểu biết, ngươi biết rõ bây giờ là thời kì nguy hiểm căn bản sẽ không làm yến tiệc gì, ta tuy rằng không biết ngươi làm như vậy đến tột cùng là vì cái gì, nhưng ta biết, nguy hiểm đang dần dần đến gần rồi!” nói xong, ngược mắt nhìn về phía bầu trời bao la màu đen kia có chút u buồn.

Ngữ Diên nghiêng đầu nhìn về phía khuôn mặt tuần mỹ của hắn thê thảm cười, “Ngươi có thể không nói cho người khác được không?”

Phụng Ly Ca cũng nghiêng đầu nhìn xuống nàng kiên định gật đầu, kỳ thật đối với nhân phẩm Phụng Ly Ca, Ngữ Diên vẫn là vô cùng tin được, nói như vậy, chỉ là bởi vì sự tình có chút nghiêm trọng, nàng thật sự không muốn để cho nhiều người biết.

“Ngươi biết không, ta từ sau khi tỉnh lại dường như có một loại năng lực đặc thù.” trong mắt Ngữ Diên có chút sợ hãi, dường như có năng lực như vậy làm cho nàng bị chịu thống khổ.

“Làm sao vậy?” Phụng Ly Ca dừng lại động tác trong tay nhìn về phía nàng.

“Ta không biết, loại cảm giác này giống như là có năng lực biết trước, nhưng mà loại năng lực này chỉ có một chút, tuy rằng ta không cảm giác được Quý Vương đến tột cùng đang có chủ ý gì, nhưng ta dường như có thể cảm giác được thời điểm cảnh tượng tai nạn, ngươi biết không, trong lòng ta có thể cảm giác được dân chúng ngoài thành tiến vào trong thành toàn bộ sẽ tử vong, nhưng mà ta nhưng không cách nào ngăn cản, bởi vì Quý Vương sẽ đến đây, ta có thể cảm giác được hẳn dẫn theo rất nhiều rất nhiều người quý lại đây, kinh thành sẽ đại loạn, dân chúng mặc dù là sẽ phải chết không thể nghi ngờ, nhưng mà bọn họ ít nhất có thể giúp chúng ta chống cự một hồi, còn có quân đội của Vương đại nhân, tuy rằng chỉ có một nửa, nhưng ta biết phía sau sẽ lần lượt chạy tới, một nửa này rất quan trọng.” Ngữ Diên nhìn về phía Phụng Ly Ca lo lắng nói, về mặt của nàng rất là thống khổ, lúc trước có thể đoán được hành vi của phế hậu tất nhiên cũng là dùng loại năng lực này.

“Ngươi đang ở đây khó chịu ngươi có loại năng lực này nhưng không có cách nào cứu trị được dân chúng đúng không?” Phụng Ly Ca than nhẹ một tiếng, hẳn nghe được lời của nàng cũng không thể tưởng tượng được.

“Ta không phải rất xấu? Nhưng mà ta thật không có biện pháp, nếu là xua tan tất cả dân chúng, như vậy, kinh thành trong vài giây ngắn ngủn sẽ hoàn toàn rơi vào tay giặc, bởi vì người quý của Quý Vương quả thực không thể phỏng đoán, ta không cảm ứng được Quý Vương đến tột cùng đang suy nghĩ gì, nhưng mà ta có thể cảm giác được rất nhiều rất nhiều gì đó đều đang rục rịch, mà nay, sẽ là một đêm bình an cuối cùng.” ánh mắt Ngữ Diên vẫn bị vây quanh bên trong thương cảm, bộ dáng rất là khó chịu.

“Ngươi làm như vậy là đúng!” Phụng Ly Ca nhìn về phía nàng nói.

“Ách?” Nghe thấy vậy Ngữ Diên ngược mắt nhìn về phía hắn có chút không thể tin được lời hắn nói..

“Tuy rằng nghe qua có chút tàn nhẫn, nhưng mà những người bị bệnh này cùng với trong kinh thành rất nhiều người không thể khống chế được kỳ thật cũng đã một chân bước vào Địa Ngục, ngươi làm như vậy cũng chỉ là muốn bảo toàn càng nhiều dân chúng mà thôi, nếu xua tan bọn họ, kinh thành rơi vào tay giặc, Tường Vân quốc diệt vong, như vậy, dân chúng khắp thiên hạ đều phải tử vong, điều này rất là thê thảm!” Phụng Ly Ca đưa tay khoát lên trên vai của nàng cho nàng an ủi.

“Nhưng mà. Nhưng mà ta thật sự cảm giác mình rất tàn nhẫn, nếu ta không cảm giác được cái gì thì cũng không thống khổ như vậy!” nói xong, tựa vào trong lòng Phụng Ly Ca khóc thút thít, thực xin lỗi, nàng thật sự không muốn hại người, nhưng là. Nhưng là nàng thân không khỏi đã, chỉ có thể bỏ nhỏ vì lớn.

“Đừng khổ sở, loại chuyện này ai cũng không muốn phát sinh, Ngử Diên.” Phụng Ly Ca lôi hai vai của nàng nhìn về phía nàng nói: “Ngử Diên, người không cần khổ sở, nếu ta không đoán sai, người còn có một ý tưởng, chính là dân chúng vào chỗ này nếu lọt vào kiếp nạn bất hạnh mà chết, như vậy hồn phách của bọn họ sẽ đem theo oán hận đi tìm người của hắn làm thương tổn, ta nghĩ, như vậy Quý Vương đích thị sẽ trở tay không kịp!”

Ngử Diên gật gật đầu, “Ta nghĩ như vậy, cho nên rất tàn nhẫn đúng không? Muốn bọn họ đối phó với địch nhân hung mạnh như vậy sau đó còn để cho oan hồn bọn họ không thể an ổn, ta thật là một trướng thối!” nói xong, lại thương cảm khóc thút thít.

“Người không phải, ta không cho phép người nói chính mình như vậy, mọi người đều tin tưởng người làm như vậy là vì nhiều người!” nói xong, lại ôm lấy nàng nhẹ nhàng mà vỗ phía sau lưng của nàng.

Đúng lúc này, bên ngoài truyền đến tiếng bước chân, tiếp theo Sở Hạo liền chạy vội tới, nhìn thấy như vậy một màn không khỏi nhíu mày, “Ách. Các người. Đang làm gì đó?” Tuy rằng nàng là nương tử của hắn, nhưng mà làm cho hắn phát hỏa là không được, nam nhân phải có độ lượng, nếu không nàng sẽ vứt bỏ.

Ngử Diên lau nước mắt đứng dậy nhìn về phía Sở Hạo đột nhiên cười cười, “Sao chàng lại đột nhiên chạy tới rồi? Không tin ta như vậy?”

Nghe vậy, sắc mặt Sở Hạo lập tức liền đỏ một mảnh, “Không có, chuyện này. Đây không phải nàng khóc sao, chúng ta đang ở trong sân thấy trời đột nhiên mưa, ta liền. tới rồi a!” nói xong, có chút ngượng ngùng, tiếp theo ho khan một tiếng nói: “Cái kia ta cũng giúp nàng, hai người nhanh chóng tới đây đi chứ!”

Phụng Ly Ca thấy thế mỉm cười, hoá ra người kia là sợ hắn bắt cóc kiều thê của hắn ta a?

“Sở Hạo, nếu chàng không tin ta, ta liền thật sự cùng Phụng Ly Ca đi luôn, hừ!” Ngử Diên thu lại tâm tình mắt nhìn về phía Sở Hạo mặt đỏ tới mang tai trêu ghẹo nói.

“Đừng đừng đừng, ta tin ta tin a, ta lại không nói không tin, ta. Ta sợ phụng Ly Ca một thôi đúng hay không?” Hắn liền nháy mắt ra hiệu nhìn về phía Phụng Ly Ca, trong lòng thầm nghĩ, tiểu tử người nói nhanh lên, nếu không, ta nhất định phải tìm người tính chuyện ôm nương tử của ta vào trong lòng!

“Ừm, là một mối, nhưng, Sở vương gia chúng ta đều đã làm xong!” nói xong Phụng Ly Ca cười vô cùng là vui vẻ, tiếp theo đem rau trộn bụng đi rồi.

“A? Xong rồi a? Nhanh như vậy?” Phụng Ly Ca vừa đi, mặt của hắn ngay tại đó lại đỏ lên.

“Không phải chàng muốn giúp đỡ đấy sao, giúp ta đem toàn bộ đồ ăn bụng lên đi, phải mở bữa tiệc!” nàng cười bụng đồ ăn cũng đi ra ngoài, nghe thấy vậy, Sở Hạo liền bụng đồ ăn đi theo nàng hướng phía trước mà đi.

Rất xa chỉ nghe thấy đại sảnh đã tràn ngập thanh âm cười vui, dường như đang nói chuyện gì đó rất vui vẻ, chính là, bọn họ căn bản sẽ không nghĩ tới, đêm nay chính là một đêm yên tĩnh cuối cùng của Tường Vân quốc, một ít tai hoạ ngập đầu sắp tới gần

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 273: Yên bình cuối cùng (2)

Sáng sớm Ngử Diên đã đến trên tường thành, Sở Hạo vẫn làm bạn ở bên người nàng, hắn khó hiểu nàng vì sao phải đến nơi đây, tối hôm qua tất cả mọi người náo loạn tương đối trẻ, hắn không hiểu lắm nàng vì sao sáng sớm đã rời giường, hơn nữa tới nơi này?

Ngử Diên mỉm cười nói cho biết nàng muốn ở trên tường thành hóng gió, bởi vì nơi này gió rất ôn hòa, kỳ thật từ khi nàng bị thương tình lại, bọn họ cũng chưa ở cùng một chỗ, càng không biết nàng căn bản không phải sáng sớm tỉnh lại, mà trên thực tế nàng một đêm là không ngủ.

“Lạnh không?” Sở Hạo cởi áo ra phủ thêm cho nàng, nhập thu Tường Vân quốc đã nhanh chóng chênh lệch nhiệt độ là rất lớn.

Ngử Diên không chút biểu tình nhìn ra phía ngoài, Sở Hạo giúp nàng đem quần áo chuẩn bị cho tốt nghiêng đầu nhìn về phía nàng vẫn nhíu chặt mày, trong lòng tuy nói khó hiểu, nhưng theo khuôn mặt nàng rồi hắn biết nàng đang vì chuyện gì mà buồn phiền, không đành lòng nhìn nàng vẫn nhíu mày khó chịu, hắn vươn tay nhẹ nhàng đụng vào mày của nàng, động tác vô cùng mềm nhẹ.

“Ách?” Động tác này của hắn làm cho Ngử Diên giật mình một cái nghiêng đầu nhìn về phía hắn, trong mắt nghi hoặc.

“Ta muốn giúp nàng đem nó vuốt lên!” hắn ôn nhu cười, nhìn về phía mắt của nàng trong mắt đã tràn ngập ôn nhu vô tận.

Ngữ Diên nghe thấy vậy cái mũi chua xót một chút, nhẹ nhàng tựa vào trong ngực của hắn, kỳ thật có rất nhiều thời điểm rất nhiều lời nói không dịch lại một ánh mắt, một cái mỉm cười hiểu ý.

Giờ Thìn còn chưa tới, dưới thành lần lượt tụ tập rất nhiều người, đại bộ phận đều là người thân hoạn bệnh nặng hành động bất tiện, không bao lâu, bên ngoài liền đứng ước chừng hơn năm ngàn người, Ngữ Diên nhìn về phía những người bệnh tật này, cái mũi của nàng bắt đầu lên men, ánh mắt bắt đầu đau nhức, nhưng nàng nhịn được, nàng không thể khóc, nếu khóc mọi người sẽ lại đã bị đánh sâu vào trong mưa, thân thể này sẽ càng không chịu nổi.

“Làm sao vậy? Nàng là đang lo lắng cho bọn họ sao? Đừng lo trong thành được liệu cái gì cũng có, nàng hãy bớt buồn đi!” Sở Hạo ôm lấy nàng nhẹ nhàng nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy có chút nghẹn ngào, nhưng gắt gao cắn môi của mình không để cho mình khóc lên, “Sở Hạo.”

“Uhm?” Hắn nhẹ nhàng đáp ứng.

“Nếu chàng biết ta cũng không hoàn mỹ trên thực tế là người xấu làm sao bây giờ?” Nàng nâng ánh mắt sung đỏ lên nhìn về phía hắn hỏi.

“Chẳng ai hoàn mỹ, trên thế giới làm gì có chuyện thập toàn thập mỹ đây?” Hắn nhẹ nhàng mà cười.

“Nếu ta biết rõ phía trước có một cái hố to, mà hố này thậm chí hại chết rất nhiều người vô tội, ta biết rõ cũng không nói cho bất luận kẻ nào, mà là tro mắt nhìn bọn họ chết thì sao?” Nàng hỏi lại lần nữa.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo hơi nhăn mày một chút, vài giây sau thoải mái mở ra nói: “Nàng không phải là người như thế, cho dù làm như vậy rồi, chắc chắn là có nguyên nhân bất đắc dĩ, nàng yên tâm, bất kể như thế nào ta đều đứng ở bên cạnh nàng, nếu là gặp phải trời phạt như vậy hãy để ta chống đỡ!” hắn thâm tình nhìn nàng, trong mắt là chấp nhận thật sâu, mặc kệ nàng phạm phải cái gì sai lầm, hắn đều bao dung.

“Đưa ngực!” nghe thấy vậy, Ngữ Diên nhào vào trong ngực của hắn cắn môi gắt gao lôi vạt áo của hắn.

Vào giữa trưa, Ngữ Diên lại đi hoàng cung một chuyến, giờ phút này thái tử đang ngủ say, nàng cũng không đi quấy rầy, hắn nhận lấy tra tấn thân mình lâu như vậy lại gầy yếu như vậy nên nghỉ ngơi thật tốt một chút.

“Dân chúng bị thương này có thể trị liệu được phải cảm ơn hoàng thượng a!” Sở Hạo cười cười nói.

“Đều là con dân của trăm, trăm sao lại ngồi yên không quan tâm.” Sở Thiên kiên định nói.

Ngữ Diên nghe thấy vậy trầm mặc không nói gì.

“Đúng rồi, Phượng Ly Ca cùng Dịch Hiên đâu?” Hôm nay không thấy bọn họ tới thực làm cho Sở Thiên có chút tò mò, chẳng lẽ tối hôm qua uống nhiều quá?

“Dịch Hiên cùng Phượng Ly Ca đi Di Hoa Cung lấy thuốc, nói là đối với chúng ta có viên thuốc trợ giúp, ai, ai biết hắn đang suy nghĩ gì đấy.” Sở Hạo mỉm cười.

Ngữ Diên nghe lời của hắn nói ngược mắt nhìn về phía xa xa, Phượng Ly Ca đi lấy cầm máu hoàn cùng với một ít kim sang được tốt nhất, tối hôm qua nàng đã nói qua với hắn, nàng chỉ biết hắn chắc chắn đi chuẩn bị cái gì, nhìn về phía bầu trời có chút âm trầm, lòng của nàng cũng đi theo âm trầm xuống.

“Ngữ Diên làm sao ngơoi hôm nay lại lặng yên như vậy?” Sở Thiên kỳ quái hỏi, dựa theo bình thường nàng không phải một câu cũng không nói, nghĩ nghĩ nói: “Ngơoi đang lo lắng cho thái tử sao? Hắn đã không có việc gì rồi.”

“Ta biết!” Ngữ Diên thân nhiên nói.

Nhìn về phía bộ dáng nàng trầm mặc như thế, Sở Thiên mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp, nhưng thấy nàng một bộ không muốn nói, hắn đành phải cười cười nói sang chuyện khác nói đến bố trí chung quanh.

“Hoàng thượng!” đột ngột một tiếng, Ngữ Diên đột nhiên cắt đứt lời của Sở Thiên. . . , hành động này của nàng làm cho Sở Hạo cùng Tào công công đồng thời có chút khó hiểu, làm sao vậy?

Ngữ Diên nhìn nhìn Sở Hạo cùng Tào công công có chút sững sờ, ho nhẹ một tiếng nói: “Hoàng thượng ta muốn một mình nói cho người hai câu có thể chứ?”

Nghe vậy, Sở Hạo lại không tự giác cau chặt mày, sao lại thế này, từ ngày hôm qua nàng bắt đầu không bình thường như thế, nàng đến tột cùng muốn nói cái gì, vì sao có thể đối với Sở Thiên nói, đối phượng Ly Ca nói cũng không thể đối với hắn nói?

Sở Thiên cũng ngây ra một chút, hắn có chút khó hiểu nàng vì sao lại như vậy, hai người kia đều dặt tay đi qua tử vong, chẳng lẽ còn có cái gì muốn giấu diếm hay sao? Nhưng thấy ánh mắt nàng khẳng định như thế, hắn gật gật đầu ý bảo Sở Hạo cùng Tào công công rời đi.

Thấy hai người đi xa, Ngữ Diên nhìn về phía Sở Thiên nói: “Kỳ thật. Kỳ thật cũng không có gì muốn nói, nhưng có câu ta muốn nói cho ngơoi biết, ta hi vọng. Hi vọng ngơoi có thể vào hôm nay thời điểm cửa thành đóng cửa điều động mười vạn đại binh đi vào kinh thành, hơn nữa hi vọng

bọn họ có thể bảo trì trạng thái tốt nhất cho đến khi sáng sớm!”

“Cái gì?” Sở Thiên bị yêu cầu của nàng như thế làm cho ngắc ngứ không biết nên trả lời như thế nào.

“Mặt khác, thỉnh nhất định phải bảo vệ tốt cho thái tử, để cho hắn cùng Tào công công đi địa phương an toàn, nếu là có thể, ta hi vọng. . . . Hi vọng ở thời điểm cửa thành đóng cửa người có thể đem thái tử đến trong miếu của Thiên Sơn đại sư.” nàng mở miệng yêu cầu lần nữa, yêu cầu như thế lại làm cho Sở Thiên vô cùng khó hiểu.

“Ngữ Diên người có phải muốn nói cái gì hay không?” Sở Thiên nhin không được mở miệng hỏi.

“Hoàng thượng, làm ơn!” nói xong, nàng nhìn hắn thật sâu khom người chào rất nhanh chạy ra, để lại Sở Thiên về mặt kinh ngạc, trước mặt hai người về mặt mờ mịt Sở Hạo cùng Tào công công.

“Ngữ Diên, Ngữ Diên. . . .” Sở Hạo một phát bắt được Ngữ Diên cấp tốc chạy đi phía trước.

“A, làm sao vậy?” Nàng nhìn hắn biết rõ còn có hỏi.

“Nàng cùng hoàng thượng nói gì đó?” Sở Hạo có chút không vui hỏi, sự tình gì mà còn muốn làm sau lưng hắn sao? Hắn cứ như vậy không đáng giá tín nhiệm sao?

“Không nói cho chàng!” nàng làm cho mình bộ dáng giống như là không có chuyện gì cười khẽ cười tiếp theo giấy tay hắn ngâm nga hát hướng phía trước mà đi, Sở Hạo lặng đi rồi cười chua xót liền đuổi tới.

“Hoàng thượng. . . .” Cho đến khi hai thân ảnh biến mất ở tại cuối, Tào công công lúc này mới kêu gọi Sở Thiên đang ngẩn người.

“Người mang thái tử ra khỏi thành!” thỉnh lĩnh hắn toát ra một câu.

“Ách?” Tào công công có chút sững sờ, mang thái tử ra khỏi thành? Thái tử vừa vặn mới có chút chuyển biến tốt làm sao có thể đi ra bên ngoài, bên ngoài sẽ rất nguy hiểm, mà bên ngoài không phải đang lưu truyền bệnh khuẩn đấy sao?

“Người đang ở đây sững sờ cái gì, lời nói của trăm người muốn kháng chỉ hay sao?” Sở Thiên nhìn về phía Tào công công sững sờ không vui nói.

“Nô tài không dám!” Tào công công vội cúi người nói, nhưng trong lòng khó hiểu nhìn hướng thân ảnh biến mất kia, Vương Phi này rốt cuộc cùng hoàng thượng nói gì đó?!

Mặc dù Sở Hạo vô cùng không thích nàng có bí mật hoặc là nói cho Phụng Ly Ca, hoặc là nói cho Sở Thiên mà không nguyện ý nói cho hắn biết, điều này làm cho hắn rất không có mặt mũi, đến tột cùng ai mới là nam nhân của nàng? Nhưng, trên đường nàng lại cười vô cùng vui vẻ, luôn tìm đề tài né qua truy vấn của hắn, từ chối qua lại như vậy, vẫn từ chối đến Sở phủ.

Xuống xe ngựa, Ngữ Diên liền nhìn thấy Nhất Kiếm đứng ở cửa, “Phụng Ly Ca, Dịch Hiên bọn họ trở về chưa?” Ngữ Diên hỏi vội.

“Đã trở lại!” Nhất Kiếm liền trả lời.

Ngữ Diên vừa lòng gật đầu, tiếp theo tiếp tục hỏi: “Đem Lý Lập cùng Chi San đi rồi sao?”

“Bọn họ hiện tại hắn là đang ở trong miếu ngủ!” Nhất Kiếm nói.

“Cực khổ người!” nàng hướng hắn mỉm cười tỏ vẻ cảm kích, tiếp theo rất nhanh chạy đi vào bên trong, tựa hồ một bộ dáng rất vui vẻ, nàng như vậy làm cho Sở Hạo tức giận cả người khó chịu.

Phụng Ly Ca nhìn thấy nàng khẽ gật đầu, nàng đều là như thế, một ngày hôm nay đều đã rất khẩn trương, Lý Lập không có võ công gì cùng với Chi San một nữ tử yếu đuối, ở tại chỗ này không thể trợ giúp bọn họ ngược lại sẽ trở thành trở ngại bọn họ, phải phân tâm chiếu cố bọn họ, còn không bằng để cho Nhất Kiếm làm bọn họ hôn mê đem bọn họ đóng gói im lặng tiễn bước.

Kỳ thật nàng không phải là không muốn nói cho mọi người biết nàng có cảm ứng, trong lúc đó cảm thấy mình có năng lực đặc thù này nàng có chút kinh ngạc, không nên tùy tiện nói, tới hôm qua sau khi cùng Phụng Ly Ca nói qua, cảm ứng của nàng mất đi ít nhiều, nếu lại nói cho người kế tiếp, như vậy, cảm ứng của nàng có phải sẽ biến mất hay không? Kỳ thật nàng không phải sợ hãi biến mất mà ngược lại là rất chán ghét loại năng lực này, nhưng mà tại thời kì đặc thù này nàng nhất định phải giữ lại loại năng lực làm cho nàng chán ghét này, không sợ nhất vạn chỉ sợ vạn nhất, có thể biết trước tổng so với cái gì cũng không biết tốt hơn.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, đêm nay nàng rất kỳ quái, không cho mọi người ngủ, mà để cho bọn họ toàn bộ ngồi ở trong đại sảnh, hơn nữa đem Huyết Linh Đương cùng với hỗn phách bên trong Lãnh Uyển toàn bộ phóng ra, đại sảnh khổng lồ nhảy mất bởi vì phản động hỗn phách Lãnh Uyển mà trở nên rất chật chội.

Sở Hạo không nói gì, hắn tuy rằng không biết nàng vì sao làm như vậy, nhưng chắc chắn là có nguyên nhân a!

“Ngữ Diên, người xem bọn họ đều hưng phấn, nói vậy sắp đến giờ tý chứ?” Dịch Hiên đột nhiên đánh vỡ trầm mặc nói, bởi vì quá mức im lặng làm cho hắn có chút không được tự nhiên, ở đây cũng quá an tĩnh đi? Lời của Dịch Hiên vừa nói, liền nghe được ‘kẹt’ một tiếng, cửa Sở phủ bị người thô lỗ đẩy

ra, một giây sau, Nhất Kiếm dồn dập chạy tới, “Không xong, Quý Vương mang theo rất nhiều người quý vào thành!”

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 274: Đoán không ra kế hoạch của hắn

Ngữ Diên lập tức từ trên ghế ngồi đứng lên, “Ta chờ giờ khắc này đã rất lâu rồi!” nói xong, nhìn về phía chư vị nói: “Hiện tại có người muốn phá hư quê hương của các ngươi khi còn sống, mặc dù các ngươi đã trở thành hồn phách các ngươi không cảm thấy sao cả, nhưng mà ta muốn nói một chút, Quý Vương mang theo là không chỉ có người mà còn có quý, hắn hạ mệnh lệnh đích thị là người quý cũng không buông tha, các ngươi cho dù không vì mình cũng phải vì người nhà của mình suy nghĩ đi, ta nghĩ, các ngươi nhất định sẽ không muốn cho người nhà thân yêu nhất của các ngươi nhanh như vậy liền cùng các ngươi xuống dưới đất chứ?” Ngữ Diên nhìn chăm chăm các hồn phách này nói.

Toàn bộ hồn phách nhìn thoáng qua lẫn nhau, tuy rằng đều không có nói chuyện, nhưng từ trong ánh mắt của bọn hắn Ngữ Diên thấy được một tia vui sướng, nói tiếp: “Các ngươi nếu đã nghĩ thông suốt, thì có thể đi ra ngoài, trên đường có thân nhân các ngươi, muốn bảo hộ hay không, chính các ngươi hãy làm đi!” nói xong nhìn về phía Sở Hạo bọn họ nói: “Chúng ta chạy tới hoàng cung đi!”

Toàn bộ bằng hữu gật đầu, đều cảm lấy cái gì đó của riêng mình đi theo nàng rất nhanh ra Sở phủ, vừa bước ra bên ngoài Sở phủ mà đèn đuốc bắt đầu to rõ, tiếng chém giết thét chói tai bên tai không dứt, tâm Ngữ Diên đều đi theo run rẩy, nàng bây giờ chỉ có thể nhanh một chút nghĩ biện pháp đã bại Quý Vương làm cho các dân chúng chịu khổ tí đi một chút, trong lòng nàng hiện tại khẩn cầu chính là các dân chúng này phải trốn thật tốt, phải chịu đựng.

Tối nay sắc mặt mỗi người đều có vẻ rất ngưng trọng, ngay cả Thất Dạ cùng Bạch Linh ân ái như thế cũng trở nên vô cùng cẩn thận, vô loạn như thế nào đều phải vệ quê hương, đây là ý tưởng của mọi người, mà Thất Dạ cũng là nghĩ như vậy, tuy rằng hắn là hồn phách, nhưng mà hắn đối với nơi này đã có cảm tình, hắn nhất định sẽ không để cho bọn họ hủy diệt nơi này.

Không bao lâu, liền đi tới hoàng cung, nơi này đã sớm khai chiến, không làm cho nàng thất vọng là hoàng thượng quả nhiên đã điều mười vạn binh đến nơi này, chém giết giao tranh khắp nơi đều ở tràn ngập mùi máu tươi, Ngữ Diên nhìn bọn họ gật đầu vài cái, toàn bộ mọi người phân tán ra, mục đích của mọi người đều rất đơn giản, không thể để cho bọn họ tiến vào hoàng cung, nếu không, hậu quả thiết tưởng không chịu nổi.

Một hồi chém giết trước nay chưa từng có chính thức bắt đầu, hoàng cung chỗ này cho dù là trời tối cũng sẽ treo lên hàng ngàn đèn lồng, bởi vậy nơi này liền giống như ban ngày cái gì đều có thể nhìn rõ ràng, ngay cả hắc y nhân chặt bỏ đầu binh lính một khắc kia đều có thể thấy được rõ ràng, Ngữ Diên đau lòng không thôi, binh lính trải qua huấn luyện mà còn như vậy, thì dân chúng này đến tột cùng như thế nào? Ý nghĩ như vậy làm cho nàng bắt đầu điên cuồng chém giết.

Theo tình huống kịch liệt, trên mặt đất nằm đầy thi thể, không chỉ có binh lính, còn có những hắc y nhân kia, thi thể nằm ngổn ngang, tình huống vô cùng thê thảm, trừ bỏ Vương đại nhân bên ngoài, tất cả văn võ bá quan tất cả đều tới rồi, kỳ thật có một số người vẫn là không muốn đến, nhưng mà người Quý Vương toàn bộ đều là người nhà của bọn họ, nhìn người nhà đều chịu khổ bởi thủ đoạn thâm độc, lòng của bọn họ sớm bị cừu hận nổi lên, bởi vậy sợ hãi sớm bị vấp phía sau đầu.

Nhưng mà làm cho bọn họ khó hiểu là, từ đầu tới đuôi bọn họ cũng không thấy tung tích Quý Vương, sao lại thế này? Chẳng lẽ là đã tiến nhập hoàng cung? Nghĩ đến đây, nàng liền triệu hồi mấy người bọn hắn chạy nhanh bật nhảy tiến vào trong hoàng cung, mọi người toàn bộ gật đầu, Sở Hạo bật nhảy một cái đi vào bên người nàng ôm lấy nàng dùng nội công thâm hậu rất nhanh tiến nhập vào cửa cao lớn này.

Vừa nhảy qua cửa lớn, bên trong liền truyền đến tiếng đánh nhau, mọi người giật mình không thôi, bên trong quả nhiên đã khai chiến, Quý Vương này thật là giáo hoạt, bọn họ phản ứng rất nhanh hướng phía trước chạy đi, không bao lâu, ở giữa hoàng cung liền đã phát hiện một đám hắc y nhân đối phó với Sở Thiên cùng với Tào công công còn có phần đông binh lính.

“Trăm bảo người đừng trở lại người không nghe thấy sao?” Sở Thiên rất tức giận, lão gia hỏa này đều đã lão già khom rồi, còn trở về làm cái gì?

“Hoàng thượng, mạng nô tài là Tường Vân quốc, nô tài sẽ sống chết bảo hộ quân vương!” Tào công công hét lên, võ công của hắn xác thực lợi hại thậm chí có chút vượt qua võ công của Sở Thiên, chỉ là võ công của hắn lợi hại thì cũng đã già đi, đánh vài hiệp nhất định sẽ mệt chết.

Mọi người không do dự xông tới, ở nơi này hắc y nhân không nhiều lắm, khi bọn họ xông vào nhanh và gọn giải quyết toàn bộ, Ngữ Diên hỏi vội: “Hoàng thượng bên trong còn gì nữa không?”

“Không có, toàn bộ bị trăm ngăn ở nơi này, đi ra ngoài!” Sở Thiên nói xong ngay lập tức chạy đi ra ngoài, mọi người tự nhiên biết hắn đang lo lắng binh lính bên ngoài người ít không địch lại đông, mọi người cũng không chậm trễ theo đi qua, đêm nay tất cả mọi người ôm thê sống chết ý niệm bảo vệ quê hương, dù một bọn họ đều phải chịu đựng.

Mười vạn binh lính cũng không thiếu nhân vật lợi hại, nhưng mà binh lính yếu vẫn tương đối nhiều, không bao lâu, thi thể binh lính trên mặt đất liền so với

hắc y nhân còn hơn, đáng về bề bề của mọi người cũng giảm xuống rất nhiều, tựa hồ gặp cường địch, đúng lúc này, mấy người bọn hắn toàn bộ từ bên trong hoàng cung bay xuống dưới, mấy người đến hơn nửa còn có cả hoàng thượng, phân đông binh lính nhất thời được đề cao rất nhiều, tiếng gào, tiếng xung phong bên tai không dứt.

Tất cả mọi người mang theo một tín niệm, bảo vệ quê hương, bảo vệ người nhà, hắc y nhân tuy rằng có vẻ lợi hại, nhưng gặp được mấy người bọn hắn đều có chút cổ hết sức, một canh giờ sau, thi thể hắc y nhân dần dần nhiều hơn thi thể binh lính, cũng mặc kệ như thế nào, phía ngoài hoàng cung toàn bộ tràn ngập mùi máu, vô cùng gay mũi.

Giờ Sửu (giờ Bắc kinh 01h tới 03h)

Giờ sùu vừa mới đến, bên trong kinh thành trừ bỏ tiếng người thét chói tai tiếng quý kêu thảm thiết còn lại đúng là tiếng gia súc kêu, gà gáy, ngay tại bắt đầu tiếng gà gáy một khắc kia, hắc y nhân cùng hồn phách vừa rồi còn tại liễu chết chém giết toàn bộ biến mất sạch sẽ.

Tốc độ của bọn họ nhanh như vậy, nhanh đến mức làm cho đám binh sĩ còn đang ra sức giao tranh đều thất thần rồi, sao lại thế này? Người đâu? Đột nhiên biến mất làm cho tất cả mọi người phản ứng không kịp, dường như vừa rồi tất cả đều là hiện tượng giả tạo, nếu không có mùi máu tươi cùng với thi thể trên mặt đất, bọn họ thật sự khó mà tin được vừa rồi thật sự có người đến quá, rốt cuộc sao lại thế này?

Mà mấy người bọn hắn sớm đã đánh cả người ướt đầm, tuy rằng những người quý này cũng không phải rất lợi hại, nhưng mà rất đông, bọn họ cho dù có năng lực lớn hơn nữa mà vẫn đánh tiếp như vậy cũng sẽ bị mệt chết, hơn nữa thương thế Ngũ Diên cũng chưa hoàn toàn bình phục, nhiều ít vẫn còn có chút cổ hết sức.

“Sao lại thế này?” Dịch Hiên ngây ngẩn cả người, làm sao vậy, người đâu? Quý đâu? Làm sao lại biến mất? Khó hiểu.

Ngũ Diên nhìn về phía bầu trời âm trầm trong lòng cảm giác có chỗ nào không thích hợp, lúc này Thất Dạ mở miệng nói: “Có phải gà gáy làm cho Quý Hồn sợ hãi liên trốn đi hay không?” Thất Dạ phân tích nói, dựa theo tiểu thuyết trên TV nói quý không phải đều sợ tiếng gà gáy đấy sao?

Ngũ Diên trừng mắt liếc hắn một cái nói: “Người chẳng lẽ không phải Quý Hồn sao? Làm sao người không trốn đi?” Nàng khinh bỉ liếc mắt một cái nói.

Thất Dạ nghe thấy vậy hắc hắc cười cười thở hồn hển nói: “Ta cũng bọn họ khác nhau nha, ta là Quý Hồn có lịch sử!” hắn đắc ý nói.

“Không đúng, nếu dựa theo lời của người mà nói, Bạch Linh cũng nên trốn đi, vì sao nàng vẫn đứng xem rất tốt?” Sở Hạo nhìn về phía Bạch Linh một bên mặt không đỏ tai không đỏ nói.

“Ta cũng không biết, ta giống như không có cảm giác gì a!” Bạch Linh nhìn nhìn bọn họ nói.

“Bọn họ sẽ không biến mất!” đột ngột một tiếng Sở Thiên mở miệng nói, mọi người đều sững sốt, làm sao vậy?

“Các người nhìn bầu trời này, bầu trời này cùng thời điểm Ngũ Diên sinh bệnh lần trước là giống nhau, nếu ta không đoán sai, chờ hừng đông một khắc kia, trên bầu trời sẽ xuất hiện tình trạng giống như cát bụi, hôm nay đều bị yêu khí che chắn, bởi vậy nhóm Quý Hồn tự nhiên sẽ không cảm thấy ban ngày đáng sợ cùng với tác dụng của gà gáy!” Sở Thiên sâu kín nói.

Mọi người nghe nói ngược mắt nhìn về phía bầu trời, xác thực giống như lời hắn nói, dựa theo bộ dạng bình thường, hiện tại đã có chút tờ mờ sáng rồi, mà bây giờ bầu trời xuất hiện không phải tờ mờ sáng mà là màu xám, làm cho người ta kỳ quái là loại màu xám này cũng chỉ liếc mắt một cái có thể thấy rõ, cuối cùng sao lại thế này? Chẳng lẽ hắn đã muốn luyện thành ma sao? Cũng có thể nắm bầu trời trong tay?!

Mọi người đều tự lấy hơi, mấy canh giờ này giao tranh làm cho bọn họ đều có chút mệt mỏi, chỉ là bọn họ đối với chuyện này toàn bộ đều nghi hoặc khó hiểu, nếu Quý Vương có thể sử dụng yêu khí lớn như thế điều khiển bầu trời kinh thành, như vậy, bọn họ vì sao lại đột nhiên rút lui khỏi chứ? Có phải cố ý để cho bọn họ thả lỏng tiếp theo lại quay về giết hay không? Mỗi người ý tưởng cũng không giống nhau, nhưng duy nhất giống nhau là không thể thả lỏng cảnh giác.

Đúng lúc này, ‘bá’ một tiếng, một lá cờ trắng thẳng tắp cắm ở cửa hoàng cung, mấy chữ to rõ ràng bắt mắt theo gió phiêu đảng, “Thú vị không? Đây chỉ là khai vị ăn sáng, phía sau sẽ càng thú vị, mọi người phải cẩn thận a! Trò chơi sắp bắt đầu!”

Mọi người nhìn nhìn đối phương lẫn nhau, trong mắt đều xuất hiện nghi hoặc cùng khó hiểu, mọi người tuy rằng không biết Quý Vương đến tột cùng đang đùa cái gì, nhưng mà bọn họ có thể khẳng định là, phía sau tuyệt đối sẽ có với hiện tại còn kinh hoàng hơn nhiều, lần đầu tiên, trong lòng mọi người đồng thời sinh ra một loại tên là sợ hãi gì đó.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 275: Đối phó với người đáng xấu hổ so với hắn càng xấu

hồ hơn (kết cục khi đếm ngược)

Nửa canh giờ sau

Tất cả mọi người đều bị vây bên trong không khí khẩn trương, sợ Quý Vương đột nhiên tập kích, nhưng mà thẳng đến khi bầu trời sáng một khắc bắt đầu kia cũng chưa nhìn thấy Quý Vương đi vào, cho nên bọn họ quyết định đi trong thành nhìn xem các dân chúng.

Bởi vì bầu trời đầy tro bụi, nên bên trong kinh thành nơi nơi phiêu đảng rất nhiều loại Quý Hồn, bọn họ đại bộ phận đều quay chung quanh tại bên người thân nhân của chính mình, nhưng mà toàn bộ thân nhân này đều không có cảm giác, nhóm Quý Hồn nhìn người thân bị thương thật nặng từng người đều lộ ra biểu tình thương tâm bị thương.

Kinh thành trên đường truyền ra không phải là thanh âm vui mừng của trước kia mà là tiếng bị thương tru lên cùng với rên rỉ thống khổ, tâm Ngữ Diên đều rối rắm theo, Sở Thiên đều thế, dân chúng trên mặt đất cả người dính đầy vết máu nhìn đến Sở Thiên toàn bộ muốn cúi người, lại bị Sở Thiên ngăn lại, không cần, hắn cũng chưa bảo vệ tốt cho bọn họ, còn có cái gì đáng giá để bọn họ quý lạy?

“Cứu cứu ta, cứu cứu ta.” Đột ngột một tiếng, từ đằng xa truyền đến một thanh âm quen thuộc, tiếp theo xuất hiện đó là Vương đại nhân cả người toàn máu một chân đã muốn đứt rồi, hắn đang ở trên mặt đất tóc tai bù xù thống khổ đi, trong miệng không ngừng kêu cứu.

“Cứu ta, ta sẽ cho ngươi tiền rất nhiều vàng cùng nhiều bạc, cứu ta, cứu ta.” Vương đại nhân nơi nơi lúi ổng quần người khác khóc thét, nhưng mà đôi mắt cũng là bị người khác mạnh mẽ đá đi, người nọ trong miệng không có chút thương hại nào ngược lại cười nói: “Vương đại nhân ngươi cũng có ngày hôm nay? Ngươi tên cầu quan này hại chết bao nhiêu người a, ngươi cho ta toàn bộ gia sản ta cũng không cứu ngươi, ta nhờ vào!” đi đứng có chút nghiêng người thanh niên hướng mặt hắn ỏi ra một cái vẻ loạn tiếp theo một quyền đánh rớt xuống.

Mọi người thấy thế nhìn nhau mà xem, đối với hắn làm việc ác người nào cũng biết, Sở Thiên nghĩ nghĩ vẫn là đi tới, Tào công công thấy thế liền cùng tới ngồi xổm xuống nâng dậy Vương đại nhân trên mặt đất dậy kinh hô: “Vương đại nhân ngươi làm sao lại biến thành như vậy?”

Vương đại nhân nghe thấy vậy kinh ngạc nhìn hướng người giúp đỡ hắn, một giây sau trên mặt tràn ra một đóa hoa. “Tào công công cứu ta cứu ta a!” tiếp theo ngẩng đầu lại nhìn thấy Sở Thiên liền kêu lên: “Hoàng thượng, hoàng thượng cứu cứu ta a, chân ta bị chặt đứt, đau quá a!”

“Sao lại thế này?” khẩu khí của Sở Thiên tựa hồ không hề có độ ấm.

“Một đám, một đám hắc y nhân xông vào phủ của ta giết sạch mọi người rồi, ô ô, nếu Mộng tướng quân không cứu ta, ta đã chết rồi!” hắn một phen nước mũi một phen nước mắt nói.

“Cha ta? Cha ta đâu?” Nghe vậy, Ngữ Diên đi lên trước hỏi vội.

“Mang theo thị vệ đi chiến đấu.” Vương đại nhân nhìn về phía Ngữ Diên nói.

“Phía trước có Gia y quán, ngươi quẹo trái là có thể đến, bây giờ là thời kì nguy hiểm chuyện của chúng ta rất nhiều, không chỉ là ngươi, mà các dân chúng này đều phải cứu giúp, ngươi trước tự chiếu cố chính mình đi!” nói xong, Sở Thiên hướng nơi khác mà đi, mọi người thấy liếc mắt Vương đại nhân khóc tang thương trên mặt đất một cái không hề thương hại đi lên phía trước.

“Tào công công, ngươi không thể bỏ lại ta a, y quán này đều không trị liệu cho ta, như vậy ta sẽ đổ máu quá nhiều mà chết!” hắn liền hét lên, dường như hắn ta không cứu hắn, hắn sẽ lập tức chết đi giống nhau.

Tào công công nghe thấy vậy đột nhiên cười cười, tiếp theo buông tay ra nói: “Ngươi sớm đáng chết rồi, ác nhân báo ứng!” nói xong, liền đuổi theo Sở Thiên bọn họ không bao giờ để ý tới Vương đại nhân lớn tiếng khóc thét phía sau “A, đau quá đau quá a.”

“Cứu mạng cứu mạng cứu mạng.”

“Đưa nhỏ hài tử của ta không còn, ô ô, giết chết ngươi, các ngươi đều phải đi tìm cái chết, đi tìm cái chết.”

Bên trong kinh thành khắp nơi đều truyền ra thanh âm như vậy, loại thanh âm này chợt nghe giống như một loại ma âm làm cho Ngữ Diên mày vẫn nhíu chặt, trong lòng đau đớn không thôi, đều là nàng sai, nàng biết rõ có thể như vậy không chỉ không rút lui người trong kinh thành còn làm cho dân chúng vô tội lại bị cuốn vào, nàng không nên, không nên. . . .

Phượng Ly Ca đã sớm phát hiện nàng khác thường, nhưng thấy Sở Hạo vẫn đứng ở cạnh nàng, hắn thật sự không biết nên đi an ủi nàng như thế nào, kỳ thật hắn muốn nói cho nàng biết, nàng không có làm sai, nếu như là hắn, hắn cũng sẽ lựa chọn như vậy, tuy rằng dân chúng tử vong rất nhiều, nhưng là thù hằn của Quý Vương cũng chết rất nhiều, nếu toàn bộ kinh thành trống rỗng như vậy Tướng Văn quốc sẽ hoàn toàn bị hủy diệt, không thể không nghĩ tới điều bình, nàng đã làm cho Sở Thiên điều động mười vạn đại binh, kỳ thật rất nhiều binh lính đều đóng ở biên cương, nếu toàn bộ bị điều đi, vậy các nơi khác sẽ biết mà lên, như vậy đến lúc đó đối phó sẽ không chỉ là người của Quý Vương.

“Hoàng thượng, ta xem ra nếu không điều mười vạn đại binh lại đây, Quý Vương này cũng không biết khi nào thì đến, năng lực của binh lính khẳng định so với dân chúng tốt hơn nhiều a!” Dịch Hiên đột nhiên nói.

Nghe vậy, Ngữ Diên ngược mắt nhìn thoáng qua Dịch Hiên cùng Sở Thiên nhưng không có lên tiếng, nàng lúc trước không có điều đến đa số là ở nơi khác thừa cơ hội mà giết lung tung dân chúng ở các nơi khác, nhưng mà bây giờ xem ra, dân chúng nơi này dường như càng cần bảo hộ hơn nữa, nàng

thật sự không biết nên làm như thế nào .

“Hoàng thượng, hoàng thượng.” Sở Thiên còn chưa có quyết định, xa xa một người thị vệ vội vã chạy tới, một bên chạy một bên thở không thôi, bộ dáng nhìn qua vạn phần chật vật.

“Không cần hành lễ, nói sao lại thế này?” Sở Thiên thấy bộ dáng hần vội vã như thế liền không để ý lễ tiết làm cho hần nói nhanh.

“Ngoài thành, ngoài thành.” Thị vệ này mồm miệng run run chỉ nhớ kỹ ngoài thành, cũng không chờ nói rõ ràng liền một ngất đi, mọi người đều sững sốt, sao lại thế này? Lúc này Sở Thiên liền đề cho một thị vệ khác chiếu cố thị vệ này, liền rất nhanh chạy tới ngoài thành, mọi người cũng vội vàng đi theo, mọi người nói qua bất kể như thế nào cũng không thể phân tán, chỉ có tụ cùng một chỗ mới có thể chống cự được kẻ thù mạnh mẽ bên ngoài.

Tốc độ của bọn họ rất nhanh, không bao lâu liền chạy tới bên ngoài cửa thành, rất xa thị vệ đi ra thấy bọn họ liền xua tay không thôi, nhưng mà trên mặt của bọn họ căn bản không có gì vui sướng, có đó là sợ hãi vô tận cùng khó chịu.

Tường thành dày trên cánh cửa toàn bộ đã bị đánh lồi lên, trên cửa bị đánh lồi ra có thể thấy rõ ràng bên ngoài rậm rạp đông nghìn nghịt một đám này nọ, mọi người tuy khó hiểu là cái gì, nhưng nhìn hình thức dường như có chút hoảng sợ, đi theo mọi người ở cầu thang đi tới trên tường thành, nhất thời bị cảnh tượng trước mắt làm cho kinh ngạc hít vào một hơi.

“Trời ạ.” Một tiếng sợ hãi kêu lên này là Dịch Hiên cùng Tào công công đồng thời vọng lại, phía trước là cái gì? Phía trước là người, còn có hồn, một đám đông nghìn nghịt giống như nước biển không nhìn thấy cuối, nhìn phần đông hắc y nhân cùng hồn phách như thế, mọi người lẫn nhau nhìn liếc mắt một cái, trong mắt đều xuất hiện vẻ hoảng sợ.

“Này, trên tường thành là hoàng đế Tường Vân quốc?” Đứng ở trong bể người Vô Tâm có ý hỏi.

“Thế nào? Khai vị ăn sáng có được không?” Vô Tâm ngồi ở trong bể người cười nói.

“Không đủ nhét kẽ răng!” Sở Hạo lạnh giọng nói.

“Ha ha, phải không? Hừ, không quan hệ, để cho món chính lên sân khấu, mặt khác nói cho các ngươi biết, Quý Vương rất nhân từ sợ các ngươi quá mệt mỏi, cho nên cho các ngươi ba canh giờ nghỉ ngơi, hiện tại đã qua hai canh giờ cứ vậy mà làm, các ngươi còn có thời gian một canh giờ nghỉ ngơi, thời gian vừa đến, chúng ta sẽ san bằng Tường Vân quốc, từ nay về sau, Tường vân quốc bị diệt, Quý Vực quốc sinh ra!” thanh âm thô cuồng của Vô Tâm ở trong không trung vang lên, những hắc y nhân kia cùng với hồn phách không khỏi phát ra tiếng hoan hô.

Mọi người nghe nói toàn bộ đều chau mày lại, Quý Vương như trước không ở giữa, nhưng từ đội ngũ khổng lồ này đến xem, bọn họ cũng đã thua trận bởi khí thế, nguyên tưởng rằng mười vạn đại quân của bọn họ rất là lợi hại, cho dù hao tổn cũng có thể lưu lại một nửa, nhưng bọn họ bây giờ người cùng hồn phách vượt qua xa mười vạn, xem ra, Quý Vương là tình thế bất buộc.

“Các ngươi nếu hiện tại muốn khai chiến chúng ta cũng phụng bồi, nếu không muốn, các ngươi còn có một canh giờ có thể sống, chúng ta không sao cả.” Vô Tâm cười vô cùng là điên cuồng, bọn thủ hạ đều theo cười nói.

Ngữ Diên trong tay đã hơi hơi toát mồ hôi, Quý Vương này quá mức giao hoạt, để cho nhiều Hắc y nhân như vậy chen chúc tại ngoài cửa thành, ý tứ ở ngoài sáng rất rõ, không muốn cho bọn họ điều binh, hỗn đản chết tiệt này, quá giao hoạt rồi, Ngữ Diên ở trong lòng âm thầm mắng.

“Một canh giờ, chúng ta còn có thể thương lượng đối phó bọn họ như thế!” thỉnh linh phượng Ly Ca đột nhiên nói.

“Ta thì không sao cả, nhưng, người cùng hồn này có phải hơi nhiều rồi hay không?” Dịch Hiên nhún nhún mi nói, hần nói có chút nhẹ, trên thực tế hần cũng biết dù có lợi hại, nhiều người cùng hồn phách như vậy cho dù năng lực kém, nhưng giết nửa ngày cũng sẽ bị mệt chết .

“Hồn phách này tựa hồ năng lực không lớn!” Quý Tịch đột nhiên mở miệng nói, dọc theo con đường này, hần cùng Thất Dạ, Bạch Linh đều trầm mặc, bởi vì bọn họ giết rất nhiều hồn phách, cũng không biết cái gì trong lòng, cảm giác có chút quái, chưa bao giờ giết qua nhiều hồn phách như vậy, làm cho thực tại trong lòng có chút không quen.

“Chúng ta là phạm nhân sao không dụng linh thuật đi” Ngữ Diên đột nhiên nói.

“Linh thuật?” Quý Tịch lặp lại.

Ngữ Diên gật gật đầu, tiếp theo nhìn về phía Sở Thiên, Sở Hạo cùng với Phượng Ly Ca nói: “Các ngươi chẳng lẽ quên rồi sao? Chúng ta là tứ linh thú đứng đầu, chúng ta không chỉ có thanh kiếm đuổi trừ ma, hơn nữa là có thể đuổi ma, đuổi lòng người!” Ngữ Diên cười lạnh một tiếng nói.

Nghe thấy vậy, Phượng Ly Ca đột nhiên cười cười nói: “Đây chính là một chiêu khu Ma Nhân cấm dùng a, đuổi lòng người. Mặc dù có chút đáng xấu hổ, nhưng, đối phó với người đáng xấu hổ chúng ta ra về có thể càng đáng xấu hổ hơn.” hần cười.

“Không phải đâu? Khu Ma Nhân đối phó là hồn phách, một chiêu đuổi lòng người thật sự rất tổn hại, có điểm thực xin lỗi sở học khu ma thuật của ta, sự phụ đã chết đi nếu biết chắc chắn sẽ trách cứ chúng ta dùng đạo thuật bất chính, đang nói rồi, ta là Vương gia tôn quý làm sao có thể làm chuyện tình như vậy đâu?” Sở Hạo nhún nhún mi nói, một giây sau, hần đột nhiên ho khan một tiếng, dẫn đầu trở về đi, thấy bọn họ đều sững sốt không đuổi theo, hần lại nhún nhún mày ngoài đầu nhìn lại cả giận nói: “Các ngươi còn lo lắng cái gì? Thời gian hữu hạn, còn không chạy nhanh thu xếp bố trí, nhiều Hắc y nhân như vậy nhất định phải tốn rất nhiều thời gian chế tác phước chú!”

Mọi người nghe thấy vậy khóe miệng đột nhiên run rẩy một chút, còn tưởng rằng Vương gia này chính trực cỡ nào, kỳ thật cũng không tốt hơn chỗ nào nha, tên bụng đen này!

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 276: Đại kết cục (1)

anh giờ từng phút từng giây trôi qua, phía trên một bãi đất trống, năm người đều đang bận rộn bận rộn, thời tiết này đã xem như là nhập thu rồi, nhưng mồ hôi bọn họ lại theo bọn họ bận rộn mà không ngừng chảy xuống, mỗi người đều không ngừng bận rộn, trên mặt hiển thị rõ thần sắc sốt ruột. Ngoài ra ba hồn phách chỉ có thể ở bên cạnh trợ thủ, tuy rằng ba người bọn hắn rất muốn giúp việc, nhưng lại không thể nhúng tay vào, đây là phù chú, phù chú không tâm, ba người bọn hắn không phải người tất nhiên không thể chạm vào, nhưng bọn hắn có thể hỗ trợ truyền giấy đề cho bọn họ dễ dàng một chút, tất nhiên đây không phải giấy bình thường, đây là giấy vàng, thời điểm không mang theo ký hiệu là giấy phẩm nhân thường đốt cho người chết dưới âm phủ, nhưng một khi đã trải qua tay người khu Ma họa lên phù chú chuyên nghiệp, cái này không phải là giấy vàng bình thường.

“Bao nhiêu?” Ngữ Diên một bên không ngừng ở trên giấy vàng vẽ lấy tự phù đặc thù vừa nói.

“Đại khái ba bốn ngàn phù” Thất Dạ nhìn về phía đồng phù khổng lồ thật dày kia nói.

“Không đủ, quá ít!” Ngữ Diên nhíu mi nói, động tác cũng nhanh hơn rất nhiều, mọi người cũng đi theo nhanh hơn, Dịch hiền cũng đổ mồ hôi đầm đìa, lúc này có thanh âm xa xa ‘lẹp xẹp lẹp lẹp’ truyền tới, Nhất Kiếm cười ngửa rất nhanh đi tới bên người bọn hắn, tiếp theo từ trên người con ngựa tha theo bao tải gì đó, xem ra là rất nặng.

“Vương gia này nợ đã chuẩn bị xong, các người xem đủ chưa?” Nhất Kiếm lấy ra trong bao tải kia một gói đồng tiền thật to rõ ràng bắt mắt, đồng tiền này chính là hân mạt sức lực thật lớn để thu mua, tuy rằng hiện tại kinh thành rất loạn, nhưng nghe nói nhu cầu hoàng thượng cần đồng tiền cấp bách, không chết, nửa chết nửa sống, chỉ cần trong nhà có đồng tiền toàn bộ nộp lên trên đây.

Ngữ Diên nhìn nhìn túi gì đó vừa lòng gật đầu, “Đủ!” nhiều hơn nữa, mọi người cũng chưa không nổi rồi, vì thế, nàng lại dùng một cái tương tự giống như thùng gì đó chuẩn bị tràn đầy nước, tiếp theo để cho máu mình tích lại tại trong nước, một giây sau, liền để cho Nhất Kiếm đem nước này đổ vào phía trên đồng tiền, bình thường dính vào máu người khu Ma hiệu quả đồng tiền sẽ rất tốt, nhưng mà nhiều đồng tiền như vậy cho dù bọn họ có lấy toàn bộ máu đang chảy cũng không đủ, đơn giản dùng nước tham gia đi, tuy nói hiệu quả sẽ không tốt lắm, nhưng mà dù sao so với không có còn tốt hơn.

“Nhất Kiếm, dựa theo kế hoạch toàn bộ chuẩn bị cho tốt!” Ngữ Diên vội vàng đứng lên chỉ huy, Nhất Kiếm nghe vậy đem đồng tiền trong bao bỏ toàn bộ chia cho bọn thị vệ, nói cho bọn họ để rắc toàn bộ dưới thành, tạt vào đối với những hắc y nhân kia, Ngữ Diên biết bọn họ tuy rằng nhìn không thấy những hồn phách này, nhưng mà tung lưới đầy trời như vậy, bao nhiêu vẫn là sẽ làm bị thương chút hồn phách.

Tất cả bố trí đều không sai biệt lắm, tính toán canh giờ cũng không còn bao nhiêu, lúc này, Ngữ Diên nhanh chóng để cho mọi người chuẩn bị tốt, chiến trường từ nơi này một khắc hoàn toàn bắt đầu.

Bên ngoài tiếng ồn ào càng lúc càng lớn, bọn thị vệ liền quay lại đây để cho Sở Thiên chạy nhanh rồi đi, bọn họ là binh lính, mặc kệ địch nhân đối diện mạnh như nào, bọn họ đều phải thể sống chết bảo hộ quê hương bảo hộ hoàng thượng. Sở Thiên nhìn thấy nhiều binh lính vì bảo hộ hắn mà đem sinh tử không để ý như vậy, một khắc này, tim của hắn rất là khó chịu, liền cao giọng nói với mọi người nói: “Trăm với các ngươi cùng tồn tại, thể sống chết bảo hộ Tường Vân quốc!”

Bọn lính nghe thấy vậy sĩ khí tăng vọt, tại lúc Tào công công ồn ào, toàn bộ đều đi làm việc rồi, bên ngoài nhóm hắc y nhân đã sớm vận sức chờ phát động, mọi người nhìn nhau nhìn đối phương liếc mắt một cái, trong lòng ý niệm đều là giống nhau lúc này đây là liều mạng đi đến bảo hộ Tường Vân quốc.

“Xong lên a ——” bên ngoài một tiếng rống lớn kinh thiên động địa kêu lên, tiếp theo liền nghe được giống như thiên quân vạn mã đang chạy nhanh đến chỗ của bọn họ, toàn bộ kinh thành đều bị chấn động lung lay.

Tất cả thị vệ cầm lấy binh khí chuẩn bị thể sống chết giao tranh, lúc này được Ngữ Diên an bài tất đồng tiền bọn thị vệ toàn bộ đứng trên lầu ở tường thành cầm tất cả đồng tiền âm hưởng về phía những hắc y nhân kia, mấy người bọn hắn cầm lấy binh khí của mình toàn bộ vọt tới, hương vị máu trong khoảnh khắc liền đã tràn ngập xoang mũi mọi người.

Tro bụi trên bầu trời bao la khắp nơi đều đã tràn ngập tiếng kêu gào, vô số đồng tiền cùng với hắc y nhân cùng với hồn phách biến mất bay múa đầy trời, có rất nhiều binh lính còn chưa kịp tất đồng tiền đã bị hắc y nhân giết đi, cửa thành cũ nát không chịu nổi cũng bị nhóm hắc y nhân vọt tiến vào, mọi người thấy thế liền đem phù chú trước đó chuẩn bị tốt toàn bộ vứt lên không trung, vô số phù chú màu vàng giống như tuyết tám phiêu tán rơi rụng ra, rơi xuống phần đông trên người hắc y nhân, người dính vào phù chú toàn bộ hoảng hốt, đây là phù chú không tâm, một khi không phải người khu Ma tiếp xúc chạm vào, như vậy, bọn họ trong thời gian rất ngắn sẽ cho mình là vật thể không tồn tại, bọn họ sẽ hốt hoảng, thậm chí đem bằng hữu của bọn họ cho rằng là kẻ thù.

Phù chú rất nhanh liền bay xuống xuống dưới, rất nhiều hắc y nhân toàn bộ đã bị khống chế, Vô Tâm thấy thế lớn tiếng hét lên: “Giết chết những gì không rõ bên trong, mọi người cẩn thận phù chú!”

Gì kia, người trúng phù chú này toàn bộ đều bị đồng bạn của mình giết chết, tốc độ nhanh kinh người, động tác tàn nhẫn cực kỳ, điều này làm cho Ngừ Diên ngây ra một lúc, bọn họ cũng quá tàn nhẫn đi!

Phù chú cho dù nhiều hơn nữa, cũng không ngăn cản được càng nhiều người xâm nhập, cửa thành đã phá, trong thành tràn vào rất nhiều hắc y nhân, bọn họ giết chóc tàn nhẫn không thôi, bất kể là người già hay trẻ nhỏ, ánh mắt bọn họ đều không chớp mắt, một màn máu đầm đìa như vậy làm cho Ngừ Diên tâm đều đi theo thu vào đau thương không dứt, trừ bỏ liều mạng đi đến chém giết, không còn biện pháp nào.

“Không xong, cửa hoàng cung đã bị phá!” xa xa một người thị vệ tránh thoát hắc y nhân đuổi giết lớn tiếng hét lên, một tiếng hét lên này không thể nghi ngờ là làm cho tất cả thị vệ đều ồ ồ không thôi, cửa hoàng cung đã bị phá, vậy còn có cái gì có thể bảo trụ đây?

“Tứ kiếm xác nhập!” đang đánh giết Phụng Ly Ca đột nhiên quát lớn, mọi người đều là sửng sốt, mấy người bọn họ làm sao lại không nghĩ tới uy lực của tứ kiếm xác nhập chứ, vì thế một giây sau, đã muốn dựa vào bên người lẫn nhau, ai ngờ truyền ra một tiếng hét lớn lập tức truyền đến, “Tất cả mọi người ngăn cản bốn người bọn họ hợp lại!” nói chuyện đúng là Quý Vương đại nhân khoan thai đến chậm.

Thanh âm của hắn vừa ra, tất cả Hắc y nhân toàn bộ vứt bỏ thủ hạ nhào vào bên người bọn họ, nhất thời mấy người bọn họ đều bị chen chúc chia năm xẻ bảy, căn bản không thể thoát thân, Quý Vương đứng ở trên tường thành cười vô cùng là âm lãnh, “Các vị thật có lỗi, ta đã tới muộn, như thế nào? Trận chiến tranh này thú vị chứ?” Hắn cười, rất là càn rỡ.

“Người không chết từ tế được!” mọi người phẫn nộ hét lên, nhưng bọn hắc y nhân nhiều giống như con kiến căn bản là giết không xong, Quý Vương thấy thế bật nhảy một cái thoắt má đi tới phía dưới, cầm trong tay vũ khí cười lạnh nói: “Ta đem một đám các người giết chết!” nói xong, nhanh chóng chạy về phía Sở Hạo, chỉ cần giết chết một người trong đó, như vậy không thể tạo thành tứ kiếm xác nhập, tuy rằng hắn đến bây giờ mới biết được kẻ có được kiếm Huyền Vũ chính là hoàng thượng đại danh鼎鼎, thực tại làm cho hắn giật mình không thôi.

“Người nằm mơ sao?” Sở Hạo nghe thấy vậy lập tức liền xông tới, kỳ thật thực lực Sở Hạo cũng không kém, nhưng mà đối phó với Quý Vương tảo hỏa nhập ma này mà nói, còn hơi có chút kém cỏi.

“Tào công công, Quý Tịch, Thất Dạ chạy nhanh hỗ trợ, Sở Hạo chống cự không được bao lâu!” Dịch Hiên bận tâm xung quanh hét lên, xem ra, Quý Vương này tựa hồ là muốn trừ bỏ cả đám.

Nghe được Dịch Hiên la lên, ba hôn, hơn nữa mấy người cao thủ bọn họ liền bắt đầu chém giết bốn phía, Sở Thiên cười lạnh một tiếng nhìn Vô Tâm trước mặt không biết trời cao đất rộng này, một giây sau, rút ra kiếm Huyền Vũ che dấu trên người liền đâm tới, động tác của hắn rất nhanh thực lưu loát, làm cho Vô Tâm căn bản không thể nhận ra, giờ khắc này, hắn lập tức thành vong hồn dưới đao của hắn.

Bên trong kinh thành thanh âm giết chóc, tiếng gào phá tan màng tai của mọi người, mà trên mặt đất bên ngoài nằm đầy thi thể, giống như một toà núi cao, gấp đôi rất cao rất nhiều, Vô Tâm chết đi nhất thời làm cho mấy hắc y nhân đang liều mạng này tỉnh ra, động tác của bọn họ rõ ràng chậm nửa nhịp, mọi người tùy thời, trực tiếp công kích nhanh hơn.

Quý Vương ngây ra một lúc, hắn quên mất võ công của Sở Thiên cao nhất trong bốn người bọn họ, để cho Vô Tâm đối phó hắn không thể nghi ngờ là chỉ còn đường chết, cái chết của hắn làm cho tất cả hắc y nhân đều sợ hãi từng bước, chuyện này gây cho hắn hậu quả có chút không thể đoán trước, vũ khí trên tay hắn ở hiệp thứ 30 hợp thời điểm rút cục đâm rách cánh tay Sở Hạo, làm cho hắn gặp bị chảy máu.

“Người vĩnh viễn cũng không phải đối thủ của ta, vĩnh viễn cũng không phải!” Quý Vương lớn tiếng hét lên, từ lúc sư phụ nhận nhầm người kia một khắc là hắn biết, người nam nhân này vĩnh viễn đều khó có khả năng vượt qua chính mình.

Sở Hạo nhíu mi nhìn về phía cánh tay bị thương của mình, cười lạnh một tiếng không sao cả lại xông tới, lúc này đây hắn tuyệt đối sẽ không khinh địch như vậy để cho thương thế của hắn hại đến chính mình, một cái chiết xạ một cái xoay ngược lại, bọn họ liều mạng không phải khí lực, mà là sở học linh khí, toàn bộ chiêu thức của hai người đều là sở học trước kia, chiêu thức của bọn họ như vậy chính là muốn so sánh với thử một chút với võ công lão nhân kia dạy không giống ai, thì ai sẽ thắng!

‘vèo’ một tiếng, Quý Vương quá mức đắc ý, chính mình cũng bị thương trong lúc vô tình chạm như một chút, làm cho hắn hơi hơi nhíu mi, bộ dáng rất là khó chịu.

“Sở Hạo ——” Ngừ Diên hét lớn một tiếng, nhắc nhở hắn bây giờ là thời cơ tốt nhất, nói xong ‘bá’ một tiếng, mấy người bọn họ xông lên chém giết tách ra đường máu, Phụng Ly Ca, Sở Thiên cùng với Ngừ Diên dường như là đồng thời nhảy dựng lên, Nhất Kiếm kia cũng ở đây trong nháy mắt đánh về phía Quý Vương.

Bốn người thấy thế hét lớn một tiếng, “Tứ kiếm xác nhập!” dứt lời, trong chớp lát, mưa gió nổi lên trời đất khản trương, tất cả tất cả theo giờ khắc này bắt đầu chuyển biến

Chương 277: Đại kết cục (2)

Trận chiến tranh này là chưa bao giờ từng có ở Tường Vân quốc, cũng là mấy người bọn hắn chưa bao giờ trải qua, từ lúc tứ kiếm xác nhập một khắc kia bắt đầu, trong trời đất đã muốn nhập làm một, mọi người dường như cũng không thấy rõ cái gì, chỉ biết là dựa vào cảm giác đi chém giết, không có ai biết trận chiến tranh này đến tốt cùng có còn cơ hội sống sót hay không, nhưng mà mấy người bọn họ toàn bộ đều không bỏ cuộc, bởi vì một khi bỏ cuộc, như vậy, chẳng khác nào buông tha cho sinh mạng của mọi người, bọn họ không thể, cũng không bỏ, lại càng không nguyện bỏ.

Chưa từng ai trải qua chiến tranh thâm trầm như thế, chưa ai trải qua chiến tranh đồ sộ như thế.

Ba ngày ba đêm, trận chiến tranh này giằng co suốt ba ngày ba đêm, trên bầu trời đục ngầu không biết khi nào thì đã bị máu tươi của mọi người chiếu thành rắng chiều màu đỏ, màu đỏ như vậy xuyên thấu qua trong mắt mỗi người chiếu xạ ra như rặng mây đỏ bình thường tiên diễm loá mắt, lại phá lệ chói mắt.

Hai bên cứ như vậy gắt gao giằng co, giằng co không ngừng là hắc y nhân cùng binh lính dân chúng, ngay cả Sở Hạo mấy người bọn hắn cũng đều là như thế, lúc này hắc y nhân chỉ còn lại có hơn một nửa, bên trong kinh thành dân chúng binh lính cũng chỉ còn lại một nửa, nhưng kỳ quái là, dân chúng cùng bọn lính không hề lùi bước, nhưng cũng không có xung phong liều chết, trên chiến trường thì thể buồn thiu cùng chiến xa đồ quân nhu bị vứt bỏ cũng không có ai tranh đoạt, hai bên giống như hai con mãnh hổ chăm chú nhìn giằng co, ai cũng không thể đi trước thoát ly khỏi chiến trường.

Quý Tịch mang theo Thất Dạ cùng với Bạch Linh cũng là cả người đau xót, tại đây ba ngày ba đêm trong chiến tranh, mấy người bọn hắn sớm mỗi một không chịu nổi, Bạch Linh đã ngã xuống trước rồi, Thất Dạ không thể bận tâm nâng chỉ có thể đem nàng dấu đi, ngược lại đi theo Quý Tịch tiếp tục chém giết hồn phách, nhiệm vụ của bọn họ chính là đối phó hồn phách.

Mà Tào công công, Nhất Kiếm, cùng với Dịch Hiên lại đối phó với hắc y nhân, tuy rằng ba người bọn hắn võ công cao cường, thậm chí Dịch Hiên có chứa thần quái, nhưng không thể ngăn cản nhiều hắc y nhân như vậy, còn Tào công công tinh lực đã hao hết ngã xuống mặt đất hôn mê bất tỉnh một khắc kia, Dịch Hiên càng thêm điên cuồng đi đến giao tranh, Nhất Kiếm cũng đều như thế, ba người bọn hắn sớm cả người là máu, nhưng một khắc không có ngừng lại.

Thì thể hắc y nhân càng ngày càng nhiều, mấy người bọn hắn cũng càng ngày càng mỏi mệt, bọn lính đã sớm biến mất hầu như không còn, còn lại chỉ có dân chúng này cùng với đám binh sĩ bị trọng thương không thể động, còn có một nhân vật quan trọng, không ngừng chém giết người, đó là Mộng tướng quân, chỉ tiếc, ông cho dù ở lợi hại, nhưng vẫn bị hắc y nhân đâm bị thương, nếu không phải ông được thủ hạ trung thành bao che khuyết điểm, như vậy, mũi tên đâm vào cánh tay của ông sẽ đâm trúng vào trái tim của ông.

Ngoài thành lúc này hắc y nhân còn lại đông như biển bình thường, chỉ là bất đồng với lúc trước chính là, bọn họ không phải đứng, mà toàn bộ đều là nằm, thì thể chổng chất như núi.

Khi thấy dân chúng một đám ngã xuống một khắc kia, hắc y nhân còn lại không nhiều lắm hưng phấn không thôi, ngã xuống đi, toàn bộ ngã xuống đi, nhìn xem các người đến tốt cùng còn có năng lực gì?

Không phải dân chúng không muốn kiên trì, mà ba ngày nay ba đêm chưa ăn này nọ, toàn bộ đều dựa vào một luồng tức giận mà chém giết, tuy rằng bọn họ không hiểu kiếm thuật, không biết võ công, nhưng mà bọn họ cũng phải giống như binh lính, bảo vệ quê hương, bọn họ không thể dễ dàng tha thứ cho những kẻ tàn bạo này nguy hại quê hương, con đường đến kinh thành này, đã sớm bị Quý Vương cắt đứt, hắc sớ phía sau sẽ có người tới trợ giúp, cho nên cắt đứt thông lộ duy nhất lui tới kinh thành.

Lúc này, Nhất Kiếm đã muốn lung lay sắp đổ, Dịch Hiên nửa quỳ trên mặt đất cảm kiếm trên tay, hắn khó khăn ngược mắt nhìn về phía hắc y nhân số ít kia, không tự giác cười lạnh một chút, xem ra tinh thần bọn họ no đủ, không nghĩ tới từng người là đi đứng run rẩy, hắn tất nhiên biết không phải là sợ hãi, mà là mệt mỏi, giả vờ, xem các người đám hỗn đản này có thể giả bộ bao lâu?

Bên trong kinh thành giao cho mấy người bọn hắn, ngoài cửa kinh thành, bốn người dừng kiếm trên tay, nơi này sớm đã không có Hắc y nhân cùng thì vệ, dân chúng cũng không có một người, bởi vì trừ bọn họ vài người ra, cũng đã toàn bộ tử vong rồi, chỉ là làm cho bọn họ ngạc nhiên chính là, vì sao thời gian mấy tháng ngắn ngủi như vậy, tinh lực cùng với năng lực của Quý Vương liền biến thành lợi hại như thế, tất cả mọi người không nghĩ tới hắn có thể ở trong thời gian ngắn như vậy luyện yêu thuật làm cho bọn họ sợ hãi

Giờ phút này, Ngử Diên cả người đều là máu lạnh lạnh đứng trong đông thì thể, nàng tuy rằng cả người là máu, nhưng vẫn diễm lệ động lòng người như trước, cái đuôi màu xanh biếc kia như là nữ thân lâm thể bình thường, giống như khinh vân chi tế nguyệt (mây trắng che mặt trăng), phiêu phiêu Lưu Phong chi quy về tuyết, xinh đẹp mà thần bí.

Trên người Quý Vương cũng lau ra không ít vết máu, hắn nhìn về phía Ngử Diên cười cười, “Người quả nhiên khác biệt, không nghĩ tới lại đặc biệt như thế!” hắn nhìn về phía cái đuôi của nàng ý tứ hàm xúc cười cười.

Ngử Diên lộ ra một tia cười lạnh, nói: “Khác biệt thì như thế nào? Ta chung quy phải chính tay đâm người!”

“Người không nhìn xem thương thế của bọn hắn? Muốn chính tay đâm ta, người thật đúng là nói chê cười, nếu không bởi vì ta thích người đối với người thù hạ lưu tình, người cho là người còn có thể có khí lực nói chuyện với ta sao? Người không nhìn xem ba bọn hắn đã thành cái bộ dáng gì? Nếu là người

nguyện ý hiện tại theo ta, bản thân ta có thể lo lắng tha cho bọn họ một mạng!” Quý Vương cười lạnh trào phúng.

Đúng vậy, hẳn trong thời gian ngắn nhất luyện được yêu thuật, mà yêu thuật mạnh mẽ làm cho bọn họ cộng lại cũng chỉ có thể ngang hàng với hắn, ba ngày nay ba đêm bên trong bọn họ chém giết rất là cố sức, tuy rằng Quý Vương cười hi hi nhìn đứng lên một bộ dạng không sao cả, trên thực tế hẳn cũng rất mệt mỏi, hiện tại là một hồi nghị lực trận đấu, ai chống lâu thì người đó thắng.

“Người nằm mơ!” Sở Hạo trên mặt sưng đỏ nhìn hắn kiên định nói.

Ngữ Diên đột nhiên cười cười, tiếng cười của nàng như chuông bạc, thanh thúy dễ nghe, nhưng mà sát ý tùy theo tràn ngập ra, nàng cười lạnh nói: “Thù hạ lưu tình, ta không cầu người, nếu chúng ta không có ân oán, người lại nguyện ý cải tà quy chính, như vậy ta nghĩ, chúng ta có lẽ có thể trở thành bằng hữu, nhưng mà trước mắt cũng không khả năng, lưu người ở trên thế giới, tương đương với nuôi hổ gây họa, hiện tại người chẳng qua là bởi vì trọng thương trong người, mới cầu toàn như thế mà thôi, nếu người giờ phút ở thời điểm đỉnh cao, chỉ sợ sớm đã vô tình xuất thủ, còn nói chuyện điều kiện, người không phải là người như thế!”

Quý Vương lạnh giọng cười cười, nàng quá thông minh, coi như là đã bị nàng xem thấu, như vậy, hẳn cũng không còn lời nào để nói, bọn họ đều là người thông minh, có một số việc nhiều lời vô ích, bằng không chỉ là dư thừa.

“Các người đã đều muốn chết, như vậy, ta liền thành toàn cho các người!” thân thể Quý Vương bộc phát ra ánh sáng chói lòa, giống như Giao Long bình thường nhảy lên, hướng về bọn họ mà đến, hẳn hiện tại xác thực cũng đã bị thương, nhưng mà cho dù là chết, hẳn cũng sẽ không thành toàn cho bọn họ, hoặc là cùng chết, hoặc là, bọn họ chết!

Mọi người chớp mắt một cái hoàn hồn, nhìn liếc mắt lẫn nhau một cái, một giây sau, bước liên tục lên sinh gió, một loạt mà lên, mọi người đều biết đây là một cơ hội khó có được, bằng không đợi cho Quý Vương khôi phục công lực, bọn họ hơn phân nửa liền không thể áp chế đối phương.

Mọi người tứ kiếm xác nhập, lông lánh ra không ngừng là ánh sáng màu vàng càng phát ra xinh đẹp như giống như cầu vồng, tứ kiếm là do ở góc độ khác nhau cùng thủ pháp khác nhau mà chiết xạ ra ánh sáng khác nhau, bốn người kiếm khu mà xác nhập cùng một chỗ này ánh sáng không ngừng bắn nhanh mà ra.

Quý Vương tóc rối bay như vũ điệu, mắt lạnh lẽo, trường kiếm như cầu vồng, lấy thương thể nghênh chiến, hắn nói qua, cho dù là chết cũng muốn toàn bộ chôn cùng! Cho nên, hẳn dùng yêu thuật rất mạnh đánh bọn hắn, trong khoảnh khắc, trong bóng đêm vô tận, đột nhiên trời mưa to, mọi người ở trong mưa không ngừng kích đấu, ai cũng không chịu lui lỏng, đây là một hồi so đo sinh tử, không thể có chút sơ sẩy, nếu không, kết cục, toàn bộ chết!

Quý Vương cười lạnh một tiếng bay lên trời, trên không trung xoay người, chém ra một quang sang sang lạn, giống như nhiều ngôi sao từ trên bầu trời rơi xuống phía dưới, quang sáng chém chết bắn nhanh mà đến cầu vồng, kiếm của hắn rơi xuống, kiếm quang chói mắt thẳng hướng dựng lên, giống như rồng bạc sáng lạn, dường như muốn cùng bầu trời đánh rớt xuống những tia chớp liên tiếp đến cùng nhau.

Kiểm khí sắc bén bức lui bọn hắn vài lần, trong lúc mưa to tầm tã sau giữa trưa, trừ bỏ mưa gió sấm sét ở ngoài, đã không nghe được tiếng hò hét gầm rú gì.

Trận mưa này quá mức nhanh chóng, quá mức khổng lồ, nhưng trong thành các dân chúng còn lại đều mang hi vọng, đấu tranh ba ngày, mang theo cừu hận đấu tranh ba ngày, cuối cùng có thể uống nước rồi, mưa liên tục, dân chúng rất cực mệt mỏi chịu không nổi toàn bộ nằm ở trên mặt đất, Nhất Kiếm cũng nặng nề ngã xuống, hắc y nhân thấy thế cười cười, Dịch Hiên lại gắt gao trừng mắt bọn họ, cười cái gì cười, ta còn chưa có ngã xuống đâu!

Chỉ là không đợi hắn nổi bão, những hắc y nhân này lại cuối cùng biểu diễn không nổi một đám ‘thùng thùng thùng’ đổ xuống trong trời mưa, Dịch Hiên thấy thế thâm cười, các người cuối cùng là so với ta ngã xuống trước rồi, dưới loại tình huống này, ai ngã xuống trước, như vậy chính là người chết trước, bởi vì hắn đã đáp ứng Ngữ Diên nhất định phải chịu đựng, cho nên, hắn luôn luôn nhẫn nhịn, rốt cục, bọn họ đã ngã xuống trước so với hắn.

Dịch Hiên thông thả chống đỡ thân thể mỗi một không chịu nổi đi vào bên người Hắc y nhân, hắn cầm kiếm trong tay đối với tử huyệt của bọn hắn liên hung hăng đâm xuống, chết đi, đều chết đi, đã chết cũng sẽ không tác quái nữa, hắn lạnh lùng cười.

‘hấp’ một tiếng, thanh kiếm của hắn từ trên người một người áo đen cuối cùng rút ra, cười cười, “Thật tốt, ít nhất khi bọn họ tỉnh lại sẽ không hại người!” đang nói, kiếm trong tay hắn ‘bịch’ một tiếng rơi trên mặt đất, tóe lên bọt nước nho nhỏ, rốt cuộc hắn không kiên trì nổi ngã xuống thật mạnh trong vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 278: Đại kết cục (3)

rong kinh thành, dơ bẩn không chịu nổi, mưa to giằng giụa, nhưng mặc dù trời mưa rất to, nhưng như trước không rửa sạch được mùi máu tràn ngập trong không khí, mà bây giờ, trong thành chết chết, bất tỉnh bất tỉnh, trừ bỏ tiếng mưa rơi rớt cuộc không nghe được bất kỳ thanh âm gì. Vị trí phía nam trong

thành, nhìn như trống trải không thôi, trên thực tế, ở trong ánh mắt của người khu Ma nhìn qua cảnh tượng sẽ không đồng dạng như vậy, cảnh tượng như vậy xa xa so với những thi thể này thoát nhìn còn đáng sợ âm trầm hơn.

Thất Dạ cũng tế ở trong vũng máu, mưa rửa sạch trên khuôn mặt hân trắng bệch mà hân lại không hề hay biết, hồn phách biến mất hương vị tràn ngập ở bên trong mưa, ở trong này, duy nhất chống đỡ nổi thân mình chỉ có một ‘người’, bên kia đó là Quỷ Tích, hân dựa vào nghị lực ngoan cường điều khiển chính mình chống giữ tiếp tục, mưa đánh sâu vào thân thể đơn bạc của hân thoát nhìn làm cho người ta vạn phần đau lòng.

Hân nửa quỳ trên mặt đất, trên sợi tóc mưa không ngừng tích lạc đi xuống, trên tay hân máu theo chuôi kiếm đi xuống không ngừng chảy xuôi, giống như những hạt trần châu hoa mờ ra ở bờ đối diện, giờ phút này, hân cúi đầu nhìn về phía bãi máu trên mặt đất kia, đây là căn cứ chính xác mà hân vẫn phân đầu lưu lại, thấy thế, trên mặt hân dính đầy vết máu đào dạt hiện lên một ý cười nhợt nhạt, thật tốt, hân rất rơi xuống. Ngừ Diên người cũng phải chịu đựng, chờ ta, chờ ta tới cứu người, cứu người.

Ở bên trong mưa, một hồn phách đi lại tập tễnh khắp khiêng hướng cửa thành mà đi, mặc dù từng bước đi của hân trên mặt đất đều ném ra vết máu thật dài, cho dù mưa cũng rất nhanh liền cọ rửa vết máu này, nhưng ánh mắt hân vẫn chấp nhất đi lên phía trước.

Mà cửa thành, bản thân bốn người đều đã bị trọng thương, Quỷ Vương cũng là như thế, nhưng hân luyện được yêu thuật lợi hại nhất, loại yêu thuật này bọn họ không hiểu lắm đến tột cùng là cái gì, nhưng mà có thể rõ ràng hiểu biết được, loại yêu thuật này đã nhập ma rồi.

“Người đã không có hứng thú như vậy, ta đành phải tự mình đưa người đi chết!” Quỷ Vương lạnh giọng nhìn về phía Ngừ Diên bị hân đánh đến hộc máu không mang theo bất cứ tia cảm tình nào nói, tuy rằng hân rất thích nữ nhân này, nhưng mà nữ nhân cùng quốc gia tất nhiên cái gì nhẹ cái gì nặng hân có thể suy nghĩ ra, huống chi nữ nhân này vẫn đối với hân không có chút cảm tình nào.

Ngừ Diên lạnh lùng cười nhìn về phía hân nói: “Ta chưa bao giờ cầu người lưu tình!” nói xong, nàng nghiêng đầu nhìn nhìn về phía ba nam tử trên mặt đất bị thương so với nàng còn nghiêm trọng hơn, ba người này đều là nàng quen thuộc, lại là đứng đầu tứ kiếm, tất nhiên sinh tử đều đã cột vào cùng nhau.

Không biết tự lượng sức mình, Ngừ Diên vẫn là chậm rãi dựng thẳng kiếm của mình lên, lúc này mưa thong thả nhỏ đi rồi, mưa phùn lạnh như băng kia lưu loát rơi xuống, dường như cùng kiếm chứa hồng quang của nàng dung làm một thể, hai người cách xa nhau hai trượng, Ngừ Diên chỉ là yên lặng nhìn hân, nhưng lại khẽ cười lên, nụ cười của nàng không có một tia bi ai, giống như một đóa hoa tường vi ở trong mưa nở rộ, tịch mịch, cô độc, xinh đẹp, và đã tràn ngập đề phòng.

Cười như vậy, làm cho Quỷ Vương xem ngây người, hân không nghĩ dưới tình huống như thế, nàng còn có thể cười xinh đẹp như vậy?! Chính là hân không nghĩ tới, khi hân giật mình một cái, kiếm quang màu đỏ theo trong tay nàng chảy ra, hân còn chưa kịp rút kiếm phản kích, một ít sắc đỏ đã đến trước mặt của hân.

Quỷ Vương lạnh lùng cười, yêu thuật của hân đã đạt tới đỉnh điểm, tứ kiếm xác nhập đối với hân mà nói cũng không có thương tổn nhiều hơn, bởi vậy, chuyện này hết thấy trong mắt hân xem ra chẳng qua là trò chơi mà thôi.

Ba người muốn nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái lần thứ hai xông tới, trải qua chiến tranh lâu như vậy bọn họ đã biết đạo hạnh của Quỷ Vương sớm vượt ra khỏi phạm vi bọn họ có thể khống chế, để cho bọn họ lo lắng chính là nhóm bọn họ đều không phát hiện được từ huyết của hân ở nơi nào, hân đến tột cùng trong thời gian ngắn ngủi như thế đã trải qua cái gì? Mới có thể lợi hại như thế?

Thất sắc chi kiếm lại phóng lên cao, kiếm trên không trung hư hư thật thật kéo thành bốn kiếm như bông hoa, như xà phun bình thường, đâm thẳng hướng mi tâm của hân, một chiêu này, cơ hồ đạt đến tất cả khí lực của bọn họ, mà hân, lại đáng sợ hơn chính là nhẹ nhàng một chút, nhưng lại biến mất trong hư không rồi! Đội bọn hân thu kiếm, lui về phía sau, hân đã xuất hiện ở mười trượng bên ngoài.

“Đáng chết!” mọi người lớn tiếng mắng một tiếng, lại vọt tới, đao quang kiếm ảnh vẫn chưa ngừng nghỉ, mưa phùn đã từ từ dừng lại xuống dưới, ở thời điểm tứ kiếm còn chưa giao nhau, kiếm khí đã xảy ra va chạm, phát ra một thanh âm “Đỉnh” một tiếng, cánh kiếm đã bị chấn động thoát ra khỏi tay mọi người, mọi người trong mắt đã tràn ngập khiếp sợ.

“Bốn vương có thể tới nơi này, tất nhiên là có nắm chắc, các ngươi không phải đối thủ của ta!” nói xong, Quỷ Vương vung đao lại bổ tới, tốc độ của hân là nhanh như vậy, nhanh đến mức làm cho bọn họ cũng không thấy rõ ràng, liền cảm giác được cánh tay một trận đau đớn, cúi đầu, một dòng máu đỏ chảy xuống.

“Thế nào? thực lực của Bốn vương giết chết mấy người chính là chuyện nhỏ!” Quỷ Vương cười đắc ý, vì luyện yêu thuật này, mà hân đã tiêu phí rất lâu, lão nhân, người không dạy ta thì như thế nào, ta chung quy so với người lợi hại hơn, chung quy muốn đâm nát chân của người, cho người ở dưới mặt ta mà quỳ lạy!

‘bá’ một tiếng, kiếm trong tay mọi người lại từ mặt đất về tới trong tay của bọn họ.

“Bốn vương không muốn cùng các ngươi chơi, ta muốn các ngươi hiện tại sẽ chết, lập tức, lập tức!” nói xong, Quỷ Vương xuất khí lực toàn thân lao đến, bốn người suy nghĩ giống nhau, thế sống chết không thể để cho hân thực hiện được.

Một canh giờ sau

‘phác ~~~~’

Chiến tranh quá mức kịch liệt làm cho hai bên đều ngã xuống mặt đất đau xót không thôi, mà vừa rồi vì bảo hộ nữ tính duy nhất, Sở Thiên đã bị Quỷ Vương đánh hai chưởng, làm cho hiện tại hai mắt mờ hồ đau đớn không thôi, mà ba người bọn hân cũng chưa người nào tốt hơn, ba ngày ba đêm đánh

nhau sớm đã làm cho bọn họ mỗi một không chịu nổi, nay có thể kiên trì, chính là cái gọi là một cỗ khí liều mạng, nếu không, mấy người bọn họ đã sớm ngã xuống, mà Quý Vương so với thể lực của bọn họ tốt hơn, vài ngày đây dựa hẳn nhìn qua giống như là thiếu niên tinh lực dư thừa vĩnh viễn cũng không biết mệt mỏi.

“Hoàng thượng người có khỏe không?” Ngử Diên lo lắng nhìn hướng Sở Thiên hỏi.

Hắn lắc đầu, tỏ vẻ không có việc gì, nhưng trên thực tế mọi người đều biết tình trạng lẫn nhau, nhưng không ai nhả ra kêu mệt.

“Đi chết đi!” đột ngột một tiếng, Quý Vương thừa dịp bọn họ nói chuyện với nhau giờ khắc này, quay người một cái xuất ra khí lực đánh vào Ngử Diên, Sở Hạo thấy thế liền xoay người đẩy Ngử Diên ra đem một chưởng này kiên quyết nhận lấy.

‘phác’ kết cục, tất nhiên là thấy máu trọng thương lại càng trọng thương.

Quý Vương thấy thế chậm rãi đứng dậy cười vô cùng là vui vẻ, là hắn biết hắn ta sẽ cứu nàng, nếu một chưởng này đánh vào trên người Sở Hạo có lẽ hiệu quả không tốt như vậy, nhưng bọn họ bị uy hiếp dường như cũng là nàng, tựa hồ cũng muốn bảo hộ nàng, như vậy, hắn biết nói làm sao, chỉ cần mỗi một chưởng, từng chiêu toàn bộ đánh vào nàng, có lẽ sẽ nhiều loạn chiêu thức của bọn họ, nghĩ đến đây, hắn nói làm liền làm, lại bảo chế đúng cách phương pháp như vậy, tất nhiên mỗi một chiêu đều không giống nhau, lại đối phó với đối tượng đều là giống nhau, Mộng Ngử Diên!

“Đê tiện.” Một khắc Sở Thiên hoàn toàn ngã xuống mặt đất kia bỏ không dậy nổi, hắn từ trong kẽ răng cố ra hai chữ này.

Quý Vương cười, “Đê tiện thì như thế nào, để có thể giết chết các người, chuyện tình đê tiện ta cũng có thể làm ra, ha ha, nhưng mà làm cho ta không nghĩ tới là, uy hiếp ba người nam nhân các người đều là nàng, Mộng Ngử Diên a, người cũng thật có mị lực!” lời của hắn dường như mang theo một nửa cười nhạo.

“Sở Hạo người thế nào? Phụng Ly Ca người có khỏe không? Hoàng thượng người.” Bọn họ mỗi một lần bảo hộ nàng, đều nhận lấy trọng thương, mà nàng lại bởi vì bọn họ mỗi một lần đều tránh thoát hẳn làm hại, nàng biết hắn cố ý, nhưng mà bọn họ lại nghe không rõ lời của nàng, nàng nói, để cho hắn đến đây đi, giết chết nàng cũng không sao cả, không cần thay nàng che nữa, nhưng mà bọn họ lại khư khư cố chấp, nay, ba người bị thương trọng bỏ không dậy nổi giờ khắc này, cảm giác tội ác của nàng không ngừng tăng lên.

“Ngử Diên, người nhớ kỹ, mặc kệ người làm cái gì, chỉ cần người cần, chúng ta cũng sẽ ở bên cạnh người, không rời khỏi người, cho dù là chết” Phụng Ly Ca kiên định nói, nhân sinh tự cô thù vô tử (xưa nay có ai là không chết đâu) đâu?! Mà giờ khắc này cũng chỉ có một mình hắn bị vây giữa thanh tịnh, Sở Thiên cùng Sở Hạo sớm mờ mờ hồ hồ đầm đìa có chút lâm vào trạng thái hôn mê.

“Không cần nói nữa, ta không thích nghe, ta nói cho ba người các người biết, ai cũng không thể chết, các người đều chết hết, như vậy ngoài thành các dân chúng còn lại tất nhiên đều sẽ tử vong, các người chẳng lẽ sẽ không đau lòng sao? Cho nên lên tinh thần bảo vệ quê hương!” Ngử Diên kiên định nói, tiếp theo nàng nhìn Quý Vương trong mắt không hề khiếp đảm, có chính là ngẩng đầu ưỡn ngực kiên định.

“Không sai, tuy rằng người nửa người nửa xà, nhưng nữ tử như người vậy ta vẫn yêu thích, nếu không người suy nghĩ đi theo ra, người hầu hạ thật tốt, có lẽ ta sẽ tính toán cho người sau này thành quý!” bộ dáng Quý Vương hiện tại chính là muốn xem kịch vui.

“Người. Nằm mơ sao? Bốn vương. Còn chưa có chết đâu, có ta ở đây một ngày, người liền mơ tưởng động vào một cọng tóc gáy của nàng!” Sở Hạo trong mơ màng gian nan mở mắt ra, hắn cắn chặt khoe môi từng chữ từng câu nói, tiếp theo hắn một tay chống đỡ mặt đất chậm rãi đứng lên, nhưng nhìn hai chân quá mềm yếu căn bản không thể đứng lên, thử vài lần đều thất bại.

“Ha ha, nằm mơ, người còn có cái gì có thể đánh đồng cùng bốn vương đây? Người không nhìn hai người chung quanh người, bọn họ với người giống nhau, toàn bộ đều phế đi, phế đi hiểu không? Ách, ta đang suy nghĩ, trước tiên giết ai đó!” hắn vừa nói một bên làm hình dáng chống má nghĩ nghĩ.

“Muốn giết cứ giết ta!” Ngử Diên liền đứng ra vươn ra hai tay không hề sợ hãi nói.

“Giết người? Đó là tất nhiên, nhưng, xem ra người dường như đã không còn thể lực gì theo ta đấu rồi, ta đây, thích xem thống khổ, nếu không như vậy, ta trước hết giết bọn họ rồi giết người như thế nào?” Hắn biến thái cười cười, vì ý tưởng của chính mình mà kiêu ngạo không thôi.

“Còn có ta nữa!” chợt đột nhiên, phía sau Quý Vương truyền đến một thanh âm kiên định, mọi người ngược mắt nhìn lại, đang nhìn đến người người nào đó phía sau, đôi mắt càng thêm âm trầm, Quý Tịch đã bị thương thành bộ dáng này còn tới làm gì? Chịu chết sao?

“Quý Tịch? Người tới đây làm cái gì? Đi nhanh lên a” Ngử Diên liền lớn tiếng ồn ào, tên ngu ngốc này, cũng đã bị thương nặng như thế rồi, còn chạy tới làm gì?

“Nuông tử, ta tới nhìn người a, ta nói rồi còn muốn kết hôn với người nữa!” Quý Tịch đột nhiên cả lo phát phờ cười cười, Ngử Diên nghe thấy vậy cái mũi cay cay, nàng biết hắn đích thị là sợ nàng nguy hiểm cố ý chạy tới, kẻ ngu này còn muốn lừa nàng sao?

“Ách, lại một đứa nữa không sợ chết, nhưng, người đã không còn khả năng để chết, đối với người mà nói, chính là hồn phi phách tán nha!” Quý Vương nhìn về phía hắn chậm rãi nói.

“Cho dù là hồn phi phách tán, ta cũng sẽ không cho người thương tổn nàng!” Quý Tịch chậm rãi đứng thẳng người một tư thế thề sống chết bảo hộ Ngử Diên.

“Tốt lắm, ta thành toàn cho người!” nói xong, hắn đánh một chưởng qua, Quý Tịch nháy mắt liền dời đi, tiếp theo hắn cắn chặt răng lao đến, Ngử Diên

thấy thế không khỏi lo lắng không thôi, nàng hoàn toàn có thể thấy được Quý Tịch bị nguy hiểm cỡ nào, hấn sao có thể dính vào chứ?

“Cẩn thận!” Ngừ Diên xông đi lên bắt đầu hỗ trợ, nhưng trong lúc vô tình bị Quý Vương làm tổn thương cánh tay, một màn như vậy làm cho Quý Tịch tức giận không thôi, càng dùng sức đi chém giết, Quý Vương nguyên bản chẳng quan tâm đến năng lực của hấn, ai biết tiểu tử này tự dung lại thể này đột nhiên bộc phát ra tiềm năng cùng tức giận lớn như thế, sau vài hiệp cầm thanh kiếm đâm vào bờ vai của hấn, một kiếm này, làm cho hấn đau đớn không thôi, chỉ nghe thấy hấn dữ tợn hét lớn một tiếng, tay trái đem Ngừ Diên hung hăng đá đến mặt đất, tay phải quăng Quý Tịch rơi xuống đất, một giây sau, tay phải nắm chặt kiếm đối với quý Tịch đã muốn suy yếu ngã xuống mặt đất vô lực đánh trả vọt tới.

“Không cần a.” Ngừ Diên quỳ rạp trên mặt đất vươn tay lớn tiếng kêu rên.

“Nha đầu ngốc, bảo trọng.” Quý Tịch nhìn về phía nàng thê thảm cười, hấn đã không còn khí lực rồi, giờ khắc này, hấn chung quy cũng phải rời đi, như vậy cũng tốt, ít nhất hấn tận lực, tận lực.

“Tránh ra ——” chợt đột nhiên, Phượng Ly Ca không biết từ nơi nào xông ra, tiếp theo mạnh mẽ đem hấn đẩy, cái đẩy này làm cho Quý Tịch thân mình suy yếu hoàn toàn ngã trên mặt đất, ngủ mê đi, mà một kiếm liên mạnh mẽ đâm vào bên ngực trái của Phượng Ly Ca, máu nháy mắt nhuộm đỏ kiếm Quý Vương, Phượng Ly Ca nhìn về phía Ngừ Diên đột nhiên cười cười, tiếp theo hấn dường như khó khăn dặn “Hãy sống tốt, không cần chết!” Mỗi một chữ hấn nói ra, trên hàm răng tuyết trắng kia đều chảy ra máu.

‘bá’ một tiếng, Quý Vương bức dọc kéo thanh kiếm ra, lần này hấn đã dốc hết sức khí dùng gần tám phần, điều này làm cho Phượng Ly Ca căn bản không có cơ hội ở mở miệng nói ra một câu, liền trực tiếp ngã thật mạnh trên mặt đất, giờ khắc này, trừ thanh âm hấn ngã xuống phát ra tiếng nặng nề, trong trời đất, không có thanh âm nào.

‘ta gọi là Hoa trạch loại còn người?’

‘Mỹ Dương Dương người cũng thật đáng yêu’

‘mặc kệ người làm cái gì, ta cũng sẽ ở bên cạnh người không rời’

Vang lên bên tai thanh âm của phượng Ly Ca thản nhiên, giống như mùi được thảo thản nhiên trên người hấn. Một màn kia cảnh tượng di động ở trước mắt nàng chợt lóe lên. Hấn ôn nhu như vậy. Tiếng cười giống như thiên sứ. Mặc kệ nàng gặp được nguy hiểm gì, hấn cũng sẽ hết sức hỗ trợ, hấn cũng không hỏi vì sao. Hấn sẽ không giống Quý Tịch lời ngon tiếng ngọt như vậy, sẽ không giống Sở Hạo thời khắc kẻ cận nàng như vậy, nhưng hấn vẫn một mực yên lặng yên canh giữ ở bên cạnh nàng, vẫn luôn là.

“Không ——” giờ khắc này, nàng đột nhiên cảm thấy dạ dày đau đớn, ngũ tạng lục phủ đảo cùng một chỗ giống như bị người gắt gao nắm bắt, nàng cúi gập thắt lưng từng giọt mồ hôi lạnh xông ra, đau. Đau quá.

Bạn đang đọc truyện *Chỉ Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 279: Đại kết cục (4)

Biểu tình của nàng đau đớn như thế thật sâu đau nhói tâm Sở Hạo, khi thấy phượng Ly Ca bị kiếm xuyên thấu thân thể kia một khắc, ngũ tạng lục phủ của hấn đều quán vào nhau, đau đớn trải rộng toàn thân.

“Không thể. Làm sao có thể bỏ lại ta.” Ngừ Diên một tay đỡ vị trí trái tim, đau đớn làm mày chau lên thật sâu, làm sao người có thể tàn nhẫn như vậy, không phải nói sẽ cùng nhau sống cùng chết đấy sao? Không. Đây không phải là thật, không phải, không phải.

Ngừ Diên vẫn cúi đầu, Quý Vương thấy không rõ biểu tình trên mặt nàng, nhưng theo bộ dạng hai tay nàng nắm chặt thành nắm tay, hấn biết, nàng nổi giận, nhưng mà nổi giận lại có quan hệ gì, vẫn còn phản kích ở lại phía sau nữa.

“Đừng khóc, nha, ngẩng đầu lên, xem ta đi giết tướng công của người như thế nào!” Quý Vương từng chữ từng câu nói, ngữ khí như vậy hơi có chút biến thái, xem ra, hấn muốn cho Ngừ Diên biết tư vị đau lòng là như thế nào.

Ngừ Diên nghe vậy toàn thân đều ở run run, nàng buông tay phải ra hung hăng kéo cái đuôi của chính mình mà hoàn toàn không cảm giác gì đau đớn, đau đớn trên người đã sớm bị đau đớn trong lòng thay thế, không có ai biết nàng hiện tại đến tột cùng đang suy nghĩ gì, tâm lý đến tột cùng là như thế nào.

Quý Vương đã không còn kiên nhẫn chờ đợi tiếp, hấn cầm kiếm toàn thân đều phát ra yêu khí mạnh mẽ, hấn cười vô cùng là tà mị, chậm rãi hướng bên người Sở Hạo cùng Sở Thiên mà đi, Sở Hạo giãy dụa muốn đứng dậy, chống đỡ bởi kiếm Thanh Long, hấn thông thả đứng lên, ánh mắt đau lòng nhìn Ngừ Diên liếc mắt một cái, tim của hấn giờ phút này cũng đau đớn không thôi.

“Sở Hạo, nha, không, sư đệ, người cảm thấy vui về chứ, sư phụ cùng phượng Ly Ca đều chết ở trên tay ta, còn người, cùng sư phụ tốt như vậy, cùng người sư đệ này lại ở chung khoái trá như vậy, không bằng tốt như này, ta đưa người đi xuống theo chân hai người bọn họ gặp mặt tâm sự, thuận tiện báo cho sư phụ biết ta sống tốt lắm, để cho lão nhân gia ông ta không cần lo lắng!” Quý Vương khinh miệt nhìn hướng Sở Hạo, lời của hắn nói lộ vẻ châm chọc.

“Ta nhỏ vào, người tính làm cái quái gì, người đã sớm bị sư phụ đuổi khỏi sư môn, người” Hắn chỉ vào Quý Vương lạnh nhạt cười, gần từng tiếng nói: “Người, chính, là, một, con, chó, bị, sư phụ, quét, ra, cửa!” hắn nhìn về phía hắn ta trên mặt không hề sợ hãi, đại trượng phu chết có là cái gì đâu?

Nghe vậy, Quý Vương oán hận nắm chặt nắm tay, kiếm trong tay phải hắn nắm phát ra tiếng vang ba ba.

Sở Hạo thấy thế cười lạnh một tiếng nói: “Như thế nào? Chịu không nổi rồi? Tức giận rồi?”

Quý Vương thấy hắn một bộ đáng ngả ngớn, lúc này hiểu được hắn là muốn làm cho chính mình tức chết, hắn cố tình không cho hắn ta được như ý, “Thôi đi, người vẫn là chưa chút nước miếng chờ đi theo chân bọn họ xuống Địa Ngục từ từ tâm sự, đứng rồi, giúp ta nói, nói cho lão đầu kia, lựa chọn của hắn từ vừa mới bắt đầu đã là sai lầm, trừ bỏ ta, không ai có thể thống nhất thiên hạ, bốn vương hiện tại sẽ đưa người đi gặp bọn họ, để cho lão đầu kia biết cái gì mới là vương giả chân chính!” hắn cười, tiếp theo, cầm kiếm đi bước một hướng tới chỗ Sở Hạo, động tác của hắn cũng không nhanh, hắn chính là muốn cho hắn ta biết tư vị đến thời điểm từ vong

Sở Hạo hít sâu một hơi, lại nhắc kiếm Thanh Long lên, cho dù chết, hắn cũng sẽ liều mạng đến cùng, nhưng ngay khi khoảng cách bọn họ chỉ còn lại có một trượng, trong tâm mắt của bọn hắn đột nhiên rơi xuống cái gì đó màu trắng.

Nhất thời, Quý Vương ngây ra một lúc, ngược mắt nhìn về phía bầu trời, không biết khi nào thì bầu trời lại đột nhiên phiêu có bông tuyết, Quý Vương trong lòng khó hiểu, sao lại thế này? Tại sao lại có tuyết rơi? Yêu thuật của hắn kiêng kỵ nhất chính là tuyết rơi, chỉ cần hắn vừa chạm vào tuyết, yêu thuật này sẽ biến mất, hắn luyện được là yêu thuật đen tối, mà yêu thuật này không có ai địch được, nhưng lại rất kiêng kỵ màu trắng của tuyết, trắng hay đen trời sinh chính là đối thủ một mất một còn, phía trước ngày tuyết rơi không có chiến đấu chính là nguyên nhân này, nhưng vừa vụn hết mưa rồi, bầu trời cũng trong rồi, nhưng vì cái gì lại đột nhiên có bông tuyết rơi?

Nhìn đến bông tuyết bay xuống một khắc kia, đôi mắt Sở Hạo nhìn về phía Ngữ Diên vẫn đang cúi đầu túm vấy của mình, trong lòng lại đau đớn, nàng bị thương tổn, nay trong lòng đích thị là đau đớn vạn phần.

Đúng lúc này, gió ở Đông Bắc đột nhiên thổi lên, thời điểm lúc đầu thì tuyết rơi cũng không lớn, cũng không quá dày, giống như tơ liễu theo gió lướt nhẹ, khi gió Đông Bắc càng thổi càng mạnh mẽ, tuyết càng rơi xuống càng dày, bông tuyết cũng càng lúc càng lớn, giống chức thành một đám lười trắng, khoảng cách xa nên cái gì cũng nhìn không thấy.

Đứng không bao lâu, thể lực chống đỡ hết nổi Sở Hạo lại tiếp tục nửa quỳ ở trên mặt đất, dùng kiếm Thanh Long chống đỡ thân mình thế cho nên không ngã xuống, lúc này, hắn đột nhiên đã phát hiện sắc mặt Quý Vương không thích hợp, xem ra dường như đang rất khó chịu.

“A —— làm sao có thể có tuyết chứ? Làm sao có thể có tuyết chứ? Ta chán ghét tuyết, chán ghét tuyết!” nguyên lai tưởng rằng chính là chỉ bay đến một chút bông tuyết, lại không nghĩ rằng tuyết này giống như hoa càn rơi xuống càng lớn, ngăn ngừa một khắc đồng hồ trời đất lúc đó đã trắng xóa một mảnh, bông tuyết bay là từ phía trên bay xuống xuống dưới, bốn phía giống kéo lều trại màu trắng, mặt đất lập tức trở nên trắng xóa như bạc.

Thanh âm của Quý Vương dần dần vỡ ra, xem ra hắn dường như rất sợ bông tuyết, lúc này, cái đuôi của Ngữ Diên chợt đột nhiên như kỳ tích biến mất, ngược lại biến thành hai chân dài mảnh khảnh, nàng chậm rì rì nhặt kiếm Chu Tước lên một bên lão đảo đứng dậy, tiếp theo nàng thông thả giương đôi mắt lên

“A người ——” chợt đột nhiên nhìn đến phía dưới khoeo mắt của Ngữ Diên không ngừng chảy ra máu, Quý Vương hoảng sợ, tiếp theo hắn dường như nghĩ tới điều gì liên nghi hoặc nhìn Ngữ Diên một chút, tiếp theo vừa nghi hoặc nhìn về phía bông tuyết đầy trời, một giây sau, hắn thốt ra, “Nước mắt của người có thể không chế mưa, chẳng lẽ huyết lệ của người còn có thể không chế bông tuyết? Có phải hay không? Có phải như vậy hay không?” Thanh âm của hắn rõ ràng mang theo run run, mang theo hận ý.

Ngữ Diên không nói gì, nhưng huyết lệ khoeo mắt vẫn không ngừng nghi chảy xuống, như là một dòng suối nhỏ không thể không chế được, giờ phút này, bông tuyết màu trắng đã hiện đầy trên người của nàng, chỉ thấy nàng thê thảm cười, nhìn về phía Quý Vương lạnh như băng nói: “Tất cả tất cả từ nơi này một khắc chấm dứt đi!” Nói xong, nàng nắm chặt kiếm Chu Tước đằng đằng sát khí trực tiếp chạy về phía Quý Vương, đã xong, hết thấy đều đã xong

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 280: Đại kết cục (5)

Nói thì chậm, khi đó thì nhanh, chỉ thấy Ngữ Diên cầm kiếm Chu Tước liền xuất ra một chiêu “Tước kiếm bay lượn”, nàng phía trái đâm ngang ngực, bên

phải đâm chéo, liền hướng trước ngực Quý Vương đâm tới, giống như mang theo tức giận rất mãnh liệt.

Quý Vương thất thần rồi, hấn chưa bao giờ nghĩ đến mỗi một nhát như thế mà nàng còn có thể xuất ra kiếm pháp sắc bén như thế, trong lòng có chút khản trương, nhưng không rút lui mà như trước xông đi lên, yêu thuật bị khống chế, hấn hoàn thị sử sụng năng lực của bản thân, hấn sẽ không để cho nàng thực hiện được, sẽ không, vì hấn là thiên hạ đệ nhất, thiên hạ đệ nhất!

Giờ phút này trong mắt Ngừ Diên trừ bỏ cửu hận cũng không thấy được gì nữa, chỉ thấy nàng thân thủ thoăn thoắt, lui bước, lách mình, tránh né vài cái, tiến chương, rút kiếm, hành văn liền mạch lưu loát, bày tay trái đánh ra, lập tức trả lại một đao, “Keng” một tiếng, cùng vũ khí của Quý Vương nghênh diện chạm vào nhau.

Giờ khắc này, Hoà Tinh bắn tung tóe, trên thân kiếm của Quý Vương lập tức tổn hại một lỗ hổng, lỗ hổng như vậy thực tại làm cho Quý Vương có chút kinh hãi, đây chính là vũ khí nổi danh, trên có ánh sáng của trời, dưới có đất chôn dấu, làm sao có thể bị cái kiếm kia của nàng làm ta một lỗ nhỏ chứ?

Ngừ Diên mặc kệ hấn đang suy nghĩ gì, nàng trên không tung trường kiếm một vòng, một chiêu “Long Môn phiên đằng”, liền hoàn tam kiêu, mỗi một chiêu đều thẳng ba chỗ yếu của Quý Vương hạ xuống, kiếm quang lờ lờ, thật giống như sóng trở mình dâng lên, ngọc bắn bay tung tóe, chói mắt sinh hiệt!

Tuy rằng bất kể là võ công của Quý Vương hay là vũ khí đều so với Ngừ Diên còn hơn một bậc, nhưng mà, đối mặt với tuyết trắng làm cho hấn chán ghét, đối mặt với nàng sắc bén như thế, hấn từ sau khi xuất môn, vẫn là lần đầu tiên mệt mỏi, còn đối phương lại là một nữ nhân, tuy rằng nàng có đôi khi nửa người nửa xà, nhưng bất kể như thế nào nữ chính là nữ, nhìn hấn thiên hạ đệ nhất làm sao có thể thua ở trong tay một nữ nhân đâu? Nghĩ đến đây hấn liền trong cơn giận dữ, cũng lập tức xuất ra tuyệt chiêu sát thủ, theo bên hông lấy ra một đôi chữ viết nét màu vàng.

Một giây sau, hấn ngoan độc dùng một chiêu “Thượng thiên hạ địa”, chiêu trước chỉ về trái tim Ngừ Diên, chiêu sau đi theo đâm về đầu gối cùng các đốt ngón tay của Ngừ Diên, nếu Ngừ Diên phản ứng hơi chậm lại một giây mà nói... như vậy, trái tim của nàng ắt phải bị hấn một lỗ thủng trong suốt.

Thấy tình cảnh này, một cổ lo lắng thẳng lên óc của Sở Hạo, trong chớp lát, sức mạnh của tình yêu đã tràn ngập tất cả, hấn cầm lấy kiếm Thanh Long như kỳ tích vọt tới, nếu là phải chết, cũng để cho hấn chết ở trước mặt nàng, nếu không thể bảo vệ nữ nhân mình thương yêu, còn sống chính là một loại khuất nhục.

Khá lắm Sở Hạo, tình cảnh này còn có thể xông ra, muốn chết hấn sẽ thanh toán cho hấn ta, Quý Vương tức giận thu hồi chữ viết nét, sau lưng lộn lại một vòng, tựa như phía sau có thêm một mắt, một cước này về phía sau đá ra, đá trúng tới ngực Sở Hạo.

“Sở Hạo cẩn thận!” Ngừ Diên thấy thế lớn tiếng hét lên, tiếp theo nhanh chóng xông tới, nàng sẽ không để cho bọn họ rời khỏi nàng đi, sẽ không!

Nàng hét lớn một tiếng, làm cho Sở Hạo đã tràn ngập lực lượng, hai chân hấn quỳ xuống đất, theo mặt trên của tuyết trượt đi qua, phản ứng như thế làm cho Quý Vương ngây ra một lúc, Sở Hạo lại là vui vẻ không thôi, may mắn phía dưới có bông tuyết, bởi vậy hấn lướt qua đi là thoải mái như thế.

Phản ứng như thế làm cho Quý Vương giận dữ không thôi, đơn giản rất nhanh trở lại lại nhảy lên cầm kiếm vọt tới, cùng lúc đó, Ngừ Diên cầm kiếm đứng thẳng hướng phía trước đâm tới, một chiêu này là nhằm vào chỗ quan trọng của kẻ địch, một kiếm kia của Quý Vương nếu là kiếm thế không thay đổi, vẫn hướng phía trước đâm mà nói... Sở Hạo hấn phải chết không thể nghi ngờ, cho nên nàng không thể mạo hiểm, mặc dù hấn đã bị thương nặng, nghĩ đến đây, tốc độ của nàng lại tăng lên, kiếm của nàng ở trong gió phát ra thanh âm sắc bén ‘ô ô’, mắt thấy kiếm Ngừ Diên ở sau lưng của hấn, Quý Vương nhần đầu lông mày, hấn không muốn buông tha cho cơ hội này, nhưng lại không muốn bị nàng giết chết, hấn còn muốn xưng bá nơi này nữa, nhưng kiếm của nàng căn bản là không có ý định buông tha cho hấn, xem ra như là muốn đồng quy vu tận, hấn không thể, hấn không thể chết được, vì thế hấn luống cuống cất kiếm trở lại, đã tránh ra ngoài một trượng.

“Hừ, không thể tưởng được ngươi còn để nữ nhân cứu!” Quý Vương đứng ở nơi đó châm chọc nói.

Ngừ Diên cười lạnh một tiếng, “Hấn không phải người ngoài, mà là tướng công của ta, nương tử cứu tướng công thiên kinh địa nghĩa (chuyện hiển nhiên)! ”

Nghe thấy vậy, trong lòng giống như tuôn ra quá một dòng nước ấm điều này không khỏi làm cho Sở Hạo nhe răng cười.

“Ân ái, quả nhiên ân ái a, ngươi cho là các ngươi là đối thủ của ta hay sao?” Quý Vương liền chuyển hướng đề tài nói, chỉ cần phân tán lực chú ý của nàng, chỉ cần nàng không chảy máu nước mắt, như vậy, tuyết sẽ dừng lại, chỉ cần dừng lại, yêu thuật của hấn có thể khôi phục một nửa, tuy rằng chỉ có một nửa, nhưng đối phó với bọn họ vậy là đủ rồi.

Dường như xem thấu động cơ của hấn, Sở Hạo nhìn về phía Ngừ Diên nói: “Hấn rất sợ tuyết!”

Nghe thấy vậy, trên mặt Quý Vương hiện lên một tia sợ hãi, tuy rằng trong chớp mắt lại bị Ngừ Diên bắt được rồi, vì thế, nàng lại mãnh liệt khóc lên, huyết lệ vẫn không ngừng chảy xuống, một màn như vậy làm cho Quý Vương giống như điên cuồng, “Vì sao vì sao ngươi lại chảy huyết lệ? Ta không tuyết rơi, không cần, không cần.”

“Ngươi sợ? Ta cho ngươi biết, cái này đều do ngươi ban tặng, chẳng lẽ ngươi không biết ta một khi thời điểm đau triệt nội tâm sẽ chảy ra huyết lệ sao?” Ngừ Diên trào phúng nhìn hấn, rốt cuộc cũng biết, nguyên lai hấn lại sợ tuyết rơi như vậy, khó trách mấy ngày hôm trước kinh thành có thể bình yên vô sự, nguyên lai chính là công lao của tuyết.

“Không cần, không cần rơi, không cần.” Tuyết càng rơi xuống càng lớn, thân mình Quý Vương cũng càng ngày càng run run, luyện được là yêu thuật vô địch thiên hạ thì như thế nào, như trước có từ huyết, chỉ là không có ai biết từ huyết này sẽ là tuyết, hơn nữa rõ ràng là mùa đông mới có thể có

tuyết mà vừa nhập thu đã có tuyết rơi, điều này làm cho kế hoạch của hần nhận lấy bị thương thật mạnh.

Sở Hạo nghiêng đầu nhìn về phía Ngữ Diên nháy mắt, Ngữ Diên lập tức hiểu được gật đầu, tứ kiếm không thể xác nhập, như vậy để cho hai vợ chồng bọn họ song kiếm xác nhập đi, nói thì chậm mà xảy ra thì nhanh, hai người bay lên trời, song kiếm xác nhập, khiến cho bọn họ đang diệt yêu nghiệt này đi!

Giờ khắc này không ai thấy rõ đến tột cùng là sao lại thế này, không có ai biết xảy ra chuyện gì, dưới bông tuyết rơi lớn làm cho người ta mắt mờ không ra, mà thần khí của Quý Vương vào giờ khắc này cũng hoàn toàn dừng lại, bởi vì không có ở nghe được thanh âm của hần.

Hần cũng không biết chuyện gì xảy ra, hần vừa rồi còn đang hoảng hốt vì sao có tuyết rơi, vì sao rõ ràng mùa đông có tuyết mà đầu thu đã có rồi? Hần chính là đang tự hỏi vấn đề này mà thôi, nhưng vì cái gì, hần chỉ đang tự hỏi, lại nhìn đến một hồi ánh sang màu đỏ, một hồi là ánh sang màu xanh, hào quang của hai người này tựa hồ dung lại với nhau, vừa tựa hồ tách ra, hần thấy không rõ, trước mắt hần sớm trắng xóa một mảnh.

Nhưng mà, đợi cho hần có tri giác một khắc kia, đầu tiên cảm giác được là phần eo đau đớn, tiếp theo đó là ngực đau đớn, đúng lúc này, bông tuyết chốc lát liền nhỏ đi rất nhiều, trước mắt hần dần dần rõ ràng, trước mặt di chuyển chính là Ngữ Diên đang ở trong cừu hận trùng mắt với hần, dường như muốn hần thiên đao vạn quả, mà kiếm trong tay nàng đâm đó là bụng của hần, nghiêng đầu, nhìn đến Sở Hạo vẫn đem nàng che ở phía sau là lúc, trong mắt của hần xuất hiện sợ hãi, bởi vì thứ trong kiếm của hần ta đó là trái tim của hần.

Hần chưa bao giờ nghĩ đến năng lực của Sở Hạo so với hần lại lớn hơn, mà hần ta lúc trước đã nhận lấy vết thương rất lớn, vì sao, hần ta có thể đứng lên? Vì sao có thể làm được?!

“Người dùng máu tươi rửa sạch toàn bộ kinh thành, ta liền dùng máu của người tế điện vong hồn bọn họ!” Ngữ Diên nhìn về phía hần từng chữ từng câu nói.

Nghe thấy vậy, trên mặt Quý Vương xuất hiện thần sắc thống khổ, kinh ngạc, phẫn nộ, không ngừng ở trên mặt hần lướt qua.

“Ngữ Diên, nàng không sao chứ?” Sở Hạo nghiêng đầu nhìn thoáng qua Ngữ Diên, lo lắng hỏi.

“Ha ha ha ha” Quý Vương lớn tiếng cười cười, trong miệng của hần không ngừng chảy ra máu, giờ khắc này, hần rốt cuộc biết hần vì sao có thể đứng, không thể tưởng tượng được thành cũng nàng bại cũng nàng, hần làm sao lại không nghĩ tới nàng có thể kích phát năng lực của bọn họ chứ?!

“Chuyện này tất cả, cũng đã xong!” Ngữ Diên lạnh lùng nói, đang nói, nàng cùng Sở Hạo đồng thời nhìn nhau liếc mắt một cái, cùng dùng sức rút ra kiếm khu ma của mình, Quý Vương thê thảm cười cười, tiếp theo đó về phía sau, ngã xuống trên bông tuyết màu trắng, hần vì luyện tự thành loại yêu thuật này, dùng chính hồn phách của mình làm giao dịch, nếu một khi tử vong, như vậy, hần sẽ lập tức hồn phi phách tán vĩnh viễn không siêu sinh, giờ khắc này, hần rốt cuộc biết rằng, chính mình sẽ hoàn toàn biến mất. . . .

“A di đà Phật, thiện tai thiện tai!” đột ngột một tiếng, Quý Vương ngã xuống một khắc kia, phía sau bọn họ truyền đến một thanh âm Phật, xoay người liền nhìn thấy về mặt hiền lành của thiên sơn đại sư, ông nhìn về phía bọn họ khẽ mỉm cười nói: “A di đà Phật, các người chung quy không có cô phụ ý chí của Phật, cuối cùng đã cứu vớt đại nạn này!”

“Thiên Sơn đại sư, Thiên Sơn đại sư!” Ngữ Diên lập tức bỏ chạy tới, tiếp theo khóc nhìn ông nói: “Van cầu ngài cứu cứu Phượng Ly Ca, hần không nên chết, không nên.”

Thiên Sơn đại sư khẽ gật đầu, “Yên tâm đi, mạng hần chưa đến tuyệt lộ, trước đó lão nạp cũng đã gặp qua hần, cho hần dùng một viên Huyết Đan bảo vệ, hần sẽ bình an nhưng bệnh không nhẹ!” hần an ủi.

“A? Huyết Đan bảo vệ? Quý Vương đâm vào chính trái tim của hần, che máu có chỗ nào lợi?” Ngữ Diên sốt ruột ồn ào, Thiên Sơn đại sư không phải bị hồ đồ chứ?

“Hài tử ngốc, không phải trái tim mọi người đều là ở bên trái.” Thiên Sơn đại sư nhìn về phía nàng ý vị thâm trường cười cười.

Nghe thấy vậy, Ngữ Diên ngậy ngẩng cả người, một giây sau, trên mặt lập tức liền nở thành đóa hoa, “Đại sư, ngài là nói trái tim phượng Ly Ca không phải ở bên trái, mà là đang bên phải?”

“Đưa nhỏ, đại nạn của các người cũng đã đi qua, ai cũng sẽ không mất, này, người cầm lấy, làm một cô gái bình thường” Thiên Sơn đại sư cho nàng một viên thuốc, tiếp theo cười cười, liền xoay người rời đi, ông còn phải làm rất nhiều chuyện, đây là một loạt đại nạn không thể khổng chế, cũng may bọn họ cũng chưa cô phụ ý chí của Phật cuối cùng hoàn thành sứ mệnh, về sau bọn họ chỉ có hạnh phúc! Vui sướng!

Mà ông cũng nên đi làm chuyện của mình, ông nên vì những vong linh này mà siêu độ, làm cho bọn họ sớm ngày đầu thai, “A di đà Phật thiện tai thiện tai!”

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 281: Kết thúc (1)

Bên trong Sở phủ truyền ra một tiếng hô táo bạo, tiếp theo liền nhìn thấy người nào đó thờ phỉ phỉ từ bên trong đi ra, bọn hạ nhân nhìn thấy hấn ta toàn bộ đều run run cúi đầu “Vương gia.”

“Người đâu? Người đâu?” Sở Hạo rống giận.

“Vương gia tha mạng, chúng ta thật sự không biết Vương Phi đi nơi nào, nàng chỉ nói là đau bụng muốn đi nhà xí, tiếp theo liền. Đã không thấy tăm hơi.” Nhóm người hầu run run trả lời, ô ô, thật đáng thương, vì sao mỗi ngày đều phải lặp lại cảnh tượng như vậy? Còn muốn có người sống hay không?!

Sở Hạo nghe thấy vậy rất nhanh hướng đình viện đi đến, chỉ thấy trong đình viện có một chỗ chất đầy cát trắng tinh tể, bên cạnh cát trắng đang ngồi chính là một đứa bé trai cùng một cô bé, bọn họ đang chơi đùa với hạt cát, Sở Hạo đi nhanh tới hỏi: “Bao Tử, Giáo Tử, mẫu thân của các con đâu?”

Hai tiểu hài tử đang chơi cát nghe vậy quay đầu nhìn về phía người nào đó đang đứng đứng nổi giận, hai đứa nhỏ này di truyền toàn bộ ưu điểm của hấn cùng Ngừ Diên, tuổi còn nhỏ, bộ dạng Sở Uyên tuần tú không thôi, mà Sở Tuyết liền giống như một đóa hoa sen xinh đẹp, làm cho người ta muốn thủ hộ vào trong ngực, phàm là mọi người gặp qua hai đứa nhỏ này đều kinh ngạc sao bọn nó sinh ra lại hoàn mỹ như thế .

Sở Tuyết chu miệng nói: “Phụ thân, mẫu thân giống như đi hẹn hò!” nói xong, tiếp theo cúi đầu chơi cát.

“Cái gì? Nàng lại chạy ra đi theo nam nhân khác lâu lỏng rồi?” Vương gia hỗn hển hét lên.

Bao Tử đứng dậy vỗ vỗ bụi bần trên người nhún nhún vai nói: “Cha, cầu xin người đừng gọi con là Bao Tử được không? Con có tên, con gọi là Sở Uyên, ai nha, người cứ luôn luôn gọi con Bao Tử Bao Tử như vậy, nếu để cho bằng hữu của con nghe được con sẽ rất mất mặt!” nó tuổi còn nhỏ mà đã phản kháng nói.

“Như thế nào? Mẹ con có thể gọi con là Bao Tử, ta phải gọi con là Sở Uyên phải không? Hử?” Sở Hạo không vui nhú mày tròng mắt phiên bản thu nhỏ của mình này.

“Cha.” Sở Bao Tử cầm lấy tay hấn cười cười nói: “Cha, chúng ta đều là nam nhân mà, nam nhân phải thông cảm cho nam nhân, mẫu thân thường thường nói nam nhân phải thông cảm cho nữ nhân, nam nhân này cũng có thể thông cảm nữ nhân, tất nhiên không thể không thông cảm cho nam nhân mà, còn nữa ta là con của người, người là cha của ta, người cho ta chữa chút mặt mũi thôi!” Sở Bao Tử nói.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo mày chau càng chặt, nữ nhân chết tiết kia đến tột cùng là dạy nhi tử như thế nào? Chỉ biết đi ra ngoài tìm soái ca, lại dạy đứa nhỏ này thành như vậy a? Thế này mới bốn tuổi ai, đứa nhỏ bốn tuổi này quá mức thành thực đi, hừ, chờ hấn tìm được nàng nhất định phải từ từ trừng phạt nàng một phen!

“Cha, mẫu thân cả ngày nói phải tìm kẻ ngọc, con xem, người đi tìm Phan Tây được rồi, nói như vậy không chừng mẫu thân ăn một lần dấm chua sẽ đến kẻ cận người.” cùng với ma nữ kia ngủ bốn năm, hành động lời nói của nó di truyền từ đặc tính của nàng, hơn nữa nó còn có một người cha nuôi như Lý Lạp như vậy, nó còn có thể làm một tiểu hài tử cỡ đại bình thường sao?

“Cái rắm, con tạm thời bỏ ngay toan tính đó cho ta, hơn một lần, có phải con bảo ta mua hoa hồng gì đó đến cho nương của con hay không? Con có biết, nàng lại nói tâm thường, đúng, còn có thứ tốt hơn, con có phải bảo ta nói lời ngon tiếng ngọt cho nàng đừng không, con có biết nàng lại nói ta có tật giết mình hay không, cho nên, thằng nhóc này ít bày cho cha những chủ ý của con đi!” Sở Hạo trợn mắt trừng nó nói.

Nghe thấy vậy, Sở Bao Tử cười cười nói: “Vậy. chỗ con thật không có biện pháp nữa, nếu không, nếu không người đem tất cả soái ca đều giết được rồi, đang nói, giết cũng không được!” tiếp theo nó nói lầm bầm: “Phụ thân, người thật sự không phát hiện bên trong Lãnh uyển công quý (quý nam) càng ngày càng nhiều sao?” Nó vô tội nhìn cha đáng thương này, mẫu thân a, người cũng quá hoa tâm chứ? Công quý cũng không buông tha!

“Cái gì? Nàng lại đi ra ngoài bắt công quý rồi?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo lại bốc lên lửa giận, nữ nhân này không phải tìm người thì chính là tìm quý quá thực tức chết hấn.

“Đúng rồi, con nhớ ra rồi.” Sở Bao Tử đột nhiên thần thần bí bí cười cười.

“Con nhớ ra cái gì?” Sở Hạo nói lỏng cổ áo không vui hỏi.

“Con biết mẫu thân đi nơi nào!” Sở Bao Tử liền ngẩng đầu ưỡn ngực nói.

“A? Đi nơi nào?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo đột nhiên cười cười, nhìn về phía nó hỏi.

“Ách. Phụ thân. Người cũng biết nhi tử gần đây đỉnh đầu có chút đau, mẫu thân. Mẫu thân đem toàn bộ tiền tiêu xài của nhi tử lấy mất, người cũng biết, con phải đi sang đường bên cạnh nhìn Tương nhi muội muội, cũng không thể đi tay không?” Nói xong, lại trừng mắt nhìn nhìn về phía Sở Hạo cười vô cùng là chân thành.

“Đi đến nơi của cha nuôi con mà còn phải mang theo cái gì sao?” Sở Hạo nhìn chăm chăm đứa con trai này hỏi.

“Phụ thân!” Sở Giáo Tử đột nhiên đứng dậy nói: “Phụ thân người có biết, ca ca thích Tương nhi tỷ tỷ!” nói xong, cười sáng lạn

Nghe thấy vậy, Sở Bao Tử liền đã chạy tới che miệng Sở Giáo Tử đe dọa, “Muội nếu ở dám nói lung tung, ta đánh muội nha!”

“Tuyệt Nhi nói thật sao?” Sở Hạo cười cười nhìn về phía Sở Bao Tử này mặt đột nhiên hồng hồng.

Sở Bao Tử liền buông tay đang che Sở Giáo Tử ra mặt đỏ nói: “Cha.Người đừng, người đừng nghe muội muội nói bậy, mẫu thân nói. Yêu sớm không tốt, không tốt!” nó nói gấp.

Nghe thấy vậy, Sở Hạo ôm lấy Sở Bao Tử nho nhỏ đứng ở một bên nói: “Đúng, cha chỉ có thể cho con một thôi bạc, hơn nữa mà nói. . . , bị mẹ con phát hiện cha liền thối, muốn thành giao hay không?”

“OK!” Sở Bao Tử thực hào sảng cười cười.

“Nói đi, nàng ở nơi nào?” Sở Hạo xuất ra bạc đưa cho nó.

“Mẫu thân đang ở trong Hi lâu cùng Phượng thúc thúc, Quý Tịch thúc thúc, Dịch Hiên thúc thúc cùng một chỗ, nghe nói là phải nói chuyện gả cho ai, không hiểu được ai là phụ thân thứ hai của Sở Uyên nha!” nói xong, nó còn như có suy nghĩ gì nghĩ nghĩ.

“Ai u, đau quá!” Sở Bao Tử ăn một cái cốc đầu.

“Nếu muốn gắp Tương nhi muội muội của con, con tốt nhất chớ chọc cha con tức giận, nếu không, hừ hừ!” nói xong, phất tay áo tức giận rời đi, Sở Uyên liền đem bạc cất xong không cho Sở Tuyệt nhìn đến, Sở Tuyệt này chính là một đại hán gian, sẽ bán đứng nó, nó quả quyết không thể để cho muội muội biết mình thu tài vật của phụ thân, có thể tưởng tượng đến lúc phụ thân tức giận liền xông ra ngoài, trong tim của nó không khỏi có chút khốc liệt, tiếp theo hai tay của nó xác nhập nói: “Mẫu thân, ngài không nên trách nhi tử nha, không có biện pháp, đều là nữ nhân gây họa, ai!” nói xong, nó còn thờ ơ thật dài một giây sau, trên mặt nó tràn ra ra một đóa hoa nhỏ, “Hi hi, nhìn Tương nhi muội muội!”

“Ca ca huynh đi đâu vậy?” Mắt thấy Sở Bao Tử muốn rời đi, Sở Goáp Tử liền lôi tay áo của nó hỏi.

“Ách, Tuyệt nhi muội ngoan a, ca ca đi ra ngoài đi dạo!” nó cười cười nói.

“Gạt người, ca ca là đi nhìn Tương nhi tỷ tỷ đúng hay không, ca ca thích Tương nhi tỷ tỷ đúng hay không, ca ca muốn đi cùng Tương nhi tỷ tỷ hẹn hò đúng hay không, ca ca là sợ Tuyệt Nhi gây trở ngại các người nói chuyện tình đúng hay không?” Sở Giáo Tử trừng mắt nhìn nó chu miệng kêu lên.

“Nói bừa, muội nghe ai bậy bạ, ca ca là cùng các bằng hữu đi ra ngoài đi dạo!” Sở Bao Tử tiếp tục nói dối, nha, chẳng lẽ muội muội thoáng cái liền hiểu biết hay sao?

“Hừ, ca ca không cần gạt ta, thái tử ca ca đều cùng Tuyệt Nhi nói, ca ca chính là đi yêu đương!” nó non nớt nói, tiếp theo nó duỗi ra ngón tay ở trên mặt nhéo nhéo nói: “Không e lệ, mẫu thân nói, mười tuổi không được yêu đương, ca ca là yêu sớm!” xem ra, Ngũ Diên vẫn tương đối ‘thiện lương’, ở thế kỷ 21 dù mười tám tuổi đều thuộc loại yêu sớm, ở trong này mười tuổi là có thể yêu thương, thật sự đã đủ khoan hồng độ lượng rồi!

Ngay tại thời điểm Sở Bao Tử không biết nên nói như thế nào để thuyết phục muội muội, cửa đột nhiên truyền đến một tiếng, “Thái tử giá lâm!”, nó như trút được gánh nặng, tiếp theo nhanh chóng đi tới cửa lôi kéo quần áo Lãng nhi kêu lên: “Lãng huynh, người tới vừa vặn, vậy, ta đi cùng bằng hữu, ta đi trước, không ảnh hưởng tới các người chút chút ô ô!” nói xong, nhanh chóng đi.

Lãng nhi cười cười làm để bọn thái giám ở bên ngoài chờ, liền tới đến bên người Tuyệt Nhi “Tuyệt Nhi!”

“Thái tử ca ca huynh tới rồi!” Tuyệt Nhi nhìn thấy hân cười vô cùng là vui vẻ.

Ngũ Diên luôn mãi nói với hân, Lãng nhi, chúng ta kém nhau nhiều lắm, mà nói ta cũng thành thân rồi, nếu không như vậy tốt lắm, chờ đứa nhỏ trong bụng ta sinh ra, nếu là nữ hài tử người còn có cơ hội không phải sao? Vì thế, hân đợi, quả nhiên, sinh ra một nữ hài tử so với nàng còn đáng yêu hơn, hơn nữa, nàng đơn thuần thiện lương, đúng là loại hình hân thích, hân kiếp này nhất định phải thú cô bé này làm vợ.

“Tuyệt Nhi, muội nguyện ý gả cho thái tử ca ca sao?” Lãng nhi nhìn về phía nó chân thành nói.

“Gả cho thái tử ca ca làm Thái Tử Phi sao?” Nó trong nháy mắt hỏi.

“Ừm!” hân gật đầu cười nói.

Nghe thấy vậy, Tuyệt Nhi đột nhiên thu hồi tươi cười nói: “Ta không muốn!”

“Cái gì?” Lãng nhi nghe vậy ngây ngẩn cả người, nàng cự tuyệt cũng quá nhanh chứ, hân xem ra, Tuyệt Nhi cho dù không thích cũng sẽ không cự tuyệt nhanh như vậy.

“Thái tử ca ca không phải Tuyệt Nhi không muốn gả cho huynh, Tuyệt Nhi cũng rất thích huynh a, nhưng là. Nhưng là về sau thái tử ca ca chính là hoàng thượng, hoàng thượng sẽ có tam cung lục viện bảy mươi hai phi tần, khi đó, Tuyệt Nhi sẽ trở thành thâm cung oán phụ, ta không cần, ta muốn là một đôi một thể một đôi nhân, người có thể cam đoan cuộc đời này trừ bỏ Tuyệt Nhi sẽ không thú nữ tử khác sao?” Nói xong, nó cười vô cùng là giảo

hoạt.

Cười như vậy làm cho Lăng nhi lại sừng sốt, Tuyết Nhi lại đắc ý hướng đại sảnh đi đến, ca ca ngu ngốc, huynh thật cho là mình thông minh sao? Mẫu thân nói, nữ hài tử nha, phải giả bộ, như vậy mới có thể thả cá nhỏ câu cá lớn nha, đại kim quy này mẫu thân đã sớm nhắc nhở nó, phải một mình có được không cùng người khác chia xẻ, tất nhiên hấn cầu hôn, nó đã nói ra ý nghĩ trong lòng rồi, ha ha, nếu luận theo chỉ số thông minh, nó là đứa nhỏ của mẫu thân làm sao có thể ngu ngốc chứ, nữ hài tử nha, phải rụt rè, thái tử ca ca, Tuyết Nhi coi trọng người, cho nên, người là trốn không thoát khỏi tiểu ma chường của Tuyết Nhi, ta muốn tự mình hưởng người! Tuyết không thỏa hiệp!

Sở Tuyết giáo hoạt như vậy cùng đại ma nữ kia quả thực chính là giống nhau như đúc, quả nhiên, có mẹ tất có con gái!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 282: Kết thúc (2)

Nơi này một nữ nhân nào đó đang ngồi tao nhã ở trong phòng chung, cùng ba nam nhân trước mặt nói chuyện trời đất, là vui vẻ không thôi.

“Ngữ Diên a, người chính là đáp ứng gả cho ta, người chừng nào thì thực hiện hứa hẹn a?” Quý Tịch rất bất mãn ồn ào, nha đầu kia hoá ra đang đùa hấn a?

“Ai u, người đừng vội nha, ta cũng vậy rất muốn gả cho người a, nhưng mà. Nhưng mà ta không lấy được hưu thư a!” nàng một bộ dáng tiểu nữ nhân ủy khuất uống nước trà, biểu tình kia giống như đang nói. . . , người ta rất sợ, đừng hung dữ chứ!

Phượng Ly Ca nghe thấy vậy cười yếu ớt nhấp một ngụm nước trà, năm năm rồi, nàng nói những lời này năm năm, Quý Tịch này như trước không bỏ qua quần quít lấy, thú vị!

“Ai, người đừng dùng cầm hưu thư lấy cớ được không, trước người nói sinh đứa nhỏ ra người liền hưu hấn, sau đó đứa nhỏ sinh ra, người còn nói đứa nhỏ còn nhỏ chờ nó lớn một chút mới có thể hưu điệu hấn, hiện tại, con nữ nhi của người so với người còn trưởng thành sớm hơn, người còn có lý do gì để không hưu hấn đi?” Quý Tịch nhìn chăm chăm nàng, xem nàng còn lấy cớ gì.

“Bôn vương không đồng ý!” đột ngột một tiếng, cửa phòng lại bị nam nhân túm mở.

Dịch Hiên nhìn nhìn Sở Hạo lôi kéo Phượng Ly Ca một chút, ánh mắt ý bảo, huynh đệ, chúng ta đi thôi, hấn phát hoá sẽ tai họa vô tội!

Phượng Ly Ca nhận được ám hiệu của Dịch Hiên, liền đứng dậy chuẩn bị chuẩn đi, Sở Hạo liền kêu lên: “Đứng lại!” một giây sau, hấn rất nhanh đi tới phía trước cửa sổ, là hấn biết hai người này mỗi lần đều theo cửa sổ chạy trốn.

“Người ——” hấn chỉ vào Dịch Hiên không hồn giận nói : “Lang tộc của người có phải không có việc gì hay không? Người cả ngày ở kinh thành lác lư cái gì a? Người nên đi tìm sói của người đi, đừng cả ngày đi theo nương của đứa nhỏ!”

“Ta.” Dịch Hiên ủy khuất muốn trả lời, lại nhìn tới ánh mắt Sở Hạo oán hận, thấy thế, cảm miệng luôn!

“Còn người nữa ——” hấn lại chỉ vào Phượng Ly Ca nói : “Sur đệ. . . .” Gọi buồn nôn, mỗi lần Ngữ Diên phạm sai lầm, hấn ta đều đã gọi hấn sur đệ, sur đệ sur đệ. Ừm, sur đệ cũng không thể đoạt nữ nhân của sur huynh chứ!

“Ha ha, Vương gia người đừng hiểu lầm, ta chỉ là vừa đi ngang qua, đi ngang qua mà thôi!” nói xong, chạy nhanh chuẩn bị lác mình, lại thỉnh linh bị Sở Hạo kéo cánh tay lại, tiếp theo Sở Hạo bày ra khuôn mặt cười hi hi liền đi lên, “Sur đệ. Sur phụ chúng ta qua đời sớm, theo đạo lý mà nói ta là sur huynh của người tất nhiên phải chiếu cố người, Ngữ Diên là sur tẩu của người cũng phải chiếu cố người đúng hay không?” hấn cố ý tăng thêm hai chữ ‘sur tẩu’.

Nghe thấy vậy, Phượng Ly Ca bắt đầu dĩ nhìn hấn, người kia khi nào thì thành bình dấm chua rồi? Khi nào thì đem nữ nhân của mình trông coi kỹ như vậy, giống như một tiểu oán phụ?!

“Sur đệ, người cũng trưởng thành rồi, như vậy đi, sur huynh cho người xem xét thiên kim nào thật tốt một chút, như vậy sur phụ lão nhân gia ở dưới mặt đất sẽ an tâm!” hấn nói rất là kích động, giống như Phượng Ly Ca trước mặt đã muốn mặc hi phục kết hôn với nương tử.

Trên đầu Phượng Ly Ca không tự giác rớt xuống hai cái hắc tuyến, người này không phải để cho sur phụ yên tâm a, mà hấn ta muốn sau khi cho hấn thành thân, hấn ta sẽ an tâm đi?! Vì thế, hấn nhẹ nhàng ho khan một tiếng, “Ách, cái kia. Cái kia sur huynh a!” hấn cười cười cũng gọi hấn ta một tiếng sur huynh.

“Di Hoa Cung gần đây sự tình tương đối nhiều, ta xem, còn phải đi xử lý, phòng chừng nhất thời không thể xử lý tốt, ách, Ngữ Diên a, người tốt nhất hãy

cùng Vương gia trở về đi, a?” Hấn cười cười, bán đứng nàng!

“Ai, Phụng Ly Ca, người vừa rồi không phải nói muốn dẫn ta cùng Dịch Hiên cùng nhau du sơn ngoạn thủy sao, còn nói ba người đi sẽ rất thú vị!” Ngử Diên rất bất mãn đứng dậy than thở, người này muốn đem nàng bán đi sao? Nàng như thế nào cũng không nhìn ra Lai Phụng Ly Ca là tên gia hỏa như vậy chứ?!

“Nha? Sư đệ người thật sự nói như vậy sao?” Sở Hạo nghiêng đầu nhìn về phía hấn cười, chất vấn cười vô cùng giả, cười vô cùng xấu.

“Khụ khụ khụ” Phụng Ly Ca thấy không khí không đúng đột nhiên ho khan, Dịch Hiên thấy thế vội hỏi: “Vương gia a, ta quên mất, Phụng huynh hình như bị cảm lạnh rồi, chúng ta chúng ta rút lui trước a, gấp lại!” không chờ bọn họ mở miệng lần nữa, Dịch hiên cùng Phụng Ly Ca nhanh chóng chạy đi, Ngử Diên a, thật có lỗi a, tướng công của người tức giận lên rất đáng sợ.

Không khí trong phòng nháy mắt hạ xuống, Quý Tịch nhìn nhìn Sở Hạo tức giận, không tự giác đứng dậy, Sở Hạo cười lạnh một tiếng nghiêng người nhìn về phía hấn, lông mày chau chợn.

“Ta. Ta cho người biết, ta không sợ người, ta chính là thích Ngử Diên thế nào?” Quý Tịch vì đề cao đáng về bề bề, còn cố ý đánh lên cái bàn một chút ra vẻ bề ngoài tức giận, người đều chiếm lấy nàng lâu như vậy, nên buông tay đi?

Nghe vậy, Sở Hạo cũng không còn tức giận, mà là chậm rãi từ bên hông lấy ra kiếm Thanh Long tiếp theo chậm rãi mở ra cầm lấy vải trắng một bên lau, hấn không nói lời nào, cứ như vậy chậm rãi lau, Quý Tịch thấy thế nuốt một ngụm nước bọt, “Cái kia. Cái kia Ngử Diên a, ta lần khác ở tới tìm người a!” nói xong, hấn cũng nhanh chóng chuồn mất, hấn không nhớ ra được lần thứ mấy rồi, Sở Hạo mỗi lần đều cầm kiếm Thanh Long đối với cái miệng của hấn liên tục đập, làm hại hấn hiện tại ngồi xuống đều đau, chết tiệt, không phải là đạo hạnh so với hấn cao hơn nha, có gì đặc biệt hơn người! Lần sau trực tiếp đem nàng bắt cóc là được rồi!

“Ai, Quý.” Lời của nàng còn chưa nói xong, liền đổi lấy nụ cười của Sở Hạo nghiêng đầu nhìn về phía nàng ý vị thâm trường, cái này, vài đại ruồi bọ toàn bộ đã bị hấn đuổi đi, hấn thu hồi kiếm Thanh Long nhìn về phía Ngử Diên một bên ngây ngô cười, tiếp tục lộ vẻ tươi cười.

“Tướng công a, sao chàng lại tới đây?” Ngử Diên nín nọt cười cười, trong lòng vẫn đang suy nghĩ, Sở Bao Tử chết tiệt, nhất định là nó bán đứng nàng, hừ, để cho trở về phải dạy dỗ nó một phen, nhất định phải làm cho nó hối hận!

“Nuông từ a, làm sao nàng lại chạy đến đây? Ở nhà nhàm chán sao?” Sở Hạo cũng cười cười nhìn về phía nàng nói, vừa nói một bên hướng nàng đi tới.

“Thiếp. Thiếp, son của thiếp dùng hết rồi, sau đó trên đường chuẩn bị mua son, tiếp theo. Tiếp theo liền nhìn thấy Dịch Hiên, hấn không nên kéo thiếp tới, chàng cũng biết, thiếp là người tốt nha, người tốt nhân duyên luôn tốt, thiếp cũng vậy cự tuyệt hấn không tốt lắm, dù sao đều quen như vậy đúng hay không?” Mặt nàng da dầy đem tất cả trách nhiệm toàn bộ trốn tránh cho Dịch hiên, ai bảo hấn trước tiên đem nàng bán đi!

“Nha, như vậy a, lần sau muốn mua son hãy nói với hạ nhân, hoặc là ta đi cùng nàng, nàng đừng tự mình đi, ta chỉ là lo lắng cho nàng thôi!” nói xong, ôm lấy nàng đi xuống lầu dưới, Ngử Diên bĩu môi chỉ có thể đi theo hấn đi về.

Nữ nhân chết tiệt, đêm nay hấn nhất định phải trừng phạt nàng, trừng phạt nàng ba ngày ba đêm không xuống được giường, xem nàng còn thấy thú vị hay không!

Sở phủ

Trên đường quay về Sở phủ Ngử Diên vẫn quát miệng, bọn ta đã chuẩn bị xong, muốn cùng bọn hấn đi ra ngoài một chút, hấn làm sao mỗi lần đều nhanh chân như vậy a! Thật là, kế hoạch du lịch lại ngâm trong nước nóng rồi, hôm nay lại bị hấn gấp được theo chân mấy nam nhân bọn họ chuyện trò vui vẻ, không hiểu được tối hôm nay hấn vừa muốn tra tấn nàng bao lâu, không cần a, nàng thật sự không muốn bị ép buộc không xuống giường được, nàng thật sự chỉ là muốn đi ra ngoài chơi mà thôi nha, thật sự chính là nhìn xem phong cảnh, nhìn xem Sơn Thủy, thuận tiện hái hái ‘hoa’ nha, thật sự chỉ là thuận tiện!

Ngử Diên luôn luôn nghĩ đến buổi tối làm như thế nào ứng phó hấn, lại không nghĩ rằng vừa trở về chợt nghe nói Béo lão nhân đã đi tuần trăng mật trở lại, lúc này Ngử Diên mừng thầm không thôi, thật tốt quá, tám mộc đã trở lại! Béo lão nhân cùng lão bà này tuần trăng mật liền đi suốt nửa năm, thật là nhẫn tâm!

Nhưng, bọn họ trở về thật đúng lúc, hi hi, nghĩ đến đây, nàng nhanh chóng chạy tới, Béo lão nhân đi du lịch nửa năm mang về rất nhiều rất nhiều lễ vật, đều đem đại sảnh này chứa chật kín, một bên Nhất Kiếm về mặt mỗi mặt, hấn đi theo đám bọn họ đi ra ngoài nửa năm, phòng chừng cùng lão nhân làm cho hấn trải qua nhiều việc, nhìn xem, lúc này mới nửa năm không gặp, hấn đã gầy chỉ còn lại có xương bọc da rồi, ai!

“Diên nhi a, đến, nhìn xem ông ngoại mua cho người những thứ gì.” Béo lão nhân liền gọi nàng vào bên người chỉ vào những lễ vật kia ý vị nhủ nài, nhìn xem, ông ngoại ta hào phóng đi!

Ngử Diên thấy thế liền ngọt ngào kêu gọi “Ông ngoại, bà ngoại, các người thật tốt!” nói xong, cười hi hi đi đến mở quà.

Xảo lão thái nghe thấy vậy cười không khép miệng lại được, bà cùng Ngử Diên ở chung mấy năm này, tâm mắt bà rất thích nha đầu quý tính quái này, hơn nữa, đối với nàng thích vượt xa Chi San, không có biện pháp, nha đầu kia rất vui vẻ, giờ phút này, bà rất may mắn có thể cùng nàng làm người một nhà, thật tốt!

“Diên nhi a, Bao Tử, Giáo Tử đâu?” Xảo lão thái trái nhìn một cái lại nhìn phải một cái cũng không nhìn thấy hai tiểu tử kia không khỏi hỏi, bà nha,

không chỉ có thích nằng, càng thêm thích hai tiểu tử thông minh lanh lợi kia.

“A, bọn nó a, không phải đi tán gái thì chính là đi xóa kẻ ngốc!” Ngừ Diên chẳng hề để ý cũng không quay đầu lại nói.

Sở Hạo nghe nói trên đầu hắc tuyến đã không ngừng rơi xuống, nữ nhân này muốn chết sao, trước mặt ông ngoại nói như vậy, chẳng phải là, chẳng phải là.

“Thật ày chẳng? Hai đứa bọn nó có tiền đồ như vậy a, thật tốt quá, con nhóc của Bao Tử là ai a, kẻ ngốc của Giáo Tử là ai a? Ta muốn gặp mặt, thật sự rất tốt rồi, đây quả thực là một tin tức lớn a!” Béo lão nhân Bát Quái hỏi, hơn nữa vẻ mặt chờ mong.

Sở Hạo nghe thấy vậy sợ hãi trường lớn hai mắt hoàn toàn hết chỗ nói rồi, ông ngoại khi nào thì cũng trở nên như thế. Như thế, như thế khó có thể để cho hắn dùng ngôn ngữ hình dung nổi, ông làm sao có thể đồng ý cùng tán dương phương thức giáo dục của nằng như thế?!

Ngừ Diên nghe nói không tự giác cười cười, liếc mắt Sở Hạo một cái, tiếp theo lông mày chau cao, vẻ mặt đắc ý!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 283: Kết thúc (3)

Giờ Dậu một khắc, trên mặt bàn không lồ ngồi một nhà Sở Hạo bốn miệng, còn có Lý Lập một nhà ba người, còn có Béo lão nhân cùng với Xảo lão thái, lúc này trong phòng náo nhiệt không thôi.

“Tổ gia gia tổ bà nội, hai người đi chơi vui vẻ chứ? Sở Uyên rất nhớ hai người!” Sở Bao Tử liền cười hi hi nói, hi hi, tổ gia gia bọn họ đã trở lại thật tốt, về sau muốn có tiền xài vật thật dễ, không cần cùng Mẫu Dạ Xoa bà má yêu cầu, cùng không cần cùng lão cha bình dấm chua yêu cầu, trực tiếp theo chân bọn họ, đây chính là dễ dàng a!

“Bao Tử a, tổ gia gia tổ bà nội cũng rất nhớ các người, không thấy được tổ gia gia mang về cho hai cháu nhiều đồ lắm a!” Béo lão nhân liền khoe ra nói.

“Ngừ Diên a, ta phát hiện Bao Tử càng ngày càng bụng đen a, hình như đối với nữ nhi nhà ta có chút ý đồ bắt lương a?” Lý Lập chống má nhìn về phía Bao Tử trêu ghẹo nói.

“Sao? Bao Tử có phải hay không a?” Ngừ Diên cố ý hỏi.

“Cha nuôi, cha nói cái gì đấy, ta còn là tiểu hài tử, ta đối Tương nhi muội muội chính là. Chính là, ai nha dù sao các người cũng sẽ không biết!” Sở Bao Tử liền thẹn thùng nói.

“Phụ thân, mọi người đang nói cái gì a, cái gì gọi là ý đồ bắt lương đâu? Sở ca ca khá tốt, Tương nhi rất thích, huynh ấy không khi dễ Tương nhi đâu!” Lý Tương nhi vẻ mặt ngây thơ hỏi.

Nhìn đến đứa nhỏ đơn thuần như vậy, Sở Hạo không khỏi suy nghĩ, đồng dạng là nữ nhân, dạy dỗ đứa nhỏ sao lại có khác nhau lớn như vậy chứ?! Nếu con hắn cũng có thể đơn thuần như vậy thì tốt rồi, chỉ là hắn chưa bao giờ nhìn qua chính mình, nhớ năm đó hắn ra cũng chưa từng đơn thuần bao giờ.

“Tương nhi tỷ tỷ đừng bừa!” Sở Tuyết xinh đẹp liền đối với Lý Tương nhi hét đường xoay xở nói.

“Cám ơn Tuyết Nhi muội muội!” Tương nhi cười cười, liền bắt đầu dùng bữa, Sở Bao Tử nghe thấy vậy nhẹ nhàng thở dài nhẹ nhõm một hơi hướng Sở Giáo Tử quăng một cái ánh mắt cảm kích, xem ra, muội muội có đôi khi vẫn rất có tác dụng!

Một đêm này, bọn họ nói chuyện rất vui vẻ, duy nhất chỗ thiếu hụt chính là Ngừ Diên nửa đường lại cùng Lý Lập đại tán gẫu chuyện tình quá khứ từng sứt mẻ tất cả mọi người sang một bên, mọi người tuy rằng rất muốn xen vào, nhưng mà bọn họ nói cái gì mấy bay a, còn có 2012 a, cái gì bọn họ đều nghe không hiểu, ngược lại Sở Bao Tử đi theo phía sau xen vào vào không ít lần, nó như vậy giống như là đến từ chính thế kỷ 21.

Nhưng, Chỉ sSn lại một chút cũng không ngăn ngại, nằng đã sớm đem Ngừ Diên coi là tỷ tỷ, mà nằng có thể ở với Lý Lập cùng một chỗ, chuyện này toàn bộ đều là công lao của Ngừ Diên, nhớ ngày đó, nằng thích Lý Lập thích rất vất vả, thời điểm nằng muốn buông tha cho, thì chỉ có Ngừ Diên lôi nằng một cái, cũng giúp nằng chiếm được tâm Lý Lập, bởi vậy, nằng đối vị tỷ tỷ này lại rất thích thú, nằng không phải người ngu, khi thấy Sở Bao Tử dường như thích Tương nhi nhà mình là lúc, nằng ở trong lòng tự nói với mình, nhất định phải thúc đẩy đoạn nhân duyên này, tuy rằng bọn họ còn rất nhỏ, song, con rể tốt như vậy tất nhiên phải bắt từ nhỏ không nhỏ tiểu nữ tử khác cướp lấy!

Đêm đã rất sâu rồi, chỗ ở của Lý Lập cách bọn họ vô cùng gần, liền cách nhau một con đường, nhìn lên trời đã không còn sớm, bọn họ cũng mang theo Tương nhi rời khỏi, gọi người dẫn Sở Bao Tử, Sở Giáo Tử đi rửa mặt, Béo lão nhân cùng Xảo lão thái tất nhiên cũng muốn rửa mặt.

Cung Uyển, từ sau khi tai nạn, Ngử Diên đều ở tại Cung Uyển, nơi này so với Kim Uyển của nàng bên cạnh còn lớn hơn gấp đôi, chính là dời qua chỗ này dường như không có gì hay, không phải là bị hạn chế tự do, mà là bị người ngày đêm ép buộc, nàng tựa hồ rất mệt mỏi!

“Nuơng tử, đang suy nghĩ gì đấy?” Sở Hạo ngồi ở bên giường ôm lấy nàng mà bắt đầu đối với nàng động tay động chân.

“Trưởng công a, người ta mệt mỏi rồi!” nói xong, giả vờ nhắm mắt, cũng đang trong lòng đếm thầm, một, hai, ba.

“Ồ ô, mẫu thân, mẫu thân.” Quả nhiên, trong lòng hắn đếm đến cái thứ hai, mà nữ nhi của nàng rốt cục đứng hèn tới.

“Làm sao vậy, Tuyệt Nhi?” Ngử Diên vội vươn tay ra, Sở Giáo Tử liền cắn môi lóe nước mắt vô tội đi tới trước mặt của nàng tiến vào ngực của nàng, bộ dáng rất là ủy khuất.

“Tuyệt Nhi làm sao vậy?” Sở Hạo liền ngồi xổm xuống vuốt đầu con lo lắng hỏi.

“Phụ thân, Tuyệt Nhi vừa mới gặp ác mộng, Tuyệt Nhi sợ hãi, sợ hãi, ô ô, Tuyệt Nhi muốn cùng mẫu thân ngủ, ô ô.” Nói xong, găt gao ôm lấy cánh tay Ngử Diên nức nở nói, trong lòng cũng đang bị ai, phụ thân người khả trăm ngàn chờ có trách con, đây đều là mẫu thân an ủi, nữ nhi nhỏ như vậy không thể phân bác, chỉ có thể nghe theo.

“Sở Hạo, chàng đi Kim Uyển ngủ đi, đêm nay thiếp cùng Tuyệt Nhi ngủ!” thấy trên mặt nữ nhân xuất hiện vẻ thất vọng, nhìn nhìn nữ nhi nói, trong lòng trên thực tế vui vẻ muốn chết, hừ, nhìn người còn ép buộc thế nào!

“Nhưng mà. Nhưng mà ta cũng vậy có thể ngủ ở nơi này a, chúng ta mang con ngủ cùng không được sao?” Sở Hạo thấy thế mảy mai hơi chau lên, đàm phán nói.

“Như vậy sao được, đứa nhỏ đều lớn như vậy rồi, chúng ta không thể làm ảnh hưởng không tốt đến đứa nhỏ, nam nữ trừ bỏ vợ chồng không thể ngủ cùng nhau hiểu không?” Nàng liền giáo dục nói.

“Đều lớn như vậy rồi?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo cao thấp đánh giá Sở Giáo Tử một chút, nó mới có bốn tuổi được không, bốn tuổi cũng rất lớn sao?!

“Ồ ô, mẫu thân, mẫu thân.” Đột ngột một tiếng, Sở Giáo Tử khóc lớn tiếng hơn, không có biện pháp, mẫu thân nhẫn tâm này lại nắm cánh tay của nó, wow, mẫu thân thật độc ác a! Vì mục đích lại nhẫn tâm nắm nó!

“Tuyệt Nhi ngoan, đừng khóc, cha đồng ý, con ngoan a!” Sở Hạo không có biện pháp thỏa hiệp nói, ai bảo cái nha đầu này là nữ nhi của hắn chứ, nếu không phải nữ nhi của hắn, hắn đã sớm đem nó đá ra bên ngoài.

Một lúc sau

Cửa phòng đóng lại, Ngử Diên nằm ở trên giường thở dài nhẹ nhõm một hơi, Sở Giáo Tử nho nhỏ chậm rãi bò lên giường đem giấy quăng xuống cũng nằm xuống than thở: “Mẫu thân, người thật tàn nhẫn nha, người lại nắm con!” bất mãn, bất mãn nghiêm trọng.

“Ai nha, lão nương nuôi con khổ cực như vậy, nắm con một chút cũng sẽ không thiếu một khối thịt!” Ngử Diên không ngại nói.

“Mẫu thân thật xấu!” Sở Tuyệt lại than thở.

Nghe thấy vậy, Ngử Diên cười cười nghiêng đầu nhìn về phía nó cười nói: “Được rồi, mẫu thân sai rồi, mẫu thân giải thích với con được không, đúng rồi, nghe nói Lăng nhi tới thăm con rồi?”

“Mẫu thân a, hắn cầu hôn với con rồi!” Sở Tuyệt vẽ mặt thành thật nói.

“A? Thật vậy chẳng? Con nói như thế nào, có giống ta dạy con nói như vậy hay không?” Ngử Diên liền Bát Quái hỏi, Lăng nhi này cuối cùng là không nhịn được.

“Dạ, đều chiếu theo lời của người nói, mẫu thân a, Tuyệt Nhi rất thích thái tử ca ca, người nói thái tử ca ca có thể vì yêu cầu như vậy mà không muốn Tuyệt Nhi nữa hay không?” Tuyệt Nhi có chút lo lắng hỏi.

“Yên tâm đi, dựa vào kinh nghiệm của mẫu thân nhiều năm, hắn sẽ không buông tay con, đang nói. . . , nam nhân như vậy nếu không nguyên ý đáp ứng yêu cầu như thế, con gả cho thái tử ca ca cũng sẽ không hạnh phúc, hiểu chưa?” Nó lúc còn rất nhỏ, nàng liền giáo dục cho nó tư tưởng này, tuy rằng đứa nhỏ không có xuyên qua, nhưng mà nàng nhất định phải đem toàn bộ tri thức lúc trước xuyên qua giao cho nó, nó không thể lạc hậu!

“Mẫu thân, ca ca vẫn nói ta ngu ngốc, thái tử ca ca cũng không biết Tuyệt Nhi kỳ thật cái gì cũng biết!” lúc còn rất nhỏ, Ngử Diên đã không ngừng dạy con ca hát, đánh đàn, còn có dạy con sử dụng khu ma thuật như thế nào, hai đứa nhỏ này đều di truyền đặc điểm của nàng cùng Sở Hạo, có được Âm Dương Nhân, chính là khu ma thuật của Sở Bao Tử toàn bộ đều từ Sở Hạo dạy, Sở Hạo tất nhiên không muốn dạy Sở Giáo Tử học tập vật này, hắn luôn nói nữ hài tử học tập cái này làm cái gì? Nhưng nàng không cho là như vậy, nàng biết, nơi này đều nói nữ tử không tài đó là đức, kỳ thật chó má, nữ tử có tài, mới có thể càng thêm hấp dẫn người, nàng dạy Tuyệt Nhi mấy thứ này, về sau tuyệt đối sẽ có chỗ hữu dụng.

“Tuyệt nhi con hãy nhớ kỹ lời của mẫu thân. . . , không phải vạn bất đắc dĩ không thể để lộ tài ba của con, tin tưởng mẫu thân, kỹ năng của con về sau sẽ mang đến cho con rất nhiều tài phú cùng rất nhiều hạnh phúc không thể tưởng được hiểu không?” Ngử Diên lại nhắc nhở.

“Yên tâm đi, Tuyết Nhi luôn nhớ kỹ rồi, giấc mộng của Tuyết Nhi là muốn cùng mẫu thân làm một nữ hiệp, phụ thân muốn nữ nhi làm thực nữ, Tuyết Nhi mới không cần đâu, mẫu thân yên tâm, Tuyết Nhi nhất định sẽ so với mẫu thân xuất sắc hơn!” ‘Mộng Ngừ Diên’ thu nhỏ lại kiên định nói.

Nghe thấy vậy, Ngừ Diên cười cười, liền đứng dậy bắt đầu trèo tường lật tủ, Sở Tuyết thấy thế khó hiểu hỏi: “Mẫu thân a, người đang ở đây làm cái gì?”

“Mẫu thân đêm nay phải chuồn ra khỏi phủ theo chân bọn họ bơi thiên hạ!” Ngừ Diên đem vàng bạc đều thu thập xong, vỗ vỗ túi nói.

“A, mẫu thân người để cho ta gạt phụ thân đi chính là muốn cùng ba vị thúc thúc anh tuần hẹn hò a?” Nó chống má cười nói.

“Cái gì mà hẹn hò, ta chỉ muốn du sơn ngoạn thủy, con xem một chút cha con mỗi ngày đều đem ta canh giữ gắt gao, cũng không mang ta đi chơi, ta thật là cô độc, nếu mẫu thân không quay về thế giới của mình, như vậy, mẫu thân sẽ phải đem thế giới này chơi một chút!” nói xong, đưa cho Tuyết Nhi một phong thư.

Tuyết Nhi tiếp nhận thư nói: “Giao cho phụ thân?”

“Ừm!”

“Mẫu thân a, người nếu chạy, phụ thân sẽ lật nóc nhà!” Tuyết Nhi vỗ vỗ suy nghĩ nói, tiếp theo tiếp tục nói: “Phụ thân đáng thương, nương tử của mình lại muốn chạy nữa!”

“Ngậm miệng, con ngủ đi, mẫu thân đi chơi nửa năm sẽ trở về!” nàng đem túi đồ đặt ở trên vai nói.

“Mẫu thân người đi rồi, sẽ không nhớ Bao Tử cùng Giáo Tử sao?” Nó trừng mắt mắt to hỏi.

Ngừ Diên nhìn nó lật ra một cái liếc mắt, “Thôi đi, chớ đi theo ta này một bước, hai đứa chỉ mong sao ta đi ra ngoài mặc kệ các người đi đâu, hiện tại được rồi, ông ngoại bà ngoại đều trở về rồi, ta cũng vậy có thể thoải mái!” nói xong, đuổi cái lưng mệt mỏi cười vô cùng là vui vẻ, ông ngoại các con đi nửa năm, cũng nên đến phiên nàng đi ra ngoài sung sướng chứ!

“Đi thôi đi thôi, dù sao không quá ba ngày mẫu thân nhất định sẽ bị phụ thân bắt được!” Tuyết Nhi nằm ở trên giường vẫy vẫy cánh tay nhỏ nhắn không cần nói.

“Phi phi phi, tiểu mô quạ đen này, đừng rủa ta, được rồi, con ngủ đi, nương đi rồi, con yên tâm, mẫu thân sẽ cho mang về rất nhiều quà cho con, sao!” Ngừ Diên ở trên mặt nó bẹp một ngum, thật tốt, ba người bọn hắn hẳn là đang ở địa điểm cũ chờ nàng rồi, một giây sau, nàng thổi tắt đèn, bật nhảy một cái theo cửa sổ bên cạnh nhảy ra ngoài, lập tức bao phủ ở tại trong đêm tối.

“Ai, chạy nhanh ngủ đi, ngày mai trong phủ lại phải náo loạn một phen rồi!” Tuyết Nhi ngáp một cái đem thư để ở một bên, nghiêng đầu nhắm mắt bình yên đi ngủ, chính là, nó không nghĩ tới không phải náo loạn đơn giản như vậy, mà là ——

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 284: Kết thúc (4)

Hôm sau

Sáng sớm, tiếng gầm gừ của Sở Hạo bên tai không dứt truyền ra, Sở Giáo Tử thành nhóm người bị đánh đầu tiên, còn tuổi nhỏ nó chỉ có thể bĩu môi khóc la lên tổ gia gia tổ bà nội liền rút cuộc nói không ra lời, không phải nó nói không nên lời, mà nếu thật sự nói ra da của nó thật sự sẽ bị lột ra ngoài.

Một phong thư của Ngừ Diên phía trên chỉ có ít ỏi mấy câu, ‘thiếp đi vậy. Chơi đùa nửa năm rồi trở về, chớ nhớ!’.

“Sao lại thế này? Sao lại thế này?” Một tên con trai rít gào rống lớn nói.

“Phụ thân, Tuyết Nhi thật sự không biết, ô ô.” Sở Giáo Tử chưa bao giờ nhìn thấy hấn hung ác như thế, mẫu thân cũng không phải lần đầu tiên rời nhà trốn đi vì sao lúc này đây con tức của hắn còn lớn như vậy chứ? Phụ thân phát hỏa thật đáng sợ nha.

“Hạo nhi làm cái gì vậy, người hù đến Tuyết Nhi rồi, nó còn nhỏ như vậy người làm nó như thế làm sao thấy được Diên nhi a, đang nói rồi, Diên nhi cũng không phải lần đầu tiên rời nhà trốn đi, người hung dữ như vậy làm cái gì?” Béo lão nhân liền đem Sở Giáo Tử kéo đến bên cạnh hắn.

“Hạo nhi a, ta xem Diên nhi đại khái chính là muốn đi ra ngoài một chút, có lẽ không đi xa!” Xảo lão thái cũng nói gấp, đứa nhỏ này tính tình càng lúc càng lớn rồi!

“Ông ngoại, bà ngoại các người không biết!” nói xong, Sở Hạo lại thờ dài.

“Làm sao vậy? Biểu tình của người nhìn qua rất nghiêm túc a!” Béo lão nhân kiên trì không khỏi nhú mi hỏi.

“Ai, các người có biết hay không lúc này không giống với trước kia, không đồng dạng như vậy” Sở Hạo mở miệng nói lần nữa, tiếp theo ở trong sân đi lại có rất bất an cùng dồn dập.

“Phụ thân, mẫu thân có phải xảy ra chuyện gì rồi hay không?” Vẫn không nói chuyện Sở Bao Từ rốt cục mở miệng hỏi.

Quả nhiên, Sở Bao Từ hỏi xong vấn đề này, chiếm được biểu tình gât đầu của Sở Hạo, nói tiếp: “Lúc này đây không giống với trước, vì Ngừ Diên nàng. Nàng mang thai!” hần đột nhiên nói.

“Cái gì? Nàng mang thai? Chuyện khi nào?” Béo lão nhân Xảo lão thái kinh hô.

“Mẫu thân có cục cựa rồi?” Sở Bao Từ nhìn nhìn Sở Giáo Từ, lẫn nhau đều nghi hoặc.

“Đây là chuyện tình hai ngày trước, hai ngày trước nàng không thoải mái để cho đại phu khám cho nàng, ta còn chưa kịp nói cho nàng biết cái tin tức tốt này, vốn là tối hôm qua muốn nói, ai ngờ.” Nói xong, đưa mắt nhìn Sở Giáo Từ, Giáo Từ thấy thế liền cúi đầu không dám nói lời nào.

“Vậy ý của người là Diên nhi còn không biết?” Béo lão nhân kinh ngạc hỏi.

“Đúng vậy a, nàng nếu biết thì tốt rồi, nàng ham chơi như vậy, vạn nhất.” Sở Hạo nói không được nữa, không phải hần không muốn mang nàng đi chơi, mà là nàng hiện tại có bầu nên phải ở lại, mà không được đi giao du khắp nơi.

“Vậy làm sao bây giờ? Ta không thể để cho tiểu ngoại tôn của ta có chuyện gì xảy ra a” Béo lão nhân lại cả kinh nhất thời nói, dường như Ngừ Diên mang thai đích thực là nam hài.

“Không được, ta phải đi tìm hoàng thượng!” Sở Hạo đột nhiên xoay người đi ra ngoài.

“Hạo nhi a, người tìm hoàng thượng làm cái gì?” Xảo lão thái khó hiểu hỏi.

“Để cho hoàng thượng hạ lệnh truy nã, lùng bắt bọn họ!” Sở Hạo cũng không quay đầu lại tiêu sái đi, nữ nhân này, nếu như bị hần bắt lấy, nhất định sẽ không nhẹ nhàng buông tha cho nàng như vậy !

Một canh giờ sau, tất cả cửa thành lớn nhỏ trên vách tường dán hoàng bảng thật to, phía trên vẽ hai bức họa, một người là Phụng Ly Ca, một người là Dịch Hiên, bên cạnh ghi chú rõ, hai gã này là tội phạm trốn thoát mà triều đình muốn bắt, chỉ cần nhìn thấy người báo cáo là có thể được thưởng một ngàn lượng hoàng kim, giải thưởng mê hoặc như vậy, thực tại làm cho tất cả mọi người trừng lớn hai mắt, trong lòng đều bàn luận xem hai người kia đến tột cùng phạm sai lầm gì, để triều đình lấy nhiều tiền như vậy đến truy bắt?

Nhưng, không đến vài giây mọi người toàn bộ đều tán mất rồi, không phải sợ gây chuyện, mà là đi tìm người, một ngàn lượng hoàng kim ai, đủ cho cả nhà người thưởng ăn bát lớn rồi, tất nhiên phải đi tìm kiếm chứ, hoàng thượng đối Sở Hạo cũng thật là ý tứ, còn phái đại bộ phận thị vệ ra khỏi thành đi tìm kiếm, Nhất Kiếm cũng vội vàng đi theo, tâm Sở Hạo vẫn cũng không yên tâm, nữ nhân này tối hôm qua liền chuồn mất, phỏng chừng, nàng đích thị là ra khỏi thành.

“Ách.” Nhớ không rõ lần thứ mấy ói ra, dạ dày Ngừ Diên càng ngày càng khó chịu.

“Nương tử a, chúng ta tìm một chỗ ở lại được không, người mang thai không thể chạy!” Quý Tịch lo lắng ngồi ở trên xe ngựa nói, trong lòng cũng đang bị ai, chạy trốn thì chạy trốn đi, tại sao phải mang theo một người chạy trốn a?

“Ai nha, không có việc gì, ta phun cũng đã quen rồi, hừ, xú nam nhân kia lại không nói cho ta!” Ngừ Diên ngẩng lên liền tức giận, bào thai này hần như thế nào cũng chưa nói, hai ngày trước đại phu đã khám, hần rõ ràng biết được, quá đáng!

“Ta xem ra sư huynh là muốn cho người một kinh hi!” Phụng Ly Ca cười cười nói.

“Cất, ta mới không gì lạ, đúng rồi, chúng ta bây giờ hướng Phương Bắc đi được không?” Ngừ Diên cười hi hi hỏi.

“Phương bắc? Nơi đó rất lạnh, đi vào trong đó làm cái gì?” Quý Tịch khó hiểu hỏi.

“Người chưa từng nghe qua một câu sao? Cái này gọi là Bắc Phương có giai nhân, một cô khuynh thành, ở cô khuynh quốc, người, còn người nữa, còn có Dịch Hiên đánh xe ngựa, ba người các người đều là người thông minh, ta nghĩ a, nói không chừng ở nơi nào đó các người có thể gặp được người thiết tình nha!” nàng cười, rất là vui vẻ.

Ba nam nhân nghe thấy vậy cười cười cũng không có ý trả lời nàng, mặc cho nàng chít chít méo mó cũng không để ý tới.

Một năm sau

Bên trong kinh thành ba ngày hai phía đều truyền ra tiếng vang vui mừng, cỗ kiệu màu đỏ hoàn toàn thấy được, đội ngũ thật dài vẫn thông đến cửa Sở phủ, tiếng kèn Xona thổi đình tai nhức óc.

“Cút ——” cũng không biết là lần thứ mấy rồi, Sở Hạo phát ra tiếng hô cẩu kinh.

Một lúc sau, bên ngoài Sở phủ lại yên tĩnh trở lại.

“Đây là lần thứ mấy rồi?” Sở Hạo sắc mặt rất khó chịu hỏi.

“Bẩm Vương gia, đây là lần thứ hai tháng này, hơn nửa ngày buổi tối mỗi lần phát ra ‘cút’ mà nói, dương hôn hơn nửa âm hôn vừa lúc là chín mươi sáu lần!” Nhất Kiếm run như cây sậy trả lời, trên đầu mồ hôi không ngừng nhỏ, Vương Phi a, ngài ở nơi nào a, đừng đùa, tai nạn chết người a!

“Chín mươi sáu lần?” Nghe thấy vậy, Sở Hạo mảy lạnh lưng nhú nhú, trong lòng cực kỳ tức giận, nữ nhân chết tiết này thật sự rất sẽ hay gây chuyện, một năm rồi, một năm không có bất kỳ tin tức gì, có chính là ba ngày hai phía tới cửa đến đón dâu, chuyện này chứng minh cái gì? Chứng minh nàng không có xảy ra việc gì, mà là cả ngày gây chuyện, còn chọc đều là hoa đào sự sao?

“Ai” tiếng thở dài thật mạnh từ bên ngoài truyền vào, tiếp theo Béo lão nhân đi đến, vẻ mặt uể oải.

Nhất Kiếm thấy thế liền bụng ghé để cho ông ngồi xuống, Sở Hạo nhìn thấy ông đến đây, thu hồi tức giận hỏi: “Ông ngoại người làm sao vậy? Lại cùng bà ngoại cãi nhau?”

“Ai, người đừng nói ra, người có thể chạy nhanh tìm Diên nhi được không a, Diên nhi không ở trong phủ nhằm chán hết sức, bà ngoại người mỗi ngày ầm ỹ muốn gặp Diên nhi, hai hài tử kia của người cũng làm phiền ta muốn Diên nhi, ta đều phải bị phiền đến chết ” Béo lão nhân than thở, tiếp theo lại kêu lên: “Ta xem người bình thường bản lĩnh rất lớn, hiện tại tìm nàng người tìm không được? Chuyện này đã một năm rồi, nha đầu kia chọc bao nhiêu trái hoa đào a, trả lại người biểu muội? Nha đầu chết tiết kia làm ta tức chết!” Béo lão nhân kêu lên.

Nghe vậy, Sở Hạo cũng tức giận không thôi, từng nam tử cầu hôn đều nói, muốn kết hôn với biểu muội của hắn, nói là có thể làm cho nàng hạnh phúc? Suy nghĩ cả nửa ngày, nguyên lai, nàng nơi nơi đều cùng người khác nói, nàng là biểu muội của hắn, biểu muội? Nữ nhân chết tiết này thật sự là đáng đánh đòn!

“Nếu dựa theo suy nghĩ của nàng tìm nàng rất dễ dàng, nhưng mà bên người nàng có ba quân sư, ta dù có năng lực cũng không còn biện pháp, mỗi lần đều vô huyệt!” nghĩ đến đây, Sở Hạo lại buồn bực.

Béo lão nhân nghe thấy vậy đứng dậy thở dài, “Nha đầu kia thật sự không nhớ con của nàng sao? Ai, còn có hai ngày nữa là giao thừa rồi, suốt hơn một năm hai tháng, nha đầu kia.” Béo lão nhân nói không được nữa, thở dài thật mạnh rồi đi.

“Vương gia, Nhất Kiếm lại đi tìm xem xem!” nói xong, Nhất Kiếm không đành lòng trong phủ cả ngày rầu rĩ không vui, vì thế lại xuất môn tìm kiếm, hắn không nhớ ra được chính mình đã đi tìm bao nhiêu lần, Vương Phi giống như là biến mất, ai!

Sân

“Ca ca, ta nhớ. . .mẫu thân quá a!” phía trước sân ngồi hai đứa nhỏ diện mạo tuấn mỹ, nữ hài tử tuy nhỏ nhưng bộ dạng xinh đẹp động lòng người, mà nam hài tử bên cạnh nó lại xuất sắc không thôi, một đôi trông mắt đen nhánh giống như một cái lốc xoáy, giống như có thể đem người hút vào trong.

“Nữ nhân này thật sự là không lương tâm, lại thật sự nhẫn tâm bỏ lại chúng ta hơn một năm ai, ai.” Sở Bao Từ sâu kín thở dài, một năm rồi, mẹ ruột của nó rời đi suốt một năm không có bất kỳ tin tức gì, thật sự muốn đem người tức chết mà.

“Ca ca, ngày kia chính là giao thừa. Trên đường thật náo nhiệt a.” Sở Giáo Từ sâu kín nói.

“Tuyệt nhi muội muốn ra chợ chơi đùa? Vậy thái tử ca ca ngày hôm qua đến, muội vì sao không cùng hắn đi, ta nhớ được hắn mời muội đi nhiều lần rồi mà, đúng rồi, ta nghe nói, muội còn bảo hắn gần đây đừng đến nữa?” Sở Bao Từ có chút khó hiểu muội muội vì sao như vậy? Nó vẫn cảm thấy thái tử đối với muội muội khá tốt, theo đạo lý mà nói, bộ dạng thái tử đẹp trai như vậy, Tuyệt Nhi hẳn là thích nha!

“Muội không cần, muội chỉ muốn mẫu thân, huynh thấy được không, các tiểu bằng hữu của muội đều có mẫu thân, trên đường náo nhiệt, không có mẫu thân, đối với Tuyệt Nhi mà nói đều là vắng vẻ, cho nên Tuyệt Nhi không muốn đi dạo phố, Tuyệt Nhi muốn mẫu thân mang Tuyệt Nhi đi dạo phố!” nói xong, Sở Giáo Từ cúi đầu một bộ dáng khó chịu, đây không phải giả, đây là thật, nếu như lúc trước nó biết, nàng sẽ rời đi lâu như vậy, nó nhất định sẽ không giúp mẫu thân rời đi, đi rồi, nó mới biết được, nó yêu mẫu thân nhất, mặc kệ mẫu thân giao hoạt cỡ nào, nó vĩnh viễn đều yêu nhất nàng.

Nghe lời của Tuyệt Nhi nói. . . , Sở Bao Từ cũng khó chịu vạn phần, mấy ngày này nó cũng không còn đi tìm Trương nhi muội muội nữa, thời điểm rảnh rồi, nó sẽ đặc biệt nhớ đến nàng, nhớ đến mẫu thân xấu xa kia, nhớ đến mẫu thân ham chơi kia, nhớ đến mẫu thân phong lưu kia, khi đó không biết mẫu thân tốt, nhưng bây giờ, bên trong đầu của nó đều là mẫu thân, mẫu thân a, người đến tốt cùng ở nơi nào? Người thật sự không cần Bao Từ cùng Giáo Từ sao?! Khuôn mặt tuấn tú của nó chau thành một đoàn.

Cửa phủ để lại vang lên thanh âm kèn Xona, mà tiếng kèn Xona xa xa so với tiếng kèn Xona trước lại vang lên thông suốt, song, ở tiếng kèn Xona cao vút, chỉ cần mọi người nghe được phải đi hưởng Sở phủ, như vậy, toàn bộ mọi người cũng vẫn làm việc, bởi vì tại đây một năm, Sở phủ dường như mỗi ngày đều có một câu đoạn như vậy, bởi vậy, mọi người nên làm cái gì thì như trước cứ làm, không bị chịu ảnh hưởng.

Chẳng qua, tiếng kèn Xona này, đối với người kia bên trong Sở phủ mà nói, lại không thể cho rằng không phát sinh, thanh âm mỗi ngày này giống như đoạt mệnh Huyền Ưng làm cho người ta đau đầu, nguyên bản Sở Hạo đang tâm phiền ý loạn, lại nghe đến thanh âm như thế lại tức giận không thôi, Béo lão nhân đều là như thế, ông lại cùng Xảo lão thái cãi nhau, nhưng lại bị Xảo lão thái từ bên trong phòng đuổi đi ra.

Ông cháu hai người đều nổi giận đứng đứng đi ra ngoài, chuẩn bị tìm người tính sổ, thời điểm ở trong sân đụng phải nhau, mọi người không nói chuyện, nhưng mà ánh mắt dường như đều hiểu được muốn làm cái gì, mà vẫn trầm mặc Sở Bao Tử cùng sở Giáo Tử cũng đều đứng lên, “Rất đáng ghét!” Sở Giáo Tử chịu không nổi hết lên.

“Đi, cùng tổ gia đi giáo huấn bọn họ!” Béo lão nhân một tay nắm một đứa nổi giận đứng đứng đi ra phía ngoài, Sở Hạo cũng vội vàng đi theo, mới vừa đi ra khỏi cửa, phong cách giống nhau, cùng là màu đỏ, cùng vui mừng, chỉ là lúc này đây khác chính là không thấy chủ rể mặc hi phục màu đỏ.

“Các ngươi không biết đây là nơi nào sao? Sao dám ở trong này giường oai?” Quân gia sáng sớm ngay tại bên ngoài la hét làm cho bọn họ cút nhanh lên, nhưng bọn họ lại không chút sợ hãi.

Sở Hạo khoát tay, ý bảo quân gia không cần nói nhiều, tiếp theo hắn đi đến trước mặt, nhìn về phía cổ kiệu âm thanh lạnh lùng nói: “Như thế nào? Lại là đến thú ‘biểu muội’ của bốn vương sao?”

Mọi người nghe thấy vậy toàn bộ không nói gì, Sở Bao Tử thấy thế hét lên: “Đều cút đi cho bốn thiếu gia, nếu không, bốn thiếu gia đánh các ngươi mặt mũi bầm dập, cút a!”

“Nhi tử của Bốn vương đã bảo các ngươi cút, như thế nào, không mang lỗi tai sao? Hay là, các ngươi muốn đem thi thể ở tại chỗ này, hử?” Hắn lạnh như băng nói làm cho mấy người thổi kèn Xona cả người run run, tiếp theo toàn bộ nhìn về phía cổ kiệu kêu lên: “Phu nhân, chúng ta đi!” một giây sau, mấy người thổi kèn Xona toàn bộ chạy trốn.

Mấy người bọn họ nghe thấy vậy khó hiểu nhìn lẫn nhau một chút, phu nhân?!

Đúng lúc này, trong kiệu đột nhiên truyền ra một tiếng trẻ con khóc nỉ non, tiếp theo màn kiệu đã bị người xốc lên, một thân ảnh quen thuộc không thể quen thuộc hơn liền lại xuất hiện ở tại trước mặt mọi người.

“Ách, một năm không gặp, chàng vẫn cấu kinh như vậy, nhi tử chúng ta đều bị chàng dọa khóc, nha, ngoan ngoan, Thang Viên không khóc nha!” là một nữ tử xinh đẹp như hoa ngược mắt nhìn về phía nam nhân đang cấu kinh cười giống như một đóa hoa hướng dương nở rộ vạn phần lóa mắt!

“Diên nhi?” “Mẫu thân?” Mọi người không thể tin được gọi ra miệng!

Bạn đang đọc truyện *Chi Yếu Quỷ Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 285: Kết thúc (5)

Đêm Giao thừa

“Ông ngoại a, phụ thân muốn chiếm lấy mẫu thân bao lâu a, suốt một ngày rồi, chúng ta cũng chưa nhìn thấy mẫu thân!” Sở Giáo Tử chu miệng bất mãn nói.

“Ai nha, ngươi cũng không phải không biết cha ngươi sốt ruột cỡ nào, mẫu thân ngươi nhẫn tâm vừa đi chính là một năm, cha ngươi không từ từ giáo huấn nàng mới là lạ chứ!” nói xong, cười hi hi đùa tiểu Thang Viên trong lòng.

“Lão nhân cho ta ôm một cái, người bé cũng đã lâu rồi!” Xảo lão thái rất bất mãn than thở, từ sau khi Ngữ Diên trở về, bà lại khôi phục trạng thái vui vẻ, cũng lười cùng ông so đo cái gì.

“Được được được, bà xem Thang Viên này đáng yêu như nào a!” Béo lão nhân không muốn đem tiểu Thang Viên trong lòng đưa cho bà, tiểu bánh trôi một chút cũng không sợ, nhìn thấy người liền cười tùm tùm, tay nhỏ bé mập mập không ngừng tùm tùm, xem làm cho lòng người cảm động không thôi.

“Tổ gia gia, tổ bà nội, đệ đệ thật đáng yêu thật đáng yêu nha!” Sở Giáo Tử cười hi hi vuốt khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn của Thang Viên cười hi hi nói.

“Tuyệt Nhi a, nhìn xem đệ đệ giống con nhiều chưa a, đáng yêu cỡ nào a!” Xảo lão thái cười hi hi nói.

“Vâng, Tuyệt Nhi rốt cục cũng có đệ đệ, đệ đệ Tuyệt Nhi là tiểu nam sinh đáng yêu nhất!” Tuyệt Nhi cười hi hi nói, rất vui vẻ, nó rốt cục cũng có thể làm tỷ tỷ rồi, hi hi.

“Tổ gia gia, tổ bà nội, chúng ta khi nào thì ăn cơm a, các người không nghe thấy bên ngoài đều đốt pháo pháo rồi, hôm nay là giao thừa, cũng không thể chờ trời tối mới ăn cơm chứ?” Sở Bao Tử sờ sờ bụng quắt quắt than thở.

“Đúng rồi, hôm nay a, phải đến tối mới ăn cơm!” Béo lão nhân cười cười sờ sờ đầu của nó.

“A? Không phải đâu? Vậy năm nay không có tiền thưởng sao?” Sở Bao Tử hiển nhiên rất bất mãn tại sao lại có đạo lý đến tối mới được dùng cơm.

“Bao Tử a, con chạy nhanh đổi một bộ quần áo đẹp, giờ mọ (17 – 19h), chúng ta đi đến hoàng cung, hoàng thượng đêm nay mời mọi người cùng nhau đoàn viên, Tương nhi muội muội đáng yêu của con cũng đi nha!” Xảo lão thái có thâm ý cười cười.

Nghe vậy, Sở Bao Tử vui vẻ hỏi: “Thật vậy chẳng? Wow, thật tốt quá, mẫu thân trở lại là tốt rồi bận rộn hơn nhiều!” Sở Bao Tử bởi vì vẫn chưa gặp Ngũ Diên, tâm tình có chút khó chịu, gặp Tương nhi muội muội tâm tình cũng đã được giảm xuống một chút, mẫu thân đã trở lại, toàn bộ tâm của nó đều rộng mở trong sáng, thật tốt!

“Tốt tốt, Tuyệt Nhi phải dẫn bánh trôi đệ đệ cùng đi hoàng cung, dẫn nó đi gặp thái tử ca ca của Tuyệt Nhi!” Tuyệt Nhi đắc ý nói, từ sau khi nó nói ra điều kiện, không nghĩ tới ngày hôm sau thái tử liền trình trọng nói cho nó biết, vì nó, nữ hài tử khác đều không cần, tuy rằng nó cũng không biết thái tử nói đúng hay giả, nhưng mà nó tin tưởng với mị lực của mình nhất định cũng có thể giống như mẫu thân chặt chẽ chiếm cứ phụ thân.

Bên trong gian phòng

“Tướng công, thiếp sai lầm rồi, thiếp cũng không dám, ô ô, chàng có thể xuống dưới trước hay không, thiếp thật sự mệt mỏi quá mệt mỏi quá!” một nữ nhân nào đó bĩu môi vạn phần ủy khuất nhìn hướng hần cầu xin tha thứ, một ngày một đêm rồi, hần đều đem nạng bắt đến trên giường chưa bao giờ cho xuống dưới, ăn cơm người hầu đưa tới, ở trên giường ăn, ăn để giữ sống, mệt mỏi, nghỉ ngơi hai canh giờ liền tiếp tục làm việc, nữ nhân nào đó đều mệt mỏi đến rồi.

“Nàng có biết ta nhớ nạng cỡ nào hay không, nạng nữ nhân xấu xa này một chút tin tức cũng không cho ta, nạng muốn đem ta ép đến điên sao?” Một nam nhân từ sau khi nạng biến mất, rất hiển nhiên đi học để biết rít gào.

“Ô ô, thiếp thật không phải là cố ý nha, người ta người ta muốn chiều cố Thang Viên, mang theo Thang Viên ngồi xe tất nhiên phải chậm rãi.” nữ nhân nào đó giải thích nói.

“Ba người nam nhân bọn hần đâu? Như thế nào không đồng thời trở về cùng nạng?” Một nam nhân phát điên hỏi.

“Bọn họ. Bọn họ đều đều tự về nhà!” nạng chu miệng nói, trong lòng đang nói. . . , ba người bọn hần phản đồ, đem nạng đuổi về kinh thành liền chạy đi, khẩu hiệu đều là giống nhau, không muốn bị người nào đó đánh chết, cho nên toàn bộ đành phải rút lui, mà nạng cũng chỉ có thể bắt đắc dĩ thuê một cỗ kiệu tự mình trở về, ngẫm lại Quý Tịch cả ngày kề cận nói yêu nạng, đến thời khắc mấu chốt lại chính là yêu như vậy??

“Nàng nữ nhân này thực tại đáng giận!” hần oán hận nói.

“Tướng công, người ta thật sự rất nhớ chàng a, thật sự thật sự, về sau tuyệt đối không rời đi nữa, không rời khỏi chàng được không, chàng hãy bỏ qua cho thiếp nha, người ta thật sự mệt mỏi quá mệt mỏi quá!” nạng chu miệng thề nói.

“Nói nhảm!” hần bắt nã phát nói tục.

“Cái gì nói nhảm a, thiếp nói là thật sự!” trong nháy mắt nạng tỏ vẻ bản thân đích thị là nói sự thật.

“Nàng rời nhà đã hơn một năm, ngay cả cái thư cũng không có, nạng ngay cả Bao Tử, Giáo Tử cũng không nghe thấy cũng không hỏi, nạng còn có cái gì mà thật sự?” Một nam nhân cá giận nói.

“Ai nói, ai nói thiếp không hỏi, thiếp đều viết thư hỏi nương tốt hay không tốt, nương mang tình huống của Bao Tử Giáo Tử toàn bộ đều nói cho thiếp biết, thiếp bảo nạng đừng nói cho mọi người!” nạng liền biện giải nói, chứng minh chính mình thật không phải là người mẹ không lương tâm.

“Nha, như vậy a? Được rồi, tiếp theo nếu nạng còn dám rời nhà ra đi mà nói, ta liền tùy tiện tìm chứng cứ phạm tội cho cha nạng nhập đại lao, ta xem nạng còn có không trở lại hay không!?” một nam nhân bụng đen nói.

“Wow, chàng thật nham hiểm a!” nữ nhân nào đó kháng nghị.

“A, như nhau!”

Một canh giờ sau

Sở Hạo vui vẻ ôm lấy Ngũ Diên từ bên trong phòng đi ra, trên đường chân Ngũ Diên rõ ràng có chút run run, người kia thật sự là ép buộc người, Nhưng ngẫm lại cũng đúng, nạng một năm không cùng hần liên lạc, nói thật, nạng thật sự rất nhớ hần, nhưng mà ai bảo hần không giúp đỡ nạng, cái này trừng phạt cho hần là tốt lắm.

Từ Cung Uyển đi ra Ngũ Diên liền nhìn thấy người một nhà vây quanh bên người Thang Viên chơi đùa, lòng của nạng thật sự rất ấm, trường hợp như vậy thật sự rất ấm, không bao lâu, bên ngoài xe ngựa đã tới rồi, Lý Lập ôm lấy Chi San nắm tay Tương nhi cũng tới, mọi người hàn huyên không thôi, thiên ngôn vạn ngữ trong lời nói cũng không hết, dưới sự thúc giục của Tuyệt Nhi, mọi người mới biết được thời gian không sai biệt lắm, vì thế cùng vui vẻ đi đến hoàng cung từ từ tâm sự.

Lúc này trời đã có chút đen, một chiếc xe ngựa to xa hoa bên trong thường thường truyền ra tiếng cười sung sướng, trong đêm đen trên nóc nhà, ba nam nhân nhìn lẫn nhau liếc mắt một cái, “Đều chuẩn bị xong chưa?” Mọi người ngẫm hiểu lẫn nhau gật đầu, tiếp theo cũng hướng hoàng cung mà đi, hoàng

thượng mòi cũng không chỉ có Vương gia nha, còn có ba người bọn hấn nữa! Ba người bọn hấn nếu đã đến đây, cũng đã đã chuẩn bị tốt bị Sở Hạo lần lượt đánh, đêm nay giao thừa chắc chắn so với năm rồi nao nhiệt hơn, nhất định!

Nhưng vào lúc này, bên trong kinh thành pháo hoa bắt đầu không ngừng nổ rộ, đủ mọi màu sắc pháo hoa đem bầu trời đêm chiếu hết sức xinh đẹp, tối nay giờ tý bọn họ sẽ nghênh đón một năm mới, cũng nghênh đón càng thêm sắc màu cuộc sống tươi đẹp!

Chính văn hoàn

Bạn đang đọc truyện *Chi Yêu Quý Nhân Vương Phi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.